UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01159993 3

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

https://archive.org/details/completeconcorda00dunbuoft

35
334c
I

CONCORDANCE

TO THE

COMEDIES AND FRAGMENTS OF ARISTOPHANES

DUNBAR

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

AMEN CORNER

A COMPLETE CONCORDANCE

TO THE

COMEDIES AND FRAGMENTS

OF

ARISTOPHANES

BY

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

AUTHOR OF 'A CONCORDANCE TO THE ODYSSEY AND HYMNS OF HOMER,' ETC.

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXXIII

[*All rights reserved*]

PA
3888
Z8D8

PREFACE.

THIS Concordance to the Comedies and Fragments of Aristophanes has been compiled from the text of Dindorf's edition of that Author, published at Oxford in 1835, and from that of Meineke's edition of the Fragments, published at Berlin in 1840.

Much labour has been bestowed by the Author upon the work, in order to make it as accurate and useful as possible.

That the book appears, and takes a place among other contributions to Greek Literature, is due to the liberality of the Delegates of the Clarendon Press, who are ever ready to promote the interests of Classical Literature and Scholarship. To them, therefore, the Author tenders his grateful acknowledgements for undertaking the printing and publishing of this Concordance.

To Professor Geddes, the eminent incumbent of the Greek chair in Aberdeen University, for many valuable hints supplied to the Author while engaged on the work, his especial thanks are due. He it was, who, recognising the usefulness of such productions as the present, and its predecessor the Concordance to the Odyssey, to the cause of Greek Literature, first suggested to the Author's mind the idea of taking these works in hand.

The Author trusts that this Concordance to Aristophanes, and his previous work, the Concordance to the Odyssey of Homer, may meet with a favourable reception from the public, and prove acceptable and useful to those who take pleasure in the study of Attic and Ionic Greek.

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

BOSCOBEL, GARELOCHHEAD,
1883.

The Author of the Concordance to Aristophanes has not lived to see the fruit of his labours, having died soon after he had penned the Preface which appears above. A son of the well-known Professor of Greek in the University of Edinburgh, George Dunbar, who was the successor of Dalzel and predecessor of Professor Blackie, Dr. Henry Dunbar naturally inherited an interest in and love for Greek literature, such as prompted him to undertake tasks most laborious to himself but highly serviceable to Greek scholars. One of these monuments of industry is now before the public, and it will no doubt be duly appreciated.

In the preceding Preface Dr. Dunbar has referred to me in kindly and courteous terms, which are all the more remarkable as I had not the pleasure of his personal acquaintance and knew him only through correspondence. With the permission of the Delegates of the Clarendon Press, I may explain briefly the circumstances that have led to the introduction of my name so prominently in the Preface.

A good many years ago he applied to me for advice as to a work which he had projected on Homeric Grammar. From the sketch and proof-sheets which he sent to me, I felt that I could not encourage him in the proposal, inasmuch as his knowledge of the subject, though very respectable for the period when he was himself a student, was far from being abreast of our present Philological Science. Hence I dissuaded him from pursuing a work which would have brought certain loss and no reputation, and suggested to him, as he was evidently an enthusiastic worker, that he should give us a Concordance to the Odyssey and the minor Homeric poems, to be a companion to the Concordance to the Iliad by Prendergast, which had just appeared. He accepted the suggestion, and, through the courteous liberality of the Clarendon Press, was enabled to complete and issue that Concordance. On the completion of it, he consulted me again as to the work to which he should now address himself. On consideration I thought our next most serious desideratum in that line was a complete Concordance to the prince of Attic Comedy, and hence the volume now offered to the public. In giving him this counsel, I recommended him to be careful as to including the readings of the Ravenna Manuscript, and also the more famous conjectures of the great critics.

The unwearied spirit still craved for new enterprises, and for the third time he consulted me what work he should next undertake. One could hardly help recalling the story of Michael Scott the magician, perplexed by his restless spirits always demanding new work whereon to employ their energies. This time I suggested a Concordance to Ovid and the Latin Elegiac Poets, and with characteristic zeal he has blocked out and shaped such a work, but unfortunately it is a Torso, with only the first letter A nearly finished, for I understand he has brought it down to the word *Auxilium*, with which ominously his MS. ends.

If it is true that the best proof of being a successful scholar is to have written a book which will not be superseded for two hundred years, Dr. Dunbar may claim that distinction, for he has produced two works, valuable to Greek scholars, such as will postpone the period of oblivion in his case to a very remote and distant generation.

W. D. G.

University of Aberdeen:
November, 1883.

Α

ἀ—ἀγαθῷ.

ἀ. Σ. 1235. ἀντρίψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔχεται βοπᾶς. κ.τ.λ.
ἆ. Α. 3. ἆ δ' ὠδυτήθην, ψαμμακοσιογάμμαρα. κ.τ.λ.
Α. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἁ μοι δοκεῖ. κ.τ.λ.
ἆ. Σ. 1379. ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἀγεὶν ταύτην λαβὼν κ.τ.λ.
ἅ. Α. 1318. ᾗ τις ἐλαφὰς· κρότον δ' ἁμᾷ ποίῃ χοραφελήταν·
Ἄανθα. Fr. 567. Ἄ.
ἀβάτοισιν. Α. 809. ἦν τις ἀΐδρυτος ἀ. ἐν
ἄβατον. Α. 482. ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόστερον, ἆ. ἀκρόπολιν,
ἀβέλτεροι. Ν. 1201. εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀ.,
ἀβέλτερον. Εκ. 768. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὸν μὲν οὖν ἀ.
ἀβελτερώτατοι. Β. 989. τέως δ' ἀ.,
ἀβίωτον. Π. 969. ἀ. εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
ἀβουλεύσομεν. Εκ. 505. τὰ πράγματ' ἐκβεβήκεν ἀ.
Ἀβυδοκόμην. Fr. 568. Ἄ.
Ἄβυδον. Fr. 560, 5. ἐς Ἔφεσον, οἱ δ' ἐς Ἄ. ἦν δὲ πάνθ' ὑδῷ·
ἀβύσσοιν. Β. 138. ἀ. ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ἀγ'. Α. 253. ἀ., ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
Σ. 843. ἴθι νυν, ἀ. αὐτὸ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
1518. ἀ., ὦ μεγαλάνυμα τέκνα
ΕΙ. 508. ἀ., ὤνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
937. ἴθι νυν, ἀ. ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀ. ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Λ. 1188. ἀ., ὅπα τὸ λῆρ. ΑΘ. ιὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
Θ. 954. κοῦφα ποσίν, ἀ. ἐς κύκλον,
Β. 394. ἀ. εἶα
ἀγαγεῖν. Α. 250. ἀ. τυχηρὸν τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
Β. 1365. ἐπὶ τὸν σταβμὸν γὰρ αὐτὸν ἀ. βούλομαι,
ἀγάγησθον. Π. 529. οὐτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὑπόταν νύμφην ἀ.
ἀγαγών. Α. 906. λάβοιμι μίντἂν κίρδος ἀ. καὶ πολύ,
ἀγάθ'. Α. 656. φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀ., ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
Α. 982. ὥστιε ἐπὶ πάντ' ἀ. ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Ι. 98. ἀ.· ἀλλ' ἔνεγε·· ἐγὼ δὲ καταχλιτήσομαι,
1336. ὅσα μὲ δέδρακας ἀ. ἀφιεῖμ'ἐσᾶς. ΑΓ. ἐγώ;
Ν. 805. ἆρ' αἰσθάνει πλείστα δὴ ἡμᾶς ἀ. αὐτὸς' ἔξων
Ο. 587. ἀ. αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
1102. ὅσ' ἀ., ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Π. 506. ὀδὼν ἤντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀ. ἂν μείζω πορίσειεν.
703. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἐστ' ἀ. ὑμῖν
1121. πάντ' ἀ. ἴσθεν εὐθὺς, οἰνοῦσταν, μέλι,
1125. ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀ. ἔχων; ΕΡ. οἶμοι τάλας,
ἀγαθά. Α. 873. τί φέρεις; ΒΟ. σσ' ἐστὶν ἀ. Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Α. 978. αὐτόματα πάντ' ἀ. τῷδέ γε πορίζεται,
ΕΙ. 423. χἀτερ' ἔτι πλλλ' ἔξεις ἀ. πρῶτον δέ σοι
453. ἡμῖν δ' ἀ. γένοιτ'. ἰὴ παιὼν, ἰή,
888. σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀ. παραδώσω φέρων,
947. εἰσ ἀ. μεταβιβάζει.
Α. 1045. ἀλλὰ πολὺ νοήμαλιν πάντ' ἀ. καὶ λέγων
Β. 302. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει· πάντ' ἀ. πεπράγαμεν,
Εκ. 435. τὰς μὲν γυναῖκας πλλλ' ἀ. λέγων, σὲ δὲ
1067. ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πλλλ' ἀ. γένοιτό σοι,
1140. καὶ τλλλ' ἀ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Π. 113. γενήσετ' ἀ., πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
646. ὡς ἀ. συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
1190. αὐτόματος ἥκων. ΠΕ. πάντ' ἀ. τοίνυν λέγεις.
Fr. 306. ἀ. μεγάλα τῇ πόλει
ἀγαθαῖς. Α. 1276. στήτω παρ' ἄνδρα, κἀτ' ἐπ' ἀ. συμφοραῖς
Β. 1502. γνώμαις ἀ., καὶ παίδευσον
ἀγαθαῖσιν. Ι. 655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀ. εἰσηγγελμένοις
ἀγαθἂν. Ν. 339. κεστρὰν τεμάχη μεγαλὰν ἀ., κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
ἀγαθᾶς. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἡμεν ἐξ ἀ. ὑός·
ἀγαθέ. Ι. 108. ὦ δαῖμον ἀ., σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν
ἀγαθῇ. ΕΙ. 360. εἶλετ' ἀ. τις ἡμῖν τύχῃ.
ἀγαθῇ. Σ. 869. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐν' ἀ. τύχῃ
ἀγαθῴν. Ι. 1320. τὶν' ἔχων φήμην ἀ. ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;
Σ. 648. πρὸς ταῦτα μύλην ἀ. ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
Ο. 545. ἀ. ἥκεις ἐμοὶ σωτὴρ
Λ. 1109. δεινὴν, ἀ., φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, * * πολύπειραν.
Θ. 1230. τὸν Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀ.
Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀ. ἀπιόντι ποιητῇ
Π. 212. ἔχω τιν' ἀ. ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τελέει δ' ἀ. ἐπαοιδήν.
166. ἀ. γε κωδίων.
ἀγαθῆς. Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὔθαρ ἀ. χθονός.
ἀγαθοί. Ι. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀ. χίλιοι
ἀγαθοῖς. Θ. 23. πρὸς τοὺς ἀ. τοὐτοισιν ἐξεύρομ' ὅπως
ἀγαθοῖσιν. Εκ. 1118. ἀ., ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
ἀγαθόν. Α. 697. ἀνδρ' ἀ. ὦντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
Ι. 187. ὅσον πέπονθας ἀ. ἐς τὰ πράγματα.
Ν. 826. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀ. τὸ μανθάνειν;
1062. ἀ. τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών·
Σ. 982. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀ. ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
1125. ἀ. ἐοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΕΙ. 215. εἰ δ' αὖ τι πράξαντ' ἀ. ἀντικωνικοῖ
370. οὐκ ἠθέλομ' ἀ. τοσουτονὶ λαβών;
Ο. 450. ἀ. πορίσαι. τοῦτο κοινὸν ἔσται.
1617. ἀκούσαθ' ὅσων ὑμᾶς ἀ. ποιήσομεν.
Λ. 945. ἀ.· ἔα αὖτ', ὦ δαίμονία. ΜΥ. λῃρεῖς ἔχων.
Θ. 737. ὦ μέγα καπήλοις ἀ., ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
Β. 74. ἐτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀ., εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα
Εκ. 108. δυνώμεθ', ὥστ' ἀ. τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
893. εἴ τις ἀ. βούλεται ναυ-
Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἀ., ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
236. ἀ. γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πάποτε.
462. ἀγαθὸν; ΠΕ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀ. ἐξεύραθ'; ΧΡ. ὅ τι;
535. σὺ γὰρ ἀν πορίσαι τί δύναι' ἀ., πλὴν φῥῦδων ἐκ βαλανείου
1030. ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀ. δίκαιόν ἐστ' ἔχειν.
1164. ὡς ἀ. ἐστ' ἐπανυμᾶς πολλὰς ἔχειν·
Fr. 476, 8. μέγιστον ἀ. εἴπες, εἴπερ ἐστι δι' ἐνιαυτοῦ
ἀγαθός. Ι. 943. ἀ. πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
Σ. 904. ἀ. γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
952. ἀ. γάρ ἐστι καὶ δώσει τοὺς λύκους.
Β. 84. ἀ. ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ἀγαθοῦ. Ι. 85, μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀ. δαίμονος.
Ι. 106. σπονδὴν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείσαν ἀ. δαίμονος·
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀ. δαίμονος.
ΕΙ. 300. νὺν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀ. δαίμονος
ἀγαθοῦς. Ι. 642. ἀνέκραγον· ὦ βουλὴ, λόγους ἀ. φέρων
Σ. 1239. Ἀδμήτου λόγον, ὦταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀ. φίλει,
Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀ., ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
Π. 495. ὡς τοὺς ἀ. τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολεῖψει,
ἀγαθῷ. Ι. 1226. ἐγὼ δ' ἐκλεκτὸν ἐτ' ἀ. γε τῇ πόλει.
Β. 1487. ἐπ' ἀ. μὲν τοῖς πολίταις,

ἀγαθῷ. Β. 1488. ἐπ' ἀ. δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀ. γὰρ ἐνθάδ' ἴστὼν οὐδενί.
Ἀγάθων. Θ. 29. ἐνθάδ' Ἀ. ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Θ. 31. ἔστιν τὸ Ἀ. ΜΝ. μὧν ὁ μέλαε ὁ καρτερός;
40. μέλλει γὰρ ὁ καλλιέπης Ἀ.,
177. Ἀ., σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὥστε ἐν βραχεῖ
218. Ἀ., οὐ μόνται ξυροῦφρονεῖ ἐκάστοτε,
249. Ἀ., ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς.
Β. 83. Ἀ. δὲ τοῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπὼν μ' ἀπόχεται.
Ἀγάθων'. Fr. 300 b. καὶ κατ' Ἀ. ἀντιθέτων ἐξευρημένον.
ἀγαθῶν. Α. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν Ἀ. ἀξιος ἡμῖν ὁ ποιητής,
Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀ. αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
Ι. 807. γνώσεται εἶναι ἀ. αὐτὸν τῇ μισοφοροῦ παρεκόπτου,
1218. ὁρᾶς τάδ'; ΔΙΠΝ. οἴμοι τῶν ἀ., ὅσων πλεία.
Σ. 601. σεέμαι δ' ἀπὸ τῶν ἀ. αἰὼν ἀποκλείειν καὶ κατερύκειν,
Π. 999. καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀ.
Ο. 587. ἀγὰρ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λίγε δή μοι τῶν ἀ. ἔν.
623. ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀ.
735. ὑπὸ τῶν ἀ.'
Β. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀ. ἀγαθὰς ἐπνοίας.
Ἐκ. 839. ἀ. ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένα
1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀ. εἴς ἐσπέραν
Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀ., εὖ ἰσθ' ὅτι.
469. ἀ. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἡμῖ
847. ἀ. πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀπορφάνω σ' αἴτιον οὖσαν;
801. ἡμῖν γὰρ ἀ. σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
828. ἡκω μεγάλων γὰρ μοῦσιν ἀ. αἴτιος.
ἀγάθων. Θ. 30. ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. ποῖος οὗτος ἁ.;
Θ. 95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. ἁ. ἐξέρχεται.
Ἀγαθῶνα. Θ. 88. Ἀ. πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
Fr. 494. ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀ. φασσόφοροι.
Ἀγαθωνά. Θ. 65. Ἀ. μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πᾶσῃ τέχνῃ.
ἀγαλλε. Θ. 128. ὦν χάριν ἄνακτ' ἁ. Φοῖβον [τιμᾷ].
ἀγάλλεται. Ει. 1298. ἀσπίδα μὲν Σαΐων τιά ἁ., ἣν παρὰ θάμνῳ
ἀγάλμα. Σ. 314. ἀνώφτων ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἁ.
Fr. 535. 2. ἑκάτης ἁ. φασσόφορον γενήσομαι.
ἀγάλματα. Ν. 306. ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἁ.,
ἀγαλμάτων. Ἐκ. 780. γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἁ.,
ἀγαλοῦμεν. Ει. 399. δέσποτ', ἁ. ἡμεῖς ἀεί.
ἄγαμαι. Α. 489. τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἁ. καρδίαε.
Ο. 1744. ἁ. δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
Ἀγαμέμνων. Ο. 509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀ. ἡ Μενέλαος,
ἄγαν. Α. 399. ὦδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἁ. ἐγκείμεθα, κ.τ.λ.
ἀγανάκτει. Σ. 287. ἔσθε, μηδ' ἁ.
ἀγανακτεῖ. Β. 1006. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἁ.,
ἀγανακτεῖς. Α. 499. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δεινὸν γε λέγεις. ΑΤ. ἁ.·
ἀγανήν. Α. 1109. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαίνλην, σεμνὴν, ἁ., * * πολύπειρον·
ἀγανόφρονος. Ο. 1321. τότε τῆς ἁ. Ἠσυχίας
ἄγανῶ. Σ. 1467. οὐδενὶ γὰρ οὔτως ἁ.
ἀγαπᾷς. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἁ. τῆς σῆς τοὺς ἀργελίφους πεπρᾶγμεν,
Σ. 684. σοὶ δ' ἦν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἁ. οἷς αὐτὸς ἐλαύνων
ἀγαπητήν. Θ. 761. τίς τὴν ἁ. παῖδά σοὐξῃρήσατο;
ἀγασῶς. Α. 1300. Τυδαρίδας τ' ἁ.,
ἀγγείλας. Π. 268. ὡ χρυσοῦν ἁ. ἐπῶν, πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
ἄγγειλον. Ι. 614. ἁ. ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
ἀγγείῳ. Α. 940. πῶς δ' ἂν πεσοῦσὴ ἁ.
ἀγγελεῖ. Π. 762. οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἁ.
ἀγγελίαν. Α. 1083. ἡῶν ὁ ἠφυξ ἁ. ἠγγειλέ μοι.
ἀγγελίας. Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις ἁ. ψευδεῖς φέρει,
ἀγγέλλεται. Π. 641. τίς ἡ βοὴ ποτ' ἐστὶν; ἀρ' ἁ.
ἀγγέλλετε. Σ. 409. θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἁ.
ἀγγέλλομεν. Α. 1235. ἁ. δ' οὐ ταῦτα τῶν αὐτῶν πέρι.
ἀγγελον. Θ. 768. οὐ φαίνετ' οὐτοσί. φέρε, τὶν' οὖν ἂν ἁ.
ἄγγελος. Ο. 1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἁ.
Ο. 1168. ἀλλ' ὦδε φλόγα γὰρ τῶν ἐκείνων ἁ.
1340. ἔοικεν οὐ ψευδαγγέλλῃ εἴν' ἁ.
Π. 632. φαίνει γὰρ ἡκεῖν ἁ. χρησταῖσι τοῖσδε.
ἀγγελῶ. Ο. 654. ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτανεῦσιν ἁ.
ἀγγελῶν. Α. 1070. ὥσπερ τὰ δεινὸν ἁ. ἐπείγεται.
Α. 1081. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέψει τις ἁ.;
Θ. 579. ἥκω φράσων τοῦτ' ἁ. θ' ὑμῖν, ἵνα
595. λήρεις· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἤλθον ἁ.,
ἄγγη. Fr. 8. ἁ. μυροφορικά,
ἄγγος. Α. 936. πάγχρηστον ἁ. ἔσται,
Fr. 440. ἁ.
ἄγε. Α. 98. ἁ. δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅπτα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
Α. 111. ἁ. δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τοῦτονί.
185. ἐπψησ' ἁ. νυν, ὦ πάλαινα καρδία,
Ι. 155. ἁ. δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
482. ἁ. δὴ σὺ τίνα τῶν ἡ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
634. ἁ. δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
1011. ἁ. νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι.
Ν. 478. ἁ. δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
489. ἁ. νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
636. ἁ. δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
775. ἁ. δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
Σ. 211. ἁ. νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν.
303. ἁ. νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ διαστρήμων ἄρχων
381. ἁ. νυν, ἦν αἰσθόμενον τοῦτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι.
1157. ἁ. νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
1174. ἁ. νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
1264. ἁ. νυν ἰωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Ει. 154. ἀλλ' ἁ., Πήγασε, χάρει χαίρων,
263. ἁ. δὴ δρῶμεν, ὦ πονῆρ' ἀνθρώπια;
358. οὐμεθα ποιοῦντες, ἁ.
431. ἁ. δὴ, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὕπως
512. ἁ. νυν, ἁ. παῖ·
851. ἁ. νυν ἰωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
886. ἁ. δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
922. ἁ. δὴ, τί νῷν ἐντεῦθεν ποιητέον;
956. ἁ. δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
1056. ἁ. νυν ἀπάρχου, κᾷτα δὸς τἀπάρχματα.
1115. ἁ. δὴ, θεατοὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Ο. 209. ἁ. σύνιομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπτιον,
435. ἁ. δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν παυσιλύπην μέν πάλιν
656. οὗτω μὲν εἰσίαμεν. ἁ. δὴ, Ξανθία
685. ἁ. δὴ φύσιν ἀνδρὸς ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι.
809. ἁ. δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὅμομα τῇ πόλει
837. ἁ. νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
1574. ἁ. δὴ τί δρῶμεν, Ἱράκλεις;
1744. ἀγαμαι δὲ λόγων. ἁ. νυν αὐτοῦ
Α. 1100. ἁ. δὴ, Λάκωνες, αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
1119. ἦν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἁ.
1120. ἴοι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἁ.·
1273. ἁ. νυν, ἐπειδὴ τάλλα πεποίηται καλῶς,
Θ. 107. ἁ. νυν ὑπλὴξ Μοῦσα
213. ἁ. νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι ἐμοὶ,
652. ἁ. δὴ τί δρῶμεν; ΚΛ. τουτονὶ φυλάττετε
765. ἁ. δὴ τίς ἐστα μηχανὴ σωτηρίας;
778. ἁ. δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
947. ἁ. νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
Β. 277. ἁ. δὴ, τί δρῶμεν; ΞΑ. προΐεναι βέλτιστα νῷν,
382. ἁ. νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν.
460. ἁ. δὴ τινα τρόπον τὴν θέραν κόψω; τίνα;
1125. ἁ. δὴ σώσα παῖ ἀνὴρ λαγ', Αἰσχύλε.
1500. ἁ. δὴ χείρων, Αἰσχύλε, χάρει.
Ἐκ. 149. ἁ. νυν ὅπως ἀνδριατὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
268. ἁ. νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
Π. 56. ἁ. δὴ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον,
ἄγεθ'. Ει. 469. ἀλλ' ἁ. ἔλκετον * * κὴ σφῷ.
Ἐκ. 82. ἀλλ' ἁ. ὅπως καὶ τοῦτ' τοῦτοις δράσομεν,
ἄγειν. Ν. 615. ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ἡμᾶς δ' οὐκ ἁ. τὰς ἡμέρας
Ν. 626. κατὰ σκήνην ὧν ἁ. χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
Σ. 1379. ἁ. ἁ. τί μέλλεις ἐρᾶν; ΒΔ. ἁ. ταύτην λαβὼν
Ει. 884. ἁ. παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλε,
Α. 121. ἀναγκαῖσειν τοὺς ἀνδρας εἰρήνην ἁ.,
169. παντὰ δικαίως ἄδολον εἰράνην ἁ.·
Θ. 141. τὴν Τυνδαρείου παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἁ.;
Β. 75. μέλλεις ἀναγεῖν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἁ.
164. ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' ἁ. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
291. κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν ἁ.
Ἐκ. 1138. ἁ. σε καὶ ταῖδε μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
Π. 22. ὑμᾶς ἁ. ἀλλ' εἴα τάσδε θαμὼ ἐπαναβαῖνεν
67. αὐτὸν τ' ἁ. τὼν Πλούτων, ὡς κομίζεται.
ἄγεις. Θ. 4. παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἁ., Εὐριπίδη;
Ἐκ. 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἁ.
Fr Γεω. 24. Μ. καλὰ δὴ πάντ' ἁ.
ἀγέλη. Ο. 591. ἀλλ' ἀναλίξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἁ. μία κιχλῶν.
ἄγεν. Α. 1255. ἁ. ἥπερ τὼν κάπρως

ἀγένειοι. Fr. 361. Παῖδες ἀ., Στράτων.
ἀγεννῆ. El. 748. τοιαῦτ' ἀφελὰν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βαμολοχεύματ' ἀ.,
ἄγεσθαι. Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἀ.;
ἄγετε. Λ. 664. ἀλλ' ἀ., Λυκόποδες, οἴπερ ἐπὶ Λεῳύδριον ἤλθομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι.
ἀγέχορον. Λ. 1281. ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀ.
ἀγῆ. O. 1078. λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἄ. τις, τέτταρα,
B. 1419. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἀ.·
Ἀγήγορος. B. 1226. Ἀ. παῖς, Αἰ. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀγήρῳς. O. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀ., τοῖς ἀφθιτα μηδομένοισιν
ἀγῆται. Λ. 1314. ἀ. δ' ἀ Λήδας παῖς ἀγνὰ
ἀγίαις. N. 304. ἐν τελεταῖς ἀ. ἀναδείκνυται,
ἀγίγνωσκον. Θ. 542. εἴτ' εἶπον ἀ. ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
ἅγιον. Λ. 262. κατὰ μὲν ἅ. ἔχειν βρίτας,
ἁγίους. O. 522. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀ. τ' ἐνόμιζον,
ἀγκάλαις. B. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀ.,
ἀγκονιᾶται. Λ. 1311. ἀ.,
ἀγκύλαις. I. 205. ὅτι ἀ. ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Ἀγκυλίωνος. Σ. 1397. τῆς Ἀ. θυγατέρος καὶ Ξωσράτης,
ἀγκυλοχήλης. I. 197. ἀλλ' ὀπόταν μάρμῃ βυρσαίετος ἀ.
I. 204. τί δ' ἀ. ἐστὶν; Δι. αὐτὸ που λέγει,
ἄγκυρα. Fr. 569. ἀ.
Ἄγλαυρον. Θ. 533. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄ., ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀγλαῶς. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδᾶσαν ἀ. ἐθρεψέ με.
ἀγλίαβε. Λ. 763. πάσσαι τὰς ἀ. ἐξορύσσετε.
Σ. 680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Ἐὐχαρίδων καὐτὸς τρεῖς γ' ἀ. μετέπεμψ.
Ἐγλωττον. Fr. 570. ἀ.
ἀγνά. Λ. 1314. ἀγῆται δ' ἀ Λήδας παῖς ἀ.
ἁγναί. B. 875. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀ.
ἁγνάν. B. 337. χαρίτων πλείστον ἔχουσαν μέρος, ἀ., ἱεράν
ἁγνεύσετε. Λ. 1182. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀ.,
ἁγνῇ. Λ. 912. καὶ πῶς ἐθ' ἁ. δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
ἁγνῶν. Φ. 971. Ἀρτέμιν, ἀνασσαν ἁ.
ἁγνοίαν. Εκ. 639. διὰ τὴν ἁ., ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἀγνοίας. O. 577. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἁ. εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
ἀγνῶν. B. 834. Δήμητρ, ἀ. ὀργίων
ἄγνως. Εκ. 640. ἀγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀ. ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπηχεσοῦνται;
ἄγνωτα. B. 926. ἀ. τοῖς θεωμένοις. Αἰ. οἶμοι τάλας. Δι. σώπα.
ἄγξουσ'. Εκ. 638. οὐκοῦν ἁ. εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα.
ἄγομαι. N. 241. ἁ., φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ἄγοντες. Α. 91. καὶ νὴν ἁ. ἥκομεν Ἠνιοχαρτάβαν,
Π. 654. ἁ. ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
ἀγόντων. N. 621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἁ. τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἀγορά. Α. 729. ἀ. ἵν' Ἀθήναιος χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
I. 636. ἀ. τ', ἐν ᾗ παῖς ὧν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
O. 1006. ἀ., φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν ὁδοί
ἀγορᾷ. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀ. λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀ.
I. 293. ἐν ἀ. κἀγὼ τέθραμμαι.
1009. περὶ τῶν μετρούντων τἄλλ' τ' ἐν ἀ. κακῶς,
1245. καὶ μοι τοσαῦτα εἰπεῖ· πότερον ἐν ἀ.
1373. οὐδ' ἀγορᾶσ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀ.
N. 1055. εἴτ' ἐν ἀ. τὴν διατριβὴν ᾖγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
Σ. 492. ὥστε καὶ δῆ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀ. κυλίνδεται.
1372. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀ. τοῖς θεοῖς δᾷς κάεται.
Π. 787. περιεστεφάνωσεν ἐν ἀ. πρεσβυτικός;
Fr. 162. 3. ἐν ἀ. δ' οὐ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.
ἀγοράζειν. Α. 625. πολεῖν ἀ. πτοῖς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγοράζοντας. Α. 556. ἀ. καὶ μανομένους. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
ἀγοράζων. Σ. 557. ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀ.·
ἀγοραῖον. I. 297. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀ.,
ἀγόραιος. I. 218. ᾧνηθ μαρᾷ, γέγονας κακῶς, ἀ. εἶ·
ἀγοραίοις. Ει. 750. ἔπεσον μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμασιν οὐδ' ἀ.,
ἀγοραῖος. I. 500. Ζεὺς ἀ.· καὶ νικήσας
ἀγοραίου. I. 410. ἢ μή ποτ' ἀ. Διὸς σπλάγχνοισι παραγενόμην.
ἀγοραίους. B. 1015. μηδ' ἀ. μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους.
Fr. 397. ἀ. τοὺς τοιοῦδ' ἀ. ἤττον ἢ 'κείνος ποιῶ.
Ἀγοράκριτε. I. 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀ.
Ἀγοράκριτος. I. 1257. ἰμοὶ δέ γ' ὁ τι σοι τοὔνομ' εἴη·. ΑΛ. Ἀ.·
Ἀγορακρίτῳ. I. 1259. Ἀ. τοίνυν ἡμαυτὸν ἐπιτρέπω,
ἀγορᾶν. Α. 877. δρυοῖας ἐς τὴν ἀ. ἐλᾴνθας.
I. 147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀ.
N. 991. κάπιστήσει μοεῖν ἀ. καὶ βαλανεῖαν ἀπέχεσθαι
1003. οὐ σταμίλλων κατὰ τὴν ἀ. τρεβολεκτράπελ', οἷάπερ οἱ νῦν,
Σ. 16. καταπτάμενον ἐς τὴν ἀ. μέγαν πάνυ
Π. 999. καὶ τὴν ἀ. ἡμῖν ἀγαθὼν
1010. ἥκεν ὕστερον ἐς τὴν ἀ.,
Λ. 558. περιέρχονται κατὰ τὴν ἀ. ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
Θ. 457. ἀλλ' εἰς ἀ. ἄπειμ' δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
578. ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀ. λαλούμενον,
B. 1350. κνεφαῖος εἰς ἀ.
Εκ. 62. ἔπειθ' ὑπὸ' ἀνὴρ εἰς ἀ. οἴχοιτ' ἀφ' οὗ
681. τὰ δὲ κληρωτῆρα ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀ. καταθήσω·
711. βαδιστέον τάρ' ἐστὶν εἰς ἀ. ἐμοί,
728. ἐγὼ δ', ὦν εἰς ἀ. γε τὰ σκεύη φέρω,
759. ἐς τὴν ἀ. κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
819. κἄπειτ' ἐγώρουν εἰς ἀ. ἐπὶ ἄλφιτα
Π. 874. σὺ μὲν εἰς ἀ. ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;
Fr 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀ. πραγμάτων,
ἀγορανόμοι. Α. 824. ὑπό τοι. Δι. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀ.,
ἀγορανόμους. Α. 723. ἀ. δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
Α. 968. ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀ. καλῶ.
Σ. 1407. πρὸς τοῖς ἀ. βλάβης τὰν φορτίαν,
ἀγορᾶς. Α. 719. ὅρα μὲν ἀ. εἶσιν οἶδε τῆς
Α. 723. ἀγορανόμους ἐς τὴν ἀ. καθίσταμαι
896. ἀ. τέλοι ταύτην γέ που δίωσιν ἐμοί·
I. 165. καὶ τῆς ἀ. καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
181. ὑτιὴ πονηρὸς κἀξ ἀ. εἰ καὶ θρασύς.
Fr. 344, 8. καὶ μὴ περμένειν ἐξ ἀ. ἰχθύδια
391. τρέχω διὰ τῆς ἀ. ἀναρίστητος ὤν.
ἀγορᾶς. Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀ., λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
ἀγορᾶσ'ἀγένειος. I. 1373. οὐδ' ἀ. οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ἀγοράσαι. Π. 984. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀ. χιτωνίον
ἀγοράσαι. I. 1374. σοῦ δῆτα Κλεισθένης ἀ. καὶ Στράτων;
ἀγοράσοντες. Α. 750. τί; ἀγορᾶς; ΠΕ. ἀ. ἔοικε.
ἀγοράσω. Α. 633. ἀ. τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
Fr. 110, 1. ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρὴν· ὡς ἀ.
ἀγορεύει. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀ.,
ἀγορεύεν. Α. 45. ἤδη τις εἶπε; ΚΙΠ. τίς ἀ. βούλεται;
Θ. 379. ἡμῖν ἀπᾶσαι. τις ἀ. βούλεται;
Εκ. 130. κἄθιζε παρίων. τις ἀ. βούλεται;
ἀγορεύουσαν. Θ. 506. σαν γὰρ τ' ἀ. τὰ βέλτιστα περὶ τὼν
ἀγορεύω. B. 628. ἐνταῦθα μηδὲν ψεύδου. Δι. ἀ. τινὶ
ἀγορηγὲν. N. 1057. τὸν Νέστορ' ἀ. ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἀγουσ'. O. 147. κλῃτῆρ' ἀ. ἕοιθεν ἡ Σαλαμινία.
ἄγουσαν. N. 17. ὕραν ἀ. τὴν σελήνην εἰκάδας·
ἄγουσι. Α. 765. ἀ. νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί,
ἄγουσιν. O. 386. μάλλον εἰρήνην ἀ. ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
Εκ. 223. τὰ Θεσμοφόρι' ἀ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἀγρεῖον. Θ. 160. ἀ. ὕστα καὶ δασὺν σκέμα δ' ὕτι
ἀγρῖος. N. 655. ἀ. εἰ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γάρ, ᾠζυρέ,
ἀγρια. Θ. 455. ἀ. γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά,
Fr. 208. πῆραν ἐχοντα λειχανὰ τ' ἀ. δρυοσρέα, κρεαπαλῶντα,
ἀγρίουσι. Θ. 456. ἄτ' ἐν ἀ. ταῖς λεχαίναις αὐτὸς τραμεῖς.
ἄγριον. N. 567. γῆς τε καὶ ἁλμυρὰς θαλάσσης ἀ. μοχλευτήν·
ἀγρίῳ. N. 349. ἀ. τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
ἀγριοποιόν. B. 837. ἀνθρωπον ἀ., αὐθαδόστομον,
ἀγρίων. Θ. 47. θηρῶν τ' ἀ. πόδες ἐλοδρόμων
ἀγρίως. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐλθῶν τὴν ἐπιρρίξας, ἀ. αὐτοῖς ἐπιπηδῷ.
ἀγροίκοισιν. I. 517. τοῖς ἀ. πανούργοις, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
El. 505. τοῖς ἀ. γὰρ ἥσθα χρῆσθαι καὶ σωτηρία.
ἀγροικον. N. 628. οὐκ εἶδον οὔτοσι ἀνθρ' ἀ. οὐδείνα
N. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' ἀ. καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
Π. 705. λέγεις ἀ. ἄρα σύ γ' εἶναι τὼν θεῶν.
ἀγροικος. I. 41. ἀ. ὀργὴν, κναυστρῶδ', ἀκρίλοχος,
I. 808. εἰθ' ἥξει σοι ἐρημὲς ἀ., κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
N. 43. ἐμοὶ γὰρ ἥν ἀ. ἥδιστος βίος,
47. ἀδελφιδῆν ἀ. ἂν ἐξ ἄστεος,
646. ἐς κύρακας, ὡς ἀ. εἶ καὶ δυσμαθής.
ἀγροικότερον. Α. 674. οἱ δὲ μάττουσιν, οὕτω σοβαρὼν ἐλδὲ μέλισ εἰτανον, ἀ.,
ἀγροίκους. El. 1155. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀ. δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως

ἀγροίκων. Α. 371. τοὺς τῶν ἀ. εἶδα χαίροντας σφόδρα
Ο. 230. ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀ. γῆας
Εκ. 279. τὸν τῶν ἀ. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
ἀγροίκως. Σ. 1320 σκώπτων ἀ. καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀγροῖς. Ει. 707. γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κἀτ' ἐν τοῖς ἀ.
Ει. 866. ἐν τοῖς ἀ.
Π. 224. ἐν τοῖς ἀ. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ἀγροιώτας. Θ. 58. τίς ἀ. πελάθει βριγκοῖς;
ἀγρόν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀ. εἰρήνης ἐρῶν,
Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀ. οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ
Ει. 536. κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀ.,
552. τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀ.
555. ἁλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀ. παιωνίσας.
563. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀ. παρίχιον.
569. ὥστ' ἐγαγ' ἤδη 'πθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀ.
586. εἰς ἀ. ἀνερπύσεια.
1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀ. νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
1329. δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀ.,
Fr. 169, 1. ἐς ἀστεως νῦν εἰς ἀ. χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἀγρότερ'. Α. 1262. ἀ. Ἄρταμα σηροκτόνε
Ἀγροτέρῳ. Ι. 660. τῇ δ' Ἄ. κατὰ χιλίων παρήνεσα
ἀγροτέραν. Θ. 115. κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀ.
ἀγροῦ. Ο. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΓ. ὀλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀ. λάβοις.
ἀγρούς. Α. 202. ἄξω τά κατ' ἀ. εἰσὼν Διονύσια.
Α. 250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀ. Διονύσια,
Ι. 1394. νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδομ' ἐς τοὺς ἀ.
Ν. 1117. πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀ.
Ει. 1202. ὀδὸ δὲ τρυβάχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀ.
ἀγρυπνίαισι. Α. 761. ταῖς ἀ. κακκαβαζουσῶν ἀεί.
ἀγρυπνίαισιν. Α. 27. πολλαῖσί τ' ἀ. ἐρριπτασμένον.
ἀγρῷ. Ει. 1249. τὰ σῦκ' ἐν ἀ. τοῖς οἰκέταισιν ἱστάνει.
Fr. 344, 2. οἰκεῖν μὲν ἐν ἀ. τοὔτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀγρῶν. Ν. 138. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀ.
Ει. 632. κἄτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀ. ξυνῆθεν οὐργάτης λεῶς,
Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀ. τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀναλάβαι·
Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀ. ἐς τὴν νυκν' ἥξειν ἄντικρυς
432. τὸ σκυτοπωλικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀ.
Ἀγυιᾶ. Θ. 489. παρὰ τὸν Ἄ., κὐβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ἀγυιάς. Ι. 1320. τίν' ἔχων φῥιμῃ ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀ.;
ἀγυιεῦ. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἀγυιέ, γείτον ἀ. τοὐμοῦ προθύρου πρυτάνεις,
ἀγυμνασίας. Β. 1088. ὑπ' ἀ. ἔτι νυνί.
ἄγυνον. Fr. 571. ἀ.
Ἀγύρριον. Εκ. 184. οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἄ.
Ἀγύρριος. Εκ. 102. Ἄ. γοῦν τὸν Προνόμου πύγων' ἔχων
Π. 176. Ἄ. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
ἄγχειν. Ο. 1348. τὸν πατέρα τοῖς ὀρνισιν ἀ. καὶ δάκνειν.
Ο. 1352. ἀ. ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
1575. ἐμοὶ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἀ. βούλομαι,
1578. πρίσβεις. ΗΡ. δικπλασίως μᾶλλον ἀ. μοι δοκεῖ.
ἀγχιστείαν. Ο. 1064. Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀ., παῖδων ὤνταν
ἄγχοις. Α. 81. κἀν ταῖρσι ἀ.
Ἀγχιμελοῦ. Fr. 430. γενναῖα Βοιώτιος ἐν Ἄ.
ἀγχόνῃ. Α. 125. ἐς τὸ πρυτανεῖον. Αἰ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀ.;
ἄγχουσι. Εκ. 640. ἀ. τί δῆθ', ὅταν ἄγκων ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιγχέουσιν;
ἄγχων. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἀ, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
Β. 468. ἀσῇς ἀ. κἀποδρᾶς ᾠχου λαβών,
ἄγω. Ν. 867. ἔξελθ' ἀ. ζῶν τοῦ νῦν τουτονί,
Β. 190. ἐσβαινε δῆ. Δι. ναί, δεῦρο. ΧΑ. δούλον οὖν ἄ.,
ἀγῶ. Α. 446. εὐδαιμονοῖτε, Ἠλέκτρᾳ δ' ἀ. φρονῶ.
Ν. 738. ἀσήκοιας μυρακίας ἀ. βούλομαι,
1009. ἢν ταῦτα ποιῇς ἀ. φράζω,
Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἀ. λέγω,
Ει. 379. ἀ. προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Θ. 447. παιδάρια πίντε καταλιπὼν, ἀ. μόλις
ἄγωμεν. Π. 621. ἐγκατακλινοῦντ' ἀ. εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ἄγων. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οἱοὶ ἐπὶ ληναῖῳ τ' ἀ.,
Ν. 956. ἢν πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀ. μέγιστος.
Ει. 276. ἀνδρες, τὴ πεισομεσθα; νῦν ἀ. μέγας.
Β. 883. νῦν γὰρ ἀ. σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Fr. 318. ἀ. πρόφασιν οὐ δέχεται,
ἄγων. Α. 957. κἀν τοῦτο κερδανῶ τι. τὸ φορτίον.
Σ. 170. τὸν ὄνον ἀ. αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
1004. ὁρέῳ καλῶς, ἀ. μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
Ει. 882. καταδήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἀ.
Ο. 658. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τοὺς τόνε μὲν ἀ. μετὰ σαυτοῦ
ἄγων. Θ. 1120. οὐκ ἐπτύνησά σ' αὐτό, πυγίζεις ἀ.
Β. 159. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἀ. μυστῆρα.
617. κἀν ποτέ μ' ἤλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἀ.
Π. 285. ἀ. δ' δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιησει.
Fr. 389, 2. Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἐοικ' ἥξειν ἀ.
ἀγών. Α. 392. ὡς σκᾶψιν ἀ. οὗτος οὐκ ἐσθίξεται.
Σ. 533. σοὶ μέγας ἐστὶν ἀ.
Β. 867. οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἐστὶν ἀ. νῷν. Δι. τί δαί;
ἀγών'. Α. 481. ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀ. ἀγωνιεῖ τάχα,
ἀγῶνα. Ει. 894. ἔπειτ' ἀ. δ' εὐδὺς ἐξέσται ποιεῖν
Β. 785. ἀ. ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κἀν ποίῃς
873. ἀ. κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀ.,
Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀ. τόνδε τὸν τρόπον
471, 3. ἀ. νῦν ἑστᾶσιν.
Ἀγῶνα. Fr. 572. Ἄ.
ἀγώνας. Π. 1163. ποιεῖν ἀ. μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ἀγωνιεῖ. Α. 481. ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀ. τάχα,
Ι. 688. ἀλλ' ὅπως ἀ. φρόν-
ἀγώνισμ'. Β. 284. λαβεῖν τ' ἀ. ἀξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ἀδ'. Α. 769. ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἀ.; Δι. οὐκ ἐμοιγε φαίνεται.
ᾠδ'. Ει. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἀ. ἰόν.
Εκ. 924. ἀ. ὁπόσα βούλει καὶ παράκυψ' ὥσπερ γαλῆ·
ἀδανεσάμην. Ν. 1463. οὐ γὰρ μ' ἐχρὴν τὰ χρήμαθ' ἀ.
ἀδανέστατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ' ; ΑΜ. ἀ.
ἀδαχεῖ. Fr. 360. ἀ. γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ' ἐκλέγει τ' ἀεί.
Ἄδδιξ. Fr. 573. Ἄ.
ἄδε. Α. 788. ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄ. τοι χοῖρος καλά.
ᾧδε. Ει. 1285. ταῦτ' ἀ., ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
ᾧδει. Ι. 61. ἀ. δὲ χρησμοὺς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
Ἀδειμάντου. Β. 1513. μετ' Ἄ. τοῦ Λευκολόφου
ᾠδεῖν. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' ἀ., ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Ν. 1358. ἀ. τε πίνοσθ', ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλούσαν.
1360. ἀ. κελεύουσθ', ὥσπερεὶ τέττιγας ἐστῶντα ;
Σ. 319. ἀ. τί ποιήσω ;
Ει. 1268. ἀλλ' ὅ τι περ ἀ. ἐπιοσεῖ, ὦ παῖδιον,
Ο. 1416. ἐς θοίμάτιον τὸ σκόλιον ἀ. μοι δοκεῖ,
Α. 1237. ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἀ. δέον,
Β. 1307. πρὸς ἤπερ ἐπιτηδεια τᾶδ' ἐστ' ἀ. μέλη.
Fr. 3, 2. πίνειν, ἔπειτ' ἀ. κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
ἀδειπνον. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λῆναια χορηγῶν ἀπέλυσε ἀ.
ᾄδειε. Ει. 1289. οὐδὲν γὰρ ᾄ. πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἴ;
Ει. 1300. εἰπέ μοι, ὦ τύσσβων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄ.;
ἀδεκατεύτους. Ι. 301. ἀ. τῶν θεῶν ἱ-
ἀδελφαῖς. Π. 984. καὶ ταῖς ἀ. ἀγοράσαι χιτώνιον
ἀδελφή. Fr. Ει. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀ., πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι
ἀδελφήν. Ν. 1372. ἀδελφός, ὠλεξίλακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀ.
Π 549. οὐκοῦν δῆπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀ.
ἀδελφιδῆν. Ν. 47. ἀ. ἀγροικος ἀν ἐξ ἀστεως,
ἀδελφοί. Σ. 1522. κορίδων ἀ.
ἀδελφοῖς. Β. 1081. καὶ μηγυμίαις τοῖσιν ἀ.,
ἀδελφός. Ι. 1280. ἔστιν οὖν ἀ. αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενής,
Ν. 1372. ἀ., ὠλεξίλακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Σ. 1506. ἀ. αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί' ἀφῴκηκ' ἄρα.
Ο. 1659. φάσκων ἀ. αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Fr. 1. ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δ' οὗτος ἀ. φρασάτω τί καλοῦσιν ἰδυίους.
Fr. 419, 1. οὐ μὴν ὅ γε ἀ. οὔ
ἀδελφός. Ει. 808. τὸν χορὸν εἴχον ἀ.
Θ. 405. κἀμοὶ κόρη τις, εὐθὺς ἀ. λέγει,
ἀδελφοῦ. Ι. 1004. Πάνδιον, ἀ. τοῦ Πάκιδός γεραιτέρου.
ἀδελφῷν. Ο. 1654. οὐσαν θυγατέρ', ὅνταν ἀ. γνησίων;
ἀδεῶς. Σ. 359. φεύγειν ἀ. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ᾠδῇ. Σ. 1237. ἀ. Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ει. 1160. ἀ. τὸν ἤδὺν νόμον,
Ἀδηφάγου. Fr. 574. Ἄ.:
ἀδικεῖ. Ι. 730. τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀ. σε ; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
Ο. 1221. ἀ. δὲ καὶ νῦν. ἀρα γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
ἀδικεμένος. Α. 914. καὶ σε γε φαυῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀ. ;
ἀδικεῖν. Σ. 896. τὸν τυφὼ ἀ ὅτι μόνος κατήσιόν
Ο. 1550. ἐδοξεν ἀ. ΗΡ. εἶτα δῆτα ἀλλριον
Θ. 378. ὁ τι χρὴ παθεῖν ἐκείνον· ἀ. γὰρ δοκεῖ
Π. 459. ἀ. με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειραμένω
ἀδικεῖς. Ν. 25. Φίλων, ἀ.· ἔλαυνε τὸν ἐαυτοῦ δρόμον.
Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀ. ἀνακογχυλιάζων.
1162. ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀ. γέ με
Ει. 473. ὦ λάμαχ', ἀ. ἐμποδὼν καθήμενος.
ἀδικεῖσθαι. Ν. 1175. ἀδικοῦσ' ἀ. καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι.
ἀδικεῖτε. Α. 56. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀ. τὴν ἐκκλησίαν

ἀδικῇ. Ο. 1036. *ἀ.*

ἀδικηθείς. Ο. 138. ὥσπερ *ἀ.* παιδὸς ὑβρίσου πατήρ·

ἀδικήσαιμι. Ν. 1467. *ἀλλ' ἀ.* τοὺς διδασκάλους.

ἀδικίαμες. Α. 1148. *ἀ.·* ἀλλ' ὁ πρακτὸς ἄφατος ὡς καλός.

ἀδίκοι. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' *ἄ.* γεγένηνται,

ἀδίκοις. Θ. 716. σθανάτων ἔλθοι ἐξὸν *ἀ.* ἔργοις ;

ἀδικομηχάνῳ. Fr. 560, 2. *ἀ.* τέχνῃ ;

ἀδικοῦν. Ν. 116. ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν *ἀ.* τοῦτον λόγον,

N. 855. ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν *ἀ.* πάσῃ τέχνῃ.

Π. 57. εἶναι πανουργιαν, *ἀ.*, ὀγκεῖ μηδὲ ἓν,

Fr. 382, 1. ἢν γὰρ ἐν ἀνδρ' *ἀ.* σὺ διώκῃς,

ἀδικόν. Α. 500. ἀλλὰ ποιητὰ ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὸν Δήμητρ' *ἀ.* γε.

ἀδικός. Ν. 1141. ὡς *ἀ.* εἶμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι.

ἀδικοῦμεν. Π. 460. βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν *ἀ.* τοῦτό σε,

ἀδικουμένῃ. Π. 457. ἢμὶν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν *ἀ.*;

ἀδικουμένοις. Π. 1026. φάσκων βοηθεῖν τοῖς *ἀ.* ἀεί.

ἀδικοῦντ'. Ν. 1175. *ἀ.* ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι.

Π. 617. κἂν ποτέ μ' ἔλῃς *ἀ.*, ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

ἀδικοῦντας. Σ. 591. ἐψήφισται τοὺς *ἀ.* τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·

ἀδικοῦσί. Θ. 367. ἀσεβοῦσ', *ἀ.* τε τὴν πόλιν.

ἀδικοῦσιν. Α. 1147. *ἀ.* οὗτοι νὴ Δί', ὦ Αυσιστράτη.

ἀδίκων. Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρεως *ἀ.* τ' ἔργων,

ἀδίκως. Ι. 1200. οἴμοι τάλας, *ἀ.* γε τἀμ' ὑφῃρπασας.

Π. 503. *ἀ.* αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ

ἀδικωτατον. Ν. 657. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὼν *ἀ.* λόγον.

ἀδίστον. Α. 796. *ἀ.* ἂν τὼν ὀδελὼν ἀμπεπαρμένον.

Ἀδμήτου. Σ. 1239. Ἀ. λόγου, ὦταιρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,

Fr. 377, 1. ὁ μὲν ἦδεν Ἀ. λόγον πρὸς μυρρίνην,

ἀδοι. Α. 1237. *ἀ.* Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἆδειν δέον,

ἀδολεσχίᾳ. Ν. 1480. ἐμοὶ παρανοήσαντος *ἀ.*

ἀδολεσχῶν. Ν. 1485. τὼν *ἀ.* δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία,

Fr. 418, 2. ἢ Πρόδικος ἢ τῶν *ἀ.* ὦ τήνελλα καλλίνικος.

ἀδολον. Α. 169. παντὰ δικαίως *ἀ.* εἰρανναν ἄγειν·

ἀδόλους. Ο. 633. *ἀ.*, ὁσίους,

ᾠδον. Ει. 1271. ὀπλοτέρους *ᾠ.*, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,

Ει. 1278. οἰμωγὰς *ᾠ.*, καὶ ταῦτας ἀμφιλάλεσας,

ᾠδοντας. Σ. 371. *ᾠ.* αὐτὼν ἐκκαλεῖν, ἢν τί που ἀκούσας

Π. 1209. ἐς τοὐπισθὲν δεῖ γὰρ κατύπιν τούτων *ᾠ.* ἔπεσθαι.

ᾠδοντες. Α. 1231. ἔπεσθέ νυν *ᾠ.* ὦ τήνελλα καλλίνικοι.

Α. 1233. τήνελλα καλλίνικον *ᾠ.*-

ᾠδουσ'. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κραδῶν *ᾠ.*, Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ

Εκ. 887. *ᾠ.·* ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι.

ᾠδουσαι. Εκ. 277. ἐπερειδόμεναι βαδίζετ, *ᾠ.* μέλος

ᾠδουσι. Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν *ᾠ.* πάντα τὸν βίον.

Β. 520. *ᾠ.* γοῦν τὸν Ἴακχον ὕπτερ Διαγόρας.

ᾠδοφοῖται. Fr. 198, 6. ἀνδρὲς παρ' ἡμᾶς *ἀ.*; *ἀ.* νὴ Δία

ᾠδοφοίτας. Fr. 198, 4. οὐκ ἤγαμεν ὥνταις *ἀ.* καὶ θαμὰ

ἀδρὸς. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νείκος, *ἀ.* ὁ πόλεμος ἔρχεται.

ἀδύ. Α. 206. καὶ μὰν ποτόδδει γ' *ἀ.* ναὶ τὼν Κάστορα.

ἀδύνατον. Α. 402. ἐκκαλεσον αὐτὸν. ΚΗ. ἀλλ' *ἀ.* ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.

Α. 408. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΤ. ἀλλ' *ἀ.* ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.

ἀδύνατος. Ν. 1077. ἀπολωλας· γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,

ἀδύτοιο. Ι. 1016. ἔκγον εἶ *ἀ.* διὰ τριπόδων ἐρεπίων.

ᾄδω. Σ. 1225. *ᾄ.* δὲ πρώτοσ' Ἁρμοδίου· δέξαι δὲ σύ.

Ει. 1279. ἀλλὰ τί δῆτ' *ᾄ.*; σὺ γὰρ εἶπέ μοι σῴστισι χαίρει.

Εκ. 931. *ᾄ.* πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγόνεια τῷμῷ φίλῳ.

ᾄδωκας. Β. 527. *ἀ.* αὐτός ; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

ᾄδωμεν. Fr. 414, 3. *ᾄ.*, εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

ᾠδων. Ν. 721. φρουρᾶς *ᾠ.*

Σ. 817. *ᾠ.* ἀνωθεν ἐξενέγκρ σ' οὐτοσί.

Ο. 1341. *ᾠ.* γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

Ἀδῶνια. Ει. 420. Μυστήρι' Ἔρμῆ, Διπόλει', Ἀ.·

Ἀδωνιασμός. Α. 389. ὁ τ' Ἀ. οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,

Ἄδωνιν. Α. 393. αἰαῖ Ἀ, φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος

Α. 396. κώστεσθ' Ἀ., φησίν· ὁ δ' ἐβίαζετο

Ἀδώνιον. Fr. 575. Ἀ.

ἀεί. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀ. πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.

Σ. 667. ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀ. ΒΔ. σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς κ.τ.λ.

ἀεῖδειν. Ι. 1265. ἢ θοῦν ἵππων ἐλατῆρας *ἀ.*, μηδὲν ἐς Αυσίστρατον,

ἀείνων. Β. 146. καὶ σκῶρ *ἀ.·* ἐν δὲ τούτῳ κειμένου

ἀείσατ'. Ο. 1015. κόραι *ἀ.* Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

Ἀείτων. Fr. 576. Ἀ.

ἀέκουσα. Ο. 936. τόδε μὲν οὐκ *ἀ.* φίλα

ἀελπτ'. Α. 256. ἢ πόλλ' *ἀ.* ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,

ἀέναοι. Ν. 275. *ἀ.* Νεφέλαι.

ἀέναοις. Β. 1309. ἀλκυόνες, αἱ παρ' *ἀ.* θαλάσσης

ἀέρ'. Ει. 81. ἐπηπδὼν ἐς τὸν *ἀ.* ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ἀέρα. Ν. 198. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν *ἀ.*

Ν. 230. λεπτὴν καταμῆσε τὸν ὦμοιον *ἀ.*

393. τὸν δ' *ἀ.* τόνδ' ὄντ' ἀπέρανον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν *ἀ.*,

Ει. 827. ἄλλον τιν' εἶδες ἀνδρα κατὰ τὸν *ἀ.*

832. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' *ἀ.* λίγουσι κατὰ τὸν *ἀ.*,

Ο. 551. κᾆπειτα τὸν *ἀ.* πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

837. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν *ἀ.*,

970. ἡνίεσθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν *ἀ.*

995. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν *ἀ.*

1140. ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν *ἀ.*

1409. πρὶν ἂν πτεραθεὶς διαδράμῃ τὸν *ἀ.*

1515. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν *ἀ.*

Ἀέρα. Ν. 627. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀ.,

Ν. 667. ἀλεκτρίαναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀ.

ἀέριά. Ο. 1389. *ἀ.* τινα καὶ σκώπτα καὶ κυναγώγα

ἀερίας. Ν. 337. εἴτ' *ἀ.*, διερᾶς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερυηχεῖς,

ἀεροβατῶ. Ν. 225. } *ἀ.* καὶ περιφρονῶ τὴν ἥλιον.
1503. }

ἀεροδονήτους. Ο. 1385. *ἀ.* καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς,

ἀερυηχεῖς. Ν. 337. εἴτ' ἀερίας, διερᾶς, γαμψοὺς οἰωνοὺς *ἀ.*,

ἀέρος. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. κανόνες *ἀ.*

ἀεροφοίτοις. Β. 1292. κυρεῖν παρασχὼν ἴταμαὶ κυσὶν *ἀ.*

ἀετοῖς. Ο. 1248. καταιθαλώσω πυρφόρισιν *ἀ.*,

ἀετόν. Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λέγον πρότερος. ΞΑ. ἐδίκουν *ἀ.*

Ο. 515. *ἀ.* ὅρων ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·

1110. τὰς γὰρ ῥῶμ οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς *ἀ.*·

Λ. 695. *ἀ.* πίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

ἀετός. Ι. 1013. ὡς ἐν νεφέλαισιν *ἀ.* γεγήσομαι.

Ο. 1337. γεγοίμαν *ἀ.* ὑψιπέτας,

ἀετοῦ. Ει. 133. ἦλθεν κατ' ἔχθραν *ἀ.* πάλαι ποτὲ,

ἀετοὺς. Ο. 1341. ᾄδων γὰρ ὅδε τις *ἀ.* προσέρχεται.

ἀετῷ. Ο. 653. φλαύρας ἐκοινώνησεν *ἀ.* ποτέ.

ἀεῖμῖμος. Π. 272. *ἀ.*, καὶ ταυτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ἀεῖμῖμους. Β. 407. *ἀ.* παίζων τε καὶ χορεύων.

ἀζυγα. Θ. 1139. παρθένοι, *ἀ.* κούρῃν,

ἀηδοῖ. Ο. 679. ὕμνων ξύντροφ' *ἀ.*,

ἀηδόνα. Ο. 203. ἔπειτ' ἀνεγείρε τὴν ἐμὴν *ἀ.*

Ο. 208. ἐσβαινε κἀνέγειρε τὴν *ἀ.*

659. ἀρίστισον εὖ τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμμανον *ἀ.* Μούσαις

664. καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν *ἀ.*

ἀηδόνων. Β. 684. βύζει δ' ἐπίκλυστον *ἀ.* νόμον, ὡς ἀπολεῖται.

ἀηδών. Ο. 1381. λιγυφθόγγοις *ἀ.*

Ἀήρ. Ν. 264. ὦ δέσποτ' ἀναξ, *ἀμέτρητ'* Ἀ., δς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον

ἀήρ. Ο. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ ξηροισθαι *ἀ.* ἐστι γῆθεν.

Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' *ἀ.* οὐδ' οὐρανὸς ἡν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις·

ἀθ'. Α. 418. *ἀ.* ὀπαλὸν ὦν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας

ἀθαλάττωτος. Β. 204. ἀπειρος, *ἀ.* ἀσαλαμίνιος

Ἀθέμανθ'. Ν. 257. ὥσπερ με τὸν Ἀ. ὄπως μὴ θύσετε.

Ἀθάνα. Ν. 602. αἰγίδος ῥηγόερος, πολιοὐχος Ἀ.·

Ἀθάναις. Α. 729. ἀγορᾷ 'ν' Ἀ. χαῖρε, Μεγαρεύσιν φίλα.

Α. 829. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀ. τοῦ ἔνι.

900. ὁ τί γ' ἐστ' Ἀ., ἐν βαλανεῖσιν δὲ μή.

ἀθαναίαν. Θ. 1052. οὐ γὰρ ἔτ' *ἀ.* φλύγα λεύσσειν

ἀθανάτας. Ν. 288. *ἀ.* ἰδίας ἐπιδώμεθα

ἀθανάτοις. Ο. 688. πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς *ἀ.* ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἰοῦσι,

ἀθάνατον. Β. 629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν *ἀ.* ὄντ'· εἰ δὲ μή,

ἀθάνατος. Α. 47. ἀλλ' *ἀ.* ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἐν

Α. 53. ἀλλ' *ἀ.* ὦν, ἄνδρες, ἐφοῦλ' οὐκ ἔχω.

Β. 631. *ἀ.* εἶναί φημι Διόνυσος ἀεὶ,

ἀθάνατός. Α. 51. *ἀ.* εἰμ' ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ

Ο. 1224. ἀλλ' *ἀ.* εἰμί. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.

ἀθανάτων. Ο. 220. διὰ δ' *ἀ.* στομάτων χωρεῖ

Ο. 700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος *ἀ.*, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα·

Θ. 716. *ἀ.* ἔλθοι ἐξὸν ἀδίκοις ἔργοις ;

ἀθάρης. Π. 673. *ἀ.* χύτρα τις ἐξέπλυττε κειμένη

Π. 683. ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς *ἀ.* ἀνίσταμαι.

694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς *ἀ.* πολλὴν ἔρλων·

ἀθεμίστοις. Ει. 1097. ἀφρήτωρ, *ἀ.*, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,

ἀθέοις. Θ. 721. *ἀ.* ἔργοις γὰρ ἀντα-

ἀθέους. Π. 491. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς *ἀ.* τούτων τἀναντία ὄψου.

Π. 496. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς *ἀ.* φευξεῖται· κᾆτα ποιήσει

ἀθέων. Θ. 671. ἀ. τε πρήσων·
Ἀθήνας᾽. Ο. 301. χαίτῃ γε νεᾶλῳ. ΣΤ. τί φῄς; τίς γλαῦξ
Ἀ. ἥγαγε;
Ἀθῆναι. Ι. 1329. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλοι-
τοι Ἀ.,
Ν. 207. αἴθε μὲν Ἀ. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
Ἀθηναία. Ει. 271. εὖ γ᾽. ὦ πότνια δίασσα Ἀ. ποιῶν
Ἀθηναίᾳ. Ι. 763. τὴ μὴν δεσποίνῃ Ἀ., τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ.
Ἀθηναῖαν. Ο. 828. τί δ᾽ οὐκ Ἀ. ἐῶμεν πολιάδα;
Ο. 1653. ἐπίκλησιν εἶναι τὴν Ἀ. δοκεῖς,
Ἀθηναῖοί. Σ. 800. ἠφηκὼ γὰρ ὡς Ἀ. ποτε
Ἀθηναίοις. Α. 498. εἰ πταῖός ἐν ἔπεισ᾽ ἐν Ἀ. λέγειν
Α. 630. διαβαλλόμενος δ᾽ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀ. ταχυβούλοις,
645. ὅστις παρεκινδύνευσ᾽ εἰπεῖν ἐν Ἀ. τὰ δίκαια.
Ι. 474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ᾽ οὐκ Ἀ. φράσω.
563. τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀ.·
1311. ἦν δ᾽ ἀρέσκῃ ταῦτ᾽ Ἀ., καθῆσθαί μοι δοκεῖ
Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀ. καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
918. καὶ γνωσθήσει ποτ᾽ Ἀ.
Ἀθηναίοισι. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀ. καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
Ει. 563. καὶ τοῖς Ἀ. παύσασθαι λέγω
Β. 807. οὔτε γὰρ Ἀ. συνέβαν᾽ Αἰσχύλος,
Ἀθηναίοισιν. Α. 99. λέξοντ᾽ Ἀ., ὦ Ψευδαρτάβα.
Ει. 269. ἀπόλλω᾽ Ἀ. ἀλετρίβανος,
Ἀθηναῖον. Α. 145. ὁ δ᾽ υἱὸς, ὦ Ἀ., ἐπεποιήμεθα,
Ο. 1035. ἐὰν δ᾽ ὁ Νεφελοκοκκυγιὼν τὸν Ἀ.
Ἀθηναῖος. Σ. 1226. οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ Ἀ.
Ἀθηναίους. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὥστ᾽ Ἀ. ἐρεῖν,
Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀ. μεταβούλους.
Ι. 811. πρὸς Ἀ. καὶ τὸν δῆμον, πεοιηνύτα πλείονα χρηστὰ
817. σὺ δ᾽ Ἀ. ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
Ει. 1087. ἄρα φενακίζων ποτ᾽ Ἀ. ἔτι παύσει;
Α. 1120. ἴδι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀ. ἀγε·
1149. ὑμᾶς δ᾽ ἀφήσειν τοὺς Ἀ. οἴει;
1229. ἦν τοὺς Ἀ. ἐγὼ πείσω λέγων,
Γρ. 157. μη μοι Ἀ. αἰνεῖν· μολγοὶ γὰρ ἐσοντα·
Ἀθῆναι. Ι. 1037. Ἔστι γοῦν, τέρα τε λέονθ᾽ ἱεραῖς ἐν Ἀ.,
Ι. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φίλγγοις Ἀ, καὶ ταῖς ἱππόεσσι
1323. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀ.
1327. ἀλλ᾽ ὁλολύτατα φαινομένασιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀ.
Ἀθηναῖων. Ι. 136. κλέψας Ἀ. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
Ι. 764. εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀ. γεγένημαι
832. τὸν Ἀ.; καὶ σ᾽ ἐπιδεῖξ
Σ. 666. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀ. κολοσυρτὸν,
Ει. 261. οὐδευὶ παρ᾽ Ἀ. γε μεταβρέξει ταχύ;
Α. 1129. ὁ Λάκων Ἀ. ἑκὼν καθέζετο
1145. ταντὶ παδόντες τὼν Ἀ. ὕπο
Θ. 303. ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀ.-
307. δῆμον τὸν Ἀ. καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Β. 980. νὴ τοὺς θεοὺς, νὴν γοῦν Ἀ.-
Ει. 218. ἴδοις ἂν αὐτάς. ἢ δ᾽ Ἀ. πόλις,
Γρ. 563. Ἀ.
Ἀθηνᾶν. Ει. 218. νὴ τὴν Ἀ., νὴ Δί᾽, οὐχὶ πειστέον·
Ἀθῆναι. Α. 639. εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποδωσείσας λιπαρὰς καλέ-
σειεν Ἀ.,
Ι. 311. ὅστις ἐμὼν τὰς Ἀ. ἐκκεκώφηκας βοῶν,
Σ. 499. ἢ νομίζεις τὰς Ἀ. σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
Ἀθηνίων. Ν. 101. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σοίνιον
ἄκρον Ἀ.
Ἀθηνῶν. Ι. 1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀ., περὶ Πύλου,
Ι. 1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀ., περὶ φαιᾶς,
Α. 37. περὶ τῶν Ἀ. δ᾽ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Θ. 329. ἡμετέραις· τελέως δ᾽ ἐκακηδασάσαιμεν Ἀ.
Γρ. 476, 12. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι βοᾶν ταῦτα πλὴν Ἀ.·
„ „ 15. Ἀγυρριὸν οὐκοῦν νὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ᾽ Ἀ.
Ἀθίλιον. Θ. 1131. μέμηνσο Περσεὺ μ᾽ ὡς καταλείπεις ἀ.
Ἀθλιον. Ο. 5. τὸ δ᾽ ἐμὲ κρώνῃ πεῖθομενον τῶν ἀ.
Ει. 591. κἂν ταὐτοῦ ζῇν καὶ μὴ τὼν μὴν πλουτεῖν, τὼν δ᾽ ἀ.
εἶναι,
Π. 266. ῥιπῶντα, κυβῦν, ἄ, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδὸν·
Ἄθλιος. Θ. 866. κἀγὼ μὴν ἐνθάδ᾽ εἰμ᾽· ὁ δ᾽ ἄ. πόσις
Π. 118. ὦνθρωπος οὗτός ἐστιν ἀ. φύσει.
825. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἀ., νῦν δ᾽ εὐτυχής.
833. κομῶδ᾽ μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ᾽ ἦσθ᾽ ἀ.
Ἀθλιός. Σ. 150. ἀτὰρ ἀ. γ᾽ εἰμ᾽ ὡς ἑτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
Ἀθλίου. Α. 731. ἀλλ᾽, ὦ ποτηρὶ κῶμ᾽ ἀ. πατρὸς,
Ἀθλίῳ. Θ. 772. πόδιν οὖν γένοιντ᾽ ἂν ἀ. πλάται; πόδιν;
Ἀθλίως. Ει. 1255. εἰμί, ὦ κρανοσοῖ, ὡς ἀ. πεπράγαμεν.
Π. 80. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀ. διακείμενος;
ἀθλιώτατον. Α. { 384. / 136. } ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οὖν ἀ.
ἀθλιώτατον. Π. 654. ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀ.,
ἀθλιώτατος. Β. 1187. εἰτ᾽ ἐγένετ᾽ αὖθις ἀ. βροτῶν.
ἀθλιώτερον. Ει. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἥν ἀρ᾽ ἀ.
ἀθλιώτερος. Α. 422. ἀλλ᾽ ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀ.
ἀθλιωτέρου. Α. 429. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀ.
ἀθλοθετία. Γρ. 585. ἀ.
Ἀθμονεύς. Ει. 190. Τρυγαῖος Ἀ., ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
ἀθμονεύς. Ει. 919. Τρυγαῖος ἀ. ἐγὼ,
ἄθρει. Ι. 436. κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἀ., καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
Σ. 140. καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ᾽ ἀ.,
Ει. 538. ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἀ.
Ο. 1196. ἀ. δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν * *,
Θ. 607. γιγνώσκομον δῆτ᾽. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἀ.
ἀθρεῖν. Θ. 530. μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀ.
ἀθρήσω. Ν. 731. φέρε νυν, ἀ. πρώτον, ἤ τι δρᾷ, τουτονί.
ἀθροίζομεν. Ο. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φίλ᾽ ἀ.
ἀθρόος. Α. 26. ἀ. καταρρέοντες· εἰρηνῇ δ᾽ ὅπως
Σ. 1334. ἀ. γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
ἀθρόος. Ει. 384. ὅσοι οὐδεπώποτ᾽ ἠλθ᾽ ἀ. ἐς τὴν πύνυα.
ἀθρόους. Ν. 965. τοὺς κωμῆτας γυμνοὺς ἀ., κεἰ κριμνῶδη κατα-
νίφοι.
Ει. 1006. καὶ περὶ ταῖτας ἡμᾶς ἀ.
Ο. 529. εἶτα λαβὼντες πωλοῦσ᾽ ἀ.
ἄθρους. Γρ. 531. ἐστώτας ὥσπερ τοὺς δρεακόμους ἄ.
ἀθῦμον. Α. 703. ποιεῖ μ᾽ ἀ. περιπατεῖν τ᾽ ἄνω κάτω.
ἀθῦμοτατον. Β. 838. ἔχοντ᾽ ἀχάλινον ἀεραστὰ ἀ. στόμα,
ἄθρον. Ν. 1413. πᾶσ᾽ γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀ. εἶναι,
αἰ. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγήματ᾽, ἀ. πύρναι πάρα, κ.τ.λ.
αἴ. Ι. 795. ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαυνγίων, ἀ. τὰς σπονδὰς προ-
καλοῦνται, κ.τ.λ.
αἰ. Α. 766. ἀντεινον, ἀ. λῆρ᾽ ὡς ταχεῖα καὶ καλά, κ.τ.λ.
αἰ. Α. 732. ἀμβάτε ποτ᾽ν μάδδαν, ἀ. χ᾽ εὐρητέ πα, κ.τ.λ.
αἰαῖ. Α. 1083. ἀ. κ.τ.λ.
αἰακτόν. Α. 1195. ἐκείνο δ᾽ ἀ. ἂν γένοιτό μοι,
Αἰαντι. Β. 1294. τὸ συγκαινὲς τ᾽ ἐπ᾽ Ἀ.,
αἰβοῖ. Α. 189. ἀ. ΑΜ. τί ἐστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρίσκουσίν μ᾽, ὅτι κ.τ.Λ.
Αἰγαίου. Β. 665. ὀς Ἀ. πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
αἰγας. Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τάς ἀ. ἐκ τοῦ Ἑλλάνων,
Αἰγέα. Γρ. 22. τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Ἀ. κάλει.
Αἰγείδη. Ι. 1067. Ἀ., φράσσαι κυναλύπεκα, μή σε δολώσῃ,
αἰγιαλόν. Σ. 110. ἐν᾽ ἔχοι δικάζειν, ἀ. ἐνδυν τρίβει.
αἰγίδος. Ν. 602. ἀ. ἠνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
αἰγιθάλλῳ. Ο. 887. -λαγκορύφῳ, καὶ ἀ.,
Αἰγιναν. Α. 653. καὶ τὴν Ἀ. ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
ἐκείσης
Σ. 122. διέπλευσεν εἰς Ἀ.· εἶτα ξυλλαβὼν
Αἰγίνης. Β. 363. ἐξ Ἀ. Φωρυνίων ὧν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
Αἰγύπτιοι. Β. 1406. οὐς οὐκ ἂν ἄραντ᾽ οὐδ᾽ ἑκατὸν Ἀ.
Αἰγυπτίοις. Ει. 1253. πάλαι βαδίζων αὐτὰ τοῖς Ἀ.·
Π. 178. ἡ ξυμμαχία δ᾽ οὐ διὰ σὲ τοῖς Ἀ.;
Αἰγύπτιος. Ο. 1133. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Ἀ.
Αἰγύπτου. Θ. 878. Ἀ. ΕΤ. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλώκαμεν.
Γρ. 476, 15. Ἀ. αὐτὼν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ᾽ Ἀθῆνῶν.
Αἰγυπτου. Β. 1206. Ἀ., ὡς ὁ πλείστος ἐσπαρται λύγος.
Αἰγύπτου. Ο. 504. Ἀ. δ᾽ αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κύκυῳ βασι-
λεὺς ἦν
Θ. 856. ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Ἀ. πέδον
Αἰγύπτῳ. Ν. 1130. κἀν ἐν Ἀ. τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
αἰγῶν. Π. 294. ἀ. τε κιναβρώνταων μέλη,
αἰδ᾽. Σ. 1065. ἀ. ἐπαιθοῦσιν τρίγες.
Ἄιδα. Θ. 1041. πολυδάκρυτον Ἀ. γόων φλέγουσαν,
Β. 1333. Ἀ. πρόπολον,
αἴδε. Ν. 267. ἀ. μὲν Ἀθῆναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
κ.τ.λ.
Αἴδης. Σ. 763. Ἀ. διαρκεῖ πρὸτερον ἢ ᾽γὼ πείσομαι.
αἰδεῖ. Γρ. 343, 2. ἀ. κατ᾽ αὐτὴν ἢν βλέπεις τὴν εἰσοῦσ᾽.
αἰδοῖα. Σ. 578. παῖδων τοίνυν δοιαμαζομένων α. πάρεστι θεᾶσθαι.
αἰδοίοισι. Ν. 978. τοῖς α. δρύσοι καὶ χνοῦς ὥσπερ μηλοισιν
ἐπήνθει·
Ἄιδος. Α. 390. σκοτοδασυπνευόπτερυξ τιν᾽ Ἀ. κυνῆν·
Ἄιδου. Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ᾽ ἐκείνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἀ. κάτω;
Β. 118. ὅπως τάχιστ᾽ ἀφεξόμεθ᾽ εἰς Ἀ. κάτω·
172. ἀνθρωπε, βουλει σκευάρι᾽ εἰς Ἀ. φέρειν;
774. ὅπερ ἐστ᾽ ἐν Ἀ. πλήθει, οἱ δ᾽ ἀκρόωμενοι
Αἰδοῦς. Ν. 995. αἰσχρὼν ποιεῖν, ὅτι τῆς Ἀ. μέλλεις τἀγαλμ᾽
ἀναπλήττειν·
Ο. 1019. κλύοις ὦ πρὸς Ἀ. σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀΐδρυτος. Α. 809. ἦν τις ἀ. ἀβάτοισιν ἐν
αἰδοῦς. Σ. 147. οὐδ᾽ ἐν ὑφαλμοῖσιν ἀ. τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
ἄϊε. Ν. 1166. ἀ. σοῦ πατρὸς.
αἰελούρος. Α. 879. σκάλοπας, ἐχίνους, ἀ., πικτίδας,

αἰέν. Ο. 638. *πρῆσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς α. ἐοῦσι,*

αἰές. Λ. 1207. *φιλία τ' α. εὔπορος εἴη*

αἰετός. Ι. 1087. *ἀς ὑγίνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.*

Ο. 978. *α. ἐν νεφέλησι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,*
979. *οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' α., οὐ δρυκολάπτης.*

Fr. 28. *α. ἐν νεφέλησι γενήσεαι ἤματα πάντα,*

αἰετοῦ. Ο. 937. *καὶ φείδου μηδὲν μηδ' α. ἐν νεφέλησι,*

αἰθήρ. Φ. 272. *ὄμματα τείνων α. οἰκησαν Διός.*

Αἰθίοπα. Ν. 570. *Α. σεμνότατον, βισθρέμμονα πάντων·*

αἰθίρα. { B. 100. } { 311. } *α. Διὸς δωμάτιον, ἢ χρύσου πόδα,*

B. 1352. *δ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς α. κουφοτάτοις πτερύγων ἀκμαῖς·*

αἰθερίοις. Ο. 689. *τοῖς α., τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν.*

αἰθερίον. Ο 349. *οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος α.*

Ο. 776. *διὰ δ' α. νέφος ἤλθε βοᾶ·*
1277. *ὦ κλεινοτάτην α., οἰκίσας πόλιν,*

αἰθέριος. Ν. 880. *ἤκουσ', ἀλλ' α. δῖνος.* ΣΤ. *Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη.*

αἰθεροδρόμων. Ο. 1393. *α.,*

αἰθέρος. Ν. 285. *ὄμμα γὰρ α. ἀκάματον σελαγεῖται*

Ο. 1400. *ἁλίμενον α. αὐλακα τέμων.*

Θ. 1050. *εἴθε με πυρφόρος α. ἀστῆρ*
1068. *α. ἱρᾶς,*
1099. *ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ α.*

Αἰθήρ. Ν. 265. *λαμπρὸς τ' Α., σεμνεὰ τε θεαὶ Νεφέλαι βροντηστεκέραυνοι,*

αἰθήρ. Ο. 1183. *α. δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·*

Θ. 14. *α. γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,*
43. *ἐχέτω δὲ πνοὰς ἡνέμοις α.*
51. *τίς ὁ φωνήσας;* ΜΝ. *νήφεμος α.*

Β. 892. *α., ἐμὸν βύσκημα, καὶ γλώττης στρῴγιγξ,*

αἰθοῦς. Θ. 246. *α. γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.*

αἰθρη. Ο. 778. *κύματα τ' ἐσβεσε νήφεμος α.,*

αἰθρίαν. Π. 1129. *ἀσκωλιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν α.*

αἰθρίας. Ν. 371. *καίτοι χρὴ α. νεὶν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.*

αἰθωνα. Π. 1328. *λᾷραί τ' α. σῖθηρον.*

αἰκάλλει. Ι. 211. *τὰ μὲν λόγι' α., μὰ' θαυμάζω δ' ὅπως*
Θ. 869. *ἀλλ' ὥσπερ α. τι καρδίαν ἐμὴν,*

αἰκίαν. Ο. 1671. *τί δῆτ' ἄνω κέχηνας α. βλέπων;*

αἰκίας. Ἐκ. 663. *τῆς α. οἱ τύπτοντες πίθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν*

αἷμα. Ι. 83. *βέλκιστον ἡμῖν α. ταύρειον πιεῖν.*

Θ. 755. *ἴν' οὖν τὸ γ' α. τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.*
Fr. 492. *τὸ δ' α. λέλαρας τοὐμὸν ὕναξ δέσποτα.*

αἱματοπώτης. Ι. 198. *γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον α.,*

αἱματοπώτας. Ι. 208. *εἴθ' α. ἐσθ' ὁ τ' ἀλλὰς χὠ δράκων.*

αἱματος. Ἐκ. 1057. *ἐξ α. φλιόεσσαναν ἠμῴεσσ' ἀμῆν.*

αἱματοσταγής. Β. 471. *Ἀχερουσιὰς τε σκύπελος α.*

αἱματοῦται. Ει. 1020. *οὐδ' α. βωμός. ἀλλ' εἶσω φέρων*

αἱμυλᾶν. Α. 1269. *καὶ ταν α. ἀλωπέκων*

αἱμύλοις. Ι. 687. *ῥήμασίν θ' α.*

αἰνεῖν. Fr. P. 504. *α.*

Fr. Γεω. 9, 2. *ἐμοὶ μὲν α. μολγὼν οὐκ ἀνήκοας ;*

αἰνεῖν. Fr. 157. *μὴ μοι Ἀθηναίους α.· μολγοὶ γὰρ ἔσουται·*

αἰνεῖτ'. Fr. El. Α. 4. *μὴ μοι Ἀθηναίους α. ἢ μολγοὶ ἔσουται.*

αἰνιγμῶν. Ει. 61. *ὅμως γε μέντοι σοι δι' α. ἐρῶ.*

αἰνίττεται. Ει. 47. *δοκεῖ μέν, ἢν Κλέωνα τοῦτ' α.,*

Αἰξωνέα. Σ. 895. *κεῖσθ' Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Α.,*

αἰόλαν. Θ. 1054. *λαμόντηπ' ἄχη δαιμονῶν, α.*
Β. 248. *α. ἐρθεγξάμεσθα*

Αἰόλον. Β. 863. *καὶ γὴ Δὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Α.*

αἰόντες. Ει. 1064. *οὐτινεὰ ἀφραδῆσι θεῶν νόον οὐκ ἀ.*

αἴπερ. Ν. 317. *α. γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι*

αἴρ'. Ει. 1. *α. αἴρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.*

αἴρα. Fr. 304. *ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χύνδρον, ζειάς, α. σεμίδαλον.*

αἶρε. Ει. 1. *αἴρ' α., μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ*
Ο. 759. *προσδραμὼν ἕστω πατάξας, α. πλῆκτρον, εἰ μάχει.*
Π. 71. *ἀλλ' α., ταχέως.* ΠΛ. *μηδαμῶς.* ΧΡ. *οὔκουν ἔρεις;*

αἶρε. Ει. 1227. *ἀλλ' α. σοι τοὐτόν γε τῆς ἰσωνίας·*
Θ. 255. *σύζωσον ἀνύσας. α. νυν στρόφιον.* ΕΥ. *ἰδού.*

αἶρε. Α. 495. *ἐπειδήπερ αὐτὸς α., λέγε.*
Σ. 668. *ἀρχεῖν α. σαυτοῦ, τοῦτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.*

αἴρειν. Ἐκ. 203. *τὰς χέρας α. μνημονεύσομον τέλος.*
Ἐκ. 205. *εὐθισμένας γὰρ ἔσμεν α. τὸ σκέλη.*

αἴρεσθ'. Ι. 540. *α. αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμβατ' ἐφ' ἓν δέκα κάπιας*
Λ. 1292. *α. ἄναρ, ἰαί,*
Ἐκ. 1179. *α. ἄνω, ἰαί, εὐαί,*

αἴρεσθαι. Α. 50. *ἄνδρῶν ἐπ' ἐλλήβοισιν α. δόρυ,*

αἱρεσθαί. Β. 596. *αὐθις α. σ' ἀνάγκη*

αἱρεσθε. Ἐκ. 868. *καὶ Παρμένων, α. τὴν παμπησίαν,*
Ο. 850. *παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν α. καὶ τὴν χέρνιβα.*

αἱρεται. Ει. 80. *ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος α.*
Ο. 1188. *πόλεμος α., πόλεμος οὐ φατὸς*

αἱρετώτερος. Ι. 84. *ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος α.*

αἱρήσεις. Θ. 1094. *οὐκ α.;* ΕΥ. *οὐκ α.;*

αἱρήσομαι. Β. 1468. *α. γὰρ ὑπερ ἡ ψυχὴ θέλει*

Β. 1471. *ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλων δ' α.*

αἱρήσω. Ι. 829. *α. 'γὼ τρεῖς μυριάδας.*

αἱρεῖ. Β. 437. *α. ἀν αὐθις, ὦ παῖ.*

αἱρουεν. Β. 1438. *α. αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.*

αἱρόμενον. Fr. 404. *ὥσπερ κύσκυον α. τέτρηται.*

αἴρου. Α. 953. *α. λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.*

Α. 1140. *ἴσθ' ἀσπὶς' α., καὶ βάδ.ζ', ὦ παῖ, λαβών.*
1142. *τὸ δεῖπνον' συμποτικὰ τὰ πράγματα.*

αἱρόμεθ'. Ἐκ. 247. *α., ἢν ταῦθ' ἁπουσὲὶς κατεργάσῃ*

αἱρούμενον. Ν. 1042. *α. τοὺς ἡήτορας λίχρους ἑπεστα νικᾶν.*

αἱροῦσι. Ι. 867. *α.· καὶ σὺ λαμβάνεις. ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.*

αἱροῦμαι. Β. 502. *φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρῶματ' α. ταδί.*

αἱρῶμεθ'. Α 370. *α. ἡμεῖς θεοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ 'Ροδίππη.*

αἴρων. Ο. 1760. *λαβοῦσα συγχώρευσον· α. δὲ κουφῶ σ' ἐγώ.*

αἴρω'. Ἐκ. 261. *ἡμεῖς δέ γ', ἤν α., ἐὰν κελεύσωμεν.*

αἰς. Ι. 1315. *τὰς σκάφας, ἐν α. ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκυσας. κ.τ.λ.*

αἰσθάνει. Α. 76. *ἀρ' α. τὸν κατάγελαν τῶν πρέσβεων ;*
Ν. 805. *ἀρ' α. πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτὸς ἔξων*
Β. 832. *Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; α. γὰρ τοῦ πνεῦμ.*

αἰσθανοίατο. Ει. 269. *μηδ' ἀντιβολοῦντων μηδὲν α.*

αἰσθάνομαι. Β. 285. *νὴ τὸν Δία καὶ μὴν α. ψεῦσμ τινός.*

αἰσθάνομένος. Ν. 1381. *α. σου πάντα πρανλίζοντος, ὅ τι τι νοοῖης.*

αἰσθήσεται. Σ. 372. *ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων α.*
Β. 634. *εἴπερ θεὸς γὰρ ἐστιν οὐκ α.*

αἰσθηται. Π. 670. *ὁ πρῶτοῦος, εἴπαν, ἤν τις α. ψεῦσμ,*

αἰσθοιτό. Π. 1010. *καὶ νὴ Δί' εἰ Λυπουμένην α. με,*

αἰσθομένω. Σ. 381. *ἀγε νυν, ἤν α. τοῦτω ζητήτον μ' ἐσκαλαμᾶσθαι*

Αἰσιμος. Ἐκ. 208. *τὸ δὲ κοινὸν ὦσπερ Α. κυλίνδεται.*

αἰσιν. Σ. 1028. *ἵνα τὰς Μούσας α. χρῆται μὴ προαγωγοὶς ἀποφηγῇ. κ.τ.λ.*

αἰσιον. Β. 1276. *κύριός εἰμι θροεῖν, ὅλιον κράτος α., ἀνδρῶν.*

Ἄισιον. Fr. 2. *Ἄ. δῆ μοι σκόλιον τὸ τοιοῦτον τι λαβὼν Ἀλκαίου κάνακρέοντος.*

Αἰσχινάδου. Π. 1154. *μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Α. τῶν καρπίμων·*

Αἰσχίνην. Σ. 459. *καὶ σὺ προσθεὶς Α. ἐντυφε τὸν Σελλαρτίον.*

Αἰσχίνης. Σ. 1220. *εἴσιν θέωρος, Α., Φαυὸς, Κλεων,*
Σ. 1243. *μετὰ τοῦτον Α. ὁ Σελλοῦ δέξεται,*

Αἰσχύλου. Ο. 823. *τὰ τ' Α. γ' ἄπαυτα!* ΠΕ. *καὶ λῷστον μὲν οὖν*

αἰσχίον. Π. 590. *πολὺ τῆς πενίας πράτμ' α. ζητεῖς αὐτῷ περάσαι,*

αἰσχίους. Ἐκ. 625. *φαίζουσαι γὰρ τοὺς α., ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς*

αἰσχιστα. Σ. 787. *α. γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος*

αἰσχιστον. Β. 1474. *α. ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;*

αἰσχίων. Ἐκ. 1078. *οὖς, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἐγ' α. φανῇ.*

αἰσχρά. Ο. 755. *ὅσα γὰρ ἐστιν ἐνδιδᾶ· α. τῷ νόμῳ κρατούμενα,*
Λ. 1097. *ὡ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· α. γ' ἐπάσομεν.*

Ἐκ. 560. *οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τοιμῶσιν αὐτὴν α. ὄμῶν*

αἰσχραῖς. Ι. 1254. *τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶττ' α. ἠδοναῖς λυμαίνεται,*

αἰσχραῖσι. Ἐκ. 619. *καὶ τῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς α. συνῶμεν,*

αἰσχράν. Ἐκ. 618. *κἆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν α. πρῶθ' ὑποκρουσεῖ.*

αἰσχροῖς. Ν. 992. *καὶ τοῖς α. αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι·*
Ἐκ. 629. *ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς α. καὶ τοῖς μικροὶ χαρίσωνται.*
705. *τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς α.*

αἰσχροκερδεῖς. Ἐκ. 623. *οἱ δ' ἄτ' ὄντες α. καὶ διεῤῥωῤῥεικοι*

αἰσχρόν. Ν. 995. *α. ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τάχαλμ' ἀναπλάττειν·*

Ν. 1020. *τὸ μὲν α. ἅπαν καλὸν ἠγεῖσθαι,*

Σ. 1048. *τοῦτο μὲν οὖν ἐσθ' ὑμῖν α. τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα.*

Ο. 757. *εἰ γὰρ ἀνθάδ' ἐστὶν α. τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,*

Λ. 485. *ὡς α. ἀκωδωνίστον ἔλν τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας.*
713. *ἀλλ' α. εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.*
779. *ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ α. τοιοῦτοῖ,*
923. *α. γὰρ ἐπὶ τούτου γε,* ΚΙ. *δύο μοι νυν κύσαι.*

Β. 1475. *τί δ' α., ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;*

Fr. 497. *α. νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.*

αἰσχρόν. Ν. 1021. τὸ καλὸν δ' α.*
Ν. 1078. χρὼ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν α.
Ο. 768. ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν α. ἐστὶν ἐκπεφεύσεσι.
Β. 693. καὶ γὰρ α. ἐστι τοῦς μὲν ναυμαχησαντας μίαν
αἰσχρὸς. Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης α., ὧν αἰσχροῦς ποιεῖ,
αἰσχροῦ. Ι. 1321. τὼν Δήμων ὡφεῖφσα ὑμῖν καλὼν ἐξ α. πεποιηκα.
αἰσχρῶς. Ν. 920. αὐχμεῖς α. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
Εἰ. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες α. τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν'
Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχροῦς ὧν α. ποιεῖ,
Αἰσχύλ'. Β. 856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Α., ἀλλὰ πραύνας
Β. 1171. Α., ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰσχύλε. Β. 832. Α., τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Β. 843. ἀλλ' οὐ τι χαίρω αὐτ' ἐρεῖν. ΔΙ. παῦ, Α.,
851. ἐπίσχες οὖν, ὦ πολιτίμητ' Α.
865. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Α.
1020. Α., λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε'
1125. ἀγε δὴ σώσπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Α.
1132. Α., παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὴ μή,
1268. δύο σοὶ κόπω, Α., τούτω.
1272. τρίτος, Α., σοὶ κόπος οὗτος.
1500. ἀγε δὴ χαίρων, Α., χώρει,
Αἰσχύλον. Α. 10. ὅτε δὴ κεχηνῆ προσδοκῶν τὸν Α.,
Ν. 1366. ἐγὼ γὰρ Α. νομίζω πρᾶτον ὧν ποιηταῖ
Ο. 807. ταυτί μὲν ῥᾳδαμεσθα κατὰ τὸν Α.*
Θ. 134. καί σ', ὦ κεανίσκ', ὥστις εἶ, κατ' Α.
Β. 768. τί δῆτα τοντὶ τεθορύβηκεν Α.;
788. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Α.,
803. ἦ που βαρίως οἴμαι τὸν Α. φέρειν.
1471. ἡ γλῶττ' ὀρμῶσ', Α. δ' αἰρήσομαι.
1473. ἐκρινα νικᾶν Α. τιῆ γὰρ οὐ;
Fr. 204. ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Α.
Αἰσχύλος. Β. 778. ἴν' Α. καθήστο. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;
Β. 792. ἑφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Α. κραῖῃ,
807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Α.,
1154. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Α.
Fr. 565. Α.
Αἰσχύλου. Ν. 1365. τῶν Α. λέξαι τί μοι· κᾷθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν,
Β. 758. χὢ λοιδορησμός; ΔΙ. Α. κεὐριπίδου.
782. μετ' Α. δ' οὐκ ἴσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
Αἰσχύλῳ. Α. 190. εἰς ἀστιδ', ὥσπερ φᾶσ' ἐν Α. ποτὲ,
αἰσχυνεσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς α., κἂν σπάσῃτῃ τίς σε, φλέγεσθαι·
αἰσχύνεται. Θ. 548. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' α.
αἰσχύνην. Ἐκ. 434. ἡμῖν δ' ἀν α. ἔστ' ἀν φέρον
αἰσχυνθεῖσ'. Θ. 798. κἂν α. ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αἰσχυνθείσας. Β. 1051. κάνεια πιεῖν, α. διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
αἰσχύνομαι. Εἰ. 1215. αὐτὸς σὺ τί δίδως; TP. ὅ τι δίδωμ'; α.
Ἐκ. 381. ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' α.,
Π. 774. α. δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
Fr. 487, 2. α. τῶ τ' οὐ φρονοῦντε παιδὸς.
αἰσχύνομαί. Ι. 1355. α. τοι ταῖς πρότεραι ἁμαρτίαις.
αἰσχυνόμενοι. Ἐκ. 680. ἵνα μὴ δειπνῶσ' α. ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χόρτιν γε.
Π. 158. α. γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
αἰσχυνόμενος. Π. 1077. α. τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
αἰσχυνούμαι. Fr. 21, 1. οὐκ α. τὸν τάριχον τουτονὶ
Αἰσωπικόν. Σ. 1259. Α. γέλοιον ἡ Συβαριτικόν,
Αἰσωπον. Σ. 1401. Α. ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἐσπέρας
Σ. 1446. Α. οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
Ο. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς καὶ πολυπράγμων, οὐδ' Α. πεπάτηκας,
Αἰσωπου. Σ. 506. εἰ δὲ λέγοσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Α. τί γέλοιον·
Εἰ. 129. ἐν τοῖσιν Α. λόγοις ἐξευρέθη
Ο. 651. καλῶς. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Α. λόγοις
αἴταν. Fr. 576. ἀ.
αἰτεῖ. Ι. 66. α., ταράττει, βοῦροδοκεῖ, λέγων τάδε·
Ι. 1071. α. ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
αἰτεῖν. Π. 158. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον α. ἴσως
Π. 990. α. μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
αἰτεῖς. Σ. 302. σὺ δὲ σίκκ' μ' α.
Σ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον α., πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
αἰτεῖσθαί. Ι. 1303. φασὶν α. τιν' ἡμῖν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
αἰτεῖται. Α. 423. πόλις πόθ' ἀνὴρ λακίδας α. πέπλων;
αἰτεῖτε. Σ. 978. α. κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
αἰτήσαιμ'. Α. 476. κάκισ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' α. ἔτι,
αἰτήσαντος. Ν. 1383. μαμμᾶν δ' ἂν α. ἤκὼν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
αἰτήσεις. Α. 444. ταῦτ' προσοίσεις, κἀαδον α. τάχα.
αἰτήσον. Εἰ. 1154. μυρίνας τ' α. ἐξ Αἰσχινάδου τὼν καρπίμων·
αἰτία. Π. 1176. ἡ δ' α. τις ἐστιν, ὦ τρὸς τῶν θεῶν;
αἰτίαν. Σ. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μύρυος, α. ἔχω
Β. 691. α. ἐκδίοι λύσαι τᾶς πρότερον ἁμαρτίας.
Π. 169. ἀγαθὼν ἀπάντων οὔσαν α. ἐμοὶ
Fr. 105, 1. τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων α. πλατειῶν
αἰτίας. Α. 286. ἀντὶ ποίας α., ὦχαρνέων γεραίταροι;
Εἰ. 640. α. ἀν προστιθέντες ὡς φρονοῦ τὰ Βρασίδα.
αἰτιάσει. Ν. 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' ἐ εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ' α.
αἰτιάσωμαι. Β. 310. τίν' α. θεῶν μ' ἀπολλύναι;
αἰτίζῃτ'. Εἰ. 120. ἠνίκ' ἂν α. ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
αἰτίνες. Ν. 579. α. τηροῦμεν ὑμᾶς, ἦν γὰρ ᾖ τις ἐξοδος
αἴτιοι. Ἐκ. 205. ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ δῆμε, τοῦτων α.
αἴτιον. Α. 607. ἐχειροτονήθημεν γὰρ. ΔΙ. α. δὲ τί
Ἐκ. 383. τὸ δ' α. τί; ΧΡ. πλούσιος ἀνδρῶπων ὄχλος.
1158. μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν α.,
Π. 547. ἀγαθὼν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποραίνω σ' α. οὖσαν;
αἴτιος. Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν α. ὑμῖν γεγένηται.
Ι. 1356. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων α., μὴ φροντίσῃς,
Ν. 1454. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων α.,
Ο. 339. α. μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
Θ. 766. τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ α.
Π. 135. οὐκοῦν ὧδ' ἐστὶν α., καὶ βαδίως
182. μανώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων α.,
828. ἦκω μεγάλων γὰρ μοῦσιν ἀγαθῶν α.
αἰτιός. Ν. 85. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς α. μοι τῶν κακῶν.
Β. 1078. ποῖον δὲ κακῶν οὐκ α. ἐστ';
αἰτίους. Α. 310. οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν α. τῶν πραγμάτων.
αἰτιῶ. Θ. 732. μόνην γυναικῶν α. τὴν μητέρα.
Β. 630. αὐτοὺς σεαυτὸν α. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
αἰτιώμεθα. Α. 514. τί ταῦτα τοὺς λάκωνας α.;
αἰτίων. Εἰ. 627. οὐδὲν α. ἀν ἀνδρὰν τᾶς κράδας κατήσθιον.
αἰτιώτατοι. Σ. 1099. α. φέρεσθαι
Αἰτναῖον. Fr. 73. εἰσήγαγ' Α. μέγιστον κάνθαρον,
Αἴτνας. Ο. 926. σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Α.,
αἰτοίη. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν α. καθ' ἑαυτὸν,
αἰτοῦμαί. Σ. 556. οἰκτειρόν μ', ὦ πάτερ, α. σ', εἰ καὶτοὺς πώποθ' ὑφείλον
αἰτούμεθα. Ο. 189. Πιθῶδε, Βοιωτοὺς δίδον α.,
αἰτοῦμεν. Ι. 573. καὶ πρὸς οὐκ α. οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
αἰτουμένοις. Β. 699. τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφοραῖν α.
αἰτουμένου. Ν. 1137. ἐμοὶ μέτρι' ἄτρα καὶ δίκαι' α.
αἰτοῦμαι { Β. 1127. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' α.
{ 1152. ἐλθεῖν ὑμῶν α.
αἰτοῦντί. Σ. 914. ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοὐ μετέδωκ' α. μοι.
αἰτοῦσιν. Π. 156. α. οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
αἰτρίαν. Θ. 1001. ἐνταῦτα νὺν οἰμῶξι πρὸς τὴν α.
αἰτῶ. Ι. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' α. βραχὺ,
Αἰτωλοῖς. Ι. 79. τὼ χεῖρ' ἐν Α., ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
αἰτῶν. Π. 240. α. λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Fr. 50. α.
αἰφνιδίου. Θ. 127. ἡμετέρας τε δὴ α. ὀπός.
Ἀκαδήμειαν. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀ. κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποῤῥέξει
ἄκαιρα. Θ. 462. οὐκ ἀ., φρένας ἔχουσα,
Ἀκαλανθίδι. Ο. 871. γομήτρα, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀ.,
Ἀκαλανθίς. Ο. 873. οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' Ἀ. Ἄρτεμις.
ἀκαλανθίς. Εἰ. 1079. χῇ κώδων ἀ. ἐπεγομένη πυρλὰ τίστει,
ἀκαλήφας. Ι. 422. ὥσπερ ἀ. ἐσθίων πρὸ χλειδόνων ἔκλεπτες.
ἀκαλήφην. Σ. 884. τὴν ἀ. ἀφελέσθαι.
ἀκαλῆφῶν. Α. 549. ἀλλ', ὦ τηθὼν ἀνδριοστάτη καὶ μητριδῶν ἀ.
ἀκάματον. Ν. 285. ὄμμα γὰρ αἰθήρος ἀ. σελαγέσθαι
ἀκανθαι. Fr. 266. χαιρεῖ δ' ἀελῆτος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἀ.
Fr. 407. οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἀ.
ἄκανθαν. Β. 657. οἶμαι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἀ. ἕξελε.
ἀκάνθας. Σ. 969. καὶ τὰς ἀ., κοὐδέπο' ἐν ταὐτῷ μένει.
ἀκαρεῖ. Π. 244. γυμνὸς θέρας' ἐξέπεσον ἐν ἀ. χρόνῳ.
ἀκαρῆ. Ν. 496. εἴτ' αὖθις ἀ. διαλιπὼν δικάζομαι.
Σ. 541. χρησιμὸς ἐστ' οὐδ' ἀ.*
701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὁ φέρεις, ἀ. καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀ. μέτεστί σοι
ἀκατάβλητον. Ν. 1229. θεῖοπτίδης μοι τὸν ἀ. λόγον.
ἄκατον. Ι. 762. τοὺς δελφίνας μετεκρίζου καὶ τὴν ἀ. παραβάλλον.
ἀκεῖ. Ἐκ. 117. ὅπως προμελετήσαιμεν ἀ. δεῖ λέγειν.
ἀκεραιτίαν. Fr. 119. ἀ.
Ἀκεστορος. Σ. 1221. ξένος τὸς ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀ.
ἀκήκοας. Ν. 738. ἀ. μυρίαδας ἀγῶ βούλομαι,
Ο. 1439. ἀναπτερούσται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀ.,

ἀκήκοας. Ο. 1574. ἀ.
Θ. 164. καὶ Φοίνιχοτ, τοῦτον γὰρ οὖν ἀ.,
Fr. 157. 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀ.;
ἀκήκοέν. Π. 334. ἀ. τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ἀκίδας. Ει. 443. ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀ. ἐξαιρούμενον.
ἀκίνητοι. Β. 899. οὐδ' ἀ. φρένες.
ἀκλεής. Α. 853. ὦ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀ. τοῦνομα
ἀκλεῆς. Ο. 944. ἀ. δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ἀκλητος. Ει. 952. πρόσεισιν αὐλὸν ἀ.-
Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὴν ἁ ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
Fr. 266. χωρεῖ δ' ἀ. ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκουθα.
ἀκμαῖς. Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέστατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάτοις πτερύγων ἀ.·
ἀκμάς. Εκ. 720. ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀ.
ἀκμὴν. Fr. 330. ἕως νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀ.
ἀκμῆς. Π. 256. ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀ., ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.
ἀκολαστανεῖτε. Ο. 1227. ἀ., κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκολαστάσματα. Α. 398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀ.
ἀκόλαστον. Β. 332. ποὶ τἀν ἀ.
ἀκόλαστός. Π 1049. οὐκ, ἀλλ' ἀ. ἐστιν ἀεὶ τοῦ τρόπους.
ἀκολούθει. Β. 510. ὁ παῖς, ἀ. δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ἀκολουθεῖ Π. 13. ὅστις ἀ. κατόπιν ἀνδρῶπου πνοῦλῖ,
Π. 16. οὗτος δ' ἀ., κἀμὲ προσβιάζεται.
ἀκολουθεῖν. Ο. 1551. ἀνάσσω, ἀ. δοκῶ καηηῥῴῥῳ.
Εκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βήτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀ.
1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀ. ὡς ἐμέ.
1077. ἐμοὶ γὰρ ἀ. σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀ. δεῖ σφᾶραν καὶ σπλεγγίδ' ἔχοντα.
ἀκολουθήσεις. Ν. 505. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀ. ἐμοί
ἀκολουθοῖης. Ο. 340. ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκεῖθεν ἤγες; ΠΕ. ἵν' ἀ. ἐμοί.
ἀκολούθοις. Ει. 730. τοῖς ἀ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰλθεσαι μάλιστα
ἀκόλουθον. Ο. 73. ὄρνιν, ἵν' ἀ. διάκονόν τ' ἔχῃ.
ἀκολουθοῦμέν. Π. 19. ἡν μὴ φράσῃς ὃ τι τῷδ' ἀ. ποτε,
ἀκολουθοῦντες. Εκ. 701. τοὺς ἐπιτρέπεισιν δ' ἀ.
ἀκολουθοῦσ'. Π. 701. οὐκ, ἀλλ' Ἴασὼ μόν τις ἀ. ἅμα
ἀκολούθῳ. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀ.·
ἀκολουθῶν. Α. 261. ἐγὼ δ' ἀ. ἕρσομαι τὸ φαλλικόν·
ἀκλουτεῖ. Θ. 1198. ἔπειτα κομᾷς αὖθις. ΤΡ. ἀ., τέκνον.
ἀκοντ'. Ν. 868. ἀ. ἀνσπάσας. ΣΩ. κηπότιον γὰρ ἐστ' ἔτι
ἀκοντῖων. Fr. 401. καὶ τὴν πλατυλόγχων διβολίαν ἀ.
ἀκονῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ὦ Δελῳῶν πλείστα ἀ.
ἀκόρητος. Ν. 44. εὐφυσπνοῦν, ἀ., εἰκῇ κείμενος,
ἀκου'. Θ. 28. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θυρίον;
ἀκουε. Ι. 1014. ἀ. δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Σ. 1435. ἀ. μὴ φεύγ', ἐν Συβάρει γυνὴ ποτε
Ο. 1513. ἀ. δὴ νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Θ. 371. ἀ. πάτ, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
Π. 649. ἀ. τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἀκουέ. Π. 975. ἀ. νυν. ἦν μοὶ τι μειράκιον φίλον,
ἀκούειν. Ι. 820. οὐκοῦν ταυτὶ δεινὸν ἀ., ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ' ὑπὸ τοιτου,
Σ. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀ. ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
Ει. 61. στγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀ. μοι δοκῶ.
Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ἀ. δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
7. οὐ δεῖ μ' ἀ.; ΕΤ. οὐχ ἁ γ' ἀν μέλλης ὁρᾶν.
8. οὐδ' ἀρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΤ. οὐχ ἁ γ' ἂν ἀ. δέῃ.
10. οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὖτ' ἀ. οὐθ' ὁρᾶν.
12. τοῦ μὴτ' ἀ. μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
294. δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀ. τῶν λόγων.
563. Ἀχαρνικὴ τὴν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀ.;
Fr. 344, 5. ἔπειτ' ἀ. προβατίων βληχωμένων,
ἀκούεις. Ει. 389. οὐκ ἀ. οἷα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;
Β. 632. τοῦτον δὲ δούλων. ΑΙ. ταῦτ' ἀ.; ΞΑ. φῆμ' ἐγὼ.
Π. 261. οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀ.
Fr. 715. ἀ. ὡς στένει;
ἀκούετ'. Σ. 894. ἀ. ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγρίψατο
Θ. 551. ἀ., ὦ γυναῖκες, οἱ εἰρηκεν ἡ πανοῦργος
ἀκούετε. Α. 1000. ἀ. λεῴ· κατὰ τὰ πάτμα τοὺς χόας
Α. 1004. τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀ.;
Ν. 1225. τὸν ἴμαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀ.,
Ει. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀ.·
Ο. 448. ἀ. λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυμφεῖ
ἀκούετον. Α. 733. ἀ. δῆ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
Π. 76. ἀ. δῆ. δεῖ γὰρ ὡς ἐοικε με
ἀκούομεν. Α. 1233. ὡσθ' ὃ τι μὲν ἐμὶν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀ.,
ἀκούοντος. Ο. 1513. ἀκουε δὴ νυν. ΠΕ. ὡς ἀ. λέγε.
ἀκούουσ'. Εκ. 244. ἐπειτ' ἀ. ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
ἀκουούσας. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀ. κακά.
ἀκουούσας. Θ. 467. Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀ. κακά,
ἀκουρον. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἀ. τρέφων·
ἀκουσ'. Ει. 612. ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἀ. ἐξῴρησεν ἄμπελος
ἀκούσαθ'. Ι. 335. καὶ μὴν ἀ. οἷός ἐστιν οὗτοσὶ πολίτης.
Ει. 664. ἀ. ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μορφὴν ἔχει.
Ο. 1617. ἀ. ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὼν ποιήσομεν.
ἀκούσαι. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀ. μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
Α. 776. ἢ λῆς ἀ. φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς
Ι. 622. ὡσ' ἀ. πρὸς τάδ', ὦ βλᾶ·
Ν. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παῖδός φασὴν γρύξαντος μηδὲν' ἀ.·
1344. καὶ μὴν ὦ τι καὶ λέξεις ἀ. βούλομαι.
Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἐστιν ἀ. θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
1047. μὴ πάσσ' ἀμείνω' ἑπὴ τούτων κωμῳδικὰ μηδὲν' ἀ.
Ο. 381. ἔστι μὲν λόγων ἀ. πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
966. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀ. τῶν ἐπῶν.
Α. 259. ἐπεὶ τίς ἀν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμίδωρ', ἀ.
Θ. 1162. ἐφ' ὅτ' ἀ. μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῶ
Β. 896. παρὰ σοφοὶν ἀνδροῖν ἀ. τίνα λόγων
1173. κλύειν, ἀ. ΕΤ. τοῦθ' ἕτερον αὐθὶς λέγει,
1174. κλύειν, ἀ., ταυτὶν δν σαφέστατα.
Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπὶ σοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀ.
645. ἢ Λευκολόφαι, πάσταν με· καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀ.
Π. 1009. ἐρῶν ἀ. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν,
ἀκοῦσαί. Ι. 624. καὶ μὴν ἀ. γ' ἀξιον τῶν πραγμάτων.
ἀκουσαν. { Λ. 225. / 226. } ἐὰν δέ μ' ἀ. βιάζῃται βίᾳ,
ἀκούσαντες. Ει. 311. ἀλλ' ἀ. τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
Ο. 690. ἴν' ἀ. πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
ἀκούσας. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀ. ἐκπλαγεὶς ἐφλεμάρα.
Ν. 937. παῖδευσιν, ὅπως ἀν ἀ. σφῷν
Σ. 271. ἄξοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἵν' τί ποιε ἀ.
436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀ. ὀδὸν θρᾶττ' τῶν ῥῴῳν.
Θ. 577. καὶ νὺν ἀ. πράγμα περὶ ἡμῶν μέγα
883. ὅστις γ' ἀ. ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἀκούσασ'. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀ. αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπύτηται,
Λ. 1127. πολλοὺς ἀ. οὐ μεμοῦσαμαι κακῶς.
ἀκούσατ'. Α. 306. τῶν δ' ἡμῶν σπονδῶν ἀ., εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Σ. 415. ἄγωσθ', τὸ πρᾶγμ' ἀ., ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ἀκουσατε. Α. 294. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδατ'· ἀλλ' ἀ.
Λ. 1123. ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀ.
ἀκούτεα. Β. 205. ἀν, εἰτ' ἐλαύσειε· Χλ. βᾶσ' ἀ. γὰρ μέλη
ἀκούσεσθ'. Α. 322. οὐκ ἀ. οὐκ ἀ. ἐτεὸν, ὠχαρηῥίδαι;
ἀκούσῃ. Ι. 971. αὐτῶν ἀ. ΑΛ. πάνυ γε, ΔΙΜ. καὶ σύ νυν φέρε.
Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀ.
Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νὺν δ' ἢν πληγέντος ἀ.,
ἀκούσῃς. Ι. 961. πρὶν ἀν γε τῶν χρησμῶν ἀ. τῶν ἐμῶν.
Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἀν ἀμφοῖν μύθον ἀ.,
920. πρὶν ἀν γ' ἀ. ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ', ὤγαθέ,
Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἀν ἀ. χάτέραν στάσιν μελῶν
ἀκούσῃτ'. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἀν γ' ἀ. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὠγαθοί.
Θ. 1167. κακῶς ἀ.· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἀκούσομαι. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀ. μακροὺς,
Α. 335. ὡς ἀποκτεῖνῶ, κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀ.·
ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ ἀ. δῆτα. Δι. δεινὰ τάρα πείσομαι.
ἀκουσον. Α. 467. ἀπόλλαν'. ἀ., ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη
Ι. 1036. ὦ τὰν, ἀ., εἶτα διάκρινον τότε.
Σ. 962. ἀ. ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
1399. ἀ., ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ., ἤν τί σοι δόξῳ λέγειν.
Ει. 670. ἴθι νυν, ἀ. οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
679. ἔτι νὺν ἀ. οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
Ο. 1243. ἀ. αὖτιν· παῦε τῶν παφλασμάτων·
Fr. 398, 1. καὶ μὴν ἀ., ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα
ἀκουσόν. Σ. 1381. κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἀ. νὺν ἐμοῦ
ἀκουστέα. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ' οὐ γὰρ μοῦσιν ἀλλ' ἀ.
ἀκούσω. Α. 324. ἐξολοίμην, ἢν ἀ. ΔΙ. μηδαμῶς, ὠχαρνικοί.
Θ. 28. ἀκου'. ΜΝ. ἀ. καὶ σιωπῶ τὸ θυρίον;
ἀκούσωμεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀ.; ἀπολεῖ· κατὰ σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
ἀκούω. Σ. 621. ὅστις ἀ. ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
Ει. 663. εἶεν, ἀ. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μαθέτω.
Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀ. μήθ' ὁρῶ;
Β. 422. τὸν Κλεισθένη δ' ἀ.
604. δεῖν δ' ἐοικεν, ὡς ἀ.
ἀκούων. Ι. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κρίθων ἀ.· πολλάκις
Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀ. καὶ καινά;
Σ. 638. ῥῳζούμην ἀ.
1337. ὡς οὐδ' ἀ. ἀνέχομαι
Ει. 1292. ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀ., εἰ σὺ μὴ εἴης

ἀκούων. Ο. 217. ἦν δ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀ.
Ι. 264. Φθῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί πτ' ἀνδροδάϊκτον ἀ.,
Π. 479. τοιαὶτ' ἀ.; ΠΕ. ὥστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ἀκραιφνές. Fr. 98. ἀ. ὕδωρ·
ἄκραν Α. 96. ἢ περὶ ἀ. κάμπταν νεώσοικον σκοπεῖς;
Ο. 391. τὴν χύτραν ἀ. δρῶνταν
Λ. 436. ἀ. προσοίσει, δημόσιος ὧν κλαύσεται.
443. εἰ τάρα νὴ τὴν Φοσφόρον τὴν χεῖρ' ἀ.
Φ. 239. ἐπίκυντε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἀ.
ἀκρατές. Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀ. ἀθύρατον στόμα.
ἀκρατιεῖσθε. Π. 295. ἔπεσθ' ἀπεχλαμηνίοι· τράγοι δ' ἀ.
ἀκρατοῦμαι. Fr. 505. ἀ. μικρόν.
ἄκρατον. Α. 75. ἀ. οἴνον ἠδύν. ΔΙ. ὦ Κρανιὰ πόλις,
Λ. 1229. καὶ πρός γ' ἀ. ἐγχέλει ἁμωτὴν ἐξέλαζε.
Ι. 85. μὰ Δί' ἀλλ' ἀ. οἴνων ἀγαθοῦ δαίμονος.
87. ἴδοὐ γ' ἀ. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι
105. ἴθι νυν, ἀ. ἐγκάναξὸν μοι πολὺν
Ἐκ. 1123. κέρασον ἀ., εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἀκράτου. Ι. 354. θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κἄτ' ἐπιπιὼν ἀ.
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀ. μισθὸν ἀ. δαίμονος.
ἀκράχολος. Ι. 41. ἀγροικος ὀργὴν, κναμαρῶς, ἀ.,
Fr. 535, 1. καὶ κυὰν ἀ.
ἀκριβιθήσεται. Ἐκ. 162. τὼν ἑτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀ.
ἀκρίβιν. Ν. 130. λίγων ἀ. σχυβαλάμους μαθήσομαι;
ἀκριβὲς. Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀ. τούτωμα·
Ο. 156. σὺ γὰρ οἶσθ' ἀ. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις εἶ τὴν τριβήν·
ἀκριβώτητε. Ἐκ. 274. τούτοις ἀ. περιτρμοσμέναι.
ἀκρίβας. Α. 1117. σῇ· ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀ. κρίνει πολύ.
ἀκρίβες. Α. 1116. πότερον ἀ. ἠδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
ἀκροάσαι. Σ. 655. ἀ. νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
ἀκροασάμενος. Ν. 1343 οὐδ' αὐτὸς ἀ. οὐδὲν ἀντερεῖς.
ἀκροασώμεθα. Β. 315. ἀλλ' ἤρεμ' πτηξάντες ἀ.
ἀκροατέον. Ο. 1223. ἀ. ἡμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
ἀκροιστ. Ι. 49. κοσκινματίοις ἀ., τοιαυτὶ λέγων·
Β. 999. ἀλλὰ συστέλλας, ἀ.
ἀκροκῶλι'. Fr. 200. ἀ., ἄρτοι, κάραβοι.
ἀκροκῶλια. Fr. 109, 1. καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀ. δέ σοι τέτταρα
ἄκρον. Ν. 401. ἀλλὰ τὼν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄ. Ἀθηνέων
ἀκρόπολιν. Α. 176. καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀ. τήμερον.
Λ. 179. θνέιν δοκοῦσαι καταλαλεῖν τὴν ἀ.
241. αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀ. τῆς θεοῦ
263. κατὰ δ' ἀ. ἡμᾶν λαβεῖν,
482. ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπτερον, ἅβατον ἀ.,
ἄκρου. Ν. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἀ., ταχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἦ γέλως·
ἀκρφυσῖων. Fr. 561, 2. πάντ' ἀπ' ἀ. κάπὸ κιναβευμάτων.
ἀκροῦ. Α. 503. ἡμεὶς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΑΤ. ἀ. δῆ,
ἀκροῦμαι. Σ. 562. ἀλλ' ἀ. πάσας φωνὰς ἱένταν εἰς ἀπόφυξιν.
Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τὴς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀ.·
ἀκρουμένη. Ι. 629. πιθανώτατ' ἦ βουλὴ δ' ἄπαν' ἀ.
ἀκρώμενοι. Β. 774. ὥπερ ἐστ' ἐν Ἅιδου κλῆθρα, οἱ δ' ἀ.
ἀκρωμένου. Θ. 132. καὶ μανθαλωτὸν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀ.
ἀκρώμην. Ἐκ. 91. ἔγαγε. τί γὰρ ἂν χείρων ἀ. ἄρα
ἀκρῷο. Σ. 391. ὤφεισα γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀ.,
ἄκρων. Α. 638. εὐθὺς δὴ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἀ. τὼν πυγιδίων ἐκάσπασε.
Fr. 94, 1. ὀσφὺν δ' ἐξ ἀ. διακίγλισον ἠὲ κίγλου
ἀκτῖνες. } Σ. 1032. { οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀρθαλμῶν Κύπνης ἀ.
} Fr. 755. { ἐλαμπον,
Ο. 1009. ἀ. ἀπολάμψουσιν. ΠΕ. ἀνθρωποι Θαλῆς.
ἀκτίνων. Ο. 1711. οὐδ' ἥλιον τηλαυγὲς ἀ. σέλας
ἀκτίς. Ο. 1092. ἀ. τηλαυγὴς θάλπει·
ἀκτῖσιν. Ν. 572. λάμπροις ἀ. κατέχει
ἀκύμων. Fr. 577. ἀ.
ἀκωδώνιστον. Α. 485. ὡς αἰσχρὸν ἀ. ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
ἄκων. Ι. 1250. ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἀ. ἐγὼ
Σ. 1002. ἀ. γὰρ αὖτ' ἔδρασα κοὐ τοῦμοῦ τρόπου.
Β. 1523. μηδ' ἀ. ἐγκαθδεῖται.
Π. 751. ἀ. ἐμαυτὸν τοῖς ποιηροῖς ἐνεδίδουν.
Fr. 533. ἀ. κτενῶ τέκνων·
ἀλάβαστον. Α. 1053. ἐὰν τὸν ἀ. κύαθον εἰρήνης ἔνα.
Λ. 947. λαβὲ τόνδε τὸν ἀ. ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλαβαστροθήκας. Fr. 463. ἀ. τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.
ἄλαβεν. Ν. 1268. τὼν υἱὸν ἀποδοῦσαι κέλευσον ἄ.,
ἄλαβες. Σ. 965. εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄ.
ἀλάδρομον. Ο. 1395. ἀόν'. ΚΙ. τὸν ἀ. ἀλάμεινος
ἀλαζόνα. Εἰ. 1121. παῖ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀ.
ἀλαζόνας. Ν. 102. αἰβοῖ, ποιηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀ.,
ἀλαζόνας. Ο. 1016. σποδεῖν ἄπαντας τοὺς ἀ. δοκεῖ.
ἀλαζονεῖᾳ. Ι. 903. ἢ γὰρ θεὸς μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀ.
ἀλαζονείαις. Ι. 290. περελῶ σ' ἀ.
ἀλαζονείας. Β. 919. ὑπ' ἀ., ὦν ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ἀλαζόνες. Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἶσ' ἀ.
ἀλαζονέμασιν. Α. 63. καὶ τοὶς ταῦσι τοὶς τ' ἀ.
ἀλαζονευμάτων. Α. 87. βοῦς κριβανίτας· τῶν ἀ.
ἀλαζονευόμενοι. Ο. 825. ἀ. καθυπερφώντισαν.
ἀλαζών. Α. 109. ποῖας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀ. εἶ μέγας.
Α. 135. ἕτερος ἀ. οὐτος ἐσκρύττεται.
373. ἀνὴρ ἀ. καὶ δίκαια κἄδικα·
Ι. 269. ὡς δ' ἀ., ὡς δὲ μάσθηκ· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται ;
Ν 449. μάσθηκ, εἴρων, γλοιὸς, ἀ.,
Εἰ. 1045. τίς ἄρα ποτ' ἐστὶν ; ΟΙ. ὡς ἀ. φαίνεται·
Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἴων ἄνθρωπος ἀ.
Β. 909. ὡς ἦν ἀ. καὶ φένας, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἀλαλαί. Α. 1291. ἀ. ἰὴ παιὼν·
ἀλαλαλαί. Ο. 1763. ἀ., ἰὴ Παιὼν,
ἀλαλάν. Ο. 953. ἠλυθον ἀ.
ἀλάμβαν'. Εἰ. 1123. ἀ. αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβῶν.
ἀλάμενος. Ο. 1395. ὠόν. ΚΙ τὸν ἀλάδρομον ἀ.
ἄλας. Α. 521. ἢ χωρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χύσηρον ἄ.,
Α. 760. ἀ. οὖν φέρεις ; ΜΕ. οὐχ ὁμεῖς αὐτὼν ἄρχετε ;
831. τιμῇ, Λαβὲ ταυτί τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἀ.,
1099. ἀ. θυμίατας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
Fr. 205, 2. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἀ.
ἀλᾶται. Ο. 942. ἀ. Στράτων,
ἄλγει. Ν. 716. μὴ νυν βαρέως ἀ. λίαν.
ἀλγεῖν. Β. 221. ἐγὼ δέ γ' ἀ. ἄρχομαι
ἀλγεῖς. Σ. 482. ἀλλὰ νὼν μὲν οὐδὲν ἀ., ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Α. 254. χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὼν ὤμων ἀ.
ἀλγῆς. Π. 23. ἐνα μάλλον ἀ. ΚΛ. λάβοις οὐ γὰρ παύσομαι
ἀλγήσετε. Εἰ. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γράδους ἀ.
ἀλγήσιν. Θ. 147. ἤκουσα τὴν δ' ἀ. οὐ παρεχώρην·
ἀλγιστον. Σ. 1117. τοῦτο δ' ἐστ' ἀ. ἡμῖν ἢν τις ἀστράτευτος ὦν
ἀλγους. Π. 1034. ὑπὸ τοῦ γήρα ἀ. κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.
ἀλγοῦσαι. Α. 512. εἰτ' ἀ. τὼνδοθὲν ὑμᾶς ἐπαυηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
ἀλέᾳ. Ἐκ. 541. σὲ δ' ἐν ἀ. κατακείμενον καὶ στρώμασιν
ἀλεαίνοιμι. Ἐκ. 540. ἔπειθ' ἵν' ἀ., τοῦτ' ἠμπεχόμην·
ἀλεισόν. Fr. 521. γέγωσκε τὼν ἀ. τε καὶ τὰ γράμματα,
ἀλείφεσθαι. Α. 999. ὡστ' ἀ. σ' ἀπ' αὐτὼν καὶ ταῖς νυμφίαις.
ἀλειφέτω. Α. 1060. νύκταρ ἀ. τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀλείφῃ. Σ. 608. ἀποιζῇ καὶ τὼ πόδ' ἀ. καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
ἀλειφόβιον. Fr. 578. ἀ.
ἀλειψαμένῃ. Ἐκ. 63. ἀ. τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἀλειψον. Ι. 490. ἔχε νυν, ἀ. τὼν τράχηλον τουτωῖ,
ἀλέκτορα. Ν. 666. ἀλεκτρύσαιναν, τὼν δ' ἕτερον ἀ.
Ν. 551. ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀ.
ἀλεκτρυαιναν. Ν. 666. ἀ., τὼν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Ν. 667. ἀ.; εὖ γε νὴ τὼν Ἄρα·
851. ἀ., τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
852. ἀ.; ταῦτ' ἔμαθες τὸ δεξιά
ἀλεκτρὼν'. Ν. 849. ἀ. ΣΤ. ἄμῳω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμὶν πρῶτ' ἐπιδείξω τὼν ἀ., ὡς ἐτνράνεια
ἀλεκτρυόνα. Ν. 663. ἀ. κατὰ ταὐτὸ καὶ τὼν ἄρρενα.
Ν. 548. ἀ. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
Σ. 100. τὼν ἀ. δ', ὃς ἠδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη
Β. 1343. τὼν ἀ. μου συναρπάσασα
ἀλεκτρυόνας. Ν. 1427. ἀκέφαλοῖ τοὺς ἀ. καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,
Ν. 1430. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀ. ἀπαντα μιμεῖ,
ἀλεκτρυόνος. Ν. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' ἀ. ἤκουσ' ἐγώ'
Σ. 794. ἀ. μ' ἔφασκε κἀλάλει ἔγκυον·
Ο. 71. ἀ ; ΤΡ. οὖκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
1366. νομίσασ ἀ. ἔγκυον τοῦδι λόφον,
ἀλεκτρυόνων. Α. 897. ὑπὸ τὼν ἀ. ; ΜΤ. ἐμοιγε νὴ Δία.
Fr. 237. πολλαὶ τὼν ἀ. βίᾳ
ἀλεκτρυὼν. Ἐκ. 391. ἀ. ἐρθέγγετ'. ΒΑ. οἶμοι δείλαιος.
Fr. 86, 1. γύναι τί τὸ ψοφησὰν ἐσθ' ; Β. ἀ.
237. ὠὼν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀ.
ἀλέκτωρ. Σ. 1490. πτησσει ψύκτρα ὡς τις ἀ.,
Ἀλεξάνδρου. Ο. 1101. ὡστε κρείττω δῶμα πολλῷ τὼν Ἀλαβεῖν.
ἀλεξίκακον. Σ. 1013. τοιοῦδ' εὑρώντες ἀ., τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
ἀλεξικάκῳ. Εἰ. 422. ἀ. θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
ἀλετρίβανον. Εἰ. 259. οἴσεις ἀ. τρέχων; ΚΤ. ἀλλ', ὦ μέλε,
Εἰ. 265. εἴπερ γὰρ ἤξει τὼν ἀ. φέρων,
ἀλετρίβανος. Εἰ. 269. ἀπόλλω' Ἀθηναίοισιν ἀ.,
Εἰ. 282. καὶ τοῖς Δακεδαιμονίοισιν ἀ.
ἀλετρὶς Α. 643. εἰτ' ἀ. ἢ δεκέτιν οὖσα τὴρχηγέτι'
ἀλευρου. Fr. 141. πλὴν ἀ. καὶ βύσσ.

ἀλεωρήν. Σ. 615. *τάδε κέκτηται πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελάων.*

ἀληθείᾳ. Π. 891. *ὡς δὴ 'π' ἀ. ὡς ἐν μετὰ τοῦ μάρτυρος*

ἀληθείας. Β. 1244. *Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀ. ὕπο,*

ἀληθές. Σ. 343. *ὦν ἀ. οὐ γὰρ ἂν ποθ'*

ἀληθες. Α. 557. *ἄ., ὠπίπρωτε καὶ μιαρώτατε ;*

Ι. 89. *ἄ., οὗτος ; κρουνοχυτροληραιος εἶ.*

Ν. 841. *ἄ., ; ὅσαπερ ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.*

Σ. 1223. *ἄ., ; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.*

1412. *ἄ., οὗτος ;* ΦΙ. *καὶ σὺ δῆ μοι, Χαιρεφῶν,*

Ο. 174. *ἄ., ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,*

1048. *ἄ., οὗτος ; ἔτι γὰρ ἀπαιδεύτ' ἡσθὰ σύ ;*

1606. *ἄ.; οὐ γὰρ μείζον ἡμεῖς οἱ θεοί*

Α. 433. *ἄ., ἢ μαρὰ σύ ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης ;*

Β. 840. *ἄ., ὦ παῖ τῆς ἀφουραίας θεοῦ ;*

Π. 123. *ἄ., ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων ;*

429. *ἄ.; οὐ γὰρ δεινότατα δεδρᾶκάτον,*

ἀληθῆ. Α. 711. *ἄ., ἀ.*

Π. 289. *ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀ.*

395. *λέγεις ἀ.;* ΧΡ. *φημί.* ΒΔ. *πρὸς τῆς Ἑστίας ;*

ἀληθῆς. Α. 143. *ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀ., ὥστε καὶ*

ἀληθῶς. Ι. 737. *τοιοῦδ' γέ τοι σου τοῦργον ἀ. γενναῖον καὶ φιλόδημον.*

Ν. 209. *ὡς τοῦτ' ἀ. Ἄττικὸν τὸ χωρίον.*

341. *εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀ., θνητοῖς εἴξαι γυναιξίν ;*

373. *καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀ. ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.*

Σ. 14. *κἄγωγ' ἀ. οὐκ οὐδεπώποτε.*

Ο. 507. *ταὐτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὐτοῦ ἀ.· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε*

1167. *ἴσα γὰρ ἀ. φαίνεται μοι ψεύδεσιν.*

Ε. 789. *εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀ. κακὸν ἔσμεν,*

793. *μανίας μαίνεσθ', οὐς χρὴν σπεύδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀ.*

Β. 501. *μὰ Δί' ἀλλ' ἀ. οὐκ Μελήτης μαστιγίας.*

Π. 108. *τύχασ' ἀ. καὶ γέγοναι πλούσιοι.*

346. *γέγοναι δ' ἀ., ὡς λέγουσι, πλούσιοι ;*

ἀλί. Α. 835. *παῖεν ἐφ' ἁ, τὰν μάδδαν, αἱ κά τις διδῷ.*

ἁλιαέτους. Ο. 891. *ἀ. καὶ γύπας ; οὐχ ὁρᾷς ὅτι*

ἁλικόν. Fr. 65. *ἀ.*

ἁλιμίδον. Θ. 323. *ἀ., προλπεῖν*

ἁλίμενον. Ο. 1400. *ἀ. αἰθέρος αὐλακα τέμνων.*

Ἁλιμοῦντεῦσ. Ο. 496. *κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀ., κἄρτι προκύπτω*

ἁλινδήθρας. Β. 904. *λὰς ἀ. ἐπῶν.*

ἁλιπέδω. Fr. 30. *ἐν ἀ.*

ἅλις. Β. 1364. *παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.* ΑΙ. *κἄμοιγ' ἀ.*

Fr. 421, 1. *ἀ. ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάτοπτα.*

ἁλιστόμεθα. Α. 700. *νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν ποιητῶν σφῷδρα διωκόμεθα, κἄτα πρὸς ἀ.*

ἁλιτηρίων. Ι. 445. *ἐκ τῶν ἀ. σέ φη-*

ἁλιτρίας. Α. 907. *ἅπερ πίθακον ἀ. πολλᾶς πλέων.*

Ἁλκαίου. Fr. 2. *Ἀισσὸν δῆ μοι σκόλιον τι λαβὼν Ἀ. κἀνακρίοντος.*

Ἀλκιβιάδης. Σ. 44. *εἴτ' Ἀ. εἶτε πρὸς με τραυλίσας·*

Σ. 46. *ὑρδῶς γε τοῦτ' Ἀ. ἐτραύλισεν.*

Ἀλκιβιάδου. Β. 1422. *πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀ. τίν' ἔχετον*

Fr. 1. *παρ' Ἀ. τοῦτο τἀποθήσεται.*

ἅλκιμοι. Σ. 1060. *ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἀ., μὲν ἐν χοροῖς,*

Σ. 1061. *ἀ. δ' ἐν μάχαις,*

Π. 1002. } πάλαι ποτ' ἦσαν ἀ. Μιλήσιοι.
1075. }

Ἀλκμήνας. Ο. 558. *ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀ. κατέβαινον*

Ἀλκμήνης. Β. 531. *ὡς δοῦλος ἂν καὶ θνητὸς Ἀ. ἔσει ;*

Π. 582. *ὦ Ποσείδων.* ΞΑ. *καὶ πῶς ἂν Ἀ. ἐγὼ*

ἀλκυόνες. Β. 1309. *ἀ., ἀ' παρ' αἰνάοις θαλάσσης*

ἀλκυόνεσσι. Ο. 251. *φῦλα μετ' ἀ. ποτᾶται,*

ἀλκυονίδας. Ο. 1594. *ἀ. τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.*

ἀλκυών. Ο. 298. *οὐτοσὶ δὴ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀ.*

ἀλλ'. Α. 9. *ἀ. ὀδυνήφην ἕτερον αὖ τραγῳδικὸν, κ.τ.λ.*

ἀλλ'. Ι. 1106. *καὶ τοῦφον ὀπτὸν μηδὲν ἀ. εἰ μὴ 'σθιε.*

Ν. 1231. *τί γὰρ ἀ. ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος ;*

Ε. 110. *οὐκ ἐστι παρὰ ταῦτ'.* ΟΙ. Α. *ἰοὺ ἰοὺ ἰοὺ·*

Α. 38. *τοιοῦτον οὐδὲν' ἀ. ἐποιήσησν σύ μοι.*

133. *ἀ. ἃ τι βούλει· κἂν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρὸς*

Θ. 515. *τά τ' ἀ. ἀποξᾶσαντα καὶ τὸ πόσθιον*

985. *ἀλλ' εἴ' ἐπ' ἀ. ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,*

Ἐκ. 73. *καὶ μὴν τά γ' ἀ. ὑμῖν ὀρῶ πεπραγμένα.*

159. *καίτοι τά γ' ἀ. εἰποῦσα δεξιώσατα.*

1121. *τὰ δ' ἀ. ἀπαιθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·*

ἀλλά. Α. 186. *δ δ' οὖν βοώντων· ἀ. τὰς σπονδὰς φέρεις ; κ.τ.λ.*

Α. 206. *ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀ. μοι μηνύετε. κ.τ.λ.*

ἄλλα. Α. 1089. *τά δ' ἀ. πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,*

ἄλλα. Ι. 217. *τὰ δ' ἄ. σοι πρὸσεστι δημαγωγικά,*

359. *τά μὲν ἀ. μ' ἔρεσαι λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεταί με*

417. *καὶ νὴ Δί' ἀ. γ' ἐστί μοι κύβαλα παιδὸς ὕντος.*

1365. *τὰ δ' ἀ., φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.*

Ν. 615. *ἀ. τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἀγειν τὰς ἡμέρας*

698. *οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἀ.* ΣΤ. *κακοδαίμων ἐγὼ,*

Σ. 1166. *οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἀ.* ΦΙ. *κακοδαίμων ἐγὼ,*

Α. 953. *τά τ' ἀ. πάντα κἀποδείρασ' οἰζεται.*

Θ. 432. *τὰ δ' ἀ. μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.*

Β. 976. *τά τ' ἀ. καὶ τὰς οἰκίας*

Ἐκ. 644. *τὰ μὲν ἀ. λέγειν οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,*

ἀλλαι. Ει. 421. *ἀ. τέ σοι πόλεις πεπαμέναι κακῶν*

Α. 999. *ἔπειτα δ' ἀ. ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα*

Ἐκ. 119. *ἀ. θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που ;*

Fr. 128. } ἀ.
500, 1. *ἀ. δὲ κναμῖζουσιν αὐτῶν* **

ἄλλαις. Θ. 835. *ἐν τε ταῖς ἀ. ἐορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἤγομεν·*

Π. 1205. *αὐται ποιοῦσαι· ταῖς μὲν ἀ. γὰρ χύτραις*

ἀλλαίσι. Α. 24. *ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀ. ταῖσιν ἐν πόλει*

ἀλλαιστν. Ο. 350. *ἀράσθε, ταῖς δ' ἀ. ὑμῖν τοὺς θεοὺς*

ἀλλαν. Ο. 1573. *πέτομαι δ' ὀδὼν ἄλλοτ' ἐπ' ἀ. μελέων*

ἀλλάνταχ. Α. 146. *ἥρα φαγεῖν ἀ. ἐξ Ἀναπαυόμεν,*

Ι. 161. *πολεῖν τε τοὺς ἀ., ἀλλὰ καταγελᾶς ;*

201. *αἱ κα μὴ πολεῖν ἀ. μᾶλλον ἐλαυνται.*

432. *ἐγὼ δὲ συστέλλας γε τοὺς ἀ. εἶτ' ἀφήσω*

ἀλλαντοπῶλα. Ι. 148. *ἀ., δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,*

Ι. 241. *ἀ., μὴ προδῷς τὰ πράγματα.*

ἀλλαντοπώλου. Ι. 143. *ἀ. ἐσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.*

Ι. 144. *ἀ.; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.*

179. *ἀ. ὦν ἀνὴρ γενήσομαι ;*

ἀλλαντοπωλήσει. Ι. 158. *ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀ. μόνος,*

ἀλλαῖς. Ι. 207. *ὁ βράκων γὰρ ἐστι μαιμῶν ὅ τ' ἀ. αὖ μακρὸν·*

Ι. 208. *εἴθ' αἱματοπώτης ἐσθ' ὅ τ' ἀ., χὠ δράκων.*

ἄλλας. Ει. 419. *πάσας τε τὰς ἀ. τελεστὰς τὰς τῶν θεῶν,*

Θ. 607. *γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἀ. ἄθρει.*

ἀλλαχῇ. Ο. 1020. *οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπὶαν ἀ.*

ἄλλη. Α. 363. *κοὐ μὴ ποτ' ἀ. σου κῶν τῶν ὄργεων λάβῃται.*

ἄλλῃ. Ο. 1219. *ποῖ γὰρ ἀ. χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεοί ;*

Ἐκ. 913. *γάρ μοι μήτηρ ἀ. βέβηκε*

ἀλλήλαις. Ι. 1300. *φασὶν ἀ. ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,*

ἀλλήλαισι. Θ. 471. *ὅμοιοι δ' ἐν ἀ. χρὴ δοῦναι λόγον·*

ἀλλήλαιστν. Ν. 548. *οὐδὲν ἀ. ὁμοίαι καὶ πάσας δεῖται·*

ἀλλήλας. Ν. 378. *εἰς ἀ. ἐμπίπτουσαι ῥήγνυται καὶ παταγοῦσιν.*

Ν. 384. *ἐμπιπτούσας εἰς ἀ. παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα ;*

Ει. 539. *οἷον πρὸς ἀ. λαλοῦσιν αἱ πόλεις*

Ἐκ. 446. *ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀ. ἔφη*

ἀλλήλοιν. Ν. 394. *ταὺτ' ἄρα καὶ τὼνόματ' ἀ., βροντὴ καὶ πορδή, ὁμοῖω.*

ἀλλήλοις. Α. 1185. *ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀ. δόντε.*

ἀλλήλοιστ. Α. 25. *ἐλθόντες ἀ. περὶ πρώτου ξύλου,*

Σ. 472. *ἐς λόγους ἐλθοιμεν ἀ. καὶ διαλλαγάς ;*

Ει. 620. *ἠγωμένους ἐπ' ἀ. καὶ σεσηρότας,*

ἀλλήλοιστν. Ει. 901. *ἅρματα δ' ἐπ' ἀ. ἀνατετραμμένα*

Ει. 935. *ὥστ' ἐσόμεθ' ἀ. ἀμνοὶ τοῦς τρόπονς*

1273. *οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀ. ἰόντες,*

Α. 50. *ἀνδρῶν ἐπ' ἀ. αἴρεσθαι δόρυ,*

ἀλλήλους. Ι. 898. *βδέλοντες ἀ. ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.*

Ει. 995. *αἰς στομωλλόμεθ' εἰς ἀ.·*

Ἐκ. 675. *ὥσπερ βαδίζειν εἰς ἀ.* ΒΛ. *τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις ;*

ἀλλήλων. Α. 239. *ὅπως ἂν ὦμεν εὐδὺς ἀ. φίλαι.*

Λ. 1113. *ἀγῶνας ἀ. τὰ μὲν ἠπειραμίνοιν.*

ἀλλην. Ι. 991. *ἀ. δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·*

Σ. 149. *ἐνταῦθά νυν ζῆτει τιν' ἀ. μηχανήν.*

1112. *ἐς τε τὴν ἀ. δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.*

Ει. 15. *αἰβοῖ, φέρ' ἀ. χλτέραν μοι κἀτέραν,*

Θ. 1131. *μάτην ἀναλίσκοις ἀν, ἀλλ' ἀ. τινὰ*

ἄλλης. Β. 1164. *χωρὶς γὰρ ἀ. συμφορᾶς ἐλήλυθεν·*

Ἐκ. 587. *δρᾶν ἀντ' ἀ. ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.*

ἄλλο. Α. 39. *ἄαν τ' ἀ. πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.*

Α. 376. *οὐδὲν βλέποουσ' ἀ. πλὴν ψῆφφ δικεῖν.*

753. *τί δ' ἀ. πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς τοῦτ' ;* ΜΕ. *οἷα δῆ.*

758. *τί δ' ἀ. Μεγαρός ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος ;*

Ι. 615. *τί δ' ἀ. γ' εἰ μὴ κικιβουλοιο ἐνεγνίμην ;*

Ν. 423. *ἀ. τι δῆτ' οὐν νομεῖς ἤδη θεὼν οὐδένα πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,*

703. *ἐπ' ἀ. πῆδα*

994. *καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκιουργεῖν, ἀ. τε μηδὲν*

1088. *σιγήσομαι. τί δ' ἀ.;* ΑΔ. *φέρε δή μοι φράσον*

1287. *τί δ' ἀ. γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν*

ἄλλο. Ν. 1448. τί δ' ἄ. γ'; ἢν ταυτὶ ποιῇς.
Ν. 1495. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄ. γ' ἢ
Σ. 353. ἀλλ' ἄ. τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπιαν δ' οὖκ ἔστι γενέσθαι.
1507. μὰ τὸν Δία· τοῦτο γὰρ ἄ. πλὴν γε καρύινοις.
Ει. 103. ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄ. γ' ἢ
329. τοῦτο νυν, καὶ μηκέτ' ἄ. μηδὲν ὀρχησταὶ' ἔτι,
505. ὠδὰν γὰρ ἄ. δράτε πλὴν δικαίζετε.
923. τί δ' ἄ. γ' ἢ ταύτην χύτραις ἐδρυτέον;
958. ἰδοὺ· λέγοις ἂν ἄ. περιελληλυθα.
Ο. 19. τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄ. πλὴν δάκνειν.
25. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄ. γ' ἢ
385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄ. σοί πω πράγμ' ἐνηντιώμεθα.
901. τὰ γὰρ παρόντα θύμαι' οὐδὲν ἄ. πλὴν
Θ. 534. ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα πεπύθατ' ἄ.,
Β. 198. οὔτοι, τί ποιεῖς; ΔΙ. τί τὸ ποιῶ; τί δ' ἄ. γ' ἢ
1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ἄ. πλὴν λίγος.
Εκ. 220. εἰ μὴ τι καινὸν ἄ. περιειργάζετο;
382. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄ. γ' ἢ τὸν θύλακον.
395. οὔτως ἐν ὕρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄ. γ' ἢ
771. τί γὰρ ἄ. γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι

ἄλλοι. Ι. 735. ἄ. τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
Ν. 558. ἄ. τ' ἤδη πάντες ἐρεῖδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
Εκ. 388. ὥσσ' οὐκ ἔλαβον οὗτ' αὐτὸς οὔτ' ἄ. συχνοί.
Π. 630. ἄ. θ' ὅσοι μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τινος.

ἄλλους. Ν. 425. οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄ., οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
Ν. 1118. ὕσομεν πρότερον ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄ. ὕστερον.
Σ. 1433. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄ. τρόποις.
Ει. 1008. Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄ.
Ο. 197. εἰ ξυνδοκοῖη τοῖσιν ἄ. ὀρνέοις.
Θ. 334. καὶ ταῖσι Δηλιάκαι, τοῖς τ' ἄ. θεοῖς,
669. τοῖς ἄ. ἀπασιν ἔοσαι

ἄλλοιτο. Ν. 145. ψύλλαν ὀπύσουσ' ἄ. τοὺς αὐτῆς πόδας·

ἀλλόκοτον. Σ. 47. οὐκοῦν ἐκεῖν' ἄ., ὁ θέωρος κύραξ

ἄλλομαι. Α. 82. γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄ.

ἄλλον. Σ. 673. εἰ δὲ ξύμμαχον ὡς ἡσθήσται τὸν μὲν σύρρακα τὸν ἄ.
Ει. 827. ἄ. τὶν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα.
Θ. 688. οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄ. οὐδὲν' ἐγκαθήμενον·
Π. 655. νὺν δ' εἴ τιν' ἄ. μακάριον κεὐδαίμονα,
Γν. 301, 3. οὐδ' ἄ. ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον.

ἄλλος. Α. 726. μήτ' ἄ. ὅστις Φασιανὸς ἐστ' ἀνήρ.
Α. 840. ἢ συκοφάντης ἄ., οἱ-
842. οὐδ' ἄ. ἀνθρώων ὑποβωσῶν σε πημανεῖ τι·
Ι. 1251. λείπω σὲ δ' ἄ. τις λαβὼν κεκτήσεται,
Ν. 653. τίς ἄ. ἀντὶ τοιτουὶ τοῦ δακτύλου·
Σ. 419. κεἰ τις ἄ. προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄ., ἢ Κλεώνυμος;
1133. ὀρνιθεῦ, οὐδεὶς ἄ., οὐκ Αἰγύπτιος
1235. θεοῖ γὰρ ὑμεῖς ; ΙΡ. τίς γὰρ ἔσ' ἄ. θεός ;
Θ. 664. εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄ. αὖ λέληθεν ὤν.
Β. 906. ἀστεῖα καὶ μὴν εἰκόνας μὴθ' οἱ ἂν ἄ. εἴποι.
1373. ὅ τις ἂν ἐπεύησεν ἄ. ;
Εκ. 81. εἴπερ τις ἄ. βουκολεῖν τὸν δῆμον.
932. σοὶ γὰρ φιλὸς τίς ἐστιν ἄ. ἢ Τέρης ;
Π. 106. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐστιν ἄ. πλὴν ἐγώ.
420. ἀλλ' οἶσν οὐδεὶς ἄ. οὐδεπώποτε
Γν. 208. ἄ. δ' εἰσέρχε πλεκτῷ κανισκῷ ἄρταν περίλοιπα ὀρύμματα.

ἄλλοσε. Ι. 1032. ἐξέδεται σου τοὔψιον, ὅταν σύ που ἄ. χάσκῃς·

ἄλλοτ'. Ο. 1374. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄ. ἐπ' ἄλλαν μελέων

ἀλλότριαι. Ι. 299. ἄ. τοίνυν σοφίζει,

ἀλλοτρίαν. Π. 235. εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἄ. πάνυ·

ἀλλοτρίας. Σ. 1093. εἰς ἄ. γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι·

ἀλλοτρίου. Ι. 1032. ἐξέδεται σου τοὔψιον, ὅταν σύ που ἄ. χάσκῃς·

ἀλλοτ'. Ο. 1374. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄ. ἐπ' ἄλλαν μελέων

ἀλλότριαι. Ι. 299. ἄ. τοίνυν σοφίζει,

ἀλλοτρίαν. Π. 235. εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἄ. πάνυ·

ἀλλοτρίας. Σ. 1093. εἰς ἄ. γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι·

ἀλλοτρίου. Ο. 192. } διὰ τῆς πόλεως τῆς ἄ. καὶ τοῦ χάους
1218. }
Β. 1048. ἀ γὰρ ἐς τὰς ἄ. ἐποίεις, αὐτὸς τοὐτοισὶν ἐπλήγης.

ἀλλότριον. Β. 481. πρὶν τίνα σ' ἰδεῖν ἄ. ; ΔΙ. ἀλλ' ὦρακιῶ.

ἀλλοτρίους. Ι. 778. ἁρπᾶζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀ. παραιθῶσω.

ἀλλοτρίων. Σ. 1022. οὐκ ἀ., ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχῆσαι.
Φ. 795. κἂν καταβάρθομεν ἐν ἀ. παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
Εκ. 642. τῶν ἀ., ὅστις τύπτοι· νὺν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,

ἄλλους. Ο. 370. ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄ. τῶνδ' ἀν ἐγθίους ἔτι ;
Ο. 495. κἀρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δεινεῖν τοὺς ἄ., οὔτοι ἀρ' ἠσε,
Α. 1132. εἴποιμ' ἂν ἄ., εἴ με μηνύνειν δέοι ;—
Β. 1039. ἀλλ' ἄ. τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·

ἄλλους. Εκ. 788. τὸ μηδὲ περιμένανται τοὺς ἄ. ἢ τι
ἀλλῳ. Ι. 750. οὐκ ἂν καθεζοίμην ἐν ἄ. χωρίῳ·
Ν. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄ. γ' ὑπακούσαιμι τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
Π. 1078. οὐκ ἂν ποτ' ἄ. τοῦτο γ' ἑτέρπετο ποιεῖν·

ἀλλων. Α. 497. ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄ., λέγε.
Ι. 563. τῶν ἄ. τε θεῶν Ἄιδη·
Ν. 417. οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄ. ἀνόητων ;
Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄ. οὐδεμί' ἀρχή.
Ει. 538. ἄ. τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄφρι
Ο. 808. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄ., ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
1226. εἰ τῶν μὲν ἄ. ἀρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί
Π. 189. τῶν μὲν γὰρ ἄ. ἐστὶ πάντων πλημμονή·
1118. καὶ τῶν μὲν ἄ. μοι θεῶν ἤτταν μέλει,
1201. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄ. χυτρῶν τἀναντία
ἄλλυς. Α. 114. ἄ. ἀρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων ;
Ι. 11. τί καινόρμαθ' ἄ.; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
Ν. 1203. ἀρεμοῦς, πρόβατ' ἄ., ἀμφορεῖς νενησμένοι ;
1269. ἄ. τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
Σ. 85. ἄ. φλυαρεῖτ' οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
929. ἕνα μὴ κεκλάγῃ δυὰ κενῆς ἄ. ἐγώ·
Ει. 92. ποὶ δὴτ' ἀ. μετεωροκοπεῖς ;
1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ἄ., ὦ τῶν, ἱκετεύεις·
Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄ. τὴν ὁδὸν προφορούμενοι.
133. καὶ μηδαμῶς ἄ. ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,
255. ἄ. ἀρ' οἴσπερ, ὡς ἑοικ', ἐς τὴν λόχμην
1476. χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄ.
Α. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ' ἄ. γὰρ ἀν
497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθῆσόμεθ' ἄ. ;
Θ. 159. ἄ. τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
290. πλουτοῦντος ἄ. τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,
Β. 1115. αἱ φύσεις τ' ἄ. κράτισται,
1140. τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεώτος ; ΑΙ. οὐκ ἄ. λέγω,
Εκ. 440. τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΑ. τίς δὴ τοῦτ' ἄ. λέγει ;
Π. 976. πεκρῶν μὲν, ἄ. δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
1099. φθεγγόμενον ἄ. κλανσιᾷ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
ἁλμᾶδας. Γν. 190, 2. ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἀ. ὡς ἐλάας
ἁλμάδες. Γν. 345. οὐ ταυτὸν ἐστιν ἀ. καὶ στέμφυλα.
ἁλμάδος. Γν. 345. θλαστὰς γὰρ εἶναι κρείττιν' ἐστὶν ἀ.
ἁλμαίαν. Γν. 366. ἀ. πιῶν.
ἁλμῃ. Γν. 366. ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἀ. πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.
ἁλμην. Σ. 1515. ἀ. κύκα τοὐτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.
ἁλμυρᾶς. Ν. 567. γῆν τε καὶ ἀ. θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
Ἁλμυρίδας. Γρ. p. 502. ἔδει δὲ γε [σε] βλῆθεῖσαν εἰς Ἀ.
ἁλοᾶν. Γν. 544. ἀ. χρὴ τὰς γράδους.
ἅλοκι. Ο. 234. ὅσα τ' ἐν ἀ. θαμὰ
ἀλοκίξειν. Σ. 850. ἐγὼ δ' ἀ. ἐδεόμην τὸ χωρίον.
Ἁλόπας. Ο. 559. καὶ τὰς Ἀ. καὶ τὰς Ξεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
ἁλοπον. Α. 736. ἤν ἀ. οἶκοι καταλέλοιπ'. ΑΥ. αὔτη 'τέρα
Α. 737. ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἀ. ἐξέρχεται.
ἁλός. Σ. 1521. καὶ θύν' ἀ. ἀτρυγέτου.
Β. 666. ἀ. ἐν βάθεσιν.
ἁλουργίδα. Ι. 967. οἰμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀ.
ἁλοὺς. Ν. 1079. μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃσθ., τάδ' ἀντρεῖς πρὸς αὐτὸν,
Π. 168. ὁ δ' ἀ. γε μοιχὸς διὰ σὲ που παρατίλλεται.
ἁλοῦσ'. Σ. 1177. πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμα' ἀ. ἐπέρδετο,
ἁλοῦσαν. Ν. 1358. ἄδειν τε πίνοσθ', ὑσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀ.
ἅλουτον. Α. 881. ἀ. ὧν κἄθηλον ἑκτὴν ἡμέραν ;
ἅλουτος. Ι. 1061. ἐγὼ δ' ἀ. τήμερον γενήσομαι.
Ο. 1554. μὴ τις τοῖσ', ἀ. οὖ
Α. 280. ἐξ ἑτῶν ἀ.
ἁλοχον. Α. 1286. πόστιναν ἀ. ὀλβίαν,
ἁλόχους. Β. 1050. ὅτι γενναίας καὶ γενναῖον ἀνδρῶν ἀ. ἀνέπεισας
ἁλοῶν. Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἀ. ἀνθρωπος ἐξ ἑαθινοῦ.
ἁλσί. Ει. 1074. ἀλλὰ τόδε πρότερον ΤΡ. τοῖσὶ, γε παστία ταυτί,
ἁλσίν. Ν. 1237. ἀ. διασμηθεὶς ὑκαιτ' ἂν οὐτοσί.
ἁλσοσ. Θ. 1149. πότνια, ἀ. ἐς ὑμέτερον·
Β. 440. νὺν ἰρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθορύρον ἀν' ἀ,
ἁλύει. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀ.· νουθετοῦμενος δ' ἀεὶ
ἁλυκόν. Α. 403. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀ., δίκαιά γε.
Fr. M. Βαβ. 13. ἀ.
ἁλύσεις. Γν. 309, 12. σφραγῖδας, ἀ., δακτυλίους, καταπλάσματα,
ἀλφάνει. Γν. 308, 2. εἶπεν μ' ὁ κῆρυξ, οὔτοσ ἀ.
Ἀλφειόν. Ο. 1121. ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀ. πνέων.
ἀλφιτ'. Ι. 1104. ἀλλ' ἀ. ἤδη σοι πορὼ ἀσευασμένα.
Ει. 368. οὖτ' ἀ. οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενοι.
Π. 763. ὡς ἀ. οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
ἀλφιτα. Ι. 1359. οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἀ.,
Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἀ. δεῖ καὶ ξύλα κἄφων·

ἄλφιτα. El. 477. καὶ ταῦτα διχῴδεν μισθοφοροῦντες ἅ.
Ex. 819. κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγοραν ἐπ' ἅ.
Π. 219. ὅσσοι δικαίοι οὖσιν οὐκ ἂν ἅ.
ἀλφιταμοιβοί. O. 491. σκυτῆς, βαλανῆς, ἁ., τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
ἀλφιταμοιβοῦ. N. 640. ὑπ' ἁ. παρεκύπτην διχοινίκῳ.
ἀλφιταμοιβούς. Ex. 424. τοὺς ἁπόρους τρεῖς χοίνικας
ἀλφίτοις. Π. 628. γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἁ.,
ἀλφίτου. Θ. 420. ἁ., ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἀλφιτόπωλιν. Ex. 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάπηλ' ἐς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἁ.
ἀλφιτόχρωτος. Fr. 453. ἁ. κεφαλῆς ;
ἀλφίτων. I. 857. τὰς ἐσβολὰς τῶν ἁ. ἂν καταλάβοιεν ἡμᾶν.
N. 106. ἀλλ' εἰ τι κήδει τῶν πατρῴων ἁ.
El. 636. τοὺς πέντπαις ἀσθενοῦντας κἀπορούντας ἁ.,
Π. 806. ἡ μὲν αἰτεῖν μεστὴ 'στι λευκῶν ἁ.,
Fr. 79, 1. ὁ δ' ἁ. γε πράμνος τρεῖς χοίνικας
ἁλῶ. A. 662. ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μὴ ποθ' ἁ.
El. 1234. ἴνα μὴ γ' ἁ. τρύτῃμα κλέπτων τῆς νεώς.
ἁλῷ. Σ. 898. θάνατος μὲν οὖν κύνεις, ἢν ἅπαξ ἁ.
ἁλῶμεν. Ex. 287. ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁ.
ἁλῶν. A. 772. αἱ λῃς, πέριδου μοι περὶ θυμητιδὰν ἁ.,
Δ. 814. τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῃς, χοίνικας μόνας ἁ.
Ex. 814. οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοὲς, τὸ περὶ τῶν ἁ.;
ἁλῶναι. Θ. 790. κἀπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκύψασαν ἁ.,
ἁλώπεκας. A. 878. καὶ μὰν φέρω χἀνας, λαγῶς, ἁ.,
ἁλώπεκες. El. 1190. ἐν μάχῃ δ' ἁ.
ἁλωπεκιδεῦσαι. El. 1067. καὶ κέκφοι τρήρωνες ἁ. πέπεισθε,
ἁλωπεκίζειν. Σ. 1241. οὐκ ἔστιν ἁ.,
ἁλωπεκίοισι. I. 1076. ἁ. τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
I. 1078. τοὺτοισι ὁ μισθὸς τοῖς ἁ. ποῦ ;
ἁλωπέκων. A. 1269. καὶ τὰν αἰμυλὰν ἁ.
ἁλώπεκ'. Θ. 662. ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἁ., ὡς
ἁλώπηξ. I. 1075. πῶς οὖν ἁ. προστείθη πρὸς τῷ κυνί ;
Θ. 1133. μαρὸς ἁ., οἷον ἐπιτηκιζέ μοι.
ἁλῷς. Π. 481. ἐὰν ἁ.; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
ἁλώσει. Β. 594. εἰ δὲ παραληφῶν ἁ.
ἁλώσεται. Σ. 893. τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἁ.
ἅμ'. I. 282. νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπόρρητ', ἅ. ἀρτον καὶ κρέας κ.τ.λ.
ἅμα. A. 346. ὡς ἴδε γε σειστὸς ἅ. τῇ στροφῇ γίγνεται. κ.τ.λ.
'Ἀμαζόνας. A. 678. κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρίχοντος· τὰς δ' 'Ἀσκάσι,
ἁμαθές. El. 1272. εἰρήνης γ' οὔσης· ἁ. γ' εἶ καὶ κατάρατον.
ἁμαθέστατ'. Σ. 1321. ἁ., οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἁμαθέστερόν. B. 1445. ἁ. πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
ἁμαθῆ. I. 193. ἀλλ' εἰς ἁ. καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παῤῥὲς
ἁμαθῆς. N. 135. ἁ. γε νὴ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα
N. 492. ἄνθρωποι ἁ. οὐτοσὶ καὶ βάρβαροι.
842. γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἁ. εἰ καὶ παχύς.
O. 471. ἁ. γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Λίσωπον πεπάτηκας,
Ex. 201. 'Αργεῖοι ἁ., ἀλλ' 'Ιερώνυμος σοφός.
ἁμαθία. B. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἁ. προσῇ
ἁμαθοῦς. A. 1117. μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἁ. τοῦτ' ἔδρων,
ἁμαί. B. 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁ. Σθενέβοιαι ;
ἁμαις. El. 426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἁ.
Ο. 1145. οἱ χῆτες ὑποτόποντες ὥσπερ ταῖς ἁ.
ἁμαλδυνθήσομαι. El. 380. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἁ.,
ἁμᾶης. Π. 1014. ἐπὶ τῆς ἁ. ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἁμαξίδα. N. 864. τούτου 'πράμην σοι Διασίοις ἁ.
ἁμαξίδας. N. 880. ἁ. τε σκυτίνας εἰργάζετο,
ἁμαξουργοῦ. I. 464. οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁ. λέγεις ;
ἁμαρτάνεις. Σ. 515. ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁ.
ἁμαρτάνοντά. Π. 474. ἅπαιθ' ἁ. σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
ἁμαρτεῖν. B. 1137. πῶς φῄς μ' ἁ.; ΕΤ. αὐδεις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ἁμαρτίαις. I. 1355. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁ.
ἁμαρτίας. Σ. 745. λογίζεταί τ' ἐκείνα πάνθ' ἁ.
B. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τᾶς πρότερον ἁ.
1131. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἁ.
ἁμαρτωλῇ. Θ. 1111. οὐ παρτὲν' ἐστὶν, ἀλλ' ἁ. γέρων,
ἁμαρτὼν. A. 1173. τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁ. βάλοι Κρατῖνον.
ἁμαρυγά. O. 925. οἰόπεῳ ὑππων ἁ.
ἅμας. El. 299. ὡς τάχιστ' ἁ. λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
ἁμαρόβιοι. O. 685. ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἁ., φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ἅμαχοι. A. 253. ἁ. γυναῖκες καὶ μαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
ἁμαχώτερον. A. 1014. οὐδὲν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἁ.,
ἁμβαλώμεθα. A. 1096. πάντα γε. φέρε τὸ ἔσθος ἁ.
ἀμβᾶτε. A. 732. ἁ. ποτταν μάδδαν, αἱ χ' εὕρητ' ἁ
ἀμβροσίαι. O. 1320. Σοφία, Πίθος, ἁ. Χάριτες,
ἀμβροσίαν. I. 1095. ἁ. κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδίλιμην.
ἀμβροσίαν. El. 724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἁ. στήσεται.
El. 854. παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἁ. λείχειν ἄκαν.
ἀμβροσίας. A. 196. αὐται μὲν ὄζουσ' ἁ. καὶ νέκταρος,
ἀμβροσίῳ. O. 750. Φρύνιχος ἁ. μελέων ἀπεβόσκετο καρπῶν, ἀεὶ φέ-
ἀμβροτον. O. 1749. ὦ Διὸς ἁ. ἔγχος πυρφόρον,
Θ. 1154. ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἅ. ὄμμ.
ἀμέ. A. 759. παρ' ἁ. πολυτίματος, ἅπερ τοῖ θεοί. κ.τ.λ.
ἁμέ. A. 95. ὁ τι λῇς ποθ' ἁ. ΑΤ. νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
ἀμέγαρτον. O. 1049. πάθοι ἁ. ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ ;
ἀμεινον. I. 494. ἴσ' ἁ., ὦ τᾶν, ἐσωροδισμένος μάχῃ.
I. 1035. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἁ., ὦ Γλάυκ.
Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἁ. ἀλλὰ τὸν ὕσον ἔξεαγε.
781. πολλῷ γ' ἁ.· καὶ λέγεται γὰρ τοῦτο γ',
El. 1057. ὀπτὰν ἁ. πρῶτον. ΗΕ. ἀλλὰ τανταυχὶ
1259. ἁ. ἡ νὺν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
O. 785. οὐδὲν ἐστ' ἁ. οὐδ' ἥδιον ἢ φύσει πτερά.
B. 977. οἰκεῖν ἁ. ἢ πρὸ τοῦ.
Π. 344. ὦ Βλεψίδημ', ἁ. ἢ χθὲς πράττομεν,
493. καίτοι τούτου τοὺς ἀνθρώπους τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἁ.;
ἀμείνων'. I. 617. ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἁ. ἔπι τῶν λόγων
Σ. 1047. μὴ πάντ' ἁ. ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδὲν' ἀκούσαι.
ἀμεινόνως. Fr. 321. ἁ.'
ἀμείνω. I. 1262. ἰδεῖν ἁ. τῇ Κεχηνάων πόλει.
Δ. 650. ἢν ἁ. γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
ἀμείνων. I. 1208. ἀνὴρ ἁ. περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα ;
N. 954. ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἁ. φανήσεται.
Θ. 508. ἀλλ' Εὐβουλῆς τῶν πέρυσὶν τις βουλευτὴς ἐστιν ἁ.,
Π. 573. ὅτιὴ ζῆτεῖς τοῦτ' ἀπαπεῖσαι ἡμᾶς, ὡς ἐστιν ἁ.
ἀμέλγει. I. 326. ἢ σὺ πιστεῖσαι ἁ. τῶν ἐνίων τοῖς κορπίμοις,
ἀμέλει. A. 368. ἁ. μὰ τὸν Δί' οὐν ἐπισπεδίσσομαι,
N. 422. ἁ. θαῤῥῶν, οὐνεκα τοὐτων ἐπιχαλκεύειν παρέχομ' ἀν.
488. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἁ., καλῶς.
877. ἁ., δίδασκε· θυμόσοφὸς ἐστιν φύσει·
1111. ἁ., κομεῖ τοὐτον σοφιστὴν δεῖόν.
ἀμεν. A. 172. ἡμεῖς ἁ. σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
842. ἁ., ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΤ. καὶ μὴν ἐγὼ
935. ἁ., ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
B. 532. ἁ., καλῶς ἐχ' αὖτ'. ἴσως γὰρ τοὶ ποτε
Ex. 800. ἁ. κομοῦσιν. ΑΝ. Β. ἦν δὲ μὴ κομήσουσι, τί;
ἀμελῇ. N. 989. ἠσπὶδα τῆς κωλῆς προέχων ἁ. τῆς Τριτογενείας.
ἀμελῆς. A. 882. ἐγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἁ. αὐτῷ πατὴρ
ἀμελῆσαι. Ex. 587. δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἁ.
ἀμελήσας. N. 409. ὦπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ οὐκ ἔσχων ἁ.'
Π. 557. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοὺ σπουδάζειν ἁ.,
ἀμελοῦσιν. Π. 516. ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοὶ ὑμὲν τούτων πάντων ἁ.;
ἀμενηνά. O. 686. ὀλιγοδραν'ές, πλάσματα πηλοῦ, σκιωδεῖα φῦλ' ἁ.,
Fr. 1. ἁ. κάρηνα.
ἀμέραισιν. B. 243. ηλοις ἐν ἁ.
ἀμές. A. 1162. ἁ. γε λῶμες, αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυελον
ἀμές. A. 168. καὶ τῶν μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἁ. πείσομες
ἀμεταχειρίστων. Fr. 579. ἁ. τῶν κοινῶν
ἀμέτρητ'. N. 264. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἁ. Ἄθρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
ἀμητγέπη. A. 608. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἁ.
ἀμητα. Π. 999. ἁ. προσαπέπεμψεν ἡμὶν τοὐτονεῖ,
ἀμηχανίας. O. 475. ἐπ' ἁ. τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορεῖται.
ἀμηχανῶν. B. 1429. καὶ πόρισμ' αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἁ.
ἀμήχανον. I. 759. κἀκ τῶν ἁ. πόρους εὑμηχάνους πορίζων.
ἀμιδ'. B. 544. χηστρίδ', εἰτ' ἠγῆσαι ἁ.;
ἀμίδα. Σ. 935. ὁ θεσμοθέτης. τοῦ 'σθ' οὗτος; ἁ. μοι δότω.
ἀμιλλα. I. 556. μειρακίων θ' ἁ. λαμπαδιλλήσεισθον. ΕΙ. 950. οὔκουν ἁ.; ὡς
ἀμίν. A. 821. ὀθνεῖαρ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁ. ἔφυ.
ἀμίν. A. 832. καὶ χαίρε πλάκ'. ΜΕ. ἀλλ' ἁ. οὐκ ἐπιχώριον.
A. 1081. πάντα τὰ ἐλιῶν ἁ. εἰρίνεα σέτω.
1162. ἁμὲς γε λῶμες, αἴ τις ἁ. τοὔγκυκλον
1298. Μῶμ μόλε Λάκωνα τρεπτὸν ἁ.
ἀμίς. Σ. 807. ἁ. μὲν, οὐρητιάσης, αὐτῇ
Θ. 633. σκάφιον Ἑανυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἁ.
"Ἄμμων. O. 716. ἐσμὲν δ' ὁμὶν "Α. Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβοσ Ἀπόλλων.
"Ἄμμων'. O. 619. οὐδ' εἰς "Α. ἐλθόντες ἐκεῖ
ἀμνοῖ. El. 935. ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἁ. τοὺς τρόπους
ἀμνοκῶν. I. 264. καὶ σκοπεῖ γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἁ.,
ἀμνόν. O. 1559. σφάγε' ἔχων καμήλον ἁ.·

ἀμόθεν. Fr. 580. ἀ.
ἀμοῖσι. Α. 1181. ἀ. ΑΘ. καὶ γὰρ καὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ἀμόργιδος. Α. 755. τἄλαν' ἐγὼ, τἄλαινα τῆς ἄ.,
ἄμοργυν. Α. 737. ἐπὶ τῆν ἄ. τὴν ἄλοπον ἐξίρχεται.
ἀμοργίνοις. Α. 150. κἀν τοῖς χιτωνίσκοι τοῖς ἀ.
ἄμου. Β. 1062. ἀ. χρηστῶς καταδεξάμενος διελιμήνων σύ. ΕΥ. τί δράσας;
ἄμυσόν. Θ. 159. ἄλλως τ' ἄ. ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἄμυσος. Σ. 1014. βρᾶδυς ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄ. ᾖ τὸ πρίν.
ἀμπάλλετε. Β. 1358. τὰ κῶλα τ' ἀ., κυ-
ἀμπάλλοντι. Α. 1310. ἀ. πυκνὰ ποδοῖν
ἀμπέλια. Α. 512. κἀμοὶ γὰρ ἐστὶν ἀ. κεκομμένα.
Ἐλ. 596. ὥστε σὲ τά τ' ἀ.
ἀμπελῖδος. Α. 995. πρῶτα μὲν ἀν' ἀ. ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
ἀμπελίς. Ο. 304. πορφυρὶς, κερχνὶς, κολυμβὶς, ἀλφὶς, φήνη, δρύοψ.
ἄμπελοι. Ν. 1124. ἠνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄ.,
ἄμπελον. Σ. 1294. εἶτα νῶν ἐγηράτησεν ἡ χώρας τῆν ἄ.
ἀμπελοῦς. Ἐλ. 612. ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἀκοῦσ' ἐξίφηγεν ἄ.
ἀμπέλου. Α. 308. τῆς ἀ. δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
Β. 1320. οἰνάνθας γάνοσ ἀ.,
ἀμπελουργός. Ἐλ. 190. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀ. δρέπδ,
ἀμπέλους. Α. 232. μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀ.
Ν. 1119. εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀ. φυλάξομεν,
Ἐλ. 557. } ἀσμενοῖς σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀ.
Fr. Ἐλ. Α. 2. }
Ἐλ. 1162. τὰς Ἀμνιάδας ἀ.
ἀμπέλων. Α. 183. σποδοῦ φέρεις, τῶν ἀ. τεταμμένων ;
Α. 987. ἐξέκτα θ' ὁμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀ.
ἀμπεπαρμένον. Α. 796. ἀδιστον ἀν τὸν ὀδελὸν ἀ.
ἀμπέτομαι. Ο. 1372. ἀ. δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
ἀμπέχει. Α. 1024. ὦ τριακοσοδιμόν, εἶτα λευκὸν ἀ. ;
Ο. 1567. οὗτος, τι δρᾷς; ἐπ' ἀρστέρ' οὗτος ἀ. ;
Ἐκ. 374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀ. χιτώνιον ;
ἀμπέχεται. Π. 897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀ. τριβώνιον.
ἀμπέχονον. Fr. 309, 7. ζωμ', ἀ., τριβῶνα, παρυφὲς, ξυστίδα,
ἀμπίσχετε. Σ. 1153. εἴπερ γ' ἀνήκηρ, κρίβανόν μ' ἀ.
ἀμπισχέμενος. Σ. 1180. καὶ σταθὴ γ' ἀ. Φ. σῶμα δείλαιος·
Ἐκ. 332. τὸ κρακωτίδιον ἀ., οὐνδύθετα.
ἀμπισχούνται. Ο. 1090. χλαίνας οὐκ ἀ.·
ἀμπισχὼν. Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀ., ἵν' ἐλεινοὶ
ἀμπτάμενος. Α. 106. πορπακιάζαμεν ὀροῦδοσ ἀ. ἔβα.
ἀμυγδαλᾶς. Fr. 488, 1. ἀγε νυν τὰς ἀ. λαβὼν
Ἀμύκλαις. Α. 1299. κλεῦω τὸν Ἄ. [Ἀπόλλω] σιὸν
ἄμυλοι. Α. 1092. ἀ., πλακούντες, σησαμούντες, ἰτρία,
ἀμύλους. Ἐλ. 1195. ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀ. καὶ τὰς πίχλας
ἀμυνάθετέ. Ν. 1329. ἀ. μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
ἀμύνατε. Σ. 197. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀ.
ἀμυνεῖ. Ἐ. 1222. χἄτοι ἀ. τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
ἀμύνειν. Ἐ. 577. προὶκα γενναῖος ἀ. καὶ θεοὶς ἐγχωρίοις.
Ἐκ. 573. παῖσι φίλαισιν ἀ.
Π. 256. ἀλλ' ἐστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀ.
ἀμύνεται. Ν. 1428. ὡς τοὺς πατέρας ἀ.· καίτοι τί διαφέρουσιν
Ἀμυνία. Ν. 690. ὅπως ἄν; ὦδι, δεῦρο δεῦρ', Ἀ.
Ἀμυνία. Ν. 31. τρεῖς μιαὶ διῤῥάκεσαν καὶ τροχοὺν Ἀ.
Ν. 650. πῶς ἂν καλέσειας ἐντιχὼν Ἀ. ;
Ἀμυνίαν. Ν. 691. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀ. καλεῖς.
Ἀμυνίας. Ν. 686. Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀ.
Σ. 74. Ἀ. μὲν ὁ Προνάπους φησ' οὗτοσὶ
1267. ἀλλ' Ἀ. ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κραβύλου,
ἀμυνίας. Ἱ. 570. ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀ.·
ἀμυνομένου. Β. 820. φωτὸς ἀ. φρεντόκτονος ἀνδρὸς
ἀμύνου. Ἱ. 244. ἀνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀ., κἀπαναστρέφου πάλιν.
Ἱ. 246. ἀλλ' ἀ. καὶ δίωκε καὶ τροπῆν αὐτοῦ ποιοῦ.
ἀμυνούμην. Σ. 383. ἀ. σοι τὸν πρωνῶν θυμὸν ἀπαντᾶν καλέσαντες,
ἀμυντέον. Α. 661. ἀλλ' ἀ. τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνώρχης ἐστ' ἀνὴρ.
ἀμύνων. Ἱ. 700. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐῤῥάνη τῷ δόρυ μᾶλλον ἀ.
Ἀμύνων. Ἐκ. 365. ἀρ' οἶδ' Ἀ.; ἀλλ' ἴσως ἀρήσεται.
ἀμυστιν. Α. 1229. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχέας ἀ. ἐξέλαβε
ἀμφαρίστερον. Fr. 432. ἀ.
ἀμφῆκει. Ν. 1160. ἀ. γλώττῃ λάμνων,
ἀμφί. Α. 1072. τὰς ἀ. χαλκοφάλαρα δῶματα κτυπεῖ; κ.τ.λ.
Ν. 595. ἀ. μοι αὔτε, Φοῖβ' ἀναξ
ἀμφιανεκτίξειν. Fr. 151. ἀ. ;
ἀμφιδέας. Fr. 309, 11. χλίδωνα, περόνας, ἀ. ὄρμους, πέδας,
ἀμφίτυμ. Π. 936. ἰν' ἀ. τὸν συκοφάντην τουτονί,
ἀμφιθαλῆς. Ο. 1737. ὁ δ' ἀ. Ἔρως
Ἀμφίθεε. Α. 176. χαίρ', Ἀ. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρίχαν'
Ἀμφίθεος. Α. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς οὖν ; ΑΜ. Ἀ. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜ. οὐ.
Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀ. Δήμητρος ἦν
Ἀμφίθεος. Α. 175. ἀλλ' ἐκ Δαικεδαίμονος γὰρ Ἀ. ὄδε.
Ἀμφίθεος. Α. 129. ἀλλ' Ἀ. μοι πού 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα.
ἀμφίθεσθε. Α. 744. ἀλλ' ἀ. καὶ ταδὶ τὰ ῥογχία,
ἀμφιλάλοις. Β. 679. φιλοτιμότεραι Κλεωβῴνοιο, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀ.
ἀμφιμασχάλου. Ἱ. 882. οὐπάσσ' ἀ. τὸν Δῆμον ἡδίωσας,
Ἀμφίνοος. Ο. 1247. μιλαθῆμ μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀ.
ἀμφίπολοι. Β. 1323. ἀλλὰ μοι ἀ. λύχνον ἅψασθε
ἀμφιπόλοιο. Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσαιε νέος νῆς ἀ.
ἀμφιτιτυβίζεθ'. Ο. 235. βᾶλον ἀ. ὦδε λεπτὸν
ἀμφοδον. Fr. 304. ἀ. ἐκρὴν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.
ἀμφοῖν. Σ. 725. ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀ. μύθων ἀκούσῃς,
Ἐλ. 1233. καὶ τηδ'. ΘΠ. ἆρ' ἀ. δῆτ' ; ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δία,
1309. καὶ σμόχετ' ἀ. ταὶν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ, ὦ ποιηροὶ,
Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀ. ποδοῖν,
Β. 890. λῆμα δ' οὐκ ἄπορα μόνα ἀ.,
Π. 512. οὐδεὶς ἀ. δ' ὑμῖν τοὐτὶ ἀφανισθέντων ἐθελήσει
ἀμφορία. Fr. 285, 1. τρὶς' ἐς τὸν οἶνον ἀ. κενὸν λαβὼν
ἀμφορεαφορεῖν. Fr. 285, 3. κἄπειτα μόσθου σαυτὸν ἀ.
ἀμφορείδια. Ἐκ. 1119. τοὐτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀ.
ἀμφορῆς. Ν. 1203. ἀριμδὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀ. νενησμένοι ;
Π. 807. οἱ δ' ἀ. οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἀμφότερας. Ἐκ. 1091. πῶς οὖν δικαιεῖν ἀ.
ἀμφοτέροισι. Σ. 1242. οἰδ' ἀ. γίγνεσθαι φίλον.
ἀμφότέρων. Σ. 920. πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀ. ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθὲ, ὦμφω.
Α. 1216. ἐμοὶ δὲ γε σῴω τοῦ πέους ἀ. μέσου
Ι. 429. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δέ μᾶλλον ἀ.
Ν. 112. εἶπαι παρ' αὐτοὺς φασιν ἀ. τὸν λύτιν.
849. ἀλκετρυὼν'. ΣΤ. ἀ. ταὐτό ; καταγέλαστος εἶ.
Ἐλ. 809. φῶς τε καὶ αὐτὸς, ἀ.
Ο. 347. ὡς δεῖ τῶδ' οἰμώζειν ἀ.
646. ἀ. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον
Π. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαὶ λῆμαι ὄντων λημῶντες τὰς φρένας ἄ.,
ἀμώμητον Ἐλ. 1299. ἔντος, ἀ. κἄλλιστον οὐκ ἐθέλων.
ἀμὼν. Ἱ. 392. κἀγ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἠλλοτρίων ἀ. θέρος.
ἀμὼν. Α. 168. καὶ τῶν μὲν ἀ. ἄνδρας ἀμὰ πείσομεν
ἀμωσγέπως. Φ. 429. ὀλεθρῶν τὸν ἡμᾶς κυρκανὰν ἀ.,
ἀν. Α. 44. πάριθ', ὡς ἀ. ἐντὸς ἤτε τοῦ καθάρματος. κ.τ.λ.
Ἱ. 13. τίς οὖν γένοιτ' ἀ.; λέγε σύ. ΔΙ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε, κ.τ.λ.
ἄν. Ν. 89. καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἀ. ἐγὼ παραινέσω. κ.τ.λ.
ἀν'. Β. 440. τὼν ἱρῶν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀ. ἄλσος
ἀν'. Θ. 1039. ἀνὸ δὲ συγγύνων, ἀλλ' ἀ.
ἀνα. Ἱ. 1297. ἰῶ ἀ., πρὸς γονάτων, ἐξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ πρακτῇ.
ἀνά. Σ. 784. ἀ. τοῦ με πείθει. ΔΑΝ' ἐκεῖν' οὖπω λέγεις,
Ο. 1263. μηδὲ τὼν ἱερεῖστων ἀ. δάπεδον ἔτι κ.τ.λ.
ἀναβᾶδὴν. Α. 399. οὐκ ἐνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀ. ποιεῖ
Α. 410. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί λέλακας ; ΔΙ. ἀ. ποιεῖς,
Π. 1123. νυνὶ δὲ πεινῶν ἀ. ἀναπαύομαι.
ἀνάβαιν'. Σ. 398. ἀ. ἀνώσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παις,
Σ. 944. ἀ. ἀπολογοῦ, τί σεσιώπηκας ; λέγε.
ἀνάβαινε. Ἱ. 149. ἀ. σωτὴρ τῇ πόλει καὶ ῥῶν φανείς.
Σ. 1341. ἀ. δεῦρο χρησιμῳδολάβαιν,
ἀναβαίνετ'. Σ. 977. ἀ. ὦ πονηρὰ, καὶ κινῆσάμενα
ἀναβαλεῖ. Σ. 1152. οὐκ ἀ. ; Φι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦγαθὲ,
ἀναβαλλομένῃ. Ἐκ. 97. ἀ. δείξεαι τὸν Φορμίσιον.
ἀναβαλοῦ. Ν. 1139. τὸ δ' ἀ. μοι, τὸ δ' ἄφες,'' οὐ φασίν ποτε
Σ. 1132. τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀ. τριβωνικῶς.
1135. ἐχ', ἀ. τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.
Ἐλ. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρύτερον ἀ. ὑθαδί.
ἀναβᾶς. Σ. 905. σίγα, κἄθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Β. 130. ἀ. ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ἐῤῥωδὸν ΔΙ. τί δρᾷς;
ἀναβαβλήμενε. Ἐκ. 953. κἰσάγουσι, ἀλλ' εἰσαΰδω ἀ.
ἀνάβηθι. Σ. 963. ἀ., τυνθοπωλεῖν, καὶ λέξον μέγα·
ἀναβήναι. Fr. 317. ἀ. τὴν γυναῖκα βούλομαι,
ἀναβιώσῃν. Β. 177. λάβ' ἐνὲ' ὀβολοῦς. ΝΕ. ἀ. νυν πάλιν.
ἀναβιῶν. Fr. 725. ἀ. ἐκ τῆς νόσου.
ἀναβλέψαι. Π. 117. οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀ. ΧΡ. τί φῄς;
ἀναβλέψας. Ν. 316. ἦδη τοσ' ἀ. εἴδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
Π. 676. ἐπειτ' ἀ. ὁρῶ τὸν ἱερία
ἀναβλέψειας. Π. 95. εἰ πάλιν ἀ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀναβλέψειεν. Π. 866. εἰ πάλιν ἀ. ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
ἀναβλέψῃς. Π. 126. ἴαν ἀ. σὺ κἂν μικρὴν χρίνον ;
ἀναβοᾶ. Ἐκ. 399. κἀπεὶ' ὁ δῆμος ἀ. πόσον δοκεῖς,
ἀναβοᾷ σομαι. Π. 639. ἀ. τὸν εὔπαιδα καὶ
ἀναβοήσας. Ἐκ. 403. ὁ δ' ἀ. καὶ περιβλέψας ἔφη·
ἀναβόησον. Ν. 220. ἰθ' οὗτος, ἀ. αὐτὸν μοι μέγα
ἀναβολάς. Ἐλ. 830. τί δ' ἔδρων; ΤΡ. ξυνελέγομ' ἀ. ποτώμεναι,

ἀναβολάς. Ο. 1386. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἁ. λάβοι;
ἀνάβραστ'. Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἁ. εἴκοσαν
ἀναβράττετ'. Α. 1005. ἁ. ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
ἀναβράττω. Ἐπ. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. ἁ. κίχλας.
ἄναγ'. Ο. 383. οἰδε τῆς ὀργῆς χαλὰν εἴξαιαν. ἁ. ἐπὶ σκέλος.
Ο. 400. ἁ. ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
ἄναγε. Ο. 1720. ἁ., δίεχε, πάραγε, πάρεχε.
ἀνάγειν. Β. 77. μέλκετε ἁ., εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;
ἀνάγεσθαι. Α. 607. σὺ δὲ κωλύειν ἁ.
ἀναγεῦσ'. Ν. 523. πρὶν ἡδέως ἡδίως ἁ. ὑμᾶς, ἢ παρίσχε μοι
ἀναγίγνωσκε. Ι. 1065. προσέχοις· σὺ δ' ἁ., τοῖς ταύτασί μου
ἀναγιγνώσκοντί. Β. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἁ. μοι
ἀναγκάζειν. Π. 799. προβαλόντ', ἐπεὶ τούτοις εἶτ' ἁ. γελᾶν.
ἀναγκᾶζω. Ι. 1147. κλέπτοντας· ἐπειτ' ἁ.
ἀναγκᾶζων. Ν. 379. ὁ δ' ἁ. ἐστὶ τἆτ' αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;
ἀναγκάζωσι. Ἐκ. 467. ἔπειτ' ἁ. πρὸς βίαν ΧΡ. τί δρᾶν;
ἀναγκαίως. Σ. 261. ὕδωρ ἁ. ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τἀμιστέρων τοῦ μούσατ' ἁ. ἔχον.
ἀνάγκας. Ν. 1075. εἴεν, πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἁ.
ἀναγκάσαι. Π. 1028. ἁ. δίκαιόν ἐστι νὴ Δία
ἀναγκάσει. Ἐκ. 1012. ἁ. τοιοῦτ' σε. ΝΕΑ. τοῦτο δ' ἔστι τί;
ἀναγκάσειν. Α. 121. ἁ. τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν.
ἀναγκάσω. Ι. 1382. μὰ Δί', ἀλλ' ἁ. κυνηγετεῖν ἐγὼ
ἀνάγκη. Ν. 437. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσασ' ἡ γὰρ ἁ. με πείθει
Σ. 1153. εἴπερ γ' ἁ., κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΕΙ. 373. ἅπασ' ἁ. 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Α. 472. τὴν χεῖρ' ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἁ.
Θ. 167. ὁμοία γὰρ ποιεῖν ἁ. τῇ φυτῇ.
171. ἅπασ' ἁ.· ταῦτα γὰρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Β. 596. αὐθις αἱρεσθαί σ' ἁ.
1058. ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείοις·· ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἁ.
Ἐκ. 714. ἐμὲ γὰρ ἁ. ταῦτα δρᾶν ῥηρμένην
1006. ἀλλ' οὐκ ἁ. μούσεῖν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
1029. καὶ ταῦτ' ἁ. μούσεῖ; ΓΡ. Α. Διομήδειά γε.
Π. 5. μετέχειν ἁ. τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
ἀνάγκην. Ν. 377. κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἁ., εἶτα βαρεῖαι
Ν. 969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς ἡμᾶς ἁ.
Ρ. 512, 2. καὶ τὴν ἁ. ἐς κόρακας ἐντεῦθεν;
ἀνάγκης. Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἁ. ἄμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σε κεχήνῃ
Ν. 405. ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κάπειθ' ὑπ' ἁ.
ἀναγνῶ. Ι. 118. φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἁ.· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
Ν. 19. κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἁ. λαβὼν
ἀναγνώσεσθέ. Ι. 1011. ἄγε νυν ὕπως αὐτοῦς ἁ. μοι,
ἀναγρύζῃ. Ν. 945. τὸ τελευταῖον δ', ἵν' ἁ.,
ἀνάγυρσ. Α. 68. ὁ γαῦν ἁ. μοι κεκινήσᾶσα δοκεῖ.
Ἀναγυρουντόθεν. Α. 67. πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Α. ΚΑ. νὴ τὸν Δία·
ἀναδείκνυται. Ν. 304. ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἁ.,
ἀναδίρεσθον. Β. 1106. λέγετον, ἔπιτον, ἁ.
ἀναδήματα. Γν. 309, 2. πρόκῳμον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἁ.,
ἀναδῆσαι. Π. 764. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἁ. βούλομαι
ἀναδίδαξειν. Σ. 515. ἁ. οἰομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνειν.
ἀναδίδαξον. Ι. 153. τὸν χρησμὸν ἁ. αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἀναδιδασκέ. Ι. 202. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ἐλθὼν ταῦτ' ἐστίν; ΔΔ. με.
ἀναδιδάσκει. Ι. 1045. ἐν οὖν ἁ. σε τῶν λογίων ἑκών
ἀνάδοσ. Α. 245. ἁ. μήτηρ, ἁ. δεῦρο τὴν ἐτταμένην,
ἀναδύομαι. Β. 860. ἑτοιμὸς εἰμ' ἐγωγε, κοὐκ ἁ.,
ἀναδύσει. Β. 1460. εἴρισκε γὰρ Δί', εἰπερ' ἁ. πάλιν.
ἀναδῶν. Π. 589. λήροις ἁ. τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον εἶ� παρ' ἑαυτῷ.
ἀναζυγῶσαι. Γν. 581. ἁ.
ἀναζυγώσας. Γν. 581. τὴν θύραν ἁ.
ἀναθαρρήσῃ. Ι. 1006. καὶ χίδρα φαγὼν ἁ. καὶ στεμφύλῳ ἐς λύγον ἐλθῇ.
ἀναθεῖη. Ι. 1056. καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἁ.
ἀναθεῖναι. Π. 1089. ἱλάδων ἁ. τοὺς στεφανοῦν τοσοῦ οὗς ἔχω.
ἀναθεῖς. Ν. 1453. ὑμῖν ἁ. ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Ο. 546. ἁ. γὰρ ἐγὼ σοι
Π. 69. ἁ. γὰρ ἐπὶ κρημνὸν τιν' αὐτὸν καταλπὼν
ἀναθῆσαν. Π. 844. καὶ τοῦτ' ἁ. ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν
Π. 848. καὶ ταῦτ' ἁ. ἔφερες οὖν; ΔΙ. νή τὸν Δία.
ἀναιδεία. Γν. 29. ὦ παρανοία καὶ ἁ.
ἀναιδείᾳ. Ι. 277. ἦν δ' ἁ. παρέλθῃ, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ι. 409. οὐ γὰρ μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἁ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἀναίδειαν. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀν' ἀρχῆς ἐδῄλουν ἁ.
ἀναιδείας. Ν. 1230. ἀπλοῦν τοίνυν ἔτεκε· ἁ., ἔτι.
ἀναιδές. Α. 369. οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἁ. ἐστὶν ὡς γυναῖκες.
ἀναιδέστεροι. Ι. 385. τὼν ἀναιδῶν ἁ.· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
ἀναιδεύεται. Ι. 397. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἁ. κοὐ μεθί-
ἀναιδέως. ΕΙ. 48. ὡς κεῖνος ἁ. σπατίλνφ ἐσθίει.
ἀναιδῆ. Ι. 638. φανήν τ' ἁ. ταῦτα φροντιζοντί μοι
ἀναιδῆς. Α. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' οὐδ' ἁ. οὐδεμία πόρδαλις.
ἀναιδῶν. Ι. 383. τὼν ἁ. ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
ἀναιδῶς. Θ. 525. κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἁ.
ἀναισχυντεῖ. Θ. 708. τοιαῦτα πο.ῶν δδ' ἁ.;
ἀναισχυντήσετε. Α. 460. οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἁ.;
ἀναίσχυντός. Θ. 611. ἔασον σὐρῆσαί μ'. ΚΛ. ἁ. τὶς εἶ.
ἀναίσχυντος. Α. 287. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἁ. εἶ καὶ βδελυρός,
Α. 491. ἁ. ἀν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
ἀναισχύντων. Θ. 531. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἁ. φύσει γυναικῶν
ἀνακαλεῖν. Γν. 314. Ι. μήτε Μούσας ἁ. ἐλικοβοτρύχους
ἀνακᾶμαι. Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἁ.·
ἀνάκειται. Ο. 638. ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἁ.
ἀνακογχυλιάζων. Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἁ.
ἀνακοινοῦσθαί. Ν. 470. βουλομένοις ἁ. τὸ κεῖ λόγον ἐλθεῖν,
ἀνακοινώσατε. Α. 1177. τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἁ.
ἀνακραγών. Σ. 1311. ὁ δ' ἁ. ἀντήκασ' αὐτὸν πάρποτι
Ἀνακρέοντος. Γν. 2. Ἀ.
ἀνακρουσήσαι. Σ. 399. ἦν πυκ πρύμην ἁ. πληγεῖς ταῖς εἰρεσιάναις.
ἄνακτ'. Θ. 128. ὦν χάριν ἁ. ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾷ].
ἄνακτα. Β. 1259. τὸν βαικχεῖον ἁ.,
ἄνακτας. Ο. 781. εἴκ δὲ θάμβος ἁ.· Ὀλυμπάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦ-
ἀνακυκῶσι. Α. 671. εἰ δὲ θασίαν ἁ. λιπαράμνυσα,
ἀνακυκῶσαν. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἁ.,
Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἁ.
ἀνακύπτων. Γν. 554. ὥστ' ἁ. καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος οὐνεκα τούδε
ἀνακύψεται. Ο. 146. ἡμῖν γε παρὰ θάλαττταν, ἵν' ἁ.
ἀνακωδώνισαν. Γν. 285. ἴθι δὴ λαβὲν τὸν ῥόμβον ἁ.
ἀναλαβὼν. Ι. 682. ὀβολοῦ κορώνους ἁ. ἐλήλυθα.
ἀναλδεῖς. Σ. 1045. ἀς ὑπὸ τοῦ μὴ γνώναι καθαρὰν ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἁ.·
ἀναλέξει. Ο. 591. ἀλλ' ἁ. πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ἀναλίσκοις. Θ. 1131. μάτην ἁ. ἀν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
ἀναλίσκοντα. Ι. 913. βορχεῖν, ἁ. τῶν
ἀναλοῦν. Γν. 15, 1. εἰς τὰς τριηρεις δεῖ μ' ἁ. ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
ἀνάλουν. Γν. 15, 2. εἰς οἴ' ἁ. οἱ πρὶ τοῦ τὰ χρήματα.
ἀναλῦσαι. ΕΙ. 1073. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἁ.,
ἀναλῶν. Ι. 915. εἰς ἡᾶ. οὐκ ἐφέ-
Π. 248. πάλιν τ' ἁ., ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀναλώσαντες. Α. 654. εἴτ' ἁ. οὐκ ἀνεκοφίρετε τὰς ἐσφορὰς,
ἀναλώσας. Α. 467. ὦ παλλ' ἁ. ἔτη, πρίβουλε τήσδε τῆς γῆς.
Π. 381. τρεῖς μνᾶς ἁ. λογίσασθαι δώδεκα.
ἀναμασάμενοι. Σ. 783. μόλις τὸ πρᾶγμ' ἐγνώσαν ἁ.
ἀναμείναι. Α. 526. ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἁ.;
ἀναμείνῃ. Ι. 799. ἦν ἁ.· πάντων δ' αὐτὸν θρέξω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἀνάμεινον. Ι 1100. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἁ., ὡς ἐγὼ
Β. 175. ἁ., ὦ δαιμόνι, ἐὰν ξυμβῷ τί σοι.
Π. 1100. ὦ Κυρίαν, ἁ. ΚΛ. οὔτοι, εἰπέ μοι,
ἀνάμενε. Θ. 613. ἁ. δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφῷδρα·
ἀνάμενέ. Σ. 798. ἁ. νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
ἀναμενεῖς. Σ. 777. λέγῃ μακρὰν τις, οὐχὶ πειῶν ἁ.,
ἀναμένουσ'. ΕΙ. 728. ποδοῦντες ὑμᾶς ἁ. ἐστυκότες.
ἀναμένω. Θ. 612. σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἁ. γὰρ ἐνθάδε·
ἀναμενῶ. Β. 194. ποῦ δῆτ' ἁ.; ΧΑ. παρὰ τὸν Λύαίου λίθον,
ἀνάμεστα Ν. 984. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιῶδη καὶ τεττίγων ἁ.
ἀναμετρεῖσθαι. Ν. 203. γῆν ἁ. ΣΤ. πύτερα τὴν κληρουχικὴν;
ἀναμετρήσασθαι. Γν. 518. οὐκοῦν μ' ἐᾶσει ἁ. τάδε;
ἀναμετρήσαις. Ο. 1020. οὐκ ἁ. ἑαυτὸν ἀπῶν ἀλλαγὴν;
ἀναμιμνήσκομαι. Ἐκ. 552. φράσαντά σοι χθές; ΠΡ ἄρτι γ' ἁ.
ἀναμνησθεῖς. Σ. 449. οὐδ' ἁ. δεῖ· εὑρὼν τοὶς βύτρυς κλέπτοντά σε
ἀναμνησθέντες. ΕΙ. 571. ἀλλ' ἁ., ὦνδρες,
ἀνανεάζειν. Β. 592. ἁ. * *
(ἀνανεύει). Α. 114. (ἁ.
ἄναξ. Ι. 551. ἐπτὰ' ἁ. Πόσειδον, ᾧ
Ν. 261. ὦ δέσποτ' ἁ. ἀμέτρητ' Ἄλῃ, δὲ ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
595. ἄμμι μοι αὔτε, Φοῖβ' ἁ
Σ. 143. ἁ. Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπη ψοφεῖ;
327. τόλμησον, ἁ. χαρίσασθαί μοι.
438. ὦ Κέκροψ ἥρως ἁ., τὰ πρὸς ποῦῶν Δρακοντίδη,

ἄναξ. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἄ., γείτον ἀγνεῦ τοὐμοῦ προδύρου πρυτάνιε,
Σ. 1531. καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄ. πατὴρ προσέρπει
Ει. 90. ὦ δέσποτ' ἄ., ὡς παραναίετε.
142. μηδὲ ποτε παύσασθ' αὐτοῦ, ὦ Διόνυσ' ἄ.,
Ο. 869. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄ. Πελαργικέ.
Π. 438. ἄ. Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ ;
ἄναξ. Σ. 820. πάρεστι τοιγὰρ, καὐτὸν ἄ. οὐτοσί.
ἀνᾶξαι. Π. 723. ἔφεισ' ἄ.· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἀναπαίστοις. Α. 627. περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀ. ἐπίωμεν,
Ι. 504. τοῖς ἀ.,
Ει. 735. αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀ.
ἀναπαίστων. Ο. 684. ἄρχου τῶν ἀ.
ἀναπαύλαις. Β. 195. ἐπὶ ταῖς ἀ. Δί. μανθάνεις ; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
ἀναπαύλας. Β. 113. πορεῖ', ἄ., ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
Β. 152. τίς εἰς ἀ. ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων ;
ἀναπαυσομαι. Π. 1123. νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀ.
ἀναπέθουσιν. Ν. 96. λέγοντες ἀ., ὡς ἔστιν πνιγεὼς
ἀναπειθώμεσθα. Σ. 568. κἀν μὴ τοὐτοισι ἀ., τὰ παιδάρι' εὐδὺς ἀνέλκει,
ἀναπείρω. Α. 1007. φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀ. τὰς κίχλας.
ἀναπείσας. Ν. 868. ἄκουτ' ἀ. ΣΩ. νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι
Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὑφπτὴν πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀ.,
Ἐκ. 196. ὁ τοῦτ' ἀ. εὐθὺς ἀποδρᾶς ᾤχετο.
ἀναπείσει. Ν. 1020. καί σ' ἀ.
Ν. 1394. λελῶν ἀ.
ἀναπείσειν. Ν. 1340. μέλλεις ἀ., ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
Ν. 1342. ἀλλ' οἶμαι μέντοι σ' ἀ., ὥστε γε
Π. 573. ὅτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀ. ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
ἀναπείσεις. Ι. 473. διδοὺς ἀ., οὐτε προσπέμπων φίλους,
ἀναπείσετ', Ι. 68. εἰ μὴ μ' ἀ., ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἀναπείσῃ. Σ. 586. ἴδωμεν ταὐτὴν ὅστις ἀν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀ.
ἀναπεισθέντ'. Π. 507. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀ. οὐχ ὑγιαίνειν
ἀναπεισστηρίαν. Ν. 875. ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀ.;
ἀναπείσω. Ν. 77. ἢν ἤν ἀ. τουτονὶ, σοῦθ' ὅσομαι,
ἀναπήξαι. Θ. 585. αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀ. τήμερον.
ἀναπέπεικεν. Θ. 451. τοὺς ἄνδρας ἀ. οὐκ εἶναι θεούς·
ἀναπεπεισμένον. Σ. 101. ὦρ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀ.,
ἀναπεπλασμένος. Χ. 108. ὑπὸ τοῖς ὀνυξὶ κηρὸν ἀ.
ἀναπέφηνεν. Θ. 460. κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀ.
ἀναπεφλασμένος. Α. 1099. αἰ κ' εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀ.
ἀναπηγνύσαι. Ἐκ. 843. λαγῷ· ἀ., πόπανα πέττεται.
ἀναπηδᾶν. Σ. 1042. ὥστ' ἀ. δειμάνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
ἀναπήδησεν. Α. 929. ἀνίστασ', ἀ. Κλ. ἤδη πάντ' ἔχω.
ἀναπηδῶσιν. Ο. 490. ἀ. πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
ἀναπισσόναι. Α. 100. ἰαρταμὰν ἔξαρᾷ· ἀ. σάτρα.
ἀναπηρίαν. Ρ. 106. ἀ.·
ἀναπλάττειν. Ν. 995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἀγαλμ' ἀ.·
ἀνάπλεως. Ἐκ. 1072. πότερον πίθηκος ἀ. ψιμυθίου,
ἀναπλήσει. Α. 847. δυκῶν ἀ.·
Ν. 1023. κατατηρῶσυνη ἀ.
Ἀναπνοαὶν. Ν. 627. μὰ τὴν Ἀ., μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
ἀναπόνιπτος. Ι. 357. καταβρυχήσας, κατ' ἐπιπλὼν τὸν ζωμὸν ἀ.
ἀναπράξομεν. Ο. 1621. ἀ. καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φίρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ ;
ἀναπτάμενος. Ο. 1206. ἀ. τρίορχος ; ΠΡ. ἐμὲ συλλήψεται ;
Ο. 1384. ἀ. ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀναπτεροῦνται. Ο. 1439. ἀ. ΣΥ. πάντες ; ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας,
ἀναπτερώσας. Ο. 1449. ἀ. βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
ἀναπτῶντας. Α. 774. ὦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀ. περιγνεσσιν
ἀναπυθέσθαι. Ει. 693. οἷα μ' ἐκέλευσεν ἀ. σου. ΤΡ. τὰ τί ;
ἀναρίθμητον. Σ. 1011. ἀ.
ἀναρίστητος. Ἐκ. 391. τρέχω δὲ τῆς ἀγορᾶς ἀ. ὤν.
ἀναρπάσαντα. Σ. 17. ἀ. τοὶς ὀνυξὶν ὀσπῖα
ἀναρπάσας. Ι. 52. βούλει παραθῶ σοι δόρπον ; εἶτ' ἀ.
ἀναρρηγνύς. Ι. 626. ὁ δ' ὦρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀ. ἔπῃ
ἀνάρρυσιν. Ει. 890. ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀ.
ἀνασείειν. Α. 347. ἐμέλλετ' ἀρ' ἀπαντᾶς ἀ. βοὴν,
ἀνασειράζεις. Ρ. 470, 2. φλοῦγ' ἀ. ἐπὶ τῷ
ἀνασῃκώσαι. Ρ. 583. ἀ.·
ἀνάσιμον. Ἐκ. 940. ἀ. ἢ πρεσβυτέραν
ἀνασκόπει. Θ. 666. καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀ. καλῶς.
ἀνασκοπουμένοις. Ἐκ. 827. ὅτε δὴ δ' ἀ. ἐφαίνετο
ἀνασπάσαι. Α. 1200. τοὺς ῥύπους ἀ.,
ἀνασπῶντ'. Β. 902. τὸν δ' ἀ. αὐτοπρέμνοις
ἀνασσα. Α. 706. ἀ, πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
ἀνασσαι. Β. 385. ἀ., συμπαραστάτει,
ἀνασσαν. Ο. 123. σέβομαι Λατὼ τ' ἀ.
Θ. 971. Ἄρτεμιν, ἀ. ἀγῆν.
ἀναστίλεσθ'. Ἐκ. 268. ἄγε νυν ἀ. ἄνω τὰ χιτώνια·
ἀναστήσασά. Ἐκ. 740. πολλάκις ἀ. μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀναστήσει. Β. 480. ὡ καταγέλαστ', οὐκουν ἀ. ταχὺ
ἀνάστρεφ'. Θ. 985. ἀλλ' εἴ ἐπ' ἀλλ' ἀ. εὐρύθμῳ ποδί,
ἀναστρέψας. Π. 779. ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀ. ἐγὼ
ἀναστρέψῃ. Ο. 1240. Διὸς μακέλλαν παῖ ἀ. Δίκῃ,
ἀνάσχεσθ'. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀ., ἀγαθοί.
Α. 765. ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀ., ὦγαθαὶ,
ἀνασχέτ'. Π. 898. ταῦτ' οὖν ἀ. ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
ἀνασχετά. Α. 618. ὦ δημοκρατία. ταῦτα δῆτ' ἀ. ;
Ει. 1179. ἡνίκ' ἀν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀ.,
ἀνασχετόν. Ι. 1305. ταῖς δὲ δῦζαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀ.,
Ἐκ. 941. οὐ γὰρ ἀ. τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Π. 419. τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀ.,
ἀνάσχῃ. Σ. 511. ἀλλ' ἐὰν ἀγῶν ἀ. καὶ μάθῃς ἀγὼ λέγω,
ἀνασχήσομαι. Α. 297. οὐκ ἀ.· μηδὲ λέγε μοι σὺ λέγων·
ἀνασωσαίμεσθ'. Α. 141. μόνῃ μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀ. ἐτ' ἄν,
ἀνατεθῆναι. Ι. 849. ταῦτα ἐὰν αὐτοῖσι τοῖ πύρπαξὶν ἀ.
ἀνατεθήσεται. Π. 938. ἔπειτα τοῦ κάλλιον ἀ.
ἀνατείνας. Ο. 1254. πρώτης ἀ. τὴν σκέλη διαμηριῶ
ἀνατείνοντες. Ο. 623. ἀ. τῷ χείρ' ἀγαθῶν
ἀνατέλλοι. Ν. 754. εἰ μηκέτ' ἀ. σελήνη μηδαμοῦ,
ἀνατενῶ. } Α. 229. }
ἀνατενῶ. } 230. } οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀ. τὰ Περσικά.
ἀνατετραμμένα. Ει. 901. ὀρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀ.
ἀνατετραμμένος. Β. 543. ἀ. κυνῶν ὀρ-
ἀνατετραμμένοι. Ει. 537. δούλης μεθυούσης, ἀ. χοὶς,
ἀνατετυρβακώς. Ι. 310. τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀ.,
ἀνατί. Ἐκ. 1020. ἔλκειν ἀ. λαβομένας τοῦ παττάλου.
ἀνατλᾶς. Ει. 1035. τις πολλ' ἀ. ἔτω-
ἀνατρέπει. Ν. 884. ὡς τἀδικα λέγων ἀ. τὸν κρείττονα·
ἀνατρέψω. Ν. 901. ἀλλ' ἀ. ταῦτ' ἀντιλέγων·
Σ. 671. δώσετε τὼν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῖν ἀ.
ἀνατριβομένῳ. Α. 1149. ἀ. τε τὸ δεῖπα.
ἀναφαίνω. Ο. 745. Παν, τόμοιτ ἱεροῖς ἀ.
ἀναφανήσεται. Ι. 950. ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀ.
ἀναφᾶλν. Γρ. 93. ἀ.
Ἀναφλύστιον. Ἐκ. 979. Ἀ. ζητῶν τὴν ἀνθρωπον. ΓΡ. Α. τίνα ;
ἀναφλύστιος. Β. 427. Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν ἀ.
ἀνάφορον. Γρ. 472. ἀ.
ἀναχάσκων. Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν· κἀθ' ὕπτιος ὢν ἀ.
ἀναχορεύων. Θ. 994. * * ἀ.
ἀναχύρσοτον. Ρ. 152. ἀ.
ἀναχωρεῖν. Π. 1208. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀ.
ἀναχωρήσῃ. Θ. 798. κἀν αἰσχυνθεῖσ' ἀ., πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
ἀναχωροῦσιν. Ει. 984. ἀ.·
ἀναχωρῶ. Ο. 1428. μετὰ τῶν γερόντων τ' ἐκεῖσθαι ἀ. πάλιν,
ἀνδάνει. Ι. 553. καὶ χρημετισμὸς ἀ.,
ἄνδρ'. Α. 57. τὸν ἀ. ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Α. 697. ἀ. ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν ;
Ι. 278. τουτονὶ τὸν ἀ. ἐγὼ ὑδλεύσομαι, καὶ φύμ' ἐξάγειν
841. καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἀ., ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν·
873. κρίνω σ' ὅσων ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἀ. ἄριστον
Ν. 628. οὐκ εἶσον οὕτως ἀ. ἀγροικον οὐδένα
1034. εἴπερ τὸν ἀ. ὑπεραλεῖ καὶ μὴ γέλασ' ὀρλήσεις.
1048. καί μοι φράσον. τῶν τοῦ Διὸς παῖδων τίν' ἀ. ἄριστον
1457. ἀλλ' ἀ. ἀγροικον καὶ γέροντ' ἐπῴρετ' ;
Σ. 428. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἀ.· εἰ δὲ μὴ, φὴμ' ἐγὼ·
1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἀ., ὃν ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
Ει. 649. ἀλλ' ἔα τὸν ἀ. ἐκεῖνον· οὐπερ ἐστ' εἶναι κάτω
Ο. 324. ἀ. ἐδεξάμην ἱρίστα τῇδε τῆς ξυνουσίας.
1334. πρὸς ἀ. ὀρῶν πτερώσεις.
1728. δειὰ τόνδε τὸν ἀ. ἀλλ' ὑμεναίοις
Α. 17. ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἀ. ἐκύπτασεν.
281. οὕτως ἐπολλόρκησ' ἐγὼ τὸν ἀ. ἐκεῖνον ὀμῶς
831. ἀ. ἀ., ὀρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
Θ. 98. ἀ. οὐδὲν' ἐνδαῦ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρῶ.
470. μισῶ τὸν ἀ. ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
501. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἀ. ἔμηνεν,
Ἐκ. 35. δεῖ γὰρ τὸν ἀ. αὐτῷ λαθεῖν.
270. ὥσπερ τὸν ἀ. ἐθεασ', ὃ' εἰς ἐκκλησίαν
837. φράσῳ καθ' ἕκαστον ἀ. ὅποι δειπνήσετε·
1126. τὸν ἀ., ὅπου 'στι, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
Ετ. 382, 1. ἦν γὰρ ἐν' ἀ. ἄδικον οὐ δώκρῃς,

ἄνδρα. Α. 204. τῆδε πᾶς ἕκου δίωκε, καὶ τὸν ἄ. πυνθάνου
Α. 206. ἐυλλαβεῖν τὸν ἄ. τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄ. καὶ βλέπειν Βαλλήνιδε
320. μὴ οὐ καταξαίνων τὸν ἄ. τοῖτον ἐς φοινικίδα ;
430. οἶδ' ἄ., Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. καὶ, Τήλεφον·
565. τὸν ἄ. τοῦτον, αὐτὸς ἀρθρῶσει τάχα.
688. ἄ. Τιθωνὸν σπαράττων καὶ παράττων καὶ κυκῶν.
696. ἄ. ἀγαθὸν ὕντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν ;
702. τῷ γὰρ εἰκὸς ἄ. κυφὸν, ἠλίκον Θουκυδίδην,
707. ἄ. πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
Ο. 37. εἴδες ὦ εἴδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄ., τὸν ὑπερσόφων,
Ι. 145. φέρε νοῦν τὸν ἄ. τοῦτον ἐξευρήσομεν ;
232. χάσκει ἀμυνεῖ τὸν ἄ. ΛΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
456. χάσκει κολᾷ τὸν ἄ.
459. ὦς εὖ τὸν ἄ. ποικίλαι τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν
760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄ.
851. τὸν ἄ. κολάσαι τουτονὶ, σοι τοῦτο μὴ 'κγένηται.
1114. περ ἄ. τύραννον.
1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄ. μὴ σφόδρα βδελύττεται,
1304. ἄ. μοχθηρὸν πολίτην, οὑξίνην Ὑπέρβολον
Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἶπὸς δεῖυὸ ἀ.
1046. ὅτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄ.
1050. ἐγὼ μὲν οὐδὲν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄ. κρίνω.
1214. εἴθ' ἄ. τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεναι ;
1346. τὸν ἄ. κρατήσεις.
Σ. 63. αὖθις τὸν αὖτὸν ἄ. μυττωτεύσομεν.
411. ὡς ἐπ' ἀ. μισόπολιν
923. κυνῶν ἀπάντων ἄ. μονοφαγίστατον,
1000. φεύγουν' ἀπολύσας ἄ. ; τί ποτε πείσομαι ;
1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἀ. κἀκπορίζομεν βίον.
1277. πρῶτα μὲν ἄπισι φίλον ἀ. τε σοφώτατον,
ΕΙ. 438. τοῦτον τὸν ἄ. μὴ λαβεῖν πσ' ἀσπίδα.
687. τοῦτον τέως τὸν ἄ. περιεζώσατο.
827. ἄλλον τιν' εἶδες ἀ. κατὰ τὸν ἀέρα
1028. ὅσα χρὴ σοφὸν ἀ. ; τί δ' οὐ
1034. εν ἀ. τοιοῦτον, ὅσ-
Ο. 794. καθ' ὁρᾷ τὸν ἄ. τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
1434. ἀφ' ὧν διαζῆν ἀ. χρὴν τοσουτονεὶ
1438. ἀ. πτερώσεται σύ ; ΠΕ. πάντες τοῖὶ λόγοις
1581. τὸν ἄ. χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
Α. 561. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀ. κόμιμὴν ψυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
662. ἀλλὰ τὴν ἐξαμῖδ' ἐεδυώμεθ', ὡς τὸν ἄ. δεῖ
1276. στήτω παρ' ἀ., κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ο. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν ἀ. πρὸς τὰ δράματα
454. τοῦτον κολάσαι τὸν ἄ. πολλῶν οὕνεκα·
465. τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄ. περιφανῶς δοῦναι δίκην,
513. θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄ. καὶ λέγει,
560. οὐδ' ὡς τὸν ἄ. τῷ πελίκει γνοὴ κατεσπύδησεν,
584. Εὐρεπίδην φάσ' ἀ. κηδεστὴν τινα
599. ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄ. καὶ ζητεῖν τῖνα
610. τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι ; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄ. πυνθάνει ;
832. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄ. χρηστὸν τῇ πόλει,
836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄ. τις τέκοι γυνή,
911. ἔγωιε δ' ὀρθῶς ἄ. δοκεῖν, δυστυχέστατον.
Β. 1008. ἀπόκρινα! μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄ. ποιητήν ;
1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολέοντων, ἵν' ἐπαίρομ' ἄ. πολίτην
Εκ. 472. τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἀ. δρᾶν.
511. ἔσω παρεπτύσασα, πρὶν τὸν ἄ. με
Π. 63. δέξου τὸν ἄ. καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
105. ζῆτων ἐτ' ἄ. τοὺς τρόπους βελτίονα·
654. ἀγωνεῖ ἄ. τότε μὲν ἀθλιώτατον,
939. ἢ περὶ πονηρὸν ἄ. καὶ τοιχωρύχον ;
Fr. 418, 1. τὸν ἄ. τόνδ' ἢ βιβλίον διέφορεν,
461. κοὐδὲν ἄ. εἰς ἀτοπον οὐδ' ἀνεπιήλαι μέν.
504. ὡς οὐκ ἔτερον ἄ. σάρκινον

ἀνδραγαθίας. Π. 191. τιμῆς. ΚΛ. πλακούντων. ΧΡ. ἀ. ΚΛ. ἰσχάδων

ἀνδράποδ'. Ο. 523. νὺν' δ' ἄ., ἠλιθίου, Μανᾶς.

ἀνδραποδιστὴν. Ι. 1030. Φράξει, Ἐρεχθεῖδη, κύνα Κέρβερον ἀ.,

ἀνδραποδιστῶν. Π. 521. ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλεῖστον ἀ.

ἀνδραπόδοις. Εκ. 593. μηδ' ἀ. τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·

ἀνδραποδώνης. Fr. 295. ἀ.

ἀνδράρια. Α. 517. ἀλλ' ἀ. μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,

ἄνδρας. Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἀ. ἡγοῦνται μόνους
Α. 600. ὄρῶν πολιοὺς μὲν ἀ. ἐν ταῖς τάξεσιν,
679. οἵτινες γέροντας ἀ. ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς

ἀνδραας. Ν. 333. κυκλῶν τε χορῶν ᾄσματοκάμπτας, ἀ. μετεωροφέναας,
Ν. 834. καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀ. δεξιοὺς
986. ἐξ ὧν ἀ. Μαραθωνομάχας ἡμῖ παίδευσιν ἔθρψεν.
Σ. 708. τούτων εἴκοσιν ἀ. βάσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ
ΕΙ. 766. καὶ τοὺς ἀ. καὶ τοὺς παῖδας·
Α. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἀ. εἰρήνην ἄγειν,
168. καὶ τῶν μὲν ἁμῶν ἀ. ἁμὲς πείσομεν
248. τοὺς ἀ. εὐδύς ; ΑΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
336. τας ἀ. ἔρραιν, στελέχῃ
651. τοὐμάνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἀ. ἐσφέρω,
763. ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἀ. ἡμᾶς δ' οὐν οἶει
819. τοὺς πονηροὺς ἀ. ἀεὶ,
1001. ἀπῆλαον τὰς ἀ. ἀνὰ τὰν ὑσσάκων.
1059. νους τινὰς Καρυστίους, ἀ.
1083. ὥσπερ παλαιστὰς ἀ. ἀπὸ τῶν γαστέρων
1134. Ἕλληνας ἀ. καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
1152. πολλοὺς μὲν ἀ. Θετταλῶν ἀπώλεσαν
Θ. 400. τοὺς ἀ. ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλίκῃ
451. τοὺς ἀ. ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
964. ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἀ., οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
1178. ὀρχησόμενη γὰρ ἐρχεῖ· ὡς ἀ. τινάς.
Β. 728. ἀ. ὧντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
858. ἀ. ποιητὰς ὥστε ποσπῆλθόσε·
1030. ταῦτα γὰρ ἀ. χρὴ ποιητὰς ᾀσκεῖν, σκέψαι γὰρ ἐπ ἀρχῆς,
Εκ. 101. τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀ. ἠγήσαιθ' ὁρῶν ;
166. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἀ. λέγεις ;
180. χαλεπὸν μὲν οὖν ἀ. δυσαρέστους νοιθετεῖν,
224. τοὺς ἀ. ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
228. ὃς εἰκὸς ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἀ. ἥδη ;
558. οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἀ.
Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρῃς καὶ κακοὺς ἀ. λέγεις
328. τοὺς ἀ. ἀπεχρῆσαντο τοῖς παιδοσπίρους.
500, 2. πρὸς ἀ. εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

ἀνδράσι. Ι. 592. γὰρ τοῖς ἀ. τοῖσδε πάρ-
Ν. 1197. ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι παρ' ἀ. ξένοις
1256. οὐκ, ἦν ξυνῇς γ' ἀ. καλοὶς τε κἀγαθοῖς.
ΕΙ. 51. καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀ.
Α. 553. κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀ. καὶ βοπαλισμοὺς,
815. πολλὰ καταρασάμενος ἀ. πονηροῖς.
Θ. 824. τοῖς δ' ἡμέτροις ἀ. τούτοις
Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰ πάνθ πάσι τοῖς ἀ. συγκατακείσθαι

ἀνδρασιν. Ν. 316. ἥιαστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀ. ἀργοῖς·

Ν. 833. ὥστ' ἀ. πείθει χολώσειν ; ΣΤ. εὐστόμει,

Ο. 1185. μῶς καὶ γαλᾶς μέλλοις λέγειν ἐν ἀ. ;

ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀ. φρίσω

Α. 10. ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀ. νενομίσμεθα
628. καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀ. Λακωνικοῖς,
679. ἀς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀ.

Θ. 394. τάς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀ. κακὸν·
457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀ.
831. τοῖσιν ἀ. δικαίοις· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
1150. οὗ δὴ ἀ. οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν
1168. ἀ νὺν ὑποκουρεῖτε, τοῖσιν ἀ.

Εκ. 485. πάσαισι παρὰ τοῖς ἀ. τὸ πράγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Π. 1061. πλουνὼν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀ.

ἄνδρε. Ο. 318. ἀ. γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
Ο. 367. ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἀ. καὶ διασπάσαι
Π. 441. ἀλλ' ἀ. δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν ;

ἀνδρεῖα. Ο. 154. ἀ. δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι

ἀνδρεῖά. Β. 491. ἀ. γ', ὦ Ποσειδῶν. ΔΙ. εἶμαι νὴ Δία.

ἀνδρείας. Ι. 268. ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀ. χάριν.
Ν. 510. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀ.

ἀνδρεῖόν. Ο. 1349. καὶ νὴ Δί' ἀ. γε πάνυ νομίζομεν,

ἀνδρεῖος. Ο. 91. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας' ἀγάδ', ὡς ἀ. εἶ.

ἀνδρειόταται. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀ. γεγένησθε.

ἀνδρειοτάτη. Α. 549. ἀλλ', ὦ τηθὼν ἀ. καὶ μητριδίων ἀκαλῃῶν.
Α. 1108. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀ.· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι

ἀνδρειότατον. Ξ. 1290. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀ. γε τῶν ἐμῶν,

ἀνδρειοτέρους. Ν. 1052. καίτοι τὰ ἀ. ἦν ; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ ἐκείνα,

ἀνδρειοτέρους. Β. 1024. ἀ. ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.

ἀνδρείους. Α. 559. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀ. ΛΥ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
Εκ. 679. τοὺς ἀ. ἐν τῷ πολέμῳ, κεῖ τις διελὸς γεγένηται,

ἀνδρείως. ΕΙ. 793. τῆς εἰρήνης σπαρ' ἀ.
ΕΙ. 732. ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀ.· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,

ἀνδρείως. Ε. 372. χάριε νυν πᾶς ἁ.
ἀνδρεαστρίας. Θ. 392. τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἁ. καλῶν,
ἀνδρες. Α. 238. σίγα πᾶς. ἡκούσατ', ἁ, ἄρα τῆς εὐῆφημίας ;
Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τούτοις, ἁ. δημόται,
497. μή φθονήσητ', ἁ. οἱ θεώμενοι,
515. ἡμᾶν γὰρ ἁ., οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
755. ἁ. πρόβουλοι τοῦτ' ἔφραττον τῇ πόλει,
Ι. 295. ἁλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἁ. ἀγαθοὶ χίλιοι
242. ἁ. ἱππῆς, παραγένεσθε νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
333. ἁλλ' ὦ τραφεῖς ὕθεντερ ἐσεῖν ἁ. οἴπερ εἰσὶ
341. ἁ γεγκρατοῦσιν ἁ. αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ,
566. ἁ. ἥσαν τήσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
654. γνώμην ἔλεγεν· ἁ., ἤδη μοι δοκεῖ
Ν. 95· ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἁ. οἱ τὸν οὐρανὸν
Σ. 360. ἁ. ὁπλίται διαταξάμενοι
553. ἁ. μεγάλοι καὶ τετραπλγεῖς· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
908. ἁ. δικασταὶ, τοιγαροῦν, δεινόστατα γὰρ
1062. καὶ καν' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἁ. ἀνδρικώτατοι,
Ει. 9. ἁ. κοπροδόκοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
244. τουτί μέν, ἁ. οὐδὲν ἡμῖν πράγμα νυ·
500. ἁ. Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε ;
1065. συνθήκας ποιήσασθ' ἁ. χαροποῖσι πιθήκοις,
1355. ὦ χαίρετε χαίρετ', ἁ.
Ο. 685. ἄγε δὴ φύσιν ἁ. ἁμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἁ. ἐρασταί,
Α. 351. οὐ γὰρ πορ' ἄν χρηστοί γ' ἔδραν, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἁ
615. ἁλλ' ἐπαποδύομεθ', ἁ., τουταὶ τῷ πράγματι.
621. δεῖρο συνελληλυθότες ἁ. ἐς Κλεισθένους
630. ἁλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἁ., ἐπὶ τυραννίδι.
1074. ἁ. Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
1087· ὦ ἁ. ἡμεῖς οὐτοιὶ τοιουτοιί.
1122. ἁ. Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
Θ. 421. ἐξεστιν, οἱ γὰρ ἁ. ἤδη κλειδὶ
Π. 254. ἁ. φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
628. γέροντες ἁ. ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
Fr. 196, 6. ἁ. παρ' ὑμᾶν ἀβροῦστα ; β. νὴ Δία
ἀνδρες. Α. 115. Ἑλληνικὸν γ' ἐπέκεινεναν ἁ. οὐτοιί,
Ι. 244. ἁ. ἐγγύς· ἁλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
Ει. 464. ἁλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἁ. ὁμοίως.
967. δώσουσιν αὐτοῖς ἁ. TP. ἁλλ' εὐχώμεθα.
Α. 152. στίουσ' ἁν ἁ. κἀπιθυμοῦεν πλεκούν,
157. τί δ', ὦν ἀρίωσ' ἁ. ἡμᾶς, ὦ μέλε ;
1117. μηδ' ὥστερ ἡμῶν ἁ. ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
Θ. 409. ἁ. γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον
Β. 1411. ἁ. σοφοί, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
Ἐκ. 877. τί πορ' ἁ. οὐχ ἥκουσιν ; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
Π. 767. ὦν ἁ. ἐγγὺς εἶσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
ἀνδρεσσι. Λ. 520. ὁτοτίεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἁ. μελήσει.
ἀνδρί. Ν. 1219. ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἁ. δημότῃ.
Ο. 1319. καλὼν ἁ. μετοικεῖν ;
Β. 1254. ἁ. τῷ πολὺ πλείστα δῇ
ἀνδρώντα. Ει. 1183. εἴτα προστὰς πρὸς τὸν ἁ. τὸν Πανδίονος,
ἀνδράντες. Ο. 1115. ὅσπερ ἁ. ὡν ἐμὼν ἐς ἂν μὴ μὴν' ἔχῃ,
ἀνδρίζεσθαι. Fr. 653. ἁ.
ἀνδρικόν. Α. 027. πολλὰ δὴ ξυμποιήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἁ. ἰδῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἀνδρικῶς. Ι. 451. παῖ' ἁ. ΚΛ. ἰοὺ ἰοὺ,
Ι. 599. ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἱπταγωγοὺς εἰσεπήδων ἁ.,
Ει. 478. ἁλλ' οἱ Λάκωνες, ὦγαθ', ἕλκουσ' ἁ.
1307. ἁλλ' ἁ. ἐμβάλλετον,
Θ. 1201. ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε, σὺ δ' ὅπως ἁ.,
ἀνδρικώτατα. Ι. 81. ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἁ.
Ι. 82. πῶς δῆτα πᾶς γένοιτ' ἂν ἁ.;
453. παῖ' αὖτ' ἁ.,
ἀνδρικώτατοι. Σ. 1062. καὶ καν' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἀνδρες ἁ.,
ἀνδρικώτατον. Σ. 1077. ἁ. γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ει. 515. τείνωμεν ἁ.
ἀνδρίοισι. Ει. 51. καὶ τοῖσιν ἁ. καὶ τοῖς ἀνδράσι
ἀνδριστί. Ἐκ. 149. ἄγε νυν ὅπως ἁ. καὶ καλῶς ἐρεῖς,
ἀνδροδάϊκτον. Β. 1264. Φθῶσ' Ἀχιλλεῦ, τίνα ποτ' ἁ. ἀκούων,
ἀνδρεῖν. Β. 896. παρὰ σοφοῖν ἁ. ἀκούσαι τίνα λόγων
Ἀνδροκλεῖ. Σ. 1157. ὡς ξυνεθέμεις Ἀ. καὶ Κλεισθένει.
Ἀνδρομέδα. Θ. 1070. τί ποτ' Ἀ. πέρικλα κακῶν
Θ. 1113. αὕτη γὰρ ἐστὶν Ἀ. παῖς Κηφέως.
Ἀνδρομέδαν. Θ. 1012. ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀ. πάντοτ δέ μοι
Β. 53. τὴν Ἀ. πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
ἀνδρός. Α. 707. ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἁ. τοῦτου κυκώμενον,
Ι. 192. ἔτ' ἐστὶν ἁ. οὐδὲ χρηστοῦ τοῦς τρόπους,
1277. αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἄν ἁ. ἐμνήσθην φίλου.
ἀνδρός. Ν. 810. σὺ δ' ἁ. ἐκπεπλεγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἁ. ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν,
Ει. 774. ἁ. τὸ μέτωπον ἔχοντος.
1293. ἁ. βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
Α. 663. ἁ. ζῆλον εὐδὲς, ἁλλ' οὐκ ἐντεθρῴσθαι πρέπει.
Ο. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βύστον κτῆναν καὶ πρὸς γάμων ἁ.
Θ. 177. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἁ., ὅστις ἐν βραχεῖ
289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἁ. μοι τυχεῖν
545. ὑπὲρ ἁ. ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
Β. 57. ἁλλ' ἁ. ; Δι. ἀτταταῖ. ΠΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει ;
534. ταῦτα μὲν πρὸς ἁ. ἐστι
540. δεῖσθ πρὸς ἁ. ἐστι
820. φωτὸς ἀμνημόνου φρενοτέκτονος ἁ.
1499. παραφρονοῦντος ἁ.
Π. 61. ἁλλ' εἴ τι χαίρεις ἁ. εὐόρκου τρόπου,
245. μετρίου γὰρ ἁ. οὐκ ἐπέτυχεν πάποτε.
355. πρὸς ἁ. οὐδὲν ὑμῖς ἐστ' εὐρησμένου
Fr. 94, 2. ἁ. πρεσβύτου, πελέτι δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.
510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἁ. χαλκέων.
ἀνδρῶν. Α. 168. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἁ. βαρβάρων ;
Α. 353. τὸν θυμὸν ἁ. ὅστε βάλλειν καὶ βοᾶν
482. μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἁ. λέγειν ;
700. νῦν δ' ὑπ' ἁ. πονηρῶν σφῴβα διακωθμεῖα, κᾆτα πρὸς ἁλισκόμεθα,
I. 257. παραβοηθεῖ', ὡς ὑπ' ἁ. τύπτομαι ξυναμοῦσιν
611. ὦ φίλτατ' ἁ. καὶ νεανικώτατε,
753. οἴεσι μὲν ἁ. ἐστι δεξιώτατοι,
1306. καὶ τιν' εἰπεῖν, ἤτις ἁ. ἀσσον οὐκ ἠληλύθει·
1335. ὦ φίλτατ' ἁ., ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
Ν. 524. ἔργον πλεῖστον εἶτ' ἀνεχόμενον ὑπ' ἁ. φορτικῶν
528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθαῦτ' ὑπ' ἁ., οἷς ἠδὺ καὶ λέγειν,
Σ. 80. αὐτὴ γὰρ χρηστὸν ἐστιν ἁ. ἡ νόσος.
439. περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἁ. βαρβάρων χειρούμενον.
454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἐν' εἰδῆθ' οἷόν ἐσ' ἁ. τρόπος
517. οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἁ., οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς
1160. ἐχθρῶν παρ' ἁ. διαμιᾷ καττόμασι ;
1175. ἁ. παρύπων πλαιμαθῶν καὶ δεξιῶν ;
Ει. 627. οὐδὲν αἰτίαν ἁν ἁ. τὰς κράδας κατῄσθιον.
779. κλείουσα θεῶν τε γάμους ἁ. τε δαΐτας
1132. καν μετ' ἁ. ἐταί-
1270. νῦν αὖθ' ὁπλοτέραν ἁ. ἀρχώμεθα. TP. παῦσαι
1276. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμαγῇ τε καὶ εὐχωλῇ πέλεν ἁ.
1277. ἁ. οἰμαγῇ ; κλαυσεῖ νὴ τὸν Διόνυσον
Ο. 378. αὐτὸς' αἱ πόλεις παρ' ἁ. γ' ἐμαῦσν ἐχθρῶν κοὐ φίλων
609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἁ. γενεὰς ζῶει λακέριζε κορώνη ;
997. οὐ δ' εἶ τίς ἁ. ; ΜΕ. ὅστις εἶμ' ἐγώ ; Μέτων.
Α. 50. ἁ. ἐπ' ἀλληλοισιν αἴρεσθαι δόρυ,
508. ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τὸν ἁ., ἄτ' ἐποιεῖτε
719. οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἁ.' ἀποιδράσκουσι γάρ.
858. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἁ. γ' ἐμπέσῃ
Θ. 810. οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἁ. εἰ χόμεθ' εἶναι.
Β. 157. ἁ. γυναικῶν, καὶ κρότων χειρῶν πολύν.
806. σοφῶν γὰρ ἁ. ἀπορίαν εὑρισκέτην.
835. ὦ δαιμόνι' ἁ., μὴ μεγάλα λίαν πολύν.
877. ἁ. γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμέριμνοις
1036. τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἁ. ; Δι. καὶ μὴν οὐ Παυταχλέα γε
1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλα' ἁ., τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι ;
1050. ὅτι γενναῖαι καὶ γενναῖαν ἁ. ἀλόχους ἀνέπεισας
1227. ὦ δαιμόνι' ἁ., ἀπορῶν τὴν λήκυθον,
1276. κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἁ.
1303. ἁ. ποιητῶν πυροπαλῶσι τέχνην.
Ἐκ. 479. ἀρ' ἐστι τῶν ἁ. τὸν ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ ;
564. ὦ δαιμόν' ἁ., τὴν γυναῖκ' ἐὰ λέγειν.
624. μηβεμᾶς ἡ τρίπτηρα κενὼν τὸ δὲ τῶν ἁ. τί ποιήσεις ;
784. ὦ δαιμόν' ἁ., ἐᾶ με τὼν προύχρυσο τι δρᾶν.
Π. 79. ἁ. ἀπάντων, εἴτ' ἰσίγας Πλούτος ἄν ;
684. ταλάντατ' ἁ., οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν ;
788. ὦ φίλτατ' ἁ. καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
1060. ταλάντατ' ἁ., οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
Fr. 203, 1. ἀρ' ἔνδον ἁ. κεστρίων ἀπουκία ;
327. ἁ. ἐπικτῶν πᾶσ' ἐγάγαιρ' ἐστία.
ἀνδῶν. Fr. 54. πόσους ἐγὼ στρατήρας ἁ. οὐτοσί
ἀνδρωνας. Ἐκ. 676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἁ. πάντα ποιήσω.
ἀνεβόα. Β. 779. μὰ Δί', ἁλλ' ὁ δῆμος ἁ. κρίσιν ποιεῖν
ἀνεβορβόρυζαν Ἐκ. 433. ἁ. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ἀνέβραττεν. Β. 510. ἁ. ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἀνεβρύαξαν. Ι. 602. ἐμβαλόντες ἁ., ἱππαπαῖ τίς ἐμβαλεῖ ;

ἀνεγείρας. Ο. 203. ἔπειτ' ἀ. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
ἀνεγείρει. Β. 360. ἀλλ' ἀ. καὶ κρᾶδιν, κερδῶν ἱδίων ἐπιθυμῶν,
ἀνεγείρετε. Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χοροὶς· ὑμεῖς δ' ἀ. μολπῆν
ἀνεγείρι. Θ. 1176. τί τὸ βόσβορ τοῦτο; κᾶμο τίς ἀ. φοι.
ἀνεζητημένον. Α. 26. ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πράγμ' ἀ..
ἀνείλετο. Ν. 531. ἐξέθηκα, παῖ δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀ.,
Fr. 145, 2. ὑπὸ τῶπικλίστρῳ. β. μὰν τις αὖτ' ἀ.;
ἀνειλόμαν. Α. 810. ἐγὼ γὰρ αὐτὼν τάνδε μίαν ἀ.
ἀνείμεν. Σ. 574. χῆμείς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλεον' ἀ.
ἀνειμι. Ν. 1058. ἀ. δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶττταν, ἣν ὁδὶ μὲν
ἀνειπε. ΕΙ. 550. ἴθι νυν, ἀ. τοὺς γεωργοὺς ἀπίεναι.
ἀνειπεῖν. Ο. 1076. βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀ. ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε·
Ο. 1084. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀ.· κεῖ τις ὄρνιθας τρέφει
ἀνείπεν. Α. 11. ὁ δ' ἀ. εἰσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν·
ἀνείπω. Σ. 1497. φέρε νυν ἀ. κἀνταγωνιστᾶς καλῶ.
ἀνείρετε. Α. 1006. τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀ.
ἀνεῖται. Ν. 955. νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀ. σοφίας,
ἀνεῖχες. Fr. 519. οὐ δ' οὐδ. ἀ. αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.
ἀνεκᾶς. Σ. 18. φέρειν ἐπίχαλκον ἀ. ἐς τὸν οὐρανόν,
Fr. 234, 2. ἔων ἀ., λέγε χαῖρε φέγγος ἡλίου.
ἀνεκεράνυο. Β. 511. ἔρρυτε, κᾶνον ἀ. γλυκύτατον.
ἀνεκήρυττεν. Π. 585. ἀ. τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
ἀνέκραγ'. Εκ. 821. ἀ. ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
ἀνέκραγεν. Φ. 511. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀ.
ἀνέκραγον. Α. 182. ἔπειτ' ἀ. πάντες, ὦ μαρώτατε,
Ι. 642. ἀ.· ὦ βουλῆ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
670. οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἀπαντεῖ ἀ.
ἀνεκρότησ'. Π. 739. ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ ἀ. ὑφ' ἡδονῆς,
ἀνεκράτησαν. Ι. 651. οἱ δ' ἀ. καὶ πρὸς ἐμ' ἐκεχήνεσαν
Σ. 1314. οἱ δ' ἀ., πλὴν γε Θουφράστου μόνου
ἀνέκτ'. Θ. 563. Ἀχαρνικὴ τὴν πατέρα. Γτ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀ.
ἀκούειν;
ἀνεκτέα. Λ. 477. οὐ γὰρ ἐτ' ἀ. τάδ', ἀλλὰ βασανιστέον
ἀνέκυψεν. Β. 1068. κἀν ταῦτα λέγων ἐξαπατῆσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθὺς ἀ.
ἀνελεύθερον. Fr. 552, 3. οὔτ' ἀ. ὑπαγροικοτέραν.
ἀνελεύθερός. Π. 591. εἰ πολυσόκου ὢν ἀ. ἐσθ' οὗτοσὶ καὶ φιλοκερδής.
ἀνελθεῖν. ΕΙ. 445. ἐς φῶς ἀ., ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
ἀνελισσομένη. Β. 827. γλῶσσ' ἀ. φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
ἀνέλκει. Σ. 568. κἀν μὴ τούτοις ἀναπεισθῇ μεσσᾷ, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀ.,
ἀνελκύσαι. ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀ.
ἀνελκύσας. Α. 687. κἀτ' ἐρωτῇ, σκανδαληθρ' ἱστὰς ἐπὼν
ἀνελομένους. Ο. 449. ἀ. θῶπλ' ἀπίεναι πάλιν οἴκαδε,
ἀνελόντες. Σ. 386. ἀ. καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
ἀνελῶν. Σ. 330. κἄπειτ' ἀ. μ' ἀποφυσῆσαι
ἀνεμεστώθη. Β. 1084. ὑπὸ γραμματέων ἀ.,
ἀνεμέτρει. Ν. 152. ταύτας ὑπολύσας ἀ. τὸ χωρίον.
Fr. 582. ἀ. τὸ χωρίον.
ἀνεμιμνησόμην. Κ. 661. ἴαμβον Ἱππάνακτος ἀ.
ἄνεμος. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἀ. ἐῃρὸς μετεωρισθεὶς καταλεισθῇ,
ἀνέμους. Ι. 543. κἀτ' ἐντεῦθεν πρηγαπεῖσαι καὶ τοὺς ἀ. διαθρῆσαι,
ἀνεμώκεσι. Ο. 697. στίλβων νῶτον πτερύγειν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀ. δίναις.
ἀνέμων. Ο. 1396. ἅμ' ἀ. πνοαῖσι βαίην,
ἀνένεγκε. Ο. 840. λεκάνην ἀ., κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
ἀνένευσε. Α. 611. ἀ.· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
ἀνέντες. Β. 700. ἀλλὰ τὴν ὀργὴν ἀ., ὦ σοφώτατοι φύσει,
ἀνεπανόμην. Π. 695. ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀ.
ἀνέπειθεν. Σ. 116. ἀ. αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
ἀνέπεισας. Β. 1050. ὅτι γεννᾶις καὶ γεννᾶιν ἀνδρῶν ἀλίγους ἀ.
ἀνέπεισεν. Β. 1071. τὼν μειρακίων σταμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀ.
ἀνέπεμψεν. Ο. 1045. ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀ.
ἀνεπήδησ'. Εκ. 428. λευνὸς τὶς ἀ., ὅμοιος Νικίᾳ.
ἀνεπηδήσαμεν. Β. 566. ἐπὶ τὴν κατήλιμ' εὐθὺς ἀ.
ἀνέπτατ'. Β. 1352. ὁ δ' ἀ. ἀ. ἐς αἰθέρα κουφοτάτας πτερύγων ἀκμαῖς
ἀνέπτατο. Ο. 795. οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀ.,
ἀνεπτέρωκεν. Ο. 1443. λέγων ἀ. ὥσθ' ἱππηλατεῖν,
ἀνεπτέρωμαι. Ο. 434. λόγων ἀ.
ἀνεπτερώσθαι. Ο. 1445. ἀ. καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ἀνεπτόμεσθ'. Ο. 35. ἀ. ἐκ τῆς πατρῴδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
ἄνερ. Π. 1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἀ., οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
ἀνέρες. Ο. 687. ἀπτῆνες ἐφημέροι, ταλαιοὶ βροτοί, ἀ. εἰκελόνειροι,
ἀνέροιτο. ΕΙ. 745. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀ.,
ἀνέρος. Β. 706. οἱ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίσν ἀ. ἢ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
ἀνερπύσαι. ΕΙ. 586. εἰς ἀγρὸν ἀ.
ἀνέρπομαι. Fr. 545. φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι πᾶς ἀ. κύβος.
ἀνερριχᾶτ'. ΕΙ. 70. πρὸς ταῦτ' ἀ. ἐν τὼ οὐρανὼ,
ἀνέρχεθ'. Φ. 281. ὅσον τὸ χρῆμ' ἀ. ὑπὸ τῆς λιγυίος.
ἀνέρωμαι. Εκ. 57. κἀσθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀ. τάδε
ἀνέρων. Ι. 129. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὼν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐγχύτων ἀ.
ἀνερώτα. Α. 484. ἀλλ' ἀ., καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε τάνυτας ἐλέγχους.
Π. 499. οὐδεὶς ἀν' ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀ
ἄνες. Σ. 452. ἀλλ' ἀ. με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
ἀνεστακώς. Α. 1069. καὶ μὴν δοῖ τὰς τάς ὀρῥὶς ἀ.
ἀνέστασε. Π. 691. ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀ.,
ἀνέστασεν. Ι. 631. κἀβλεψ' ἐνταῦ, καὶ τί μεταῖ' ἀ.
ἀνεστήκασι. Σ. 217. τὴ τὼν Δί', ὀψὲ νὴν ἀ. γάρ.
ἀνεστῆκει. Π. 738. ὁ Πλούτος, ὦ δέσποιν', ἀ. βλέπων·
ἀνεστηκυῖα. Εκ. 1073. ἡ γραῦς ἀ. παρὰ τὼν πλειόνων;
ἀνέστην. Θ. 384. λέξουσ' ἀ., ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
Β. 490. ἐγὼ δ' ἀ. καὶ προσέτ' ἀπεῳπάμην.
ἀνεστιν. Ν. 1072. ἀ., ἠδονῶν θ' ὅσων μέλλει ἀποστερεῖσθαι,
ἀνέστιον. Ι. 1266. μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀ. αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
ἀνέστιός. ΕΙ. 1097. ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀ. ἐστιν ἐκεῖνος,
ἀνεσχέμην. ΕΙ. 347. πολλὰ γὰρ ἀ.
ἀνετετραμμένου. ΕΙ. 537. δοιλοῆς μεθυούσης, ἀ. χοῦς,
ἀνέτρεφον. Β. 914. εἴτ' ἀ. μουῳδίαις, Κρησοφῶντα μηγνύς.
ἄνευ. Α. 480. ὦ θύμ', ἀ. σκάνδαλος ἐμπορευτέα,
Α. 797. ἤδη δ' ἀ. τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν·
798. ναὶ τὼν Ποτειδᾶ, κἂν ἀ. γα τῶ πατρός.
826. τί δὴ μαθὼν φάινεις ἀ. θραυλλίδος;
Ι. 881. τοιδὶ δ' ὁρῶν ἀ. χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
Ν. 370. φέρε, νοῦ γὰρ πάμπαν ἀ. Νεφελῶν ὑμῶν· ἤδη θεᾶσαι;
Σ. 471. ἐσθ' ὅπως ἀ. μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
830. ἀ. ἀρυφάντων τὴν δίεσμ' ἀδελαῖς καλεῖν,
ΕΙ. 555. ὡς τάχιστ' ἀ. δοκατίου καὶ ξύρου κἀκοντίου
634. ἀλλ' ἄτ' ἀν' ἀ. γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
Ο. 157. οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ξῆν ἀ. βαλαντίου.
278. εἶτα πῶς ἀ. καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;
847. οὐδὲν γὰρ ἀ. σοῦ τῶνδ' ἀ. λέγων πεπράξεται.
944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἀ. χιτῶνος.
1520. ἀ. θυμῆλῶν· οἱ δ' βάρβαροι θεοὶ
Α. 143. γυναικᾶς ἐσθ' ὑπτῶν ἀ. φωλᾶς μόνας.
290. τοῦτ' ἀ. κανθηλίου.
470. ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἀ. κονίας;
1039. οὔτε τὼν παυολλήθροισιν οὔτ' ἀ. παυολλήθραν.
Β. 79. ἀ. Σοφοκλέους ὁ τι ποιεῖ κωδωνᾶσαι.
401. ἀ. πόνου πολλὴν ὁδὸν περάνεις.
715. εἰρηνικὼν ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἀ.·
ἀνεῖρεν. Θ. 439. ποικίλους λόγους ἀ.
ἀνεῦρες. Ο. 362. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀ. αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ἀνευρών. Σ. 1204. ἑδραμες, ἀ. ὅ τι ψευνικώτατον·
ἀνεφάνη. Σ. 124. ὁ δ' ἀ. κνεφαῖος ἐπὶ κιγκλίδι.
ἀνεφθάρης. Ο. 916. ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀ.;
ἀνέχασκον. Fr. 49, 1. ἀ. εἰς ἑκαστοῦ ἐμφερέστατα
ἀνέχε. Σ. 1326. ἀ., πάρεχε·
ἀνέχει. Ν. 363. κἀνυπόδητος κἀκὰ πόλλ' ἀ. κἀφ' ἡμὶν σεμνοπροσωπεῖς.
ἀνέχομαι. Ι. 1102. οὐκ ἀ. κριθῶν ἀκούων· πολλάκεις
Σ. 1337. ὡς οὐδ' ἀκούων ἀ.
ἀνέχουσα. Β. 1361. σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀ.
ἀνέχωμεν. Θ. 948. ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν Ἠραῖς ὥραις ἀ., ἄπερ καὶ
ἀνεχώρουν. Ν. 524. ἔργον πλεῖστον εἶτ' ἀ. ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἀνεψιαδαῖ, Fr. 584. ἀ.
ἀνεωγμένα. Ο. 1523. εἰ μὴ παρέχει τἀμπόρι' ἀ.,
ἀνίῳξᾶς. Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἐμελλον· εἶτ' ἀ. με φόβασς
ἀνίῳξεν. Σ. 768. ὅτι τὴν θύραν ἀ. ἡ σπιὰς λάθρα,
ἀνῃβῆσαι. Α. 668. νῦν δεῖ, νὴν ἀ., πάλιν κἀναστρῶσαι
ἀνήγαγεν. Ο. 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀ., ἐς φῶς.
ἀνῆλατ'. Α. 668. οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀ., ἐρεθιζόμενον οὐρᾷ βιπῖᾳ.
ἀνῆλθ'. Ο. 1062. κἀτ' ἀ. αὐτῷ κἀτωθεν
ἀνῆλθεν. Ο. 1518. ἀ. ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,

ἀνῆλθεν. Θ. 893. οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀ., ὦ ξένε.
ἀνῆλθες. Ει. 184. πῶς δεῦρ' ἀ., ὦ μαρῶν μαρώτατε.
ἀνήρ. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀ. ὡστίζεται.
Α. 367. ὁ δ' ἀ. ὁ λέξων οὐτοσὶ τυννουτοσί.
373. ἀ. ἀλαζὼν καὶ δίκαια κᾄδικα·
491. ἀναίσχυντος ἀν ἀνὴρ ὀλιγοστὸ τ' ἀ.,
570. τειχομάχας ἀ., βοηθήσατε
726. μὴν' ἄλλος ὥστις φασιανὸς ἐστ' ἀ.,
750. τί; ἀ. Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσαντες ἥκομεν.
920. ἐνθεῖς ἀν ἐς πίφην ἀ. Βοιώτιος
981. ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παρόντος ἀ. ἔφυ,
1019. { ἀ. κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
Ν. 1263. }
Ι. 88. πῶς δ' ἀν μεθύων χρηστὸν τι βουλεύσαι' ἀ.
134. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀ. βδελυρώτερος
178. ἀ. μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
179. ἀλλαντοπώλης ὢν ἀ. γενήσομαι;
828. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀ. ἕτερος πολὺ
892. κᾆτ' ἀ. ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
925. ὥσ' εἶπ' ἀ. τὴν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα
507. εἰ μὲν τις ἀ. τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδασκαλος ἡμᾶς
639. ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπτύων ἀ.
765. βέλτιστος ἀ. μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶ,
790. καὶ μὴν εἴ τοῦ τις ἀ. ἐφάνη τῷ δῆμῳ μᾶλλον ἀμύνων
858. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀ. πέπονθ', ὅταν χεσείῃ,
899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀ. κύπρειος.
937. τα πρὶν φαγεῖν, ἀ. μεθῇ·
945. ἀ. γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
1056. καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀ. ἀναθείῃ·
1208. ἀ. ἀμείναν περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
1255. ἀ. γεγένηται δι' ἐμέ· καί σ' αὐτῶ βραχὺ,
Ν. 218. φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐτὶ τῆς κρεμάθρας ἀ.
545. κἄγω μὲν τοιοῦτος ἀ. ὧν ποιητὴς οὐ κομῶ,
823. καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ οὐ δυνᾷ ἀ. ἐσει.
1167. ὅσ' ἐκείνος ἀ.
1421. οὐκοῦν ἀ. ἐν νόμοιν θεὶς τοῖτον ἦν τὸ πρῶτον,
Σ. 88. φιλημλαστῆς ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀ.,
150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἶμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀ.,
287. καὶ γὰρ ἀ. παχὺς ἥκει
599. ἀλλὰ Θέωρος, καὶτοῦτ' ἀν Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
730. μηδ' ἀτενῆς ἄγων ἀτεράμων τ' ἀ.
802. κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀ.
889. φιλοῦντες ὡς οὐδεὶς ἀ.
1083. στὰς ἀ. παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
1226. οὐδεὶς πώποτ' ἀ. ἐγώνετ' Ἀθηναῖος
1244. ἀ. σοφὸς καὶ μουσικὸς· κἀτ' ἄσεται·
1427. ἀ. Σωβαρίτης ἐξέτεσεν· ἐξ ὅρματος,
1430. κἄπειτ' ἐπιστᾶς εἶπ' ἀ. αὐτῷ φίλος·
Ει. 45. ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κἀτ' αὐτῷ γ' ἀ.
510. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀ. προθυμοῦ.
909. ἢ χρηστὸς ἀ. πολί-
1120. κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀ.
Α. 101. πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀ.
102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀ. πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
166. ἀ., ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
212. { οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀ.
213. }
348. νας ὑποπίμπρησιν ἀ.,
368. οὐκ ἔσ' ἀ. Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
524. οὐκ ἔστιν ἀ. ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις·
661. ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἐστ' ἀ.
838. ἔγωγε· κἀστὶν οὐμὸς ἀ. Κυησίας.
848. ἀ.; Κι. ἀ. δῆτ'. ΛΥ. οὐκ ἔστιν ἀ. δῆτ' ἐκποδὼν·
852. ἀ. ἐκείνη, Παιονίδην Κυησίας.
1024. πρᾶτα μὲν φαίνει γ' ἀ.· εἶτ' ὦ καταγέλαστος εἶ.
1030. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· κἀτοὶ δύσκολος ἔφυς ἀ.
1052. ἀλλ' ἐπαγγελλάτω πᾶς ἀ. καὶ γυνὴ
1275. ἤμεῖς· ἀ. δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή
Θ. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀ. τρίφει;
266. ἀ. μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γυνή
479. ὁ δ' ἀ. παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
483. ὁ δ' ἀ. ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις;—ὄπου;
504. ὁ δ' ἀ. περιήρχετ' ἀκυτόω' ἀνοιμωκτο
589. καὶ πῶς λέληθεν ἡν γυναῖκ' ἀν ἀ.;
592. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὗτος ἀ.
619. τίς ἐστ' ἀ. σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
628. ἴνα μὴ 'κακούσῃς ὧν ἀ. σὺ δ' εἰπέ μοι
657. ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀ. ἐσελήλυθε καὶ περιθρίζει
931. ναί', ἦν προσίῃ τις. ΓΥ. Η. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀ.
941. ἵνα μὴ 'γ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀ.

ἀνήρ. Β. 139. ἐν ἠλοιαρίῳ τουτωνουτφὶ σ' ἀ. γέρων
Β. 488. οὐκοῦν ἕτερός γ' αὖτ' εἰργάσατ' ἀ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
640. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννᾶδας ἀ.·
738. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννᾶδας ἀ.
968. Θηραμένης; σοφὸς γ' ἀ. καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
1022. ὁ θεασάμενος πᾶς ἀν τις ἀ. ἠράσθη δίκαιος εἶναι.
1125. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀ. λέγ', Αἰσχύλε.
1165. φεύγων δ' ἀ. ἥκει τε καὶ κατήγκεται.
1182. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀ.,
1186. πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀ.;
1217. οὐκ ἔστιν ὥστις πάντ' ἀ. εὐδαιμονεῖ·
1482. μακάριος γ' ἀ. ἔχων
1520. μέμηνσο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀ.
Εκ. 29. μὴ καὶ τις ὧν ἀ. ὁ προσιὼν τυγχάνῃ
37. ἀτ' οὖ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀ., ὦ φιλτάτη,
55. ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀ. τὴν νὺχθ' ὅλην
121. ἴδι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ παχύσει ἀ. γενοῦ·
158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. ἀν τῷ θεῷ κατώμοσας,
747. ἀ. ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
826. κεὐθὺς κατεκρύσου πᾶς ἀ. Εὐριπίδην·
829. πάλιν κατεπίτνου πᾶς ἀ. Εὐριπίδην.
1015. ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἦν ἀ. νέος
1023. τί δ', ἦν ἀφαιρῆταί μ' ἀ. τῶν δημοτῶν
1025. ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀ. οὐδεὶς ἔτι.
1103. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀ. καὶ δυστυχῆς.
1130. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀ.
Π. 28. ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὧν ἀ.
209. ἀ. πρόδυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα.
247. χαίρω τε γὰρ φειδύμενος ὧν οὐδεὶς ἀ.
658. ἀ. γέρων ψυχρῷ θαλάττῃ λούμενος.
825. ἀ. πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχῆς.
861. προσέρχεται γὰρ τὶς κακῶς πράττων ἀ.,
901. σὺ φιλόσοπλε καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδεὶς γ' ἀ.
1066. γέρων ἀ. ὧν οὐχ ἡγαίεων μοι δοκεῖς.
Γρ. 56. ἀ. τὶς ἡμῖν ἐστὶν ἐγκυόμενος·
476, 3. αὐτὸς δ' ἀ. πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
497. πικρὸν νέῳ γυναικὶ πρὸς βύτης ἀ.
720. ἀ. πεδῆτ' ἐτέαν ἐνηνμμένος.
ἀνήρ. Α. 240. ἐκποδὼν θύσαν γὰρ ἀ., ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
Α. 423. ποίας ποθ' ἀ. λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
479. ἀ. ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
494. ἀ. οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ', εἰά νυν,
626. ἀ. νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
837. τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀ.
1037. ἀ. ἐνευρηκὼν τι ταῦ·
1178. ἀ. τέτμαται χώρας διαστῆσῶν τάφρον,
Ι. 440. ἀ. ἀν ἤδεως λάβοι. τοὺς τερβίνους παρίει.
514. ἡμᾶς ἡμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀ.
758. ὅτοισι τοῦδ' ὑπερβαλεῖ, ποιεῖλος γὰρ ἀ.
919. ἀ. παρλάξει, παῦε παῦ,
Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀ.
Σ. 207. οἶμαι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀ. γίγνεται·
269. ἡγεῖτ' ἀν ἄδων ψευνίχιον· καὶ γὰρ ἐστιν ἀ.
285. ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀ.
344. οὐτοσ ἀ. τοῦ' ἐτόλμη-
918. θερμὸς γὰρ ἀ. οὐδὲν ὄγτον τῆς φακῆς.
1389. ὀδὶ γὰρ ἀ. ἐστιν ὡς ἀ' ἀπάλεσεν
Ει. 650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκείνος ἀ., ἀλλὰ σός.
Α. 221. { ὕπνος ἀν ἀ. ἐπιτυφῇ μλιστά μου
222. }
514. ἀν τῷ δῆμῳ τήμερον ἡμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' ὃς ἀν ἀ.,
Θ. 403. ἀ. ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
446. ἐμοὶ γὰρ ἀ. ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
495. ὀσφραινόμενος ἀ. ἀπὸ τέγους εἰσίαν
635. ὦ' ἐστὶν ἀ. ἀν λέγειν. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ;
1010. ἀ. ἐοικεν ὡ' ὀρδῶσαν, ἀλλά μοι
Εκ. 62. ἔπειθ' ὑπόθ' ἀ. εἰς ἀνὴρ οἴχοιτ' ἀφ' οἴκου μου,
204. ὡς ἐυνετὸς ἀ. ΠΡ. νὺν καλῶς ἐπήνεσας.
367. οὗτος γὰρ ἀ. ἐνεκά γε στενεγμάτων
ἀνήρετ'. Ν. 144. ἀ. ἄρτι Χαιρεφῶντα Σακράτης
Ν. 156. ἀ. αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ἀνήρετο. Ει. 695. πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀ.
ἀνήρπασαν. Ει. 624. τὴνδ' ἀπορῆ' ἀντρέτ' αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀ.
ἀνήστεπε. Ει. 318. ἐξολεῖτε μ', ὑνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀ.
ἀνήσειε. Γρ. 508. ἀ. κροκόδα μαστιγομένην.
ἀνήσω. Α. 128. κοὐκ ἀ. ἐν σχολαῖς αὐτοῖσιν ἀντεμαγῶ
ἀνθ'. Ν. 623. σπένδεσθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀ. ὧν λακὼν Ὑπέρβολος κ.τ.λ.
ἀνθάψεται. Β. 474. διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀ.
ἀνθεῖ. Ν. 597. ταῦτα τἀρ ἀ. διὰ τουτουσὶ
ἀνθεμώδεις. Β. 449. λειμῶνας ἀ.,

ἀνθέμων. Α. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἁ.;
ἀνθέξεται. Ο. 1658. ἁ. σοῦ τὼν πατρῴων χρημάτων
ἀνθεῦσαν. Ι. 403. ἐωρῶδκουσιν ἐν' ἁ. ἴξων,
ἀνθηρόν. Β. 351. προβᾶδην ἔξαγ' ἐπ' ἁ. ἔλειον δάπεδον
ἀνθηρῶν. Ο. 1093. ἁλλ' ἁ. λειμῶνων
ἄνθος. Ν. 1025. ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῴῤῥων ἔπεστιν ἁ.
ἀνθοσμία. Fr. 563. ἁ. (οἶνος) καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.
ἀνθοσμίαν. Β. 1150. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἁ.
ἀνθοσμίας. Fr. 301. οἶνος ἁ.:
ἀνθοσμίου. Π. 807. οἱ δ' ἀμῤῥοῆς οἴνου μέλανος ἁ.
ἀνθοφόρον. Β. 1140. νῦν ἰρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἁ, ἀν' ἄλσος
ἀνθρακ'. Α. 315. σὺν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὼν ἁ. ἐξεγείριν,
ἀνθρακας. Α. 34. ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἁ. πρίω,
Α. 891. προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν' ἁ. δ' ἐγὼ
Ει. 440. ἔχον θ' ἑταίρα' καὶ σκαλεύοντ' ἁ.
Ο. 1580. τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἁ.
ἀνθρακες. Α. 348. ὀλίγον τ' ἀπέθανον ἁ. Παρήσιοι,
Ν. 97. κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὐτος, ἡμεῖς δ' ἁ.
ἀνθρακεύειν. Α. 340. ὡς πυρὶ χρῆ τᾶς μυσαρᾶς γυναῖκας ἁ.·
ἀνθρακιᾶς. Ι. 780. ἀλλ' ἡ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὀτῆ σου τῆς ἁ.
ἀπολαίει.
ἀνθράκων. Α. 212. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς χε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέραν ἁ. φορτίον
Α. 332. εἰσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἁ. τι κήδεται.
667. οἷον ἐξ ἁ. πρινίνων φέξαλος ἀνῆλτα' ἐρεθιζόμενος οὐρᾷ μιπίδι,
Fr. 49, 2. ὀπτωμένας κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἁ.
185. ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν τε κᾷτ' ἐπ' ἁ.
ἀνθρηνῶν. Ν. 947. κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἁ.
ἄνθρωπ'. Α. 464. ἁ., ἀφαιρῆσαι με τὴν τραγῳδίαν.
ἀνθρωπαρίω. Π. 416. τολμοῦντε δρᾶν ἁ. κακοδαίμονε,
ἄνθρωπε. Α. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἁ., ναύφαικτον βλέπεις,
Α. 1010. ἁ., τῆς παροινίας.
Ι. 786. ἁ., τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνων;
Ν. 412. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ἁ. παρ' ἡμῖν,
1495. ἁ., τι ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ει. 164. ἁ., τί δρᾷς, οὐτος ὁ χέζων,
Β. 172. ἁ., βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;
1161. ἁ., ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐνῶν ἔχον.
ἀνθρωπείως. Β. 1058. ὄν χρὴ φράζειν ἁ.; Αἰ. ἀλλ', ὦ κακοδαίμον, ἀνάγκη
ἀνθρώπια. Ει. 283. ἐγὼ δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πονηρ' ἁ.;
ἀνθρωπίζεται Fr. 100. ἁ.:
ἀνθρωπίνων. Σ. 1179. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἁ.,
ἀνθρωπίσκους. Ει. 751. οὐκ ἰδιώτας ἁ. κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
ἄνθρωποι. Ι. 1112. ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἁ.
Ο. 190. οὔτως, ὅταν θύσωσιν ἁ. θεοῖς,
571. καὶ τῶν ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἁ. κοὐχὶ κολοιοὺς,
1281. ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἁ. τότε,
1485. ἐνθα τοῖς ἥρασιν ἁ.
ἄνθρωποι. Ι. 902. ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἅ., τότε
Ἐκ. 672. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἀρ' ἁ.; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιησεῖ;
ἀνθρώποις. Α. 881. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἁ. φέρων.
Α. 1126. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἁ. πλατύς;
1127. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἁ. γλυκύς;
Ι. 836. ὦ πᾶσιν ἁ. φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.
Ν. 444. τοῖς ἁ. τ' εἶναι δόξω
841. ἀληθὲς; ὅσαπερ ἐστ' ἐν ἁ. σοφά·
Σ. 879. ἡδὺ δ' εἶναι τοῖς ἁ.
1029. οὐδ' ὅτε πρώτὸν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἁ. φήσ' ἐπιθέσθαι,
Ει. 914. σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἁ.
Ο. 561. τοῖς δ' ἁ. ὄρνιν ἕτερον πέμμαι κήρυκα κελεύω,
1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἁ. φέρει,
1545. δεί πον' ἁ. γὰρ εὐνοιαν εἰμ' ἐγώ.
Θ. 674. πᾶσιν ἁ. σεβίζειν δαίμονας,
787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἁ. κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα.
Β. 1064. τοῖς ἁ. φαίνοιν' εἶναι. ΕΤ. τοῦτ' οὖν ἔβλαβ' τί δράσας;
Π. 57. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἁ. φθονῶν.
498. καίτοι τοιοῦν τοῖς ἁ. τίς ἀν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
500. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἁ. διάκειται,
506. δοῦν ἤντιν' ἰῶν τοῖς ἁ. ἀγάθ' ἀν μείζω πορίσειεν.
547. ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἁ. ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;
775. οἵοις ἀρ' ἁ. ξυνῶν ἐλάνθανον,
780. δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἁ. ὅτι
Fr. 324, 2. Θέαι, βρᾴδιστος τῶν ἐν ἁ. δραμεῖν
ἀνθρώποισι. Ει. 98. τοῖς τ' ἁ. φράσον σιγᾶν,
Ο. 1236. ὄρνιθες ἁ. νὺν εἶσιν θεοῖ,
Ο. 1116. φέρε, Ἑκάτ' ἁ. γὰρ νοοῦματα
Π. 145. ἡ χάρις ἁ., διὰ σὲ γίγνεται.
ἀνθρώποισιν. Π. 461. εἰ πᾶσιν ἁ. ἐπορίζομεν
Fr. Ει. Δ. 1. τοῖς πᾶσιν ἁ. Εἰρήνης φίλης
ἀνθρωποισίν. Π. 161. ἐν τοῖσιν ἁ. ἰσοῦ εὑρημένα.
ἀνθρωπον. Σ. 281. τάχα δ' ἂν διὰ τὼν χθ(ονὸν ἁ., ὃς ἡμᾶς διεδ'ετ
Ο. 1575. ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἁ. ἐξαιρεῖν βούλομαι,
Β. 837. ἁ. ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
Ἐκ. 979. Ἀναφλύστιον ἐγὼν τὼν τ' ἁ. Γρ. Α. τίνα;
1134. εὐδαιμονικὸν γ' ἁ. εἴρηκας σαφῶς.
Π. 68. ἁπολῶ τὸν ἁ. κάκιστα τουτονί.
242. ἦν δ' ὡς παραπλῆγ' ἁ. εἰσελθὼν τύχω,
273. πάντων γὰρ ἁ. φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
992. λέγεις ἐρῶντ' ἁ. ἐκνομώτατα.
ἀνθρωπος. Α. 46. ἐγὼ. ΚΗ. τίς ὦν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἁ.; ΑΜ. οὔ,
Ι. 1276. εἰ μὲν οὖν ἁ., ὃν δεῖ πᾶλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
Ν. 492. ἁ. ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
Σ. 27. δεινὸν γέ τοῦτ' ἁ. ἀποβαλὼν ὅπλα.
49. ἁ. ὧν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ
Ο. 98. ἁ. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
114. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἁ., ὥσπερ νυν, ποτέ,
119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἁ. ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
169. ἁ. ὄρνις ἀστράψαντος πετόμενος,
452. πέρυκεν ἁ.· σὺ δ' ὁμως λαγὼς μοι.
983. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἴῶν ἁ. ἀλαζὼν
1009. ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν. ΠΕ. ἁ. θαλῆς.
1448. ἐπαίρεταί τ' ἁ. οὔτω καὶ σ' ἐγὼ
Α. 982. σὺ δ' εἶ τύπερον ἁ., ἢ Κονίσαλος;
Β. 652. ἁ. ἱερὸς, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Ἐκ. 362. ὅστις ποτ' ἐστ' ἁ., ἀχραδούσιος.
Π. 239. κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἁ. φίλος
421. οὐτε θεὸς οὐτ' ἁ.· ὥστ' ἀπολλάσατον,
ἀνθρωπός. Ο. 75. οὐτός γ', ἀτ', οἶμαι, πρότερον ἁ. ποτ' ὤν,
ἄνθρωπος. Α. 576. ὦ Δίομαχ', οὐ γὰρ οὐτος ἁ. πάλαι
Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἁ. οὐκ ἠνουσας οἱ προβαίνει
Σ. 168. ἁ. οὐτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.
495. οὐτος ὀψανεῖν δοιχ' ἁ. ἐπὶ τυραννίδι.
Ο. 940. ἁ. ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
1623. ἁ. οὐτος, ἢ καθῆται λούμενος,
Α. 936. ἁ. ἐπιρρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἁ. ἐξ ἐαθινοῦ.
Ἐκ. 811. ἁ. οὐτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Π. 118. ἁ. οὐτός ἐστιν ἄθλιος οὐδείς.
555. τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἁ. κακόν;
1023. οὐ σκαιὸς ἦν ἁ., ἀλλ' ἠσύστατο
ἀνθρώπου. Α. 774. ἀλλ' ἐστὶν ἁ. γε. ΜΕ. ναὶ τὼν Διοκλέα,
Π. 3. ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἁ. τυφλοῦ.
ἀνθρώπους. Α. 650. τούτους γὰρ ἔῳη τοὺς ἁ. πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
Ει. 1015. τοὺς δ' ἁ. ἐπιχαίρειν.
Ο. 844. ἕτερον δ' ἀνοθεν αὖ παρ' ἁ. κάτω,
1230. ἐγώ; πρὸς ἁ. πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
Β. 701. πάντας ἁ. ἐκόντες συγγενεῖς κτησάμεθα
1010. τοὺς ἁ. ἐν ταῖ πόλεσιν. Αἰ. ταῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
Π. 465. κακὼν ἐργάσασθαι μεῖζον ἁ.; ΧΡ. ὅ τι;
ἀνθρώπω. Ο. 64. ἀπολεῖσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἁ. ΤΡ. τί δαί;
ἀνθρώπων. Α. 405. ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἁ. τινί·
Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἁ. ἀποῳωνῶν σε σημανεῖ τι·
Ι. 353. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἁ. τιν'; ὅστις εὐθὺς
1261. ὡσθ' ὁμολογεῖν σε μηδὲν' ἁ. ἐμοῦ
Ν. 110. 10', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἁ. ἐμοί,
463. τὼν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζῆλωτάτον βίον ἁ. διόξεις.
Ει. 737. κωμῳδοδιδάσκαλος ἁ. καὶ κλεινότατος γεγένηται,
739. πρώτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἁ. κατέπαυσεν
Ο. 185. ὥστ' ἄρξετ' ἁ. μὲν ὥσπερ παρνόπων,
320. φῆμ' ἀπ' ἁ. ἀφίγθεα δεῦρο πρεσβύτα δύο·
481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤρχον τὼν ἁ. τὸ παλαιόν.
520. ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἁ. θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
876. μητρὶ θεῶν καὶ ἁ.,
1314. καλοὶ τοι ἁ.
1516. θύεα γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἁ. ἔτι
1618. ἐάν τις ἁ. ἱερεῖον τῳ θεῶν
1638. ὦ δαιμόνι' ἁ. Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Θ. 843. καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδὲν' ἁ. τόκον,
Β. 68. κουδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν ἁ. τὸ μὴ οὐδὲ
1472. τί δέδρακας, ὦ μαρύτατ' ἁ.· Δι. ἐγώ;
Ἐκ. 333. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. πλείστοις ἁ. ὀχλος,
506. ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἁ. ἰδεῖν,
Π. 137. ὅτι οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν ἁ. ἔτι,
190. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τὼν ἁ. εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,

ἀνθρώπων. Π. 495. ὡς τοὶ ἀγαθοὶ τῶν ἀ. βαδιεῖται κούκ ἀπολεῖται,
Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀ. ὄντες πλουτοῦσι πουηροί,
507. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀ. ἀναπεισθέντ' οὐχ ἡγιαίειν
511. οὔτε τέχνην ἀν' τῶν ἀ. οὐτ' ἂν σοφίαν μελετᾷν
597. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀ. ἀρπάζειν πρὶν καταδεῖται.
ἀνθρωφ'. Ο. 540. ἡνεγκαὶ ἄ· ὡς ὑδιερισὰ γ' ἀνθρ.
ἀνιαρεί. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυοὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοὶ ἐχθροῖς ἀ.
ἀνάσας. Ει. 764. ταῦρ' ἀ., πάλλ' εὐφράνας, πάντα παρισχὼν τὰ δέοντα.
ἀνίει. Β. 1462. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀ. τἀγαθά.
ἀνιπτον. Ν. 125. ἀ. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ἀνίστασθ'. Π. 801. ἀ. ὡς ἀρπασόμενοι τὰς ἰσχάδας.
ἀνίσταμαι. Ει. 573. οὐ ἐᾶτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀ.
Π. 683. ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀ.
ἀνιστάμενον. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀ. συμῇσαι, καὶ προνοεῖσθαι
ἀνίστασ'. Α. 929. ἀ., ἀναπῆδησον. Κι. ἥδη πάντ' ἔχω.
Θ. 236. ἀ., ἵν' ἀφεῦσαι σε, κἀγκεῖψαι ἔχε.
643. ἀ. ὀρθός. ποῖ τὸ πῖον ὀθεῖς κάτω;
ἀνιστάσθω. Σ. 753. στοι; ἀ.
ἀνίστασο. Σ. 286. ἀλλ', ὠγάθ', ἀ. μηδ' οὕτως σεαυτὸν
Σ. 998. μὴ γυνόμεσθ', ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀ.
ἀνίσταται. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ἐνάλεων τῶν δακτύλων ἀ.,
Σ. 137. οἶμαι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀ.
ἀνίσταταί. Α. 1187. ἀ. τε καὶ ξυναυτᾷ δραπέταις
ἀνιῶμαι. Λ. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀ.
ἀνιῶν. Ι. 349. ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀ.,
Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ὦσ ἀ. ἀν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοισιν'
ἀνιώσιν. Π. 538. ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀ.,
ἄνηβον. Ν. 982. οὐδ' ἀ. τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
ἀνόητ'. Ει. 474. ὦσ' ἀν ἀ. ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἀνοητία. Γι. 585. ἀ.
ἀνόητοι. Α. 572. παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀ.; ΑΤ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς,
ἀνόητον. Β. 530. τὸ δὲ προσδοκήσαί σ' οὐκ ἀ. καὶ κενὸν
ἀνόητος. Ι. 1349. οὔτως ἀ. ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Ει. 764. δεδογμένοισιν; ὡς ἀ. ἦσθ' ἄρα.
765. ἀ.; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀνοήτους. Ν. 893. τοὺς ἀ.
Ν. 919. οἷα διδάσκει τοὺς ἀ.
Β. 1503. τοὺς ἀ.· πολλοὶ δ' εἰσὶν'
ἀνοήτων. Ν. 417. οἶνον τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀ.,
ἀνοήτως. Ι. 545. ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀ. ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
Λ. 518. εἶτ' ἠρόμεθ' ἀν' πῶς ταὐτ', ὦνερ, διαρρᾴτεσθ' ὧδ' ἀ.;
Ει. 751. οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀ. ἐκβαλῶ,
ἀνοίας. Ι. 350. ᾧσυ δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀ.
ἀνοιγ'. Ν. 181. ἀ. ἀ. ἀνύσασ τὸ φροντιστήριον,
ἀνοιγε. Α. 1189. ἀδ' δὲ κατύτ' ἀλλ' ἀ. τὴν θύραν.
Ν. 183. μαθητῶ γὰρ' ἀλλ' ἀ. τὴν θύραν.
Ο. 92. ἀ. τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Λ. 1216. ἀ. τὴν θύραν
ἀνείγειν. Ο. 1719. Μούσης ἀ. Ἱερὸν εὔρημον στόμα.
ἀνοιγέτω. Γι. 261. ἀ. τὸ δόματ' αὐτὸς ἔρχεται.
ἀνοιγνυμένων. Ι. 1326. ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀ. ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀνοικισθεῖς. Ο. 1351. διὰ ταῦτα μέντοι δεῖρ' ἀ. ἐγὼ
ἀνοικοδομεῖν. Ει. 100. καναὶ πλίνθοισιν ἀ.,
ἀνοίκτος. Θ. 1022. ἀ. ὅς μ' ἔθητε τὸν
ἀνοῖξαι. Α. 250. ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀ. τὰς πύλας
ἀνοίξετε. Ει. 179. τὶς ἐν Διὸς θύρασιν; οὐκ ἀ.;
ἀνοίξον. Εκ. 961. σα τὴν θύραν ἀ.
Ει. 971. ἀ., ἀσπάζου μ'
974. ἀ.
ἀνοίσει. Ο. 1625. πρεβάτων δυοῖν τιμὴν ἀ. τῷ θεῷ.
ἄνομα. Θ. 1040. ἀ. πάθεα ᾠδὰ λιτομένων.
ἀνομοίαν. Α. 1144. ὡς ἀ. ἐρχεσθον ὁδὸν
ἀνόνητον. Σ. 314. ἀ. ἀρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ἀνόντος. Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἀ. ἐς σωτηρίαν.
ἀνοργίαστά. Α. 898. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερ' ἀ. σοι
ἀνορύττω. Ο. 602. παλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὀδρίας ἀ.
ἀνορύττων. Ει. 372. ταύτην ἀ. εὑρεθῇ; ΤΡ. νῦν ἄρά με
ἀνόσια. Θ. 667. ἦν γὰρ μὴ λάβῃ δράσας ἀ.,
ἀνόσιά. Ο. 328. προδεδόμεθ' ἀ. τ' ἐπάθομεν·
ἀνόσιον. Ο. 334. γένοιτ' ἀ., ὅπερ ἐξόν' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
ἀνοσίους. Θ. 720. λόγους τε λέξεις ἀ.
ἀνοσίους. Β. 850. γάμους δ' ἀ. ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην,
ἄνους. Α. 736. ἐγώνγε καὐτὸς φαμι. τίς δ' οὐτασι ἀ.
ἄνυ'. Ν. 338. ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσέρων Νεφελᾶν· εἶτ' ἀ. αὐτὼν κατέπινον κ.τ.λ.
ἀνταγορεύειν. Β. 1072. ἀ. τοὶς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ ζῶν,
ἀντακροᾶσθαι. Α. 527. ἡν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἠθελήσητ' ἀ.
ἀνταμειψόμεσθά. Θ. 721. θέοιτ ἔργοις γὰρ ἀ.
ἀνταποδοῦτον. Θ. 1231. τοὐτων χάριν ἀ.
ἀνταποκτενῶ. Α. 326. ἀ. γὰρ ὑμῶν τὼν φίλων τοὺς φλλτάτους·
ἀνταποπαρδεῖν. Ν. 293. καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀ.
ἀντάσομαι. Εκ. 887. ἄβουσ' ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀ.
ἀνταυγεῖς. Θ. 902. γράνα, τί εἶτασ; στρέψον ἀ. κόρας.
ἀντεδίδασκε. Σ. 1410. Λάσός ποτ' ἀ. καὶ Ξιμωνίδην·
ἀντέδωκά. Ει. 1251. ὄτ' ἀ. γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
ἀντέθηκας. Ι. 353. ἐμοὶ γὰρ ἀ. ἀνθρώπων τίν'; ὥστις εὐθὺς
ἀντεινον. Α. 766. ἀ., αἱ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
ἀντιπεῖν. Ν. 998. μηδ' ἀ. τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
Θ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀ., ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
Εκ. 570. καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀ. ἐμοί.
Π. 486. ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀ. ἔτι;
ἀντείπῃ. Εκ. 588. μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀ. μηδ' ὑποκρούσῃ
ἀντεί'ποιμ'. Ν. 1417. ἐγὼ δέ γ' ἀ. ἀν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
ἀντεῖχον. Ει. 760. ἀ. ἀεὶ καὶ τὼν ἄλλων νήσων. ὧν οὔνεκα νυνὶ
ἀντεκτείνειν. Β. 1042. ἀ. αὐτὸν τοὔτοις, ὑπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀντελάβετο. Β. 777. κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀ. τοῦ θρόνου,
Β. 787. οὐ καὶ Σοφοκλέους ἀ. τοῦ θρόνου;
ἀντελάλκτισεν. Ει. 613. καὶ πῶσ πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀ. πίθῳ,
ἀντέλεγες. Γι. 407. οὐδ' ἴσως ἀ. τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκαιθα.
ἀντεμίσει. Α. 817. κεῖνος ὑμῶν ἀ.
ἀντεμπαγῶ. Α. 230. κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀ.
ἀντενεῖδωκε. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίαν' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀ.'
ἀντεξέκλειψαν. Α. 527. ἀ. Ἀσπασίας πόρνα δύο·
ἀντεραστῆς. Ι. 733. οὐ δ' εἶ τὰ ἐτεόν; ΑΛ. ἀ. τουτουί,
ἀντερεῖ. Α. 701. πρὸς ταῦτα τί ἀ. Μαρίας;
ἀντερεῖς. Ν. 1075. μοιχὸς γὰρ ἦν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀ. πρὸς αὐτόν.
Ν. 1343. οὐδ' αὐτὸς ἀκροσάμενος οὐδὲν ἀ.
Εκ. 249. πῶς ἀ. πρὸς αὐτὸν ἐν τήκκλησίᾳ;
ἀντεσφέρετε. Α. 654. εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀ. τὰς ἰσφορὰς,
ἀντευποιεῖν. Π. 1029. τὸν ἐν παθοῦσ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀ.·
ἀντεχεροτόνησεν. Εκ. 423. προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀ. ἀν,
ἀντέχου. Α. 1121. ἐχ', ἀ., παῖ. ΔΙ. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀ.
Α. 1161. ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΑΤ. ἀ. σὺ τῶν θυρῶν.
ἀντήκασ'. Σ. 1311. ὁ δ' ἀναραγὼν ἀ. αὐτὼν πάρνοψι
ἀντήρκει. Ι. 540. χοῦτος μέντοι μόνος ἀ., τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
ἀντί. Α. 286. ἀ. ποίας αἰτίας, ἀχαρνέων γεραίτατοι; κ.τ.λ.
ἀντιβάς. Β. 202. οὐ μὴ φλναρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀ.
ἀντιβεβηκώς. Ι. 767. εἰ δὲ σε μαστῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀ.,
ἀντιβολεῖ. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀ. με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·
ἀντιβολεῖθ'. Ε. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀ. ἐκάστοτε.
ἀντιβολεῖν. Ι. 1290. οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης τοὺς δ' ἀ. ἂν ὁμοίως·
ἀντιβολεῖτε. Ει. 113. ἀλλ' ἀ. τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.
ἀντιβολῇ. Ει. 785. ἀ. μετὰ τῶν παίδων χορεύσαι,
ἀντιβολησάτω. Σ. 560. εἶτ' ἐλεεῖσθαν ἀ. καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεῖς,
ἀντιβολήσας. Σ. 586. ἕδομαι ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀ. ἀναπείσῃ.
ἀντιβολοῖη. Σ. 275. ἀλλ' ὅπότ' ἀ.
ἀντιβολοῦντων. Σ. 559. τουτὶ περὶ τῶν ἀ. ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Σ. 882. κἀπεδακρύειν ἀ.,
ἀντι. Ε. 209. μηδ' ἀ. μηδὲν αἰσθανοίατο.
ἀντιβολοῦσιν. Ει. 390. ἀ. ἡμῖν,
ἀντιβολῶ. Α. 414. ἀλλ' ἀ. πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
Α. 431. τοῦτον δὸς ἀ. σέ μοι τὰ σπάργανα.
582. ἀλλ' ἀ. σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
1031. ἴσ' ἀ. σ', ἢν ποιῶ κομίσομαι τὼ βόε.
Ι. 169. εἶτ', ἀ., τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
142. εἶτ', ἀ., τίς ἐστιν; ΔΗ. εἶπον; ΝΙ. νὴ Δία.

ἀντιβολῶ. Ι. 960. μὴ δῆτά πω γ', ὦ δέσποτ', ἀ. σ' ἐγὼ,
1202. εἴσ', ἀ., τὰς ἐπεύσπασα ἀρπάσας ;
Ν. 110. ἴσ', ἀ. σ', ὦ φίλται' ἀνθρώπων ἐμοί,
155. φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀ., κάτειπέ μοι.
224. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀ., κάτειπέ μοι.
314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀ. σε, φράσον, τίνες εἰσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
Σ. 162. ἴθ', ἀ. σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
975. ἴθ', ἀ. σ', οἰκετίφαν' αὐτόν, ὦ πάτερ,
1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀ. πρὸς τῶν θεῶν.
Ει. 87. καὶ μὴ πνεῖ μοι κακῶν, ἀ. σ'·
377. ἡμῶν κατείπῃς, ἀ. σε, δέσποτα.
400. ἴθ', ἀ. σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὀπα.
Ο. 207. ἀλλ' ἀ. σ', ἅγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Εκ. 917. σαυτῆς κατύναι', ἀ. σε.
1055. ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀ. σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ,
1071. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀ., τουτί ποτε ;
Π. 103. ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀ., πιθοῦ,
444. στῆθ', ἀ. σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ἀντιβολῶν. Ει. 884. ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀ. ΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλε,

ἀντιδικῶν. Ν. 776. ὅπως ἀποστρέψαις ἀν ἀ. δίκην,

Ἀντιθέων. Θ. 898. εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀ. Παρηγτπόθεν

ἀντίθετον. Ε. 300 b. καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀ. ἐξειυρημένον.

ἀντικνημίοις. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀ. ἐλεύθρια περιελίφειν.

ἀντικνήμιον. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀ.

Ἀντικρυς. Ι. 63. τέχνην πεποίηται· τοὺς γὰρ ἔνδον ἀ.
Ι. 128. καὶ πῶς; Δη. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀ. λέγει
Ο. 962. ὡς ἔστι βάκιδος χρησμὸς ἀ. λέγων
Λ. 609. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀ.
1069. ἀλλὰ χωρεῖν ἀ.,
Φ. 432. μηδὲν λέγειν.
Β. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθεὶν' ἀ.,
Εκ. 281. ἢ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόν' ἥξειν ἀ.
339. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἀ.
Π. 134. καὶ νὴ Δί' εὖγουτ' εἰς πλουτεῖν ἀ.
328. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἀ. δόξεις μ' Ἄρη.
384. καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσουτ' ἀ.

ἀντιλαβέσθαι. Θ. 242. πρὶν ἀ. τὸν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.

ἀντιλέγειν. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀ. δυνήσεται.
Ν. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀ., εἰ ταῦτά γε
Β. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀ.· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
1076. νῦν δ' ἀ. κοὐκέτ' ἀλαυίειν.
Π. 593. τὸ γὰρ ἀ. τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάνυ ἐστ' ἀγάθ' ὑμῖν

ἀντιλέγοντες. Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοις ἀ.· μαλακὼν δ' ἐνδώσετε μηδέν.

ἀντιλεγόντοιν. Ν. 938. ἀ. κρίνας φοιτᾷ.

ἀντιλεγόντων. Ι. 980. ἤκουσ' ἀ.,

ἀντιλέγων. Ν. 901. ἀλλ' ἀνατρέψω 'γαύτ' ἀ.·
Σ. 1470. τί γὰρ ἐκείνος ἀ.

ἀντιλέξαι. Ν. 1040. καὶ τοὺς νόμους καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀ.
Α. 506. βούλομαι μύθῳ τιν' ὑμῖν ἀ.

ἀντιλέξεις. Β. 998. μὴ πρὸς ὀργὴν ἀ.,

Ἀντιλέων. Ι. 1044. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀ. γεγενημένος ;

ἀντιλητπτέον. Ει. 485. ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀ.

ἀντιλογῆσαι. Ν. 321. καὶ γναμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀ.·

ἀντιλογήσειεν. Σ. 546. ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀ.

ἀντιλογιῶν. Β. 775. τῶν ἀ. καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν

ἀντιλογοῦντες. Β. 878. ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσαμεν ἀ.,

Ἀντίλοχ'. Εκ. 392. Ἀ., ἀποίμωζῶν με τοῦ τριαβόλου

ἀντιμαθὼν. Σ. 1453. ἕτερα δὲ νὺν ἀ.

ἀντιμαρτυρῶσι. Fr. 882. 2. ἀ.

Ἀντίμαχον. Α. 1150. Ἀ. τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητ'ᾖ·.

Ἀντιμάχου. Ν. 1022. καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀ.

ἀντιμεθιστάναι. Θ. 362. ζητοῦσ' ἀ.

ἀντίμιμον. Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἀ. ἡλίου τροχῷ,

ἀντιπάλους. Σ. 1050. εἰ παρελαύνων τοὺς ἀ. τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριβεν.
Ει. 739. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀ. μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
Β. 1027. νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀ., κοσμήσας ἔργοισ' ἀ.

ἀντιπτλᾶν. Ι. 521. ὃς πλέοντα χορὰν τῶν ἀ. νίκης ἔστησε τροταιᾶν

Β. 365. ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀ. ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,

Ἀντισθένη. Εκ. 366. Ἀ. τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.

Ἀντισθένης. Εκ. 806. ὁρῶ φέροντας. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἀν οὖν· Ἀ.

ἀντισπᾶν. Ει. 492. τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀ.;

ἀντισπασῶν. Α. 967. ὦ Ζεῦ, δεινὰν ἀ.

ἀντίσχοι. Λ. 962. ποῖος δ' ἂν νέφρος ἀ.,

ἀντιτέχνον. Β. 816. ἀ.· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς

ἀντιτιμωρούμεναι. Ει. 626. αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀ.

ἀντιτύπτειν. Ν. 1424. θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀ.;

ἀντιφερίζεις. Ι. 813. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει, σὺ δὲ Θεμιστοκλεῖ ἀ.;

ἀντιφερίζων. Ι. 818. διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀ.

Ἀντιφῶν. Σ. 1270. πειστὴ γὰρ ἤνερ 'Α.
Σ. 1301. καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀ., Λύκων,

ἀντιψάλλων. Ο. 218. τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀ.

ἀντλίαν. Ι. 434. κάγωγ', ἐὰν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀ. φυλάξω.
Ει. 18. αὐτὴν ἄρ' εἴσω συλλαβὼν τὴν ἀ.

ἀντλίας. Ει. 17. οὐ γὰρ ἐθ' οἷός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀ.

ἀντλίον. Fr. 82. ἀ.

ἀντομαι. Θ. 577. Ἐρμῆν τε Νόμιον ἀ.

ἀντόμεθ'. Θ. 1155. μίλετον, ἔλθετον, ὦ, ἀ.

ἀντρέψεις. Ι. 1235. ἀ. ἔτι τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.

ἀντροις. Ο. 1097. χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἀ.,
Θ. 1019. κλύοις δ' πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἀ.

ἀντρον. Ει. 223. ὁ Πέλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἀ. βαθύ.

ἀντῳδός. Ο. 1059. Ἠχὼ, λόγων ἀ. ἐπικοκκάστρια,

ἀντωμοσίας. Σ. 1041. ἀ. καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,

ἀντωμοσιῶν. Σ. 544. θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀ
ἄνυε. Π. 413. μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἀ. πράττων ἓν γέ τι.

ἀνύειν. Π. 607. χρῆ σ', ἀλλ' ἀ.

ἀνύετον. Β. 606. ἵνα δῷ δίκην· ἀ. Δι. ἥκει τὸ κακόν.

ἀνυπεύθυνοι. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀ. δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

ἀνυποδήτους. Ν. 103. τοὺς ἀχρίωντας, τοὺς ἀ. λέγεις·

ἀνύσαντε. Ι. 71. νῦν οὖν ἀ. φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
Ει. 872. ἀ. τῇ βουλῇ τι ταυτῇ. Οἰ. τί φῄς;

ἀνύσας. Α. 571. τις ἀ. ἐγὼ γὰρ ἐχομαι μέσος.
Ι. 119. ἀ τι, φίλ' ἔδω τί ἀφ' ὑνεστὶν αὐτοῖν.
Ν. 181. ἀναγ' ἀναγ' ἀ. τὸ φροντιστήριον,
506. ἀ. τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤ. ἐς τὸ χεῖρε νυν
635. ἀ. τι κατόθου
1253. οὔκουν ἀ. τι θᾶττον ἀπολιταργεῖς
Σ. 30. λέγε νυν ἀ. τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
202. ἀ. τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἶμοι δείλαιος
398. ἀνάβαιν' ἀ. κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε.
847. ἀλλ' εἴσαγ' ἀ. ὡς ἐγὼ τιμῶν βλέπω.
1158. τασδὶ δ' ἀ. ὑπόδυσὶ τὰς Λακωνικάς.
1162. ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀ. Οἰ. ἀδικεῖς γέ με
1210. πῶς οὖν κατακλιώ; φράζ' ἀ. Βδ. εὐαχχμόνων.
Ει. 275. ἀ. τι; ΚΤ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἠκέ νυν ταχύ.
Α. 920. ἰδοὺ, κατάκεισ' ἀ. τι· κἀγὼ 'κδυομαι
Ο. 255. σώζωσον ἀ. αἰρέ νυν στρύφνον. ΕΓ. ἰδού.
Β. 1171. Αἰσχύλ', ἀ.· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Εκ. 1058. ἔπου, μαλακίαν, δεῦρ' ἀ. καὶ μὴ λάλει.
Π. 229. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀ. τρέχε.
349. ποῖός τις; ΧΡ. οἷος, ΒΛ. λέγ' ἀ. ὅ τι φῄς ποτε.
648. πέραιτε τοίνυν ὁ τι λέγεις ἀ. ποτέ·
ἀνύσασα. Π. 974. οὐκοῦν ἔρεις ἀ. τὸν κηκιμὸν τίνα;
ἀνύσατε. Ο. 241. ἀ. πετάμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδὰν
ἀνύσατέ. Ι. 1107. ἀ. νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγὼ,
ἀνύσειε. Β. 649. οὔκουν ἀ.; Ἰαττατᾶ. Αἰ. τί τἀττατᾶ;
ἀνύσηται. Π. 196. κἂν ταῦτ' ἀ., τετραράκοντα βούλεται,
ἄνυσον. Fr. 110, 1. ἀλλ' ἀ.· οὐ μέλλειν ἐχρὴν· ὡς ἀγορᾶσω
ἄνυσόν. Σ. 1168. ἀ. ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ἄνω. Ι. 866. ἐὰν δ' ἀ. τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυνίσων, κ.τ.λ.
ἄνω θ'. Εκ. 698. φήσει τις ἀ. ἐξ ὑπερῴου,
ἄνωθεν. Α. 433. κεῖται δ' ἀ. τῶν θυεστείων βακῶν, κ.τ.λ.
ἀνωκίσαν θ'. Ει. 207. αὐτεὶ δ' ἀ. ὅπως ἀνωτάτω,
ἀνώμει. Ει. 514. μὴ νυν ἀ., ἀλλ' ἔπεν-
ἀνωνόμαστος. Ο. 1715. ὀσμὴ δ' ἀ. ἐκ βάθοις κύκλου
ἀνώνυμον. Λ. 554. τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀ.
ἀνώνυμος. Φ. 859. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀ.,
ἀνωρτάλιες. Ι. 1344. ἀ. κάκεφυτίας. ΔΙΜ. ἐγώ;
ἀνωτάτω. Ει. 207. αὐτεὶ δ' ἀνῳκίσαν θ' ὅπως ἀ.,
Π. 1206. ἡ γραῦς ἔπεισ' ἀ., ταύτης δὲ νὺν

ἄξας. Ι. 485. θεύσει γὰρ ἀ. ἐς τὸ βουλευτήριον,
ἄξει. Ει. 125. ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἀ. σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ἄξειν. Β. 1421. μᾶλλον τι χρηστὰν, τοῦτον ἀ. μοι δοκῶ.
ἄξεις. Α. 899. ἢ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἀ. ἰὼν ;
Α. 901. ἀφύας ἄρ' ἀ. πριάμενος Θαλημικὰς
Ο. 21. ἡμᾶς ἔτ' ἀ.; οὐ γὰρ ἐστ' ἀνταῦθά τις
Β. 1001. εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἀ.,
Fr. 537, 2. ἐς τὴν πόλιν ἀ. τήνδε τὴν ὀνώνιδα;
ἄξεις. Ν. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἀ.; ἐπιαλῶ
ἀξετε. Ει. 899. τρίτῳ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἀ.,
ἀξηνεγκάμην. Εκ. 513. δόκιμον ἔλαβον τάλαν θ' ἁ.
ἀξία. Α. 1062. ὁτιὴ γυνὴ 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀ.

ἀξία. Θ. 815. ἁ. γοῦν εἶ τίκνον, τεκοῦσα τοιοῦτον τύκνον.
ἐξία. I. 1334. τῆς γὰρ πόλεως ἁ. πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
Ν. 475. ἁ. σῇ φρενὶ συμβουλευομένους μετὰ σοῦ.
Σ. 711. ἁ. τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
ἀξίας. I. 672. ἤσθοντο τᾶς ἀρῦσας παρ' ἡμῖν ἁ.;
O. 1223. ἀπέθανες, εἰ τῆς ἁ. ἐτέτυχανες;
ἀξίου. I. 566. ἀνδρες ἥσαν τῆσδε τῆς γῆς ἁ. καὶ τοῦ πέπλου.
I. 596. ἁ. δ' εἰσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ἀξιοῖ. EI. 26. βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἁ.,
Π. 1177. θύειν ἐσ' οὐδεὶς ἁ. XP. τίνος οὕνεκα;
ἀξιοῖς. I. 132. τῷ καὶ πεποιθὼς ἁ. ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
Π. 259. σὺ δ' ἁ. ἴσως με θεῶν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
271. μὰν ἁ. φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγήναι
931. σὺ γὰρ ἁ. τἀπιτάττοντα πράττων ἐσθίειν.
1080. οἶδ' εἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἁ. ἴσως
ἀξίων. A. 1. φίλ' ἴσω, τί δ' ἡσθῆς ἁ. χαιρηδόνος;
Ο. 8. διὰ τοῦτο τούργον ἁ. γὰρ Ἑλλᾶς.
205. τῶν ἰδιωτῶν ἀπάντων τῇ πόλει γὰρ ἁ.
I. 183. οἴμοι, τί σοτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῄς ἁ.;
624. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἁ. τῶν πραγμάτων.
895. τοὺς σικφίων τὸν ἁ. γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι.
896. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἁ. γενέσθαι,
N. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων ἐστ' ἁ. στατῆρων,
1074. καίτοι τί σοι ζῆν ἁ., τούτων ἢν στερηθῇς;
O. 417. ὀρᾷ τι κέρδος ἐνδιὸ' ἁ. μοιῆς,
548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρὼν· ὡς ζῆν οὐκ ἁ. ἡμῖν,
797. ἀρ' ὑπόστεγον γενέσθαι παντὸς ἐστιν ἁ.,
1166. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ· καὶ γὰρ ἁ.·
B. 887. εἶναί με τῶν σῶν ἁ. μνστηρίων.
Ek. 592. ἁ. ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖς δαιταλεῦσιν, ὥσπερ' ἁ. λόγον,
ἀξιόν. I. 616. νὺν ἀρ' ἁ. γε πᾶσὶν ἐστιν ἐπολολύξαι.
B. 284. λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἁ. τι τῆς ὁδοῦ.
614. ἡ 'κλεῖα τῶν σῶν ἁ. τι καὶ τριχός.
ἀξιοῦ. A. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλὰν ἀγαθὼν ἁ. ὑμῖν ὁ ποιητής,
I. 1402. εὖ γ' ἐπεύφησαν οὐπερ ἡμῖν ἐστιν ἁ.,
N. 525. ἠτῆσθαι, οὐκ ἁ. ἀν' ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
EI. 738. ἁ. εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
918. πολλῶν γὰρ ἡμῖν ἁ.
B. 1012. τί παθεῖν φήσειε ἁ. εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Ek. 324. γυναῖχ' ὅσας εἶμ' ἁ. πλεῖστα λαβεῖν.
Π. 877. τὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἁ.
ἀξιός. I. 509. οὐκ ἂν φαίλαιε ἔτυχεν τοῦτον· νὺν δ' ἁ. ἔσθ' ὁ ποιητής,
ἀξίου. B. 736. εὐλογῶν· κἂν τι σφαλῇ', ἐξ ἁ. γοῦν τοῦ ξύλου,
ἀξιοῦμεν. I. 576. οὐ μαγείσθαί φησιν. ἡμεῖς δ' ἁ. τῇ πόλει
ἀξίους. Ek. 187. ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φησ' ἁ.
Π. 125. καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἁ. τριαβδίλου,
776. τοὺς ἁ. δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἀξιόχρεως. Ek. 1065. ἁ. ΓΡ. Β. μὴ μοι καθίστη.
ἀξιῷ. I. 182. οὐκ ἁ. 'γὼ μαντὸν ἰσχύειν μέγα·
ἀξίως. A. 677. οὐ γὰρ ἁ. ἐτείνων ἂν ἐναμαχήσαμεν
Θ. 187. μόνος γὰρ ἀν λέξειαι ἁ. ἐμοῦ.
B. 391. τῆς σῆς ἐορτῆς ἁ.
ἀξιωτέρα. Σ. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἁ.·
ἀξιωτέρας. I. 645. οὐπώποτ' ἀφίας εἶδον ἁ.
ἀξόμεν. EI. 418. καί σοι τὰ μαγ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἁ.,
ἀξυνέτου. O. 456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἁ.·
ἀξύστατον. N. 1367. ψόφου πλέων, ἁ., στόμφακα, κρημνοποιόν;
ἀξω. A. 202. ἁ. τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
Ek. 1001. λαρεῖς· ἐγὼ δ' ἁ. σ' ἐπὶ τάμὰ στρώματα.
ἀοιδαῖς. N. 297. ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σαφηνὲς ἁ.
Ο. 906. τεαῖς ἐν ὕμνοις ἁ.
Θ. 111. χαῖρε καλλίσταις ἁ.,
ἀοιδάν. O. 241. ἀνύσατε πετόμενα πτόμενα πρὸς ἐμὲν ἁ.·
Ο. 908. ἐγὼ μελιγλώσσαν ἐπεὶαν ἐεὶς ἁ.,
B. 213. φθεγξάμεθ', εὐγηρυν ἐμὰν ἁ.,
ἀοιδᾶς. B. 675. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἁ. ἐμᾶς,
ἀοιδοῦ. B. 1316. κερκίδος ἁ. μελέτας.
Ἀοῖον. EI. 837. Ἀ. αὐτὸν πάντες κάλουν ἀστέρα.
Ἀοῖόν. EI. 836. ἐνθάδε τὸν Ἀ. ποθ' ὡς δ' ἠλθ', εἰδέως ἀπ'. A. 999. ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἁ. αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις κ.τ.λ.
ἅπαγ'. I. 1151. ἁ. ἐς μακαρίαν ἴκποδῶν. ΑΛ. σύ γ', ὦ φῶρε.
Ο. 915. φύρε, σὲ κύσω, ἅπαγέ μ' ἁ. ἁ. ἅπαγέ με
ἀπάγαγε. EI. 714. ἁ. τῇ βουλῇ λαβὼν, ὅσπερ ποτ' ἦν.
ἀπαγαγεῖν. N. 216. ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἁ. πλῆρος πάνυ.
ἀπαγαγών. B. 625. μὴ δῆτ' ἐμοιγ', οὔτω δὲ βασάνιζ' ἁ.
ἀπαγγείλαντα. Π. 766. τοιαῦτ' ἁ. ΚΛ. μὴ νυν μέλλ' ἔτι,
ἀπαγε. N. 32. ἁ. τὼν ἵππων ἐξαλίσας οἴκαδε.
B. 853. ἁ. σεαυτὸν ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς,
ἀπαγέ. Θ. 915. φύρε, σὲ κύσω. ἁ. μ' ἀπαγ' ἀπαγ' ἁ. με
ἀπάγειν. I. 993. ὀρρωδεῖτ' ἁ. κελεύ-
ἀπάγεσθαι. N. 1105. τί δρᾶς; ποτέρα τοῦτον ἁ. λαβὼν
ἀπάγεσθε. A. 1274. ἁ. ταῦτα, ὦ λῄκωνες, τασδεδὶ
ἀπάγξαι. EI. 796. ἐσπέρας ἁ.
ἀπαγξαίμην. N. 780. πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἁ. τρέχων.
ἀπάγοντες. A. 57. τὸν ἀνδρ' ἁ., ὅστις ἡμῖν ἤθελε
ἀπαγορεῦω. A. 169. ἀλλ' ἁ. μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
ἀπάγουσιν. Σ. 707. εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νὺν τὸν φόρον ἡμῖν ἁ.·
ἀπάγχει. Σ. 686. καὶ πρὸς τούτοις ἐπιτατόμενος φοιτᾷς ὁ μάλιστά μ' ἁ.,
ἀπάγχεσθ'. N. 988. ὥστε μ' ἁ., ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
ἀπάγχων. N. 1385. ἐξέφερον ἀν καὶ προὐσχήμησε· οὐδ' ἐμὲ νὺν ἁ.
ἄπαθε. I. 520. τοῦτο μὲν εἶδὼς ἁ. Μάγνης ἅμα ταῖς ποιλαῖς κατιουσαις,
ἄπαθον. A. 377. αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἁ.
ἀπαιθριάζει. O. 1502. ἁ. τὰς νεφέλας, ἢ ξυνεφεῖ;
'Απαιόλη. N. 1150. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀ.
Ἀπαίρετ'. A. 530. ἁ., ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἀπαιτεῖν. O. 554. κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τοῦ Δί' ἁ.·
ἀπαιτεῖς. N. 1249. ἔπειτ' ἁ. τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
ἀπαιτεῖτ'. A. 1167. ἔτερὸν γ' ἁ. ἀντὶ τούτου χωρίον.
ἀπαιτοῦσιν. A. 653. καὶ τὴν Ἀίγιναν ἁ.· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
ἀπαιτῶν. N. 1247. ποῦ 'σθ' οὗτος ἁ. με τἀργύριον; λέγε,
ἀπαλά. A. 1063. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁ. καὶ καλά.
ἀπαλήν. Σ. 554. ἐμβάλλει μου τὴν χεῖρ' ἁ., τῶν δημοσίων κεκλοφυῶν·
ἀπαλλαγείς. A. 201. ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἁ.
ἀπαλλαγεῖσι. EI. 293. ἁ. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἀπαλλαγέντα. EI. 352. καὶ πολὺ νεώτερον, ἁ.·
Fr. 344, 3. ἁ. τὼν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
ἀπαλλαγέντας. Π. 263. ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἁ.
ἀπαλλαγέντες. EI. 303. τάξεων ἁ. καὶ κακῶν φοινικικῶν·
Π. 316. ἀλλ' εἶα νὺν τῶν σκαμμάτων ἁ. ἤδη
ἀπαλλαγῆναι. Π. 271. μὴν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἁ.
ἀπαλλαγῶ. Ek. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἁ.;
Ek. 1100. κἄπειτ' ἐπειδὰν τοῦ δεῖπνον ἁ., πάλιν
ἀπαλλάξας. EI. 920. θεατῶν ἁ. πόνων
ἀπαλλάξασά. Ek. 1046. ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἁ. μου·
ἀπαλλάξειεν. EI. 568. ἡ καλῶς αὐτῶν ἁ. ἀν' μετόρχιον.
ἀπαλλάξειν. Π. 115. ταύτης ἁ. σε τῆς ὀφθαλμίας,
ἀπαλλάξεσθε. A. 757. αὐτὸς' ἀρ' ἁ. πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν';
ἀπαλλάττοιτθ'. N. 1194. πρότερον ἁ. ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
ἀπαλλαχθεῖτέ. Σ. 484. ἀρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἁ. μου;
ἀπαλλαχθέντα. A. 251. στρατιᾶς ἁ.· τὰς σπονδὰς δέ μοι
Σ. 501. τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἁ. τῶν
ἀπαλλαχθήσεται. O. 940. ἀνθρώπος ἡμῶν οὐκ ἁ.
ἀπαλλάχθητον. Π. 66. ὦ τὰν, ἁ. ἀν' ἐμοῦ. ΧΡ. πάμαλα.
ἀπαλοῖσι. Ek. 992. τοῖς ἁ. μηροῖς,
ἀπαλόν. O. 668. ὡς δ' ἁ., ὡς δὲ λευκόν. ΕΤ. ὁρᾷ γ' οἶσθ' ὅτι
EI. 351. ἀλλ' ἁ. ἀν μ' ἔδοις
Λ. 418. ἄθ' ἁ. ὁν' τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἀπαλός. Θ. 192. γυναικόφωνος, ἁ., εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ἀπαλῶν. Γr. 5. καὶ δελφακίων ἁ. καλαῖ καὶ χναμάτια πτερόεντα.
ἀπαμύνει. Σ. 597. ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὰς ἔχων καὶ τὰς μαύας ἁ.
ἄπαν. A. 909. μεινὸς γα μάκος οὕτος. ΔΙ. ἀλλ' ἁ. κακὸν.
A. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἁ. ἐν κύκλῳ,
N. 946. τὸ πρόσωπον ἁ. καὶ τῷρθαλμὼ
1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἁ. καλὸν γγείσθαι,
Λ. 137. ὦ παγκατάπυγον θθμέτερον ἁ. γένος.
O. 527. ἀλλ' ἁ. γέγονε' ἀν ἤδη·
702. ὡς ἁ. γὰρ ἐστι τόλμη ἔργα κἀναισχυντίας.
B. 291. ἁ. τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
1292. ποιεῖ γὰρ ὀντεω ὡσ' ἐναρμόττειν ἁ.,
Π. 493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρησιμον εἰς ἁ. ἔργον.
ἅπαντθ'. A. 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἁ. ὅσ' ἂν λέγω·
Σ. 488. ὡς ἁ. ὑμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
1101. πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἁ. εὑρήσετε
Θ. 591. καὶ τάλλ' ἁ. ὅσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Ek. 298. ἁ, ὑπόσ' ἂν δέῃ

ἄπανθ'. Π. 474. ἄ. ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδεξεῖν ἐγὼ,
ἀπανθήσαντα. Ee. 1121. τὰ δ' ἀλλ' ἄ. πάντ' ἀπέπατο·
ἀπανθρακίζομεν. V. 1546. μοστὰ τάνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ο. 1158. καὶ νῦν ἄ. ἐκείνα πεπύλωται πύλαις,
Α. 1236. νυνὶ δ' ἄ. ἥρεσκεν· ὥστ' εἰ μὴ γέ τις
Ee. 475. ἄ. ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρει.
Pl. 978. ἄ. ἐποίει κοσμᾶς μοι καὶ καλῶς
1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄ. ἐπῃσθίεν.
ἀπαντᾷ. Ei. 941. τούτων κατὰ καιρὸν ἄ.
ἄπαντα. I. 215. ἄ., καὶ τὸν δῆμον δεῖ προσποιεῖν
I. 219. ἔχεις ἄ. πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
391. ἀλλ' ὅμως οὕτοι τοιοῦτοι ὧν ἄ. τὸν βίον,
677. ἄ. τά τε γηγεὶ ὅσ' ἦν ἐν τάγορᾷ·
1215. ὦ παππίδιον· ἄ. γὰρ σοι παρεῴρουν.
Ν. 40. ἐν τῇ κεφαλῇ ἄ. τὴν σὴν τρέψεται.
807. ἑτοιμος δ' ἐστὶν ἄ. δρᾶν
1037. ἄ. ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξει.
1071. σκέψαι γάρ, ὦ μειράκιον, εἴ τῷ σωφρονεῖν ἄ.
1430. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἄ. μιμεῖ,
1453. ἡμῖν ἀναθεὶς ἄ. τἀμὰ πράγματα.
Ei. 692. νυνὶ δ' ἄ. πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ο. 182. ἄ., διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
258. ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἄ.,
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμμενε ἄ.·
717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἄ. τρέπεσθε,
823. τά τ' Αἰσχίνου γ' ἄ.; ΠΕ. καὶ λῴστον μὲν οὖν
1392. ἄ. γὰρ δίκιμα σοι τὼν ἄρα
1641. πέσης ἐνιαυ. οὐ γὰρ ἄ. γίγνεται
Α. 57. ἄ. ἐρῶσαι τοῦ δέοντος ὕστερον.
573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἄ.
930. ἄ. ὄῃτα·; ΚΙ. δεῦρύ νυν, ὦ χρύσιον.
Θ. 532. οὐδὲν κάκιον εἰς ἄ., πλὴν ἀρ' ἡ γυναῖκες.
554. ἀλλ' οὐκ ἐν ἄστ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδεις ἐξέχεας ἄ.
787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἄ.,
Β. 731. καὶ ποιηροὶς κἀκ τῶν ποιηρῶν εἰς ἄ. χρώμεθα
958. κἀγ' ὑποτοπήσᾶσα, περιιεοῖν ἄ. Αἰ. φημὶ κἀγώ.
975. ἄ. καὶ διειδέναι
Ee. 175. τὰ τῆς πόλεως ἄ. βαρέως πράγματα.
674. μίαν οἰκησὶν ἡμῖν ποιήσειν συρρήξας· εἰς ἐν ἄ.,
1159. ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἄ. ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Pl. 146. ἄ. τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα.
808. ἄ. δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
857. ἀπολαλεκώς ἄ. τἀκ τῆς οἰκίας
ἅπαντά. I. 619. θοὶ ἄ. μοι σαφῶς·
Ο. 1542. ἄ. τἀρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φήμ' ἐγὼ,
Θ. 687. ἀλλ' ἑσύχ' ἡμῖν ἄ. πως διεκέφθαι καλῶς,
Ee. 453. ἄ. τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἄ. σοι φέρω.
ἅπαντάν. Α. 13. εἰρημένον δ' αὖταῖς ἄ. ἐνθάδε
ἅπαντας. I. 487. ἡμᾶς ἄ. καὶ κραγὼν κεκράξεται.
I. 997. ἴδοὺ, θέασαι, κοὐχ ἄ. ἐκφέρω.
1383. τούτους ἄ., παυσαμένους ψηφισμάτων.
Ν. 611. ἀμφελοῦσ' ἡμᾶς ἄ., οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
613. ὥστε καὶ λέγειν ἄ. ἐξιόντας ἐσπέρας,
1057. τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄ.
1316. κἀν ἄ. οἴσπερ ἀν
Σ. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στιν τούτους μὲν ἄ. ἐν ἀρχαῖς
1323. τύπτων ἄ., ἢν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
Ei. 867. ἄ. ὥνταις ἀσφαλῶς
Ο. 1016. σποδεῖν ἄ. τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
1310. καὶ τοὺς κορίνους ἄ. ἐμπίπλῃ πτερῶν·
1547. μισῶ δ' ἄ. τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
Α. 579. εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἄ.,
Ee. 636. ἔσται ξυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἄ.
1157. σχεδὸν ἄ. οὖν κελεύω δηλοῦδ' κρίνειν ἐμέ.
Pl. 262. ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἄ.
584. ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἄ. αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
679. περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἄ. ἐν κύκλῳ,
864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἄ. ἡμᾶς πλουσίους
Fr. 211. φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἄ. ἐκλαπῆναι.
ἅπαντες. A. 347. ἐμέλλετ' ἄρ' ἄ. ἀνασείειν βοῆν,
A. 617. ἄ. ἐξίστω παρήνουν σοι φίλοι.
I. 623. τιστε; θαρρῆσαι λέγ', ὦν ἄ.
670. οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἄ. ἀνέκραγον·
681. ἄ. οὕτοι ὧντε τὴν βουλὴν ὅλην
Σ. 241. σίμβλον δέ φασι χρήματων ἔχειν ἄ. αὐτόν.
383. ἀμνοῦμεν σοι τὸν πρινῶδη θυμὸν ἄ. καλέσαντες,
ἅπαντες. Σ. 522. ἀφετέ νυν ἄ. αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε
Σ. 1516. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἄ.,
Ο. 505. χώπτὼ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἄ.
520. ὅμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἀν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθα ἄ.
1281. ἔλακωνομάνουν ἄ. ἀνθρωποι τότε,
Α. 996. ἄ. ἐστὸναντ' Πελλάνας δὲ δεῖ.
1005. ἔὼντι, πρὶν ἄ. ἐξ ἑνὸς λόγου
Ee. 605. οὐδεὶς οὐδὲν πενῖᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄ.,
849. ἐξελκυσθῆ καθ' ἡ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἄ.
823. τὸ δ' ἑναγχὸς οὐχ ἄ. ἡμεῖς ἀμωμεν
Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄ. ἥττονες.
575. ἀλλὰ φιλοαρὶς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἄ.;
671. στιγᾶν, ἄ. κοσμῶσ κατεκείμεθα.
753. ἐδεξεοῦνθ' ἄ. ὑπὸ τῆς ᾠδονῆς·
1166. οὐκ ἐτὸς ἄ. οἱ δικαζόντες θαμὰ
ἀπαντῆσαί. Π. 770. ἐγὼ δ' ἄ. γ' ἐκείνοις βούλομαι.
ἅπάντων. Α. 205. τῶν ὀδυπόρων ἄ.· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
Α. 310. οὐχ' ἄ. ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
311. οὐχ ἄ., ὦ πανούργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
313. οὐχ ἄ. οὐχ ἄ.· ἀλλ' ἐγὼ λέγων οὐδὲ
I. 164. τούτων ἄ. αὐτοὺς ἀρχέλας ἔσει,
476. ὑμῶν ἄ. τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
516. καμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἄ.·
1006. περὶ σοῦ περὶ ἐμοῦ, περὶ ἄ. πραγμάτων.
Ν. 368. ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἐμοιγ' ἀπόφασιν πρῶτον ἄ.
577. πλείστα γὰρ θεῶν ἄ. ἀμφελοῦσαις τὴν πόλιν,
Σ. 518. ὅστις ἄρχω τῶν ἄ. Βλ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
534. καὶ περὶ τῶν ἄ.,
923. κἀνῶν ἄ. ὄνθρῳ μονοφαγίστατον.
1303. τούτων ἄ. ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Ο. 514. δὖ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἄ., ὁ Ζεὺς τῷ ὁ νῦν βασιλεύων
Β. 722. ἀλλὰ καλλίστοις ἄ. ὧν δοκεῖ, νομισμάτων,
Ee. 839. ἀγαθῶν ἄ. καὶ παρεσκευασμένων,
1119. τούτων ἄ. τὰ Θᾶσι' ἀμφορεῖδια.
1136. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἄ. ὕστατος
Π. 79. ἀνδρῶν ἄ., εἴτ' ἐσίγας Πλούτου ὧν·
446. ἔργων ἄ. ἐργασόμεθ', εἰ τῶν θεῶν
469. ἀγαθῶν ἄ. οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
522. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἄ. οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
Fr. 473, 1. εἰκὸς δῆπου πρῶτον ἄ.
ἅπαντῶν. Ν. 425. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἄ.'
ἅπαντῶντες. Ν. 452. ταῦτ' εἶ με καλοῦσ' ἄ.,
ἁπαξ. Α. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλὼς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄ.
Α. 923. κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄ.,
Ν. 551. οὗτοι δ', ὡς ἄ. παρέδοκεν λαβὴν Ἑπέρβολος,
Σ. 898. θάνατος μὲν οὐκ κύνειος, ἦν ἄ. ἀλῷ,
1129. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄ.
Ei. 317. ἢν ἄ. ἐς χεῖρας ἔκθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ, ἰοὺ.
612. ὡς δὴ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἰήσηησεν ἄμπελος
Ο. 183. ἦν δ' οἰκίσητε τοῖτο καὶ ῥᾴξῃ' ἄ.,
342. κόρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἦν ἄ. γε τῷφθαλμὸ 'κκοπῇς·
Θ. 1207. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἦν ἄ. λυθῶ.
Β. 95. ἄ. προσουρήσαστα τῇ γραῒ βῷᾳ.
206. κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃ ἄ. Αἰ. τίνων;
ἁπαξάπαν'. Β. 161. οἱ σοι φράσουσ' ἄ. ἓν ἂν δέῃ.
Fr. 110, 2. ἄ. ἓσ' ἂν κλείσῃ, ὦ γράψαι.
ἁπαξάπαντα. Ei. 247. ἄ. κατέμασον τωτεμένα.
Ei. 655. ταῦθ' ἄ. νυνὶ
870. καὶ τἄλλ' ἄ.· τοῦ πέσοις δὲ δεῖ.
Ο. 1539. καὶ τἄλλ' ἄ., τὴν εὐβουλίαν,
Θ. 515. τά τ' ἄλλ' ἄ. καὶ τὸ πόσθιον
Π. 206. εὐρὼν ἄ. κατακεκλειμένα·
ἁπαξάπαντας. I. 845. ἄ. τοὺς ἐμοὺς ἐχρῆσθε ἐπιστομίζειν,
Π. 1109. ἄ. ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ἁπαξάπαντες. Π. 111. μὰ Δί', ἀλλ' ἄ. ΚΑ. οἰμώξει μακρά·
Π. 760. ἀλλ' εἴ' ἄ. ἐξ ἑνὸς λόγου
ἁπαξάπάντων. Ei. 104. ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
Ee. 557. ἄ. τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
766. ἄ. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ·
ἁπαξάπασαι. Ei. 542. ἄ. καὶ κυάβοις προσκείμεναι.
Ee. 217. ἄ., κοὐχὶ μεταπειρώμεναι
ἁπαξάπάσας. Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἄ.
Ee. 719. ἄ. ΒΛ. ἵνα τί; ΠΡ. δῆλον τουτογί·
ἁπαξάπασιν. Ee. 1148. ἄ., ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἁπάξει. Θ. 917. ὅστις σ' ἄ., τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
ἁπάξεν. Β. 1470. ἢ μὴν ἄ. μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους.
ἀπαπαῖ. Σ. 309. ἄ., φεῦ, ἄ., φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'

ἀπαπαῖ. Σ. 235. πάρεσθ', ὁ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστὶν, ἀ. παπαιᾷ.
ἀπαράτιλτος. Α. 279. πνῶν, ῥυπῶν, ἄ.,
ἀπαρξάμενα. Α. 244. κατάδου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἴν' ἀ.
ἀπαρτί. Π. 368. ἀ. πλουτῆσαι ποιῆσαι. ΒΔ. τί σὺ λέγεις;
ἀπαρυστέον. Ι. 921. τῶν ὀβολῶν ἄ.
ἀπάρχας. Β. 1241. θύων ἄ. ΔΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀπάρχεν. Ει. 1056. ἄγε νυν ἄ., κᾶτα δὺς τἀπάρχματα.
ἄπας. Ν. 955. νὼν γὰρ ἄ. ἐνθαῦθε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
Σ. 422. καὶ σέ γ' αὐδεῖ ἑξολοῦσμον· ἀλλ' ἄ. ἐπίστρεψε
Ἠ. 981. ναίων ἄ. τις εἰσιὼν
ἅπασ'. Ι. 629. πιθανώτατ' ἡ βουλὴ δ' ἄ. ἀκροαμένη
Ει. 373. ἄ. ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΓΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Ὀ. 171. ἄ. ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ ἐστ' ἐν γνοῦς ἐγὼ
ἅπασα. Ἐκ. 502. ἄ. καὶ μάτι σάκον πρὸς τοὺς γνάθοιν ἔχουσα·
ἅπασαι. Θ. 378. ἡμῖν ἄ. τὰς ἀγορανεῖν βούλεται;
Γτ. 113. κοτῶν ἄ. εἴτ, πύελος δὲ μ' ἀρέσεται.
ἁπάσαισιν. Θ. 453. νῦν οὖν ἄ. παραινῶ καὶ λέγω
ἅπασαν. Α. 577. ἄ. ἡμῖν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Ι. 310. τὴν πόλιν ἄ. ἡμῖν ἀνατετυρβακώς,
Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἄ. διεκτίοις
1079. τὴν κιστὴν τύφων ἄ. τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
Ἐκ. 1042. τὴν γῆν ἄ. Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ἁπάσας. Ι. 170. καὶ κατιδὲ τὰς ἠθέους ἄ. ἐν κύκλῳ.
Θ. 536. ἡμᾶς ἄ. εἰ μὲν οὖν τις ἐστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
552. ἡμᾶς ἄ. αὐθις αὖ· ΜΝ. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
ἁπάσης. Ι. 966. χώρας ἄ. ἀστεφανωμένον βύδοις.
ἅπασι. Α. 493. ἄ. μέλλει εἰς λέγειν τἀναντία.
Α. 624. ἄ. καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖσι
Σ. 106. ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄ. τιμῶν τὴν μακρὰν
1277. πρῶτα μὲν ἄ. φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
1333. ἡμῖν ἄ., καὶ σφῶϊ· εἰ νεανίας.
Ἐκ. 1144. οὐνουν ἄ. ὄρτα γενναίως ἐρεῖς
Π. 878. ἄ. τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὕτος, εἰ
ἅπασιν. Α. 511. σείσατε ἄ. ἡμβόλιον τὰς οἰκίας·
Σ. 698. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξὼν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἄ.,
872. ἄ. ἡμῖν ἀρμόσαι
Ει. 404. ὁ τοῖς θεοῖς ἄ. ἐπιβουλεύεται.
485. ἄ. ἡμῖν αὐθὶς ἀντιλυπτέον.
910. τῆς ἐστὶν ἄ. ὅσ-
914. σωτὴρ γὰρ ἄ. ἀνὴρ·
1038. ζηλωτοὶ ἄ.
Α. 603. γὸς τε τοῖς ἐχθροῖσ' ἄ.,
1150. βωτεῖν ἄ.; ΔΔ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
Ὀ. 669. τοῖς ἄλλοις ἄ. ἐστσι
1117. ἄ. ἐστὶν· ἐμὲ δὲ κακὸν τῆς κόρης
Ἐκ. 425. δεῖπνον παρέχειν ἄ., ἢν κλάειν μακρὰ,
595. πῶς οὖν ἔοται κοινὸς ἄ.; ΠΡ. κατίδει σπέλεθον πρὶν-
τερόις μου.
Π. 286. ὄντως γὰρ ἐστι πλουσίοις ἄ. ἡμῖν εἶναι;
Γτ. 21, 2. πλύνων ἄ. ὕσα συνοιδ' αὐτῷ κακά.
ἀπασκορίζειν. Γτ. 416. ἄ. ὠσπερεὶ πέρκην χαμαί.
ἀπαστᾶν. Ν. 621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγῶνων τῶν θεῶν ἄ.,
ἀπασῶν. Ι. 582. τῆς ἱερωτάτης ἄ.
Α. 680. ἀλλὰ ταύταν χρὴν ἄ. ἐς τετρημένον ξύλον
Ἀπατουρίων. Α. 146. ἄρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἄ.,
Θ. 558. ὦς τ' αὐ τὰ κρέ' ἐξ Ἄ. ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι,
ἀπαυδᾷ. Ι. 1072. ταῦτας ἄ. μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
ἀπαυδῶ. Β. 369. τοὐτοις αὖθ' κἀθθὶς ἄ. κἀθθὶς τὸ τρίτον μαλ' ἀ.
ἀπεβάδιζον. Γτ. 400, 2. μεστὴν βοάκων ἀ. οἰκαδε.
ἀπέβαλε. Ο. 290. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὧν οὐκ ἀ. τὸν λόφον ;
ἀπέβαλεν. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ γ' ἀ. κἀν οὐρανῷ
ἀπεβάβη. Γτ. 366. Ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἀλμῃ πρῶτον τρι-
χίδων ἀ.
ἀπέβλισε. Ὀ. 498. κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀ. θοίμά-
τιόν μου.
ἀπεβόσκετο. Ο. 750. Φρύνιχος ἀμβροσίων μελῶν ἀ. καρπὸν,
ἀεὶ φέ-
ἀπεδάκρυσα. Σ. 983. ἐγὼ γὰρ ἀ. νῦν γνώμην ἐμὴν
ἀπέδειξα. Ι. 774. ὃς πρώτα μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευσόν σοι, χρήματα
πλεῖσ' ἀ.
ἀπέδειξας. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτά-
τους ἀ.,
ἀπεδιρρύπην. Σ. 1286. καὶ μὲ κακίαις ἔκνισε κἀθ' ὅτ' ἀ.,
ἀπέδεσθαί. Ο. 26. βρύκοσ' ἀ. φησί μου τοὺς δακτύλους ;
ἀπεδήδοκεν. Β. 984. τίς τὴν κεφαλὴν ἀ.
ἀπεδήμεις. Β. 48. ποῖ γῆς ἀ.; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ἀπεδίδου. Π. 1031. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀ. τὴν νύκτα σοι ;
ἀπεδόμεσθα. Ει. 1205. ἀφ' ὧν γαρ ἀ. κἀκερδάνομεν
ἀπέδοτο. Α. 542. ἀ. φήσας κυνίδιον Ξερξέων.
ἀπέδου. Α. 830. θάρρει, Μεγαρίν· ἀλλ' ἢ τὰ χοιρίδι' ἀ.
ἀπέδραμεν. Γτ. 431. δεῦρο δ' ἀν οὐκ ἀ.
ἀπέδουν. Α. 1023. ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρῆς καὶ τότ' ἀ. ἐγώ.
ἀπέδυσας. Θ. 744. ἀ. ἀναίσχυντε μου τὸ παιδίον.
ἀπέδωκ'. Σ. 1128. ἀ. ὑφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
ἀπέδωκεν. Θ. 813. φορῶν πυρὲν τἀνδρὸς κλέψασ' αὐθημερὸν
αὖτ' ἀ.
ἀπέθανε. Ι. 1377. σοφὸς γ' ὁ Φαίδρ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀ.
ἀπέθανεν. Ει. 700. τί δαί; Κρατίνος ὁ σοφὸς ἐστιν; ΤΡ. ἀ.,
Θ. 446. ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀ. μὲν ἐν Κύπρῳ,
Γρ. 592. ἀαρὶ θανάτῳ ἀ.
ἀπέθανες. Ο. 1223. ἀ., εἰ τῆς ἀξίας ἐτύχανες;
Ο. 1224. ἀλλ' ἀδίκωτατός εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀ.
ἀπέθανον. Α. 15. τῆτες δ' ἀ. καὶ διεστρέφην ἰδών,
Α. 348. ὀλίγου τ' ἀ. ἀνθρακες Περφήσαι,
ἀπέθετο. Ι. 1219. ὅσων τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀ.
ἄπει. Σ. 1340. οὐκ ἀ. σύ; * * ποῦ 'στιν
Α. 848. ἀνήρ, Κι. ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥ. οὐκ ἄ. δῆτ' ἐκποδὼν;
Β. 1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄ.,
ἀπελαΐᾳς. Ι. 696. ἠσθην ἄ., ἐγέλασα ψολοκοιπίαις.
ἀπελάᾳς. Α. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀ. οὔτε πῦρ
Β. 493. καὶ τὰς ἀ.; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρ'ντισα.
ἀπελεῖ. Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀ. τοὔπνος, ἄνδρες δημόται,
ἀπελεῖν. Ν. 017. ὥστ' ἀ. φησὶν αὐτὸν θεοὺς ἑκάστοτε
ἀπελᾷ. Σ. 1231. ἐὰν ἀ., ἢν Δί' ἐτέρον ἔρωμαι.
ἀπελήνᾳσα. Ι. 927. ἐγὼ δ' ἀ. μὲν οὖν
ἀπελοῦντας. Α. 339. δεινότατ' ἀ. ἐπῶν,
ἀπελοῦσίν. Ο. 308. ἀρ' ἀ. γε νῷν ; οἶμαι, κεχήνασίν γέ τοι
ἀπελῶν. Ι. 922. τε τῶν ἀ. ταυτῆ.
ἀπεμ'. Α. 903. κάγωγ' ἀ. ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Ἐκ. 802. ἀ. ἐᾶσας. ΑΝ. Β. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
Π. 70. ἀ., ἵν' ἐκεῖθεν ἐστραχηλισθῇ πεσών.
ἀπεμμ. Α. 468. τουτὶ λαβὼν ἀ. κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
Α. 471. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἀ. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγων
Ν. 1254. ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΔ. ἀ., καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
Σ. 1325. ἀλλ' ἐκποδὼν ἀ. πρὶν θυπῆναι λαβεῖν.
Α. 877. ἀ. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
Θ. 279. ἐγὼ δ' ἀ. ΜΝ. δεῦρό νυν, ὦ Θρᾶτθ', ἔπου.
457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἀ.· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Π. 944. ἀ.· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολύ
ἀπεπτεῖν. Ει. 306. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀ. ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
Ο. 556. ἱερὸν πόλεμον πρωὐδὰν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀ.
ἀπείπομεν. Α. 778. μὴ νυν ἀ. ταλαιπωρόμεναι,
ἀπειργάσαντ'. Ο. 1154. ἀ., ΑΠ. Α. ὑρυάδες ἦσαν τέκτονες
ἀπείργεις. Σ. 467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀ. ἂν ἑῴριεν ἡ πόλις,
ἀπειρολεχῆ. Θ. 118. Ἀρτεμιν ἀ.
ἀπείρονα. Γτ. 247. δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀ.
ἄπειρος. Β. 204. ἄ., ἀδαλόήτατοσ, ἀσαλαμίνιος
Β. 355. ὅστις ἀ. τοὐνυδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθορεύει,
Ἐκ. 257. ἀτ' οὐκ ἀ. οὐσα πολλῶν κρουμάτων.
ἀπείροσι. Ο. 691. γῇ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ'
ἐν ἀ. κύλποις
ἅπεισ'. Α. 118. ἄ. ἔκαστος. Αθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος,
ἄπεισιν. Σ. 1464. τυχὼν ἀ. διὰ τὴν
Β. 1486. πάλιν ἀ. οἰκαδ' αὖ.
Ἐκ. 692. πᾶς τις ἀ. τὴν δᾷδα λαβὼν.
ἀπεκείρατ'. Ν. 836. ἀ. οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείφατο
ἀπέκιξαν. Α. 869. τἀνθεια τᾶς τλάγχανος ἀ. χαμαί.
ἀπέκλειον. Σ. 719. ὧν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀ. ἀεὶ,
ἀπεκλείσατε. Α. 87. τί βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀ. τοῖσι
μοχλοῖσιν.
ἀπεκναίετε. Ἐκ. 1087. ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀ.
ἀπεκοιμήθημεν. Σ. 213. τί οὖν ἀ. ὅσον ὅσον στίλπν ;
ἀπεκρίνατο. Σ. 1434. ἀλλ' οὐν σὺ μέμφῃ' αὐτοῦ ἀ.
ἀπέκρυπτε. Ι. 1393. ἀ. ταῦτα ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις ;
ἀπεκρῴψω. Ι. 483. νυνὶ δεῦδ' ἐείπερ ἀ. ποτὲ
ἀπέκτεινας. Ο. 85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀ. δέει.
ἀπέκτεινε. Γτ. 52. ἢ βοιδαρίον τις ἀ. ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.
ἀπελάγχανεν. Γτ. 419, 2. ἀ.
ἀπελαυνεῖ. Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀ., κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἀπελαύνεις. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀ.
ἀπέλαυσ'. Π. 236. ἀγαθὸν γὰρ ἀ. οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἀπέλαυσά. Ο. 1358. ἀ. τεῦ ἀν γὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
ἀπέλαυσαν. Ἐκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀ. Νανσικλέους πάγαθῶν.
Γτ. 476, 14. ἀ. ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. Β. τῇ τί ;
ἀπελεύφθη. Ι. 525. ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὧν. ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀ.·
ἀπελθ'. Α. 486. ἀ. ἔκεισε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Ο. 893. ἀ. ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
Ο. 508. ἀ. ἀ., ἤδη γὰρ ὦνέρ μοι δοκῶ
626. ἀ. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἀπελθέ. Α. 449. τουτὶ λαβὼν ἀ. λαΐνων σταθμῶν.
Α. 458. ἀ., νὴν μοι. ΔΙ. μιλλᾶ μοι δὸς ἐν μόνον
465. ἀ. ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι.

ἄπελθε. N. 744. ἀφεὶς ἅ.· κᾆτα τὴν γυμμὴν πάλιν
Ο. 948. ἁ. τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ἀπέρχομαι.
ἀπελθεῖν. El. 1107. ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἁ.
Α. 726. πάσας τε προρᾴσεις ἐμοὶ ἁ. οἴκαδε
ἀπέλθετε. Α. 844. καὶ ἡσυχάσεις τοῦτον, ἀλλ' ἁ.
ἀπέλθῃς. Α. 733. μὴ διασκτάννυ, μηδ' ἁ. μηδαμῇ.
Β. 434. μηδὲν μακρὰν ἁ.,
ἀπίλθοιμ'. Α. 403. οὐ γὰρ ἂν ἁ., ἀλλὰ κύψω τὴν θύραν.
ἀπελθών. I. 805. εἰ δὲ τοῦ· εἰς ἀγρὸν οὗτος ἁ. εἰρηναῖος διατρίῃ
ἀπέλου. Σ. 118. εἴτ' αὐτὸν ἁ. κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
ἀπέλυσ'. Α. 1155. ὃς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἁ.
ἀξεινῶν.
ἀπελῶσιν. Εκ. 688. μὴ 'ξελυσθῇ καθ' ὁ δεινήσει, τούτους ἁ.
ἀπαντές.
ἀπεμπολόμενοι. Α. 374. κἀντεῦθα λανθάνουσ' ἁ.·
ἀπένεγκέ. Α. 582. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἁ., μου τὴν μορμόνα.
ἀπενέγκῃς. Εκ. 857. πρὶν γ' ἂν ἁ. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀπόισω. ΑΝ. Α. ηνίκα;
ἀπένεγκον. El. 1109. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἁ.
ἀπενέμοντ'. Ο. 1289. εἴτ' ἁ. ἐνταῦθα τὰ ψῆφισματα.
ἀπεξύρησε. Θ. 1043. δς ἐμ' ἁ. πρώτον,
ἀπέπαρδε. I. 639. ἐκ ἐκείας ἁ. καταπίγων ἀνήρ.
ἀπέπαρδον. Π. 609. ἁ. ἡ γαστὴρ χἠπερόφυτό μου.
ἀπεπλέκησαν. Ο. 1156. ἁ. τὰς πλάκας· ἦν δ' ὁ κτένος
ἀπέπεμπεν. I. 538. ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἁ.,
ἀπέπεμψέ. Π. 12. μελαγχολῶντ' ἁ. μου τὸν δεσπότην,
ἀπέπεμψεν. Α. 98. ἄγε δή σὺ, βασιλεὺς ἄπτα σ' ἁ. φράσον
ἀπεπλίξατο. Α. 217. ἐξίφυγεν οὐδ' ἂν ἴλαφρὸς ἂν ἁ.
ἀπέπνιγον. Σ. 1039. οἱ τοῖς πατέρα τ' ἤγχον νύκτωρ καὶ τοὺς παπους ἁ.
ἀπέπτατο. Ο. 90. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΣΥ. ποῦ γάρ ἐστιν; ΠΒ. ἁ.
Εκ. 1121. τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα τάντ' ἁ.·
ἀπέπτυσ'. El. 528. ἁ. ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
ἀπεπυδάρισα. I. 697. ἁ. μόνον, περιεκύκεασα.
ἄπερ. Α. 560. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἁ. λέγει κ.τ.λ.
ἄπερ. Α. 730. ἀπόδοιν τυ ναὶ τὼν φίλοιν ἁ. ματέρα. κ.τ.λ.
Α. 1255. ἄγεν ἁ. τὼς κάπρως
ἀπέραντον. Ν. 3. ἀ. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Ν. 393. τὸν δ' ἀέρα τινὸ' ὄντ' ἁ., πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ἀπεριελλήτων. Β. 839. ἁ. κομποφακελορρῆμονα.
ἀπερμιρίμνως. Ν. 136. ἁ. τὴν θύραν λελάστικας
ἀπερύσιον. Α. 165. ἁ. οὐ γὰρ οὐδείσ' εἰόρακανθήσεται
ἀπερρ'. Ν. 783. ὑθλεῖς· ἁ., οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ἄπερρε. El. 1294. ἁ. καὶ τοῖς λογχοχρίοισιν ᾠδ' ἰόν.
Εκ. 169. ἁ. καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντεινεθεί.
ἀπερυθρίασαι. Ν. 1216. ἁ. μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα.
ἀπίρχεται. Α. 689. ὁ δ' ὑπὸ γήρως ματαρῦζει, κᾆτ' ἐφλῶν ἁ.·
I. 29. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεῴσμέναν ἁ.
El. 111. ὦ παῖδ', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἁ.
ἀπέρχομαι. Α. 465. ἄπελθε τουτηνὶ λαβέν. ΔΙ. ἁ.
Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρᾶσθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἁ.
Ο. 948. ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ἁ.
Α. 739. ἔγωγ' ἀποδίρασ' αὐτίκα μάλ' ἁ.
Β. 18. πλεὶν ἢ 'γιοντῷ πρεσβύτερος ἁ.
Εκ. 936. δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἁ.
ἀπεστμηνάμην. Fr. 378, 1. ἁ.
ἀπεσκοτωμένα. Fr. 586. ἁ.
ἀπέσομαι. Ν. 887. ἐγὼ δ' ἁ· τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
ἀπεστέρηκάς. Π. 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἁ. γ' οὐδένα;
ἀπεστίν. Α. 103. ἁ. ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτη.
ἀπεστλεγγισμένος. I. 580. μὴ φθονεῖθ' ἡμὶν κομᾶσι μηδ' ἁ.
ἀπεστράφη. Π. 702. ὑπηριθμήσασε χὠ Παπάκει' ἁ.
ἀπέστω. Ν. 705. νύμφα φρενός· ὕπνος δ' ἁ. γλυκεῖθυμος ὀμμάτων.
ἀπεσφακέλισεν. Fr. 369. ἁ.
ἀπέσχισάς. Ν. 1408. ἐκείσε δ' ὅθεν ἁ. με τοῦ λάγνου μέτειμι,
ἀπεύχομαι. Θ. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἁ.
ἀπέφυγεν. Σ. 997. ὄντως ἁ.; ΒΔ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
ἀπέχει. Ν. 417. οἶνον τ' ἁ. καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
ἀπίχεσθαι. I. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυρῶν ἁ.,
Ν. 991. κἀπιστήσει μοιεῖν ἀγορᾶν καὶ βαλανεῖον ἁ.
Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἁ.
Β. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἁ.
ἀπεχθάνει. Π. 910. εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἴτ' ἁ.;
ἀπεχοίμεθ'. Α. 146. εἰ δ' ὧν μάλιστ' ἁ. οὔ σὺ δὴ λέγεις,
ἀπεχοίμεθα. Α. 153. ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἁ.,
ἀπεχρήσαντο. Fr. 328. τοὺς ἄνδρας ἁ. τοὺς παιδοσπόρους.
ἀπέχων. El. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν βῦν' ἁ.,
ἀπεψησάμην. Β. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσεῖτ' ἁ.
ἀπεψήσαντ'. I. 572. τοῖτ' ἁ. ἀν, εἴτ' ἠρνοῦτο μὴ πεπτωκέναι,
ἀπεψιλωμένον. Α. 827. τὸν κομήτην, ἀλλ' ἁ.
ἀπεψωλημένοι. El. 903. ἕτερου δὲ κείσονται γ' ἁ.
Π. 295. ἔπεσθ' ἁ. πράγου δ' ἀκριτωτίσθε.
ἀπεψωλημένοις. Α. 161. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἁ.;
ἀπεψωλημένος. Α. 1136. ἐγὼ δ' ἀπίλλυμαί γ' ἁ.
ἀπεψώλησας. Α. 592. τί μ' οὐκ ἁ.; εὐσπλοῦς γὰρ εἶ.
ἀπηγγέλθη. Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἁ. περὶ Δαρείου τεθνεῶτος.
ἀπηθῶν. Β. 943. χυλὲν διδοῖς σταυμυλπάνων, ἀπὸ βιβλίων ἁ.·
ἀπήλαον. Α. 1001. ἁ. τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὀσσάκων.
ἀπήλθε. Ο. 1551. ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἁ.,
ἀπήλθεν. Α. 84. τῇ πανσελήνῳ· κᾆτ' ἁ. οἴκαδε.
Α. 275. ἁ. ἀψάλαστος, ἀλλ' ἁ.
ἀπηλιαστά. Ο. 110. ἁ. ΕΠ. σπέρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
ἀπηλλαγμένος. El. 1128. κράνους ἁ.
ἀπήλλαξεν. Σ. 1537. ὀρχοῦμενον ὕστις ἁ. χορὸν τρυγῳδῶν.
ἀπὴν. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔγερε πάντα χὠ πρίων ἁ.
ἀπηνές. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἁ.·
ἀπηνθράκιξ'. Β. 506. ἔτους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἁ. ὅλον,
ἀπὴντηκ'. Α. 420. τοιαῦτ' ἁ. ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
ἀπῄξας. Β. 468. ἁ. ἀγχων κἀποδρᾶς ᾠχου λαβών,
ἀπῆρα. Εκ. 818. μισεῖτ' ἁ. τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχαν,
ἀπῆρτει. Fr. 395. κἀκεῖ ἁ.·
ἀπὴχθου. Α. 699. ὅστις, ὦ δύστην', ἁ. πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ἀπίεναι. Α. 172. τοὺς Θρᾶκας ἁ., παρείναι δ' εἰς ἔνην.
El. 550. ἴθι νυν, ἀνείσε τοὺς γεωργοὺς ἁ.
551. ἀκούστε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἁ.
Ο. 449. ἀνελομένους θᾶμ' ἁ. πάλιν οἴκαδε,
1026. μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἁ.; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
ἀπίῃ. I. 548. ἴν' ὁ ποιητὴς ἁ. χαίρων.
El. 985. κᾆτ' ἴν' ἁ., παρακύπτουσιν.
Εκ. 683. εἶδεν ὁ λαγὼν ἁ. χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
ἀπίῃς. Β. 748. πολλὰς ἁ. θύραις;· ΑΙ. καὶ τόθ' ἥδομαι.
ἀπιθ'. Α. 110. ἀλλ' ἁ.· ἐγὼ δὲ βασανῶ τοῖ τον μόνος.
I. 1205. ἁ.· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παρθένου ἡ χάρις.
Α. 1223. οὐκ ἁ., ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
Θ. 293. ἴν' ἐξαούω; σὺ δ' ἁ., ὦ Θρᾶττ', ἐκποδών.
Εκ. 134. ἁ. ἐκποδὼν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
997. ἀλλ' ἁ., ὅπως μή σ' ἐπὶ θύρασιν ὄψεται.
ἀπιθι. I. 1250. ὦ σύστρεφε. χαίρων ἁ., καὶ σ' ἀνων ἐγὼ
Ν. 1169. ἁ. λαβὼν τὸν υἱόν.
El. 719. ὡσθρωπε, χαίρων ἁ. καὶ μέμνησό μου
Ο. 1029. ἁ. λαβὼν· ἔστιν σ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
Π. 1079. νῦν δ' ἁ. χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
ἀπιμεν. Σ. 255 ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἁ. οἴκαδ' αὐτοί·
ἀπινοεῖς. Εκ. 247. αἰρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁ. κατεργάσῃ.
ἀπίοντ'. Ο. 140. εἰρᾶν ἁ. ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
ἀπόντας Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἁ.
ἀπόντι. Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἁ. ποιητῇ
ἀπίους. Fr 476. 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἁ. σχαδύνας, ἐλάας.
ἀπιοῦσιν. Σ. 582. ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταὶς ἑξοδον ηὔλησ' ἁ.
ἄπιστα. Ο. 416. ἁ. καὶ πέρα κλύειν.
Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἁ. πίσθ' ἠγώμεθα,
1444. τὰ δ' ὕστα πιστ' ἁ. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀπιστήσαιμεν. Β. 1447. τούτοις ἁ., οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
ἀπιστήσουσι. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἁ. γάρ.
ἀπιστίας. Α. 770. οὐ δεινά; ὅᾶσθε τοῦδε τᾶς ἁ.·
ἄπιστον. El. 131. ἁ. εἶπας μύθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ἀπιστῶν. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἁ. πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ
ἀπτ'. I. 728. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἁ. ἀπὸ τῆς θύρας;
ἁπτε. Σ. 458. οἰχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἁ.; παῖε τῷ ξύλῳ
ἁπτον. I. 1161. ἁ. Κλ. ἰδοί. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
ἀπχθύς. Fr. 480. ἁ
ἀπῴμεν. El. 1260. ἁ., ὦ δορυξέ. ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
Ο. 1056. ἁ. ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντεινθεῖ
1469. ἁ. ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
1636. ἁ. οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. ἐλίγον μοι μέλει.
ἀπῴν. Α. 1035. οἰδ' ἀν στριβλικίεγ'. ΚΛ. οἰμωξέ ποι.
Ο. 1020. οὐκ ἀνεμερήσειν σαυτὸν ἁ. ἀλλαχῇ;
ἀπῴσειν. Α. 1224. καθ' ἡσυχίαν ἁ. εὐκαιρμένος;
Εκ. 1148. ἀπαξάπασιν, ἢν ἁ. οἴκαδε.
ἀπληγίδας. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἁ. ποιῶν.
ἁπλότους. { Σ. 1035. } φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἁ.,
{ El. 758. } πρακτῶν δὲ καμήλου.
ἁπλῷ. Α. 1151. ὡς μὲν ἁ. λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.

ἁπλῷ. Ex. 231. τί πορ' ἄρα δρᾶν μλλουσιν, ἀλλ' ἁ. πρόπῳ
ἁπλῶν. Pl. 1158. οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁ. πρόπεω.
ἁπλῶς. A. 873. τί φέρεις; BO. ὡς ἐστὶν ἀγαθὰ Βο ωτοῖς ἁ.,
Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁ. μνημῶσυνα γράψομαι γώ.
ἀπό. A. 262. σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶν μ' ἁ. τοῦ τέγους. πρόβα. κ.τ.λ.
Pl. 65. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἁ. σ' ὅλῳ κακὸν κακῶς.
ἀπο. O. 1517. θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μηρίων ἁ. κ.τ.λ.
ἀποβαλεῖ. Ex. 811. ἄνθρωπος οὔτοι ἁ. τὴν οὐσίαν.
ἀποβαλεῖν, Σ. 19. κἀστεια ταύτην ἁ. κλεόνυμον.
ἀποβάλοιο. Ex. 907, τὸ τ' ἐπἰκλιντρον ἁ.,
ἀποβαλόντα. B. 1493. ἁ. μουσικὴν,
ἀποβαλὼν. Σ. 27. δεινὸν γέ τοὔστ' ἄνδρωπος ἁ. ὅπλα.
ἀποβεβληκότ'. Σ. 1312. τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἁ.,
ἀποβῆσεται. Fr. 1. ἁ. σοι ταῦτα ποὶ τά βήματα
ἀποβιβᾶζων. Σ. 1163. ἐς τὴν πολεμίαν ἁ. τὸν πῶδα.
ἀποβλεπε. N. 91. ἠῆ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δεῦρό νυν ἁ.
B. 1471. Αἰσχύλ', ἀνύσας σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἁ.
ἀποβλέπειν. A. 291. σπεισάμενοι εἶτα δύνασαι πρὸς ἐμ' ἁ.
ἀποβλέπωμαι. Ex. 720. ἵν' ἁ. καὶ λέγωσί μοι ταδί·
ἀποβλέπων. A. 32. ἁ. ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
ἀποβολιμαῖος. Ex. 678. ἁ. τὸν ὅπλων ἐγίγνετο.
ἀποβόσκεται. O. 1066. δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἁ.·
ἀποβροχθῶσαι. Fr. 31. ἁ.:
ἀποβυσεταί. Fr. M. Δαιτ. 16. ἁ. σοι ταῦτά πῃ τὰ βήματα.
ἀποξεδρακότ'. Σ. 1310. κληπῖρί τ' εἰς ἀχυρῶν ἁ.
ἀποδείξαι. Ex. 295. ὧν δεῖ σ' ἁ.·
ἀποδείξαιμι. O. 815. ἁ. ταῦτα ποιοῦντας.
ἀποδείξειν. Σ. 602. ἢν δυωλείαν ὀδεαν ἐρησκεις χὐπηρεσίαν ἁ.
Σ. 1480. καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἁ. κρύνουι
Pl. 474. ἀπαν' ἀμαρτάνοντά σ' ἁ. ἐγὼ,
ἀποδείξον. A. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥ. φαύλως πάνυ. ΠΡ. πῶς; ἁ.
Ex. 607. ὥστε τὴ κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἁ.
ἀποδείξω. N. 1334. ἐγωγ' ἁ., καὶ σε νικῆσω λέγων.
Σ. 548. καὶ μὴν εἰθὺς γ' ἀπὸ βαλβῖδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἁ.
Θ. 729. κἀγὼ σ' ἁ. θυμάλωσα τήμερον.
B. 1249. καὶ μὴν ἔχω γ' ὧν αἰτοῦν ἁ. κακὸν
Pl. 128. ἐγὼ γὰρ ἁ. σε τοῦ Διὸς πολὺ
210. βλέπουτ' ἁ. σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
ἀποδείρασ'. A. 739. ἐγωγ' ἁ. αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ἀποδῖσμους. Fr. 309, 13. πομφόλυγας, ἁ., ὀλίσβους, σάρδια,
ἀποδίσημον. Fr. 312, 2. καὶ τῶν ἁ., οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.
ἀποδίχομαι. Ex. 712. ἵν' ἁ. τὰ προσιόντα χρήματα,
ἀποδημεῖ. I. 1120. παρὼν ἁ.
ἀποδημεῖν. N. 371. καίτοι χρὴν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἁ.
ἀποδημῶν. A. 101. πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἁ. ἀνήρ.
ἀποδιδόντα. N. 245. τὸν μηδὲν ἁ. μισθὸν δ' ὕστερ' ἂν
ἀποδιδοῦς. O. 116. κοὐκ ἁ. ἔγκυρεε, ὥσπερ νῦν, ποτέ·
ἀποδιδράσκουσι. A. 719. οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἁ. γάρ.
ἀποδιώξει. N. 1296. οὐκ ἁ. σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
ἀποδοθήσεται. I. 1066. ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἁ.
ἀποδοίην. N. 118. } οὐκ ἂν ἁ. οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
1250. }
N. 755. οὐκ ἂν ἁ. τοὺς τόκους. ΣΩ. ὅτιὴ τί δή;
ἀποδοίμαν. B. 1351. φέρουσ' ἁ.·
ἀποδοίμην. Σ. 172. αὐτὸν ἁ. δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ἀποδόμεν. A. 1163. λῇ τοῦτ' ἁ. ΛΥ. ποῖον, ὦ τὰν; ΛΑ. τὰν Πέλον.
ἀπόδοσ. I. 947. καὶ νὺν ἁ. τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
N. 1286. ἁ. γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τἠ θηρίον;
Σ. 1347. ὧν οὕνεκ' ἁ. τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
Θ. 748. ἀλλ' ἁ. αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
B. 270. ἔκβαιν'; ἁ. τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δῆ τὼβολώ.
ἀποδοῦναι. A. 817. οὔτω μ' ἁ. τὴν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
Σ. 169. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἁ. βούλομαι
Ex. 1237. τὸν πρωτόν γε μὲ χιλίων βραχμῶν·
ἀπόδοτέ. A. 1235. ἁ. μοι τὸν ἀσκών.
ἀπόδου. B. 1235. ἀλλ', ὦγαθ', ἔτι καὶ ἁ. πᾶση τέχνη·
ἀποδοῦναι. N. 1268. τὸν υἱὸν ἁ. κέλευσον ἅλαβεν,
O. 1601. τὸν Δί' ἁ.· καὶ διαλλαττώμεθα.
1626. τὸ σκῆπτρον ἁ. πάλιν ψηφίζομαι
ἀποδοῦναί. Ex. 761. ἁ. μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὼς καὶ μνήμονας εἶναι.
ἀποδράντες. O. 726. μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἁ.
ἀπόδρας. Σ. 910. ἁ. γὰρ ἐς τὴν γωνίαν πυρὸν πολὺν
Θ. 711. φαύλως τ' ἁ. οὐ λέξεις
Ex. 196. ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἁ. ᾠχετο.
Ἀποβρασιππίδου. Σ. 185. Οὖτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἠδακος Ἀ.
ἀποβρῶ. Ex. 231. φίρ' αὐτὸν ἁ.· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾠσθόμην
ἀποδύσεθε. B. 641. χωρεῖτ γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἁ. δῆ.
ἀποδύῃ. O. 712. εἶτα δ' Ὀρίστῃ χλαῖναν ἐφαίνειν, ἵνα μὴ μιγῶν ἁ.
Ex. 670. ἢν δ' ἁ. γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἀποδυθήσομαι. Σ. 1122. οὔ τοι τοτ' ζῶν τούτου ἁ.,
ἀπόδυθι. O. 934. ἁ. καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοῦφῷ.
O. 947. ἁ.· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
O. 214. ἁ. τουτὶ θοἰμάτιον. ΜΝ. καὶ δῆ χαμαί
731. ἁ. ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παῖδιον,
ἀποδύντες. A. 627. περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἁ. τοῦτ' ἀναπαίστοιεν ἐπίσμων.
ἀποδύομαι. Pl. 930. οἴμοι τάλας, ἁ. μεθ' ἡμέραν.
ἀποδύου. Σ. 1157. ἄγε νυν, ἁ. τὰς καταράτους ἐμβάδας,
ἀποδύῃ. O. 839. χἀλικας παραφῖρει, πηλὸν ἁ. ὄργασον,
ἀποδύσαντά. Θ. 939. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. γυμνὸν ἁ. με
ἀποδύσας. Θ. 656. ξυλωσάμενοι εὐ κλινδρέιος τὼν δ' ἱματίων ἁ.
ἀποδύσασ'. Ex. 536. ἀλλ' ἐμ' ἁ., ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ἀποδύσετ'. Θ. 637. κἀπειτ' ἁ. ἐνιέα παῖδων μητέρα;
ἀπόδυσον. Θ. 636. ἁ. αὐτὼν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
ἀποδύσουσ'. Ex. 668. οὐδ' ἁ. ἄρα τὼν ἀνκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἢν οἴεαι γε καθεύδῃς
ἀποδῶ. N. 739. περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἁ. μηδενί.
ἀποδῷ. A. 1057. ἀν λάβῃ μηκέτ' ἁ.
ἀποδῶμαι. O. 585. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼμὼ πρώτιστ' ἁ.
ἀποδῶμεν. Ei. 871. ἴθι νυν ἁ. τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀποδώσει. A. 480. οὐκ ἁ. ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυοκλάπτῃ.
ἀποδώσειν. N. 1227. καὶ νὴ Δί' ἁ. γ' ἐνώμυνοι τοὺς θεούς.
N. 1246. ἁ. μοι δυοεῖ.
ἀποδώσεις. N. 1243. ἀλλ' εἴτ' ἁ. μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
N. 1252. οὐκ ἀρ' ἁ.; ΣΤ. οὐκοῦν, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Σ. 1348. ἀλλ' οὐκ ἁ. οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι.
ἀποδώσεται. Ei. 1259. ἄμεινον ἢ νὺν αὐτ' ἁ. πολύ.
ἀποδώσω. I. 1367. καταγομένοις τὸν μισθὸν ἁ. ἀτελῆ.
Ei. 846. ἐγὼ δ' ἁ. τήνδε τὴ βουλῇ τέως.
Ex. 1048. μεγάλην ἁ. καὶ παχεῖαν σοι χάριν.
ἀποθανεῖ. Ei. 188. οὐ τοι μὰ Τὴν Ἑστὼ ὅτου οὐκ ἁ.,
ἀποθανεῖν. I. 80. κρότιστον οὖν νῷν ἁ. ἀλλὰ σκόπει,
Ei. 373. ἄπασ' ἀνάγκη 'στ' ἁ.; ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
O. 399. ἁ. ἐς Ὀρνεαῖς.
A. 123. ποιήσομεν, κἂν ἁ. ἡμᾶς δέῃ.
B. 951. οὐκ ἁ. σε ταὐτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω
Π. 216. ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῇ μ' ἁ.
ἀποθανεῖσθαι. I. 68. εἰ μὴ μ' ἀναπείσει', ἁ. τήμερον.
ἀποθανεῖσθαι. I. 239. ἀπολεῖσθαι, ὦ μαρωτάτω.
ἀποθάνῃ. Σ. 1352. ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οἴμωξ υἱὸν ἁ.,
Ei. 893. ἀν ἀστέρες γιγγνόμεθ', ὅταν τις ἁ.;
O. 1642. βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν. ἢν γὰρ ἁ.
ἀποθάνοιμ'. Ex. 977. καὶ τὴν θέρμ' γ' ἥραττες. ΝΕΑ. ἁ. ἄρα.
ἀποθάνοιμεν. I. 81. ὅπως ἂν ἁ. ἀνδρικώτατα.
ἀποθανουμένοιμ. Θ. 938. χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἁ.
ἀποθάνωμεν. O. 393. ἐτεὸν ἢν δ' ἀρ' ἁ.,
ἀποθνήσκειν. O. 473. προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἁ.·
O. 607. ἢ παιδάρ' ὄντ' ἁ. δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖ
ἀποθνήσκεις. A. 599. οὐ δὲ δῆ τί μαθὼν οὐκ ἁ.;
ἀποθνήσκων. Σ. 583. κἂν ἁ. ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
O. 1645. τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἁ. καταλίπῃ
ἀποθρανοσθῇς. N. 997. μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἁ.·
ἀποθρέξει. N. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἁ.
ἀποικία. Fr. 203, 1. ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρίων ἁ.;
ἀποικοι. A. 582. καὶ τῇ Δίκα τάς γε πόλεις, ὑπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἁ.,
ἀποίμωξόν. Ex. 392. Ἀντίλοχ', ἁ. με τοῦ τριωβόλου
ἀποινᾶν. Fr. M. Δαιτ. 15. τὰ καλοῦσιν ἁ.;
ἀποίσειν. Ex. 559. ἑτέρουσ' ἁ. φήμ' ἐθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ἀποίσεις. O. 1032. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἁ. τὼ κάδω;
O. 1044. οὗτος, τί πάσχεις: ΠΕ. οὐκ ἁ τοὺς νόμους;
ἀποίσω. Ex. 857. πρὶν γ' ἂν ἀνενέγκῃς. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἁ. ΑΝ. Α. πηνίκα;
ἀποισῶ. A. 779. πάλιν τ' ἁ. καὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδε.
ἀποίχεται. Σ. 1261. τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφεὶς σ' ἁ.
B. 83. Ἀγάθων δὲ τοῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπὼν μ' ἁ.,
ἀποκᾶθαιρε. Ei. 1193. ἐγ', ἁ τὰς τραπέζας ταυτηί
ἀποκαθαίρω. Ei. 1218. ἐν' ἁ. ἢν τρίπεζαν τουτῳί.
ἀποκεκαρμένην. Θ. 838. ἱστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἁ.,

ἀποκέκλεισμαι. Α. 423. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀ. τῶν πυλῶν.
ἀποκεκλήκαμεν. Ο. 1262. ἀ. ἱερεῖα θεοῖς
ἀποκεκόψω. Θ. 1127. τὸ ξιπρόκαιραι ἀ. τουτοί.
ἀποκεκόψουται. Ν. 1125. ἀ. τοιαῦται σφενδόναις παήσομεν.
ἀποκεκρουμένον. Α. 459. κοτυλίσκιον τὸ χείλος ἀ.
ἀποκεκρυμμένος. Θ. 397. μὴ μοιχὸς ἔνδον ἤ τις ἀ.
ἀποκεκύφαμες. Α. 1003. ἅπερ λυχνοφορίοντες ἀ.
ἀπόκινον. Ε. 120. ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀ, ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
Fr. 269. ἀ.
ἀποκλάονται. Σ. 564. οἱ μέν γ' ἀ. πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθᾶσιν
ἀποκλάσαι. Fr. 163. ἀ.
ἀποκλείας. Σ. 601. σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀ. καὶ κατερύκεις.
ἀποκλεῖῃ. Εκ. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἀ. τῇ θύρᾳ
ἀποκλείσει. Σ. 775. οὐδεὶς σ' ἀ. θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
ἀποκλύσω. Β. 1340. ὡς ἀν θεῖον ὄνειρον ἀ.
ἀποκναίεις. Σ. 681. ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀ.
ἀποκνίσματα. Ει. 790. ναυσφυεῖς, σφραδαν ἀ., μηχανοδίφαι.
ἀπόκρινε. Σ. 964. σὺ γὰρ τοιμείωσο' ἔτυχετ. ἀ. σαφῶς,
ἀπόκρινεῖ. Ν. 345. ἀ. νυν ἅττ' ἂν ἔρομαι. Στ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
Θ. 740. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀ. μοι τοδί.
Β. 1008. ἀ. μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;
Π. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀ. μοι, Στ. τὸ τί:
ἀποκρινάμενος. Ν. 1244. ἀπόπεμψον ἀ. Στ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἀποκρίνεσθαι. Α. 632. ἀ. δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
ἀποκρινομένῳ. Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀ. τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἀποκρινοῦμαι. Ν. 1245. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἀ. σοι σαφῶς.
ἀποκρύπτειν. Β. 1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὅστ' ἀλλ' ἀ. χρὴ τὸ ποιηρὸν τῶν γε ποιητῶν,
ἀποκρυπτόμενος. Ι. 424. ἀ. ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπόμαινε'
ἀποκρύψας. Π. 343. ἀλλ' οὐδὲν ἀ. ἐρῶ νῆ τοὺς θεούς.
ἀποκτείναιμι. Σ. 166. πῶς ἂν σ' ἀ.; πῶς; δότε μοι ξίφος
ἀποκτείνειαν. Ι. 898. βδέοντες ἀλλήλους ἀ. οἱ δικασταί.
ἀποκτείνῃ. Ο. 1072. ἤν ἀ. τὸν ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Ο. 1075. τὸν τεθνηκότ' ἀν., τἀλαντον λαμβάνειν.
1077. ἤν ἀ. τὸν ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στροτθίου,
ἀπόκτεινόν. Β. 617. κἂν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀ., μ' ἄγων.
ἀποκτενεῖν. Β. 1185. ἀ. τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,
ἀποκτενεῖς. Α. 1044. ἀ. λιμῷ με καὶ
ἀποκτενῶ. Α. 335. ἀ. ἀ., κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι,
ἀπολαβεῖν. Ν. 1274. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀ. εἰ βούλομαι;
Ν. 1283. πῶς οὖν ἀ. τἀργύριον δίκαιος εἶ,
ἀπολαβὼν. Β. 78. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀ. αὐτὸν μόνον,
ἀπολάμπωσιν. Ο. 1009. ἀκτῖνες ἀ. Πᾶς. ἄνθρωπος Θαλῆς.
ἀπολαύει. Ι. 780. ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀ.
ἀπολαύεις. Σ. 701. οὐκ ἀ. πλὴν τοῦδ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἔρῳ σοι
ἀπολαύοντες. Σ. 711. ἆρα τῆς γῆς ἀ. καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
ἀπολαῦσαι. Α. 591. εἰθ' ἡνίκ' ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀ.,
ἀπολαύσαιμι. Ν. 1231. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀ. τοῦ μαθήματος;
ἀπολαυσόμαί. Ο. 177. ἀ. τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.
ἀπολάψεις. Ν. 811. γνοῖς ἀ., ὅ τι πλείστον δύνασαι,
ἀπολεῖ. Α. 293. σοῦ γ' ἀκούσαιμ' ἀ.· κατά σε χῶσομαι τοῖς λίθοις.
Ν. 726. ἀ. κἀκεῖσ'. Στ. ἀλλ', ὦγαθέ, ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Θ. 2. ἀ. μ' ἄλλων ἄνθρωπο ἐξ ἐωθινοῦ
Β. 1245. ἀ. σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀπολεῖν. Ν. 1136. θεῖε μου πρυτανεῖ· ἀ. μέ φησι κἀξολεῖν.
Θ. 181. μέλλουσί μ' οἱ γυναῖκες ἀ. τήμερον
Εκ. 194. εἰ μὴ γένοιτ', ἀ. ἐφασκον τὴν πόλιν
ἀπολεῖς. Α. 336. ἀ. ῥα τὸν ἥλικα τόνδε φιλαν'ρακέα;
Α. 470. ἀ μ'. ἰδοῦ σου. φροῦδα μου τὰ δράματα.
Ν. 893. ἀ. σύ; τὶς ὦν; Α.Δ. λόγος. Δι. ἤντων γ' ὧν.
1466. ἀ., μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', εἰ σὺ κἀμ' ἐξηπάτων.
1499. ἀ. ἀ. Στ. τοιτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
Σ. 1202. ἀ., μὲ. ποίας χρήσασ'; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
Ει. 166. ἀ., μ', ἀ. οὐ κατορύξεις,
Θ. 1073. ἀ., μ' ὦ γραῦ. σκωμμολμένη.
Εκ. 775. ἀ. ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ.
923. ἄμυν οὐκ ἀ. οὐδ' ἀπολῄσει.
Π. 390. ἀ. Βλ. οὐ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀπολεῖσθε. Ει. 243. καὶ πολλοδέκακις, ὡς ἀ. τήμερον.
ἀπολεῖσθαι. Ι. 239. ἀ., ἀποθανεῖσθαιν, ὦ μαραπάτων.
Ο. 64. ἀ. Ε.Τ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Τρ. τί δαί;
ἀπολεῖται. Ι. 1019. σοὶ μισθὸν πορεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀ.
ἀπολεῖται. Ν. 595. ὅστ' ἀ. τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀ.;
Θ. 431. ὅπως ἀ. ταῦτ' ἐγὼ φανερὸς λέγων
Β. 684. ῥύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμου, ὡς ἀ.
ἀπολεῖτε. Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀ. λιμῷ Πηλίᾳ.
ἀπολεῖψει. Π. 495. ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδεῖται κούκ ἀ.,
ἀπολεῖψειν. Π. 1032. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀ. ἔφη.
ἀπολέλαυκ'. Θ. 1008. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀ. Εὐριπίδου.
ἀπολελύσθαι. Ει. 13. ἐνὸς μὲν, ὦνδρες, ἀ. μοι δοκῶ
ἀπολέβαι. Α. 576. ἐκφεβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀ.,
ἀπολέξας. Σ. 580. ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀ.
ἀπολέσαι. Α. 692. ταῦτα πᾶς εἰκότα γέρων' ἀ., πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεεῖ'ὄρμα,
Ο. 367. ἀ., παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
ἀπολέσαιμ'. Ι. 694. εἰ μή σ' ἀ., εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Β. 134. ἀλλ' ἀ. ἀν ἐγκεφάλου θρῖυ δύο.
ἀπολέσας. Α. 1022. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀ. τὼ βόε.
ἀπολέσειεν. Ι. 3. αὐταῖσι βουλοῖτ' ἀ. οἱ θεοί.
Θ. 1057. ὃς σ' ἐξίσταιεν, ἀ. οἱ θεοί.
ἀπολέσθαι. Ι. 135. τὼν προβατοπώλην ἦν ἀρ' ἀ. χρεὼν
Ν. 41. εἴθ' ὥρεκ' ἡ προμνήστρ' ἀ. κακῶς,
Θ. 349. κακῶς ἀ. τοῦτον αὐτὸν κφνίαν
ἀπολέψαντα. Ο. 673. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νῆ Δί' ἀ. χρὴ
ἀπόλται. Ι. 976. ἦν Κλέων ἀ.
ἀπολῄψει. Εκ. 923. ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀ.
ἀπολήψεσθ'. Ν. 1140. οὐτως ἀ., ἀλλὰ λοιδορῦσί με
ἀπολιβᾷξεις. Ο. 1467. οὐκ ἀ., ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
ἀπολιγαίνῃ. Α. 968. ἤν δ' ἀ., τοὺς ἀγοραναγόμους κτλ.
ἀπολίπῃς. Π. 104. καὶ μὴ μ' ἀ.· οὐ γὰρ ἐξήγεις ἐμοὶ
ἀπολιπόντε. Π. 447. ἔρημον ἀ. ποι φεύξοιμεθα
ἀπολιποῦσά. Ν. 1068. κἆτ' ἀ. γ' αὐτὸν ᾤκετ· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστῆς
ἀπολιπὼν. Ει. 111. ὦ παῖδ', ὁ πατὴρ ἀ. ἀπέρχεται
Π. 1148. ἔπειτ' ἀ. τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ἀπολιπὼν. Β. 83. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; Δι. ἀ. μ' ἀποίχεται,
ἀπολίσθοι. Α. 678. κοὐκ ἂν ἀ. τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκοπεῖ.
ἀπολιταργεῖς. Ν. 1253. οἴκοιν δνύσας τι θᾶττον ἀ.
Ἀπόλλων. Ι. 1240. ὦ Φοῖβ' Ἀ. Ἀπόλλων, τί ποτ' μ' ἐργάσει;
Ι. 1267. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀ. ἀεὶ πεινῇ, θαλεροὶς δακρύοισιν
Σ. 161. Ἀ. ἀπορῶπαιε. τοῦ μαντεύματος
869. ὦ Φοῖβ' Ἀ. Πύθι', ἐπ' ἰγαθῇ τύχῃ
Ει. 238. ὦναξ Ἀ. τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
Ο. 61. Ἀ. ἀπορῶπαιε. τοῦ χασμήματος.
295. ὀρνέων; ΕΥ. ὦναξ Ἀ., τοὺ νέφους. ἰοὺ ἰοὺ
Β. 659. Ἀ., ὅς που Δῆλον ἢ Πίθων' ἔχεις.
754. ὦ Φοῖβ' Ἀ., ἐμβαλὲ μοι τὴν δεξιάν,
Π. 81. ὦ Φοῖβ' Ἀ. καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
359 Ἀ. ἀπορῶπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
438. ἄναξ Ἀ. καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγῃ;
854. Ἀ. ἀπορῶπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
ἀπόλλυμαι. Α. 163. ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀ.,
Ν. 16. ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀ.,
709. ἀ. δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
Α. 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τἀλαν' ἀ.
ἀπόλλυμαί. Α. 1136. ἐγὼ δ' ἀ' ἀπεξωλημένος.
ἀπολλυμεθα. Ει. 354. καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ.
ἀπολλυμενοι. Α. 71. ἀ. Δι. σφῴδρα γὰρ ἐσαΐζομην ἐγὼ
ἀπολλύναι. Β 310. τὼν' αἰτιάσασαι θεὰν μ' ἀ.;
ἀπόλλυσαι. Ει. 250. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀ.
ἀπόλλυται. Ι. 127. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτοὺς ὡς ἀ.
Ι. 135 αὐτοῦ γίνοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀ.
199. ἐὴ τόνε Παφλαγόνων μὲν ἀ. ἡ σκοροδάλμη,
Π. 863. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποῶν ἀ.
ἀπόλλυτε. Α. 1131. Ἕλληνας ἄνδρας καὶ τέλειε ἀ.
Ἀπόλλω. Α. 59. κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ,
Α. 101. ξυνήκασ' ὁ λέγει; Δι. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ.
Ι. 14. ἴνα μὴ μάχωμαι. Νι μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ.
570. ταῖς ἐμβάσιν, ἐφάσκων φιλεῖν; ΔΙΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀ.
941. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀ. καὶ τὴν Δήμητρα.
1041. ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ.
Ν. 372. νὴ τὸν Ἀ., τοῦτό γέ τοι νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας'
388. νὴ τὸν Ἀ., καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εἰθύς μοι, καὶ τετάρακται
732. οὔτος, καθεύδεις; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀ. τοῦτο δρῶν.
Σ. 1366. οὔ τοι καταροῦμαι μὰ τὸν Ἀ. τοῦτο δρῶν.
Ει. 16. καὶ τρὶς' ἐὸ ἑτέρας. Ο. Β. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ·
615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀ. γὼ πεπείσμην οὐδενός,
Ο. 263. ὁρᾷς τὸν ἄρυμ'; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ,
439. φράσον, δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀ. γὼ μὲν οὔ,

Ἀπόλλω. Ο. 470. καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νὴ τὸν Ἄ. ΧΟ. τουτί μὰ Δί' οὐκ ἐπεύσομην.
479. νὴ τὸν Ἄ.· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βύσκειν σε τὸ λοιπόν
[illegible]. πτεροὶς κρέκοντες ἴακχον Ἄ.,
Λ [illegible]. χολὴν ἐνείναι; ΠΙ. νὴ τὸν Ἄ. καὶ μάλα
957. ἁρκεῖ γαμαὶ ψῶν. ΜΝ. μὰ τὸν Ἄ. μὴ σ' ἐγὼ,
958. βούλει μιγάσω σε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἄ. μὴ με γε.
912. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἄ. τουτογί,
1299. κλεῦα τὸν Ἀμάκλαιν [Ἄ.] σιὸν
Θ. 269. βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. μὰ τὸν Ἄ. οὔκ, ἤν γε μὴ
748. ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν Ἄ. τουτονί.
Β. 51. σπεῦσ; Δι. νὴ τὸν Ἄ. ΗΡ. κἀγ' ἔγωγ' ἐξηγόρμην.
508. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἄ. οὐ μὴ σ' ἐγὼ
951. οὐκ ἀποβαείν σε ταὺτ' ἐχρὴν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν Ἄ.·
1074. νὴ τὸν Ἄ., καὶ προσπαδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμαιι.
1166. εὖ νὴ τὸν Ἄ. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
1511. νὴ τὸν Ἄ. στίξας αὐτοὺς
Ἐκ. 160. ὦ νὴ τὸν Ἄ. ΠΡ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
631. νὴ τὸν Ἄ.· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
659. πολλῶν ἔνεκεν· νὴ τὸν Ἄ.· πρῶτον δ' ἐνὸς οὐνεκα δήπου.
680. ἵνα μὴ δειντῶσ' αἰσχυνόμαι. ΒΛ. νὴ τὸν Ἄ. χάριν γέ.
Π. 987. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἄ. ταὐτὰ γε
Ἀπόλλων. Ι. 1015. φράζειν, Ἐρεχθεῖδη, λογίων ὁδὸν, ἣν σοι Ἀ.
Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦξ', ὁ δ' Ἄ. ὥσπερ θεράπων ἱέρακα·
584. εἶθ' ὁ γ' Ἀ. ἰατρὸς γ' ἂν ἰάσθαι· μισθοφορεῖ δέ.
716. ἐσμὲν δ' ὑμῖν "Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἄ.
722. ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἄ.;
Β. 232. προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμιστὰς Ἄ.,
Γρ. 299. ὁ Ἄ.
Ἀπόλλων. Β. 1184. ὕντινά γε, πρὶν φύναι μὲν, ἁ. ἔφη
Ἀπολογεῖ. Θ. 188. ἔπειτα τοὺς οὐκ οἶδ' αὐτοὺς ἁ. παρών;
Ἀπολογήσομαι. Σ. 949. παρὸς ἐκποδὼν ἐγὼ γὰρ ἁ.
Ἀπολογίζεν. Γρ. 185. ἐγὼ δ' ἁ. τε κἀτ' ἐπ' ἀνθρώπων.
Ἀπολογίζεται. Γρ. 79, 2. κοτύλης δεούσας οἰκαδ' ἁ.
Ἀπολογοῦ. Σ. 944. ἀνάβαιν', ἁ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
Ἀπολογούμενον. Σ. 778. δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἁ.
Ἀπολογουμένου. Σ. 816. ἵνα γ', ἤν καθεύδῃς ἁ. τινὸς,
Ἀπόλοι'. Ει. 1072. ἐξώλης ἁ., εἰ μὴ παῖσαι βακίζων.
Ο. 55. κακῶς σύ γ' ἁ., ὡς μ' ἀπέστειλας δεῦρ.
Ο. 757. κακῶς ἁ.· ὡς ὑβοφορεῖ εἶ καὶ δυσμενής.
Ἀπόλοιθ'. Α. 946. κάκιστ' ἁ. ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
Ἀπολοίμεθα. Α. 756. ὥστε τάχιστα καὶ κάκιστ' ἁ.
Ἀπολοίμην. Α. 151. κάκιστ' ἁ., εἴ τι τούτων πείθομαι
Α. 476. κάκιστ' ἁ., εἰ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
Ι. 768. ἁ. καὶ διαπρισείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.
Σ. 630. ἁ., εἰ σε δέδοικα.
Α. 933. νὴ Δί' ἁ. ἄρα. ΜΥ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
Ο. 203. κάκιον ἁ. ἀν' ἡ σύ. ΕΥ. τῶς; ΑΓ. ὅπως;
Β. 579. κάκιστ' ἁ., Ἐαυθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
588. κάκιστ' ἁ., κἀρχεῖσθαι ὁ γλάμων.
Ἀπόλοιο. Ν. 6. ἁ. ὄρτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὔνεκα,
Ν. 1236. ἁ. τοῖσιν ἔνεκ' ἀναιδεῖς ἔτι.
Ει. 1288. κάκιστ' ἁ., παιδάριον, αὐταὶ μάχαι·
Θ. 1006. κακῶς ἁ. ΤΟ. σίγα, κακόδαιμον γέρον.
Ἀπόλοιτο. Ει. 267. ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἁ. καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Ἀπολοῦμεθ'. Ο. 4. ἁ. ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένου.
Β. 298. ἁ., ὦναξ' Ἡράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ',
Ἀπολουμένα. Α. 778. οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἁ.
Ἀπολουμεναι. Ει. 1076. διασπασεσθέ μ', ὦ κακῶν ἁ.
Ἀπολουμενε. Α. 924. σκλαγγοῦντ' ἀν εἰδυὶς. Δι. ὦ κάκιστ' ἁ.,
Π. 713. σὺ δὲ πῶς ἤδρασ, ὦ κάκιστ' ἁ.,
Ἀπολουμένη. Εκ. 1052. πόθεν ἐξεκύμας, ὦ κάκιστ' ἁ.;
Π. 456. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἁ., τί λοιδορεῖ
Ἀπολουμενοι. Α. 865. πόθεν προσέπταν' οἱ κακῶς ἁ.
Ἀπολουμενον. Α. 952. μόλις γ' ἐνίδησα τὸν κακῶς ἁ.
Ἀπολουμένος. Ει. 368. οὐτ' ἀλφὶν οὔτε τυρὸν, ὡς ἁ.
Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἁ.;
Ἀπολουμένῳ. Ει. 2. ἴδοιν. ΟΙ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἁ.
Ο. 879. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἁ.
Ἀπολοῦσ'. Ν. 1151. ἁ. ἀρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
Ἀπολούσαν. Ν. 715. καὶ μ' ἁ.
Ἀπολῦσαι. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ὑπτιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐδύνης ἁ.·
Ἀπολύσας. Σ. 1000. φεύγοντ' ἀ. ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
Ἀπολῶ. Ι. 702. ἁ. σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
Ν. 892. ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἁ.
899. οὐκ, ἀλλὰ σοφοῖς. Δι. ἁ. σε κακῶς.
Ἀπολῶ. Σ. 1449. οἴμ' ὦ ἁ. σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
1503. ἁ. γὰρ αὐτὸν ἐμμελεῖς κοτζύλου.
Ο. 1052. ἁ. σε, καὶ γράψω σε μυρίας ὀραχμάς.
Π. 68. ἁ. τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
Ἀπόλων'. Α. 467. ἁ. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
Α. 473. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἁ. ἐπελαθόμην
Ι. 752. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἁ. ὁ γὰρ γέρων
Ν. 726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦγαθ', ἁ. ἀρτίως.
Ει. 269. ἁ. Ἀθηναίοις τὸν ἀλετρῆβανος.
272. ἁ. ἐκείνος κἂν δέοντι τῇ πύλει.
Θ. 77. εἶτ' ἐστ' ἔτι ζῶν εἶτ' ἁ. Εὐριπίδης.
209. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἁ. ΜΝ. Εὐριπίδη,
Π. 1174. ἁ. ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγὼν γὰρ οὐκ ἔχω,
Ἀπόλυε. Α. 1027. ἁ. τωφθαλμὸ δακρῦων τὼ βύε.
Σ. 1206. ἐγὼ δ' ἁ. στιξόμενος βακτηρίᾳ.
Π. 850. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἁ. δεῖλοιος,
1119. ἐγὼ δ' ἁ. κἀποτέτρημαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.
Fr. 11. ἁ.· τίλλων τὸν λαγὼν ὑφθήσομαι.
Ἀπολυλάς. Ν. 1077. ἁ.· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Ει. 364. ἁ. ὦ κακόδαιμον. ΤΡ. οὐκοῦν, ἤν λάχω.
366. ἁ., ἐξύλωλας. ΤΡ. ἐς τίν' ἡμέραν;
Ἀπολυλατον. Π. 421. οὐτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὦσπ' ἁ.
Ἀπόλυλε. Ει. 281. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φίρεις; ΚΥ. ἁ. γὰρ
Ἀπολύλεκ'. Ν. 857. ἀλλ' οὐκ ἁ., ἀλλὰ κατατρῴγοντικα.
Ἀπολύλεκεν. Ν. 26. τοῦτ' ἐστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἁ.·
Σ. 274. μῶν ἁ. τὰς
Ἀπολυλεκέν. Α. 952. ἁ. μὲ κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή.
Ἀπολυλεκυῖα. Εκ. 547. εἶσθ' οὖν ἁ. πυρὼν ἑκτία,
Ἀπολυλεκώς. Π. 857. ἁ. ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
Ἀπόλυλεν. Ν. 905. οὐκ ἁ. τὸν πατέρ' αὐτοῦ
Ο. 1514. ἁ. ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηρὺς' ἄτ' ἀπώλετο;
Θ. 825. ἁ. μὲν πολλεῖς ὁ κανὼν
Ἀπολυλον. Θ. 1212. οἴμ' ὡς ἁ.· ποῦ τὸ γίγοντ' ἐντευτενί;
Ἀπολυλῶν. Ι. 534. ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίδῃ δ' ἁ.,
Ἀπόλυμαι. Ει. 1079. ἢν οὖν ἐφ' ὑμῶν πρᾶτον ἁ κακῶς,
Ἀπομαγδαλίας. Ι. 415. ἁ. σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Ι. 416. ἁ. ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
Ἀπόμακτρα. Fr. 586. ἁ.
Ἀπομαξάμένη. Β. 1040. ὅθεν μὴ φρὴν ἁ. πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Ἀπομάττει. Ι. 819. κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἁ.
Ἀπομερηρίσαι. Σ. 5. εἶδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἁ.
Ἀπομορξάμενον. Α. 693. πολλὰ δὴ ξυμποσήσαντα, καὶ θερμὸν ἁ. ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
Ἀπομορχθεῖς. Σ. 560. εἴτ' ἐλεεῖδὼν ἀντιβολησθεὶς καὶ τὴν ἐργὴν ἁ.,
Ἀπομῶσαι. Ν. 1232. καὶ ταὺτ' ἠθελήσεις ἁ. μοι τοὺς θεούς;
Ἀπομυξάμενος. Ι. 910. ἁ. ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποῴμ.
Ἀπομώμοκα. Α. 903. κἄνωγ' ἀπειμ' ἔκειστ· νὺν δ' ἁ.
Ἀπομωκόστας. Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἁ. παῖδας πρὸς τέρμασιν ὤρας
Ἀπονενίμμεθ'. Σ. 1217. ξεπνοῦσιν· ἁ. ἤδη σπένδομεν.
Ἀπονενιμμένους. Εκ. 419. ἱέναι καθευδήσοντας ἁ.
Ἀπονίξῃ. Σ. 608. ἁ. καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ
Ἀπόνιπτρον. Α. 616. ὥσπερ ἁ. ἐκχεῖσοντες ἐσπέρας,
Ἀπονίψομαι. Ο. 1163. ἁ.· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
Ἀπόντας. Α. 100. ἐπὶ στρατιᾶς ἁ.; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
Ἀπονυχῶ. Ι. 709. ἁ. σου τὰν πρυτανεῖο σιτία.
Ἀπονῶς. Fr. 313, 3. λαμπρὸν ἐκόμιζον ἁ. παραβεθλημένον,
Ἀποξυρεῖν. Θ. 215. ἀτὰρ τί μόλεις δρᾶν μ'; ΕΥ. ἁ. ταδί,
Ἀποπαρδήσομαι. Β. 10. εἰ μὴ καθαρῆσαι τις, ἁ.;
Ἀποπάρδω. Σ. 291. κοὐ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κάνναις οὐρήσω μηδ' ἁ.
Ἀποπατεῖς. Εκ. 351 ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἁ· ἐμοὶ δ'
Ἀποπατησόμενοῖ. Π. 1184. πλὴν ἁ. γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
Ἀποπατήσω. Εκ. 354. κάγωγ', ἐπειδὰν ἁ· νὺν δέ μοι
Ἀποπαττηῖον. Εκ. 326. δρᾶσοντ'. ὅμως δ' οὐκ ἔστιν ἁ.
Ἀπόπατον. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἁ. ὀχετο, στρατιὰν λαβὼν,
Ἀποπειράσομαι. Β. 648. οὐκ εἶδα' τινδὶ δ' ἀλλοῖα ἁ.
Ἀποπειρῶ. Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἁ.
Ἀποπέμπει. Β. 362. ἡ προδίδωσιν φρούριον ἡ ἀπδῦ, ἡ πάμπρεστ' ἁ.
Ἀποπέμπειν. Α. 1010. αὐτοκράτορας πρέσβεις ἁ. ἐνθαδί.
Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μὴν' ἁ.,
Ἀποπέμπων. Π. 1001. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἁ. ὅτι
Ἀποπίμψει. Α. 113. βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἁ. χρυσίον;
Ἀπόπεψῶν. Ν. 1244. ἁ. ἀποκριναμένος. ΣΤ. ἐχε νυν ἥσυχος.
Α. 747. ἁ. ὡς τάχιστα. ΑΓ. τίνα λόγον λέγεις;
Ἀποπέμψω. Β. 1511. κατὰ γῆς ταχύς ἁ.

ἀποπεπόνηκας. Φ. 245. *d.* MN. φεῦ. ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
ἀποπερτῶσαι. EI. 1126. οὐκ ἀ. βᾶττον εἰς Ἑλλήνιον;
ἀποπέτου. O. 1369. ἐὲ τάπι θρῆκης ἀ., κἀκεῖ μάχου.
ἀποπετάμεθα. EI. 720. ἀ. κάνδυρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀ.
ἀποπή γνυσι. B. 126. εὐδὲς ἐφ' ἀρ. τἀντικνήμια.
ἀποπλεῖν. B. 1480. ἵνα ξενίσω σφῶ τρὶν ἀ. ΔΙ. εἴ τοι λέγεις
ἀποπλευστέ. Fr. M. Γηρ. 7. ἀ. οὖν ἐπὶ τὸν νυφῶν, ᾧ γαμοῦμαι
ἀποπλευστέον. Fr. 192. *d.* ἐπὶ τὸν νυφῶν, ᾧ γαμοῦμαι
ἀπόπλεκτος. Σ. 948. *d.* ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνοῦσας.
ἀποπνιγέντα. EI. 10. εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀ. περιδεῖν.
ἀποπνιγήσομαι. N. 1504. οἶμαι τάλας, δείλαιος ἀ.
ἀποπνίξαι. Σ. 1134. τῷ' οὐτοσί με νῦν ἀ. βούλεται;
ἀποπνίξῃ I. 893. καὶ τοῦτο γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀ.·
ἀποπρῶ. B. 1227. ὦ δειμὸν' ἀνδρῶν, ἀ. τὴν λίγκωδον.
ἀπόπτυστον. I. 1285. ἐν κασαυρίοισι λέκων τὴν ἀ. δρῦσον,
ἀπορά. Σ. 1474. νὴ τὸν Διόνυσον, ἀ. γ' ἡμῖν πράγματα
ἀπορεῖν. B. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀ. με,
ἀπορῆς. N. 743. ἐκ' ἀτρέμα· κἂν ἀ. τι τῶν νοημάτων,
ἀπορήσειν. Ec. 664. εἰωνηθέντες τεθρίζεσαν; τοῦτο γαρόμαι σ' ἀ.
ἀπορήσῃ. Σ. 590. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρίναι μέγα πραγμ' ἀ.,
ἀπορίαν. B. 866. σοφὼν γὰρ ἀνδρῶν ἀ. εὑρισκέτην.
B. 1465. πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀ. δὲ τὸν πόρον.
ἀπέροις. Ec. 424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀ. τρεῖς χοίνικας
ἄπορον. N. 629. οὐδ' ἀ. οἶδε σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμοια·
N. 702. ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἀ. πέσῃ.
ἀπορούντα. Pl. 531. καίτοι τί πλεῖον πλουτεῖν ἐστιν πάντων τούτων ἀ.;
ἀποροῦσα. Θ. 403. *d.* παῖδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἀπορούσαν. O. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπαίων· τὴν δ' ἀ.
ἀπορούσιν. I. 679. *d.* αὐτοῖς πρῶκα, κἀχαρίζῃμην.
ἀπορραίσας. Fr. M. Δραμ. H. N. 10, 3. καὶ πᾶς ἀ. τὸν λυχνοῦχον ἔλαθες;
ἀπέρρητον. I. 648. αὐτοὶ ἀ. ποιησάμενος ταχὺ,
ἀπορῥήτους. Ec. 12. μόνος δὲ μηῤῥὰν εἰς ἀ. μυχοὺς
ἀπορρίψαντες. EI. 624. τῆνδ' ἀ. αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
ἀπερῥῦξ. A. 811. Ἐρινύσι ἀ.
ἀπορῶ. A. 31. *d.* γράδιο, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀπορῶν. EI. 686. *d.* ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
ἀπόσβεσαντες. Σ. 255. *d.* τοὺς λύχνους ἅπμεν οἶκαδ' αὐτοί·
ἀποσβέσας. Π. 608. ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀ.
ἀποσβισθέν. A. 294. μὴ μ' ἀ. λάθῃ πρὶν τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
ἀποσείονται. B. 346. *d.* δὲ λύτας
ἀποσεισάμεναι. N. 287. ἀλλ' ἀ. νέφος ὄμβριον
ἀποσημνυείται. B. 833. ἀ. πρῶτον, ἄπερ ἐκάστοτε
ἀποσκλῆναι. Σ. 160. ἔταν τις ἐκφυτῇ μ' ἀ. τότε.
ἀποσοβεῖ. I. 60. διαπτύουσι ἐστὼς ἀ. τοὺς ῥήτορας.
ἀποσοβῆσαι. B. 45. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀ. τὸν γέλων.
ἀποσοβήσειν. Σ. 460. ἄρ' ἡμέλλομεν ποθ' ὑμᾶς ἀ. τῷ χρόνῳ.
ἀποσοβῆσαι. O. 1032. οὐκ ἀ.; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
O. 1258. οὐκ ἀ.; οὐ ταχέως; εὐρᾶς πατάξ.
ἀποσπάσας. B. 962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀ., ἐξέπληττον αὐτοὺς.
ἀποσπεδῆσαι. O. 8. *d.* τοὺς ὀνυχας τῶν δακτύλων.
ἀποσπῶν. B. 824. ῥήματα γομφοσαγῆ, πυκαπηδὲν ἀ.
ἀποσπατῶ. O. 314. οὐτοσὶ πάλαι πόρειμι κοὐκ ἀ. φίλων.
ἀποστέλλοντας. A. 1054. θαύμαί' ἀ.· ὥστε φαίνεται
ἀποστερῶν. N. 457. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀ. δ' ἔνι.
N. 1464. *d.* νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
Ec. 449. καὶ ταῦτ' ἀποῤῥεῖν πάντα κοὐκ ἀ.·
ἀποστερεῖς. Σ. 509. ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀ.·
O. 1605. *d.* τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ἀποστερεῖσθαι. N. 1072. ἄνεστιν, ἠδυῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀ.
ἀποστερῆσαι. N. 1305. *d.* βούλεται
ἀποστερητικῆν. N. 747. ἐχω τόχου γνώμην ἀ.
ἀποστερητικές. N. 728. ἐξειρετέοι γὰρ γ' εἰσ' ἀ.
ἀποστερητρίδα. N. 730. ἐξ ἀρκαδίας γνώμην ἀ.;
ἀποστερουμένην. Θ. 698. τέκνων με περιῤῥασθ' ἀ.;
ἀπόστηθι. Θ. 627. ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρασι· σὺ δ' ἀ. μοι,
ἀποστῆναι. Σ. 1457. τὸ γὰρ ἀ. χαλεπὸν
ἀποστραφῆναι. EI. 279. *d.* τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
ἀποστρέφεται. EI. 683. *d.* τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
ἀποστρέφετε. A. 455. *d.* τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ἀποστρέψαις. N. 776. ὅπως ἀ. ἀν ἀντιδικῶν δίκην.
ἀποστρέψας. I. 263. εἴτ' ἀ. τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
ἀποσφαγήσεται. Θ. 750. αὐτὴ δ' ἀ. μάλ' αὐτίκα.
Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ᾖδ' ἀ.
ἀποσφάξω. A. 327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρους, οὓς ἀ. λαβών.
ἀποσχεῖν. A. 718. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀ. οὐκέτι
ἀπόσχωνται. A. 771. τοὺς ἔτυσαι φεύγουσαι, ἀ. τε φλήταν,
ἀποτανοιμένῃ. Θ. 1169. κατάρατο τίλμαι· ἀ. λαλῇς;
ἀποτεθρίακεν. A. 158. τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀ.;
ἀπωτειχίσας. O. 1576. ὥστε νοεῖ ἐσθ' ὁ τοῖς θεοὺς ἀ.
ἀποτεμών. I. 1220. ἐμοὶ δ' ἔθωκεν ἀ. τυννουτονί.
ἀποτετιλμένας. Ec. 724. κατανάκη τὼν χείρεν ἀ.
ἀποτετιλμένῳ. O. 806. σὺ δὲ κοῦίχῳ γε σκάφιον ἀ.
ἀποτίλαι. A. 578. ἐπὶ τοῖς ἀρχαῖοι διαῤῥήναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀ.·
Fr. 546, 1. τὸν σαπέρτην ἀ. χρῆ
ἀποτίνεν. Σ. 1255. κἀπεστ' ἀ. ἀργύριον ἐκ κραπάλης.
ἀποτίνεται. Θ. 685. θεὸς ἀ.
ἀποτίσαντ'. Σ. 1424. ὅ τι χρῆ μ' ἀ. ἀργύριον τοῦ πράγματος,
ἀποτίσειν. Ec. 45. ἡμῶν ἀ. κἀρβεῖθεων χοίνικα.
ἀπότισον. Pl. 1059. *d.* ἵνα γὰρ γύμριον μόνον φορεῖ.
ἀποτίσω. Σ. 1263. εἴπερ ἀ. μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν.
ἀπότρεκ'. Θ. 1214. διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀ. ὡς τάχιστα σύ·
ἀπότρεχε. Θ. 1203. σὺ μὲν οὖν ἀ., παιδάριον τουτὶ λοβῶν·
ἀποτρέχῳ. O. 1594. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀ. πάλιν,
ἀποτρέχων. O. 1102. ἐν τοῖσι πίργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀ.
Π. 1133. ταύτην ἐπιπὼν ἀ. οὐκ ἂν ἀ θάνοις;
ἀποτρίψειε. B. 145. οὐ γὰρ μ' ἀ. ΠΡ. εἶτα βίῤῥοῤῥον πολὺν
ἀποτρόπαι'. I. 1307. *d.* οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἰὰν με χρῆ,
ἀποτρόπαιε. Σ. 161. Ἀπολλον ἀ., τοῦ μαντεύματος.
O. 61. Ἀπολλον ἀ., τοῦ χασμήματος.
Π. 359. Ἀπολλον ἀ., μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Σ54. Ἀπολλον ἀ. καὶ θεοὶ φίλοι,
ἀπότρεπον. Ec. 792. ἢ πῦρ ἀ., ἢ διέξειν γαλῆ,
ἀποτρόχων. Fr. 541. ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀ.
ἀποτρῶγει. B. 367. ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἰτ' ἀ.,
ἀποφαγών. I. 497. χῶπως τὰ κάλλια' ἀ. ἥξεις πάλιν.
ἀποφαίνει. O. 713. ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἐτέραν ὥραν ἀ.,
ἀποφαίνουσαι. N. 352. *d.* τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
ἀποφαίνω. Pl. 547. ἀγαθὼν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀ. σ' αἴτιον οὐσαν·
ἀποφαίνων. Σ. 681. ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀ. ἀποκαίνει.
ἀποφανῶ. Ec. 569. ἀλλ' ἀ. τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
ἀπόφερ'. A. 1054. *d.* ἀπώρεσε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
I. 957. αἰβοῖ τάλας. ΛΑ τί ἔστιν; ΔΙΗΜ. ἀ. ἐκποδών.
EI. 1221. *d.* ἀ. ἐὲ κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας
1239. θλίβει τὸν ἔρρον. *d.*, οὐκ ἀνήσομαι.
ἀπόφερε. A. 1054. ἀπόφερ' ἀ. τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
A. 1067. *d.* τὰς σπονδὰς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
EI. 287. *d.* τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἀποφέρειν. Ec. 449. καὶ ταῦτ' ἀ. πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
Ec. 758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. αὐτὰ μᾶλλα τῇ πόλει
760. μέλλεις ἀ.; AN. A. πάνυ γε. AN. B. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
ἀποφεύγει. Σ. 579. κἂν Οἰαγρὸς εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀ. πρὶν ἂν ἡμῖν
Σ. 985. οὐκοῦν ἀ. δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.
ἀπόφευξιν. N. 874. πῶς ἂν μόθοι ποθ' οὗτοι ἀ. δίκης
ἀποφευξούμεθα. O. 932. εἰ μή τι τούτῳ δύντες ἀ.
ἀπόφηναι. N. 368. ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἐμοιγ' ἀ. πρῶτον ἅπαντων.
ἀποφῆναι. I. 817. σὺ δ' Ἀθηναῖος ἐξήτασας μικροσοφιλίτας ἀ.
ἀποφήναιμ'. A. 314. πάλλ' ἂν ἀ. ἐκείνοις ἐσθ' ἃ κἀδικουμένους.
ἀποφήνῃ. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μούσας αἶσιν χρῆται μὴ προαγωγεῖς ἀ.
ἀπόφηνον. EI. 987. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. ἕλην σαυτὴν
ἀποφήνω. B. 845. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀ. σαφῶς
Π. 468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀ. μόνην
ἀποφθῇ. εἰ. I. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀ., ῥύρασης κάκιστον ὄζων;
N. 789. οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀ.,
ἀποφύγοι. N. 167. ἢ ῥᾴδιως φεύγων ἂν ἀ. δίκην
ἀποφύγοις. N. 1151. ὥστ' ἀ. ἂν ἤντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
ἀποφυγόντε. O. 351. τῷδ' ἀ. με.
ἀποφυγών. Θ. 1024. μόλις δὲ γραῦαν ἀ.
Π. 1181. δίκην ἀ.· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
ἀπόφυξιν. Σ. 558. δς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀ.
Σ. 562. ἀλλ' ἀκροῷμαι πάσας φανὰς ἥντων εἰς ἀ.
645. εἰς ἀ. παλάμας.
ἀποφυσήσας. Σ. 330. κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀ.
ἀποχάλα. N. 763. ἀλλ' ἀ. τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
ἀποχειροτονηθῆναι. EI. 667. *d.* τρίς ἐν τἠμκλησίᾳ.

ἀποχηρωθείς. El. 1013. ἀλόμαν ἀλόμαν, ἀ.
ἀπόχρη. O. 1603. ἐμοὶ μὲν ἀ. ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ἀποχρήσουσιν. Pl. 454. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀ. μόνω.
ἀποχρῶσαν. Fr. 417. Z. ἀ. ἠδῆ.
ἀποχώρησον. O. 1647. δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀ., ἵνα τί σοι φράσω.
ἀποψήσει. El. 1231. πεῖρ' ἀ.· ποῦ, ὠμαθέστατε;
ἀποψήσω. A. 1035. ἀλλ' ἀ. σ' ἐγώ, κἀτοῦ πάνυ πονηροῦ εἶ.
ἀποψιλώσουσιν. Cl. 583. πατέρῃ ἀ. τὼν χρόνων, ἵνα διδαχθῇ.
ἀποψῶ. I. 910. ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀ.
ἀποψώμεσθα. Pl. 817. χρυσοῦς, ἀ. δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀπαπαῖ. Σ. 235. πάρεσθ', ὁ δὴ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστὶν ἀ. παπαιάξ,
ἀπράγμον'. I. 261. κἀν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀ. ὄντα καὶ κεχηνότα,
ἀπράγμονα. O. 44. πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀ.,
ἀπράγμοσιν. Σ. 1040. κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀ. ἐρῶν
ἀπραγμοσύνης. N. 1007. μίλακος ζῶν καὶ ἀ. καὶ λεύκης φυλλοβολούσης.
ἀπροσδόκητον. A. 352. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀ. ἤκει·
ἅπτε. N. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄ., παῖ, λύχνον,
ἅπτεσθαι. Ex. 582. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἀ. καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις.
ἅπτεται. I. 1237. πῶς εἶπας; ὦς μοὐ χρησμὸς ἁ. φρενῶν.
ἁπτῆνες. O. 687. ἀ. ἐφρμίρει, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
ἀπτόμενος. I. 1271. σᾶν ἀ. φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίᾳ κακῶν πτένεσθαι.
ἅπτου. A. 365. ἀ. μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ἅπτουσι. N. 768. ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἁ.; ΣΩ. τὴν ἅλων λέγεις;
ἅπτωμαι. B. 894. ὁρῶν μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἁ. λόγων.
ἀπυρήγων. { Fr. 165. } / { 228. } τῶν γὰρ ἀ. (ῥοῶν)
ἄπυρον. Fr. 449. πυκαίσκον ἀ. ἰχθυηρόν.
ἀπύω. I. 1023. ἐγὼ μὲν εἶμ' ὁ νῦν· πρὸ σοῦ γὰρ ἀ.·
ἄπωθεν. O. 1184. κᾶσ' οὐ μακρὰν ἀ., ἀλλ' ἐνταῦθά που
Π. 674. οἰκεῖν ἀ. τὴν κεφαλὴν τοῦ γραδίου,
ἀπωθοῦμαι. A. 450. ὦ θῦμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀ. θέλοντα,
ἀπώλεσ'. O. 493. χλαῖναν γὰρ ἀ. ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἑρίων διὰ τοῦτον.
ἀπώλεσα. A. 174. οἴμοι τάλας, μυττοῦτον ὅσον ἀ.
N. 859. ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δέον ἀ.
ἀπωλέσαμεν. El. 1326. καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀ.
ἀπωλέσαν. Σ. 421. οἷς σ' ἀ. Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
El. 284. χρῄσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀ.
631. ἐμβαλόντες ἐξεμέμβολον κυφέλην ἀ.
A. 1152. πολλοὺς μὲν ἀνδρας Θετταλῶν ἀ.,
ἀπώλεσας. N. 856. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῦμάτιον ἀ.;
N. 1265. ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀ.
Σ. 829. ἐνίοις οὕτοσ' ὡς ὀλίγου μ' ἀ.
El. 1210. οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαί', ἀ.
1250. ὦ δυσκάθαρτε δαίμον, ὡς μ' ἀ.,
ἀπώλεσάς. El. 1212. ἀ. μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
ἀπώλεσεν. Σ. 1389. ὅδι γὰρ ἀνὴρ ἐστιν ὃς μ' ἀ.
B. 1208. Ἄργος κατασχὼν. Al. Ληκύθιον ἀ.
1213. πηδᾷ χορεύων. Al. Ληκύθιον ἀ.
1219. ἢ δυσγενὴς ὢν Al. Ληκύθιον ἀ.
1226. Ἀγήνορος παῖς Al. Ληκύθιον ἀ.
1233. θοαῖσιν ἵπποις Al. Ληκύθιον ἀ.
1238. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς Al. Ληκύθιον ἀ.
1241. θύων ἀπαρχὰς Al. Ληκύθιον ἀ.
1245. ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γὰρ, Ληκύθιον ἀ.
Π. 839. αἰχμὸς γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων ἀ.
ἀπώλετο. El. 604. βήματ' εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀ.
O. 1514. ἀπώλοιτ' ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἄτ' ἀ.;
B. 1141. πτερῷ οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀ.
ἀπωλόμεσθ'. A. 233. ὦ ὁ λάφυκα δημότης ὡδ' ἐστ' ἐμοὶ.
O. 338. διαφορεῖθηναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀ. ἄρα.
ἀπωλόμην. A. 382. ἀ. μολυνσπραγμονούμενος.
Θ. 1025. σαπρὰν, ἀ. ὄμως.
ἀπῶμνυν. I. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀ.·
ἀπὼν. I. 612. ὅσην ἀ. παρέχεις ἡμῖν φροντίδα·
ἀπωσαμένη. El. 775. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀ. μετ' ἐμοῦ
ἀπωσάμενοι. El. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀ. πολέμοιο
ἀπωσάμεσθα. Σ. 1085. ἀλλ' ὅμως ἀ. ἐὰν θεοὶς πρὸς ἐσπέρα.
ἀπωτέρω. N. 771. ἀ. στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
O. 1474. ἐκτοσὼν τι, κορδάκε ἀ.
ἄρ'. A. 90. ταῦτ' ἀ. ἐρενάκιζες σὺ, δῦο δραχμὰς φέραν. κ.τ.λ.
ἄρ'. A. 76. ἀ. αἰσθάνει τὼν κατάγελων τῶν πρίσβεων; κ.τ.λ.
ἆρα. A. 393. ἆρα 'στὶν ἄμα. μοι κορτεμὰν ψυχὴν λαβεῖν, κ.τ.λ.
ἆρα. A. 238. εἴγα πᾶς, ἠκούσατ', ἄνδρες, ἀ. τῆς εὐφημίας; κ.τ.λ.
ἆρά. N. 465. ἀ. γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ τοτ' κ.τ.λ.
ἀραιντ'. B. 1406. οὐς οὐκ ἀν ἀ. οὐδ' ἑκατὸν λίγυπτιοι.
ἀράκους. Fr. 364. ἀ., πυρούς, πτισάνην, χύνδρον, ζειάς, ἄραια, ὄρυζα, θυμάν.
ἀραμένη. A. 332. ἀ., παῖσιν ἐμαῖς
ἀράμενοι. El. 1335. ἀλλ' ἀ. φέρω-
Ex. 774. καὶ φασὶν οἴσειν ἀ. AN. B. φήσουσι γάρ.
ἀράμενος. Σ. 1443. ἀλλ' ἀ. ἐγὼ σε Φι. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι ποιῶ;
El. 763. παῖδαι ἐπείρων, ἀλλ' ἀ. τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν.
B. 32. ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὕσον ἀ. φέρε.
525. ἀλλ' ἀ. οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα;
ἄραντα. A. 274. μέσην λαβοῦσ', ἀ., καταδράντας. El. 889. ὥστ' εὐθέως ἀ. ὑμᾶς τὼ σκέλη
ἄρας. I. 1130. ἀ. ἐπάταξα.
Ἄρᾶς. Fr. 481. Ἀ. Ἱερῶν·
ἀρᾶσθε. Θ. 350. ἀ., ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
ἄρατε. B. 1339. κἀλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρύσον ἀ., θέρμετε δ' ὕδωρ,
ἀργαλέῳ. Θ. 788. ἔρᾶσε, νείκη, στάσιε, ἀ. λύπη, πόλεμοε. φέρε δὴ νυν,
ἀργαλέας. A. 764. ποθεῖν ἐκείνους; ἀ. εὖ οἶδ' ὅτι
ἀργαλέον. Σ. 1279. τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀ. ὡς σοφόν·
Π. 1. ὡς ἀ. πράγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
ἀργαλέος. N. 450. κέντρων, μιαρῶν, στρώμα, ἀ.,
ἀργαλέων. A. 324. ὑπό τε νόμων ἀ.
B. 1532. ἀ. τ' ἐν ὅπλοις ξυνῴδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
ἀργαλεωτάτων. I. 978. ὡῶν ἀ.
Ἀργεῖ. I. 465. οὔκουν μ' ἐν' Ἀ. οἷα πράττει λανθάνει.
Ἀργεῖοι. Fr. 153. Ἀ. φῶμες·
ἀργεῖοι. El. 475. οὐδ' οἶδε γ' ἐλκνον οὐδὲ ἀ. πάλαι
Ἀργεῖος. Ex. 201. Ἀ. ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
Ἀργείους. I. 466. πρῴφασιν μὲν Ἀ. φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἀργελόφους. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷ τῆς σῆς τοὺς ἀ. περιπρῶνων.
ἀργῆτα. O. 1747. δεινὼν τ' ἀ. κεραυνόν.
ἀργοί. Fr. 722. ἀ. κάθηνται μοι γυναῖκες τέτταρες.
ἀργοὺς. N. 316. ἥκατ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀ.!
Π. 516. ἢν ἐξῇ ζῆν ἀ. ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν·
Ἀργόλας. Fr. 284, 1. οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀ.
ἀργὸν. B. 948. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἀν ἀ.,
B. 1498. διατριβὴν ἀ. ποιεῖσθαι,
Ἄργος. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς Ἄ. ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
B. 1208. Ἄ. κατασχὼν Al. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀργός. N. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀ. ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
El. 256. ἑστήκασ' ἀ.; οὐτοσί σοι κύβδελος.
Ex. 880. ἀ., μυνγοριάστ' τε πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Π. 922. ζῆν ἀ.; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
ἀργοὺς. N. 334. οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀ., ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
Ἄργους. I. 813. ὦ πόλις Ἄ., κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφέρῃς;
Π. 601. ὦ πόλις Ἄ., κλύεθ' οἷα λέγει.
Ἀργοῦς. B. 1382. εἰθ' ὡφελ' Ἀ. μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ἀργυρᾶ. Fr. M. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀ. ἐστὶ κατακεκερματισμένα.
ἀργύρεια. Fr. 350. ἀ.
ἀργυρῖδίων. O. 1622. ὅταν διαριθμῶν ἀ. τύχῃ
Ἀ. 1051. εἴ τις ἀ. δεῖ·
Π. 147. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀ.
240. αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀ.,
Fr. 462. ἥτοιν τι τὰς γυναῖκας ἀ.
ἀργύριον. I. 472. καὶ ταῦτά μ' οὖτ' ἀ. οὔτε χρυσίον
N. 98. οὐτοι διδάσκουσ', ἀ. ἢν τις διδῷ,
Σ. 1255. κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀ. ἐκ κραπάλης.
1424. ὅ τι χρῇ μ' ἀποτίσαιτ' ἀ. τοῦ πράγματος,
A. 492. ὅ τι βούλοιντ' τὸ γὰρ ἀ. τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
Θ. 937. κοίλην προτείνειν, ἀ. ἢν τις διδῷ,
Ex. 186. ὁ μὲν λαβὼν ἀ. ὑπερεπήνεσεν,
305. κεῖν' ἀ. λαβὼν
447. ἱμάτια, χρυσί', ἀ., ἐκπώματα,
601. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀ. δὲ
Π. 156. αἰτοῦσιν οὐκ ἀ. οὐ χρυσίον. KA. τί δαί;
158. ἀσχυνόμενοι γὰρ ἀ. αἰτεῖν ἴσως
357. ἐκεῖθεν ἥκεις ἀ. ἢ χρυσίον·
520. ὅταν ἀ. κἀκείνου ἔχῃ; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
Fr. 255. ἀ.
ἀργύριόν. Fr. 24. οὐδ' ἀ. ἐστιν κεκερματισμένον.
ἀργυρίου. I. 1197. πρίσβεις ἔχοντες ἀ. βαλάντια.
El. 121. ἔνδον δ' ἀ. μηδὲ ῥακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
Π. 519. ὠνησάμενθ' ἀ. δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
808. ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀ. καὶ χρυσίου

ἀργυρίου. Π. 982. ἀλλ' ἀμαξᾶς ἐν ἠγησ' εἴνοσιν
ἀργυρίων. Ο. 600. τῶν ἁ.· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες.
ἀργυρολόγους. Ι. 1071. αἰτεῖ ταχείας ἁ. οὐτοσί·
ἀργυροῦς. Π. 1041. τοὺς ἰχθυηροὺς ἁ. πάρεσθ' ὁρᾶν.
ἀργύρῳ. Ex. 822. χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἁ. γὰρ χρώμεθα.
ἀρδην. Θ. 274. ὀμνυμι τοίνυν πάντας τὰ. τοὺς θεούς.
ἀρδομένων. Ν. 282. καρποὺς τ' ἁ. ἱερὰν χθόνα,
ἀρδω. { I. 96. } τὸν νοῦν ἀν' ἁ. καὶ λέγω τι δεξιόν.
{ 114. }
Δ. 384. ἁ., ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
Ἄρει. Ει. 457. Ἄ. δὲ μή; TP. μή. ΧΟ. μηδ' Ἐναλίῳ γε; TP. μή.
ἀρεῖς. Β. 377. ἀλλ' ἔμβα χἤπως ἁ.
ἀρέσκει. Σ. 776. τουτί μ' ἁ. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην Σ. 818. ἐν ἐτι ποθῶ, τὰ δ' ἀλλ' ἁ. μοι. ΒΔ. τὸ τί;
1339. τάδε μ' ἁ.· βάλλε κημούς.
Ει. 1143. ἐμπαίειν ἐμοιγ' ἁ., τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
Θ. 406. τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἁ. τῆς κόρης.
Β. 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἁ.; Δι. μᾶλλὰ πλεῖν ἡ μάνομαι.
Ex. 710. φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἁ. σφῷν; ΒΛ. πάνυ.
Π. 353. καί μ' οὐκ ἁ. τό τε γὰρ ἐξαίρησθαι ἄγαν
ἀρέσκῃ. Ι. 1311. ἢν δ' ἁ. ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθήσθαι μοι ἐνθάδε.
ἀρέσκουσίν. Α. 189. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἁ. μ', ὅτι
ἀρετάς. Β. 1036. τάξεις, ἁ. ὀπλίσεις ἀνδρῶν; Δι. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
Β. 1040. ὅθεν ἡμῖ φρὴν ἀπομαχαμένη πολλὰς ἁ. ἐποίησεν,
ἀρετῇ. Α. 548. ἁ. φρένεμοι.
ἀρετῆς. Α. 544. μετὰ τῶνδ' ἁ. ἔνεχ' αἷς
Ἄρεως. Ο. 835. Ἄ. νεοστιός. ΕΤ. ὦ νεοστὶ δέσποτα·
Β. 1021. δράμα ποήσασ' Ἄ. μεστὸν. Δι. ποῖον; Δι. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ θήβᾳ
Ἄρῃ. Π. 328. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δίξεις μ' Ἄ.
ἀρήξεν'. Θ. 696. γυναῖκες, οὐκ ἁ.; οὐ πολλὴν βοὴν
ἀρήξετε. Α. 459. οὐχ ἕλξετ', οὐ παήσετ', οὐκ ἁ.;
Π. 476. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἁ.;
ἀρήξομεν. Α. 304. ἢ τότ' αὖτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἁ.;
Ἄρης. Fr. 471, 2. Ἄ. κατέσκηψ' ἐς τε μονομάχου πάλης
ἀρθεὶς. Σ. 51. ἁ. ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται·
Σ. 1023. ἁ. δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
ἀρθέν. Ο. 578. τούτουσ δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν ψέφος ἁ.
ἀρθῆσαι. Α. 565. τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἁ. τάχα.
ἀρθῆτε. Ν. 266. ἁ., φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
ἄρθροις. Σ. 1494. νὺν γὰρ ἐν ἁ. τοῖς ἡμετέροις
ἄρθρων. Ει. 86. ἁ. ἵνας πτερύγων ῥύμῃ.
ἀρθῶμεν. Ν. 276. ἁ. φανερὰ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
Ἀρίγνωτον. Ι. 1278. νὺν δ' Ἄ. γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ἀρίζηλωτοι. Ι. 1329. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἁ. Ἀθῆναι,
ἀριθμῶν. Ο. 1251. πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἁ.; καὶ δή ποτε
Π. 537. φθειρῶν τ' ἁ. καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λίγω σοι
ἀριθμός. Ν. 1203. ἁ., πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι·
ἀριθμοῦσιν. Σ. 333. τὰς χοιρίνας ἁ.
ἀρισθ'. Θ. 355. τὰ δ' ὅσαις προσῄκει
ἀριστ'. Ν. 529. ὁ σάφρων τε χὠ κατανήγων ἁ. ἠνουσάτην,
Θ. 260. ἀρ' ἀρμόσει μου; Ἀρ. ἦ, Δι' ἁ. ἔχει.
Β. 1161. ἄνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἁ. ἐπῶν ἔχων.
1295. ἐγὼ δὲ πεῖθω γ', ἔπος ἁ. εἰρημένον.
ἀριστα. Ι. 688. τὶς τἀπίλοιπ' ἁ.
Ι. 1380. καταληπτικοὶ τ' ἁ. τοῦ θορυβητικοῦ.
Θ. 303. ἁ. ποιῆσαι, πολυνοφλοῦς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
Π. 577. ἀπὸ τῶν πολεμίων τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἁ.
ἄριστά. Ex. 111. δημηγορήσει· ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἁ. που.
ἀριστᾶν. Ν. 416. μήτε βίγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀ. ἐπιθυμεῖς,
Ἀριστάρχου. Fr. 467. μανθάνοντες τοὺς Ἴδηρας τοὺς Ἄ. πάλαι·
ἀριστᾷς. Ex. 470. δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἁ. τε καὶ βάνῃς ἅμα.
ἀριστε. Ι. 457. ὦ γενικώτατον κρίπας ψυχῆν τ' ἁ. πάντων,
Fr. 231. b, 1. Κηφισοῦν ἁ. καὶ μελάντατε,
Ἀριστείδῃ. Ι. 1325. οἷός περ Ἄ. πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίᾳ.
ἀριστέρ'. Ο. 1567. οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἁ. οὔτως ἀμπέχει;
ἀρίστην. Α. 889. σκεύασθε, παῖδες, τὴν ἁ. ἔγχελυν.
ἀριστήσετε. Σ. 435. εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις ταχείαις οὐδὲν ἁ.
ἀρίστισον. Ο. 659. ἁ. εὐ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
ἀριστίζων. Ι. 538. ὡς ἀπὸ σμικρᾶς κατάνης ὑμᾶς ἁ. ἀπέπεμψεν,
Ἀριστόδημος. Γr. Μ. Δαιτ. 35. ὁ πρῶτος Ἄ.
Ἀριστογείτονι. Α. 633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἄ.,
Ἀριστοκρατεῖσθαι. Ο. 125. ἁ. δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥ. ἐγώ;
Ἀριστομάχην. Ο. 806. πρὸς Ἄ. δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
ἀριστον. Α. 644. ἥζουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἁ.,
Ι. 873. κρίνω σ' ὅσων ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἀνδρ' ἁ.
Ν. 430. τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἁ.
1048. καί μοι φράσον, τὸν τοῦ Διὸς παῖδαν τίν' ἀνδρ' ἁ.
Σ. 48. γιγνόμενος· ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἁ. ΣΩ. πῶς; ΞΑ. ὅπως;
194. νὺν μ' ὦντ' ἁ.· ἀλλ' ἴσως, τίνων φάγῃς
305. καθίσαι νὺν, πόθεν ὠνηούμεθ' ἁ.; ἔχεις ἐλ-
1194. θώρακ' ἁ. Φι. παῦε παύ', οὐδὲν λέγεις.
Ο. 1602. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πράσβεις ἐπ' ἁ. καλῶ.
Β. 763. τὼν ἁ. ὤντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχων
1027. νικᾶν δεῖ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἁ.
Ex. 348. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἁ. γυνή
469. ἁ. οὐ δώσουσι. ΧΡ. σὺ δέ γε νὴ Δία
995. τὼν τῶν γραφέων ἁ. ΠΡ. ἁ. οὔτοσ δ' ἔστι τίς;
ἄριστον. Σ. 613. ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὼν ταμίαν, ὀπτ' ἁ. παραθῶν ἔμοι.
Ει. 1281. Ἄ. προτίθεντο καὶ αὖθ' ἡδιστα πάσασθαι
Fr. 424, 2. ἡμῶν τὸ ἁ. ἐοικε.
ἄριστος. Σ. 1097. φροντὶς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἁ.
Ει. 675. ὁ Κλεώνυμος; TP. ψυχὴν ἁ., πλὴν γ' ὅτι
736. εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἁ.
ἀριστός. Σ. 954. μὰ Δί', ἀλλ' ἁ. ἐστι τῶν νυνὶ κινῶν,
Σ. 958. καὶ τἄλλ' ἁ. ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
Ἀρίστυλλος. Ex. 647. εἴ σε φιλήσειεν Ἄ., φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Π. 314. τὴν εἶναι σὺ δ' Ἄ. ὑποχάσκων ἐρεῖς·
Fr. 456. Ἄ.:
ἀριστώσῃ. Ι. 815. καὶ πρὸς τούτοις ἁ. τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
Ἀρίφραδες. Ex. 129. πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἄ., παῦσαι λαλῶν.
Ἀριφράδην. Σ. 1280. εἶτ' Ἄ., πολύ τι θυμοσοφικάτατον,
Ἀριφράδῃς. Ι. 1281. Ἄ. ποιηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
Ει. 883. ἐκεινοσὶ νεύει. TP. τίς; ΟΙ. ὅστις; Ἄ.,
Ἀρκαδίᾳ. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ τοτ' ἐν Ἄ. πεντάβολον ἡλιάσασθαι,
Ἀρκαδίας. Ι. 801. οὐχ ἥκα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἄ. προνοούμενος, ἀλλ' ἴνα μάλλον
ἀρκεῖ. Α. 917. ἁ. χαμαὶ νῷν. ΜΥ. μὰ τὼν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ,
ἀρκέσει. Fr. 113. κοιτὼν ἀπάσαις εἶς, πύελος δὲ μί' ἁ.
ἄρκτου. Fr. 337. ἁ.
ἄρκτον. Fr. 536, 2. τὴν ἁ. ἄρτον, τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,
ἄρκτος. Α. 645. κἀτ' ἐχουσα τὸν κρόκωτὸν ἁ. ἢ Βραυρωνίοις·
ἄρκυς. Α. 790. πλεξάμενος ἁ.,
ἅρμ'. Ν. 69. ὅταν σὺ μέγας ὦν ἁ. ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ἅρμα. Β. 1403. ἐφ' ἁρματοῦ γὰρ ἁ. καὶ νεκρῷ νεκρὸς.
ἁρμαμξῶν. Α. 70. ἐφ' ἁ. μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἁρμαστὴν. Ι. 557. πρυνομένων ἐν ἁ.
ἅρματ'. Ει. 722. ὑφ' ἁ. ἐλθὼν Ξηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Β. 1405. δύ' ἁ. εἰσήγηνεκα καὶ νεκρὼ δύο,
ἅρματα. Ει. 901. ἁ. δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
ἅρματε. Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἁ.,
ἁρματος. Ι. 968. ἐχων κατάστασιν καὶ στεφάνην ἐφ' ἁ.
Σ. 1427. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἁ.,
Β. 1403. ἐφ' ἁ. γὰρ ἅμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς.
ἁρματολίας. Ει. 415. καὶ τοὺ κύκλου παρεμφορῶν ὑφ' ἁ.
Ἀρμόδιον. Α. 980. οὐδὲ πρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἄ. ζῶσεται
Ἀρμοδίου. Α. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἄ., καλαί.
Ι. 786. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἄκουσας εἰ τῶν Ἄ. τις ἐκείνων;
Σ. 1225. ᾠδω δὲ πρῶτοσ Ἄ.· δέξει δὴ σύ.
Fr. 377, 2. ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζ(ε)ν Ἄ. μέλος.
Ἀρμοδίῳ. Ex. 682. κᾶτα στήσασα παρ' Ἄ. κληρῶσω πάντας, ἕως ἂν
ἁρμόξῃ. Ο. 564. τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁ. καθ' ἑκαστον·
ἁρμονίαις. Fr. 553. αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἁ. χιάζων ἢ σιφνιάζων.
ἁρμονίαν. Ι. 994. εἰν, ὦε ἁ. ὁ παῖς
Ν. 968. ἐντεναμένους τὴν ἁ., ἢν οἱ πατέρες παρέδοσαν.
Θ. 162. κάλκαῖος, οἵπερ ἁ. ἐχύμισαν,
ἁρμονίων. Ι. 533. τὼν θ' ἁ. διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέραν ἂν περίερρει,
ἁρμόσαι. Σ. 872. ἅπασιν ἡμῖν ἁ.
ἁρμόσει. Θ. 260. ἀρ' ἁ. μοι; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ἅρν'. Β. 847. ἁ. ἅρνα μέλαιναν παῖδες ἐξανάγκατε·
ἅρνα. Β. 847. ἁρν' ἁ. μέλαιναν παῖδες ἐξανάγκατε·
ἀρνακίδων. Ν. 730. ἐξ ἁ. γνώμην ἀποστερητρίδα ;
ἀρνεῖσθον. Ι. 893. ἁ.; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μαρωτότω,
ἀρνήσεται. Ex. 365. ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἁ.

ἀρνός. Σ. 572. *εἰ μὲν χαίρει ἀ. φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεῆσαι·*
ἀρνομένος. Ἐκ. 798. *ἀπτ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀ.*
ἀρνῶν. Fr. 320. *κεφαλάς τ' ἀ., καλὰς ἐρίων.*
ἄρξαι. Ι. 905. *ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἀ. σε δεῖ*
Ἀρ. 436. *Ἕλλησιν ἀ. πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν.*
ἄρξας. Σ. 557. *ἀρχὴν ἀ. ἢ τὰ στρατιὰ τοῖς ξυσσίτοις ἀγορᾶς ὧν·*
ἄρξει. Ι. 1307. *ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἀ. ποτ', ἀλλ' ἐὰν με χρῇ.*
ἄρξεις. Ι. 839. *τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἀ. ἔχων τρίαινον,*
ἄρξετ'. Ο. 185. *ὥστ' ἀ. ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,*
ἄρξῃ. Ι. 797. *ἴνα γ' Ἑλλήνων ἀ. πάντων. ἐστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν*
Ι. 801. *οὐχ ἵνα γ' ἀ. μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον*
ἀρξόμεθα. Α. 1042. *ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀ.*
ἀρξωσιν. Ο. 1607. *ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἀ. κάτω·*
ἀρότους. Β. 1034. *γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὅρας, ἀ.· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος*
ἀρότροις. Π. 515. *ἢ γῆς ἀ. ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θέρισασθαι,*
ἀροῦν. Π. 525. *ὥσσ' αὐτὸς ἀ. ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τᾶλλα τε μοχθεῖν*
ἀρουραίας. Β. 840. *ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀ. θεοῦ;*
ἀρούραις. Β. 1533. *κἄλλοις ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀ.*
ἀρούσιν. Fr. 476, 6. *ἔπεστα κολεοῦντα ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀ.*
ἄρπαγα. Ν. 351. *τί γάρ, ἢν ἀ. τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;*
Fr. 525. *ἰκτῖνα παντόφθαλμον ἀ. τρέφων.*
ἁρπαγῆς. Ι. 248. *καὶ τελέυτην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀ..*
ἁρπάζειν. Ν. 982. *οὐδ' ἀνηθὸν τῶν πρεσβυτέρων ἀ. οὐδὲ σέλινον,*
Π. 597. *τοὺς δὲ πένητας τῶν ἄνθρωπων ἀ. πρὶν καταθεῖναι.*
ἁρπάζῃς. Ι. 892. *ἀν μὲν ἀ. καὶ βαρδοκηῆς παρὰ τὰν πόλεων ὁ δὲ δόμοι*
ἁρπάζων. Ι. 205. *ὅτι ἀγκάλιαις ταῖς χερσὶν ἀ. φέρει.*
Ι. 778. *ἀ. γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθῆσω.*
ἁρπαλέως. Λ. 331. *στιγματίαις θ', ἀ.*
ἁρπαξ. Ι. 137. *ἀ., κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.*
ἁρπάσαι. Ι. 1202. *εἶτ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀ.*
Ἐπ. 300. *νὺν γὰρ ἡμῖν ἀ. πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.*
Ο. 1111. *κἀν λαχώστες ἀρχίδιον εἶθ' ἁ. βούλησθέ τι,*
ἁρπάσας. Σ. 837. *ὁ κῶνα παρόξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἀ.*
Ο. 350. *τοὶς δὲ γαμβάνωμ' τοιδοῖ; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἀ.*
Σ. 892. *ἰκτῖνος εἰς ἀν τοῦτο γ' οἰχοιθ' ἁ.;*
1624. *καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἁ. λάθρα,*
Β. 994. *μή σ' ὁ θυμὸς ἁ.*
ἁρπάσασα. Α. 1160. *λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἁ. φεύγει.*
ἁρπάσομαι. Ει. 1118. *ἀλλ' ἁ. σφῷν αὐτὰ· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.*
Ἐκ. 866. *τὼν ἐσφερόντων ἁ. τὰ σιτία.*
ἁρπασόμενος. Ο. 1460. *τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.*
Π. 801. *ἀνίστασ' ὡς ἁ. τὰς ἰσχάδας.*
ἁρπτιαι. Ει. 510. *Γοργόνες ὀξυόφεγγα, βατιδοσκόποι, ἁ..*
ἄρρεν. Α. 748. *τί τοῦτ' ἔχεια τὸ σκληρόν; Γτ. Γ. ἁ. παιδίον.*
Ἐκ. 549. *μὴ φροντίσῃς· ἁ. γὰρ ἔτεκε παιδίον.*
ἄρρεν'. Ν. 682. *ἄτ' ἁ. ἐστὶν, ἄτα δ' αὐτῶν θήλεα.*
Ν. 688. *οὐκ ἁ. ὑμῖν ἐστιν ; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ*
Θ. 564. *οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἁ. εἶτα σαυτῇ*
ἄρρενα. Ν. 659. *τὼν τετραπόδων ἄτ' ἐστὶν ὀρθῶς ἁ.*
Ν. 663. *ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὼν ἁ.*
671. *ἁ. καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρύπῳ*
672. *ἁ. πιλῶ 'γὼ κἀρδοπον ; ΣΩ. μάλιστά γε,*
685. *ἁ. δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία.*
687. *ἀλλ' ὁ ποιητὴ, ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἁ.*
ἀρρήκτως. Λ. 182. *ξυνομόσαμεν, ὅπως ἂν ἁ. ἔχῃ ;*
ἀρρῆτων. Ν. 302. *οὐ σίβασ ἁ. ἱερῶν, ἵνα*
ἀρρίχους. Ο. 1309. *ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀὐ μὲν ἰὼν τὰς ἁ.*
ἀρσενι. Θ. 125. *ἁ. βοᾷ δοκίμῳ*
Ἄρταμει. Α. 1262. *ἀγρότερ' Ἄ. σηροκτόνε*
Ἀρτεμιτίῳ. Λ. 1251. *ὄκα τοι μὲν ἐπ' Ἄ.*
Ἀρτεμοευξία. Ο. 1201. *μεμῆσαι τοίνυν τοὔνομ'· Ἄ.*
Ο. 1214. } Ἄ.
1217. }
1223. }
1225. *κακὸδαιμον· ἀλλὰ τρίξι' Ἄ.*
Ἀρτέμιδι. Ο. 871. *γομήτρῃ, καὶ Ἄ. Ἀκαλανθίδι,*
Ἀρτέμιδος. Β. 1274. *εὐφαμεῖτε μελισσοτνόμοι δόμον Ἄ. πέλας οἴγειν.*
Ἄρτεμιν. Α. 435. *εἴ τάρρα νὴ τὴν Ἄ. τὴν χεῖρά μοι*
Λ. 922. *ποῖα ζῴαθοι; μὴ μοὶ γε. ΜΥ. νὴ τὴν Ἄ.,*
949. *μηδέν. ΜΥ. ποιησω ταῦτα νὴ τὴν Ἄ.*
1280. *ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄ.·*
Ἄρτεμιν. Θ. 115. *κόραν ἀείσατ' Ἄ. ἀγροτέραν.*
Θ. 119. Ἄ. ἀπειροκαλῶν.
517. *ταῦτ' οὐ ποιοῦμαι τὰ κακά ; νὴ τὴν Ἄ.,*
569. *πρόσθεν μόνον, κἀγὼ σε νὴ τὴν Ἄ. ΓΥ. Γ. τί δράσεις ;*
742. *ἡσύχαιν. ΜΝ. ἡσύχαια σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Ἄ.*
971. Ἄ., ἀνασσαν ἀγνήν.
Ἐκ. 90. πληρουμένης, τάλαινα ; ΓΥ. Η. νὴ τὴν Ἄ.,
136. *ἰδοὺ γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Θ. νὴ τὴν Ἄ..*
Ἄρτεμις. Ο. 874. *οὐκέτι Κολανίτὶ, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄ.*
Β. 1359. *Ἄ. καλὰ*
Ἀρτεμισία. Α. 675. *ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀ.·*
Θ. 1200. *ὄνομα δὲ σοι τί ἐστὶν; ΕΥ. Ἀ.*
Ἀρτεμων. Α. 550. *ὁ περιπήγορος Ἄ.,*
ἄρτι. Ν. 141. *ἀνῆρε' ἀ. Χαιρεφῶντα Σοκράτης κ.τ.λ.*
ἀρτιάζομεν. Π. 816. *στατήρισι δ' οὐ θεράπεντες ἀ.*
ἀρτίως. Α. 337. *οὐδ' ἐμοὶ λέγοντος ἰμεῖς ἀ. ηκούσατε.*
Α. 1170. *τῇ χειρὶ τίλεθον ἀ. κεχεσμένον*
Ν. 726. *ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦγαθ', ἀπόλωλ' ἀ.*
1149. *ἐκείνοσ, εἴφ', ἐν ἀ. εἰσῆγαγες.*
Σ. 11. *κἀμοὶ γὰρ ἀ. ἐπεστρατεύσατο*
13. *καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀ.*
744. *τότ' ἐπεμαίνετ' ἐγνωκε γὰρ ἀ.,*
836. *τί δ' ἐστὶν ἐτεὸν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀ.*
913. *τυρὸν κάκιστον ἀ. ἐνήρυγον*
Ο. 81. *ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀ. νὴ τὸν Δία*
Β. 433. *ξένω γὰρ ἐσμεν ἀ. ἀφιγμένοι.*
Ἐκ. 30. *ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀ.*
Fr. 326, 1. *ἀλλ' ἀ. κατέλιπον αὐτὴν σμωμίνην*
ἄρτοι. Fr. 200. *ἀκρωκλί', ἄ., κἀραβοι.*
ἄρτον. Ι. 282. *νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπύρρηθ', ἁμ' ἀ. καὶ κρέας*
Ν. 1383. *μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἥκον σοι φέρων ἄν ἀ.·*
Ει. 120. *ἡνίκ' ἂν αἰτίῃς' ἀ., πάσταν με καλοῦσαι,*
853. *οὐτ' ἀ. οὐτε μάζαν, εἰωθυὶ ἀεὶ*
Ἐκ. 307. *πεῖν ἅμα τ' ἀ.*
Π. 320. *λαβὼν τιν' ἀ. καὶ κρέας*
1136. *εἰ μοι πορίσαι ἀ. τιν' εὖ πεπεμμένον*
Fr. 158. *εἴτ' ἀ. ὑπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν*
163, 4. *τῆς τηγῆς ἀ. λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.*
536, 2. *τὴν ἄρκτον ἀ., τὴν δὲ Τυρὼ προῆαλίδα.*
ἄρτος. Α. 1207. *ὁ δ' ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα λεπτὸς ἀ.*
ἀρτοποιία. Fr. 295. ἀ.
ἀρτοπώλια. Β. 112. *τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀ.,*
ἀρτοπῶλίδας. Β. 858. *ἄνδρας ποιητὰς ἀστερῶ ἀ.*
ἀρτοπῶλιδος. Σ. 238. *τῆς ἀ. λαβὼν' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,*
ἀρτοπῶλιον. Fr. 199. 1. *ἥκω θεαρίωνος ἀ.*
ἀρτοστροφεῖν. Fr. 587. ἀ.
ἄρτους. Ι. 778. *ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἀ. σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.*
Σ. 1391. *ἀ. δὲκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.*
Β. 505. *ἑπεττεν ἀ., ἡψε κατερικτὼν χύτρας*
551. *ἐκκαίδεκ' ἀ. κατέφαγ' ἡμῶν.*
Ἐκ. 606. *ἀ., τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.*
Fr. 384. *ὀβολίας ἀ.:*
ἄρτων. Π. 190. *ἑρωτος ΚΛ. ἀ. ΧΡ. μουσικῆς ΚΛ. τραγημάτων*
Π. 543. *λίθων κύμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἀ.*
Ι τ. 208. *ἄλλος δ' εἰσέγερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἁ. περίλοιπα θρύμματα.*
ἀρυβάλλω. Ι. 1094. *εἶτα κατασπίνδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀ.*
ἀρυστίχουσ. Σ. 855. *ἐγὼ γὰρ εἴχον τούσδε τοὺς ἀ.*
ἀρυταίνεις. Fr. 383. *βαλανεῦς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀ.*
ἀρυταίνῃ. Ι. 1091. *τοῦ δῆμου καταχεῖν ἀ πληθυγέναν.*
ἀρύτεσθε. Ν. 272. *εἴτ' ἀρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀ. πρὸχουσιν,*
ἀρχά. Α. 821. *ὅθεννερ ἀ. τῶν κακῶν ἁμὶν ἔφυ·*
ἀρχαί. Ν. 1197. *ἀ. τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔγῳ τε καὶ νέᾳ;*
ἀρχαία. Π. 1042. *ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀ. φίλη,*
ἀρχαῖά. Ν. 984. *ἀ. γε καὶ Διπολιῶδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα*
Σ. 1336. *ἀ. γ' ἰμῶν· ἁρὰ γ' ἰσθ'*
ἀρχαίαισιν. Ι. 1323. *ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοισι οἰκεῖ ταῖς ἀ. Ἀθήναις.*
Ι. 1327. *ἀλλ' ὁλολύξατε φαινομένοισιν ταῖς ἀ. Ἀθήναις*
ἀρχαίαν. Ν. 961. *λέξω τοίνυν τὴν ἀ. παιδείαν, ὡς διέκειτο,*
Σ. 651. *ἰάσασθαι νόσον ἀ. ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.*
ἀρχαῖκά. Ν. 821. *ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀ.*
ἀρχαίοις. Ἐκ. 585. *τεῖς ἀ. ἐνδιατρίβων, τοῦτ' ἐσθ' ὁ μάλιστα δέδοικα.*
ἀρχαιομελητιδωνοφρυνιχέρατα. Σ. 220. ἀ.,
ἀρχαῖον. Ν. 1357. *ὁ δ' εὐθέως ἀ. εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν*
Ἐκ. 216. *βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀ. νόμον*
Π. 323. *ἀ. ῥᾷθ' προσαγορεύειν καὶ σαπρὸν·*

ἀρχαῖόν. Fr. 96. *οἶδα μὲν ἃ. τι δρῶν κοὐχ λέλησθ' ἐμαυτόν.*
ἀρχαῖος. N. 915. *θρασὺς εἶ πολλοῦ.* ΑΔ. *οὐ δέ γ' ἁ.*
N. 1469. *Ἰδοὺ γε Δία πατρῷον· ὡς ἁ. εἶ.*
ἀρχαιότερος. O. 469. *ἁ. πρόγονε τὸν Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε*
ἀρχαίους. O. 331. *παρέβη μὲν θεσμοὺς ἁ.,*
ἀρχαῖς. Σ. 682. *οὐ γὰρ μεγάλη βουλεία 'στιν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἁ.*
Σ. 886. *νέαισιν ἁ., ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.*
Λ. 490. *ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἁ. ἐπίχοντες,*
ἀρχαῖσι. Λ. 578. *ἐπὶ ταῖς ἁ. διαῖρηαι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·*
ἀρχαίῳ. I. 1331. *δὸ' ἐκεῖσε ὁρᾶν τετριγοῦσα, ἁ. σχήματι λαμπρῷ,*
ἀρχαίων. I. 507. *εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἁ. κωμῳδιδάσκαλος ἡμᾶς*
I. 816. *ἀφελὰν τ' οὐδὲν τῶν ἁ. ἰχθῦς καινοὺς παρίθηκε.*
Ex. 587. *δρᾶν ἀντ' ἀλλήνων ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἁ. ἀμελῆσαι.*
ἀρχάς. Θ. 52. *δρυόχους τιθέναι δράματος ἁ.*
ἀρχε. Λ. 998. *ἀπὸ Πανός;* KH. *οὔκ, ἀλλ' ἁ. μὲν, οἰῶ, Λαμπιτὼ,*
Ἀρχέδημον. Β. 417. *σκώψαμεν Ἄ. ;*
ἀρχεῖν. Σ. 519. *οἰόμενος ἁ.· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,*
Σ. 577. *καὶ ταγαδὰ μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἁ.*
668. *ἁ. αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖν.*
Ει. 1052. *ἐξὸν σπεισαμένοις κοιὴν τῆς Ἑλλάδος ἁ.;*
Ex. 232. *ἐῶμεν ἁ., σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,*
556. *τι δρᾶν ; ὑφαίνειν ;* ΒΔ. *οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἁ. Πρ. τίνων ;*
715. *ἁ., καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,*
Π. 917. *ἁ. καθίστησιν ;* ΣΥ. *κατηγορεῖ δὲ τίς ;*
ἀρχεις. Σ. 678. *σοὶ δ' ὧν ἁ., πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πτυλεύσας.*
ἀρχέλας. I. 164. *τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἁ. ἔσει,*
Ἀρχενόμῳ. B. 1507. *τόδε δ' Ἄ.·*
Ἀρχεπτολέμου. I. 794. *ἀλλὰ καθείρας αὐτὸν βλίττεις· Ἄ. δὲ φέροντος*
ἀρχεται. Θ. 67. *καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἁ.· χειμῶνος οὖν*
ἀρχετε. Α. 760. *ἄλας οὖν φέρεις ;* ΜΕ. *οὐχ ὑμεῖς αὐτῶν ἁ. ;*
ἀρχή. Α. 528. *κἀντεῦθεν ἁ. τοῦ πολέμου κατερρύγη*
Σ. 77. *οὐκ, ἀλλὰ φίλο μὲν ἦν ἐστιν ἁ. τοῦ κακοῦ.*
575. *ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἁ. καὶ τοῦ πλούτου καταχρήνη ;*
587. *καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἁ.*
1485. *σχήματος ἁ.*
1486. *μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἁ.*
ἀρχηγέτας. Fr. 186. *ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἁ.*
ἀρχήν. I. 1112. *ἁ., ὅτε πάντες ἀν-*
Σ. 557. *ἁ. ἀρξαι ἢ 'σὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων*
619. *ἆρ' οὐ μεγάλην ἁ. ἄρχω*
O. 508. *ἤρχον δ' οὔτω σφῶϊν τὴν ἁ., ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι*
554. *κἀπεὶ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἁ. τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·*
Fr. 50. *ἢ ὦᾳ' αἰτοῦντες ἁ. πολέμου πορεύειν μετὰ Πεισάνδρου.*
ἀρχῆς. I. 322. *ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἁ. ἐξῆλουν ἀναί-*
Σ. 548. *καὶ μὴν εὐδύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἁ. ἀποδείξω*
604. *πρωκτὸν λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἁ. τῆς περισέμνου.*
672. *σὺ δὲ τῆς ἁ. ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.*
1031. *θρασέως ξυστὰς εὐδὺς ἀπ' ἁ. αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,*
Ει. 84. *εὐθὺς ἀπ' ἁ. ῥάμμ' πίσυνον,*
750. *καὶ θαλάσ' μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἁ. μέλει.*
996. *πάλιν ἐξ ἁ.*
1327. *συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἁ.,*
O. 485. *ὥστε κἀλεῖται Περσικοὺς ἔρως ἀπὸ τῆς ἁ. ἔτ' ἐκείνης.*
B. 591. *εἶχες ἐξ ἁ., πάλιν*
1030. *ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἁ.,*
1137. *πῶς φῄς μ' ἀμρεῖν ;* ΕΥ. *αἴθις ἐξ ἁ. λέγε.*
Ex. 517. *περιμένατέ νυν, ἵνα τῆς ἁ., ἢν ἄρτι κεχειροτόνημαι,*
587. *δρᾶν ἀντ' ἀλλῆς ἁ. ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.*
985. *ἐπὶ τῆς πρότερας ἁ. γε τοῦτ' ἦν, ὦ γλύκιον'*
Π. 221. *οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἁ. πάλιν.*
866. *εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἁ. ; ὁ δὲ*
1113. *εἰργασθ' ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἁ. βλέπειν*
ἀρχῖδιον. O. 1111. *κἂν λαχώντες ἁ. εἶσ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,*
ἀρχιτεκτονεῖν. Fr. 241. *τὸ δὲ ἁ.*
ἀρχομαι. B. 221. *ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἁ.*
ἄρχομεν. O. 1226. *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἁ., ἡμεῖς δ' οἱ θεοὶ*
ἀρχμένοισιν. I. 1263. *τί κἀλλιον ἁ.*
ἀρχόμενος. Σ. 846. *ἀφ' Ἑστίας ἁ. ἐπιτρίψω τινά.*
ἄρχοντα. O. 1733. *ἁ. θεοῖς μέγαν*
ἄρχοντας. O. 1100. *ἐὰν δὲ τὸ τῆς ἐξελαύνῃ τοὺς ἁ., καὶ μὴ*
ἄρχοντος. Α. 67. *ἐπ' Εὐθυμένους ἁ.·* Δι. *οἴμοι τῶν βραχμῶν.*
ἄρχοντων. Σ. 692. *καὶ κοινωνὸν τῶν ἁ. ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,*
ἄρχου. O. 684. *ἁ. τῶν ἀνταπάσεων.*
Θ. 1064. *ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'.* ἀλλ' *ἁ. λόγων.*
ἀρχουσά. Ex. 237. *ἁ. τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖν ποτέ.*
ἀρχουσι. Ex. 655. *ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἤν τις ὑβρίᾳ παρὰ τοῖς ἁ. δίκην τῳ,*
ἀρχουσιν. B. 1072. *ἀνταγορεύειν τοῖς ἁ. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ 'χων,*
ἀρχω. Σ. 512. *ὅστις ἁ. τῶν ἁπάντων.* ΒΔ. *οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς*
Σ. 619. *ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἁ.*
ἀρχώμεθα. El. 1270. *νῦν αὖθ' ὑπλοτέραν ἀνδρῶν ἁ.* ΤΡ. *παῦσαι*
ἄρχων. Σ. *αὐτὸς ἁ. μόνος.* 479
Σ. 700. *ὅστις πόλεων ἁ. πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,*
B. 361. *ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἁ. καταδωροδοκεῖται,*
Fr. 156, 3. *ἐὰν με τῶν ἁ. ἀφῄτε. β. δεχόμεθα·*
ἄρχων. Σ. 303. *ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἡν μὴ τὸ δικαστήριον ἁ.*
Σ. 1108. *οἱ μὲν ἡμῶν αὖτερ ἁ., οἱ δὲ μὰ τοὺς ἔνδεκα,*
1441. *ὕβρις, ἐὰν ἂν τὴν δίκην ἁ. καλῇ.*
O. 1123. *ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἁ.;* ΠΕ. *οὐτοσί.*

ἀρωγάν. { B. 1265. 1267. 1271. 1275. 1277. } *ἰὴ, κύπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἁ.;*

ἀρωραῖοι. A. 762. *ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶν ἁ. μύες,*
ἄς. N. 1224. *τῶν δώδεκα μιᾶν, ἃ. ἔλαβες ὑποψίμενος κ.τ.λ.*
Ex. 22. *ἁ. Φιλόμαχός πσ' εἶπεν, εἰ μέμησθ' ἔτι, κ.τ.λ.*
ἁς. A. 173. *οὐχ ἁ. σποδὰς ἔχωντι ταὶ τρήρεες*
ᾆσαι. I. 408. *ἠσθέετ' ἠπιαινίσαι καὶ Βακχέβακχον ᾆ.*
I. 529. *ᾆ. δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίᾳ πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε,*
1356. *ᾆ. Σιμανίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη.*
ᾄσαιμι. I. 405. *ᾆ. γὰρ τότ' ἂν μόνον*
ἀσαλαμίνιος. B. 204. *ἄπειρος, ἀθαλάττοπτος, ἁ.*
Ἀσαναίων. A. 170. *τὼν τῶν Ἄ. γα μὰν βυάχετον*
Ἀσαναίως. A. 1244. *ἐς τοὺς Ἄ. τε κἰῄς ἡμᾶς ἅμα.*
A. 1250. *εἶδον ἁμὲ τὼς τ' Ἄ.,*
Ἀσαναν. A. 980. *πᾶ τᾶν Ἄ. ἐστιν ἁ γερουία*
Ἀσάνας. A. 1300. *καὶ χαλκίοισον Ἄ.*
ἀσαφής. B. 1122. *ἁ. γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.*
ἄσβεστος. El. 1287. *πίργων δ' ἐξεχέοντο, βοᾷ δ' ἁ. ὀρώρει.*
ἀσβόλου. O. 245. *ἀποπεδόνηκας.* ΜΝ. *φεῦ, ἰοὺ τῆς ἁ.*
ἀσεβοῦσ'. Θ. 366. *ἁ., ἀδικοῦσι τε τὴν πόλιν.*
ᾄσει. El. 1297. *οὐ πράγματ' ἁ· σάφρονος γὰρ ἔᾳ πατρός.*
ἀσελγῶς. Π. 560. *καὶ γαστρῶδεις καὶ παχυκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἁ.,*
ᾄσεται. A. 880. *οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμῴδιον ᾆ.*
Σ. 1241. *ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς κἀτ' ἁ.·*
El. 1267. *ἀττ' ᾆ. προαναβαλλεῖται μοι δοκεῖ.*
ᾄσῃ. O. 489. *ὑπὸ τῆς ῥάμμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὀπύσαν, μόνον ὄρθριον ᾆ.,*
ἀσθενεῖς. Π. 258. *ὡς εἰκὸς ἐστιν ἁ. γέροντας ἄνδρας ἤδη;*
ἀσθενοῦντας. El. 636. *τοὺς πένητας ἁ. κἀποροῦσιν ἀλφίτων,*
ἀσθενοῦσαν. Θ. 618. *τί δῆτά μ' ἔλκεις ἁ.;* ΚΛ. *εἶπέ μοι,*
Ἀσίαδος. Θ. 120. *Λατὼ τε, κρούματά σ' Ἄ.*
ἀσκαλαβώτου. N. 170. *ὑπ' ἁ.* ΣΤ. *τίνα τρόπον; κάτεπέ μοι.*
ἀσκάντην. N. 633. *τοῦ Στρεψιάδου; ἐξεὶ τὼν ἁ. λαβῶν.*
ἀσκαρδάμυκτος. I. 292. *βλέξον ἐς μ' ἁ.*
ἀσκεῖν. N. 1059. *οὐ φῄσει χρῆναι τοὺς νέους ἁ., ἐγὼ δὲ φημί.*
B. 1025. *ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξὴν ἁ., ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.*
1030. *ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἁ. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,*
Π. 47. *ἁ. τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον ;*
50. *τὸ μηδὲν ἁ. ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.*
ἀσκέποτον. Ex. 258. *ἐκεῖνο μόνον ἁ., ὅν σ' οἱ τοξόται*
ἀσκῆσαι. N. 961. *καὶ μὴ λαλεῖν μόνον ἁ.*
ἀσκητικόν. A. 1055. *ἁ. τὸ χρῆμα τοῦ τοσήματος.*
ἀσκητῶν. Π. 585. *ἀνεκήρυττεν τῶν ἁ. τοὺς νικώντας στεφανωσας*
ἀσκιδίῳ. Ex. 306. *ἐν ἁ. φέρων*
Ἀσκληπιόν. Π. 640. *μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἄ.*
Ἀσκληπιοῦ. Σ. 123. *νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἄ.·*
Π. 411. *ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἄ.*
621. *ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἄ.*
636. *Ἄ., παιώνιε εὐμενοὺς τυχών.*
ἀσκοθύλακος. Fr. 217. *ἁ.,*

ἀσκόν. Α. 1002. πρώτιστος. ἀ. Κτησιφῶντος λήψεται.
Α. 1225. ἀνῷοτό μοι τὸν ἀ.
1230. τήρελλα νυν, ὦ γεννᾶδα· χῶρεῖ λαβὼν τὸν ἀ.
1231. δοντες σὲ καὶ τὸν ἀ.
Ν. 442. αὐχμεὶν, μιγῶν, ἀ. δαίρειν,
ἀσκοπτήρα. Fr. 482. ἀ.
ἀσκός. Θ. 733. τοιοῦ τί ἐστιν; ἀ. ἐγίνεθ' ἡ κόρη
ἀσκούντας. Fr. 1. καλοκἀγαθίαν ἀ.;
ἀσκούς. Fr. 648. θυσαὶ γὰρεκ τοῦς ἀ.
ἀσκωλίαζ'. Π. 1129. ἀ. ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ἀσκωμ'. Α. 97. ἀ. ἔχεις τοι περὶ τὼν ὀφθαλμὼν κάτω.
ἀσκώματα. Β. 364. ἀ. καὶ λίνα καὶ πύτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
ἀσκῶν. Α. 549. ἀ., προποτήρων, κάδους ὀνουμένων,
Ἀσκώνδᾳ. Σ. 1191. Ἐρουδὼν παγκρατίον· Ἀ. καλῶς,
Σ. 1383. Ἐρουδὼν ἐμαχέσατ' Ἀ. καλῶς,
ἀσμ'. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθὼν ἀ. ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
ἀσματοκάμπτας. Ν. 333. κυκλίων τε χορῶν ᾄ., ἄνδρας μετεωροφένακας,
ἄσμενα. Εἰ. 600. προσγελάσεται λαβὼν' ἀ.
ἄσμεναι. Εἰ. 540. διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄ.,
ἄσμενοι. Εἰ. 1286. Θωρήσσοντ' ἀρ' ἔπειτα πεπαμένοι, ΤΡ. ἄ., οἴμαι.
ἀσμένοις. Εἰ. 582. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἥλθες ἡμῖν ἄ., ὦ φιλτάτη.
ἄσμενος. Α. 267. τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄ.,
ἄσμενόδ. { Εἰ. 557. / Fr. p. 505. } ἄ. σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.
ὄσομαι. Α. 261. ἐγὼ δ' ἀκουνοθεῖν ᾄ. τὸ φαλλικόν.
Σ. 1231. ἰὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἑτέρου ᾄ.
ἀσόμενος. Α. 14. Δεξίθεος ἐσῄλθ' ᾄ. Βοιώτιον.
ἀσον. Εἰ. 1296. ᾄ. πρὶν εἰσίεναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
ἀσπάζομαι. Ν. 1145. παῖ, ἡμῖ, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀ.
Π. 324. ἀ. δ', ὅτιὴ προθύμων ἥκετε
1042. ἀ. ΠΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλη,
ἀσπαζόμεσθ', Fr. 714. ἀ. ἐρεμία καὶ σκαλμίδια,
ἀσπαζόμεσθα. Ο. 1377. ἀ. φιλύμενον Κωηείαν.
ἀσπάζωνται. Σ. 607. ἀ. διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀσπάζου. { Εκ. 971. / 974. } ἀνοιξον, ἀ. με·
ἀσπάλαθος. Fr. 588. ἀ.:
ἀσπάσασθαι. Εἰ. 559. ἀ. θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
Ἀσπασίας. Α. 527. ἀντεξέλεψαν' Ἀ. πόρνα δύο·
ἄσπερ. Ι. 254. ἀ. Εὐφράτης ἐφιστῶν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
ἄσπερ. Α. 1064. ἀ. πάλαι δεινῶσθαι καὶ βλιμιδδόμασι.
ἀσπίδ'. Α. 1140. τὴν ἀ. αἴρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
Α. 190. εἰς ἀ., ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ,
192. εἰς ἀ. ὁμόσην μηδὲν εἰρήνης πέρι
560. ὅταν ἀ. ἔχων καὶ Γοργύνα τις κᾶτ' ὠνῆται κορακίνους.
ἀσπίδα. Α. 966. οὐκ ἀν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀ.·
Ν. 989. τὴν ἀ. τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
Σ. 17. ἀναρπάσαντα τοῖς ὀνοῦν ἀ.
23. κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀ.;
Εἰ. 236. μᾶλλον ἢ τὸ γῆπις ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀ.
438. τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀ.
Α. 52. μήτ' ἀ. λαβεῖν ΚΑ. Κιμβρικὸν ἐνδύσομαι.
185. θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπὲν τὴν ἀ.,
Π. 450. ποῖον γὰρ οὐ θύρακα, ποίαν δ' ἀ.
Fr. p. 505. τὴν δ' ἀ. ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως,
ἀσπιδοποβλῆς. Σ. 592. εἶτ' Εὐσάθοα χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀ.
ἀσπίδας. Α. 58. σπουδᾶν ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀ.
Ι. 856. νύκτωρ κατασπάσαντες ἀν τὰς ἀ. θέοντες
Εἰ. 1274. σὺν ᾗ' ἔβαλον βυσοὺς τε καὶ ἀ. ὀμφαλόέσσας.
1275. ἀ.; οὐ παύσει μεμηνέουν ἀσπίδος ἡμῖν;
1481. ἀ., φαλλοροεῖ.
Fr. 47. ἵσταισθ' ἐφεῖῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀ.
ἀσπίδι. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ἐκβραμύντες σὺν δόρει σὺν ἀ.
Εἰ. 357. ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀ.
1298. ἀ. μὲν Ἄαλον τὶς ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ
ἀσπίδος. Α. 1122. τοὺς κιλλίβαντας οἴσε, παῖ, τῆς ἀ.
Α. 1124. φέρε δεῦρο γραμματοῦ ἀ. κύκλον.
1136. τὰ σπράμματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀ.
1181. καὶ Γοργὼν' ἐζῆτηρεν ἐκ τῆς ἀ.
Εἰ. 1275. ὀσπίδας; οὐ παύσει μεμηνέουν ἀ. ἡμῖν;
1303. ὅτι ταῦθ' σοῦ ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀ.
Α. 627. καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὐσίας ἀ. χαλκῆς πέρι,
ἀσπίδων. Α. 539. κἀντεθεῖν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀ.
Ι. 846. ἐὰν ἀν ἢ τῶν ἀ. τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
Εἰ. 447. κεῖ τις δορυδὸς ἢ κάπηλος ἀ.,
ἀσπίδων. Α. 282. ἐφ' ἑπτακείδεις' ἀ. πρὸς ταῖς πύλαις καθεῖδον.
Β. 928. ἀλλ' ἢ Σκαμάβροις, ἢ τάφροις, ἢ 'π' ἀ. ἐπόντας
ἀσπὶς. Α. 279. ἢ δ' ἀ. ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμῆσεται.
ἀσπίσιν. Ι. 847. ἐπίεχεν ἐν ταῖς ἀ.· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
ἄσσον. Ι. 1306. καὶ τὶν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνῆρ' ἀ. οὐκ ἐλῃλύθει·
ἀστάθμητος. Ο. 169. ἄνθρωπος ὤρις ἀ. πετόμενος,
ἀσταί. Θ. 541. παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεισμεν ἀ.,
ἄστει. Ο. 491. ἐς δεκάτην γὰρ ποτὲ παίδαρίον κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἀ.,
ἀστεῖα. Β. 906. ἀ. καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ἀστείαν. Fr. 552, 2. οὐτ' ἀ. ὑποθηλύτερον
ἀστεῖον. Ν. 204. οὖν, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀ. λέγεις.
Π. 1150. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀ. εἶναί σοι δοκεῖ;
ἀστεῖόν. Ν. 1064. μᾶχαιραν; ἀ. γὰρ κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Σ. 1258. ἢ λόγων ἔλεξας οὕτω ἀ. τινα,
Β. 5. μηδ' ἕτερον ἀ. τι; ΔΙ. πλὴν γ', ὦν θλίβομαι.
901. τὸν μὲν ἀ. τι λέξεω
ἀστειοτάτας. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀ. ἐπινοίας·
ἀστεῖω. Α. 811. νὴ τὸν Δί' ἀ. γε τὼ βοσκήματε·
ἀστεμφίσιν. Fr. 563. καὶ ἀ. οὐτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἶνος συνάγουσι τὰς
ἀστενακτί. Εκ. 164. σὺ δ' ἀ. περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ἀστέον. Ν. 1205. ἐπ' εὐτυχίασιν ἀ. μοὐγκώμιον.
ἀστέρα. Εἰ. 837. Ἀοῦν αὐτὸν πάντες ἐκαλοῦν ἀ.
ἀστέρες. Εἰ. 833. ὡς ἀ. γεγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Εἰ. 838. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀ.,
ἀστεροειδεῖα. Θ. 1067. ἀ. νῶτα διφρεύσον'
ἀστεροπᾶς. Ο. 1746. τάς τε πυρῶδεις Διὸς ἀ.,
ἀστεροπῆς. Ο. 1748. ὦ μέγα χρύσιον ἀ. φάος,
ἀστέρος. Ο. 1007. ὀρθὰ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀ.,
ἀστέρων. Εἰ. 840. τὼν πλουσίων οὖτοι βαδίζουσ' ἀ.,
ἀστεως. Ν. 47. ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἀ.,
Εἰ. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἀ.
Εκ. 300. ὅρα δ' ὅπως ἀσθήσομεν τοὐσδε τοὺς ἐξ ἀ.
Fr. 169, 1. ἐξ ἀ. νυν εἰς ἀγρὸν χωρώμεν· ὡς πάλαι δεῖ ἀστήρ. Εἰ. 834. μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἐστιν ἀ. νῦν ἐκεῖ;
Ο. 1710. ἀ. ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
Θ. 1050. εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀ.
Β. 343. νυκτέρου τελετῆς φασφόρος ἀ.
ἀστοί. Ο. 34. ἀ. μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
Α. 638. ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἀ. λόγων κατάρχομεν
Εκ. 834. ὦ πάντες ἀ., νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
ἀστοῖς. Εκ. 153. ἀ. τοῖσιν ἀ. ἐμέλων; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἀστός. Ο. 32. ὁ μὲν γὰρ ἀν οὐκ ἀ. εἰσβαίζεται.
ἄστρα. Εκ. 83. ἕως ἔτ' ἐστὶν ἀ. καὶ τὸν οὐρανόν·
ἀστραγάλους. Σ. 295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ. δήπουθεν, ὦ παῖ.
ἀστραπάς. Α. 566. ἰὰ λάμαχ', ὦ βλέπων ἀ.,
ἀστραπῆς. Ν. 583. κἀπουσίῳ δεινὰ· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀ.·
ἀστραπηφορεῖ. Εἰ. 722. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀ.
ἀστραπείας. Ι. 443. σὺ δ' ἀ. γ' εἴκοσιν,
Εἰ. 526. γλυκύτατον, ὥσπερ ἀ. καὶ μύρον.
ἀστράπτευτος. Σ. 1117. τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀ. ὦν
ἀστράψῳ. Σ. 626. κἀν ἀ., ποππύζουσιν,
ἀστρονομεῖν. Ν. 194. αὐτοὺς καθ' αὑτὸν ἀ. διδάσκεται.
ἀστρονομία. Ν. 200. ἀν αὐτῇ. ΣΤ. τοῦτ' δὲ τί;
ἄστυ. Α. 33. στυγῶν μὲν ἀ., τὸν δ' ἐὼν δῆμον ποθῶν,
Ο. 1014. πλὴν συχναὶ κατ' ἀ. ΜΕ. μὰν στασιάζετε;
Β. 1225. Σιδωνιὸν ποτ' ἀ. Κάδμος ἐκλιπὼν
Εκ. 673. τὴν δὲ διαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἀ.
Fr. 536, 3. τὸ δ' ἀ. σῦκα.
ἀστῶν. Α. 508. τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀ. λέγω.
Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀ., οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀσύνετ'. Θ. 463. καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀ., ἀλλὰ
ἀσφαλείας. Ο. 293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦγάθ', ἀ. οὔνεκα.
ἀσφάλειός. Α. 682. οἷς Ποσειδῶν ἀ. ἐστιν ἡ βακτηρία·
ἀσφαλές. Ο. 1459. ἀ. ξυντυγχάνειν.
ἀσφαλῆ. Ο. 316. κοινὸν, ἀ., δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
ἀσφαλῶς. Εἰ. 867. ἅπαντας ὄντας ἀ.
Β. 387. καὶ μ' ἀ. πανήμερον
Εκ. 481. φύλαττε σαυτὴν ἀ., πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι.
ἀτ'. Εἰ. 623. εἰ δ' ἀ. ὀντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διεμαν̓ρέενοι κ.τ.λ.
ἀταλαιπώρως. Fr. 250. οὔτως αὐτοῖ ἀ. ἢ ποίησις διέκειτο.
ἀταρ. Α. 412. ἀ. τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις, κ.τ.λ.
ἀταυρώτῃ. { Α. 217. / 218. } οἴκοι δ' ἀ. διάξω τὸν βίον
ἄτε. Ο. 285. ἀ. γὰρ ὧν γενναῖος ὑπὸ συκοφαντῶν τίλλεται,
ἀτεγκτε. Θ. 1017. ἰώ μοι μοίρας ἀ. δαίμων·

ἀτέκμαρτος. Ο. 170. ἁ. οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
ἀτενής. Σ. 730. μηδ' ἁ. ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀεήρ.
ἀτεράμονες. Α. 181. ἁ., Μαραθωνομάχαι, σφενδαμνινοι.
ἀτεράμων. Σ. 730. μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἁ., τό' ἀνήρ.
ἀτερον. Α. 813. τὸ μὲν ἁ. τούτων σκορῶλον προπαλίδος,
Α. 814. τὸ δ' ἁ., αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.
ἄτερος. Σ. 138. οὐ περιδρομεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἁ.;
ἀτερός. Σ. 841. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἁ. φησιν κύων
ἀτεχνῶς. Α. 37. νὺν οὖν ἁ. ἤκω παρεσκευασμένος
Ν. 408. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἁ. ἔπαθον τοντὶ ποτε Διασίοισιν.
425. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἁ. τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἁπαντῶν'
453. δράσεται ἁ. ὁ τι χρῄζοισιν'
1174. ἁ. ἐπαυδᾷ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Σ. 722. καὶ νὺν ἁ. ἐθέλω παρεχειν
Ει. 199. ὑπ' αὐτὸν ἁ. τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
206. ὑμᾶς παραδώτες δρᾶν ἁ. ὁ τι βούλεται·
Ο. 605. ὡς ἀνθρωπός γε κακῶς πράττων ἁ. οὐδεὶς ἐγαίνει.
820. καλὼν γὰρ ἁ. καὶ μέγ' εὖρες τοὔνομα
Β. 106. καὶ μὴν ἁ. γε παμπόνηρα φαίνεται.
Π. 109. ἁ. ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
362. ὡς οὐδὲν ἁ. ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
ἀτηρότατον. Σ. 1299. οὐ γὰρ ἁ γήρων ἁ. ἄρ' ἦν κακὸν
ἄτης. Ει. 605. πρώτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἁ. Φοίβαι πρόξας κακῶς·
ἀτθ'. Σ. 55. ὁλίγ' ἁ. ἐπειπὼν πρώτον αὐτοῖσιν ταδί,
Fr. 499. ὀπηνίε' ἁ. ὑμεῖς κοπιᾶτ' ἐρχούμενοι.
ἀτθ'. Ι. 668. ἴν' ἁ. ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
Ει. 1281. Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἁ. ἤδιστα πάσασθαι.
ἄτιμα. Α. 518. ἁ. καὶ παράσημα καὶ παρῴκενα,
ἀτιμάσῃ. Ν. 1121. ἢν δ' ἁ. τὶς ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεὰς,
ἀτίμοις. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἁ. τὰς πύλας
ἄτιμον. Ο. 166. ὡς τοῦτ' ἁ. τοὐργον ἐστίν, αὐτίκα
ἀτιμόν. Β. 692. εἴτ' ἁ. φημι χρῆναι μηδεν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
ἀτιμώσας. Ει. 743. ἐξῆλθε' ἁ. πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρίλυσεν.
ἄτις. Α. 1249. τὰν τεὰν μάλαν, ἁ.
ἀτολμον. Ν. 458. οὐκ ἁ., ἀλλ' ἑτοιμον, ἴσθι δ' ὡς
Β. 899. λῆμα δ' οὐκ ἁ. ἀμφοῖν,
ἀτοπίαν. Α. 349. καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἁ. τῶν δημοτῶν.
ἀτοπίας. Β. 1372. νεοχμὸν, ἁ. πλεῖν,
ἀτοπόν. Ο. 1208. ἁ. γε τοντὶ πράγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
ἀτοπος. Ο. 276. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἁ. ἐστὶν ὀριβάτης;
Ει. 956. ἁ. δ' ἐγκειται μοί τις πόδοι.
ἀτράκτοις. Α. 568. ἐπεινεγκοῦσαι τοῖσιν ἁ. τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε,
ἄτρακτον. Β. 1347. Λίνου μαστὸν ἁ.
ἀτράκτων. Α. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἁ. πράγματα δεινὰ
ἀτραπόν. Ν. 76. μᾶν εἴρων ἁ. δαιμονίοις ὑπερφυᾶ,
Fr. 143. ὅρμου παρόντος τῆν ἁ. κατερρύην.
ἀτραπός. Ο. 22. ὁδὸς. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἁ. οὐδαμοῦ.
Β. 123. ἀλλ' ἔστιν ἁ. ζῦντομος τετριμμένη.
ἀτραπούς. Ο. 100. μέρηκες ἁ., ἢ τί διαμινύεται;
ἀτρίμ' Β. 339. οὐκοῦν ἁ. ἕξεις, ἢν τι καὶ χορῶῃ λάβῃς;
ἀτρίμα. Ι. 24. ὥσπερ δεῦμένοι νὺν ἁ. πρωτον λέγε
Ν. 743. ἐχ' ἁ. κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων.
Ο. 1244. ἐχ' ἁ. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
Θ. 230. ἐχ' ἁ. σαυτὸν κάνάμυττε, ποῖ στρέφει;
ἀτρίμας. Α. 861. κατάθου τὰ τὰν γλάγαν' ἁ., 'ἰσμηνία'
Ν. 390. ἁ. πρώτον παππαῖ παππαῖ. κάπειτ' ἐπάγει παπαπαπαῖ,
Ο. 1200. ἐχ' ἁ.' αὐτοῦ στῆθ'. ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
1572. ἕξεις ἁ.; ΠΟΣ. οἰμαῖε· πολὺ γὰρ δῆ σ' ἐγὼ
ἀτρεμί. Ν. 261. ἀλλ' ἐχ' ἁ. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
Ἀτρέως. Β. 1269. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀ. πολυκοίρανε μάνδανέ μου πᾶι.
ἀτρυγέτου. Σ. 1521. καὶ θεῶν' ἀλδὸς ἁ.
ἄττ'. Α. 487. παράσχες, εἰποῦσ' ἁ. ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ. κ.τ.λ.
ἄττ'. Ει. 704. χάτερα πόσ' ἁ. οἷει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
Β. 936. σὺ δ' θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ ἁ. ἐστὶν ἄτ' ἐποίεις;
ἄττα. Α. 98. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεῦ ἁ. σ' ἀπέπερφεν φράσον κ.τ.λ.
ἄττα. Ν. 630. ὅστις σκαλαθυμρᾶτ' ἁ. μικρὰ μανθάνων,
Ν. 1137. ἐμοὶ μέτρ' ἁ. καὶ δίκαι' αἰτουμένου
Θ. 423. Λακωνίκ' ἁ., τρεῖς ἑξοντα γομφίους.
Fr. 499. πιθοῦ χελιδὼν τηνικ' ἁ' φαίνεται·
ἀτταγᾶς. Α. 875. νάσσας, κολοιοὺς, ἁ., φαλαρίδας,
Σ. 257. τὼν πηλὸν ὥσπερ ἁ. τυρβάσεις βαδίζων.
Ο. 248. ἁ. ἁ.
297. οὐτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ γὴ Δί' ἁ.,
761. ἁ. οὐτος παρ' ἡμὶν ποικίλος κεκλήσεται.
Fr. 379. ἁ. ἤδιστον ἔφειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.
ἀτταταῖ. { A. 1190. / 1198. / N. 707. } ἁ. ἁ.,
ἀτταταῖ. Θ. 223. ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. ἁ. ἰατταταῖ.
Θ. 1005. ἔτι μᾶλλο βοᾶις. ΜΝ. ἁ. ἰατταταῖ·
Β. 57. ἁλλ' ἀκθοῖς; Δι. ἁ. ΠΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
Ἀττικάς. Α. 56. ἀλλ', ὦ μάλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀ.,
Ἀττικῇ. Fr. 162, 1. ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτορυὲς Ἀ.,
Ἀττικῆς. Ο. 1704. πανταχοῦ τῆς Ἀ. ἡ
ἀττικίων. Ει. 214. ναὶ τὼ σιὼ, νὺν ἁ. δόσει δίκην.
Ἀττικοί. Σ. 1076. Ἀ. μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ἀττικόν. Ν. 209. ὡς τοῦτ' ἀληθὲς Ἀ. τὸ χωρίον.
Ν. 1176. ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν' Ἀ. βλέπος.
Ἀττικός. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀ. μέλιτ'
Ἀττικοῦ. Σ. 1090. μηδὲν' Ἀ. καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδριάκτορον.
ἀττικωνικοί. Ει. 215. εἰ δ' οὐ τι πράξουσ' ὠγαθὼν ἁ.
ἀτυχήσεις. Ν. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρᾶμεν ἄρρῶν, ὡς οὐκ ἁ.,
αὖ. Α. 9. ἀλλ' ἀδυνήθην ἕτερον ἁ. τραγῳδικὸν,
Αὐαίνου. Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμεῖς; ΧΑ. παρὰ τὸν Α. λίθον,
αὐγαῖς. Ν. 286. μαρμαρέαις ἐν ἁ.
αὐγάς. Θ. 500. ὑπ' ἁ. οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
αὐδᾶ. Β. 369. τοὐτοις ἁ. καὶθὶς ἀπαυδᾶ καὶθὶς τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδᾶ
αὐθ'. Ι. 780. ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' ἁ. ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει. κ.τ.λ.
αὐθ'. Ει. 1270. ἁ. ὁπλοτέραν ἀνδρὰν ἀρχόμεθα. ΤΡ. παῦσαι κ.τ.λ.
αὐθαδίαν. Θ. 704. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν ἁ.
αὐθαδικῇ. Α. 1116. καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' ἁ.,
αὐθαδόστομον. Β. 837. ἄνθρωπον ἀγριοποιῶν, ἁ.,
αὐθαδῶς. Β. 1020. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' ἁ. σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
αὐθημερόν. Α. 522. ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' ἁ.
Ο. 1303. φορῶν πυρῶν τὐνδοῦς κλείσα' ἁ. ἀπέδωκεν.
αὐθις. Α. 854. οὐδ' ἁ. αὖ σε σκώψεται Παύων ὁ παμπόνηρος, κ.τ.λ.
αὐθίς. Ν. 1328. ἁ. με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλεῖν λέγε.
αὐλακα. Ο. 1400. ἀλίμενον αἰθέρος α. τέμνων.
Θ. 782. χωρεῖ χωρεῖ ποίαν α.;
αὐλάς. Ει. 161. ὀρθὼς χώρει Διὸς εἰς α.,
αὐλει. Θ. 1186. α. σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
αὐλεῖ. Ο. 223. (α.)
αὐλείας. Ει. 982. τῆς α. παραυστόπουσιν·
Fr. 251. πρὸς τὸν στροφὰ τῆς α. σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.
αὐλείοισι. Σ. 1482. τὶς ἐπ' α. θύραις θόσσει;
αὐλῇ. Ο. 1055. εἰρημένοις ἡμῶν ἐν α., φράζομεν μεθίεναι.
αὐλημάτων. Β. 1302. σκολίων Μελήτου, Καρικῶν α.,
αὐλῆν. Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν α. ἅπασαν διεκτύοις
αὐλῆς. Σ. 1215. δροφὴν θέασαι, κρεκάδι' α. θαύμασον·
αὐλητά. Ει. 891. φιλοττάριον α., τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
αὐληταί. Α. 862. ὑμεῖς δ', ὅσοι Θέβαθεν α. πάρα,
αὐλητῆρα. Fr. 478. τὸν Φρύγα, τὸν α., τὸν Σαβάζιον,
αὐλητῆς. Σ. 581. κἂν α. γε δίκην νικᾷ, ταύτῃ ἡμῖν ἐπίκειρα
αὐλητρίδα. Σ. 1268. οὐ δεινὰ ταδάλλει σε, τὴν α.
Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν α.;
αὐλητρίδων. Α. 551. στεφάνων, τριχίδων, α., ὑπαπίων,
αὐλητρίς. Σ. 1219. α. ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
Β. 513. οὐ γὰρ σ' ἀφῆσω. καὶ γὰρ α. γέ σοι
αὐλοῖς. Fr. 4, 1. ὅστις α. καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος,
αὐλὸν. Ο. 683. α. φθέγμασιν ἠρνοῦς,
αὐλός. Α. 752. ἀλλ' ἠδὺ τοι νὴ τὸν Δί' ; ἢν α. παρῇ.
αὐλοῦ. Σ. 1477. ἡκουσέ τ' α., περιχαρὴς τῷ πράγματι
αὐλους. Ει. 891. φιλοττάριον αὐλητά, τοὺς α. λαβὼν
Fr. 622. καλαμίνους α.
αὐλῶν. Α. 554. α. κελευστῶν, ψιγλάρων, συριγμάτων.
Ν. 313. καὶ Μοῦσα βαρύβρομος α.
Ει. 531. α., τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
952. πρόσειση α. ἄκλη·
Β. 154. ἐντεῦθεν α. τὶς σε περίεισιν πνοὴ,
313. α. πνοῆς. Ἀι. ἔγωγε, καὶ ὀᾷδων γέ με
αὐλῶνας. Ο. 244. οἱ θ' ἐλείας παρ' α. ὀξυστόμους
αὐξανόμενα. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος α. γένυσιν πολυφάγοις,
αὐξεται. Α. 226. οἷσι παρ' ἡμῶν πόλεμος ἐχθροδοπὸς α. τῶν ἐμῶν χωρίων.
αὐόμενος. Fr. 589. α.
αὖον. Ι. 534. ὥσπερ Κοινᾶς, στέφανον μὲν ἔχων α., δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
αὖός. Α. 385. ἀλλ' α. εἰμ' ἤδη τρέμων.
αὔρα. Ει. 945. πολέμου μετάτροπος α.
Β. 314. α. τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
αὖραι. Ο. 1717. α. διαξαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
Β. 1438. αἴρουσι α. πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
αὔραις. Ο. 725. α., ὦραι, χειμῶνι, θέρει,

αὔριον. Ι. 158. ὦ νῦν μὲν οὐδέν, ἀ. δ' ὑπέρμεγας·
Σ. 1332. ἡ μὴν σὺ κἀγὼ τοὐναντίον δίκην
Ει. 595. ταύτην ἔχουσιν ἀ. καλὼν πάνυ,
1181. ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. ἀ. δ' ἐσθ' ἡ ὁδὸς·
αὖτ' Α. 562. ἐτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν ἀ. ἐχρὴν ; κ.τ.λ.
αὖτ'. Α. 1297. Ταῦγετον ἀ. ἐρανὼν ἐκλιπὼν,
αὖτα. Α. 781. ἀ. 'στὶ χοῖρος ; Ζεῦ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
αὐτά. Ι. 463. γομφούμεν' ἀ. πάντα καὶ κολλώμενα. κ.τ.λ.
Ει. 1043. ὅπτα καλῶς ἰνν ἀ.· καὶ γὰρ οὐτοσὶ κ.τ.λ.
αὐταί. Θ. 472. ἀ. γὰρ ἔσμεν, κοὐδεμί' ἐκβοηδ λόγων. κ.τ.λ.
Θ. 537. ἀ. γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν πεθὼν λαβοῦσαι
αὗται. Α. 188. ἀ. μὲν εἰσι πεντέτειαι. γεύσαι λαβὼν. κ.τ.λ.
αὐταιί. Α. 194. ἀλλ' ἀ.· τοί σοι τριακοντοτίδες κ.τ.λ.
αὐταῖν. Θ. 950. πολλάκις ἀ. ἐκ τῶν ὤρῶν
αὐταῖς. Ι. 7. ἀ. διαβολαῖς. ΔΙΙ. ὦ κακοδαιμον, πῶς ἔχεις ; κ.τ.λ.
αὐταῖς. Εκ. 226. ἀ. παρ' ψανοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταῖσι. Ι. 3. ἀ. βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Fr. 310, 1. ὃσ' ἦν περίεργ' ἀ. τῶν φορημάτων
Αὐτάρ. Ο. 983. Ἀ. ἐπὴν ἀκλητος ἔλθν ἀνδρωπος ἀλαζὼν
αὐτάρ. Ει. 1092. ἀ. ἐπεὶ κατὰ μὴρ' ἑκάτη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
αὐτάς. Ι. 1392. πῶς ἔλαβες ἀ. ἑτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἐτεόν.
Α. 357. οὐ περικατᾶζαι τὸ ξύλον τύντοντ' ἐχρῆν τιν' ἀ.; κ.τ.λ.
αὐτάς. Ν. 350. σκῶπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις
ἤκασαν ἀ.
Fr. 310, 2. ὅσαις τε περιπέτρουσαι ἀ. προσθέτοις.
αὗτε. Ν. 595. ἀμφὶ μοι ἀ., Φοῖβ' ἄναξ κ.τ.λ.
αὐτεῖς. Α. 717. τί Ζῆν' ἀ.; ταῦτα δ' οὐν οὕτως ἔχει.
αὐτέκμαγμα. Θ. 514. λέων λέων σοι γέγονεν, ἀ. σῶν,
αὐτή. Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς ἀ. κ.τ.λ.
Α. 893. ἀ. τε λυπεῖ; ΜΤ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρα μοι κ.τ.λ.
αὐτή. Ν. 1184. ἀ. γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή·
αὗτη. Α. 417. ἀ. δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει. κ.τ.λ.
αὐτῇ. Α. 487. παράσχες, εἰποῦσ' ἅτ' ἀν ἀ. σοι δοκῇ. κ.τ.λ.
αὐτῇ. Ν. 544. ἀλλ' ἀ. καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύσου' ἐλήλυθεν.
αὐτηγύϊ. Α. 784. ἀλλ' οὐδὲ θύσαμός ἐστιν ἀ. ΜΕ. σά μάν ;
Ο. 821. ἀρ' ἐστὶν ἀ. Νεφελοκοκκυγία.
αὐτῆι. Α. 20. ἐωθινῆι ἕρμοι ἡ πνὺξ ἀ.·
αὐτὴν. Α. 582. ἰδοὺ. ΔΙ. παράθες νυν ὑπτίαν ἀ. ἐμοί. κ.τ.λ.
Σ. 681. ἀλλ' ἀ. μοι τὴν δοκλεῖν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίειν
κ.τ.λ.
αὐτήν. Ν. 233. ἔλκει πρὸς ἀ. τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος. κ.τ.λ.
αὐτῆς. Α. 789. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος ἀ. θατέρᾳ. κ.τ.λ.
αὐτῆς. Ν. 145. ἡΐνλαν ὀπώσοις ἄλλοιτο τοὺς ἀ. πόδας' κ.τ.λ.
αὐτὴν'. Α. 757. ἀ. ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν ;
κ.τ.λ.
αὐτίκα. Ι. 284. ἀποθανεῖσθον ἀ. μάλα. κ.τ.λ.
αὐτίχ'. Ν. 804. ἀρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' ἀ. ἔξων
κ.τ.λ.
αὐτό. Ι. 18. εἴτοιμ' ἀν ἀ. δῆτα κομψευριστικῶς ; κ.τ.λ.
Ι. 23. ἀ. φαθι τοῦ μόλωμεν. ΔΙΙ. ἀ. ΝΙ. πάνυ καλῶς. κ.τ.λ.
αὐτοδᾶξ. Ει. 607. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν ἀ. τρόπον,
Α. 687. ὡς ἀν ὄζωμεν γυναικῶν ἀ. ὀργισμένων.
αὐτόθεν. Α. 116. κοὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' ἀ. κ.τ.λ.
αὐτόθι. Ι. 119. ἀνύσας τι φέρ' ἴδω τί ἀρ' ἐνεστιν ἀ. κ.τ.λ.
αὐτοί. Α. 504. ἀ. γὰρ ἔσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν, κ.τ.λ.
Ν. 1156. ἀ. τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων' κ.τ.λ.
αὐτοῖν. Ν. 886. αὐτὸ μαθήσεται παρ' ἀ. τοῖν λόγοιν. κ.τ.λ.
αὐτοῖς. Ι. 645. ἀ. ἀπόρρητα θοορύσαμενο ταχὺ, κ.τ.λ.
αὐτοῖσι. Ι. 849. ταῦτα ἔᾶν ἀ. τοὺς πόρπαξιν ἀνατεσθῆναι κ.τ.λ.
αὐτοῖσί. Α. 1076. ὑπὸ τοῦν Χίας γὰρ καὶ Χύτρους ἀ. τις
αὐτοῖσιν. Α. 230. κοὐκ ἀνῆτω πρὶν ἂν σχοῖνος ἀ. ἀντεμπαγῶ
κ.τ.λ.
αὐτοκόμου. Β. 822. ὀρίζας δ' ἀ. λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην,
αὐτοκράτορ'. Ει. 359. φράζε· σὲ γὰρ ἀ.
αὐτοκράτορας. Α. 1010. ἀ. πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνδαδί.
αὐτοκράτορες. Ο. 1595. τούτων περὶ πάντων ἀ. ἥκομεν.
αὐτομάτα. Α. 970. ἀ. πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε παρέξεται.
αὐτομάτη. Ει. 665. ἐλδοῦσά ὑρσιν ἀ. μετὰ τῶν Πλάν
Α. 431. ἐξέρχομαι γὰρ ἀ. τὴ δεῖ μογλοῦν ;
αὐτομάτοισιν. Fr. 556. ἐν τοῖς ὀρεσιν ἀ. τὰ μμαίνυλα φύεται
πολλά.
αὐτόματον. Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος ἀ. ἐκμαθεῖν
αὐτόματος. Π. 1190. ἀ. ἥκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοῖνυν λέγεις.
Αὐτόμενες. Σ. 1275. ὦ μακάρι' Α., ὧς σε μαναρίζομεν,
αὐτομολεῖν. Ει. 451. ἢ δοῦλος ἀ. παρεσκευασμένος,
αὐτομολητέον. (?) Fr. 170. ἀ.
αὐτομολοῦσαν. Α. 723. τὴν δ' ἀ., τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
αὐτομολῶμεν. Ι. 26. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν ἀ. ΝΙ. ἦν,
αὐτόν. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ὀξεῖ ὑπ' ἀ. τὸν χρύσον, κ.τ.λ.
Ι. 146. ζητῶμεν ἀ. ΝΙ. ἀλλ' οὐδὲ προσέρχεται κ.τ.λ.
αὐτόν. Ει. 67. πείσεσθ'. ἐμασκε γὰρ πρὸς ἀ. ἐνθαδί· κ.τ.λ.
Β. 1195. εἶτ' ἐξετάζωμεν ἀ. ΔΙ. εὐδαίμων ἀρ' ἦν,
αὐτοπρέμνοις. Β. 902. τὸν δ' ἀνασπῶντ' ἀ.
αὐτός. Α. 36. ἀλλ' ἀ. ἔψερε πάντα χῷ πρίαν ἀπῆν. κ.τ.λ.
Α. 239. οὔτοσ ἀ. ἐστιν ὧν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς κ.τ.λ.
αὐτός. Θ. 906. σὺ δ' εἶ τίς; ἀ. γὰρ σὲ κἀμ' ἐχει λόγος. κ.τ.λ.
αὐτοῦ'. Α. 873. κατάβηθι δεῦρο. ΜΤ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν ἀ. οὔ.
αὐτόσε. Θ. 202. τί δ' ἐστιν ὃ τι δεδοικας ἐλθεῖν ἀ. ;
αὐτότατος. Π. 83. ἐκείνοσ αὐτός; Πλ. ἀ. ΧΡ. πόθεν οὖν,
ὄφεσα.
αὐτοῦ. Α. 646. οὐτοσ δ' ἀ. περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος
ἤκει, κ.τ.λ.
αὐτοῦ. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν ἀ. γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον
Ἀθηνέων κ.τ.λ.
αὐτοῦς. Α. 372. ἐὰν τις ἀ. εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν κ.τ.λ.
Σ. 683. ἀ. τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφορ-
οῦντας ; κ.τ.λ.
αὐτοφυές. Fr. 162, 1. ὦ πᾶν φίλη Κέκροτος, ἀ. Ἀττικὴ,
αὐτοφόρῳ. Π. 455. ἐπ' ἀ. δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
αὐτόχειρες. Ο. 1135. ἀλλ' ἀ., ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
Α. 269. μέαν πυρὰν νήφαιτ' ἐμπρήσαιμεν ἀ.
αὐτόχθονας. Α. 1082. καὶ μὴν ὁρῶ γε τοὺσδε τοὺς ἀ.
αὐτόχθονες. Σ. 1076. Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς ἀ.,
αὐτόχρημ'. Ι. 78. ὁ πρωκτὸς ἐστιν ἀ. ἐν Χαύσι.
αὐτῷ. Α. 89. παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν ἀ. φίναξ. κ.τ.λ.
αὐτῷ. Α. 1017. ἀ. διακονεῖται ; κ.τ.λ.
αὐτῶ. Ν. 410. ἡ δ' ἀρ' ἐφυσᾶν', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς
α. κ.τ.λ.
αὐτῶν. Α. 561. δίκαια πάντα κοὐδὲν ἀ. ψεύδεται. κ.τ.λ.
αὐτῶν. Ο. 808. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῦ α. πτεροῖ. κ.τ.λ.
αὐχένα. Α. 492. ὥστε παρασχὼν τῇ πόλει τὸν α.
Ν. 592. εἶτα ῥμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν α.
Α. 681. ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν α.
Fr. 286. ἢ καρδοπείᾳ περιπαγῆ τὸν α.
αὐχμεῖν. Ν. 442. α., ῥιγῶν, ἀσκὼν δαίρειν,
αὐχμεῖς. Ν. 920. α. αἰσχρῶς. ΔΙ. οὐ δέ γ' εὖ πράττεις.
αὐχμὸν. Ν. 1120. ὥστε μὴ' α. πιέζειν μὴ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
αὐχμὸς. Π. 539. α. γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
αὐχμῶν. Π. 54. α. βαδίζεις; Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ἀφ'. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ' ἀτὰρ δῆλον γ' α. οὗ
ξυνέγνω· κ.τ.λ.
ἀφαίρει. Ει. 772. τῶν τραγελῶν, καὶ μὴ ἀ.
ἀφαιρεῖν. Β. 518. ἐμελλ' ἀ. χὴ τράπεζ' εἰσῄρετο.
ἀφαιρεῖσθαι. Ο. 844. ἀλλ' ἀ. βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
Β. 600. ταὺτ' ἀ. πάλιν πει-
ἀφαιρῇ. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ἢς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν
τις ἀ.,
ἀφαιρήσει. Α. 464. ἄνθρακ', ἀ. με τὴν τραγῳδίαν.
ἀφαιρῆται. Εκ. 1023. τί δ', ἦν ἀ., μ' ἀνὴρ τῶν ὀμοτῶν
ἀφαιρῶν. Fr. 360. εἴ τίς σε κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀ.
ἀφανῆ. Εκ. 602. καὶ Δαρειοκὸς, ἀ. πλοῦτον ; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ
μέσον καταθήσει,
ἀφανῖζων. Ν. 542. τύπτει τὸν παρόντ', ἀ. πονηρὰ σκώμματα,
Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀ.
ἀφανίσαι. Π. 434. ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθεῦδ' ἀ.
ἀφανίσειας. Ν. 760. ὅπως ἂν αὐτὴν ἀ. εἰπέ μοι.
ἀφανισθέντοιν. Π. 512. οὐδεὶς ἀμφοῖν δ' ὑμὶν τούτοιν ἀ. ἐθε-
λήσει
ἀφάνισιν. Ν. 765. εὕρηκ' ἀ. τῆς δίκης σοφωτάτην,
ἀφανοῦς. Β. 1333. πέμπεις ἐξ ἀ.,
ἀφαρπάζοντα. Π. 677. τοὺς φθονῶ ἀ. καὶ τὰς ἰσχνάδας
ἀφασία. Θ. 904. τουτὶ τί ἐστιν ; ἀ. τίς τοὶ μ' ἔχει.
ἀφατα. Α. 1080. ἀ. τί κἀν λέγοι τις ; ἀλλ' ὕπα σίλει
ἄφατον. Ο. 428. ἀ. ὡς φρόνιμος.
Α. φεῦ δᾶ, τὼν ὄρκων ἀ. ὡς ἐπαινῶ.
ἄφατος. Α. 1148. ἀδικίαμες' ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἀ. ὡς καλός.
ἀφαναθήσομαι. Εκ. 146. δέῃ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀ.
ἀφανεῖ. Ι. 394. ἐν ξύλῳ δήσας ἀ. κἀποδόσθαι βούλεται.
ἀφεῖλε. Ει. 561. ἤπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀ. καὶ τὰς Ὀργύνας·
ἀφεῖλες. Ο. 158. πολλὴν γ' ἀ. τοῦ βίου κιβδηλίαν,
ἀφεῖλεν'. Θ. 935. ὀλίγου μ' ἀ. αὐτὸν ἱστιορράφου.
ἀφεῖλκον. Ο. 503. ὀβολὸν κατεβρύχθισα· κἄτα κενὸν τὸν
θύλακον οἰκαδ' ἀ.
ἀφειλόμην. Fr. 470, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήσας
ἀ. ἀν.
ἀφείλον. Β 941. ἴσχυνα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀ.
ἀφείμην. Ο. 628. οὐκ ἐστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς
γνώμης ἐγ' ἀ.
ἀφεῖναι. Σ. 595. εἶπῃ τὰ δικαστήρι' ἀ. πρότιστα μίαν δικά-
σ ι τ ι ν·
ἀφείς. Ν. 744. ἀ. ἄπελθε κἄτα τὴν γνώμην πάλιν

ἀφεῖς. Σ. 1261. τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀ. σ' ἀπόχεται.
ἀφεκτέ'. Ἀ. 122. ἀ. ἐστὶ ΜΓ. τοῦ; φράσον. ΛΤ. ποιήσετ' οὖν;
ἀφεκτέα. Ἀ. 124. ἀ. τοίνυν ἡμῖν ἐστι τοῦ πέους.
ἀφελε. Ει. 454. ἀ. τὸ παίειν, ἀλλ' ἢ μόνον λέγε.
Λ. 36. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἀ. τάς ἐγχέλεις.
ἀφελέσθαι. Σ. 884. τὴν ἀκαλήφην ἀ.
Β. 526. τί δ' ἔστιν; οὐ δῆ τοῦ μ' ἀπὸ ἀ. διανοεῖ
ἀφέλῃ. Ἐκ. 563. τουτὶ ποιήσῃ μηδ' ἀ. μου τὸν βίον.
ἀφέλκετε. Ἀ. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρίπετ', ἀ.
Ει. 427. εἰσώστετ' ἀν τάχιστα τοὺς λίθους ἀ.
ἀφελκύσομαι. Ἀ. 1120. φέρε, τὸν δόρατος ἀ. τοὐλυτρον.
ἀφέλξομεν. Ει. 361. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀ.
ἀφελόμενός. Σ. 1380. ἀ. σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
ἀφελοῦσά. Ἀ. 1028. ἐκσακλεύσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀ. μοι·
ἀφίλωμαι. Β. 586. ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀ. χρόνου,
ἀφελών. Ἀ. 1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀ. δεῦρο ἠὴν χοροῖν φέρε.
Ι. 816. ἀ. τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοῦς παρίθηκε.
Ει. 748. τοιαῦτ' ἀ. κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγευτῆ.
Ἐκ. 612. ἕξει τούτων ἀ. δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Π. 22. μὰ Δί', ἀλλ' ἀ. τὼν στέφανον, ἢν λυσῇς τί με,
ἀφελῶν. Ι. 527. διὰ τῶν ἀ. πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἀφέλωνται. Ἀ. 654. οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀ.
ἀφες. Ι. 1159. ἀ. ἀπὸ βαλβῖδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
Ν. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τό δ' ἀ.,, οὐ φασὶν ποτε
Σ. 1131. τί οὖν κελεύεις δρᾶν μέ; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἀ.·
ἀφεσθε. Ἐκ. 509. βακτηρίας ἀ.· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ἀφεστήκασι. Fr. 721. οὗτοι δ' ἀ. πλεὶν ἢ δύο δοχμά.
ἀφετ'. Λ. 1166. ἄ, ἀγαθ', αὐτοῖς. ΛΘ. κἄτα τίνα κινήσομεν;
ἀφετέ. Σ. 522. ἄ, νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ βίφοις γέ μοι δότε·
ἀφετόν. Π. 100. ἄ, με νῦν. ἴστων γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
ἀφέτω. Ἐκ. 1083. οὐκ εἴσθα; βαλεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἄ, νὴν μ' αὐτηί.
ἀφεύε. Ει. 1144. ἀλλ' ἄ. τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.
ἀφεύειν. Ο. 216. τά κάτω δ' ἄ. ΜΝ. ἀλλὰ πράτ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἀφεύσεν. Θ. 590. ἄ, αὐτὸν κἀπεῖκ' Εὐριπίδης
ἀφεύσω. Θ. 236. ἀνίστασ', ἐν' ἄ. σε, κἀγκυλᾶς ἔχε.
ἀφεῦων. Ἐκ. 13. λάμπεις ἀ. τὴν ἐπαυθοῦσαν τρίχα·
ἀφεψήσας. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀ. ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
ἀφῇ. Ἐκ. 1084. δευρὶ μὲν οὖν τόν· ὡς ἐμ'. ΝΕΑ. ἢν ἠδὶ μ' ἀ.
ἀφῆκας. Ο. 88. δείσας ἀ. τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,
ἀφῆθ'. Ἀ. 655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀ. ὡς κωμῳδῆσαι τὰ δίκαια·
ἀφήλατο. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀ.
ἀφῃρεῖθ. Ν. 169. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀ.
Ν. 625. τὸν στέφανον ἀ.· μᾶλλον γὰρ οὗτος εἶσεται
ἀφῃρπασεν. Ι. 1062. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀ.
ἀφήσειν. Ἀ. 1149. ὑμᾶς δ' ἀ. τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
ἀφήσεις. Ἀ. 822. κλᾶν μεγαρεῖς. οὐκ ἀ. τὸν σάκον;
Σ. 448. οὐκ ἀ. οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
ἀφήσετον. Π. 73. κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀ.
ἀφησόμεσθά. Ει. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀ. σου.
ἀφήσω. Ι. 432. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλάντας εἴτ' ἀ.
Θ. 717. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀ.
Β. 513. οὐ γάρ σ' ἀ. καὶ γὰρ αὐλητρὶς γέ σοι
Ἐκ. 1000. μὴ 'γὼ σ' ἀ. ΝΕΑ. παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.
1025. οὐ οὐκ ἀ. οὐδέποτ' σ'. ΓΡ. Β. οὐκβαν μὴν ἐγώ.
1055. ἀλλ' οὐκ ἀ, μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ἀφῆτ'. Θ. 693. ἤν μή μ' ἀ.· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τὼν μηρῶν
ἀφῆτε. Fr. 156, 3. ἐὰν με τῶν ἀρχῶν ἀ. β. δεχόμεθα·
ἀφῆτέ. Σ. 922. μή νυν ἀ. γ' αὐτόν, ὡς ὕντ' αὖ πολυ
ἀφθιτα. Ο. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳ, τοῖς ἀ. μηδομένοισιν.
ἀφθιτον. Ο. 702. καὶ γὴ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀ. ὧδε μέν ἐσμεν
ἀφθονα. Ἐκ. 690. πᾶσι γὰρ ἀ. πάντα παρίξομεν·
ἀφίγμαι. Θ. 180. ἱκέτης ἀ. πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχων ;
ἀφίγμεθ'. Ι. 960. ἀ. ἔντοις τοῦ νέου τοιτουτοῖ θεοῦ.
ἀφίγμεθα. Ο. 120. ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀ.,
Θ. 1098. ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀ.
ἀφίγμένη. Π. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀ.,
ἀφιγμένοισιν. Β. 732. ὑστάτοις ἀ., οἶσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
ἀφιγμένος. Ει. 130. μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀ.
Β. 436. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀ.
ἀφιγμένω. Β. 433. ἔνω γὰρ ἐσμὲν ἀρτίως ἀ.
ἀφίει. Σ. 428. ἀλλ' ἀ. τὸν ἄνδρ' εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
Β. 1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαῤῥεῖν τὸν κρουνὸν ἀ.
ἀφίεμεν. Ν. 1426. ἀ., καὶ δίδομεν αὐτοῖς πρόκα συγκεκύφθαι.
ἀφιεμένην. Β. 131. ἀ. τὴν λαμπάδ' ἐντεῖλον θεῷ.
ἀφιεῖναι. Ι. 674. ἐκεκράγεσαν τε τοὺς πρυτάνεις ἀ.·
ἀφίετε. Ἐκ. 745. τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὼν ὄγκων ἀ.
ἀφικέσθαι. Ἐκ. 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πλὴν ἐκεῖσ' οἱ φῄς ἀ.;
ἀφίκεσθον. Θ. 1158. ἤδεται, νῦν ἀ., ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ἀφίκετ'. Ἀ. 786. φεύγων γάμον ἀ. ἐς ἐρημίαν,
ἀφικνουμένοις. Ι. 975. σὺν καὶ τοῖς ἀ.,
ἀφικνουμένους. Ο. 1418. τίς ὁ πτερὼν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀ.;
ἀφικοίμην. Ει. 68. πῶς ἀν ποτ' ἀ. ἀν εἰδὼ τοῦ Διός;
ἀφίκοιτο. Β. 766. ἕως ἀ. τὴν τέχνην σοφώτερος
ἀφικόμεθα. Π. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀ. πρὸς τὸν θεὸν
ἀφικόμην. Ει. 379. ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀ.
ἀφικοῦ. Ι. 586. δεῦρ' ἀ. λαβοῦσα τὴν
ἀφίκου. Ἀ. 371. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀ.;
ἀφίκται. Ι. 669. τύδησθ' ἀ. γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
Π. 265. ἔχων ἀ. δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πονηροί,
ἀφίκωμαι. Β. 1518. δεῦρ' ἀ. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
ἀφιλον. Ο. 1027. ὅλοιν, ἀ. ἐκρίμασεν κύραξι δεῖπνον·
ἀφίετεια. Π. 405. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νὴ μὰ Δί',
ἀφίεμαι. Ἐκ. 1050. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀ.;
ἀφιέμεθ'. Β. 118. ὅπως τάχιστ' ἀ. εἰς Ἅιδου κάτω·
ἀφίξονται. Ο. 606. πῶς δ' ἐς γῆρᾶς ποτ' ἀ.; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ ἐν Ὀλύμπῳ·
ἀφίστατον. Ι. 238. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀ.
ἀφίχθαι. Ο. 320. φθμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀ. δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἀφίχθον. Ο. 318. ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀ. ὦν ἐμέ.
ἀφίωσ'. Λ. 157. τί δ', ὦ ἀνδρες ἡμῖν, ὦ μέλε;
ἀφοβοπλαγχνος. Β. 490. καὶ τὴν λεωτὴν, εἴπερ ἀ. εἶ.
ἀφόβῳ. Ο. 1375. ἀ. φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων
ἀφοδον. Ἐκ. 1059. ἰὼ νυν ἐασον εἰς ἀ. πρώτιστά με
ἀφορμᾶσθαι. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀ. παρεσκευάσμεθα,
ἀφορμήν. Fr. 590. μέλλει δὴ πέμπειν τοὺς εἰς ἀ.
ἀφορῶμεθα. Ν. 281. τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀ.,
ἀφραδῆσαι. Ει. 1064. οἴτινες ἀ. θεῶν νόον οὐκ ἀίοντες
ἀφράκτοις. Θ. 581. ὑμῖν ἀ. πράγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ἀφρήτωρ. Ει. 1097. ἀ., ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστον ἐκεῖνος,
Ἀφροδίτῃ. Ἀ. 792. κἀλλιστοι ἐστιν χοῦρος Ἀ. θύειν.
Λ. 794. οὐ χοῦρος Ἀ.; μόνῳ γὰ δαιμόνων.
Ἀφροδίτη. Ἀ. 551. ἀλλ' ἤνεκ' ὁ τε γλυκεύθυμος Ἔρως χὴ Κυπρογένεια' Ἀ.
Ἀφροδίτῃ. Ει. 456. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ἔρασιον, Ἀ., Πόθῳ.
Ο. 565. ἢν Ἀ. θύῃ, πουρὸς ὀρνιθ ἐκλῃρίδι θύειν·
Ἀφροδίτην. Λ. 208. μὰ τὴν Ἀ. οὐκ, ἐὰν γε μὴ λάχῃς.
Λ. 252. μὰ τὴν Ἀ. οὐδέποτέ γ' ἄλλως γὰρ ἀν
556. ἀγοράζονταο καὶ μαινομένους. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν' Ἀ.
749. μὰ τὴν Ἀ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
858. νὴ τὴν Ἀ. κἀν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
939. νὴ τὴν Ἀ., ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή·
Θ. 254. νὴ τὴν Ἀ., ἠδὺ γ' εἶμι πασῶν.
Ἐκ. 189. νὴ τὴν Ἀ., εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
190. τἀλαιν', Ἀ. ὠνώμασας, χαρίεντά γ' ἀν
558. νὴ τὴν Ἀ., μακαρία γὰρ ἡ πόλις
981. νὴ τὴν Ἀ., ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή·
999. μὰ τὴν Ἀ., ἢ μ' ἔλαχε κληρονομεῖν.
1008. νὴ τὴν Ἀ. δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
1136. νὴ τὴν Ἀ. πολύ γ' ἀπάνταων ὕστατος.
Π. 1069. μὰ τὴν Ἀ. οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὸ σύ.
Ἀφροδίτης. Ει. 40. οὐκ οἶδ'. Ἀ. μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
Λ. 832. τοῖς τῆς Ἀ. ἀγρίοις ἐλημμένον.
898. τὰ τῆς Ἀ. ἱέρ' ἀνοργιάστα σοι
Β. 1045. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἡν τῆς Ἀ. οὐδὲν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.
Ἐκ. 8. κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀ. τρόπαν
Fr. 490. ἡδὺς γε πίνειν οἶνος Ἀ. γάλα.
Ἀφρόδιτος. Fr. 271. Ἀ.
ἀφρός. Λ. 1257. πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀ. ἤνσει,
ἄφρων. Σ. 729. πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἀ. γένῃ,
ἀφυαις. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἀ. ἐλίσσων ἡδύσματα
Σ. 496. ἢν δὲ γήτεων προσαιτῇ σε ἀ. ἡδυσμά τι.
ἀφύας. Ἀ. 901. ἀ. ἀρ' ἄξεις πράμενος Φαληρικὰς
Α 902. ἢ κέραμον. ΒΟ. ἀ., ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
Ι. 645. οὐτωσστ' ἀ. εἶδον ἀξιοπέρας.
649. ἵνα τὰς ἀ. ἀνοῖστο πολλὰς τοὐβολοῦ,
672. ἥσθοντο τὰς ἀ. παρ' ἡμῖν ἀξίας;
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀ. Φαληρικάς·
77. τρίχω 'π' ἀ. ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
ἀφύδια. Fr. 422. μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀ.
ἀφύης. Fr. 421, 1. ἅλιε ἀ. μοι. παρατέτραμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάττυμα.
ἄφυκτον. Ν. 1047. ἐπίσχεν· εἰδὼς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄ.

ἄφυκτος. Ι. 757. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀ.,
ἀφύων. Α. 640. εὕρετο πᾶν ἄν διὰ τᾶς λιπαρᾶς, ἀ. τιμὴν περιάξαι.
Ι. 666. οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀ, ἑστηκότες·
Ἀχαΐαν. Α. 769. οὐδ' ἀν αὐτὴν τὴν Ἀ. βηδίων ἠνέσχετο.
Ἀχαιῶν. Β. 1260. κύδιστ' Ἀ. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου πιά.
Β. 1285. ὅπως Ἀ. διδρυονν κράτος, Ἑλλάδος ἤβας,
ἀχάλινον. Β. 838. ἔχνοτ' ἀ. ἀκρατὲς ἀθύρατον στόμα,
Ἀχάνας. Α. 108. οὐκ. ἀλλ' ἀ. ὦδε γε χρυσίου λέγει.
Α. 109. ποίας ἀ.; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀχαρις. Ο. 156. σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἀ. ἐς τὴν τριβὴν·
ἀχάριστος. Σ. 451. ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀ. ἦσθ' ἄρα.
Ἀχαρνέας. Α. 177. δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀ.
Α. 200. χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀ.·
203. ἐγὼ δε φεύξομαί γε τοὺς Ἀ.
222. μηδὲ πρὸ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀ.
Ἀχαρνέων. Α. 62. πρῶτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀ.
Ἀχαρνική. Α. 666. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐντονος Ἀ.
Θ. 563. Ἀ. τὸν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
Ἀχαρνικοί. Α. 180. Ἀ., σπιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
Ἀχαρνικοῖσιν. Α. 329. τοὶς Ἀ. ἡμῖν; μὰν ἔχει τοὺ παιδίον
ἀχέ'. Β. 1353. ἐμοὶ δ' ἀχέ' ἀ. κατέλιπε,
ἀχεῖ. Β. 1349. σφένδυλοὺς ἀ. ΞΑ. πῖδ' ἐλλέβορον.
ἄχεις. Σ. 577. καὶ τἀγαθά μοι μέμηνα' ἀ. φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Ἀχελῴῳ. Γ. 130, 3. μεγὶς' Ἀ.
Ἀχερόντιός. Β. 471. Ἀ. τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
ἀχέτας. Ε. 1159. ἠνίκ' ἀν δ' ἀ.
Ο. 1095. ἠνίκ' ἀν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀ.
ἀχέων. Β. 1591. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀ. παυσαίμεθ' ἀν οὕτως
ἀχῆ. Θ. 1054. λαμόμαρτ' ἀ. δαιμονᾶν, αἰόλαν
ἀχηνίᾳ. Γ. 91. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀ.
ἀχήσαμεν. Β. 216. λίμναισιν ἀ.
ἀχήσειεν. Θ. 328. ἀ. ἐπ' εὐχαῖς
ἀχθει. Ν. 416. μήτε μιγῶν ἀ. λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
ἀχθέσει. Ν. 865. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀ.
ἀχθέσεται. Ο. 84. ὅτι ἀ., σφῶν δ' αὐτὸν οὔνεκ' ἐπεγερῶ.
ἀχθεσθαι. Α. 892. πείθει γυναιβῖ, κἀμὲ τ' ἀ. ποιεῖς
ἀχθεσθεὶσ'. Ει. 683. ἀποστρίψεται τὸν δῆμον ἀ. ὅτι
ἀχθεται. Σ. 1344. ὄμωσ γε μίντοι τριβόμενον οὐκ ἀ.
ἀχθομαι. Α. 62. ποῖον βασιλέως; ἀ. γὰ πρέσβεις
ἀχθομαι. Α. 1100. ἐμοὶ δὲ τεμένη· κρομμύοις γὰρ ἀ.
Σ. 552. ὁ πρώτοὸ ἐστιν; ΒΔ. ἐς κύρακας, ὡς ἀ.,
Ει. 119. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἀ. ὑμῖν,
Α. 9. καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ γυναικῶν ἀ.,
867. ἀλλ' ἀ. μὲν εἰσιὼν, ἔρημα δὲ
Β. 1481. νὴ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀ. τῷ πράγματι.
Εκ. 174. ὥσσπερ ἡμῖν· ἀ. δὲ καὶ φέραι
1010. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄ.,
Π. 234. ἀλλ' ἀ. μὲν εἰσὶν νὴ τοὺς θεοὺς
899. τούτουι ὑβρίζειν εἰς ἐμ'; οἰμ' ὡς ἀ.
ἀχθόμενος. Ι. 1209. ὕπλων κάπηλος ἀ. προσέρχεται.
ἄχθος. Ι. 1056. καὶ κε γυνὴ φέροι ἀ., ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείῃ·
Β. 9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἀ. ἐπ' ἐμαυτῷ φέραν,
24. ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἀ. φέροι;
Ἀχιλλέα. Β. 912. Ἀ. τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεινοὺς,
Ἀχιλλείων. Ι. 819. κἀκείνου μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀ.
ἀπομάττει.
Ἀχιλλεῦ. Β. 992. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀ.·
Β. 1264. Φθιῶτ' Ἀ., τί ποτ' ἀνδροδάικτον ἀκούων,
Ἀχιλλεύς. Β. 1400. βάβληκ' Ἀ. δεῦ κύβαι καὶ τέτταρα.
ἄχνην. Σ. 92. ὑν δ' οὖν καταμᾶσῃ κἂν ἀ., ὅμως ἐκεῖ
ἄχορ'. Γ. 360. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀ. ἐκλέγει τ' ἀεί.
ἀχραδούσιος. Εκ. 362. ὅστις ποτ' ἐστ' ἄνθρωπος, ἀ.
ἀχρᾶς. Εκ. 355. ἀ. τις ἐγκείσασ' ἐγὼ τὰ σύκα.
ἄχυρα. Α. 508. τοὺς γὰρ μετοίκους ἀ. τῶν ἀστῶν λέγω.
Γ. 59. εἴε ἀ. καὶ χνοῦν.
ἀχυρόν. Σ. 1310. κλῃτῆρ' ἐ' εἰς ἀ. ἀποδεδρακότι.
ἀψάλακτος. Α. 275. ἀπῄλθον ἀ., ἀλλ'
ἀψαμένας. Θ. 655. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁ. χρὴ
ἅψαντες. Α. 309. ἁ. εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
ἅψας. Α. 921. ἁ. ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
ἅψατε. Β. 1335. ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λίχνον ἁ.
ἄψει. Θ. 567. ἀλλ' ἐκποιεῖν σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δῆ μὰ Δία σύ γ' ἁ.
ἀψευδοῦντες. Γρ. 591. ἀ.
ἀψήκτῳ. Α. 657. τῷδέ γ' ἀ. πατάξω τῷ κοθόρῳ τὴν γνάθον.
ἀψήφιστος. Σ. 752. ἴν' ὁ κῆρυξ φησὶ, τίς ἀ.
ἀψῖδας. Θ. 53. κάμπτει δὲ νέας ἀ. ἐπῶν.
ἄψυχον. Β. 1334. ψυχὰν ἀ. ἐχοντα,
ἄψωμαι. Θ. 1115. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἁ. κόρης·
ἀωρί. Εκ. 741. ἀ. νύκταρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον·
Γρ. 592. ἀ. θανάτῳ ἀπέδανεν.
ἀωρίαν. Α. 23. οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀ.
ἀωροθάνατος. Γρ. 592. ἀ.

B

βαβαί. Α. 506. τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα πρᾴζουσι; β.,
Ει. 248. β. βαβαιβᾷ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Ο. 272. ἀλλὰ λιμνᾶσι, ΠΕ. β., καλὸς γε καὶ φοινικοῦς.
Λ. 1078. β.· νενεύσραται μὲν ἥδε συμφορᾷ
βαβαιαβᾷ. Α. 64. σίγα. ΔΙ. β., ὠκβάταινα, τοῦ σχήματος.
Α. 1141. νύφε. β.· χειμέρα τὰ πράγματα.
Ει. 248. βαβαί β., ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Α. 312. ὀμωμόδα δῆ τὸ φορτίον, φεῦ τοῦ καπνοῦ, β.
Β. 63. ἔτνοις; β., μυράκιε ἐν τῷ βίῳ.
Βαβυλῶνα. Ο. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὑπταῖς ὥσπερ Β.
βάδην. Α. 535. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείναν β.,
Α. 254. χώρει, Δράκης, ἡγοῦ β., εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
βαδιεῖ. Ει. 117. ἐς κόρακας β. μεταμάνιος;
Α. 899. χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ β. πάλιν;
Θ. 617. τί καρδαμίζεις; οὐ β. δεῦρ' ὡς ἐμέ;
Εκ. 855. καὶ ποῦ β. σὺ μὴ καταδεῖς τὴν οὐσίαν;
860. β. δὲ δεισηνῶν ὅμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω;
1083. οὐκ οἶσθα; β. δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί·
βαδιεῖται. Π. 495. ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων β. κοὐκ ἀπολείψει,
βαδιεῖται. Εκ. 360. ὅποι β. μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
βάδιζ'. Α. 1140. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ β., ὦ παῖ, λαβέων.
Ν. 860. ἀλλ' ἴθι, β., ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
Σ. 765. ἐκεῖσε μὴ μηκέτι β., ἀλλ' ἐνθάδε
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, Β.· ἔνδον χεσεῖ.
Π. 1094. β.· ἐγὼ δὲ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
βάδιζε. Α. 1086. β. τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
Ι. 724. ἰδοὺ, β., μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
1217. β. γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
Σ. 180. β. θάττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
Ο. 837. ἄγε νυν, σὺ μὲν β. πρὸς τὸν ἀέρα.
Α. 243. σὺ μὲν β. καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
Θ. 25. β. δεινῇ καὶ πρίσεγε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδού.
269. β. τοίνυν. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἢν γε μὴ
Β. 272. ἰαὺ. ΔΙ. β. δεῦρο. ΞΑ. γαῖρ', ὦ δέσποτα.
Εκ. 144. σὺ μὲν β. καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
483. ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῦν ποδοῖν ἐπικτυπῶν β.
867. β. τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
1054. β. δεῦρο. ΝΕΑ. μηδαμῶς με περίδῃς
1088. στῆθι β. δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
βάδιζ'. Θ. 485. ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι.—β. νυν
βαδίζει. Γρ. 349. ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφωῖα β.
βαδίζειν. Ν. 162. βίᾳ β. εὐθὺ τοῦρροπογίου·
Ν. 964. εἶτα β. ἐν ταῖσιν ὁδοῖς τὐτάκτων ὡς κιθαριστοῦ
Σ. 232. νυνὶ δὲ φρέατταν ἐστὶ σοῦ Χαρυδᾶδης β.
Ει. 1083. οὐποτε ποιήσεις τὸν κορεύτον ὀρθὰ β.
Λ. 134. ἐθέλω β.· τοῦτο μάλλον τοῦ πέους.
1068. σω β.,
1214. προαγορεύω μὴ β.
Θ. 1190. ἤδη β. ΤΟ. οὐκὶ πιλῆσι πρῶτά με;
1228. ὦσθ' ἄρα δῆτ' ἐστὶ β.
Εκ. 30. ὥρα β., ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
85. ἡμεῖς β., ἐξ ἑω γενήσεται.

βαδίζειν. Ex. 271. μέλλοι β. ἡ θύραζ' ἐκάστοτε.
Ex. 352. ὥρα β. ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
675. ὥστε β. εἰς ἀλλήλους. BA. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
1013. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ β. ὡς ἐμέ.
Π. 1040. ἑοικε δ' ἐπὶ κῶμον β. XP. φαίνεται.
Fr. 78, 1. ὥρα β. μοῦσπι πρὸς τὸν δεσπότην.
βαδίζεις. Ex. 1135. ποῖ ποῦ β.; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
Π. 84. αὐχμῶν β.; ΠΛ. ἐκ Πατροκλείους ἔρχομαι,
278. σὺ δ' οὐ β.; ὁ δὲ Χάραν τὸ ῥύμβολον δίδωσιν.
952. ἔχων β., ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
βαδίζε'. Ex. 277. ἐπερειδόμενοι β., ᾄδουσαι μέλος
βαδίζετε. Λ. 125. τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ β.;
βαδίοις. Π. 97. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν β.; ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν·
βαδίοιμον. Ο. 42. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον β.
βαδίονθ'. Σ. 1401. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου β. ἐσπέρας
βαδίουσ'. Ει. 840. τῶν πλουσίων οὕτοι β. ἀστέρων,
Ο. 492. οἱ δὲ β. ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΤ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
βαδίῳ. Β. 23. αὐτὸς β. καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
Π. 227. καὶ δὴ β. τοντοδὶ κρεᾶδιον
414. καὶ μὴν β. BA. σπεῦδέ νυν. XP. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
βαδίῳν. Α. 848. οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσειδί σοι β.
Α. 1165. ἡπιαλῶν γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἱππασίας β.,
Ν. 128. αὐτὸς β. ἐς τὸ φροντιστήριον·
415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμειες μηθ' ἑστὼς μήτε β.,
Σ. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσειε β.
Ει. 1253. πᾶλιν β. αὐτὰ τοῖ Αἰγυπτίοις·
Α. 610. ἐμαυτὸν ἐπιδείξω β. ὡς ἐγώ.
Β. 36. ἤδη β. εἰμὶ τῆσ', οἱ πρῶτά με
716. νεν ξύλον β.
βαδιοίμην. Ρ. 90. μόνοις β.· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,
βαδιούμαι. Β. 179. ἐγὼ β. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γενναῖος.
Εκ. 853. οὐκοῦν β. ὄρτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
βαδιοῦνται. Εκ. 625. φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς β.
βαδίσαιμι. Β. 135. οὐκ ἂν β. τὴν ὁδὸν ταύτην. ΠΡ. τί δαί;
βαδίσει. Π. 334. ἀκῆκόν τι τῇ β. καὶ τῷ ταχεῖ.
βάδισιν. Σ. 1171. μάλιστ' ἔοικα τὴν β. τῶν πλουσίων.
βαδιστά'. Α. 394. καὶ μοι β. ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
βαδιστέον. Α. 292. ἀλλ' ὅμως β.,
Β. 652. ἀνθρωποι ἱερόν. δεῦρο πάλιν β.
656. β. τάρ' ἐστὶν ἐπὶ τοῦδι πάλιν.
658. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν β.
Εκ. 711. β. τάρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
875. ὁρῶν ἐμοιγε φαίνεται· β.
βαδιστικοῦ. Β. 128. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ β.
βᾶδον. Ο. 42. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν β. βαδίζομεν.
βάθος. Ει. 140. τί δ', ἦν ἐς ἀγρὸν πόντιον πέσῃ β.
Ο. 1715. ὀμῳ δ' ἀκανάμαστος ἐς β. κύμλου
βάθρα. Fr. 433. β., βαθράδια,
βαθράδια. Fr. 433. βάθρα, β.,
βαθύ. Ν. 514. ἐς β. τῆς ἡλικίας
Ει. 223. ὁ Πάλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον β.
βαθύκομα. Fr. 557. τὸ ὕρεα β. τᾶδ' ἐπέσυτο βροτῶν·
βαθύν. Fr. 309, 3. ἐκγυναῖον, ὀλεθρον τὸν β., ψιμύθιον,
βαθύπλουτε. Fr. 163, 1. εἰρήνη β. καὶ ζευγᾶρμον βοεικὸν, εἰ
βαθύς. Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νὴν ὄρθρος β.
βαθυτάτην. Σ. 1193. πλειστὰν β. καὶ χρίας λαγῴας τε καὶ
βαιά. Α. 2. ἤτθην δὲ β., πάνυ δὲ β. τέττιγα·
βαιάν. Ν. 1013. γλῶτταν β., πυγὴν μεγάλην,
βαίγν. Ο. 1396. ἄμ' ἀνέμου πνοαῖσι β.
βαίν'. Α. 198. κἀν τῷ στόματι λέγουσι, β. ὅπου θέλεις.
βαίνε. Θ. 956. ἀνθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· β.
βάκι. Ι. 123. ὦ β. Νι. τί ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
βάκιδος. Ι. 1003. οὐμοὶ μὲν εἶσι Β. ΔΗΜ. οἱ δὲ σοι τίνος;
Ι. 1004. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Β. γεραιτέρου.
Ο. 962. ὡς ἔστι Β. χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
βακίζων. Ει. 1072. ἐξώκης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο β.
βάκιν. Ει. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Β. ἐξαπάτησαν,
Ει. 1071. μηδὲ βάκις θνητοῖς, μηδ' αὖ Νύμφαι Β. αὐτὸν,
1119. ὦ παῖε παῖε τὸν Β. ΙΕ. μαρτύρομαι.
βάκις. Ι. 124. πολλῷ γ' ὁ Β. ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
Ει. 1071. μηδὲ Β. θνητοῖς, μηδ' αὖ Νύμφαι βάκιν αὐτὸν,
Ο. 970. γνίζαθ' ὁ Β. τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
βακκάριδος. Fr. 303, 3. καὶ β.
βακταρικροῦσα. Ο. 1629. β. ΗΡ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
βακτηρία. Α. 682. οἱ Ποσειδῶν ἀσφάλειάς ἐστιν ἡ β.·
Εκ. 543. ἕρχωτο μετὰ σοῦ κατὰ τί χρῆ β.;
Fr. M. Γερ. 10. β. δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης.
βακτηρίᾳ. Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ β.
βακτηρίᾳ. Σ. 1296. ἐγὼ δ' ἀπόλλοιμι στιζόμενος β.
Εκ. 150. διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ β.
546. καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ β.
βακτηρίαις. Εκ. 276. ἐπαναβάλεσθε, κᾶτα ταῖς β.
βακτηρίαν. Π. 272. ἀζῆμιος, καὶ ταὺτ' ἐμοῦ β. ἔχοντος;
βακτηρίας. Σ. 33. β. ἔχοντα καὶ τριβώνια·
Εκ. 74. Δακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ β.
509. β. ἀφεσθ' καὶ μόντοι σὺ μὲν
βακτηρίου. Α. 448. ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ β.
Fr. M. Γηρ. 10. πτωχικοῦ β.
βάκχαις. Ν. 605. Β. Δελφίσιν ἐμπρέπων,
βακχᾶν. Α. 1312. ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἅπερ Β.
βακχίβακχον. Ι. 408. ἠσθέντ' ἰηπαιανίσαι καὶ Β. ᾄσαι.
βακχεῖ'. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης β. ἐτελέσθη.
βάκχειε. Θ. 988. σὺ κισσοφόρε Β.
βακχεῖον. Λ. 1. ἀλλ' εἴ τις ἐς Β. αὐτὰς ἐκάλεσεν,
βακχεῖον. Β. 1259. τὸν β. ἀνακτα,
βάκχιος. Α. 1284. ὃς μετὰ Μαινάδα. Β. ὄμμασι
βακχίου. Α. 263. Φαλῆς ἑταῖρε Β.,
βακχίου. Εκ. 14. στοὰς τε κἀρποῦ β. τε νάματος
βαλανεῖον. Ν. 837. οὐδ' ἐς β. ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
Ν. 1054. πλῆρες τὸ β. ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Β. 952. ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ β. τρέχε·
1279. ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ β. βούλομαι·
βαλανεῖου. Π. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῥῶων ἐκ β.
Π. 616. λιπαρὸς χαρῶν ἐκ β.
Fr. 623. καὶ κάμινον β.
βαλανείῳ. Ι. 1060. τὰς πνέουσι φησὶν καταλήψεσθ' ἐν β.
Α. 574. πῶς δή; φῥῴ τίδω. ΑΤ. πρώτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν β.,
βαλανείων. Ι. 1401. κἀκ τῶν β. πίεται τὸ λούτριον.
Ν. 991. κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορᾶν καὶ β. ἀπέχεσθαι
βαλανεύς. Β. 710. ὁ πουηρότατος β. ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
Π. 955. ἀλλ' ὁ β. ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
Fr. 353. β. δ' ὦσεί ταῖς ἀρυταίναις.
βαλανεύσω. Ι. 1403. πάρεισι· καὶ β. διακεκραγέναι,
βαλανεύοντας. Α. 337. φίροντας, ὥσπερ β.,
βαλανεύσω. Ει. 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ β.
βαλανῆς. Ο. 491. σκυτῆς, β., ἀλφιταμειβοῖ, τορνευτολυραστιδοηγοί·
βάλανον. Σ. 155. φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν β. ἐκτρῴεται.
Σ. 200. καὶ τὴν β. ἐμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
Λ. 413. ἐλθὼν ἐκεῖνῳ τὴν β. ἐνάρμοσον.
βάλανος. Α. 410. ἡ β. ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
βαλάντια. Ι. 1197. πρίσβεις ἔχοντες ἀργυρίου β.
Λ. 1054. κἀχομεν β.
βαλαντιηρόμοις. Β. 772. τοῖς λωποδυταὶ καὶ τοῖς β.
βαλαντίοις. Ο. 1107. ἀλλ' ἐνοιπήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς β.
βαλάντιον. Γν. 464, 2. καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα β.
βαλαντίου. Ο. 157. οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ β.
Fr. 71. καὶ πόδα δὸ β.
βαλαντίῳ. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ β.;
βαλβῖδων. Ι. 1159. ἄφες ἀπὸ β. ἐμέ τε καὶ τουτονί,
Σ. 548. καὶ μὴν εὐθὺς γ' ἀπὸ β. περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
βαλεῖν. Σ. 1254. καὶ θυροκοπῆναι καὶ πατάξαι καὶ β.,
Σ. 1262. ἐκεῖν' ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ β.
βαλεῖς. Α. 283. οὐ β., οὐ β.;
Β. 595. καὶ β., τι μαλδακὸν,
βάλλ'. Ν. 133. β. ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Σ. 835. β. ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Θ. 1079. β. ἐς κόρακας. ΕΤ. β. ἐς κόρακας.
Π. 782. β. ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἶσιν οἱ φίλοι
Fr. 80, 2. β. ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;
βάλλε. Α. 281. β. β. β. β.,
Ν. 1508. δίωκε, β., παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
Σ. 1339. τάδε μ' ἀρέσκει· β. κημούς.
βάλλει. Ν. 399. εἴπερ β. τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
βάλλειν. Α. 353. τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε β. καὶ βοᾶν
βάλλετ'. Α. 331. β., εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Βαλλήνᾳδε. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Β.
βαλλήσεις. Σ. 1491 τάχα β.
βαλλήσομεν. Σ. 222. ἦδη πορ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις β.
βάλλουσ'. Ο. 525. β. ἱμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
βάλλουσα. Θ. 895. βάμβῃ, τοῦμὸν σῶμα β. ψύχῃ.
βάλλουσιν. Σ. 227. πηδῶσι καὶ β. ὥσπερ φῥέαλοι.
βάλλων. Α. 236. ὡς ἐγὼ β. ἐκείνου οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
Ν. 396. καὶ καταφῥήνει β. ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.

βάλοι. Α. 1173. τὸν μόρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρτὼν β. Κρατῖνον.
βαλόντες. Σ. 40b. ἀλλὰ βαίματία β. ὡς τάχιστα, παῖδα,
βᾶμμα. Α. 112. ἵνα μὴ σε βᾶμμα β. Σορδινικῶν
Ει. 1174. ἴν' ἐκεῖνος φησὶν εἶναι β. Σορδινικῶν
1176. τρικυμίαν αὐτοῦ βέβραται β. Κυζικηνικῶν
βαπτόμενος. Ι. 523. καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ β. βατραχίοις
βαπτός. Ο. 287. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις β. ὄρνις οὐτοσί.
βάπτουσι. Εκ. 216. β. βραῖν κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
βαπτῶν. Π. 530. οὐθ' ἱματίων β. δαπάνας κοσμήσαι ποικιλομόρφων.
βάραθρον. Ι. 1362. ἅρας μετέφερον ἐς τὸ β. ἐμβαλῶ,
Ν. 1450. τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ β.
Β. 574. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ β. ἐμβάλοιμί σε,
Π. 1169. ἀπαξἁπαντας ἐς τὸ β. ἐμβαλεῖν.
Fr. 309, 8. χτῶνα β., ἔγκυκλον, κομμωτήριον
βάραθρόν. Π. 431. οὐκοῦν ἐπίδοιεν τὸ β. σοι γίγνεται;
βαρβαριστί. Fr. 45. ἡ που κατὰ στοίχους κεκραξόνταί τι β.
βάρβαροι. Α. 77. οἱ β. γὰρ ἄνδρας ἡγούνται μόνους
Ει. 411. οἱ β. θύουσι. δὶς τοῦτ' εἰκότως
Ο. 1520. ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ β. θεοὶ
1525. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι β. θεοί τινες
1526. ἀναθὲν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γὰρ εἶσι β.,
1700. β. δ' εἶναν γένοος.
βαρβάροις. Σ. 1145. πόθεν, ὦγαθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι β.
Ο. 1528. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς β.
βαρβάροισι. Σ. 1089. ὥστε παρὰ τοῖς β. πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Ει. 408. τοῖς β. προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
Β. 724. ἐν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς β. πανταχοῦ,
βάρβαρον. Θ. 1051. τὸν β. ἐξολέσειεν.
Θ. 1171. τὸν β. δὸ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.
Β. 682. ἐπὶ β. ἐζωμένη πέπλον·
βάρβαρος. Ν. 492. ἀνθρωποτὸ ἐμαθὴν οὐτοσὶ καὶ β.,
Σ. 1078. ἀφελλῆναν ἐν μάχαισιν, ἠνίκ' ἦλθ' ὁ β.,
Ο. 1129. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο β. φύσει.
βαρβάρους. Ο. 199. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς β. ὄντας πρὸ τοῦ
βαρβάρων. Α. 107. εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν β.
Α. 168. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν β.;
Σ. 439. περιοῦσ' οὖσα μ' ὑπ' ἀνδρῶν β. χειρούμενον,
Α. 1133. ἐχθρῶν παρόντων β. στρατεύμασιν
Θ. 1098. ὦ θεοί, τὶν' ἐς γῆν β. ἀφίγμεθα
βαρβαρώτατον. Ο. 1573. ἑῴρακα πάντων β. θεῶν.
βαρβιτεῖον. Fr. 594. β.
βάρβιτος. Θ. 137. τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί β.
βαρβός. Fr. 320. β.
βαρεῖαι. Ν. 377. κατακρημνάμεναι πλήρεις ἐμβρυο δι' ἀνάγκην, εἶτα β.
βαρείας. Α. 1210. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς β.
βαρέως. Ν. 716. μὴ νυν β. ἀλγεῖ λίαν.
Σ. 114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον β. φέρει.
158. σὺ δὲ τοῦτο β. ἂν φέροις; Φι. ὁ γὰρ θεὸς
Θ. 385. β. φέρω πάλαιαν πολὺν ἤδη χρόνον
474. β. τὰ φόρημ', εἰ δὺ' ἡμῶν ἡ τρία
Β. 26. φέραν γε ταυτί. ΔΙ. πίνα τρόπον;
803. ἢ που β. εἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Εκ. 175. τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα β. πράγματα.
βάρος. Α. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ β. χλωρᾶς φέραν ἐλάας.
Α. 338. ὡς τριτάλαντον τὸ β.,
Β. 27. οὖκουν τὸ β. τοῦδ', ὃ σὺ φέρεις, οὖνος φέρει;
941. ἰσχανεα μὲν πρώτιστον αὐτῆν καὶ τὸ β. ἀφεῖλον
1367. τὸ γὰρ β. νῷν βασανεῖ τῶν ῥημάτων.
Fr. 130, 1. ἡμῶν ἀγορὰν β.
βαρύ. Α. 718. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι β.
βαρυαχέες. Ο. 1750. ὦ χθόνιαι β. ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
βαρυαχέος. Ν. 277. πατρὸς ἀπ' Ἠκεανοῦ β.
βαρύβρομον. Ν. 284. καὶ πόντον κελάδοντα β.·
βαρύβρομος. Ν. 313. καὶ Μοῦσα β. αὐλῶν.
βαρυδαιμονόντων. Ι. 558. καὶ β.,
βαρυδαίμων. Εκ. 1102. ἀρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; β. μὲν οὖν
βαρύνεται. Α. 220. καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος β.,
βαρυστάθμων. Β. 1397. ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν β.,
βαρύτατον. Β. 1394. θάνατον γὰρ εἰσάθηκε β. κακῶν.
βασανεῖ. Β. 1367. τὸ γὰρ βάρος νῷν β. τῶν ῥημάτων.
βασανεῖν. Β. 802. κατ' ἔπος β. φησι τὰς τραγῳδίας.
βασανεῖς. Β. 642. πῶς οὖν β. νὺν δικαίως; ΑΙ. ῥᾴδιως·
Β. 1123. καὶ ποῖον αὐτοῦ β.; ΕΤ. πολλοὺς πάνυ.
βασάνῳ. Β. 625. μὴ δῆτ' ἐμοιγ'. οὐτω δὲ β. ἀπαγαγών.
βασάνῳ. Σ. 547. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἤττων ἐστὶν β.
Β. 616. β. γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
βασανίζειν. Ι. 513. καὶ β., ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοῖ καθ' ἑαυτόν,
βασανίζειν. Ι. 629. ἐμὲ μὴ β. ἀβίωτον ὄντ' εἰ δὲ μή,
βασανίζω. Β. 613. καὶ πῶς β.; ΕΛ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
βασανίζων. Α. 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν β.,
βασανίσαι. Εκ. 523. ἐνὸς γε. ΠΡ. καὶ μὴν τουτί γέ σοι
βασάνισον. Ι. 1212. ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ β. ἅπτ' ἔνι,
βασανιστέον. Α. 477. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ', ἀλλὰ β.
βασανίστρια. Β. 826. ἐνθεν δὴ στοματουργὸς ἐκῶν β. λίσπη
βασανιῶ. Α. 110. ἀλλ' ἀπιθ' ἐγὼ δέ β. τοὐτον μόνος.
Θ. 626. ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ β. ταύτην καλῶς
Β. 1121. πρῶτιστον αὐτοῦ β. τοῦ δεξιοῦ.
Εκ. 748. μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτ' γ', ἀλλὰ β.
βάσανον. Θ. 801. β. ἔσμεν, πότερον χείρονες. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν ὑμᾶς
βάσανός. Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίονες β. τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βασιλία. Α. 65. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς β. τὸν μέγαν,
Α. 102. πέμψειν β. φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
βασιλεῖ. Ι. 478. καὶ πάνθ' ἁ Μήδοις καὶ β. ξυνόμνυτε,
Ο. 568. κἂν Δὶ θὴρ β. κρίων, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
βασιλεῖ'. Α. 50. ἕτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ β. ἤλθομεν
Βασίλεια. Ο. 1537. τίς ἐστιν ἡ Β.; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
βασίλεια. Ει. 974. ὦ σεμνοτάτη β. θεά,
βασιλεία. Ο. 478. ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ β.;
βασίλειαν. Β. 382. ἄγε νὺν ἔτεραν γύναικ' ἐκεῖνον ἰδίαν τὴν καρποφόρον β.,
Βασίλειαν. Ο. 1634. τὴν δὲ Β. τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
Ο. 1687. ἵνα τὴν Β. καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς
1730. αὐτὸν καὶ τὴν Β.
1753. καὶ πάρεδρον Β ἔχει Διός.
Βασίλειάν. Ο. 1536. καὶ τὴν Β. σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
βασιλεῖαν. Ο. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμέτεραν β.
βασιλείας. Σ. 546. ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων β. ἀντιλογήσειν
Σ. 549. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἤττων ἐστὶν β.
βασίλειον. Εκ. 685. τὴν β. δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐν τῇ παρὰ ταύτην,
βασιλεῦ. Ι. 1333. χαῖρ', ὦ β. τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
Ν. 2. ὦ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
153. ὦ Ζεῦ β., τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Σ. 625. ὦ Ζεῦ β.
Ο. 223. ὦ Ζεῦ β., τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου
Β. 1278. ὦ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Π. 1095. ὡς εὐτύχου, ὦ Ζεῦ β., τὸ γράξιον
βασιλεῦσι. Ν. { 828. / 1471. } Δῖος β., τὸν Δί' ἐξελήλακώς.
βασιλεύειν. Ο. 610. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν β.
βασιλεύοι. Ο. 508. ἦρχον δ' οὗτω σφῴδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ β.
βασιλεύοντας. Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς β. μάκι' ἀμπισχὼν, ἵν' ἐλεινοῖ
βασιλευόντων. Ο. 562. ὡς δρυΐσιν β. θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
βασιλεύς. Α. 28. ὁ δὲ β., ὃ ἄτα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
Α. 113. β. ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
647. ὅτε καὶ β., Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
1224. ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ β.;
Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἐχαν καὶ νὺν ὥσπερ β. ὁ μέγας διαβάσκει
504. Λίγυστον δ' αὖ καὶ Φοινίκην πάσης κύκευς β. ἦν·
515. ἀτὰν ὄρνιν ἑστῆκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἃ. ὦν·
568. κἂν Δὶ θὴρ βασιλεὺ κρίων, β. ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
Π. 170. μέγας δὲ β. οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Fr. M. Δαιτ. 9, 1. ἐπιδείτιον β. θέαν
βασιλεύσαις. Ι. 1087. αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς β.
βασιλεῦσιν. Ν. 381. ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ Δῖος νυνὶ β.
Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατίδειξίν γ' οὗτος πρῶτος β.
514. ὁ δὲ δεινότατον γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νὺν β.
βασιλέως. Α. 61. οἱ πρᾶξεις οἱ παρὰ β.
Α. 62. ποῖον β.; ἄχθομαι γὰρ πρόσβεσι
94. ὁ β. ὀφθαλμὸς. ΔΙ. ἀναξ Ἡράκλειε·
124. τὸν β. ὀφθαλμὸν ἢ βουλῇ καλεῖ
βασιλῆς. Ο. 467. οἵτινες ὄντες πρότερον β. ΧΟ. ἡμεῖς β.;
τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
βασιλικαῦ. Ο. 1078. καλάνι κόρανα καὶ μεγάλα β.
βάσιν. Θ. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας εἰφνᾶ στῆσαι β.
βασκᾷ. Θ. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ τᾶσιν, καὶ ἔλεᾷ, καὶ β.,
βασκάνιον. Fr. 510, 2. β. ἐπὶ κάμινον ἀνθρὸς χαλκέως.
βάσκανος. Ι. 103. ἐπίπαστα λείρας δημιόπραισ' ὁ β.

βάσκανος. Π. 571. ἀλλ' οὐ γεύδει τούτων γ' οὐδὲν, κἀπερ σφῶϊν β. οὐσα.

βάσκετ'. Θ. 783. β., ἐπείγετε πάσας κατθ' ὁδοὺς,

βατιδοσκόπου. Ει. 810. Γοργόνες, ὀφοφάγου, β., ἄρπυιαι,

βατίζειν. Ο. 1681. εἰ μὴ β. ὥσπερ εἰ γελιδόνες.

βατίς. Fr. 302, 4. β. μὰ τὸν Δί' οὐ δύναμαι. α. οὐδὲ β.; β. οὔ φημ' ἐγώ.

βατίσιν. Σ. 510. οὐδὲ χαίρω β. οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἤδιον ἂν

βάτος. Fr. 593. ἡ β.

βατραχείοις. Ι. 523. καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος β.

βατραχίδα. Ι. 1406. ἐπου δὲ τουτηὶ λαβὼν τὴν β.

βατράχους. Ν. 881. κἀκ τῶν αἰτίων β. ἐποίει πῶς δοκεῖς.

βατράχων. Β. 207. β. κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή.

βάττου. Π. 925. τὸν Πλούτων αὐτὸν καὶ τὸ Β. σίλφιον.

βάυζε. Θ. 895. β., τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

βαΰζων. Θ. 173. παῦσαι β.· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ

βαικίδες. Fr. 311. β.

βάψας. Fr. 16. θθέλω β. πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἐξαίφνης . . .

βάψομαι. Α. 51. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ β.

βάψω. Α. 112. ἵνα μή σε β. βάμμα Σαρδιανικόν

βδεῖ. Ει. 1078. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πυγηρότατον β.,

βδεῖν. Α. 256. σοὶ μηδὲν ἤττον Β., ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.

βδεῖτε. Ει. 151. μὴ β., μηδὲ χλέζετ' ἡμερῶν τρῶν·

Ἠδελυκλέων. Σ. 134. ναί μὰ Δία, τὸ δ' υἱεῖ γε τῷδι Β.,

Σ. 137. οἶμοι. ΣΠ. τί ἔστι; ΗΑ. Β. ἀνίστασαι.

372. ἀλλὰ τηρμισσθ' ὕπνοι μὴ Β. αἰσθήσεται.

βδελυρί. Ι. 304. ὦ μιαρὲ καὶ β. καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους·

Ει. 182. ὦ β. καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ

Β. 465. ὦ β. κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ

Π. 1069. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ β. σύ.

βδελυρόν. Ι. 193. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ β. ἀλλὰ μὴ πορῇς

βδελυρός. Α. 287. τοὺς ἐρωτᾶς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ β.,

Ν. 446. β., ψευδῶν συγκολλητής,

Σ. 914. ὁ β. οὗτος. ΗΑ. κοὐ μετέδωκ' αὐτοῦντί μοι.

Π. 993. ἀλλ' οὐχὶ νὴν ἐθ' ὁ β. τὴν νοῦν ἔχει

βδελυρώτερος. Ι. 134. κρατεῖν, ἢν ἔτερος ἀνὴρ ᾖ.

βδελύττει. Ει. 395. εἶ τι Πεισάνδρου β. τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.

βδελύττεται. Ι. 1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα β.,

βδελύττομαι. Α. 586. ἐν' ἐξεμέσω· β. γὰρ τοὺς λόφους.

Ι. 1157. β. σφῶ, καὶ πρῶναι, πάλαι πάλαι.

Ν. δίδοικα καὶ πέρικα καὶ β.,

Ο. 126. ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου β.

151. β. τὸν Λέσβιον ἀπὸ Μελανθίου.

βδελλύττομαι. Ο. 1501. οἰμ' ὡς β. σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;

βδελυττόμενος. Α. 599. ταῦτ' οὖν ἐγὼ β. ἐσπεισάμην,

βδελύττου. Ι. 252. καὶ β., καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·

βδελυχθείς. Σ. 792. κᾆτα β. ὑσφρόμενος ἐξέπτυσα·

βδεόμενοι. Ι. 900. οὐ γὰρ τόθ' ἡμεῖς β. δῆπου 'γένεσθε πυρρό·;

βδέοντες. Ι. 898. β. ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

βδέουσα. Π. 693. ὑπὸ τοῦ δέους β. βρυκόμενον γαλῆς.

βδέω. Π. 703. τὴν μὲν ἐπιλαβοῦσ' · οὐ λιβανωτὸν γὰρ β.

βδέλλεθ'. Α. 354. τί δ. ἡμᾶς; οὐ τί που πολλοὶ δοκοῦμεν εἶναι;

βδέλλει. Ι. 224. δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πάνυ β. λεύω·

βδέλλοιν. Α. 1017. ἑξὸν, ὦ πωπρῆ, σοὶ β. ἐμ' ἔχειν φίλην·

Fr. 498. Ι. β. ἔξεις τὴν βίον δίκαιος ὢν

βεβαίους. Π. 836. ὄντων β., εἰ δεηθείην ποτέ·

βεβαλάνωκε. Ἐκ. 361. νὺν μὲν γὰρ οὔτος β. τὴν θύραν,

Fr. 259 α. οὐδεὶς β. τὴν θύραν

βεβαλαναωμένον. Ἐκ. 370. διαρραγέντα μηδὲ β.,

βεβαλάνωται. Ο. 1159. καὶ β. καὶ φυλάττεται κύκλῳ,

βεβαπτεῖ. Ει. 1176. τηνικαῦτ' αὐτὸς β. βάμμα Κυζικηνικὸν·

βεβασανισμένα. Fr. 344, 9. τρεπαῖα πολιτιμητὰ β.

βεβήκε. Ἐκ. 913. γράμ μοι μήτηρ ἄλλη β.

βεβηκώς. Ι. 1039. ὥστε περὶ σκύμνοισι β.· τὸν σὺ φύλασσε,

βεβίνηκας. Θ. 35. καὶ μὴν β. σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ὅσως.

βέβληκ'. Β. 1400. β. Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

βέβληκέ. Α. 171. δισσημὰ 'στὶ καὶ ῥαψὶς β. μέ.

βεβουλευμένα. Ἐκ. 172. τυχεῖν κατορθώσασα τὰ β.

βεβουλευται. Α. 513. τί β. περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι

βεβρωκότες. Σ. 462. εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους β.

βεβυσμένον. Α. 463. δὸς μοι χαπρίδιον σφογγίῳ β.

Φ. 506. ἵνα μὴ βοᾷ, κηρίῳ β.·

βεκκεσίληνε. Ν. 398. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ β.

βελέκων. Fr. 595. καὶ τῶν β.

βελέων. Σ. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκεῦη β. ἀλεωρήν.

βελλερεφόντας. Β. 1051. κάνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Β.

βελλερεφόντης. Α. 427. ἁ Β. εἶχ' ὁ χαλὸς οὐτοσί;

Α. 428. οὐ Β. ἀλλὰ κἀκείνος μὲν ἦν

Βελονοπίλης. Π. 175. ὁ Β. οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

βίλος. Α. 345. ἀλλὰ μὰ μυ πρόγασσι, ἀλλὰ κατάδου τὸ Β.

Ο. 1714. πάλλων κεραυνὸν, πτερόεντ' ἀνεφοῦν Διὸς Β.·

βίλτιον. Ν. 589. ἅτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ Β. τρέπειν.

Ν. 594. ἐπὶ τὸ β. τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Ει. 448. Ἴν' ἐμπολᾷ β., ἐπιθεμεῖ μαχῶν,

Φ. 774. γράφων διαρρίπτουμι; β. πολύ.

Ἐκ. 475. ἅπαντ' ἐπὶ τὸ β. ἡμῖν ξυμφέρειν.

Π. 595. εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πείνῃν β. φησὶ γὰρ αὕτη

βελτίον'. Ι. 861. ἐμοὶ ποθ' ἑρήσειν φίλον β.· ὅστις εἶ ὦν

Ν. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους β. ἄνδρα κρίνω.

βελτίονα. Π. 105. ζητᾶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους β.·

βελτίονας. Π. 558. οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω β. ἄνδρας

βελτίονες. Α. 1078. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ β.

Ἐκ. 214. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους β.

βελτίους. Α. 650. τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ β. γεγενῆσθαι

Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ β.· βάσανός τε πόρεστιν ἰδέσθαι.

810. οὗτοι ἡμεῖς πολὺ β. τῶν ἀνδρῶν εὐχύμεθ' εἶναι.

Β. 1009. δεξιότητος καὶ νοιθεσίας, ὅτι β. τε πειούμιν

Π. 576. ὅτι β. αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα

βίλτιστ'. Ἐκ. 152. λέγειν τὰ β., Ἴν' ἐκαθήμην ἥσυχος·

Π. 3. ἡν γὰρ τὰ β. ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,

βίλτιστ'. Θ. 1008. ταυτὶ τὰ β. ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.

Fr. 445 α, 2. εἰ μὴ τὰ β. ἔλαχεν; ἰν δέ σοι φράσω,

βίλτιστα. Α. 658. οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ β. διδάσκων.

Α. 34. β. τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.

Θ. 307. σαν νὴν τ' ἀγορεύοισαν τὰ β. περὶ τὼν

Β. 277. ἄγε δὴ, τί δράμεν; ΠΑ. τρεῖται β. νῷν,

Ἐκ. 1122. ὥστ' ἐστὶ πολὺ β., πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.

βίλτιστε. Α. 929. ἐνδησον, ὦ β., τῷ

Α. 949. ἀλλ', ὦ ξένων β., καὶ

Ι. 622. ὥστ' ἀκούσαι. πρὸς τάδ', ὦ β.

Σ. 233. ὦ Στρυμιόδωρε Κυνθυλεῦ, β. συνδικαστῶν,

387. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ β., καθίει

Π. 631. τί δ' ἐστὶν ὦ β. τῶν σαυτοῦ φίλων;

1172. τί δ' ἐστιν, ὦ β.; ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶν;

βίλτιστον. Ι. 83. β. ἡμῖν αἷμα παίρασιν πεῖν.

Ν. 418. καὶ β. τοῦτο νομίζει, ὅπερ εἰνὸς δεῖῳν ἄνδρα,

βίλτιστόν ἐστιν. Β. 322. β. ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

Π. 67. καὶ μὴν ὃ λέγω β. ἐστ', ὦ δέσποτα.

βίλτιστος. Ι. 765. β. ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶ,

βελτίω. Σ. 986. ἐθ', ὦ παρίδιον, ἐπὶ τὰ β. τρέπου.

Π. 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι β. πολύ.

βίμβικα. Ο. 1462. β.· καὶ μὴν ἐστι μοι νὴ τὸν Δία

βιμβίκες. Σ. 1530. ῥίπτε σκέλεος οὐράνιον· β. ἐγγενέσθων.

βιμβικῶν. Ο. 1465. ἀσὶ σε ποιήσω τήμερον β.

βιμβικίζουσιν. Σ. 1517. ἐν' ἡσυχάσ ἡμῶν πρόσθεν β. ἑαυτοὺς.

βίμβικος. Ο. 1781. β. οὐδὲν διαφέριν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω

βεμβράσιν. Fr. 119. ταῖς πολιόχρωσι β. τεθραμμένη·

βένθεσιν. Β. 666. ἀλὸς ἐν β.

βερέσκεοί. Ι. 635. Β. τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μέθων,

βῆ. Fr. 562. θύειν με μέλλει καὶ κελεύει β. λέγειν.

βῆμα. Ι. 77. τοσοῦνδε δ' αὐτοῦ β. διαβεβηκότοι

Ἐκ. 677. τὸ δὲ β. τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας καταθῆσαι

βήματος. Π. 382. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ β. καθεδοῦμενον,

βήτ'. Ἐκ. 684. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ β. ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν

βήττων. Fr. 548. ἴν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ πλυμάτιον καὶ μὴ β. κατανίψῃ.

βίᾳ. Α. 987. ἐξέχει θ' ἡμῶν β. τὴν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν β. κυνήσω.

Ν. 162. β. βαδίζειν εὐθὺ τοὐρσυσγίνον

232. οὐκ ἂν ποθ' εὕρων· οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῇ β.

Α. 160. ἐὰν λαβοῦσα δ' ἐς τὸ δωμάτιον β.

Ι. 225. } ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζεται β.,
226. }

Θ. 844. ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι β. τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί.

Fr. 237, 1. πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων β.

βιάζηται. } Α. 225. } ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν β. βίᾳ,
226. }

βιάζομαι. Θ. 890. φάρει καλυπτοὺς, ὦ ξένη; ΜΝ. β.

βιαίως. Β. 1101. ὅταν δ μὲν τεύτ' β.,
Β. 1142. αὐτοῦ β. ἐκ γυναικείας χερὸς
βίαν. Α. 73. ξυνζύμενοι δὲ πρὸς β. ἰτίνομεν
Σ. 443. πρὸς β. χειρούσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς β. τἀνθρήνια,
1245. χρήματα καὶ β.
Α. 163. οὐ γὰρ ἐτι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς β.
Β. 1457. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς β.
Ex. 997. ἔπειτ' ἀπαγκάζωσι πρὸς β. XP. τί δρᾶν;
471. τὸ πρὸς β. ξυνιόταιον. XP. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
βίας. N. 164. τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ β. τοῦ πνεύματος.
βιάσεται. Π. 1092. οὐ γὰρ β. NE. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
βιασθείς. Fr. 91. ἐκφεύγει. ἢ φίλων ἀχνῦσι.
βιβλία. O. 1288. κἄπειτ' ἂν ἄμα κατήρων ἐς τὰ β.·
Β. 1409. ἐμβὰς καθῆσθω συλλαβὼν τὰ β.·
βιβλιδάριον. Fr. 596. β.
βιβλίον. O. 974. ἔνεστι καὶ τὰ πίδιλα; XP. λάβε τὸ β.
O. 976. καὶ σπλάγχνα διδὼ' ἔνεστι; XP. λαβὲ τὸ β.
980. } καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; XP. λάβε τὸ β.
989. }
986. οὐδὲν λέγειν οἰμαί σε. ΠΕ. λάβε τὸ β.
1024. ἐπεμβὰ δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον β.
1037. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ β.;
Β. 1114. β. τ' ἔχων ἑκαστος μαθόνει τὰ δεξιά·
Fr. 418. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ β. διέφθορεν,
βιβλίων. Β. 943. χυλὸν διδοὺς σταμυλμάτων, ἀπὸ β. ἀπηθῶν·
βινεῖν. Α. 934. μὰ Δί' οὐ δίομαι 'γω', ἀλλὰ β. βούλομαι.
Α. 1180. β. ἀπαστ'; ΔΑ. τοῦσι γοῦν καὶ τὼ σὼ
Β. 740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ β. μόνον;
Ex. 468. β. ἑαυτάς. XP. ἦν δὲ μὴ δυνᾶμεθα;
706. ἐψήφισται προτέρους β.,
1090. ψήφισμα, β. δεῖ με διαλελημμένον·
1099. β. ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
βινέσθαι. Θ. 50. τράμος ἡμέτερος. ΜΝ. μὰν β.;
βινεῖται. Ex. 525. τί δ'; οὐχὶ β. γυνὴ κἄνευ μύρου;
βινεσκόμην. Ι. 1242. ἠλλαντοπῶλον καὶ τι καὶ β.
βινῆς. Ex. 470. ὅρα ταῦθ', ἵν' ἀριστῇς τε καὶ β. ἅμα.
βινήσας. O. 796. εἶτα β. ἐκείνον αὐθὶς αὖ καθέζετο.
βινήσομεν. Α. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλειοσθένη β.
βινήσω. Α. 954. οἶμοι τί πάθω; τίνα β.,
βινητῶμεν. Α. 715. β., ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
βινοῖη Α. 1052. ἴνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ β. μέναν,
βινούμεναι. Ex. 228. β. χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
βινουμένους. Ι. 877. ἐπαυσα τοὺς β., τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
Ι. 879. παῦσαί τε τοὺς β.; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
βινουμένω. Fr. p. 509. κείσεσθον ὥσπερ ἠρτιω β.,
βινων. Α. 966. καὶ μὴ β. τοὺς ὀρθρους.
βινῶσ'. O. 560. σφαγεῖσ' αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ β. ἔτ' ἐκείνας.
βιοθρίμμονα. N. 570. Αἰθέρα σεμνότατον, β. πάντων·
βίον. Ι. 391. ἀλλ' ὅμως οὗτοι τοιοῦτοι ὦν ἅπαντα τὸν β.,
Ι. 1101. κριθὰς πορεῖ σοι καὶ β. καθ' ἡμέραν.
N. 463. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτάτον β. ἀνθρώπων διάξεις.
838. ὥσπερ τεθνεῶτος καταλύει μου τὸν β.
Σ. 506. ζῆν β. γενναῖον ὥσπερ Μύρμυξ, αἰτίαν ἔχω
709. εἰ γὰρ ἐβούλοντο β. πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀπποῖ̈ρόμεν β.
Ηι. 439. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν β.,
589. πᾶσιν ὁτόσοι β. ἐ-
1108. ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν β. ἡμῖν.
1212. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν β.
O. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ᾤδουσι πάντα τὸν β.
161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίδων β.
586. ἢν δ' ἡγῶσται σὺ θεόν, σὲ β., σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ.
732. εὐδαιμονίαν, β. εἰρήνην,
Α. 217. } οἶκοι δ' ἀταυράντη διᾷξω τὸν β.
Β. 218. }
Β. 706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν β. ἀνέρος ἢ τρόπον ὕστις ἔτ' οἰμῴξεται,
1215. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει β.,
Ex. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν β. διάξετε.
563. τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφλὴν μου τὸν β.
Π. 34. ἠδὴ νομίζων ἐκτετραεῦσθαι β.,
197. ἢ φησὶν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν β.
534. διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν δπίθεν β. ἔξει.
548. σὺ μὲν οὖ τὸν ἐμὸν β. εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
555. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν β. αὐτοῦ κατέλεξας,
751. οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ β.

βίον. Π. 755. οὐδ' ἐκ δικαίου τὸν β. κεκτημένοι,
Π. 831. εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν β.
922. ζῇν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου β. λέγεις,
969. ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν β.
Fr. 498. Ι. βέβαιον ἔξεις τὸν β. δίκαιος ὢν
560. Ι. τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμέλετον β.
βίος. N. 43. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροικος ἠδιστος β.,
O. 155. οὐτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων β.;
1452. παππᾶς ὁ β. συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Ex. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ β. ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖνα·
Π. 500. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ β. τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
551. ἀλλ' οὐχ οἱμῶς τοῦτο πέπονθε β. οὐ μὰ Δί', ὀχθεῖ γε μέλλει.
552. πτωχοῦ μὲν γὰρ β., ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
βιοτῆς. Σ. 1452. ξηρῶν τρόπων καὶ β.·
βιότιον. Π. 1105. οὐτοι γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ β.
βίοτον. Ex. 594. ἀλλ' ἐνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν β. καὶ τοῦτον ὅμοιον.
Π. 526. ὀδυνηρότερον τρίψεις β. πολὺ τοῦ νῦν. XP. ἐς κεφαλὴν σοί.
βίοτος. Ex. 669. οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον. β. γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
βιότου. O. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς β. κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρὸς·
βίου. Α. 989. τοῦ β. δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
N. 626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χορὸ τοῦ β. τὰς ἡμέρας.
Σ. 509. ἀντὶ τοῦ β. λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
O. 158. πολλὴν γ' ἀφέλεις τοῦ β. κιβδηλίαν.
412. β. διαίτης τε καὶ
Θ. 137. τίς ἡ τάραξις τοῦ β.; τί βάρβιτος
Ex. 575. μυρίασιν ὠφελίαισι β., δῆ-
Π. 263. ἠχυροῦ β. καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
βίῳ. Α. 256. ἢ πᾶλλ' ἀελτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ β., φεῦ,
Α. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ β. χάριν,
Β. 63. ἔπτωσε· βαβαιάξ, μυρίακις ἐν τῷ β.
Π. 38. ὡς τῷ β. τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
923. εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ β.
Fr. 503. Ι. ἵνα ξυνῶσιν ὥπερ ἤδεσθον β.,
βιώσομαι. Ι. 699. ἐκ τῆσδε τῆς γῆς οὐδέποτε β.
βιωτόν. Π. 197. ἢ φησὶν οὐ β. αὐτῷ τὸν β.
βλάβῃ. Ν. 1161. πτῶσιν ἐλπὶς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς β.,
βλάβῃ. Θ. 337. Εὐρυπίδῃ Μηδοὶ τ' ἐπὶ β. τινί
Θ. 339. κἀκεῖνον οὐνεκ' ἐπὶ β.]
βλαβῆναι. Ει. 710. ἀρ' ἂν β. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
βλάβης. Χ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγοραναύμους β. τῶν φορτίων,
βλάβος. Β. 1151. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ β.
βλακικῶς. O. 1323. ὡς β. διακονεῖς·
βλάπτειν. Β. 1428. βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ β. ταχὺς,
βλάπτειν. O. 1642. β. δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
βλάπτουσ'. Β. 1049. καὶ τί β., ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἀμαὶ ξθθεῖδεμαι·
βλαστάνει. O. 1479. β. καὶ συκοφαντεῖ,
Α. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν β. βουλεύματα.
βλαστάνῃς. Α. 384. ἄρδω σ', ὅπως ὦν β.
βλαστάνωσ'. Ν. 1124. ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλᾶαι β. αἵ τ' ἄμπελοι,
βλαυτίοισι. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ β. χρῶμαι.
βλέμμ'. Π. 367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ β. αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
βλέμμα. Π. 1022. τὸ β. θ' ὡς ἔχουμ μαλακὸν καὶ καλόν.
βλέμματος. Ει. 239. ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ β.
βλέπε. Ι. 162. ὦ μάρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ β.·
N. 323. β. νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἢδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
O. 175. βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. β. τὴν ἄνω.
βλέπει. N. 193. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν β.;
Σ. 900. ὦ μαρὸν οὔτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτοι β.,
Α. 1203. δεύτερον ἐμοῦ β.
Ex. 1142. καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε β.,
Π. 424. β. γέ τοι μανικὸν τι καὶ τραγῳδικὸν·
1048. μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, δεύτερον β.
1159. ἀλλ' ἠγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη β.,
βλέπειν. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὴν ἀνδρα καὶ β. Βαλλήνασδε
Α. 1108. ἄνθρωπε, βούλει μή β. τὰ τᾶς κίχλας;
Ι. 1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ β. ἐναντία.
Σ. 643. ἢ μὴν ἐγὼ σε τίμερον σκύτη β. ποιήσω.
Α. 886. πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον β.·
Θ. 16. ᾧ μὲν β. χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
Β. 593. καὶ β. αὐθὶς τὸ δεινὸν,

βλέπειν. Π. 328. θόρρει· β. γὰρ ὄντικρυς δύξεις μ' Ἄρη.
746. ἔτι β. ἐποίησε τὸν Πλούτον ταχύ,
968. ἀρ' οὖ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἥρξατο Β.,
1113. εἰργασθ', ἀρ' οὐ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ὀρχῆς Β.
1173. ἀρ' οὐ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο Β.,
βλέπεις. Α. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφαρκτον Β.,
Α. 184. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ Β.;
426. τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ Β.,
Fr. 543, 2. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ὴν Β. τὴν εἰσοδον.
βλέπησιν. Fr. 597. Β.
βλέποιεν. Ει. 208. ἴνα μὴ Β. μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
βλέπομεν. Α. 1232. νήφοντες, εὐθὺς Β. ὅ τι παράξομεν·
βλέποντ'. Β. 604. καὶ Β. ὀρέγεσαν.
Π. 210. β. ἀποδείξω σ' ἀξιότερον τοῦ Λυγκέως.
βλέποντας. Π. 666. κλέπτων δὲ τοὺς Β. ὑπερηνώντικεν·
βλέποντες. Π. 15. οἱ γὰρ Β. τοὺς τυφλοὺς ἡγούμεθα·
βλεπόντων. Ι. 298. κἀπιορκῶ γε Β.
Σ. 455. ἰξευθύμαν καὶ δικαίων καὶ Β. κάρδαμα.
βλέπος. Ν. 1176. ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν Β.
Fr. 597. Β.
βλέπουσα. Α. 254. οἴσει, Β. θυμβροφάγων, ὡς μακάριος
βλέπουσιν. Α. 376. οὐδὲν Β. ἄλλο πλὴν ψῆφῳ δακεῖν,
Ν. 187. ἀτὰρ τί τοτ' ἐς τὴν γῆν Β. οὐτοι;
Ο. 369. καὶ Β. ἐς σὲ κἀμέ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
βλέπτορος. Ἐκ. 327. τίς ἐστιν; οὐ δῆπου Β. ὁ γειτνιῶν;
βλέπω. Σ. 847. ἀλλ' εἶσαγ' ἀνόσαι· ὡς ἐγὼ τιμῶν Β.
Ο. 175. βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ Β. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω·
176. Β. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία,
βλέπων. Α. 566. ἰὼ Λάμαχ, ὦ Β. ἀστραπάς,
Ει. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν Β.
1184. εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεὶ τῷ κακῷ Β. ὀπίν.
Ο. 264. κἀστοι κέχηνα γ' ἐς τὸν οὐρανὸν Β.
1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῖρο, πυρρέχην Β.
1671. τί δ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν Β.;
Β. 544. γὼ δὲ πρὸς τοῦτον Β.
Ἐκ. 292. Β. ὑποτρεμμα, μὴ
Π. 99. καὶ θαῦμ' γ' οὐδὲν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ Β.
738. ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει Β.·
βλέφαρ'. Π. 721. κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ Β. ἐκστρέφας, ἴνα
βλέφαρα. Σ. 12. Μηδὸς τὶς ἐπὶ τὰ Β. νυστακτὴν ὕπνου·
Β. 1441. βαίνοιεν ἐς τὰ Β. τῶν ἐναντίων.]
Ἐκ. 406. σαυτοῦ παραλείφεν τὰ Β. τῆς ἐσπέρας,
Π. 730. τὰ περιῴθρανεν· ἡ Πανάκεια δὲ
736. τὰ Β. περιέλειχον, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
βλέφαρά. Π. 922. ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ Β. μου.
βλεφαρίδ'. Ἐκ. 402. ὡς αὐτὸς αὐτῷ Β. οὐκ ἐσώσατο·
βλεφαρίδας. Ι. 373. τὰς Β. σου παρατιλῶ.
βλέψαι. Σ. 613. ἐς σὲ Β. καὶ τὸν ταμίαν, ὁπόν' ἄριστον παραθῆσαι
Π. 116. Β. ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
401. β. ποιήσαι νὼ ΒΛ. τίνα Β.; φράσον.
490. β. πάλιν; ΚΑ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοιοῦτό σε,
βλέψαντος. Π. 792. πρώτιστα καὶ β. οὐδὲν ἐκφέρει.
βλέψας. Π. 505. οὐκοῦν εἴναι φημ', εἰ παύσαι ταύτην Β. ποθ' ὁ Πλούτος.
βλέψασα. Ἐκ. 167. δι' Ἐπιγονοῦν γ' ἐκεινονί· β. γὰρ
βλέψειας. Ι. 555. ὥστ' εἰ σὺ βρμῄσαιο καὶ β. ὀστρακίνδα,
βλέψειε. Π. 510. εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος β. πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὐτὸν
βλέψῃ. Π. 494. ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ β. καὶ μὴ τυφλὸς ὧν περιοστῇ,
Βλεψίδημ'. Π. 344. ὦ Β., ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
Βλεψίδημον. Π. 332. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Β. τουτονί
βλίψον. Ι. 292. β. ἐς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
Ο. 175. β. κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ Β. βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω.
Β. 499. καὶ β. ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
βλῆθείς. Ν. 997. μήλῳ β. ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθρωσκοῦσ.
βλῆθεῖσαν. Fr. p. 502. ἔδει δέ γε [σε] β. εἰς Ἀλμυρίδας
βλῆχάται. Σ. 570. τὰ δὲ συγκύψασθ' ἀμ' β.· κἀπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
βλῆχῷ. Α. 89. κομᾷ·σάτα τὴν β. γε παρατετλιμένη.
βληχώμενοι. Π. 297. Β., σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
βληχώμενοί. Π. 293. β. τε προβατίων
βληχωμένων. Ἐπ. 535. κιττοῦ, τρυγοῦνο, προβατίων Β.,
Fr. 344, 5. ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων Β.,
βληχωνῖαν. Ἐπ. 712. οὐκ, εἰ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις Β.
βλιμάδδομαι. Α. 1164. ἄσπερ πάλαι δεύμεθ καὶ Β.
βλιμάζοντες. Ο. 530. οἱ δ' ὠνοῦνται Β.·
βλιτοπάμμαν. Ν. 1001. τοὺς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε κολούσει Β.
βλίττειε. Ι. 794. ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν Β.· Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
βλίττῃ. Α. 475. ἢν μὴ τὶς ὥσπερ·σφρηκὶν Β. με κἀρεθίζῃ.
βόα. Ι. 252. καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπεείμενος Β.·
Ο. 1504. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. ταὶς παῦε, μὴ Β.
βοᾷ. Ν. 543. οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ Β.,
Σ. 921. τὸ πράγμα φανερὸν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ Β.
Ο. 1096. θάλασσ' μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς Β.
Θ. 125. ἄρσεν β. δοκίμω·
507. εἴθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς Β.,
βοᾶκων. Fr. 400, 2. μεστὴν Β. ἀπεβάδιζον οἴκαδε.
βόαμα. Ν. 967. ἡ Παλλὰς περσέπολιν δεινὰν, ἡ Τηλέπορόν τε Β.,
βοᾶν. Α. 38. Β., ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Α. 353. τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ Β.
Ο. 498. κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε Β.· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Π. 477. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ Β. πρὶν ἂν μάθῃς.
478. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ Β. ἰοὺ ἰοὺ
Fr. 314, 2. μήτε Χάρεταε Β. ἐς χορὸν Ὀλυμπίας·
βοᾶν. Ν. 1155. β. ἰὰ, κλάειν' ὠβοῦοστάται,
Θ. 103. πατρὶ χορεύσασθαι β.
Β. 212. ἐγκαυλοῦν ὕμιν β.
Π. 637. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι β.
βοᾶς. Σ. 749. οὗτος, τί μοι Β.;
Β. 559. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ ἀρτιος ἐμπησθεὶς Β.
Π. 934. οἴμοι περιελήμμαι μόνος· ΚΑ. νυνὶ Β.;
βοάσομαί. Ν. 1154. β. τάρα τὰν ὑπέρτονον
βοᾶτε. Σ. 336. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ Β.· καὶ γὰρ τυγχάνει
Σ. 371. διατέτρωκται τοῦτό γ', ἀλλὰ μὴ Β. μηδαμῶς,
409. θεῖτε καὶ β., καὶ Κλέωνι ταυτ' ἀγγέλλετε,
Ει. 309. καὶ β. καὶ γελᾶτ', ἢ·
βόε. Α. 1022. τί δ' ἑπάθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ Β.
Α. 1027. ἀπόλωλα πᾶρθαλμὼ δακρύων τὼ Β.
1031. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἵν' ποιῶ κομῶσαμαι τὼ Β.
βόεια. Β. 924. ἦδη μεσοῖη, ῥήματ' ἂν Β. δῶδεκ' εἶπεν,
βοεικόν. Fr. 163, 1. εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάμιον Β., εἰ
βόειον. Σ. 40. ἴστη Β. δημῶν. ΞΑ. οἰμοι δείλαιος·
βοείου. Ι. 954. δημοῦ Β. ῥῆτον ἐξωπτημένον.
βοή. Ει. 1287. πύργων δ' ἐξεχόντ' ὀξὺ Β. ὀσβεστοῦς ὀρώρει.
Α. 830. ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἐστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ Β.;
Β. 757. τίς οὗτος οὐνδὲν ἐστὶ δόρμβος χῇ Β.
Π. 641. τίς ἡ Β. τοῦτ' ἐστίν; ἀρ' ἀγγέλλεται
βοῇ. Ι. 275. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ Β. ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μίντοι γε νικᾶς τῇ Β., τήνελλος εἰ·
Ἐκ. 434. ἀλλ' ἦσαν ἤττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ Β.,
βοηθεῖ. Α. 353. ἐαμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὔ Β.
βοήθει. Σ. 433. ὦ Μῖδα καὶ Φρὺξ β. δεῦρο καὶ Μασυντία,
Α. 303. καὶ β. τῇ θεᾷ,
βοηθεῖν. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει β. τῇ πάτρᾳ
Α. 575. ποῖ χρὴ β.; ποῖ ἀνδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
Ει. 926. βοᾷ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ β. ποι θεὰ·
Π. 914. τὸ μὲν οὖν β. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
1026. φάσκων β. τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
βοηθῆσαι. Fr. 467. τοὺς Ἴθρας οὐκ χορηγεῖς μοι β. δρόμῳ.
βοηθησάτω. Α. 540. τειχομάχας ἀνὴρ, β.
βοηθήσειν. Α. 148. ὁ δ' ὤμοσε σπένδων β., ἔχων
βοήθησον. Α. 567. β., ὦ γοργολόφα, φανείς,
βοηθήσουσί. Ι. 226. μισούντες αὐτὸν, οἱ β. σοι.
βοηθήσωμεν. Ει. 302. ὦ Πανέλληνες, β., εἴπερ πῦποτε,
βοηθῶ. Α. 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μὰν ὑστερόπους β.;
Α. 234. φέρουσ' ὕδωρ β.
βοηλατεῖν. Fr. 598. καὶ β. καὶ ὀνηλατεῖν.
βοήν. Α. 347. ἐμέλλετ' ἄρ' ἀπαντᾶς ἀνασείειν β.,
Ο. 771. συμμιγῆ β. ὁμοῦ
Ο. 636. γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν β.
βοῆς. Α. 546. θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου β.,
Α. 572. πόθεν β. ἤκουσα πολεμιστρίας;
Σ. 471. ἐσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξίας β.
Ει. 318. ἐξολκέτε μ', ἄνδρες, εἰ μὴ τῆς β. ἀνήσετε·
Α. 380. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς τῶν θεῶν Β. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιόξε.
βοῖ. Ει. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαριῶ Β.;
Ει. 926. β.; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθῶν ποι δέοι.
βοῖ. Ει. 1066. αἰβοῖ β. ΤΡ. τί γέλως; ΟΙ. ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
βοιδαρίω. Ο. 585. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὼ Β. τὼμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
βοιδαρῖων. Fr. 52. ἢ β. τὶς ἀπέκτεινε ζεῦγος κολίκων ἐπιθυμῶν.
βοιδίοιν. Α. 1036. οἴμοι κακοδαίμων τοῦν γεωργῶν β.
Βοιωτία. Α. 56. πρόσβειρά τοι νὰ τὼ σὼ Β.

Βοιωτία. Α. 87. ἥκει τοῦ' ἰμέ. ΑΥ. νὴ Δί', ὦ Β.,
Βοιωτίαν. Α. 100. καταπεπλάσονται τὴν Β. ἅλμῃ.
Fr. 333. οὐκ ἐγχελυν Β., οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
Βοιωτίδιον. Α. 872. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Β.
Βοιώτιε. Α. 953. ἄρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Β.
Βοιώτιοι. Α. 1023. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Ψυλῆς ἔλαβον οἱ Β.
Βοιωτίοις. Α. 624. ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
Α. 721. ἐξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
Βοιώτιον. Α. 14. Δεξίθεος εἰσῄει' ᾠσόμενος Β.
Βοιώτιος. Α. 920. ἐνθεῖν ἀν εἰς τέφην ἀνὴρ Β.
βοίωτιος. Fr. 430. γεγοιὰ β. ἐν' Ἀγχομενοῦ
Βοιωτίους. Α. 1077. ἡγηγεῖν Λρστὰς ἐμβαλεῖν Β.
Α. 35. Β. τε πάντας ἐξολωλέναι.
Βοιωτοί. Ει. 466. οἰμῴεσθ' οἱ Β.
Βοιωτοῖς. Α. 873. τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Β. ἁπλῶς,
Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Β. ὄνιος;
Βοιωτοῖσιν. Α. 900. ὁ τί γ' ἐστ' Ἀθάναις, ἐν Β. δὲ μή.
Βοιωτοὺς. Ο. 189. Πυθῶδε, Β. δίοδον αἰτούμεθα.
Βοιωτῶν. Ι. 479. καὶ τὰκ Β. ταῦτα συντρουφῶμεν.
Ει. 1003. κἀκ Β. γε φέροντας ἰδεῖν
Α. 40. αἱ τ' ἐκ Β. αἱ τε Πελοποννησίων
75. τάς τ' ἐκ Β. τάς τ' ἐκ Πελοποννησίων
702. παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Β. ἔγχελυν·
βολαῖς. Ο. 1242. καταιβλώσῃ σου Λικυμνίαις β.
βολβοί. Fr. 200. ἀκρομώλι', ἄρτοι, κάραβοι, β. φακῆ.
βολβοῖς. Fr. 548. πολφοὺς δ' οὐχ ἥμον ὁμοῦ β.
βολβός. Fr. 180. ἰ. δξωτὰ, σιλφιωτὰ, β., τεύτλιον,
βολβούς. Ν. 188. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. β. ἄρα
βολβῶν. Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὰν καταράᾳς β. χύτραν.
βολίτινον. Β. 295. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ β. θάτερον.
βολίτοις. Α. 1026. ἐν πᾶσι β. Δι. εἴπα νυνὶ τοῦ δέει;
Ι. 658. κάγωγ' ὅτε ἐδ' 'γκων τοῖς β. ἠτημένος,
βομβαλεοβομβᾷ. Θ. 48. μὴ λυέσθων. ΜΝ. β.
βομβᾷ. Θ. 45. γλαυκὼν' ΜΝ. β. ΕΤ. σίγα. τί λέγεις;
βομβαύλοι. Α. 866. ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιρεδῆς β.;
βόμβο. Θ. 1176. τί τὸ β. τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγκεῖμι βοι.
βομβοῦσαι. Π. 538. δπὸ τοῦ πλήθους, αἱ β. περὶ τὴν κεφαλὴν
ἀνώσιαν,
βομβυλιός. Σ. 107. ὥσπερ μέλιστ' ἢ β. εἰσέρχεται,
βοὸν. Fr. 344. 4. κεκτημένον ξενγάριον οἰκεῖον β.,
βοός. Ι. 316. ὥστε ὑποσμήναν ἐπῶλεις δέρμα μοχθηροῦ β.
βορά. Θ. 1033. πεπλεγμένη κῄτει β.
βοράν. Ι. 417. κυνὸς β. σιτοῦμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλλω·
βορβοροθῴμος. Ει. 753. διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλᾶς β.
βόρβορον. Ι. 866. ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὼν β. κυνδσιν,
Β. 145. οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις. ΠΡ. εἶτα β. πολὺν
βέρβορος. Σ. 259. ἀλλ' οὐτοσί μοι β. φαίνεται πατοῦντ'
Β. τί ὅστι τἀντανοῦ; ΞΑ. σκύτος καὶ β.
βορβοροτάραξ. Ι. 366. καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ β. καὶ
βορίᾳ. Ο. 1390. τοτὲ δ' αὖ β. σᾶμα πελάζων
βορέαν. Α. 922. δὶ' ὀδρρρρῶν, β. ἐπιτηρήσας μέγαν.
βορέας. Σ. 1124. δθ' ὁ β. ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
βόρειον. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κἀππνεῦσαι β. αὐτοῖς.
Fr. 469. β. τείχος.
βορόν. Ει. 38. μαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ β.,
βόσκει. Α. 1204. ἐστι, β. δ' οἰκέτας καὶ
βόσκει. Σ. 313. ἰν' ἐμοὶ πράγματα β. παρέχῃς;
Σ. 708. τούτων οἴκοσιν ἄνδρας β. εἰ τις προσέταξεν ἑκάστῃ.
Fr. 10. ἐθέλων καὶ μὴ τοὺτους
Ο. 479. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος β. σε τὸ
λοιπὸν
βόσκημα. Β. 892. αἰθὴρ, ἠιὼν β., καὶ γλῶττης στρόφιγξ,
βοσκήματε. Α. 811. νὴ τὸν Δί' ἀστεῖω γε τὼ β.·
βοσκήσομεν. Εκ. 599. εἶτ' ἀπὸ τούτων κοίνων ὄντων ἡμεῖς β.
ὑμᾶς
βοσκητέον. Ο. 1359. εἶπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα β.
βοσκόμεθα. Ο. 1099. ἡμνὰ τε β. παρθένια
βόσκουσ'. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας β. ἀργοὺς, ὅτι ταῦτας μουσοποιοῦσιν.
βόσκουσι. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' ὅσῶ' ὅτιὴ πλείστους αὖται β.
σοφιστὰς,
βόσκω. Ι. 256. οὐς ἐγὼ β. κεκραγὼς καὶ δίκαια κἀδίκα.
βόστρυχον. Ν. 563. γνῶσεται γὰρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν β.
βοστρύχων. Εκ. 955. τἀνδε τῶν σῶν β.
βοτά. Ν. 1427. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρύονας καὶ τἄλλα τὰ β.
ταυτί,
βότρυν. Fr. 360, 10. διὸπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, β.,
βοτρυόδδωρε. Ει. 520. ὦ πότνια β., τί προσείπω σ' ἔπος;
βότρυος. Β. 1321. β. ἕλικα πανοίκοινον.
βότρυς. Ι. 1077. ὀτιὴ β. τρόγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Σ. 419. οὐδ' ἀναμνησθεὶς δθ' εὑρὼν τοὺς β. κλέπτοντά σε
βότρυς. Ει. 708. ταῦτη ξυναιῶν ἐπποιοῦ σαυτῷ β.
Εκ. 817. τὸ κύμμ' ἐγίνετ' ἐκεῖνο, πολλῶν γὰρ β.
Fr. 476. Ι. ὀῦει δὲ χειμῶνος μέσου σικυοὺς, β., ὀπώρων,
βουβωνᾶς. Α. 987. τί ἐὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ β.
βουβωνιῶ. Β. 1280. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ β.
βουβωνίῳ. Σ. 277. καὶ τάχ' ἂν β.
βουθυτεῖ. Π. 819. καὶ νὺν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον β.
βουθύτοις. Ο. 1232. μηλοσφαγεῖν τε β. ἐπ' ἐσχάραις
βουκέφαλον. Fr. 135. μὴ κλᾶ· ἐγὼ σοι β. ὠνησομαι.
βουκολεῖν. Εκ. 81. εἴπερ τις ἄλλος β. τὸν δῆμον.
βουκολεῖς. Σ. 10. τὸν αὐτὸν ἀρ' ἐμοὶ β. Σαβάζιον.
βουκολήσεται. Ει. 153. κἀπὸ κάρα βύῃς με β.
βουλαῖς. Ι. 3. αὐταῖσι β. ἀπολέσειαν οἱ θεοί
βούλει. Α. 870. ἀλλ' εἴ τι β., πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
Α. 950. β. φέραν
1082. β. μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
1108. ὤνθρωπε, β. μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
1113. ὤνθρωπε, β. μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
1115. β. περιδόσθαι κἀπιτρέψαι λαμάλῳ,
Ι. 36. β. τὸ πράγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
52. β. παραιθῶ σου δίφρον; εἰτ' ἀναρπάσας
439. τί δῆτα; β. τὼν ταλάντων ἐν λαβὼν σιωπᾶν;
Ν. 250. β. τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
345. ἀπόκριναί νυν ἅτ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι β.
636. ἀγε δῆ, τι β. πρᾶτα νυνὶ μανθάνειν
737. αὐτὸς ὅ τι β. πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
1106. β. τὸν υἱόν, ἢ δδάσκω σου λέγειν·
1336. ἐλοῦ δ' ὑπότρεφ τοῦν λόγουν β. λέγειν.
Σ. 292. πάνυ γ', ὦ παῖδον. ἀλλ' εἰπὲ τί β. με πρίασθαι
723. ὁ τι β. σοι,
761. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι β., πλὴν ἑνός.
Ει. 1204. καὶ τἀνδ' ὅ τι β. προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
Ο. 819. χαὐνὸν τι πόνυ. ΠΕ. β. Νεφελοκοκκυγίαν;
946. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
1025. Τελέου. ΠΕ. τί; β. δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
1405. β. διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὐν μέτων
Α. 98. ἐπερησομαί τι μικρὸν. ΜΥ. ὅ τι β. γε σοῦ.
133. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι β.· κἂν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρὸς
821. τὴν γραῦν β. θέναι;
938. β. μυρίσω γε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή μέ γε.
Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' οὐτὸς οὐ β. φράσαι.
212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι β. χρῶ λαβὼν
234. β. θεᾶσθαι σαυτόν·. ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
899. οὐ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. ὀπόσα τοι β., λέγε.
Β. 3. νὴ τὸν Δί' ὅ τι β. γε, πλὴν πιέζομαι,
127. β. ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω·
172. ἄνθρωπε, β. σκεψάρ' εἰς Ἄιδου φέρειν·
1159. χρήσον σὺ μάστραν, εἰ δὲ β., κάρδοτον.
Εκ. 924. ἀθ' ὑπόσα β. καὶ παρέκυφθ' ὡστερ γαλῆ·
998. οἶδ' οἶδ' ὅ τι β. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νὴ Δία.
Π. 1055. β. διὰ χρόνου πρὸς με ποῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
Fr. 234. ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε β. τὸν τροχὸν
βουλεῖαν. Θ. 809. παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν β.: οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε ᾠήσεις.
βούλεσθ'. Α. 331. βάλλετ', εἰ β. ἐγὼ γαρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Ν. 1262. τί δ' ὅστις εἶμι, τοῦτο β. εἴδεναι;
Σ. 1009. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι β.
Ει. 10. εἰ μή με β. ἀποπνιγέντα περιδεῖν.
604. ῥήματ', εἰ β. ἀκούσαι τῆνδ' ὅσοι ἀπώλετο.
βούλεσθε. Ει. 925. τί δαὶ δοκεῖ; β. λαρνῷ βοῖ;
Ο. 813. β. τὸ μέγα τοῦτο τοὺς Λακεδαίμονος,
1689. ἐς τοὺς γάμους. ΠΡ. β. ζῆν' ἐγὼ τέως
Θ. 553. εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ β. πλεῖον' εἴπω;
791. ἀλλ' οὐτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν β. φυλάττειν·
1160. γυναῖκες, εἰ β. τὼν λοιπὼν χρόνον
Β. 416. β. δῆτα κοινῇ
βούλεται. Α. 45. ἤδη τις εἶπε; ΚΙΙ. τίς ἀγορεύειν β.;
Ι. 294. ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαυὲι κἀποδώσεται β.
1281. Ἀριφράδης ποτ' ἀρὰς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ β.·
1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτοὺς ἐς κόρακας, εἰ β.,
Ν. 1305. ἀποστερῆσαι β.
Σ. 41. τὸν δῆμον ἡμῶν β. διιστάναι.
338. τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε β.;
1134. ὅθ' οὐτοσί με νὺν ἀποπνῖξαι βούλεται;
Ει. 206. ὑμᾶς παραδοὺντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι β.·
441. ὅστις δὲ τὸλεμον μᾶλλον εἶναι β.,
Ο. 753. εἰ μεν' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, β.
767. β., πῖρδε γενέσθαι, τοῦ πατρὸς τεοτίτον·
Α. 870. φιλῶ φιλῶ γ'ὡ τοῦτον· ἀλλ' οὐ β.
1210. ὅστις οὖν β. τῶν πενήτων ἴτω

βούλεται. Θ. 379. ἡμῖν ἀπέσται, τίς ἀγορεύειν β.;
407. εἶεν· γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι β.,
Β. 1125. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ β. δ' ἔχειν.
Ex. 130. κἀδὺς παρὼν, τίς ἀγορεύειν β.;
147. ἴσθ' ἤτις ἑτέρα β. λέγειν;
368. οἶδιν τί πρωκτὸς β. χεζητῶν
753. οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ β.;
893. εἰ τις ἀγαθὸν β. πα-
Π. 196. κἀν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα β.,
1107. τί δ' ἐστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρέ, β.
Βουλεύει. ΕΙ. 58. καὶ φράσειν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε β. ποιεῖν;
Β. 865. σὺ δὲ δὴ τί β. ποιεῖν; Λεγ'. Λίσχυλε.
Βουλεύειν. Ο. 638. ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ β., ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκεται.
Βουλεύεται. ΕΙ 106. ἀπαξἀπάντων ὅ τι ποιεῖν β.
ΕΙ. 230. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις β.
Ex. 770. πρὶν ἀν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι β.
Βουλευμ'. Ι. 108. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὺν τὸ β., οὐκ ἐμόν.
Ο. 162. ἡ μὲγ' ἐνορῶ β. ἐν ὀρνίθων γένει,
Α. 517. ἕτερόν τι ποιηρότερον δήπου β. ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν·
Βουλεύματα. Α. 406. τοιαῦτ' ἄπ' αὐτῶν βλαστάνει β.
Ex. 17. ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν β.,
137. καὶ ταῦτά γ' εἴζαρον. τὰ γοῦν β.
Βουλευματίων. Ι. 100. β καὶ γναμιδίων καὶ νοιδίων.
Βουλεύματος. Α. 837. τὸ πράγμα τοῦ β.; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
Λ. 706. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ β.,
Βουλευμάτων. Ν. 1032. δεινῶν δέ σοι β. ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Βουλευσίσθε. Θ. 587. ἢν ἄττα β. καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
Βουλευομένοις. Α. 522. εἰ μηδὲ κακῶς β. ἐξὴν ἡμῖν ὑποθέσθαι ;
Βουλεύοντε. Ex. 444. σὺ δὲ κἀμὲ β. τοῦτο δρᾶν ἀεὶ.
Βουλευσασθαι. Ι. 66. ἔσως γὰρ ἀν χρησταὶ τι β.
Βουλεύσαντ'. Ι. 88. τῶν δ' ἀν μεθὼν χρηστὸν τι β. ἀνὴρ ;
Βουλευσαμένους. Α. 511. ἠκούσαμεν ἀν τι κακῶς ὑμᾶς β. μέγα πράγμα·
Βουλεύσασθε. Α. 1176. ἀλλ' εἰ δοκεῖ ὧδ' ταῦτα, β. καὶ
Βουλεύσομαι. Α. 951. σπονδὰς ποιεῖσθαι ζηφιεῖ. Κι. β.
Βουλεύσομεν. ΕΙ. 692. νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον β.
Βουλευσομένοισιν. Α. 14. β. οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
Βουλευσώμεθα. Ex. 474. ὦ' ἀν ἀνοητ' ἡ ῥώρα β.,
Βουλευτήριον. Α. 370. εἰσελκύσας γὰρ μ' ἐς τὸ β.
Ι. 395. οὐ δέδοικ' ὑμᾶς, ὡς ἀν ζῇ τὸ β.
485. θεῖσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ β.,
Βουλευτῆς. Θ. 808. ἀλλ' Εὐβοῖκῆς τῶν πέρυσὶν τις β. ἐστιν ἀμείνων,
Βουλευτικῷ. Ο. 794. κἀθ' ὑρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν β.,
Βουλεύων. Ν. 419. νικᾶν πράττων καὶ β. καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων ;
Βουλή. Α. 124. τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ β. καλεῖ
Ι. 629. πιδωνιτᾶ· ἡ β. δ' ἄπαξ' ἀκροωμένη
642. ἀνέκραγον· ὦ β., λίγους ἀγαθοὺς φέρων
653. οἱ ἠδὲ' ἡ β. μάλιστα βήμασιν,
657. ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ β. πάλιν.
663. ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ β. πάλιν.
Σ. 590. ἔτι δ' ἡ β. χὐ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ΕΙ. 715. ὦ μακαρία β. σὺ τῆς Θωρίας,
887. β., πρυτάνεις, δράτε τὴν Θωρίαν.
Βούλῃ. Ι. 850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἢν σὺ β.
Ν. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἀν ὑφτιν' ἀν β. δίκην,
Α. 194. ἡμεῖς; ΑΓ. ἐγὼ σοι νὴ Δί', ἢν β., φράσω.
499. ὡς σωθησεῖ, κἀν μὴ β. ΠΡ. δεινὸν γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς·
862. ἐγαγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἢν β. γε σύ·
939. } νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἢν τε β. γ' ἢν τε μή.
Ex. 981.
Λ. 1019. ἀλλ' ὅταν β. σύ· νυνὶ δ' οὔ σε περιῴχομαι
1036. καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φιλήσῃς. ΧΟ. ΓΥ. ἢν τε β. γ' ἢν τε μή.
1097. νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε β. γ' ἢν τε μή.
Π. 74. νὴ τοὺς θεοὺς ἥμεις γ', ἐὰν β. γε σύ.
217. αὐτὸς διαρρίψω τάυτα. ΚΛ. κἀν β. γ', ἐγώ.
Βουλῇ. Ι. 722. οὐκ, ὀργά', ἐν β. μὲ δῖξεις καθυβρίσαι.
ΕΙ. 711. ἀπέγαγε τῇ β.
816. ἐγὼ δ' ἀποδῶσω τήνδε τῇ β. τέως.
872. ἀνύσαντε τῇ β. τι τανῦν.
875. τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ β. λαβὼν;
893. πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ β. ποτέ.
Α. 1011. ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ β. φράσω
Θ. 371. ἄκουε τᾶς. ἔδοξε τῇ β. τάδε
948. ἐχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ β. σε δεῖν,
βούλημα. Π. 193. β. καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
βουλήματος. Ο. 993. τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα β.;
βουλῆν. Ι. 166. β. πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν β. βίᾳ κυκήσω.
475. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς β. ἰὼν
681. ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν β. δλην
Π. 949. τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν β. πιθὼν
βουλῆς. Θ. 79. μέλλει δικάζειν οὔτε β. ἔσθ' ὅδρα,
βουλήσεται. Ν. 1129. ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως β.
Ν. 1320. ἴσως δ' ἴσως β. κἀφανὼν αὐτὸν εἶναι.
Α. 741. ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν β.
βουλήσθ'. Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν β. ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
Π. 638. πάρεστι χαίρειν, ἢν τε β. ἢν τε μή.
βουλήσθε. Ο. 1111. κἀν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι β. τι.
βουλήσομαι. Π. 290. καὶ μὴν ἐγὼ β. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Π. 319. β. τοῦ δεσπότου
βούληται. Β. 381. κἀν Θωρυκίων μὴ β.
Ex. 611. ἢν μείρᾳ· ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ β. σκαλαβῦραι,
βουλιμιᾷ. Π. 873. ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι β.
βουλιᾷ. Θ. 1005. ἔτι μάλλο β. ΜΝ. ἀνταναί ἰατταταῖ·
βουλοῦ. Π. 921. ἀκεῖνο δ' οὐ β. ἀν, ἡσυχίαν ἔχων
βούλοιντ'. ΕΙ. 412. β. ἀν ὑμᾶς πάντας ἐξαλαλεῖνα,
βούλοιτο. Π. 136. παύσει' ἀν, εἰ β., τάχ'; ΠΛ. ὁτιὴ τί δῆ;
βούλομ'. ΕΙ. 324. ἀλλ' ἔγαγ' οὖ σχηματίζειν β., ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
βούλομαι. Α. 455. χρέος μὲν οὐδὲν, β. δ' ὅμως λαβεῖν.
Α. 1220. κἀγὼ καθεύδειν β. καὶ στόμαι
Ι. 643. εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν β.·
1127. κλέπτοντά τε β.
1232. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι β. τεκμηρίῳ,
Ν. 78. ἀλλ' ἐξεγείρω πρώτον αὐτὸν β.
293. καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ β. ἀνταποαρδεῖν
482. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι β.,
738. ἀκήκοας μυρίακις ἀγὼ β.,
1212. ἀλλ' εἰσάγων σε β. πρῶτον ἱστιᾶσαι.
1257. κἀτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ β. παθεῖν,
1274. λῃρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ β.;
1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκούσαι β.
1499. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ β.,
Σ. 169. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀπολοῦσθαι β.
341. ἀλλὰ μ' εἰωχεῖν ἑτοιμός ἐστ· ἐγὼ δ' οὐ β.
504. τὸν πατέρ', ὅτι β. τοὐτὸν ἀπαλλαλγήσετα τὸν
1399. ἄνουσον, ὦ γύναι· λόγου σοι β.
ΕΙ. 557. ἀσμενὸς σ' ἰδὼν προσειπεῖν β. τὰς ἀμπέλους·
Ο. 995. γεωμετρῆσαι β. τὸν ἀέρα
1344. ὀρνιθομαν̃ὼ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ β.
1380. ὄρνις γενέσθαι β.
1383. ὑπὸ σοῦ πτεραθεὶς β. μετάρσιος
1449. ἀναπτερώσας β. χρηστοὶς λόγοις
1450. τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' οὐ β.
1575. ἐμοὶ γ' ὅτι τὸν ἀνθρωπον ἀγχειν β.,
Α. 136. τί δαὶ σύ; ΜΥ. κἀγὼ β. διὰ τοῦ πυρός.
728. αὕτη σὺ ποῖ θεᾶς; ΓΥ. Α. οἶκαδ' ἐλθεῖν β.
782. β. λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ'
806. β. μίθὸν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
934. μὰ Δί' οὐ δέομαι γ'ναγ', ἀλλὰ βιαεῖν β.
1128. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι β.
1173. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδῦς β.
Θ. 72. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι β.
135. ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσσαι β.,
442. ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι β.
Β. 415. παίζων χορεύειν β. ΞΑ. κἀγαγγε πρός.
1279. ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον β.·
1329. τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· β. δ' ἔτι
1365. ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν β.,
1461. ἐκεῖ φράσαιμ' ἀν· ἐνθαῦ δ' οὐ β.
Ex. 510. ταῦτας κατευτρέπιζ· ἐγὼ δὲ β.
718. ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι β.
963. β. κόλπῳ
1063. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ β.
1154. σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κρατοῦσι β.·
Fr. 246, 1. ἀλλ' εἰσιθ' ὡς τὸ πράγμα λέξαι β.
317. ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα β.
βούλομαί. Σ. 320. β. γὲ πάλαι μεθ' ὑ-
Α. 797. β. σε, γραῦ, κύσαι,
βουλομάχου. ΕΙ. 1293. ἀνδρὸς β. καὶ κλανσιμίχου τινὸς υἱὸς
βουλόμεναι. Α. 487. ὅ τι β. τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
βουλόμεναί. Α. 1080. ὅ τι β. ποτε τὴν
βουλομένη. Ex. 908. β. σποδεῖσθαι,
Ex. 910. β. φιλῆσαι.

βουλέμενος. Α. 1169. β. ἐν σκύτοι λάβοι
I. 939. β. ἐν·
N. 239. ἤλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. β. μαθεῖν λέγειν.
Σ. 1471. οὐ κρείττων ἦν, β.
Ll. 450. κεἰ τις στρατηγεῖν β. μὴ ξυλλάβῃ,
585. δαιμόνια β.
B. 71. τί β.; ΔΙ. δίομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
1533. κἄλλος ὁ β. τοὐταν πατρίοις ἐν ἀρούραις.
Π. 588. φειδόμενος γὰρ καὶ β. τοὐτσυι μηδὲν ἀπανᾶσθαι,
918. ὁ β. ΣΥ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
929. ὁ β. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
βουλόμενός. I. 734. ἐρῶν πάλαι σου, β. τέ σ' εὖ ποιεῖν,
I. 1153. τρίπαλαι κάθημαι, β. σ' εὐεργετεῖν.
Π. 520. ὅταν ἀργίριον κἀκείνοσ ἔχῃ; ΧΡ. κερδαίνειν β. τις
βουλομένου. Π. 1139. μὴ β. σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ ἰσθ' ὅπως
βουλομένους. N. 470. β. ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
Ex. 181. οἱ τοὺς φίλεῖν μὲν β. δεδοίκατε,
βουλομένῳ. O. 113. σοὶ ξυγγενέσθαι β. ΕΠ. τίνος πέρι;
βουλομένῳ. Ex. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῷ β. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἄσαν
Ex. 987. τῷ β. γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
βουλόμεσθ'. I. 595. ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἱππεῖς, β. ἐπαινέσαι.
N. 1116. ὠφελοῦσ' ἐκ τῶν δικαίων, β. ἡμεῖς φρόσαι.
O. 1076. β. οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε·
1084. ταῦτα β. ἀνειπεῖν κεἰ τις ὀρνιθας τρέφει
βουλόμεσθα. I. 565. εὐλογήσαι β. τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
O. 1101. τοὶς κρατεῖν εἰπεῖν τε β. τῆς νίκης πέρι.
Βουλόμην. B. 1147. ἔτι μείζον' ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'β.·
βούλονται. N. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι β.· κᾆτ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην,
N. 429. νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι β.
454. κεἰ β.,
Σ. 703. β. γάρ σε πέντ' εἶναι· καὶ τοῖθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,
A. 492. ὅ τι β.· τὸν μὲν ἀργῶρον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
βουλυτός. O. 1500. ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. β., ἢ περαιτέρω;
βουλώμεθα. O. 188. εἰθ' ὥστερ ἡμεῖς, ἢν ἔθελ β.
βοῦν. O. 567. ἢν δ' Ἡρακλέα θεὸν τις β., λάρῳ ναστοῦς μελιτοῦττας·
B. 506. ἑτνοῦν δύ' ἢ τρεῖς, β. ἀπηνθράκες" ὅλον,
Π. 138. οὐ β. ἀν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' οὐδὲν,
βουνόμοι. B. 1383. Σπερχειὸ ποταμὲ β. τ' ἐπιστροφαί.
βούπαις. Σ. 1206. ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὧν β. ἔτι,
Βουπάλου. Α. 361. ἐκοφεν ὥσπερ Β., φανὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
βοῦς. A. 86. ἐκ κριδάνου β. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
A. 87. β. κριδανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
I. 656. εὐαγγελίαν δώσεν ἑκατὸν β. τῇ θεῷ.
B. 290. ποτὲ μὲν γε β., νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δὲ γυνὴ
Fr. 599. β.
βουσίν. I. 659. διακοσίαισι β. ὑπερηνόντισα·
βουτέμου. O. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ β. τοὐρνίθιον,
Βουφονίων. N. 985. καὶ Κηκεῖδοι καὶ Β. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα.
βοῦῃ. Θ. 506. ἴσα μὴ β., κηρίῳ βεβυσμένον·
βοῦμενος. Σ. 1223. τουτὶ σὺ δράσεις· παραπολεῖ β.·
βοῶν. I. 280. καταδιῴκομαι β. σε.
I. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκλάφηκας β.,
Ll. 1280. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί.
1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὐχίνας ἴππων
O. 60. τίνες οὗτοι; τίς ὁ β. τὸν δεσπότην·
Π. 722. ὀδυνῶτο μάλλον, ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ β.
βοῶντα. N. 1386. β. καὶ κεκραγόθ' ὅτι
βοῶντες. I. 728. τίνες οἱ β.; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
βοώντων. A. 186. οἱ δ' οὐν β.· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
βοῶσιν. Π. 273. ὡς σεμνὸς οὐπίπροσθ' αἱ κνῆμαι δέ σου β.
βράδιστος. Fr. 324. 2. τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.
βραδύν. O. 1636. οὐτὼς ὁρᾶν σε δειλὸν ὄντα καὶ β.
βράδυν'. Ex. 500. καὶ μὴ β.· ὡς τήμδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
βραδύνειν. Θ. 661. μὴ β., ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
Ex. 493. ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ β. ἐστ' ἐπαναμενοῦσας.
βραδύνεις. Σ. 230. χάριτι, πρόβαιν' ἐρραμένοσ. ὦ Κωμία, β.;
βραδύνετε. Ll. 1140. καὶ ταῦλ' ἀγαδά. πρὸς ταῦτα μὴ β.,
βραδύς. N. 129. τῶν οὖν γέρων ὧν κἀπιλήσμων καὶ β.
O. 1328. πάνυ γὰρ β. ἐστὶ τὸ ὕπτερ ὤσας.
B. 1091. β. ἀνθρωπός τις ἔδοι κἄμας
1428. β. φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
Βρασίδᾳ. Σ. 475. καὶ ξυνὼν Β., καὶ φορῶν κράσπεδα
Βρασίδα. Ll. 640. αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φρονοῖ τὰ Β.
βράττω. Fr. 267. πτίττω, β., μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.
Βραυρῶνάδ'. Ll. 874. ἐπαίομαι Β. ὑποπεκωκτές;
Βραυρωνίοις. A. 645. κᾆτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτοσ ἦ Β.·
βραχία. N. 482. οὐκ, ἀλλὰ β. σου πυθέσθαι βούλομαι,
βραχεῖ. Θ. 177. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὥστις ἐν β.
βραχίονα. Ex. 267. ἐξωμάσασαι τὸν ἕτερον β.
βράχιστον. A. 715. βιυητῶμεν, ᾗ β. τοῦ λόγου.
βραχύ. I. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἴτῶ β.,
Θ. 938. χάρισαι β. τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
βρεκεκεκέξ. B. 209. / 219. / 225. / 235. / 239. / 250. / 256. / 266. / 267. } β. κοάξ κοάξ.
βρέμονται. Θ. 998. δίσκια καὶ νάπια πετρώδεις * * β.·
βρενθύει. N. 362. ὅτι β. τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφαλμὼ παραβάλλεις,
βρενθύεται. A. 887. χᾷ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ β.,
βρενθύεταί. Ll. 26. β. τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
βρέτας. I. 31. θεῶν ἴοντε προσπεσεῖν τοῖ πρὸς β.,
I. 32. ποῖον β. * *; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
A. 262. κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν β.,
Βρεττία. Fr. 719. μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Β. παρῆν.
βριμήσαιο. I. 855. ὥστ' εἰ σὺ β. καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
Βρομία. N. 311. ἠρά γ' ἐπερχομένῳ Β. χάρις,
Βρόμε. Θ. 991. Β. καὶ Σεμέλαι πάῃ,
βροντᾷ. N. 391. χἀταν χέζω, κομδῇ β. παπαπαπᾷ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
Σ. 624. οἷον β. τὸ δικαστήριον,
Fr. 142. καὶ ξυνιόντοφε καὶ χειμέρια β. μᾶλ' εὖ.
βροντᾶι. O. 1750. ὦ χθόνιαι βαριυαχίες ἀμβροφόροι θ' ἅμα β.,
βροντᾶν. N. 393. τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα β.;
βροντάς. N. 294. πρὸς τὰς β.· οὔτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
O. 1745. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε β.,
βροντάτω. O. 570. ἤσθην σέρῳ σφαγιαζομένῳ. β. νῦν ὁ μέγας Ζεύς.
βροντῇ. N. 389. χἀστερ β. τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·
N. 391. ταῦτ' ἄρα καὶ τὸνομαί' ἀλλήλοιν, β. καὶ πορδῇ, ὁμοίω.
583. κἀποιοῦμεν δεινά· β. δ' ἐρράγη δὶ' ἀστραπῆς·
βροντῇς. N. 292. ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ β. μυκησαμένης θεοσέπτου·
N. 382. ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς β. μ' ἐδίδαξας.
βροντήσας. Σ. 323. ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα β.
Σ. 671. δώσετε τὸν φόρον, ἢ β. τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
O. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐδ' πέμμει πτερύοντα κεραυνὸν·
βροντησικέραυνοι. N. 265. λαμπρὸς τ' Αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι β.,
βροντῶμεν. N. 580. μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ β. ἢ ψακάζομεν.
βροντῶν. N. 374. ἀλλ' ὅστις ὁ β. ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν,
βροντῶσι. N. 375. αὐταὶ β. κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρίπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν·
βρόταχος. Fr. dub. vii. β.
βροτοί. I. 601. εἶτα τὰς κύπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ β.
Ll. 236. ἰὼ β. β. β. πολυτλήμονες,
280. ἴσω ἀν οὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ β.
849. εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ β.
O. 687. ἀπῆτρες ἐφημέρου, ταλαιοὶ β., ἀνέρες εἰκελόνειροι,
1609. κνῴσατες ἐπιορκοῦσιν ὁμῶς οἱ β.·
βροτοῖς. O. 683. στὶν γοηταεῖ καὶ β.,
βροτοῖσι. Π. 640. μέγα β. φέγγοσ Ἀσκληπιόν.
βροτοῖσιν. N. 460. ἐν β. ἕξεις.
βροτόν. O. 1266. τῇδε β. θεοῖσι πέμπειν κατηνὸν.
βροτοῦ. Ell. 180. πόθεν β. με προσέβαλ'; ὦναξ' Ἡράκλεις,
βροτούς. O. 1269. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς β.
βροτῷ. O. 107. ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφῷν τὼν ἐστὸν; ΕΤ. νώ; β.
βροτῶν. O. 1491. τῶν β. νύκταρ Ὀρέστη,
Θ. 1023. πολυποιώτατον β.
B. 1157. εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατον β.
Fr. 211. φήμαις οὐκ ἐγὼ β. ἐπείσθην ἐκλαπῆναι.
557. τίς ὕρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο β.;
βρόχους. O. 527. ἴστησι β. παγίδας, ῥάβδους,
βρύκετ'. Ell. 1315. πρὸς ταῦτα β., ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
βρύκουσ'. O. 26. β. ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;
βρύκουσά. A. 367. β. σου τοὺς πλεύμονας καὶ τὼντερ' ἐξαμήσω
βρύλλων. I. 1126. β. τὸ καθ' ἡμέραν,

βρῦν. Ν. 1362. εἰ μέν γε β. ἔφασκ, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέχων·
βρύοντα. Β. 329. περὶ κρατὶ σῷ β.
βρυχώμενος. Β. 823. θεινὼν ἐπισείοντο ξυνάγων β. ἕρσει
βρῦων. Ν. 45. β. μελίττ' καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
βρῶμ'. Fr. 313, 1. ἢ μέγα τι β. ἐστὶν ἡ τρυγοβοποιομουσική,
βρωμησάμενος. Σ. 618. β. τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
βυζαντίῳ. Ν. 249. σιλφίοισιν, ὥσπερ ἐν Β.;
Σ. 236. ἤβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Β. ξυνῆμεν
βυθοῦ. Ι. 607. εἰ τις ἐξέρποι θύραις, κἀκ β. θηρώμενος·
βυθῷ. Ι. 609. δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηθ' ἐν β. ξυνήσομαι,
Β. 247. ἔνοδμον ἐν β. χορείαν
βύρσα. Ι. 369. ἡ β. σου θρανεύσεται.
βυρσαίετον. Ι. 209. τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν Β.
βυρσαίετος. Ι. 197. ἀλλ' ὀπόταν μάρῃ β. ἀγκυλοχήλης
Ι. 203. β. μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὗτοσί.
βύρσαις. Ι. 104. βίγκει μεθ'ὧν ἐν ταῖσι β. ὕπτιος.
βύρσαν. Fr. 280. β.
βύρσης. Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀπορθρεῖ, β. κάκιστον ὕζων;
Σ. 38. ὄζει κάκιστον τοὐνυπτιον β. σαπρᾶς.
βυρσίνην. Ι. 59. ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ β. ἔχων
βυρσίνης. Ι. 449. τῶν Β. τῆς Ἱππίου.
βυρσοδεψεῖ. Ι. 167. ὁ δὲ β. γ', ὁ δέ γε παλεῖ κρόμμυα,
βυρσοδέψην. Ι. 44. ἐπρᾶτο δούλον, ὁ Παφλαγόνα,
Ν. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐγθρὸν β. Παφλαγόνα
βυρσοπαφλαγών. Ι. 47. ὁ β., ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
βυρσοπώλαισιν. Ι. 740. καὶ σκυτοτόμοις καὶ β. δίδως.
βυρσοπώλης. Ι. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ β. ὁ Παφλαγὼν,
Εἰ. 270. ὁ β., ὃς ἐεύκα τὴν Ἑλλάδα.
948. β. Τρ. παῦε παῦ, ὦ δέσποτ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε.
βυρσοπώλου. Ι. 139. ὑπὸ β.; ΔΙΠ. ἰηΐ ΔΙ. Νὴ σίμοι δείλαιος.
βυρσοπωλῶν. Ι. 852. δρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖρος οἷόν ἐστι β.
βυρσῶν. Εἰ. 753. διαβᾶς β. ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
βυσαύχενας. Fr. 648. β. τοὺς ἀσκούς.
βύσμα. Fr. 85. πόδεν ἂν λάβοιμι β. τῷ πρωκτῷ φλέων;
Fr. 285, 2. τῶν ἔνδοθεν καὶ β. καὶ γευστήριον,
βώλιον. Σ. 203. πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ β.;
βωλοκοπεῖν. Fr. 600. β.
βῶλον. Ο. 235. β. ἀμφιτιττυβίζιθ' ὧδε λεπτὼν
βωμοῖς. Α. 1140. ἐπὶ τοῖσι β. ἀγχοῦ τὼ φοινικίδι,
βωμολοχεύει. Fr. 212. χαριεντίζει καὶ καταπαίζει ἡμῖν καὶ β.
βωμολοχεύμασιν. Ι. 902. οἰοσί μ', ὦ πανοῦργε, β. ταράττεις.
βωμολοχεύματ'. Ι. 748. τοιαῦτ' ἀφελὰν κακὰ καὶ φίρτον καὶ β. ἀγεωνή,
βωμολοχεύσαιτ'. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν β. ἢ κάμμειόν τινα καμπῆν,
βωμολόχοις. Β. 358. ἢ β. ἔπεισν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
βωμολόχον. Ι. 1194. ὦ θυμὲ, νυνὶ β. ξέυρέ τι.
βωμολόχος. Ι. 1358. ἐάν τις εἴπῃ β. ξυνήγορος·
Ν. 910. βῶλα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ β.
Β. 1521. καὶ ψευδολόγος καὶ β.
βωμολόχους. Θ. 818. καὶ β. κάνδραποδιστάς.
βωμολόχων. Β. 1085. καὶ β. δημοπιθήκων,
βωμόν. Ει. 938. ἐγὼ δὲ πορῶ β. ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Ει. 957. περίθι τὸν β. ταχέως ἐπιδεῖξα.
Θ. 695. καθαιματώσει β. ΓΥ. Ζ. ὦ τάλαν' ἐγώ.
888. ὥστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν β. καλεῖν.
βωμός. Α. 308. οὔταν οὔτε β. οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
Ει. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐσθ' ὁ γὰρ β. θύρασι καὶ δή.
1020. οὐδ' αἱματοῦται β. ἀλλ' εἶσω φίρων
Fr. 245, 2. μεθ' ὧν ὁ β. οὔτοι ἱδρύθη ποτέ.
332. τὴν κρατίστην δαίμον', ἢς νῦν θερμὸς ἐσθ' ὁ β.
βωμούς. Α. 1130. β. περιγραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Π. 679. περιῆλθε τοὺς β. ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
βωμῷ. Π. 660. ἐπεὶ δὲ β. πόπανα καὶ προθύματα
βωσάτω. Ει. 1155. χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις Β.,
βωστρεῖν. Α. 685. τήμερον τοὺς δημότας β. σ' ἐγὼ κεκτούμενον.
βωστρεῖς. Α. 959. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; τί με Β.; ΘΕ. ὅ τι;
Ο. 274. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί β.; ΕΥ. ἕτερος ὕρνις οὐτοσί.
βωστρηστάω. Ει. 1146. τὸν τε Μανὴν ἢ Σύρα β.'κ τοῦ χωρίου.

Γ

γ'. Α. 115. Ἑλληνικὸν γ' ἐπίνευσαν ἄνδρες οὗτοι, κ.τ.λ.
γα. Α. 775. ἐμὰ γ. σὺ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς; κ.τ.λ.
γᾶ. Θ. 110. γύαλα Σιμουντίδι γ.
γαῖα. Ο. 1064. θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γ.
γαῖαν. Ν. 290. τηλεσκόπῳ ὄμματι γ.
γαίας. Β. 1529. ἐς φάος ὑρυνμένω δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γ.,
γάλα. Σ. 508. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γ.
Σ. 724. πλὴν καλαγρέτου γ. πίνειν.
Ο. 733. γ.,τ' ὀρνίθων.
1673. τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γ.
Fr. 490. ὀβελὸς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γ.
γαλᾶς. Α. 255. ὥστις σ' ὑπισέι, κἀπεσείσεται γ.
Σ. 1185. μῦς καὶ γ. μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
γαλεάγρα. Fr. 474. γ.
γαλεός. Fr. 302, 3. ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γ., ἢ τευθίδες;
γαλεώτῃ. Ν. 174. ἤσθην γ. καταχίσαντι Σωκράτους·
γαλεώτης. Ν. 173. ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γ. κατέχεσεν
γαλῆ. Σ. 1182. ἐκεῖνον, ὡς οὔτοι ποτ' ἦν μῦς καὶ γ.
Ει. 1151. εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἢ γ. τῆς ἑσπέρας·
Εκ. 792. ἢ πῦρ ἀπύρτονον, ἢ διφέειν γ.·
924. ἐδ' ὁπόσα βούλει καὶ παρέκειφ' ὥσπερ γ.·
γαλῆν. Σ. 363. ὥσπερ με γ. κρέα κλέψασαν
Ει. 795. εἶχε τὸ δράμα γ. τῆς
Θ. 559. ἔπειτα τὴν γ. φαμὲν ΓΥ. Γ. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.
Εκ. 128. ὁ περιστίαρχος, περιφέρων χρὴ τὴν γ.,
Fr. 601. γ. καταπέπωκεν·
γαλῆν'. Β. 304. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γ. δρῶ.
γαλῆς. Π. 693. ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γ.
γαμεῖ. Α. 49. γ. δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τὴδην ἐμήν.
γαμεῖθ'. Θ. 739. εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γ. ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν ἐσμεν.
γαμεῖν. Θ. 412. γ. θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτο τοδί·
γαμῇ. Ν. 1128. κἂν γ. ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
γαμήλιον. Ο. 1757. πτεροῦφρ', * ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γ.
Θ. 1122. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γ. λέχος·
γαμηλίῳ. Θ. 1034. γ. μὲν οὐ ξύν
γαμικήν. Ο. 1693. ἀλλὰ γ. χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
γάμοισι. Θ. 891. γ. Πρωτέως παῖδι συμμᾶξαι λέχος.
γάμοισιν. Ο. 1755. ἔπεσθε νὺν γ., ὦ φίλα πάντα συννόμων
γάμον. Ν. 438. διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γ., ὃς μ' ἐπέρηψεν.
Ο. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γ. ἀνδρός·
1725. ὦ μακαριστὼν σὺ γ. τῆδε πόλει γήμας.
Α. 786. φεύγων γ. ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
γάμου. Θ. 976. κλῆδας γ. φυλάττεις.
γαμοῦμαι. Θ. 900. οὐ γὰρ γ. σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ,
Fr. 192. ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ὦ γ.
γάμους. Ει. 778. κλείουσα θεῶν τε γ. ἀνδρῶν τε δαῖτας
Ει. 1192. ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἠλθ' ἐς τοὺς γ.
1206. τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομ' ἐς τοὺς γ.
Ο. 132. λουσάμενα πρὸ' μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γ.·
1659. ἐς τοὺς γ. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
Β. 850. γ. θ' ὁνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην,
γαμβλῆσι. Λ. 193. γ. δράκοντα κοίλεμον αἱματοπώτην,
γαμψούς. Ν. 337. εἰτ' ἀερίας, διερὰς, γ. οἰωνοὺς ἀερογνῶτας,
γαμψῶνυξ. Ο. 359. τοῖς δὲ γ. τοιοῦδ'; ΠΕ. τὼν ὀβελίσκον ἁρπάσας
γαμψωνύχων. Ο. 1306. πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γ.·
γάμων. Α. 1050. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
Ει. 976. δέσποινα χορῶν, δέσποινα γ.,
Ο. 1740. Ζηνὸς πάροχος γ.
Α. 943. εἰ μὴ διατμητικὸν γε, κοὐκ ἴζον γ.
γᾶν. Ν. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γ.
Ο. 1061. πᾶσαν μὲν γὰρ γ. ὀπτεύω,
γάνος. Β. 1320. οἰνάνθας γ. ἀμπέλου,

γάνυμαι. Σ. 612. ἔνθραγε τουτί τούτοισιν ἐγὼ γ. κεἰ μή με δεῖσει

Γανυμήδους. Ει. 724. τὴν τοῦ Γ. ἀμβροσίαν στήσεται.

γάρ. Α. 8. διὰ τοῦτο τοὔργον' ἄξιον γ. Ἑλλάδι. κ.τ.λ.

Α. 177. δεῖ γ. με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας. κ.τ.λ.

γαργαλισμοί. Fr. 28. γ.

γάργαλος. Θ. 133. ἀπὸ τῆν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γ.

γάργαρ'. Fr. M. Λημ. 4. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γ. ἑστία (δί-κοιτος)

Γαργηττόθεν. Θ. 898. εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γ.·

γαστέρ'. Θ. 484. στρόφος μ' ἔχει τὴν γ., ὄνερ, κἀδύνη·

γαστέρα. Α. 733. ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γ.·

Ι. 1208. ἀνὴρ ἀμείλων περὶ σὲ καὶ τὴν γ.;

Ν. 387. τὴν γ., καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκρορύγησεν;

400. ὥσπαν γ. τοῖς συγγενέσιν, κἀτ' οὐκ ἔσχαν ἀμελήσας·

Σφ. ὃς μέγιστον ὄντα πλέων ἔπαισ' ἐς τὴν γ.,

Β. 603. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἠδὴ πάρεχε τὴν γ.

1095. γ., πλευράς, λαγώας, πεγχῆν·

Fr. 80, 1. οἶμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γ.;

400, 1. ἀλλ' ἔχουσα γ.

γαστέρας. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γ. ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ γέασθαι·

γαστέρων. Α. 1083. ὥσπερ παλαιστὰς ἅνδρας ἀπὸ τῶν γ.

γαστήρ. Π. 699. ἀπέπαρδον· ἢ γ. γὰρ ἐπερῴσητό μου.

γαστρί. Εκ. 666. οὐχ ἐβρωτέαι φαύλαι οὔτ' αὐθις τῇ γ. κολασθεῖσι.

γάστριδας. Θ. 816. καὶ πρὸς τούτοις γ. ἡμῶν

γαστριδίου. Ν. 392. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γ. τυνηνοτυοὶ οἷα πέπορδας·

γάστριζε. Ι. 454. γ. καὶ τοῖς ἐντέροις

γαστρίζομαι. Ι. 273. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἵων θηρίων γ.,

γάστρις. Ο. 1604. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γ. εἶ.

γάστρισον. Σ. 1529. στρῴβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γ. σαυτὸν,

γαστρός. Ι. 1179. καὶ χόλικος ἠνύσσου τε καὶ γ. τόμον.

Ν. 421. καὶ φειδολοῦ καὶ τρυσιβίου γ. καὶ θυμβρεπιδείπνου,

γαστρῴδεις. Π. 560. καὶ γ. καὶ ταχύσκημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,

γάστρων. Β. 200. οὐκοῦν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γ.; Δι. ἰδού.

γαῦλον. Ο. 598. γ. κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

Ο. 602. πωλῶ γ., κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ἐδρίας ἀνορύττω.

γαῦρόν. Β. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γ. ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.

'γαὺν'. Ν. 901. ἀλλ' ἀνατρίψω γ. ἀντιλέγων·

γε. Α. 5. ἐγὼδ' ἐγ' ὦ γ. τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.

γέ. Α. 896. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γ. τοῦ δόσεις ἡμοί· κ.τ.λ.

γεγάμηκεν. Α. 595. ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ἦ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κόρην γ.

γεγένημαι. Ι. 764. εἴχομαι, εἰ μὴ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γ.

Ν. 722. ὀλίγου φροῦδοι γ.

Θ. 246. αἰδοῦ γ. πάντα τὰ περὶ τὴν τράμμ.

846. ἄλλοὶ γ. προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

Π. 148. δοῦλος γ., διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

γεγεκημένος. Ι. 1044. καὶ πῶς μ' ἐλελίηθης Ἀντιλέων γ.;

γεγένηται. Β. 1031. ὡς ἀφθόλμοι τῶν παιγνῶν οἱ γεγενῆσθαι γ.

Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄθικοι γ.,

γεγένησαι. Ι. 788. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ ὀφπευματίων γ.

Ι. 1255. ἀνὴρ γ. δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχὺ,

Ει. 915. θρώσεις γ.

Π. 1043. πολιὰ γ. ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.

γεγενῆσθ'. Ει. 704. χώτερα πόσ' ἄτ' οἴει γ. ἐν τῇ πόλει;

γεγενῆσθαι. Α. 650. τοὐτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ θεΛτίους γ.

Λ. 886. πολλῷ γ. κἰγανώτερον βλέπειν·

Εκ. 457. οὔπω γ. Λ. Καὶ δέδοκται; Χρ. φλῆν ἐγὼ.

γεγένησθε. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειότατοι γ.

γεγένητ'. Fr. 111, 2. ἐν τῇ γράθῳ διάβολον γ. ἐμοί.

γεγένηται. Α. 641. ταῦτα ποιήσει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμὶν γ.,

Ι. 945. ἀνὴρ γ. τοῖσι πολλοῖς τοὐθολοῦ.

1324. πῶς ἂν ἴδοιμ'; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γ.;

Π. 737. κομψοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γ.,

Εκ. 551. ἀτὴρ γ.; ΒΛ. ναί μά Δί', οὐκ ἤδηδά με

679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἰ τις δειλὸς γ.,

Π. 339. ὡς ἐξαίνης ἀνὴρ γ. πλούσιος.

652. ἁ νὺν γ.; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

γέγηθα. Ει. 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γ. καὶ πέπορδα καὶ γελῶ

γέγηθεν. Ι. 1317. καὶ τὰ δικαστήρια συγκαλέειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γ.,

γεγηθώς. Θ. 510. χὠ μὲν γ. ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσασεν

γέγον'. Π. 188. ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γ. οὐδεὶς πώποτε.

Π. 815. ὁ δ' ἵπνοὺς γ. ἡμὶν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

γέγονας. Ι. 218. φωνὴ μαρᾷ, γ. κακῶς, ἀγύραιος εἶ·

Π. 346. γ. δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος·

γέγονε. Θ. 746. πόσ' ἔτη δὴ γ.; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;

Π. 813. χαλκῆ γ.· τοὺς δὲ πικαίσιουσι τοὺς σαπροὺς

γέγονεν. Θ. 514. λέων λέων σοι γ., αὐτίκμαγμα σοὶν.

Εκ. 649. ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γ., πρὶν τὸ ψήφισμα γ.,

γεγονέναι. Ι. 446. μι γ. τῶν τῆς θεοῦ.

Β. 1185. ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γ.,

γεγονυῖα. Ο. 830. ὅπου θεὸς, γυνή γ., πανοπλίαν

γεγραμμένην. Β. 537. μάλλον ἢ γ.

γεγραμμένον. Σ. 97. καὶ νὴ Δί' ἦν ἴδῃ γέ που γ.

γεγραμμένος. Α. 992. ὥσπερ ὁ γ., ἔχων στέφανον ἀνθέμων·

γεγραμμένους. Α. 532. ἐτιθεν νόμους ὥσπερ σκόλια γ.,

γεγράφθαι. Β. 1167. σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γ. γράμμασιν.

γεγῶσ'. Α. 641. ἑπτὰ μὲν ἔτη γ. εὐθὺς ἠρηρόφρουν·

γείσα. Fr. 602. γ.

γειτνιῶν. Εκ. 327. τίς ἐστιν; οὐ δῆπου ΒΛέπνος ὁ γ.;

γείτον. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γ. ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,

γείτονα. Ει. 1141. τὸν θεὸν δ' ἐπεμάκάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γ.,

Εκ. 33. τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε, τὴν γ.

γείτονας. Α. 1045. τοὺς γ. κνίσῃ τε καὶ

Εκ. 805. ἐγαγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γ.

γείτονες. Ν. 1922. ὦ γ. καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,

Ει. 79. οἶμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γ.,

Θ. 241. οἶμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γ.,

γείτονές. Εκ. 1115. οἱ γ. τε πάντες οἴ τε δημόται,

γείτονι. Β. 1158. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γ.,

γειτόνων. Α. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γ.,

Π. 435. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γ.;

γείτονιν. Α. 699. ὅστις, ὦ δύστηνε, ἀπῆχθου πᾶσι καὶ τοῖς γ.

γείτων. Σ. 359. ὦ λύκε δέσποτα, γ. ἥρως· οὐ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρηται,

γέλα. Ν. 1078. χρὰ τὴ φύσει, σκίρτα, γ., νόμιζε μηδὲν αἰσχρὸν.

Γέλᾳ. Α. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γ. κἀν Καταγέλᾳ.

γελᾷ. Ν. 560. ὅστις οὖν τούτοισι γ., τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·

γελᾶν. Β. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γ.·

Π. 799. προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀνατγκάζειν γ.

γελᾷς. Ει. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γ.; Ο. ἡσθὴν χαροποῖσι πιθήκοις.

Ο. 803. ἐπὶ τῷ γ.; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.

γελάσασα. Π. 723. ἐφεύγ' ἀνᾴξας· ὁ δὲ θεὸς γ. ἔφη·

γελάσασαι. Α. 512. εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρύμεθ' ἂν γ.,

γελάσω. Σ. 567. οἱ δὲ σκώπτουσ', ὦ γ' ἐγὼ γ. καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.

γελᾶτ'. Ν. 623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γ.· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος

Ει. 339. καὶ βοᾶτε καὶ γ.· ἢ·

γέλοιά. Β. 389. καὶ πολλὰ μὲν γ. μ' εἰ·

γέλοιον. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γ.

Σ. 1259. Αἰξαπιθὼν γ. ἢ Συβαριτικὸν,

Ο. 99. τὸ ῥίμφος ἡμὶν σοὶ γ. φαίνεται.

Λ. 559. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΤ. καὶ μὴν τό γ' πράγμα γ.·

Β. 6. τί δαί; τὸ πάνυ γ. εἶπα; Δι. νὴ Δία

20. τὸν θλίβεται μέν, τὸ δὲ γ. οὐκ ἐρεῖ.

541. οὐ γὰρ ἂν γ. ἦν, εἰ

1439. γ. ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

Π. 697. μετὰ τοῦτο δ' ἦδη καὶ γ. δῆτά τι.

γελοῖον. Α. 1058. φέρε δῆ, τί σὺ λέγεις; ὡς γ., ὦ θεοί,

γέλοιος. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γ. ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

γελοιότερον. Ο. 802. γ. οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

γελῶ. Ει. 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γ.

Β. 43. καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτὸν· ἀλλ' ὕμας γ.

γέλων. Σ. 1260. ὧν ἕμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κἀτ' ἐς γ.

Β. 45. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γ.,

Εκ. 379. γ. παρέχεον, ἢν προσέρχωνον κύκλῳ.

1156. τοὺς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γ. κρίνειν ἐμέ.

γελῶν Β. 1090. Παναθηναίοισι γ., ὅτε δὴ

γελῶντες. Π. 755. γ., εὐφημοῦντες ἐκτυπεῖτο δὴ

γέλως. Ν. 539. ἐρᾷ γὰρ ἡ ἀκρον, παχὺ, τοῖς παιδιοῖς ἴν' ᾖ γ.·

γελῶσι. Εκ. 1156. τοὺς γ. δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·

γελῶσιν. Ει. 540. διαλλαγεῖσαι καὶ γ. ἅσμεναι,

Β. 2. ἐρ' οἱ δὲ ἀεὶ γ. οἱ θεόμενοι·

γέλωτ'. Ν. 1035. εἴπερ τὸν ἀνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γ. ὀβλήσεις.

γέλωτα. Σ. 57. μηδ' αὖ γ. Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

γέλωτα. Ο. 732. νεύστηα, γ., χοροῦς, θαλίας, Θ. 942. γ. παρέχω τοῖς κόρραιν ἑστῶν. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γ. κατέδομαι.

γέλωτι. Β. 404. οὐ χαρ κατεγχίσω μὶν ἐπὶ γ.

γέμουσι. Π. 811. μύρου γ., τὸ δ' ὑπερῴων ἰσχάδων.

γενεᾷ. Ο. 685. ἀγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γ. προσγίνομαι.

γενεάς. Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γ. ζώει λακέρυζα κορώνη;

'γένεθ'. Ι. 981. ὡς εἰ μὴ 'γ. οὗτος ἐν

γένει. Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γ. τιμώμενοι, Ο. 162. ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γ., Β. 698. χοὶ πατέρες ἐναμιάχησαν καὶ προσῄκουσιν γ.,

γενεῖαν. Εκ. 145. νὴ τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γ. κρείττου ἦν'

γένειον. Εκ. 118. οὐκ ἂν ῥᾴδιος τὸ γ. ἂν περιδουνάμη,

γενείων. Ο. 902. γ. ἑστὶ καὶ κέρατα.

γενείου. Fr. 360. γ.

γενέσθαι. Ι. 542. ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γ., πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.

Ι. 896. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γ., 963. μολγὸν γ. δεῖ σε. ΑΛ. κἀν γε τουτφὶ, 964. ψαλὸν γ. δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γ.

Σ. 245. σπεύδωμεν, ἄνδρες ἱππεῖς, πρὶν ἡμέραν γ. 265. ὕδωρ γ. κἀπιπτέσθαι βύρεισι αὐτοῖς, 353. ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ἡμᾶς· ἐπίαν δ' οὐκ ἔστι γ.

Ο. 72. ἔπαθ' ἐγίνετο, τότε γ. μ' ἠΰξατο 472. δε ἐφασκε λέγων κορυδὼν πάντων πρώτην ὀρνιθα γ., 797. ἀρ' ὑπόπτερον γ. παντὸς ἐστιν ἄξιον; 1380. ὄρνις γ. βούλομαι

Α. 1108. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γ.

Θ. 354. τάδ' εὔγματα γ. 572. ἐσπουδαιώτα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γ.,

Εκ. 649. ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα γ., μηδὲ τὴν κλῆρον γ., μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,

Π. 2. δοῦλον γ. παραῤῥονοῦντος δεσπότου. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν ὥστε γ.

'γένεσθε. Ι. 900. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδελόμεναι δῆπου 'γ. πυρροί;

γενέσθω. Ο. 767. βούλεται, πέρδιτ' γ., τοῦ πατρὸς νεοττίον'

γένεσίν. Ο. 691. φύσιν οἰωνῶν γ. τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε

γίνετ'. Ο. 701. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρα ἑτέροις γ. οὐρανὸς ἀκεανός τε

Γιγεττυλλίδες. Θ. 130. ἀπ ἠδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνια Γ.,

Γιγεττυλλίδος. Ν. 52. δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γ.

Α. 2. ἢ 's Παυλο, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 's Γ.,

γίνῃ. Ο. 232. σπερμολόγων τε γ.

Θ. 46. πτηνῶν τε γ. κατακοιμάσθαι,

γίνῃ. Σ. 729. πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄῤῥων γ.,

Σ. 1351. ἐὰν γ. δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,

Ει. 148. λόγων παράσχῃς καὶ τραγῳδία γ. 390. μὴ γ. παλίγκοτος

Α. 140. ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γ.

Π. 208. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδὲν· ὡς, ἐὰν γ.

γενήσεαι. Ο. 978. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γ.· αἱ δέ κε μὴ δῷς, Fr. 28. γ.

γενήσει. Ν. 260. λέγειν γ. τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.

Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γ.,

γενήσετ'. Π. 113. γ. ἀγαθὰ, πρόσχεε τὸν νοῦν, ἐνα πύθῃ.

γενήσεται. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γ.;

Ι. 1193. οἶμοι. πόθεν λαγῶὰ μοι γ.;

Ν. 3. ἀπέραντον, οὐδέποθ' ἡμέρα γ.;

Ει. 124. καὶ τὰ πόρρω σοι τῆς ὁδοῦ γ.;

1248. πλάσσγγα πρόσθεν, καὐτὸ σοι γ.

Β. 1251. τί ποτε πράγμα γ.;

1467. κρίνοις ἄν, ΔΙ. αὖτη σφῷν κρίσις γ.

Εκ. 85. ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γ.

488. τάκ δεῖται, μὴ ξυμφορὰ γ. τὸ πράγμα.

γενήσεται. Ι. 223. γ. μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλουσίοι

Ει. 1244. γ. σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

γενήσομαι. Ι. 179. ἀλλαντοπώλης ὧν ἀνὴρ γ.;

Ι. 1013. ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γ. 1061. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερόν γ.

Ν. 262. καταπαττάμενος γὰρ παιπάλη γ. 502. τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γ.; 504. οἶμοι κακοδαίμων, ἡμιθνῆς γ. 1218. ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γ.

Σ. 24. οἶμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γ.

Θ. 237. οἶμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γ.

Β. 1412. οὐ γὰρ δὴ ἐχθρὰς οὐδετέρᾳ γ.

γενήσομαι. Εκ. 1021. οἶμοι· Προκρούστης τήμερον γ.

Π. 201. ἐχίνε με, ταύτης δεσπότης γ.

Fr. 535, 2. ἑκάτης ἀγαλμα φωσφόρου γ.

γενησόμεσθα. Ει. 689. εὐβουλοτέρα γ. ΕΡ. τίνι τρόπῳ;

γένηται. Ι. 579. ἢν ποτ' εἰρήνη γ. καὶ πόνων παυσώμεθα.

Ν. 1425. σὺ δ', ἢν γένηται σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. ἢν δὲ μὴ γ.,

Ει. 315. ἐμποδὼν ἡμῖν γ. τὴν θεὸν μὴ ξελκύσαι. 928. ἵνα μὴ γ. Θεογένους ὑπνία.

Εκ. 178. χρηστὸς γ., δέκα πονηρὸς γίγνεται.

γένηταί. Ν. 1435. σὺ δ', ἢν γ. σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. ἢν δὲ μὴ γένηται,

Ο. 1005. ὁ κύκλος γ. σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ

γενύδα. Α. 1230. τήρελλα νυν, ὦ γ.· χἀρεὶ λαβὰν τὸν ἀσκόν.

Ι. 240. οὗτος, τί ἀεὶ γενύς, οὐ μενεὶς; ὦ γ.

Β. 997. ἀλλ' ὅπαυ, ὦ γ.,

γενύδας. Β. 179. ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γ.

Β. 640. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γ. ἀνὴρ 738. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γ. ἀνὴρ 739. ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γ.,

Εκ. 304. ὅτ' ἤρχεν ὁ γ.,

γενναῖα. Fr. 430. γ. βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ

γενναῖας. Β. 1050. ὅτι γ. καὶ γενναῖων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας

γενναῖοι. Β. 1031. ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γ. γεγένηνται.

γενναῖον. Ι. 787. τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γ. καὶ φιλόδημον.

Σ. 506. ζῆν βίον γ. ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω

Ει. 76. ὦ Πηγάσιον μοῦ φησι, γ. πτερὸν,

Β. 97. ζητῶν ἀν, ὅστις ῥῆμα γ. λάκοι. 615. καί σοι ποιήσω πράγμα γ. πάνυ

Π. 493. βούλομαι καλὸν καὶ γ. καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.

γενναιοπρεπῶς. Ει. 988. γ. τοῖσιν ἐρασταῖς

γενναῖος. Ο. 285. ἀτὰρ γὰρ ὧν γ. ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,

Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδίσης. ΣΤ. γ. εἰ

γενναυστάτου. Ει. 773. γ. τῶν ποιητῶν

γενναίους. Β. 1019. καὶ τί οὐ δράσεις οὗτοὺς αὐτοὺς γ. ἐξεδίδαξας;

γενναῖων. Β. 356. ἡ γ. ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδον μήτ' ἐχόρευσεν.

Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γ. μοχθηροτάτους ἀπέδειξας. 1050. ὅτι γεννᾶίας καὶ γ. ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας

γενναῖως. Ι. 511. καὶ γ. πρὸς τὸν Ἥλιον χαρεῖ καὶ τὴν ἐρώλλην.

Ι. 577. προῖκα γ. ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.

Ν. 532. ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γ. κἀπαιδεύσατε·

Σ. 866. ὅτι γ. ἐκ τοῦ πολέμου

Β. 378. τὴν Σώτειραν γ.

Εκ. 1144. οὐκοῦν ἄπασι δῆτα γ. ἐρεῖς

γένναν. Ο. 1063. κτείνων παμῤῥύλαν γ.

γεννικῶς. Α. 1071. γ., ὡς

γεννικώτατον. Ι. 457. ὦ γ. κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων

γεοείᾳ'. Ι. 662. αἱ τριχίδες εἰ γ. ἐκατὸν τοὐβολοῦ.

γέοιθ'. Σ. 535. εἴπερ, ὦ μὴ γ., οὖ·

Π. 509. εἰ τοῦτο γ. δ πυθεῖθ' ἡμεῖς, οὗ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.

γεοίμαν. Σ. 751. κείνων ἔραμαι, κεῖθι γ.,

Ο. 1337. γ. ἀετὸς ἐξιπέτας,

γεοίμην. Ι. 400. εἴ σε μὴ μισῶ, γ. ἐν Κρατίνου κώδιον,

Ο. 154. οὐκ ἂν γ. ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

Β. 581. οὐκ ἂν γ. Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙ. μηδαμῶς, 583. υἱὸς γ., δοῦλος ἅμα καὶ θυτὴς ὤν;

γέοιντ'. Θ. 772. πόθεν οὖν γ. ἂν ἀδλὴν πλάτα; πόθεν;

Fr. 53, 2. πόθεν οὖν γ. ἄν; τὸν κότυλον τοῦτον φέρε·

γέοιντο. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γ.

γέοιντ'. Ι. 13. τίς οὖν γ. ἄν; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,

Ι. 82. πῶς δῆτα πῶς γ. ἂν ἀνδρικώτατα.

Ν. 1182. μ' ἡμέρα γ. ἂν ἡμέρα δύο.

1184. αὐτὴ γ. ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

1333. καὶ πῶς γ. ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

Ει. 453. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γ. ἢ παῖν, ἢ.

Ο. 163. καὶ δύναμιν ἢ γ. ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.

829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γ. ἂν εὔταχτος πόλις,

Α. 148. γ. ἂν εἰρήνη; ΛΥ. πολὺ γε νὴ τὼ θεώ.

193. τίς ἂν οὖν γ. ἂν ὅρκος; ΚΛ. εἰ λευκὸν ποθεν

Θ. 527. ἀλλ' ἅπαν γ. ἂν ἥδη·

1194. οὐ γὰρ γ. ἂν τοῦτο. ΤΟ. ναὶ ναί, γράδιο,

Εκ. 194. εἰ μὴ γ., ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·

1131. τίς γὰρ γ. ἂν μᾶλλον ἀλβιώτερος,

γένοιτο. Α. 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γ.

Ι. 135. αὐτοῦ γ.· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

140. πόθεν οὖν ἂν ἔτι γ. πῶλης ἐξ μόνος;

773. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γ. πολίτης;

Ν. 512. εὐτυχία γ. τὰν·

1183. οὐκ ἂν γ.; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα

γένοιτο. Ττ. 285. ἴσως ἂν εὖ γ.· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
Λ. 147. ὁ μὴ γ., μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί
857. τουτί γ., φησίν. Κι. ὁ πρὸς τῶν θεῶν.
Θ. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γ. μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
Β. 1191. ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γ. τοῦ πατρὸς φονεύς.
Ex. 791. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμὸς εἰ γ. πολλάκις,
Fr. 163, 2. γάρ ποτ' ἐμοὶ πανσαμένῳ τοῦ πολέμου γ.
γένοιτό. Λ. 195. ἱκείνο δ' ἀλκτὸν ἂν γ. μοι,
Ex. 1067. ἀτὰρ ἤτις εἶ γε, πᾶλλ' ἀγαθά γ. σοι,
Fr. 50, 2. βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσαιτο γ. μοι;
γενόμεναι. Ex. 1086. χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γ. πορθμῆς. ΓΡ. Β. τίη;
γενομένῃ. Fr. 198, 3. εἰλόμεθα κοινῇ, γ. ἐκκλησίαις.
γενόμενον. Ι. 895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄβιον γ.; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι.
Ν. 1062. ἀγαθὸν τι γ., φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπάν.
Β. 1189. πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γ.
γενόμενος. Ν. 242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γ.;
Ο. 1402. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις περοδίωντος γ.;
Fr. 275. ὁ δ' τὸ πλωθεῖσ' γ. ἐξέτρεψε.
γένος. Σ. 223. ἀλλ', ὦ πονηρέ, τὸ γ. ἦν τις ὀργίσῃ
Σ. 1077. ἀνδρικώτατον γ. καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ει. 189. ποδαπὸς τὸ γ. δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μαρώτατος.
Ο. 108. ποδαπὸ τὸ γ.; ἐγὼ δόξαν αἱ τριήρεις αἱ καλαί·
334. γ. ἀνδσιον, ὅπερ ἐξὸν' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
699. ἐνεύττευσεν γ. ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γ. ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·
702. καὶ τῇ πάντων τε θεῶν μακάρων γ. ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἔσμεν
1239. δεινάς, ὅπας μή σου γ. πανώλεθρον
1451. τί δὲ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γ. οὐ καταισχυνῶ.
1696. γλωσσογαστόρων γ.,
1700. βάρβαροι δ' εἰσὶν γ.,
1707. ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γ.,
1727. γ. ὀρνίθων
Α. 137. ὦ παγκατάπυγον θημέτερον ἅπαν γ.
Θ. 312. δεχόμεθα καὶ θεῶν γ.
960. γ. Ὀλυμπίων θεῶν
Β. 240. ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γ.,
946. ἀλλ' οἰῴσθω πρώτιστα μέν μοι τὸ γ. εἴπ' ἂν εὐθὺς
1266. Ἕρμαν μὲν πρόγονον τιμῶμ' ὁ δὲ περὶ λίμναν,
Fr. M. El. Δ. 1. πόθεν τὸ φῦτυ, τί τὸ γ., τίς ἡ πορά;
γενοῦ. Α. 451. πολλῶν δεύμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γ.
Ν. 107. τούτων μ. οι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
1481. καί μοι γ. ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῆν
Β. 495. σὺ μὲν γ. ἴθ', τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
1127. ἰ σωτὴρ γ. μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
1152. ἰ
Ex. 121. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γ.·
200. νῦν δ' εἶσι χρηστοῖ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γ.
γένους. Σ. 1510. ὁ πυνοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γ.,
Θ. 703. φρυγίλος ὅρκος ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γ.
833. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γ. τοῦ Περσικοῦ,
1666. ἐγγυτάτω γ. μετεῖναι τῶν χρημάτων.
γίνυας. Α. 1257. πολὺς δ' ἀμῷ τᾶς γ. ἀφρὸς ἥσει,
γίνυος. Ο. 214. γ. ξυνῆς.
Ο. 744. δι' ἐμῆς γ. ξυνῆς μελέων
γίνυσιν. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γ. πολυφάγοις,
γίνωμαι. Ex. 371. ἵνα μή γ. σκαφαμὰς καμαδικῆ.
γίνωνται. Ει. 1179. ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γ., θράσσιν οὐκ ἀνασχετά,
Β. 685. κἀν ἴσαι γ.
Π. 108. τύχωσ' ἀλληθῶς καὶ γ. πλούσιοι,
γραιός. Α. 419. ὁ δύσποτμος γ. ἠγανίζετο·
γήραιρε. Θ. 961. μέλπε καὶ γ. φαιᾷ κομῶσα τρόπῳ.
Γεραίστιε. Ι. 561. ὦ Γ. παῖ Κρόνου,
γεραίτατοι. Α. 286. ἀντὶ τοίας αἰτίας, ὦ γαρύων γ.·
γεραιτέρα. Ι. 1301. καὶ μὰν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἤτις ἦν γ.·
γεραιτέρου. Ι. 1004. Γλάυκοι, ἀδελφοὶ τοῦ Βάκιδος γ.
γεραιτέρων. Ν. 1395. τὸ δέρμα τῶν γ. λάβοιμεν ἂν
Α. 1126. τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γ. λόγους
Ex. 473. λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γ.,
γέρανοι. Ο. 1137. γ., θεμέλιους καταπεποκιῦαι λίθους.
γέρανος. Ο. 710. σπέρειν μὲν, ὅταν γ. κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
γεράνων. Ο. 1428. μετὰ τῶν γ. τ' ἰκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
γέρας. Θ. 113. γ. ἱρὸν προφέρων.
Β. 1146. ὅτῃ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γ.
1148. εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γ.,
Γέρης. Ex. 922. σοὶ γὰρ φίλος τὰς ἑστιᾶν ἄλλος ἢ Γ.;
Γερητοθεοδώρους. Α. 605. Γ. Διομειαλαζόνας,
γέρον. Α. 397. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; Κη. ἰδοῦς, ὦ γ.
Ν. 716. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γ.;
Σ. 1417. οἰμοι κακοδαίμων. προκαλούμαί σ', ὦ γ.,
Ει. 860. ἐρλωτὸς ἔσει, γ.,
Ο. 63. ἢ που νέος γ' ὢν ἡσθ' ὑβριστὴς, ὦ γ.
1006. κακῶς ἀπόλοιο. Τὸ. σιγᾶ, κακόδαιμον γ.
γέροντ'. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα γ. ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Ν. 1457. ἀλλ' ἄνδρ' ἀγρωικον καὶ γ. ἐπῄρετε;
Ο. 1212. οἶμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γ. ἐντευτονί;
γέροντα. Α. 718. τὸν γ. τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
Α. 1129. ἐνορῶ γ. διελιᾶς φευξούμενον.
Ι. 407. τὸν Ἰουλίου τ' ἂν αἴρομαι, γ. πυρροπάτην,
Θ. 585. αὐτοῦ, γ., δεῦρ' ἀναπήμμαι τήμερον.
Ex. 638. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γ.
1146. κἀκεῖν' γ., μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
γενονταγωγεῖν. Ι. 1099. γ. κἀναπαιδεύειν πάλιν.
γέροντας. Α. 222. μηδὲ περ γ. ὄντας ἐκφυγὼν 'Αχαρνέας.
Α. 679. ὕτινες γ. ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γ. οὐκ ἐᾷθ' ὕπνου τυχεῖν,
Ι. 270. χῶσπερεὶ γ. ἡμᾶς ἐκκαλικεύεται.
Ν. 1413. εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γ. ἢ νέους τι κλάειν,
Π. 258. ὡς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖν γ. ἀνδρας ἤδη;
γέροντάδ. Θ. 410. πρὸς τοὺς γ. θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
γεροντειαν. Fr. 603. γ. παλαίστραι
γέροντες. Α. 180. Ἀχαρνικοί, στιπτοί γ., πρίνινοι,
Α. 676. οἱ γ. οἱ παλαιοὶ μεμῴμεσθα τῇ πόλει.
Ι. 255. ὦ γ. ἡλιαστά, φράτορες τριωβόλου,
Ν. 1417. ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖπομ' ἀν ὡς δὶς παῖδες οἱ γ.
Π. 628. γ. ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
959. ἀρ', ὦ φίλοι γ., ἐπὶ τὴν οἰκίαν
γέροντι. Α. 715. τῷ γ. μὲν ἡέρων καὶ νωδοῦ δ' ξυνήγορος,
Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γ., τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
Σ. 133. ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γ. Φιλοκλέων,
809. σοφὸν γε τουτὶ καὶ γ. πρόσφορον
Θ. 413. δέσποινα γὰρ γ. νυμφίῳ γυνή.
γεροντίον. Α. 993. ἦ πάνυ γ. ἴσως νενῴμακάς με σύ;
Ι. 42. Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γ.
Ν. 790. ἐπιλησμόστατον καὶ σκαιότατον γ.;
γέροντο. Θ. 1123. εἰ σοῦδ' ἐπτυμεῖτ' τῇ γ. πύγισο,
Θ. 1189. σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γ. γρᾷδιο.
γέροντος. Ι. 46. οὕτος καταγνοὺς τοῦ γ. τοὺς τρόπους,
Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γ. ὀκταπλάσια χέζομεν.
Σ. 195. ὑπογάστριον γ. ἡλιαστικοῦ.
276. τὸ σφυρὸν γ. ὥστος;
551. ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γ.
γερόντων. Α. 375. τῶν τ' αὐ γ. οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
Σ. 224. τὸ τῶν γ., ἐσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
Α. 325. ὑπό τε γ. ὀλίθων.
Β. 345. γόνυ πάλλεται γ.·
Π. 759. ἐμβὰς γ. εὐρύθμοις προβήμασιν.
γέρουσιν. Α. 652. τοῖς δὲ δυστήνοις γ. οὐ μέτεσθ' ἡμῖν, ἐπεὶ γέρρα. Fr. 680. γ.·
γερωία. Α. 980. τᾶ τᾶν 'Ασανᾶν ἐστιν ἁ γ.
Γέρων. Ex. 848. Γ. δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
γέρων. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γ. καὶ νωδοῦ ὁ ξυνήγορος,
Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδοσ ὄσχον, ὁ γ. ὀδί,
1130. κατάχεε σὺ, τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὔδησον γ.
Ι. 61. ᾖδει δὲ χρησμοὺς ὁ δὲ γ. σιβυλλιᾷ.
533. τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν ἀλλὰ γ. ὦν περίέρει,
752. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλλολ'. ὁ γὰρ γ.
1349. οὐτιδὶ ἀνόητος ἐγεγεύτημαν καὶ γ.;
Ν. 129. πῶς οὖν γ. ἀν κἀπιλήσαιμι καὶ βραδὺς
1304. γ. δὲ ἐρασθεὶς
Σ. 178. ὕπνῳ ἂν ὁ γ. μηδὲ παραιρήσῃ πάλιν.
273. τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γ. οὐδ' ὑπακούει;
396. μῶν ὁ γ. πηδιδούτεια αὖ; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
1192. ἤδη γ. ὧν καὶ πολιὸς, ἔχων δέ τοι
1297. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γ.,
1299. οὐ γὰρ ὁ γ. ἀτρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
1316. ὁ γ. δὲ τὸν θοὺῥραστον ἤρετ', εἶπέ μοι,
1384. ἤδη γ. ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θεῶν
1476. ὁ γὰρ γ. ὡς ἐπὶε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ει. 698. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡ. ὅτι γ. ὧν καὶ σαπρὸς
Ο. 1256. οὔτω γ. ἀν στόμαι τρέμβολον.
Φ. 411. ἤγοντο, διαβίβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γ.
941. ἐνὰ μὴ 'γ κρουκτοὶ καὶ μίτραις γ. ἀνὴρ
1111. οὐ παρτὶν' ἐστὶν, ἀλλ' ἀμαρτανὴ γ.,
1219. αὐτῇ τ' ἐκείνῃ καὶ γ. τὸ εἶπετο.

γέρων. Β. 139. ἐν πλοιαρίῳ τιτνοντοῖ σ' ἀνὴρ γ.
Ex. 323. οἶμαι κακοδαίμων, ὅτι γ. ἀν ἠγόμην
Π. 658. ἀνὴρ γ. ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
1066. γ. ἀνὴρ ἀν οὐχ ὑγιαίνει μοι δοκεῖς.
γεύεσθ'. Fr. 291. μηδὲ γ. ἄτρ' ἀν ἐντὸς τῆς τραπέζης καταπίσῃ.
γεύεσδε. Fr. M. IP. 2. μὴ γ. δ' ἄτρ' ἀν καταπίσῃ
γεύματα. Α. 187. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γ.
γεύσαι. Α. 188. αὗται μὲν εἰσι τευτάτεαι. γ. λαβάν.
Α. 191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτειας γ. λαβάν.
γεύσασθαι. Fr. 8, 2. πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα γ. μύρου.
γεύσει. Β. 462. οὐ μὴ διατρίψει, ἑλλὰ γ. τῆς θύρας.
Γευσιστράτης. Ex. 49. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐὸς ὁρᾷς Γ.,
γευστήριον. Fr. 285, 2. τῶν ἐνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γ.,
γευμετρῆσαι. Ο. 995. γ. βούλομαι τὸν ἀέρα
γευμετρία. Ν. 202. γ. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον ;
γεωργεῖν. Α. 1173. ἤδη γ. γιγνοὺς ἀποδὺς βούλομαι.
Ex. 592. μηδὲ γ. τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
Fr. 156, 1. ἐθέλω γ. εἴτα τίς σε κωλύει ;
γεωργήσων. Ex. 651. τὴν γῆν δὲ τίς ἐσθ' ὁ γ.; ΠΡ. οὐ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει.
Γεωργία. Fr. p. 505. σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; ὅ τε; Γ.
γεωργικά. Εἰ. 552. τὰ γ. σκεῦη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
γεωργικὸν. Εἰ. 590. τρίβομεν γ.
Εἰ. 920. καὶ τὸν γ. λεῶν,
γεωργοί. Εἰ. 296. ἀλλ', ὦ γ. κἄμποροι καὶ τέκτονες
Εἰ. 508. ἅγ', ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λεβάμεθ' οἱ γ.
511. ὦ τοι γ. τοὐγκυρεῖν ἐξέλκουσι, κἄλλοι οὐδείς.
603. ὦ σοφώτατοι γ., τἀμὰ δὴ ξυνίετε
γεωργοῖν. Α. 1036. οἶμοι κακοδαίμων τοῖν γ. βοιδίοιν.
γεωργοῖς. Εἰ. 556. ὦ πυθενὴ τοῖς δικαίοις καὶ γ. ἡμέρα,
Εἰ. 625. κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γ. ἦν κακά.
Ex. 198. τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γ. οὐ δοκεῖ.
Fr. p. 505. ὦ πυθενὴ τοῖς δικαίοις καὶ γ. ἡμέρα,
γεωργός. Π. 903. γ. εἰ ; ΣΤ. μελαγχολᾶν μ' οὔτεως οἴει ;
γεωργοῦσι. Εἰ. 550. ἴθι νυν, ἀνείπε τοῖς γ. ἀπίειαι.
Εἰ. 551. ἀκούετε λεῴ· τοῖς γ. ἀπίειαι
Γῆ. Ν. 364. ὦ Γ. τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
γῆ. Ι. 305. πᾶσα μὲν γ. πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
Ν. 232. οὐκ ἀν ποθ' εὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γ. βίᾳ
Ο. 694. γ. δ' οὐδ' ἀλῆ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροισι κόλποις
702. καὶ γ. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐσμεν
Ο. 859. ἐμοὶ δὲ γ. μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Γῆ. Ο. 300. φῦ, τῇ Γ., καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλησίᾳ.
γῆ. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γ. μήτ' ἐν ἀγορᾷ
Ι. 598. ἀλλὰ τὰν τῇ γ. μὲν αὐτὰν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
610. μήτε γ. μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γ. τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
678. σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γ., πολλὰ δ' ἐρ' ὑγρᾷ πιτυλοῦσας,
γηγενεῖ. Β. 825. γ. φυσήματ'
Γηγενεῖς. Ο. 824. τὸ θνήσκειν πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γ.
γηγενεῖς. Ν. 853. εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γ.;
γήδιον. Εἰ. 570. καὶ τραιανοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γ.
γηδίῳ. Fr. 344, 2. οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γ.
γηθοῦσιν. Fr. 122. τῶν δὲ γ.
Γῆμ'. Ν. 42. ἤτις με γ. ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
γήμαι. Α. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γ. ταύτην, ὀντευομένῃ δὲ κάθηται.
γήμας. Ο. 1725. ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γῆδε πόλει γ.
Γῆν. Εἰ. 188. οὐ τοι μὰ τὴν Γ. ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποδανεῖ,
Εἰ. 1117. οὐ τοι μὰ τὴν Γ. ταῦτα κατέδεισον μόνω,
Ο. 586. ἢν δ' ἡγῶσται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὴ Γ., σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
γῆν. Α. 195. κατὰ γ. τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια,
Α. 235. καὶ δώκειεν γ. πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
Ι. 156. ἕπειτα τὴν γ. πρόσυσον καὶ τοὺς θεούς.
431. ὁμοῦ παράτταν τὴν τε γ. καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
519. κἀκεῖσε μὲν φεύγει τὴν γ., σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
Ν. 187. ἀτὰρ τί σοι' ἐς τὴν γ. βλέψουσιν οὗτοι;
203. γ. ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν ;
264. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἄλῃ, δὸς ἔχειν τὴν γ. μετέωρον,
Σ. 1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὼν νεύοντες ἐς τὴν γ., μόλις
Ο. 118. καὶ γ. ἐπετέτον καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
194. μὰ γ., μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
474. γ. δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζενγαρίων, οἷσιν τὴν γ. καταρροῦσιν,
γῆν. Α. 977. ἡ δὲ φέρετ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γ.,
Θ. 1098. ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γ. βαρβάραν ἀφίγμεθα
Β. 1128. } ἥκω γὰρ ἐς γ. τήνδε καὶ κατέρχομαι.
1153. }
1156. ἥκω γὰρ ἐς γ., φησὶ, καὶ κατέρχομαι·
1163. ἐλθὲν μὲν ἐς γ. ἐσθ' ὅτῳ μετῆ πάτρας·
1463. τὴν γ. ὅταν κομίσωμ' τὴν πολεμίαν
Ex. 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γ. πρώτιστα ποιήσω
601. πῶς οὖν ὕστις μὴ κέκτηται γ. ἡμῖν, ἀργύριον δὲ
651. τὴν γ. δὲ τίς ἐσθ' ὁ γεωργήσων ; ΠΡ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει.
1042. τὴν γ. ἅπασαν Οἰδιποῦδων ἐμπλήσετε.
Fr. 349. ὡς ἐς τὴν γ. κύψασα κάτω καὶ ξυνενοφοῦσα βαδίζει,
γήρᾳ. Α. 683. τοιουτοῦτόν δέ γ. τῷ λίθῳ προσέσαμεν,
Ι. 519. καὶ τοὺς πρατέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γ. προδιδόντας·
Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ πλλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γ. κακά ;
1167. ὕστις ἐπὶ γ. χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
γήρας. Σ. 1068. γ. εἶναι κρείττον ἢ πολ-
Εἰ. 336. μᾶλλον ἢ τὸ γ. ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Α. 364. εἰ μὴ σιωπήσει, θεοῦν ἐκκοκῶ τὸ γ.
670. πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γ. τόδε.
Ex. 923. οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γ. ΝΕ. ἀλλά τί ;
γήρᾳς. Ο. 606. πῶς δ' ἐς γ. ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ
γηράσκουσιν. Α. 594. οὐκοῦν κάνδρες γ.; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.
γηρασκούσῶν. Α. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γ. ἀνὼμαι.
γηροβοσκούμεσθ'. Α. 678. γ. ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
γηρύεται. Fr. 1. τὶς τοῦτο τὼν ξυνηγόρων γ.;
γῆρυν. Ο. 233. ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γ.·
Γηρυόνῃ. Α. 1082. βούλει μάχεσθαι Γ. τετραπτίλῳ;
γηρύσαντος. Εἰ. 805. πιεροτάτην ὅπα γ. ἡκούσ',
γήρως. Α. 659. ὁ δ' ὑπὸ γ. μασταρίζει, κᾆτ' ὀρλὼν ἀπέρχεται·
Ι. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γ., οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
Γῆς. Ν. 366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γ., οὐλόμπιος οὐ θεὸς ἐστιν ;
γῆς. Α. 207. εἰ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γ. ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
Α. 235. καὶ δώκειεν γ'ἡν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
Ι. 566. ἄνδρες ἥσαν τῆσδε τῆς γ. ἀξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
699. ἐκ τῆσδε τῆς γ., οὐδέποτε βιώσομαι.
1087. αἰεὶ δὲ γίγνει καὶ πάσης γ. βασιλεύσεις.
1088. καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γ. καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
1330. δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γ. τῆσδε μάνταρον.
Ν. 188. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γ. ΣΤ. βολβοὺς ὅρα
206. αὐτῇ δέ σοι γ. περίδοιε πάσης. ὁρᾷς ;
227. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γ., εἴπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἀν ποτε
567. γ. τε καὶ ἁλμυρὰς θαλάσσης ἀγρυμ μοχλευτὴν·
573. γ. πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
Σ. 711. ἄξια τῆς γ. ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
1230. καὶ τῆσδε τῆς γ. ἐξελᾶν. Ἀλ. ἐγὼ δέ γε,
Εἰ. 159. ἰεὶ σαυτὸν ἄρρων ἀπὸ γ.
167. κἀπηφορήσεις τῆς γ. πολλῆν,
198. ποῖ γ.; ΕΡ. ἴδοὺ γ. ΤΡ. ἀλλὰ ποῦ; ΕΡ. πύρρω πάνυ,
896. ἐπὶ γ. παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Ο. 9. ἀλλ' οἶδ' ὅπου γ. ἐσμὲν οἶδ' ἐγοῦγ' ἔτι.
187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀὴρ ἐστι γ.
245. ἐμπίδας κάπτεθ', ἕσα τ' εὐδρῶσον γ. τόπους
394. κατορυχησόμεσθα πού γ.;
470. καὶ γ. ΧΟ. καὶ γ.; ΠΕ. μετὴ τὴν Ἀπόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπόσμην
473. προτέραν τῆς γ., πάπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνῄσκειν·
477. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γ., πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Α. 467. ὦ πλλλ' ἀναλώσας ἔπῃ, πρόβουλε τῆσδε τῆς γ.,
582. καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γ. τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
Β. 48. ποῖ γ. ἀποδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
85. ποῖ γ. ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάραν εὐαχίαν,
713. καὶ Ἰμμαλίας γ.,
1034. γ. ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' θεὸς Ὅμηρος
1238. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γ. ΑΙ. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.
1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γ. πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
1514. κατὰ γ. ταχέως ἀποπέμψω.
Π. 238. εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γ. κάτω·
515. ἡ γ. ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν ἀηδὼς θερίσασθαι.
605. εἶμι δὲ ποῖ γ.;
γήτεϊ. Ι. 677. ἅπαντα τά τε γ. ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·

γήτειον. Σ. 496. ἦν δὲ γ. προσαιτῆ τις ἀῤῥύαι ἤδυσμά τι.
Σ. 498. εἰπέ μοι, γ. αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
γητεῖμ. Η. 622. μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γ. νέῳ.
γιγάρτων. Ει. 634. ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γ. καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
γίγνει. Ι. 177. γ. γάρ, ὡ ὁ χρησμὸς οὗτοσὶ λέγει,
Ι. 180. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γ. μέγας,
1087. αἰετὸς ὡς γ. καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
Ο. 862. Ἑλένη δ' ἐκλῆθην. ΓΥ. Η, αὐδὼ αὐ γ. γυνή.
γίγνεσθ'. Θ. 1012. ὅτι δεῖ με γ. Ἀιδῃορείᾳν πάντων δέ μοι
γίγνεσθαι. Σ. 1212. οὐδ' ἀμφορέοισι γ. φίλον.
γίγνεται. Α. 48. καὶ Τριπτολέμων τοῦτο δὲ Κελεὺς γ.·
Α. 346. ὡς ὅσε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γ.
Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπάλης γ.,
141. τὸ πνεῦμ' ἐλαττον' γ.
Ν. 1288. πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γ.,
1293. αὖτη μὲν, ὦ κακοδαίμων, οὐδὲν γ.
Σ. 207. οἴμοι κακοδαίμων στρουθὸς ἀνὴρ γ.·
660. τοῦταν πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γ. ἡμῖν.
663. γ. ἡμῖν ἑκατὸν ὄβολα καὶ πεπήκοντα τάλαντα.
1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γ. κρόκης χζλιέ;
1253. κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γ.
Ει. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γ. Σιμωνίδης.
Ο. 1388. τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γ.
1644. πένης ἔσει σύ. σοὶ γὰρ ἅπαντα γ.
Α. 634. ὧδέ θ' ἑστῆχω παρ' αὐτὼν· αὐτὸ γὰρ μοι γ.
Θ. 758. τοιτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γ.
759. τί τῆς ἱερείας γ.; ΜΝ. τουτὶ λαβέ.
Β. 589. πάνυ τι; ΞΑ. δεινὸν· πανσοδαπὼν γοῦν γ.·
651. ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομήδειος γ.
813. ἐσσουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γ.
Ες. 178. χρηστὸς γένηται, δέκα τοιηρὸς γ.
Π. 145. ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γ.
171. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γ.;
431. οὐκοῦν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γ.;
γίγνεταί. Α. 795. καὶ γ. τὰ πάνδε τἀν χοίρων τὸ κρῆς
γίγνοιντο. Ν. 1191. ἢν αἱ θέσεις γ. τῇ νουμηνίᾳ.
γίγνομαι. Ει. 1170. κᾆτα γ. ταχὺς
Fr. 709. 1. εὐδὺς δὲ θοᾶκις γ.·
γιγνόμεθ'. Ει. 833. ὡς ἀστέρες γ., ὅταν τις ἀποθάνῃ;
γιγνόμενα. Εκ. 813. δεῖ τοιαῦτα γ. ψηφίσματα
γιγνόμενος. Σ. 48. γ.; ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς;
ΞΑ. ὅπως;
γίγνονται. Ν. 348. γ. πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἦν μὲν ἴδωσι κωμῴδην,
γίγνωσκ'. Θ. 264. οὐ τοῦτο γ.· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
γίγνωσκε. Fr. 521. γ. τὸν ἀλεισὸν τε καὶ τὰ γράμματα,
γιγνώσκεθ'. Ο. 600. γ. ὁμεῖς ἡτις ἐσθ' ἡδ' ἡ γυνή;
γιγνώσκει. Α. 837. ὁρᾶτε· γ. τὶς ἡμῶν; ΜΥ. νὴ Δία,
γιγνώσκειν. Π. 860. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γ. δοκῶ.
γιγνώσκεις. Ν. 912. χρυσῷ πάντων μ' οὐ γ.
Σ. 1140. ἐγνως γὰρ ἂν· νῦν δ' οὐχὶ γ. Φι. ἐγώ;
Θ. 620. τὸν δεῖνα γ., τὸν ἐκ Κοθακιδῶν·
γιγνώσκεται. Fr. M. Γηρ. 4, 2. ὡς μὲν γὰρ εἰσι νηστιδες, γ.
γιγνώσκετε. Fr. 203. ὡς μὲν γὰρ εἰσι νηστιδες γ.
γιγνώσκῃς. Σ. 704. ἵνα γ. τὸν τισδεστὶν· κᾆθ' ὅταν οὗτος γ' ἐπαίξῃ,
γιγνώσκομαι. Θ. 189. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γ.·
γιγνώσκομεν. Θ. 607. γ. δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄφρει.
Θ. 614. μόνην γάρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γ.
γιγνώσκοντες. Ει. 635. ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γ. εὖ
Εκ. 639. διὰ τὴν ἀγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γ. πατέρ' ὄντα
γιγνώσκω. Π. 944. ἀπειμ' γ. γὰρ ἤττων ἀν πολὺ
γιγνώσκων. Ι. 809. ἀ σὺ γ. τοῦδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
Π. 558. οὐ γ. ὅτι τοῦ Πλούτου παρίχω βελτίονας ἄνδρας
γλάμων. Β. 588. κάνιστ' ἀπολούμην, κἀρχέδημος ὁ γ.
Εκ. 254. τί δ', Νεοκλείδης ὁ γ. σε λοιδορῇ;
398. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γ. παρείρπυσεν.
Γλάνι. Ι. 1035. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον, ὦ Γ.
Γλάνιδος. Ι. 1004. Γ., ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Ι. 1097. οὐκ ἦν ἀρ' οὐδεὶς τοῦ Γ. σοφώτερος.
γλαῦκ'. Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φῄς; τίς γ. Ἀθήναζ' ἄγαγε;
γλαυκᾶς. Ο. 1238. ὡς ἂν ποταθείην ὑπερ ἀτρυγέτου γ.
Β. 665. ἐς Αἰγαίου πρῶναι ἢ γ. μέδεις
γλαῦκες. Ο. 1106. γ. ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρωτικαί·
Γλαυκίτῃ. Ει. 1008. Μορύχῳ, Τελέῃ, Γ. ἄλλοις
Θ. 1033. Γ. πρόκειμαι.
γλαυκόν. Θ. 45. γ.· ΜΝ. βομβάξ. ΕΤ. σίγα. τι λέγεις;
γλαῦκον. Fr. 333. οὐκ ἔγχελιν Βοιωτίαν, οὐ γ., οὐχὶ θύννου
γλαυκῶν. Ο. 589. ἀλλὰ γ. λόχος εἶε αὐτοὺς καὶ κερχνῆδων ἐπιτρίψει,
Δ. 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ γ. γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
γλυκοῦπι. Θ. 318. γ. χρυσόλογχε πόλιν
γλυφῇ. Ι. 1093. ἐκ τόλεως ἐλθεῖν καὶ γ. αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
Σ. 1089. γ. γάρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο.
Ο. 301. χαὐτηί γε γ. ΕΤ. τί φῄς; τίς γλαῦξ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;
358. τί δὲ χύτρα νώ γ' ἀψελήσει; ΠΕ. γ. μὲν οὐ πρόσεισι νῶν.
γλαῦξ'. Ο. 516. ἡ δ' αὖ ὀνγάτηρ γ., ὁ δ' αὖ 'Απόλλων ὥσπερ θεράπων ἤρκα·
γλαφυρώτατε. Ο. 1272. ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γ.,
γλαχῶ. Α. 574. ὀρίγανον, γ., ψιάθους, θρυαλλίδας,
γλάχων'. Α. 861. κατώθου τὸ τὰν γ. ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
γλάχωνος. Α. 869. τάνθεια τὰς γ. ἀπείλεν χαμαί.
γλισχραντολογξεῖστρίπτου. Ν. 1004. οὐδ' ἠλκόμενος περὶ πραγμάτων γ.·
γλίσχρος. Α. 452. γ. προσαιτῶν λιπαρὼν τ'. Εὐριπίδη,
γλισχρότατα. Ει. 482. γ. σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
γλίσχρων. Ει. 193. ὦ θειλακρίων, πῶς ἥλθες; ΤΡ. ὦ γ., ὁρᾷς
γλίχει. Fr. 160. τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὦ παῖ γ.;
γλοιός. Ν. 449. μάσθλης, εἴρων, γ., ἀλαζὼν,
γλυκέα. Ει. 592. πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γ.
γλυκεῖαν. Ο. 751. ῥαν γ. ᾠδάν.
γλυκείας. Ει. 576. τῆς τρυγὸς τε τῆς γ.,
γλυκερά. Α. 971. ποία γ.;
γλυκερῷ. Θ. 1192. ὡς γ. τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλιτ.
Γλύκη. Β. 1344. φρούδη Γ.
Εκ. 43. οὐκοὖν ἐπείξεσθ'; ὡς Γ. κατώμοσεν
Γλύκης. Β. 1363. ἐς Γ., ὅπως ἂν
γλυκύ. Σ. 7. κατὰ ταὶν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γ.
Ο. 535. κατάχυσμ' ἕτερον· γ. καὶ λιπαρὸν,
1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γ.
γλυκύθυμος. Ν. 705. νόημα φρενὸς· ὕπνος δ' ἀπέστω γ. ὀμμάτων.
Δ. 551. ἀλλ' ἤμπερ ὅ τε γ. Ἔρως χὴ Κυπρογένεια· Ἀφροδίτη
γλυκύς. Α. 1127. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γ.;
γλυκύτατ'. Α. 462. ἀλλ', ὦ γ. Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
Α. 467. ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γ. Εὐριπίδη·
γλυκυτάτη. Α. 79. οἶον τὸ κάλλος, γ., σου φαίνεται.
Ες. 124. δεῦρ', ὦ γ. Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
241. εὖ γ', ὦ γ. Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
γλυκύτατον. Α. 475. Εὐριπίδιον ὦ γ. καὶ φίλτατον,
Ει. 526. γ., ὥσπερ ἀστραπεῖας καὶ μύρου.
Α. 872. ὦ γ. Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
889. ὦ γ. αὐ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
890. φέρε σε φιλήσω γ. τῇ μαμμᾷ.
Β. 511. ἐφοῦγε, κᾶνον ἀνεκράνου γ.
Εκ. 1046. ὦ γ., τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μον·
γλυκύτερον. Ο. 1342. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γ.·
Fr. 493. οὐδὲν γὰρ ὕντως γ. τῶν ἰσχάδων.
γλύκων. Εκ. 935. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταὺ' ἦν, ὦ γ.·
γλῶσσ'. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γ., ὥσπερ Ἀττικὸς μέλιτ.
Β. 827. γ., ἀνελισσομένη φθονεροῦς κινοῦσα χαλινούς,
γλῶσσα. Β. 898. γ. μὲν γὰρ ἠγόρευα,
Fr. 719. μέλαινα δεινὴ γ. Ψευττία σορῆν.
γλῶττ'. Β. 1471. ἡ γ. ὁμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
γλῶττα. Ει. 1060. ἡ γ. χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. μεμνήμεθα.
Ο. 1705. γ. χωρὶς τέμνεται.
Θ. 276. ἡ γ. δ' οὐκ ὀμῶμοκ', οὐδ' ὤρκωσ' ἐγώ.
γλῶττασι. Ο. 1698. φουσὶ καὶ τρυγῶσι ταῖς γ.
γλῶττων. Ι. 378. τὴν γ. ἐξείρωντες αὖ·
Ι. 637. νῦν μοι θράσος καὶ γ. εὐπορον δότε
1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γ. αἰσχραῖς ἤδοναῖς λυμαίνεται,
Ν. 424. τὸ Χάος τοιτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γ., τρία ταυτί·
1013. γ. βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
1018. γ. βαιὰν, πυγὴν μικρὰν,
1058. ἀνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γ., ἢν δὲὶ μὴν
Σ. 547. τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θορῶν πᾶσαν γ. βασάνιζε.
Ει. 1109. πρόσφερε τὴν γ. ΤΡ. οὐ δὲ τὴν σαυτοῦ γ. ἀπένεγκον.
Β. 102. γ. δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῇ φρενός.
Fr. 421, 3. κύλλοπά τιν' εἰ δὲ μὴ, πλεῦρόν, ἢ γ., ἢ
γλῶττας. Fr. 1. πρὸς ταῦτα οὐ λέξον' Ὀμηρείους γ., τί καλοῦσι κόρυμβα.
γλῶττῃ. Ν. 419. νυνὰν πράττον καὶ βουλεύων καὶ τῇ γ. πολεμίζων·
Ν. 1160. ἀμφήκει γ. λάμπων,
Σ. 609. καὶ παπτίζουσ' ἅμα τῇ γ. τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

γλώττης. Σ. 1404. εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γ. ποθὲν
Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γ. βακχεῖ ἐτελέσθη,
892. αἰθὴρ, ἐμὸν βύσπημα, καὶ γ. στρίψεις,
Ec. 574. ἔρχεται γ. ἐπίσκοπα, πολίτ'
γλωττοποιεῖν. Σ. 1283. γ. ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.
γλωττοστροφεῖν. N. 792. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γ.
γνάθοιν. Ev. 1309. καὶ σμίχετ' ἀμφοῖν ταὶν γ.' οὐδὲν γὰρ, ὦ πονηροὶ,
Ec. 502. ἅπασα καὶ ρίσκον πρὸς ταῖν γ. ἔχουσα·
γνάθοις. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἶμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γ.
Ec. 1101. φρίσσην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γ.
γνάθον. N. 1109. οἵαν δικαιόλιος, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γ.
Σ. 370. ἀλλ' ἑπαγε τὴν γ.
Λ. 635. τῆς θεοῦ ἐχῶρᾶς πατάξαι τῇσδε γράοιν τὴν γ.
657. τῷδέ γ' ἀψάκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γ.
821. τὴν γ. βούλει θένω;
Θ. 221. κἀδιζ' φύσα τὴν γ. τὴν δεξιάν·
Ec. 818. μεστὴν ἀνῆρα τὴν γ. χαλκῶν ἔχων,
Β. 149. ἡ μητὲρ' ἠλύησεν, ἡ πατρὸς γ.
γνάθου. N. 1324. οἷμαι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γ.
Β. 547. εἶδε, κἀτ' ἐκ τῆς γ.
γνάθους. Σ. 948. ἀπέκληστοι ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γ.
Σ. 1088. οἱ δ' ἐρεψαν τὰς γ. καὶ τὰς ὀφρῦς κεντοῦμενοι·
Ει. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γ. ἀλγήσετε.
Λ. 360. εἰ νὴ Δί' ἦδη τὰς γ. τούτων τις ἢ ὗς ἢ ῥῆς
Θ. 583. ἕως ἂν οὗτοι τὰς γ. ψιλὰς ἔχῃς.
903. αἰσχύνομαί σε τὰς γ. ὑβρισμένη.
Β. 424. τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γ.·
Ec. 852. ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γ. διοίγνυτε.
Fr. 544. ἀλοὰν χρὴ τὰς γ.
γράθῳ. Fr. 111, 2. ἐν τῇ γ. διῴβολον γεγίνετ' ἐμοί.
γραφόνει. Π. 166. ὁ δὲ γ. γ.' ἐξ ἑνὸς πλοῦτε κἀδία,
γνήσιοι. Ο. 1065. γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γ., τοῖς
γνήσιοις. Ο. 1050. κατὰ τοὺς νόμους· νόθοις γὰρ ἐξ κοὐ γ.
Ο. 1059. φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γ.
γνήσιων. Ο. 1054. οὐσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γ.;
Ο. 1065. γ. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
γνοίη. Σ. 72. ἢν οὐδ' ἂν εἷς γ. ποτ' οὐδ' ἂν ἐμβάλοι,
γνοῦς. N. 811. γ. ἀπολάμεις, ὅ τι πλείστον δύνασαι,
N. 1382. εἰ μὲν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γ. ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
Θ. 171. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γ. ἐγὼ
γνούσιν. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὐν ἐσθ' ὑμὶν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γ.
παραχρῆμα,
γνῶ. Β. 1210. λέγ' ἕτερον αὖτῷ πρὸ λογον, ἵνα καὶ γ. πάλιν.
γνώμαις. Σ. 1460. ξυνόντες ἑτέραν
Β. 1502. γ. ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
Ν. 1404. γ. δὲ λεπταὶ καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
γνώμαισι. Ν. 1037. ἅπαντα ταὐτ' ἐναντίαις γ. συνταράξαι.
γνώμας. Ν. 432. ἐν τῷ ξύμβῳ γ. οὐδεὶς νικήσει πλείοσας ἢ σύ.
Ν. 433. μῆ μοί γε λέγειν γ. μεγάλας· οὐ γὰρ τούταν ἐπιθυμῶ,
896. γ. καιριὰς ἐξευρίσκων.
924. γ. τρώγων Παυδελετείους.
1314. γ. ἐναντίας λέγειν
Ec. 397. γ. καθεῖναι τῆς πόλεως; κἀτ' εὐθέως
γνῶμεν. Ν. 1459. γ. ποιηρῶν ὄντ' ἐρᾶσθαι πραγμάτων,
γνώμη. Ec. 631. νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γ. καὶ καταχήνη
γνώμῃ. Ο. 638. ὅσα δὲ γ. δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γ. φορῶ.
Β. 355. ὥστε ἀπειρὸς τοιῶνδε λόγων, ἢ γ. μὴ καθαρεύει,
γνώμην. Α. 396. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἔστιν, εἰ γ. ἔχεις.
Ι. 267. ὅτι λέγειν γ. ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
654. γ. ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
931. γ. ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Ν. 157. ὁπότερα τὴν γ. ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
169. πρῶην δὲ γε γ. μεγάλην ἀφῃρέθη
317. αἴπερ γ. καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
321. καὶ γνωμῶδε γ. ἀνέξασ' ἑτέρᾳ λόγῳ ἀντιλογήσαι·
730. ἐξ ἀμπελίδων γ. ἀποστερητρίβας;
744. ἀφεὶς ἀπελθὲ κἄτα τὴν γ. πάλιν
747. ἔχω τόκου γ. ἀποστερητικήν.
762. μὴ γνῶ περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γ. ἀεὶ,
1045. καίτοι τίνα γ. ἔχων ψῆγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
1084. ἔχει τίνα γ. ἔλεγχε, τὸ μὴ εὑρύπρωκτος εἶναι;
1440. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γ. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Σ. 64. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν λογίδιον γ. ἔχον,
594. κἀν τῷ δήμῳ γ. οὐδεὶς πῦπτο' ἐνίεησεν, ἐὰν μὴ
983. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νὺν γ. ἐμὴν
1027. οὐδενὶ πάποτέ φησι πιθέσθαι, γ. τιν' ἔχων ἐπειεκῆ,
γνώμην. Ει. 239. ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξείναι, γ. ἐμὴν,
Ο. 256. κανοῦς γ.,
460. ἀλλ' ἐφ' ὕπερπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γ. ἀναπείσας,
Β. 1423. γ. ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
1424. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γ.; ΔΙ. τίνα;
1430. εὖ γ', ὦ Πόσειδον σὺ δὲ τίνα γ. ἔχεις;
1435. ἀλλ' ἔτι μίαν γ. ἑκάτερος εἰπάτω
Ec. 349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΑ. γ. γ' ἐμήν.
600. ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γ. προσέχουσαι.
623. τὸ μὲν ὑμέτερον γ. τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
658. κἀγὼ ταύτῃ γ. ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὔνεκ' ἔσονται;
Π. 559. καὶ τὴν γ. καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
γνώμης. Ν. 361. πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γ. οὔνεκα,
σοὶ δέ,
Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γ. ἀποπειρῶ.
533. ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γ. ἐσθ' ὅρκια.
Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γ. καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
Ο. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γ. ἔτ' ἀφείμην.
Λ. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γ. ἔχω·
Θ. 586. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γ. χάριν;
γνωμιδίῳ. Ν. 321. καὶ γ. γνώμην ἠύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογήσαι·
γνωμιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γ. καὶ νοιδίων.
γνωμοτυπεῖ. Θ. 55. καὶ γ. κἀντονομάζει
γνωμοτυπικός. Ι. 374. γ. καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
γνωμοτύποις. Ν. 950. λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γ. μεριμναις,
γνωμοτύπων. Β. 877. ἀνῆρ γ., ὅταν εἴη ἐρν ὀξυμερίμνοις
γνωμῶν. Ν. 948. ὑπὸ τῶν γ. ἀπολεῖται.
Β. 1059. μεγάλων γ. καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
γνων. Ι. 632. κἀγαγ' ὅτε δὴ 'γ. ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
Ι. 658. κἀγαγ' ὅτε δὴ 'γ. τοῖς βολίτοις ἠτταμένοις,
γνῶναι. Σ. 1045. ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γ. καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
Β. 809. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γ. πέρι
1111. λεπτὰ μὴ γ. λεγόντουν,
Π. 49. γ. δοκεῖ τοῦδ', ὡς σοφῶν' ἐστὶ συμφέρον
489. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γ. τοὺτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
γνῶναί. Β. 557. ὁτὴ κοῦρμοιν εἴχες, ἂν γ. σ' ἔτι;
γνῷς. Ι. 261. κἀν τιν' αὐτὼν γ. ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
Ει. 544. τὰ πρόσωφ', ἵνα γ. τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῦ τάλας,
Ec. 937. κἀγωγ', ἵνα γ. ὡς πολὺ σοῦ μείζον φρονῶ.
γνωσαν. Ει. 619. κἀτ' ἐπειδὴ γ. ὑμᾶς αἱ πόλεις ἂν ἤρχετε
γνώσει. Ν. 842. γ. δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Β. 964. γ. δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
Ec. 780. γ. δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
γνωσεσθ'. Ο. 1227. ἀκολαστανεῖτε, κοὐδὲπω γ. ὅτι
Λ. 452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. τὴ τὰ θεὼ γ. ὥρα
γνώσεται. Ι. 807. γ. οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου,
Ν. 536. γ. γὰρ, ἡνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βδστρυχον.
Λ. 636. οὐ γὰρ εἰσιόντας οἰκαδ' ἢ τεκοῦσα γ.
Β. 670. ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γ.
Π. 956. τῶν ὀρχεπέδων· ἴδων γὰρ αὐτὸν γ.
γνωσῶήσει. Ν. 918. καὶ γ. ποτ' Ἀθηναίοις
γνωσῶήσεται. Ι. 233. γ.' τὸ γὰρ θέατρον δεῖόν.
γνωσιμαχήσῃ. Ο. 555. κἀν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εἰδῇ γ.
γνώσοιμι. Π. 1057. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γ.
γοᾶσθέ. Θ. 1036. γ. μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
γογγύλη. Θ. 1185. οἷμ' ὡς στέρπο τὸ τιττί', ὥσπερ γ.
γογγύλην. Ει. 28. ὥσπερ γυναικί γ. μεμαγμένην.
γογγυλίσιν. Fr. 476, 6. ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γ. ἀροῦσιν.
γογγύλλει. Θ. 56. καὶ κηροχυτεῖ καὶ γ.
γόμφιον. Π. 1059. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γ. μόνον φορεῖ.
γομφίους. Ει. 34. ὥσπερ παλαιστῆς, παραβαλὼν τοὺς γ.,
Θ. 423. Λακωνίᾳ' ἄττα, τὰ πόδα ἔχουσα γ.
Β. 572. ὡς ῥᾴδιός ἐν σοι λίθῳ τοὺς γ.
γομφοπαγῆ. Β. 824. ῥήματα γ., πινακηδὸν ἀποσπῶν
γομφούμεν'. Ι. 463. γ. αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
γονάς. Ec. 3. γ. τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
γόνασι. Θ. 1182. καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γ. τοῦ Σκύθου,
γόνατ'. Σ. 1212. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γ. ἐκτείνε, καὶ γυμναστικῶς
Λ. 216. ὑπολύσεταί μου τὰ γ., ὦ Λυσιστράτη.
γόνατα. Ει. 897. πλαγίαν καταβάλλει, ἐς γ. κύβδ' ἐστάναι,
Λ. 542. οὐδὲ τὰ γ. κύπος ἐλκὶ καμπτηρός μου.
γονάτων. Α. 414. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γ. σ', Εὐριπίδη,
Ι. 1298. ἰὼ ὦ ἄνα, πρὸς γ., ἕρελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

γονάτων. Ει. 1113. ναὶ πρὸς τῶν γ'. ΤΡ. ἄλλοιε, ὦ τᾶν, ἀστείοις.

γονίας. Ν. 994. καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γ. σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

γόνιμον. Β. 96. γ. δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι

Β. 98. πῶς γ.; ΔΙ. ὧδε γ., ὅστις φθέγξεται

γόνον. Σ. 1116. τὸν γ. κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

Θ. 117. γ. ὠβρίζουσα Λατοῦς

γόνυ. Β. 345. γ. πάλλεται γεγιάτων

γόον. Θ. 1041. πολυῤῥάκρυτον Ἅιδα γ. φλέγουσαν,

Γοργάσου. Α. 1131. κλέων κελεύων Λάμαχον τὸν Γ.

Γόργιαι. Ο. 1701. Γ. τε καὶ Φίλιπποι.

Γοργίου. Σ. 421. εἰς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γ.

Γοργό. Θ. 1104. ἔγωγε φημί. ΤΟ. Γ. τοι κἀγὼ λέγω.

Γοργολόφα. Ι. 1181. ἢ Γ. σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν

γοργολόφα. Α. 567. βοᾴσῃσον, ὦ γ., φανείς,

γοργόν. Ει. 565. καὶ τυκτὸν καὶ γ. ὥστεῤ μᾶζα καὶ παιδεσία.

Γοργόν'. Α. 574. τίς Γ. ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.

Γοργόνα. Α. 964. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ τὴν Γ.

Α. 1095. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράψου τὴν Γ.

Α. 560. ὅταν ἀσπὶδ' ἔχων καὶ Γ. τις κᾄτ' ἀνῆται κορακίνους.

Γοργόνας. Ει. 561. ἤτερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γ.'

Γοργόνες. Ει. 810. Γ. ὀξοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,

Β. 477. διασπάσουσι Γ. Τιθράσιαι,

Γοργόνος. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γ.

Θ. 1102. κἄρα κομῷῶν. ΤΟ. τί λέγ' Γ. τέρας;

1103. τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γ.;

γοργόνωτον. Α. 1124. φέρε δεῦρο γ. ἀσπίδος κύκλον.

γοῦν. Ι. 87. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γ. ἐστί σοι;

Ι. 952. οἰμῶ· τὸ γ. σημεῖον ἕτερον φαίνεται,

1217. βάδιζε γ. καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνα.

Ν. 408. ἢν Δί', ἐγὼ γ. ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.

885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γ. ἀδικον πάσῃ τέχνῃ.

1063. πολλοὶ, ὁ γ. Πηλεὺς ἔλαβε ὁ κακοδαίμων.

1100. γ. οὐδ' ἐγὼ κἀκείνοσ

Σ. 262. ἔπεισι γ. τοῖσι λύχροις οὐτοιὶ μύκητες·

391. ὀψίκτησε, ἐπήτησε, ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,

622. ἦν γ. ἡμεῖς θορυβήσωμεν,

795. ταχὺ γ. καθέψεις τἀργύριον, ἢ δ' ὃς λέγων.

Ει. 220. ὁ γ. χαρακτὴρ ἡμεδαυτὸς τῶν βημάτων.

233. μέλλει θορυβεῖ γ. ἐνδοθεν. ΤΡ. οἶμαι δείλαιος.

545. ἐκεινονὶ γ. τὸν λοφοποιὸν οὐχ' ὁρᾷς

1032. ἡ σχίζα γ. ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πίεζει,

1152. ἐξόφει γ. ἐνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀυδοιδόσα·

1344. οἰκήσετε γ. καλῶς

Ο. 501. προαιμυλιδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γ.

Α. 63. γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΛ. ἡ γ. Θεογένους

68. ὁ γ. ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

102. ὁ γ. ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,

561. νὴ Δί' ἐγὼ γ. ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου

612. ἀλλ' ἐς τρίτην γ. ἡμέραν σοὶ πρὸ πάνυ

727. ἔλκουσιν, ἤδη γ. τὶς αὐτῶν ἔρχεται.

877. ἐπειμι. Κι. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γ. παιδίῳ,

950. ὑπολίσομαι γ. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,

1180. βινεῖν ἄπασιν ; ΛΑ. τοῖσι γ. ναὶ τὼ σιὼ

Ο. 250. ἀλλ' ἱμάτιον γ. χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ

263. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤ. χαλαρὰ γ. χαίρεις φορῶν.

688. οὐχ δρῶμεν γ. ἐτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον·

845. ἀρία γ. εἰ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

Β. 159. νὴ τὸν Δί' ἐγω γ. ὄνος ἄγων μυστήρια.

289. ποῖον τί; ΕΛ. δεινὸν· παντοδαπὸν γ. γίγνεται·

293. Ἕρπουσα τοῖνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὰ γ. λάμπεται

320. βῶσιν γ. τὸν Ἴακχον ὕπτερ Διαγόρας.

736. εὐλογον· κἂν τι σφαλῶ', ἐξ ἀξίου γ. τοῦ ξύλου.

930. ἃ ξυμβαλεῖν οὐ βάδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γ.

980. νὴ τοὺς θεοὺς, νὴν γ. Ἀθη-

1028. ἐχάρην γ., ἠνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,

1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιόταταν πρώην γ., ἡνίκ' ἐπεμπεν.

Ἐκ. 102. Ἀγῶνριος γ. τὸν Προνόμου πάγων' ἔχων

137. καὶ ταῦτά γ' εὐξαμον. τὰ γ. βουλεύματα

357. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γ., μοι σφοῦδρα.

773. λέγουσι γ. ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέγουσι γάρ.

794. χαίροντα γ., πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι

872. νὴ τὸν Δία δεῖ γ. μηχανήματός τινος,

Π. 184. κρατοῦσι γ. κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε

565. πάνυ γ. κλέπτειν κόσμῳν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.

Fr. 564. ἑπτάπους γ. ἡ σκιὰ 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον·

γρᾴδι'. Θ. 1210. ὦ γ., ὡς παρίεντό σοι τὸ πυγήτριον,

Θ. 1213. ὦ γ., ὦ γραῦ, οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.

γρᾴδιο. Θ. 1191. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟ. ναὶ ναὶ, γ.,

Θ. 1199. σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ χήροντ' γ.

1211. κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρὸ.—ποῦ τὸ γ.;

1213. ὦ γρᾴδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γ.

1216. οἴμοι, τί δράσει; πεῖ τὸ γ.;

γρᾴδιον. Ἐκ. 940. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γ.

Ἐκ. 1000. μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω. ΝΕΛ. παραρρονεῖς, ὦ γ.

1003. ἐξὸν καθίστα γ. τοιουτονὶ

Π. 688. τὸ γ. δ' ὡς ἠσθάνετό μου τὸν ψῦφον,

1095. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γ.

γραδίου. Π. 674. ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γ.,

γράᾳς. Α. 637. ἀλλὰ θύμεσθ', ὦ φίλαι γ., ταῦτ πρώτον χαμαί.

Fr. 128. ὑποπρεσβύτεραι γ. Θασίου μίλαινοι μεστὸν * *

γραῖ. Ἐκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἂν γ. καινὰ τὰς λέγοι;

γραῖαν. Θ. 1024. μόλις δὲ γ. ἀποψηγὼν

γραϊδίων. Π. 536. καὶ παιδαρὼν ὑποπεινάντων καὶ γ. κολοσυρτόν;

γραΐξειν. Fr. 108. b. γ.:

γράμμα. Ἐκ. 687. ἵνα κάπτοισιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ διειπῶσιν. ΒΑ. ὅτῳ δὴ τὸ γ.

Π. 277. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γ. σου δικάζειν.

γράμμασιν. Π. 1167. σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γ.

γράμματ'. Ν. 772. τὰ γ. ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

γράμματα. Σ. 960. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γ.,

Fr. 521. γίγνεσθε τῶν ἀλειούσ τε καὶ τὰ γ.

γραμματεῖον. Ν. 19. κἄκφερε τὸ γ., ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν

Fr. 206. τὴν μάλθαν ἐκ τοῦ γ. ἠσθίων.

γραμματέο. Θ. 1103. τὸ γ. σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος;

γραμματεύς. Ν. 770. ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γ.,

γραμματέων. Β. 1084. ὑπὸ γ. ἀνεμεστώθη,

γραμματέως. Θ. 432. τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γ. συγγράψομαι

γράμματι. Ἐκ. 683. εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπῆρ χαίρων ἐν ὁποίῳ γ. δειντικεῖ

Π. 972. ἀλλ' οὐ δυνάσθ' ἐπίνεν ἐν τῷ γ.;

γραμμάτων. Ι. 189. πλὴν γ., καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

Ἐκ. 1050. ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τοῦ γ. εἰρηκότων

γραμμῇ. Α. 483. πρίβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γ. δ' αὐτῆ.

γραμμῆν. Fr. 496. χωρεῖ 'πὶ γ. λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

γρᾶο. Θ. 1222. ὦ μαρὸ γ.· πότερα τρέξ' ἐν τῇ ὁδῷ;

γραός. Α. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λέκιθον παρὰ γ.·

Α. 635. τῇ θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γ. τὴν γνάθον.

820. καίπερ οὐσης γ. ὅστ' αὖ-

Π. 1024. γ. κατρώσης τὴρβίλα κατεσθίειν.

1207. τῆς γ. ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

γραοσόβαι. Ει. 811. γ., μαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολύμαι·

γραῦ. Α. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γ., σαυτῇ κρᾴζαι· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥ. ταῦτα ποιήσω.

Α. 797. βούλομαί σε, γ., κύσαι,

Θ. 1073. ἀπολεῖς μ', ὦ γ., σταμιλλόμενη.

1213. ὦ γρᾴδι', ὦ γ. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.

Ἐκ. 904. θεῖ· σὺ δ', ὦ γ., παραλείξεαι κἀντίτρῳαι,

γραῦν. Ν. 555. προσθεὶς αὐτῷ γ. μεθύσην τοῦ κόρακος οὖνεχ', ἥν

Θ. 1217. τὴν γ. ἐρατῶς, ἢ ἀνεμεν τὰς πηνελόπας;

Β. 1193. ἔπεισα γ. ἐγήμαν αὐτοὺς ἀν νέος,

Ἐκ. 1017. τὴν γ. προκρούσῃ πρῶτον. ἢν δὲ μὴ θέλῃ

1046. ὦ γλυκύτατον, τὴν γ. ἀπαλλάξασά μου

Fr. 277, 2. ἵνα μὴ με προσπράττωσι γ. οἱ φράτορες.

γραῦς. Ν. 1184. αὐτὴ γένοιτ' ἂν γ. τε καὶ γέα γυνή·

Θ. 345. ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γ. γυνή.

563. τὸ δ' εἰσέρχεσ γ. ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,

512. εἰθ' ἡ μαρὰ γ. ἢ 'φεραν τὸ παιδίον,

896. ξένη, τὶς ἡ γ. ἡ κακορροδοῦσά σε;

1214. διβᾶλε μ' ὦ γ. ἀπόρρας' ὡς τάχιστα σύ·

Β. 950. χὠ δεσπότης χὠ παρθένος χὠ γ. ἀν. ΑΙ. εἶτα δῆτα

Ἐκ. 1073. ἡ γ. ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

1078. οὐκ, ἢν ἑτέρα γε γ. ἐτ' αἰσχίων φανῇ.

Π. 1206. ἡ γ. ἔπεσ' ἀνωπάτω, ταύτης δὲ νῦν

γραφαί. Ι. 306. καὶ γ. καὶ δικαστῆρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ

γραφάς. Α. 679. οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γ.

Α. 714. ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γ., ὅπως ἂν ἡ

Ι. 442. φεύξει γ. ἑκατονταλάντους τέτταρας.

Σ. 848. φέρε νυνὶ, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γ.

γραφέων. Ἐκ. 995. τὸν τῶν γ. ἀριστον. ΓΡ. Α. οὔτος δ' ἔστι τίς;

γραφήν. Ν. 1481. καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γ.

Σ. 842. κατηγορήσειν, ἢν τις εἰσάγῃ γ.

γραφῆς. Σ. 894. ἀκούετ' ἤδη τῆς γ. ἐγράφατο

Σ. 907. τῆς μὲν γ. ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην,

γράφοιτο. Ν. 759. εἴ σοι γ. πεντετάλαντόν τις δίκη,
Ν. 770. ὁπότε γ. τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
γράφουσιν. Ν. 1429. ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γ.;
Β. 938. ἀν τοῖσι παρατετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γ.·
γράφω. Α. 31. ἀπορῶ, γ., παραίλλομαι, λογίζομαι,
Ο. 1052. ἀπολῶ σε, καὶ γ. σε μυρίας δραχμάς.
γράψω. Θ. 771. ῥάψω γ. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
Θ. 774. γ. διαρπτοῦμαι; βἐλτιον πολύ.
γραψάμενος. Ν. 1482. διωκάσθω γ., εἰθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
γραψαμένων. Σ. 881. τῶν γ.
γράψομαι. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γ. γ'ω.
ΕΙ. 107. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; ΤΡ. γ.
γρίξου. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γ. διαφέρει Κλεάνυμος.
γρῦ. Π. 17. καὶ ταὺτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γ.
γρύζει. Σ. 741. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γ.,
γρύζειν. ΕΙ. 97. μηδὲν γ., ἀλλ' ὁλολύζειν·
Λ. 509. οὐ γὰρ γ. εἶαδ' ἡμᾶς. κἀτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
Π. 454. γ. δὲ καὶ τολμάτων, ὦ καθάρματε,
γρύζεις. Θ. 1095. ἔτι γὰρ γ.; ΕΓ. ἔτι γὰρ γ.;
γρύζοντας. Β. 913. πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γ. οὐδὲ τοὐτ'
γρυκτόν. Α. 656. ἆρα γ. ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
γρυλίζοντες. Π. 307. ὑμεῖς δὲ γ. ὑπὸ φιλησίας
γρυλιζεῖτε. Α. 746. ὅπως δὲ γ. καὶ κοίξετε
γρύφαντος. Ν. 963. πρῶτον μὲν ἐδει παιδὸς φωνὴν γ. μηδὲν' ἀκούσαι·
γρύξει. Ι. 294. διαφορῆσαν σ', εἴ τι γ.·
γρύξῃ. Σ. 374. ὡς ἐγὼ τοὐτόν γ', ἐὰν γ.
γρύξῃς. Π. 598. ἀλλ' φθείρου καὶ μὴ γ.
γρυπαίτους. Β. 929. γ. χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' Ἱππόκρημνα,
Γλύττων. Ι. 877. ἔπαινα τοὺς βινουμένους, τὸν Γ. ἐξαλείφας.
γύαλα. Θ. 110. γ. Σιμωνιτίδι γῇ.
γύας. Ο. 230. ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγρόικων γ.
Ο. 996. ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γ. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,
γυλιαύχενας. ΕΙ. 789. ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γ. ὀρχησταὶ
γύλιον. Α. 1097. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γ. ἐμοί.
Α. 1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γ. οἶσω λαβών.
γυλίου. ΕΙ. 527. μὰν οὖν ὅμοιον καὶ γ. στρατιωτικοῦ;
γυμνά. Ἐκ. 92. ἐαίνουσα; γ. δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
γυμνάδδομαι. Α. 52. γ. γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
γυμναί. Λ. 151. γ. παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι,
γυμνάς. Λ. 156. γ. παρενδὼν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.
γυμνασίου. Σ. 527. γ. λέγειν τι δεῖ
Ο. 140. εὐρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γ. λελουμένου
γυμνασίοις. Ν. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γ. διατρίψει,
γυμνασίων. Ν. 417. οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γ. καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
γυμναστικῶς. Σ. 1212. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔστιν, καὶ γ.
γυμνικοὺς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γ.
γυμνόν. Λ. 1020. γ. ὦνθ' οὗτος. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
Θ. 939. τί σοι χαρίσομαι; ΜΝ. γ. ἀποδύσαντά με
Ἐκ. 566. μὴ γ. εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
γυμνός. ΕΙ. 686. ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γ. ἀν
Ο. 1492. γ. ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
Α. 1173. ἤδη γεωργεῖν γ. ἀποδοὺς βούλομαι.
Ἐκ. 409. παρῆλθε γ., ὡς ἐδὐκει τοῖς πλείοσιν·
Π. 244. γ. θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
γυμνοὺς. Ν. 498. οὐκ, ἀλλὰ γ. εἰπεῖνα νομίζεται.
Ν. 965. τοὺς ἀωράτας τ. ἀῤῥόνας, κεἰ κρμνῶδη κατανίφοι.
γύναι. Α. 262. σὺ δ', ὦ γ., θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρᾶβα.
Α. 1063. ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάκειπτον, ὦ γ.
Ν. 55. πρόφασιν ἐφασκον, ὦ γ., λίαν σπαθᾶς.
Σ. 1399. ἄκουσον, ὦ γ.· λόγον σοι βούλομαι
ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἀφενὲ τὰν φασήλαν, ὦ γ., τρεῖς χοίνικας,
1329. δεῦρ', ὦ γ., εἰς ἀγρὸν,
Λ. 95. ὅ τι λῆς ποσ' ἀμέ. ΑΤ. νὴ Δί', ὦ φίλη γ.
Θ. 902. γ., τί εἶπας; στρέψον ἀντανγεὶς κόρας.
905. ὦ θεοί, τίν' ἦβὰν εἰσορᾷ; τίς εἶ, γ.;
909. Ἐλέγη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἴδοσ', γ.
Β. 555. καὶ τὰ σκόρδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γ.,
Γρ. 86, 1. γ. τί τὸ ψοφῆσὰν ἐσθ'; ἀλεκτρυὼν
110, 2. ἀπαξάπανθ' ὅσ' ἀν κελεύῃς, ὦ γ.
398, 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γ., θυμοῦ δέχα
γυναῖκ'. Ν. 1358. ἤδειν τε πίνοσθ', ὥσπερεὶ κάχρυς γ. ἀλοῦσαν.
Ο. 1536. καὶ τὴν Βασίλειάν σου γ. ἔχειν διδῷ.
1634. τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γ. ἐμοὶ
Α. 1157. οὐτοσ γ. ὁπωσπ χαλωτέραν.
Θ. 591. καὶ τάλλ' ἅπαν' ὥσπερ γ. ἐπκεύασεν.
Ἐκ. 335. εἶτ' οὐδὲ τὴν γ. ἐκέλευσάς σου φράσαι;
564. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γ. ἐᾶ λέγειν.
γυναῖκα. Α. 816. Ἔρμῆ 'μπολαίε, τὰν γ. τὰν ἐμὰν
Ν. 691. ὁρᾷς; γ. τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
749. γ. φαρμακίδ' εἰ πράμενος Θετταλὴν,
ΕΙ. 707. γ. ταυτῷ τήνδε· κἀτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Λ. 1275. ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γ. καὶ γυνὴ
Θ. 412. γαμεῖν θέλει γ. διὰ τοὔτοσ τοδί·
918. σὺ τὴν ἐμὴν γ. καλύοεις ἐμέ,
1206. ὡς τὴν γ. καὶ τὰ παιδί' οἰκαδε.
Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἤντιν' ἐρώσαν πώποτ' ἐποίησα γ.
Ἐκ. 441. γ. δ' εἶναι πράγμ' ἔφη γουβυστικὼν
1098. ὡ τρισκακοδαίμων, εἰ γ. δεῖ σπαρᾶν
Π. 250. καὶ τὴν γ. καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
441. ἀλλ' ἄνδρε δύο γ. φεύγομεν μάν;
1104. ἔπειτα τὴν γ. καὶ τὰ παιδία,
Γρ. 317. ἀναβῆναι τὴν γ. βούλομαι.
388, 1. γ. δὲ ζῆτοῦντες ἐνθάδ' ἥκομεν,
487, 1. τὴν γ. δὲ
γυναῖκά. Θ. 964. ἐν ἱερῷ γ. μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
γυναῖκας. ΕΙ. 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους καμῳδῶν οὐδὲ γ.,
ΕΙ. 1325. τάς τε γ. τίκτειν ἡμᾶς,
Λ. 22. ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γ. συγκαλεῖς;
54. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γ. ὅστ' ἐχρῆν;
63. γ., οὐχ ἥκουσιν. ΚΛ. ἡ γοῦν Θεογένους
76. γ. ἐλθεῖν. ΜΤ. πολὺ σὺ κἄλλιον λέγεις.
260. γ., ἂς ἐβδόμοιμεν
340. ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσταρὰς γ. ἀνθρακεύειν·
622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γ. ἐξεπίρασιν δόλῳ
627. καὶ λαλεῖν γ. οὖσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
794. τὰς γ. ἐξδελύχθη
1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γ. οὐδέποτε παύσομαι.
1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰνὸς, οἰκείως πάνυ.
Θ. 539. γυνὴ γ. οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
894. ὡς τὰς γ. ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
Ἐκ. 53. γ., ὅ τι πέρ ἐστ' ὄρκλος ἐν τῇ πόλει,
166. γ. αὖ, δέστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
168. ἐκεῖσε πρὸς γ. φύζμην λέγεν.
282. γ. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσασθ', ὡς εἴω' ἐκεῖ
435. τὰς μὲν γ. πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δέ
454. ἑτερά τε πλείστα τὰς γ. εὐλόγει.
Γρ. 462. ἤστων τι τὰς γ. ἀγρόικοι;
γυναῖκάς. Λ. 143. γ. ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψαλτὰς μόνας.
γυναικεῖ'. Θ. 151. αὐτίκα γ. ὑμῖν ποιῇ τις δράματα,
γυναικεία. Θ. 854. πάντως ὑπάρχει μοι γ. στολή·
γυναικείας. Β. 1142. αὐτοῦ βιαίως ἐκ γ. χερὸς
γυναικεῖον. Θ. 756. καίτοι πᾶς τις τὸ γ. φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
Γρ. 530. ἐνδὸς τὸ γ. τοδὶ χιτῶνιον.
γυναῖκες. Α. 1003. ὦ παῖδες, ὦ γ., οὐκ ἠκούσατε;
Ν. 355. καὶ νὺν γ' ὅτι Κλεισθένη εἴδοσ, ὁρᾷς διὰ τοῦτ' ἐγέναντο γ.
ΕΙ. 980. μοιχευόμεναι δρῶσι γ.
Λ. 39. ἦν δὲ ξυνέλκωσ' αἱ γ. ἐνθάδε,
42. τί δ' ἂν γ. φρένιμον ἐργασάσαιτο
120. ἡμῖν γὰρ, ὦ γ., εἴπερ μέλλομεν
200. ὦ φίλταται γ., ὁ κεραμὼν ὅσοσ.
207. ἑᾶτε πρώτην μ', ὦ γ., ὀμνύναι.
241. αἱ γὰρ γ. τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
253. ἁμαχοι γ. καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
310. κἂν μὴ κολούσιναν τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γ.,
319. λιγὺν δοκῶ μοι καβοῦαν καὶ κακπνὸν, ὦ γ.,
369. οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀνιᾶδὲ ἐστὶν ὡς γ.
456. ὦ ξύμμαχοι γ., ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
539. ἀπαίρετ', ὦ γ., ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
686. ἀλλὰ χῖμιεῖς, ὦ γ., θᾶττον ἐκδυψάμενα,
829. ἰοὺ ἰοὺ, γ., ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμέ
1000. γ. ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδοσ
1004. ταὶ γὰρ γ. οὐδὲ τῶ μόρτσι σιγῆν
1183. ὅπως ἂν αἱ γ. ὑμᾶς ἐν πόλει
Θ. 82. αἱ γὰρ γ. ἐπιβεβουλευκασί μοι,
181. μέλλουσί μ' αἱ γ. ἀπολεῖν τίμερον
330. εὐγενεῖς γ.
384. λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γ.· ἀλλὰ γὰρ
455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γ., ὁρᾷ κακά,
466. τὸ μὲν, ὦ γ., ὀξυθυμεῖσθαι σφῶδρα
532. οὐδὲν κάκιον εἶς ἅπαντα πλὴν ἀρ' ἢ γ.
533. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγλαυρον, ὦ γ., εὖ φρονεῖτε,
540. μὴ δῆτα τὼ γε χώρον, ὦ γ. εἰ γὰρ οὕσης
551. ἀκούετ', ὦ γ., αἱ εἴρηκεν ἡ πανοῦργοσ
574. φίλαι γ., ἐυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
598. ἀλλ', ὦ γ., οὐκ ἐλυτέον ἐχρῆν.
696. γ., οὐκ ἀρῆξεν'; οὐ πολλὴν βοὴν

γυναῖκες. Θ. 735. ὦ θερμίστεραι γ., ὦ ποτίσταται,
830. πλὰν ἂν αἱ γ. ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμῖσαιμεθ' ἂν
983. πάσωμεν, ὦ γ., οἷαπερ νόμοι·
1036. γοᾶσθέ μ', ὦ γ., ὡς
1046. ἱερὸν, ἔνθα γ.
1160. γ., εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
Ex. 165. ἐμοὶ γὰρ, ὦ γ. αἱ καθημεναι,
246. καὶ σε στρατηγὸν αἱ γ. αὐτόθεν
504. ταυτὶ μὲν, ὦ γ., ἡμῖν εὐτυχῶς
693. αἱ δὲ γ. κατὰ τὰς διδόσεις
831. νὴν δ' αἱ γ. ΑΝ. Β. ἀς ἐγὼ φιλόξενοι
1125. ἀλλ', ὦ γ., φράσετέ μοι τὸν δεσπότην,
1164. ὦ φίλαι γ., εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Fr. 116. 1. οὐκ ἐτός, ὦ γ.,
336. αἱ γ. τὸν δορίαλον φράγνυνται.
722. ἀργαὶ κάθηνται μοι γ. τέτταρες.

γυναίκεις. Ει. 966. οὐχ αἱ γ. γ' ἔλαβον. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν

γυναικί. Ν. 61. ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γ. τἀγαθῇ,
Σ. 1413. γ. κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,

Ει. 28. ὥσπερ γ. γογγύλην μεμαγμένην.
Ο. 441. ἤνεκ' ὁ πίθηκος τῇ γ. διέθετο,
Α. 166. ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γ. συμφέρῃ·
Ex. 67. καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γ. προσφερής.
516. οὐδεμιᾷ γὰρ δεινότερα σου ἐμμέλεια·
Fr. 497. αἰσχρὸν νέᾳ γ. πρεσβύτης ἀνήρ.
M. Γρρ. 8. 2. γ. τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

γυναικιεῖς. Θ. 268. γ. εὖ καὶ πθαιῶς. ΜΝ. πειράσομαι.

γυναικίσεως. Θ. 863. πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γ. δίκην·

γύνακο. Θ. 1097. λάλο καὶ κατάρατο γ.

γυναικομανῶ. Θ. 576. γ. παρ' προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

γυναικός. Ει. 1139. τῆς γ. λουμένης.
Ο. 368. τῆς ἐμῆς γ. ὑντε ξυγγενὴ καὶ φυλέτα;
784. κᾀθ' ὑρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γ. ἐν βουλευτικῷ
1639. ἡμεῖς περὶ γ. μιᾶς πολεμήσομεν·
1652. ὧν γὲ ἕνεκ' γ. ἢ πῶς ἂν ποτε
1713. ἐγὼ γ. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
Α. 469. ὀρχουμένης μου τῆς γ. ἐπέρασ
416. ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γ. τοὺς πόδας,
596. τῆς δὲ γ. μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβῃται,
1014. οὐδὲν ἐστι θηρίον γ. ἀμαχώτερον,

Θ. 92. λάθρα, στολὴν γ. ἠμφιεσμένον.
435. πολυπλοκωτέρας γ.
863. παραβάλλουσαι τῇ τε γ. καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἕκαστον.
B. 56. γ.; Δι. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παῖδας; Δι. οὐδαμῶς.

Ex. 318. ταυτὶ τὸ τῆς γ. ἡμιδιπλοΐδιον,
331. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γ. ἐξελήλυθα
370. τὸ τῆς γ. δ' ἀμπέχει χιτώνιον·

Π. 384. καὶ τῆς γ., κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
615. τῆς τε γ., καὶ λουσάμενος

Fr. 90. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γ. τοῦ φέρω.

γυναικόφωνος. Θ. 192. γ. ἁπαλὸς, εὐτρεπὴς ἰδεῖν.

γυναικῶν. Ν. 800. κἀστ' ἐκ γ. εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.

Ν. 1073. παῖδων, γ., κοττάβων, ὀβελ, πόταν, κἀγασμῶν.
1081. κἀκεῖνός ὡς ἤτταν ἐρωτᾷ ἐστι καὶ γ.·

Ει. 536. κόλπου γ. διατρεχοιτοῦν εἰς ἀγρὸν,
662. τθ' ὦ γ. μισοποπακιστάτη.

Λ. 9. καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γ. ἀχθομαι,
16. ἥξουσι· χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἔρροδος.
94. τὸν τῶν γ.; ΛΥ. τί δ' ἐγώ. ΛΑ. μισοῦδέ τοι
317. δέσποινα· Νίκη ξυγγενεοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γ.
353. ἐαμὸς γ. οὐτοσὶ θύρασιν αὐ βοηθεῖ.
387. ἀρ' ἐξέλαμψε τῶν γ. ἡ τριφῦ
423. ὑπὸ τῶν γ. ἀποκλεισμαι τῶν πυλῶν.
450. ἀτὰρ οὐ γ. οὐδέτοθ' ἑσθ' ἥττηταί
454. μαχίμων γ. ἔνδον ἐξωπλισμένων.
687. ὡς ἂν ζῶμεν γ. αὐτοδᾶς ἀφγισμένων.
708. κακῶν γ. ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
1008. ὑπὸ τῶν γ.' ἄρτι νυνὶ μανθάνω.

Θ. 204. δοκῶν γ. ἔργα νυκτερήσειν
308. δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γ.,
336. τῷ τῶν γ.' ἢ πιστηκνεῖται
372. τῇ τῶν γ.' Ἑμόλαι' ἐπεστάτει·
531. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναγκαίων φύσει γ.
550. τῶν νῦν γ. Πηνελόπτη, Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
732. μόνην γ. αἰτῶ τὴν μητέρα.
1145. δῆμός τοι σε καλεῖ γ.

Β. 157. ἀνδρῶν γ., καὶ κρύτον χειρῶν πολύν.

Ex. 110. καὶ πῶς γ. θηλύφραν ξυνουσία
847. τὰ τῶν γ. διακαθαίρει τρυβλία.

Fr. 663. αἱ τῶν γ. παγίδες.

γυναικωνίτιον. Θ. 414. εἶτα δὰ τοῦτον ταῖς γ.

γυναιξί. Λ. 405. ταῖσιν γ. καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,

Λ. 538. πόλεμος δὲ γ. μελήσει.
892. πείθει γ., κἀμὲ τ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
Θ. 90. ἐκκλησιάσουσ' ἐν ταῖς γ., χἂν δέῃ,
683. σταν γ. καὶ βροτοῖς,

Ex. 210. ταῖς γὰρ γ. φῆμ' χρῆναι τὴν πόλιν
430. ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γ. τὴν πόλιν.
463. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γ. ταῦτ' ἤδη μέλει·

Fr. 302, 8. γ. κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε·

γυναῖξίν. Ν. 341. εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γ.;

Ν. 344. κοὐχὶ γ., μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥίναι ἔχουσιν.
Λ. 30. ἐν ταῖς γ. ἐστιν ἡ σωτηρία.
31. ἐν ταῖς γ.; ἐπ' ἀλίγου γὰρ εἴχετο.
204. τὰ φάγια δίξαι ταῖς γ. εὐμενῆς.
464. ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γ. οὐκ οἶει
526. ταῖσι γ. συλλεχθεῖσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἀναμεῖναι;
820. ταῖσι δὲ γ. ἦν φίλτατος.
Θ. 185. ἐν ταῖς γ., ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
371. καίπερ γ. οὔσαις.
589. καὶ πῶς λέλησθον ἐν γ. ὦν ἀνήρ;
947. ἄγε νὺν ἡμεῖς παῖσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γ.,
Β. 444. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κύραις εἰμι καὶ γ.,

Ex. 629. ταῖσι γ. πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσασται.
1015. ἔδοξε ταῖς γ., ἢν ἀνὴρ νέος
1019. ταῖς πρεσβυτέραις γ. ἔστω τὼν νέων

Π. 971. ἐν ταῖς γ. ἤσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Fr. 236, 1. πάσαις γ. ἐξ ἑνὸς γέ τον τρόπου

γύναιόν. Σ. 610. καὶ τὸ γ. μ' ὑποδωσεῖσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ.

Θ. 792. κἂν ἐξέλθῃ τὸ γ. ποι, κᾀθ' εὕρῃτ' αὐτὸ θύρασιν,

γυναῖχ'. Α. 1156. κἀπιστεῖ τὴν αἰττὸν γ. ὑμῶν λαβὼν

Ex. 324. γ.· ὅσας εἶμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.

γυνῇ. Α. 1062. ὁτιὴ γ. 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.

Ι. 1037. Ἔστι γ., τέξει τε λέοντ' ἱερεὺς ἐν Ἀθήναις,
1056. καί κε γ. φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθεὶν

Ν. 1070. γ. δὲ συναμφορυμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
1184. αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γ.

Σ. 1351. ἐὰν γένῃ δὲ μὴ καὶ νυνὶ γ.,
1435. ἀκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γ. ποτε

Ο. 830. ὅπου θεὸς, γ. γεγωνὶᾶ, παυσολίαν

Λ. 4. νὺν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γ.
58. ἀλλ' οὐδὲ Πορδάλων οὐδεμία γ. πάρα,
145. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τοῦτων γ.
392. πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἢ γ. δ' ὀρχουμένη,
395. ἢ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἢ γ. 'πὶ τοῦ τέγους,
649. εἰ δ' ἐγὼ γ. πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
677. ἐπικώσταται γὰρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γ.
741. ἐτέρα γ. ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
855. ἀεὶ γὰρ ἡ γ. σ' ἔχει διὰ στόμα.
859. λόγοι τις, εἰρηκ' εὐθεὼς ἡ σὴ γ.
919. ἡ τοι γ. φιλεῖ με, ἀηλη 'στὶν κἀλῶς.
952. ἀπολλάκεις με κἀπιτέτρεφεν ἡ γ.,
1050. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γ.
1124. ἐγὼ γ. μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἐνεστί μοι·
1275. ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γ.

Θ. 143. ἀλλ' ὡς γ. δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
185. ἐν ταῖς γυναξὶν, ὡς δοκεῖν εἶναι γ.,
266. ἀνὴρ μὲν ἡμῶν οὐτοσὶ καὶ δὴ γ.
345. ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γ.,
401. γ. στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἀν ἐκβάλῃ
407. εἶεν· γ. τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
413. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γ.
499. ὡς ἡ γ. δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
502. ἐτέραν δ' ἐγῷδ' ἡ 'φασκεν ὀδίνειν γ.
539. γ. γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπὸν.
546. ἐπιτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γ. ποιηρά
548. οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γ. σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
560. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γ. κατεσπόδησεν,
571. παύσασθε λοιδορούμενοι· καὶ γὰρ γ. τις ἡμῶν
605. ἐμὲ ἤτις εἶμ' ἥκω; Κλεωνύμου γ.
606. γεγνᾶσκεθ' ἡμεῖς ἤτις ἐσθ' ἡδ' ἡ γ.;
811. οὐδ' ἂν κλέψασα γ. ξεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
836. εἰ δὲ διελὼν καὶ ποιηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γ.,
862. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. Γρ. Η. αὐθις αὖ γίγνει γ.,
907. Ἑλλὴνὶς εἴ τις ἡ 'πιχωρία γ.;
1090. μὰ Δί' ἀλλὰ γ. πλησίον αὐτῆ·

Β. 290. ποτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δὲ γ.
292. ἀλλ' οὐκέτ' αὐ γ. 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
587. πτρρμίζει αὐτοῦ, ἢ γ., τὰ παιδία,

γυνή. Β. 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γ. τί μοι χῷ δοῦλος οὐδὲν ἥττον,
1408. αὐτός, τὰ παῖδ', ἡ γ., Κφῃσοῴων.
Εκ. 103. λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὕτος γ.·
236. χρήματα πορίζειν εἰσταρόμενόν γ.,
311. τί τὸ πράγμα; ποῖ ποθ' ἡ γ. φρονεῖν 'στί μοι;
348. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γ.
460. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἀρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γ.;
461. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γ.
525. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γ. κἀνεω μύρου;
528. γ. μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
1040. μήτηρ ἀν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἡ γ.
1157. ἄμυε δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γ.
γύνναι. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γ.; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
γυπαρίοις. Ι. 793. καὶ γ. καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
γύπας. Ο. 891. ἀλιαέτους καὶ γ.; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
γύραθος. Fr. 19. εἶ μὴ δικῶν τε γ. ψηφισμάτων τε θωμός.
γύψ. Ο. 1181. κερχνῆς τρύφχης, γ., κόμωδὸς, ἀετός·
ᾠχεσαμ. Εκ. 347. ὑπὸ μὴ γ. ἐς τὴν σισύραν· φαιὴ γὰρ ἦν.
ᾠχουσα. Α. 48. χρὴ γ. καὶ τὰ διαφανὴ χιτώνια.
ᾠχῆς. Σ. 616. κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γ. σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
ᾠγό. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γ. ῥύπομαι κ.τ.λ.
Ν. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γ. σε διδάξω. κ.τ.λ.
γωγ'. Α. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γ. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, κ.τ.λ.
γωγ'. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὔχομαι 'γ. ἐλκύσαι σε τὸν σταθμόν,
γωγε. Β. 276. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γ., καὶ νυνὶ γ' ὁρᾷ.
γῶν. Α. 155. ἁ γ. Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μάλα πο
γωνίαν. Σ. 910. ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γ. τυρὸν πολὺν
γωνίας. Β. 1313. αἴ σ' ὑπωρόφροι κατὰ γ.
γωνιασμούς. Β. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γ.,

Δ

δ'. Α. 3. ἁ δ' ἀδυνᾶθην, ψαμμακοσιογάρραρα. κ.τ.λ.
δά. Α. 198. φεῦ δ., τὸν ὄρκον ἄρατον ὡς ἐπαινῶ.
δδδ'. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δ. οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
Ν. 614. μὴ πρὶν, παῖ, δ., ἐπειδὴ φῶς Σελληναίης καλόν.
1490. ἐμοὶ δὲ δ. ἐνεγκάτω τις ἡμμένην.
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ὑνδοθεν δ. ἡ λύχνον.
Εκ. 978. τοῦ δαὶ δεόμενος δ. ἔχων ἐλληλυθας;
Π. 1041. στεφάνοιν γέ τοι καὶ δ. ἔχων πορεύεται.
δᾶδα. Εκ. 692. πᾶς τις ἅπεισιν τὴν δ. λαβών.
Εκ. 1150. ἔχω δέ τοι καὶ δ. ταυτηνὶ καλῶς.
Π. 1052. τὴν δ. μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εὖ μέντοι λέγει.
δᾷδας. Ν. 543. οὐδ' εἰσῄξε δ. ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
Π. 425. ἀλλ' οὐκ ἐχει γὰρ δ. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
1194. ἀλλ' ἐκδοῦσι τὸ δεῦρο δ. ἡμμένας,
δᾷδάς. ΕΙ. 1317. δ. τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυνχαίρειν κάπηχορεύειν.
δαδί. Σ. 1331. δ. φρυκτοὺς σκευάσω.
Σ. 1390. τῇ δ. παῖων, κἀξέβαλεν ἐντειθενὶ
δαδίων. Ι. 921. τῶν δ., ἀπαρασκεύων
δαδός. Σ. 1377. ὄζος μὲν οὖν τῆς δ. οὗτος ἐξέχει.
δᾷδων. Β. 313. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δ. γέ με
δαί. Α. 105. οἰμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δ. λέγει; κ.τ.λ.
Α. 802. τί δ.; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοὶ κοί. κ.τ.λ.
Δαιδάλεια. Fr. 232. Δ.:
δαΐαν. Β. 897. ἔπιτε δ. ὀδύν.
δαίεται. Α. 1284. δ.,
δαίμον. Ι. 108. ὦ δ. ἀγαθὴ, σὺν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
Ν. 1264. ὦ σκληρὰ δ., ὦ τύχαι θρασύπτωγες
Ει. 1250. ὦ δυσκάβαρτε δ., ὡς μ' ἀπώλεσας,
Β. 1341. ἰὼ πόντιε δ.,
δαίμον'. Fr. 332. τὴν κρατίστην δ., ἣν νῦν θερμὸς ἐσθ' ὁ θωμός.
δαίμονα. Ο. 544. σὺ δὲ μοι κατὰ δ. καὶ κατὰ συντυχίαν
δαίμονας. Α. 1287. εἶτα δὲ δ., οἷς ἐπιμάρτυσι
Θ. 106. δ. ἔχει σεβίσαι.
674. πᾶσιν ἀνθρώποισι σεβίζειν δ.,
δαίμονες. Β. 1529. ἐς φάος ὁρυμαίνω δύτε, δ. οἱ κατὰ γαίας,
Π. 81. ὦ θοᾶδ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δ.
δαίμονι. Π. 853. οὕτω πολυφῶρον συγκέκραμαι δ.
δαιμόνι'. Σ. 967. ὦ δ., ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
Σ. 998. μὴ φροντίσῃς, ὦ δ., ἀλλ' ἀνίστασο.
Ο. 1638. ὦ δ. ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει ;
Β. 175. ἀνάμεινον, ὦ δ., ἐὰν ξυμβῶ τί σοι
835. ὦ δ. ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
1227. ὦ δ. ἀνδρῶν, ἀπορῶν τὴν κἠνιόχου,
Εκ. 564. ὦ δ. ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἐᾶ λέγειν.
784. ὦ δ. ἀνδρῶν, ἐᾶ με τὰν πρόψυχον τι δρᾶν.
δαιμόνια. Ει. 585. δ. βουλόμενοι
Α. 883. ἔστιν, Κλ. κατάβηθ', ὦ δ., τῷ παιδίῳ.
945. ἀγαθὼν ἕα αὐτ', ὦ δ. ΜΥ. ληρεῖς ἔχων.
δαιμόνιε. Ι. 860. ὦ δ., μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
Ν. 38. ἐασον, ὦ δ., καταδαρθεῖν τί με.
816. ὦ δ., τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
1138. ὦ δ., τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Ο. 961. ὦ δ., τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε'
1436. ὦ δ., μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρον.
δαιμόνιε. Θ. 64. ὦ δ., τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Β. 44. ὦ δ., πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
δαιμόνιέ. Σ. 962. ἀκουσον ὦ δ. μου τῶν μαρτύρων.
δαιμόνιοι. Σ. 1052. ὦ δ., τοὺς ζητοῦντας
δαιμονίοις. Θ. 126. τᾷ φῶς ἔσοιτο δ. ὀμμασιν,
δαιμονίως. Ν. 76. μάν εὕρον ἀτραπὸν δ. ὑπερρυθῆ,
Ει. 541. καὶ ταῦτα δ. ὑπωπιασμένα
Π. 675. ἐρ' ἦν ἐπεθήμων δ. ἐφφρτήσαι.
δαίμονος. Ι. 85. μὰ Δί' ἀλλ' ἄφατον οἶνον ἀγαθοῦ δ.
Ι. 106. σπονδῆν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δ.·
107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δ. τοῦ Προμηνίου.
111. ἕως καθεύδει. ΝΙ. ταὺτ'. ἀτὰρ τοῦ δ.
Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μεθὼν ἀγαθοῦ δ.
Ει. 300. νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δ.
Ο. 1197. ὡς ἐγγὺς ἤδη δ. πεδαρσίου
δαιμόνων. Α. 794. οὐ χοίρος Ἀφροδίτῃ ; μόνῃ γα δ.
Ν. 578. δ. ἡμῖν μόνοις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
1261. τῶν Καρκίνου τις δ. ἐφθέγξατο ;
Ει. 39. χώτου ποτ' ἐστὶ δ. ἡ προσβολὴ
394. δωρότατε δ.,
Ο. 1764. τήνελλα καλλίνικος, ὦ δ. ὑπέρτατε.
Θ. 104. τίνι δ. ὁ κῶμος ;
Π. 123. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δ.;
230. σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δ.,
δαιμονῶν. Θ. 1054. λαιμότμητ' ἀχρ δ., αἰόλαν
δαίμοσιν. Ν. 253. ταῖς ἡμετέραισι δ.; ΣΤ. μάλιστά γε.
δαίμων. Ν. 574. ἐν θητοῖσι τε δ.
Σ. 1475. δ. τις ἐσκεκεύαληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
Ει. 946. νῦν γὰρ δ. φανερῶς
Θ. 1047. ἰώ μοι μοίρας ἀτεγκτε δ.·
Π. 7. κρατεῖν δ., ἀλλὰ τὸν ἐκμηνίμονα.
726. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δ. καὶ σοφός.
δαινύντο. Ει. 1280. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ει. 1282. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶχένας ἵππων
δαιμέμη. Β. 828. ῥήματα δ. καταλεπτολογήσει
δάϊον. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρὰν Νεφελὰν στρεπταγλᾶν δ. δρμάν.
δάϊος. Β. 1022. ὃ θαασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡράσθη δ. εἶναι.
δαίρειν. Ν. 442. αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσιῶν δ.,
δαιταλεύσιν. Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖς δ., ὥσπερ ἄξιον λόγον,
δαΐτας. Ει. 779. κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνῆρῶν τε δ.
δακεῖν. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψῆφῳ δ.,
Σ. 374. ξῃ τι, ποιῶσα δ. τὴν
δάκετα. Ο. 1069. ἐρπετὰ τε καὶ δ. πάνθ' ὅσαπερ
δάκῃ. Ι. 1029. ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δ.
Θ. 530. μή δ. ῥήτωρ ἀφεῖν.
δάκνει. Ν. 37. δ. μὲ δημαρχὸς τὶς ἐκ τῶν στρωμάτων.
Σ. 253. οὐ γὰρ δ. σ', ὅταν δέῃ τίμιον πράσθαι.
972. τούτων μεταπεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δ.
Α. 298. ὥσπερ κύων λυπῆσσα τῶρβαλμὼ δ.·
1029. ὡς τὼν ὀφθαλμὼν γὰρ μου νῦν τὸν Δία πάλαι δ.
δάκνειν. Ι. 496. δ., διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
Ο. 19. τὼ δ' οὐκ ἀρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δ.
352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δ.
442. ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δ. τούτοις ἐμέ
1348. τὸν πατέρα τοῖς ὀρνισιν ἀγχειν καὶ δ.

δάκνειν. Β. 861. δ., δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
δάκνεις. Α. 1209. τί με σὺ δ.;
δάκνεσθαι. Β. 861. δάκνειν, δ. πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
δακνόμενος. Ν. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δ.
δάκνουσί. Ν. 710. δ. μ' ἐξέρποντες εἰ Κορίνθιοι,
δάκνω. Β. 43. κἀτοι δ. γ' ἐμαυτὸν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.
δάκνων. Σ. 778. δ. σεαυτὸν καὶ τὼν ἀπολογούμενον.
δάκου. Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ μόνου. τὸ πῖσε οὐτοσί δ.
δακούσα. Ν. 146. δ. γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
δάκρυα. Β. 1354. δ. δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
δάκρυά. Β. 1354. δάκρυα δ.; τί δ' ἀπ' ὀμμάτων
δάκρυει. Α. 690. εἶτα λύξει καὶ δ., καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
δακρύετε. Σ. 978. αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δ.
δακρύοισιν. Ι. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἄπολλον, ἀεὶ πεὶθ',
θαλεροῖς δ.
Σ. 390. τοῖς δ. τῶν φυνγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
δάκρυον. Α. 127. τί χρὼς τέγραπται; τί δ. κατείβεται;
Λ. 1034. ὥστ' ἐπειδὴ ξῄρίθη, ῥεῖ μου τὸ δ. πολύ.
δακρῦσαι. Ειλ. 611. πάντας Ἕλληνας δ., τοὺς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.
δακρῦων. Α. 1027. ἀπόλωλα τῳφθαλμὼ δ. τὼ βύε.
δακτυλίδιον. Α. 417. τὸ δ. πίεζει τὸ ζυγὸν,
δακτύλιον. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπῶσε τὸν δ., ὡς οὐκέτι
Θ. 425. ποιησαμένωσι δ. τριωβόλου,
Π. 884. τὸν δ. τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Γν. 247. δ. χαλκοῦν φέραν ἀπέρνα.
δακτύλοις. Α. 1027. τοὺτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρίβον, δ. οὐτοσί·
Π. 1007. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δ. ὢν τρῶία
δακτυλιός. Ι. 951. οὐκ ἔσθ' ὅπως ἁ δ. ἐσθ' οὐτοσὶ
δακτυλίου. Π. 1036. δεῦ δ. μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.
δακτυλίους. Γν. 309, 12. σφραγῖδας, ἀλύσεις, δ., καταπλάσματα,
δακτύλοις. Β. 1314. εἰειειειειειλίσσετε δ. φάλαγγες
δακτύλοισιν. Ι. 874. εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δ.
δάκτυλον. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δ.
Ν. 651. καὶ γ' ἐνόπλιον, χἠποῦς αὐ κατὰ δ.
652. κατὰ δ.; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
δάκτυλόν. Σ. 276. τῷ σκίπτῳ τὸν δ. ποιῶ.
δακτυλοῦν. Ν. 653. τὴς ἄλλοις ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δ.;
δακτύλους. Σ. 432. οἱ δὲ τῷφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δ.
Ο. 26. βρύνουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δ.;
δακτύλῳ. Σ. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δ. τὴν θρυαλλὶδ' ὠθεῖς,
Δ. 365. ἅπτου μόνον Ἀτραυλλίδος τῷ δ. προσελθών.
δακτύλων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δ. ἀνίστασαι,
Σ. 1165. πάνυ μισοπλάκων αὐτοῦ· σὺν εἷς τῶν δ.
Ο. δ. ἀποσοβῆσαι τοὺς ὀνυχας τῶν δ.
Εκ. 36. ὑποδουμένη τὸ κνυμὶ σου τῶν δ.,
Δακων. Ν. 1309. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δ. ἐφρν, σὺ δ' ἀλλὰ τούταν
Δαλίον. Ει. 959. φέρε δή, τὸ δ. τοῦ' ἐμβάψω λαβών.
δἀμαρτος. Θ. 912. ὦ χρόνοις ἐλθὼν σῆς δ. ἐς χέρας.
Δάματερ. Π. 555. ὡς μακαρίτην, ὦ Δ., τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
Π. 872. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δ., εἰσελήλυθεν
δαμόματα. Ει. 798. τοιῶδε χρὴ Χαρίτων δ. καλλικόμων
Δαναώτατος. Γν. 259. Δ. Δ.,
δανείζειν. Θ. 842. καὶ δ. χρήμαθ', ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
Γν. 163. ὑβρίαν δ. πεντέχουσ' ἢ μείζονα.
δανείζεται. Ν. 750. οὐτῳ κατὰ μῆνα τἀργύριον δ.
δανείσας. Εκ. 660. ἦν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δ.
δανείσειέν. Θ. 842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ᾗ χρῆν, εἰ δ. τινι
δανείσηται. Α. 1056. ὅστις ἂν νυνὶ δ.
δάνεισον. Ει. 374. ἐς χοιρίδιόν μοι νυν δ. τρεῖς δραχμάς·
δανότατα. Ει. 1134. δ. τοῦ θέρους
δαπάναις. Σ. 1146. ὑφαίνεται πολλαῖς δ. αὕτη γέ τοι
Π. 530. οὐθ' μαστίων βαπτῶν δ. κοσμήσαι ποικιλομόρφων.
δαπανᾶσθαι. Π. 588. φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δ.,
δαπάνης. Ι. 538. ἐς ἀπὸ σμικρῶν δ. ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
Ν. 13. ὑπὸ τῆς δ. καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
52. δ., λαφηγωδῶ, Κολλάδες, Γενετυλλίδος.
δἀπεδον. Ο. 1265. μηδὲ τιν' ἱερόψυτον ἀνὰ δ. ἔτι
Β. 351. προβάδην ἕξαγ' ἐπ' ἀνθρῳὸν ἔλειον δ.
Π. 515. ἢ γὰρ ἀρότροις βᾷξας δ. καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
Γν. 162, 2. χαίρε λιπαρὸν δ., οὐδαρ ἀγαθῆς χθονός.
δἀπίδας. Σ. 676. ἤρχας, οἶνον, δ., τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
Γν. 249, 1. ὁ χορὸς δ' ἀρχεῖτ' ἀν' ἐναφάμενος δ. καὶ στρωμαστόδεσμα,
δαπΐδων, Εκ. 840. κλἀναί τε σεισῦσιν καὶ δ. νενασμένα.
δἀπισιν, Π. 528. οὐτ' ἐν δ.· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίον ψυτος;
δἀπτοντα. Γν. 359. δ., μυστιλλοῦντα, διηλεγχοντά μου
Δαρδανίς. Σ. 1371. νὴ τὸν Δί', αὐτη πού 'στι σοί γ' ἡ Δ.
δαρδάπτει. Β. 66. τοιουτοσὶ τοίνυν με δ. πόδοι
δαρδάπτουσιν. Ν. 711. καὶ τὰς πλευρὰς δ.
Δαρεικοῦς. Εκ. 602. καὶ Δ., ἀφαὴ πλούτου; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
Γν. 425, 2. κἀξαιρῶν τοὺς Δ.
Δαρείου. Ο. 484. ἥρχε τε Περσῶν πρώτου πάντων, Δ. καὶ Μεγαβάζου,
Β. 1028. ἐχώρουν γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δ. τεθνεώτος,
δάς. Ν. 1494. σὺν ἔργοις, ὦ δ., ἔνεκα πολλῆν φλόγα.
Σ. 1372. οὖν, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δ. κάεται.
1373. δ. ἥδε; ΠΔ. ὁρᾷς ἐστιγμένην;
δασέων. Ν. 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δ., αὐταὶ πλάγιαι.
ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
δάσκια. Θ. 993. δ. καὶ νάπαι πετρώδεις * * βρέμονται·
δασύν. Θ. 160. ἀγρεῖον ὄντα καὶ δ.· σκέψαι δ' ὅτι
δασυνθεῖην. Εκ. 66. ἐρρμῆα πρώτον, ἵνα δ. ὅλη
δασυπώγων. Θ. 33. μὰν δ δ.; ΕΥ. οὐχ εὐρακας πάποτε;
δασυτίρας. Εκ. 61. λόχμης δ., καθάπερ ἢν ξυγκείμενον·
Δάτιδος. Ει. 289. νὴν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει τὸ Δ. μέλος,
Δαυλίαν. Γν. 727. Δ. κορώνην,
δάφνη. Ει. 1044. προσέρχεται δ. τις ἐστεφανωμένος,
δάφνην. Π. 213. ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δ.
Π. 1114. ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δ.,
δάφνης. Θ. 489. παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κἀβδ' ἐχομένη τῆς δ.
δαφνοστἀλην. Γν. 604. δ.
δά. Α. 2. ἠοθῆν δ. βαιά, πάνυ δ. βαιὰ τέτταρα· κ.τ.λ.
Α. 221. οἰχεται. διοκτέος δ.· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ κ.τ.λ.
δεδαρμένην. Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δ.
δεδεγμένος. Α. 478. σκάνδικά μοι δὸς, μητρῴου δ.
δεδιπνάναι. Γν. 78, 2. ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δ.
Γν. 243. ἤδη παρουσεῖς εἰ με πρὶν δ.
δεδεῖπνηκας. Εκ. 1133. ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δ. μόνος;
δεδεμένας. Ο. 1083. κἀπαναγκάζει παλεύειν δ. ἐν δικτύῳ.
δεδιμένου. Ο. 1087. αὐθὶς ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δ. παλεύσετε.
δεδιμένοις. Ι. 469. ἐγῷδ' ἐπὶ γὰρ τοὺς δ. χολκεύεται.
δεδιηγμαι. Α. 1. ὅσα δὴ δ. τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
δεδιασεῖ. Ι. 1113. θρωποι δ. σ' ὧν-
δεδίασιν. Ι. 221. δ. αὐτὸν ὅ τε πέντε βδέλλαι λεώς.
δέδιθ'. Ι. 230. καὶ μὴ δ.· οὐ γὰρ ἐστιν ἐξηκασμένος.
δέδιθι. Σ. 373. μηδὲν, ὦ τὰν, δ., μηδὲν·
δεδιότε. Π. 448. τηνδὶ δ., μηδὲ διαμαχούμεθα.
δεδιώς. Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνου τύπτῃ δ., τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
δεδογμένοις. Εκ. 763. πείσεισιν, ὦ δόξτσης; ΑΝ. Α. τοῖς δ.
δεδογμένοισιν. Εκ. 764. δ.; ὡς ἀνόητοι ἦσθ' ἄρα.
δεδογμένους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δ. νόμους.
δέδοικ'. Ν. 507. δὸς μοι μελιτοῦταν πρότερον· ὡς δ. ἐγὼ
δέδοικα. Α. 370. καίτοι δ. πολλὰ· τούς τε γὰρ τρόπους
Ι. 28. δ. τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί;
Ν. 1133. δ. καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι.
Σ. 427. ὡς ἐγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δ. τὰς ἐγκεντρίδας.
630. ἀπολοίμην, εἴ σε δ.
Ει. 173. οἰμ' ὡς δ. κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
Α. 620. καὶ πάνυ δ. μὴ τῶν Σακώνων τινὲ·
Εκ. 338. ὁ καὶ δ. μὴ τὶ δῇ πνάστερον,
585. τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὁ μάλιστα δ.
870. δ. γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
1063. δ. κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
Π. 199. πλὴν ἓν μόνον δ. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
δέδοικά. Ν. 493. δ. σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
δέδοικας. Σ. 629. νὴ τὴν Δήμητρα, δ. ἐγὼ δ'
Ο. 262. τί δ' ἔστιν ὃ τὸ δ. ἐλθεῖν αὐτόσε;
1186. αἰλεὶ σὺ θάττον· ἔτι δ. τὸν Ξεύθην·
δέδοικας. Σ. 628. καὶ οὐ δ. μὲ μάλιστ' αὐτοῦ·
δεδοίκατε. Εκ. 181. οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δ.,
δέδοικε. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν περί μου δ. μὴ διαφθαρῇ.
δέδοικεν. Γν. 62. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δ.;
δεδοικέναι. Ν. 1461. ὅπως ἂν εἴδῃ τοὺς θεοὺς δ.
Σ. 1091. ἄρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δ.,
Π. 354. οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό γ' αὖ δ.
δεδοικώς. Ει. 607. τὰς φύσεις ἡμῶν δ. καὶ τὸν αὐτοδᾷ τρόπον,
δέδοιχ'. Ι. 112. δ. ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Ι. 395. οὐ δ. ὑμᾶς, ἐαν ἴν ἐχῃ τὸ βουλευτήριον
Η. 1260. καὶ δ. ὑπὲρ αὐτοῦ.
δεδόκησαι. Σ. 726. οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δ.
δέδοκται. Εκ. 457. οὕτω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δ.; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
δέδοκται. Σ. 485. ἢ δ. μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας·

δεδράκαμεν. Φ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δ.;
δέδρακας. Ι. 1336. ὅσα με δ. ἀγάθ' ἀφεῖφσας. ΑΓ. ἐγώ;
Σ. 1392. ὁρᾷς ἃ δ.; πράγματ' αἰ δεῖ καὶ δίκας
ΕΙ. 1199. ὅ., εἰρήκην ποιήσας· ὡς τρὸ τοῦ
Ο. 325. καὶ δ. τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δεδρακὼς γ' ἡδομαι.
Β. 479. οὗτος, τί δ.; ΔΙ. ἐγκελεύσω· κάλει θεόν.
1472. τί δ., ὦ μιαρόταν' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
δεδράκατε. Εκ. 59. ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δ.
Δεδράκατον. Π. 429. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δ.,
δέδρακε. Σ. 827. τί τις κακὸν δ. τῶν ἐν τῇκίᾳ;
Σ. 909. ἔργων δ. κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
Π. 868. καὶ τίνα δ. δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
δέδρακεν. Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δ.,
Ο. 13. ἢ δεινὰ νὼ δ. οὐκ τῶν δρηεῶν.
Φ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δ.
703. οἷον αὖ δ. ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.
δεδρακώς. Ι. 823. μαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δ.,
Ο. 325. καὶ δεδρακὼς τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δ. γ' ἡδομαι.
δεδραμένα. Εκ. 578. μήτε δ. μητ' εἰ-
δέδραται. ΕΙ. 1039. ταυτὶ δ. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
δέδυκεν. Ι. 841. καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἀνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δ.·
δεῖ. Α. 1026. ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δ.;
Ο. 85. κακῶς σύ γ' ἀπίλοι, ὦ μ' ἀπέκτεινας δ.
Φ. 264. σὺ τοῦτο γίγνωσκ· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δ.
Π. 827. μάλιστ'· ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δ.; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν
1135. εἴ τοι δ. γ' ἂν δυνατὸς εἶμ' σ' ὀφελεῖν.
δέῃ. Ν. 493. δεδοικά σ', ὦ πρεσβύτα, μὴ πληγῶν δ.
Ν. 620. κἀθ' ὅταν θύειν δ., στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
Σ. 221. οἷς ἐκκαλοῦνται τοὐτον. ΞΩ. οὐκοῦν, ἦν δ.,
253. οὐ γὰρ δίκαι σ', ὅταν δ. τίμων πράσσει.
812. ῥᾳδίν' ἂν δ. τι. ΦΙ. ποῦ τὸν αὖ δεῖν;
ΕΙ. 1175. ἢν δὲ του δ., μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Λ. 1223. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δ.
734. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τάρ'; ΛΥ. ἢν τούτου δ.
Θ. 8. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἂν ἀκούειν δ.
90. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, χἂν δ.,
Β. 161. οἵ σοι φράσουσ' ἀπαξάπαντ' ἂν ἂν δ.
Εκ. 298. ἅπαυθ' ὁπόσ' ἂν δ.
Π. 248. πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δ.
δεηθείη. Σ. 109. ψῆφον δὲ δείσας μὴ δ. ποτέ,
δεηθείην. Π. 636. ἄνταυς δεξαίους, εἰ δ. ποτέ·
Π. 977. καὶ χρηστὸν· εἰ γὰρ τοι δ. ἐγώ,
δεηθείης. Β. 533. ἐμοῦ δ. ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
δεηθῶ. Σ. 291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἤν σού τι δ.;
δέῃμα. Α. 1059. τὸ δ. τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,
δεήσει. Σ. 612. ἐνταῦρα τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι κεἰ μή με δ.
ΕΙ. 1032. καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδοῦ οὐ δ.
δεησόμεσθ'. Π. 1160. ὅσσ' ἡγεμόνος οὐδὲν δ. ἔτι.
δεῖ. Α. 177. δ. γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
Α. 233. ἀλλὰ δ. ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
416. δ. γὰρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
440. δ. γὰρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
466. καίτοι τί δράσω; δ. γὰρ ἐνδυ, οὐ μὴ τυχὼν
543. καθῆσθ' ἂν ἐν δύμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δ.·
Ι. 219. ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτεῖαν ἃ δ.·
591. νῦν οὖν δεῦρο φάσκθ' δ.
756. νῦν δὴ σε πάντα δ. κἀλαν ἐξίενα σεαυτοῦ,
798. ὡς τοῦτον δ. ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντάβολον ἡλιάσασθαι,
963. μολυνὸν γενέσθαι δ. σε. ΑΔ. κἂν γε τουτωί,
964. ψολυὸν γενέσθαι δ. σε. μέγα τοῦ μυρρίνου.
965. ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δ.
1064. ὁ χρησμὸς, ὦ σε δ. προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
1276. εἰ μὲν οὖν ἀθρώποις, ὧν δ. πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ καιά,
Ν. 658. ἀλλ' ἕτερα δ. σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
681. ἐθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δ.,
Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἅλφιτα δ. καὶ ξύλα κἄψον·
353. ἀλλ' ἄλλο τι δ. ζητεῖν ἐμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
527. γυμνασίου λέγειν τι δ.
644. δ. δὲ σε παντοίας πλέκειν
1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δ. τῶνδε ῥόμην
1392. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δ. καὶ δίκας
ΕΙ. 375. δ. γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
870. καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέρυσι δὲ δ.
Ο. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δ. τορύνης καὶ χύτρας·
95. οὐ πρῶτα μὲν δ. ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
347. ὡς δ. τῶδ' οἰμώζειν ἄμφω
357. ὅτι μένοντε δ. μάχεσθαι λαμβάνειν τε τὼν χυτρῶν.
384. καὶ δικαιόν γ' ἐστί, κοὐμοὶ δ. ἡμεῖν ὑμᾶς χάριν.
δεῖ. Ο. 569. ὦ προτέρῳ δ. τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνδρχην σφαγιάζειν.
607. ἢ παῖδάρι' ὄντ' ἀποθήσκειν δ.; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακοσί' αὐτοῦ
613. οἰκοδομεῖν δ. λιθίνους αὐτοῖς,
637. ἀλλ' ὅσα μὲν δ. ῥᾴμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
638. ὅσα δὲ γνώμῃ δ. βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δ. τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
896. δ. με δεύτερον μέλινος
947. ἀπόδοῦν δ. γὰρ τὸν ποιητὴν ἀφελεῖν.
1185. ἥδη γ' ἐτίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δ. λαμβάνειν
1307. ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δ. ποθέν.
1357. δ. τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
1419. ὀδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δ. χρὴ λέγειν.
1420. πτερῶν πτερῶν δ.· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δ. ΠΕ. μανθάνω
Α. 73. ἀλλ' εἴ τι πάνυ δ., ταῖς παρούσαισιν λέγε.
119. λέγοιμ' ἂν· οὐ δ. γὰρ κεκρυφθαι τὸν λόγον.
144. ὅμως γα μάν· δ. τὰς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
431. ἐξίρχομαι γὰρ αὐτομάτιστ. τι δ. μοχλῶν·
432. οὐ γὰρ μοχλῶν δ. μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν,
434. ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δ.
497. ἀλλ' οὐδὲν δ. πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
605. τοῦ δ.; τί ποθεῖς; χώρει 's τὴν ναῦν·
662. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυσάμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δ.
667. νῦν δ., νῦν ἀνῃβῆσαι πάλιν κἀναστρέψαι
996. ἅπαντες ἐστὸναντι· Πελλάνας δὲ δ.
1076. τί δ. ποθ' ἡμμε πολλὰ μυείδεον ἔπη;
1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δ. κελεύν·
1108. χαίρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δ. δὴ νυνί σε γενέσθαι
1219. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δ. τοῦτο δρᾶν,
Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δ. σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
7. οὐ δ. μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἂν μέλλῃς ῥᾴν.
8. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δ. μ'; ΕΥ. οὐχ ἃ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
150. ἃ δ. ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
152. μετουσίαν δ. τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
257. κεκρυφάλου δ. καὶ μίτρας. ΑΓ. βῆθι μὲν οὖν
262. ὑποδημάτων δ. ΑΓ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν εἴτειμ' δ. γὰρ ἀνδράσιν
464. πιδανὰ πάντα. δ. δὲ ταύτης
543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δ. δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν ;
544. οὐ γὰρ σε δ. δοῦναι δίκην ; ἤτις μόνη τέτληκας
1012. ὅτι δ. με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντοτε δέ μοι
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δ.; σ' ἄγειν ;
1007. εἰ πρὸς τοῦτον δ. μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
1056. πάνυ δὴ δ. χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Δυναβηρτοῦς
1304. ἐνεγκάτω τις τὸ θέρισον. καίτοι τί δ.
1368. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δ. καὶ τοῦτό με
Εκ. 23. δ. τὰς ἑτέρας πυκνὰ κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
35. δ. γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.
86. νὴ τὸν Δί', ὥστε δ. σε καταλαβεῖν ἕδρας
117. ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δ. λέγειν.
197. ναῦς δ. καθθκεῖν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
295. ὧν δ. σ' ἀποδεῖξαι·
571. νῦν δὴ δ. σε τυννὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
636. ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δ.; πατέρας γὰρ ἅπαντας
700. πρότερον μέντοι δ. σε καθεύδειν
721. καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δ. κοσμουμένας
762. τὶ δ' ; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δ. ;
767. τὸ ταττόμενον γὰρ δ. ποιεῖν τὸν σώφρονα ;
779. ἡμᾶς μόνον δ. νὴ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
783. τὰ δυνατὰ γὰρ δ. τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
872. νὴ τὸν Δία δ. γοῦν μηχανήματός τινος,
911. καὶ τἄλλ' οὐδὲν με ταῦτα δ. λέγειν.
1003. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δ. γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
1013. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δ. βαδίζειν ὡς ἐμέ,
1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν ; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δ. στροφῆς.
1090. ψήφισμα, βινεῖν δ. με διαλελημμένον.
1098. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δ. σπαρᾶν
Π. 76. ἀκούετον δή. δ. γὰρ ὡς ἔοικέ με
232. αὕτη 'στὶν ἡν δ. χρημάτων σε τήμερον
256. ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκρῆς, ἡ δ. παρόντ' ἀμύνειν.
400. οὐ τῷ μεταδοῦναι ; ΧΡ. μὰ Δία. δ. γὰρ πρώτα ΒΔ. τί ;
477. οὐ δ. σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὸς ἀν' μάθῃς.
482. τὸ γὰρ αὖτ', ἐὰν ἠγτᾶσθε, καὶ σφῶ δ. παθεῖν.

δεῖ. Pl. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δ. σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Π. 1156. Ἐρᾶῃ παλιγκάπηλον ἡμᾶς δ. τρίψας;
1209. ἐς τοὐπισθεν· δ. γὰρ κατόπιν τουτων ᾤδουτας ἐπεσθαι.
Fr. 15. εἰς τὰς τριήρεις δ. μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
53, 1. δ. διακοσίαν δραχμῆν.
169, 1. ἐξ ἀστεως νὺν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δ.
189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δ. σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχουτα.
406. ἀλλὰ συσπᾶσθαι δ. τὰς κοχώνας.

δεῖ. Ex. 939. καὶ μὴ 'δ. πρότερον διασσοῦσθαι
δείγμα. A. 989. τοῦ βίου ἐξέβαλε δ. ταῦε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

δείγματι. I. 979. ἐν τῷ δ. τῶν δικῶν

δεικνύς. N. 54. ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοίματιον δ. τοδί

Ο. 51. ἀνω κέχηνεν ὥσπερεὶ δ. τί μοι·

B. 912. Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δ.,

δεικνῦσα. Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δ. τἀνδρὶ τοὔγκυκλον

δείκνυσι. O. 1080. εἶτα φυσᾶν τὰς κίχλας δ. καὶ λυμαίνεται,

δείλαιον. N. 552. τοῦτον δ. κολεπτᾶν· ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.

δείλαιος. I. 139. ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΙΗ. νή Δί'. ΝΙ. οἴμοι δ.
N. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δ. εὐδειν δακτύλοισι
709. ἀπόλλυμαι δ.· ἐκ τοῦ σκίμπεδος
1473. διὰ τουτονὶ τὸν Δῖνον. οἴμοι δ.,
1504. οἴμοι τάλας, δ. ἀποπνιγήσομαι.

Σ. 40. ἔστη βόειον δημῶν. ΞΑ. οἴμοι δ.·
165. ἀλλ' οὐχ ἕχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δ.·
202. ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἴμοι δ.·
1150. καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δ.·

ΕΙ. 233. μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡ. οἴμοι δ.
O. 990. οὐκ εἶ θῦμός ἐς κύρακας; ΧΡ. οἴμοι δ.
Ex. 391. ἀλκεστρὼν ἐφίστεγετ'. ΒΑ. οἴμοι δ.
1051. πρότερον καθεῦδεν αὐτὸν ; ΝΕΑ. οἴμοι δ.
Pl. 550. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δ.,

διελάκρα. Pl. 973. σκώπτειε· ἐγὼ δὲ κατακέκινεμαι δ.

διελακρίων. EI. 93. ὦ δ., πῶς ἦλθες; TP. ὦ γλίσχρων ὀρᾷς
O. 143. ὦ δ. σὺν κακῶν οἴων ἐρᾷς.

διεῖλαν. Pl. 207. εἶτ' ὀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δ.

διείλας. A. 1129. ἑνορῶ γέροντα δ. φευξούμενον.
I. 368. διώχομαί σε δ.

διεῖλον. I. 390. δ. εἰρήσειν· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρίπους ἐπίσαμαι.
N. 1046. ὅτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δ. ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
O. 1336. οὔτως ὁρῶν σε δ. ὀντα καὶ βραδύν.
1477. λαν δὲ δ. καὶ μέγα.
Θ. 836. εἰ δὲ δ. καὶ ποιηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,

διελοῦς. A. 664. δ. καὶ λακατοπτώνων.
O. 1320. Μαυῆς γὰρ ἐστι δ.
B. 487. πῶς δ., ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε;
489. κατέκειν' ἀν ὀφρυανιόμενος, εἴπερ δ. ἦν·
500. εἰ δ. ἑσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῖμ' ἔχων.

Ex. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δ. γεγένηται,

διελότατε. B. 486. ὦ δ. θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
Π. 123. ἄληθες, ὦ δ. πάντων δαιμόνων;

διελότατον. N. 354. ὅτι δ. τοῦτον ἐῶμεν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
O. 87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δ. οὐ θηρίον,
Π. 439. οὕτος, τί δρᾷς; ὦ δ., οὐ θηρίον,

διελδοτάτον. Π. 203. δ. ἐσθ' ὁ πλούτος. ΠΛ. ἤκιστ', ἀλλά με
δειμαίνοντας. Σ. 1042. ὥστ' ἀναιηδὰν δ. πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.

δείματα. B. 688. ἐξεῖσεσι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δ.
δειμάτου. B. 144. δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἐκπλαττε μηδὲ δ.·
δεῖν. N. 1032. δεινὼν δέ σοι βουλευμάτων ἐοικε δ. πρὸς αὐτὸν,
Θ. 940. κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δ. τὸν τοξότην,
943. ἔχοντα ταὐτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δ.,
B. 604. δ. δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
Fr. 157. ὅτῳ δοκεῖ σοι δ. μάλιστα τῇ πόλει;

δεῖν'. O. 560. τουτί μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δ. ἴδων,
Θ. 477. ξυνοὐ ἐμαυτῇ πολλὰ δ.· ἐκείνο δ' οὖν
B. 279. τὰ δ. ἐφασκ' ἐπεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.
925. ὑφοῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δ. ἄττα μορμορωπά,

δεῖν'. EI. 879. οὕτος, τι περιγράφεις; OI. τὸ δ., εἰς Ἴσθμια
Θ. 621. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὁ δ., ὁς καὶ ποτε
625. ἡ δ. ἐμοιγ'. οἴμοι τάλας.

Fr. 109, 1. καὶ μὴν τὸ δ., ἀκροσάλια δέ σοι τέτταρα

δεινά. A. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθε δῆτα. ΔΙ. δ. τἄρα πείσομαι.
A. 501. ἐγὼ δὲ λέξω δ. μέν, δίκαια δέ.
678. γηροβοσκωμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δ. πάσχομεν,
770. οὐ δ.; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
1079. οὐ δ. μὴ ζεῖναί με μηδ' ἐορτάσαι;
I. 609. δ. γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
1018. ὁς πρὸ σίδιν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δ. κεκραγὼς

δεινά. N. 388. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δ. ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται
N. 389. χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δ. κέκραγεν·
583. κἀποιοῦμεν δ.· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
610. εἶτα θυμαίνει ἐφασκε· δ. γὰρ πεσοιθέναι,
Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δ. καὶ τυραννὶς ἐστιν ἐμφανής;
441. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεστι δ. τῷ γήρᾳ κακά;
524. εἶτ' μοι, τί δ' ἦν, ὁ τοῦτο, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
1368. οὐ δ. ταδαΐζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
O. 13. ἢ δ. τὼ δέδρακον οὐκ τῶν ὀρνέων.
648. ἀτὰρ τὸ δ. δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
1033. οὐ δ.; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
1472. δ. πράγματ' εἴδομεν.
A. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δ.
608. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δ. πάσχειν ἐστ' ἐμέ;
626. δ. γὰρ τοι τάδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
1098. ὦ πολυχαρίδα, δ. τἂν ἐπεπόνθεμεν.
Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δ. πράγματ' ἐστὶ καὶ περιτέρω;
706. δ. δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου ξαρπάσας τὸ παιδίον.
B. 252. δ. τἄρα πεισόμεσθα,
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δ. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία,
796. κἀπταῦθα δὴ τὰ δ. κινηθήσεται.
996. δ. γὰρ κατηγόρηκεν.
1093. καὶ δ. ποιῶν· καθ' οἱ Κεραμῆς
Ex. 400. οὐ δ. τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
812. δ. γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρῳ δ. δρῶντ' εἰλημμένα·
967. πέπονθα δ. καὶ παρώνυμ', ὦ φίλτατε·
Fr. 116, 4. δ. γὰρ ἔργα δρῶσαι

δεῖνα. A. 1149. ἀπατριδωμεθ' τε τὸ δ.

δεῖ. 268. οὕτος. ΚΥ. τί ἐστιν; ΠΟ. οὐ φίρεις; ΚΥ. τὸ δ. γὰρ,
A. 921. καίτοι, τὸ δ., ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
926. καίτοι, τὸ δ., προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
1168. τὸ δ. τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονί
Θ. 620. τὸν δ. γιγνώσκειν, τὸν ἐκ Κοθωνιδῶν;
621. τὸν δ.; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὁ δεῖν', ὁς καὶ ποτε
622. τὸν δ. τὸν τοῦ δ. ΚΛ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
B. 918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκω. τί δὲ ταὺτ' ἔδρασ' ὁ δ.;
δειναν. N. 967. ἢ Παλλάδα περιέπολιν δ., ἢ Τηλέπορόν τι βλαμμ,
B. 1336. φρικώδη δ. ὄψιν,

δεινάς. EI. 753. διαβᾶς βυρσῶν ὀσμὰς δ. κἀπειλᾶς βορβοροθύμους.
O. 1239. δ., ὅπως μή σου γένοιτο πανώλεθρον

δεινῇ. N. 243. νύσσοι μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δ. φαγεῖν.
Ex. 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἠσθα δ. καὶ σοφῇ.
Fr. 719. μέλαινα δ. γλῶσσα Βρεττία παρῆν.

δεινὴν. A. 1109. δ., ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, * * πολίτειαν·

δεινῆς. Σ. 650. χολεπὸν μὲν καὶ δ. γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,

Β. 816. ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δ.

δεινοῖς. Ex. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δ. ἀνδρεύοντας γεγένησθε.

δεινόν. A. 125. ἀλλ' ἐργάσομαί τι δ. ἔργον καὶ μέγα.
A. 315. τοῦτο τοῦτος δ. ἤδη καὶ ταραξικόρδιον,
352. δ. γὰρ οὐτως ὀμβακίαν πεφυκέναι
1070. ὥστερ τὸ δ. ἀγγελῶν ἐπείγεται.
1103. πρὸς ταῖς πέτραισι δ. ἐξηῦδα μέλος·

I. 810. οὐκοῦν δ. ταυτί σε λέγειν ἐστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν·
820. οὐκοῦν ταυτί δ. ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
875. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
878. οὐκοῦν σε δῆτα ταῦτα δ. ἐστι πρακτοτηρεῖν,
1305. ταῖς δὲ δύξαι δ. εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετὸν,

Ν. 1313. εἶναι τὸν υἱὸν δ. οἱ

Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἐσται δ. οὐ μὰ τοὺς θεούς.
74. γε τοῖστ' ἀνθρώποις ἀποβαλὼν ὅπλα,
426. τοῦτο μέντοι δ. ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
834. τί ποτε τὸ χρῆμ', ὡς δ. ἡ φιλοκωμία.

ΕΙ. 403. καὶ σου φράσω τι πράγμα δ. καὶ μέγα,
491. οὐκοῦν δ. * * * *
608. πρὶν ταῦεῖν τι δ., αὐτὸς ἐξέῳλεξε τὴν πόλιν,

O. 27. οὐ δ. οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
63. οὕτως τι δ. οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
1012. τί δ' ἐστὶ δ.; ΠΕ. ὥστερ ἐν Λακεδαίμονι
1175. ὦ δ. ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
1269. δ. γε τὼν κήρυκα τὼν παρὰ τοὺς βροτοὺς
1747. δ. τ' ἀρχῆτα κεραυνὼν.

Α. 296. ὡς δ., ὦναξ Ἡράκλειε,
360. τί δ', ἢν σποδοῦ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δ.

δεινόν. Λ. 494. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥ. τί δὲ δ. τοῦτο νομίζεις;
Λ. 499. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δ. γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς·
529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δ. γε λέγεις κοὐ τληπὸν ἡμοιγε. ΑΥ. σιώπα.
587. οὐκοῦν δ. ταυτὶ ταύτας βαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
712. τί δ' ἐστὶ δ.; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
Θ. 581. ὑμῖν ἀφράκτοις πράγμα δ. καὶ μέγα.
597. τὸ πράγμα τουτὶ δ. εἰσαγγέλλεται.
Β. 289. ποῖόν τι; ΞΑ. δ.· πανδοπεῖον γοῦν γίγνεται.
593. καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δ.,
680. δ. ἐπιβρέμεται.
814. ἢ που δ. ἐρεβρέμετ.ε χίλον ἔνδοθεν ἕξει,
823. δ. ἐπισκύνιον ἐνάγων βρυχώμενος ἥσει
Ἐκ. 115. οὐκ οἶδα· δ. δ' ἐστὶν ἢ μὴ μπειρία.
465. ἐκεῖνο δ. τοῖσιν ἡλίοισι νῶν,
645. ἢ Λευκολόφας, πάπαυ με καλοῦ τοῦτ' ἤδη δ. ἀκοῦσαι.
650. ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλῆσῃ. ΒΛ. δ. μέντἂν ἐπεπόνθη.
812. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δ.; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Π. 329. δ. γάρ, εἰ τριαβόλου μὲν οὔνεκα
δεινός. Α. 429. χαλοῦ, προσιατῶν, σταμῶλος, δ. λέγειν.
Α. 964. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, ὁς τὴν Ἴσγγῶνα
Σ. 1091. ἆρα δ. ἢ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
Ει. 241. ὁ δ., ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῦν σκελοῖν;
Β. 968. θηραμένης; σοφὸς γ' ἀνὴρ καὶ δ. ἐς τὰ πάντα,
Ἐκ. 364. τίς τῶν καταρῶκτων δ. ἐστι τὴν τέχνην;
δεινότατ'. Α. 339. δ. ἀπελοῦντας ἐπῶν,
δεινότατα. Σ. 908. ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δ. γὰρ
Ο. 1171. τί τὸ πράγμα τουτί; ΑΓ. Β. δ. πεπόνθαμεν.
1225. δ. γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
Β. 144. δ. ΔΙ. μή μ' ἐπκληττε μηδὲ διαμάτον
Π. 429. ἀληθές; οὐ γὰρ δ. δεδράκατον,
1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὀτιῆ δ. πάντων πραγμάτων
δεινότεται. { Σ. 1032. } οὐ δ. μὲν ἀπ' ὀρθαλμῶν Κύνινης ἀκτῖνες
{ Ει. 755. } ἔλαμπον,
δεινοτάτοιν. Β. 880. δ. στοᾶτοιν πορίσασθαι
δεινότατον. Θ. 478. δ., ὅτε νύμφη μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας,
Ἐκ. 471. τὸ πρὸς βίαν δ. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τὴ πόλει
Π. 445. καὶ μὴν λέγω, δ. ἔργον παρὰ πολὺ
δεινότατόν. Ο. 11. ὁ δὲ δ. γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων.
δεινότατος. Ο. 834. ὥσπερ λέγεται δ. εἶναι παντχοῦ
δεινοτάτους. Ἐκ. 113. πλεῖστα σποδοῦνται, δ. εἶναι λέγειν·
δεινότερα. Β. 254. δ. δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
Θ. 436. οὐδὲ δ. λεγοῦσης.
δεινοτέρᾳ. Ἐκ. 516. οὐδεμιᾷ γὰρ δ. σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
δεινότερον. Σ. 551. ἢ τρυφερώτερον, ἢ δ. ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
Ἐκ. 646. πολὺ μέντοι δ. τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. ΒΛ. τὸ ποῖον;
δεινῷ. Λ. 959. ἐν δ. γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
δεινῶν. Ν. 1032. δ. δὲ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Ει. 920. δ. ἀπαλλάξας πόνων
Α. 967. ὦ Ζεῦ, δ. ἀντιοπασμῶν.
δεινῶς. Ο. 1442. δ. γέ μου τὸ μειράκιον Διτρέφης
Λ. 1079. δ.· νεθερμῶσθαί γε χειρον φαίνεται.
δείξας. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δ., ὡς δημοκρατοῦνται.
Γr. 558. αὐτοὺς δ. ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.
δείξατε. Ι. 1330. δ. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.
δείξει. Α. 375. τοὐμὸν οὐ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοῦργον τάχ' αὐτὸ δ.
Θ. 673. δ. τ' ἤδη
Β. 1261. πάνυ γε μὴν θαυμαστά. δ. δὴ τάχα.
Ἐκ. 933. δ. γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
936. δ. τάχ' αὐτοὺς, ὡς ἐγὼ' ἀπέρχομαι.
δείξειαν. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅσων τοὺς ἐξωθεν μηδὲν δ. ἀπηνές·
δείξειε. Ἐκ. 97. ἀναβαλλομένῃ δ. τὸν Φορμίσιον.
δείξειν. Σ. 994. δ. ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβρης.
δείξεις. Β. 1205. ἰδοῦ, σὺ δ.; ΑΙ. ὁρμῇ. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
δείξετον. Ν. 949. νὺν δ. τὼ πισύνω τοῖς περιδρέξοισι
δείξον. Ι. 334. νῦν δ. ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
Ν. 182. καὶ δ. ὁν τάχιστά μοι τὼν Σωκράτη.
324. ἤσυχῆ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δ. ΣΩ. χωρυσ' αὖταὶ πάνυ πολλαὶ,
889. χάρει δευρὶ, δ. σαυτὸν
Λ. 1028. ἐκσκάλευσον αὐτὸ, κἄτα δ. ἀφελοῦσά μοι·
Β. 400. πρὸς τὴν θεὸν καὶ δ. ὡς

δείξουσ'. Ο. 599. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δ. οὐε οἶ πρότερον κατέθεντο
δείξω. Ο. 1045. πικρὸς ἐγὼ σοι τήμερον δ. νόμους.
Β. 1204. ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δ. δ' αὐτίκα.
Π. 780. δ. τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι.
δεῖτνα. Γr. 413. 1. τί πρὸς τὰ Λυδῶν δ. καὶ τὰ Θετταλῶν;
δειπνεῖ. Ἐκ. 683. εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίη χαίρων ἐν ὑποίῳ γράμματι δ.·
δειπνεῖν. Α. 1088. ἀλλ' ἐγκόνει· δ. κατακωλύεις πάλαι.
Ι. 766. ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δ. ἐν τῷ πρυτανείῳ·
Ο. 495. κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δ. τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ἦσε,
Β. 107. δ. μὲ δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
1478. τὸ πνεῖν δὲ δ., τὸ δὲ καθεῦδειν κᾶδιον;
Γr. 125, 2. ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δ. χρεών.
δειπνεῖς. Ἐκ. 988. ἀλλ' οὐδὲ δ. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
δειπνῆς. Ι. 1031. δ. κέρκῳ σαίνων σ', ὑπόταν δ., ἐπιτηρῶν,
δειπνήσει. Ἐκ. 688. μὴ ξελκυσθῇ καθ' δ., τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
δειπνήσειν. Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δ. μέλλομεν, ἢ τί;
δειπνήσεις. Ει. 1084. οὐποτε δ. ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
δειπνήσετε Ἐκ. 537. σράσῃ καὶ' ἔκαστον ἀνδρ' ὅποι δ.·
δειπνήσετον. Π. 890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δ.
δειπνήσομεν. Ἐκ. 1180. δ., εὐοῖ, εὐαῖ,
δειπνήσοντα. Ἐκ. 876. ὁμῶς' ἐστὶ δ. κοὐ μελλητέον.
δειπνήσοντας. Ἐκ. 685. τὴν βασίλειον δ.· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
δειπνήσων. Ἐκ. 860. βαδιεῖ δὲ δ. ὁμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω;
Γr. 266. χωρεῖ δ' ἄκλητος ἀεὶ δ.· οὐ γὰρ ἀκανθαι.
δειπνῆτε. Ο. 1113. ἢν δέ που δ., πρηγορῶναι ὑμῖν πέμψομεν,
δειπνητικῶς. Α. 1016. κορμῶς τε καὶ δ.
δειπνῶμ. Γr. 407. οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δ.· οὐ γὰρ ἀκανθαι.
δεῖπνον. Α. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δ. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ,
Α. 1085. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δ. ταχὺ
1137. τὸ δ., ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
1142. αἴρου τὸ δ.· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
Ν. 175. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δ. οὐκ ἦν ἐστέρατ.
Σ. 60. οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δ. ἐξεπάτμαμενος,
311. ὀνοῦσθ' γε δ., ἔστατ.
1005. ἐπὶ δ., ἐς ῥμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
1250. ὅπτιος δ' ἐπὶ δ., ἐς φιλοκτήμονος ἰμεν.
1251. παῖ παῖ, τὸ δ., Χρυσᾶ, συσκεύαζε νῶν,
Ει. 1192. ὅσον τὸ χρῖμ' ἐπὶ δ. ἡλθ' ἐς τοὺς γάμους.
1208. ἐπὶ δ. ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
Ο. 1027. ὀλοὸν, ἀφιλον ἐκρέμασεν κόραξ δ.·
Ἐκ. 425. δ. παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαῖν μακρὰ,
652. ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δ.
675. ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δ. ποῦ παρασήσεις;
856. ἐπὶ δ. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείνοις νοῦς ἐνῇ.
1128. μάλισθ'· δεῖ γὰρ ἐπὶ τὸ δ. ἐξιέναι.
1135. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δ. ἔρχομαι.
1147. τὸ δ. αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δ. ἤδη 'πείρομαι,
1165. ἐπὶ τὸ δ. ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τῷ πόδε
Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δ. κατὰ μὴν' ἀποπέμπειν.
Γr. 564. ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιὰ 'στιν ἢ 'πὶ τὸ δ.·
δεῖπνόν. Α. 1096. σιγκλεῖε, καὶ δ. τιὲ ἐνσκευαζέτω.
δεῖπνον. Α. 1112. ἀλλ' ἢ πρὸ δ. ἴθι μἄμρακνν κατίδομαι.
Ν. 618. ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δ., κἀπίωσιν οἴκαδε
Σ. 1401. Αἰσχυνὸν ἀπὸ δ. βαδίζοσθ' ἑσπέρας
Ει. 839. οἱ καίμενοι θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δ. τινὲς
Ἐκ. 627. ἀπὸ τοῦ δ. καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
694. προσπίπτουσα τοῖς ἀπὸ δ.
δειπνοῦμεν. Σ. 1217. δ.· ἀπονενίμμεθ' ἤδη σπένδομεν.
δειπνοῦντ'. Ν. 981. οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δ. ἐξὴν κεφάλαιον τῆς βαβαιδοῦς,
δειπνοῦντα. Σ. 1269. δ. μετὰ Λεωγόρου.
δειπνοῦντος. Ι. 60. δ. ἐστῶς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
δειπνῶσ'. Ἐκ. 680. ἵνα μὴ δ. αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χἀρίεν γε.
δειπνῶσιν. Ἐκ. 687. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δ. ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
δεῖρε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε. δ., κόπτε πρώτην ἴην χύτραν.
δείσας. Σ. 109. ψῆφων δὲ δ. μὴ δεηθεὶς ποτὲ,
Σ. 1036. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δ. καταδυρροδοκήσαι,
Ο. 88. δ. ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,

δείσας. Β. 208. ἐπί δέ δ. ἐπερεπυρίσαί μον.
Π. 705. δ., ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τά νοήσματα
δείσασα. Β. 184. ἐνταῦθ' ἔχεις τήν καρδίαν; ΔΙ. δ. γάρ
δείσασαί. Β. 565. νῦ Δία, τάλαιν. ΠΑΝ. Β. νῦ δέ δ. γέ που
δείσῃς. Σ. 387. οὐδέν πείσει· μηδέν δ. ἀλλ' ὦ βέλτιστε, καθίει
Ek. 586. περί μέν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μή δ.· τοῦτο γάρ ἡμῖν
621. οὐχί μαχοῦνται. ΒΛ. περί τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μή δ., οὐχί μαχοῦνται.
δείσητον. Β. 1117. μηδέν οὖν δ., ἀλλά
δείσθαι. Ο. 1417. δ. δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
δεῖσθον. Π. 532. παρ' ἐμοί δ' ἔστιν ταῦτ' εὕπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δ.· ἐγώ γάρ
δείσω σ'. Σ. 715. ἀλλ' ὀπόταν μέν δ. αἰτοῖ, τήν Εὔβοιαν διδόασιν
δεῖται. Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δ. νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλουσιν.
Α. 1057. δ. παρά τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
Σ. 264. δ. δέ καί τῶν καρτίμων ἄττα μή 'στι πρᾶα
Ο. 74. δ. γάρ ὅρνις καὶ δικαίνον τινός;
1375. τοιτί τό πράγμα φορτίον δ. τοῦτο.
Α. 1051. εἴ τις ἀγκρῖβάν δ.
Ek. 577. ρος δέ· δ. γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευ-
δεῖται. Α. 1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὁ δ., μου σφόδρα,
δέκ'. Σ. 1391. ἄρτους δ. ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
Ei. 990. τρία καὶ δ. ἔτη·
δέκα. Α. 710. ἀλλά κατεπάλαισεν·ἀν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δ.,
Ι. 438. σέ δ' ἐν Ποτιδαίᾳ ἔχοντ' εὖ οἶδα δ. τάλαντα.
Θ. 741. τουτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥ. Σ. καὶ δ. μῆνας αὖτ' ἐγὼ
875. ἐπεί τέθηκε Πρωτέας ἔτη δ.
Ek. 173. χρηστὸς γένηται, δ. ποιηρὸς γίγνεται.
Π. 737. καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δ.
δεκάμυω. Ei. 1224. τί δαὶ δ. τῷδε θώρακος κύτει
Ei. 1235. ἔπειτ' ἐπὶ δ. χεσεῖ καθήμενος;
δεκάπαλαί. Ι. 1154. ἐγὼ δέ δ. γε καὶ δωδεκάπαλαι
δεκάπουν. Ek. 652. ὅταν ᾖ δ. τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χορεῖν ἐπὶ δ.
δεκατᾶλαντος. Fr. 264. λίδος δ.
δεκατεύειν. Fr. 392. ἐλλιμενίζειν ἢ δ.
δεκάτη. Σ. 664. οὐδ' ἡ δ. τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνετ' ὁ μισθός·
δεκάτην. Ο. 494. ἐς δ. γάρ ποτε παιδαρίον κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
Ο. 922. οὐκ ἄρτι θῦω τὴν δ. ταύτης ἐγώ,
δεκέτεια. Α. 191. οὐ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δ. γεῦσαι λαβών.
δεκέτης. Α. 643. εἶτ' ἀλετρὶς ἢ δ. οὖσα τἀρχηγέτι·
δελεάσμασιν. Ι. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέρου τούταν δ. εἶλες.
δέλτα. Α. 151. γραμαὶ παρίομεν, δ. παρατετιλμέναι,
δέλτοι. Ο. 778. ἄγε δὴ πυκάκων ἑστοῦν δ.,
δελφάκιον. Α. 1000. κάστιν ἔτνος τι, καὶ δ. ἦν τί μοι,
Ο. 237. οἰμοι κακοδαίμων δ. γενήσομαι.
δελφακίων. Fr. 5. καὶ δ. ἁπαλῶν καλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα.
δέλφακος. Fr. 302, 6. οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠγριαῖον δ.,
Fr. 421, 4. σπληνὸς, ἢ νήστιν, ἢ δ. ὀπωρινῆς
δελφακουμένα. Α. 786. νέα γάρ ἐστιν. ἀλλά δ.
δελφίνας. Ι. 762. τοὺς δ. μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.
δελφίνων. Ι. 560. δ. μεδέων, Σουνιάρατε,
δελφίς. Β. 1317. ὦν' ὁ φίλαυλος ἐπαλλε δ.
Δελφίσιν. Ν. 605. Βάκχαις Δ. ἐμπρήτων,
Δελφοί. Σ. 1446. Λίσωνον οἱ Δ. τοτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
Ο. 716. ἐσμὲν δ' ὑμὶν Ἄμμων, Δ., Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
Δελφοῖς. Σ. 159. μαντευομένῳ μούχρησεν ἐν Δ., ποτὲ,
Δελφοὺς. Ο. 618. ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δ.
Δελφῶν. Fr. 551, 1. ἀλλ' ὦ Δ. πλείστας ἀκοῶν
δίμας. Fr. 128, 4. τερον δ. οὐδένα κόσμον.
δένδρεσι. Ο. 1060. δ. τ' ἐρεξόμενα καρπὼν ἀποβῴσκεται·
δενδροκόμους. Ν. 280. δ., ἵνα
δένδρον. Ο. 1. ὁρῶν κελεύει, ᾗ τὸ δ. φαίνεται;
Ο. 617. τὼν ὀρνίθων δ. ἁλάας
1473. ἔστι γὰρ δ. πεφυκὼς
δέξαι. Σ. 876. δ. τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
Ei. 977. δ. θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
978. δ. ἐῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
Α. 204. τὰ σφάγια δ. ταῖς γυναῖξὶ εὐμενής.
603. καὶ ταυτασὶ δ. παρ' ἐμοῦ.
δέξατο. Θ. 872. ὅστις ξένοις δ. ποτ' ἢν σάλῳ
δεξάμεναι. Ν. 274. ὑπακούσατε δ. θυσίαν καὶ τοῖς ἡρῴσι χαρίσαι.
δεξάμενοι. Θ. 101. ἱερὰν χρυσίαις δ.
δέξασθε. Θ. 779. δ. σμίλης ὀλκοὺς,
δέξασθέ. Ν. 1103. πρὸς τῶν θεῶν δ. μου
Θ. 282. ἀλλ' ὦ περικαλλὴ Θεσμοφόρω, δ. με
Π. 1147. ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δ. με.
δέξει. Σ. 1222. τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλα' ὅπως δ. καλῶς.
Σ. 1225. ἆβω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίον· δ. δὲ σύ.
Π. 794. εἰν' οὐχὶ δ. δῆτα τὰ καταχύσματα;
δέξεται. Σ. 1223. ἄληθες; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δ.
Ei. 144. λιμὴν· δὲ τίς σε δ. φορούμενον;
Ο. 350. οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δ.
395. ὁ Κεραμεικὸς δ. τό.
δεξιά. Ν. 852. ἀλεκτρύειαν; ταῦτ' ἐμβαίνε τὰ δ.
Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δ.·
δεξιᾷ. Ν. 734. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δ.
Β. 1402. σιδηρβριθές τ' ἔλαβε δ. ξύλον.
Ek. 50. ἔχουσαν ἐν τῇ δ. τὴν λαμπάδα,
δεξιαί. Β. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δ',
δεξιάν. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δ.
Ο. 1568. οὐ μεταβαλεῖν θοιμάτιον ὧδ' ἐπὶ δ.
Ο. 221. κἀθίζ' ἐμοῦ τὴν γνάθον τὴν δ.
Β. 754. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἐμβαλέ μοι τὴν δ.,
789. ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δ.,
δεξιάς. Ν. 548. οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δ.·
δεξιᾶς. Ι. 639. ἐκ δ. ἀπέπαρδε κατανύγων ἀνήρ.
Σ. 1237. ᾧδ' Κλέωνος λαβόμενος τῆς δ.,
Ο. 936. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δ., ἤνπερ φιλεῖς
Ek. 488. τάν, μὴ ξυμπορᾷ γενήσεται τό πρᾶγμα.
Δεξίθεος. Α. 14. Δ. εἰσῆλθ' ἀσύμενος Βοιώτιον.
Δεξίνικος. Π. 500. οὐ πάνυ λέγεις· ὦν Δ. οὐτοσί
δεξιοῦ. Σ. 1394. λύγρα βαλλάξουσιν αὖτά δ.·
Β. 1370. ἐπίπονοί γ' οἱ δ.
δεξιοῦς. Ν. 1399. ὡς ἠδὺ καινοῦς πράγμασιν καὶ δ. ὁμιλεῖν,
δεξιόν. Ι. 96. τὸν νοῦν ἴν' ἁβδω καὶ λέγω τι δ.
Ι. 114. [τὸν νοῦν ἴν' ἁβδω καὶ λέγω τι δ.]
174. τὸν δ., τὸν δ' ἑτερον ἐς Καλχηδόνα.
233. γνασθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δ.
243. ὦ Παναίτ', οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δ. κέρας;
N. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἶεὸς δ. ἄνδρα,
757. εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δ.,
1111. ἀμέλει, κομεῖ τοῦτον εὐφρωσύνην δ.
Σ. 812. ῥοφεῖν ἐὰν δῇ τι. Φιλ. τοῦτ' αὖ δ.
Ei. 332. τὸ σκέλος βίβαντες ἤδη λήγομεν τὸ δ.
1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δ. εἶπεν·
Ο. 353. πού 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δ. κέρας.
δεξιός. Α. 629. οὖπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δ. ἔστιν·
Ι. 228. καὶ τῶν θεατῶν ὕστις ἐστὶ δ.,
Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δ. εἶναι,
Σ. 1265. πολλάκις δὴ 'δε�' ἐμαυτῷ δ. πεφυκέναι,
1315. οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὧν δὴ δ.
Ei. 190. Τρηγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δ.,
δεξιότητος. Ι. 719. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δ. τῆς ἐμῆς
Σ. 1059. ὀζήσει δ.
Β. 1009. δ. καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
δεξιοῦ. Β. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δ.
Β. 540. δ. πρὸς ἀνδρὸς ἐστι
1121. πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δ.
δεξιοῦς. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἰγνῶμενος εἶναι θεατὰς δ.
Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δ.
834. καὶ μηδὲν εἴτης ἀλαζὼν ἄνδρας δ.
Π. 387. ἐγωγε καὶ τοὺς δ. καὶ σώφρονας
δεξιῶν. Σ. 1175. ἀνῆρμαι παρόντων πολυμαθῶν καὶ δ.;
δεξιῶς. Ι. 1377. σοφὸς γ' ὁ φαῦς, δ. τ' οὐκ ἀπέδωκε.
Σ. 1345. ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὡς δ. ὑφειλόμην
Ei. 1230. ὧδί, παραθίντι τρεῖς λίθους. οὐ δ.;
Ο. 9. τῶν μοι παραινεῖς; δ. μέντοι λέγεις.
Ek. 241. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δ.
δεξιώτατα. Ν. 148. πᾶν δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δ.
δεξιώτατον. Ι. 421. ὦ δ. κρέας, σοῦδός γε προὐνόησαν
δεξιώτατος. Ι. 753. οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δ.,
Ek. 408. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δ.
δεξιώτερον. Σ. 65. ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δ.,
δέξομαι. Ο. 1312. ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δ.
δέοι. Ei. 926. βοῦ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βηθεῖν ποι δ.
Α. 1132. εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύοιεν δ.;—
δεοίμην. Β. 110. τοὺς οὐδὲ φράσειας, εἰ δ., οἷσι οὐ δίομ'. Σ. 1426. οὐ λέγε. δικῶν γάρ οὐ δ. οὐδὲ πραγμάτων.
Α. 927. ἀλλ' οὐ δ. οὐδὲν ἐγωγε. ΜΤ. μὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
δέομαι. Ν. 429. ὦ δέσποινα, δ. τοὐνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν
Ο. 1424. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δ. πτερὰ λαβὼν

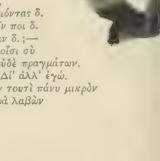

δέομαι. Α. 501. σωστέον, ὦ τᾶν. ΠΡ. κεἰ μὴ δ.; ΑΥ. τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον
934. μὰ Δί' οὐ δ. γαγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Β. 44. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δ. γάρ τί σου.
71. τί βουλόμενος; Δι. δ. ποιητοῦ δεξιοῦ.
δέομαί. Α. 448. ἀτὰρ δ. γε πταχικοῦ βακτηρίου.
δεέμεθ'. Ει. 474. οὐδὲν δ., ἀνδρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
δεόμεθα. Ι. 673 οὐ δ. σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
Σ. 857. ὅσαν δ., πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Α. 1164. ἄσπερ πάλαι δ. καὶ Βλιμάδδομες.
δεόμενοι. Ο. 1306. πτερῶν δ. καὶ τρίπαν γαμβαυτύχων·
Π. 664. ἡναν δέ τινες κάλλοι δ. τοῦ θεοῦ;
δεομένοις. Εκ. 415. ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δ. οἱ κναφῆς
Π. 830. λαβὼν ἐπῆρκον τοῖς δ. τῶν φίλων,
δεόμενον. Α. 1157. δ., ἡ δ' ἀπτημένη
Εκ. 412. ὁράτε μέν με δ. σωτηρίας
δεόμενος. Α. 451. πολλῶν δ. σκεναρῶν· νῦν δὴ γενοῦ
Ο. 1557. δ. ψυχὴν ἰδεῖν, ἡ
Α. 875. οὐ γὰρ δ. οὐδὲν ἐπκαλεῖς ἐμέ.
876. ἐγὼ οὐ δ.; ἐπιτεπραμένος μὲν οὖν.
Εκ. 935. δ. οὐδέν. ΓΡ. Α. νὴ Δί', ὦ φίνυλλα σύ.
978. τοῦ δαί δ. δᾷδ' ἐγὼ ἐκφανῶ.
Π. 54. καὶ τοῦ δ. ἦλθε μετὰ κῶν ἐνθαδί.
Γε. 510, 1. πλὴν εἴ τις πρίαιτο δ.
δεομένους. Ο. 27. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δ.
Π. 835. εὐηργέτησα δ. ξένιν φίλους
δεομένω. Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δ. δεῦρ' ἤλθετον·
δεομένων. Α. 538. κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δ. πολλάκις.
Ο. 47. τὼν ἑσπατα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δ.,
δέον. Ν. 859. ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δ. ἀπώλεσα.
Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δ. αὐτοὺς
Α. 422. κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δ.,
1237. ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἀβέων δ.,
δέοντα. Ει. 764. παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δ.
δέοντ'. Ει. 272. ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἀν δ. τῇ πόλει.
δέοντος. Α. 57. ἅπαντα δρῶσας τοῦ δ. ὕστερον.
δέος. Εκ. 650. ὥσ' οὐχὶ δ. μή σε φιλήσῃ. ΒΛ. δεινὸν μίντἂν ἐπεπόνθη.
δέους. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δ. δὲ τῆς μορίλης μοι συχνὴν
Α. 581. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ τὼν ζάβων λάγγιᾶ.
Ι 231. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ αὐτὼν οὐδεὶς ἠθέλε
Ει. 933. ὑπὸ τοῦ δ. λέγασ' Ἰωνικῶν ὦι,
Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δ. ΠΕ. ὦ δειλότατον οὐ θηρίον,
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δ. ΓΡ. Β. θάρει, βάδιζ· ἔνδον κεσεῖ.
Π. 693. ἐπὸ τοῦ δ. βδέουσα δρμήτερον γαλῆς.
δεούσας. Γε. 79, 2. κοτύλης δ. οἶκαδ' ἀπολογίζεται.
δεουσῶν. Γε. Μ. Ηρω. 7. ὀβολῶν δ. τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.
δεπάσεσιν. Ει. 1093. ἔσπενδον δ.· ἐγὼ δ' ὀδὼν ἡγεμόνευον.
δέρειν. Σ. 485. ἢ δέδοκτα! μοι δέρισσαι καὶ δ. δι' ἡμέρας.
Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκρίτου, κύνα δ. δεδαρμένην.
δέρεσθαι. Σ. 485. ἢ δέδοκτα! μοι δ. καὶ δέρων δι' ἡμέρας.
Δέρκετου. Α. 1028. ἀλλ' εἴ τι κῆδει Δ. Φυλασίου,
δέρκομαι. Θ. 700. ὦ πότνια Μοῖραι, τί τόδε δ.
Β. 1337. φύνια φύνια δ.,
Δερκύλον. Σ. 78. ὀδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δ.
δέρμ'. Ει. 746. ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δ. ἔπαθες; μῶν ὑστερικὴν εἰσέβαλέν σοι
δέρμα. Ι. 29. ὀτιὴ τὸ δ. δεῤῥοφέναν ἀπέρχεται.
Ι. 316. ὅστις ὑποτέμαν ἐπῶλεις δ. μοχθηροῦ βοὸς
Ν. 1395. τὸ δ. τὼν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
Θ. 758. τουτὶ τὸ δ. τῆς ἰερίας γίγνεται.
Β. 528. κατόδου τὸ δ. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
δέρματι. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΙ. νὴ Δί' πλὴν γε περὶ τῷ δ.
δέρματος. Σ. 429. τὰς χελώνας μακαρεῖν σε τοῦ δ.
Σ. 1292. ἰὼ χελῶναι μακάραι τοῦ δ.,
δερῷ. Ι. 370. δ. σε θύλακον κλοπῆς.
δέρων. Β. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δ.,
δεσαύχενες. Γε. 648. δ.
δέσμ'. Ει. 1073. οὐπω δέσφατον ἦν Εἰρήνης δ ἀναλῦσαι.
Θ. 1013. τά δ. ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἐτ' ἐσθ' ὅτι
δεσμά. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δ. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Γε. 221. δ. καὶ κατάπτησαμα.
δεσμίῳ. Θ. 1035. παῖων, δ, δὲ,
δεσμοῖσιν. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν πυνοῖδ δ. ἐμ-
δεσμῶν. Θ. 1108. λύσόν με δ. ΤΟ. οὐκ μὴ λαλῆσι σύ.
δέσποθ'. Σ. 821. ὦ δ. ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
Ει. 275. ἀνύσας τι; ΚΤ. ταῦτ', ὦ δ. ΠΟ. ἥκέ νυν ταχύ.
385. μηδαμῶς, ὦ δ. Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε παῦ', ὦ δ. Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
δέσποθ'. Ει. 711. ὦ δ. Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελύσας;
Ει. 824. ὦ δ., ἥκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ πιθύμην τινός.
Β. 318. τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖν', ὦ δ., οἱ μεμηνμένοι
δέσποιν'. Ει. 271. εὖ γ', ὦ πότνια δ. Ἀθηναία, τοιῶν
Ει. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δ., ἀφησόμεσθά σου.
Π. 533. τὼν χειροτέχνην ὥσπερ δ. ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
644. ταχέως ταχέως ῥφῖ' οἴνον, ὦ δ., ἵνα
738. ὁ Πλοῦτος, ὦ δ., ἀνεστήκει βλέπων·
δέσποινα. Ει. 976. δ. χορῶν, δ. γάμων,
Ο. 577. δ. Κυβέλη, στρυσθὶ, μήτηρ Κλεοκρέτου.
Α. 203. δ. Πειθοῖ καὶ κλεῖς φιλοστρηνία,
317. δ. Νίκη ῥιγγτικοῦ, τὼν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Θ. 286. δ. πολυτίμητε Δήμητρ φίλη
413. δ. γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
Εκ. 1113. αὐτή τέ μοι δ. μακαριωτάτη,
δέσποιναι. Ν. 266. ἄρθητε, φάνητ', ὦ δ., τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Ν. 356. χαίρετε τοίνυν, ὦ δ.· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλω,
429. ὦ δ., δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
δέσποιναν. Γε. 116. τὴν δ. ἐριδεῖς.
δεσποίνῃ. Ι. 763. τῇ μὲν δ. Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
δεσποσύνων. Θ. 43. τὼν δ. μελοποιῶν.
δέσποτ'. Ι. 960. μὴ δῆτά πώ γ', ὦ δ., ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
Ν. 264. ὦ δ. ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἄηρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Σ. 875. ὦ δ. ἄναξ, γείτον ἀγαιεῖ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,
Ει. 90. ὦ δ. ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
399. δ., ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
Θ. 988. δ.· ἐγὼ δὲ κώμοις
Εκ. 1129. ὦ δ., ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
Π. 20. ὦ δ., ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
δέσποτα. Α. 247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἐστ', ὦ Διόνυσε δ.,
Σ. 142. ὦ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. ταῦτ', ὦ δ.
389. ὦ Λύκε δ., γείτων ἥρως· οὐ γὰρ εἴσπερ ἐγὼ κεχάρησα,
420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δ.;
Ει. 257. ὡς δρμυδς. ΚΤ. οἰμοι μοι τάλας, ὦ δ.
377. ἡμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δ.
389. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὦναξ δ.;
875. σάφ' ἴσθι, κἀλήθρβη γε φιλεῖ. ΟΙ. ὦ δ.,
Ο. 835. Ἄρεως νεοττός. ΕΤ. ὦ νεοττὲ δ.·
Α. 940. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μίσρον, ὦ δ. δ.
Β. 1. εἴπω τι τὼν εἰαφίτων, ὦ δ.,
272. ἰαῦ. ΔΙ. βάβιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δ.
301. ἰοὺ ἰοὺ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δ.
Π. 67. καὶ μὴν δ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δ.
Γε. 492. τὸ δ' αἷμα λέλαβας τούμὸν ὦναξ δ.
δεσπόται. Β. 812. ἀλλ' εἰσίαμεν ὡς ὅταν γ' ἀφ' δ.
δεσπότας. Β. 694. καὶ Πλαταιὰς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δ.
δεσπότῃ. Ι. 53. ὃ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ. τῷ δ.
Θ. 341. προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρίπλισεν τῷ δ.,
Β. 746. ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δ.
810. φοῦσι ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δ.
Π. 253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δ. ταυτὼν θύμον φαγὼντες,
δεσπότην. Ι. 47. ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δ.
Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ εἰᾷ τὸν δ.
Ν. 1458. τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δ.,
Σ. 442. δηλαδὴ· καὶ νῦν γε τούτω τὼν παλαιὼν δ.
Ο. 60. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῦς τὸν δ.
80. οἷσθ' οὖν ὁ δράσων, ὁ τροχίλε; τὸν δ.
Εκ. 1125. ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δ.,
Π. 12. μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δ.,
740. τὸν δ.' τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθὺς
1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δ. τρέχων ταχύ,
Γε. 78, 1. ὥρα βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δ.·
414, 3. ᾤδομεν εἰς τὸν δ. ἐγκώμιον.
δεσπότῃς. Ι. 40. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δ.
Σ. 67. ἔστιν γὰρ ἡμῖν δ. ἐκεινοσὶ
Ει. 54. ὁ δ. μου μαίνεται κανὼν τρόπον,
80. ὁ δ. γάρ μου μετέωρος αἴρεται
Ο. 71. ἀλεκτρυόνος; ΤΡ. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δ.
Β. 670. ὁ δ. γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
739. ὁ δ. σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
742. ὅτι δούλος ὢν τοιαῦτα δρᾶσκεις εἶναι δ.
950. χῷ δ. χῇ παρθένος χῇ γραῦς ἀν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
Π. 201. ἔχειν με, ταύτης δ. γεύησομαι.
260. } ὅτου χάριν μ' ὁ δ. ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
281. }
262. ὁ δ. γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντες
285. ἄγων ὁ δ., ἵν ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
633. ὁ δ. πέπραγεν εὐτυχέστατα,
819. καὶ νῦν ὁ δ. ὑμᾶς ἐν θεῷ δουδυτεῖ
δεσπότου. Ι. 20. ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δ.

δεσπότου. Σ. 87. φράσω γὰρ ἤδη τὴν νίνσον τοῦ δ.
Π. 2. δοῦλων γενέσθαι παραφρονοῦντος δ.
319. βουνήσομαι τοῦ δ.
1139. καὶ μὴν ὁπότε τι σκενάριον τοῦ δ.
δεσποτῶν. Β. 750, ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δ.
δετάς. Σ. 1361. ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δ.
δεῦρ'. Α. 155. οἱ Θρᾶκες ἴτε δ., οὗτι Θέωρος ἥγαγεν.
Α. 1118. παῖ παῖ, καθεῦλον μοι τὸ δέρυ δ. ἐξω φέρε.
Ι. 148. ἀλλαυτοπῶλα, δεῦρο δ., ὦ φίλτατε,
150. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δ. ἐλθ', ἵνα πύθῃ
559. δ. ἐλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
586. δ. ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
725. ὦ Δῆμε, δ. ἐξέλθε. ΛΑ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,
1335. ὦ φίλται' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δ.. Ἀγορᾴκριτε.
1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δ. ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Ν. 58. δ. ἐλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕ. δὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
607. ἡνίχ' ἡμεῖς δ. ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάμεθα,
690. ὅπως ἄν; ὠδὶ, δεῦρο δ., Ἀμυνία.
866. εὖ γ' οὖτι ἐπείσθην. δεῦρο δ., ὦ Σώκρατες,
932. δ. ἴθι, τοῦτον δ' ἐα μαίνεσθαι.
1485. τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δ., ὦ Ξανθία,
Σ. 138. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δ. ἄτερος;
1099. τὼν ψόρων δ. ἐσμὲν, ὦν κλέ-
Εἰ. 79. οἶμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δ., ὦ γείτονες·
184. πῶς δ. ἀνῆθθε, ὦ μιαρῶν μιαράτατε,
298. καὶ νησιώτα, δ. ἴτ', ὦ πάντες λεῷ,
709. ὦ φιλτάτη, δ. ἐλθὲ καὶ δὸς μοι κύσαι.
726. τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεὸν. ΤΡ. δ., ὦ κόραι,
845. καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δ. αὖθις πάλιν·
1021. θύσας τὰ μικρὰ ἐξελῶν δ. ἐκφέρε,
1266. σὺρρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δ., ἵνα
1329. δ., ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δ. ἤθετον·
120. ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δ. ἀφίγμεθα,
252. δ. ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
318. ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δ. ἀφίχθον ὧν ἐμέ.
372. καὶ διδᾷοντές τε δ. ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δ. ἐπανάκρουσαι πάλιν.
660. κατάλειφ' ὅλον δ. ἐκβιβάσας. ἴτω παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
916. ἀτὰρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δ. ἀνεφθάρης;
1351. διὰ τοῦτα μέντοι δ. ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
1418. τίς ὁ πτερῶν δ. ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
1647. δ. ὡς ἐμὲ ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
Α. 64. ὡς δ. ἰοῦσα θούκατεινον ἤρετο.
71. τί δ', ὦ θεοῖ ἐχθρᾶ, οὐ δὰ ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
738. χώρει πάλιν δ. ΓΤ. Β. ἀλλὰ γὴ τὴν Φωσφόρον
829. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δ. ὡς ἐμὲ
1135. εἰς μὲν λόγος μοι δ. ἀεὶ περαίνεται.
1271. δ. ἴθι, δ., ὦ
Θ. 65. Ἀγάθωνά μοι δ. ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ·
585. αὐτοῦ γέροντα δ. ἀναπέμψαι τήμερον.
617. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδεῖ δ. ὡς ἐμέ;
634. οὐδὲν λέγεις. δ. ἐλθὲ, δ., ὦ Κλείσθενες·
646. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΤ. Ε. μάλλὰ δ. ἥκει πάλιν.
893. οὗτος πανουργῶν δ. ἀνῆθθεν, ὦ ξένε,
Β. 81. κἂν ξυναποδρᾶναι δ. ἐπιχειρήσειέ μοι·
301. τὴ ἤτερ ἔρχει. δεῦρο δ., ὦ δέσποτα.
503. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δ. εἰσιθι.
549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δ. ἔλθ', ὁ πανούργους οὐτοσὶ,
613. εἰ πάσσ' ἤλθον δ., ἐθέλω τεθνηκέναι,
1518. δ. ἀφίκομαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Ἐκ. 124. δ. ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
496. ἀλλ' εἶα δ. ἐπὶ σκιᾶς
734. σοῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δ. ἔξιθι,
751. ἴστω παρ' αὐτὴν, δ. ἴθ' ἡ κομψότρια.
759. ἐνταῦθα· σὺ δὲ δ. ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
882. παρούσα. Μοῦσαι, δ. ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔσω δ. ὡς ἐμέ.
1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δ. ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
1058. ἔπου, μαλακίων, δ. ἀνύσας καὶ μὴ λάβοι.
1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δ. ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οὖν.
1083. οὐκ οἶσθα; βαδεῖ δ. ΝΕΑ. ἀφέτω νύν μ' αὐτηί.
1106. ὑπὸ ταῦδε ταῖν κασαλβάδοιν, δ. ἐσπλέων,
Π. 231. εἴσω μετ' ἐμοῦ δ. εἰσιόν· ἡ γὰρ οἰκία
283. δ. ἤλθομεν, πολλῶν θόμων ῥίζας διεκπερῶντες.
δευρί. Ι. 162. ὦ μᾶρε, ποίας κοιλίας; δ. βλέπε.
Ι. 273. ἡν δ' ἐστεκλίνη γε δ., τὸ σκέλος κυρβδάσει.
Ν. 323. βλέπε νυν δ., πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
506. ἀνύσας τι δ. θᾶττον; ΣΤ. ἐς τὰ χεῖρέ νυν
δευρί. Ν. 632. αὐτὼν καλῶ θύραζε δ. πρὸς τὸ φῶς.
694. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δ. ΣΤ. τί δρῶ;
889. χώρει δ., δεῖξον σαυτὸν
Σ. 1208. παῦ· ἀλλὰ δ. κατακλινεῖς προσμάνθανε
1423. ἀλλ' ἐλθὶ δ. πρότερον, ἐπιτρέπειε ἐμοὶ,
Εἰ. 1024. σχίζας δ. τιθέναι ταχέως
1102. ἔγκει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δ.
Ο. 202. δ. γὰρ ἐμβᾶς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Θ. 25. βᾶδιζε δ. καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδοὺ.
Β. 609. χωρεῖτε δ. καὶ μάχεσθε τουτῳί.
1077. καὶ πλεῖν δ. καθῆς ἱκέτας.
1169. ὡς ἐμὲ δ. καὶ μὴ μέλλειν·
Ἐκ. 1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δ. μὲν οὖν.
1084. δ. μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμ'. ΝΕΑ. ἡν ἤδι μ' ἀφῇ.
δεῦρο. Α. 239. οὗτος αὐτὸς ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δ. πᾶς
Α. 245. ὦ μῆτερ, ἀνάδοσ δ. τὴν ἐτνηρυσιν,
365. θεῖ δ. τοὐπέζηρον ἐγκείρει λέγειν.
665. δ. Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνικὴ.
888. τὴν ἐσχαραν μοι δ. καὶ τὴν βριβῖδα.
1061. φέρε δ. τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ τῷ μύτῃ,
1063. ὑπεχ' ὧδε δ. τοὐξελειπτρον, ὦ γύναι.
1097. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δ. τὸν γύλιον ἐμοί.
1098. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δ. τὴν κίστην ἐμοί.
1101. θρῖον ταρίχους οἶσε δ., παῖ, σαπροῦ.
1103. ἐνεγκε δ. τὸν πτερῶν τὼ 'κ τοῦ κρώνου.
1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δ. τὴν χορδὴν φέρε.
1124. φέρε δ. γοργύνωτον ἀσπίδος κύκλον.
1132. φέρε δ., παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
Ι. 148. ἀλλαυτοπῶλα, δ δεῦρ', ὦ φίλτατε,
591. νὺν οὖν δ. φλαγθεῖ δεῖ
1217. βᾶδιζε γοῦν καὶ δ. πρὸς τὴν Παφλαγόνα.
Ν. 575. ὡ σοφώτατοι θεαταί, δ. τὸν νοῦν πρόσχετε
690. ὅπως ἄν; ὠδὶ, δ. δεῦρ', Ἀμυνία.
866. εὖ γ' οὖτι ἐπείσθην. δ. δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
1485. τῶν ἀδολεσχῶν. δ. δεῦρ', ὦ Ξανθία,
Σ. 267. πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δ. πρὸς τὸ πλῆθος;
347. ἤτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταθῆναι δ. ποιήσει.
423. δ. κεφέναι πρὸς ἡμᾶς ἐν κίστῃ εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
433. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δ. καὶ Μασυντία,
529. ἐνεγκάτω μοι δ. τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
843. ἴθι νυν, ἀγ' αὐτὸ δ. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
1341. ἀνάβαινε δ. χρυσομηλολόνθιον.
1378. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δ. σύ;
Εἰ. 79. οἶμοι τάλας· ἴτε δ. δεῦρ', ὦ γείτονες·
301. δ. τᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τᾶς σωτηρίας.
881. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δ. σύ
1115. ἄγε δὴ, θεαταί, δ. συστηλαγχανεύετε
1316. εὐθηναῖόν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δ. κομίζειν,
Ο. 259. δ. δ. δ δ.
320. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δ. πρεσβύτα δύο·
426. τὸ δ. προσβιβᾷ λέγων.
646. ἄμφω. ΠΕ. δεῦρο δεῦρο. ΕΠ. δ. τοίνυν εἴσιτον.
1022. ἐπίσκοπος ἥκω δ. τῷ κνάμῳ λαχὼν
1024. ἐπεμψέ δὲ τίς σε δ.; ΕΠΙ. φαῖλον βιβλίον
1039. ἥκω παρ' ὑμᾶς δ. πανήσων. ΠΕ. τὸ τί,
1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δ., πυρῆς πρῶην βλέπων.
1186. καὶ τόξα· χώρει δ. πᾶς ὑπηρέτης·
1305. ἥξουσ' ἐκείθεν δ. πλεῖν ἡ μόρμοι
1379. τί δ. πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
1459. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δ., σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
1532. ἥξουσι πρέσβεις δ. περὶ διαλλαγῶν
Λ. 62. πρώτας παρέσεσθαι δ. τὰς Ἀχαρνέων
585. δ. ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἐν, κἄπειτα ποιῆσαι
621. δ. συνιελπλυθέτες ἀνδρες ἐς Κλεισθένους
873. κατάβηθι δ. ΜΤ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτός· οὔ.
1101. ἐπὶ τί πάρεστε δ.; ΑΔ. περὶ διαλλαγᾶν
1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δ. Περικλέιδας ποτέ
1263. μόλε δ., παρέστε σιά.
Θ. 229. πρόδῳς με. χώρει δ. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγὼ.
283. ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δ. καὶ πάλιν οἴκαδε.
319. οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δ.
623. ἀνῆθθες ἤδη δ. πρότερον; ΜΝ. νὴ Δία,
666. καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δ. πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
1119. ἀτὰρ εἰ τὸ πρωτὸ δ περιστραμμένον,
1137. δ. καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
Β. 190. ἐσβαινε δ. Δί. παῖ, δ. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω.
272. ἰαῦ. Δι. βᾶδιζε δ. ΞΑ. χαίρ', ὦ δέσποτα.
301. ἴθ' ἤπερ ἐρχεῖ. δ. δεῦρ', ὦ δέσποτα.
395. νὺν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δ.
399. ἤδιστον εὐρὼν, δ. συνακολούθει

δεῦρο. Β. 521. ὁ παῖς, ἀκολούθει δ. τὰ σκεύη φέραν.
652. ἄνθρωπος ἱερός. δ. πάλιν βαδιστέον.
658. τί τὸ πράγμα τουτί; δ. πάλιν βαδιστέον.
1306. αὐτη κροτοῦσα; δ. Μοῦσ' Εὐριπίδου,
Ex. 695. τάδε λέξουσιν· δ. παρ' ἡμᾶς·
730. χώρει σύ δ. κιναχύρα καλὴ καλῶς
738. φέρε δ. ταύτην τὴν ὑβρίαν, ὑβριαφόρε,
952. } δ. δὴ δ. δὴ,
960. }
1054. βάδιζε δ. ΝΕΑ. μηδαμῶς με περιδῆς
1088. σιγῆ βάδιζε δ. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
Π. 260. } ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δ.
281. }
265. ἔχων ἀφίκτια δ. πρεσβύτην τιν', ὦ ποντροί,
1194. ἀλλ' ἐκδότω τὸν δ. ὀᾶδας ἡμέρας,
Fr. p. 514. πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δ. σχηματίζαντες.
421. δ. ἡτραίαν ᾠφρετε δ. μετὰ κολλάβων
431. δ. δ' οὐκ ἀπίδραμεν.

δεῦρό. Α. 178. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δ. σοι σπονδὰς φέρων
Ι. 8. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δ. νυν πρόσελθ', ἵνα
Ν. 91. νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δ. νυν ἀπόβλεπε.
Ο. 1414. δδ' αὖ μινυρίζων δ. τις προσέρχεται.
1693. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δ. μοι.
Α. 930. ἅπαντα δῆτα; ΚΙ. δ. νυν, ὦ χρύσιον.
Ο. 279. ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. δ. νυν, ὦ θρᾶτθ', ἔπου.
1115. φέρε δ. μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἁβαμαι κύρης·
Β. 871. ἴδι νυν λιβαωτὸν δ. τις καὶ τὴν δότω,
1368. ἴτε δ. νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με.
Ex. 952. φίλον ἐμὸν, δ. μοι

Δεύς. Α. 911. Θείβαθεν, ἔτταω Δ. ΝΙ. ἐγὼ τοίνυν δδὶ

δευτέρα. Ν. 1131. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δ.,

δευτεριάζειν. Ex. 634. ἴσαν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δ.

δεύτερον. Σ. 576. δ. αὖ σου τοιαῦτ' γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχώνην·
Ο. 896. δεῖ μὲ δ. μέλος
1420. πτερῶν πτερῶν δεῖς· μὴ πύθῃ τὸ δ.
Θ. 631. τί δὲ μετὰ τοῦτο δ.; ΜΝ. πρυὐπίνομεν.
Β. 1519. σοφίᾳ κρίνω δ. εἶναι.
Ex. 31. ἡμῶν προσιόντων δ. κεκόκκυκεν.
390. οὐδ' εἰ μὰ Δία τοτ' ἤθελες, ὅτε τὸ δ.

δεύτερος. Ι. 132. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπῶλης δ.

δεύω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δ., πέττω, καταλῶ.

δέφεσθαι. Ex. 709. ἐν τοῖς προθύροισι δ.,

δεφόμενος. Ι. 24. ὥσπερ δ. νὺν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

δεφόμενός. Ει. 290. δ. ἀστ' ἠδε τῆς μεσημβρίας,

δεφόμενων. Ι. 29. ὅτιὴ τὸ δέρμα δ. ἀπέρχεται.

δίχ'. Θ. 503. δ ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·

δίχεσθ'. Ο. 1729. καὶ νυμφιδίοισι δ. ᾠδαῖς

δίχεσθαι. Εκ. 821. ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δ. μηδένα

δίχεσθε. Ει. 905. ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δ. τὴν Θεωρίαν.
Ο. 1708. δ. τὸν τύραννον ὀλβιοῦς δόμοις.

δίχεται. Ο. 937. Μοῦσα τῶδε δῶρον δ.·
Θ. 346. ἡ καὶ δ. προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
Fr. 318. ἀγὼν πρῴραιν οὐ δ.

δίχηται. Α. 1050. δ. κατὰ τὴν στήλην,

δίχομαι. Α. 199. ταύτας δ. καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι.
Ο. 1276. δ. τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τιμῶσί με;
Β. 589. δ. τὸν ὅρκον, κἀπὶ τοῦτο ἱστοὺς λαμβάνω.

δεχόμεθα. Θ. 312. δ. καὶ θεῶν γένος
Fr. 156, 3. ἐὰν μὲ τὼν ἀρχῶν ἀφῆτε. δ.·

δεχόμεσθα. Ο. 646. ἄμφω. ΠΕ. δ. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

δέχονται. Ν. 1196. τῶν οὐ δ. δῆτα τὴ νουηνηία

δίχου. Ι. 909. ἴδοῦ δ. κέρνον λαγῶ τῳφθαλμιδίω περιῇν.
Σ. 736. σὺ δὲ παρὼν δ.
Ει. 1204. καὶ ταῦθ' δ. τι βούλει ποίεα· καὶ ταυτὶ δ.·
Π. 63. δ. τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

δή. Α. 1. ὅσα δ. δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ.
Α. 753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νὺν; ΜΕ. οἷα δ. κ.τ.λ.

δῆ. Β. 265. κἀν με δ. δι' ἡμέρας,
Π. 216. ἐγὼ γὰρ, εἴ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δ. μ' ἀποθανεῖν,

δήγματος. Π. 885. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δ.

δηθ'. Ι. 6. κάκιστα δ. οὗτός γε πρώτοι Παρλαγόνων
Ν. 193. τί δ. ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
403. οὐκ οἶδ' ἀπὸ τῶ σὺ λέγεαν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δ. ὁ κεραυνός;
696. μὴ δ., ἱκετεύω σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρῆ.
791. οἴμοι, τί οὖν δ. ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
1097. τί δ. ὁρᾷς;

δηθ'. Σ. 350. ἔστιν ὁπῇ δ. ἤντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἴης διορύξαι.
354. μέμνησαι δ., ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
Ει. 863. οἰμαι. τί δ., ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
1027. κάπειτα δ. οὕτω σιωπῇ διαπέτει
Λ. 985. κάπειτα δόρυ δ. ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
1159. τί δ. ὑπηρχμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
Θ. 706. δεινὰ δ., ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
751. μὴ δ., ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὃ τι χρῄζεις ποίει
Β. 11. μὴ δ., ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
28. οὐ δ. ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
167. μὴ δ., ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
784. τί δ. ὁ Πλούταν δρᾶν παρασκευάζεται;
914. μὰ τὸν Δί' οὐ δ. Ετ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἤρειδεν ὀρμαθοὺς ἀν
1089. μὰ Δί' οὐ δ., ὥστ' ἐπαφαύσαθην
Εκ. 640. ἀγχουσι. τί δ., ὅταν ἄγνως ᾖ, πῶς οὐ τότε κάπιχεσοῦσιν;
Π. 937. μὴ δ.· ἱερὸν γὰρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

δῆλα. Σ. 463. ἄρα δῆτ' οὖν αὐτὰ δ.
Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δ. δὲ τάγα.

δῆλά. Ει. 942. ὡς ταῦτα δ. γ' ἐσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.

δηλαδή. Σ. 442. δ.· καὶ νὺν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Εκ. 1157. σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δ. κρίνειν ἐμέ.

δῆλη. Α. 92. δ. 'στὶν οὐτα ταυταγὶ τἀντεῦθεν.
Α. 919. ἢ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δ.' στὶν καλῶς.

Δηλίαισι. Θ. 334. καὶ ταῖσι Δ., τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,

Δήλιε. Ν. 596. Δ., Κυνθίαν ἔχων

Δηλίοις. Θ. 333. καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δ.

Δηλίῳ. Ο. 870. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δ., καὶ Λητοῖ Ὀρτθηλοῖ. Π. 587. οὐκοῦν τοῦτῳ δῆπου δ. τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκείνος·

δηλοῖς. Π. 269. δ. γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

δήλον. Ν. 1350. δ. τὸ λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
Ο. 704. πολλοὶ δ.· πετόμεσθα τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σὺν-εσμεν·
Θ. 1013. τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δ. οὖν ἐσ' ἔσθ' ὅτι
Εκ. 719. ἀπαξαπάσας. ΒΛ. ἵνα τί; ΠΡ. δ. τουτογί.
Π. 48. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΛ. δ. ὅτιὴ καὶ τυφλῷ
826. δ. ὅτι τῶν χρηστῶν τις. ὡς ἑοίκασ, εἶ.
873. ὁ συκοφάντης. δ. ὅτι βουλιμῷ.
988. εἴρηκας, ἀλλὰ δ. ὅτι σ' ἠχχίνετο.
1003. δ. ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.

δῆλόν. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ' ἄταρ δ. γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνων

Δήλον. Θ. 316. Δ. ὃς ἔχει ἱερία.
Β. 659. "Ἀπολλον, ὃς που Δ. ἢ Πύθων' ἔχεις.

δῆλος. Ι. 245. ὁ κονιορτὸς δ. αὐτῶν ὡς ὀμοῦ προσκειμένων.
Ει. 913. καὶ νὺν σύ γε δ. εἶ·
Ο. 125. ἀριστοκρατεῖσθαι δ. εἶ ζηλῶν. ΕΥ. ἐγώ;
1407. Κεπροῖδα φυλήν; ΚΙ. καταγελᾷς μου, δ. εἶ.
Π. 333. προσιόντα· δ. δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος

δῆλός. Ι. 330. ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δ. ἐστιν αὐτόθεν,
Σ. 735. καὶ δ. ἐστιν εὖ ποιῶν·
912. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δ. ἐσ'· ἐμοιγέ σοι
Ει. 1048. τί πορ' ἄρα λέγεις; ΤΡ. δ. ἐσθ' οὔτός γ' ὅτι

δηλοῦμεν. Εκ. 7. σοὶ γὰρ μόνῳ δ., εἰκότως, ἐπεὶ

δηλοῦν. Εκ. 576. μυρίασιν ἀφελαίαισι βίου, δ.

δηλωθήσεται. Β. 1303. θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δ.

δηλώσομεν. Εκ. 3. γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δ.·

Δῆμ'. Ι. 732. ὅτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δ., ἐρραστήτ τ' εἶμὶ σύν.
Ι. 747. ὦ Δ., ἵν' εἴδῃς ὁπότερος νῷν ἐστὶ σοι
769. κἄγωγ', ὦ Δ., εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατιμηθεὶς,
777. τοῦτο μὲν ὦ Δ., οὐδὲν σεμνὸν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
820. οὐκοῦν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δ., ἐστὶν μ' ὑπὸ τοιουτί.
1152. ὦ Δ., ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
1173. ὦ Δ., ἐναρῶῶς ἡ θεὸς σ' ἐκποιεῖ,
1207. τί οὖ διακρίνεις, Δ., ὁπότερός ἐστι νῷν
1341. ὦ Δ., ἐρραστῆς εἶμι σὸς φίλτατέ σε
Δημ'. Ι. 273. ὦ πόλις καὶ δ., ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι,

δημαγωγεῖ. Β. 419. νυνὶ δὲ δ.

δημαγωγία. Ι. 191. ἡ δ. γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ

δημαγωγικά. Ι. 217. τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δ.,

Δημοκίδιον. Ι. 823. μαρώτατος, ὦ Δ., καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,

δήμαρχοι. Fr. 412. δ.

δήμαρχός. Ν. 37. δάκνει με δ. τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

Δήμε. I. 50. ὦ Δ., λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.
I. 725. ὦ Δ., δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,
773. καὶ πῶς ἂν ἐμοὶ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὦ Δ., γένοιτο πολίτης;
850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δ., μηχάνημ', ὅν', ἢν σὺ βούλῃ
905. ὦ Δ., μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ῥοφήσει.
1111. ὦ Δ., καλήν γ' ἔχεις
1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δ., θεραπεύσω καλῶς.

Δήμέ. I. 910. ἀπομιξάμενος ὦ Δ. μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποῴῶ.

δῆμε. Ex. 205. ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ Δ., τούτων αἴτιοι.

δημηγορεῖν. Σ. 35. δ. φάλαινα πανδοκεύτρια,
Ex. 400. οὐ δεινὰ τολμᾶν τοιοῦτ' δ
δημηγορήσει. Ex. 111. δ.; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.

δημηγορήσων. Ex. 429. δ., κἀπεχείρησεν λέγειν

δημηγορούσι. N. 1003. δ. δ' ἐκ τίνων;

δημηγορῶν. I. 956. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δ.

Δήμητρ. Θ. 286. δίσσοινα πολυτίμητε Δ. φίλη

Θ. 384. Δ., ἀγνῶν ὀργίων
880. Δ. ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,

Δημήτηρ. O. 580. κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δ. πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Δήμητρ'. A. 708. ὃς μὰ τὴν Δ., ἐκείνος ἠνίκ' ἦν Θουκυδίδης,

I. 833. νὴ τὴν Δ., ἢ μὴ ζῶην,
1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.

N. 455. νὴ τὴν Δ. ἐκ μου χρῶβήν,

Σ. 1442. οὔ τοι μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,

O. 517. νὴ τὴν Δ. εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὖνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
Δ. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνταυ
500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὴν Δ. ἀδικῶν γε.
Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενῶ
Ex. 662. νὴ τὴν Δ. εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
Π. 364. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. ἀγαίνειν μοι δοκεῖς.

Δήμητρα. I. 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. καταπρίξει τάλαντα πολλὰ
I. 812. νὴ τὴν Δ. Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;
941. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δ.
N. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δ. τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Σ. 629. νὴ τὴν Δ., δέδοικα. ἐγὼ δ'
B. 42. οὔ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι μὴ γελᾶν·
383. Δ. θεὰν, ἐπικωμώντες ζαθέιαις μολπαῖς κελαδεῖτε,
667. οὔ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι τοι μαθεῖν
1067. νὴ τὴν Δ., χτεῖνα γ' ἔχων οὐλαὶν ἰρὴν ὑπένερθε.
1222. οὐδ' ἀν μὰ τὴν Δ. φροντίσαιμ' γε·
Π. 64. οὔ τοι μὰ τὴν Δ. χαιρήσεις ἔτι.

Δήμητρά. I. 461. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. μ' οὐκ ἐλάνθανεν
I. 698. οὔ τοι μὰ τὴν Δ.', εἰ μή σ' ἐκφάγω
Δήμητρι. Θ. 296. μοῦρρον, τῇ Δ. καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ
Δημητρίᾳ. N. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δ.
Δήμητρος. A. 47. ἀλλ' ἀθάνατοι. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δ. ἦν
B. 337. ὦ πότνια πολυτίμητε Δ. κόρη,
Δημᾴδιον. I. 726. ἔξεισθ' ὀδῆτ', ΚΛ. ὦ Δ., ὦ φίλτατον,
I. 1199. ὦ Δ., ὁρᾷς τὰ λαγῷ· ἃ σοι φίρω·
δημιξίόντων. Σ. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δ. οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι·
δήμιον. Ex. 81. εἴπερ τις ἄλλος βουνολεῖν τὸν δ.
δημιόπραθ'. I. 103. ἐπίπαστα λείξας δ. ὁ βάσκανος
δημιόπρατα. Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοραὶ, λιμένας, μισθοὺς καὶ δ.
δημιουργικῶς. Ει. 429. ἅτα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δ.·
δημιουργοί. Ει. 297. καὶ δ. καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
δημιουργῶν. I. 650. τῶν δ. ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
A. 497. οἱ λέγουσι ἐν τῶν δ. τοιαδί·
δημοκρατία. A. 618. ὦ δ., ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
O. 1570. ὦ δ., ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
δημοκρατίαν. Π. 949. τὴν δ., οὐτε τὴν βουλὴν πιθὼν
δημοκρατικόν. B. 952. δ. γὰρ αὖτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τὰν.
δημοκρατούμεθα. Ex. 945. ἔστι δίκαιον, εἰ δ.
δημοκρατούνται. A. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δ.
Δημολοχοκλέων. Σ. 342. νεῖν ὦ Δ. τοῦ',
Δήμον. I. 882. οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δ. ἠξίωσας.
I. 1321. τὸν Δ. ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Σ. 98. νῦν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δ. καλόν,
δήμου. A. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δ. ποθῶν,
A. 267. τὸν δ. ἐλθὼν ἀσμένος,
626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λύγοισιν, καὶ τὸν δ. μεταπείθει
631. ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δ. καθυβρίζει,
I. 212. τὸν δ. οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἰμὶ ἐγὼ.
215. ἅπαντα, καὶ τὸν δ. ἀεὶ προσποιοῦ
426. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ παῖς δδ' οὐ τὸν δ. ἐπιτροπεύσει.
δῆμον. I. 710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δ., ἵνα δῷς μοι δίκην.
714. ὡς σφῶϊν σὺν τὸν δ. σεαυτοῦ νενίκηκας.
720. δίκαιον ποιεῖν τὸν δ. εὐρὼν καὶ στενύν.
723. ἴωμεν εἰς τὸν δ. ΑΛ. οὐδὲν καλλιὰ·
741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δ. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
764. εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δ. τὸν Ἀθηναῖον γεγένημαι
811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δ., πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
831. μαρμάτοιν ὦν περὶ τὸν δ.
848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δ., ἐκ προνοίας
873. κρίνω σ' ὅσων ἐγῴδα περὶ τὸν δ. ἄνδρ' ἄριστον
Σ. 41. τὸν δ. ἡμῶν βούλεται διοτάναι.
888. τὸν δ. ἠσθύμεσθά σου
Ει. 683. ἀποστρέφεται τὸν δ. ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Λ. 1156. τὸν δ. ἡμῶν χλαίναν ἥμπισχον πάλιν;
Θ. 309. δ. τὸν Ἀθηναῖον καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
B. 1086. ἐξαπατώσαν τὸν δ. ἀεί·
Ex. 453. δ. καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀταβᾶ,
575. δ. ἐπαγλαΐοῦσα
Π. 567. ὧσι πέντητες, περὶ τὸν δ. καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
δημόν. Σ. 40. ἴστη βύσιον δ. ΞΑ. οἶμοι δείλαιος·
δημοπιθήκων. B. 1085. καὶ βωμολόχων δ.
δήμος. I. 802. οὐ μὲν ἀρπάζῃ καὶ δωροδοκῇ παρὰ τῶν πόλεων ὁ δ.
Σ. 590. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δ. ὅταν κρίνωι μέγα πρᾶγμ' ἀπορῆσῃ,
Ει. 686. ἀπορῶν ὁ δ. ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
B. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δ. ἀνεβᾶα κρίσιν ποιεῖν
Ex. 96. ὁ δ. ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
399. κἄπειθ' ὁ δ. ἀναβοᾷ πῶσσον δοκεῖς,
1112. ὦ μακάριος μὲν δ., εὐδαίμων δ' ἐγώ,
Fr. 563. δ.
δήμός. Θ. 1145. δ. τοί σε καλεῖ γυναι-
Fr. 43. Χαιῶν ὁ δ. ἐστὶν ὡς πολυγράμματος.
Δήμος. I. 42. Δ. τυκνότης, δύσκολον γερόντιον
I. 1328. καὶ θαυμαστὰ καὶ πολυύμοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δ. ἐνοικεῖ.
δημόσια. O. 396. δ. γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Ex. 206. τὰ δ. γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
δημοσιεῦων. A. 1030. ἀλλ', ὦ ποιῆρ, οὐ δ. τυγχάνω.
δημοσίοισιν. Ex. 627. ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τῆρησουσ' ἐπὶ τοῖσιν δ.
δημόσιος. A. 436. ἄκραν προσοίσει, δ. ὧν κλαύσεται.
δημοσίους. I. 1136. περὶ δ. τρέφει
δημοσίῳ. A. 581. κεἰ τις ὑβρίσει τῷ δ., καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι·
δημοσῶν. I. 827. μυστιλάται τῶν δ.
N. 351. τί γὰρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δ. κατίδωσι Σίμανα, τί δρῶσιν;
Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δ. κεκλοφυῶν·
Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δ.· ἀλλ' ἴθ' τὰ μέγιστ' ὀφέληται,
Δημόστρατος. A. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δ.
Λ. 393. αἰαί "Ἀδωνιν, φησίν, ὁ δ.
δηόται. A. 319. εἰπέ μοι, τί φιλοῦμεσθα τῶν λίθων, ὦ δ.,
A. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπελεῖ τοὔπος, ἄνδρες δ.,
N. 210. καὶ τοῦ Κικυνθῆς εἶσιν οὐμοὶ δ.;
1210. χοῖ δ.
Ex. 1115. οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δ.,
Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δ. καὶ τοῦ ποιεῖν ἐρασταὶ,
322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δ.,
δηλόταισι. I. 320. πάμπολιν τοῖς δ. καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
δηλότας. A. 685. τήμερον τοὺς δ. βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτυόμενον
δηλότῃ. N. 1219. ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δ.
δηλότην. A. 675. ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δ.
Ει. 920. τὸν δ.
δηλότης. A. 333. ὡς ἀπολόμεσθ'. ὁ λάρκος δ. δδ' ἐστ' ἐμός.
δηλοτικά. Ex. 631. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δ. γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
δημοτικοῖσιν. O. 1584. ἐπανιστάμενοι τοῖς δ. ὀρνέοις
δημοτικόν. N. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δ. καὶ χρῆσιμον.
δημοτικῶν. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δ. ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
δημοτικωτάτους. Ex. 411. κἀπιτὰ' ἔλεγε δ. λόγους·
δημότσιον. A. 333. δ. κασμένοι
δημοτῶν. A. 349. καὶ ταῦτα δὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δ.
Ex. 1023. τί δ', ἢν ἀφαιρῇ μ' ἀνὴρ τῶν δ.
δημοῦ. I. 954. δ. βοείου θρῖον ἐξωστημένον.
δήμου. I. 396. καὶ τὸ τοῦ δ. πρύσσιον μακκοῦ καθήμενον.
I. 1038. δς περὶ τοῦ δ. πολλοὺς κἀνοῦμ' μαχεῖται,
1091. τοῦ δ. καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
1216. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δ. φρονεῖ.
δήμους. A. 642. καὶ τοὺς δ. ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.

δήμῳ. I. 236. ὁτιὴ 'πὶ τῷ δ. ξυνόμυστον πάλαι.

δήμφ. Ι. 790. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δ. μᾶλλον ἀμύνων
Ν. 432. ἐν τῷ δ. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
Σ. 594. κἀν τῷ δ. γνώμης οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίαν παρέχειν τῷ δ., ῥᾴδιον ἦν ἄν.
Α. 514. ἐν τῷ δ. τίμερον ἐμὶν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' ὃς ἐν ἀνήρ,
586. τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δ. χλαῖναν ὑφῆναι.
Θ. 355. εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δ. κακὸν
353. πόλει, τέλεα δέ δ.
Π. 570. ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δ. πολεμοῦσιν.
δήξομάρ'. Α. 325. ὡς τεύχ'ὧν ἴσθι νυνί. Δί. δ. ὑμᾶς ἐγώ.
Δηοῦς. Π. 515. ἢ γῆς ἀρότροις ῥᾴξει δᾴπεδον καρπὸν Δ. θερίσασθαι.
δηοῦτε. Α. 1146. δ. χάραν, ἥς ὑπ' εἶ πεπόνθατε;
δῆπου. Α. 122. δῆ δέ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δ. Στράταν; κ.τ.λ.
δῆποθεν. Σ. 295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δ., ὦ παῖ.
ΕΙ. 1019. οὐχ ἥδεται δ. Ἐρήνην σφαγαῖς.
Ο. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δ. ἀὴρ ἐστι γῆς.
Π. 140. ὑνήσεται δ., ἢν οὐ μὴ παρὼν
δῆσαί. Ι. 1049. δ. σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
δήσας. Ι. 594. ἐν ξύλῳ δ. ἀφανὲς κἀπόδοσεῖαι βούλεται.
Ν. 906. δ.; Δι. αἰδοῖ, τοιγὰρ καὶ δή
Χ. 380. δ. σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
397. αὐτὸν δ. ΣΩ. ὦ μαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβῇσε;
Β. 619. δ., κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
δήσεις. Ι. 167. δ., φυλάξεις, ἐν πρυτανεῖῳ λαικάσει.
δήσετον. Α. 438. καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δ.;
δήσον. Α. 1136. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Α. 1137. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς κιστίδος.
Θ. 930. οὗτος, τί κύπτεις; δ. αὐτὸν εἰσάγων,
δήσω. Ι. 367. οὐν σε δ. τῷ ξύλῳ.
Ι. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δ. τὸν ὀρανὸν.
δῆτ'. Α. 68. καὶ δ. ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καθσπτροιν κ.τ.λ.
δῆτα. Α. 142. καὶ δ. φιλαθήναιος ἦν ὑπερφῳῶς, κ.τ.λ.
δῆτά. Ν 87. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δ. σοι; κ.τ.λ.
δι'. Α. 922. δ. ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρῆσαι μέγαν. κ.τ.λ.
Δί. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΙ. νὴ Δ'. πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
Ι 319. νὴ Δ. κἀμὲ τοὺς ἔβρασε ταυτοῦ, ὥστε κατάγελαν
Θ. 206. ἰδοὺ γε κλέπτειν· νὴ Δ., βινεῖσθαι μὲν οὖν.
240. ἐμοὶ μελήσεται νὴ Δ., πλὴν γ' ὅτι κάομαι.
640. καὶ νὴ Δ. πτῶσιν γ' ὥστερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
Β. 41. ὡς σφιδβρὰ μ' ἔδεισε. ΒΔ. νὴ Δ., μὴ μαίνοιό γε.
164. καὶ χαίρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙ. νὴ Δ. καὶ σύ γε
868. καὶ νὴ Δ. τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
Εκ. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δ. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
Δί'. Α. 88. καὶ ἰαὶ μὰ Δ. ὄρνιν τριπλάσιον Κλεανύμου
Α. 137. μὰ Δ. οὐκ ἀν, εἰ μισθὸν γε μὴ 'φερες πολύν.
368. ἀμέλει μὰ τὸν Δ. οὐκ ἐνασπᾶσόμαι.
401. οὐτοι μὰ Δ. οἰσθ' σὺ αὐτοὺς ἐργάζει κακά.
752. ἀλλ' ἠδὺ τοι νὴ τὸν Δ., ἢν αὐλοὺς παρῇ.
811. νὴ τὸν Δ. ἀστεῖω γε τὼ βοσκήματε!
966. οὐκ ἀν μὰ Δ., εἰ δυὴ γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δ. ὕπερ μ' ἐτρεφέτην
Ι. 85. μὰ Δ. ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
139. ὑπὸ θυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δ. Νἱ. οἶμοι δείλαιος.
282. νὴ Δ., ἐξάγων γε τἀπόρρητ', ἁμ' ἄρτον καὶ κρέας
336. οὐκ ἀν μ' ἐάσειε; ΑΛ. μὰ Δ., ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
375. καὶ νὴ Δ. ἐμβαλοῦτες αὐτ-
417. καὶ νὴ Δ. ἀλλα γ' ἐστὶ μοι κόβαλα παιδὸς ὄντος.
719. καὶ νὴ Δ. ὑπὸ γε δεξιοῦ τοῦ τῆς ἡμῆς
725. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθέ. ΑΛ. νὴ Δ., ὦ πάτερ,
801. οὐχ ἵνα γ' ἀρξῇ μὰ Δ. Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
901. καὶ νὴ Δ. ἦν γε τοὔτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
972. ἴδοῦ. ΑΛ ἰδοὺ νὴ τὸν Δ.· οὐδὲν κωλύει.
1000. καὶ νὴ Δ. ἔτι γε μοῦστι κιβωτὸς πλέα.
1103. τὸν τῶν ἐραστῶν νὴ Δ. ἢ γὰρ θρύψομαι,
1347. τὰ δ' ὀπτὰ γ' ἂν σου νὴ Δ. ἐξεπετάνυτο
1382. μὰ Δ., ἀλλ' ἀναγκαῖον κυσηγετεῖν ἐγώ
Ν. 135. ἄμαθής γε νὴ Δ., ὅστις οὐτοσὶ σφιδβρὰ
217. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δ. ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
251. ἄτ' ἐστὶν ὀρθὼς; ΣΤ. νὴ Δ., εἴπερ ἐστὶ γε.
261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δ. οὐ ψεύσει γέ μ'·
328. νὴ Δ. ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
330. μὰ Δ., ἀλλ' ὁμέχθην καὶ δρύσον αὐτὰς ἠγούμην καὶ καπνὼν εἶναι.
Δί'. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δ. οἶσθ' ὅτιὴ πλείσσοις αὖται βόσκουσι σοφιστάς,
344. κοὐκχὶ γυναιξίν, μὰ Δ., οὐδ' ὅτιοὖν αὖται δὲ ῥίνας ἔχουσιν.
373. καίτοι πρότερον τὸν Δ. ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
408. νὴ Δ., ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
652. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δ. ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἶπὲ δῆ.
694. οὐδὲν μὰ Δ., ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ·
733. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν παυ;
818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δ. Ὀλύμπιον· τῆς μορίας·
828. } Δίνος βασιλεύει, τὸν Δ. ἐξελοῦμαι.
1471. }
1066. εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ μάχαιραν.
1080. ὡς οὐδὲν ἠδίκησας· εἴτ' ἐς τὸν Δ. ἐπανενεγκεῖν,
1227. καὶ νὴ Δ. ἀποδώσειν γ' ἐπάμυνε τοὺς θεούς.
1228. μὰ τὸν Δ.· οὐ γάρ που τότ' ἐξηπίστατο
1291. νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δ., ἀλλ' ἴσην.
1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δ., ὦ μέλε,
1379. ἀλλ' αὐδεῖς αὖ τυπτήσομαι, ΦΕ. νὴ τὸν Δ., ἐν δίκῃ γε.
1406. ἵππευε τοίνυν νὴ Δ., ὡς ἔμοιγε κρείττων ἐστιν.
Σ. 76. μὰ Δ., ἀλλ' ἀρ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
97. καὶ νὴ Δ. ἦν ἴδῃ τοῦ νεγραμμένου
146. νὴ τὸν Δ. ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
169. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
173. μὰ Δ., ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἕξαγε.
186. Οὔτις μὰ τὸν Δ. οὐ τι χαιρήσων γε σύ.
193. ἐγὼ ποιηρός; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
205. μὺς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοσὶ
209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νὴ Δ. ἦ μοι κρείττον ἦν
217. νὴ τὸν Δ., ὀξὺ νὺν ἀνεστήκασι γάρ.
231. μὰ τὸν Δ., οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἤσθ' ἡμᾶς κύνεισ·
254. εἰ νὴ Δ. αὖθις κουδόλιος νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
296. μὰ Δ., ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
297. μὰ Δ., εἰ κρέμασθέ γ' ὑμεῖς.
298. μὰ Δ. οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ. φεῦ, μὰ Δ., οὐκ ἐγωγε νῶν οἶδ'
396. μῶν ὁ γέρων σὴ διαδύεται αὐ; ΒΔ. μὰ Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
416. νὴ Δ. ἐς τὸν οὐρανὸν γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νὴ Δ., εἰ μαχούμεθα·
461. ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ ῥᾴδιαι οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
477. νὴ Δ. ἦ μοι κρείττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
508. νὴ Δ. ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γαρ οἶδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
512. νὴ Δ. εἰδίσθης γὰρ ἤδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
665. μὰ Δ. οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα;
680. μὰ Δ. ἀλλὰ παρ' Ἐλχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἀγλιᾶς μετέπεμψα.
832. μὰ τὸν Δ. οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
841. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
912. νὴ τὸν Δ., ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἐμοιγέ τοι
934. ἄλκετρούν; νὴ τὸν Δ., ἐπιμύει γέ τοι.
954. μὰ Δ., ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν.
966. φησὶ κατακνῆναι. ΦΙ. νὴ Δ., ἀλλὰ ψεύδεται.
997. ὄντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νὴ Δ. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
1126. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ οὐδαμοῦ μοι ξύμφορον.
1141. μὰ τὸν Δ. οὐ τοίνυν' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ'. ΑΛ. ὦγαθέ,
1231. ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δ ἑτέρου ᾄσομαι.
1371. νὴ τὸν Δ.. αὖτη σοὶ 'στί σοὶ γ' ἡ Δαρδανίς.
1387. νὴ τὸν Δ. ἐξεμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
1404. εἰ νὴ Δ. ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης πόδιν
1409. μὰ Δ. ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δίξω λέγειν.
1496. οὐκ εὖ μὰ Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ μαινικὰ πράγματα.
1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δ. ἀψάσητ' ἄρα.
1507. μὰ τὸν Δ., οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε κορκίνους.
ΕΙ. 6. οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἐξαπάσας
19. νὴ τὸν Δ. ἱς κύρακὸς γε, καὶ σαυτὸν γε πρός.
104. ὡς τὸν Δ. ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
195. ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δ. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰή,
218. νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δ. οὐχὶ πειστέον·
262. ἔγωγε νὴ Δ.· εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσομαι.
439. μὰ Δ., ἀλλ' ἐν ἑρήκῃ διάξειν τὸν βίον,
483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δ. ἐξολωλότες.

Δί'. Π. 566. ἢν Δ. ἢ γὰρ σῴζῃα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξαπλισμένη,
630. ἢν Δ. ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοὶ λίσσον
930. δί': ΧΟ. ναὶ μὰ Δ.· ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστ' Ἰωνικὸν
987. μὰ Δ., ἀλλ' ἀπόρῃνον ὕλην σαυτῆν
1046. μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' Ἱεροκλῆς.
1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νὴ Δ. Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
1236. ἐγωγε νὴ Δ., Ὀπτίριστ'. οἶει γὰρ ἂν
1265. νὴ τὸν Δ., ὡς τὰ παιδί' ἤδη ἔρχεται
1290. ἐγώ; ΤΡ. οὐ μέντοι νὴ Δ. ΠΑ. Α. νὶὸς Λαμάχου.
Ο. 22. ὀδοῦς. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δ. ἐνταῦθα γ', ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
90. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγε. ΕΤ. ποῖ γάρ ἐστιν; ΠΕ. ἀπέπτατο
269. νὴ Δ. ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταώς;
275. νὴ Δ. ἔτερος ὄρτυξ νοῦτος ἐξέδυν χώραν ἔχων.
297. οὐτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δ. ἀτταγᾶς.
465. μὰ Δ., ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
479. καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς: ΠΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ. τοῦτ' μὰ Δ. οὐκ ἐπεπίσμην.
554. κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δ. ἀπαιτεῖν
572. οἱ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. λυρεῖς· καὶ νὴ Δ. ὁ γ' Ἑρμῆς
574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγειον χρυσαῦν, καὶ νὴ Δ. Ἔρως γε·
581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δ., ἀλλ' ὄψει προράσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
607. ἡ παιδαρί' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δ., ἀλλὰ τριακοσί' αὐτοῖς
639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
661. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δ. αὐτοῖσιν πιθοῦ·
673. ἀλλ' ὥσπερ ᾤν γὴ Δ. ἀπολέψαντα χρὴ
891. ταυτὶ τοιαυτί μὰ Δ. ἐγὼ μὲν πράγμα τοι
890. τουτὶ μὰ Δ. ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἴδων,
954. νὴ τὸν Δ., ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγί
956. τουτὶ μὰ Δ. ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
1015. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ'· ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὅμοθυμαδὸν
1017. ὑπάγοιμί τἀρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δ., ὡς οὐκ οἶδ' ἀρ' εἰ
1118. καὶ νὴ Δ. αἱ νῆττ(αί γε περιζωσμέναι
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
1216. μὰ Δ. οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
1220. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὔ.
1237. οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ τῷ Διί.
1238. οὐκ ἄρα μὰ Δ. ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστίνα.
1319. καὶ νὴ Δ. ἀνδρεῖν γε πάνυ νομίζομεν,
1358. ἀπέλαυσά τἀρ' ἂν νὴ Δ. ἐλθὼν ἐνδαδί,
1397. νὴ τὸν Δ. ἦ γὰρ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
1422. μὰ Δ., ἀλλὰ κλητῆρ εἶμι νησιωτικὸς
1427. μὰ Δ., ἀλλ' ἴω' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
1433. ἀλλ' ἔστιν ἔτερα νὴ Δ. ἔργα σώφρονα.
1457. ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὔ.
1518. νὴ τὸν Δ. ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
1561. τὸν Δ. ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
1632. καὶ νὴ Δ. ἕτερόν γ' ἐστὶν οὐ μαίνῃσθαι ἐγώ.
1680. μὰ τὸν Δ. οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει.
Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δ. ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι.
74. μὰ Δ., ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον γ' οὔνεκα
87. ἴκει ποθ' ἡμέ. ΛΤ. νὴ Δ., ὦ Βοιωτία,
95. ὅ τι λῇς ποθ' ἡμέ. ΛΤ. νὴ Δ., ὦ φίλη γύναι.
139. μὰ Δ. οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
194. ἡμεῖς; ΛΤ. ἐγὼ σοι νὴ Δ., ἢν βούλῃ, φράσω.
200. εἰ νὴ Δ. ἤδη τὰς γναθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
521. ὁρᾶσ' γὰ λέγων νὴ Δ. ἐκείνος. ΛΤ. πῶς ὁρᾶς, ὦ κακοῦδαιμον,
561. νὴ Δ. ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
594. οὔκουν κάνδρες γηράσκουσιν; ΛΤ. μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.
602. νὴ τὸν Δ. ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀντικρυς
777. σαφὴς γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δ. ὦ πάντες θεοί,
856. ὦ νὴ Δ. ἐστὶ δῆτα. τίς κἀστὶν ποτε;
882. ἐγωγά σοι νὴ τὸν Δ., ἢν βούλῃ γε σύ.
873. κατάδηθι δεῦρο. ΝΙΚ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν αὐτὸσ' οὔ.
900. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
988. μὰ Δ., ἀλλὰ τοῦτό γ' οἰκαδ', ὦ Μυνῆ, φέρε.
927. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. ΜΥ. νὴ Δ. ἀλλ' ἐγώ.
933. νὴ Δ. ἀπολοίμην ἄρα. ΜΥ. σεσίγαν οὐκ ἔχεις.
934. μὰ Δ. οὐ δέομαι γ'ωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
970. μὰ Δ. ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
986. οὐ τὸν Δ. οὐκ ἐγώνγα. ΠΡ. ποῖ μεταστρέψει;
990. οὐ τὸν Δ. οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδῖγ.

Δί'. Α. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δ. οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
1033. νὴ Δ. ὦψησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει.
1090. μὰ Δ., ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτερίμμεθα.
1095. νὴ τὸν Δ. εὖ μέντοι λέγεις. ΛΔ. ναὶ τὼ σιὼ
1147. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δ., ὦ Δυσαιστράτη.
1158. ἀγ' ὦπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δ. λῆς τάχιστά γε.
1241. νὴ τὸν Δ., ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
Θ. 20. νὴ τὸν Δ. ἤδομαί γε ταυτὶ προσμαθών.
34. μὰ τὸν Δ. οὕτοι γ', ὥστε κἀμὲ γ' εἰδέναι.
175. μὰ τὸν Δ., οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,
207. ἀτὰρ ἢ πρίφασίς γε νὴ Δ. εἰκότως ἔχει.
235. δρᾷς σεαυτόν; ΜΝ. οὐ μὰ Δ., ἀλλὰ Κλεισθένη.
259. νὴ τὸν Δ., ἀλλὰ κάπιτρὴεία πάνυ.
290. ἀρ' ἄρωσεε μοι; ΑΓ. νὴ Δ. ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
552. ἡμᾶς ἀπάσας αὐδὶς αὖ· ΜΝ. καὶ νὴ Δ. οὐδέπω γε
555. μὰ Δ. οὐδὲ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
609. ἔχουσα; ΓΤ. Δ. τιτθὴ νὴ Δ. ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
615. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δ., ὦ μέλε.
634. παῖ, ἢν πρησὴν τις. ΓΤ. Η. νὴ Δ., ὡς νὴν δῆτ' ἀνὴρ
1075. νὴ Δ. ὀγλοπρὰ γ' εἰσῄρρηκας
1090. μὰ Δ. ἀλλὰ ψυχὴ πλησίον αὔτη·
1125. μὰ Δ., ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Β. 3. νὴ τὸν Δ. ὅ τι βούλει γε, πλὴν πείθομαι,
28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δ. οὔ.
70. καὶ νὴ Δ. εἴ τί γ' ἐστὶν ἔτι κατωτέρω.
128. νὴ τὸν Δ., ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
159. νὴ τὸν Δ. ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
174. μὰ Δ., ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆν ὁδοῦ.
192. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.
306. καὶθὶς κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δ. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δία.
493. καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφρύντισα.
501. μὰ Δ., ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελήτης μαστιγίας.
559. μὰ Δ., οὐδὲ τὸν τυρὸν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,
645. ἤδη 'πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δ. ΔΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
650. μὰν ἀδυνήσῃς; ΞΑ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ἐφρύντισα
663. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
749. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΞΑ. ὡς μὰ Δ. οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
753. μὰ Δ., ἀλλ' ὅταν δρῷ τοῦτο κἀκμαίνομαι.
779. μὰ Δ., ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβίσα κρίσιν ποιεῖν
781. ὁ τῶν πανούργων; ΔΙ. μὰ Δ., οὐράνιον γ' ὄσον.
788. μὰ Δ. οὐκ ἐκείνοσ, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Λίσχυλον.
795. τί χρῆμ' ἄρ' ἐσται; ΔΙ. νὴ Δ., ὀλίγων ὀστεῶν
911. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἄν
937. οὐχ ἱππολεκτρυόνας μὰ Δ. ὀλίδιον τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κρείττον γὰρ ἢν σοι νὴ Δ. ἢ τὸ σαυτοῦ.
1013. ἀλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
1045. μὰ Δ., οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδ' γ' ἐπεῖῃ.
1053. μὰ Δ., ἀλλ' ὦντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τὴν γε ποιητῆν,
1089. μὰ Δ. οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανὴσθην
1158. νὴ τὸν Δ. ὥσπερ γ' εἴ τις εἶσει γείτονι,
1183. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
1188. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
1189. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οὐ κατ' ἔπος γ' ἐσ σοῦ κνίσω
1237. μὰ τὸν Δ. οὔπω γ' ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
1400. εἰρώτεε νὴ Δ., εἴπερ ἀναδοῦτε πάλαι,
1481. νὴ τὸν Δ. οὐ γὰρ ἀγθομαι τῷ πράγματι.
Ex. 86. νὴ τὸν Δ., ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
88. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δ. ἐφερόμην, ἵνα
115. νὴ τὸν Δ., ἢ μοι μὴ γενεῖαν κρείττον ἢν
158. μὰ Δ., ἀλλ' ἀι ἡν ἄν τὼ θεὼ κατώμοσας.
213. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δ., εὖ γε· λέγε λέγ', ὠγαθέ.
328. νὴ τὸν Δ. αὐτὸς δῆτ' ἐκείνοσ. εἶπε μοι,
336. μὰ τὸν Δ.· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει.
373. οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἀνίσταμαι.
377. ἤδη λέλυται γόγγυ. ΧΡ. νὴ Δ., ὀρθρομὲν μὲν οὖν.
382. μὰ τὸν Δ. οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
403. μὰ Δ., ἀλλὰ τοῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
550. ἠκκλησία; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἐφ' ἥν ἐγηχύμην.
551. ἀτὰρ γεγίνται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δ. οὐκ ἤδησθά με
553. οὐδ' ἄρα τὰ δίξαντ' οἶσθα; ΠΡ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὔ.
556. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίνων;
566. καὶ τὼν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἐφθῆς μ' ὑποκρούσας.

Δί'. Ek. 687. ἵνα κάπτωσιν· ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ διιπνῶσιν. ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
758. μὰ Δ., ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
935. δεόμενος οὐδέν. ΓΡ. ἦ, νὴ Δ., ὦ φθόνυλλα σύ.
1035. νὴ τὸν Δ., ἡπτερ ἦ γέ που τὰν κηρίων.
1088. σιγῆ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δ. ἀλλ' ὡς ἱμέ.
1130. ἐγώ; ΘΕ. οὐ μέντοι νὴ Δ. ὡς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.

Π. 22. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφελὰν τὸν στέφανον, ἣν λυπῇς τί με,
101. μὰ Δ., ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθα σου.
106. μὰ τὸν Δ.· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
111. μὰ Δ., ἀλλ' ἀπαράμαντες. ΚΛ. οἰμῴξει μακρά.
134. καὶ νὴ Δ. εὐχοσταὶ γε πλουτεῖν ἀντικρυς.
144. καὶ νὴ Δ. εἰ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
165. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δ., ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,
202. νὴ τὸν Δ.· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
259. Ἀπολλὼν ἀποδύσαις, μὰ Δ., ἐγὼ μὲν οὔ.
410. μὰ Δ., ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
444. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὔ.
551. ἀλλ' οὐχ οὗμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δ., οὐδέ γε μέλλει.
613. νὴ Δ. ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
657. ἔπειτ' ἐλοίμεν. ΓΡ. νὴ Δ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν
704. αὐτὸς δ' ἐκείνος; ΚΛ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφρύτισεν,
704. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΡ. οἱ τάλαν.
712. λίθινον; ΚΛ. μὰ Δ. οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κῳδώτιον.
870. μὰ Δ., οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
889. μὰ τὸν Δ. οὐκοῦν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
971. ἐν ταῖς γυναιξὶν ἤσθα; ΓΡ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὔ.
1008. ἐπ' ἐκφορὰν; ΓΡ. μὰ Δ., ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
1010. καὶ νὴ Δ. εἰ λυπουμένην αἰσθοιτό με,
1102. μὰ Δ., ἀλλ' ἐμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φᾶσαι.
1116. ἡμῖν ἔτι θυεῖ τοῖς θεοῖς. ΚΛ. μὰ Δ., οὐδέ γε
1202. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δ. ἐγτυᾶ σύ μοι

Fr. 84, 1. καὶ νὴ Δ. ἐκ τοῦ δαμασίου γε τῷν φέρε
273. οὐδὲν μὰ Δ. ἑρῶ λοπάδος ἐψήτων.
284, 2. μὰ Δ. οὐδὲ γ' Ἕλλην, ὅσον ἐμοιγε φαίνεται.
302, 4. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ'. οὐδὲ βατίς; οὔ φημ' ἐγώ.

Δία. A. 767. τουτὶ τἠν τῇ τοῦ πράγμα; ΜΕ. χοῖρος ναί Δ.

I. 142. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΙ. εἶπω; ΝΙ. νὴ Δ.
250. ναί μὰ Δ. κάγωγε τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ
338. οὐκ οὖν μ' ἐᾶσεις; ΑΛ. μὰ Δ. ΚΛ. ναὶ μὰ Δ. ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
941. εὖ γε νὴ τὸν Δ. καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
1092. νὴ Δ. καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μυῶδεις καὶ θεὸς αὐτὴ

N. 483. εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δ.·
817. οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δ. τὸν Ὀλύμπιον
819. τὸ Δ. νομίζειν, ὦτα τηλικουτονί.
825. ἰδοὺ τί ἐστιν; ΣΤ. ὤμοσας νυνὶ Δ.
1234. τὸν Δ., τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δ.,
1239. οὐ τοι μὰ τὸν Δ. τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
1279. πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δ.
1331. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κἀποφαῦσ γε νὴ Δ.
1446. ναὶ ναί, καταιδεσθῆτι πατρῴου Δ.
1469. ἰδοὺ γε Δ. πατρῴων· ὡς ἀρχαῖός εἰ.

Σ. 1343. νοὶ μὰ Δ., τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδε Βδελυκλέων,
181. Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δ. φέρει
184. τίς εἶ ποτ', ἄνθρωπ' ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δ.
1400. λίξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δ., μὴ μοι γ', ὦ μέλε.

Εἰ. 331. ἀλλ' ὁρᾶτ', οὕτω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δ.
409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δράτον; ΤΡ. ὅτιὴ νὴ Δ.
416. ναὶ μὰ Δ. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
489. εἴα νὴ Δ.
979. νὴ Δ., καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
1233. καὶ τῷδ'. ΘΩ. ἆρ' ἀμφὶν δῆτ' ; ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δ.,

Ο. 11. οὐδ' ἂν μὰ Δ. γ' ἐντείσειν Ἐξηκεστίδης.
24. οὐ ταῦτα κρώζει μὰ Δ. νῦν τε καὶ τότε.
81. ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρίως νὴ τὸν Δ.
135. νὴ Δ. ταλαιπάρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
176. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δ.,
462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δ. καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νὴ Δ.
1462. βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δ.
1611. ἔταν ὁμοιῳ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δ.,
1651. ἐγὼ κόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μὲντοι νὴ Δ.,

Λ. 12. εἶναι πανοῦργοι. ΚΛ. καὶ γὰρ ἐσμεν νὴ Δ.
24. καὶ νὴ Δ. παχύ. ΚΛ. κᾶτα πῶς οἰχ ἥκομεν;
34. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δ.
67. πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγωρυντόθεν. ΚΛ. νὴ τὸν Δ.·
88. καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΛ. καὶ νὴ Δ.
91. Κορινθία δ' αὖ. ΛΥ. χαίᾳ νὴ τὸν Δ.

Δία. A. 237. ξυνεπόμνυθ' ἡμεῖς ταῦτα ταῦσαι; ΜΥ. νὴ Δ.
486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δ. πρῶτα πυθέσθαι,
559. νὴ Δ.· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥ. καὶ μὴν τό γε πράγμα γέλοιον,
582. καὶ νὴ Δ. τὰς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἀποικοι,
752. κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δ.
837. ὁρᾶτε· γεγνώσκει τὸ ὑμῶν; ΜΥ. νὴ Δ.,
897. ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥ. ἐμοιγε νὴ Δ.
1029. ὡς τὸν ὀρθαλμὸν γέ μου νὴ τὸν Δ. πᾶλαι δάκνει.
1181. ἀμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δ. Καρυστίοις.
1285. Δ. τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
Θ. 86. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δ. δίκαι' ἂν πάθοις.
567. ἀλλ' ἑκτοπὸν σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δῆ μὰ Δ. σύ γ' ἄψει.
626. ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝ. νὴ Δ.,
745. τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δ.

B. 6. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω; ΔΙ. νὴ Δ.
86. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δ.
181. τουτὶ τί ἐστι; ΔΙ. τοῦτο λίμνη νὴ Δ.
189. ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δ., σοῦ γ' οὕνεκα.
285. νὴ τὸν Δ. καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψῦφον τινός.
288. καὶ μὴν ὁρᾷ νὴ τὸν Δ. θηρίον μέγα.
305. ἥμουσα φροῦδη. ΔΙ. κατόμισον. ΞΑ. νὴ τὸν Δ.
306. καθεὶς κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δ.
491. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νὴ Δ.
552. νὴ Δ.,
565. νὴ Δ., τἀλαινα. ΠΑΝ. Β. νὺ δὲ δείσεσαί γέ που
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δ.,
738. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, γεννᾶδας ἀνὴρ
1047. ὡστε γε καὐτὸν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δ. τοὐτό γ' τοι δῆ.
1433. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·

Ek. 79. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρ' ἐπιτηδειότ' ἂν ἦν
140. καὶ νὴ Δ. σπένδουσί γ'· ἦν τίνος χάριν
390. οὐδ' εἰ μὰ Δ. τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δ.
438. κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δ.
439. καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δ.
469. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡ. οὐ δέ γε νὴ Δ.
735. νὴ Δ., μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον·
761. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς; ἡδέως.
786. ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δ., καὶ δὴ μὲν οὖν
872. νὴ τὸν Δ. δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
942. οἰμώζων ἄρα νὴ Δ. σποδήσεις.
998. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νὴ Δ.
1011. κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δ.
1045. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, κεχάρισαί γέ μοι,
1055. ἀλλ' ὡς ἀήσω μὰ Δ. σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
1103. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής.

Π. 356. πᾶσ οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἰ τι κεκλοφῶς νὴ Δ.
400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δ. δεῖ γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί;
579. τὸν Δ. φήσειε ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
715. ὀπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δ.
848. καὶ ταῦτ' ἀναθήσαν ἔφερες οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δ.
863. νὴ Δ., καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
877. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτῆρα, πολλοὺ γ' ἄξιος
890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δ. δειπνήσετον.
905. τί δαί; τέχνην τιν' ἐμαθες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δ.
920. νὴ Δ., πονηρὸν τἄρα προστάτην ἔχει.
1021. εἰ θάσιον ἐνέχεις. εἰκότως γε νὴ Δ.
1028. ἀναγκάσεσι δίκαιόν ἐστι νὴ Δ.
1186. τὸν οὖν Δ. τὸν σωτῆρα καὐτοῦς μοι δοκῶ

Fr. 198, 6. ἄνδρες παρ' ἡμῖν ἀδοφοῖσαι; νὴ Δ.
233. εἰ δή τις ἡμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δ.
445, 5. κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δ.

διά. A. 8. 3. τοῦτο τοὐργὸν ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, κ.τ.λ.
Σ. 126. ἁ δ' ἐξεδίδρασκε δ. τε τὰν ὑβρορρῶν κ.τ.λ.

διῃ. I. 1271. σὰς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δ. κακῶς πέψεσθαι.

διαβαλεῖ. A. 502. οὐ γὰρ με νῦν γε δ. Κλέων ὅτι
I. 486. ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε δ.

διαβάλλει. I. 64. ψευδῆ δ.· κᾶτα μαστιγούμεθα

διαβάλλειν. I. 496. δάκνειν, δ., τοὺς λόφους κατεσθίειν,
I. 810. οὐκοῦν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἐστ' ἐμὲ καὶ δ.

διαβάλλεταί. Ο. 1648. δ. σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
διαβαλλόμενος. Α. 630. δ. δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχὺ βούλοις.
διαβάλοι. Ει. 643. ἄττα δ. τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἠσθίεν.
διαβαλῶ. Ι. 288. δ. σ', ἐὰν στρατηγῇς.
Ι. 711. κἀγὼ δέ σ' ἐλῶ καὶ δ. πλείονα.
Θ. 1169. ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῖν δ.
διαβᾶς. Σ. 688. ὡδὶ δ., διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφεραν-θείς.
Ει. 753. δ. βυρσᾶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
διαβάσκει. Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἀρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας δ.
διαβάτης. Fr. 729. δ.
διαβεβήκασ'. Α. 60. ἐπὶ τῶν κελήτων δ. ὀρθραι.
διαβεβηκότος. Ι. 77. τοσοῦδε δ' αὐτοῦ βῆμα δ.
διαβέβληκεν. Θ. 411. ἥγουτο δ., ὥστ' οὐδεὶς γέρων
διαβεβλημένον. Σ. 950. χαλεῶν μὲν, ἄνδρες, ἐστὶ δ.
διαβέβληχ'. Θ. 390. ποῦ δ' οὐχὶ δ., ὑπουπερ ἐμβραχὺ
διαβήτην. Ν. 178. κάμμα ἐβελίσκων, εἶτα δ. λαβὼν,
Ο. 1003. ἀνθεὶς δ.—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
διαβολαῖς. Ι. 7. αἰτοῖς δ. ΔΙ. ὦ κακοδαίμον, τῶν ἔχεις;
διαβολάς. Ι. 491. ἐν' ἐξολοθάνοιν δίκην τὰς δ.
διαβολώτατόν. Ι. 45. παπραγγύστατον καὶ δ. τινα.
διαγέγραπται. Ν. 774. ὅτι τεττεταλαντοῦ δ. μοι δίκη.
διάγειν. Σ. 1006. ὥσθ' ἡδέως δ. σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
διαγενοείμθ'. Ο. 45. ὅπου καθιδρυθέντε δ. ἄν.
διαγιγνώσκειν. Σ. 779. τῶν οὖν δ. καλῶς δυνήσομαι
Α. 583. δ. ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥστερ τὰ κατάγματα κεῖται
Εκ. 636. ἔσται δυνατὸς δ.; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
Π. 578. αὐτοὶ, οὐτω δ, χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
579. τὸν Διὰ φήσεις ἀρ' οὐκ ὀρθῶς δ. τὸ κρίτιστον·
διαγιγνώσκοιμι. Π. 91. ἵνα μὴ δ. τούτων μηδέν.
διαγιγνώσκων. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι δ. ἐπετείουτ τὴν φύσιν ὄντας.
Διαγόραν. Ο. 1072. ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Δ. τὸν Μήλιον,
Διαγόρας. Β. 320. ἄβουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὄντερ Δ.
διαγράφω. Α. 676. ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, δ. τοὺς ἱππέας.
διαγωνιεῖσθ'. Β. 794. δ. ἔβασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
διαδεδρακότας. Α. 601. κεανίας δ' οἶσε σὺ δ.
διαδράμω. Ο. 1409. πρὶν ἂν πτεραθεὶς δ. τὸν ἀέρα.
διαδρασιπόλιτας. Β. 1014. εἰ γενναῖοι καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ δ.,
διαδύεται. Σ. 396. μὰν ὁ γέρων τῇ δ. αὖ; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ
διαδύναι. Σ. 352. πάντα πέφαρκται καὶ κοῦκ ἔστιν ὅπῃς οὐδ' εἰ σέρφῳ δ.
διαδύς. Σ. 212. κοὐκ ἔσθ' ὅπως δ. ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
διαζῆν. Ο. 1434. ἀρ' ὧν δ. ἀνδρα χρὴν τοσουτονί
διάθες. Ο. 1331. δ. τάδε κόμμ'
διαθῆκη. Σ. 584. κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δ.
διαθῆκην. Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν δ. ἀδικεῖς ἀνακογχυλάζων.
Ο. 440. ἢν μὴ διάθωσται γ' οἶδε δ. ἐμοὶ
διάθρει. Ν. 700. φρόντιζε δὴ καὶ δ., πάντα τρόπον τε σαυτὸν
διαθρῆσαι. Ι. 543. κρὴ' ἐντεῦθεν πρηγματεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους δ.,
Ο. 658. τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους δ.
διαθωσιτοῦ. Ο. 440. ἢν μὴ δ. γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ
διαιρεῖν. Β. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον δ.,
διαιρῶν. Ν. 742. ὀρθῶς δ. καὶ σκοπῶν. ΣΤ. σῖμοι τάλαι.
διαιταν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δ. σφιξὶν ἐμφερεστάτους.
Εκ. 673. τὴν δὲ δ. τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
διαίτας. Β. 114. πόλεις, δ.—πανδοκευτρίας, ὅπου
διαίτῃ. Σ. 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ δ. μὴ 'μμένῃς;
διαίτης. Ει. 572. τῆς δ. τῆς παλαιᾶς,
Ο. 412. βίου δ. τε καὶ
διακαθαίρει. Εκ. 847. τὰ τῶν γυναικῶν δ. τρυβλίᾳ.
διακαινιάσει. Ει. 1081. ἡ δ. πότερον κλαυσούμεθα μείζον,
διακεκαρμένῳ. Σ. 1313. ἐθενίλαν τε τὰ σκεκαμμα δ.
διακεκαυμένον. Α. 453. δὶς μοι σπηρίδιον δ. λίχνῳ
διακείμενος. Π. 80. σὺ Πλούτος, οὗτως ἀθλιὸς δ ;
διάκειται. Π. 500. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις δ.,
διακεκναισμένος. Ν. 120. τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα δ.
διακεκραγέναι. Ι. 1403. πρῶναι καὶ βαλανεῦσι δ.,
διακεκραγότες. Ο. 307. οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι δ.
διακίγκλισον. Fr. 94, 1. ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων δ. ἠύτε κίγκλου
διακίνει. Ν. 477. καὶ δ. τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρᾶ.
διακινηθεὶς. Σ. 688. ὡδὶ διαβάδ, δ. τῷ σώματι καὶ τρυφεραν-θείς,
διακινήσας. Ει. 156. δ. φαιδροῖς ὠσίν.
διακναίσας. Εκ. 957. ὅτ' με δ. ἔχει.
διακναίσῃ. Π. 1228. ἵνα μὴ δ. τοὺς προλέγουσι ἡμῖν. ΕΥ. τὸ τί;
διακναισθήσεται. Ει. 251. οἷα πόλις τἀλαιὰ δ.
διακονεῖς. Ο. 1323. ὡς βλακωδῶς δ.·
διακονεῖται. Α. 1017. αὐτῷ δ.;
διακονικός. Π. 1170. ἴν' εὐθέως δ. εἶναι δοκῇς·
διάκονόν. Ο. 73. ὄρνιν, ἴν' ἀκόλουθον δ. τ' ἔχῃ.
διάκονος. Εκ. 1116. ἐγὼ τε πρὸς τοιτοισιν ἡ δ.,
διάκονου. Ο. 74. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ δ. τινός ;
διάκοσε. Ο. 5. εἴ με λυπήσεις τι, τῇδε δ.
διακοσίαισι. Ι. 659. δ. βουσὶν ὑπερηκόντισα·
διακοσίων. Fr. 53, 1. δεῖ δ. βραχμῶν.
διακρινεῖ. Σ. 763. "Αιδης δ. πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
διακρίνει. Ο. 719. ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας δ.·
διακρίνεις. Ι. 1207. τί οὐ δ., Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
διάκρινον. Ι. 748. εὐνουσέτερος, δ., ἵνα τοῦτον φλῆς.
Ι. 749. ναὶ ναὶ δ. δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
1036. ὦ τάν, ἀκουσον, εἶτα δ. τότε.
Διακρίων. Σ. 1223. ἄλυθες ; ὡς οὐδεὶς Δ. δέξεται.
διακυπτεῖς. Εκ. 930. τί μοι διαλέγει ; ΝΕ. σὺ δὲ τί δ.;
ΓΡ. Α. ἐγώ;
διακύψας. Ει. 78. ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τῇδ δ. ἐῴμαι.
διακωλύσῃ. Π. 623. ἐλθὼν δ. τι τῶν πτοῦρχου ποιεῖν.
διαλαβὼν. Ι. 262. καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου δ. ἠγηνάρισας,
διαλακήσασα. Ν. 410. ἡ δ' ἀρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης δ. πρὸς αὐτὼ
διαλέγει. Εκ. 930. τί μοι δ.; ΝΕ. σὺ δὲ τί διακύπτεις;
ΓΡ. Α. ἐγώ;
διαλέγου. Ει. 1061. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ. ἢν φράσῃς.
ΤΡ. μὴ δ.
Β. 176. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ δ.
Εκ. 890. τοῦτῳ δ. κάποχώρησον· σὺ δέ,
διαλεγουσαν. Α. 720. τὴν μὲν γε πρώτην δ. τὴν ὀπῆν
διαλείκειον. Σ. 904. ἀγαθὸς γ' ὀλακτεῖν καὶ δ. τὰς χύτρας.
διαλεγοντά. Fr. 359. δάπτοντα, μιστύλοντα, δ. μου
διαλείκων. Ι. 1034. νύκταρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήησουσ δ.
διάλεκτον. Fr. 552, 1. δ. ἑίχοντα μέσην πόλεως
διαλελημμένον. Εκ. 1090. ψῆφισμα, βινεῖν δεῖ με δ.
διαλέξασθαι. Fr. 321. δ.:
διαλέξιν. Ν. 317. αἰπὲρ γνώμην καὶ δ. καὶ νοῦν ἡμῖν παρ-ἐχουσι
διαλεπολογοῦμαι. Ν. 1496. δ. ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
διαλεχθείην. Ν. 425. οὐδ' ἂν δ. γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἁπάντων·
Π. 1082. οὐκ ἂν δ. διεσπεκωμέην
διάλιθον. Fr. 309, 10. διόπας, δ., πλάστρα, μαλάχιον, βύτρυν,
διαλιπὼν. Ν. 496. εἰτ' αὖθις ἀκαρῆ δ. διπάζομαι.
διαλλαγαῖς. Ει. 1049. ἐναντιώτεταί τι ταῖς δ.
διαλλαγὰν. Α. 984. ἐμολὼν ἀπὸ Σπάρτας πρὶ τὰν δ.
Α. 1101. ἐπὶ τὰ πάροιτε δεύρο; Λλ. περὶ δ.
διαλλαγάς. Σ. 472. ἐς λύτρους ἐλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ δ.;
διαλλαγεῖσα. Ει. 540. δ. καὶ γελῶσιν ἀσμεναι,
Διαλλαγῇ. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Δ.
Α. 1114. τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Δ. ;
διαλλαγῆτε. Α. 1175. ἐπὴν δ., ταῦτα δράσετε.
διαλλαγῶν. Ο. 1532. ἡξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ δ.
Ο. 1577. ἀλλ', ὠγαθ', γρῆμεσθα περὶ δ.
1625. ἐεδοτέον ἐστιν. ΠΟΣ. οὐ δ. ἐρᾷς.
Α. 932. μὴ μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν δ.
1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φρύξε περὶ δ.
διαλλάξει. Α. 1091. ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ δ. ταχὺ,
διαλλάξειεν. Α. 1104. ἥκω δ. ἡμᾶς ἀν μόνη·
διαλλάξουσιν. Σ. 1394. λόγοι δ. αὐτὰ δεξιοῖ·
διαλλάττειν. Α. 628. καὶ δ. πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
διαλλάττεσθε. Ο. 1653. σφὼ νῦν δ. καὶ ξυμβαίνετε·
διαλλαττόμεθα. Ο. 1601. τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ δ.
Ο. 1640. τί δαὶ ποιῶμεν ; ΠΡ. ὅ τι ; δ.
διαλλαχθήσομαι. Σ. 1395. ὥστ' οὐδ' ὀτῇ ταύτῃ δ.
διαλλαχθῆτέ. Α. 900. μὰ Δί' οὐκ ἐγω'γ', ἢν μὴ δ. γε
διαλυθήγαι. Α. 655. ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν δ. προσέτι κινδυνεύομεν.
διαλυμαίνεται. Θ. 348. ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα δ.,
Β. 59. τοιοῦτος ἵμερός με δ.
Π. 436. ἡ ταῖς κοτίλαις ἀεί με δ.;
διαλύσαι. Α. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ δ.; ΛΥ. φαίλους πάνυ.
ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον.
διαλύσομεν. Α. 569. οὐτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον δ., ἢν τις ἐάσῃ,
διαλύσῃς. Ει. 85. πρὶν ἂν ἰδίης καὶ δ.
διαλφιτώσω. Ν. 669. δ. σου κἰκλῳ τὴν κάρδοπον

διαμασχαλίσας. Fr. 249, 2. δ. αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ βαφαῖσιν.

διαμάττειν. O. 463. ὃν δ. οὐ καλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχώσθαι.

διαμαχοῦμαι. I. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα δ.

διαμαχούμεθα. Pl. 448. τηνδὶ δεδιότες, μηδὲ δ.

διαμεμαγμένας. I. 1105. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε δ.

διαμέτρους. B. 801. καὶ δ. καὶ σφῆνας· ὁ γὰρ Εὐριπίδης

διαμηρίζομ'. O. 669. ἐγὼ δ. ἀν αὐτὴν ἡδέως;

διαμηριῶ. O. 1254. πρώτης ἀνατείνας τὸν σκέλη δ.

διαμηχανήσομαι. I. 917. δ. θ' ὅπως

διαμινύρεται. Θ. 100. μύρμηκος ἀτραποῖς, ἢ τί δ.;

διανείμειν. Pl. 510. εἰ γὰρ ὁ Πυθίτος βλέψειε πάλιν δ. τ' ἴσον αὐτόν,

διανοεῖ. N. 481. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι δ., πρὸς τῶν θεῶν;

N. 1230. νῦν δὲ δὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι δ.;

Ei. 103. ὅποι πέτεσθαι δ. TP. τί δ' ἄλλο γ' ἢ

362. ὡ μαρῆ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν δ.;

O. 1421. μὰν εὐοῦ Πελλήνης πέτεσθαι δ.;

Θ. 71. ὦ Ζεῦ τί δράσαι δ. με τήμερον;

B. 526. τί δ' ἔστιν; οὐ δῆ ποὺ μ' ἀφελίσθαι δ.

Ex. 769. σὺ δ' οὐ καταθέεται δ.; AN. B. φυλάξομαι.

διανοίαις. N. 941. καὶ δ. κατατρέσεισα.

Σ. 1044. πέρυσιν καταρροῦσστε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν δ.

Ei. 750. ἔπεισν μεγάλοις καὶ δ. καὶ σκώμασιν οὐκ ἀγοραίοις,

Ex. 581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς δ.

διάνοιαν. Σ. 1019. μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ δ.,

διανοῖσθ. B. 1059. μεγάλαν ὑγιαῖν καὶ δ. ἴσα καὶ τὰ βήματα τίκτειν.

διανοουμένην. A. 724. ἤδη πέτεσθαι δ. κάτω

διάξει. B. 140. ναύτης δ. δὺ' ὀβολὼ μισθὸν λαβάν.

διάξειεν. Ex. 792. ἢ πῦρ ἀπόπρησον, ἢ δ. γαλῇ,

διάξειν. Ei. 439. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ δ. τὸν βίον,

διάξεις. N. 464. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων δ.

διάξετε. Ex. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον δ.

διαξῆναι. A. 578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι δ. καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·

διάξω. { Λ. 217. / 218. } οἶκοι δ' ἀναρῴτη δ. τὸν βίον

διαπαπταλευθήσει. I. 371. δ. χαμαί·

διαπεινάσεις. A. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. δ. ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

διαπέμπεις. Pl. 398. εἰς' οὐ δ. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

διαπέμπων. B. 364. ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν δ. εἰς Ἐπίδαυρον,

διαπεράν. O. 1264. μηκέτι ἴην ἐμὴν δ. πόλιν,

διαπεσεῖσθαί. Ex. 1036. οἴμαι γὰρ ἔνδον δ. σ' αὐτίκα.

διαπέσοιμι. I. 695. ψευδὼν ἐνείη, δ. πανταχῇ.

διαπετάνυν. A. 733. μὴ δ., μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.

διαπετάσασ'. A. 732. ὄσον δ. ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

διαπέτει. O. 1217. κάπετα δῆθ' οὕτω σιωπῇ δ.

διαπηδῶν. A. 1175. ἀνὴρ πέτρωσι χάρακι δ. τάφρον,

διαπλέκειν. O. 754. δ. ἑῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἔτω.

διαπλύνει. Fr. 546, 3. καὶ δ.

διαπράξαι. Pl. 378. ἐθέλω δ. μὴν πυθέσθαι τὴν πόλιν,

διαπραξάμενος. Ex. 634. ὅταν ἤδη 'γὼ δ. παραδῶ σοι δευτεριάζειν.

διαπράξω. Pl. 217. αὐτὸς δ. ταῦτα. KA. ἀλλ' βούλῃ γ', ἐγώ.

διαπράττεσθ'. A. 518. εἴτ' ἠρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ἄνερ, δ. ὦδ' ἀνοήτως;

διαπράττουσι. I. 93. πλουτοῦσι, δ., νικῶσιν δίκας,

διαπρισθεῖεν. Ei. 1262. πόσον δίδας δῆτ'; TP. εἰ δ. δίχα,

διαπρισθείην. I. 768. ἀποολύμην καὶ δ. καταπηδείην τε λέπαδνα.

διαπτάσθαι. B. 1382. εἰθ' ὥφελ' Ἀργοῦς μὴ δ. σκάφος.

διαριθμῶν. O. 1622. ὅταν δ. ἀργυρίδιον τύχῃ

διάρψων. Θ. 665. πανταχῇ δ. ὄμμα,

διαρραγείης. O. 2, δ.· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

Ex. 803. δ. AN. B. ἦν διαρραγῶ δὲ, τί;

Pl. 279. δ. ὡς μύθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,

592. δ., μηδενὸς γ' ἐμπλήμενος.

διαρραγείς. Ei. 92. τίων ἐως σαυτὸν κλάδοις δ.

διαρραγέντα. Ex. 570. δ. μηδὲ βεβαλαιομένον,

διαρραγῆναι. I. 341. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ δ.

B. 955. ὡς πρὶν δεῖδέ γ' ὤφελες μέσος δ.

διαρραγήσομαι. I. 340. οἴμοι, δ. ΑΛ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

B. 255. εἰ δ.

διαρραγῶ. Σ. 162. τί', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρίς με, μὴ δ.

Ex. 803. διαρραγείης. AN. B. ἦν δ. δὲ, τί;

διαρρίπτουμι. Θ. 774. γράφων δ.; βέλτιον πολύ.

διαρριπτούντε. Σ. 59. δοίλω δ. τοῖς θεωμένοις,

διαρροίας. Fr. 198, 13. ὁ τῆς δ. ποταμὸς εἰχήσεται.

δίας. Θ. 556. ὁ δ' αὖτ' δ. ψακοῖσι Λίγυπτον πέδον

διασαλακώνισον. Σ. 1169. ὧδὶ πραΰτ' τρυφερῶν τι δ.

διασαυλούμενον. Fr. 522. ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμβακα δ.,

Διασίοις. N. 864. τούτου 'πράμην σοι δ. ἀμαξίδα.

Διασίοισιν. N. 408. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Δ.

διασκανδικίσῃς. I. 19. μή μοί γε, μή μοι, μὴ δ.·

διασκεδῶ. Σ. 229. πολλὰν δικαστὰν σφηκιὰν δ.

O. 1053. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὸ κάδω δ.

διασκοπεῖν. Θ. 660. καὶ δ. σωστῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ

διασκοπῶμεν. Σ. 246. χωρώμεθ, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ δ.,

διασκοπῶν. Ei. 1161. δ. ἥδομαι

διασμηχθεῖς. N. 1237. ἄλαν δ. ἔναιτ' ἀν οὐτοσί.

διασοφίζηται. O. 1619. εὐξάμενος εἶτα δ. λέγων,

διασπαράξει. B. 474. δ., πλευμόνων τ' ἀνθάψεται

διασπάσαι. O. 367. ἀπολέσαι, παδόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ δ.

διασπάσεσθέ. Ex. 1076. δ. μ', ὡ κακοῦς ἀπολούμεναι.

διασπάσονται. B. 477. δ. Γοργόνες Τιθράσειαι,

διασποδήσαι. Ex. 939. καὶ μὴ 'δεῖ πρότερον δ.

διαστίλβονθ'. Fr. 114. καὶ δ. ὀρῶμεν

διαστίλβουσι. Ei. 567. αἱ τε θρίνακες δ. πρὸς τὸν ἥλιον.

διαστραφήσομαι. I. 175. εὐδαιμονήσω δ', εἰ δ.;

O. 177. ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ δ.

διαστῶσιν. A. 774. ἦν δὲ δ. καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν

διαταξάμενοι. Σ. 360. ἄνδρες ὁπλῖται δ.

διατειχίζων. I. 818. δ. καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.

διατέρωκται. Σ. 371. δ. τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,

διατήξας. N. 149. κηρὸν δ., εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὰν

διατίθης. A. 895. χείρον δ. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

διατίθεμαι. O. 444. δ. 'γὼ. ΠΕ. κατάμασόν νυν ταῦτά μοι.

διατινθαλίᾳ. Σ. 329. ἢ με κεραυνῷ δ.

διατραγεῖν. Σ. 367. δ. τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον.

διατραγόντ'. O. 655. δ δ. ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

διατρέχοντες. Ei. 838. τίνες γάρ εἰσ' οἱ δ. ἀστέρες,

διατρεχουσῶν. Ei. 536. κόλπου γυναικῶν δ. εἰς ἀγρὸν,

διάτριβ'. Pl. 413. μὴ γνῶ δ., ἀλλ' ἄνυε πράττων ἐν γέ τι.

διατρίβειν. I. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεποιῶν δ., ἀλλὰ νομίζων

N. 199. ἕξω δ. πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

Ex. 790. ἐπαναμένειν, ἕπειτα δ. ἔτι.

Fr. 424, 1. ὡς οἰψάνης δ.

διατρίβεις. Ex. 1151. τί δῆτα δ. ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις

διατριβῇ. Pl. 923. εἰ μὴ φανεῖται δ. τις τῷ βίῳ.

διατριβήν. N. 1055. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν δ. ᾔγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.

B. 1498. δ. ἀργὸν ποιεῖσθαι.

διατριβῆς. A. 193. ὀξύτατον, ὥσπερ δ. τῶν ἐυμμάχων.

διατρίβωμέν. Pl. 622. καὶ μὴ δ. γε, μὴ πάλιν τις αὖ

διατριπτικόν. A. 943. εἰ μὴ δ. γε, κοὐκ ὄζων γάμων.

διατρίψεις. N. 1002. ἀλλ' οὐν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις δ.,

Σ. 849. οἴμοι, δ. κἀπολεῖς τριῄμερῆσ·

B. 462. οὐ μὴ δ., ἀλλὰ γεύσει τὴν θύρας,

διατρίψῃ. I. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος δ.

διατρῴξομαι. Σ. 164. δ. τοίνυν ὀλᾷ τὸ δίκτυον.

δίαυλον. O. 292. ἢ 'πὶ τὸν δ. ἤλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν

διαφανῆ. N. 768. ταύτην ἑόρακας, ἦν καλὴν, τὴν δ.,

Λ. 48. χῇ 'γχουσα καὶ τὰ δ. χιτώνα.

διαφέρει. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γράφου δ. Κλεώνυμος.

διαφέρειν. O. 1461. βέμβικος οὐδὲν δ. δεῖ. ΠΕ. μανθάνω

διαφέρου. Λ. 1172. ἐᾶτε, μηδὲν δ. περὶ σκελοῖν.

διαφέρουσιν. N. 1428. ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί δ.

διαφευξοῦμαι. N. 443. εἴπερ τὰ χρέα δ.,

διαφθαρᾶ. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ δ.

διαφθείρας. Σ. 1398. οὕτω δ. ἐμοῦ τὰ φορτία.

διαφθείρῃτε. Σ. 976. καὶ μὴ δ. τοὺ τὰ παιδία;

Ei. 323. πράγμα κάλλιστον δ. διὰ τὰ σχήματα.

διαφθερεῖν. Σ. 1229. φήσει γὰρ ἑῴαθεν σε καὶ δ.

διαφθερᾶ. A. 331. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ δ.

B. 1200. ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλζόντας δ.

διαφθείρω. O. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκοῦσι μὴ δ.,

διαφορηθῆναι. O. 338. δ. θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

διαφορηθῶ. O. 355. ἵν' ἐπὶ τοῦτον δ.; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς

διαφορήσω. I. 294. δ. σ', εἴ τι γρύξει.

διαφρήσετε. O. 193. τὼν μηρίων τὴν κνῦσαν οὐ δ.

διαφυγεῖν. I. 610. μήτε γὴ μήτ' ἐν θαλάττῃ δ. τοὺς ἱππέας.

διαφυγὼν. Θ. 653. καλῶς, ὅπως μὴ δ. οἰχήσεται·

διαφυλάξει. Εἰ. 878. *τις δ. τήνδε τῇ βουλῇ λαβών*;
διαφυλαξόν. Β. 297. *ἱερεῦ, ὁ. μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.*
διαφυτεύσομεν. Γρ. 162. *ἐν ἀγορᾷ δ' αὐ πλάτανον εὖ δ.*
διαχασκουσῶν. Ι. 533. *τὼν θ' ἁρμονῶν δ.· ἀλλὰ γίρων ὧν περιέρρει,*
διαψαίρουσι. Ο. 1717. *αὖραι δ. πλεκτάνην καπνοῦ.*
διβολίαν. Fr. 401. *καὶ τῶν πλατυλύγκων δ. ἀκοντίων.*
διδάγματος. Ν. 668. *ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ δ. μόνου*
Ἰδίαξα. Σ. 440. *οὐς ἐγὼ 'δ. κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν κρίνικα;*
διδάξαι. Β. 955. *ὡς ἡμᾶς δ.· ἀμφελεῖς μέσος διαρραγῆναι.*
διδαξαίμην. Ν. 783. *ὑθλεῖν· ἄπερ', οὐκ ἀν δ. σ' ἐτι.*
διδάξας. Β. 1029. *εἶτα δ. Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιδιμεῖν ἐξεῖδ' ἐκεῖ*
διδάξειλάν. Ο. 373. *πῶς δ' ἀν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον δ. ποτε.*
διδάξειν. Α. 656. *φησὶν δ' ἡμᾶς πολλὰ δ. ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,*
Ν. 1405. *οἶμαι δ. ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.*
διδάξεις. Ι. 483. *νυνὶ δ., εἴπερ ἀπκερίζω ποτέ*
Ν. 824. *ὕπνος δὲ τοῦτο μὴ δ. μηδένα.*
929. *οὐχὶ δ. τοῦτον Κρόνος ἄν.*
Σ. 653. *εἰ μὴ γὰρ ὅπως δοκεῖν βουλεύσ' ἐγώ, τουτὶ ταχέως με δ.,*
διδάξῃς. Ν. 298. *ἵνα με δ. ἄνπερ οὐκεκ' ἐλήλυθα.*
διδάξομαι. Ν. 127. *ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς δ.*
διδάξομεν. Ν. 590. *ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως δ.*
δίδαξον. Ν. 244. *ἀλλά με δ. τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,*
Ν. 395. *ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δ.,*
1442. *πῶς δή; δ. γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἀπαφλήσεις.*
Σ. 519. *οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δ. ἡμᾶς, ὦ πάτερ,*
Εἰ. 602. *ἤδε, τοῦθ' ἡμᾶς δ., ὦ θεῶν εἰνοίστατε.*
Ο. 429. *φράσον, δ. Πῦ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,*
Β. 1162. *πῶς δή; δ. γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.*
διδάξοντές. Ο. 372. *καὶ δ. τὰ δεῦρ' ἥκουσιν ἡμᾶς χρήσιμον;*
διδάξω. Ι. 779. *ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἐστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα δ.,*
Ν. 369. *αὖται δῆπον' μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ δ.*
385. *φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν·* Σπ. *ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε δ.*
Σ. 1074. *ῥᾳδίως ἐγὼ δ., κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.*
Ἐκ. 215. *ἐγὼ δ. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια*
583. *καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ δ. πιστεύω τοὺς δὲ θεατὰς,*
Π. 582. *ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε δ.*
διδάσκαλοι. Ο. 912. *οὖκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ δ.*
διδάσκαλον. Ν. 1147. *χρὴ γὰρ ἐπιθαμάζειν τι τὸν δ.*
διδάσκαλος. Α. 628. *ἐξ οὗ γε χορεῖσιν ἐφίστησιν τραγικοῖς ὁ δ. ἡμῶν,*
Εἰ. 738. *ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ δ. ἡμῶν.*
Β. 1055. *ἔστι δ. ὅστις φράζει, τοῖς ῥᾴδιον δὲ ποιηταί.*
Fr. 314, 3. *ἐνθάδε γὰρ εἶσιν, ὡς φησιν ὁ δ.*
διδασκάλου. Ι. 1235. *παῖς ἀν ἐφοιτᾶς ἐς τίνος δ.;*
Fr. 463. *τὴν κακκάβην γὰρ κἂν κτὲ τοῦ δ.*
διδασκάλους. Ν. 1467. *ἀλλ' οὐκ ἀν ἀδικήσαιμι τοὺς δ.*
διδασκάλῳ. Ν. 871. *οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ δ.;*
Π. 797. *οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ δ.*
διδασκε. Ν. 877. *ἀμέλει, δ.· θυμόσοφὸς ἐσταν φύσει·*
Ν. 1107. *δ. καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως*
Ο. 548. *ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δ. παράν· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,*
Β. 107. *δεινοὶν με δ.* Ξλ. *περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.*
διδάσκειν. Σ. 1029. *οὐδ' ὅτε πρῶτον γ' ἤρξε δ., ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,*
Ο. 1405. *βούλει δ. καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων*
Β. 687. *ξυμπαραινεῖν καὶ δ. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ*
1054. *καὶ μὴ παράγειν μηδὲ δ. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν*
1057. *καὶ Παρασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ δ.,*
Ἐκ. 514. *κατάκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὺν δ' ἔργον τάλλα δ.,*
διδάσκεις. Ν. 919. *οὐᾶ δ. τοὺς ἀνοήτους.*
Ν. 957. *σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι δ. ἐντετυλίχθαι·*
Ἐκ. 662. *ἠὴ τὴν δήμητρ' οὐ γε δ. τουτὶ τοίνυν φασάτω μοι,*
Fr. 201. *πτεάνην δ. αὐτὸν ἔξεν ἢ φακῆν.*
διδάσκεται. Ν. 194. *αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν δ.*
διδασκοίμην. Ι. 401. *καὶ δ. προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.*
διδάσκομαι. Σ. 2. *φυλακὴν καταλίειν νυκτερινὴν δ.*
διδάσκου. Ν. 111. *ἐλθὼν δ.* ΦΕ. *καὶ τί σοι μαθήσομαι;*
Π. 473. *καὶ σύ γε δ.· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως*
διδάσκουσ'. Ν. 98. *οὗτοι δ., ἀργύριον ἦν τις διδῷ,*
διδάσκω. Ν. 1106. *βούλει τὸν υἱόν, ἤ δ. σοι λέγειν·*
Ο. 550. *καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα δ. μὰν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,*
διδάσκωμεν. Α. 405. *ταῖσιν γραυσὶ καὶ δ. τριγῶν,*
διδάσκων. Α. 658. *οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βίλτιστα δ.*
διδαχῇ. Θ. 538. *ταύτῃ ἀπομιλάσομεν τῶν χοίρων, ἵνα δ.*
διδόασ'. Ι. 191. *ἃ σοι δ. ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.*
διδόασιν. Α. 54. *οὐ γὰρ δ. οἱ πρυτάνεις.*
Σ. 715. *ἀλλ' ὑπόταν μὴν δείσασ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν δ.*
δίδομεν. Ι. 69. *ἡμεῖς δὲ δ.· εἰ δὲ μὴ, πατοῦμενοι*
Ν. 1426. *ἀφίεμεν, καὶ δ. αὐτοῖς προῖκα συγκεκῴφθαι.*
διδομένου. Α. 547. *μισθοῦ δ.,* Παλλαδῖων χρυσουμένων, *διδόν'.* Ο. 976. *καὶ σπλάγχνα δ. ἔνεστι;* ΧΡ. *λαβὲ τὸ βιβλίον,*
διδόναι. Ι. 1072. *ταῦτα ἀπαυδᾷ μὴ δ. σ' ὁ Λοξίας.*
Εἰ. 1321. *δ. πλοῦτον τοῖ Ἑλλησιν,*
Ο. 624. *δ. τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν*
878. *δ.* Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρ-
Θ. 843. *καὶ τόκον πράττοιτο, δ. μηδὲν' ἀνθρώπων τόκον,*
Ἐκ. 781. *ὕταν γὰρ εὐχώμεσθα δ. τἀγαθά,*
διδοσθαι. Θ. 834. *προεδρίαν τ' αὐτῇ δ. Στηνίοισι καὶ Σκίροις*
δίδου. Α. 1054. *ἄπῳρε· ἄπῳρε τὰ κρέα καὶ μή μοι δ.,*
Εἰ. 1016. *ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δ.*
διδοὺς. Ι. 473. *δ. ἀναπείσει, οὐτε προσπέμπων φίλους,*
Β. 943. *χυλὸν δ. στωμυλμάτων, ἀνὸ βιβλίων ἀπηθὼν*
διδοῦσαι. Θ. 558. *ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροπαῖς δ.,*
δίδυμον. Α. 1281. *ἐπὶ δὲ δ. ἀγέλγορον*
διδῷ. Α. 159. *τούτοις ἐὰν τις δύο δραχμὰς μισθὸν δ.,*
Α. 835. *παῖεν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἱ κά τις δ.*
Ν. 98. *οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις δ.,*
Σ. 693. *ἢν τίς τι δ. τῶν ψευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὺ' ὄντε*
Ο. 519. *τὰ σπλάγχνα δ., τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.*
1536. *καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν δ.*
1655. *τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δ. τὰ χρήματα*
Α. 1119. *ἢν μὴ δ. τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.*
Θ. 937. *κοίλην προτείνειν. ἐγκύφειν ἦν τις δ.,*
δίδωμ'. Εἰ. 1215. *αὐτὸς σὺ τί δίδως;* ΤΡ. *ὅ τι δ.;* αἰσχύνομαι.
δίδωμι. Ι. 872. *ξεύγος πράμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δ.*
Ι. 883. *χειμῶνος ὄντος. ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονί δ.*
906. *ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γ' σοι καὶ φράμακον δ.*
Α. 424. *δῶρον δ. τηνδ', ἵνα σπένδων ἔχῃς.*
Γν. 156, 2. *ὑμεῖν· ἐπεὶ δ. χιλίας δραχμὰς,*
389, 1. *ἢοῦ δ. τηνδ' ἐγὼ γυναικί σοι*
709, 2. *τῇ μὲν δ. χειρὶ, τῇ δὲ λαμβάνω.*
δίδωμί. Σ. 1149. *ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δ. σοι,*
Α. 863. *ἔχω δὲ τοῦθ' ὅπερ οὖν ἔχω, δ. σοι,*
Διῴρ. Α. 799. *τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἅ κα δ.*
Π. 141. *αὐτὸς δ. τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς*
δίδως. Ι. 740. *καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δ.*
Εἰ. 1215. *αὐτὸς σὺ τί δ.;* ΤΡ. *ὅ τι δίδωμ';* αἰσχύνομαι.
1262. *πόσον δ. δῆτ';* ΤΡ. *εἰ διαπισθεῖεν δίχα.*
διδῶσι. Α. 1121. *οὐ δ' ἀν δ., πρόσαγε τούτους λαβομένη·*
διδῶσιν. Θ. 345. *ἢ δωρᾷ τὸ δ. μοιχῷ· γραῦς γοῦν.*
δίδωσιν. Σ. 679. *οὐδεὶς οὐδὲ σκορδοῦν κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δ.*
Θ. 344. *καὶ μὴ δ. ἀν ὑπόσχηταί ποτε,*
Π. 278. *σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δ.*
διέβαλ'. Π. 204. *τοιχωρύχοις τοι δ. ἐσθὼς γὰρ ποτε*
διεβαλέ. Θ. 1214. *δ. μ' ὦ γραῦς. ἀπύτρεκ' ὡς τάκιστα σύ*
διέβαλλε. Α. 380. *δ. καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου*
διεγαλήνισαν. Ι. 646. *οἱ δ' εἰδέως τὰ πρόσωπα δ.*
διεδύετ'. Σ. 281. *τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χθιζιὼν ἄνθραπον, ὃς ἡμᾶς δ.*
διέδυς. Θ. 712. *οἷον δράσασ δ. ἔργον,*
διέξῃς. Π. 906. *ἀστ οὐν δ. ἢ σῦσον μηδὲν ποιῶν ;*
διεξῃτημένους. Θ. 439. *εὖ δ.*
διεξῄτηχ'. Ι. 1292. *καὶ δ. ὁπόθεν ποτ' φαίλως ἐσθίει Κλεώνυμος.*
διέθετο. Ο. 441. *ἤνεκ' ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ δ.,*
δίει. Α. 845. *χλαίναν δ' ἔχων φανὴν δ.*
διειδίναι. Β. 975. *ἅπαντα καὶ δ.*
διειμένοι. Ο. 1392. *ἅπαντα γὰρ δ. σοι τὸν ἄρα*
διειρωνέξενοι. Εἰ. 623. *οἱ δ' ἀν' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ δ.*
διείς. Εἰ. 1232. *τηδὶ, δ. τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμαῖς*
διέκειτο. Ν. 961. *λέγω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς δ.,*
Fr. 250. *οὗτοι αὐτοῖς ἀταλαπώρα ἢ ποίησις δ.*
διεκερματίζεν'. Σ. 789. *ἐλθὼν δ. ἐν τοῖς ἰχθύσιν,*
διέκνων. Θ. 163. *ἐμπροῦφρουν τε καὶ δ. Ἰωνικῶς,*
διεκόμισας. Σ. 1248. *πολλὰ δὴ δ. σὺ καὶ*
διεκόρευσεν. Θ. 480. *ὅσπερ με δ. οὖσαν ἐπτέτιν.*
διεκορκορύγησεν. Ν. 387. *ἡν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν δ.;*
διεκπερῶντες. Π. 283. *δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύραν βίᾳ δ.*
διεκρίθη. Ο. 13. *πῶς χωρίς;* ΓΥ. *οὕτω ταῦτα δ. τότε.*
διεκυψε. Θ. 614. *τοῦδ. δ. καὶ μᾶλ' εὔχραν, ὡς πάλαι.*
διέλαμμεν. Π. 741. *ἐγρηγόρεσαν, ἕως δ. ἡμέρα.*
διελεῖν. Ο. 996. *ἐμὶν, δ. τε κατὰ γύας.* ΠΕ. *πρὸς τῶν θεῶν,*

διεληλυθώς. Ει. 826. δ. Οἱ. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι. ΤΡ. τὸ τί;
διέλθε. Θ. 1174. πρώτον μὲν οὖν δ. κἀκκόλπασον.
διελθεῖν. Ι. 621. κἂν μακρὰν ὁδὸν δ.
Δ. 3. οὐδ' ἂν δ. ἴν' ἐξ ἀνθρώπων τὸν κυμάνθαν.
διέλκεις. Θ. 643. τὸ τοῦ δ. τικυόστερον Κορινθίων.
διελκύσαι. Γ. 163, 3. σκάφαι κἀπορκάσαι τε καὶ λουσαμένω δ.
διελκύσαις. Π. 1036. διὰ δακτυλίου δὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν δ.
διέλκων. Ει. 1131. ἀλλὰ πρὸς πῦρ δ.
διελυμήνω. Β. 1062. ἀμοὶ χρηστῶν καταδείξαντος δ. σύ. ΕΥ. τί δράσας;
διέμενος. Π. 720. καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει δ. Σφηττίῳ,
διεμπίρασαν. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν δ. ἄνδρες Ἀρασταί,
διεμπολᾶν. Α. 972. οἳ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα δ.,
διεμύλαινον. Σ. 1315. αὐτοὶ δὲ δ. ὡς δὴ δεξιός.
διενεγκούσαι. Α. 570. δ. διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε·
διεντερεύματος. Ν. 165. τρισμακάριος τοῦ δ.
διεξελθεῖν. Β. 1330. τὸν τῶν μονῳδῶν δ. τρόπον.
διεξιόψασ. Ι. 787. σὲ γὰρ, δι' Μήδοισι δ. περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
διεπάλαιον. Ι. 573. ἀλλὰ δ. αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
διέπλευσεν. Σ. 122. δ. εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
διέπτατο. Σ. 1085. γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὼν στρατὼν δ.
διεράς. Ν. 337. εἴτ' ἀερίας, δ., γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
διερεισαμένη. Ἐκ. 150. δ. τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
διερεῖς. Ο. 213. ἐλελιζόμενη δ. μέλεσιν
διερρηκέναι. Σ. 1156. ἵν' ἐξέλης με πρὶν δ.
διερρηκόσιν. Ν. 573. καὶ τοῖσι χείλεσιν δ.
διέρχεται. Ο. 181. ὅτιγ' δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ δ.
διέσκεμμαι. Β. 836. ἐγῳδᾶ τοῦτον καὶ δ. πάλαι,
διεσκέθαι. Θ. 657. ἀλλ' ἴσως ἡμῖν ἅπαντά πως δ. καλῶς.
διεσπλεκομένη. Π. 1082. οὐκ ἂν διαλεχθείην δ.
διεστράφην. Α. 15. τήρεσ δ' ἀπέθανον· καὶ δ. ἴδων,
διεσφηκωμένον. Σ. 1072. εἶτα θαυμάζει μ' ὀρῶν μέσον δ.,
διετέθην. Ο. 1692. οὐκ εἰ μισ' ἡμῶν; ΠΡ. εὖ γε μέντἀν δ.
διετετρήνετο. Θ. 18. δίκην δὲ χοάνης ὦτα δ.
διετησίως. Γρ. 605. δ.·
διέτριβεν. Ι. 541. ταῦτ' ὀρρωδῶν δ. ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
διέφθορας. Γρ. 479. δ. τὸν ὅρκον ἡμῶν.
διέφθορεν. Γρ. 418, 1. τὼν ἄνδρα τώνδ' ἢ βιβλίον δ.,
διέφυγες. Ο. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ βράδιον οὕτως ἂν αὐτοὺς δ.,
διέχε. Ο. 1720. ἄναγε, δ., πάραγε, πάρεχε,
διεχρῴμεθα. Ἐκ. 609. πρότερόν γ', ὦταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις δ. τοῖς προτέροισιν·
διεχωρίζετο. Θ. 14. αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα δ.,
διηγεῖσθαι. Σ. 1196. οὕτοσ δ. νομίζουσ' οἱ σοφοί.
διηγήσαιτο. Ο. 198. τίς ἂν οὖν τὸ πράγμ' αὐτοῖς δ.; ΕΠ. σύ.
διηγομεν. Β. 457. σεβῆ τε δ.
διηγρύπνησω. Β. 931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς δ.
διήει. Β. 920. ἀπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγγεται· τὰ δράμα δ' ἂν δ.
διηλλάγην. Α. 1101. τί δ' οὐ δ.; φέρε, τί τούμπαλιν;
διήρονον. Β. 1285. ὅπως Ἀχαιῶν δ. κράτος, Ἑλλάδος ἤβας,
διθυραμβοδιδασκάλων. Ει. 829. ψυχὰς δὸ' ἢ τρεῖς δ.
διθυράμβων. Ο. 1388. τῶν δ. γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
Διί. Ει. 57. ἀδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Δ.,
Ο. 568. κἂν Δ. θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὀρνις,
1237. οἷς θυτέον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δ.
1522. ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἀναθὼν τῷ Δ.,
1633. τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δ.,
διιστάναι. Σ. 41. τὼν δήμων ἡμῶν βραδύκινα δ.
Διιτρέφης. Ο. 798. ὡς Δ. γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
Ο. 1442. δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Δ.
Διιτρέφους. Γρ. 292. κἀπὸ τῆς Δ. τραπέζης·
δίκαζε. Σ. 766. αὐτοῦ μένων δ. τοῖσιν οἰκέταις.
δικάζει. Σ. 112. μάλλον δ. τοῦτον οὐν φιλάττομεν
δικάζειν. Σ. 89. ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δ., καὶ στένει,
Σ. 110. ἵν' ἔχοι δ., αἰγιαλὸν ἔνδον τρίψει.
340. οὐν ἐᾷ μ', ἄνδρες, δ. οὐδὲ δρὰν οὐδὲν κακόν,
414. [ἐν χρῇ] μὴ δ. δίκας.
639. κἂν μακρὸν ὦν δ.
762. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δ. τοῦτο δὲ
Θ. 79. μέλει δ. οὔτε βουλῆς ἐσθ' ὅδε,
Π. 277. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δ.,
δικαζέσθων. Ν. 1142. νῦν οὖν δ.· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει.
δικάζετε. Ν. 620. κἀθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δ.·
Ει. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δ.
δικάζομαι. Ν. 496. εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δ.
δικάζοντες. Π. 1166. οὐν ἐτὸς ἅπαντες οἱ δ.·θαμὰ
δικάζουσ'. Σ. 109. οἱ δ' ἐν ᾠδείῃ δ., οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
δικάζων. Σ. 516. ἐξαμαρτάνω δ.; ΒΔ. καταγελάμενος μὲν οὖν δίκαι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὑπόσιοι δ. τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
Ἐκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δ. πρῶτον ἔσονται. ΒΔ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρέψει;
Π. 859. πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'Λλίπωσιν αἱ δ.;
δίκαι'. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δ. ἀντιλέγειν δυνήσεται.
Ν. 1137. ἐμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δ. αἰτουμένου·
Ο. 1599. σπουδᾶς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δ. ἐστὶν ταδί·
1674. δ. ἡμεῖς καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
Ο. 85. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δ. ἂν πάθοις.
δίκαια. Α. 317. κἂν γε μὴ λέγω δ., μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
Α. 373. ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δ. κἄδικα·
501. ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δ. δέ.
561. δ. πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται·
562. εἴτ' ἐν. τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν·
645. ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δ.
655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ' ὡς καμῳδήσει τὰ δ.·
Ι. 256. οὐς ἐγὼ βύσκω κεκραγὼς καὶ δ. κἄδικα,
510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δ.
Ν. 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δ. κἄδικα.
900. εἰπεῖ, τί ποιῶν; Δι. τὰ δ. λέγων.
962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δ. λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
1398. πειθὼ τινα ζητεῖν, ὅπως δίξεις λέγειν δ.
1437. ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δ.·
1439. κλαεῖν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἢν μὴ δ.· δρῶμεν.
1462. ὦμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δ. δέ.
Θ. 436. πάντα γὰρ λέγει δ.,
512. εἴτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δ.,
δίκαιά. Α. 103. τῇ τῶν Ποσειδῶ τῶν ἀλυοῦν, δ. γε.
δικαίαν. Π. 10. μέμφομ' δ. μέμφομαι ταύτην, ὅτι
δίκαιοι. Π. 567. ὧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δ.,
Π. 751. οἱ γὰρ δ. πρότερον ὄντες καὶ βίον
δικαίοις. Ν. 1315. τοῖσιν δ., ὥστε νι-
Ν. 1339. τοῖσιν δ. ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
Ει. 556. ὡ ποθεινῆ τοῖς δ. καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Π. 219. ὅσοις δ. οὐσίαι οὐν ἦν ἀλφιτα.
δίκαιον. Α. 500. τὸ γὰρ δ. οὐδὲ καὶ τραγῳδία.
Α. 661. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δ.
Ι. 267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐμελλον ὡς δ. ἐν πόλει
Ν. 1292. οὐ γὰρ δ. πλείον' εἶναι. ΣΤ. κᾆτα πῶς
1340. μέλλει ἀναπείσειν, ὡς δ. καὶ καλὸν
1405. οἶμαι διδάξειν ὡς δ. τὸν πατέρα κολάζειν.
1419. ὥσφαρ ἐξαμαρτάνειν ἤττον δ. αὐτοῦς.
Σ. 1293. καλεῖν δ. ὅστις ἂν πλησγὰς λάβῃ·
Ο. 316. κοινὼν, ἀσφαλῆ, δ., ἡδὺν, ἀφελοῦσιμον.
1598. ἐὰν τό δ. ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε χρᾶν,
Ο. 199. φέρειν δ., ἀλλὰ τοὺς παθήμασιν.
Β. 641. χωρεῖ γὰρ ἐς τὸ δ. ἀποδύσασθε δή.
Ἐκ. 656. πάθεν ἐστέοι ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δ.
945. ἔστι δ., εἰ δημοκρατούμεθα.
Π. 486. ἔχει τις ἂν δ. ἀντειπεῖν ἔτι;
490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δ.,
578. αὐτοὺς διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πράγμ' ἐστὶ δ.
δίκαιόν. Ν. 1411. οὐ κἀμέ σοι δ. ἐστὶν εὐνοεῖν ὁμοίως,
Ο. 384. καὶ δ. γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὁμᾶς χάριν.
Β. 686. τὸν ἱερὸν χορὸν δ. ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
Π. 1028. ἀναγκάσαι δ. ἐστι νὴ Δία
Δικαιόπολι. Α. 749. Δ., ἢ λῆς πρᾶσθαι χοιρία;
Α. 823. Δ. Δ., φαντάζομαι
959. Δ. Δι. τί ἔστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅ τι;
1048. Δ. Δι. τίς οὗτοσ' τίς οὗτοσ';
1085. Δ. Δι. τί ἐστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Δικαιόπολιν. Α. 748. ἐγὼν δὲ καρυῦδ. ὦσα.
Δικαιόπολις. Α. 406. Δ. κἀλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
Α. 1196. Δ. ἂν μ' ἴδοι τετρωμένον,
Δίκαιος. Ν. 1283. πῶς οὖν ἀπολβεῖν τἀργύριον δ. εἶ,
Ει. 877. εἴεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δ., τίς ποτε,
Β. 623. δ. ἀλλ' κἀν τι πτηνὸν ἐγὼ σοι
637. δ. ὁ λόγος· χἠσυτέρων ἀν ῥᾳν ἴδῃς
Π. 28. ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δ. ἀν ἀνὴρ
Γρ. 498. βίβλιον ἔξεις τὸν βίον δ. ἀν
δίκαιός. Ν. 1434. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δ. εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
Π. 1030. ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δ. ἐστ' ἔχειν.
δικαιότατ'. Ο. 1222. δ. ἀν ἠηφθεῖσα πασῶν Τρίβων
δικαιότερον. Σ. 1149. δ. ἢ κανινάκην; ΒΔ. ἐχ', ἄγαθέ,

δικαίου. Ο. 1495. ἐκ τοῦ δ. μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.
Π. 755. οὐκ ἐκ δ. τῶν βίων κεκτημένοι,
δικαίους. Ο. 632. ὑμῖρρουας λόγους δ.,
Β. 728. ἄνδρας ὕντας καὶ δ. καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
Π. 89. ὡς τοὺς δ. καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
94. καὶ τοὺς δ. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
97. ὡς τοὺς δ. δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν·
475. εἰ τοὺς δ. φῄς ποιήσειν πλουσίους.
δίκαις. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δ. τἀναντί' ἀντιλέξαι.
δικαίων. Ν. 1116. ἀφελῶν' ἐκ τῶν δ., βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
Σ. 455. ἀξιόῤῥωον καὶ δ. καὶ βλεπόντων κἀρδομα.
δικαίως. Ν. 940. διὰ μόντοι τάδ' οὐχὶ δ.; ΣΤ. λέγεν δῆ μοι, τι παθοῦσαι,
Ν. 692. οὕκουν δ. ἤτις οὐ στρατεύεται;
1377. οὕκουν δ., ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
1380. καὶ πῶς δ.; ὅστις ἀναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
Σ. 1076. Ἀττικοὶ μόνοι δ. εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ει. 865. οὕκουν δ.; ὅστις εἶς
1332. ὦ τρισμάκαρ, ὡς δ.
Α. 169. παντὰ δ. ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
1129. κοιῇ δ., μία γὰρ χέρνιβος
Θ. 675. δ. τ' ἐφέποντας
831. τοῖσιν ἀνδράσιν δ.· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
Β. 584. οἷδ' οἷδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δ. αὐτὸ δρᾷς·
642. τῶν σὺν βασανιεῖς νὼ δ.; Αι. βᾴδισ·
Π. 233. μεστὴν ποιῆσαι καὶ δ. κἀδίκως.
841. προσευξόμενος ἤκω δ' ἐνθάδε
1124. οὐκοῦν δ., ὅστις ἐποίεις ζημίαν
δικανικῶν. Ει. 534. αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δ.
δίκας. Ι. 93. πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δ.,
Ν. 34. ὅτε καὶ δι' ὀφλημὰ χάτερα τύκοιν
1211. ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δ.
Σ. 414. [ὡς χρὴ] μὴ δικάζειν δ.
801. δικάσαιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δ.,
1392. ὀρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δ.
Ο. 1429. ἀνθ' ἑρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δ.
δικάσαις. Σ. 726. οὐκ ἂν δ. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαν·
δικάσαντας. Σ. 595. εἶπη τὰ δικαστήρι' ἀφνῶν πρότιστα μίαν δ.·
δικάσασθαί. Ν. 1141. ὡς ἀδικοῖ εἶμι, καὶ δ. φασί μου.
δικάσεις. Ι. 1089. χὠτὶ γ' ἐν Ἑκβατάνοις δ., λείχων ἐπίπαστα.
δικάσοιεν. Σ. 801. δ. ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
δικάσοιό, Σ. 689. ἥκειν εἰπὼ πρὸ κἀν ὥρᾳ δ., ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
δικάσοντά. Σ. 157. δ. μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
δικασταί. Ι. 598. βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δ.
Σ. 782. ὡς οἱ δ. ψευδομένων τῶν μαρτύρων
908. ἄνδρες δ., τουτονί. δεινότατα γὰρ
δικασταῖς. Ι. 1359. οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δ. ἀλφιτα,
Σ. 582. ἐν φορβειᾷ τοῖσι δ. ἐξοδον ηὗλησ' ἀπιοῦσιν.
591. ἐμφήσεται τοῖς ἀδικοῦσιν τοῖς δ., παραδοῦναι·
661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δ. ἐνιαυτοῦ,
758. μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'γ τοῖσι δ.
δικαστάς. Ν. 208. ἐπεὶ δ. οὐς ὑρῶ καθημένους.
Π. 916. οὐκοῦν δ. ἐξεπιτηδὲς ἡ πόλις
δικαστῇ. Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δ.;
δικαστήν. Ει. 349. κοὐκέτ' ἂν μ' εὕροις δ. ὀρμὴν οὐδὲ δύσκολον,
δικαστήρι'. Ι. 306. καὶ γραφαὶ καὶ δ., ὦ βορβοροτάραξ καὶ
Σ. 595. εἶπη τὰ δ. ἀφνῶν πρότιστα μίαν δικάσαντας·
δικαστήριο. Ι. 1317. καὶ τὰ δ. συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἤδε γέγηθεν,
Θ. 78. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δ.
Ἐκ. 676. τὰ δ. καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
δικαστηρίδιον. Σ. 803. αὐτῷ δ. μικρὸν πάνυ,
δικαστήριον. Σ. 303. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἡμῖν μὴ τὸ δ. ἄρχων
Σ. 624. οἷον βροντᾷ τὸ δ.,
Ἐκ. 460. οὐδ' εἰ δ. ἀρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
δικαστής. Β. 1466. εὐ, πλὴν γ' ὁ δ. αὐτὰ καταπίνει μόνος.
δικαστικόν. Ρτ. 833. δ.;
δικαστοῦ. Σ. 550. τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαρισὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δ.,
δικαστῶν. Σ. 229. πολλῶν δ. σφηκιὰν διασκεῶ.
δικίλλῃ. Ει. 570. καὶ τραιανοὺν τῇ δ. διὰ χρύσου τὸ γῆδιον.
δίκῃ. Ν. 758. εἴ σοι γράφοιτο πεντεταλαντός τις δ.,
Ν. 774. ὅτι πεντεταλαντος διαγέγραπταί μοι δ.
Δίκη. Ο. 1240. Διὸς μακίλλῳ πὰν ἀνασρῄξῃ Δ.,
δίκῃ. Ι. 258. ἐν δ. γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
Ν. 1332. ὡς ἐν δ. σ' ἐτυπτον. ΣΤ. ὦ μαρώτατε,
1333. καὶ πῶς γίγνοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δ.;
1379. ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νὴ τὸν Δί', ἐν δ. γε.
Σ. 421. οἷς γ' ἀπώλεσαν ἥλιπποι ἐν δ. τὸν Γοργίου.
δίκῃ. Σ. 508. νὴ Δί' ἐν δ. γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
Ει. 628. ἐν δ. μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνεών γέ μοι
Θ. 830. πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δ. μεμῄσαιμεθ' ἂν
Π. 480. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δ.,
δίκην. Α. 362. ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δ. διωρίσω,
Ι. 710. ἔλῃ σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δ.
923. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δ.,
1360. εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δ.·
Ν. 167. ἡ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δ.
699. οἷαν δ. τοῖς κόρεσι δοῦναι τήμερον.
707. ὁπότε γράφοιτο τὴν δ. ἀν' γραμματεὺς,
776. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δ.,
782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δ.
902. οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δ.
1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἡντιν' ἂν βούλῃ δ.
1242. ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δ.
1491. κἀγὼ τιν' αὐτὰν τήμερον δοῦναι δ.
Σ. 453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσεται καλὴν δ.,
581. κἀν αὐλητῇ γε δ. νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίκειρα
776. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δ.
824. εἰ δύστυχ' ἐκαθίζου σὺ, θάττον ἂν δ.
830. ἀνευ δρυφάκτου τὴν δ. μᾶλλεις καλεῖν,
1332. ἢ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δ.
1367. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δ.
1419. ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δ. δίδωμί σοι,
1441. ὕβρις, ἐως ἂν τὴν δ. ἄρχων καλῇ.
Ει. 214. ναὶ τὼ σιώ, νὺν ἀττικῶν δώσει δ.
Ο. 337. τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δ.
1116. ὅταν ἑχῃτε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δ.
1457. ὡὰ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλῇς δ.
Θ. 18. δὲ χοάνης ὥστα διετετρήματα.
465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δ.
543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δ. ὑφ' ὑμῶν;
544. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δ.; ἤτις μόνη τέτληκας
668. δώσει τε δ., καὶ πρὸς τούτῳ
863. πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δ.
922. γἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δ
Β. 554. ἀν' ἠμωβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δ.
606. ἴσα δῷ δ.· ἀνύετον. Αι. ἥκει τῷ κακόν.
Ἐκ. 655. ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἥν τις ὑβρὴν παρὰ τοῖς ἄρχουσι δ. τῳ,
Π. 433. ἡ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δ
947. ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δ.,
1181. δ. ἀποφυγὼν' δ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
Ρτ. 533. ἐπὶ Παλλαδῖῳ τάρ' ἂν πάτερ δώσεις δ.
δίκῃς. Α. 634. οὐχ ὑβρίνετες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δ. τὴν ἡλύγην.
Ν. 765. εὕρῃς' ἀφάνειαν τῆς δ. σοφωτάτην,
772. τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δ.;
779. εἰ πρώσθεν ἔτι μᾶς ἐνεστώσης δ.
874. πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δ.
904. πῶ δῆτα δ. οὐσης ὁ Ζεὺς
δικιδίοις. Ν. 1109. οἷαν δ., τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γράφον
δικίδιον. Ι. 347. εἰ που δ. εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
δικόλλυβον. Ρτ. Μ. Α. 10. 3, 2. δώμβολον, γεγένητ' ἐμοὶ δ.
δικορραφεῖν. Ν. 1483. ὑβρίσω παρανεῖς οὐκ ἐὰν δ.,
Ο. 1435. ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δ.
δικροῖς. Ει. 637. τήνδε μὲν δ. ἑῴδουν τὴν θεὸν κεκράγασιν,
δίκτυα. Ο. 194. μὰ τὴν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δ.,
Ο. 523. ἔρκη, νεφέλας, δ., πηκτάς·
Δίκτυννα. Σ. 368. ἢ δέ μοι Δ. συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
Β. 1359. ἁμὰ δὲ Δ. παῖς
δικτύοις. Α. 550. σκορῦδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δ.,
Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δ.
δίκτυον. Σ. 164. διατρώξουσι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δ.
Σ. 208. ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
308. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δ.
δικτύου. Σ. 368. ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δ.
δικτῦω. Ο. 1083. κἀπαναγαγεῖς πολεύειν δεδεμένας ἐν δ.
δικῶν. Α. 847. δ. ἀπατᾶσθαι·
Α. 937. κρατῆρ κακῶν, τριπτῆρ δ.,
Ι. 979. ἐν τῷ δείγματι τῶν δ.
1256. ὅπως ἐσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δ.
Ν. 447. εἰρηνεύσεις, περίτριμμα δ.,
Σ. 1338. δ.; ἰαιβοῦ αἰβοῦ.
1426. οὐ λέγε. δ. γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
Ο. 41. ἐπὶ τῶν δ. ἑδουσι πάντα τὸν βίον.
Ρτ. 19. εἰ μὴ δ. τε γόργαθος ἐφησιάσεται τε θωμίδι.
δικωπεῖν. Ἐκ. 1091. πῶς οὖν δ. ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
δίναις. Ο. 637. στίλβων νῶτον πτερύγων χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκοισι δ.
δινεύματα. Θ. 122. δ. Χαρίτων.

δίνης. Ο. 1193. δ. πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Δίνον. Ν. 1473. διὰ τουτονὶ τὸν Δ. οἶμαι δείλαιοι.
Δίνος. Ν. 380. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δ.; τουτί μ' ἐλελήθη.
Ν. 381. ὁ Ζεὺς οὐκ ἄν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δ. νυνὶ βασιλεύων.
828. } 1471. } Δ. βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξελήλακώς.
δῖνος. Ν. 380. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δ. ΣΤ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη.
δίνου. Σ. 618. βρυμησάμενος τοῦ σοῦ δ. μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδον.
διογενεῖς. Ο. 1262. ἀποκεκλῆκμαι δ. θεοὺς
Διόδον. Ο. 189. Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δ. αἰτούμεθα,'
διόδους. Σ. 361. κατὰ τὰς δ. κποπιαρροῦνται.
Θ. 658. τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς δ. διαθρῆσαι.
Εκ. 693. αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς δ.
διοίγνυντε. Εκ. 852. ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γράθους δ.
δίοιδε. Ν. 168. ὅστις δ. τοὐντερον τῆς ἐμπίδος.
διοικεῖν. Εκ. 305. τὰ τῆς πόλεως δ.
διοίσεις. Ν. 503. οὐδὲν δ. Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
διοίσοντ', Π. 384. καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ δ. ἀντικρυς
διοίχεται. Εκ. 593. τὸν ζῶντα μᾶλλον. τάμὰ γὰρ δ.
διοίχομαι. Εκ. 609. ἐγὼ γοῦν ἠν Δι' ἐμή. ΜΝ. δ.
Διοκλέα. Α. 774. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Δ..
διολισθεῖν. Ν. 434. ἀλλ' ὁσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήσταδ.
διόλλυμαι. Α. 1192. τάλας ἐγὼ δ.
Διομειαλαξόνας. Α. 605. Τερπτοθεοδώρους, Δ..
Διομείους. Β. 651. ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Δ. γίγνεται.
Διομήδειά. Εκ. 1029. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦσαι; ΓΡ. Α. Δ. γε.
Διόνυσ'. Εκ. 267. ἀλλ', ὦ Δ., ἀπίδιοτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Ει. 442. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Δ. ἄναξ,
Β. 1479. χαρίετε τοίνυν, ὦ Δ., εἴσω. ΔΙ. τί δαί;
Διόνυσε. Α. 247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ', ὦ Δ. δέσποτα,
Θ. 990. Εὐῖον, ὦ Δ.,
Β. 300. Δ. τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἥττον θατέρου.
1150. Δ., πίνεις ἄλυον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Διονύσια. Α. 195. κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Δ.,
Α. 202. ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Δ.
250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Δ.,
Διονυσίων. Π. 550. ὑμεῖς γ' οἴπερ καὶ Θρασυβούλῳ Δ. εἶναι ὅμοιον,
Fr. 187, 1. τὶς ἀν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Δ.;
Διονυσίου. Fr. 216. ἤκουν εὐθὺ τοῦ Δ.
Διονυσίων. Ει. 530. ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Δ.,
Θ. 747. σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Δ.
Διόνυσον. Ν. 91. νὴ τὸν Δ. ΣΤ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
Ν. 108. οὐκ ἀν μὰ τὸν Δ., εἰ δοίης γέ μοι
519. τἀληθῆ, νὴ τὸν Δ. τὸν Δ. τὸν ἐκθρέψαντά με.
1000. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Δ.
Σ. 1046. καίτοι σπεῦδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Δ.
1474. νὴ τὸν Δ., ἄπορὰ γ' ἡμὶν πράγματα
Ει. 109. μὰ τὸν Δ. οὐδέποτε ζωντός γ' ἐμοῦ.
1277. ἀνδρῶν ὀλμαγή; κλαύσει νὴ τὸν Δ.
Ο. 171. νὴ τὸν Δ., εὖ γε μοῦμ' ταυταγί.
501. προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥ. νὴ τὸν Δ., ἐγὼ γοῦν
1370. νὴ τὸν Δ., εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
Εκ. 344. μὰ τὸν Δ., οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
357. νὴ τὸν Δ., ἐνέχεται γοῦν μοι σφῶϊν.
422. νὴ τὸν Δ., χρηστά γ' εἰ δ' εἰεύτα γε
Διόνυσος. Ν. 606. κωμαστὴς Δ.
Β. 22. ὅτ' ἐγὼ μὲν ἦν Δ., υἱὸς Σταμιόνου,
631. ἀθάνατος εἶναί φημι Δ. Διὸς,
1211. Δ., ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Fr. 48. Δ.
Διονύσου. Α. 1087. δ τοῦ Δ. γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
Β. 368. κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Δ.·
Διονύσῳ. Ι. 536. καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Δ.
Διοπείθης. Ο. 988. μήτ' ἦν λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Δ.
Διοπείθους. Ι. 1035. ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθὼς ῥιψέτω τὴν Δ.
Διόπας. Fr. 309, 10. Δ., διάλιθον, πλαστῆρα, μαλάχιον, βύτρυν,
Διόπτα. Α. 435. ὦ Ζεῦ δ. καὶ κατόπτα πανταχῆ.
Διορύξαι. Σ. 350. ἔστιν ὀπῇ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης δ.,
Διορύττειν. Π. 565. πάνυ γοῦν πλέπτειν κόσμῶν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους δ.
Διορύττουσιν. Ν. 714. καὶ τὸν πρωκτὸν δ.,
Διορχησόμενος. Σ. 1481. τοὺς νῦν, ὃ ὀλίγον ὕστερον
Σ. 1489. ἐμοὶ δ. ἐνθάδ' εἰσίτω.
Διός. Ι. 410. ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Δ. σπλάγχνοισι παρεγενοίμην.
Διός. Ν. 314. πρὸς τοῦ Δ. ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἰσ', ὦ Σάκρατες, αὗται
Ν. 1048. καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Δ. παῖδων τὶν' ἀνδρ' ἄριστον
Σ. 620. καὶ τῆς τοῦ Δ. οὐδὲν ἐλάττω,
Ει. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Δ. καταιβάτον.
68. πῶς ἀν ποτ' ἀφικοίμην ἄν εὐθὺ τοῦ Δ.;
77. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Δ. λαβών.
161. ὀρθῶς χάρμι Δ. εἰς αὐλάς,
178. καὶ δὴ καθοῦῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Δ.
179. τίς ἐν Δ. θύρασιν; οὐκ ἀνοίξετε;
380. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Δ. ἁμαλδυνθήσομαι,
736. εἰ δ' οὖν εἰκὸς τίνα τιμήσαι, θύγατερ Δ., ὅστις ἄριστος
Ο. 1130. λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Δ. τοὐλυμπίου,
216. μίλακος ἠχὼ πρὸς Δ. ἕδρας,
468. πάντων ὑπὸ' ἔστιν, ἐμοὶ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Δ. αὐτοῦ,
519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Δ. αὐτοῦ πρότερα τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
569. ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Δ. αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
610. αἰβοῖ, ἀπολλᾶ κρείττους οὐτοι τοῦ Δ. ἡμὶν βασιλεύειν.
1172. τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τὼν παρὰ τοῦ Δ.
1240. Δ. μακέλλᾳ πᾶν ἀνασταρέψῃ δίκῃ,
1533. παρὰ τοῦ Δ. καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
1538. ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Δ.
1714. πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Δ. βέλος·
1746. τάς τε πυρώδεις Δ. ἀστεροπὰς,
1749. ὦ Δ. ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
1753. καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Δ.
1756. πτεροφόρ', * ἐπὶ τέδον Δ. καὶ λέχος γαμήλιον.
Ο. 272. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἰκησιν Δ.
Β. 100. } 511. } αἰθέρα Δ. δωμάτιον, ἢ χρόνου πύδα,
216. Δ. Διάνυσον ἐν
246. ἢ Δ. φεύγοντες ὄμβρον
439. ἀλλ' ἢ Δ. Κόρινθος ἐν τοῖς στρόμασιν;
631. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσον Δ.,
756. πρὸς Δ., ὃς ἡμὶν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
875. ὦ Δ. ἐννέα παρθένοι ἀγναί·
1361. σὺ δ', ὦ Δ., δυπῦρσοι ἀνέχουσα
Εκ. 828. ὁ Δ. Κόρινθος καὶ τὸ πράγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
Π. 124. οἷει γὰρ εἶναι τὴν Δ. τυραννίδα
128. ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε κτῆν πολὺ
141. αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Δ.
1175. καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Δ.
Fr. 299. ὁ Ἀπόλλων παρὰ Δ.
434. Δ. Κόρινθος
διοσημία. Α. 171. δ. 'στι καὶ βαυὶς βέβληκέ με.
Διοσκόρω. Ει. 285. εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Δ.
Εκ. 1069. ὦ Δ., ὦ Κορύβαντες, ὦ Δ.,
Fr. 295. Δ.
διπλάσιος. Ο. 55. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἴν' ᾖ δ. ὁ ψόφος.
διπλασίως. Ο. 1578. πρίσβεις. ΠΡ. δ. μᾶλλον ἀγχεῖν μοι δοκεῖ.
διπλῆν. Θ. 982. δ. χάραν χορείας·
διπλοῦν. Α. 589. πλεῖν ἢ δ. αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μὲν γε τεκοῦσαι
διπλῶν. Ει. 137. ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι στίχων δ. ἔδει·
διποδιάξω. Α. 1243. Ἰν' ἐγὼ δ. γε καείσω καλὸν
Διπόλεω'. Ει. 420. Μυστῆρι' Ἕρμῆ, Δ., 'Αδώνια.
Διπολιώδη. Ν. 984. ἀρχαῖά γε καὶ Δ. καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
διπτύχω. Γρ. 471, 1. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, δ. κόρω,
διπῦρους. Β. 1361. σὺ δ', ὦ Δίοδ, δ. ἀνέχουσα
δίς. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ξεπατᾶν δ. καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων,
Ν. 1417. ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὧν δ. παῖδες οἱ γέροντες.
Ει. 1181. ἑξαλείφοντες δ. ἢ τρίς, αὔριον δ' ἔσθ' ἢ 'ξοδος·
Α. 360. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δ. ἢ τρὶς
Β. 1154. δ. ταυτὸν ἡμὶν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
1155. πῶς δ.; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δὲ σοι φράσω.
1178. κἂν που δ. εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβῆν ἴσης
δισχίλια. Σ. 660. τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δ. γίγνεται ἡμιν.
δισχίλιαι. Fr. 156, 4. δ. γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.
διφθέραν. Ν. 72. ὥσπερ ὁ πατὴρ σου, δ. ἐνημμένος.
Εκ. 80. τὴν τοῦ Πανόπτου δ. ἐνημμένος
διφθερῶν. Σ. 444. δ. κἀξωμίδων, ἃς οὗτοι αὐτοῖς ἠμπόλα,
διφόρου. Εκ. 708. δ. συκῆς
διφρεεύουσ'. Θ. 1067. ἀστεροειδέα νῶτα δ.
διφρίσκου. Ν. 31. τρεῖς μναῖ δ. καὶ τροχοὶν 'Ἀμυνίᾳ.
δίφρον. Ι. 1164. δράς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δ.
Ο. 1552. καὶ τὸν δ. γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
διφροφόρει. Ο. 1552. καὶ τὸν δίφρον γε δ. τονδὶ λαβών.
διφροφόρος. Εκ. 734. ποῦ 'σθ' ἡ δ.; ἢ χυτρα δεῦρ' ἔξιθι,

δίφρω. Fr. 127, 2. καὶ ψηφολογεῖσιν ὧδε καὶ δ. δίο.
δίχα. El. 1262. πόσον δίδως δῆτ', Τί. εἰ διαπρισθεῖεν δ., Fr. 298, 1. καὶ μὴν ἄκουσαν, ὦ γύναι, θεμιῶ δ.
διχόθεν. El. 477. καὶ ταῦτα δ. μισθοφοροῦντες ἅλματα.
διχοινίκω. N. 640. ὑπ' ἀλφιτομβοῦ παρεκόπην δ.
διῴη. I. 534. ὥσπερ Κοινῶτ, στίφανον μὲν ἔχων αὖον, δ. δ' ἀπολαλῶν.
Ex. 146. δ. γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφανωθήσομαι.
διψῶν. N. 441. παρέχω τύπτειν, πειῶν, δ.,
διώβολον. Fr. 111, 2. ἐν τῇ γράδῃ δ. γεγένηντ' ἐμοί.
διωκάθυμ. N. 1482. δ. γραμάμενος, εἰθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
διώκε. A. 201. τῇδε πάτ ἔπου, δ., καὶ τὸν ἄνδρα πυκάνου
I. 246. ἀλλ' ἀκμὴ δὲ καὶ δ. καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.
251. ἀλλὰ παῖε καὶ δ. καὶ τάραττε καὶ κύκα
N. 1508. δ., βάλλε, παῖε, τολλῶν οὕνεκα,
Θ. 1223. ἐρῶὴν ἄνω δ. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
διώκει. Σ. 952. ἀγαθὸς γὰρ ἐστι καὶ δ. τοὺς λύκους.
διώκειν. A. 235. καὶ δ. γὴν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
Ex. 452. οὐ συνοφαντεῖν, οὐδ' δ., οὐδὲ τὸν
διώκεις. Θ. 1005. ὡς μακρὸν ἱππεύμα δ.,
διώκῃς. Fr. 382, 1. ἢν γὰρ ἐν' ἀνδρ' ἄλκιον δ.
διώκοις. Θ. 1221. ἐν' ἂν κατακλίδοις, εἰ δ. ταυτῇ.
διωκόμεθα. A. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πουηρῶν σφόδρα δ., κᾆτα πρὸς ἀλισκόμεθα.
διωκόμενος. A. 216. σποῦδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε δ.
διωκτέος. A. 221. οἰχεται. δ. δέ· μὴ γὰρ ἐγχλάνῃ ποτέ
διώκων. Σ. 902. ποῦ μοῦ δ., ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
Σ. 1207. εἴλον δ. λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
Διώνυσον. B. 216. Διός Δ. ἐν
διώξει. I. 969. χρυσοῦ δ. Σμικύθην καὶ κύριον.
Θ. 1224. τῇδ δ.; τοξμαῖαν τρέχεις σύ γε.
διῴξομαί. I. 363. σε δελλάει.
διωρίσω. A. 362. ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην δ.,
δμῶες. A. 887. φίλη δὲ Μορύχῳ. δ., ἐξενέγκατε
A. 1174. ὦ δ. οἱ καὶ· οἴκῶν ἐστε Λαμάχου,
δοθεῖην. Σ. 1172. ὅτῳ; δ. σκόρδοῖν ἡμφεσμένῳ·
δοῖδυκ'. El. 288. ἐγὼ δὲ δ. εἰσιὼν ποιήσομαι.
δοῖδυκα. Σ. 938. δ. τυρόκνηστιν, ἐσχάρα, χύτραν,
El. 295. πρὸς ἕτερον αὖ δ. κωλδοιαὶ τινα.
Π. 711. παρέῃσκε καὶ δ. καὶ κιβώτιον,
δοῖδυξ. I. 984. δ. οὐδὲ τορώνη.
Fr. 112. δ., θυεία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.
δοίη. A. 966. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δ. γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
δοίην. El. 848. οὐκ ἂν ἔτι δ. τὸν θεῶν τριῴβολον,
El. 1217. δ. ἂν αὐτοῦν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
δοίης. N. 108. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δ. γέ μοι
Π. 924. οὐδ' ἂν μεταμάδοις; ΣΤ. οὐδ' ἂν εἰ δ. γέ μοι
1137. δ. καταφαγεῖν καὶ κρεῶν νεανικόν
δοκεῖ. A. 338. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δ., τὸν Λακε-
A. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἁ μοι δ.
I. 654. γνώμην ἔλεξ' ἀνδρες, ἥδη μοι δ.
942. κἀμοὶ δ. καὶ τάλλα γ' εἶναι καταφανῶς
1050. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δ.
1311. ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δ.
N. 11. ἀλλ' εἴ δ., μέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
1246. τί σοι δ. δράσειν;
1246. ἀποδώσειν μοι δ.
1437. ἐμοὶ μὲν, ἄνδρες ἥλικες, δ. λέγειν δίκαιον·
1438. κἀμοιγε συγχωρεῖν δ. τοὐτοισι τἠπειπῆ.
1452. διωκάθυμ γραψάμενος, εἰθ' ὅ τι σοι δ.
Σ. 270. φιλῳδεῖν. ἀλλά μοι δ. σπάνται ἐνθάδ', ἄνδρες,
933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς· οὐ καὶ σοὶ δ.,
946. οὖν, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δ. πεπνοθέναι,
1008. ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτά νυν, εἴπερ δ.
1120. ἀλλ' ἐμοὶ δ. τὸ λοιπὸν τὼν πολιτῶν ἐμβραχὺ
1141. μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν' ἀτἀρ δ. γέ μοι
El. 674. ποῖός τις οὖν εἶναι δ. τὰ πολεμικά
925. τί δαί δ.; βούλεσθε λαρυῷ βοῖ;
929. τῷ δῆ δ. σοι ὄρτα τὼν λειτῶν; ΚΟ. εἰ.
1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δ., κἀγὼ μαστῷ βαλανεύσω.
1267. ἀτὰ' ὀφεται προαναβάλληται μοι δ.
O. 56. σὺ δ' οὖν λίθῳ κύβον λαβὼν. ΓΥ. πάνυ γ', εἰ δ.
309. καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δ.
337. τὼ δὲ πρεσβύτα δ. μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
381. ἐστιν μὲν ἄνωθεν ἀκούσαι πρώτον, ὡς ἡμῖν δ.,
531. κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δ. δρᾶν,
665. ἀλλ' εἰ δ. σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
1016. σποδὲν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δ.
1225. δεινόνατα γὰρ τα πεισόμεσθ', ἐμοὶ δ.,
1416. ἐς θοίμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δ.,
1578. πρίσθειν. ΗΡ. διπλασίαι μᾶλλον ἄγχειν μοι δ.
δοκεῖ. O. 1597. πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δ.,
1615. κἀμοὶ δ. ΠΕ. τί δαί σὺ φῄς; ΤΡΙ. ναβαιατρεῦ.
1628. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δ. σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
1630. εἴ τοι δ. σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.
1634. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δ., σιγήσομαι.
1635. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δ.
Λ. 68. ὁ γοῦν ἀναγυρὸς μοι κεκινῆσθαι δ.
167. εἰ τοι δ. σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ·
617. πραγμάτων μοι δ.,
660. πολλῆ; κἀπιδώσειν μοι δ. τὸ χρῆμα μᾶλλον.
868. εἶναι δ., μοι πάντα, τοῖς δὲ στίοιε
885. ἐμοὶ γὰρ αὐτῇ καὶ κεστῆρα δ.
1176. ἀλλ' εἰ δ. βρᾶκε ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
Θ. 208. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. μὴ δ. γε σύ.
216. τὰ κάτω δ' ἀφεύκειν. ΜΝ. ἀλλὰ πρᾶτ', εἴ σοι δ.·
234. βούλει θεᾶσθαι σαυτὸν; ΜΝ. εἰ δ., φέρε.
377. δ τι χρὴ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖ γὰρ δ.
401. γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δ.· κἂν ἐκβάλῃ
423. ἐξαβάμενος. νὴν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δ.
B. 104. ἡ μὴν κοβαλὰ γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δ.
637. ἐμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρᾶττον οὖν ἡμῖν δ.
722. ἀλλὰ κάλλιστοις ἀπάντων, δ., νομιμάτων,
861. δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δ.,
870. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δ., δρᾶν ταῦτα χρή.
1220. Εὐριπίδη. ΓΥ. τί ἐστιν; Δι. ὑμέσθαι μοι δ.
Ex. 47. στεῖδοσιν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δ.
155. ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δ. μὰ τὼ θεώ.
197. ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δ.,
198. τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δ.
554. ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δ.;
986. νυνὶ δὲ πρᾶττειν εἰσάγειν ἡμῖν δ.
Π. 49. γνῶναι δ. τοῦθ', ὡς σφῴδρ' ἐστὶ συμφέρον
409. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἐστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ δ.
481. ἐὰν ἀλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
1150. τί δέ; ταυτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δ.;
Fr. 157, 1. ὅτῳ δ. σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;
246, 2. τουτί. τροσζεῖν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δ.
δοκεῖν. N. 1174. ἀτεχνῶς ἐπαινεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δ.
Θ. 185. ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δ. εἶναι γυνή,
441. Βενοκλεῖς ὁ Κεραίνου, δ.
δοκεῖς. A. 12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δ. τὴν καρδίαν;
A. 24. ἥκοντες, εἶτα δ' ὑστεροῦντ' ἐνταῦθα πῶς δ.
775. ἐμὰ γα. οὐ δὲ νυν εἴμεναι τίνος δ.;
I. 184. ξυνειδέναι τί μοι δ. σαυτῷ καλόν.
346. ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δ.; ὅπερ τὸ πλῆθος.
N. 881. κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πως δ.
1271. καοὺς ἀρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δ.
1276. τὸν ἐγκίφαλον ὥσπερ σεσισβαῖ μοι δ.
1415. κλάοεσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλαίειν δ.;
Σ. 1198. πίναν, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέρα δ.
O. 355. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφθορηθῶ; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δ.
935. ἔχε τὴν σπολιδα· πάντως δέ μοι ρίγῶν δ.
1245. ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δ.;
1370. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δ. λέγειν,
1653. ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δ.,
1674. δίκαι' ἐμοιγε καὶ πάλιν δ. λέγειν
Θ. 194. χαίρειν ὁρᾶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δ.;
922. τὼν δεῖνα τὼν τοῦ δεῖνα. ΚΛ. λαμεῖν μοι δ.
920. ὀμὼ ὡς πανοῦργος κοὐδὲν εἶναί μοι δ.
B. 188. ἐγὼ. ΧΛ. ταχέως ἐμβαυε. Δι. πῶ σχήσεις δ.;
645. ἠδη 'πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. Δι. οὐδ' ἐμοὶ δ.
Ex. 399. κἀπεὶθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δ.,
777. οἴσειν δ. τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
920. δ. δὲ μοι καὶ λάβῦα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
1127. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δ.
Π. 364. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δ.
380. καὶ μὴν φίλας γ' ἂν ἐσ δ. τὴ τοὺς θεοὺς
390. ἀπολεῖ. ΠΑ. σὺ μὲν οὖν σαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δ.
422. σὺ δ' εἰ τίς; ἀχρεῖ μὲν γὰρ εἶναί μοι δ.
742. οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δ.
1035. οὐκ, ἀλλὰ καταδέσηπας, ὡς γ' ἐμοὶ δ.
1060. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δ.,
1066. γέρων ἀνὴρ ὧν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δ.
δοκίω. Ll. 47. δ. μὲν, ἐς Κλέωνα τοὺν' ἀνίττεται,
δοκῶ. A. 487. παράσχεις, εἰποῦσ' ἅτ' ἀν αὐτῇ σοι δ.
I. 1386. κἀν που δ. σοι, τοὺτον ὐκλαδίαν ποίει.
A. 901. καὶ τοῦ πολεμου πανσησθε. ΚΙ. τοιγάρ, ἦν δ.,
902. ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΥ. τοιγάρ, ἦν δ.,
B. 1475. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖς θεαμέοις δ.;
Π. 471. ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὃ τι ἂν ὑμῖν δ.

δοκῆς. Π. 1170. ἴν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δ.
δοκήσας. Β. 1485. δδε γὰρ οὖ φρονεῖν δ.
δοκήσετε. Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δ.
Β. 737. ἦν τι καὶ τἀκεῖνα, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δ.
δοκησίσοφος. Εἰ. 44. νεανίας δ., τὸ δὲ πράγμα τί;
δοκιμαξομένων. Σ. 575. παῖσον τοίνυν δ. αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
δόκιμον. Εἰ. 1030. σοφῇ * * δ.
δοκίμῳ. Θ. 125. ἄρσεν βοᾷ δ.·
δοκοῖ. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὦ τἄν, ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δ.
δοκοῖς. Ν. 1496. διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δ. τῆς οἰκίας.
Σ. 1405. πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δ.
δοκοῦμεν. Α. 354. τί βδύλλεσ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δ. εἶναι;
δοκούσαις. Α. 179. θύειν δ. καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
δοκοῦσι. Ν. 1198. ὑπερ οἷ πρότεθεν γὰρ δ. μοι ποιεῖν·
δοκοῦσιν. Ν. 185. τί εἰσαίμασας; τῷ σοι δ. εἰκάνα;
Β. 321. κἀμοὶ δ. ἠσυχίαν τοίνυν ἄγειν
δοκῶ. Α. 317. κἀν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δ.,
Α. 994. ἀλλά σε λαβὼν τρία δ.,' γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
Ι. 620. ὡς ἐγὼ μοι δ.
Σ. 177. ἀλλ' εἰσίαν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δ.,
250. οὐκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δ., τὸν λύχνον προβύσειν.
Εἰ. 13. ἐνὸς μὲν, ὦνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δ.·
61. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δ.·
177. ἀπὸρ γὰρ ἐγὼ εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δ.,
194. ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δ. μαρύτατος;
306. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δ. μοι τήμερον,
710. ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δ.,
1026. οὐσοῦ, σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
1042. ἴδοῦ, πάρειμ. μῶν ἐπισχεῖν σοι δ.;
Ο. 671. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δ.
1551. ἀνωθεν, ἀκολουθεῖν δ. καυηρόφῳ.
Α. 115. ἐγὼ δὲ γ' ἂν κἀν ὀστρεῖ ψῆττταν δ.
319. λιγυτὸν δ. μοι καθορᾶν καὶ κατπὼν, ὦ γυναῖκες,
Θ. 508. ἀπελθ' ἀπελθ', ᾠδὴ γὰρ ὠκὺν μοι δ.
Β. 745. χαίρειε, ἱκετεύω; Δι. μάλλ' ἐποπτεύειν δ.,
918. σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δ. τί δὲ ταῦτ' ἐδρᾶσ' ὁ δεῖνα;
1421. μέλλῃ τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δ.
Ἐκ. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δ.
Π. 860. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πράγμα γεγνῶσκειν δ.
Λιθ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὶτοὺς μοι δ.
δοκῷ. Σ. 201. καὶ τῇ δ. προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
δοκώμεν. Εἰ. 1051. μὴ νυν ὁρᾶν δ. αὐτόν. ΟΙ. εὖ λέγεις.
δοκῶν. Α. 472. ὀχληρὸς, οὐ δ. μὲ κοιράνους στυγεῖν.
Ι. 1146. τοὺς, οὐδὲ δ. ὁρᾶν,
Θ. 204. δ. γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπάτο, μαίνεσθαι δ.
Π. 1068. ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δ. ἐμέ
δολερόν. Ο. 451. δ. μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
δόλια. Εἰ. 1068. ὦν δ. ψυχαί, δ. φρένες. ΤΡ. εἴθε σου εἶναι
δολίαν. Ι. 1068. λαίθαργον, ταχύτουν, δ. κερδῶ, πολυύδρον
δόλιε. Θ. 1202. Ἑρμῆ δ., ταυτί μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
δόλιον. Π. 115?. ἀλλὰ δ. τοίνυν. ΚΛ. δ.; ἠνωστά γε·
δόλιος. Β. 1143. δ. λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἐρῇ;
δόλοιστ. Ι. 686. καὶ δ. ποικίλοις,
δόλον. Ο. 333. ἐς δὲ δ. ἑκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
δόλου. Π. 1158. οὐ γὰρ δ. νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
δόλῳ. Εἰ. 1099. φράξεο δὴ, μή πώς σε δ. φρένας ἐξαπατήσας
Α. 622. τὰς θεοὺς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπίρασαν δ.
δολώσῃ. Ι. 1067. Αἰγείδῃ, φράσαι κυναλώπεκα, μή σε δ.,
Ι. 1081. χρησμὸν Λητοῖδης, Κυλλήνην, μή σε δ.
δόμεν. Ο. 930. πρόφραν δ. ἐμὲ τεῖν.
Ο. 973. τῷ δ. ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
δόμοις. Α. 460. φθείρου λαβὼν τόδ' ἐσθ' ὀχληρὸς ἂν δ.
Ν. 1161. πρίβολοι ἐμοὶ, σωτῆρ δ., ἐχθροῖς βλάβη,
Ο. 1708. δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δ.
δόμοισιν. Α. 543. καθῆσθ' ἂν ἐν δ.; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
δόμον. Β. 1273. εὐφαμεῖτε μελισσοτόμοι δ. Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
δόμος. Ν. 303. μυστοδόκος δ.
δόμους. Ο. 1247. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δ. Ἀμφίονος
δόμῳ. Ο. 1710. ἀστῆρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δ.,
δόμων. Α. 450. ὦ θῆμ', ὁρᾷς γὰρ ὡν ἀπαοδοῦμαι δ.,
Α. 456. λυπηρὸς ἔσθ' ὧν κἀποχάρησον δ.
Ο. 1241. λιγυὸς δὲ σῶμα καὶ δ. περιπτυχὰς
Α. 707. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δ.;
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δ. πανταχῆ.
Ἐκ. 11. ὀφθαλμὼν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξεύρει δ.
δόνακος. Β. 233. ἕνεκα δ., ὧν ὑπολίμον
δονεῖ. Ἐκ. 954. πάνυ γὰρ τις ἔρως με δ.
δονεῖται. Ο. 1183. αἰθὴρ δ. τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
δόντες. Ο. 932. εἰ μὴ τι τούτῳ δ. ἀποφευξοῦμεθα.
δοῦ. Σ. 1265. πολλάκις δὴ 'δ. ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
δοῦμ. Α. 440. δεῖ γάρ με δ. σταυζὼν εἶναι τημερον.
Ι. 1305. ταῦ δὲ δ. δεινὼν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀναχεῖν,
δοῦμεν. Ι. 1210. δ. κρίνειν τοῖς θεατοῖσιν σοφῶς;
δοῦναι'. Ἐκ. 553. οὐδ' ὅρα τὰ δ. οἴσθα; ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
δοῦμεν. Εἰ. 119. δ. ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
δοῦτε. Α. 775. ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δ.
Α. 1179. οὐ ταῦτά δ. τοῖσι συμμάχοισι ναῶν,
δοῦτε. Ι. 722. οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δ. καθυβρίσαι.
Ν. 1398. πεῖθω τινα ζητεῖν, ὅπως δ. λέγειν δίκαια.
Π. 528. ἄφρει· βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δ. μ' Ἄρη.
δοξεῖτ'. Α. 741. ὅπως δὲ δ. ἡμεν ἐξ ἀνδρὰς ὑός·
δόξῃ. Ἐκ. 123. καιτὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τι μοι δ. λέγειν.
Ἐκ. 798. ἀτ' ἂν δὲ δ., ταῦτα πάλιν ἀρνομένους.
Π. 4. δ. δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
δόξομεν. Θ. 705. ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δ.
Ἐκ. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δ. ὀρθῶς ὑπακούειν.
δόξω. Ν. 444. τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δ.
Σ. 1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἀκουσον, ἦν τί σοι δ. λέγειν.
δοραῖς. Β. 1211. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δ.
δόρατα. Εἰ. 1261. τοῦτ' γ' ἐγὼ τά δ. ταῦτ' ἀνήσομαι.
δορατίου. Εἰ. 553. ὡς τέχναστ' εἶναι δ. καὶ ξίφους κἀκοντίου·
δόρατος. Α. 1120. φέρε, τοῦ δ. ἀφελκύσωμαι τοὐλυτρον.
δόρει. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δ. σὺν ἀσπίδι
Εἰ. 357. ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δ. σὺν ἀσπίδι.
δορί. Α. 1151. κατωνάκας φοροῦντας ἐλδόντες δ.
Α. 1188. λῃστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δ.
Β. 1289. σὺν δ. καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
δορίαλλον. Fr. 336. αἱ γυναῖκες τὸν δ. φραγνύνται.
Δόριλλον. Fr. M. Ἀηρ. 13. αἱ γυναῖκες τὸν Δ. φραγνύνται.
δορός. Α. 1193. δ. ὑπὸ σολεμίου τυπεὶς.
δορτηρστοῦ. Σ. 103. εὐθὺς δ' ἀπὸ δ. κέκραγον ἐμβάδας,
δόρτον. Ι. 52. βούλει παραθῶ σοι δ.; εἰτ' ἀναρπάσας
δόρυ. Α. 1118. πατ' ἀπ', καθελὼν μοι τὸ δ. δεῦρ' ἤξω φέρε.
Α. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀλληλοισιν αἰρεσθαι δ.,
985. κάπειτα δ. δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων·
Β. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δ. καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας
δορυξέ. Εἰ. 1260. ἀπίωμεν, ὦ δ. ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
δορυξόν. Εἰ. 549. καὶ τὸν δ. οἰόν ἐκκαμάλοισ';
δορυξός. Εἰ. 447. κεἰ τις δ. ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
δορυξοῦ. Εἰ. 1213. καὶ τοιτουὶ καὶ τοῦ δ. κεισυνί.
δορυφόνον. Fr. 239. δ.·
δορυφόρων. Ι. 448. τῶν δ. ΚΛ. ποίων; φράσον.
δός. Α. 415. δ. μοι μάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Α. 431. τούτου δ. ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
432. ὦ παῖ, δ. αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
438. κἀκεῖνά μοι δ. τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
453. δ. μοι σπυρίδιον διακεκαμμένον λύχνῳ.
458. ἀπελθὲ νῦν μοι. Δι. μᾶλλά μοι δ. ἐν μόνον
463. δ. μοι χυτρίδιον σφοῦγγῳ βεβυσμένον.
469. ἐς τὸ στηριδίον λύχνα δὸς μοι φαλλίαν δ.
478. σκάνδικά μοι δ., μητρῴδεν δεδεγμένος.
882. δ. μοι προσειπεῖν, εἰ φίρεις τὰς ἐγχέλειας
928. δ. μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδῆσας φέρω.
1110. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δ. κρεῶν.
1125. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρώντων δ. κύκλον.
Ι. 120. ὦ λῆρε, δ. τὸν τοῦ πυτῆρι ταχύ.
123. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΙΙ. δ. τὸ ποτήριον ταχύ.
Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δ. τὴν δεξιάν.
507. δ. μοι μελιτοῦττον πρίτερον' ὡς δέδοικ' ἐγὼ
Εἰ. 2. ἰδοί. ΟΙ. Α. δ. αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολομένῳ.
4. δ. μᾶλλον ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
11. ἑτέραν ἑτέραν δ. παιδὸς ἡταιρηκότος·
709. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δ. μοι κύσαι.
771. φέρε τῷ φαλακρῷ, τῷ φαλακρῷ
1056. ἄγε νυν ἀπάρχου, κἀγὼ δ. τἀπάρχματα.
Ο. 928. δ. ἐμὶν ὅ τι περ
934. ἀπόδυθι καὶ δ. τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
Α. 923. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τοῦνω γε. ΚΛ. δ. μοί νυν κύσαι.
Ο. 754. οἴμοι, τέκνον. δ. μοι σφαγίων, Μεδεία,
Β. 755. καὶ δ. κύσαι καὶτὸν κύσον, καὶ μοι φράσον,
1504. καὶ δ. τουτὶ Κλεοῦῶντι φίρων,
Π. 935. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΛ. δ. σύ μοι τὸ τριβλίνιον,
δότε. Ι. 637. νῦν μοι θράσος καὶ γλῶττεαν εὔπορον δ.
Ν. 907. χωρεῖ τὸ κακόν· δ. μοι λεκάνην.
Σ. 166. τοῦς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δ. μοι ξίφος
522. ἀφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. Φι. καὶ ξίφος γέ μοι δ.·
Α. 1185. ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δ.

δότε. Β. 1529. δι' ὀφρὸς δρυνμένῳ δ., δαίμονες εἰ κατὰ γαίας,
δότω. Σ. 935. ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμῖλα μοι δ.
Ο. 1157. τόξευε, παῖ, σφενδοὺν τί μοι δ.
1579. τὴν πυρίκαυστον μοι δ.' φέρε σίλφιον·
1693. ἀλλὰ γαμκὴν χλανίδα δ. τις δεῦρό μοι
Λα. 186. καί μοι δ. τὸ πιάδ τινι. ΚΑ. Λυσιστράτη,
Β. 871. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρ' τὶς καὶ πῦρ δ.,
δούλαισιν. Α. 330. δ. ὠστιζομένη
δουλάρια. Θ. 537. αὐταὶ γε καὶ τὰ δ. τέγραν ποθὲν λαβοῦσαι
δούλας. Α. 463. ἀλλὰ τὴ γὰρ ᾠδν; πότερον ἐπὶ δ. τινάς
Ex. 721. καὶ τὰς γε δ. αὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
δουλεῖα. Σ. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δ. 'στὶν τοὐτουσι μὲν ἅπαντας
ἐν ἀρχαῖς
δουλεῖαν. Σ. 518. ἀλλὰ δουλεῦων λέληθας. ΦΙ. παῦε δ. λέγων,
Σ. 602. ἦν δ. οὐσαν ἕβασκες χὐτηρεσίαν ἀποδεξέειν.
681. ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δ. οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις
δουλεύω. Σ. 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπαιδ δ. 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις
δουλεύων. Σ. 518. ἀλλὰ δ. λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλεῖαν λέγων,
δούλη. Θ. 340. ὑποβαλλόμενης κατείπεις, ἡ δ. τινὸς
δούλης. Ει. 537. δ. μεθυσόσης ἀπαστεγκαμένου χοῦς.
Ο. 564. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δ. τεκούσης ἄρεν' εἶτα σαυτῇ
δουλικόν. Β. 743. ζῴωμ' μέντἂν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δ.
δοῦλοι. Ex. 651. τὴν γὴν δὲ τὴς ἐσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἱ δ. σοὶ δὲ μελήσει,
δούλοις. Θ. 294. δ. γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
δούλοισι. Ει. 1002. δ. χλανισχιδίων μικρῶν·
Ex. 723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δ. κομᾶσθαι μόνον
δοῦλον. Ι. 44. ἐπῄατο δ., βυρσοδέψην Παφλαγόνα.
Β. 190. ἐσβαινε δή. ΔΙ. ναὶ, δεῦρο. ΧΑ. δ. οὐκ ἄγω,
682. τοῦτον δὲ δ. ΑΙ. ταῦτ' ἀκούκες; ΞΑ. φῆμ' ἐγώ.
Π. 2. δ. γενέσθαι παραῤῥονοῦντος δεσπότου.
δοῦλος. Α. 401. δθ' ὁ δ. οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
Ει. 451. ἡ δ. αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ο. 70. ὑπνοῦν ἔασον δ. ΕΥ. ἠττήθης τινὸς
911. ἔπειτα δῆτα δ. ὧν κόμην ἔχεις ;
Β. 531. ὡς δ. ὧν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει ;
542. Ξανθίας μὲν δ. ὧν ἐν
583. υἱὸς γενοίμην, δ. ἅμα καὶ θνητὸς ὤν ;
712. ὅτι δ. ὧν ἕβασκες εἶναι δεσπότης.
949. ἀλλ' ἔλεγον ἡ γυνὴ καὶ χὠ δ. οὐδὲν ἤττον,
Π. 148. δ. γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
δούλὸς. Ο. 764. εἰ δ. ἐστι καὶ Κᾶρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
δούλους. Ει. 743. ἐξῄλασ' ἀτιμάσας πρῶτοι, καὶ τοὺς δ. παρέλυσεν,
δούλω. Σ. 59. δ. διαρριπτοῦντε τοῖς θεαμένοις,
δούλων. Θ. 491. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δ. τε κωρεικόμων
Β. 694. καὶ Πλαταιᾶι εὐθὺς εἶναι κἀστὶ δ. δεσπότας.
δοῦναι. Μ. 1491. κἀγὼ τὴν' αὐτῶν τήμερον δ. δίκην
Ει. 1153. ὦν ἔνεγκ', ὦ πᾶι, τρὶ' ἡμῖν, ἐν δὲ δ. τῷ πατρί·
Ο. 337. τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δ. τὴν δίκην
348. καὶ δ. ῥύγχει φορβάν.
975. καὶ φιάλην δ. καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Θ. 351. εὐχεσθε πᾶσαις πολλὰ δ. κἀγαθά.
465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δ. δίκην.
471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δ. λόγον·
543. διὰ τοῦτο τἀλλοείμν δεῖ δ. δίκην ὑφ' ὑμῶν ;
544. οὐ γὰρ σε δεῖ δ. δίκην ; ἢτις μόνη τέτληκας
893. πρὶν τῇ ἑτέραι δ. γυναικεῖσαν δίκην ;
Ex. 612. ἔξει τοὐτων ἀρλοῦν δ.· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθῆξει
Π. 433. ἡ σῷ ποιῇσω τήμερον δ. δίκην
467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν θέλω δ. λόγον
947. ἐχὼν ποιῇσω τήμερον δ. δίκην,
Fr. 260, 2. δ. πρὸἰκον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.
δοῦνἂν. Α. 116. δ. ἐμαυτὴν πατραμοῦσα θῆμισυ,
δούριος. Ο. 1128. ἵππων ὑπόνταν μέγεθος ὅσον ὁ δ.,
δους. Σ. 52. εἰ' οὐκ ἐγὼ δ. δύ' ὀβολὼ μισθώσομαι
Ο. 707. ὁ μὲν ὑρτυγᾶ δ., ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Προσκὼν ὀρνιν,
δοχμά. Fr. 721. οὗτοι δ' ἀρεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δ.
δοχμαῖν. Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μείζον ἢν δυοῖν δ.
δρᾶ. Ο. 1163. ἀπονίζομαι· σὺ δ' αὐτὸς ᾖδη τἄλλα δ.
Ex. 470. δ. ταῦθ', ἐν' ἀρίστᾳς τε καὶ βινῇς ἅμα.
δρᾶ. Ι. 102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΙΙ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δ.;
Ι. 237. τουτὶ τί δ.; τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον ;
1019. σοὶ μισθὸν παρεῖ, κἂν μὴ δ. ταὐτ', ἀπολεῖται.
Ν. 731. φέρε νυν, ἀφῄσω πρῶτον, ὁ τι δ., τουτονί.
Ο. 455. ἄγμα γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δ. κακά,
Ex. 338. ὁ καὶ δέδοικα μὴ τι δ. κἠστέρων,
Π. 120. πίθοιτ' ἂν ἐπιτρέψειε. ΧΡ. νὺν δ' οὐ τοῦτο δ.,
δράκαιναν. Fr. 606. δ.:

Δράκης. Α. 254. χῶρεε, Δ., ἠγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ᾖμον ἐλγεῖς
Ex. 293. καὶ Ξαλκιθὲ καὶ Δ.,
δράκοντ'. Π. 733. ἐξῃρέτην οὖν δύο δ. ἐκ τοῦ νεὼ
δράκοντα. Ι. 198. γαμῄσηᾶσι δ. κοάλεων αἱματοπώτην,
δράκοντά. Ι. 209. τὸν οὖν δ. φησι τὸν βυρσαίετον
Δρακοντίδη. Σ. 438. ὦ Κεκροῖ ἥρως ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δ.,
Δρακοντίδης. Σ. 157. δικάσοντα μ', ἀλλ' ἐκφεύγεται Δ.;
Δράκυλλος. Α. 612. τὶ δοὶ Δ. κεὐφορίδης ἡ Πρηνίδης ;
δράκων. Ι. 206. ὁ δ. δὲ πρὸς τί; ΔΙΙ. τοῦτο περιφανέστατον
Ι. 207. ὁ δ. γὰρ ἐστι μακρὸν ὁ τ' ἄλλαὶ αὐ μακρὸν·
208. εἰθ' αἱματοπώτης ἐσθ' ὁ τ' ἄλλαὶ χὠ δ.
δράμα. Ει. 795. εἶχε τὸ δ. γαλῆν τῇ
Β. 920. ὑπεῷ' ἡ Νίῤῥη τι φέρεγεται· τὸ δ. δ' ἀν διῄει.
923. κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα λῃρήσειε καὶ τὸ δ.
1021. δ. ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον ; ΑΙ. τοὺς ἕπτ' ἐπὶ ὀῄβαν·
Fr. M. Δαιτ. 9, 3. χαριζόμενος τὸ δ. τοῦτ' ἐδείκνυεν.
δράματ. Θ. 166. διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δ. ἦν καλά·
δράματα. Α. 470. ἀπολεῖς μ', ἰδοὺ σοι. φροῦδα μοι τὰ δ.
Θ. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν ἀνδρα μῦρ τὰ δ.
151. αὐτίκα γυναικεῖν ἦν ποιῇ τὰ δ.,
δράματι. Θ. 849. τῷ δῆθ' ἅν αὐτὸν προσαγαγόμην δ.;
δράματος. Α. 415. δόε μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δ.
Θ. 52. δρυόχων τιθέναι δ. ἀρχάς.
Β. 947. τοῦ δ. ΑΙ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
δραμεῖν. Σ. 376. χῆς δρόμον δ., ἐν' εἴδῃ
Fr. 324, 2. Θέας, βράδιστος τῶν ἐν ἀνθρώποις δ.
477, 2. κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θησεῖον δ.,
δραμὼν. Σ. 832. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δ.
Π. 222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δ. ΚΑ. τί δρᾶ ; λέγε.
δρᾶν. Ι. 1160. ἵνα σ' ὁ παῖμαν ἐξ ἴσου. ΑΙΙΙ. δ. ταῦτα χρή.
Ν. 615. ἄλλα τ' εὖ δ. φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
807. ἕτοιμος δδ' ἐστὶν ἅπαντα δ.
939. δ. ταὐτ' θέλλω. ΑΔ. κἄγωγ' θέλλω.
Σ. 338. τοῦ δ' ἐφεῖμ, ὦ μάταιε, ταῦτα δ. σε βούλεται;
340. οὐκ ἐᾷ μ', ἄνδρες, δικαζεῖν οὐδὲ δ. οὐδὲν κακὸν,
507. ταῦτα δ. ξυνομότιν ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά.
1131. τί οὖν κελεύεις δ. με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες·
1379. ἃ δ., τί μέλλεις δ.; ΒΔ. ἄγειν ταυτηνὶ λαβὼν
1381. κοὐδὲν δύνασθαι δ. ΦΙ. ἀνυσσῶν ἀνν ἐμοῦ.
Ει. 206. ὑμᾶς παραδώσετε δ. ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
226. ὑμᾶς δὲ δῆ τί δ. παρεσκευάζεται ;
305. πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρῇ δ.. φράζε κἀρχτεκτόνει.
O. 531. κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δ.,
548. ἀλλ' ὅ τι χρῇ δ., σὺ δίδασκε παρὼν· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν.
641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δ.· πρῶτον δέ γε
665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δ. ἡ Πρόκνη
809. ἄγε δὴ τί χρῇ δ.; ΠΕ. πρῶτον ὕμνα τῇ πόλει
1598. εἰαν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νὺν ἐθέλοντε δ.,
1631. οὕτος, δοκεῖ δ. ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
Α. 177. ταῖς πρεσβυτάταις χρὴ προστέτακται τοῦτο δ.,
1046. καὶ δ. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ πανκείμενα.
1066. τοῦτο δ. λελουμένους, αὐ-
1176. ἀλλ' εἰ δοκεῖ δ. ταῦτα, βουλευόμεσθε καὶ
1219. οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δ.,
Θ. 215. ἀτὰρ τί μέλλεις δ. μ'; ΕΥ. ἀπορῶν αὐτὸ,
496. μηδὲν κακὸν δ. ὑποτοπήσαι. ΤΑΥΤΟ ὀρᾶς,
587. ἰν' ἅτα βουλεύσοιεν ἀνεὶ μέλλοντα δ.
Β. 568. καὶ τοῦτο τοὐτου τοὐργον. ΔΙΑΛ' ἐχρῆν τι δ.
784. τί δῆθ' ὁ Πουΐταν δ. παρασκευάζεται;
870. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δ. ταῦτα χρή.
Ex. 231. τί ποτ' ἄρα δ. μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
404. τί δαί μ' ἐχρῆν δ.; ΒΛ. σκόρδοῦ ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
444. σὺ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δ. ἀεί.
450. ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἕβασκε τοῦτο δ.
467. ἔπειτ' ἀναγκάζουσι πρὸς βίαν ΧΡ. τί δ.;
472. τοῦτο ξυνοῖσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἀνδρὰ δ.
556. τί δ.; ὑφαίνων; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίνων;
560. οὐ γὰρ ἐτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δ.
587. δ. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
714. ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δ. ἠρῳμένην
784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἃ μὲ τῶν προὔργου τι δ.
789. δράσουσιν, εἴτα τηνικαῦτ' ᾖδη. ΑΝ. Α. τί δ.;
1028. τὰ δῆτα χρὴ δ.; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ
1164. ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δ.,
Π. 4. δεῖρ δὲ μὴ δ. ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
153. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δ.,

δρᾶν. Π. 416. τολμῶντε δ. ἀνθρωπαρῶν κακοδαίμονε,
Π. 466. εἰ τοῦτο δ. μέλλοντες ἐπιλαθόμεθα.
1196. δ. ταῦτα χρὴ· ΧΡ. τὸν Πλούτον ἔξω τὰς κλεὶς.
Fr. 520. οὔτοι τὰ πάθρρητα δ. ἐστι μέλει.
553. δύναται γὰρ ἴσον τῷ δ. τὸ νοεῖν.
Δραπέταις. Α. 1187. ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δ.
Δραπέτης. Ο. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὑμῶν δ. ἐστιγμένος,
Δρᾶς. Ν. 524. πρώτον μὲν ὅ τι δ., ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
Ν. 494. φὴς' ἴλεω, τί δ., ἢν τίς σε πύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,
Ει. 164. ἄνθρωπε, τί δ., οὗτος ὁ χέζων
Ο. 1567. οὗτος, τί δ.; ἐπ' ἀριστερὰ' οὗτως ἀμπέχει;
Λ. 383. ποῖ θερμὸν; οὐ παύσει; τί δ.;
472. τὴν χεῖρ' ἰὰν δὲ τοῦτο δ., κυδοιδᾶν ἀνάγκη.
872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δ.;
Ο. 1063. χάλασον τὸν ἱμάντα, ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δ. ἐγώ.
Β. 584. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δ.'
Ec. 887. ἆβουσ' ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δ., ἀντάσομαι.
Π. 439. οὗτος, τί δ.; ὦ δειλίαστον σὺ θηρίον,
Δρᾶσαι. Θ. 71. ὦ Ζεῦ τί δ. διανοεῖ με τήμερον;
Θ. 398. δ. δ' ἐθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
Π. 211. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δ. θνητὸς ὤν;
Δράσας. Ι. 766. ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δ. δεινὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ
Ει. 845. καὶ ταῦτα δ. ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν
Θ. 667. ἢν γὰρ μὴ λάθῃ δ. ἀνόσια,
712. οἷον δ. διέδυς ἔργον,
Β. 1019. καὶ τί οὐ δ. οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
1062. ἀμοὶ χρηστὰς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δ.;
1064. τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δ.;
Δράσει. Θ. 1216. οἴμοι, τί δ.; ποῖ τὸ γράβιο;
Ec. 179. ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δ. κακά.
605. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δ.' πάντα γὰρ ἔξουσιν ἅπαντες,
946. ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὁ τι καὶ δ. ποτέ.
Δράσει. Α. 911. δ. τοῦθ'; ΚΛ. ὅπου τὸ τοῦ Παυσῖ, καλύν.
Δρασείαι. Σ. 168. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δ. κακόν.
Δρασείαις. Ει. 62. ὦ Ζεῦ, τί δ. ποθ' ἡμῶν τὴν λεύκ'
Δράσαν. Ν. 1246. τί σοι δικαί δ.;
Δράσεις. Α. 490. τί δ.; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
Α. 587. οὗτος, τί δ.; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Ι. 1361. τοῦτον τί δ., εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
Ν. 1352. ἤδη λέγεικ' χρὴ πρὸς χορὸν· πάντοσ δὲ τοῦτο δ.
Σ. 1228. τουτὶ σὺ δ.; παραπολεῖ βοώμενος·
Α. 493. ἀλλὰ τί δ.; ΑΓ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμεύσομεν αὐτό.
Θ. 569. πρῶσθες μόνον, κἀγὼ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν. ΓΥ. Γ. τί δ.;
Ec. 259. ἔλκωσιν, ὅ τι δ. ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνιῶ
704. πάντως οὐδὲν δ. ἐλθόν·
865. ἐπὶ ταῖ θύραισ ἐστὼς ΑΝ. Α. τί δ.; εἰπέ μοι.
Δράσετ'. Σ. 156. τί δ.; οὐκ ἐκφήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
Δράσετε. Α. 1165. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δ.
Δράσῃ. Σ. 247. μὴ που λαθὼν τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δ.
Δράσῃς. Α. 334. ἀλλὰ μὴ δ. ἀλεῖσ' μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
Δράσομεν. Ει. 428. ταῦτα δ.· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ν. 1336. } τί δ. αὐτήν;
1337. }
Ec. 82. ἀλλ' ἀγεθ' ὥπως καὶ τἀπὶ τούτοις δ.,
Δράσον. Ι. 1158. οἰσθ' οὖν δ.; ΔΙΠΙ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
Ει. 1061. ἀλλ' οἰσθ' ὃ δ.; ΙΕ. ἢν φράσῃς. ΤΡ. μὴ διαλέγου
Ο. 54. ἀλλ' οἰσθ' ὃ δ.; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
80. οἰσθ' οὖν δ., ὦ τροχίλα; τὸν δεσπότην
Δράσοντ'. Θ. 89. ἐς θεσμοφόρουν ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δ.; εἰπέ μοι.
Δράσουσ'. Ec. 326. δ. ὅμως δ' οὐκ ἐστὶν ἀποπαστητέον.
Δράσουσιν. Ec. 789. δ., εἴτα τηνικαῦτ' ἤδη. ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
Δράσω. Α. 466. καίτοι τί δ.; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὗ μὴ τυχὼν
Ι. 777. τοῦτο μὲν, ὦ Δῖμ', οὐδὲν σεμνὸν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δ.
Ν. 437. δ. τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσασ' ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
844. οἴμοι, τί δ. παραφρονοῦντοσ τοῦ πατρός;
Σ. 385. δ. τοίνυν ὑμῖν πίσυνοσ· καὶ μανθάνετ'· ἢν τι πάθω 'γὼ,
Ει. 1252. καὶ νῦν τί δ.; τίς γὰρ αὖτ' ἀνήσεται;
Ο. 863. δ. τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὴ κανοῦν ἔχων;
Α. 1030. ἀλλὰ δ. ταῦτα· καίτοι δύσκολοσ ἔφυς ἀνήρ.
1041. οὐτε δ. φλαῦρον οὐδὲν οὐδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,
Ο. 1128. αἰαῖ· τί δ.; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
Ec. 358. ἀτὰρ τί δ.; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Δράσων. Ο. 993. τί δ' αὖ σὺ δ.; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
Δρᾶτε. Α. 1004. τί δ.; τὸ κήρυκοσ οὐκ ἀκούετε;
Ει. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δ. πλὴν δικάζετε.
Δρᾶτον. Ει. 409. ἵνα τί δὴ τοῦτο δ.; ΤΡ. ὅτιὴ τῇ Δία
Ὀραττόμην. Β. 515. τοὐρεῖθθον δ.· οὔ-

δραχμάς. Α. 66. μισθὸν φέροντασ δύο δ. τῆς ἡμέρας
Α. 90. ταῦτ' ἀρ' ἐφενάκιζε σὺ, δύο δ. φέρων.
130. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δ.
159. τούτοις ἐάν τις δύο δ. μισθὸν διδῷ,
161. τοισδὶ δύο δ. τοῖς ἀπεψωλημένοις;
602. τοὺς μὲν ἴπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δ.,
Ει. 374. ἐν χοιρίδιόν μοι νυν δάνεισον τρεῖς δ.·
Ο. 1053. ἀπολῶ σε, καὶ γράψω σε μυρίας δ.
Β. 173. πόσ' ἄντα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δ. μισθὸν τελεῖς;
176. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δ., μὴ διαλέγου.
Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δ. ἀν ἤτησ' εἴκοσιν
1019. ὁπότε προτείνοιέν γε δ. εἴκοσιν.
Fr. 156, 2. ὑμεῖς ἐπεὶ δίδομι χιλίας δ.,
515. τὴν φάραγγα μηλῶν δύο δ. ἕξει μόναι.
Δραχμῆν. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐσ δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δ.,
Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δ., κἂν ὕστερος ἐλθῇ·
788. ὁ σκωπτόλιης, δ. μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
Θ. 1195. ἐμοὶ κάμισσ ὁ τοῦτο. ΕΥ. δώσει οὖν δ.;
Δραχμῆς. Α. 960. ἐκέλευσε λάμαχόν σε ταυτησὶ δ.
Ει. 1263. λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐσ χαράκασ, ἑκατὸν τῆς δ.,
Π. 884. τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου δ.
Δραχμαῖον. Fr. 370. δ.
Δραχμῶν. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντοσ· ΔΙ. οἶμοι τῶν δ.
Α. 962. τρῶν δ. δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἐγχελυν·
1055. ὡς οὐκ ἂν ἐγχέλιαν χιλιῶν δ.
Ει. 1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δ. ἐμπολῶν
1237. τὸν πρωκτὸν ἀποδώσεσθαι με χιλιῶν δ.;
1241. ἢν ἐπριάμην δ. ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
Fr. 53, 1. δεῖ διακοσίων δ.
Δράψ. Fr. 729. δ.
Δρέπανον. Ει. 1200. οὐδεὶς ἐπρίατ' ἀν δ. οὐδὲ κολλύβου,
Β. 576. δ. λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
Δρεπανουργός. Ει. 548. ὁ δέ δ. οὐχ ὁρᾷς ὡς ῥῆσται
Δρεπάνων. Ει. 1203. ἀλλ', ὦ Τριγαιέ, τῶν δ. τε λάμβανε
Δρέπων. Β. 1300. λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δ.·
Δρίμεια. Ει. 248. βαβαὶ βαβαιαί, ὡς μεγάλα καὶ δ.
Δριμύ. Β. 562. ἔβλεψεν ἐς με δ. κἀμυκάτ' γε.
Δριμύν. Ει. 349. κοὐκέτ' ἂν μ' εὕροις δικαστὴν δ. οὐδὲ δύσκολον·
Δριμύς. Ι. 808. εἴθ' ἥξει σοι δ. ἀθρόον, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
Ει. 257. ὡς δ. ΚΤ. οἶμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.
Ο. 255. ἥκει γὰρ τις δ. πρίσβυς.
Δριμύτατος. Σ. 146. νὴ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δ. καπῶν.
Δριμύτατός. Σ. 278. ἢ μὴν πολὺ δ. γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
Δριμύτερον. Π. 603. ὑπὸ τοῦ δέους βδέλουσα δ. γαλῆς.
Δρομάδες. Fr. 375. δ. δολόκλειτοι,
Δρομαίαν. Ει. 160. κᾶτα δ. πτέρυγ' ἐκτείνων
Δρομαῖον. Β. 478. ἐφ' ἃς ἐγὼ δ. δρμῆσω πόδα.
Δρομέα. Σ. 1206. ὅτε τὼν δ. Φάυλλον, ἂν βούσαις ἔτι,
Δρόμον. Ν. 25. φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὼν σαυτοῦ δ.
Σ. 376. χῆς δ. δρομεῖν, ἢν εἴδῃ
Δρόμου. Ο. 1200. ἐχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'. ἐπίσχεσ τοῦ δ.
Δρόμουσ. Ν. 28. πόσσυν δ. ἐλᾷ τὰ πολεμαστήρια;
Ν. 29. ἐμὲ μὲν πολλοὺς τὼν πατρὸ' ἔλαυνεις δ.
Δρόμῳ. Ο. 205. ἐάσατε ἐπακούσωσι, θεύσοντοι δ.
Fr. 467. τοὺς Ἴβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δ.
Δροσερά. Π. 298. πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δ., κραιπαλῶντα.
Δροσεράν. Ν. 276. ὀρθῶμεν φανερὰ δ. φύσαν εὐάγητον.
Δροσερᾶν. Ν. 338. ὄμβρουσ θ' ὑδάταων δ. Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατεπινον
Δροσιζόμεναι. Β. 1312. ῥαίσι χρόα δ.·
Δρόσον. Ι. 1285. ἐν κασαμῴσι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δ.,
Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δ. αὐτὰς ἠγούμην καὶ καπνὸν εἶναι,
Β. 1339. κἀλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δ. ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Δρόσοσ. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δ. καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπῄνθεσ·
Δρυοκλάπτῃ. Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχίοσ ὁ Ζεὺς τὸ σκιᾶπτρον τῷ δ.
Δρυοκλάπτης. Ο. 979. οὐκ ἔσει σὺ τρυγὼν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δ.
Δρυογένοισι. Θ. 114. τάν τ' ἐν ὄρεσι δ.
Δρυόχους. Θ. 52, δ. τιθέναι δράματα ἀρχάν.
Δρύσῳ. Ο. 304. πορφυρεῖς, κεραυνὸν κολυμβῆς, ἀμπελὶς, φήγη, δ.
Δρυπέπειμ. Α. 564. ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δ. κατέπινε.
Δρυπετεῖς. Fr. 190, 1. ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δ. ἑταίρας,

δρῦς. Ι. 528. ἐῴρει τὰς δ. καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχεδροὺς προθελύμους.
Ν. 402. καὶ τὰς δ. τὰς μεγάλας· τί μαθὼν; οὐ γὰρ δὴ δ. γ' ἐπιρρεῖ.
δρυφάκτοις. Σ. 386. ἀνελοῦντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δ.
Σ. 552. ἐν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δ.
δρυφάκτου. Σ. 830. ἄνεω δ. τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν.
δρυφάκτους. Ι. 675. εἰθ' ὑπερεπῆλων τοὺς δ. πανταχῆ.
δρῦν. Ι. 495. καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δ. ΧΟ. μέμνησό νυν
Ν. 694. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ ΣΤ. τί δ.;
Σ. 457. ἀλλὰ δ. τοῦτ' ἀλλὰ καὶ οὐ τύφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
1263. εἰπερ ἀσοτίσω μηδὲν, ἤν τι δ. κακόν.
Θ. 70. τί οὖν ἐγὼ δ.; ΕΤ. πεῤῥάνω, ὡς ἐξέρχεται.
925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δ.; ΕΤ. μὲν' ἡσυχῇ.
1209. ἡκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δ.
Ι. 130. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δ.;
753. μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δ. τοῦτο, κἀκμαίνωμαι.
Εκ. 1166. τοῦτο δ.
Π. 57. ἡ τἀπὶ τούτοισι δ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δρᾶμαν ΚΛ. τί δ.; λέγε.
414. καὶ μὴν βαδίζω. ΚΛ. σπεῦδε νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δ.
Γρ. 476, 12. κἀγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δ. ταῦτα πλὴν Ἀθηναῖων
δρῴη. Θ. 683. εἴ τι δ., πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν ἔ-
δρῶμεν. Ι. 603. λῃστεύον μᾶλλον. τί δ.; οὐκ ἰλᾷς, ὦ σαμόῤῥα;
Ν. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὁ τι σοι δ. θαῤῥῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
1430. κλαεῖν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἤν μὴ δίκαια δ.
Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνωτεῖνθονοι δ.· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχῇ.
Ει. 263. ἀγε δή, τί δ., ὦ πονῆρ' ἀνθρώπια;
1142. εἰπέ μοι, τί τηρικαῦτα δ., ὦ Κωμαρχίδη;
Ο. 1574. ἄγε δή τί δ., Ἡράκλεις;
Θ. 652. ἀγε δή, τί δ.; ΚΛ. τουτονὶ φυλάττετε
Β. 277. ἀγε δή, τί δ.; ΞΑ. ἠρεῖναι βέλτιστα νῷν.
δρῶν. Ι. 423. καὶ ταῦτα δ. ἐλάνθανόν γ' ἐι δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
Ι. 741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δ.;
Σ. 1366. οὐ τοι καταπρίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δ.
Ει. 647. ἐξέρημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δ.
Ο. 679. αὐτῶν ὅταν λῃφθῇ τις ὅσια δ.,
Π. 14. τοὐναντίον δ. ἡ προσῃᾷ αὐτῷ ποιεῖν.
Γρ. 96. εἶδα μὲν ἀῤῥαλὸν τι δ. κοὐχὶ λελῃσ' ἐμαυτόν.
δρῶντ'. Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρῳ θεινὰ δ. εἰλημμένα;
δρῶντα. Ι. 425. ὥστ' εἰπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δ.·
Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δ. πυῤῥὸν ὄψει μ' αὐτίκα
δρῶντας. Ν. 334. οὐδὲν δ. βδσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
δρῶντες. Α. 1090. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δ. ἐπιτετρίμμεθα.
δρῶντι. Ι. 905. ὦ Δῆμε, μηδὲν δ. μισθοῦ τρυβλίον βοῴησαι.
δρῶντος. Ει. 1143. ἐμπιεῖν ἐμαυ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δ. καλῶς.
δρῶνταν. Ν. 453. δ. ἀτεχνῶς ὦ τι χρῇζουσιν·
Α. 491. ἀεὶ τινα κορακορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῖδ' οὐνεκα δ.
δρῶσ'. Ει. 481. οὐδ' οἱ Μεγαῤῥῆ δ. οὐδὲν' ἔλκουσιν δ' ὕμας
Π. 645. κἀστὴ πῆγ' φιλεῖς δὲ δὴ. αὐτὸ σφῴδρα·
δρῶσαι. Εκ. 415. ὦ τι σοι δ. ξύμφορον ἡμεῖς δίξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
Γρ. 116, 4. δεινὰ γὰρ ἔργα δ.
δρῶσαν. Θ. 305. ναῶν, τυχηῤῥὰ δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δ.
δρῶσας. Α. 57. ἄπαντα δ. τοῦ δέοντος ὕστερον.
Θ. 475. κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δ. μυρία;
δρῶσι. Ει. 960. μοχλευόμενα δ. γυναῖκες.
Ει. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγρόικους δ., τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
δρῶσιν. Ν. 191. τί γὰρ οἶδε δ. οἱ σφῴδρ' ἐγκεκυφότες;
Ν. 351. τί γὰρ, ἤν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δ.;
Ει. 1179. ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δ. οὐκ ἀνασχετὰ,
Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δ. τοῦτο μαχεῖται.
δύ'. Ν. 1189. ἐκεῖνόσ οὖν τὴν κλῆσιν ἐξ δ. ἡμέρας
Ν. 1223. ὅτι ἐξ δ. εἶπεν ἡμέρας· τοῦ χρήματος;
Σ. 52. εἴσ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δ. ὀβολὸν μισθοῦσαν
362. τὼ δὲ δ. αὐτὼν ἐπὶ ταῖσι θύραις
693. ἢν τίς τι διδῷ τῶν φυγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δ. ὄντε
1159. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δ. ὀβολὼ φέρων.
Ι. 829. ψυχὰς δ. ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἐναντίω δ. ἅρματε,
Α. 1052. ταὶ λαβεῖν, μνᾶς ἢ δ. ἢ τρεῖς,
Θ. 474. βαρέω τε φέρομαι, εἰ δ. ἡμῶν ἢ τρία
Β. 140. ταύτης διάξει δ. ὀβολὼ μισθὼν λαβὼν.
δύ'. Β. 141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον παταχοῦ τὼ δ. ὀβολώ.
Β. 506. ἔτνους δ. ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηῤῥῳκὼς ὅλον,
515. ἕτερα δ. ἢ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες
1405. δ. ἅρματ' εἰσῄκεγκε καὶ νεκρὼ δύο,
1410. ἐγὼ δὴ δ. ἔτη τὼ ἁμὼ ἐρῶ μόνα.
Π. 484. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δ. ἀποχρήσουσιν μόνω.
δυάκις. Γρ. 607. τὸ δ. καὶ τριάκις.
δύναί'. Π. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δ. ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου
δύναιο. Ν. 647. ταχὺ γ' ἂν δ. μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
Ν. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζων ἂν δ.;
δύναιτ'. Σ. 928. τρέφειν δ. ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
Π. 478. καὶ τίς δ. ἂν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοὺ
δύναμαι. Ι. 720. δ. ποιεῖν τὼν δῆμον εἰρὼν καὶ στενόν.
Ν. 12. ἀλλ' οὐ δ. δείλαιοι εὕδειν δακνόμενοι
Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δ. κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαθθακὼς εἰμι.
Α. 504. καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δ.· χαλεπὸν γὰρ
758. ἀλλ' οὐ δ. 'γαγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πίλει,
Β. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. μὴ γελᾶν·
Γρ. 307, 1. ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦτο οὐδ δ. φίρειν
δυναμαί. Β. 667. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. πω μαθεῖν
δυνάμει. Ι. 584. ταῖς δ. θ' ἐπερῤῥοιοῦ-
Π. 449. ποίαις ἐπλοιαῖν ἡ δ. πεπαιδότες;
δυνάμενον. Π. 129. μείζον δ. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανὸν.
δυναμένους. Α. 78. τοὺς πλεῖστα δ. καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
δύναμιν. Ο. 163. καὶ δ. ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισόθ' μοι.
Β. 879. ἔλθετ' ἐποῴμεναι δ.
Π. 142. τὴν δ., ἢν λυπῇ τι, καναῖς κεστὶς μύοις.
200. ὅπως ἐγὼ τὴν δ. ἢν ὑμεῖς ῥᾳτ'ε
748. ὅσην ἔχεις τὴν δ., ὥναξ δέσποτα.
δύναμιν. Ο. 455. δ. τινα μείζω
δύναμις. Α. 698. οὐ γὰρ ἔσται δ., οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψῆφίσῃ,
δύνασαι. Α. 291. σπεισάμενος ἐν ἡσυχίᾳ δ. πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.
Ν. 811. γνοὺς ἀπολάψει, ὅ τι πλείστον δ.,
Π. 574. πενία πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δ. περὶ τούτου,
δύνασθαι. Ι. 875. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δ.,
Ν. 1100. καὶ τὼν καίεστώτων νόμων ὑπερῤῥοιεῖν δ.
Σ. 1331. κοὐδὲν δ. ἀρθῆναι. ΦΑ. ἀκουσὼν νυν ἐμοῦ.
Ο. 29. ἕπεται μὴ ξειριεῖν δ. τὴν ὁδὸν;
δύνασθον. Β. 141. φεῦ. ὡς μέγα δ. παταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
δυνατά. Εκ. 861. τὰ δ. γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
δύναται. Ι. 995. οὗτος οὐ δ. μαθεῖν
Εκ. 576. Λοῦν δ' τί περ δ. καὶ-
Π. 842. τὸ τριβόνιον δὲ τί δ. πρὸς τὸν θεόν.
Γρ. 553. δ. γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.
δυναταί. Ν. 674. ταυτὸν δ. σοι κἀρδοσσὸς Κλεωνύμῳ.
Σ. 742. τοῦτ' οὐ δ. μὲ προσέσθαι.
δυναταί. Α. 565. πῶς οὖν ἡμεῖς δ. παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
δυνατή. Σ. 649. ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δ. τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερείξαι.
δυνατόν. Σ. 384. ὥστ' οὐ δ. σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
δυνατός. Ι. 350. ᾠόν δ. εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Λ. 598. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῶσαι δ.
Εκ. 636. ἔσται δ. διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντα
Π. 156. ἐγὼ τοσοῦτα δ. εἰμ' εἰς ἀν ποιεῖν;
1135. εἴ τοι δέει γ' ἂν δ. εἰμί σ' ἀφελεῖν.
δύτ'. Ι. 491. ἵν' ἐξολισθάνειν δ. τὰς διαβολάς.
δυνῆσαι. Ν. 488. πῶς οὖν δ. μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
Π. 211. πῶς οὖν δ. τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
δυνήσεται. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δ.
Σ. 915. καίτοι τίς ὑμᾶς ἐξ ποιεῖν δ.,
Ει. 141. πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ἂν δ.;
δυνήσομαι. Ι. 609. δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βηθῷ δ.,
Σ. 779. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δ.
Β. 203. ἐλᾷς προθύμως; ΔΙ. κᾶτα πῶς δ.,
Εκ. 1091. πῶς οὖν δικαστεῖν ἀμφοτέρας δ.
δύηται. Β. 1102. ὁ δ' ἐπαναστρέψειν δ. κἀπερείδεσθαι πορῶν.
δυνώμεθ'. Εκ. 108. δ., ὥστ' ἀγαθὸν τι πράξαι τὴν πόλιν
δυνώμεθα. Εκ. 468. βαιεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. ἢν δὲ μὴ δ.;
δύο. Α. 66. μισθὸν φέροντας δ. δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Α. 90. ταὺτ' ἀρ', ἐρενάκιξες σὺ, δ. δραχμὰς φέρων.
159. τούτοισι ἐὰν τις δ. δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
161. τοισδί δ. δραχμὰς τοῖς ἀπεῴκημένοις;
527. ἀντεξέλιελεῖν Ἀσπασίᾳ πύρια δ.'
Ι. 133. δ. τὼδε πῶλα. καὶ τὶ τόνδε χρὴ παθεῖν;

δύο. I. 983. *στην σκεύη δ. χρησίμῳ,*
I. 1001. *μοῦ δ' ὑπερῴων καὶ γυνοικία δ.*
1187. *ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δ.*
1350. *καὶ νὴ Δί' εἴ γε δ. λεγοίτην ῥήτορε,*
N. 483. *εἰ μνημοκλεὴς εἰ.* ΣΠ. *δ. τρίτον τὴν Δίαι*
1060. *καὶ σωφρονεῖν αὖ ῥησὶ χρῆναι· δ. κακὼ μεγίστω,*
1182. *μ' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δ.*
Σ. 709. *δ. μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις*
O. 39. *οἱ μὲν γὰρ οὖν τέτταρες ἐνα μὴν' ἡ δ.*
320. *φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα δ.·*
B. 134. *ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἀν ἐγκεφάλου ὀρίω δ.*
173. *πόσ' ἄστα; ΑΙ. ταυτί. ΝΕ. δ. δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;*
176. *εἰ μὴ καταθήσει δ. δραχμάς, μὴ διαλέγου.*
1269. *δ. σοὶ κόπω, Λίσχυλε, τούτω.*
1400. *βάβαιν' Ἀχιλλεὺς ἢ. κύβοι καὶ τέτταρα.*
1405. *δύ' ἁρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὸν δ.,*
Ec. 307. ** καὶ δ. κρομμύω*
1064. *ἀλλ' ἐγγυητὰς σοι καταστήσω δ.*
Π. 441. *ἀλλ' ἄνδρε δ. γυναῖκα φεύγομεν μάν·*
508. *δ. πρεσβύτα, ξυνθισάσατα τοὺ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,*
733. *ἐξῃρέατην οὖν δ. δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ*
Fr. 48. *ὀζυβάφω δ.*
127, 2. *καὶ ψηφολογεῖον ἄδε καὶ δίφρω δ.*
415. *καὶ πρὸς γε ταῦτα ἤκετον ἡκετον πρέσβη δ.*
515. *τὴν φάρυγα μηλῶν δ. δραχμὰς ἔξει μόνας.*
721. *οὔτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δ. δοχμά.*
δυοῖν. I. 318. *καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μείζον ἢν δ. δοχμαῖν.*
Σ. 1207. *εἶλον δώδεκαν λοιδορίας ψῆφοιν δ.*
O. 1625. *προβάτοιν δ. τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.*
Ec. 1096. *ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρείττον ἢ δ. κακοῖν.*
Fr. 115. *δ. λυχνιδίοιν.*
δύου. Σ. 148. *δ. πάλιν' φὴρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ῥύλον.*
δυσαμερίαν. B. 1287. *ἀφίγγα δ., πρύτανιν κύνα, κέμπει,*
δυσαρίστους. Ec. 180. *γαῦλοπὸν μὲν οὖν ἀνδρὰς δ. νοιθετεῖν,*
δυσβουλίαν. N. 587. *ἀλλ' ὅμως εἰλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δ.*
δυσγάργαλις. Fr. 136. *ὡς δ' ὀρθοπλῆξ. πέρυκε γὰρ δ.*
δυσγενής. B. 1219. *ἢ δ. ἀν ΑΙ. ληνῴδιον ἀπώλεσεν.*
δυσδαίμονα. I. 1249. *κυλίνδετ' εἴσω τύνδε τὸν δ.*
δυσκάθαρτε. ΕΙ. 1250. *ὦ δ. δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας,*
δύσκολ'. Θ. 1211. *κοὐ δ., ἀλλὰ πρᾶο.—ποῦ τὸ γρῦδιο·*
δυσκολαίνει. Α. 887. *χὰ δ. πρὸς ἐμὲ καὶ βριτθέται,*
δυσκολαίνεις. N. 36. *τί δ. καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην·*
δυσκολίας. Σ. 106. *ὑπὸ δ.* ΣΠ *ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν*
Σ. 883. *καὶ παυσάμενον τῆς δ.*
δυσκολοκάμπτους. N. 971. *οἴας οἱ νῦν τὰς κατὰ θρῦνιν ταύτας τὰς δ.,*
δυσκολοκοίτου. N. 420. *ἀλλ' ἑνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δ. τε μερίμνης,*
δύσκολον. I. 42. *Δῆμος πυκνίτης, δ. γερόντιον*
Σ. 1356. *τὸ γὰρ υἱδιον τηρεῖ με, κἀστι δ.*
Ει. 349. *κοὐκέτ' ἀν μ' εὕροις δικαστὴν δρμὴν οὐδὲ δ.*
B. 805. *κρινεῖ δὲ δὴ τί ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ' ἦν δ.·*
δύσκολος. Σ. 942. *οὐκ αὖ σὺ τοιαῦτ' χολεστὸς ὢν καὶ δ.,*
Λ. 1030. *ἀλλὰ δράσω ταῦτ' καίτοι δ. ἑφυς ἀνήρ.*
δυσκόλου. Π. 263. *ψυχροῦ βίου καὶ δ. ζῆσεν ἀπαλλαγέντας.*
δυσκολωτάτων. N. 240. *ὑπὸ γὰρ τύκων χρήσταν τε δ.*
δυσκολώτερον. Σ. 1105. *μᾶλλον ὀζύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δ.·*
δυσκρίτους. B. 1434. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δ. γ' ἔχω·*
δυσμαθής. N. 646. *ἐς κύρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δ.*
δυσμενῆ. Σ. 1166. *ἐχθρὸν παρ' ἀνδρῶν δ. καττύματα;*
δυσμενής. Θ. 757. *κακῶς ἀπόλοι· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δ.*
δύσμορον. O. 7. *τὸ δ' ἐμὲ κοιλοῦ πειθόμενον τὸν ἀδικον*
δυσπινῆ. Α. 426. *ἀλλ' ἢ τὰ δ. θέλεις πεπλώματα*
δύστομος. Α. 419. *ὁ δ. γεραιὸς ἡγανίζετο;*
δύσριγος. Fr. 66. *α. δ.*
δύστανον. B. 1332. *δ. ὄνειρον*
δύστηνε. Α. 426. *τί κέχηνας, ὦ δ.; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,*
Α. 959. *ἐν δεινῷ γ', ὦ δ., κακῷ*
Ec. 166. *γυναῖκας αὖ, δ., τοὺς ἄνδρας λέγεις;*
763. *ποίοισιν, ὦ δ.;* ΑΝ. *Α. τοῖς δεδογμένοις.*
δυστήνοις. Α. 652. *τοὶς δὲ δ. γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ*
δύστηνος. O. 354. *τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φεύγω δ.;* ΠΕ. *οὗτος, οὐ μενεῖς;*
Θ. 878. *Λίγυπτον.* ΕΥ. *ὦ δ., οἰ πεπλόκαμεν.*
Fr. 75, 1. *ἐγευσάμην χορδῆς δ δ. τέκναν*
δυστοκεῖ. B. 1423. *γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δ.*
δυστυχέστατον. Θ. 911. *ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δ.*
δυστυχής. Ec. 1103. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δ.,*
δυστυχοῦμεν. B. 1449. *[εἰ νῦν γε δ. ἐν τούτοισι, πῶς*
δυσφορεῖς. Θ. 73. *τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δ.;*
B. 922. *τί σκορδινᾷ καὶ δ.;* ΕΥ. *ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.*
δυσχείμερον. B. 125. *μάλιστά γε.* ΔΙ. *ψυχρὰν γε καὶ δ.*
δῶ. A. 1061. *φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ὦ' αὐτῇ δ. μόνῃ,*
I. 706. *ὡς ἀξύθυμος. φέρε τί σοι δ. καταφαγεῖν;*
ΕΙ. 851. *ἄγε νυν ἴωμεν. εἶπέ μοι, δ. καταφαγεῖν*
969. *τοιαῦδ' φέρε δ.· πολλεὶ γὰρ εἰσι κἀγαθοί.*
Θ. 1196. *ναὶ ναῖκι δ. σοι.* ΕΥ. *τάμγυρίον τοίνυν φέρε.*
Fr. 7. *φέρ' ἴδω τί σοι δ. τῶν μύρων; ψᾶγδαν φιλεῖς;*
δῷ. Σ. 583. *κἀν ἀποθήσκων ὁ πατήρ τῳ δ. καταλείπαν παῖδ' ἐπίκληρον,*
Σ. 634. *σοι δ' ἦν τις δ. τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπῷς οἷς αὐτὸς ἠλαύνων*
B. 606. *ἴνα δ. δίκην· ἀνύετον.* ΔΙ. *ἥκει τῳ κακόν.*
δώδεκ'. B. 50. *τῶν πολεμίων ἢ δ. ἢ τρισκαίδεκα.*
B. 924. *ἤδη μεσοῖν, ἡμᾶτ' ἀν βδεια δ. εἴπεν,*
δώδεκα. I. 235. *οὐ τοι μὰ τοὺς δ. θεοὺς χαιρήσετον,*
N. 21. *φέρ' ἴδω, τι ὀρεῖλω; δ. μνᾶς Πασίᾳ.*
22. *τοῦ δ. μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;*
1224. *τῶν δ. μνῶν, ἃς ἔλαβες ἀνοίμενος*
1256. *καὶ προσαπολεῖς ἀρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δ.*
O. 95. *τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες;* ΕΤ. *οἱ δ. θεοὶ*
B. 1129. *τοῦτων ἔχεις γ' ἔγειν τι;* ΕΥ. *πλεῖν ἢ δ.*
Π. 381. *τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δ.*
Fr. 382, 3. *δ. τοῖ ἑτέροις ἐπσύτοις*
δωδεκάκις. Π. 852. *καὶ δ. καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού.*
δωδεκαμήχανον. B. 1327. *ἀνὰ τὸ δ.*
δωδεκάπαλαι. I. 1154. *ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δ.*
Δωδώνη. O. 716. *ἐσμὲν δ' ὑμῖν "Ἄμμων, Δελφοί, Δ., Φοῖβοτ Ἀπόλλων.*
δώμαστ. N. 1159. *τοῖσδ' ἐνὶ δ. παῖς,*
δώμασιν. ΕΙ. 115. *δ. ἡμετέροις φάτις ἥκει*
δώματ'. Fr. 261. *ἀνοιγέτω τις δ.· αὐτὸς ἔρχεται.*
δώματα. A. 1072. *τὶς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δ. κτυπεῖ;*
δωματίοισιν. Ec. 8. *κἀν τοῖσι δ. Ἀφροδίτης τρόπων*
δωμάτιον. A. 160. *ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δ. βίᾳ*
B. 100. } *αἰθέρα Διὸς δ., ἢ χρόνου πόδα,*
311. }
δωματίου. Fr. 84, 1. *καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δ. γε νῷν φέρε*
δωμάτων. A. 479. *ἀνὴρ ἐβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δ.*
Θ. 871. *τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δ. ἔχει κράτος,*
δῶμεν. ΕΙ. 730. *τοῖς ἀκολούθοις δ. σῴζειν, ὡς εἰώσται μάλιστα*
Θ. 801. *βάσανον δ., πότερον χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν ὑμᾶς,*
δῶρ'. Fr. 50. *ἢ δ. αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.*
δῶρα. ΕΙ. 1206. *τὰ δ. ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.*
O. 1104. *ὥστε κρείττω δ. πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.*
Π. 849. *χαρίεντά γ' ἥκεις δ. τῷ θεῷ φέρων.*
δῶρά. Θ. 345. *ἢ δ. τις δίδοσι μοιχῷ γραῦς γυνή,*
δωρήματα. N. 305. *οὐρανίοις τε θεοῖς δ.,*
Δωριστί. I. 989. *τὴν Δ. μόνην ἐναρ-*
δωροδοκεῖ. I. 66. *αἰτεῖ, ταράττει, δ., λέγων τάδε·*
δωροδοκῆς. I. 892. *σὺ μὲν ἀρπάζῃς καὶ δ. παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ δῆμος*
δωροδοκήσαντ'. I. 834. *δ. ἐκ Μυτιλήνης*
Δωροδοκηστή. I. 996. *ἢν μὴ Δ.*
δωροδοκοίη. O. 510. *ἐπὶ τῶν σκῆπτραν ἐκάδητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δ.*
O. 513. *ὁ δ' ἀρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δ.*
δωροδόκοισιν. I. 403. *δ. ἐπ' ἀνθεσιν ἴζων,*
δωροδοκοῦσιν. Σ. 669. *κᾷθ' οὗτοι μὲν δ. κατὰ πεντήκοντα τάλαντα*
Δωροῖ. I. 529. *ἆσαι δ' οὐν ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν, Δ. συκοπέδιλε,*
δῶρον. ΕΙ. 424. *δ. δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.*
O. 937. *Μοῦσα τόδε δ. δέχεται·*
δῶρων. N. 591. *ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δ. ἱλάντες καὶ κλοπῆς,*
B. 1392. *μόνοι θεῶν γὰρ ἄνατοι ὡν δ. ἐρᾷ.*
δῶς. I. 710. *ἴλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δ. μοι δίκην.*
I. 1192. *ἀλλ' οὐ λαχῷ' ἕξεις ὀπῶθεν δ.· ἀλλ' ἐγὼ.*
O. 978. *αἴετοὶ ἐν νεφέλῃσι γενήσεσ' αἱ δὲ κε μὴ δ.,*
δώσεθ'. O. 1117. *δ. ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλλόμενοι.*
δώσει. ΕΙ. 214. *καὶ τὰ σιῶ, νὴν ἀττικῶν δ. δίκην.*
Θ. 668. *τὸ τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ*
922. *ἠγνοπιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δ. δίκην.*
B. 554. *ἀν' ἡμαοβολιαῖα.* ΗΔ. *δ. τὴν δίκην.*
Ec. 670. *ἢν δ' ἀποδῷ γ', αὐτὸς δ. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;*
δώσειν. Ec. 293. *δ. τὸ τριβόλιον.*
δώσεις. A. 896. *ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δ. ἐμοί·*
I. 923. *δ. ἐμοὶ καλὴν δίκην,*
N. 1242. *ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δ. δίκην.*

δώσεις. Σ. 1332. ἦ μὴν σὺ δ. αὖριον τούτων δίκην
Λ. 861. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΥ. τί οὖν; δ. τί μοι;
Θ. 1195. ἐμοὶ κάρι' εἰ σὺ τοῦτο. ΕΥ. δ. οὐν δραχμὴν·
Fr. 533. ἐπὶ Παλλαδίῳ τάρ' ὁ πάτερ δ. δίκην.
δώσετε. Σ. 671. δ. τὴν φύσιν, ἡ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῖν ἀνατρέψει.
δώσετον. Σ. 453. ἀλλὰ τούτων μὴν τάχ' ἡμῖν δ. καλὴν δίκην,
δώσομεν. Ο. 592. πλουτεῖν δὲ πόθεν δ. αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
Ο. 729. ἀλλὰ παρόντες δ. ὑμῖν,
1102. ὃσ' ἀγαθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δ.,
1112. ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δ.

δώσοντ'. Εκ. 783. οὐκ ὦς τι δ., ἀλλ' ὕπωρ τι λῇ̓ρεται.
δώσουσ'. Ο. 603. τῶν δ' ὑγίειαν δ. αὐτοῖς, οὐσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
δώσουσι. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὐτοι δ. τὰ χρηστά
Εκ. 469. ἄριστον οὐ δ. ΝΑ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δώσουσιν. Ει. 967. δ. αὐτοῖς ἄνδρες. ΤΡ. ἀλλ' εὐχώμεθα.
Ει. 1187. ὧν ἔτ' εὐδύνατ ἐμοὶ δ., ἢν θεὸς θέλῃ.
δώσω. Α. 445. δ.· πικρὴ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Ν. 699. οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δ. τήμερον.
941. τούτῳ δ.?
Ει. 419. ἀλλ' εἰσὶν τῷ καυθάρῳ δ. πιεῖν.

E

ἔ. Σ. 315. ἔ ἔ, κ.τ.λ.
ἔα. Ν. 932. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔ. μαίνεσθαι.
Ει. 649. ἀλλ' ἔ, τὸν ἀνδρ' ἐκεῖνον οὔπερ ἐστ' εἶναι κάτω·
Ο. 1368. τὸν πατέρ' ἔ, ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ.
Α. 935. ἀγαθόν. ἔ. αὐτ', ὦ δαιμόνια. ΜΥ. ληρεῖς ἔχων.
Θ. 64. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔ. χαίρειν, σὺ δὲ
176. ἀλλ' ὤπτερ οὔνεκ' ἤλθον, ἔ. μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
933. ἔ, πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
Εκ. 564. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔ. λέγειν.
784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔ. με τῶν προύθγου τι δρᾶν.
ἔα. Ν. 1259. ἔ, κ.τ.λ.
ἐᾷ. Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἔ. τὸν δεσπότην
Σ. 340. οὐκ ἔ. μ', ἄνδρες, δικαζεῖν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
Ει. 480. μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐ.
Ο. 1656. νόθῳ ξαποδήνασον; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐ.
Π. 6. τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐ. τὸν κύριον
121. ὅστις σε προσπαίοντα περινοστεῖν ἐ.;
589. λήροις ἀναᾶῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐ. παρ' ἑαυτῷ.
ἐᾷθ'. Α. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐ. ὕπνου τυχεῖν,
ἑάλω. Σ. 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑ.;
ἑάν. Α. 39. ἐ. τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ· κ.τ.λ.
Α. 277. ἐ. μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραπάλης κ.τ.λ.
ἐάν. Ι. 849. ταύτας ἐ. αὐτοῖσι τοῖς πύρραξιν ἀνατεθῆναι.
Α. 485. ὡαίσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐ. τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας.
Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐ. κελεύσομεν.
Π. 612. σέ δ' ἐ. κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλήν·
Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς στόγγους ἐ.
234. ὦ ἐ. ἀνεκαὶ, λέγε, χαῖρε ψέγγοσ ἡλίου.
ἑάνπερ. Ο. 205. ἐ. ἐπακούσωσιν, θεύσουται δρόμῳ.
Α. 466. πολλὴν γ', ἐ. πλησίον κάπηλος ἦ.
Β. 570. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐ. ἐπιτύχῃς, Ἑπέρβολον.
ἑᾷς. Ι. 160. τί μ', ἀγάθ', οὐ πλύνειν ἐ. τὰς κοιλίας
Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἐ. λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
ἑᾶσαι. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐ. ἐν τάχει
Εκ. 802. ἀπειμ' ἐ. ΑΝ. Β. ἦν δὲ πολλῶσ' αὐτά, τί;
Π. 1187. χαίρειν ἐ. ἐνδάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
ἑᾶσατε Α. 1003. ἐνθάδε, τοὺς μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐ.,
Α. 383. νῦν οὖν με πρώτου πρὶν λέγειν ἐ.
ἑᾶσεθ'. Σ. 190. εἰ μή μ' ἐ. ἤσυχον, μαχούμεθα.
ἑᾶσειν. Ν. 1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λούσθαι πρῶτον οὐκ ἐ.
ἑᾶσεις. Ι. 236. οὐκ αὖ μ' ἐ.; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρὸς εἰμι.
Ι. 338. οὐκ αὖ μ' ἐ.; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία. ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
949. εἰ μή μ' ἐ. ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
1198. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δὲ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐ. τοὺς ξένους;
Fr. 518. οὐκοῦν μ' ἐ. ἀναμετρήσασθαι τάδε;
ἑᾶσῃ. Α. 569. οὔτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐ.,
ἑᾶσομεν. Α. 356. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐ. τοσαυτί;
ἑᾶσον. Ν. 38. ἐ., ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
Ν. 697. χαμαί μ' ἐ. αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Ει. 328. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἐ. ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Α. 350. ἐ. ὦ, τουτί τί ἦν; ἄνδρες πόνῳ πονηροί·
Θ. 611. ἐ. σύρῃσαί μ'. ΚΛ. ἀκαρτερήσασθαι τάδε;
1020. κατάνευσον, ἐ. ὦσ
Β. 952. δημοφαστιακὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔ., ὦ τἄν.
1239. ἐ. εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.

ἑᾶσον. Εκ. 1059. ἴθι νυν ἔ. εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἑᾶσόν. Θ. 1077. ὦγάθ', ἔ. με μονῳδῆσαι.
ἑᾶσω. Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐ., κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν
Εκ. 239. τὰ δ' ἀλλ' ἐ. ταῦτα δ' ἴθ' πείθησόθ' μοι,
Fr. 301. 1. οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐ. Πράμνιον,
ἑᾶτε. Α. 680. ὑπὸ νεανίσκων ἐ. καταγελάσθαι ῥητόρων,
Α. 207. ἐ. πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
592. μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμιέτεον μὲν ἐ.,
1172. ἐ., μηδὲν διαφέρον περὶ σκελοῦν.
ἑαυτάς. Εκ. 468. δανεῖν ἐ. ΧΡ. ἦν δέ μὴ δυνώμεθα;
ἑαυτόν. Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑ.,
Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἐ. κατακάν.
585. τὴν θρυλλίδ' εἰς ἐ. εὐθέως ξυνεκύσασ
980. αὐτὸς ἐ. προαγγελοῦν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑ.,
Ει. 546. τίλλονθ' ἐ.; ὁ δέ γε τὰς σμινίας ποιῶν
ἑαυτοῦ. Σ. 692. καὶ κοινωνὸν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑ.,
Σ. 1026. καμοῦδεῖσθαι παιδίγ' ἐ. μᾶλλον ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
1532. ἠσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἐ. παισὶ, τοῖς τρύφοχοις.
Β. 424. τίλλειν ἐ. καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
763. τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἐ. συντέχναν
1194. καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἐ. μητέρα·
1488. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἐ.
ἑαυτοὺς. Ι. 506. πειραθέντες καθ' ἑ.
Σ. 1517. ὦν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρύσθεν βεμβικίζωσιν ἐ.
Α. 577. καὶ τοὺς γε συνιστάμενους τούτους καὶ τοὺς πλουόντας ἐ.
ἑαυτῷ. Α. 685. ὁ δὲ κεφίσας ἐ. σπουδάσας ξυνηγορεῖν
Ι. 544. κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἐ. τοὺνων οὐν οὐνεκα πάντων,
1223. αὐτὸς δ' ἐ. παρετίθει τὰ μείζονα.
Θ. 952. τοιαῦτα μέλειν θᾶμ' ἐ.
Π. 589. λήροις ἀναᾶῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑ.
ἑαυτῶν. Ο. 608. ἐτι προσθήσουσ' ὀρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑ.
Α. 1070. ὥσπερ οἰκαῖ' εἰς ἐ.,
βα. Ν. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἐ, με μετὰ τὸν Πασίαν;
Ο. 944. ἀκλεῆς δ' ἐ. σπολαὶς ἄνευ χιτῶνοσ.
Α. 106. τοιπακάμμενος ὀρνοῦδος ἀμέτρωνος ἐ.
βάδιζε. Γ. 541. ἐ. μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀπτρόχων.
βάδιζεν. Ν. 980. αὐτὸς ἑαυτὸν προαγγελοῦν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐ.,
Π. 1007. ἐπὶ τὴν θύραν ἐ. ἀεὶ τὴν ἐμήν.
βάλλετο. Β. 778. ἷν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἐ.;
βαλεῖ. Β. 1047. ὥστε γε καὐτὸν σε κατ' οὖν ἐ. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.
βαλον. Ει. 1274. σὺν μ' ἐ. μνοὺς τε καὶ ἀσπίδας ὀμβαλοέσσας.
Β. 1355. ἐ. ἐ. ἀ τλιμων.
βάστασεν. Θ. 437. πάντα δ' ἐ. φρενὶ, πυκνῶς τε
βδελύττετο. Π. 700. ἢ σοῦ σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐ.
βδελύχθη. Α. 794. τὰς γυναῖκας ἐ.
βῆττε. Εκ. 56. ἐ., τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.
βιάζετο. Α. 396. κόπτεσθ' Ἀθανᾶν, φησὶν' ὁ δ' ἐ.
βίνει. Ν. 1371. ὁ δ' εὐδὺς ἠν' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐ.
βλαστεν. Ο. 696. ἐξ οὗ περιτελλομένοις ὥραις ἐ. Ἔρως ὁ ποθεινός,
βλαψα. Β. 1064. τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὐν ἐ. τί δράσαι;
βλαψεν. Ι. 190. τοιτί μάνων σ' ἐ., ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
βλέπεν. ΕΙ. 635. ἐ. πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γεγηρᾶσκοντες εὖ
βλέπον. Ι. 420. οἱ δ' ἐ., κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἐκλεπτον.
βλέψε. Β. 801. ἐ. δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ἔβλεψεν. B. 562. ἔ. ἐς με δρηὸ κάμκατό γε.
ἐβόσκομεν. A. 260. γυναῖκας, ἃς ἔ.
ἐβοσκόμην. I. 1258. ἐν τάγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἔ.
Θ. 449. τέων μὲν οὖν ἄλλα' ἡμιάκαδε ἔ.
ἐβοσκον. Θ. 448. στεφανηπλοκοῦσ' ἔ. ἐν ταῖς μυρρίναις.
ἐβούλευον. I. 105. τὰ πρῶτα μὲν, ἠρίκ' ἔ. σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειχ
ἐβουλόμην. Σ. 960. ἐγὼ δ' ἔ. ἂν οὐδὲ γράμματα,
B. 672. ὀρῶν λέγειν· ἔ. δ' ἂν τοῦτό σε
866. ἔ. μὲν οὖν ἐρίζειν ἐνθάδε·
Ex. 151. ἔ. μὲν ἔτερον ἂν τῶν ἠθάδων
ἐβούλοντο. Σ. 706. εἰ γὰρ ἔ. βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, βᾴδιον ἦν ἄν.
Ἔβρον. O. 774. ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἔ. ποταμὸν,
ἐβρόντα. A. 531. ἠρπαστηρ, ἔ., ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἔβρυκε. A. 301. οὐδὲ γὰρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔ. τὰς λήμας ἐμοῦ.
ἐβύνουν. El. 645. χρυσῷ τῶν ταῦτα ποιούντων ἔ. τὸ στόμα,
ἐγάμουν. N. 49. ταύτην δ' ἔ., συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ἐγανώθην. A. 7. ταῦθ' ὧν ἕ., καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
ἐγάργαιρ'. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πάσ' ἐ, ἑστία.
ἐγγεγράφεται. I. 1371. ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐ.
ἐγγενέσθαι. B. 690. ἐ. φρμὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
ἐγγενέσθων. Σ. 1530. ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐ.
ἐγγλωττογαστόρων. O. 1695. Κλεψύδρα πανοῦργον ἐ.
ἐγγλωττοτυπεῖν. I. 782. καὶ νυκήσας ἡμῖν μεγάλοις ἐ. παρέδωκας,
ἐγγραφῆς. I. 926. σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐ.
ἐγγράφοντες. El. 1180. τοὺς μὲν ἐ. ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐγγυᾷ. Π. 1202. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐ. σύ μοι
ἐγγυητάς. Ex. 1064. ἀλλ' ἐ. σοι καταστήσω δύο
ἐγγύς. I. 244. ἄνδρες ἐ.· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
N. 215. ὡς ἐ. ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
Σ. 660. τούτων πλήρωμα τἄλαντ' ἐ. δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
808. παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐ. ἐπὶ τοῦ πατταλοῦ.
El. 177. ἀτὰρ ἐ. εἶναι τῶν ἐμοὶ δοκῶ,
196. ὅτ' οὐδὲ μέλλει-ἐ. εἶναι τῶν θεῶν·
O. 392. ἐ.· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
1018. φθαίης ἄν· ἐπίκειται γὰρ ἐ. αὐταί.
1197. ὡς ἐ. ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
B. 35. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐ. τῆς θύρας
Ex. 489. ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐ. ἐσμεν ἤδη
1093. οἶμοι κακοδαίμων, ἐ. ἤδη τῆς θύρας
Pl. 767. ὡς ἄνδρες ἐ. εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Fr. 283. οἱ γὰρ ἥρως ἐ. εἰσιν,
ἐγγύτατα. B. 162. οὗτοι γὰρ ἐ. παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐγγυτάτω. O. 1666. ἐ. γενοῦ μετ' ἐμοῦ τῶν χρημάτων.
ἐγγενγήμην. I. 1349. οὐτοσὶ ἀνήρτησ ἐ. καὶ γέρων·
ἐγείρε. B. 340. ἐ. φλογεὰς λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων
ἐγείρει. Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἡ ποτε εὕδουσ' τας ἐ.
Fr. 368. σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκὶς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐ.
ἐγείρειν. Ex. 571. νὺν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐ.
ἐγείρεται. N. 9. ἐ. τῆς νυκτὸς. ἀλλὰ πέρδεται
ἐγείρου. Σ. 395. οὗτος, ἐ. ΣΩ. τί τὸ πραγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φανῇ με τις ἐγκεκυλκατα.
ἐγίλασα. I. 696. ἠσθὴν ἀπειλαῖς, ἐ. ἠφολοκομπίαις,
ἐγίλασας. N. 820. τί δὲ τοῦτ' ἐ. ἐτεόν; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
ἐγέλων. Σ. 1287. οὐκτὸς ἐ. μέγα κεκραγότα θεόμενοι,
ἐγένεθ'. I. 630. ἐ. ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάζουσ πλέα,
N. 60. μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐ., οὐδὲν οὐτοσί,
Θ. 733. τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐ. ἢ κύρη
Fr. 126. λοιδορία τις ἐ. ὀμὶν; πάμαλα.
ἐγένεσθε. O. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐ.
ἐγένετ'. A. 50. ἐξ ἧς Λυκίνος ἐ.· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
Σ. 49. ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐ. ἐξαίφνης κόρας·
1226. οὐδεὶς πάποτ' ἄνδρ' ἐ. Ἀθηναῖος
O. 16. τὸν ἔποθ', ὃς ὄρνις ἐ. ἐκ τῶν ὀρνέων·
334. γένος ἀνδσιον, ὅπερ ἐξὸν' ἐ. ἐπ' ἐμοὶ
B. 1187. εἶτ' ἐ. αὐθὶς ἀθλιώτατος βροτῶν.
Ex. 195. ὅτε δὴ δ' ἐ., ἥχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
817. τὸ κόμμ' ἐ. ἐκείνο. πολλῶν γὰρ βότρυς
Π. 193. σοῦ δ' ἐ. οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἐγένετο. Σ. 948. ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐ. τὰς γνάθους.
O. 72. ἔποψ ἐ., τότε γενέσθαι μ' ἠξίωτο
1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐ.
Θ. 547. ἐ., Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
Pl. 85. δὸς οὖν ἐλούσαι' ἐξ ὑτουπερ ἐ.
ἐγενόμην. I. 615. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐ.;
Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐ. οἴτερ ἦ' ἐπὶ ξύλα.
ἐγένοντο. N. 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐ.
ἐγένοντο. N. 354. ὅτι δειλότατον τοῦτον ἐλφαν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐ.
355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐ. γυναῖκες.
O. 477. οὐκοῦν δὴ· εἰ πρότερα μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐ.,
ἐγευσάμην. Fr. 75. ἐ. χορδῆς ὁ δύστηρος τέκνων·
ἔγημα. N. 46. ἔπειτ' ἐ. Μεγακλέους τοῦ Μεγαλλίους
ἔγημ'. N. 1067. καὶ τὴν θέτιν γ' ἐ. διὰ τὸ σοφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ἐγήμαν. B. 1193. ἔπειτα γραῦν ἐ. αὐτοὺς ἀν νέοις.
ἐγήμω. Fr. M. Γηρ. 9. σὺ δ' οὐκ ἐ.; B. νὴ Δί', ὀλίγας ἡμέρας.
ἐγίγνεθ'. Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἀρ' ἐ. ὁ μισθός.
ἐγίγνετο. El. 678. ἀποβολιαῖος τῶν ὅπλων ἐ.
ἐγκαθαρμόσαι. A. 681. ἐ. λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
ἐγκαθεδεῖται. B. 1523. μηδ' ἄκων ἐ.
ἐγκαθεζόμενος. Θ. 184. ἡ πάρ' ἐὰν γὰρ ἐ. λάθρα
ἐγκαθέντες. A. 303. τὴν ἀμπέλου δ' ἐὰν τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐ.
ἐγκαθεύδειν. L. 614. οὐκεῖ' ἔργον ἐ., ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος·
ἐγκαθήμενοι. Σ. 1114. ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐ.,
ἐγκαθήμενον. Θ. 688. οὐχ ὁρᾶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐ.·
ἐγκαθήμενος. Θ. 600. λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐ.
ἐγκάθηνται. A. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐ. που λίθοι.
ἐγκαθεζώμεσθα. Ex. 98. ἦν δ' ἐ. πρότερα, λήσομεν
ἐγκαλεῖς. A. 611. μῶν ἐ. ὅτι οὐχὶ προῖσθέμεσθά σε;
ἐγκαλυψάμενος. N. 735. οὐκ ἐ. ταχέως τι φροντιεῖς;
ἐγκαλύψας. B. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐ.,
ἐγκαλυφεῖν. I. 105. ἴθι νυν, ἀκρατον ἐ. μοι πολὺν
ἐγκατακείμενοι. Π. 742. οἱ δ' ἐ. παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
ἐγκατακλινῆναι. O. 122. ὥσπερ σισύραν ἐ. μαλθακὴν.
ἐγκατακλινόντ'. Π. 621. ἐ. ἀγαμαι εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ἐγκατακρούων. B. 330. στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐ.
ἐγκαταμᾷξαι. A. 581. κεἰ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐ.
ἐγκείμεθα. A. 309. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐ.,
ἐγκειται. Ex. 956. ἄτοπος δ' ἐ. μοί τις πόθος,
ἐγκεκαλυμμένοι. N. 111. ἐγκεκ' ἐ. δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐ.
ἐγκεκαλυμμένον. Θ. 500. ὑπ' αὐγαῖς οὖν ἐστιν, ἐ.
ἐγκεκλῴβαι. Π. 714. ὡς ἐ. ὀφῇς; ΚΑ. βαῦ τοῦ τριβανίου.
ἐγκεληκώς. O. 1455. καλεσάμενος, κἀπ' ἐ. ἐνθαδί,
ἐγκεοισυρομένην. N. 48. σεμνὴν, τηρυβᾶσαν, ἐ.
ἐγκεκορδυλημένος. N. 10. ἐν πέντε σισύραις ἐ.
ἐγκεκρυμμένοι. O. 1608. νὺν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐ.
ἐγκεκύκλησαι. Σ. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐ.
ἐγκεκύκλωται. Σ. 395. οὗτος, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ πραγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φανῇ με τις ἐ.
ἐγκευφόντες. Π. 191. τί γὰρ οἶδε δρᾶσιν οἱ σφύδρ' ἐ.;
ἐγκεψῴς. B. 425. κἀκύστατ' ἐ.,
ἐγκεντρίδας. Σ. 427. ὡς ἔγωγ' αὐτὸν ὁρᾶν δέδοικα τὰς ἐ.
ἐγκεντρίδος. Σ. 1073. ἢ τίς ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆς ἐ.,
ἐγκέφαλον. N. 1276. τὸν ἐ. ὥσπερ σεσεισθαί μοι δοκεῖς.
Fr. M. Γηρ. 17, 2. ὑπότριμμα, θρῖον, ἐ., ὀρίγανον,
ἐγκέφαλος. Fr. 180. περίκομμα, θρῖον, ἐ., ὀρίγανον.
ἐγκεφάλου. B. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐ. θρῖον δῦο.
ἐγκέχοδα. B. 479. οὗτος, τί δέδρακας; Δι. ἐ.· κἄλεον θεόν.
ἐγκλικίσαιμ'. P. M. Γεω. 12. εἰ γ' ἐ., ἐξολοίμην, φαῦλ λέγων
ἐγκινοῦμενος. Fr. 56. ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐ.
ἐγκλείσασ'. Ex. 355. ἀγρὰς τις ἐ. ἔχει τὰ σιτία.
ἐγκόνει. A. 1088. ἀλλ' ἐ. δεινοῖν κατακωλύεις πάλαι.
ἐγκονεῖτε. Π. 255. ἐτ' ἐ., σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἐγκονήσεις. O. 1324. οὐ θάττον ἐ.;
ἐγκονῶμεν. Σ. 240. ἀλλ' ἐ., ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
Ex. 489. ἀλλ' ἐ.· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς
ἐγκριδοπῶλην. Fr. 252. μήτ' ἄρα μ' εἶναι ἐ.
ἐγκρούων. B. 374. λειμῶνα ἐ.
ἐγκρυπτ'. O. 841. φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἐ. ἀεὶ,
ἐγκρυφάζων. I. 822. πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλλήθης ἐ.
ἐγκυκᾶσθαι. A. 939. τὰ πράγματ' ἐ.
ἐγκυκλον. Θ. 261. φέρ' ἐ. ΑΓ. τουτὶ λάβ'. ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Fr. 309, 8. χιτῶνα, βάραβρον, ἐ., κομμᾶτριον·
ἐγκύψας. B. 238. κἀτ' αὐτὶς' ἐ. ἐρεῖ
B. 804. ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐ. κάτω.
ἐγκύψασαν. Θ. 790. κάπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐ. ἀλῶναι,
ἐγκώμιον. Fr. 414. ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐ.
ἐγλυφεν. N. 879. ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναὸν τ' ἐ.,
ἐγνως'. Fr. 9. ἐ. ἐγὼ δὲ χαλκὸν ἱστάναι καὶ μυρίνας.
ἐγνωκας. I. 871. ἐ. οὖν δὴ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
N. 1095. ἐ. ὡς οὐδὲν λέγεις;
ἐγνωκε. Σ. 744. τὸτ' ἐπεμαίνετ'· ἐ. γὰρ ἀρτίως,
ἔγνων. Θ. 482. κἀτ' εὐθὺς ἐ.· εἶτα καταβείνω λάθρα.
Fr. 97. ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἐ.
ἔγνως. Σ. 1140. ἐ. γὰρ ἀν' νὺν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγὼ;

ἔγνως. Θ. 911. ἔ. ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ἐγνωσαν. Σ. 783. μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔ. ἀκαμασώμενοι.
ἐγραμμάτευεν. Θ. 573. Λύσιλλ' ἔ., εἶπε Σωστράτῃ
ἐγραφ'. Α. 144. ἐν τοῖσι τοίχοις ἔ., Ἀθηναῖοι καλοί.
ἐγραψ'. Α. 679. ἐς Μίκων ἔ. ἐφ' ὑπναν μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἐγραψάμην. Σ. 907. τὴν μὲν γραῦν ἠκούσαθ' ἡν ἔ.,
ἐγράφατο. Σ. 894. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἔ.
ἐγρῃ. Σ. 774. ὕοντος, εἶσει· κἀν ἔ. μεσημβρινὸς,
ἐγρήγορε. Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἔ. θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
ἐγρηγόρεσαν. Π. 744. ἔ., ἔως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγρηγορῇ. Εκ. 32. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἔ.
ἐγκανεῖται. Α. 1197. κἀγ' ἔ. τοῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
Ι. 1313. οὐ γὰρ ἡμᾶς γέ στρατηγὼν ἔ. τῇ πόλει
ἐγκανεῖται. Σ. 1007. κοὐκ ἐ. σ' ἐξεπατῶν Ὑπέρβολος.
ἐγκάνῃ. Α. 221. οἴγεται. διοκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐ. ποτὲ
ἐγκανοῦνται. Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἔ.·
ἐγκανῶν. Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐ. τεθνήξεις.
ἐγκάσκειν. Σ. 721. ἐ. σοι στομφάζοντας.
ἐγκίαι. Α. 1051. ἐκέλευε δ' ἐ. σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἐγκίαιμι. Α. 1055. ὡς οὐκ ἀν ἔ. χιλιῶν δραχμῶν.
ἐγκέμενος. Σ. 996. φέρε νυν, ἀμα τηνδ' ἔ. κἀγὼ ῥοῆδ.
ἐγκίας. Α. 1229. καὶ πρὸς γ' ἀκρατοῦ ἔ. ἀμυστὶν ἐξέλαφα.
Ει. 1242. μόλυβδον ἐν τουτὶ τὸ κοῖλον ἔ.,
ἐγκι. Ει. 1102. ἔ. δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ει. 1105. ἔ. δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὀρεῖον.
ἐγκεῖ. Ο. 1081. ποῖ τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἔ. τὰ πτερὰ,
ἐγκείρει. Α. 365. θεὶς δεῦρο τοὐπιέμενον ἔ. λέγειν.
Ν. 476. ἀλλ' ἐ. τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλει προδιδάσκειν,
ἐγκειρεῖ. Θ. 807. καὶ Στρατονίκην ὑβῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐ. πολεμίζειν.
ἐγκειρεῖν. Θ. 777. ἐ. χρὴν ἔργῳ πορίμῳ.
ἐγκειρήτης. Ο. 257. κἀκεῖνον τ' ἔργων ἔ.
ἐγκέλειον. Γν. 302, 7. οὐδ' ἐ., οὐδὲ κάραβον μέγαν
ἐγκέλειος. Α. 880. ἰκτῖδας, ἐνύδρους, ἐ. Καπαῖδας.
Α. 882. δὸς μοι προσαιπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐ.
Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐ. θηρῶμεναι πέπονθας.
Α. 36. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐ.
ἐγκέλειον. Σ. 510. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐ., ἀλλ' ἥδιον ἂν
ἐγκέλεων. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐ. τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ἐγκελυν. Α. 889. σκέψασθε παῖδες, τὴν ἀρίστην ἔ.,
Α. 902. τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Καπᾶδ' ἔ.
963. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔ.;
Α. 702. παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐν Βοιωτῶν ἔ.·
Fr. 333, 1. οὐκ ἔ. Βοιωτίαν. οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ἐγκελυς. Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἔ., χρυσοῦς ἔχων κικίννους.
ἐγκέφαλ. Σ. 617. οἴνου μεστὸν, κἀτ' ἐ. κλίναι· οὗτος δὲ κεχηνὼς
ἔγκεον. Ι. 118. φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγκῶ σὺ δ' ἔ. πιεῖν
Ι. 121. ἴδοὺ τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΙΙ. ἑτέραν ἔ.
122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔ.;
ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μόλυβδον ὥστερ εἶπον, ἔ.,
ἐγκέω. Α. 1068. ἐν' οἶνον ἔ. λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
ἐγκέων. Β. 620. στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἔ.,
ἐγκοσ. Ο. 1749. ὦ Διὸς ἀμβροτοῦ ἐ. πυρφόρον,
ἐγκουσαν. Fr. 309, 3. ἔ., ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
ἐγκυτριεῖς. Σ. 289. ὧν ὄπως ἔ.
ἐγκωρίοις. Ι. 577. πρῶτα γενναῖος ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἔ.
ἐγώ. Α. 28. ἔ. δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
Α. 46. ἔ. ΚΗ. τίς ὤν; ΔΙ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος;
ΑΙ. οὔ. κτ.λ.
ἐγωγ'. Σ. 144. κοπνοῦς ἔ. ἐξέρχομαι. κ.τ.λ.
ἐγωγε. Ι. 33. ἔ. ΔΙΙ. πεῖρ χρώμενος τεκμηρίῳ; κ.τ.λ.
ἐγωγέ. Α. 187. ἔ. φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα. κ.τ.λ.
ἐγῷδ'. Α. 5. ἐ. ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδών,
Α. 118. ἐ. ὃς ἐστὶ, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
Ι. 1[illegible]. ἐ. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεξιμένοις χαλκεύεται.
Θ. 502. ἐτέραν δ' ἐ. ἡ 'φασκεν ὑδίειν γυνὴ
ἐγῷδα. Α. 904. ἐ. τοῦνν' συνοφάντην ἔξεγε
Σ. 1181. ἐ. τοῦνν τὰν γ' ἐν γένει κατ' οἰκίαν
1203. ἐ. τοῖνν τό γε νεανικάτατον
Θ. 850. ἐ.· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
Β. 836. ἐ. τοῦτον καὶ διέσκεψαι πάλαι,
Εκ. 797. ἐ. τοὐτους χειροτονοῦσιν μὲν ταχὺ,
ἐγῷμαι. Θ. 441. κεἰν ἀν αὐτὸν, ὡς ἐ.,
ἐγὼν. Α. 748. ἐ. δὴ καρυῦδ' Δικαιόπολιν ὕπα.
Α. 983. κἀγὼ ἐ., ὦ κυρσάνεε, καὶ τὼ σιὼ
ἐγὼνγα. Α. 736. ἐ. καὐτὸς ᾖσμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
Α. 754. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρους ἐ. μυστικάς.
Α. 968. οὐ τὼν Δί' οὐκ ἐ. ΠΡ. ποῖ μεταστρέψει;
990. οὐ τὼν Δί' οὐκ ἐ. μηδ' αὖ πλαδδῆν.
ἐγχεφάμην. Εκ. 550. ἡκκλησίᾳ; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἡν ἐ.
ἐδακε. Ι. 1372. τοῦτ' ἐ. τὸν πόρπακα τὸν Κλεινόμου.
ἐδακεν. Π. 822. ἔνδον μένειν ἡν. ἐ. γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
ἐδακρυσά. Ο. 540. ἡγεγκας, ἀνδρομὴ· ὡς ἐ. γ' ἐμὼν
ἐδάμην. Ει. 584. σῷ γὰρ ἐ. πόθῳ
ἐδανειζόμην. Ν. 1152. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ;
ἐδάνεισ'. Εκ. 660. τὴν τις ὀφείλων ἐξαρῄτησε. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐ.
ὁ δανείσας
ἐδαπανώτατο. Fr. 476, 10. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐ.
ἐδεδίσκετο. Α. 564. ἐ. τὴν ἰσχαδοπωλὶν καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινε.
ἐδεδοίκεις. Π. 634. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐ. τὸν θεόν;
ἐδεήθη. Π. 956. πυρὼν τ' ἀν' ἐ. μείμαον τετάρων.
ἐδει. Ν. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔ.
Ν. 963. πρᾶτον μὲν ἐ. παῖδα φανὴν γρῦξαντος μηδὲν' ἀκοῦσαι·
973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἐ. προβαλέσθαι
ΕΙ. 137. ἀλλ' ὦ μέλ' ἀν μοι σιτίων διπλᾶν ἔ.
907. ἀλλ' οὐκ ἀν, εἰ τί προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔ.
Α. 798. κρόμμυόν τάρ' οὐκ ἔ.
Β. 12. τί δῆτ' ἔ., μὲ ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν
37. ἐ. τραπέσθαι. παῖδοι, ναὶ, ἦμὶ, ναὶ,
707. ἕτερόν τι αὐτοῦ· τόντε δὲ παραχωρεῖν ἔ.
Εκ. 94. οὐδὲν παραῤῥᾶναι τοῖς καθημένοις ἔ.
302. μὲν, ἠνίκ' ἔ. λαβεῖν
1077. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔ. κατὰ τὸν νόμον,
Fr. p. 502. ἔ. δέ γε [σε] βλῃθεῖσαν εἰς Ἀλμυρίδας
ἐδεῖθ'. Π. 980. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐ. ἐκάστοτε;
ἐδείκνυεν. Fr. M. Δαιτ. 9, 3. χαριζόμενος τὸ δρᾶμα τοῦτ' ἐ.
ἐδείκνυτο. Θ. 629. 5 τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἔ.
ἐδεισά. Α. 822. μηδαμῶς· ἔ. γὰρ.
ἐδεισας. Α. 437. ἐ., οὗτος· οὐ ξυνοράσει μέγαν
Β. 492. σὺ δ' οὐκ ἐ. τὴν ᾠδὴν τῶν ῥημάτων
ἐδεισε. Β. 41. ὡς σφόδρα μ' ἐ. ΞΑ. νὴ Δί', μὴ μαίνοιό γε.
ἐδείτο. Εκ. 533. ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ἀχύμην' ἐ. δὲ
ἐδεξάμην. Ο. 324. ἀνδρ' ἐ. ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ἐδέξατο. Π. 773. χώραν τε πᾶσαν Κίκροπος, ἦ μ' ἐ.
ἐδεξιοῦθ'. Π. 753. ἐ. ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ἐδεόμην. Σ. 550. ἐγὼ δ' ἀλοκίζων ἐ. τὸ χωρίον.
Ο. 1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὐκ ἐ. οἴκοι μένων.
ἐδίοντο. Α. 536. Λακεδαιμονίων ἐ. τὸ ψήφισμ' ὅπως
ἐδεσθ'. Α. 1063. καὶ τοῦτο τέθοιγ', ὥστε κρέ' ἐ. ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἐδεσθε. Ει. 1357. πλακοῦντας ἐ.
ἐδηδοκώς. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐ. ὠνήσομαι μέταλλα.
ἐδήλουσ. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐ. ἀναί-
ἐδησε. Θ. 1022. ἀνοικτος ὡς μ' ἔ. τὸν
ἐδίχθην. Α. 18. οὕτως ἐ. ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ἐδίδαξ. Ο. 200. ἐ. τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Β. 954. ἐπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐ. ΑΙ. φῄμι κἀγώ.
ἐδιδαξάμην. Ν. 1338. ἐ. μὲντοι σε τὴ Δί', ὦ μέλε,
ἐδίδαξαν. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐ.
Β. 1069. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ σκωμμλίαν ἐ.,
ἐδίδαξε. Θ. 427. ἐ. θριπῆδεσ' ἔχειν σφραγῖδα
Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐ.,
ἐδίδαξεν. Θ. 309. ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐ. κακά
Β. 1037. ἐ. ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῶην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
ἐδίδασκεν. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾖσμ' ἐ., τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας.
ἐδίδασκες. Ν. 930. σύ τε τοὶς προτέρουσ ἄτ' ἐ.,
ἐδιδάχθης. Ν. 637. ἀν οὖν ἐ. πάπτ' οὐδέν'; εἰπέ μοι.
Ν. 786. ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐ.; λέγε.
ἐδίδου. Ει. 1094. χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐ. κώδωνα φαεινόν.
Fr. 10, 2. ἐ. ῥοφεῖν ἄν.
ἐδίδουν. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐ. ῥδύσματα
ἐδίκαζεν. Σ. 120. ἕξας ἐ. ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
ἐδιώκαθές. Σ. 1203. ἐ. ποτ', ἦ λαγών, ἡ λαμπάδα
ἐδίωκομεν. Α. 699. εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὀτ' ἡμεν, ἐ.·
ἐδίωκον. Α. 185. ἐγὼ δ' ἐφεύγων· οἱ δ' ἐ. κἀβλῶν.
ἐδόκει. Σ. 42. ἐ. δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
Εκ. 409. παρῆκθε γυμνὸς, ὡς ἐ. τοῖς πλείοσιν.
456. ταῦταις, ἐ. γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
ἐδόκουν. Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λέγοι πρότερος. ΞΑ. ἐ. ἀετὸν
Π. 837. οἱ δὲ ἐξετρέποντο κοὐκ ἐ. ὁρᾶν μ' ἔτι.
ἐδομεν. Σ. 586. ἐ. ταύτην ὅστις ἀν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
ἐδοξα. Σ. 640. αὐτὸς ἐ. νήφοις,
ἐδοξαν. Ο. 1585. ἐ. ἀδικεῖν. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐδοξε. Θ. 371. ἀκουε πάω. ἐ. τῇ βουλῇ τάδε
Β. 18. ὅσα Σκύροι ἐ. ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
396. ἐ. τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
492. ἐσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὁ νῦν ἐ. τοῖς πολίταις.

ἔδοξε. Ex. 1015. ἔ. ταῖς γυναιξὶν, ὦν ἀνὴρ νέος
ἔδοξέ. Σ. 31. ἔ. μοι περὶ πρώτου ὕπνου ἐν τῇ πυκνὶ
ἔδοξεν. I. 392. κᾆτ' ἀνὴρ ἔ. εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
Θ. 548. οὐπάποτ' ἐπείσθ', ὅτι γνὴ σώφραν ἔ. εἶναι.
Β. 718. πολλάκις γ' ἡμῖν ἔ. ἡ πόλις πεποιθέναι
Ex. 59. ἴσα Σπάρτοι ἔ. εἰ δεδράκατε.
455. τί δῆτ' ἔ.; Ξ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ἔδοσαν. Σ. 717. πορεῖν' ἔ. δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους.
ἔδρα. Θ. 79. μέλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἔ.,
ἕδραῖος. Θ. 664. εἴ τις ἐν τόποις ἔ. ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
ἕδραις. Β. 324. Ἴακχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔ. ἐνθάδε ναίων,
ἑδραμές. Σ. 1204. ἔ., ἀνευρὼν δ' τι νεανικάτατον.
ἕδραν. I. 1405. ἐς τὴν ἔ. θ', ἐν' ἐκείνος ἦν ὁ φαρμακός.
Ν. 1507. καὶ τῆς Ἑλλήνης ἐκποιεῖσθαι τὴν ἔ.;
Θ. 133. ὑπὸ τὴν ἔ. αὐτὴν ὑπῆλθ γράμμαλος.
ἕδρας. I. 1338. οὐδ' οἴ' ἔ.' ἐμὲ γαρ νομίζοις ἂν θεόν.
Σ. 770. πάντως γε κἀκεῖ ταὺτ' ἔ. ἐκάστοτε.
ἕδρας. Ο. 216. μίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἔ.,
Λ. 345. πολιοῦχε, σὰς ἑσχον' ἔ.
Θ. 889. τί δαὶ οὐ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔ.
Ex. 21. αὐτίκα μάλ' ἑστὰ' καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔ.,
86. ἢν τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔ.
ἕδρασ'. Β. 918. σάφ' ἴσθι. Δι. κάμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταὺτ' ἔ. ὁ δαίμων;
Π. 998. εἰς ἐσπέραν ἥξομι, ΧΡ. τί σ' ἔ.; εἰπέ μοι.
ἕδρασα. Σ. 1002. ἄκων γὰρ αὖτ' ἔ. κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ἕδρασαν. Ει. 210. τοῦ δ' οὕνεκ' ἡμᾶς ταὺτ' ἔ.; εἰπέ μοι.
ἕδρασας. Σ. 598. οὐ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοὖν τούτων τὸν σαυτοῦ πάσσ' ἔ.
Ex. 191. ἔ., εἰ τοὺτ' ἔπεια ἐν τῆκκλησίᾳ.
ἑδράσατε. Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶ μόνα γὰρ αὐτὰ νοὺν ἔχοντ' ἔ.
ἕδρασε. I. 319. νὴ Δί' κἀμὲ τοὺτ' ἔ. ταυτὸν, ὥστε κατάγελαν
ἕδρασεν. I. 1396. δι' ταὺτ' ἔ., εἰφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
Π. 87. ὁ Ζεὺς με ταὺτ' ἔ. ἀνθρώποις φθονῶν.
ἕδρατε. Λ. 555. ταὺτ' οἶδ' ὅτι ἀν ἔ.' τὸν δὲ Τήλεφον
ἕδρων. I. 1339. τί δ' ἔ. πρὸ τοῦ, κάτειτε, καὶ ποῦς τις ἦ;
I. 1346. ταυτί μ' ἔ., ἐγὼ δὲ τοὺτ' οὐκ ᾐσθόμην;
Ει. 830. τί δ' ἔ.; ΤΡ. ξυνελέγομ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Λ. 351. οὐ γὰρ ἐκ χρηστοῦ γ' ἔ., οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
1117. μηδ' ὕστερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθὼς τοὺτ' ἔ.,
Β. 952. δημοκρατικὼν γὰρ αὖτ' ἔ. Δι. τοὺτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν.
Π. 778. ἀς οὖν ἐκεῖν' ἀρ' οὔτε ταὺτ' ἀφῶν ἔ.;
ἐδυνάμην. Ex. 316. οὐκ ἔ. εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Ex. 343. οὐκοὖν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐ. οὐδαμοῦ.
Π. 672. κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐ., ἀλλά με
ἐδωδῆς. Ει. 29. ἀλλ' εἰ πέναυται τῆς ἔ. σκέψομαι
ἔδωκας. I. 869. ἔ. ἤδη τοὐτοῖ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
Ει. 963. ἔ. ἤδη; Ο!. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γ' ἔ
ἔδωκεν. I. 1220. ἐμοὶ δ' ἔ. ἀποτρεψόν τυννουτονί.
ἐδώλια. Fr. 199. 2. λιπὼν, ἐν' ἐστὶ κριβάνων ἐ.
ἐέπε. Ex. 436. πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί ἐ.; ΧΡ. πρῶτον μὲν σ' ἔφη
ἐζῆ. Ει. 652. κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἐ.,
ἐζήτησας. I. 817. οὐ δ' Ἀθηναίους ἐ. μικροπολίτας ἀποφῆναι
ἐζομένῳ. Ει. 801. ἐ. κελαδῶ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μύρσιμος
Β. 682. ἐπὶ βάρβαρον ἐ. πέταλον
ἐζωμευμένα. Fr. 507, 2. ἐν ᾗ τὰ κρεάδε' ἤγλε ἐ.
ἐζων. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν' ἔ. ἐν πᾶσι λαγῴοις
Λ. 625. ἐνθεν' ἐ. ἐγώ.
ἐθ'. Ν. 681. ἐ. ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ, κ.τ.λ.
ἐθαυον. Θ. 865. βοαῖσιν ἐ. Γγ. Π. ὠφελεῖς δὲ καὶ σὺ γε.
ἐθαύμαζον. Ο. 1670. οὐ δῆτ' ἐμὲ γε, καὶ δῆτ' ἐ. πάλαι.
ἐθαύμασας. I. 999. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗΜ. πάντ';
ΚΛ. ἐ.;
Ν. 185. τί ἐ.; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκένα;
ἐθελσοῦ'. Ex. 270. ὥσπερ τὸν ἀνδρ' ἐ., ὅτ' ἐς ἐκκλησίαν
ἐθεῖ. Β. 1091. βραδὺς ἀνθρωπός τις ἐ. κνῦμα
ἐθέλει. Ν. 798. ἀλλ' οὐκ ἐ. γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;
Ν. 917. οὐδεὶς ἐ. τῶν μειρακίων
Σ. 536. τός σ' ἐ. κρατῆσαι.
Λ. 1037. οὐδεὶς ἐ. ἔγωμαι ταὺτην, ὀττευομένῃ δὲ κάθηται.
Β. 1063. οὐκοὖν ἐ. γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταὺτα,
ἐθέλειν. Λ. 354. ἐ. τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
I. 991. ἄλλην δ' οὐκ ἐ. λαβεῖν'
ἐθέλεις. Π. 375. πράποιτο; τἠλῆθε γὰρ οὐκ ἐ. φράσαι.
ἐθελήσει. Ει. 852. ταὺτη τι; ΤΡ. μηδὲν' οὐ γὰρ ἐ. φαγεῖν
Ο. 581. οὐκ ἐ. μὰ Δί', ἀλλ' ὕψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Π. 512. οὐδεὶς' ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐ.
ἐθελήσει. Π. 523. κατὰ τὸν λόγον δν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐ.
528. οὔτ' ἐν δάπσιν' τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐ. χρυσίου ὕκτος;
ἐθελήσεις. Ν. 1202. καὶ ταὺτ' ἐ. ἀπομίσαι μοι τοὺς θεούς;
Σ. 291. ἐ. τί μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἢν σοὶ τι δεηθῶ;
ἐθελήσῃ. Ο. 555. κἀν μὲν μὴ ᾖτῳ μηδ' ἀπ. μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἐθελήσητ'. Λ. 527. ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐ. ἀντακρούσθαι
ἐθελήσουσιν. Ex. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐ. καὶ μὴ τοὺς ἠθάσι λίαν
ἐθέλητε. Ο. 1598. ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐ. δρᾶν,
ἐθέλοι. Σ. 1456. τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐ.
Ex. 897. οὐδὲ τις στέργειν ἂν ἐ.
ἐθέλοιτ'. Λ. 111. ἐ. ἀν οὖν, εἰ μηχανῇν εὕροιμ' ἐγὼ,
ἐθέλομεν. Ο. 1597. πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νὺν τ' ἐ., εἰ δοκεῖ,
ἐθέλουσας. Ex. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐ. ἀντιβολεῖν' ἐκάστοτε.
ἐθέλουσαν. Β. 101. ἡ φρένα μὲν οὐκ ἐ. ὁμόσαι κατ' ἱερῶν,
ἐθέλω. I. 791. ἢ μάλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐ. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Ν. 939. δρᾶν ταὺτ' ἐ. ΑΔ. κἄγω', ἐ.
Σ. 722. καὶ νὺν ἀτεχνῶς ἐ. παρέχειν
Λ. 134. ἐ. βαδίζειν τοὺτο μᾶλλον τοῦ πέους.
543. ἐ. δ' ἐπὶ πᾶν ἴέναι
Β. 613. εἰ νὴ τὸν ἥλιόν γ' ἐθέλ', ἐ. τεθνηκέναι,
Π. 378. ἐ. διαπράξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐ. δοῦναι λόγον
613. νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐ. πλουτῶν
Fr. 16. ἐ. βάμμα πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἐξαίφνης . . .
156, 1. ἐ. γεωργεῖν. β. εἴτα τίς σε κωλύει;
260, 1. ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐ. δίκην
ἐθέλων. Σ. 720. βόσκειν ἐ. καὶ μὴ τοὺτους
Ει. 1299. ἔντοσ ἀμάμητον κάλλιστον οὐκ ἐ.
ἐθέμην. Ex. 658. κἀγὼ ταὺτη γνώμην ἐ. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐκεκ' ἔσοντας;
ἐθεράπευσα. Ο. 172. ἐμαυτὸν ἐ. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ἐθέριζον. Ο. 506. τοὺς πυροὺς ἀν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδιοις ἐ.
ἐθεώρουν. Σ. 1382. Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐ. ἐγὼ,
ἐθηκεν. Ν. 1190. ἐ., ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
Σ. 467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπέργειε ἐθ' ἐ. ἢ πόλις,
ἐθίζου. Ex. 192. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴεσον. ΠΡ. μηδ' ἐ. νὺν λέγειν,
ἐθνος. Α. 153. καὶ νὺν ὅπερ μαχιμάταυρο Θρᾶκῶν ἐ.
ἐθορύβησαν. Ex. 431. εἰτ' ἐ. κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
ἐθορύβουν. I. 666. οἱ δ' ἐ. περὶ τῶν ἀρχῶν ἐστηκότες'
ἐθρυψ. Λ. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἐ. με.
ἐθρεψεν. Ν. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Παραβαυνομάχας ἡμῖ παίδευσεν ἐ.
ἐθυσεν. Π. 1180. ἐ. Ἱερεῖν τι σωθεὶς, ὁ δέ τις ἐν
ἐθῶπευ'. I. 48. ἥκαλλ', ἐ., ἐκολάκευ', ἐξῆπάτα
εἰ. Α. 107. ἐ. προσδοκῶσι χρυσὺν ἐκ τῶν βαρβάρων. κ.τ.λ.
εἴ. Α. 151. κάκισ' ἀπολοίμην, ἐ. τι τούτων πείθομαι κ.τ.λ.
εἴ. Α. 109. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν ἐ. μέγας. κ.τ.λ.
εἴ'. Θ. 985. ἀλλ' ἐ. ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύσθμῳ ποδὶ,
Π. 760. ἀλλ' ἐ. ἀπαράπαυτες ἐξ ἀλαζὼν λόγου
εἶα. Ει. 459. ὦ ἐ. κ.τ.λ.
εἶά. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. ἐ. νυν, κ.τ.λ.
εἰαθ'. Λ. 569. οὐ γὰρ γρύζειν ἐ. ἡμᾶς. κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
εἰδ'. Σ. 1308. εἴτ' αὐτὸν ὦσ ἐ., ἥκασεν Λυσίστρατος'
εἴδε. Α. 86. ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς ἐ. πάποτε
Ο. 48. εἰ που τοιαὺτην ἐ. πόλιν ᾗ 'πέπτατο.
Β. 547. ἐ., κᾆτ' ἐκ τῆς γράθου
εἰδέας. Θ. 437. πάσας δ' ἐ. ἐξήτασεν,
εἰδείη. Σ. 1431. ἔρδοι τις ἥν ἕκαστος ἐ. τέχνην.
εἴδεν. Ει. 1184. ἐ. αὐτὸν, κἀπορῶν θεὶ τῷ κακῷ βλέπων ὀπίν.
Β. 356. ἢ γενναῖων ὄργια Μουσῶν μήτ' ἐ. μήτ' ἐχόρευσεν,
Fr. 233. εἴ δῆ τις ὑμῶν ἐ. Εὐρύβατον Δία.
εἰδέναι. Α. 142. τοὺς μὲν θεατὰς ἐ. μ' δὸ εἶμ' ἐγὼ,
Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' ἐ. σαφῶς
1252. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' ἐ.
1262. τί δ' ὅστις εἶμι, τοὺτο βούλεσθ' ἐ.;
Σ. 86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' ἐ., σιγάτε νὺν.
985. οὐκοὖν ἀποφεύγει δῆτα; Φ!. χαλεπὸν ἐ.
1288. οὐδὲν ἄρ' ἐμοὶ μέλον, ὅσον δὲ μόνον ἐ.
Θ. 34. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμὲ γ' ἐ.
Ex. 350. οὐκοὖν ποιηρὰ γ' ἐστὶν ὅ τι κἀμ' ἐ.
εἴδες. Α. 971. ἐ. ὦ ἐ. ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρίνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον,
Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης' ἐ. οἷ' ὑπέρχεται;
Ν. 346. ἤδη πορ' ἀναβλέψας ἐ. νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
1051. ποὺ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' ἐ. Ἡράκλεια λουτρά;
1061. ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' ἐ, ἤδη

εἶδες. Ει. 827. ἄλλον τιν' ἐ. ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
Ο. 1218. ναὶ ναίκα. ἐ. αὐτό; ΧΟ. ταύτῃ γ' οἴχεται
εἶδές. Ο. 178. ἐ. τι; ΕΠ. πᾶς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
εἶδῃ. Ν. 1461. ὅπως ἂν ἐ. τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Σ. 376. χρὴ δρόμον δραμεῖν, ἵν' ἐ.
425. ὡς ἂν εὖ ἐ. τὸ λοιπὸν σημῆνος οἶον ἀργύσεν.
εἰδῇθ'. Σ. 454. οὐκέτ' ἐν ἀγορᾷ, ἵν' ἐ. οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
εἰδῆς. Ι. 727. ἐξελθ', ἵν' ἐ. οἷα περιυβρίζομαι.
Ι. 747. ὦ Ἅβῃ', ἵν' ἐ. ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
Ν. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' ἐ. πλείονα,
Π. 112. σοὶ δ' ὡς ἂν ἐ. ὦσα, παρ' ἡμὰν ἴν μένῃς,
εἴδομεν. Ο. 1472. δεινὰ πράγματ' ἐ.
εἴδον. Ι. 645. οὐπώποτ' ἀφῖκε. ἐξιωτέρας.
Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ ἐ. ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
Ν. 355. καὶ νὺν γ' ὅτι Κλεισθένη ἐ., δρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγίνοντο γυναικες.
628. οὐκ ἐ. οὔτως ἀνδρ' ἀγρωικὸν οὐδένα
Σ. 13. καὶ δῆτ' ἄναρ θαυμαστὸν ἐ. ἀρτίως.
1268. οὔτοσ ἴν γ' ἐγὼ ποτ' ἐ. ἀντὶ μήλου καὶ βοιᾶς
Ο. 802. γελοιότερον οὐκ ἐ. οὐδεπώποτε.
861. οὐτοσὶ κόρακ' ἐ. ἐμπεφορβιωμένον.
Λ. 109. οὐκ ἐ. οὐδ' ὀλισθαν ὀκταδάκτυλον.
561. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ἐ. ἐφ' ἵππου
759. ἐξ οὗ τὸν ὄψιν ἐ. τὸν οἰκουρὸν ποτε.
1099. αἴ κ' ἐ. ἀμὲ τὼνδρες ἀνατεφλασμένος.
Θ. 909. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' ἐ., γύναι.
εἰδόν. Π. 882. ἐχθὲς δ' ἔχοντ' ἐ. σ' ἐγὼ τριβλίνιον.
εἴδοσ. Θ. 267. τό γ' ἐ.· ἦν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
Π. 317. ὑμεῖς ἐπ' ἀλλ' ἐ. τρέπεσθ',
εἰδόσιν. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς ἐ.
εἰδότα. Λ. 993. ἀλλ' ὡς πρὸς ἐμ. μὲ σὺ ταληθῆ λέγε.
εἰδότες. Ο. 692. ἐ. ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδικῳ κλαεῖν εἴπητε τὸ λοιπόν.
εἰδότων. Θ. 596. εἰ μὴ 'πεπίσμην ταῦτα τῶν σάφ' ἐ.
εἰδωλα. Ο. 1393. ἐ. πετεινῶν
εἰδωλον. Ν. 976. ἐ. τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἤβης μὴ καταλείπειν.
εἰδῶμεν. Β. 322. βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν ἐ. σαφῶς.
εἰδώς. Ι. 520. τοῦτο μὲν ἐ. ἅπαθε Μάγνης ἄμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις.
Ι. 652. ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγὼν, ἐ. θ' ἅμα
Ν. 479. ἵν' αὐτὸν ἐ. ὅστις ἐστὶ μηχανᾶς
1509. μάλιστα δ' ἐ. τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκων.
Β. 281. ἐ. μὲ μάχεσθ' ἄντα, φιλοτιμούμενος.
Ec. 683. ἐ. ὁ λαχὼν ἀπὴν χαίρων ἐν ὑποίῳ γράμματι δειπνεῖ
Π. 777. ἐφευγον, ἐ. οὐδεὶν' ὦ τλήμων ἐγώ.
εἰειειειειειλίσσετε. Β. 1314. ἐ. δακτύλοις φάλαγγες
εἰειειειειειλίσσουσα. Β. 1348. ἐ. χεροῖν.
εἴεν. Ι. 1078. ἐ.· κ.τ.λ.
εἴη. Σ. 348. τίς ἂν οὖν ἐ.; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην·
Ο. 128. ὅσου τὰ μέγιστα πράγματ' ἐ. τοιαδί
Λ. 285. μὴ νὺν ἔτ' ἐν τετραπλέει τοὐμὸν τροπαῖον ἐ.
889. σὺν ἔργῳ ἐ. τοῦτον ὑπᾶν καὶ στρέψειν,
1267. φιλία τ' αἰτὲ εἴπερα ἐ.
Ο. 588. ἐκεῖνος ἐ. τῶν λόγων κατάσκοπος.
847. τί δῆτ' ἂν ἐ. τοὐμοεδὼν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Β. 780. ὁπότερος ἐ. τὴν τέχνην σοφώτερος.
1149. οὔτω γ' ἂν ἐ. πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Ec. 255. τί δῆτ' ἂν ἐ.; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
348. τί δῆτ' ἂν ἐ.; μῶν ἐπ' ἀριστον γυνὴ
Π. 335. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' ἐ.; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
680. εἰ που πύπαυον ἐ. τι καταλελειμένον·
Fr. 529. οὐτω παρ' ἡμὰν ἡ πόλις μάλιστα σών ἐν ἐ.
εἴην. Α. 894. σοῦ χεαρὸς ἐ. ἐντετλιπταλαιμένης.
Ec. 67. καὶ μηδὲν ἐ. ἔτι γυναικὶ προσφερής.
εἴης. Ν. 870. αὐτὸς τρίβων ἐ. ἀεὶ, εἰ κρεμαὶ γε.
Σ. 350. ἔστιν ὑπὴ δηθ' ἡντιν' ἂν ἔνδοθεν οὕτ' τ' ἐ. διορύξαι.
Ει. 1292. ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ ἐ.
Ec. 1040. μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἐ. ἢ γυνή.
Π. 909. πῶς οὖν ἂν ἐ. χρηστὸς, ὦ τοιχορύχε,
1152. τί δῆτ' ἂν ἐ. ὀφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
εἴθ'. Ν. 24. ἐ. ἐρεύσῃσθ πρότερον τὼν ὀφθαλμὼν λίθῳ, κ.τ.λ.
εἴθ'. Ι. 208. ἐ. αἰματοπώτης ἐσθ' ὁ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρὴν, κ.τ.λ.
εἴθε. Ι. 404. ἐ. φαύλως, ὥσπερ εἴρει, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν, κ.τ.λ.
εἰθίσθης. Ι. 512. νὴ Δί' ἐ. γὰρ ἤδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
εἰθισμάνεα. Ec. 238. αὐτοὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν ἐ.
Ec. 265. ἐ. γὰρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη.
εἰκάδας. Ν. 17. ὑρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην ἐ.·
εἰκάζεις. Β. 594. ὕπερ ἐ. σεαυτόν.
εἰκάσαι. Ι. 292. τῶν σκευοποιῶν ἐ. πάντως γε μὴν
εἰκασθήσεται. Α. 783. σάφ' ἴσθι ποτ'ἂν μαῖρ' ἐ.
εἰκελόνειροι. Ο. 687. ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαιοὶ βροτοὶ, ἀνέρες ἐ.,
εἰκένα. Ν. 185. τί θεαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν ἐ.;
εἰκῇ. Ι. 431. ὅμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν ἐ.
Ν. 44. εἰρωτᾶν, ἀκόρητος, ἐ. κείμενος.
Λ. 471. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν ἐ.
Β. 733. οὐδὲ φαρμακοῖσιν ἐ. ῥᾴδιος ἐχρῆσταί' ἄν.
Π. 300. ἐ. δὲ καταδαρθόντα που,
εἰκοβολοῦντες. Fr. 549. ἐ. καὶ πλάττοντες.
εἰκόν'. Β. 538. ἐ. ἐστάναι, λαβὼν θ' ἐν
εἰκόνας. Β. 906. ἀστεῖα καὶ μὴτ' ἐ. μηθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
εἰκός. Α. 702. τῷ γὰρ ἐ. ἀνδρὰ κυφὼν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
Ν. 393. τὼν δ' ἄέρα τὼν δ' ὕπ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ ἐ. μέγα βροντᾶν;
418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὕπερ ἐ. δεῖὐν ἄνδρα,
1374. πολλοὶς κακοῖς καίσχροῖσι κἀτ' ἐντεῦθεν, οἷον ἐ.,
1418. ἐ. δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς ἐ. ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Ει. 736. εἰ δ' οὖν ἐ. τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ἐμὲ ἐ. καὶ μνήμονας εἶναι.
Λ. 1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας ἐ., οἰκείας πάνυ.
Θ. 582. τί δ' ἐστιν, ὦ τᾶν; παῖδα γὰρ σ' ἐ. καλεῖν,
722. μειψιμοιβὰ σ', ὥσπερ ἐ., ἀντὶ τῶνδε.
839. τῇ τὼν ἀνδρεῖων τεαυσίης. τῷ γὰρ ἐ., ὦ πόλις,
974. μέλλομεν ὥσπερ ἐ.,
1144. φάνηθ', ὦ πυράνουσ στυγοῦσ', ὥσπερ ἐ.
Β. 697. πρὸς δὲ τούτοις ἐ. ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
900. προσδοκᾶν οὖν ἐ. ἐστι
1060. κἄλλως ἐ. τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
Ec. 493. ὥσ' ἐ. ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἐστ' ἐπαναμενούσας,
Π. 258. ὡς ἐ. ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη·
662. κατεκλίναμεν τὼν Πλούτον, ὥσπερ ἐ. ἦν·
1122. ἰσχάδας, ὥσ' ἐ. ἐστιν Ἕρμῆν ἐσθίειν·
1208. οὐκ ἔτι τοίνυν ἐ. μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Fr. 473. ἐ. δῆπου πρῶτον ἀπάντων
519. σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ ἐ. ἦν.
εἰκοσ'. Fr. 79. ἐ.
εἰκοσιν. Ι. 443. σὺ δ' ἀστραπεῖας γ' ἐ.,
Σ. 708. τούτων ἐ. ἄνδρας βόσκειν εἶ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Θ. 458. πλέξαι στεφάνους συνθημαιαίους ἐ.
Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' ἐ.
Ec. 984. τὰς ἐντὸς ἐ. γὰρ ἐκδικεῖόμεν.
Π. 488. ἱκανοὺς νομίζεις ὄβτα θανάτους ἐ.;
982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἐν ζῇ τρῶ ἐ.
1019. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς ἐ.
εἰκοσίν. Β. 1131. ἔχει δ' ἕκαστον ἐ. γ' ἀμαρτίας.
εἰκοστολόγος. Β. 363. ἐξ Ἀλῴπης Θωρυκίων ἄν, ἐ. κακοδαίμων,
εἰκότα. Α. 692. ταῦτα πῶς ἐ. γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
εἰκότας. Σ. 1321. ἀμαθέστατ', οὐδὲν ἐ. τῷ πράγματι·
εἰκότως. Ι. 34. ὅτιῃ θεόσιν ἐχθρὸς εἶμ'. οὐκ ἐ.;
Ει. 411. οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' ἐ.
Ο. 273. ἐ.· καὶ γὰρ ὀνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φυσικόπτερος.
Λ. 640. ἐ., ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἐθρεψέ με.
Θ. 207. ἀτὰρ ἢ τρύφρασίς γε νὴ Δί' ἐ. ἔχει.
Β. 228. ἐ. γ', ὦ πολλὰ πράτ-
Ec. 7. σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, ἐ., ἐπεὶ
Π. 1021. εἰ θᾶσιν ἐνέχεις, ἐ. γε νὴ Δία.
εἰκοὺς. Ν. 559. τὰς ἐ. τὼν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
εἰκώς. Ο. 697. στίβαων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, ἐ. ἀνεμώκεσι δίναις.
εἶλε. Ο. 781. ἐ. δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦ-
Εἰλείθυι'. Α. 742. ὦ πότνι' Ἐ., ἐπίσχες τοῦ τόκου.
Εἰλείθυια. Ec. 369. ὦ πότνι' Ἐ., μὴ μὲ περιδῇς
εἵλας. Ι. 789. καὶ σὺ χῷ αὐτὸν πολὺ μικροτέρου τούτων δελεάσμασιν ἐ.
εἵλεσθε. Ν. 587. ἀλλ' ὅμως ἐ. τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
εἵλετ'. Ει. 360. ἐ. ἀγαθῇ τεῖ ἡμῖν τύχῃ.
εἵλῃ. Σ. 772. ἐ. κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
εἵλημμένον. Λ. 832. τοῦ Ἀφροδίτης ὀργίοις ἐ.
εἵλημμένω. Π. 455. ἐπ' αὐτοῦ ὁρῶν βαδὶ δρῶντ' ἐ.
εἵλην. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς ἐ. Ἰχθύων ἀπτημάνων.
εἵληθας. Β. 591. τὴν στολὴν ἐ., ἤπερ
Π. 881. ἐπεὶ πίθου θοίματίον ἐ. τοδί;
εἵληθατε. Ν. 1498. ἐκείνος οὐπερ θοίματίον ἐ.
εἵληθε. Ν. 1066. ἐ. διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχειραν.
εἵληθεν. Θ. 1118. ταύτης ἔρως ἐ. ΤΟ. οὐ ζῆλῶ σι σέ·
εἵληθέναι. Ec. 548. ὧν χρὴν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας ἐ.;
εἵλκον. Ι. 665. κἀθ' ἑ. αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοὶ τοξόται.

εἶλκον. Σ. 793. κᾷδ' ἑ. αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; ΦΙ. ὁ τι;

ΕΙ. 475. οὐδ' οἶσθ' γ' ἑ. οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι

εἴλικωσεν. Ν. 540. οὐδ' ἐσκαῖε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' ἑ.,

εἴλλε. Ν. 762. μὴ νυν πρὸ σαυτὸν ἑ. τὴν γνώμην ἀεὶ,

εἰλόμεθα. Fr. 198, 3. ἑ. κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας,

εἴλον. Σ. 1207. ἑ. διώκων λοιδορίας ψῆφοιν δυοῖν.

εἴλοντο. ΕΙ. 1091. Εἰρήνην ἑ. καὶ Ἰδρῦσανθ' ἱερέῃ.

εἰμ'. Α. 51. ἀθάνατός ἑ.· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ κ.τ.λ.

εἰμ'. Α. 442. τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς ε. ἐγὼ, κ.τ.λ

εἰμ'. Β. 577. ΔΛ. ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον

Β. 646. ΔΛ'. ε. ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα;

Ἐκ. 460. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἀφ' ε., ἀλλ' ἢ γυνή;

εἰμεναι. Α. 775. ἐμὰ γὰρ σὺ δὲ νυν ε. τίνος δοκεῖς;

εἰμι. Α. 594. ἐγὼ γὰρ ε. πταχός; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ; κ.τ.λ.

εἰμί. Α. 441. εἶναι μὲν ὅσπερ ε., φαίνεσθαι δὲ μή· κ.τ.λ.

Ι. 1043. ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός ε. σοι. κ.τ.λ.

εἰμι. Ι. 488. ΔΛ. ἐ.· πρῶτον δ', ὦν ἕχω, τὰς κοιλίας

ΕΙ. 231. ἀλλ' ε.· καὶ γὰρ ἐξίεναι, γνώμην ἐμὴν,

1040. ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' ε. καὶ θυλήματα.

Β. 444. ἐγὼ δὲ τὼν παῖσιν κόραις ε. καὶ γυναιξὶν,

Ἐκ. 477. ἀλλ' ε.· τὸ δ' ὑγιαίνε. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὦ Χρέμπ.

663. ὁμῶς' ε. κώμαι. ΑΝ. Α. ἦν δὲ μαστιγώσι, τί;

946. ἀλλ' ε., τηρήσονσ' ὁ τι καὶ δράσει ποτέ.

Π. 605. ε. δὲ ποῖ γῆς;

εἶν'. Ν. 1357. ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον ε. ἐφασκε τὸ κιθαρίζειν κ.τ.λ.

εἶναι. Α. 440. δεῖ γὰρ με δόξαι πτωχὸν ε. τήμερον, κ.τ.λ.

εἶναί. Ι. 447. τὸν πάππον ε. φρημί σου κ.τ.λ.

εἶναι. Β. 133. ε., τόθ' ε. καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποῖ; ΠΡ. κάτω.

εἰναλίου. Θ. 325. Νηρέϊς ε. τε κόραι,

εἰξασι. Ν. 341. εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς ε. γυναιξίν·

εἰξασιν. Ν. 343. οὐκ οἶδα σαφῶς· ε. δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,

Ο. 96. ε. ἐπιτρίβαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον

383. οἶδε τὴν ὀργὴν χαλὰν ε. ἀναγ' ἐπὶ σκέλοσ.

εἴξεις. Ν. 1001. τοὶς Ἱπποκράτους υἱέσιν ε., καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

εἶπ'. Ι. 425. ὥστ' ἐ. ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἴδων με τοῦτο δρῶντα·

Ι. 899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἐ. ἀνὴρ κόπρειος.

Σ. 1430. κἄπειτ' ἐπιστὰς ε. ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·

Β. 946. ἀλλ' οὐχὶν πράττοντα μέν μοι τὸ γένος ε. ἂν εὐθὺς

εἶπ'. Ι. 109. ε., ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΙΠ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ

Ι. 142. ε., ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΙΠ. εἶπω; ΝΙ. νὴ Δία.

1202. ε., ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

1257. ἐμοὶ δέ γ' ὃ τι σοι τοῦνομ' ε. ΛΑ. Ἀγορείριτος·

ΕΙ. 118. ἔστι τι τῶνδ' ἐνὶμοις; ε., ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

εἶπαθ'. Α. 1075. εἶτ' ε. ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

εἴπαμεν. Ἐκ. 75. καὶ θαλμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ ε.

εἶπας. Α. 152. ὧν ε. ἀντανδὶ σὺ, πλὴν τῶν παρόντων.

Α. 580. τί δ' ε. ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·

Ι. 347. εἴ σου δικάζοιν ε. εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

1237. πῶς ε.; ὡς μοὶ χρησμὸς ἐπτεται φρενῶν.

ΕΙ. 131. ἄπιστον ε. μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,

Λ. 594. οὐκοῦν κἀνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ ε. ὅμοιον.

Θ. 902. γύναι, τί ε.; στρέφον ἀνταυγεῖς κόρας.

Ἐκ. 191. ἔδρασας, εἰ τοῦτ' ε. ἐν τήγκελησίᾳ.

Π. 220. παπαῖ, πονηροὺς γ' ε. ἡμῖν συμμάχους.

εἴπατε. Α. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρὴν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν ε.

εἴπατον. Β. 1379. καὶ λαβομένω τὸ βῆμ' ἑκάτερος ε.,

Β. 1426. ἀλλ' ὁ τι ποιεῖτον, ε. τοῦτον πέρι.

1435. ἀλλ' ἔτι μαν γνώμην ἑκάτερος ε.

εἴπατόν. Ο. 107. ἀλλ' ε. μοι, σφῷν τίν' ἐστόν; ΕΥ. νώ; βροτώ.

εἰπάτω. ΕΙ. 660. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς τὰ μικρὸν ε. μόνον.

Β. 1243. ἔασον, ὦ τἀν πρὸς τοδὶ γὰρ ε.

1389. ἀλλ' ἕτερον ε. τὶ κἀντιστησάτω.

εἶπε. Α. 45. ἦδη τις ε.; ΚΙΠ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Ι. 1024. σοὶ δ' ε. σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κῶκυν.

1080. ἀλλ' ἐτι τοῦδ' ἐπάκουσον, ὃν ε. σοι ἐξαλέασθαι.

Ν. 159. τί δῆτ' ἐκεῖνος ε. περὶ τῆς ἐμπίδος;

Σ. 44. εἶτ' Ἀλκιβιάδης ε. πρὸς με τοιαδί·

ΕΙ. 66. ἃ δ' ε. πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,

1095. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' ε. Σίβυλλα.

Θ. 373. Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, ε. Σαστράτη'

475. κακὰ ἐννειδὼς ε. δράσαι μυρία;

Ἐκ. 356. μῶν ἦν Θρασύβουλος ε. τοὶς Λακωνικοῖς;

Π. 40. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς ε. οἱ τοδί·

212. ἔχω τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν ε. μοι

εἶπέ. Α. 157. ποῖαν Ὀδομάντων; ε. μοι, τουτὶ τί ἦν;

Δ. 319. ε. μοι, τί φειδομεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,

εἶπέ. Α. 328. ε. μοι, τί τοῦτ' ἀπελεῖ τοῦτοσ, ἄνδρες δημόται.

Α. 583. πτίλον γὰρ ἐστιν; ε. μοι, τίνος ποτὲ

Ι. 15. ἀλλ' ε. θαρρῶν, εἶτα κάτω σου φράσω.

102. κλέπταν τὸν οἶνον· ΔΙ. ε. μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;

178. ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. ε. μοι, τί φησ' ἐγώ·

741. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. ε. νυν, τί δρῶν;

868. ἐν δ' ε. μοι τοσουτονὶ σκύτη τοσαῦτα παιλῶν,

1245. καί μοι τοσοῦτον ε.· πότερον ἐν ἀγορᾷ

1361. τοῦτον τί δράσεις, ε., τὸν ξυνήγορον;

Ν. 82. ἰδού. τί ἐστιν; ΣΤ. ε. μοι, φίλεις ἐμέ;

129. ἀλλ' ε. μοι τὸ πράγμα τοὐξημβλωμένον.

200. πρὸς ταῦν θεῶν, τί γὰρ τᾶδ' ἐστίν; ε. μοι.

500. κατάθου. τί λαρκᾶς; ΣΤ. ε. δή νυν μοι τοδί.

637. ἀν οὐκ ἐδιδάχθην πάππα· οὐδὲν; ε. μοι.

652. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. ε. δή.

683. ἀλλ' οἶδ' ἔγαγ' ἀ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. ε. δή.

748. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. ε. δή νύν μοι τοδί·

760. ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας ε. μοι.

778. φανλότατα καὶ ῥᾷστ'. ΣΩ. ε. δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.

847. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; ε. μοι.

900. ε., τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.

960. βῆξον φανὴν ᾗτιν χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν ε.

1049. ψυχὴν νομίζεις, ε., κατὰ πλείστους πόνους πονῶσα;

1410. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. ε. δή μοι,

Σ. 292. πάνυ γ', ὦ παῖδιον. ΑΛ. ε. μοι τί δὴ πρίασθαι

403. ε. μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,

498. ε. μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;

524. ε. μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μ' μμένῃς;

996. ἐπαιρε σαυτόν. ΦΙ. ε. νυν ἐκεῖνό μοι,

1197. ἀλλ' ἕτερον ε. μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοισι

1316. ὁ γέρων δὲ τὸν Θούψασταν ἤρετ', ε. μοι,

ΕΙ. 210. τοῦ δ' οὕνεκ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; ε. μοι.

225. ἵνα μὴ λάθῃτε μηδεπω' αὐτῷ. ΤΡ. ε., μοι,

383. ε. μοι, τί πάσχετ, ἄνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.

851. ἄγε νυν ἴωμεν. ε. μοι, δῶ καταφαγεῖν

1142. ε. μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;

1279. ἀλλὰ τί δῆτ' ὅδω; σὺ γὰρ ε. μοι οἰστισι χαίρεις.

1300. ε. μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;

Ο. 88. δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. ε. μοι,

366. ε. μοι τί μέλει, ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,

907. τουτὶ τὸ πράγμα ποδαπόν; ε. μοι, τίς εἶ;

998. ἂν εἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. ΠΕ. ε. μοι,

1382. παῖσαι μελῳδὰν, ἀλλ' ὁ τι λέγεις ε. μοι.

1430. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; ε. μοι,

Α. 830. ταχέως. ΓΤ. Α. τί δ' ἔστιν; ε. μοι, τίς ἡ βοή;

Θ. 89. ἐὰν θεσμοφόρων ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δράσον'; ε. μοι.

618. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. ε. μοι,

628. ἵνα μὴ 'κακούσῃς ὧν ἀνὴρ. σὺ δ' ε. μοι

743. τρικότυλον, ἦ πῶς; ε. μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ' εἰργάσω;

Β. 39. ἐνήλαβ' ὅστις· ε. μοι, τουτὶ τί ἦν;

145. ἀμαθέστερον πῶς ε. καὶ σαφέστερον.

Ἐκ. 328. νὴ τὸν Δί' αὐτὸς ὀῆτ' ἐκείνοσ. ε. μοι,

865. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώσ· ΑΝ. Α. τί δράσεις; ε. μοι.

Π. 172. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; ε. μοι,

941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; ε. μοι.

998. εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. ΧΡ. τί σ' ἔδρασ'; ε. μοι.

1100. ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑ. οὔτος, ε. μοι,

1106. ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὀν. ΚΑ. ε. μοι,

εἰπεῖν. Α. 562. εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον ε. αὐτ' ἐχρῆν·

Α. 645. ὅστις παρεκυδύνευσ' ε. ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.

Ι. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερου ε. πρώτα διαμαχοῦμαι.

608. ὥστ' ἐφρ θέμρος ε. κορκίνον Κορίνθων·

1306. καὶ τιν', ἡτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλίθει·

Ν. 1002. οὐδ' ἀν τρί' ε. ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·

Σ. 306. πῖδα χρηστὴν τινα νῷν ἢ πόρον Ἑλλὰς ἴρὸν ε.;

ΕΙ. 1141. τὸν θεὸν δ' ἐπιμακάζειν, καὶ τιν' ε. γείτονα,

Ο. 1101. τοῖς κρειταῖς ε. τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

Α. 713. ἀλλ' αἰσχρὸν ε. καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

1044. φλαῦρον ε. οὐδεὶν·

Θ. 176. ἀλλ' ὤπτερ οὕνεκ' ἦλθον ἔα μ' ε. ΑΓ. λέγε.

524. τάδε γὰρ ε. τὴν πανοῦργον

Β. 389. καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' ε.

1073. οὐκ ἠπίστασ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ βυπτανιαῖ ε.

1239. ἔασον ε. πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.

Π. 274. ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς ε.;

876. ε. ἃ πεπανοῦργηκας. ΚΛ. οἰμώζᾶρα σύ.

εἶπεν. Α. 34. δς οὐδεπώποτ' ε., ἀνθρακας πρίω,

Ν. 1223. ὅτι ἐς δύ' ε. ἡμέρας. τοὺ χρήματος;

1365. τῶν Αἰσχύλου λέξας τί μοι· κἀθ' οὕτος εὐθὺς ε.,

Σ. 1403. κἄπειτ' ἐκεῖνος ε., ὦ κίνον κύον,

1411. ἐπειθ' ὁ Λάσος ε., ὀλίγον μοι μέλει.

εἶπεν. Σ. 1438. εἶθ᾽ ἡ Σιβαρῖτις ε., εἰ νὰ τὰν κόραν
Ει. 1096. ἀλλ᾽ ὁ σοφὸς τοι γὰρ ε., ὦ Ὀμηρος δεῖόν ε.·
Θ. 497. οὐπώποτ᾽ ε.· εἰ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ,
Β. 924. ἤδη μεσοίη, βήματ᾽ ἀν βύειε δῶδεε᾽ ε.
927. σαφὲς δ᾽ ἂν ε. οὐδεὲν· ΔΙ. μὴ πρὶν τοὺς ὀδόντας
1029. ὁ χορὸς δ᾽ εἰδοῦς τὼ χεῖρ᾽ ἀδὶ συγκρούσας ε. ἰαυοῖ.
1154. δὶς ταυτὸν ἡμῖν ε. ὁ σοφὸς Λίσχυλος.
1434. ὁ μὲν σοφὼς γὰρ ε., ὁ δ᾽ ἕτερος σαχῶς.
Εκ. 22. ἀς Φυρόμαχός ποτ᾽ ε., εἰ μέμηησθ᾽ ἔτι,
Π. 1001. καὶ πρὸς ἐκὶ τούτοις ε. ἀποπέμπων ὀτι
Fr. 308, 2. ε. μ᾽ ὦ κῆρες, οὔποτ᾽ ἀλῆθέν.

εἴπερ. Α. 307. πῶς δ᾽ ἔτ᾽ ἂν καλῶς λέγοις ἀν, ε. ἐσπέσω γ᾽ ἅπαξ κ.τ.λ.

εἴπες. Fr. 476, 8. μέγιστον ἀγαθὸν ε., εἴπερ ἔστι δὶ᾽ ἐνιαυτοῦ

εἴπετο. Θ. 1219. αὐτὴ τ᾽ ἐκείνη καὶ γέρων τις ε.

εἴπῃ. Ι. 1358. ἀπν τις ε. βωμολόχος ἐυνήγορος·
Σ. 580. ἐκ τῆς Νεύβης ε. ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
595. ε. τὰ δικαστῆρι᾽ ἀφεῖναι πρώτιστα μὲν δικάσαντας·
659. ἤκειν ε. πρὸ κἀν ἄρχ δικάσσοιν᾽, ὡς ὕστιν ἀν ὑμὰν
Ο. 759. προσθαμμᾶν ε. πατήρας, αἷρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.
Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ᾽ ἔχων ε., πρὸτερο παραχώρει, κἀτ᾽ ἐπιτήρει,

εἴπῃς. Ν. 105. ἦ ἦ, σώσα· μηδὲν ε. νήπιον.
Ν. 834. καὶ μηδὲν ε. φλαῦρον ἀνδρας δεῖεοὶς
εἴπητε. Ο. 692. εἰδότες ὀρθῶς παρ᾽ ἐμοῦ Προδίκῳ κλεὶν ε. τὸ λοιπόν.

εἴποι. Α. 637. πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις ε.,
Α. 649. εἴτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους ε. κακὰ πολλά·
Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὅπῃ᾽ ε., τὶς ἐν τῆκελῆσῃς,
Ει. 658. ἀλλ᾽ οὐδε ἐν ἀν ε. πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
Ο. 180. πόλος; τίνα τρόπον ; ΠΕ. ὥσπερ ε. τις τόπος.
509. χῶπόθ᾽ ὁ κόκκυξ ε. κόκκυ, τότε γ᾽ οἱ Φοίνικες ἅπαντες
Θ. 707. τί ἂν οὖν ε. πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
Β. 906. ἀστεῖα καὶ μὴτ᾽ ἐκεῖνας μὴθ᾽ οἷ᾽ ἂν ἄλλοε ε.
1158. τὴν τοῦ Δί᾽, ὥσπερ γ᾽ εἴ τις ε. γείτονι,

εἴποιμ᾽. Ι. 18. ε. ἀν αὐτὸ ὑπὰ κομψευρτικῶς ;
Α. 1132. ε. ἀν ἄλλους, εἰ μὲ μηνύειν δέοι ;

εἴποις. Ν. 1382. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ γνοὺς ἀν πεῖν ἐπέσχον·
Θ. 549. ἐγὼ γὰρ αἶσα πάτιοσ, μᾶν γὰρ οὐκ ἀν ε.

εἴποιμεν. Α. 251. ταύτας, ἐὰν μὴ ᾖ᾽ οἶσιν ἡμεῖς. ε.·

εἴπον. Α. 579. εἰ πτωχὸς ἀν ε. τι κάστωμυλάμην,
Ει. 1246. τὸν μὲν μὸλυβδὸν, ὥσπερ ε., ἐγχεον,
Θ. 542. εἴτ᾽ ε. ἀγίγνωσκον ὑπὴρ Εὐρεπίδου δίκαια,
561. οὐκ ε. οὐδ᾽ ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἀνδρ᾽ ἔμηνεν,
Εκ. 192. ἀλλ᾽ οὐκ ἀν ε. ΠΡ. μηδ᾽ ἐθίζου νὺν λέγειν.
255. τοιτυμ᾽ μὲν ε. ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
407. ἐγωγ᾽ ἂν ε., εἰ παρὼν ἐτυγχανον.
Fr. 126, 2. οὐδὲ ε.
εἰπόντας. Θ. 844. ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ᾽, ε. τοδί.

εἰπόντες. Σ. 584. κἀλεκτὼ μεμὶς μακρὰ τὴν κεφαλὴν ε. τῇ διαθήκῃ

εἴποτε. Σ. 1289. σκωμμάτιον ε. τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

εἰποῦσ᾽. Α. 487. παρίσχες, ε. ἄτ᾽ ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.

εἰποῦσα. Εκ. 159. καίτοι τά γ᾽ ἄλλ᾽ ε. δεῖώτατα.

εἰποῦσαν. Εκ. 531. οὕτως ἐχούσης, ὤνερ; ΒΛ. ε. γέ μοι.

εἴπω. Ι. 142. εἴτ᾽, ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΙ. ε.; ΝΙ. νὴ Δία.
Ν. 1378. σοφώτατον ; ΣΤ. σοφώτατόν γ᾽ ἐκείνου, ὦ τί σ᾽ ε.;
Ο. 553. εἴρηχ᾽ ὅσα ξύνοδ᾽· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον᾽ ε.;
Β. 1. ε. τι ταῦν εἰαδύτων, ὦ δέσποτα,
6. τί δαί; τὸ πάνυ ἔγλοιον ε.; ΔΙ. νὴ Δία
1178. κἀν που δὶς ε. ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
εἴπωμεν. Ει. 733. ἢν ἔχωμεν ὀδὸν λόγων ε., ὅσα τε νοῦς ἔχει.

εἴπῶν. Ν. 1062. ἀγαθὼν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ᾽ ἐξέλεγξον ε.
Π. 670. ὁ πρόπολος, ε., ἦν τις αἴσθηται ψύρου,

εἰράναν. Α. 118. ἐλσοιμ᾽, ὅπα μέλλωμ᾽ γ᾽ ε. ἰδεῖν.
Α. 169. παντὰ δικαιαὶ ἀδολον ε. ἀγειν
1081. παντὰ τὶς ἐλδοὶν ἀμὶν ε. σέτοι.

εἰράνας. Α. 144. ὅμως γὰ μὰν· δεῖ τὰς γὰρ ε. μάλ᾽ αὖ.

εἰργάξετο. Ι. 1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον ε.·
Ν. 880. ἀμαξίδας τε σκυτίνας ε.,

εἴργασαι. Θ. 945. ἰατταταιάξ· ὦ κροκῦδ᾽, οἷ᾽ ε.·

εἰργάσατ᾽. Β. 488. οὔκουν ἕτερός γ᾽ αὐτ᾽ ε. ἀνήρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;

εἰργάσατο. Α. 983. ε. πάντα καὶ κἀνέτρεπε πιξέχει,
Σ. 787. αἰσχιστα γὰρ τοὶ μ᾽ ε. Λυσίστρατος

εἴργαθ᾽. Π. 1113. ε. ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατ᾽ ἐξ ἀρχῆς βλέπειν

εἰργασμένην. Β. 1282. ἐκ τῶν καθαρθικῶν ὑύμων ε.

εἰργασμένον. Ι. 844. ἡμοὶ γὰρ ἐστ᾽ ε. τοιοῦτον ἔργον ὥστε

εἰργασμένος. Ο. 1175. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ ἀχέτλιον ε.
Β. 1474. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπειε μ᾽ ε.·

εἰργασμένου. Π. 355. πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἐστ᾽ ε.

εἴργασται. Ν. 1266. τί δαί σε Τληπτλεμὲς ποτ᾽ ε. κακὸν;
Β. 1023. τουτὶ μὲν σοι κακὼν ε.· Θυβαῖοι γὰρ πεποίηκας

εἰργάσω. Σ. 1350. πολλοὶς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὐτ᾽ ἔ.
Ο. 323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ᾽ ε.;
Θ. 743. πτυότυλον, ἦ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ᾽ ε.;
Εκ. 134. ἀπὸ᾽ ἐκποδὼν τοιαῦτ᾽ ἀν ἡμᾶς ε.

εἰργειν. Σ. 384. ὥσπ᾽ οὐ δυνατὸν σ᾽ ε. ἔστα᾽ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

εἰργμίνους. Ο. 1025. ε. ὑμᾶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθίεναι.

εἴργων. Σ. 334. τὶς γὰρ ἐσθ᾽ ὁ ταῦτά σ᾽ ε.

εἰρεσώναις. Σ. 399. ἢν ποὺς πρίμυην ἀνακρούσηται πληγεῖς ταις ε.

εἰρεσώνην. Ι. 729. τὴν ε. μου κατεσπαράξατε.
Π. 1054. ὥσπερ παλαιὰν ε. καύσεται.

εἰρηκ᾽. Α. 850. λόγος τις, ε. εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ

εἰρῆκα. Fr. 309, 9. τὰ μέγιστα δ᾽ οὐκ ε. τούτων. εἶτα τί;

εἰρῆκα. Β. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τάρκος οὐκ ε. πω.

εἰρῆκας. Ν. 910. ῥόδα μ᾽ ε. ΔΙ. καὶ βωμολόχος.
Σ. 588. ταυτὶ γὰρ τοῦ σε μόνον τοιτων ὧν ε. μακαρίζω.
Εκ. 1134. εὐδαιμονικὸν γ᾽ ἀνθρωπον ε. σαφῶς.
Π. 548. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον ε., τὸν τῶν πτωχῶν δ᾽ ὑπεκρούσω.
988. ε., ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ᾽ γοχνίετο.

εἰρήκατον. Π. 887. ὁ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ᾽ οὐκ ε.

εἰρῆκε. Θ. 498. ἡμὶν τί τοῦτ᾽ ἐστ᾽; οὐδ᾽ ἐκεῖν᾽ ε. πω,
Θ. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ ε. πω,

εἰρηκεν. Θ. 551. ἀκούετ᾽, ὦ γυναῖκες, οἷ᾽ ε. ἡ πανοῦργος

εἰρηκότων. Εκ. 1050. ἔλκεις, παρ᾽ ἐμοὶ τὼν γραμμάτων ε.

εἰρηκώς. Ο. 174. ἄλυθες, ὦ σκαλιάστατον. ε. ἔπος,

εἰρημέν᾽. Εκ. 970. ε. ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,

εἰρημένα. Εκ. 579. μήτε δεδραμένα μήτ᾽ ε.

εἰρημένον. Α. 38. δ᾽ αὐταὶς ἀπαντὰν ἐνθάδε
Α. 1038. κάστ᾽ ἐκεῖνο τοῦτοσ ὀρθῶς κοὐ κακὼς ε.,
Β. 1395. ἐγὼ δὲ πειθὼ γ᾽, ἔτοσ ἀριστ᾽ ε.

εἰρηναῖος. Ι. 805. εἰ δέ ποτ᾽ εἰς ἀγρὸν οὗτοσ ἀπελθῶν ε. διατρίψῃ

Εἰρήνη. Ει. 975. πότνι᾽ Ε.,

Εἰ. 1019. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Ε. σφαγαῖς,
1055. κἀλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ᾽, ὦ πότνι᾽ Ε. φίλη·
1108. ὦ πότνι᾽ Ε., παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

Εἰρ. 163, 1. Ε. βαθύπλουτε καὶ ζευγάμορε βοειεῖν, εἰ

εἰρήνη. Α. 26. ἀθρόοι καταρρύοντες· ε. δ᾽ ὕπνοσ
Ι. 579. ἦν ποτ᾽ ε. γένηται καὶ πόναν παυσώμεθα,
Α. 148. γένοιτ᾽ ἂν ε.; ΛΥ. ποιὼ γὰρ ἐγὼ τὼ θεώ.
1055. κἀν ποτ᾽ ε. φανῇ,

Εἰρήνη. Ει. 1062. νῦν μηδὲν᾽ Ε. γὰρ ἱερὰ θύομεν.

εἰρήνη. Α. 1029. ὑπαλείψον ε. μὲ τῶφθαλμὼ ταχύ.
Ει. 439. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἐν ε. διέξειν τὼν βίον,

Εἰρήνην. Ει. 221. ὦν οὐκεὲ οὐκ οἶδ᾽ ε. ποτ᾽ Ε. ἔτι
Ει. 294. ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Ε. φίλην,
1091. Ε. εἰλοντο καὶ ἱδρύσανθ᾽ ἱερεῖσ.

εἰρήνην. Α. 652. διὰ ταῦθ᾽ ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν ε. προκαλοῦνται.
Ι. 795. τὴν ε. ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ᾽ ἀπελαύνεις
Ει. 1079. τοιτάκις οὖπω χρὴν τὴν ε. πεποιῆσθαι.
1199. δέδρακας, ε. ποιησαν᾽ ὡς πρὸ τοῦ
Ο. 386. μᾶλλον ε. ἀγουσιν ἡμὶν᾽ ὥστε τὴν χύτραν
732. εὐδαιμονίαν, βίον, ε.,
Α. 121. ἀναγκάσαι τοὺς ἀνθρώπους ἄγειν
Θ. 1147. ε. φιλόρτον.

Εἰρήνης. Ει. 1073. οὖπω θέσφατον ἦν Ε. δέσμ᾽ ἀναλῦσαι,

Fr. M. Ei. Δ. 2, 1. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Ε. φίλης

εἰρήνης. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, ε. ἐρῶν,

Α. 39. ἐὰν τὶς ἄλλο πλὴν περὶ ε. λέγῃ·
60. ἢν μὴ περὶ ε. γε πρυτανεύσητέ μοι
278. ἔαθεν ε. ξυμβεῖν τρυβλίον·
1021. μέτρησον ε. τί μοι, κἀν πέντ᾽ ἔτη.
1033. σὺ δ᾽ ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν ε. ἕνα
1053. ἐς τὴν ἀλάβαστον κύαθον ε. ἕνα.

Ει. 216. κἀλθοιεν οἱ Λάκωνες ε. πέρι,
498. τῆς ε. σπᾶτ᾽ ἀνδρείως.
554. ὡς ἅπαντ᾽ ἤδη ᾽στι μεστὰ τἀνθάδ᾽ ε. σπαρᾶς.
1272. ε. γ᾽ οὐσῆς· ἀμαθὲς γ᾽ ἐκεῖ καὶ κατάρατον.

Α. 192. εἰς ἀσπὶδ᾽ ὀμόσῃς μηδὲν ε. πέρι.
502. ὑμὶν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ᾽ ε. ἐμέλησεν;

εἰρηνικοῖς. Β. 715. ε. ἐσθ᾽, ἵνα μὴ ποτε κἀπόδυθῃ μεθίων ἀ-

εἰρήνεται. Π. 114. ὅμαι γὰρ, ὅμαι, οὐν θεῷ δ᾽ ε.,

εἰρητ᾽. Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πάγκαυσι, οὐς ε. ἔχειν;
Εκ. 68. ἔχετε δὴ τοὺς πάγκαυσι, οὐς ε. ἔχειν.

εἰρηχ᾽. Ο. 494. εὐθέως ε. ὁ πολὼν πλησίον τὰς μεμβράδας·
Ο. 553. ε. ὅσα ξυνοδ᾽· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον᾽ εἴπω;

εἴρηχ'. Θ. 556. ἔπειτά γ' οὐκ ε., ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
εἰρξας. Α. 330. τὼν παρόντων ἔνδον ε.; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Ο. 1082. τάς περιστερὰς δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν ε. ἔχει,
εἱρπε. Fr. 18. ὁ δ' ἡλιαστὴς ε. τὴν κιγκλίδα.
εἱρων. Ν. 449. μάσθλης, ε., γλοιός, ἀλαζών,
εἰρωνεύεται. Ο. 1211. ἡκουσας αὐτῆς οἷον ε.;
εἰρωνικῶς. Σ. 174. οἷον πρόφασιν καθήκεν, ὡς ε.,
εἰς. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος ε. ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
εἰς. Α. 493. ἅπασι μέλλει ε. λέγειν τἀναντία.
Ι. 131. ε. οὐτοσὶ πλὴν. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
140. πόθεν οὗν ἂν ἔτι γένοιτο πλὴν ε. μόνος;
141. ἔτ' ἐστὶν ε., ὑπερῳὰ τέχνην ἔχων.
573. ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν ε.
861. ἐμοὶ σοῦ· εὑρήσειν φίλον βελτίον' ἔστιν ε. ἢν
72. ἢν οὐδ' ἂν ε. γνοίη πότ' οὐδ' ἂν ἐμβάλοι,
1165. πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν ε. τῶν δακτύλων.
1500. φησίν τις, ἢ οὐδείς; ΒΔ. ε. γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Ο. 462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος
ε. μοι,
892. ἰκτίνος ε. ἂν τοὐτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
1252. ε. Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
1292. πέρδις μὲν ε. κάπηλος ἀνομάζετο
Λ. 1135. ε. μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
Π. 137. ὅτι οὐδ' ἂν ε. θύσειεν ἀνθρώπων ἕτι,
186. ἐγὼ τοιαῦτα δυνατὸς εἰμ' ε., ὧν ποιεῖν·
665. ε. μὲν γὰρ Νεοκλείδης, ὃς ἐστι μὴν τυφλός,
948. ὀτὶ καταλύει περιφανῶς ε. ὧν μόνος
1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν ε. μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
Fr. 49. 1. ἀνέχασκον ε. ἕκαστος ἐμφερέστατα
113. κοιτὼν ἁπάσαις ε., σύνελος δὲ μί' ἀρκέσει.
418, 2. ἢ Πρόδικος ἢ τὴν ἅδολεξὼν ε. γέ τις.
εἶσ'. ΕΙ. 838. τίνες γάρ ε. οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
εἶσ'. Ι. 596. ἄγιοι δ' ε. εὐλογοίεσθ' πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
κ.τ.λ.
εἴσαγ'. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖσεν ε., ὦ Θέογνι, τὸν χορόν.
Σ. 847. ἀλλ' ε. ἀνῦσαι· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΕΙ. 842. ἀλλ' ε. ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
εἰσαγαγεῖν. Π. 406. οὔκουν ἰατρὸν ε. ἐχρῆν τινά;
εἰσαγάγω. Σ. 826. φέρε νυν, τὼ' αὐτῷ πρῶτον ε. δίκην
εἰσαγαγών. Ν. 845. πότερα παρανοίας αὐτὸν ε. ἕλω,
εἰσαγγέλλεται. Θ. 597. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν ε.
εἰσάγειν. Ἐκ. 986. νυνὶ δὲ πρῶτον ε. ἡμᾶς δοκεῖ.
εἰσάγεις. Α. 916. ἐκ τῶν πολεμίων γ' ε. φιναλλίδα.
εἰσάγῃ. Σ. 542. κατηγορήσειν, ἢν τι ε. γραφήν.
εἰσάγοιτο. Ο. 1524. ἢ' ε. σπλαγχνα κατατετμημένα.
εἰσάγομεν. Ἐκ. 983. ε., ἀλλ' εἰσαΰριε ἀναβεβήμεθα.
εἰσάγω. Ἐκ. 1037. ποῖ τοῦτον ἔλκεις σύ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς ε.
εἰσάγων. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν ὃς καὶ τρὶς ταὐτ' ε.,
Ν. 1212. ἀλλ' ε. σε βούλομαι πρώτον ἱστιᾶσαι.
Θ. 930. οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν ε.,
Β. 959. οἰκεῖα πράγματ' ε., οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
εἰσακτέον. Σ. 840. ε. μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
εἰσάξει. Ν. 732. οὐδεὶς κατ' ἐμοὶ τεθνεώτος ε. δίκην.
εἰσᾴττεον. Ν. 996. μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος ε., ὦα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηνᾶς,
εἰσαΰριε. Ἐκ. 983. εἰσάγομεν, ἀλλ' ε. ἀναβεβήμεθα.
εἰσαΰριον. Ι. 661. εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ε.,
εἰσβιάζεται. Ο. 32. ὁ μὲν γὰρ ὧν οὐκ ἀστὸς ε.,
εἰσέβαλεν. ΕΙ. 746. ὦ κακοδαίμων, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν
ὑστριχὶς ε. σοι
εἰσέθηκας. Β. 1383. οὐ δ' ε. τοῦπος ἐπτερωμένον.
εἰσέῃθκε. Β. 1386. ὅτι ε. ποταμόν, βρύκοιμι
Π. 1394. θάνατον γὰρ ε. βαρύτατον κακῶν.
εἴσει. Σ. 774. ὕοντος, ἐ· κἂν ἐγὼ μεταμβρινοῦς,
Ο. 1390. καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλίνων ε. τάχα.
Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις ε. τάχα.
εἴσειμ'. Α. 970. ε. ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοΐχων.
εἰσειμι. Ν. 125. ἀνιπποῦν. ἀλλ' ε., σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Π. 1091. ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ε. ΧΡ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
εἴσεισ'. Ἐκ. 925. οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον ε. ἀντ' ἐμοῦ.
εἰσεκέλσαμεν. Θ. 877. ποῖαν δὲ χώραν ε. σκάφει;
εἰσεκυλίσα. Θ. 651. εἰς οἱ ἐμαυτὸν ε. πρίγματα·
εἰσελήλυθεν. Σ. 139. ὁ γὰρ κατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν ε.
ΕΙ. 1050. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κάνσαν ε.
Π. 872. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, ε.
εἰσέλθετ'. Ο. 641. ε. ἐς νεοττιὰν γε τὴν ἐμὴν
εἰσέλθῃ. Σ. 579. κἂν Οἰαγρος ε. φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν
ἂν ἡμῖν
εἰσελθόν. Σ. 687. ὅταν ε. μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χαιρίου
υἱὸς,
εἰσελθόντα. Σ. 500. κἀμὲ γ' ἡ πόρνη χθὲς ε. τῆς μεσημβρίας,
εἰσελθοῦσα. Β. 1363. ε. φωρᾶσαι.
εἰσελθών. Ν. 804. ἀλλ' ἐπανάμενόν μ' ὀλίγον ε. χρήσων.
Σ. 560. εἶτ' ε. ἀντιβολησθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορξθείς,
Β. 550. ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον ε. ποτε
Π. 237. ἢν μὲν γὰρ ἐς φιλῶμαν ε. τύχω,
242. ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἀνθρωπον ε. τύχω.
εἰσελκύσας. Α. 379. ε. γὰρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
εἰσενεγκάτω. Π. 228. τὼν ἔνδοθέν τις ε. λαβὼν.
εἰσενέγκοι. Ἐκ. 807. αὖτ' ε.· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
εἰσενέγκω. Α. 650. ἢν ἀμείνω γ' ε. τῶν παρόντων πραγμάτων.
εἰσεπῄδων. Ι. 599. ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἰπταγωγοὺς ε. ἀνδρικῶς,
εἰσέπνευσε. Β. 314. αὔρα τις ε. μυστικωτάτη.
εἰσέπτατ'. Ο. 1173. διὰ τῶν πιλῶν ε. ἐς τὸν ἀέρα,
εἰσέπτατο. Ο. 278. εἶτα πῶν ἄνεω καμηλοὺ δίβῆδοι ἂν ε.;
εἰσέρχεται. Σ. 107. ὥσπερ μέλιτ' ἢ βομβυλιὰς ε.,
Π. 1183. θέει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' ε.,
εἰσέρχομαι. Ν. 499. ἀλλ' οἰχὶ φωρᾶσαν ἔγωγ' ε.
Β. 520. ταῖς ἔνδον οὖσαις αὐτὸς ὡς ε.
Π. 1094. βάδιζ· ἐγὼ δὲ σου κατόπιν ε.
εἴσεσθε. ΕΙ. 912. ὅταν τρυγᾶτ', ε. πολλῷ μᾶλλον οἴδε εἶμι.
εἴσεται. Ν. 625. τὸν στέφανον ἀῤῥρῄσῃ· μᾶλλον γὰρ οὔτως ε.
εἰσίφερε. Θ. 505. τὸ δ' ε. γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
Fr. 208. ἄλλος δ' ε. πλεκτῷ κανισκίῳ ἅρτων περίλοιπα
ἀῤῥήματα.
εἰσῄγαγ'. ΕΙ. 73. ε. Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
Ο. 1669. ἤδη σ' ὁ πατὴρ ε. ἐς τοὺς φράτορας;
εἰσῄγαγες. Ν. 1149. ἐκεῖνον, εἴρ', ὃν ἀρτίως ε.
εἰσῄγγελμένοις. Ι. 655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν ε.
εἰσῄγησάμην. Β. 972. τοὐτοισιν ε.,
εἰσῄγοῦ. Ο. 647. ἰωμεν· ε. οὐ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
εἰσῄκονθ'. Σ. 606. ὅταν οἰκαδ' ἴω τὼν μισθὼν ἔχων, κᾆτ' ε.
ἅμα πάντες
εἰσῄλθ'. Α. 14. Δεξίθεος ε. ἱσόμενος Βοιάτιον.
εἰσῄλθες. Ο. 1209. ε. ἐς τὸ νεφελοκοκκυγία, ὦ μαρατάτη;
εἰσηνέγκατο. ΕΙ. 228. ὑπερῳὰ τὸ μέγεθος ε.,
εἰσῆξε. Ν. 534. οὐδ' ε. δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
εἰσῆρετο. Β. 518. ἐμελλ' ἀφαμρὶν χὴ τράπεζ' ε.
εἰσῆρῃκας. Θ. 1075. ἢ Δί' ὀλυμπὰ γ' ε.
εἰσῆρῃσεν. Ι. 4. ἐξ οὗ γὰρ ε. ἐς τὴν οἰκίαν,
εἰσι. Α. 188. αὐταὶ μὲν ε. πεντέτειαι. γεῦσαι λαβών. κ.τ.λ.
εἰσί. Ι. 333. ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὀθενπερ εἰσὶν ἄνδρες οἴπερ ε., κ.τ.λ.
Σ. 1284. ε. τινες οἱ μ' ἐλεγον ὡς καταδυηλλάτην, κ.τ.λ.
εἰσίνναι. Ν. 498. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς ε. νομίζεται.
ΕΙ. 1296. ἄσαν πρὶν ε. τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
εἰσίῃ. Α. 839. κἂν ε. τις Κτησίας,
εἰσιθ'. Ν. 195. ἀλλ' ε., ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ·
Β. 512. ἀλλ' ε. ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΟΕ. λυρεῖς ἔχων.
517. ἀλλ' ε., ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
Π. 231. «ἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' ε.» ἢ γὰρ οἰκία
1088. ἀλλ' ε. εἴσω τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Fr. 246, 1. ἀλλ' ε., ὡς τὸ πράγμα λέξαι βούλομαι
εἰσιὼν. Β. 503. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' ε.
Β. 507. πλακοῦντας ὦπτα, κολλάβους. ἀλλ' ε.
εἰσὶν. Α. 719. ὅρος μὲν ἀγορᾶς ε. οἵδε τῆς ἐμῆς, κ.τ.λ.
εἰσίν. Α. 116. κοὐδὲ ἔσθ' ὅπως οὐκ ε. ἐνθένδ' αὐτόθεν. κ.τ.λ.
Σ. 707. ε. γὰρ πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὼν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν.
κ.τ.λ.
εἰσιν. Ἐκ. 933. δείξει γὰρ καὶ σοί. τάχα γὰρ ε. ὧν ἐμέ.
εἰσιόνθ'. Σ. 1283. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ ε. ἑκάστοτε.
εἰσιόντας. Α. 636. οὐ γὰρ ε. οἰκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
εἰσιόντες. ΕΙ. 427. ε. ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλετε.
Θ. 395. ὡστ' εὐθὺς ε. ἀπὸ τῶν ἱερίων
εἰσιόντος. Π. 291. ἐμοῦ γὰρ ε. ἐς τὴν οἰκίαν
εἰσιοῦσαι. Α. 246. ξυνεμβάλομεν ε. τοὺς μοχλούς.
εἰσιοῦσιν. Π. 762. οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν ε. ἀγγελεῖ
εἴσιτε. ΕΙ. 1207. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' ε.
εἴσιτον. Ο. 646. ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν ε.
Β. 669. ὑπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' ε.·
εἰσίτω. Α. 725. ἐνταῦθα μὴτε συκοφάντης ε.
Σ. 891. εἰ τις θύρασιν ἡλιαστής, ε.·
1499. ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' ε.
εἰσίω. Π. 1168. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦτοις ε.; ΚΑ. καὶ πλεῖνέ γε
εἰσίωμεν. Σ. 1008. ἀλλ' ε. ἀθρόοι· ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
ΕΙ. 1302. ἀλλ' ε. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
Ο. 656. αὖτω μὲν ε. ἄγε δὴ, Ξανθία
Α. 779. ἀλλ' ε. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ,
Β. 812. ἀλλ' ε.· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
Π. 249. ἀλλ' ε., ὡς ἴδεῖν σε βούλομαι
958. νὴ Δ' ε., ἵνα προσείῃ τὸν θεόν.
εἰσιών. Α. 202. ἄξω τὰ κατ' ἄγρους ε. Διονύσια.
Σ. 177. ἀλλ' ε. μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,

εἰσιών. Ει. 40. ἀλλ' ἑ. τῷ καυθάρῳ δῶσω πιεῖν.
283. ἐγὼ δὲ δοίδυκ' ἑ. ποιήσομαι.
1219. ἑἑιγκε τοὐνω ἑ. τὰς ἰσχάδας.
Α. 867. ἀλλ' ἀχθομαι μὲν ἑ., ἔρημα δὲ
Θ. 495. ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους ἑ.
Β. 981. ναίων ἅπας τις ἑ.
Π. 234. ἀλλ' ἀχθομαι μὲν ἑ. νὴ τοὺς θεοὺς
εἰσοδον. Ν. 326. ὡς οὐ καθοῦ. ΣΩ. παρὰ τὴν ἑ. ΣΤ. ἤδη νυνὶ μόλις οὔτως.
Ο. 296. οὐδ' ἴδειν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομέναν τὴν ἑ.
Fr. 343, 2. β. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἡν βλέπεις τὴν ἑ.
εἰσοίσει. Εκ. 810. αὐτοῖσιν ἑ. τί; ΑΝ. Α. πλείω Καλλίου.
εἴσομαι. Α. 332. ε. δ' ὑμῶν πλὴν ὅστις ἀνδράκων τι κήδεται.
Ν. 1144. τάχα δ' ἑ. κἄβας τὸ φροντιστήριον.
Σ. 1224. ἐγὼ ἑ.' καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
1420. ἢν ἄν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν πρὸς ἑ.
Λ. 750. ἑγὼ τι φαίνει κοὐκον' ἑ. δ' ἐγώ.
1114. τάχα δ' ἑ.'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
εἰσόμεθα. Ο. 53. ε. δ' αὐτός', ἢν ποιήσωμεν ψῦφον.
εἰσορᾶν. Θ. 1150. οὐ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν ε.
εἰσορῶ. Θ. 905. ὦ θεοί, τίν' ὄψιν ε.; τίς εἶ, γύναι;
εἰστήκει. Ο. 515. ὁ δ' ἀρ' ε. τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη·
εἰστιώμεθ'. Ν. 1354. ἐγὼ φράσω 'πειδὴ γὰρ ἑ., ὥσπερ ἔστε,
εἶσω. Ι. 1110. τρέχοιμ' ἂν ε. πρύτερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ. κ.τ.λ.
εἰσωκίσμεθα. Ει. 260. οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς ε.
εἴτ'. Ν. 270. ε. ἐπ' Ὀλυμπου κορυφαὶς ἱεραὶς χιονοβλήτοισι κάθησθε, κ.τ.λ.
εἶτ'. Α. 85. ε. ἐξέυιμς, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους κ.τ.λ.
εἶτα. Α. 24. ἤφοντες, ε. δ' ὑστιόψται πῶς δοκεῖς κ.τ.λ.
εἴτε. Α. 569. ε. τις ἔστι παξίαρχός τις ἢ κ.τ.λ.
εἰφ'. Ι. 1396. ὡς ταὺτ' ἐδρασεν, ε. ὅ τι ποήσεις κακὼν.
Ν. 1149. ἐκεῖνον, ε., ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Ει. 661. ε. ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμ', ὦ φιλτάτη.
εἰφ'. Σ. 793. κἀθ' εἷλκον αὐτόν ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' ε.; Φ. ὅ τι;
εἷχ'. Α. 427. ἁ Βελλεροφόντης ε. ὁ χαλὸς οὐτοσί;
εἷχε. Ει. 795. τὸ δράμα γαλῆν τῆς
Ο. 1176. τοὶ τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' ε. πτερά,
Β. 769. ἐκείνοε ε. τὼν τραγῳδιῶν θρόνον,
Fr. 124. ῥῆσιν τοσαύτας ε. τὼν χειμῶν' ἅλων;
εἷχεν. Ι. 428. ὁτὶὴ 'πώμκειε θ' ἥρπασὼς καὶ κρέας ὁ πρακτὸς ε.
Ι. 958. οὐ τὸν ἐμὸν ε., ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Σ. 1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' ε. χαράδρας ὕλεθρον
Ει. 757. } τετοκυίας,
Εκ. 219. εἰ τοὔτο χρηστὼς ε., οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Π. 205. οὐκ ε. ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον ε. τρόπων.
715. ὀπὰς γὰρ ε. οὐκ ἀλίγας μὰ τὸν Δία.
εἷχε. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἀρ' ε., ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
Ι. 1241. τέχνην δὲ τίνα ποτ' ε. ἐξαιδοιμένος;
Ν. 1271. κακὼν ἀρ' ὄντως ε., ὦς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Σ. 1440. ἐπίδεσμον ἐπῆιμ, νοῦν ἂν ε, πλείονα.
Α. 753. τί δῆτα ταύτην ε.; ΓΤ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
Β. 557. ὁτὶὴ κοθόρνουν ε., ἀν' γνῶναί σ' ἔτι;
591. ε. ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
εἷχετ'. Ο. 1593. ὄμβριον ὕδωρ ἂν ε. ἐν τοῖς τέλμασιν,
εἷχετο. Α. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγον γὰρ ε.
εἱχομεν. Ν. 1425. ὅσαι δὲ πληγὰς ε. πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Λ. 1184. ἐνέσαμεν ὧν ἐν ταῖσι κίστναις ε.
εἱχόμην. Fr. 534. ἐφεύγε, κἀγὼ τῆς ὑπανδὲ ε.
εἷχον. Σ. 314. ἀνόητον ἄρ' ὦ θυλίκιόν σ' ε. ἄγαλμα.
Σ. 855. ἐγὼ γὰρ ε. τοὐσδε τοὺς ἀρυστῆχους.
Ει. 142. ἐπίτηδες ε., πηδάλιον, ᾠ χρῆσομαι·
522. ὅτῳ προσεῖπα σ' ; οὐ γὰρ ε. οἰκοθεν.
808. τὼν χορὸν ε. ἀδελ-
Α. 361. ἐκοψέν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν ε.
Εκ. 433. ἀνεθρῴδησεν. ΒΔ. νοῦν γὰρ ε. νὴ Δία.
533. ἀλλ' ὥσπερ ε. ᾠχώμην ἐδεῖτο δὲ
Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλουτον οὐσίαν τ' ε. συχνὴν
954. κἀγὼ γὰρ ε. τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
1120. πρότερον γὰρ ε. μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
1179. ὅτ' ε. οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἔμπορος
εἷωθ'. Εκ. 282. γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς ε. ἐκεῖ
εἰώθασι. Ει. 730. τοῖς ἀκολούθοισι δῶμεν σώζειν, ὡς ε. μάλιστα
εἰωθε. Β. 14. ε. ποιεῖν καὶ λύκκι κάμειψίας ;
εἰωθέναι. Σ. 94. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν ε.
εἰωθότων. Β. 1. εἴπω τι τῶν ε., ὦ δέσποτα,
εἰωθὼς. Ει. 853. οὐτ' ἄρτον οὔτε μαζὸν, ε. ἀεὶ
ἐκ. Α. 50. ἐξ ἧς Λυκίνος ἐγίνετ' ἑ. τοὐτου δ' ἐγὼ κ.τ.λ.
ἑκ. Ν. 455. νὴ τὴν Δήμητρ' ἑ. μου χορδὴν κ.τ.λ.
ἑκ'. Ο. 1197. ἀλλ' οὐκ ἑ. ὠδὶν' ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
Ἑκάβεια. Θ. 972. χαῖρ', ὦ Ἑ.,
ἑκάη. Ει. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἑ. καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἐκαθήμην. Εκ. 152. λέγειν τὰ βέλτιστ', ἵν' ἑ. ἡσυχος
ἐκάθησθε. Α. 638. εὐδὼς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκραν τῶν πυγιδίων ἑ.
ἑκάθητ'. Ο. 510. ἐπὶ τῶν σκήπτραν ἑ. ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.
ἑκαθίζου. Σ. 824. εἰ θάττον ἑ. σὺ, θάττον ἂν δίκην
ἑκάλει. Π. 1182. κἀμὲ γ' ἑ. τὸν Ἱερίαν· νῦν δ' οὐδεὶς
ἑκαλεῖτο. Ο. 1293. ὅρτυξ ἑ.· καὶ γὰρ ἦκεν ὀρτυγὰ
ἐκάλεσα'. Α. 701. τοῦτ' ἐκαλεσ' ἐν ἱπάῃσι ἑ. ἐκ τῶν γειτόνων,
ἐκάλεσε. Ο. 310. ποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὁς ἑ.; τίνα τόπον ἄρα νέμεται;
Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἑ., παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
ἐκάλεσεν. Α. 1. ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἑ.,
ἐκαλλιερεῖτο. Π. 1181. δίκην ἀποφυγὼν ὁ δ' ἂν ἑ. τις,
ἐκάλουν. Α. 637. πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἑ.' κάπειδὴ τοὐτό τις εἶποι,
Σ. 825. ἑ. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
Π. 837. Ἀοῖον αὐτὸν πυτίνα ἑ. ἀστέρα.
ἐκαμον. Α. 860. ἔτταν Ἡρακλῆς, ἑ.' γὰ τὰν τύλαν κακῶς,
ἐκαραδόκησεν. Ι. 663. ἑ. εἰς ἐμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ἔκαστα. Α. 1100. ἄγε δῆ, Λάκωνες, αὖθ' ἕ. χρὴ λέγειν.
ἑκάστῃ. Σ. 708. τοὐτων εἴκοσιν ἄνδρας βύσκειν εἰ τις προσέταξεν ἑ.,
Θ. 1229. οἰκαδ' ἑ.
ἑκάστην. Π. 1031. οὔκουν καθ' ἑ. ἀπεῖδου τὴν νύκτα σοι ;
Fr. 198, 2. ἔτλη κατειδεῖν ; β. ἐν' ἀρ' ἑ. τῆς τέχνης
ἑκάστοθ'. Ν. 1458. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταὺθ' ἑ. ὀντιν' ἂν
Fr. 116, 3. φλοῖσιν ἑ. ἄνθρεσ'
ἕκαστον. Ο. 564. τοῖσι θεοῖσιν τὼν ὀρνίθων ὁς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕ.'
Α. 584. χωρὶς ἕ.· κἀτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ καντιτιθῶμεν πρὸς ἕ.,
803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὐνομ' ἕ.
Β. 1131. ἔχει δ' ἕ. οἰκοσὶν γ' ἀμαρτίας.
1199. τὸ ῥῆμ' ἑ., ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
Ec. 837. φράσῃ καθ' ἑ. ἀνὸρ' ὅπου δεισηῆσετε·
ἕκαστος. Σ. 1431. ἐρδοι τις ἡν ἕ. εἰδεὶη τέχνην.
Α. 1187. ἀπεσ' ἕ. ἈΛΛ' ἰωμὲν ὡς τάχος,
Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἕ. μανθάνει τὰ δεξιά.
Εκ. 207. ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕ. ὅ τι τις κερδανεῖ·
306. ἀλλ' ἥκεν ἕ.
635. πῶς οὖν οὗτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἕ.
Π. 225. ὅπως ἂν ἴσον ἕ. ἐντανοῦ παρὼν
663. ἡμῶν δ' ἕ. στιβάδα παρεκκτήσεσθε.
785. ἐνδειικνύμενος ἕ. εὐνοιαν τινα.
Fr. 40, 1. ἀνέχασκον εἰς ἕ., ἐμφιβρέματα
420. λαμβάνετε κόλλαβον ἕ.
ἑκάστοτ'. Ι. 1145. τηῷ γὰρ ἑ. αὖ-
Ν. 1280. ὕειν ὕδωρ ἑ., ἢ τὸν ἥλιον
Σ. 446. ὥστε μὴ ῥιγῶν ἑ.' ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Β. 15. [σκεύη φέρουσ' ἑ. ἐν κωμῳδίᾳ.]
Εκ. 443. ἐκ θεσμοφόρων ἑ. αὐτὰς ἐκφέρειν,
Π. 235. εἰς οἰκίαν ἑ. ἀλλοτρίαν πάνυ
330. ὡστιζόμεσθ' ἑ. ἐν τἠκκλησίᾳ,
Fr. M. Λιο. 9, 3. φλοῖσιν ἑ. ἄνθρεσ'
ἑκάστοτε. Ι. 1070. οὐ τοὐτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑ.
Ν. 617. ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑ.
854. χἀτερά γε τοῦτ' ἀλλ' ὁ τι μάθοιμ' ἑ.'
Σ. 770. πάντως γε κἀκεῖ ταὺτ' ἔδρασ ἑ.
1283. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑ.
Ο. 1440. ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑ.
Θ. 218. Ἀγάθων, σὺ μὴντοι ξυροφορεῖς ἑ.,
Β. 833. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑ.
Εκ. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἑ.
271. μέλλει βαδίζειν ἡ θύραξ' ἑ.
Π. 184. κρατοῦσι γὰρ κἀν τοῖς πολέμοις ἑ.
818. ἀλλὰ σκορδοῖσι ὑπὸ τριφῆς ἑ.
980. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑ.;
Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὑψαρίοις ἑ.,
ἑκάστου. Α. 859. τοῦ μήνος ἑ.
ἑκάστῳ. Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τάργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑ.
Ἑκάτα. Β. 1362. λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν, Ἑ., παράφηνον
Ἑκαταίων. Β. 366. ἡ καταπλὴξ τῶν Ἑ., κυκλίοισι χορόεσιν ὑπῄδων,
Ἑκάτειον. Χ. 304. ὥσπερ Ἑ. ταναγοὺς πρὸ τῶν θυρῶν.
ἑκάτερον. Β. 643. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑ. Ξλ. καλῶς λέγεις.

ἑκάτερος. Β. 1379. καὶ λαβομένω τὸ βῆμ' ἑ. εἴπατον,
Β. 1423. γνώμην ἑ.; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
1435. ἀλλ' ἑτι μίαν γνώμην ἑ. εἴπατον
ἑκατέρου. Θ. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑ. στὶν ἡ φύσις,
Β. 964. γνώσει δὲ τοῦ τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑ. μαθητάς.
Ἑκάτη. Fr. 426, 1. χθονία θ' Ἑ.
Ἑκάτην. Θ. 858. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑ. τὴν φασσόρον.
Ex. 70. νὴ τὴν Ἑ., καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί.
1097. νὴ τὴν Ἑ., ἐὰν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Π. 764. νὴ τὴν Ἑ., κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βουλομαι
1070. μὰ τὴν Ἑ., οὐ δῆτα· μαινόμην γὰρ ἄν.
Ἑκάτης. Π. 594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑ. ἔξεστιν τοῦτο συνθέσθαι,
Fr. 535, 2. Ἑ. ἅγαλμα φασσόρον γενήσομαι.
ἑκατι. Ει. 699. κείρουσ' ἑ. κἂν ἐπὶ βπὸ πλίοι.
Λ. 306. τουτὶ τὸ πῦρ' ἐγρήγορον θεῶν ἑ. καὶ ζῇ.
ἑκατογκεφάλα. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἑ. Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας
ἑκατογκέφαλος. Β. 473. Ἔχιδνά θ' ἑ., ἡ τὰ σπλάγχνα σου
ἑκατόν. Ι. 656. εὐαγγέλια θύειν ἑ. βοὺς τῇ θεᾷ.
Ι. 662. αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑ. τοὐβολοῦ.
1303. φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑ. ἐς Καλχηδόνα
Ν. 430. τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑ, σταδίοισιν ἄριστον.
Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἑ. δῆπου καὶ πεντήκοντα πάλαντα.
1033. ἑ. δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
Ει. 756. } μῶντο
1263. λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας, ἑ. τῆς δραχμῆς.
Β. 1406. οὐς οὐκ ἂν ἄραντ' οὐδ' ἑ. Αἰγύπτιοι.
ἑκατονταλάντους. Ι. 422. φεῦχε γραφὰς ἑ. τέτταρας.
ἑκατοντορόγυιον. Ο. 1131. ἑ. Πέ. Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
ἑκατοστάς. Σ. 658. κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑ.,
ἑκαυλίζοντο. Fr. 357. λόγχαι δ' ἑ. καὶ ξυστὴ κάμαξ.
ἑκαύσατε. Ει. 1088. πολὺν γὰρ κατὰ χρησμὸν ἑ. μῆρα θεοῖσιν ;
ἐκβαθ. Α. 884. ἑ. τῷδε κἠπιγραψίτα τῷ ξένῳ.
ἐκβαίν'. Β. 270. ἑ.; ἀπόδοι τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἐγὼ δὴ τἀβόλω.
ἐκβαινε. Ο. 666. ἑ., καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ἐκβαίνειν. Β. 848. τυφὼς γὰρ ἑ. παρασκευάζεται.
ἐκβαίνετον. Fr. 523, 2. ἑ. τὸν πατέρα τοῖς ὀργήμασι.
ἐκβαλεῖν. Θ. 3. οἴον τε, πρὶν τὸν σπλὴνα κομιδῇ μ' ἑ.,
Π. 430. ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἑ.;
ἐκβάλῃ. Θ. 401. γυνὴ στέφανον, ἐραν δοκεῖ κἂν ἑ.
ἐκβάλοις. Ι. 404. εἴθε φαύλοι, ὥστεν εὕρεις, ἑ. τὴν ἐνθεσιν.
ἐκβαλόντες. Π. 463. τὰ πρῶτον ἑ. ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Π. 464. ἐμ' ἑ.; καὶ τί ἂν νομίζετον
ἐκβαλῶ. Σ. 1289. σκαμμάτιον εἰποτέ τι θλιβόμενος ἑ.
Ex. 751. οὐδὲν πρὸς ἔπος οὔτως ἀνοήτως ἑ.,
Ἐκβατάνοις. Ι. 1089. χᾶτι γ' ἐν Ἐ. δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Ἐκβατάνοισι. Σ. 1143. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐ. ταῦθ' ὑφαίνεται.
Σ. 1144. ἐν Ἐ. γίγνεται κρόκης χόλις ;
ἐκβίβηκεν. Ex. 505. τὰ πραγματ' ἑ. ἀβουλεύσαμεν.
ἐκβιβάσας. Ο. 660. κατάλειμ' ἡμὶν δεῦρ' ἑ., ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ἐκβίβασον. Ο. 662. ἑ. ἐκ τοῦ βουτίμου τοὐρνίθιον,
Ο. 663. ἑ. αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
ἐκβλῃθεῖσαν. Fr. M. Γηρ. 8, 1. ἔδει δέ γέ σ' ἑ. εἰς 'Αλμυρίδας
ἐκβολβῷ. Ει. 1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν. ἑ.
ἐκγένοιτ'. Ει. 346. εἰ γὰρ ἑ. ἴδοὶν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν.
ἐκγονος. Ι. 786. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἑ. εἶ τῶν 'Αρμοδίου τις ἐκείνων;
ἐκδιδάσκω. Β. 64. ἆρ' ἑ. τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρα φράσω ;
ἐκδικάζομεν. Ex. 984. τὰς ἐντὸς εἰσοῖν γὰρ ἑ.
ἐκδικάσας. Ι. 50. ὦ Ἄππε, λούσαι πρώτον ἑ., μίαν,
ἐκδοτέον. Ο. 1635. ἑ. ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἐκδότω. Π. 1194. ἀλλ' ἑ. τὸν δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
Fr. 127. } ἑ. δέ τις
ἐκδραμεῖν. Σ. 452. ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἑ.
ἐκδραμόντες. Σ. 1081. εὐθέως γὰρ ἑ. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐκδραμών. Ει. 319. ἑ. γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοὶν ποδοῖν.
Θ. 1011. σημεῖον ὑπεδῆλωσε Περσεὺς ἑ.,
ἐκδῦσα. Ex. 55. ἑ. παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκδῦναι. Σ. 351. εἴτ' ἑ. βάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;
ἐκδύς. Ει. 336. μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἑ. ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
ἐκδυνόμεθ'. Λ. 662. ἀλλὰ τὴν ἐξομβὶδ' ἑ., ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἐκδυνόμεθα. Λ. 686. ἀλλὰ χλμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἑ.,
ἐκεῖ. Λ. 486. ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἑ.
Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἀφῶας ἡ κέραμον ; ἀλλ' ἔντ' ἑ.'
1102. κἀμοὶ οὐ δὴ, παῖ, δρῶν' ὀπτῆσαν δ' ἑ.
Ι. 467. ἴδια δ' ἑ. Λακεδαιμονίοις ἐυγγήγνεται.
Σ. 92. ἦν δ' οὖν καταμύσῃ καὶν ἄχνην, ὅμως ἑ.
ἐκεῖ. Σ. 767. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἅπερ ἑ. πρὠτ-τεται·
Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρααλον ᾤχετ' εἶτ' ἑ.
Ει. 611. πάντας Ἑλλήνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἑ. τοὺς τ' ἐνθάδε.
841. μάλιστα. Οἱ. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νὺν ἑ. ;
Ο. 110. ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἑ.
167. ἑ. παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἕρῃ,
619. οὐδ' εἰς "Αμμων' ἐλθόντες ἑ.
758. τοῦτ' ἑ. καλὸν παρ' ἡμὶν ἐστιν, ἢν τις τῷ πατρὶ
842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάδευε δ.'
1297. Χυρακοσίῳ δὲ κἄττα· Μειδίας δ' ἑ.
1687. ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἑ. λάβῃς.
Α. 1185. ὄρκους δ' ἑ. καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
Β. 82. ὁ δ' εὐκλεὴς μὲν ἐνθάδ', εὐκλεὴς δ' ἑ.
421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἑ. μαχήσηται.
1461. ἑ. φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Ex. 100. ὅταν καθῶμεν, ὧν περιδησόμεσθ' ἑ.,
282. γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴαθ' ἑ.
518. ἐυμβούλοισιν πᾶσαις ὑμῖν χρήσομαι. καὶ γὰρ ἑ. μοι
687. ἵνα κάπτωσιν ; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἑ. δειπνῶσιν.
ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἑ. στρεβλούμενον
1054. ἔπειτ' ἑ., κορυφαίοις ἑστηκὼς θέρου.
Fr. 169, 2. ἡμᾶς ἑ. τὴν χαλεῖαν λελουσμένους σχολάζειν.
477, 2. ἑ. δ' ἐως ἂν πρᾶσιν εἴρωμεν μένειν.
ἐκεῖθεν. Ι. 393. νὺν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἑ. ἤγαγεν,
Ι. 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἑ. αὖ,
501. αὖθις ἑ. πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ο. 340. ἐπὶ τί γὰρ μ' ἑ. ἤγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
796. εἶτα βυνῆσαι ἑ. αὖθις αὖ καθίζετο.
1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἑ, ἀγγελος
1305. ἤξουσ' ἑ. δεῦρο πλεῖν ἢ μυρίοι
1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἑ. ἀνεχωροῦ πάλιν,
Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἑ. δεῖ σ' ἄγειν ;
Π. 70. ἄπειμ', ἵν' ἑ. ἐκπαρεκλισθῇ πεσών.
357. ἑ. ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
Fr. 26. κάγεν ἑ. κακκάβην.
ἐκεῖν'. Α. 41. οὐκ ἠγόρευον· τοῦτ' ἑ. οὐγὼ 'λέγον·
Α. 820. πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἑ., ἔκει πάλιν
Ν. 657. ἑ. ἐκεῖνο, τὸν ἀδικάτατον λόγον.
Σ. 47. οὐκοῦν ἑ. ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
784. ἀνὰ τοὶ μὲ πείθει. ΔΙΚ. ἑ. οὐπω λέγεις,
1200. ἑ. ἑ. ἀνδρειότατοὶν γε τὼν ἐμὼν,
1479. πάγχαυ' ἑ. οὐς οὐκ ἔτι ἡγοιεῖστον
Ει. 289. νὺν τοὺτ' ἑ. ἥκει τὸ Δάπλοιο μέτιδος,
Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἑ. ἦν τοὔποιο ἀληθῶς κύκειν, ψωλοὶ πεδίονδε,
Α. 240. τὶς ἀλολυνγά; ΑΤ. τοῦτ' ἑ. οὐγὼ 'λέγον·
Θ. 498. ἡμὶν τί τοὺτ' ἔστ'; οὐδ' ἑ. εἴρηκέ πω,
Β. 318. τοῦτ' ἔστ' ἑ., ὦ δέσποθ', οὐ μεμνημένοι
1341. τοῦτ' ἑ.· ἰὼ ξύνοικοι,
Ex. 814. οὐκ οἶσθ' ἑ. οὐδοὲς, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν ;
Π. 778. ὡς οὖτ' ἑ. ἀρ' οὔτε ταῦτ' ὁρᾶς ἔδραν'
ἐκείνα. Ν. 985. καὶ Κηρεῖδου καὶ Βοιωοῖνων.
ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἑ.,
Ν. 1052. καίτοι τὰς ἀνδρειότερος ἦν ; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἑ.
Σ. 745. λογίζεταί τ' ἑ. πάνθ' ἁμαρτάς
Ο. 1158. καὶ νὺν ἅπαντ' ἑ. πεπύλωται πύλαις,
Fr. 460, 6. ἑ.
ἐκεῖνα. Ex. 422. τὴν τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἑ. γε
ἐκείναι. Ν. 342. οὐ γὰρ ἑ. γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γὰρ τινές εἰσιν ;
Ν. 391. χᾶταν χείζω, κομῶδη βροντᾷ παπαπαπᾷ, ὥσπερ ἑ.
Ει. 981. καὶ γὰρ ἑ. παρακλίνεσαι
Λ. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΛ. ἀλλ' ἑ. γ' εἰδ' ὅτι
ἐκείνας. Ex. 856. ἐπὶ δεῖπνον. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἤν γ' ἑ. νοῦς ἐνῇ,
ἐκείνας. Ο. 560. σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἑτ' ἑ.
Α. 347. Τριτογένεια', ἤν τις ἑ.
ἐκείνῃ. Θ. 1219. αὐτὴ τ' ἑ. καὶ γέρων τις εἶπετο.
Β. 1457. οὐ δῆτ' ἑ. γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ἐκείνῃ. Λ. 413. ἐλθὼν ἑ. τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἐκείνην. Ι. 73. κράτισ' ἑ. τὴν μόλωμ', ὦ φαθί.
Ν. 534. νὺν οὖν Πλεκτρὼν κατ' ἑ. ἤδ' ἡ κωμῳδία
Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἑ. τὴν χολὴν,
Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἑ. τὴν πόλιν
Θ. 806. πρὸς 'Αριστομάχου δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἑ. τὴν Μαραθῶνι,
Ex. 1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἑ. τὴν καλὴν ἀφίξομαι ;
ἐκείνης. Α. 653. καὶ τὴν Αἰγυπτὶν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἑ.,

ἐκείνης. Σ. 236. ἤβης ἐ., ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
O. 485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὅρυς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐ.
489. ὑπὸ τῆν ῥάχιν τῆς τοῦ ἐ., ὁπόταν μόνων ὑφίειν ᾄσῃ.
660. κατάλειψ' ἡμᾶς δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα πάσωμεν μετ' ἐ.
Α. 852. ἀνὴρ ἐ., Παιονίδης Κινησίας.
Ἐκ. 319. καὶ τὰς ἐ. Περσικὰς ὑφίλκομαι.
ἐκεῖνο. Α. 1195. ἐ. δ' αἰσαντὸν ἀν γένοιτό μοι,
Ν. 657. ἐκεῖν' ἐ., τὸν ἀδικώτατον λόγον·
680. ἐ. δ' ἦν ἀν, καρδίᾳ, Κλεινόμμῃ·
Σ. 405. νῦν ἐ. νῦν ἐ.
946. οὐκ, ἀλλ' ἐ. μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
996. ἐπαιρε σαυτόν· Φᾶ. εἰπέ γνω ἐ. μοι,
Π. 146. ἐ. τηρεῖ, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
516. ἤδη ὅτι τοῦτ' ἐ.
O. 354. τοῦτ' ἐ.· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὔτοι, οὐ μενεῖς;
Λ. 1038. κάστ' ἐ. τοῦτος δρῶν καὐ κακῶς εἰρημένον,
Φ. 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῷ πολλὰ δεῖν· ἐ. δ' οὖν
Β. 7. ἄρρων γ' ἐ. μόνον ὅπως μὴ ῥεῖν, ΞΑ. τὸ τί;
Ἐκ. 78. τοῦτ' ἐστ' ἐ. τῶν σκευάλων ἂν πέρδεται.
258. ἐ. μόνον ἀσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
263. ἐ. δ' οὐ περφυντίκαμεν, ὕτῳ τρόπῳ
315. καὶ θοᾷματίων· ὅτε δὴ δ' ἐ. ἐγκαλῷν
465. ἐ. δεικνὺν τοῖσι φλίκωσι γᾶν,
817. τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐ. παλῶν γὰρ βότρυς
Π. 221. ἐ. δ' οὐ βούλοι' ἀν, ἠσυχίαν ἔχων
ἐκεῖνοι. Ν. 1429. ἡμῶν ἐ., πλὴν ὅτι ψηφίσασ' οὐ γράφουσιν·
ἐκεινοί. Ι. 1196. ἐ. γὰρ ὡς ἐμ' ἔρχονται. ΚΛ. τίνες;
ἐκείνοις. Π. 770. ἐγὼ δ' ἀπαντήσαι γ' ἐ. βούλομαι.
ἐκεῖνον. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐ. οὐκ ἀν ἐμπλήμην λίθοις.
Ι. 657. ἐπένευσεν εἰς ἐ. ἡ βουλὴ πάλιν.
761. ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐ. προσικέσθαι σοι, πρότερον σὺ
894. καὶ πρότερον ἐπεβολεύετ' ἐκεῖνον τὸν καυλὼν οἶσθ' ἐ.
Ν. 180. τί δῆτ' ἐ. τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
796. πέμπειν ἐ. ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
1149. ἐ., εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
1378. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐ., ὦ τί σ' εἴπω;
Σ. 1182. ἐ., ὡς οὔτοι ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ
Ει. 105. ἐρησόμενος ἐ. Ἑλλήνων πέρι
313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐ. τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
649. ἀλλ' ἐα τὸν ἄνδρ' ἐ. οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
651. ἀτρ' ἀν οὖν λέγῃς ἐ.
O. 1558. ζῶντ' ἐ. προῦλαμε,
Λ. 281. οὐτασε ἐπολίμρεκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐ. ὦμῶς
Θ. 378. ὃ τι χρὴ παθεῖν ἐ.· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
470. μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐ., εἰ μὴ μαίνομαι.
Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐ. ΗΡ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
1144. οὐ δῆτ' ἐ., ἀλλὰ τὸν Ξεοιόνιον
Ἐκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐ. τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαξέτω.
Π. 122. οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐ. ὀρραδῶ πάνυ.
1203. ἤξειν ἐ. ὡς τάχ', οἷσα τὰς χοὰς τάδε.
ἐκεινονί. Ει. 545. ἐ. γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
Ἐκ. 167. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐ.· βλέψασα γὰρ
ἐκείνου. Α. 663. περὶ τὴν πόλιν ἀν ὦσπερ ἐ.
Α. 708. ὡς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐ, ἡνίκ' ἦν Θουνυδίδης,
Ι. 530. καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὔτοιο ἤνθησεν ἐ.
1331. ὀδ' ἐ. ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
1405. ἐν τῇ ἔδρᾳ θ', ἐν τῷ ἐ., ἦν ὁ φαρμακός.
Ν. 169. τί δῆτ' ἐ. εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος
1167. ὦ ἐ. ἄνερ.
1189. ἐ. οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δὺ' ἡμέρας
1498. ἐ. οὐπερ θοίματιον ἐλήφατε.
Σ. 1403. κἄπειτ' ἐ. εἶπεν, ὦ κύον κύον,
1470. τί γὰρ ἐ. ἀντιλέγων
Πλ. 240. ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐ. ὃν καὶ φεύγομεν,
272. ἀπώλωλ' ἐ. κἀν δέοντι τῇ πόλει.
650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἐσ' ἐστ' ἐ. ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
1097. ἀφρτῶν, ἀθίμωτος, ἀνίστιός ἐστιν ἐ.,
1174. ἦν ἐ. φησὶν εἶναι βᾶμμα Σαρδιανικόν·
Λ. 521. ὀρθῶς γε λέγων νη Δί' ἐ. ΛΥ. τοῦ ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
O. 161. Ἰβυκὸς ἐ. κἀνακρέων ὁ Τῆιος
588. ἐ. εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐ., τὰς πλάτας
861. πατὴρ ἐ. ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
Β. 279. τὰ δεῖν' ἐφασκ' ἐ. Δι. ὡς οἰμῴξεται.
552. ἐ. αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἥκει τινί.
769. ἐ. εἴχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
788. μὰ Δί' οὐκ ἐ., ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
Ἐκ. 223. νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐ. εἰπέ μοι,
ἐκεῖνος. Π. 82. καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐ. ὕστως εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
Π. 83. ἐ. αὐτός; ΠΛ. αὐτοτατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φράσον,
92. οὕτως ἐ· τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
587. οὐκοῦν τοιοῦτ' δῆπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐ.·
701. αὐτὸς δ' ἐ.; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρύνησεν.
708. δείσας, ἐ. δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
918. ὁ βουλόμενος. ΣΥ. οὔκουν ἐ. εἶμ' ἐγώ.
ἐκεινοσί. Σ. 67. ἐστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐ.
Σ. 1500. φησὶν τι, ἢ οὐδεὶς; ΒΔ. εἰς γ' ἐ. μόνος.
Ει. 883. ἐ. νεῦει. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὕστις; Ἀφρῳδίδη,
O. 298. οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐ. δέ γ' ἀλκυών.
ἐκεῖνου. Ι. 713. ἐγὼ δ' ἐ. καταγελῶ γ' ὑπὸν θέλω.
Ι. 718. αὐτὸς δ' ἐ. τριπλάσιον κατέστασας.
Ει. 618. οὐσα συγγενὴς ἐ. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
1304. οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὦν ἐ. τοῦ πατρός·
O. 47. τὸν ἔποπα, παρ' ἐ. πυθέσθαι δεομένων,
1518. ἀνῆθλεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐ. τοῦ χρόνου,
1543. ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐ. παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
Ἐκ. 671. ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐ. κομεῖται.
Π. 957. ὅτι ἐστ' ἐ. τοῦ ποιηροῦ κύρματος.
ἐκεῖνους. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάγυς ἐ., οὐς ἀκεῖθεν ἤγαγεν,
Ι. 579. παῦσαί τε τοὺς βυνομένους· κοὐκ ἐσθ' ὅπως ἐ.
Ει. 646. ὥστ' ἐ. μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἢ δ' Ἑλλὰς ἀν
741. τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐ.,
Λ. 764. ποθεῖν ἐ.; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
Ἐκ. 815. ἔγωγε. ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοῖς δ' ἐ. ἠνίκα
ἐκείνω. Ν. 882. ὅπως δ' ἐ. τὼ λόγω μαθήσεται,
ἐκείνῳ. Σ. 356. οἶδ· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐ.
προσῴμοιον.
Π. 979. ἐγὼ δ' ἐ. ταῦτά πάνυ' ὑπρήτεον.
ἐκείων. Α. 677. οὐ γὰρ ἀξίως ἐ. ἀν ἐπαμαχήσαμεν
Ι. 786. ἀνῆρωπε, τίς εἶ; μὰν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐ.;
Ν. 340. τί δ' ἀν παρ' ἐ. καὶ μάθοι χρηστόν τις ἀν;
Ει. 211. ὅτιὴ πολεμεῖν ῥᾳεσθ' ἐ. πολλάκις
574. τῶν τε πλασσίων ἐ.
O. 1312. ἐγὼ δ' ἐ. τοὺς προσιόντας δέρομαι·
1703. ραν ἐ. τῶν Φιλίππων
ἐκεῖσ'. Α. 899. ἡ φορτὶ ἕτερ' ἐνθένδ' ἐ. ἄξεις ἰών;
Σ. 104. κἀπειτ' ἐ. ἐλθὼν προκαθεῦδει πρὸ πάνυ,
O. 1459. κἀπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐ. αὖ πέτει
Ἐκ. 620. οὐκ ἐπιλείει τὸ πῖοσ πρότερον πλὴν ἐ. οἷ φῄς ἀφικέσθαι·
ἐκεῖσε. Α. 486. ἀπελθ' ἐ. κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Ι. 486. ὡς οὔτοσ ἐσπεσὼν ἐ. διαβαλεῖ
743. πλεύσας ἐ., τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
Ν. 1408. ἐ. δ' ὅδεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμ,
Σ. 765. ἐ. μὲν μηκέτι βᾶδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
1093. τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐ. ταῖς τριήρεσιν.
O. 1456. κᾶτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐ. ΠΕ. μανθάνω.
Α. 508. ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοισι τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐ.,
570. διενεγκοῦσαι δὲ πρεσβεῖαν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐ.,
903. κἄγωγ' ἀπειμ' ἐ.· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Β. 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ καὐθὶς ἐ.
Ἐκ. 168. ἐ. πρὸς γυναῖκας φόμην λέγειν.
Π. 1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐ. μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Γρ. 198, 5. ἐ. φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γὰρ τινες
ἐκεκράγεσαν. Ι. 674. ἐ. τε τοὺς πρυτάνεις ἀφείναι·
ἐκέλευε. Α. 962. τριῶν δραχμῶν δ' ἐ. Κωπᾶδ' ἔγκελυν.
Α. 1051. ἐ. δ' ἐγχέαι σε, τὼν κρεῶν χάριν,
Ι. 514. ἡμᾶς ὑμῶν ἐ. φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
1049. δῆπαι σ' ἐ. πεντεσυφάγγῃ βύλῃ.
1181. ἡ Γοργολόφα σ' ἐ. τουτονὶ φαγεῖν
Ἐκ. 1137. ὅμως δ' ἐ. συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἐκέλευσε. Fr. 129, 1. κορίνοσ δὲ λίθαν ἐ.
ἐκέλευον. Α. 1073. ἴσνα σ' ἐ. οἱ στρατηγοὶ τήμερον
Β. 34. ἡ τάν σε κακόνειν ἂν ἐ. μακρά.
ἐκέλευσ'. Ι. 1017. σῴζεσθαί σ' ἐ. Βάδυ κύνα καρχαρόδοντα,
Ι. 1047. ἐν ᾧ σε σώζειν τοῦδ' ἐ. ὁ Λοξίας.
Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐ. αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
ἐκέλευσας. Β. 199. ἴζω 'πὶ κώπην, οὐπερ ἐ. με σύ;
Ἐκ. 335. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐ. σοι φράσαι;
Fr. 77. τί οὖν ἐ. παραφέρειν τὰ ποτήρια;
ἐκέλευσε. Α. 960. ἐ. Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
Ι. 903. ἡ γὰρ θεὸς μ' ἐ. νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ,
Π. 42. ἐ. τοῦτον μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
ἐκέλευσεν. Ει. 693. οἷά μ' ἐ. ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;
Π. 985. ἐ. ἀν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον
ἐκεχειρίαν. Ει. 908. ἀλλ' εἴρον ἀν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐ.
ἐκεχήνεσαν. Ι. 651. οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἐμ' ἐ.
ἐκζωπυρήσετ'. Ει. 310. τὸν Πόλεμον ἐ. ἐνδοῦν κεκραγότες

ἐκθεῖ. Ἠ. 281. ἔσβραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐ. πλίᾳ.
ἐκθεῖσι. Β. 691. αἴτιαν ἐ. λύσαι τᾶς πρότερον ἁμαρτίας.
ἐκθεῖτ'. Λ. 456. ὡ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐ. ἐνδοθεν,
ἐκθρέψαντα. Ν. 519. τἀληθῆ, ἠν τὸν Διόνυσον τὸν ἐ. με.
ἐκινδύνευσ'. Ι. 1204. ἐγὼ δ' ἐ. Αἴ. ἐγὼ δ' ὥσπερά γε.
ἐκιχλίζετο. Fr. 313, 4. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐ.,
ἐκκαίδεκ'. Β. 551. ἐ. ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.
ἐκκαίδεκα. Π. 195. πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐ.·
Fr. 469. c. ἐπὶ φαλήτων συνείων ἐ.
ἐκκαλαμᾶται. Σ. 609. καὶ παπτίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τρώβαλον ἐ.,
ἐκκάλει. Π. 1103. ἀλλ' ἐ. τὸν δεσπότην τρίχων ταχύ,
ἐκκαλεῖν. Σ. 271. ἄξουσας αὐτὸν ἐ., ἢν τί πᾶς ἀκούσας
ἐκκαλεῖς. Α. 875. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐ. ἥμαι.
ἐκκάλεσον. Α. 402. ἐ. αὐτόν. ΚΗ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὤμοι.
Θ. 65. Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐ. πάσῃ τέχνῃ.
ἐκκάλεσον. Α. 850. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐ. μοι Μυρρίνην.
ἐκκαλέσωμαι. Ἐκ. 34. τήνδ' ἐ., τρηγνοῦσα τὴν θύραν.
ἐκκαλοῦσται. Σ. 221. οἷς ἐ. τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἐκκαυλίζων. Ι. 825. τῶν εὐθυνῶν ἐ.
ἐκκέας. Ἐπ. 1133. ῥαν φίλων, ἐ.
ἐκκεκαλύψομαι. Ο. 1503. οἰμαῖς μεγάλ'. ΠΡ. οὔτω μὲν ἐ.
ἐκκεκόψεται. Β. 1223. νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐ.
ἐκκεκωφήκας. Ι. 311. ὥστε ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐ. βοῶν,
ἐκκλησία. Ι. 305. πᾶσα μὲν γὴ πλέα, πᾶσα δ' ἐ., καὶ τέλη
Ο. 1030. τουτὶ τί ἦν; ΠΕ. ἐ. περὶ Φαρνάκου.
Ἐκ. 20. καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν· ἡ δ' ἐ.
Π. 171. ἐ. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
ἐκκλησιάζειν. Σ. 32. ἐ. πρῴβατα συγκαθήμενα,
Ο. 84. ἐπ' ἀλέθρῳ. ΜΝ. τίη τί δή;
ἐκκλησιάσιν. Ἐκ. 183. ἐ. ἦν δ' οὐκ ἐχρώμεθα
ἐκκλησίαν. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐ.
Α. 56. ἄνδρες πρυτάνεις, ἄδικόν ἐστιν τὴν ἐ.
169. ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐ.
173. οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐ.
Ι. 746. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐ.,
936. ἐ. ἐλθεῖν· ἐπεὶ-
Ο. 300. φῳ, τῇ Ἐῃ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐ.
374. ἐ. ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
Ἐκ. 270. ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθέασθ', ὅτ' εἰς ἐ.
289. χωρεῖν εἰς ἐ., ἄνδρες· ἠπείλησε γὰρ
352. ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐ.,
490. ὥσπερ εἰς ἐ. ἀφιγμένῳ, ἡνίκ' ἦμεν·
740. πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐ.
Π. 950. τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐ.
ἐκκλησίας. Α. 19. ὡς νῦν, ὅπου' οὖσης κυρίας ἐ.
Θ. 277. ἐκσπεῦδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐ.
Ἐκ. 89. πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐ.
376. ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; ΧΡ. ἐξ ἐ.
501. χωροῦσαν ἐξ ἐ. ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
548. ὁν χρὴν ἐμ' ἐξ ἐ. εἰληφέναι;
Fr. 108, 3. εἰλόμβδα κοιτῇ, γενομένης ἐ.,
ἐκκλησιάσαι. Ο. 1027. ἐ. δ' οὐν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἐκκλησιάσαιμεν. Θ. 329. ἡμετέραις· τελέως δ' ἐ. Ἀθηνῶν
ἐκκλησιάσοντ'. Θ. 90. ἐ. ἐν ταῖς γυναιξί, χἀν δέῃ.
ἐκκλησιάσουσ'. Ἐκ. 161. ἐ. οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
ἐκκοβαλικεύεται. Ι. 270. χὐσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐ.
ἐκκοκκίσας. Ἐπ. 63. λήσειε σεαυτὸν τὰς πύλεις ἐ.
ἐκκοκκιῶ. Α. 364. εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐ. τὸ τῆρας.
Λ. 448. ἐ. σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ἐκκομίσαις. Σ. 819. θῆρῶν εἰ πως ἐ. τὸ τοῦ Λύκου.
ἐκκοψάντων. Ο. 583. καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐ. ἐπὶ πείρᾳ.
ἐκκόψει. Ο. 1613. προσπάμενος ἐ. τὼν ὀφθαλμὼν θενών.
ἐκκόψειε. Α. 92. τὼν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐ. γε
ἐκκρεμάσας. Ι. 1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐ. Ὑπέρβολον.
ἐκκρούειν. Fr. 372. καὶ παττάλους ἐ.
ἐκκρουσαμένους. Fr. 263. ἐ. τοὺς πύνδακας
ἐκκυκλήθητ'. Α. 408. ἀλλ' ἐ. ΕΤ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὤμοι.
ἐκκυκλήσομαι. Α. 409. ἀλλ' ἐ.· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ἐκκυλίνδων. ΕΙ. 134. φ' ἐ. κἀντιπαρῳόμενος.
ἐκλακτίζων. Σ. 1492. σκέλοσ οὐρανὸν γ' ἐ.
ἐκλακτισάτω. Σ. 1525. ἐ. τις, ὅπως
ἐκλαπτῆναι. Fr. 211. φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐ.
ἐκλάψεται. ΕΙ. 885. τὼν ζωμὼν αὐτῆς προστεσὼν ἐ.
ἐκλέγει. Fr. 360. ἀλαγεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχορ' ἐ. τ' ἀεί.
ἐκλεγομένας. Ἐκ. 1124. ἐ. ὁ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ·
ἐκλεπτεῖτε. Ι. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἐ.
ἐκλεπτον. Ι. 420. οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κριῶν ἐ.
ἐκλεπτον. Ι. 1226. ἐγὼ δ' ἐ. ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ἐκλέψαμεν. Σ. 238. τῆς ἀρτοπώλιδος λαβοῦσ' ἐ. τὸν ὄλμον,
ἐκλέψατε. Ἐκ. 275. καὶ θαίμάτια τἀνδρεῖά γ. ἄπερ ἐ.
ἐκλήθην. Ν. 1038. ἐγὼ γὰρ ἤτταν μὴν λόγοις δὲ' αὐτὸ τοῦτ' ἐ.
Θ. 562. Ἐλένην δ' ἐ. ΓΥ. Π. οὐθὲς οὐ γίγνει γυνή,
ἐκλιπῶσα. Λ. 1297. Ταύγετον αὖτ' ἐραινὸν ἐ.,
ἐκλιπών. Β. 1225. Σ.δῶνίον ποτ' ἄστυ Κάδμου ἐ.
ἐκλυον. ΕΙ. 1283. ἐ. ἰδρώοντα, ἐπεὶ πολέμου ἐκέρεσθεν.
ἐκμαθεῖν. Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοῦῆς φύσεοσ αὐτόματον ἐ.
ἐκμαίνεις. Ἐκ. 965. Κύπρι, τί μ' ἐ. ἐπὶ ταύτῃ;
ἐκμιμοῦμενοι. Ο. 1285. ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐ.,
ἐκμοχλεύετε. Α. 430. ξυνεκμοχλεύσω. ΛΥ. μηδὲν ἐ.·
ἐκμοχλεύσετ'. Α. 429. ἐντεῦθεν ἐ.; ἐνθυσὶ δ' ἐγὼ
ἐκνίσε. Σ. 1286. καί με κακίαις ἐ. κἀθ' ὅτ' ἀπαδειρύμην,
ἐκνοιῶσι. Π. 981. οὐ πολλὰ· καὶ γὰρ ἐ. μ' ἠσχύνετο.
ἐκνοιῶσταται. Π. 992. λέγειε ἐρῶντ' ἀνθρωποσ ἐ.
ἐκοινώνησεν. Ο. 653. φλαύροσ ἐ. ἀετῷ ποτέ·
ἐκολάκευ'. Ι. 48. ἡκαλλ', ἐδώπευ, ἐ., ἐξηπάτα
ἐκόμιζεν. Fr. 313, 3. λαμπρὼν ἐ. ἀπόνοιαν παραβεβλημένον.
ἐκομπολάκουν. Β. 961. ἤλεγχον ἀν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐδὲ ἐ.
ἐκόμων. Ο. 1282. ἐ., ἐπείναν, ἐρρύπων, ἐσώκρατων,
ἐκόντες. Ν. 1194. πρότερον ἀπαλλάττοιτο' ἐ., εἰ δὲ μή,
Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐ. συγγενεῖς ἀτιμάσθαι
ἑκοντο. Θ. 1220. κρόκῶν· ἐ. τὴ γήροντο; ΚΟ. φῆμ' ἐγώ.
ἐκόρεσθεν. ΕΙ. 1283. ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐ.
ΕΙ. 1284. εἶεν· ἐ. τοῦ πολέμου κἀτ' ἤσθιον.
ἐκορίζετο. Ν. 68. τοῦτον τὸν νῦν λαμβάνουσ' ἐ.
ἐκορυβάντιτ'. Σ. 119. μετὰ ταῦτ' ἐ. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἐκοπτες. Π. 1101. σὺ τὴν θύραν ἐ. οὐτοσὶ σχόλῃ;
ἐκόσμησαν. Ι. 568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τὴνδ' ἐ. πόλιν·
ἐκούσα. { Α. 223. } { κοὐδέποτ' ἐ. τἀνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.
{ 224. }
ἐκούσῃ. Ι. 1266. μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνίστιον αὖ λυπεῖν ἐ.
κἀρδίᾳ;
ἐκοψεν. Α. 361. ἐ. ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
ἐκπειράσομαι. Ι. 1234. καί σου τοσοῦτο πῶτον ἐ.·
ἐκπέμψεια. Σ. 175. ἵν' αὐτὸν ἐ. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ἐκπεπλημγένου. Ν. 810. σὺ δ' ἀνδρὸς ἐ. καὶ φανερὰς ἐπρρμένου
ἐκπεπλημγέναι. ΕΙ. 383. εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ἄνδρες; ἔοσατ' ἐ.
ἐκπεπρισμένα. ΕΙ. 1135. ἐ.,
ἐκπέπτωκεν, Α. 410. ἡ βάλανος ἐ. ἐκ τοῦ τρήματοσ.
ἐκπέπωκα. Α. 1202. τὼν γὰρ χὰα πρῶτοσ ἐ.
ἐκπερδικίσαι. Ο. 768. ὡς τὸν ἡμῶν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστιν ἐ.
ἐκπέσοι. Ἐκ. 906. ἐ. σου τὸ τρῆμα,
ἐκπετήσιμοι. Fr. 500. πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐ. σχεδὸν.
ἐκπετησίμους. Ο. 1355. ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐ.
ἐκπέφευγ'. Α. 208. ἐ., οἰχεται φροῦδοσ. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν.
ἐκπέφευγας. Σ. 994. δείξειν ἔοικεν' ἐ., ὦ λάβῆς.
ἐκπτηνεῖται. Β. 578. ἐ. τοῦτα προσκαλούμενοσ.
ἐκπιεῖν. Α. 114. τουτὶ καταθεῖσαν ἐ. αὐθημερόν.
Π. 737. καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐ. οἴνου δέκα
ἐκπίῃ. Α. 1001. πίνων ὑπὸ τῆς σλληγγύος· ὃς δ' ἂν ἐ.
ἐκπίῃς. ΕΙ. 916. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐ. οἴνου νέου λεπαστήν.
ἐκπίνουσιν. Ν. 712. καὶ τὴν ψυχὴν ἐ.,
ἐκπιπτουσῶν. Ι. 532. ἐ. τῶν ἡλίκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντοσ
ἐκπίω. Ι. 700. εἰ μὴ 'κράγης; ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐ.,
ἐκπλαγεῖς. Ι. 664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐ. ἐβλησνάφα.
ἐκπλεύσας. Α. 541. φεῦ, εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐ. σκάφει
ἐκπλήττε. Β. 144. δεινόσταια. ΔΙ. μὴ μ' ἐ. μηδὲ δειμάτων
ἐκπλοῦαι. Fr. 546, 2. καὶ καταπλοῦσαι κατ' ἐ.
ἐκπλύνανταο. Α. 575. ἐ. τὴν οἰσπίπτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς
ἐκπλύνειε. Π. 1062. ὄναιο μέντἀν, εἴ τις ἐ. σε,
ἐκπλυνεῖται. Π. 1064. εἰ δ' ἐ. τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ἐκποδὼν. Α. 240. ἐ. θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
Α. 305. ἀγαθοῖ, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐ. ἐάσατε,
Ι. 957. αἰβοῖ τάλας. ΑΛ. τί ἐστιν; ΔΗΜ. ἀπόχεῳ' ἐ.
1151. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐ. ΑΛ. σύ γ', ὦ φῶρε.
Σ. 949. πάρεχ' ἐ. ἐγὼ γὰρ ἀπολοιγήσομαι.
1325. ἀλλ' ἐ. ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
1340. ἐλαυσατ'; ἐ.
ΕΙ. 1264. ἐβρυζίγμεθα. χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐ.
Α. 848. ἀνὴρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐ.;
Θ. 36. ἀλλ' ἐ. πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
293. ἵν' ἐξακούῃ; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾶττ' ἐ.·
Β. 853. ἅπαγε σεαυτὸν ἐ., εἰ σωφρονεῖς.
Ἐκ. 134. ἄπιθ' ἐ· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἐργάσω.
507. ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβάλε ἐ. ἴτω,
ἐκποιοῦ. ΕΙ. 708. ταύτῃ ξυνοικῶν ἐ. σαυτῷ βότρυς.

ἐκποκιῶ. Θ. 567. ἀλλ' ἐ. σου τᾶς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἄμει.

ἐκπονέιν. Ο. 379. ἐ. θ' ὑφηλᾶ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.

ἐκπόριξε. Σ. 365. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐ.

ἐκπορίζεις. Σ. 859. εὖ γ' ἐ. αὐτὰ κἀπιχωρίαις.

ἐκπορίζομεν. Π. 461. εἰ πᾶσιν ἀνῷπόποισιν ἐ.

ἐκπορίσας. Δ. 421. ὅτε γ' ἂν ἐγὼ πρύβουλος, ἐ. ὅπως

ἐκπτήσεται. Σ. 208. ἐ. ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον ;

ἐκπτόμενος. Ο. 788. ἐ. ἂν οὗτος ἱρᾶστηριον ἐλθὼν οἴκαδε,

ἐκπτώσμαι. Ἐκ. 752. πρὶν ἐ. πᾶν τὸ πραγμ'. ὅπως ἔχει

ἐκπυνθάνει. Π. 60. σκαιὸς γὰρ αὐτοῦ καὶ γαλεπῶς ἐ.

ἐκπώματα. Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐ., πλουθυγίειαν

Ἐκ. 447. ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐ.,

ἐκπωμάτων. Α. 74. ἐξ ἰαλίνων ἐ. καὶ χρυσίδων

ἐκραβδίζειν. Α. 576. ἐ. τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

ἐκρίμασεν. Ο. 1027. ὅλοιν, ἄριλον ἐ. κόραξι δεῖπνον

ἐκρεμάσθην. Θ. 1053. ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐ.,

ἐκρινα. Β. 1473. ἐ. νικᾶν Λίσχυλον. τὶ γὰρ οὔ;

ἐκρινόμεθ'. Ν. 66. τίνων μὲν οὖν ἐ.· εἶτα τῷ χρόνῳ

ἐκροᾖη. Σ. 1118. ἐ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ

ἐκροφήσας. Ι. 701. κᾆτ' ἐ. αὐτὸς ἐπιδαρραγᾶν.

ἐκροφήσει. Ι. 360. τὼν πραγμάτων, ὅτιὴ μόνος τὼν ζωμὼν ἐ.

ἐκσέσεισται. Α. 344. ἐ. χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾶς σειόμενον ;

ἐκσκάλευσον. Α. 1028. ἐ. αὐτὸ, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·

ἐκσπευδε. Θ. 277. ἐ. ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

ἐκστῆναι. Σ. 477. νὴ Δί' ἢ μοι κρείττον ἐ. τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς

ἐκστρίψας. Ν. 554. ἐ. τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,

Π. 721. κατέκλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐ., ὕνα

ἐκστρεψον. Ν. 88. ἐ. ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,

ἐκτέα. Ἐκ. 547. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐ.,

ἐκτεθραμμένος. Ν. 795. εἰ σοί τις υἱὸς ἐστιν ἐ.,

ἐκτείνε. Σ. 1212. πῶς δαί; Βᾶ. τὰ γόνατ' ἐ., καὶ γυμνασταικῶς

ἐκτείνοντα. Ἐκ. 782. ἔστηκεν ἐ. τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,

ἐκτείνων. Εἰ. 160. κᾶτα δρομαῖον πτέρυγ' ἐ.

ἐκτελέσαι. Σ. 1024. οὐκ ἐ. φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,

ἐκτέμοιμι. Β. 575. ἐγὼ δὲ τὼν λάρυγγ' ἂν ἐ. σου,

ἐκτέτοι. Α. 259. ὦ βαθεῖα, σφῷν ἐ. ἐστὶν ὀρθὸς ἐ.

ἐκτετείχισται. Ο. 1165. οὕτω τὸ τεῖχος ἐ. ταχύ;

ἐκτετοξεύσθαι. Π. 34. ἤδη νομίζων ἐ. βίον,

ἐκτετρύπηκεν. Ἐκ. 337. ἀλλ' ἐ. λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·

ἐκτῆν. Α. 881. ἄλουτον ὧν κἀσθηλον ἐ. ἡμέραν ;

ἐκτήξαιμι. Ν. 772. τὰ γράμματ' ἐ. τῆς ἐμῆς δίκης ;

ἐκτήσω. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐ., πολλὰ πονήσας.

ἐκτίσει. Ἐκ. 656. πόθεν ἐ. ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

ἐκτίσουσιν. Ἐκ. 603. τῆς αἰσίας οἱ τύμποντες πόθεν ἐ., ἐπειδὰν

ἔκτοπον. Ο. 1474. ἐ. τι, καρδίας ἀ-

ἐκτός. Β. 995. ἐ. οἴσει τὼν ἐλεῶν·

ἐκτραφείην. Ι. 415. ἀπομαγδαλίας στούμενος τοσοῦτος ἐ.

ἐκτραφείς. Α. 782. ἀτὰρ ἐ. γε ἡδέως ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐτῶν,

ἐκτραχηλίσῃ. Δ. 705. τοὺ σκέλους ὑμὰς λαβὼν τις ἐ. φέραν.

ἐκτραχηλισθῇ. Π. 70. ἄπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐ. πεσὼν.

ἐκτραχηλισθῶ. Ν. 1501. ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐ. πεσών.

ἐκτρέφῃ. Β. 1433. ἦν δ' ἐ. τις, τοὶς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ἐκτρέχων. Ο. 991. οὐκοῦν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐ.;

ἐκτροπάς. Β. 113. πορεύ', ἀπαναλώσας, ἐ., κρήνας, ὁδοὺς,

ἐκτρώξεται. Σ. 155. φύλαττ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐ.

ἐκτυπεῖτο. Π. 758. γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐ. δὲ

ἐκτυφλοῦντα. Γρ. 476, 2. στεφάνους τῶν * * * κοιρωτὸν ἐ.

ἐκτυφλῶσαι. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἠμείνον σφηκίσκον ἐ.

ἐκτῳ. Α. 266. ἐ. σ' ἔτει προσεῖπον ἐς

Α. 590. ἡσυσαν ἐ. μόλις ἔτει ποθουμένην.

ἐκύεις. Α. 745. ἀλλ' οὐκ ἐ. σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τήμερον.

ἐκύησα. Θ. 641. στέριφ' γὰρ εἶμι κοὐκ ἐ. πώποτε.

ἐκύκα. Εἰ. 270. ὁ βύρσοπώλης, ὃς ἐ. τὴν Ἑλλάδα.

ἐκυκήθη. Α. 489. διὰ τἀρχύρειον πολεμοῦμεν γάρ; ΑΤ. καὶ τάλλα γε πάντ' ἐ.

ἐκύκων. Α. 491. ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐ. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐκεκα δρώντων

ἐκυλινδούμην. Ο. 502. ἐ. ἰκτίνων ἴδων· κἀθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων

ἐκύπτασεν. Α. 17. ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐ.,

ἐκυσας. Ο. 141. οὐκ ἐ., οὐ προσείπας, οὐ προσηγάγου,

ἐκυσε. Β. 783. μὰ Δί' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐ. μὲν Λίσχύλον,

ἐκφάγω. Ι. 698. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μή σ' ἐ.

ἐκφανεῖς. Α. 824. τὼν σάκανδρον ἐ.

ἐκφέρε. Α. 1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἐ.

Εἰ. 1021. θύσας τὰ μηδ' ἐξελὼν δεῦρ' ἐ.,

ἐκφέρεν. Σ. 853. ὑπὸ πελαθῶμην τοὺς κᾀδίσκους ἐ.

Θ. 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρὴν σ', ἐ. τε τὼν ξύλων,

Ἐκ. 443. ἐκ Θεσμοφόρων ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐ.,

Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐ. σ' ἐχρῆν,

792. πρώτιστα καὶ βλέξαντος οὐδὲν ἐ.

ἐκφέρετε. Α. 1224. ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐ· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;

Γρ. 94. ἐ. πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φασσόρους.

ἐκφερέτω. Ι. 1407. κἀκεῖνον ἐ. τὶς ἐπὶ τὴν τέχνην,

ἐκφερομένων. Β. 168. τὼν ἐ., ὑστιε ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ἐκφέρουσ'. Ἐκ. 143. καὶ τὼν παρακοῦειν' ἐ. οἱ τυρόπαι.

ἐκφέρουσι. Β. 170. καὶ γὰρ τιν' ἐ. τοντονὶ νεκρόν.

ἐκφέρω. Ι. 997. ἴδοῦ, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐ.

Ι. 998. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐ.

1164. ὁρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐ. δίφρον.

ἐκφεύξεται. Σ. 157. διὰσσοντά μ', ἀλλ' ἐ. Δρακοντίδης;

ἐκφθαρεῖς. Εἰ. 72. ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐ. οὐκ οἶδ' ὅποι

ἐκφορα. Π. 1138. ἀν' ὑπὸ' ὑμεῖς ἐνδυν. ΚΛ. ἀλλ' οὐκ ἔ.

ἐκφορά. Θ. 472. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐ. λόγου.

ἐκφοράν. Ἐκ. 926. οὐκοῦν ἐπ' ἐ. γε. ΝΕ. καιρὸν γ', ὦ σατρά.

Π. 1008. ἐπ' ἐ.; Γρ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φανῆς μόνον

ἐκφορῇ. Σ. 1118. ἐ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ

ἐκφρε. Σ. 162. ἰώ', ἀντιβολῶ σ', ἐ. με, μὴ διαρραγῶ.

ἐκφρήσετ'. Σ. 156. τί δράσετ'; οὐκ ἐ., ὦ μιαρόπατοι,

ἐκφροντίσαι. Ν. 697. χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐ.

ἐκφρόντισον. Ν. 695. ἐ. τι τὼν σεαυτοῦ πραγμάτων.

ἐκφυγεῖν. Α. 177. δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐ. Ἀχαρνέας.

Ο. 356. ἐ.; ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω.

ἐκφύγῃ. Σ. 160. ὅταν τις ἐ. μ', ἀποσκλῆψαι τότε.

ἐκφύγομεν. Π. 796. ἔπειτα καὶ τὼν φόρτον ἐ. ἂν,

ἐκφυγών. Α. 222. μηδὲ περ γέροντας ὄντας ἐ. Ἀχαρνέας.

Εἰ. 336. μᾶλλον ἢ τὸ γήρας ἐκδὺς ἐ. τὴν ἀσπίδα.

ἐκχέῃ. Β. 855. θεῶν ὑπ' ὀργῆς ἐ. τὸν Τήλεφον

ἐκχεῖτε. Γρ. 290. μήτε ποδανίπτρον θύραζ' ἐ. μήτε λούτριον.

ἐκχέοντες. Α. 616. ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐ. ἐσπέρας,

ἐκχυθεῖν. Α. 940. εἴθ' ἐ. τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.

ἐκών. Ι. 1045. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τὼν λογίων ἐ.

Ι. 1123. νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐ.

Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὄμμν ποθ' ἐ. προδῶσω τοὺς δεξιούς.

Σ. 992. ἐξῃπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἐ.

1422. ἐ.· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν

Ο. 628. οὐκ ἐστὶν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐ. τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.

ἐλᾶ. Ν. 28. πόσους δρύμους ἐ. τὰ πολεμιστήρια;

ἐλάα. Γρ. 664. πάγκυφος ἐ.

ἐλάαι. Ν. 1124. ἡνίκ' ἂν γὰρ αἴ τ' ἐ. βλαστάνωσ' αἴ τ' ἄμπελοι,

ἐλάαν. Σ. 450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐ. ἐξέθειρ' εὖ κἀνδρικῶς,

ἐλάας. Ο. 617. τῶν ὀρνίθων δέοιμον ἐ.

Δ. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέραν ἐ.

Β. 988. τίς τῆς ἐ. παρέτραγεν;

Ἐκ. 308. καὶ τρεῖς ἀν' ἐ.

Γρ. 190, 2. ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας ὡς ἐ.

476, 3. αὐτὸ δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐ.,

ἐλαβε. Ν. 1063. πολλοεῖ. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἐ. διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

Β. 979. ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἐ.;

1402. σιδηροβριθὲς τ' ἐ. δεῖχ' ξύλον.

ἐλαβεν. Ν. 1064. μάχαιραν; ἀστεῖον γε κέρδος ἐ. ὁ κακοδαίμων.

ἐλαβες. Ι. 1392. πῶς ἐ. αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαφῶν

Ν. 1224. τὼν δῶδεκα μνῶν, ἃς ἐ. ἀνούμενος

Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἐ. κατὰ χοίνικα, κριθῶν.

Εἰ. 847. πόθεν δ' ἐ. ταῦτα σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.

Ο. 1214. οὐκ ἐ.; ΙΡ. ἐγιαύειν μέν; ΠΕ. οὐδ' σύμβολον

Ἐκ. 380. τὸ τριάβολον δὴ τ' ἐ.; ΧΡ. εἰ γὰρ ὠφελον.

ἐλαβδίμην. Π. 690. ὀδὰξ ἐ., ὡς παρέιας ὧν ὄρμις.

ἔλαβον. Α. 1023. πόθεν; ΠΕ. ἀπὸ θυλῆς ἐ. οἱ Βοιώτιοι.

Ν. 863. ὧν πρῶτον ἀξιολόν τ', Ἠλιαστικόν,

Εἰ. 966. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἐ. Οἴ. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν

Ἐκ. 388. ὥστ' οὐκ ἐ. οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

513. ὀθνεῖοι ἐ. τάλλα δ' ἀγηνεγκάμην.

ἐλαγοθήρει. Α. 788. κᾆτ' ἐ.

ἐλᾶδας. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐ. ἅπαν ἐν κύκλῳ,

ἔλαθε. Εἰ. 647. ἐξερημωδεῖν ἂν ἡμᾶς ἐ. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν

ἐλαθεῖς. Ἐκ. 4. τροχῷ γὰρ ἐ. κεραμικῆς ῥύμης ἄπο

ἔλαθες. Ν. 242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτοῦ ἐ. γενόμενος;

Γρ. Ν. Δρα. γ'. Ν. 3, 2. καὶ πῶς ἀπορμᾶσαι τὼν λωγοέχον ἐ.;

ἔλαδον. Ι. 116. ὥστ' ἐ. αὐτὸν τὼν ἱερὼν χρησμὼν λαβὼν,

ἐλαΐζειν. Γρ. 167. ἐ.:

ἔλαιον. Α. 35. οὐκ ἔχοις, οὐκ ἔ., οὐδ' ἤδει πρίω,
Ν. 56. ἔ. ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῇ λύχνῳ.
Σ. 702. ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεί, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὥσπερ ἔ.
Ο. 533. ἀλλ' ἐπικώσιν τυρὸν, ἔ.,
1589. ἔ. οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Φ. 420. ἄλφιτον, ἔ., οἶνον, οὐδὲ ταυτ' ἔτι
ἐλαίου. Π. 810. τὸ φρέαρ δ' ἔ. μεστὸν· αἱ δὲ λήνοιοι
ἐλακεν. Π. 39. τί δῆτα Φοῖβε ἔ. ἐν τοῖν στεμμάτων;
ἐλακωμάνουν. Ο. 1281. ἔ. ἅπαντες ἀνθρωποι τότε,
ἐλάκτισεν. Θ. 509. τέξειν· τὸ γὰρ ἦτορ τῆς χύτρας ἔ.
ἐλάμβαν'. Σ. 465. ὡς λάθρα γ' ἔ. ὑπιοῦσά με;
ἐλάμβανε. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη 'γὼ· καὶ δῆτά μ' ἔ.
θαῦμα,
ἐλάμβανεν. Ι. 1222. σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἔ.,
ἐλαμπον. { Σ. 1032. } οὐ δεινότατα μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης
{ Ει. 755. } ἀκτῖνες ἔ.,
ἔλαμψε. Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔ. τῆς τύχης χάριν,
Ο. 1710. ἀστὴρ ἴδειν ἔ. χρυσαυγὲς δόμῳ,
ἐλᾶν. Fr. M. Δαιδ. 9, 2. ἔ. ἀνεκάς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.
ἐλάνθανεν. Ι. 461. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἔ.
Π. 169. οἴμοι τάλας, ταυτὶ μ' ἔ. πάλαι.
ἐλάνθανες. Α. 990. ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἔ.
ἐλάνθανον. Π. 775. οἴοιτ ἄρ' ἀνθρωποι ξυνὼν ἔ.,
ἐλάνθανόν. Ι. 423. καὶ ταῦτα δρῶν ἔ., γ' εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἐλαολόγοι. Σ. 712. νῦν δ' ὥσπερ ἔ. χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
ἐλαπτρὸς. Θ. 1180. ὡς ἔ., ὥσπερ ψύλλα κατὰ τὸ κάδιο.
ἐλᾶς. Ι. 603. λιμπτέον μᾶλλον. τι δρῶμεν; οὐκ ἔ., ὦ σαμόρδα;
Ν. 1298. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἔ., ὦ σαμόρδα;
Β. 203. ἐ. προθύμως· ἐξ κᾶτα τῶν δυνήσομαι.
ἐλαστᾶ. Ο. 886. καὶ ἔ., καὶ ἐραδιῷ, καὶ καταράκτῃ καὶ με-
ἐλάσαι. Α. 995. πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἔ. μακρὸν,
ἐλασίβροντ'. Ι. 626. ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐ. ἀναρρηγνὺς ἔπη
ἐλάσσοις. Α. 1260. ἵν' χαρ τῶνδρες οὐκ ἔ.
ἐλᾶτε. Ι. 243. ὦ Παναίτι', οὐκ ἔ. πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἐλατῆρας. Ι. 1265. ἡ θοᾶν ἵππων ἔ. ἀείδειν, μηδὲν ἐν Λυ-
σιστράτῃ,
ἐλαττον. Ι. 441. τὸ πνεῦμ' ἔ. γίγνεται.
Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾷδ' οὐκ ἔ. ἢ δραχμὴν,
Σ. 489. ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔ. πράγμά τις καταγωρῇ.
Β. 174. μὰ Δί', ἀλλ' ἔ. ΝΕ. ὑπάγετ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ἐλάττω. Σ. 620. καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἔ.,
ἐλάττων. Σ. 599. ἀλλὰ Θέωρος, κἀτοῦσιν ἀνὴρ Εὐφημίου
οὐδὲν ἔ.,
Σ. 1274. Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἔ. οὐδενός.
ἔλαυνε. Ν. 25. φίλων, ἀδικεῖς ἔ. τὸν ἀπαντοῦ δρόμον·
ἐλαύνειν. Ει. 128. ζεύξαν' ἔ. ἐς θεοὺς, ὦ παππία;
Β. 205. ὧν, εἴτ' ἔ.; ΧΑ. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
1075. νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἔ.,
ἐλαύνεις. Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐ. δρόμους.
ἐλαύνῃς. Ν. 69. ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐ. πρὸς πόλιν,
ἐλαύνομεν. Ερ. 109. νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐ.
ἐλαύνουσιν. Ι. 1366. πρὸ τοῦ μὲν ὀπόσοι ναῦς ἔ. μακρὰς,
ἐλαύνωμεν. Ι. 1182. ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἔ. κἀκεῖ.
ἐλαύνων. Α. 1188. ἀρατὰς ἔ. καὶ κατασπέρχων δορί.
Ν. 1272. ἵππους ἔ. ἐξέπεσον γὴ τοὺς θεούς.
Σ. 634. σοὶ δ' ἦν τις δῇ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς οἷς αὐτὸς ἐ.
Β. 254. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐ.
ἐλαφοι. Ν. 354. ὅτι δειλότατον τοῦτον εὕρων, ἔ. διὰ τοῦτ' ἐγέ-
νοντο.
ἐλαφος. Α. 1318. ᾗ τις ἔ.· κρότον δ' ἅμα ποὶν χοραφελήτων·
ἐλαφρῶς. Α. 217. ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἔ. ἂν ἀπεπλέξατο.
ἐλαχε. Ει. 348. ὡς ἔ. Φορμῶν·
Ερ. 999. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἦ μ' ἔ. κληρονομέτη,
ἐλαχεν. Fr. 445, a. 2. εἰ μὴ τὰ βίβλιστ' ἔ.; ἐν δὲ σοι φράσω,
ἐλᾶν. Α. 550. σκορδοῦν, ἔ., κρομμύων ἐν δικτύοις,
Ει. 578. τῷ φράτει, τῶν τ' ἔ.,
Β. 995. ἐκτὸς οἴσει τῶν ἔ.
ἐλεᾷ. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἔ., καὶ βασκᾷ,
ἐλεαίρεις. Ι. 793. καὶ γυναῖοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον
οὐκ ἔ.,
ἐλεᾶς. Ο. 302. κίττα, τριγὼν, κορυδὸς, ἔ., ὑποθυμῖς, περιστερὰ,
ἐλεγ'. Θ. 929. ἐσθ' ὁ πανοῦργος ὁ ἔ. ἡμῖν Κλεισθένης;
ἐλεγέ. Β. 1375. ἔ. μοι τῶν ἐπιπυλώνων.
ἔλεγεν. Ν. 1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔ. ἔνδον, οἰάπερ νῦν,
Σ. 280. λίθων ἔψεις, ἔ.
Α. 391. ἔ. δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
394. ἔ. ὁπλίτας καταλέγειν Ξακινθίων·
Β. 275. καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔ. ἡμῖν; ΞΑ. οὐ δ' οὔ;
ἐλ-γεν. Β. 949. ἀλλ' ἔ. ἡ γυνή τέ μοι χεῖ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
Β. 1175 τεθνηκόσιν γὰρ ἔ., ὦ μοχθηρὸ ψυ.
ἐλέγετ'. Ει. 217. ἐ. ἂν ὑμεῖς εὐθὺς ἐξαπατώμεθα
ἐλέγξαι. Ι. 1232. καὶ μὴν σ' ἔ. βούλομαι τεκμηρίῳ.
Π. 574. πενία πλοῦτον. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἔ. μ' οὔπω δύνασαι
περὶ τούτου.
Fr. M. Δαν. 5, 1. ἀλλ' εἰσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμ' ἔ. βούλομαι
ἐλέγξει. Β. 1366. ὥσπερ γ' ἔ. τὴν ποίησιν νῶν μόνος·
ἐλέγξω. Ν. 1043. σκεψαὶ δὲ τὴν παίδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἔ.
Β. 908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσαι, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐ.,
ἐλέγοις. Ο. 218. τοῖς σοῖς ἐ. ἀντιμάλων
ἔλεγον. Σ. 1284. εἰσί τινες οἵ μ' ἔ. ὡς καταδιηλλάγην,
Ει. 213. ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔ. ἀν ταδί·
Ο. 1019. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔ. ἐγὼ πάλαι;
ἔλεγχ'. Β. 857, ἔ, ἐλέγχουν· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις
ἐλέγχειν. Β. 894. ὀρθῶς μ' ἔ. ὧν ἂν ἅπτωμαι λύγων.
ἐλεγχθέν. Εκ. 485. πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα
τοῦτ' ἔ.
ἐλέγχου. Β. 857. ἔλεγχ', ἔ.· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις
ἐλέγχους. Α. 484. ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε
πάντας ἔ.
ἐλέει. Σ. 967. ὦ δαιμόνι', ἔ. τοὺς ταλαιπωρουμένους.
ἐλεεῖν. Σ. 880. τοὺς φεύγοντάς τ' ἔ. μᾶλλον
ἐλεεῖτε. Ι. 531. ἐνιοὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ'
οὐκ ἔ.,
ἐλεήμων. Ει. 425. οἷμ' ὡς ἔ. εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ἐλεήσαις. Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φανῇ, παῖδὸς φαινῇ ἐ.·
ἐλέησον. Σ. 393. ἐ. καὶ σώσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
Ει. 400. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐ. αὐτῶν τὴν ὀπα,
ἐλεῖ. Α. 542. οὐδὲ τὰ γόνατα κύπος ἐ. καματηρός μου.
ἐλεῖας. Ο. 244. οἱ δ' ἐ. παρ' αὐλῶνας δξυστόμους
ἐλεινήν. Α. 413. ἐσθῆτ' ἐ.; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἐλεινοί. Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισ-
χών, ἵν' ἔ.
ἐλεινῶς. Θ. 1063. κλαίειν ἔ. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
ἔλειον. Β. 351. προράδην ἕξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔ. λάπεδον
ἐλελελεῦ. Ο. 364. ἔ., χάρει, κάδες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν
ἐχρῆν.
ἐλελήθη. Ν. 380. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δίνος. ΣΤ. Δίνος;
τουτὶ μ' ἔ.,
ἐλελήθης. Ι. 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐ. ἐγ-
κρυφιάζων.
Ι. 1044. καὶ πῶς μ' ἔ. Ἀντιλέων γεγενημένος;
ἐλελιζομένη. Ο. 213. ἐ. διεροὶς μέλεσιν
Fr. 426, 2. σπείρας ὀφεων ἔ.
Ἐλένας. Α. 155. ὁ γὰρ Μενέλαος τᾶς Ἔ. τὰ μᾶλά σο
Ἐλένη. Θ. 862. Ἔ. δ' ἐκλήφην. ΓΥ. Π. αὔθις αὖ γίγνει γυνὴ,
Ἐλένη. Θ. 909. Ἔ. σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
Ἐλένην. Θ. 850. ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἔ. μιμήσομαι.
Θ. 853. πικρὰν Ἔ. ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμοῦς
ἐλεᾷ'. Fr. 83. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔ. Ἴασοῖ πρευμενῆς.
ἔλεξας. Σ. 1258. ἢ λόγων ἔ. αὐτὸς ἀστεῖῶν τινα,
ἔλεξε. Εκ. 411. κἄπειτ' ἔ. δημοτικωτάτους λόγους·
ἔλεξεν. Ι. 654. γνώμην ἔ.· ἄνδρες, ἤδη μου δοκεῖ
Σ. 1448. ὁ δ' ἔ. αὐτοῖς ὡς ὁ κανθαρὸς ποτε
ἐλεοβίειζεν. Β. 1308. αὖτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐ., οὔ.
ἐλέσθαι. Ν. 981. οὐδ' ἂν ἔ. δεισπουστ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς βα-
μνάδος.
Α. 1012. πρέσβεις ἔ., τὸ πέσοι ἐπιδείξας τοδί.
ἐλευθέρα. Α. 379. ἥκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΥ. ἔ.
γὰρ εἶμι.
ἐλευθέρᾳ. Θ. 102. λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἔ.
ἐλεύθερος. Α. 614. οὐκετ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐ.·
ἐλεύθερός. Ν. 1414. τοῦμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔρων ἐ. γε κἀγώ.
ἐλευθέρῳ. Εκ. 941. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐ.
ἐλευθέρων. Εκ. 722. τὴν τῶν ἐ. ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἐλευθέρος. Ν. 518. ὦ θεάμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐ.
Εκ. 1145. καὶ μὴν παραλείψεις μηδὲν, ἀλλ' ἐ.
ἐλεφάντινον. Fr. 313, 2. ἡνίκα Κράτητ' τε τάριχος ἐ.
ἐλεφάντινος. Π. 815. ὁ δ' ἵπνος γέγων' ἡμῖν ἐξαίνης ἐ.
ἐλεφαντόδετον. Ο. 219. ἐ. φόρμιγγα, θεῶν
ἐλεῶ. Α. 882. ἔγωγ' ἔ. δῆτ' ἀλλ' ἀμελῆς αὐτῷ πατὴρ
ἐλήλυθα. Ι. 682. ὀβολοῦ κοράνουσι ἀναλαβὼν ἐ.
Ν. 238. ἵνα με διδάξῃς ὥσπερ οὖτοι κ' ἐ.
ἐλήλυθας. Α. 877. ὀρνιθίας ἐπ' ἐκεῖν' ἐν ἀγορᾶν ἐ.
Ι. 613. καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐ. πάλιν,
Ν. 832. σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐ.
Σ. 1139. καὶ θαῦμά γ' ἐς Ἑλλάδ' ἐ. ἐν ἀγορᾷ ἐν οὐκ ἐ.
Εκ. 978. τοῦ δὲ δεδμενος δᾷδ' ἔχων ἐ.;
Π. 966. ἀλλ' ὁ τι μάλιστ' ἐ. λέγειν σ' ἐχρῆν.
ἐληλύθει. Ι. 1306. καὶ τιν' εἰπεῖν, ἤτις ἄνδραν ἄσσον οὐκ ἐ.·

ἐλήλυθεν. Ν. 544. ἀλλ' αὖτῆ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύσω' ἐ.
Σ. 636. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐ.
Β. 1164. χαρᾶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐ.
Ἐλήρουν. Β. 945. εἶτ' οὐκ ἐ. ὦ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ὕφυρον,
Ἐλῆς. Β. 617. κἀν ποτέ μ' ἐ. ἀδικοῦντ', ἀπωκτεινὼν μ' ἄγων.
Ἐληθέθην. Ι. 101. ὡς εὐτυχῶς ἴσι οὐκ ἐ. ἐνδοθεν
Ἐλήθεθῆς. Ν. 1070. ἥμαρτες, ἠρέσθης, ἐμοὶ γενοιτ' ἂς τι, κᾆτ' ἐ.'
ἐλθ'. Ι. 150. τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΔΠ. δεῦρ' ἔ., ὦνα πύθῃ
Ι. 559. δεῦρ' ἔ., ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
Ν. 58. δεῦρ' ἔ., ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι ;
1466. ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔ. οἷ σὲ κἀμ' ἐξηπάτων.
Β. 549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔ., ὁ πανοῦργος οὗτοσὶ,
675. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔ. ἐπὶ τέρειν ἀοιδᾶς ἅμα.
ἐλθέ. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐ. φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐντονοτοιο Ἀχαρνικῆ.
Α. 672. οἱ δὲ μάτταυσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐ. μέλος εὔτονον, ἀγροικότερον.
Ι. 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐ. δεῦρ', ἀγορᾶκριτε.
Σ. 1423. ἀλλ' ἐ. δευρὶ πρότερον ἐπιτρέπειε ἐμοὶ,
Ει. 709. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐ. καὶ δὸς μοι κύσαι.
Θ. 319. οἴκουσα περιμάχητον, ἐ. δεῦρο.
634. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐ., δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
Β. 526. ἐ. τοῦδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
Θεσμ. 1. 930. ἐκκλησίαν ἐ.' ἔτει·
Ι. 1093. ἐκ πύλεων ἐ. καὶ γλαῦξ αὖθ' ἡκαθῆσθαι·
Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἰκοθεν ἐ. ἐμὰ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
470. βουλομένους ἀνακινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγων ἐ.,
Ει. 569. ὥστ' ἐγων' ἤδη 'πιθυμῷ καὐτὸς ἐ. εἰς ἀγῶν
819. ὡς χαλεπὸν ἐ. ἢν ἀρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
1005. καὶ Κωπᾶδων ἐ. σπυρίδας,
Ο. 28. ἐς κόρακας ἐ. καὶ παρεσκευασμένους,
411. ἠνθαι ἐ.; ΕΠ. ἔφα.
Α. 76. γυναῖκας ἐ. ΜΓ. πολὺ σὺ κἄλλων λέγεις.
728. αὖτ' σὺ ποῖ θεῖς; ΓΡ. Α. οἶκαδ' ἐ. βούλομαι.
Θ. 89. ἐς Θεσμοφόρων ἐ. ΜΝ. τί δράσουσ' ; εἰπέ μοι.
202. τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐ. αὐτόσε ;
1021. ἐν γυναῖκα μ' ἐ.
Β. 69. ἐ. ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω ;
163. ἐ. μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
Π. 1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδεῖστ' μὲ ἐ. ἔτι,
Ἐλθετ'. Β. 879. ἐ. ἐποῴμεναι δύναμιν
Ἐλθετε. Ν. 269. ἐ. δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·
Ἐλθετον. Θ. 1155. μόλετον, ἐ., ἀντόμεθ', ὦ
Ἐλθέτω. Β. 1360. τὰς κυνήσκας ἔχουσ' ἐ. διὰ δόμων πανταχῇ.
Ἐλθῃ. Ι. 806. καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναβαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἐ.,
Σ. 690. ὕστερος ἐ. τοῦ σημείου, τὸ τρίβολον οὐ κομεῖται·
691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἐ.'
ΣΙ. 317. ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἐ. τὰς ἐμάς. ἰοὺ ἰοὺ.
Ο. 972. ἐς δὲ κ' ἐμὼν ἐπίων ἐ. πρώτιστα προφήτης,
Ει. 450. φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἐ., τί ποιεῖν χρὴ μ' ὦ Τελεμισσεῖς ;
Ἐλθῃς. Ει. 785. μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἐ.
Ο. 134. μή μοι τότε γ' ἐ., ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Β. 1416. ὑπότερον ἂν κρίνῃς, ἴν' ἐ. μὴ μάτην.
Ἐκ. 796. θάρρει, καταθήσεις. κἂν ἔνῃς ἐ. ΑΝ. Α. τί ;
Ἐλθοι. Θ. 716. ἀθανάτων ἐ. ξὺν ἀδίκοις ἔργοις ;
Θ. 812. ἐς πόλιν ἐ. τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
Ἐλθοιμ'. Α. 912. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἂν ἐ. ἐς πόλιν ;
Ἐλθοιμεν. Σ. 472. ἐς λόγουσ' ἐ. ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Ἐλθοις. Ι. 502. ἐ. στεφάνοις κατάπαστοι.
Ἐλθόν'. Ο. 150. ἐ. ; ΕΥ. ὅτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς, δς οὐκ ἴδων
Ἐλθόντ'. Ἐκ. 301. ἀ. ὀβολὸν μόνον,
Ἐλθόντα. Ἐκ. 1060. ἐ. θαρῥῆσαι πρὸς ἐμαυτὸν· εἰ δὲ μὴ,
Ἐλθόντες. Α. 25. ἐ. ἀλλήλοισι πρὶν πρώτου ξύλου,
Ο. 619. οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐ. ἐκεῖ
717. ἐ. γὰρ πρώτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
Α. 1151. κατωνάκας φορούσας ἐ. δορί
1177. τοὺς ξυμμάχους ἐ. ἀνακινοῦσαστε.
Ἐλθοῦσα. Ἐκ. 497. ἐ. πρὸς τὸ τεῖχίον,
Ἐλθοῦσά. Ει. 665. ἐ. φησιν αὐτομάτη μετὰ τὴν Πύλῳ
Ἐλθω. Ει. 122. ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἐ. πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
Ἐλθωμεν. Ν. 300. ἔ. λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐαρδον γᾶν
Α. 1231. νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔ. ἐς Λακεδαίμονα
Ἐλθών. Α. 267. τὸν δῆμον ἐ. ἀσμενος.
Ν. 89. καὶ μάνθαν' ἐ. ἀν ἐγὼ παραινέσω.
Ἐλθών. Ν. 111. ἐ. διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι ;
Ν. 815. ἀλλ' ἔσθ' ἐ. τοὺς Μεγακλέους κίονας.
839. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐ. ὑπέρ ἐμοῦ μάνθανε.
Σ. 1091. κάπειτ' ἐκεῖσ' ἐ. προκαθεύδει πρῷ πάνυ,
321. μὰν ἐ. ἐπὶ τοὺς καδοὺς.
789. ἐ. διεκρατίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Ει. 722. ὑφ' ἁρματ' ἐ. ἀηρὸς ἀστραπηφορεῖ.
781. ἦν δὲ σε Κορίνθοι ἐ.
Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῷ τις ἐ. τῶν φίλων
788. ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρέστησεν ἐ. οἴκαδε,
949. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐ. ποιήσω δὴ ταδί·
1358. ἀπέλαυσά τἀρ' ἂν ἐγὼ λίβοιμι νῦν ἐ.; ΧΡ. πόθεν;
Α. 413. ἐ. ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάμισσον.
419. ἐ. χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρας ἔχῃ·
1138. οὐκ ἴσθ', ὦτ' ἐ. δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
1149. ἐ. δὲ αὖν ὀπλίτασι τετρακισχίλιοι
Θ. 481. οὐτος πόθῳ μου 'κυνεν' ἐ. ἐν θύραν·
912. ὦ χρόνιος ἐ. σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
Ἐκ. 389. οὐδ' ἀρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐ.; ΧΡ. πόθεν;
704. πάντως οὐδὲν δράσειε ἐ.'
1024. ἢ τῶν φίλων ἐ. τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
Π. 623. ἐ. διακαλύσῃ τι τῶν προῤῥηγμὸν ποιεῖν.
686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐ. ἔχων τὰ στέμματα.
1089. ἐ. ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῖσδ' οὗς ἔχω.
Ἐλθωσι. Β. 578. ἐ. στρεβλοῦσι παλαίσασιν ἀντιλογούντες,
Ἐλίκα. Β. 1321. βόστρυσι ἐ. πανσίστονον.
Ἑλικι. Θ. 1000. εὐπέταλος ἐ. θάλλει.
Ἑλικοβοστρύχοις. Γρ. 314. μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἐ.
Ἑλικτῆρας. Γρ. 309, 14. ὑποδερίδας, ἐ.
Ἑλινύειν. Θ. 598. ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐ. ἐχρῆν,
Ἑλιχμόντο. Σ. 1033. } ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων ἐ.
Ει. 756. }
Ἑλκε. Ι. 107. ἑλκ' ἐ. τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
Ο. 365. ἐ., τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Ἑλκει. Ν. 293. ἐ. πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Ν. 236. ἢ φροντὶς ἐ. τὴν ἰκμὰδ' ἐς τὰ κάρδαμα ;
Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κἀθ' ὡς πρίαν' ὁ μὲν ἔ., ὁ δ' ἀντενέδακε·
Ἐκ. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἔ. σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἔμεγ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
Ἑλκειν. Ν. 1281. ἔ. κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
Ο. 442. μήτ' ὀρχήσεθ' ἔ. μήτ' ὀρύττειν ΧΟ. οὐ τί που
Ἐκ. 1020. ἔ. ἀνατὰ λαβομένας τοῦ παττάλου.
Ἑλκεις. Θ. 618. τί δῆτα μ' ἔ. ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. εἰπέ μοι
Ἐκ. 1037. πού τοῦτον ἔ. σύ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
1050. ἔ., παρ' ἐμοὶ τὼν γραμμάτων εἰρηκότων
Ἑλκετε. Ει. 504. ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὕδεν νῦν ἔ.·
Ει. 469. ἀλλ' ἄγεθ' ἔ. * * καὶ σφώ.
Ἑλκῃς. Ι. 366. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ γάρ, ἤνπερ γε τοῦτον ἔ.
Ἑλκοίμην. Ι. 772. καὶ τὴ κλεάγρᾳ τῶν ὀρχηπέδων ἐ. ἐς Κεραμεικόν.
Ἑλκοιτο. Ει. 452. ἐπὶ τοῦ προχοῦ γ' ἔ. μαστιγούμενος·
Ἑλκομαι. Ἐκ. 1066. χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔ.
Ἑλκόμενον. Ἐκ. 1055. ἐ. ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ,
Ἑλκόμενος. Ν. 1004. οὐδ' ἐ. πρὸ πραγματίου γλισχραντιλογοξέσκεπτρίπτειε·
Ἐκ. 1094. ἐ. εἶμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
Ἑλκοντε. Ἐκ. 1087. ἔ. τοὺς πλωτῆρας ἀπεκναίετε.
Ἑλκοντες. Λ. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι πρέσβεις ἔ. ὑπήνας
Ἑλκουσ'. Ἐκ. 464. ἀλλ' οὐχ ἕ. ἄνδρες ὁμοίως.
Ἐλ. ΑΤΣ. ἀλλ' οἱ Λακωνες, ἀγαθ', ἕ. ἀνδρικῶς.
Ἑλκουσιν. Ει. 481. οὐδ' οἱ Μεγαρῆν δρῶσ' οὐδέν' ἕ. δ' ὕμας
Λ. 727. ἕ. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
Ἑλκύδρια. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἔ. περιαλείφειν.
Ἑλκύσαι. Ει. 328. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐ., καὶ μηκέτι.
Γρ. 277, 1. ἀλλ' εὔχομαι 'γαγ' ἐ. σε τὸν σταθμὸν,
Ἑλκω. Ν. 1218. ἕ. σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
Ει. 470. οὐκουν ἕ. κἀρρᾶτῆμαι
Ἑλκωσιν. Α. 161. ἕ. ἡμᾶς; ΑΤ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Ἐκ. 259. ἐ., ὅ τι δράσει τοτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνιῶ
Ἑλλάδα. Α. 531. ἡστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκίνα τὴν Ἑ.,
Σ. 520. ἤτις ἡ τιμὴ 'στι σοι καρτουμένῳ τὴν Ἑ.
Ει. 59. κατάθου τὸ κήρυμα· μὴ 'κκύρει τὴν Ἑ.
108. Μήδοισιν αὐτὸν προδιδοῦναι τὴν Ἑ.
270. ὁ Θυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑ.
408. τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑ.
Λ. 41. ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑ.
343. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανῶν βυσαμένας Ἑ. καὶ πολίτας,

Ἑλλάδα. Λ. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑ. κοινῇ
Α. 1006. σπονδὰς ποιησώμεθα ποτ' ἀν Ἑ.
Ἑλλᾶδι. Α. 6. διὰ τοῦτο πούργων· ἄξιον γὰρ Ἑ.
Ἑλλάδος. Ι. 1330. διέξατε τὸν τῆς Ἑ. ἡμῖν καὶ τῆς τῆσδε μύναρχον.
Σ. 577. καὶ τἀγαθὰ μὲν μίμησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑ. ἄρχειν.
Ει. 1082. ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑ. ἄρχειν ;
Ο. 409. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑ.
Λ. 29. οὕτω γε λεπτὼν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑ.
Β. 1285. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑ. ἥβας,
Π. 463. οἱ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑ.
Ἑλλάνιε. Ι. 1253. Ἑ. Ζεῦ, σὺν τῷ νικητήριον.
Ἑλλάνων. Α. 773. αἱ μὴ 'στιν οὕτοσ χώρισ Ἑ. νόμῳ.
Ἕλλας. Σ. 306. πῖδα χρησταῖν τινα νῶν ἡ πόρον Ἕ. ἰρὸν εἰπεῖν ;
Ἕλλας. Ει. 646. ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἕ. ἀν
Ο. 998. ἰν οἶδεν Ἕ. χὐ Κολωνὸς. ΠΕ. εἰπέ μοι,
ἑλλίβορον. Σ. 1489. σφόγγυλος ἀχεῖ. ΞΑ. πῖθ' ἑ.
Γρ. 309, 6. τρυφοκαλάσιρων, ἑ. κεκρυφαλον,
ἑλλείψουσιν. Α. 673. οὐδὲν ἑ. αὐτοι λισποῦν χειρουργίας,
Ἕλλην. Γρ. 284, 2. μὰ Δί' οὐδὲ γ' Ἕ., ὅσον ἐμαυγὲ φαίνεται.
Ἕλληνας. Ει. 911. πάντας Ἕ. δακρύσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.
Ει. 866. ἔσωσα τοὺς Ἕ.. ὦστ'
996. μίξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕ.
Λ. 1134. Ἕ. ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
Π. 584. ἴνα τοὺς Ἕ. ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
Ἕλληνες. Ει. 292. νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕ., καλὸν
Ἑλληνικῆν. Ο. 148. Ἕ. δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν ὑρᾶσαι ;
Ἑλληνικὼν. Α. 115. Ἕ. γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοιἱ,
Ἑλληνίς. Φ. 907. Ἕ. εἰ τὶ ἡ 'πιχωρία γνωτ' ;
Φ. 908. Ἕ. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
Ἑλλήνων. Ι. 797. ἵνα γ' Ἕ. ἀρξῇ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
Ι. 838. μέγιστοσ Ἕ. ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
1333. χαίρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἕ.· καὶ σοι ξυγχαίρομαι ἡμεῖς.
Ν. 430. τῶν Ἕ. εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοιαν ἄριστον.
Ει. 93. ὑπὲρ Ἕ. πάντων πέτομαι,
105. ἱρησόμενος ἐκεῖσον Ἕ. πέρι
Ο. 499. ἱκτίνος δ' οὖν τῶν Ἕ. ἥρχεν τότε κἀβασίλευε.
500. τῶν Ἕ.; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτοι πρῶτοσ βασιλεύειν
509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἕ., Ἀγαμέμνων ἡ Μενέλαος,
Α. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἕ. τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
Β. 1004. ἀλλ' ὦ πρῶτοσ τῶν Ἕ. πυγνώσας ῥήματα σεμνὰ
Ἑλλησι. Α. 529. Ἕ. πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕ. γενήσει,
Α. 554. οἷμαί ποτε δυσαμᾶς ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕ. καλεῖσθαι.
Β 724. ἐν τε τοῖς Ἕ. καὶ τοῖς βαρβάροισι πατταχοῦ,
Ἑλλησιν. Ει. 204. Ἕ. ὀρησιθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
Ει. 436. Ἕ. ἁρῷαι πᾶσι πολλὰν ἀάγαθὼν,
1321. διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕ.,
Π. 878. ἅπασι τοῖς Ἕ. ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
ἑλλιμενίζεις. Γρ. 392. ἑ. ἢ δεκατεύεις.
ἑλξεῖ. Π. 955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἑ. θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
ἑλξετ'. Λ. 459. οὐχ ἑ.. οὐ παύσετ', οὐκ ἀπῇξετε ;
ἑλξω. Ι. 710. ἑ. σε πρὸ τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
Ι. 711. κἀγὼ δέ σ' ἑ. καὶ διαβαλῶ πλείονα.
ἑλοῖορέιτο. Θ. 650. ἡμῖν ἑ. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγὼ,
ἑλοιδορεῖν. Ν. 62. περὶ τοὐνόματοσ δῆ 'ντεῦθεν ἑ.·
ἑλόντες. Ν. 591. ἢν Κλέωνα τὸν λάβῃν δώρων ἑ. καὶ κλοπῆς,
Σ. 1098. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μῆδων ἑ.,
ἑλοῦ. Ν. 1336. ἑ. δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ἑλοῦμεν. Π. 657. ἔπειτ' ἐν. ΓΥ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἑλουσαν. Λ. 401. ἑ. ἡμᾶς, ὥστε θαλματίδια
ἑλούσατ'. Π. 85. δε οὐκ ἑ. ἐξ ὅτουτεφ ἐγίνετο.
ἑλουσεν. Λ. 19. κατέκλινεν, ἡ δ' ἑ., ἡ δ' ἐξάμισεν.
ἑλπίδ'. Π. 212. ἔχω τὴν ἀγαθὴν ἑ. ἐξ ὧν εἶπε μοι
ἐλπίδα. Σ. 305. καθίσῃ νῦν, πόθεν ὦνησόμεθ' ἄριστον ; ἔχεις ἐ.
ἐλπίδας. Ν. 1500. ἦν ἡ ἐμανὴ μοι μὴ πρὸῳ τὰς ἐ.,
Ει. 794. καὶ γὰρ εἴρασχ' ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐ.
ἐλπίδες. Θ. 1009. ἐα· θεοὶ, Ζεῦ σώτερ, εἰσὶν ἐ.
ἐλπίδοσ. Θ. 870. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιοίσης ἐ.
ἐλπίδων. Γρ. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτὼν ἐ. ἀχεῖσθ' ἄρα·
ἐλπίς. Ι. 1244. λεπτὴ τις ἐ. ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
Θ. 946 κοὐκ ἔστιν ἐτ' τὶ ἐ., οὐδεμία σωτηρία.
ἐλπίσῃς. Θ 195. ἔγαγε. ΑΓ. μὴ νυν ἐ. τὸ σὸν κακὸν
ἔλσῃ. Α. 105. δ δ' ἐμὸς γα, κἀν ἐκ τἀι ταγὰς ἑ. πόκα,
ἑλσοιμ'. Α. 118. ἑ., ὅπα μέλλοιμ' γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ἑλσῶν. Α. 1081. παντὰ τὶ ἑ. ἀμὰν εἰράναν σέτω.
Ἑλύμνιον. Ει. 1126. οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἑ.;
ἑλυμος. Γρ. 351. ἑ. ;
ἑλχ'. Ι. 107. ἑ. ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου,
ἕλω. Ν. 845. πότερα παραναίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕ.,
ἑλωβᾶθ'. Ι. 1408. ἰν' ἴδωσιν αὐτὸν, εἰς ἐ., οἱ ξένοι.
ἑλωνται. Ι. 201. αἴ κα μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἕ.
ἐμ'. Α. 291. σπεισάμενοσ εἶτα δύνασαι πρ.ὸ ἑ. ἀποβλέπειν. κ.τ.Λ.
ἐμά. Α. 775. ἑ. ναι· σὺ δέ νυν εἴμεναι τίνοσ δοκεῖς;
Α. 910. ταυτὶ τίνοσ τὰ φορτὶ ἐστί; ΒΟ. τοῦ· ἑ.
ἐμαθε. Β. 153. τὴν πυρρίχην τις ἑ. τὴν Κιννησίου.
Γρ. 3, 1. ἀλλ' οὐ γὰρ ἑ. ταῦτ' ἐμοὶ πέμποντοσ, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐμαθεν. Ν. 876. καίτοι τἀλάντου τοῦτ' ἑ. Ὑπέρβολοσ.
ἐμαθες. Ν. 852. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἑ. τὰ δεξιὰ
Σ. 1260. ὧν ἑ. ἐν τῷ συμποσίῳ κἀτ' ἐς γέλων
Ἐκ. 242. πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἑ., οὕτω καλῶς ;
Π. 905. τί δαί; τέχνην τιν' ἑ.; ΣΤ. οὐ μὰ τὸν Δία.
ἐμαθον. Ο. 378. αὐτὸς' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἑ. ἐχθρῶν κοὐφίλων
Ο. 1363. ἀλλ' οἴσπερ αὐτὸς ἕ. ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
ἐμαί. Θ. 776. ὦ χεῖρες ἑ.,
ἐμαίνομην. Ν. 1476. οἶμαι παραοῖας' ὡς ἐ. ἅρα,
ἐμαῖς Α. 1197. κἀτ' ἐχχανεῖται ταῖς ἑ. τὐχαισιν.
Α. 332. ἀραμένη, ταῖσιν ἑ.
Ἐκ. 48. ὅσα Σκίρισ ἔδοξε ταῖς ἑ. φίλαις.
ἐμάν. Α. 816. Ἐρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἑ.
Ο. 241. ἀνὸσατε πετόμενα πρὸς ἑ. ἀοιδὰν·
Α. 263. κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἑ. λαβεῖν,
Β. 213. φθεγξόμεθ', εὔγηρυν ἑ. ἀοιδὰν,
ἐμάνθανεν. Ει. 633. τὸν τρόπον πολυόμενοσ τὸν αὐτὸν οὐκ ἐ.,
ἐμάνθανεν. Ι 1233. ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐ. ;
ἐμάς. Α. 232. μήποτε ταῦσιν ἔτι τὰς ἑ. ἐμπτόλοις.
Ν. 559. τὰς εἰσοῦν τὰν ἐγχελίαν τὰς ἑ. μιμούμενοι.
Ει. 317. ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἑ. ἰοῦ ἰοῦ.
Ἐκ. 344. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἑ.
ἐμᾶς. Ο. 1070. ἔστιν ὑπ' ἐ. πτέρυσι ἐν φοναῖς ὄλλυται.
Ο. 1316. κατέχουσι δ' ἕρωτες ἑ. πόλεως.
Β. 675. Μούσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἑ.,
ἐμαντεν. Π. 305. μεναμένεν σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἑ. αὐτοῖς
ἐμαντῆ. Φ. 477. ξύνοιδ' ἑ. πολλὰ δεῖν' ἐκεῖνο δ' οὖν
ἐμαντῆν. Ἐκ. 880. ἄρχὸς, μανομένην τι πρὸς ἑ. μέλοσ,
Ἐκ. 931. ᾤδω πρὸς ἑ. Ἐπιγόνεια τὠμῷ φίλῳ.
ἐμαντῆς. Α. 116. δοὺναν ἑ. παρταμοῦσα θῆμισυ.
Α. 683. λύσαν τὴν ἑ. ὦν ἐγὼ δῆ, καὶ ποιῆσω
1125. αὐτὴ δ' ἑ. οὐ κακὸν γρύμψης ἔχων
Β. 1347. ἑ. ἔργοισι,
Ἐκ. 1037. ποὶ τοὐτον ἕλκεις σύ; ΓΡ. Α. τὸν ἑ. εἰσάγω.
ἐμαντόν. Α. 377. αὐτὸς τ' ἑ. ὑπὸ Κλέωνοσ ἄπαθον
Ι. 433. κατὰ κόμ' ἑ. οὐρίον, κλάων σε μακρὰ κελεύσας.
1098. καὶ νὺν ἑ. ἐπιτρέπω σοι τουτονί
1259. Ἀγοραικρίτῳ τοίνυν ἑ. ἐπιτρέπω,
Ν. 1204. ὡστ' εἰς ἑ. καὶ τὸν υἱὸν τουτονί
Σ. 786. ὀτιῆ κατ' ἑ. κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
Α. 610. ἑ. ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
Θ. 172. ἑ. ἐθεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν ;
217. ἢ μὴ 'πιδιδῶν' ἑ. ὥφελὼν ποτε.
651. εἰς οἴ' ἑ. εἰσκεκλῖσα πράγματα.
Β. 43. καίτοι δάκνω γ' ἑ. ἀλλ' ὅμως γελῶ.
53. τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑ. ἐξαίφνης πόθοσ
907. καὶ μὴν ἑ. μέν γε, τὴν ποίησιν αὐτὸ εἶμι.
Ἐκ. 1060. ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἑ.· εἰ δὲ μή,
Π. 781. ἀκων ἑ. τοῖς ποιηροῖς ἐνεδίδουν·
Γρ. 96. οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι βρῦν κοὐχὶ λέληθ' ἑ.
ἐμαυτοῦ. Α. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἑ. καρδίαν,
Ν. 1217. ὅτε τῶν ἑ. γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
Σ. 357. ἤβαν γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἑ.,
1004. δρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμοῦ τ'. πανταχοῖ,
1354. νὺν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἑ. χρημάτων.
Ει. 880. σκηνὴν ἑ. τῷ πέει καταλαμβάνω.
Ἐκ. 863. ἔγαγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑ. γείτονας
Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑ. συμφορᾶς,
911. οὐ γὰρ προσήκει τῷ ἑ. μοι πόλιν
ἐμαυτῷ. Α. 268. σπονδὰς ποιησάμενοσ ἑ.
Α. 817. οὕτω μ' ἀποδοῦσθαι τὰν τ' ἐ. ματέρα.
969. ἐγὼ δ' ἑ. τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
1138. ἐγὼ δ. ἑ. τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
Ν. 434. ἀλλ' ὅσ' ἑ. στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήσται διολισθεῖν.
Σ. 999. πῶς οὖν ἑ. τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
1265. πολλάκις δῆ 'δοξ' ἑ. δεξιὸς πεφυκέναι,
Β. 9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθοσ ἐπ' ἑ. φέραν,

ἐμαυτῷ. Π. 43. πείθειν δ' ἐ. ξυναπολοιθεῖν εἴσαθε.
ἐμαχίσατ' Σ. 1383. Ἐφουδίων ἐ. Ἀσκώνδη καλῶς,
ἐμάχετό. Σ. 1190. ἀλλ' οὔν λέγειν χρή σ' ὡς ἐ. γ' αὐτίκα
ἐμαχόμεσθ'. Σ. 1082. ἐ. αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίῃν πεπωκότες,
ἐμβα. Β. 377. ἀλλ' ἐ. χᾶπαξ ἀρεῖς
Ev. 478. ἐ. χώρει.
ἐμβᾶδ'. Ev. 633. ὅταν ἐ. ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, κἄτ' ἐπιτήρει,
ἐμβάδας. Ι. 575. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐ. τοσουτονεὶ δύνασθαι,
Ν. 858. τὰς δ' ἐ. ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σύ;
Σ. 103. «ὤβυς δ' ἀπὸ δυρηστοῦ κέκραγεν ἐ.,
275. ἐ., ἢ προσίκοιμ' ἐν
1157. ἄγε νυν, ἀποδοῦσ τὰς καταρᾶτους ἐ.,
Ev. 314. τὰς ἐ. ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
342. κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐ.
ἐμβάδια. Π. 847. τὰ δ' ἐ; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ἐμβαδίοις. Π. 941. τοῖς δ' ἐ. τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
ἐμβάδων. Ι. 872. ζώνησ πτιμένοις ἐ. τουτὶ φορεῖν ἔδομαι.
ἐμβάδων. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὑφαλμοῖσιν αἰῶν τῶν παλαιῶν ἐ.
ἐμβαινε. Β. 188. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἐ. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεις;
ἐμβαλε. Ι. 1083. Κυλλήνην ὀρῶσ, ὁτιή φησ', ἐ. κυλλῆ.
Σ. 331. εἰς ὀξάλμην ἐ. θερμὴν·
ἐμβαλέ. Β. 754. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἐ. μοι τὴν δεξιὰν,
ἐμβαλεῖ. Ι. 602. ἐμβαλώστες ἀνεβρύσαν, ἱππαπαῖ, τίς ἐ.;
Α. 1212. οὐμὸς αὐτοῦ ἐ.
ἐμβαλεῖν. Α. 573. ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐ.;
Α. 1077. ἤγγελλε λρατὰ ἐ. Βοιωτίοις.
Ν. 1450. τὸν ἐ. ἐς τὸ βάραθρον
Π. 1109. ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐ.
ἐμβάλῃς. Ν. 1489. ἕως ἂν αὐτοῖς ἐ. τὴν οἰκίαν·
Β. 206. κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐ. ἅπαξ. ΔΙ. τίνων;
ἐμβαλλε. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἐ. πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
ἐμβάλλει. Σ. 554. ἐ. μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφύων·
ἐμβάλλεσθε. Εἰ. 1312. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐ. τῶν λαγῴων·
ἐμβάλλετον. Ει. 1307. ἀλλ' ἀνδριῶν ἐ.,
ἐμβαλλόμενον. Α. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐ. πίλον λέκιθον παρὰ γραῦς·
ἐμβάλοι. Α. 511. σείσαι ἅπασιν ἐ. τὰς οἰκίας·
ἐμβάλοιμί. Β. 574. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ βάραθρον ἐ. σε.
ἐμβαλόντα. Ev. 405. τιθύμαλλον ἐ. τοῦ Λακωνικοῦ
ἐμβαλοντες. Α. 679. στέφανον γέροντας ἀνδρας ἐ. ἐς γραφὰς
Ι. 375. καὶ νὴ Δί' ἐ. αὐ-
602. ἐ. ἀνεβρύσαν, ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
Εἰ. 631. ἐ. ἐρεύδομεν κυβέλην ἀπώλεσαν.
ἐμβαλῶ. Ι. 1362. ἄφες μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐ.,
Θ. 222. ὤμοι. ΕΥ. τί κέκραγας; ἐ. σοι πάτταλον,
ἐμβαλώμεν. Ν. 1460. ἕως ἂν αὐτὸν ἐ. ἐς κακὸν,
ἐμβαλὼν. Εἰ. 609. ἐ. σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
Π. 717. καταπλαστὸν ἐνεκέρησε τρίβων, ἐ.
Fr. 10. ἡ χόνδρον ἕψων, εἶτα μνᾶν ἐ.
ἐμβαπτόμενος. Fr. 205. εἰς ὄξος ἐ. ἡ λεπτοὺς ἅλας.
ἐμβᾶς. Ν. 719. φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐ.·
Ο. 202. δεινὰ γὰρ ἐ. αὐτίκα μὰλ' ἐς τὴν λόχμην,
266. ἐ. ἐπᾶξε, κεραβαΐον μιμούμενος,
Β. 1409. ἐ. καθήσθω σελλαδῶν τὰ βιβλία·
Ev. 507. μιπτεῖτε χλαίνας, ἐ. ἐκποδὼν ἴτω,
850. ἐ. δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρμμένος.
Π. 759. ἐ. γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἐμβᾶσιν. Ι. 321. πῆν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐ.
Ι. 870. ταῖς ἐ., φάσκων φιλεῖν; ΔΙΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Ev. 47. σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐ.; καί μοι δοκεῖ
ἐμβάῃω. Εἰ. 959. φέρε δή, τὸν ἁλίον τοῦ' ἐ. λαβών.
ἐμβῇ. Α. 1203. εἶα μᾶλ' ἐ.
ἐμβλέπειν. Fr. 393. ἐρημον ἐ.·
ἐμβολὴν. Fr. 496. χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐ.
ἐμβολον. Fr. 301, 3. οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐ.
ἐμβραχύ. Σ. 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐ.
Θ. 390. τοῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐ.
ἐμβρύοια. Fr. 476, 4. πῦον, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐ.
ἐμέ. Α. 248. κεχαρισμένος σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐ. κ.τ.λ.
Α. 361. πάνυ γὰρ ἐ. γε πάσας ὁ τι φρονεῖν ἔχει. κ.τ.λ.
ἐμεγ'. Ev. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἔ., ἀλλ' ἔμπουσά τις.
ἐμεῖν. Α. 587. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐ.;
ἐμελ'. Ev. 641. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἐ. οὐδὲν
ἐμελεν. Ev. 459. ἆ ποῖσιν ἀστοῖς ἐ.; ΧΡ. οὗτω ταῦτ' ἔχει.
ἐμέλησεν. Α. 502. ἡμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐ.;
ἐμελλ'. Β. 518. ἐ. ἀφαιρεῖν χὴ πράττεζ' εἰσήρετο.
ἐμελλε. Θ. 1177. ἡ παῖς ἐ. προμελετᾶν, ὦ τοξότα,
ἐμελλεν. Β. 791. νυνὶ δ' ἐ., ὡς ἔψη Κλειδημίδης,
ἐμέλλετ'. Α. 347. ἐ. ἀρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοῦν,
ἐμέλλετόν. Π. 103. ἐ. μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
ἐμέλλομέν. Σ. 460. ἀρ' ἐ. τοῦ' ὑμᾶς ἀποσοβήσεν τὴ χρόνῳ.
ἐμέλλομεν. Σ. 1092. ῥᾷιν εὖ λέξειν ἐ. τοῦτ', οὐξὶ
ἐμέλλον. Ι. 267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐ. ὡς δίκαιον ἐν πόλει
Ν. 1301. φεύγεις; ἐ. σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
Β. 268. ἐ. ἄρα παίσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.
Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἐ. εἶτ' ἀνέῳξᾶς με φόβασα.
ἐμέτρησ'. Ο. 1130. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐ. αὖτ' ἐγὼ,
ἐμέτρησε. Ν. 148. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐ.; ΜΔ. δεξιώτατα.
ἐμῇ. Α. 5. πλὴν ἥ γ' ἐ. κωμῆτις ὀδ' ἐξέρχεται.
Θ. 609. ἐχουσα; ΓΤ. Δ. τιτθὴ νὴ Δί' ἐ. ΜΝ. διοίχομαι
ἐμήν. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κλεοὺς Φαιναρέτην τήδην ἐ.
Α. 357. κἀτοι φιλῶ γε τὴν ἐ. ψυχὴν ἐγώ.
Ι. 1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐ. κίστην ἰὼν
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐ. ἔξει τέχνην·
Ν. 780. πρὶν τὴν ἐ. καλεῖσθ', ἀπαγξάμην τρέχων.
Σ. 646. τὴν γὰρ ἐ. ὀργὴν πεπᾶ-
983. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐ.
1071. εἰ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, νῦν ἐ. ἰδὼν φύσιν
Εἰ. 231. ἀλλ' εἶμ' καὶ γὰρ ἐξείνας, γνώμην ἐ.,
Ο. 203. ἔπειτ' ἀνεχείρας τὴν ἐ. ἀηδόνα,
642. εἰσέλθετ' ἐς νεοσσιὰν γε τὴν ἐ.
1264. μηρέτι τὴν ἐ. διαπρᾶν πόλιν,
Α. 1214. τὴν ἐ. ἀλλ'
Θ. 569. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐ.,
918. σὺ τὴν ἐ. γυναῖκα κολεύεις ἐ.,
Β. 886. Δήμητερ ἡ φρέασα τὴν ἐ. φρένα,
Ev. 153. νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐ., μὰν
349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐ.!
922. τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐ.
959. ἐ. τὴν ἐ. ἐκίσσεται.
968. ἐ. τὴν ἐ. ἐκίσσεται.
969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐ. ἀνάγκην
990. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐ. πρῶτον θύραν.
Π. 951. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐ.
1007. ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐ.
ἔμηνεν. Θ. 561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ἂν φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἐ.,
ἐμῆς. Α. 211. οὐκ ἀν ἐπ' ἐ. γε νεόττοις, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
Α. 719. ὄρα μὲν ἀγορᾶς εἶσιν οἶδε τῆς ἐ.
1123. καὶ τῆς ἐ. τοὺς κριβανίτας ἐκφερε.
Ι. 719. καὶ νὴ Δί' ὑπὸ γὰ δεξιότητα τῆς ἐ.
Ν. 772. τὰ γράμματ' ἐκτήξεμεν τῇ ἐ. δίκῃ;
Ο. 368. τῆς ἐ. γυναικὸς οὔτε ξυγγενὴ καὶ φυλέτα;
456. παραλειπόμενον ὑπ' ἐ. φρενὸς ἀξυνέτου
744. δι' ἐ. γένοιο ξυοῦσ μελέων
Ev. 1126. τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στὶ, τῆς ἐ. κεκτημένης.
Π. 776. τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐ. ὁμιλίας
ἐμηχανῶντ'. Εἰ. 621. πάντ' ἐ. ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
ἐμίν Α. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐ. τὰν γαστέρα·
Ο. 928. δὸς ἐ. ὃ τι πρῶ-
930. πρόφραν δόμεν ἐ. τεῖν.
ἐμιτροφόρουν. Θ. 163. ἐ. τε καὶ δίεκναν Ἰωνικῶς,
ἐμμελείᾳ. Σ. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐ. κονδύλου.
ἐμμελέστερον. Ev. 807. αὖτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐ.
ἐμμένει. Ev. 1120. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐ. πολὺν χρόνον·
ἐμνησθην. Ι. 1277. αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἄνδρὸς ἐ. φίλου.
ἐμνήσθης. Ν. 926. ἦν ἐ. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεως θ',
ἐμοί. Α. 51. ἀδάματος εἰμ' ἐ. ὁ ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ κ.τ.λ.
Α. 583. ἰδοὺ. ΔΙ. παράδες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐ. κ.τ.λ.
ἐμοιγ'. Ν. 368. ἀλλὰ τίν' ὦες; τουτὶ γὰρ ἐ. ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων. κ.τ.λ.
ἐμοιγε. Α. 769. ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἀδ'; ΔΙ. οὐκ ἔ. φαίνεται. κ.τ.λ.
ἐμοιγέ. Σ. 912. ἢ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἐ. τοι κ.τ.λ.
ἐμοῖς. Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπίδετο τοῖς ἐ. οὐδὲν λόγοις,
Ν. 560. ὅστις οὐν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐ. μὴ χαιρέτω·
561. ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐ. εὐφραινησθ' εὐρημασιν,
959. ἢν πέρι τοῖς ἐ. φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
Ο. 374. ἢ φράσειαν, ὅστις ἐχθρὸ τοῖσι πᾶσι τοῖς ἐ.;
ἐμοῖσι. Εἰ. 1229. παῖσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐ. χρήμασιν.
ἐμοῖσιν. Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνίων ἂν ἴσώσῃ τοῖσιν ἐ.·
ἐμοίχευσάς. Ν. 1076. ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐ. τι, κἄτ' ἐλήφθης·
ἐμόλετον. Fr. 560, 1. τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐ. βίον

ἔμολον. Ο. 404. καὶ πόθεν ἔ.,
Λ. 984. ἔ. ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
ἐμόν. Α. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἔ. δῆμον πεθῶν,
Ι. 108. ὦ βαίμων ἀγαθέ, σὺν τὸ βούλεσθαι, οὐκ ἔ.
499. κατὰ νοῦν τὸν ἔ., καί σε φυλάττοι
958. οὐ τὸν ἔ. εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεονύμου.
1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐ.
Ν. 197. αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐ.
440. τουτὶ τό γ' ἐ. σῶμ' αὐτοῖσιν
Σ. 649. ἢν μὴ τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἔ. θυμὸν κατερίζει.
Ο. 212. τὸν ἔ. καὶ σὸν πολύθεκταρον Ἰτυν
601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἔ. πλὴν εἴ τις δρ' ὄρνις.
Ο. 74. οὐ χρὴν σε κρύπτειν, ὥστα κρᾶσ τὴν ἔ.
248. οἰμωξεῖαρ' εἴ τις τὸν ἔ. πρακτὸν πλινεῖ.
619. τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝ. τὸν ἔ. ἄνδρα πυνθάνει;
901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἔ. ἐν Τροίᾳ πόσιν.
1048. ὦ κατάρατοι ἐγὼ· τί ἔ. οὐκ ἐπίψεται
1172. ἔ. ἔργον ἐστὶν· καὶ σὺν. ἀλαβόντ. ἄ σοι
Β. 105. μὴ τὸν ἔ. οἴκει νεῶν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
219. χἠρεῖ κατ' ἔ., τέμενος λαῶν ὄχλος.
892. αἰθὴρ, ἔ. βόσκημα, καὶ γλάτττης στρόφιγξ,
1516. τὸν ἔ. παράδοσ Ἑρμοκλεῖ τηρεῖν,
1522. μηδέποτ' ἔν τοῖς θέοσιν τὸν ἔ.
Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἔ. ἴδρῦτα καὶ φειδωλίαν
952. φίλον ἐ., δεῦρό μοι
972. ὦ χρυσοδαΐδαλτον ἔ. μέλημα, Κύπριδος ἔρνος.
Π. 33. τὸν ἔ. μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
548. οὐ μὲν οὐ τὸν ἔ. βίον εἰρηκας, τὸν τῶν πτηνῶν δ' ὑπερκόσμου.
ἐμός. Α. 333. ὡς ἀπωλλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐστ' ἐ.
Ν. 1161. πρόβολοι ἐ., σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
Λ. 102. ἁ γοῦν ἐ. ἀνὴρ τέτρετ' μήνας, ὦ πάλαι,
104. ὁ δ' ἐ. γε τελέοις ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
105. ὁ δ' ἐ. γε, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἅλῃ πύκα,
Ο. 1165. δδ' ἐστὶν, οὐν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐ.
ἐμοῦ. Α. 216. σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐ. τότε διωκόμενος κ.τ.λ.
ἐμοῦδόκει. Π. 736. τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐ.
ἐμούς. Ι. 845. ἀπαζέσανταο τοὺς ἐ. ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
Β. 1201. ἀπὸ λιγκιθίου σὺν τοὺς ἐ.; ΑΙ. ἐνοὺς μόνου.
Εκ. 733. πολλοὺς κἄτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐ.
ἐμπαίζει. Θ. 975. ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐ. τε καὶ
ἐμπαίζειν. Γr. 108. c. ἐ.
ἐμπεδοῦσα. { Α. 233. / 234. } ταῦτ' ἐ. μὲν ἥοιμ' ἐντεινεῖ·
ἐμπειρος. Β. 811. ἐπέτρεψαν, ὅτιὴ τῆς τέχνης ἔ. ἦν.
ἐμπέπηγέ. Α. 1226. λόγχῃ τις ἐ. μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
ἐμπεπληγμένη. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐ.
ἐμπεποιημένη. Ο. 1301. ὄπου χειλιδὼν ἦν τις ἐ.
ἐμπεπρημένης. Σ. 36. ἔχουσα φωνὴν ἐ. ὑός.
ἐμπεπῆσθαι. Α. 322. πρὶν ἐ. Καλυκὴν
ἐμπέπτωκέ. Σ. 203. πόθεν ποτ' ἐ. μοι τὸ βιβλίον;
ἐμπεπτωκότες. Εκ. 142. καὶ δοιδοῦσιν γ' ὕπνῳ ἐ.,
ἐμπέσῃ. Α. 858. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐ.
ἐμπέσοι. Π. 180. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος. ΧΡ. ἐ. γέ σοι.
ἐμπέσοιμεν. Α. 309. ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐ.
ἐμπεσόντα. Β. 904. ἐ. συσκεδᾶν πολ-
ἐμπεσών. Σ. 120. ἄρας ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐ.
Β. 945. εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὃ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐ. ἔφυρον,
ἐμπεφορβιωμένον. Ο. 861. οὐπω κόρακ' εἶδον ἐ.
ἐμπέφυκε. Εκ. 901. τὸ τριφερὸν γὰρ ἐ.
ἐμπίδας. Ν. 157. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐ.
Ο. 245. ἐ. κἀστρεῖ, ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἐμπίδος. Ν. 159. τί δῆτ' ἐκείνοι εἶπε περὶ τῆς ἐ.;
Ν. 160. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐ.
168. ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐ.
Λ. 1031. ἢ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐ. ἐνεστί σοι.
ἐμπίδων. Ν. 165. ἀάπτυχ' ὁ πρωκτὸς ἐστιν ἄρα τῶν ἐ.
ἐμπιεῖν. ΕΙ. 1143. ἐ. ἐμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἐμπίῃ ΕΙ. 1156. ὡς ἀν ἐ. μεθ' ἡμῶν,
ἐμπίπλαμαι. Α. 447. εὖ γ' οἶον ἦδη ῥηματίων ἐ.
ἐμπίπλη. Ο. 1310. καὶ τοὺς κορίνους ἅπαντας ἐ. πτερῶν·
ἐμπιπράναι. Ν. 1484. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐ. τὴν οἰκίαν
Λ. 311. ἐ. χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
ἐμπίπρατε. Θ. 749. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. ΜΝ. πάνυ γ' ἐ.·
ἐμπίπτουσαι. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα·
ἐμπῖς. Α. 1032. οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐ. ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
ἐμπλῆθ'. Α. 235. { εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐ. ἡ κύλιξ. / 236. }
ἐμπλήμενος. Ι. 935. ἐ. φθαίης ἐτ' εἰς
Σ. 424. ξυσταλεὶς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐ.,
Εκ. 56. ἔβρυτε, τραχίδων ἐσπέρασ ἐ.
Π. 892. διαρραγείης, μηδενὸς γ' ἐ
ἐμπλῆμην. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνου οὐκ ἂν ἐ. λίθοις.·
ἐμπλησαμένη. Α. 327. νῦν δὴ γὰρ ἐ. τὴν ὀδρὰν κνεφαίᾳ
ἐμπλησάμενος. Σ. 380. δῆσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐ. Διοπείθους.
ἐμπλήσετε. Εκ. 1042. τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐ.
ἐμπλησθείς. Ν. 386. ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐ. εἶτ' ἐταρ-
ἀχθῇς
Ο. 789. κατ' ἄν ἐ. ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
ἐμπλησθῆναι. ΕΙ. 1000. ἐ. μεγάλων, σκορόδων.
ἐμπλησθῶσ'. Ν. 376. ὅταν ἐ. ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
ἐμπλῆσαι. Σ. 603. ἐ. λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
ἐμπνέω. Θ. 926. οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ', ἡνπερ ἐ.,
ἐμποδίζῃ. Α. 359. ἡν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐ.
ἐμποδίζων. Ι. 755. κέχηνεν ὥσπερ ἐ. ἰσχάδας.
ἐμπόδιόν. Α. 531. περὶ τὴν κεφαλὴν· μὴ νυν ζῴην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐ. σοι.
ἐμποδών. Σ. 247. μὴ που λαβὼν τις ἐ. ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ.
ΕΙ. 315. ἐ. ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἐκκυλίσαι.
473. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐ. καθήμενος.
Εκ. 858. οὐ τοὐμῶν, ὦ τάν, ἐ. ἔσται. ΑΝ. Α. τί δή;
ἐμποιεῖν. Εκ. 154. ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐ.
ἐμπολᾷ. ΕΙ 448. ἵν' ἐ. βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ἐμπολαῖον. Π. 1155. ἀλλ' ἐ. ΚΑ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
ἐμπολήν. Α. 930. ξένῳ καλῶς τήν ἐ.
ἐμπολήσαντές. ΕΙ. 563. ἐ. τι χρηστὸν εἰς ἀγρὼν ταρίχιον.
ἐμπολᾶ. ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ πεττήκοντα δραχμῶν ἐ.
Γr. 295. ἐ. Διοσκόρου.
ἐμπολῶμεν. Θ. 452. ὥστ' οὐκέτ' ἐ. οὐδ' εἰς ἥμισυ.
ἐμπορευόμαν. Α. 754. ὅπα μὴν ἐγὼν τηνῶδεν ἐ.,
ἐμπορευτέα. Α. 480. ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐ.
ἐμπορίαν. Ο. 718. πρὸς τ' ἐ. καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμων ἀνδρός·
ἐμπορίας. Ο. 594. τάς τ' ἐ. τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν.
ἐμπορικά. Α. 972. οἵ' ἔχει σπεισάμενος ἐ. χρήματα διεσπολᾶν,
ἐμπορος. Εκ. 1027. ἀλλ' ἐ. εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Β. κλάων γε σύ.
Π. 521. ἐ. ἤκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείσταν ἀνδραποδιστῶν.
904. ἀλλ' ἐ.; ΣΤ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
1179. ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἐ.
Ἔμπουσα. Β. 293. Ἔ. τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἐμπουσά. Εκ. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἔμε', ἀλλ' ἔ. τις.
ἐμπρέπων. Ν. 605. Βάκχαις Δελφίσιν ἐ.,
ἐμπρήσειεν. Α. 918. αὐτῇ γὰρ ἐ. ἂν τὰ νεῴμιον.
ἐμπρησθείς. Β. 859. σὺ δ' τοῦνὸς ὥσπερ πρίνος ἐ. βοᾷς.
ἐμπρήσομεν. Θ. 749. ἐ. τοίνυν σε. ΜΝ. πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
ἐμπρησον. Λ. 381. ἐ. αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὺν ἔργῳ, ὀχελῶε.
ἐμπρήσωμεν. Α. 269. μᾶν πυρὰν ἠήρασται ἐ. αὐτόχειρες
ἐμπροσθεν. Σ. 871. ἐ. οὔτοσ τῶν θυρῶν,
ἐμπυρεύσων. Α. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐ.;
ἐμπυρεύων. ΕΙ. 1137. τὴν τε φηγὸν ἐ.,
ἐμφανές. Α. 291. κατ' οἶκον ἐ. κακὼν,
ἐμφανῆς. Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννὶς ἐστιν ἐ.;
Σ. 733. παρὼν ἐ.
Θ. 682. εἴ τι δρᾷη, πᾶσιν ἐ. δρᾷν ἐ·
ἐμφανῶς. Α. 312. ἐ. ἤδη πρὸς ἡμᾶς· εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;
Ν. 611. ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐ.
ἐμφερέστατα. Γr. 49. Ι. ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐ.
ἐμφερεστάτους. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφῷν ἐ.
ἐμφερῆς. Ν. 502. τῷ τῶν μαθητῶν ἐ. γενήσομαι;
ἐμῶν. Α. 210. ἐκπέφευγ', οἰκεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐ.
Α. 227. οἵοι παρ' ἐμοῦ πλέκοιν ἐξεδοποὺς αὔξεται τῶν ἐ. χωρίων·
306. τῶν δ' ἐ. σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
1203. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐ. κακῶν.
Ι. 961. πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐ.
962. καὶ τῶν ἐ. νυν. ΚΑ ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
Ν. 33. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξῄλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐ.
121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐ. εἶδει,
522. καὶ ταύτην σοφάτατ' ἔγειν τῶν ἐ. κωμῳδιῶν,
1265. ὑπνῶν ἐ.· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

ἐμῶν. Σ. 1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐ.,
Ο. 229. ἴτω τις ὧδε τῶν ἐ. ὁμοστέρων·
540. ἡνεγκας, ἄνδρωφ· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐ.
678. πάντων ξύνοιμε τῶν ἐ.
972. ὃς δέ κ' ἐ. ἐσέλων ἕλῃ πρώτιστα προφήτης,
1579. ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐ.
Α. 1195. πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐ.
Θ. 780. κἠρυκεῖα ἐ. μόχθων· οἶμαι,
Β. 1410. ἐγὼ δὲ δὺ' ἔπη τῶν ἐ. ἐρῶ μόνα.
Ευ. 731. τῶν χρημάτων θύραξε πρώτη τῶν ἐ.,
Π. 29. ἀλλ' οὐ σε κρύψω τῶν ἐ. γαρ οἰκετῶν
890. ἀεὶ τῶν ἐ. γὰρ ναὶ μὰ Δία δεινότερστον.
ἐν. Α. 21. οἱ δ' ἐ. ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω κ.τ.λ.
ἐν. Ι. 567. οἵτινες πεζαὶ μάχαισιν ἔ. τε ναυμάχιστῳ στρατῷ κ.τ.λ.
ἔν. Α. 458. ἅπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μᾶλλά μοι ὦδε ἔ. μόνον
Α. 477. πλὴν ἔ. μόι ον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ καὶν ἔ. καθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
Ι. 37. οὐ χείρων· ἔ. δ' αὐτοὺς παραιτησόμεθα,
359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἔ. δ' οὐ προσίεταί με
400. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἔ. Κρατίνου κῴδιον,
439. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἔ. λαβὼν σιωπᾶν;
854. καὶ τυροπλάκα· τοῦτο δ' εἰς ἔ. ἐστι συγκεκυφός.
868. ἔ. δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
1045. ὡς ἀναδιδᾶσκει σε τῶν λογίων ἐκών
Ν. 681. ἐθ' ἔ. τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
Σ. 818. ἔ. ἐτι ποθῶ, τά δ' ἀλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
Ει. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἔ., ὅτι θυείαν ἐστίρασ
328. ἔ. μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
1153. ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἔ. δὲ δοῦναι τῷ πατρί
Ο. 587. ἀγαθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δῆ μοι τῶν ἀγαθῶν ἔ.
1304. τοιαῦτα μὲν τἀκείθεν. ἔ. δέ σοι λέγω·
1531. μάλιστα πάντων ἔ. δέ σοι λέγω σαφές·
Α. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἔ., κἄπειτα ποιῆσαι
Θ. 756. ὕπεχ' αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἔ. γε τοῦτό σοι.
831. τοῖσιν ἀνθρᾶσιν δικαίων· ἔ. δ' ὑπερρυέστατον.
Β. 538. εἰκὼν' ἐστάναι, λαβὼν' ἔ.
1262. εἰς ἔ. γὰρ αὖπαῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Ερ. 655. ἔ. ἔτι ζητῶ πῶς, ἤν τις ὀφλῇ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τιν,
674. μίαν οἰκησὶν φημι ποιήσειν συρρήξας' εἰς ἔ. ἅπαντα,
Π. 37. εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἔ.,
199. πλὴν ἔ. μόνον δίδοικα. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
413. μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἔ. γέ τι.
Fr. 445. 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἔ. δέ σοι φράσω
ἐν'. Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; Β. ἔ. ἀρ' ἑκάστης τῆς τέχνης
Fr. 382. 1. ἦν γὰρ ἔ. ἀδικον ἀδικον ἀν δίκην,
ἔνα. Α. 1033. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔ.
Α. 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔ.
Ι. 1128. τρέφειν ἔ. προστάτην·
Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν ἔτιθεσαν ἔ. μῆν' ἢ δύο
899. μάκαρας, ἔ. τινὰ μόνον, εἴπερ
Α. 770. ἀλλ' ὀπόταν πτῆξωσι χελιδόνες εἰς ἔ. χῶρον,
Ε. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἔ. τιν' ἂν καθεῖσεν ἐγκαλύψας,
Ερ. 591. ἀλλ' ἔ. ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοὐτὸν ὅμοιον.
Π. 1059. ἀπότισον ἔ. γὰρ γόμβιον μόνον φορεῖ.
ἐναγχος. Ν. 639. περὶ τῶν ἐνόντων ἔγωγ' ἔ. γὰρ ποτε
ἐναγώνιος. Π. 1161. ἔ. τοιοῦν ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἔρεις;
ἐναλλάξ. Ν. 983. οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὸ πόδ' ἔ.
ἔναντα. Ι. 342. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοὶ λέγειν ἔ.
ἐναντία. Ι. 1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἔ.
ἐναντίαις. Ν. 1037. ἅπαντα ταὐτ' ἔ. γνώμαισι συνταράξει.
ἐναντίαν. Ο. 31. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἔ. Σάφω·
ἐναντίας. Ν. 1514. γνώμας ἔ. ἐκεῖν.
ἐναντίον. Ν. 576. ἡδιστμένα γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἔ.·
Α. 997. ὦ καταγέλαστ', ἐ. τοῦ παιδίου·
Ερ. 448. μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἔ.·
451. ἢ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἔ.
ἐναντίους. Ι. 569. οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐ. ἴδων
Σ. 1093. τοὺς ἐ., πλέων ἐκεῖσε ταῖς τρήρεσιν.
ἐναντίῳ. Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἔ. δὺ' ἅρματε,
ἐναντίων. Β. 1441. βαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἔ.]
ἐναντιόσεται. ΕΠ. 1049. ἔ. τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ἐναποπατεῖν. ΕΠ. 1228. ἔ. γὰρ ἐσ' ἐπιτήδειοι πάνυ.
ἐναποτίσει. Ο. 38. καὶ πᾶσι κοινὴν ἔ. χρήματα.
ἐναργής. Σ. 50. οὐκοῦν ἔ. τοῦτο συμβλέπεν, ὅτι
ἐναργῶς. Ι. 1173. ὦ Δῆμ', ἐ. ἢ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
ἐνάρμοσον. Α. 413. ἐλθὼν ἐκεῖσ' ἢν βάλανον ἐ.
ἐναρμότειν. Β. 1202. ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥσπ' ἐ. ἅπαν,
ἐναρμόττεσθαι. Ι. 989. τὴν Δωριστὶ μόνην ἐ.
ἐνασελγαινόμενος. Σ. 61. οὐδ' αἴθις ἐ. Εὐριπίδης·
ἐνασπιδοῦσομαι. Α. 368. ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐ.,
ἐναυμαχήσαμεν. Α. 677. οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐ.
ἐναυμάχησαν. Β. 698. χοὶ πατέρες ἐ. καὶ προσήκουσιν γένει,
ἐναυμάχουν. Β. 33. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐ.;
ἐναψάμενος. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἀν' ἐ. δᾳδίδας καὶ σταμναγοδεσμα,
ἐνγεταυδί. Θ. 646. οὐκ ἐ. ΓΥ. Ε. μᾶλλά δεῦρ' ἥκει πάλιν.
ἐνδεῖδωκας. Ι. 847. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐ.
ἐνδεικνύμενος. Π. 785. ἑ. ἕκαστος εὐνοιάν τινα.
ἐνδεκα. Ι. 546. ἀρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπεμψάτ' ἰφ' ἑ. κύπαισι
Σ. 1108. οἱ μὲν ἡμῶν οὔπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἐ.,
ἐνδεῖξαιτο. Θ. 1129. ἀλλ' οὐκ ἀν ἐ. βάρβαρος φύσις·
ἐνδεχομένην. Ι. 632. κἀγὼ ὅτε δὴ 'γραν ἐ. τοὺς λόγους
ἔνδηλος Ι. 1277. αὐτοὶς ἴφ' ἐ., οὐκ ἀν ἄνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
ἐνδησάμενος. Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐ. ΒΟ. νεὶ τὼ σὼ,
ἐνδήσαντες. Σ. 113. μοχλοῖσιν ἐ., ὡς ἀν μὴ ξεῖρ.
ἐνδήσας. Α. 927. δὸς μοι φόρυτὸν, ἀν' αὐτὸν ἐ. φέρω.
ἐνδῆσον. Α. 928. ἐ., ὦ βέλτιστε, τῷ
ἐνδιαειρανέρυηχέτους. ΕΠ. 831. τὰς ἐ. τινάς.
ἐνδιατρίβειν. Εκ. 585. τοῖς ἀρχαίοις ἐ., ὑπὸ τοῦτ' ἔσθ' ὁ μάλιστα δέδοικα.
ἐνδιατρίψει. Β. 714. χρύνον ἐ.· ἴδὼν δὲ τάδ' οὐκ
ἐνδίκως. ΕΙ. 630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐ. γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοὶ λίθον
ἐνδοθεν. Α. 805. ἐνεγκάτω τις ἐ. τῶν ἰσχάδων
Ι. 101. ὡς εὐτυχὼς οὖτ' οὖν ἐλῃφθην ἐ.
110. κλείεται ἐνεγκεῖ τοῦ Παφλαγόνος ἐ.,
377. ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἐ.
Ν. 405. ἔ. αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
1163. ὃν κάλεσον τρέχων ἐ. ὡς ἐμέ.
Σ. 350. ἔστιν ὅπῃ δῆθ' ἤντιν' ἂν ἔ. οἷός τ' εἶῃς διορύξαι,
833. αὐτὸς κομοῦμαι τὸ γε παραυτὸ' ἐ.
861. καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐ.,
Ει. 233. μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐ. ΤΡ. οἴμοι δείλαιος.
310. τὸν Πέλοψ ἐκζωπήσειν' ἐ. κεκραγότες;
Α. 199. φερέτω κύλικά τις ἐ. καὶ σταμνίον.
456. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐ.,
1196. χρημάτων νὺν ἐ., καὶ
1223. οὐκ ἀπὸ', ὅπου ἀν οἱ Λάκωνες ἐ.
1241. νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἐ.
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἐ. δᾳδ' ἢ λύχνον.
794. ἔ. εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
Β. 814. ἢ που δεινὸν ἐμβρομέτας χόλον ἐ. ἔξει,
Εκ. 337. ἀλλ' ἐκπεπτώκεν λαθοῦσά μ' ἐ.
Π. 964. φέρε νυν ἐγὼ τοῦτ' ἐ. καλέσω τινά.
Fr. 255, 2. τῶν ἐ. καὶ βίσμα καὶ γνωστήριον,
ἐνδοθέν. Π. 228. τῶν ἐ. τις εἰσενεγκάτω λαβών.
ἔνδον. Α. 330. τῶν παρόντων ἐ. εἴρεας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Α. 395. τίς οὗτος; ΔΙ. ἐ. ἔσ' Εὐριπίδης;
396. οὐκ ἐ. ἐ. ἐστὶν, εἰ γιώμην ἔχεις.
397. πῶς ἐ. εἰ' οὐκ ἐ.; ΚΙΝ. ὀρθῶς, ὦ γέρον.
399. οὐκ ἐ., αὐτὸς δ' ἐ. ἀναβᾶδην ποιεῖ
Ι. 63. τέχνην πεποίηται. τοῦ χαρᾶ ἐ. ἀντικρυς
626. ὁ δ' ἀρ' ἐ. ἐλαείβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
1293. ἀπέκρυπτε ταύτας ἐ., ἵνα σὺ μὴ λάβοις
Ν. 879. ἐπλαστὴν ἐ. οἰκίας ταῦν τ' ἔγλυψεν,
1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τὰν' ἔλεγεν ἐ., οἰάπερ νῦν,
Σ. 70. ἐ. καθείρξας, ἵνα θύραξε μὴ ξεῖρ.
110. ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἐ. τρίφει.
198. ἐ. κέκραχεν τῆς θύρας κεκλεισμένης.
561. ἐ. τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
Ει. 121. ἐ. δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
1150. ἦν δὲ καὶ πυὸς τις ἐ. καὶ λαγῷα τέτταρα,
1152. εὑρόμεν γοῦν ἐ. οὐκ οἰδ' ἄτα κἀκυδαιδῦσα·
Ο. 1107. ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἐ., ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
Α. 149. εἰ γὰρ καθῄμεθ' ἐ. ἐντετριμμένοι
454. μαχίμων γυναικῶν ἐ. ἐξωπλισμένων.
510. ἀλλ' ἠσθανόμισθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἐ. ἀν οὖσαι
516. κἂν ᾔμαξάς γ', εἰ μὴ 'σίγαι. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἐ. ἐσίγαν.
894. τὰ δ' ἐ. ὕστα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
1200. χἀτ' ἀν ἐ. ἢ φορεῖν.
Θ. 41. θίασος Μουσῶν ἐ. μελάθραν
397. μὴ μοιχὸς ἐ. ἢ τις ἀποκεκερυμμένος.
794. ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἐ.

ἔνδον. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔ. ἔστ', ἢ 'χδμιος;
Θ. 884. ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔ. ἔστ', ἢ 'χδμιος.
Β. 520. ταῖς ἔ. οὖσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
Ἐκ. 225. μοιχοὺς ἐχουσιν ἔ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
336. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔ. οὖσα τυγχάνει.
375. ἐν τῷ σκάτῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔ. λαβών.
950. φροῦδη γὰρ ἐστιν οἰχέτης μ' ἔ. μενεῖν.
1036. οἶμαι γὰρ ἔ. διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.
1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. ἄβρει, βάδιζ' ἔ. χρεσεῖ.
Π. 393. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡ. ἔ. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ' ἐμοί.
ΒΛ. παρὰ σοί; ΧΡ. πάνυ.
626. καὶ τάλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔ. ἠτρεπισμένα.
643. ἔ. κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
795. ἔ. γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος·
819. καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔ. βουβοτᾷ
822. ἔ. μένειν ἦν. ἔδεισε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
893. ἀρείσθων· ἔ. ἔστιν. ὦ μαρτάτα,
1138. ὧν θικὸ' ὑμεῖς ἔ. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορα.
Fr. 203, 1. ἀρ' ἔ. ἐνῆρων κεστρέων ἀποικία;
279. πάντες δ' ἔ. πεταχνοῦνται.

ἐνδυέμεναι. Ἐκ. 288. ἐ. κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

ἐνδύου. Θ. 253. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐ. λαβών.

ἐνδύς. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐ. κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι·

Fr. 530. ἐ. τὸ γυναικεῖον τοῦ χιτῶνον.

ἐνδυσομαι. Α. 52. μὴτ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐ.

ἐνδύσω. Α. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐ. σε προσιοῦσ' ἐγώ.

ἐνδύσαι. Λ. 671. εἰ γὰρ ἐ. τις ἡμᾶς ταῖσδε κἀν σμικρᾷ λαβῇν,

ἐνδώσετε. Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὼν δ' ἐ. μηδὲν.

ἐνέβαλ'. Ει. 223. ὁ Πέλεως αὐτὴν ἐ. εἰς ἄντρον βαθύ.

ἐνέβαλέ. Σ. 204. ἔσως ἄναθεν μὲν ἐ. σοί πσθεν.

ἐνέβαλεν. Ει. 249. τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐ. τὰ κλαύματα.
Ει. 258. μᾶν τὼν σκορζδων ἐ. ἐς τὸν κύνδυλον·

ἐνέβαλον. Ο. 1146. ἐς τὰς λεκάνας ἐ. αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

ἐνέβάλλοντο. Ο. 1143. λεκάνας. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐ. πῶς;

ἐνέβαλον. Ει. 701. οὐ· οὐ Δίκαιον ἐ. ΕΡ. τί παθών; ΤΡ. ὁ τί;

ἐνεβώσαμεν. Σ. 128. ἐ. βαϊόσιν κἀπακτώσαμεν·

ἐνέβαψεν. Ν. 150. ἐ. ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὸ πόδε,

ἐνεγέγραπτο. Β. 933. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὦμαθέσταν', ἐ.

ἐνεγκ'. Ι. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἐ. ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
Ι. 970. καὶ μὴν ἐ. αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὐτοσί
Ει. 1153. ὧν ἐ., ὦ παῖ, τρὶ' ἡμὶν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·

ἐνεγκάτω. Α. 505. ἐ. τὶς ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων
Ν. 1490. ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐ. τὶς ἡμμένην.
Σ. 529. ἐ. μὴ δεῖρο τὴν κίστην τὸν ἐὰν τάχιστα.
Ει. 1149. κἀξ ἐμοῦ δ' ἐ. τὶς τὴν κίχλην καὶ τὼν σπίνω·
Θ. 238. ἐ. τὶς ἐνδοθεν δᾷδ' ἡ λύχνον.
Β. 1304. ἐ. τὶς τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ

ἐνεγκε. Α. 1104. ἐ. δεῦρο τὸ πτερὸν τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Ι. 110. κλέψας ἐ. τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν,
Ει. 1219. ἐ. τοίνυν εἰσὼν τὰς ἰσχάδας·

ἐνέγκω. Σ. 848. φέρε νυν, ἐ. τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
Α. 916. φέρε νυν ἐ. κλινίδιον νῷν. ΚΙ. μηδαμῶς.

ἐνέγραφ'. Σ. 901. ἐνα μὴ κακουργῶν ἐ. ἡμῖν τὸν λόγον.

ἐνέδησα. Α. 952. μόλις γ' ἐ. τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

ἐνέδίδουν. Π. 781. ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς ποιηροῖς ἐ.

ἐνέδυσαν. Θ. 1044. ὃς εἶμι προούσαν' ἐ.

ἐνεθυμήθης. Β. 40. ὁ ταῦ. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐ.; ΞΑ. τὸ τί;

ἐνεῖη. Ι. 695. ψευδῶν ἐ., διαπέσοιμι πανταχῇ.

ἐνεῖναι. Α. 465. χολὴν ἐ.; ΠΡ. ἢ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα

ἐνεισιν. Ν. 211. ἐνταῦθ', ἢ δὲ γ' Εὔβοι, ὡς ὁρᾷς,

ἐνεκ'. Ν. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἐ. ἀναιδείας ἕτι.

ἕνεκα. Α. 386. λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕ., παρ' Ἱερωνύμου
Ν. 1217. ὅτε τὼν ἐμαυτοῦ γ' ἕ. νυνὶ χρημάτων
Σ. 816. νέωσαν ἀρχαῖε, ἕ. τῶν προλελεγμένων.
Ει. 664. ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕ. μαμῴην ἔχει.
Ο. 855. ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕ.
1544. τούτων ἕ. δεῦρ' ἤλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
Θ. 443. ὁλίγων ἕ. καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
Β. 108. ἀλλ' ἄνπερ ἕ. τὴνδε τὴν σκευὴν ἔχων
233. ἕ. δόνακος. ὧν ὑπολύριον
Π. 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕ. σοῦ μύθους λέγει;

ἕνεκά. Ἐκ. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕ. μοι λέξειν δοκῶ,
Ἐκ. 367. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕ. γε στειχημάτων.

ἐνεκαλυψάμην. Π. 707. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐ.

ἐνέκαψε. Ει. 7. ὅλην ἐ. περικνίσας τοῖν ποδοῖν.

ἐνεκεν. Ἐκ. 659. πολλῶν ἕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω πρῶτον δ' ἐνὸς οὕνεκα δῆπου,

Π. 989. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕ. μισητίας

ἐνεκέν. Ν. 420. ἀλλ' ἕ. γε ψυχῆς στερᾶς ἐυσκολοκοίτου τε μερίμνης,

ἐνεκολάβασας. Ι. 263. εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐ.·

ἐνέκραγες. Π. 428. ἐ. ἡμὶν οὐδὲν ἠδικημένην·

ἐνέκρουεν. Σ. 130. ἐ. ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξῆλκετο.

ἐνέμετο. Ο. 330. ἐ. πεδία παρ' ἡμὶν

ἐνεμυήθης. Π. 545. μᾶν ἐ. ὑπ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ἐνεον. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἕ. ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ἐνεότπευσεν. Ο. 699. ἐ. γένοσ ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.

ἐνεοντοτροφήθης. Ν. 999. μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐ.

ἐνεουρηκότας. Α. 402. σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐ.

ἐνέπεσεν. Α. 997. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐ.;

ἐνέπλητο. Σ. 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐ. πολλῶν κἀγαθῶν.

ἐνέπνευσ'. Ο. 303, 1. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', οἷον ἐ. ὁ μαρὸς

ἐνεπόδιξέ. Ο. 965. τηνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐ. με.

ἐνέπρησεν. Ν. 399. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐ.

ἐνερρίγεσ'. Π. 846. οὐκ, ἀλλ' ἐ. ἔτη τριακαίδεκα.

ἐνεσθ'. Θ. 155. ἐ. ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,

ἐνεστ'. Ι. 1132. εἴ σοι πυκνότης ἐ.

Ν. 56. ἔλαιον ἡμὶν οὐκ ἐ. ἐν τῷ λύχνῳ.
487. λέγειν μὲν οὐκ ἐ., ἀποστερεῖν δ' ἐνι.
Ο. 980. καὶ ταῦτ' ἐ. ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
989. καὶ ταῦτ' ἐ. ἐνταῦθα; ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.

ἐνεστήκασιν. Α. 268. ἔσα τὸ πράγμα τοῦτ' ἐ. καὶ μετήλθον,

ἐνεστι. Ν. 486. ἐ. δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
Σ. 441. εἴτα ξῆτ' οὐ πόλλ' ἐ. θεινά τῷ γῆρᾳ κακά;
Ο. 974. ἐ. καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λεβὲ τὸ βιβλίον.
976. καὶ σπλάγχνα δεῖδν' ἐ.; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
Π. 885. ἀλλ' οὐκ ἐ. συκοφάντου δῆγματος.

ἐνεστί. Α. 1031. ἢ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐ. σοι
Α. 1124. ἐγὼ γυνὴ μὲν εἶμι, νοῦς δ' ἐ. μοι·
1191. οὐ φθόνος ἐ. μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν

ἐνεστιν. Ι. 119. ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί δρ' ἐ. αὐτόθι.
Ι. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἐ. ἐτέραν ἐγχχεον·
127. ἐνταῦθ' ἐ. αὐτοῦ ὡς ἀπόλλυται.
1214. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἐ.; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν
Ν. 414. εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὼ ταλαίπωρον ἐ.
Ο. 1589. ἔλαιον οὐκ ἐ. ἐν τῇ ληκύθῳ.
Α. 256. ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐ. ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
Ἐκ. 895. οὐ γὰρ ἐν ἐνεστι τὸ σοφὸν ἐ.
Π. 763. ὡς ἄλφατ' οὐκ ἐ. ἐν τῷ θυλάκῳ.

ἐνεστώσης. Ν. 779. εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐ. δίκης,

ἐνετίθεις. Ν. 59. ὅτι τὼν παχεῶν ἐ. ὀφναλλίδων.

ἐνετίλησεν. Α. 351. ὁ λάρκος ἐ. ὥσπερ σηπιά.

ἐνετρυπώνεν. Ι. 1189. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐ.

ἐνέτριψε. Β. 1070. ἡ ξεκίνασεν τάτ' τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐ.

ἐνετρύλισεν. Θ. 341. προαγωγὸς οὖσ' ἐ. τῷ δεσπότῃ,

ἐνεὐρηκέν. Α. 1037. ἀνὴρ ἐ. τι ταῖς
ἐνευσεν. Θ. 507. εἴθ' ὡς ἐ. ἢ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
ἐνεφύσησεν. Σ. 1219. αὐλητρὶς ἐ. οἱ δὲ συμπόται
ἐνεχ'. Σ. 702 ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕ., ὥσπερ ἔλαιον
Α. 544. μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕ. αἶς
ἐνέχεύε. Fr. 209, 2. ταχὺ προσφέρων παῖς ἐ. τε σφόδρα κυανοβενθῆ.

ἐνέχει. Fr. M. Γηρυ. 12. ταχὺ προσφέρων παῖς ἐ. τε σφόδρα κυανοβενθῆ.

ἐνεχείρησε. Π. 717. καταπλαστὸν ἐ. τρίβειν, ἐμβαλὼν

ἐνέχεις. Π. 1021. εἰ θάσιον ἐ., εἰκότως γε νὴ Δία.

ἐνέχεται. Ἐκ. 357. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐ. γοῦν μοι σφόδρα.

ἐνέχυρα. Ἐκ. 755. αὖτ', ἢ φέρεις ἐ. ὄψων; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.

ἐνεχυράζομαι. Ν. 241. ἀγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐ.

ἐνεχυράσασθαί. Ν. 35. ἐ. φασιν. Φε. ἐτεὸν, ὦ πάτερ,

ἐνέχυρον. Π. 451. οὐκ ἐ., τίθησιν ἢ μαρτάτη;

ἐνῆ. Ν. 1134. εἰθὲς μετὰ ταύτην ἐστ' ἐ. τε καὶ νία.

Ν. 1179. ἐ. γὰρ ἐστι καὶ νία τις ἡμέρα;

ἐνῇ. Ν. 1197. ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἐ. τε καὶ νέᾳ;

ἐνῆλαθ'. Β. 39. ἐ. ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;

ἐνῆλατ'. Σ. 1305. ἐ., ἐσκίρτα, πετόρδει, κατεγέλα,

ἐνῆμμένη. Ει. 1032. ἢ σχίζα γοῦν ἐ. τὸν Σπιλβίδην πίεζει,

ἐνῆμμένον. Β. 430. κύσθου λεοντῆν παυμαχεῖν ἐ.

ἐνῆμμένος. Ν. 72. ὥσπερ ὁ πατὴρ σου, διφθέραν ἐ.
Ἐκ. 80. τὴν τοῦ Πανὸτου διφθέραν ἐ.
Fr. 720. ἀνὴρ πεδῆτρῃ ἰτέαν ἐ.

ἐνῆμμένους. Ο. 1250. ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παραλᾶς ἐ.,

ἐνῆμμένῳ. Ει. 1225. ἐ. κάλλιστα χρήσομαι τάλας;

ἐνην. Α. 172. τοὺς Θρᾶκας ἀπίεναι, παρείναι δ' εἰς ἐ.
Ν. 1178. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἐ. τε καὶ νέαν.

ἔνην. Ν. 1188. τοιοῦ μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔ. τε καὶ νέαν.
Ν. 1190. ἔσηκεν, ἐς γε τὴν ἔ. τε καὶ νέαν.
1192. ἴτω δὴ τὴν ἔ. πρεσβύτηκεν; ΦΕ. ἰώ, ὦ μέλε,
1222. ἐς τὴν ἔ. τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι.
ἐνῆν. Α. 572. παύσειν οἴεσθ', ὦ ἄνδρες; ΛΥ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τι ἐ. νοῦς,
Fr. 312, 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐ. τὰ τιτθία.
ἐνηντιώμεθα. Ο. 385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐ.
ἐνήρυγεν. Σ. 913. τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐ.
ἐνῆς. Εκ. 796. θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔ. ἔλθῃς. ΑΝ. Α. τεή;
ἐνθα. ΕΙ. 1276. ἐ. δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ πέλειν ἀνδρῶν. κ.τ.λ.
ἐνθάδ'. Ν. 528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐ. ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν κ.τ.λ.
ἐνθάδε. Ν. 529. καὶ τὴν κρεμαβῶν οὐδ' τρίβων τῶν ἐ. κ.τ.λ.
ἐνθαδί. Α. 126. κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐ. στραγγεύομαι; κ.τ.λ.
ΕΙ. 67. πεύσεσθ'. ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐ.' κ.τ.λ.
ἐνθεῖς. Α. 920. ἐ. ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
ΕΙ. 1243. ἐπειτ' ἀναθεν βάβδον ἐ. ὑπόμαρον,
Ο. 1003. ἐ. διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
Β. 973. λογισμὸν ἐ. τῇ τέχνῃ
Εκ. 346. ἐς τὸ κοθόρνω τὸ πόδ' ἐ. ἔμαι,
ἐνθεν. Ο. 748. ἐ. ὥσπερ ἡ μέλιττα κ.τ.λ.
ἐνθενδί. Α. 136. κοὐκ ἐσθ' ὅπως τὸν πολὺν εἰσὶν ἐ. αὐτόθεν. κ.τ.λ.
ἐνθένδε. ΕΙ. 170. ἐ. πάθω, τοῦμοῦ θανάτου κ.τ.λ.
ἐνθενδί. Α. 429. ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐ. δ' ἐγὼ
ἔνθεν. Σ. 1161. ἐ. πόδ', ὦ τὰν, κἀπόβαιν' ἐρραμένοιν
ἐνθεσιν. Ι. 404. εἴθε φαίλοις, ὥσπερ εὕρες, ἐκβάλοις τὴν ἐ.
ἐνθοῦ. Ι. 51. ἐ. ῥύρησον, ἔντραγ', ἐχε τρώβολον.
ἐνθυμομνέονς. Εκ. 138. αὐτῶν δ' ἀν πράξωσιν ἐ.
ἐνθυμομένος. Ν. 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤ. ἐ.
ἐνί. Α. 610. ἤδη πεπρέβευκας ὡς πολὺς ὢν; ἐ.,
ἐνι. Α. 556. οὐκ οἰμεσθα; νοῦν ἀφ' ἡμῶν οὐκ ἔ. κ.τ.λ.
ἐνἰ. Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐ. κρατῇ κἀκὰν μόνον.
Εκ. 1096. ἐ. γὰρ ξυνέχεσθαι κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Π. 402. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ, πρότερον ἐ. γέ τῳ τρόπῳ.
Fr. 260. δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐ.
ἐνιαυτοῦ. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταὶς ἐ.,
Fr. 476, 8. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἐ.
ἐνιαυτούς. Β. 347. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐ.,
ἐνίκησεν. Σ. 594. κἂν τῷ δῆμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐ., ἐὰν μὴ
ἐνίκων. Α. 1233. ποττὰ κάλα, τοῦς Μῆδως τ' ἐ.
ἐνίοτε. Π. 1125. ἐ. τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οἶμαι τάλας,
ἐνίους. Π. 867. πολὺ μᾶλλον ἐ. ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ἐννέ'. Β. 177. λάβ' ἐ. ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβαίην νυν πάλιν.
ἐννέα. Ο. 637. κάπειτ' ἀποδώσετ' ἐ. παῖδων μητέρα;
Θ. 642. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἤσθα παῖδων ἐ.
Β. 875. ὦ Διὸς ἐ. παρθένοι ἀγναί
ἐννεοτεύεσουσι. Ο. 1108. ἐ. κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
ἐννεῦει. Fr. 58. ἐ. μὲ φεύγειν οὐκέτι
ἐννυχίαιαι. Ι. 1290. ἢ πολλακις ἐ.
ἐνοικεῖ. Ι. 1328. καὶ θαυμαστὰς καὶ πολυύμνους, ἵν' ὁ κλεινὸς Ἄιδης ἐ.
ἐνοικήσουσιν. Ο. 1107. ἀλλ' ἐ. ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐνοικοδομήσει. Σ. 802. κἀν τοῖς προθύροις ἐ. πᾶς ἀνήρ.
ἐνοικοῦσ', Ν. 95. ἐνταῦθ' ἐ. ἀνδρες οἱ τὴν οὐρανὸν
ἐνόμιζε. Β. 508. πολλοὺς ἴσως ἐ. τοὺς τοιχωρύχους.
ἐνόμιζες. Ν. 329. ταῦτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδης οὐδ' ἐ.;
ἐνομίζετ'. Fr. M. Ο. Δ. 15, 3. λαμπρὸν ἐ. ἀπόνως παραβεβλημένον,
ἐνόμιζον. Ο. 522. οὔτοιν ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλουν ἀγίους τ' ἐ.,
ἐνόμισας. ΕΙ. 970. τούτους ἀγαθοὺς ἐ.; ΟΙ. οὐ γάρ, οἴτινες Λ. 464. ἤκειν ἐ., ἢ γυναῖκ' οὐκ οἴει
ἐνόντος. Ι. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου ουκ ἐτ' ἐ.
ἐνὁπλίον. Ν. 651. κατ' ἐ., χιτῶσίοι αὖ κατὰ δάκτυλον.
ἐνόρχην. Ι. 1365. καὶ παῖδ' ἐ., ὅσπερ οἶσει τὸνδε σοι·
Ο. 569. ὦ πυτέρ, δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σίργον ἐ. σφαγάζειν.
ἐνόρχης. Α. 661. ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐ. ἔστ' ἀνήρ.
ἐνορῶ. Α. 1129. ἐ. γέροντα δειλίᾳ φευξούμενον.
Ο. 162. ἢ μέγ' ἐ. βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
ἐνός. Α. 466. καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐ., οὐ μὴ τυχὼν
Ι. 670. οἱ δ' ἐξ ἑ. στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
Σ. 761. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑ.
ΕΙ. 13. ἐ. μὲν, ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
Λ. 1005. ἐὼν τι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑ. λόγῳ
ἐνός. Β. 1201. ἀπὸ λῃσιβίου σὺ τοῦ ἐμοῦ; ΛΙ. ἐ. μόνου.
Εκ. 523. ἐ. γε. ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
659. πολλῶν ἐνειεν· ἐν τὸν Ἀπόλλω πρώτον δ' ἐ. οὐνεκα δῆπου,
Π. 760. ἀλλ' εἰ ἀπαράσαντες ἐξ ἑ. λόγου
Fr. 236, 1. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑ. γέ τοι τρόπου
ἐνουθέτει. Σ. 732. εἰναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐ.
ἐνοῦσαν. Β. 1179. ἐ. ἐξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ἐνούστατε. ΕΙ. 602. ἤδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν ἐ.
ἐνοχλοῦσ'. Εκ. 303. νυνὶ δ' ἐ. ἀνέρα.
ἐνοχλῶν. Β. 707. οὐ πολὺν οὐδ' ὀ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐ.
ἐνσκευωδέστατα. Α. 1096. σύγκλεις, καὶ δεῖνόν τις ἐ.
ἐνσκευάσασθαι. { Α. 384. } ἐ. μ' οἷον ἀδλιώτατον,
{ 436. }
ἐνστάζουσιν. Σ. 702. ἐ. κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἔλαιον
ἐνστάλαξον. Α. 1034. ἐς τὸν καλαμίσκον ἐ. τουτονί.
ἐντ'. Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἀφύσω ἡ κέραμον; ἀλλ' ἐ. ἐκεῖ·
ἐνταῦθ'. Α. 720. ἐ. ἀγορᾶζεν πᾶσι Πελοποννησίοις κ.τ.λ.
ἐνταῦθα. Α. 725. ἐ. μήτε συκοφάντης εἰσίτω κ.τ.λ.
ἐνταῦθά. Σ. 149. ἐ. νυν ζῆτει τιν' ἄλλην μηχανήν. κ.τ.λ.
ἐνταῦτα. Θ. 1001. ἐ. νῦν οἰμᾶς πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ἐντεθεῖς. Ι. 1369. ἐπειθ' ὁ πολίτης ἐ. ἐν καταλογῳ
ἐντεθωσθαι. Α. 663. ἀνδρὸς ὀξυκόνδυλος, ἀλλ' οὐκ ἐ. πρέπει.
ἐντεθύμηται. Εκ. 262. τουτὶ μὲν ἡμῖν ἐ. καλῶς,
ἐντειναμένους. Ν. 968. ἐ. τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδοσαν.
ἐντεμοίμεθα. Α. 192. ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐ.
ἐντέξῃ. Α. 553. κᾆτ' ἐ. τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμοὺς,
ἐντέρυσε. Ι. 454. γάστριξε καὶ τοὺς ἐ.
Ι. 1184. τοὺς ἐ.; ΑΛ. ἐπίτηδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
ἐντέρυσιν. Β. 476. αὐτοῖσιν ἐ. ῥηματωμένω
ἐντερόνειαν. Ι. 1185. ἐς τὰς τρίψεις ἐ. ἢ θεὸς
ἐντέτατ'. Σ. 407. μεσάκι, κέντρον ἐ. ὀξύ.
ἐντετευτλανωμένος. Α. 894. σοῦ χωρὶς εἴην ἐ.
ἐντετοκυῖαν. Σ. 851. ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐ.
ἐντετρημέναι. Α. 149. εἰ γὰρ καθῆμαι ἐνδον ἐ.
ἐντετρημένη. Εκ. 732. ὅπως ἂν ἐ. κανηφόρης,
ἐντετυλίχθαι. Ν. 987. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐδὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκειε ἐ.
ἐντεῦθεν. Α. 530. ἐ. ὀρῇ Περικλῆν οὐλόμισιος κ.τ.λ.
ἐντευθενί. Σ. 1390. τῇ δεῖ παῖσαι, κἀξέβαλεν ἐ. κ.τ.λ.
Ο. 1466. οἴμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐ.; κ.τ.λ.
ἐντευτενί. Θ. 1212. οἰμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέρον τ' ἐ.;
ἐντίθῃς. Ι. 717. μασώμενος γὰρ τῷ μὴν ὀλίγον ἐ.,
ἐντονος. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐ. Ἀχαρνικῇ.
ἐντός. Α. 44. πάριθ', ὡς ἀν ἐ. ἦτε τοῦ καθάρματος.
Ο. 390. τῶν ὄντων ἐ., παρ' αὐτῶν
Εκ. 984. τὰς ἐ. εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Fr. 291. μηδὲ γεύεσθ' ἄπτ' ἀν ἐ. τῆς τραπέζης καταπέσῃ.
ἐντοῦ. ΕΙ. 1299. ἐ. ἀμφιφῦτον κάλλιστον αὐτὸ θέλιλον.
ἐντραγ'. Ι. 51. ἐνθοῦ, ῥύρησον, ἐ., ἔχε τρώβολον.
ἐντραγε. Σ. 612. ἐ. τουτί· τοὐτοισιν ἐγὼ γάνυμαι καὶ μή με δεήσει
ἐντυλίξασ'. Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐ. ἡσυχῇ.
ἐντυφθε. Σ. 459. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχύνην ἐ. τὸν Σελλαρτίου.
ἐντυχεῖν. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἐ. πλακωμένοις ἐρήμοις.
Β. 283. ἐγὼ δὲ γ' εὐξαίμην ἂν ἐ. τινι,
ἐντύχοι. Ο. 1490. εἰ γὰρ ἐ. τις ἥρῳ
ἐντυχών. Α. 848. οὐδ' ἐ. ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Ν. 689. πῶς ἂν καλέσειας ἐ. Ἀμυνίᾳ;
Ἐνυαλίῳ. ΕΙ. 457. Ἄρεα δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδ' Ἔ. γε;
ΤΡ. μή.
ἐνυβριεῖς. Θ. 719. χαίρων ἴσως ἐ.,
ἐνυδρον. Β. 234. ἐ. ἐν λίμναις τρέφω.
Β. 247. ἐ. ἐν βυθῷ χορείαν
ἐνύδρους. Α. 880. ἰκτίδας, ἐ., ἐγχέλειας κωπαΐδας.
ἐνὑπνιον. Σ. 25. ἰδοὺ τοιοῦτον ἐ.; ΣΠ. μὴ φροντίσῃς.
Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐ. ἐστιώμεθα;
ἐξ. Α. 17. ἀλλ' οὐδὲ πόδαν ἐ. ἐπιον γὰρ ῥύπτομαι κ.τ.λ.
ἐξ. Ν. 1238. οἷμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἐ. χάας χωρήσεται.
Σ. 662. ἐ. χιλιόσιν, κοὐπω πλείοσ' ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
Λ. 280. ἐ. ἐτῶν ἀλουτος.
ἐξαγ'. Β. 351. προβάδην ἐ. ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
ἐξαγε. Α. 904. ἐγὼ δὲ τοῖνυν· συκοφάντην ἐ.
Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἄλλα τὼν ὄνων ἐ.
ἐξάγειν. Σ. 278. τουτοὶ τὼν ὄνω· ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐ.
Σ. 177. ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὼν ὄνω ἐ. δοκῶ,
ἐξάγετ'. Σ. 1533. ἀλλ' ἐ., εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε

ἐξαγκωνιῶ. Ef. 259. Ἔλκωσαν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἔ.
ἐξάγων. I. 282. νὴ Δί', ἔ. γε τἀπόρρηθ', ἁμ' ἄρτον καὶ κρέας
ἐξαινε. Fr. 657. ἔ. δὲ τὼν ἐρίων
ἐξαιρε. A. 1133. ἔ., παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χόα.
Θ. 981. ἔ. δὴ προθυμῶς
ἐξαιρήσεται. El. 316. οὐτοι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἔ.,
ἐξαιρούμενην. El. 443. ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἔ.
ἐξαιρῶν. Fr. 425. κᾆτ' ἔ.
ἐξαίφνης. N. 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἔ.
ἐγκύοντο.
N. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐ. αὐτὴν διεκορώρυγησεν;
410. ἡ δ' ἀρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἔ. διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
1310. * ἀν' πανουργεῖν ἤρξατ', ἔ. λαβεῖν κακὸν τι.
Σ. 49. ἄνθρωπος ὧν εἶτ' ἐγένετ' ἔ. κόραξ.
221. ἢ με ποιησὼν κατπὸν ἔ.,
918. ἀπαλλάττει ἔ. ἐγέλοτο τοὺς γράθους.
Α. 978. κᾆτ' ἔ.
Β. 53. τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἔ. πόθοι
62. ἥδη ποτ' ἐνεθύμησας ἔ. ἔτνους;
Π. 353. καί μ' οὐκ ἀρέσκει τό τε γὰρ ἔ. ἄγαν
Fr. 16. ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἔ., . . .
ἐξαίσιος. B. 1033. Μουσαίος δ' ἔ. τε νόσων καὶ χρησμοὺς, Ἡσίοδος δὲ
ἐξακοσίους. O. 1251. πλεῖν ἔ. τὸν ἀριθμόν; καὶ δή ποτε
ἐξακούεται. O. 1198. ἄκρης πτερατὸν φθόγγον ἔ.
ἐξακοῦσ. Θ. 293. ἐν' ἔ.; σὺ δ' ἀπό', ὦ Θράττ', ἐκποδών
ἐξαλίασθαι. I. 1080. ἀλλ' ἔτι τύνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἰπέ σοι ἔ.,
ἐξαλείφοντες. El. 1151. ἔ. δὲς ἡ τρὶς. αὐριον δ' ἔσθ' ἡ 'ζοδος·
ἐξαλείψας. I. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Ἠρύττον ἔ.
ἐξαλίσας. N. 32. ἅπαγε τὸν ἵππον ἔ., οἴκαδε.
ἐξαμαρτάνειν. N. 1419. ὤσφπερ ἔ. ἤττον δίκαιον αὐτοῦς.
ἐξαμαρτάνῃ. Π. 915. καὶ μὴ 'πτρέπειν ἐάν τις ἔ.
ἐξαμαρτάνω. Σ. 516. ἔ. δικαίως; ΒΔ. καταγελάμενος μὲν οὖν
ἐξάμορτε. N. 861. πιθόμενος ἐ.· κἀγω τοι ποτε
ἐξαμαρτεῖν. N. 1462. οὐδ' ἂν γπ' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἔ.
ἐξαμάρτητ'. N. 589. ἄτ' ἀν ὑμεῖς ἔ., ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ἐξαμαρτών. O. 322. ὦ μέγιστον ἔ. ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ,
ἐξαμήσω. A. 367. βρύκοιτ' ἀσυν τοὺς πλεύμονας καὶ τἀντερ' ἔ.
ἐξαμπερέσομεν. A. 289. χώπιος ποτ' ἔ.
ἐξανδρουμένος. I. 1241. τέκνηρ δὲ τίνα σοτ' εἶχες ἔ.;
ἐξάνοιγε. A. 391. εἴτ' ἔ. μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ἐξᾶς. B. 567. ὁ δ' ᾤκτ' ἔ. γε τοὺς ψιάθους λοβὰν.
ἐξαπατᾷ. O. 721. Λάμπων δ' ὁμνύσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἔ. τι·
Θ. 343. ἢ μοιχὸς εἶ τις ἔ. ψευδῆ λέγων.
ἐξαπατᾶν. Ek. 238. αὐτοὶ γὰρ εἰσιν ἔ. εἰδισμένοι.
ἐξαπᾶς. I. 809. ἃ σὺ γιγνώσκων τύνδ' ἔ., καὶ ὑνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
Θ. 892. τί, ὦ κακοδαιμον, ἔ. αὖ τὸν ξένον;
ἐξαπατᾶσθαι. A. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔ.,
ἐξαπάτασκον. El. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἔ.
ἐξαπατηθεὶς. Ek. 237. ἀρχουσὰ τ' οὐκ ἂν ἔ. ποτέ.
ἐξαπατηθεῖς. A. 960. τέρει ψυχὴν ἔ.
ἐξαπατήσας. I. 1245. εἴτ' ἔ. σ' αὐτὰ τούτων ᾤχετο.
El. 1099. φράξεο ξθη, μὴ πῶς σε δόλῳ φρένας ἔ.
ἐξαπατήσειν. Σ. 901. οἶον σεσηρὼς ἔ. μ' οἴεται.
ἐξαπατήσεις. Σ. 1349. ἀλλ' ἀ. κἀγχανεῖ τοὐτῳ μέγα·
ἐξαπατήσῃ. B. 1068. κἂν ταῦτα λέγων ἔ., παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
ἐξαπατήσῃς. A. 932. μὴ μ' ἔ. τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ἐξαπατῶλλαν. I. 1144. κἄμ' ἔ.
ἐξαπατῶλλων. A. 657. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείναν μισθοὺς, οὐδ' ἔ.,
ἐξαπατῶμεθ'. A. 116. ἄλλως ἄρ' ἐ. ὑπὸ τῶν πρίσβεων;
ἐξαπατῶμεθα. El. 217. ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· ἐ.
ἐξαπατωμένην. I. 633. καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἔ.,
ἐξαπατῶμενος. Σ. 60. οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖσνον ἔ.,
Ο. 1641. τί, φίζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἔ. πάλαι;
ἐξαπατῶν. Σ. 282. ἔ. λέγων ὰς
Σ. 1007. κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἔ. Ὑπέρβολος.
El. 1123. ἀλάμβαν' αὐτοὺς ἔ., ἐκβολβῶ.
ἐξαπατῶντες. A. 636. πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἔ.
ἐξαπατῶντων. B. 1086. ἔ. τὸν δῆμον ἀεί·
ἐξαπαῦσιν. Θ. 357. ἔ. παραβαίνοισί τε τοὺς
ἐξαπίνης. Π. 336. Χρεμύλος πεκλούτηκ' ἔ.; οὐ πείθομαι.
Π. 339. ὡς ἔ. ἀνὴρ γεγένηται πλουσιος.
815. ὁ δ' ἵπτοῦς γέγον' ἡμῖν ἔ. ἐλεφάντινος.
ἐξαράξω. Θ. 704. οἷον ὑμῶν ἔ. τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
ἐξαράττω. N. 1373. κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἔ.
ἐξαρκούντως. B. 376. ἡρίσταται δ' ἔ.
ἐξαρνῆται. Ek. 660. ἢν τις ὀφείλων ἔ. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐξαρνητικός. N. 1172. νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἔ.
ἐξαρνοῦ. N. 1230. νὴν δὶ διὰ τοῦτ' ἔ. εἶναι διανοεῖ;
ἐξαρνοῦς. Π. 241. ἔ. ἀστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἐξαρᾷ'. A. 100. ἰαρταμὰν ἔ. ἀναπισσύνει σάτρα.
ἐξαρπάσας. El. 6. οὐ κατέφαγεν; OI. Β. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἔ
Θ. 691. ἔ. μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
ἐξαρπάσομαί. I. 708. ἔ. σου τοῖς ὄνυξι τἀντερα.
ἐξαναίνεται. Fr. 514. ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἔ.
ἐξαυτομολῶ. N. 1104. ἔ. πρὸς ὑμᾶς.
ἐξαψαμένους. Θ. 428. ἔ. νὺν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ἐξάψας. Σ. 379. ἀλλ' ἔ. διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα καθῆμαι
ἐξέβαλ'. A. 156. γυμνὰς παρεκιδὼν ἔ., οἷῶ, τὸ ἕίρος.
ἐξέβαλε. A. 989. τοῦ βίου δ' ἔ. δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
Fr. 278. αὐτοῖς σταθμοῖς ἔ. τὰς σιαγόνας·
ἐξέβαλλον. N. 1477. ὅτ' ἔ. τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἐξεβλήθη. I. 525. ἔ. πρεσβύτης ὧν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
ἐξεγείραι. N. 78. ἀλλ' ἔ. πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
ἐξεγείρειν. Σ. 101. δῆ' ἔ. αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
A. 315. οὐν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χίτρα, τὸν ἄνδρα' ἔ.,
ἐξεγείρῃ. Σ. 817. ἄβων ἄνωθεν ἔ. σ' οὐτοσί.
ἐξεγραψάμην. O. 982. ἐν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἔ.·
ἐξεγράφατο. B. 151. ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἔ.
ἐξεγρήγορεν. O. 1412. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἔ.
ἐξέδειρ'. Σ. 450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἔ. εὖ κάνδρικῶς,
ἐξέδεται. I. 1032. ἔ. σου τοῦζον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐξεδηδόκεν. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκέρον ἔ.
ἐξεδίδαξα. B. 1026. εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἔ.
ἐξεδίδαξας. B. 1019. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἔ.;
ἐξεδίδρασκε. Σ. 126. ὁ δ' ἔ. διά τε τῶν ὑδρορρῶν
ἐξεδρον. O. 275. νὴ Δί' ἔτερος ζῆτα χοῦτος ἔ. χώραν ἔχων.
ἐξέθεσαν. B. 1190. χειμῶνος ὄντος ἔ. ἐν ὀστράκῳ,
ἐξέθηκα. N. 531. ἔ., παῖ δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ἐξέθηκεν. Θ. 1057. ὅς σ' ἔ., ἀπολέσειαν οἱ θεοί·
ἐξέῤῥηψα. N. 1350. καὶ τῶν δικαίων, ὅστις ὑκαίσχυντέ σ' ἔ.,
ἐξεθρέψατε. N. 532. ἡμεῖς δ' ἔ. γενναῖοι κἀπαιδεύσατε·
ἐξέθρεψα. Θ. 522. χῆτπε ἔ. χόρα
ἐξεῖ. A. 787. ἔ. μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθρὰν,
ἐξεῖ. I. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔ. πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὴν ἄνδρα.
N. 633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔ. τὸν ἀσκάντην λαβών.
ἐξει. I. 130. ὃς πρώτος ἔ. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
I. 800. ἐξωρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὑπόθεν τὸ τρίβολον ἔ.
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔ. τέχνην·
N. 1084. ἔ. τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὑρόπρακτος εἶναι;
El. 723. πόθεν οὖν ὁ πλῆμαν ἐνθάδ' ἔ. σπτία;
B. 814. ἢ που δεινὸν ἐμβῤῥμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔ.,
869. τοῦτ' δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔ. λέγειν.
1216. τὸν πρόλογον οὐκ ἔ. προσάψαι λήκυθον.
1231. ἐν' οὗτος οὐχ ἔ. προσάψαι λήκυθον.
Ek. 612. ἔ. τούτων ἀφελῶν δοῦναι τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Π. 534. διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζῆτεῖν ὑπόθεν βίον ἔ.
Fr. 515. τὴν ῥάφυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἔ. μόναις.
ἐξεῖλον. A. 1026. τοὐπὶ τοῦφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔ., ἀν, ὁ νὺν ἔνι.
ἐξειμι. I. 430, ἔ. γὰρ σοι λαμπρὸς ἥδη καὶ μέγας καθεὶς,
ἐξειν. B. 793. ἔ. κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
Π. 885. εὐηγγέτησα δεομένοις ἔ. φίλοις
ἐξειτῶν. O. 454. χρηστὸν ἐ. ὅ τι μοι παροῦῃς, ἡ
ἐξείραντες. I. 378. τὴν γλῶτταν ἔ. αὐ-
ἐξειργασμένος. N. 1393. εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἔ.
ἐξείργει. Ek. 11. ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἔ. δόμων.
ἐξείρξετε. A. 825. τοὺς συκοφάντας οὐ θύρας ἔ.;
ἐξεις. I. 1192. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἔ. ὀπόθεν ὦῒς· ἀλλ' ἐγώ.
N. 460. ἐν βροτοῖσιν ἔ.
1011. ἔ. ἀεὶ σπθθὸν λιπαρὸν,
1016. πρῶτα μὲν ἔ. χρυσὰν ἀγκράν,
El. 423. χάτερ' ἔτι πάλλ' ἔ. ἀγαθά, πρῶτον δέ σοι
O. 1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἀρ' ἔ. νὴ Δία.
1572. ἔ. ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἰμωζεῖ· πολὺ γὰρ δῆ σ' ἐγὼ
Θ. 854. ἔ., ἕως ἂν τὴν πρυτάνιν τις φαυῃ.
B. 339. οὐκοὖν ἀτρέμ' ἔ., ἦν τι καὶ χορῆς λάβῃς;
Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔ. θεράποντας;

ἕξεις. Π. 527. ἔτι δ' οὐχ ἑ. οὔτ' ἐν κόλῳ καταβρεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
Fr. 498. βίβαιον ἑ. τὸν βίον δίκαιος ὤν
ἑξεισιν. Θ. 66. μηδὲν ἰκέτευ· αὐτὸς γὰρ ἑ. τάχα.
ἑξεκκεισε. Λ. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν παλίσσον ἑ.,
ἑξεκολύμβησ'. Ἐτ. 51. εὖ γ' ἑ. οἰνιβάτης, ὡς ἐξίσαν ἐπίγειον.
ἑξεκόπην. Ν. 24. εἴθ' ἑ. πρότερον τὼν ὀρθαλμὼν λίθῳ.
ἑξεκόρησά. Θ. 760. ταλαντάτη Μίκα, τί ἑ. σε;
ἑξέκυσαν. Εἰ. 629. ἑ., ἦν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
ἑξέκυσας. Εκ. 1052. πόθεν ἑ., ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
ἐξέλαμψε. Α. 387. ἄρ' ἑ. τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
ἐξέλαμψεν. Ει. 304. ἡμέρα γὰρ ἑ. ἠδε μισολάμαχος.
Ο. 1712. τοιοῦτον ἑ., οἷον ἔρχεται
ἐξελάν. Σ. 1230. καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἑ. Φι. ἐγὼ δέ γε,
ἐξελάσαντας. Εἰ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἑ.
ἐξελάσας. Β. 467. ὃς τὸν κὺν' ἡμῶν ἑ. τὸν Κέρβερον
ἐξελαύνῃ. Ο. 1050. ἐὰν δέ τις ἑ. τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ
ἐξίλαχον. Θ. 1071. μέρος ἑ.; ΕΥ. μέρος ἑ.;
ἐξέλαψα. Α. 1229. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἑ.
ἐξέλε. Εἰ. 1145. τῶν τε πυρῶν μᾶξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἑ.
Ο. 284. ὦ Θρᾶττα, τὴν κίστην κάθελε κἀτ' ἑ.
Β. 657. οἴμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἀκανθαν ἑ.
ἐξέλεγξον. Ν. 1062. ἀγαθὼν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἑ. εἰπάν.
ἐξελεγχθέντ'. Β. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἑ. ἀντικρυς,
ἐξελέγχω. Β. 922. τί σκορδυᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἑ.
ἐξελεῖν. Σ. 1080. ἑ. ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια,
ἐξέλειπε. Ν. 584. ἡ σελήνη δ' ἑ. τᾶς ὁδοῦς. ὁ δ' ἥλιος
ἐξελήλακ'. Ν. 1472. οὐκ ἑ., ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην,
ἐξεληλακώς. Ν. 828. } Δίνοσ βασιλεύει, τὸν Δί' ἑ.
1471. }
ἐξεληλυθα. Εκ. 331. οὐκ, ἀλλὰ τῆῃ γυναικὸς ἑ.
Π. 965. μὴ δῆτ' ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἑ.
ἐξεληλυθας. Α. 707. τί μοι σκυθρωπὸς ἑ. δόμων;
ἐξεληλυθεν. Εκ. 325. οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἑ.
ἐξέλῃς. Σ. 1156. ἵν' ἑ. με πρὶν διερρυηκέναι.
ἐξελῶ'. Ν. 867. ἑ.' ἄγω γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
Ν. 1165. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἑ. οἴκων,
Ι. 727. ἑ, ἵν' εἴδῃς οἷα περιυβρίζομαι.
ξελθε. Ι. 725. ὦ ἄημε, δεῦρ' ἑ. ΑΛ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,
Ι. 726. ἑ, ὄρν'. ΚΛ. ὦ Ἀημάδων ὦ φίλτατον,
1297. ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γενάτων, ἑ. καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέῃ.
Ν. 1486. κλίμακα λαβὼν ἑ. καὶ σμινύην φέραν,
ἐξελθεῖν. Ι. 1296. οὐκ ἐν ἑ. ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
Θ. 790. κἀπαγορεύετε μήτ' ἑ. μήτ' ἐγκύψασαν ἀλῶναι,
Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τἄνδρὸς ἑ. μόνη,
ἐξέλθῃ. Θ. 792. κἂν ἑ. τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρῃτ' αὐτὸ θύρασιν,
ἐξέλθοι. Εἰ. 677. εἰ γὰρ ποτ' ἑ. στρατιώτης, εἰδέναι
Ο. 512. ὁπότ' ἑ. Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ἐξέλθω. Ο. 92. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἑ. ποτέ.
ἐξέλοιουσι. Εἰ. 511. οἵ τοι γεωργοὶ τοὐργον ἑ., κἄλλοι οὐδείς.
ἐξέλοιουσιν. Ν. 713. καὶ τοὺς ὄρχεις ἑ.,
ἐξελούσαι. Εἰ. 294. ἑ. τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
Εἰ. 506. ἀλλ' ἐίπερ ἐπιθυμεῖτε τὴνδ' ἑ.,
ἐξελῶ. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἑ. σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
Ν. 123. ἀλλ' ἑ. σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
802. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἑ. κ' τῆς οἰκίας.
ἐξελῶν. Ι. 143. ἀλλαντοπάλης ἐσθ' ὁ τούτων ἑ.
ἐξελών. Εἰ. 1021. θύσας τὰ μηρί' ἑ. δεῦρ' ἐκφερε,
ἐξέμαθές. Σ. 1387. νὴ τὸν Δί' ἑ. γε τὴν Ὀλυμπίαν.
ἐξέμαθον. Εκ. 244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἑ. τῶν ῥητόρων.
ἐξεμεῖν. Ι. 1148. κἄζω πάλιν ἑ.
ἐξεμέσω. Α. 586. ἵν' ἑ' βδελύτοιμαι γὰρ τοὺς λίφους.
ἐξενέγκατ'. Α. 1222. θύραζε μ' ἑ. ἐς τοῦ Πιττάλου
ἐξενέγκατε. Α. 887. φίλη δὲ Μορύχῳ. δρῶσες, ἑ.
Β. 847. ἀρν' ἄρπα μέλαιναν παῖδες ἑ.
ἐξενεγκάτω. Σ. 860. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἑ.
ἐξένεγκε. Α. 1109. τὸ λοφεῖον ἑ. τῶν τριῶν λῴων.
Εκ. 744. καὶ τὼ τρίποδ' ἑ. καὶ τὴν λήκυθον·
ἐξένεγκέ. Ι. 95. ἀλλ' ἑ. μοι ταχέως οἶνον χόα,
ἐξενεγκεῖν. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἔῶσί μ' ἑ. οἱ κόρεις.
ἐξενεγκόν'. Π. 803. καὶ ταῦτα μηδὲν ἑ. οἰκοθεν.
ἐξενεγκών. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίχρυσον ἑ. θύραζ'
ἐξενήνοχας. Εκ. 754. πότερον μετοικιζόμενος ἑ.
ἐξένιξε. Α. 85. εἴτ' ἑ., παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
ἐξεπαίρωσιν. Α. 622. τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἑ. δίλῳ
ἐξέπεμψεν. Θ. 501. τὸν μοιχὸν ἑ. οὐκ εἴρηκέ που.
Π. 821. ἐμὲ δ' ἑ. ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἐξέπεσεν. Σ. 1427. ἀνὴρ Συβαρίτης ἑ. εἰς ἅρματος,
ἐξέπεσον. Ν. 1272. ἵππους ἐλαύνων ἑ. ἐκ τοῦ θεοῦ.
Π. 244. γνμνὸς θύραζ' ἑ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ἐξεπετάνυντο. Ι. 1347. τὰ δ' ἄπτα γ' ἂν σου νὴ Δί' ἑ.
ἐξεπήδων. Ι. 604. ἑ. τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ ῥωπατοι
ἐξεπίστασαι. Σ. 1249. τουτὶ μὲν ἐπειικῶς σύ γ' ἑ.·
ἐξεπίτηδες. Π. 916. οὐκοῦν διασπᾶς ἑ. ἡ πόλις
ἐξέπληττε. Π. 673. ἀθάμβς χύτρα τὸν ἑ. κειμένη
ἐξέπληττον. Β. 962. ἀπὸ τοῦ φρουεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἑ. αὐτοὺς,
ἐξέπτυσα. Σ. 792. κἄτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἑ.
ἐξεράσατε. Α. 341. τοὺς λίθους νὺν μοι χαμαὶς πρῶτον ἑ.
ἐξεράσω. Σ. 993. φλέρ' ἑ. πῶς ἀρ' ἠγανίσμεθα;
ἐξερημωθεῖσ'. Εἰ. 647. ἑ. ἀν ἡμῶν ἐλαδε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
ἐξέρποι. Ι. 607. εἴ τις ἑ. θύραζε, κἂν βυθοῦ θρῴμενοι·
ἐξέρποντες. Ν. 710. δάκνουσί μ' ἑ. οἱ Κορίνθιοι,
ἐξερύγκε. Ο. 104. ἑ. ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ἐξέρχεται. Α. 240. ἐκποδὼν θέσαν γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἑ.
Ι. 234. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἑ.
Σ. 1375. ἢ πίττα δῆπου καομένης ἑ.
Λ. 5. πλὴν ἥ γ' ἐμὴ καμῆτις ἠδ' ἑ.
737. ἐπὶ τὴν ἀμοργὶν τὴν ἁλοσυν ἑ.
1107. αὐτὴ γὰρ, ὡς ἥκουσεν, ἠδ' ἑ.
Θ. 36. ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξομεν, ὡς ἑ.
70. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΕΥ. περίμεν', ὡς ἑ.
95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. ἀγάθων ἑ.
ἐξέρχομαι. Α. 1139. ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἑ.
Σ. 144. καπνὸς ἐγωγ' ἑ.
Λ. 431. ἑ. γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
ἐξεσώσα. Ει. 1301. ψυχὴν δ' ἑ., ΤΡ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
ἐξεσθ'. Λ. 1027. ὀρῆν γὰρ ἑ. ὡς ἔχοντες ἥκομες.
Εκ. 491. τὴν δ' οἰκίαν ἑ. ὁρᾶν ὕθεντερ ἢ στρατηγὸς
ἐξεσκίδασας. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἑ., τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνειν
ἐξεσμίνον. Fr. 684. στήμονα δὲ ἑ.
ἐξέσπασεν. Θ. 510. χὼ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἑ.
ἐξεστ'. Θ. 294. δούλοις γὰρ οὐκ ἑ. ἀκούειν τῶν λόγων.
ἐξέστα. Εἰ. 340. δὴ γὰρ ἑ. τόθ' ὑμῖν
Εἰ. 894. ἔπειτ' ἀγωνα δ' εὐθὺς ἑ. ποιεῖν
Εκ. 613. ξυγκαταβρθὲν. ΠΡ. ἀλλ' ἑ. προὶκ' αὐτῷ ξυγκαταβρθεῖν.
628. [οἱ φαυλότεροι]· κοὐκ ἑ. παρὰ τοῖσι καλοῖς καταβρθεῖν
ἐξεστι. Α. 721. ἑ. καὶ Μεγαρεῖσι καὶ Βοιωτοῖσι
Ν. 1423. ἤντον τί δῆτ' ἑ. κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Θ. 399. ἑ.' τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
Εκ. 524. ἑ. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς δῖω μύρου.
ἐξεστί. Ν. 7. ὀτ' οὐδὲ κολὰσ' ἑ. μοι τοὺς οἰκέτας.
Β. 303. ἑ. θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐξεστιν. Ι. 1391. ἑ. αὐτὼν κατατμακοντοντίσαι;
Θ. 421. ἑ. οἱ γὰρ ἀνδρες ἤδη κλειδία
Π. 345. ὥστε μετέχειν ἑ.· εἰ γὰρ τῶν φίλων.
594. διὰ τὴν Πειθὼν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἑ. τοῦτο πυθέσθαι.
ἐξεῖ'. Εἰ. 122. ἡν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἑ. ἐν ὥρᾳ
Ο. 900. ἴκανον ἑ. ὄβρον.
ἐξετε. Ο. 724. ἑ. χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
ἐξέτει. Ν. 862. οἶδ' ἑ. σου τραυλίσαντι πιθύμενος,
ἐξετρίποντο. Π. 837. οἱ δὲ ἑ. κοὐκ ἐδδύκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ἐξέτρεψε. Fr. 275. ὁ δ' ἐς τὸ πλυθεῖον γενόμενος ἑ.
ἐξευφάλασον. Β. 1195. εἴτ' ἑ. αὐτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἀρ' ἦν.
ἐξευρέ. Ι. 1194. ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἑ. τι.
ἐξευρίθη. Εἰ. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσόπου λόγοις ἑ.
ἐξευρεῖν. Εκ. 1127. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἑ. δοκεῖς.
ἐξεύρες. Σ. 810. ἑ. ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Εκ. 1044. ἑ.· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
ἐξευρετέος. Ν. 728. ἑ. γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
ἐξεύρηκεν. Π. 1165. οὗτος γὰρ ἑ. αὐτῷ βιώτιον.
ἐξεύρημα. Ι. 886. οὐ μείζον εἶναι φαίνετ' ἑ. τοῦ χιτῶνος.
ἐξευρήματος. Εκ. 577. ῥᾴδ' δεῖται γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἑ.
ἐξευρημένην. Ν. 137. καὶ φροντὶδ' ἐξῃρβλωκας ἑ.
ἐξευρημένον. Fr. 300. b. καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἑ.
ἐξευρήσετε. Σ. 85. ἄλλας φλιαρεῖτ' οὐ γὰρ ἑ.
ἐξευρήσομεν. Ι. 145. φέρε τοῦ τὸν ἄνδρα τοὐτον ἑ.;
ἐξεύρητο. Ο. 1144. τοῦτ', ὦγάθ', ἑ. καὶ σοφώτατα·
ἐξευρίσκων. Ι. 800. ἑ. εὖ καὶ μαρῶν ὑπνῶν τὸ τρώβολον ἔξει.
Ι. 1322. καὶ ποῦ 'στιν νὺν, ὦ θαυμαστὰς ἑ. ἐπινοίας;
Ν. 896. γράμματ κεινὰς ἑ.
ἐξεύροι. Π. 498. καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἑ. ποτ' ἄμεινον;

ἐξεύροιθ'. Π. 462. ἀγαθὸν; ΠΕ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐ.; ΧΡ. ὅ τι;

ἐξεύροιμ'. Θ. 23. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐ. ὅπως

ἐξεύροις. Ο. 10. ἐντεῦθεν τὴν πατρίδ' ἂν ἐ. σύ που;

ἐξεύρον. Ν. 228. ἐ. ὁρῶς τἀ μετέωρα πράγματα,

ἐξευρών. Ν. 737. αὐτὸς δ' τι βούλει πρῶτος ἐ. λέγε.

Ἐκ. 607. ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐ. ἀπιδεῖξον.

ἐξέφερον. Ν. 1385. ἐ. ἀν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

ἐξέφλεξε. Ει. 608. πᾶν πᾶσιν τε δεινὸν, αὐτὸς ἐ. τὴν πόλιν,

ἐξεφίοιμεν. Σ. 125. ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐ.

ἐξέφυγεν. Α. 217. ἐ. οὐδ' ἀν ἐλαφρὸς ἀν ἀπεπλέρατο.

ἐξεχ'. Γρ. 346. ὥσπερ τὰ παιδί τ' ἐ. ὦ φίλ' ἥλιε.

ἐξέχεαι. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἀν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ῥδειε ἐ. ἅπαντα.

ἐξέχει. Α. 987. ἐ. θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

Σ. 1377. ὅζος μὲν οὖν τῆς ὄβδοῦ οὗτος ἐ.

ἐξεχόοντο. Ει. 1287. πύργων δ' ἐ., βοὴ δ' ἀσβεστος ὀρμει.

ἐξέχῃ. Σ. 771. καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἦν ἐ.

ἐξεχώθην. Σ. 1469. ἐπεμάνην, οὐδ' ἐ.

ἐξῇ. Π. 516. ἦν ἐ. ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;

ἐξῃγειρεν. Α. 574. τὸς Γοργὸν' ἐ. ἐκ τοῦ σάγματος;

Α. 1181. καὶ Γοργὸν' ἐ. ἐκ τῆς ἀσπίδος.

ἐξῄγον. Ει. 744. οὐς ἐ. κλάονται ἀεί, καὶ τούτους οὔνεκα τοῦδ,

ἐξηγρόμην. Β. 51. σφώ; Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΗΡ. κἀγ' ἐγωγ' ἐ.

ἐξηκασμένος. Ι. 230. καὶ μὴ δῖδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐ.

Ἐξηκεστίδῃ. Ο. 1527. ὀθεν ὁ πατρῷὸς ἐστιν Ἐ.;

Ἐξηκεστίδης. Ο. 11. οὐδ' ἀν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐ.

Ο. 764. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κᾶρ ὥσπερ Ἐ.,

ἐξήκοντ'. Ει. 1241. ἡν ἐπιράμην δραχμῶν ποθ' ἐ.; ἐγώ;

ἐξήλασ'. Ει. 743. ἐ. ἀτιμώσας πρώτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν,

ἐξηλεγχόμην. Β. 960. ἐξ ὧν γ' ἀν ἐ.· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι

ἐξήλθον. Θ. 488. ἐκ τῶν μαιχῶν· εἶτ' ἠρεῖδμην

ἐξήλυκας. Ν. 33. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐ. ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐρῶν,

ἐξήλλετο. Σ. 130. ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐ.

ἐξήμαρτες. Β. 1147. ἔτι μείζον ἐ. ἢ 'γὼ Βουλόμην·

ἐξήμβλωκας. Ν. 137. καὶ φροντίδ' ἐ. ἐξευρημένην.

ἐξήμεσεν. Α. 6. τοὶς πάντα ταλάντοις εἶῳ Κλέων' ἐ.

ἐξήν. Ν. 530. κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοὐκ ἐ. τώ μοι τεκεῖν,

Ν. 981. οὐδ' ἀν ἐλέσθαι δεινοῦνν' ἐ. κεφάλαιον τῆς βαφανίδος,

Σ. 358. κοὐδεὶς μ' ἐβάλλετ', ἀλλ' ἐ. μοι

Λ. 522. εἰ μηδὲ κακῶν βουλευομένοις ἐ. ὑμῖν ὑποθέσθαι;

Β. 1025. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐ. ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.

Ἐκ. 938. εἴθ' ἐ. παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,

ἐξηνάγκασεν. Ο. 377. οὐ μάθοις ἀν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐ.

ἐξηνεγκάμην. Ἐκ. 76. ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐ.

ἐξηνέγκατε. Σ. 815. ἐπὰν τὴν τῶν ὀρνιν ὡς ἐμ' ἐ.;

ἐξηνέσχετο. Ει. 702. Ὠρκαιάσας· οὐ γὰρ ἐ.

ἐξηνεσχόμην. Ν. 1372. κἀγὼ οὐκέτ' ἐ., ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω

ἐξηθισμένα. Λ. 43. ἡ λαμπρὸν, αἱ καθημεῖθ' ἐ.,

ἐξήκτην. Π. 733. ἐ. οὐδ' ὑπὸ δράκων' ἐκ τοῦ τεῶ

ἐξηπάτα. Ι. 48. ἡ'κλαλ', ἠθώπευ', ἐκολάκευ', ἐ.

Β. 910. ἐ. μέρους λαβὼν παρὰ φρυνίχῳ τραφέντας.

ἐξηπάτας. Ι. 1224. ὦ μαρῃ, κλέπταν δέ με ταῦτ' ἐ.;

ἐξηπατήθεν. Ι. 1103. ἐ. ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

ἐξηπάτηκεν. Σ. 981. ἐ. ἀτὰρ ὅμως καταῄδησαι.

Β. 1404. ἐ. αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΤ. τῷ τρόπῳ;

ἐξηπάτησα. Ἐκ. 949. ἐ. τὸ κατάρατον γραῦειον

ἐξηπάτησεν. Σ. 1291. εἶτα νὺν ἐ. ἡ χάρις τὴν ἄμπελον

ἐξηπάτηται. Σ. 992. ἐ., κἀπολελυκεν οὐχ ἑκών.

ἐξηπάτων. Ι. 118. ἐ. γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·

Ι. 1357. ἀλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐ. νυνδὴ φράσον·

Ν. 1466. ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἴθι, φίλ'. οἱ σὲ κἀμ' ἐ.

ἐξηπίστατο. Ν. 1228. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ πω τότ' ἐ.

ἐξήρμαξ. Ι. 641. τὴν κιγκλίδ' ἐ., κἀναχανὼν μέγα

ἐξήρκεσεν. Ι. 524. οὐκ ἐ., ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,

ἐξηρτημένας. Ἐκ. 494. πώγωνας ἐ.,

ἐξηρτημένον. Ἐκ. 2. κἄλλιστ' ἀν ἐυσκόπουσιν ἐ.,

ἐξῆς. Α. 633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐ. Ἀριστογείτονι,

Β. 765. θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐ., ΞΑ. μανθάνω.

Ἐκ. 638. οὐκοῦν ἄγδοον· εὖ καὶ χρηστῶς ἐ. τὸν πάντα γέροντα

ἐξήτασεν. Θ. 437. πάσας δ' εἰδέας ἐ.,

ἐξηύδα. Α. 1183. πρὸς ταῖς πέτρασι δεινὸν ἐ. μέλος·

ἐξίδισεν. Ο. 791. οὐκ ἀν ἐ. ἐς θοίμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,

ἐξίνα. Ι. 756. νὺν δὴ σε πάντα δεῖ κἀλων ἐ. σεαυτοῦ,

Σ. 117. μηδ' ἐ. θύραις· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.

Ει. 282. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ ἐ., 'γνώμην ἐμὴν,

Ἐκ. 534. ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐ. πάσῃ τέχνῃ.

ἐξιθι. Ἐκ. 734. ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἐ.,

Ἐκ. 739. ἐνταῦθ' ἀν ὁ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἐ.,

ἐκκυνόμεθα. Β. 1176. οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐ.

ἐξιόντας. Ν. 613. ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐ. ἐσπέρας,

ἐξιπώκατον. Λ. 291. ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐ.

ἐξίστασθαι. Β. 370. ἐ. μύστασιν χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν

ἐξίστω. Α. 617. ἅπαντες ἐ. παρήνουν οἱ φίλοι.

ἐξιστῶσαι. Β. 688. ἐ. τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.

ἐξιών. Ει. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐλωνῆτ· οὐ γὰρ ἤθειν ἐ.·

Β. 196. οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐ.;

Π. 41. ὅτῳ ξυνατήσαμεν πρώτον ἐ.,

ἐξιέδιμον. Ει. 631. ἐμβαλοῦσα ἐ. κυψέλην ἀπώλεσαν.

ἐξόδον. Σ. 552. ἐν φορβειᾷ τοῦτο δικαστὰς ἐ. τῶνδ' ἀποδοῦν.

ἐξοδος. Ν. 575. αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἡν γὰρ ἤ τις ἐ.

Λ. 16. ἥξουσι· χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἐ.

ἐξόδου. Λ. 446. παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐ.

ἐξοίσουσι. Β. 799. καὶ κανόνας ἐ. καὶ πήχεις ἐπῶν,

ἐξοιστία. Λ. 921. καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιαθὸς ἐστ' ἐ.

ἐξοίσων. Γρ. 51. εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐτιβάστης, ὡς ἐ. ἐπίγειον.

ἐξολεῖ. Π. 879. τοὺς συκοφάντας ἐ. κακοὺς κακῶς.

ἐξολεῖν. Σ. 1229. φῄσει γὰρ ἐ. σε καὶ διαφθερεῖν

ἐξολεῖτε. Ει. 318. ἐ. μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·

ἐξολέσκειν. Α. 1151. ἀν μὲν ἀπλῷ λόγῳ κακῶς τ. ὁ Ζεύς·

Θ. 1051. τὸν βάρβαρον ἐ.

Π. 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐ. κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.

ἐξολίσθαι. Α. 704. ἐ. συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημᾷ,

ἐξολισθάνειν. Ι. 491. ἴν' ἐ. δύνῃ τᾶς διαβολᾶς.

ἐξολισθεῖν. Ει. 111. πτηνὸς ὧν δυνήσεται;

ἐξολίσθῃ. Ἐκ. 286. μεμνημένοις ἀεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐ.,

ἐξολοίμην. Α. 324. ἐ., ἢν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς, ὀχαρικοί.

Γρ. Μ. Γεω. 12. εἴ γ' ἐγκαλικίσαιμ', ἐ. φαθὶ λέγων.

ἐξόλοιο. Θ. 562. οὐδ' ἀν ὑπὸ τῇ πόλῃ κατάμρξέν ποτ' ΓΥ. Γ. ἐ.

Θ. 857. κακῶς τ' ἀρ' ἐ, κἀξολεῖ γέ τοι,

ἐξόλοισθ'. Β. 226. ἀλλ' ἐ. αὐτῷ κοάξ.

ἐξόλοιτο. Β. 86. ὁ δὲ Ξενοκλέης; Δι. ἐ. νὴ Δία.

ἐξολοῦμεν. Σ. 422. καὶ σέ γ' αὖθις ἐ· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε

ἐξολῶ. Π. 418. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐ. κακοὺς κακῶς·

ἐξόλωλας. Ει. 366. ἀπόλωλας, ἐ. Τρ. ἐς τὴν ἡμέραν;

ἐξολωλεκώς. Π. 867. πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐ.

ἐξολωλέναι. Ει. 412. βούλοιντ' ἀν ὑμᾶς πάντας ἐ.,

Ἐκ. 35. βοιωτίους τε πάντας ἐ.

ἐξολωλότες. Ει. 483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐ.

ἐξομεσθᾶ. Π. 101. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐ. σου.

ἐξομόρξεται. Α. 843. οὐδ' ἐ. Πρέπτε τὴν εὐρυπρωκτίαν σου,

ἐξόν. Α. 411. ἐ. καταβᾶδην· οὐκ ἐτὸς χαλοὺς ποιεῖτ,

Ει. 1082. ἐ. σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν·

Σ. 698. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐ. σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἄπασιν,

Λ. 1017. ἐ., ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἔχειν φίλην·

Ἐκ. 1003. ἐ. καθέντα γράδιον τοιουτονί

Γρ. p. 510. οὐκ ἐ. αὐτῷ.

ἐξόπισθ'. Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. Δι. ἐ. ἴθι.

ἐξόπισθε. Α. 260. ὁ φαλλὸς ἐ. τῆς κοινῆφόνου

Ι. 22. καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν. ΝΙ. ἐ. ἴνα·

ἐξόπισθέ. Ι. 868. Θεῖβαὶ γὰρ φυσάντες ἐ. μου

ἐξόπισθεν. Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐ. Δι. ἐξόπισθ' ἴθι.

ἐξόπιστο. Θ. 1124. τῇ σανίδο τρήσας ἐ. πρῴκτισον.

ἐξοπτᾶτε. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐ., τρίπετ', ἀφέλκετε

ἐξορίζεις. Γρ. 342. τί μὲ ὦ πονηρὲ ἐ. ὥσπερ κλιτήριον.

ἐξόρμα. Ο. 1326. σὺ δ' αὖθις ἐ.,

ἐξορμᾶν. Θ. 659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐ. πόδα,

ἐξόρουσον. Γρ. 442. Πάρ ἐ.

ἐξορίσαστε. Α. 763. πάσασι τὰς ἀγκλίσας ἐ.

ἐξότ'. Ο. 334. γένοιτ ἀνδσιον, ὅπερ ἐ. ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ

ξουσιν. Ἐκ. 605. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἐ. ἅπαντες.

ἐξυρημένε. Α. 119. ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐ.·

ἐξυρημένος. Θ. 191. σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐ.,

ἐξω. Α. 398. ὁ νοῦς μὲν ἐ. ξυλλέγων ἐπίλλια κ.τ.λ.

ἔξω. Σ. 1353. λυσάμενος ἐ. πολλακοῖν, ὦ χοιρίον.

Β. 1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἐ. λέγειν

Ἐκ. 873. ὅπου τὰ μὲν ὄντα χρήματ' ἐ., τοῖσδε δὲ

ἐξῶθεν. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅπως τοὺς ἐ. μηδὲν δείξεαν ἀπηνές·

ἐξῳκίαντο. Ει. 203. ἐ. δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ἐξῳκισμένοι. Ει. 187. φροῦδοι γὰρ ἐχθὲς εἰσιν ἐ.

ἐξῳκόδομηταί. Ο. 1124. ἐ. σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ. εὖ λέγεις.

ἐξωλέστερον. Ἐκ. 1053. τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐ.

Ἐκ. 1070. τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐ.

Π. 443. οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐ.

ἐξῶλης. Ει. 1072. ἐ. ἀπόλοι, εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ἐξωμίδ'. Λ. 662. ἀλλὰ γὰρ ἐ. ἐνδυσώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ

ἐξωμίδ'. Α. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐ. ἐνδῦσω σέ προσιόντ' ἐγώ.
ἐξωμίδος. Fr. 114, 3. πάντα τῆς ἐ.
ἐξωμισάσας. Ex. 267. ἐ. τὸν ἑτερον βραχίονα.
ἐξωμμάτωται. Π. 635. ἐ. καὶ λελάμπρυνται κόρας.
ἐξωμοῖσι. Ev. 1026. ἐ. δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
ἑξῶν. Ν. 805. ἀρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτὸς' ἔ.
ἐξωπλισμένη. ΕΙ. 566. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐ.
ἐξωπλισμένων. Α. 454. μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐ.
ἐξωπτημένον. Ι. 954. δημοῦ βοείου θρῖον ἐ.
ἑοικ'. Α. 240. ἐκπολὼν θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔ., ἐξέρχεται.
Ο. 265. ἄλλως ἄρ' αὐσταί, ὡς ἔ., ἐς τὴν λόχμην
Ex. 146. δίζῃ γὰρ, ὡς ἔ., ἀφανανθήσομαι.
Π. 1131. ὀδύνῃ σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔ. ἐπιστρέψειν.
ἑοικα. Σ. 1171. μάλιστ' ἔ. τὴν βᾶδ σὺν τῶν πλουσίων.
ἑοικας. Σ. 1125. ἀγαθὼν ἔ. οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Σ. 1309. ἔ., ὦ πρεσβῦτα. νεοπλοΐστῳ τρυγὶ
1365. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔ. ὡράιας σοροῦ.
1413. γυναικὶ κλητεῖν ἔ. θαψίνῳ.
Ο. 804. σίσθ' ὡ μάλιστ' ἔ. ἐπτερωμένος;
Π. 820. ἄβλαν ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔ., εἶ.
ἑοικε. Ν. 1002. δεινὼν δὲ σοι βουλευμάτων ἔ. δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Σ. 1360. ὀδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἀμ' ἔ. θεῖν.
Α. 1190. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔ., δεῖ καλεῖν·
Θ. 38. προθυσόμενος ἔ. τῆς ποιήσεως.
382. ὑπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔ. λέξειν.
Fr. 424, 2. ἡμῶν τὸ ἀριστον ἔ.
ἑοικέ. Π. 76. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔ. με
Π. 862. ἔ. δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος·
1040. ἔ. δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
1045. ἔ. διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.
ἑοικεν. Α. 1038. σπουδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔ.
Σ. 945. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὔτοι γ' ἔ. ὅ τι λέγῃ.
994. δείξειν ἔ.· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβρῃ.
1415. ὀδί τις ἕτερος, ὡς ἔ., ἔρχεται
Ο. 1340. ἔ. οὐ ψευδαγγελεῖν εἶν' ἄγγελος.
1417. δείσθαι δ' ἔ. οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
Ο. 1010. ἀνὴρ ἔ. οὐ προδῶσειν, ἀλλὰ μοι
Π. 604. δεῖν δ' ἔ., ὡς ἀκούω
Π. 1017. μόνος γὰρ ἦθεῖ, ὡς ἔ., ἐσθίων.
1048. μεθύων γὰρ, ὡς ἔ., ὀξύτερον βλέπει.
1098. οὐδεὶς ἔ. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
ἑοικέναι. Ν. 1142. ἐ. μάλιστα Μορύχου σάγματι.
Fr. 526, 2. ἐ.
ἑοίχ'. Σ. 495. οὗτος ὀξωνεῖν ἔ. ἀνθρωποις ἐπὶ τυραννίδι.
Θ. 687. ἀλλ' ἔ. ἡμὶν ἅπαντ' ἀπὸ τοῦ διεσκέφθαι καλῶς.
Fr. 287. παύσειν ἔ. ἢ πανσικάνη κάπτοντά σε.
389, 2. Φαίδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔ. ἥξειν ἄγων.
ἑόρακα. Ο. 1573. ἐ. πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἑόρακά. Π. 98. πολλοὺ γὰρ αὐτοῦ οὐχ ἑ. πω χρόνου
ἑόρακας. Ν. 768. ταύτην ἐ., τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
Θ. 32. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑ. πώποτε ;
33. μὰν ὁ δασυπώγων; ΕΥ. οὐχ ἑ. πώποτε ;
ἑορακέναι. Π. 1045. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐ.
ἑορταῖς. Θ. 835. ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐ. αἰσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
ἑορτάσαι. Α. 1079. οὐ δεινὰ μὴ ἔειν' μὲ μηδ' ἐ.;
ἑορτῇ. Fr. 209, 1. τὸ πρᾶγμ' ἐ. περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστήν
ἑορτῇ. Β. 371. καὶ πανυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσαν ἐ.
ἑορτήν. ΕΙ. 818. παίζε τὴν ἐ.
ἑορτῆς. Ν. 619. τῆς ἐ. μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Β. 391. τῆς σῆς ἐ. ἀξίως
397. Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἐ.
443. παίζοντες οἵς μετουσία θεοφιλοῦς ἐ.
ἑοῦσι. Ο. 688. πρόσχετε τὼν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰεν ἐ.,
ἐπ'. Α. 67. ἐ. Εὐθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν κτ.λ.
ἔπαγ'. Ο. 344. ἔ., ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμου
ἐπαγγελλέτω. Α. 1050. ἀλλ' ἐ. πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ
ἔπαγε. Σ. 370. ἀλλ' ἔ. τὴν γνάθον.
Α. 1279. πρόσαγε χορὸν, ἔ. χάριται,
ἔπάγει. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον παππᾷ παππᾷ, κἄπειτ' ἐ. παπαπαπᾷ,
ἐπαγέτω. Ο. 353. ποὶ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐ. τὸ δεῦὸν κέρας.
ἐπαγλαΐουσα. Εν. 575. δῆμον ἐ.
ἐπαγλαΐσῃ. Fr. 648. ἵν' ἐ. τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίῃ.
ἐπάγουσι. Θ. 364. ἡ Μῆδουτ ἐ. τῆδε
ἔπαθε. Σ. 947. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔ. καὶ Θουκυδίδης.
ἔπαθε. ΕΙ. 659. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔ. πολλὴν ἔχει.
ἔπαθες. Α. 1022. τί δ' ἔ.; ΓΕ. ἐνετρίβην ἀπολέσας τὸν βόε.
ΕΙ. 746. ὦ κακοδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔ.; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
825. τί δ' ἔ.; ΤΡ. ἥλγουν τὸν σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Π. 86. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔ.; κἀτειμέ μοι.
ἐπάδομεν. Ο 328. προδεδόμεθ' ἀνδσιά τ' ἐ.'
Α. 1097. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐ.
ἔπαδον. Ν. 108. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔ. τουτί ποτε Διασιοσιν.
Σ. 1459. κἀτεοι πολλοὶ ταῦτ' ἔ.'
ἐπαιδεύθην. Ι. 636. ἀγρὰ τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐ. ἐγὼ,
ἐπαῖεις. Σ. 517. οὐκ ἐ. ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἐπαινεῖ. Ο. 1616. ὁρᾶς; ἐ. χοῦτος. ἕτερον νὺν ἔτι
ἐπαινεῖς. Ν. 1377. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐ.,
ἐπαινέσαι. Ι. 595. ἃ ξυνίσμεν τοῖσιν ἵπποις. βουλόμεσθ' ἐ.
ἐπαινέσαιμεν. Ι. 460. πῶς ἂν σ' ἐ. οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα;
ἐπαινέσειεν. ΕΙ. 1033. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐ.
ἐπαίνεσόν. Σ. 1214. ἐπειτ' ἐ. τι τῶν χαλκωμάτων,
ἐπαινῶ. Α. 193. φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἀφατον ὡς ἐ.
ἐπαίνου. Σ. 1462. πολλοῦ δ' ἐ. παρ' ἡμοῖ
ἐπαινῶ. Ν. 1055. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐ.
Α. 70. τί φῄς; τί σιγᾷς; ΛΥ. οὐκ ἐ., Μυρρίνη,
Θ. 528. τὴν παροιμίαν δ' ἐ.
1213. ὦ γραῦδ', ὦ γραῦ, οὐκ ἐ., γράδιο.
Β. 508. κάλλιστ', ἐ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
696. ἀλλ' ἐ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχουτ' ἐὸρᾶσατε.
ἐπαίνῳ. Ι. 526. εἴτα Κρατίνου μεμηνέμενος, δὸς πολλῷ ῥεύσαι πορ' ἐ.
ἐπαινῶν. Fr. 204. ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐ. Λίσχύλον.
ἐπαίρομεν. ΕΙ. 874. ἐ. Βραυρῶνδ' ὑποπεπωκότες;
ἐπαίνθ'. Ν. 650. ἐ. ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
ἐπαιρε. Σ. 996. ἐ. σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἠκεῖνό μοι.
Α. 937. ἐ. σαυτόν. ΚΙ ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
ἐπαίρει. Ο. 1657. οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐ. σε νῦν,
ἐπαίρεταί. Ο. 1448. ἐ. τ' ἄνθρωπος. οὐτω καί σ' ἐγὼ
ἐπαίρομ'. Β. 1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐ. ἀνδρα πολίτην
ἐπαισ'. Ν. 549. ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔ. ἐς τὴν γαστέρα,
ἐπακολουθεῖ. Εκ. 479. ἀρ' ἐστ' τῶν ἀνδρῶν τις ἡμὶν ὅστις ἐ.;
ἐπακολουθοῦντων. Χ. 1328. ἐ. ἐμοί·
ἐπάκουσον. Ι. 1080. ἀλλ' ἔτι τοῦδ' ἐ., ἐν εἶπέ σοι ἐξαλίασθαι,
ἐπακούσασι. Ο. 205. ἐάσατερ ἐ., θεύσοντα δρόμῳ
ἐπακτῶν. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐ. πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία.
ἐπαλαμήσατο. Ν. 176. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐ.;
ἐπαλλε. Β. 1317. ἵν' ὁ φίλαυλος ἐ. δελ-
ἐπάλξιν. Α. 72. παρὰ τὴν ἐ. ἐν φορυτῷ κατακείμενος;
ἐπαμύνατε. Β. 1357. τὰ τόξα λαβοῦσ' ἐ.,
ἐπαναβάλεσθε. Εκ. 276. ἐ., κᾶτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπαναβᾶς. Ν. 1457. κἄπειτ' ἐ. ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
ἐπανάβηθι. Ι. 169. ἀλλ' ἐ. κἀπὶ τοὐλεῶν τοδί
ἐπαναβοῶντες. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἰὰ τέκεα θαμὶν' ἐ.
ἐπαναγκάζουσα. Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐ. κάθημαι
ἐπαναγκασθείς. Π. 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐ. καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν
ἐπαναγορεύεται. Ο. 1071. τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐ.,
ἐπαναθῶ. Σ. 148. δοῦν πάλιν φρ' ἐ. σοι καὶ ξύλον.
ἐπαναίρου. Ι. 784. οὐς ὥσπερ ἐγὼ βαῤῥαμενὸς σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐ.,
ἐπανάκρουσαι. Ο. 648. ἀτὰρ τὸ δεῦυα δεῦρ' ἐ. πάλιν.
ἐπανάμεινόν. Ν. 803. ἀλλ' ἐ. μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
Ν. 843. ἀλλ' ἐ. μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον
ἐπαναμείνωμεν. Α. 74. μὰ Δί' ἀλλ' ἐ. ὀλίγον γ' οὐνεκα
ἐπαναμένειν. Εκ. 790. ἐ., ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ἐπαναμενούσας. Εκ. 493. ὦστ' εἰνὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἐστ' ἐ.,
ἐπαναπηδῷ. Ν. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδομεσθ' εἰθ' οὗτος ἐ.,
ἐπαναστρέφειν. Β. 1102. ὁ δ' ἐ. δύνηται κἀπιειδεσθαι τορῶς.
ἐπαναφώσα. Θ. 1175. τὸ δ', ὦ Τερῆλαν, ἐ. Πηρσιείν,
ἐπαναχωρεῖτε. Α. 461. παύεσθ', ἐ., μὴ σκιπλεύετε.
ἐπαναχωρήσω. Εκ. 28. προσιόντα. φέρε νυν ἐ. πάλιν,
ἐπανενεγκεῖν. Ν. 1080. ὡς οὐδὲν ἠδίκησας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐ.,
ἐπανέρῃ. Β. 435. μηδ' αὖθις ἐ. με,
ἐπανεστήκῃ. Ο. 554. κἀπειτ' ἦν τοῦτ' ἐ., τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπειτεῖν
ἐπανηρόμεθ'. Α. 512. εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐ. ἀν γελάσασαι,
ἐπανθεῖ. Ν. 1174. ἀτεχνῶς ἐ., τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Εκ. 903. κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐ.
ἐπανθοῦσαν. Εκ. 13. λάμπεις, ἀφεῶαν τὴν ἐ. τρίχα·
ἐπανθοῦσιν. Χ. 1065. αἷδ' ἐ. τρίχες.

ἐπανθρακίδες. Α. 670. ἡνίκ' ἂν ἐ. ὥσι παρακείμεναι,
ἐπανθρακίδων. Σ. 1127. καὶ γὰρ πτέρεον ἐ. ἐμπλήμενος
ἐπανιστάμενοι. Ο. 1584. ἐ. τοὺς δημοτικοὺς ὀρνέοις
ἐπανίστω. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πειήσεις, ἀλλ' ἐ.
ἐπανορθώσαιμεν. Λ. 528. κἀντισωπᾶν ὥσπερ χθμεῖς, ἐ. ἂν ὑμᾶς.
ἐπανορθώσασθαι. Fr. 321. ἐ.:
ἐπάνω. Ο. 1126. ὥστ' ἂν ἐ. μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
Λ. 773. Ζεὺς ὑβριμερέτης, ΧΟ. Γτ. ἐ. κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
ἐπᾄξειεν. Α. 1171. ἐ. δ' ἔχων
ἐπαοιδήν. Fr. 94, 2. ἄνδρὸς πρεσβύτου. τελέει δ' ἀγαθὴν ἐ.
ἐπαπειλούντες. Σ. 670. ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐ. τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,
ἐπαποδυόμεθ'. Α. 615. ἀλλ' ἐ., ἄνδρες, τουτοῖ τῷ πράγματι.
ἐπαποπνιγείης. Ι. 940. σίων ἐ.
ἐπαρήξετέ. Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐ. μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;
ἐπαρθείς. Ν. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐ. οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
Β. 777. κἄπειτ' ἐ. ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἐπάσαντο. Ει. 1122. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐ.,
ἐπασκεῖ. Ν. 517. καὶ σοφίαν ἐ.
ἐπασκῶν. Ν. 1024. ὦ καλλίτεχνον σοφίαν κλεινοτάτην ἐ.,
ἐπάστοιμι. Εκ. 1153. ἐ. μέλοσ τι μελλοδειπνικόν.
ἐπάσχομεν. Ει. 591. πολλὰ γὰρ ἐ.
ἐπάτταξα. Ι. 1130. ἄρας ἐ.
ἐπάταξε. Β. 54. τὴν καρδίαν ἐ. πῶς οἶει σφύδρα;
ἐπάταξεν. Β. 38. τίς τὴν θύραν ἐ.; ὡς κεκταυρικῶς
Β. 150. ἐ., ἢ 'πιορκον ὅρκον ὄμοσεν,
ἔπαυσα. Ι 862. ἐ. τοὺς ξυναμύτας. καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
Ι. 877. ἐ. τοὺς βινουμένους, τὸν Ἐρυτὸν ἐξαλείφας.
ἔπαυσας. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἐ., ἵνα μὴ ἐγηρᾶτε γίνοιντο.
ἐπαύσατο. Β. 1188. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐ.
ἐπαυσεν. Ν. 1103. νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἐ., αὐτὸς,
ἐπαυχήσας. Ο. 629. ἐ. δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπαφαυάνθην. Β. 1089. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐ.
ἐπαχθῶν. Β. 940. οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐ.,
ἐπίβαλεν. Ο. 1215. ἐ. ὀρνιθαρχὸς οὐδεὶς σοι παρών;
Ο. 1216. μὰ Δί' οὐκ ἐμοιγ' ἐ. οὐδεὶς, ὦ μέλε.
ἐπεβάτευον. Β. 48. ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐ. Κλεισθένει.
ἐπεβουλευσέ. Ι. 934. καὶ πρότερον ἐ. σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκείνον
ἐπεγείραιμι. Ν. 29. πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐ.; πῶς;
ἐπέγερον. Ο. 83. ὅμως ἐ. αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σαφῶς
ἐπεγείρουσαι. Π. 539. ἐ. καὶ φράζουσαι, πειήσεις, ἀλλ' ἐ.
ἐπεγερεῖ. Fr. 301, 3. οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐ. τὸν ἔμβολον.
ἐπεγερῶ. Ο. 84. ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν οὐνεκ' ἐ.
ἐπέγκαψον. Ι. 493. ἔχε νυν, ἐ. λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
ἐπεγράφον. Α. 1095. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐ. τὴν Γοργόνα.
ἐπεγράφατο. Ει. 684. αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐ.
ἐπεδείκνυτο. Β. 771. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐ.
ἐπέξει. Ν. 1312. πάλα ποτ' ἐ.,
ἐπέξεσε. Α. 321. ὁἱοι αὐ μέλας τις ὑμῖν θυμάλοιφ' ἐ.
ἐπέθηκε. Σ. 790. κἄπειτ' ἐ. τρεῖς λοπάδας μου κεστρίων·
ἐπεθιμησας. Β. 62. ἤδη ποτ' ἐ. ἐξαίφνης ἔτνους;
ἐπεθίμουν. Π. 675. ἐφ' ἡν ἐ. διαμοίας ἐφερπύσαι.
Fr. 476, 10. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐ. οὐδ' ἂν ἑδαπανῶντο.
ἐπεί. Α. 933. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐ. κ.τ.λ.
Ι. 258. ἐν δίκῃ γ', ἐ. τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίειεν, κ.τ.λ.
ἐπείγεσθ'. Εκ. 835. χωρεῖτ', ἐ. εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ἐπείγεται. Α. 1070. ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐ.
ἐπείγετε Ει. 943. ἐ. νῦν ἐν δόμῳ
Θ. 783. βάσκετ', ἐ. πάσας κατ' ὁδοὺς,
ἐπειγομένῃ. Ει. 1078. χῇ κἄδων ἀκαλανθὶς ἐ. τυφλὰ τίκτει,
ἐπείγου. Εκ. 501. χωρουσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐ.
ἐπειδάν. Α. 29. νοστῶν κάθημαι· κρ' ἐ. ὦ μύνος, κ.τ.λ.
ἐπειδή. Α. 219. νῦν δ' ἐ. στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικτήμιον κ.τ.λ.
Ι. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐ. γ', ὦ μέλε, κ.τ.λ.
ἐπειδήπερ. Α. 495. ἐ. αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε. κ.τ.λ.
ἐπεί. Β. 1045. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
ἐπεί. Α. μηδ' ἐ.
ἐπεῖθ'. Ι. 1360. ἐ. ὁ πολίτης ἐντιθεὶς ἐν καταλόγῳ κ.τ.λ.
ἐπειθε. Ν. 1422. ὥσπερ σὺ κἄγω, καὶ λέγων ἐ. τοὺς παλαιούς;
ἐπείθετ'. Σ. 278. καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐ.,
ἐπείθετο. Σ. 117. μηδ' ἐξιέναι θύρας·· ὁ δ' οὐκ ἐ.
Σ. 746. ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐ.
ἐπειθόμην. Εκ. 772. τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἴδων ἐ.
ἐπείκων. Ο. 1282. ἐκόμων, ἐ., ἐρρύτων, ἐσωκράτων,
ἐπείξεσθ'. Εκ. 43. οὔκουν ἐ.; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
ἐπείρων. Ει. 763. παῖδας ἐ., ἀλλ' ἀρίμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐγώρουν,
ἐπεισεν. Π. 304. ἐ. ὡς ὄντας κάπρους
ἐπείσθης. Ν. 866. εὖ γ' ὅτι ἐ. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σῶκρατες,
ἐπεισι. Σ. 262. ἐ. γοῦν τοῖσιν λίχνοις οἰστὸν μάκητρες
Εκ. 1168. τοῦν σκελίσκοιν τὸν βυβῶν. τάχα γὰρ ἐ.
ἐπεισιν. Π. 1207. τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἐ. αἱ χύτραι.
ἐπειτ'. Α. 182. ἐ. ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε, κ.τ.λ.
ἐπειτα. Α. 917. ἐ. φαίνει δῆτα καὶ θραυλλίδα; κ.τ.λ.
ἐπειτά. Ο. 556. ἐ. γ' οὐκ ἐρπχ', ὄρᾷς. ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἐπεῖχε. Εκ. 317. ἐ. κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
ἐπέκειτο. Α. 1142. ὑμὶν ἐ., χῷ θεὸς σείων ἁμα.
ἐπεκουρήσατε. Γρ. 302, 8. γυναῖ κοπισσαισιν ἐ.;
ἐπεκτνπᾶτ'. Ο. 780. πᾶς δ' ἐ. Ὄλυμποσ'
ἐπελαθέμην. Α. 473. σῖμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐ.
ἐπελανθανόμην. Ν. 855. ἐ. ἀν εἰδῶς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
ἐπέλθοιμι. Θ. 1016. πῶς ἂν ἐ. καὶ
ἐπέλθοις. Ι. 618. ἐργασάμεν, εἰθ' ἐ.
ἐπέλιπεν. Π. 832. ἡ σοὶ σε ταχέως ἐ. τὰ χρήματα.
ἐπεμαίνετ'. Σ. 744. τότ' ἐ.· ἐγκωκε γὰρ ἀρτιως,
ἐπεμάνην. Σ. 1469. ἐ., οὐδ' ἐξεχύθην.
ἐπεμαρτύρετο. Σ. 1437. οὐχὶνοσ οὖν ἔχων τιν' ἐ.·
ἐπεμελεῖτό'. Π. 1117. θύσει κακῶς γὰρ ἐ. ἡμῶν τότε.
ἐπέμπεν. Β. 1037. ἑδιδάσκεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἐ.,
ἐπέμπηδῶν'. Ν. 550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐ. αὐτῷ κειμένῳ
ἐπέμψαθ'. Α. 65. ἐ. ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
ἐπίμψαμεν. Ο. 1178. πέμμαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐ.
ἐπεμψε. Ο. 1024. ἐ. δὲ τίς σε δεῦρο; ΠΙΣ. φαῦλον βιβλίον
ἐπεμψέ. Α. 1049. ἐ. τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
Ι. 1184. τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὖτ' ἐ. σοι
ἐπέμψεν. Α. 154. ἐ. ἐμὶν. ΔΙ. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
ἐπένευσαν. Α. 115. Ἑλληνικὸν γ' ἐ. ἄνδρες οὐτοσί,
ἐπένευσεν. Ι. 657. ἐ. εἰς ἑκάτον ἡ βοιλὴ πάλιν.
ἐπενόησα. Ν. 1039. ἐν τοῖσι φροντισταίσιν, ὅτι πρώτιστοσ ἐ.
ἐπενόησας. Ι. 1202. εἶτ', ἀντιβολῶ, τῶν ἐ. ἀπράσαι;
Ο. 1511. εὖ γ' ἐ. αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ἐπενόησεν. Ι. 884. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐ.
Β. 1373. ὁ τίς ἂν ἐ. ἄλλος;
ἐπεντείνωμεν. Ει. 514. μὴ νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐ.
ἐπέξιτον. Β. 1118. πάντ' ἐ., θεατὰν γ' οὐνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.
ἐπεπέτου. Ο. 118. καὶ γῆν ἐ. καὶ θάλασταν ἐν κύκλῳ,
ἐπεπονιμέθα. Α. 145. ὁ δ' νίός, ὦν Ἀθηναῖον ἐ.,
ἐπεπόνθεμεν. Α. 1098. ὦ τοὐγκαρίδα, δεινὰ τἂν ἐ.
ἐπεπόνθη. Εκ. 650. ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. ΒΛ. δεινὸν μεντὰν ἐ.
ἐπεπτόμεσα. Ο. 1471. μάστ' ἐ., καὶ
ἐπεπύσμεθ'. Α. 517. ἕτερον τι ποιηρότερον δῆπου βούλευμ' ἐ. ἂν ὑμῶν·
ἐπεπύσμην. Ο. 470. καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐ.
ἐπέρβετο. Σ. 1117. πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμ' ἀλοῦσ' ἐ.,
ἐπεριδόμεναι. Εκ. 217. ἐ. βαδίζετ. ἄδουσαι μέλοσ
ἐπεριθρόμαι. Α. 98. ἐ. τι ῥοῦν. ΜΤ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ἐπερησόμενος. Π. 32. ἐ. οὖν ᾠχόμην ὡς τὼν θεὼν,
ἐπερχομένῳ. Ν. 311. ἤρί τ' ἐ. Βρομία χάρις,
ἐπερωτηθείς. Π. 902. καὶ μὴν ἐ. ἀπόκριναί μοι, ΣΤ. τὸ τί;
ἐπεσθ'. Β. 295. ἐ. ἀπεφλαίμενοι· τράγοι δ' ἀκρατεῖσθε.
ἐπεσθαι. Π. 1209. ἐς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἐ.
ἔπεσθε. Ο. 1755. ἔ. νῦν γάμοισιν, ὦ φῦλα πάντα συννόμων
Π. 305. }
315. } ἐ. μητρῷ χοίρου.
ἐπεσθέ, Α. 1231. ἐ. νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικοσ.
ἔπεσθον. Ει. 727. ἐ. ἅμ' ἐμοὶ θάττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ἔπεσι. Ι. 39. ἦν τοῖς ἐ. χαίρασι καὶ τοῖς πράγμασι.
ἐπεσιν. Ν. 544. ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἐ. πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
Ει. 750. ἐ. μεγάλοισι καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Β. 358. ἢ βωμολόχοις ἐ. χαίρει μὴ ν' καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἐπεσκευάσας. Α. 430. ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐ.
ἐπεσκευασμένα. Α. 613. ἠξει παρ' ἡμὰν τὰ πρὶ' ἐ.
ἐπεσκευασμένον. Εκ. 1147. τὸ δεῖνον αὐτοῦ ἐστ' ἐ.
ἐπεσπάτακεν. Π. 805. ἐ. οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
ἐπεσπηδῶν. Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐ. γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
ἔπεστ'. Π. 1206. ἡ γραῦς ἐ. ἀιωτάτα, ταύτης δὲ νὺν
ἐπέσται. Ο. 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κίρδος ἐ.
ἐπεστάτει. Θ. 372. τῷ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐ.;
ἐπέστειλεν. Ν. 608. ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐ. φράσαι,
ἔπεστιν. Ν. 1025. ὡς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοισι σάφρον ἐ. ἄνδοσ

ἐπεστρατεύσατο. Σ. 11. κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἔ.
Σ. 1124. ὦ ὁ βορέας ὁ μέγας ἔ.
ἐπέστυτο. Fr. 557. τίς ὁρᾷ βαθύκομα τάδ' ἔ. βροτῶν;
ἐπίσχον. N. 1382. εἰ μὲν γε βρὶν εἶποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἔ.
ἐπίσφιρε. El. 1195. ἔπειτ' ἔ. τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
ἐπεσφέρεις. Θ. 1164. χρεὼ δὲ ποῖα τοῦδ' ἔ. λόγον;
ἐπέταξε. Σ. 69. οὗτος φυλάττων τὸν πατέρ' ἔ. νῶν.
ἐπετείουσ. I. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγνώσκων ἔ. τὴν φύσιν ὕστερα.
ἐπέτονθ'. O. 1287. ἐ. ἔαθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομὸν·
ἐπέτοντ'. O. 1150. ἐ. ἐχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία.
ἐπέτρεπον Π. 1078. οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτο γ' ἔ. ποιεῖν·
ἐπτρέψαν. A. 51. ἀδάματός εἰμ' ἐμοὶ δ' ἐ. οἱ θεοί
Λ. 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐ.
Β. 811. ἐ., ὀτιὴ τῇ τέχνῃ ἐμπειρος ἦν.
ἐπέτρεψας. Ev. 179. ἐ. ἑτέρῳ· πλεῖον' ἢ τὰ δράσει κακά.
ἐπετρίβετο. N. 972. ἐ. τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐπετρίβην. A. 1022. τί δ' ἔπαθες. ΓΕ. ἐ. ἀπολέσας τὼ βόε.
ἐπέτρωλεν. N. 243. νόσος μ' ἐ. ἱππικῇ, δεινὴ ἐραγή.
N. 438. διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοπταπίας καὶ τὸν γάμον, ὃ μ' ἐ.
ἐπεττεν. B. 505. ἐ. ἄρτους, ἡμᾶς κατερωτικὰν χύτραν
ἐπέτυχες. Π. 245. μετρᾶσαι γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἔ. πώποτε.
ἐπεφόρησε. El. 224. ὅσους ἀνωθεν ἔ. τῶν λίθων,
ἐπεφύσητό. Π. 699. ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐ. μου
ἐπέχει. Θ. 724. ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον ἐ. τις τύχη.
ἐπεχείρει. El. 752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐ.,
ἐπέχθη. N. 1356. ᾖσαι Ξιμανίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐ.
ἐπέχοντες. A. 490. ἵνα γὰρ Πεισανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐ.
ἐπέχων. El. 1121. πᾶ' αὐτὸν ἐ. τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
ἐπέων. O. 908. ἐγὼ μελιχλώσσων ἔ. ἐπὶ δοιδάν,
O. 972. ὃς δέ κ' ἐμὼν ἔ. ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
ἐπῃ. I. 508. ἠνάγκαζεν λίξοντας ἔ. πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
I. 626. ὁ δ' ἀρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔ.
Σ. 1047. μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔ. τούτων κωμῳδικὰ μηδὲν' ἀκούσαι.
Λ. 467. ὦ πολλ' ἀναλώσας ἔ., πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
1076. τί δέ κοθ' ὑμῖν πολλὰ μυσίδεια ἔ.;
Β. 1410. ἐγὼ δὲ δεῖ ἐμὼν ἔ. τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
ἐπηγνύμην. I. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξίλων ἔ.
ἐπηκολουθουν. Fr. 460, 2. ἐ. κἠνιτιβόλουν προσκείμενοι
ἐπηκόω. Θ. 1157. εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐ.
ἐπῆλθες. I. 459. ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλων τ' ἐ. ἐν λόγοισιν.
ἐπηλοφόρουν. O. 1112. ἐ. δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρωδιοὶ
ἐπῆν. O. 983. αὐτὰρ ἐ. ἄλκητος ἐκὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
O. 1355. ἐ. ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπεπτησίμους
Λ. 1175. ἐ. διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἐπῆνει. El. 735. αὐτὸν ἐ. πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
ἐπῆνεσ'. A. 485. ἐ· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἐπηνίσαμεν. A. 1238. ἐ. ἀν καὶ προσεπωρκήσαμεν.
ἐπήνεσας. Ev. 204. ὡς ἐννετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐ.
ἐπηνθει. N. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρῦσοι καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐ.·
ἐπήνουν. Π. 745. ἐγὼ δ' ἐ. τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ἐπῆχ'. A. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐ. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον·
ἐπηπείλησα. O. 630. ἐ. καὶ κατώμοσα,
ἐπῖρε. N. 42. ἤτοι μὲ γῆθ' ἐ. τὴν σὴν μητέρα·
ἐπῆρετε. N. 1457. ἀλλ' ἄνδρ' ἀγρωικὼ καὶ γέροντ' ἐ.;
ἐπήρκουν. Π. 830. λαβὼν ἐ. τοὺς δεομένους τῶν φίλων,
ἐπῃρμένον. N. 810. οὐ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐ.
ἐπῆρται. A. 937. ἐπαιρε σαυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐ. τοῦτό γε.
ἐπήσθιεν. Π. 1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐ.
ἐπητιώτου. Σ. 1447. φάλην ἐ. κλέψαι τοῦ θεοῦ.
ἐπί. A. 13. ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐ. μόσχῳ ποτὲ κ.τ.λ.
Α. 1235. Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐ. τε κ.τ.λ.
ἐπιαλᾶ. N. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξεις; ἐ.
ἐπιβαλεῖς. A. 440. τὴν χεῖρ' ἐ., ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ἐπιβάλλειν. O. 559. καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Ἐμπέλας' ἤνπερ δ' ἐπίσω', ἐ.
ἐπιβάλλῃς. N. 933. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἤν ἐ.
ἐπιβάλλουσιν. Θ. 415. σφραγῖδας ἐ. ἤδη καὶ μοχλοὺς
ἐπιβάλοι. N. 729. κἀπαιόλημ'. ΣΤ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐ.
ἐπιβαλοῦσ'. Fr. 88. ἐπειτ' ἐρεῖσ' ἐ. ὁμοῦ πάσου.
ἐπιβαλοῦσα. Ev. 536. ἀλλ' ἐμ' ἀποδοῦσα', ἐ. τοὐγκυκλον,
ἐπιβάτης. Fr. 51. ἐ.
ἐπιβουλευόκοιμ'. O. 82. αἱ γὰρ γυναῖκες ἐ. μου
ἐπίβηθι. B. 675. Μούσα χορῶν ἱερῶν ἐ. καὶ ἐλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμάς,
ἐπιβοᾶν. O. 898. ὅσιον ἐ., καλεῖν δὲ
ἐπιβολήν. Σ. 769. ταύτης ἐ. ψηφιεῖ μίαν μόνην.
ἐπιβουλεύει. Θ. 335. εἴ τις ἐ. τι τῷ δήμῳ κακὸν
Π. 1111. ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐ. ποιεῖν
ἐπιβουλεύεται. El. 404. ὁ τοὺς θεοὺς ἅπασιν ἐ.
ἐπιβουλεύοντε. El. 407. ὑμῖν ἐ. πολὺν ἤδη χρόνον,
ἐπιβουλεύουσί. Π. 570. ἐ. τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
ἐπιβρίμεται. B 680. δεινὸν ἐ.
ἐπιβύσας. Π. 379. τὸ στόμ' ἐ. κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
ἐπίγειον. Fr. 51. εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξείσαν ἐ.
Fr. 371. ἐ.·
ἐπιγκλᾶσαι. Θ. 979. ἐ. προθύμων
Ἐπιγόνεις. Ev. 931. ἀδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐ. τὼμῷ φίλῳ.
ἐπιγίγνεται. I. 136. ἐ. γὰρ βτρσπάλπης ὁ Παφλαγὼν,
ἐπιγλωττήσομαι A. 37. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐ.
Ἐπίγονόν. Ev. 167. δι' Ἐ. γ' ἐκεινονεῖ βλέψασα γὰρ
ἐπιγράψω. Π 480. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐ. τῇ δίκῃ.
Ἐπίδαυρον. B. 364. ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτναν διαπέμπων εἰς Ἐ.
ἐπιδείκνυ. O. 666. ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐ. τοῖς ξένοις.
ἐπιδεικνύναι. Fr. 561, 1. ῥήματά τε κομῷ καὶ παίγνι' ἐ.
ἐπίδειξαι. N. 935. ἀλλ' ἐ.
ἐπιδείξας. A. 1012. πρόσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐ. τοδί.
ἐπίδειξιν. N. 269. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐ.·
ἐπίδειξον. A. 765. καλῶς λέγεις· ἐ. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
N. 748. ἐ. αὐτὴν. ΣΤ. εἶπε δὴ νῦν μοι τοδί·
ἐπίδειξω. I. 832. τὴν Ἀθηναῖων· καὶ σ' ἐ.
O. 483. αὐτίκα δ' ὑμὶν πρῶτ' ἐ. τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
Λ. 610. ἐμαυτὸν ἐ. βαδίζων ὡς ἔχω.
ἐπιδειπνεῖς. I. 1140. θύσας ἐ.
ἐπιδειπνῆς. Ev. 1177. λέκιθον, ἴν' ἐ.
ἐπιδείπνιον. Fr. M. Δαιτ. 9, 1. ἐ. βασιλεῦς θέαν
ἐπιδέξια. El. 957. περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐ.
ἐπίδεσμον. Σ. 1440. ἐ. ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
ἐπίδηλον. I. 38. ἐ. ἡμὶν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἐπίδηλόν. Π. 368. ἀλλ' ἐστὶν ἐ. τι πεπαυορηγκότι.
ἐπίδηλος. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν, ἐ. ταῖς γράθοις.
Ev. 661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὕπνων; κλέπταν δῆπου 'σ' ἐ.
ἐπιδῆλοι. Θ. 799. αὐδεῖ παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν, οὕτως ἡμεῖς ἐ.
ἐπιδημεῖ. Θ. 40. στόμα συκλείσας· ἐ. γὰρ
ἐπιδημίου. El. 1098. ὃς πολέμου ἔρατα ἐ. ὀκρυόεντος.
ἐπιδήσειν. B. 1038. τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἡμελλ' ἐ.
ἐπιδιαρραῖρ. I. 701. κᾆτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐ.
ἐπιδίδωμι. El. 333. ἐ. τοῦτό γ' ὑμὶν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
ἐπιδίδωσ. Θ. 213. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐ. ἐμοὶ,
ἐπίδουμι. A. 1156. ὦν ἐσ' ἐ. τεισάσιν
ἐπιδούναι. Θ. 249. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐ. φθονεῖς,
ἐπιδώμεθα. N. 289. ἀθανάτας ἰδέας ἐ.
ἐπιε. Σ. 1476. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἐ. διὰ πολλοῦ χρόνου
ἐπιεικῆ. Σ. 1027. οὐδενὶ πάποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐ.
ἐπιεικῶς. Σ. 1249. τουτὶ μὲν ἐ. σύ γ' ἐξεπίστασας·
ἐπιζεῖν. Θ. 468. οὐ θαυμάσιόν 'στ', οὐδ' ἐ. τὴν χολήν.
ἐπίηλε. Fr. 401. ἀστὸς γὰρ ἐ. τάδε ἔργα.
ἐπιθ'. O. 344. ἔπαγ', ἐ., ἐπίφερε πολέμων
ἐπιθαυμάζειν. N. 1147. χρὴ γὰρ ἐ. τι τὴν διδάσκαλον.
ἐπιθέτην. N. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐ. λιβανωτόν.
ἐπιθεῖσα. Ev. 538. μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐ. λήκυθον.
ἐπίθες. B. 888. ἴθι νυν ἐ. δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤ. καλῶς·
ἐπιθέσθαι. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρώτον γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ' ἐ.,
ἐπίθετο. N. 73. ἀλλ' οὐκ ἐ. τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἐπιθήκισα. Σ. 1290. ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐ.
ἐπίθημα. Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐ. τῷ φρέατι παράθες εἰδέναι.
ἐπιθι. I. 386. φαῦλον δδ'. * * * ἀλλ' ἐ. καὶ στρίβει,
ἐπιθθῶμην. B. 1376. ἐ., ἀλλ' φύμην ἀν
ἐπιθυμεῖ. Σ. 1016. μέμμασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νυν ἐ.
El. 448. ἴν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐ. μαχῶν,
O. 78. ἔτνου δ' ἐ., δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
Θ. 798. κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐ.
Π. 195. πολὺ μᾶλλον ἐ. λαβεῖν κικκαβέα
Fr. 476, 9. ὅτου τις ἐ. λαβεῖν, α. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
ἐπιθυμεῖν. Σ. 1125. ἀγαθὼν ἑοικαι οὐδὲν ἐ. παθεῖν.
El. 12. τετριμμένης γὰρ φησιν ἐ. Οἰ. Β. ἴδοῦ.
Β. 1026. εἶτα διδάξαι Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐ. ἐξεδίδαξα

ἐπιθυμεῖς. Ν. 416. μήτε ριγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐ.,
Ν. 435. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐ.
ἐπιθυμεῖτε. Ει. 506. ἀλλ' εἴπερ ἐ. τηνδ' ἐξελκύσαι,
ἐπιθυμῇ. Ο. 984. Λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐ.,
Εκ. 1016. νέας ἐ., μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
1018. πρότερον προκρουσεῖν, ἀλλ' ἐ. τῆς νέας,
ἐπιθυμήσας. Ν. 412. ὦ τῆς μεγάλης ἐ. σοφίας ἀνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ἐπιθυμήσειε. Fr. 123. καὶ κ' ἐ. νέος νῆς ἀμφιπλόειν.
ἐπιθυμήσεις. Εκ. 804. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐ. φέρειν;
ἐπιθυμήσῃ. Εκ. 611. ἢν μείρακ' ἴδῃν ἐ. καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
Εκ. 618. κἀτ' ἴθ' ταύτης ἐ., τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
ἐπιθυμήσουσιν. Εκ. 234. σώζειν ἐ.' εἰτα σιτία
ἐπιθυμοῦμεν. Β. 895. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐ.
ἐπιθυμοῦντες. Α. 644. ἥδυσαν, ἰδεῖν ἐ. τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
Π. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐ. μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
ἐπιθυμῶ. Ν. 322. ὥστ' εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐ.
Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γνάμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐ.,
656. τούτων ἐ. μανθάνειν οὐδέν. Σπ. τί δαί;
Σ. 5. οἰδ' ἀλλ' ἐ. σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
Ο. 1352. ἄγκειν ἐ. τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
Α. 186. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐ. τὴν τῶν Δίὰ πρῶτα πυθέσθαι,
ἐπιθυμῶν. Ει. 444. κεἰ τις ἐ. ταρίαχεῖν σοὶ φθονεῖ
Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ βατίζει, κερδῶν ἰδίων ἐ.
Fr. 52. ἢ βοιδρᾶων τις ἀπέκτεινε ξεύγος χολίκων ἐ.
ἐπικαθέζηται. Π. 185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐ. μόνον.
ἐπικαλεῖς. Ει. 663. εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐ.; μανθάνω.
ἐπικείμενος. Σ. 1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐ.
ἐπίκειται. Ο. 1018. φθαίης ἄν· ἐ. γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
Ἐπικεχοδῶς. Ο. 68. Ἐ. ἐγωγ' Φασιανικός.
ἐπικηρυκεύμαι. Θ. 1163. κακὸν τὸ λοιπόν, ταῦτ' ἐ.
ἐπικηλεῖν. Θ. 1063. κλαίειν ἐλεινῶς. ΜΝ. οὐ δ' ἐ. ὕστερον.
ἐπίκλαυτον. Β. 683. βύζει δ' ἐ. ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
ἐπικλείειν. Ει. 101. καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐ.
ἐπίκληρον. Σ. 583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐ.,
Ο. 1653. ἐ. εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
ἐπικλήρου. Σ. 589. τῆς δ' ἐ. τὴν διαδίκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
ἐπικλήτων. Ει. 1266. οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐ. δεῦρ', ἵνα
ἐπικλινεῖς. Α. 575. ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐ.
ἐπίκλιντρον. Εκ. 907. τό τ' ἐ. ἀποβάλοιο,
ἐπικνῶς. Ο. 1586. ἐ. πρότερον αὐτοῦσιν·; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡρακλεις.
ἐπικνῶ. Ο. 1582. τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐ. τὸ σίλφιον.
ἐπικνῶσιν. Ο. 533. ἀλλ' ἐ. τυρὸν, ἔλαιον,
ἐπικοκκάστρια. Θ. 1059. ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐ.,
ἐπικοσμοῦντες. Β. 383. Δήμητρα θεὰν, ἐ. ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε,
ἐπίκουρε. Ι. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγοις Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐ.,
Ἐπίκουρος. Εκ. 644. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐ.,
ἐπικουρῶν. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐ. κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
ἐπικρατεῖν. Α. 767. ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐ., ἐὰν
ἐπικρατῆσω. Β. 266. ἕως ἂν ὑμῶν ἐ. τοῦ κοᾶξ,
Ἐπικράτους. Εκ. 71. κἀγωγ' Ἐ. οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ἐπικρούσειε. Θ. 1001. οἴμοι κακοδαίμων, μάλλον ἐ. σύ γε.
ἐπικρῦδουσι. Ι. 1051. μὴ πείθου· φθονεροὶ γὰρ ἐ. κοράναι.
ἐπικτυπῶν. Εκ. 483. ἀλλ' ὦν μάλιστα τῶν ποδῶν ἐ. ῥᾴδιός.
ἐπίκυντε. Θ. 239. ἐ.' ἢν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
ἐπικωμάσας. Α. 982. ὕστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐ.,
ἐπίκωπος. Α. 231. ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, * * * ἐ., ἵνα
ἐπίλαβοῦσ'. Π. 703. τὴν μὲν' ἐ.· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ἐπιλαθοίμεθα. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐ.
ἐπιλίγων. Ι. 418. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐ. τοιαυτί·
ἐπιλείπειν. Ρ. 554. περιγίγνεσθαι δ' αὖτῳ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐ.
ἐπιλείψει. Εκ. 620. οὐκ ἐ. τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῄς ἀφικέσθαι;
ἐπιλείψουσι. Σ. 1445. κληπῆρες ἐ. τοὺς καλουμένους.
Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς οὖποτ' ἐ. Λαυριωτικαί·
ἐπιλθήσηται. Ν. 631. ταῦτ' ἐ. πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
ἐπιλοιφ'. Λ. 449. οἴμοι κακοδαίμων· ἐ. ὁ τορότης.
ἐπιλήθει. Ν. 785. ἀλλ' εὐθὺς ἐ. σύ γ' ἄτ' ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπιλήσμονα. Ν. 629. οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐ.·
ἐπιλήσμονι. Α. 1288. χρησόμεθ' οὐκ ἐ.
ἐπιλησμότατον. Ν. 790. ἐ. καὶ σκαιότατον γερόντων;
ἐπιλήσῃσθ. Ν. 485. ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐ. πάνυ.
ἐπιμαρτύρομαι. Ν. 495. κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐ.,
ἐπιμάρτυσι. Α. 1287. εἶτα δὲ θαίμονας, οἷς ἐ.
ἐπιμενάνων. Ν. 196. μήτω γε μήτω γ', ἀλλ' ἐ., ἵνα
ἐπιμελῆς. Ν. 501. ἢν ἐ. ὦ καὶ πρὸ ἡθμῶν μανθάνω,
ἐπιμελητῆς. Π. 907. τῶν τῆς πλεκὼς εἰμ' ἐ. πραγμάτων
ἐπιμελοῦ. Σ. 154. καὶ τῆς καταλκεῖδοσ ἐ. καὶ τοῦ μοχλοῦ·
ἐπιμῖει. Σ. 934. ὦλκεστρυδν; νὴ τὸν Δί', ἐ. γέ τοι.
ἐπινενησμένα. Εκ. 838. ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐ.
ἐπίνες. Π. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐ., ἐν τῷ γράμματι;
(ἐπινεύει). Α. 115. (4.
ἐπινικίοις. Fr. 379. ἀπταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐ. κρέας.
ἐπινοεῖ. Θ. 338. τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐ.,
ἐπινοεῖς. Ει. 1268. ἀλλ' ὦ τι περ ἄθλων ἐ., ὦ παῖδαν,
ἐπίνοι'. Θ. 766. τίς πεῖρα, τίς ἐ.; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
ἐπίνοια. Εκ. 574. ἔρχεται γλώττης ἐ., πολίτην
ἐπίνοιαν. Ι. 90. οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐ. λοιδορεῖν;
Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινὰ σοι ζητεῖν καινὴν ἐ.,
1051. εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐ. ξυνέτριψεν.
Ο. 405. ἐπὶ τίνα τ' ἐ.
Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐ. καὶ τοῦ φράζοντος ἀκούσαι.
Π. 45. εἰτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐ. τοῦ θεοῦ,
ἐπινοίας. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάτταν ἀστειοτάτας ἐ.·
Β. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐ.
ἐπίνομαι. Α. 73. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐ.
Θ. 630. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρώτον ἤν; ἐ.
ἐπινον. Α. 141. τοῦτον μετὰ Στράτκλους ἐ. τὸν χρόνον.
ἐπίξηνον. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐ. ἐξενεγκὼν θύραζ'
Α. 366. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐ. τοῖλ,
ἐπιξήνου. Α. 318. ὑπὲρ ἐ. θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
Α. 355. ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐ. λέγειν
ἐπιορκεῖ. Ν. 402. καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθὼν; οὐ γὰρ δὴ δρᾷς γ' ἐ.
ἐπιορκεῖν. Ι. 1239. κλέπτων ἐ. καὶ βλέπειν ἐναντία.
ἐπιορκήσασαν. Β. 102. γλῶττταν δ' ἐ. ἰδίᾳ τῆς φρενῶς.
ἐπιορκήσω. Α. 914. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐ., τάλαν;
ἐπίορκοι. Ν. 400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφῴδρα γ' εἰσ' ἐ.·
ἐπίορκους. Ν. 397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἴσως' ἐπὶ τοὺς ἐ.
Ν. 399. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐ., πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
Β. 275. καὶ τοὺς ἐ., οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὐ;
ἐπιορκοῦσιν. Ο. 1609. κνάμωντες ἐ. ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐπιοῦσαν. Εκ. 105. τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐ. ἡμέραν
ἐπιούσης. Θ. 870. μὴ ψεύσων, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐ. ἐλπίδος.
ἐπιπακτοῦν. Fr. 608. ἐ. τὰς θύρας.
ἐπίπαστα. Ι. 103. ἐ. λείξας δημώδαν' ὁ βάσκανος
ἐπιπέμπεις. Fr. 95. ἰ. καὶ τοῖς μὲν ὀφεις οὐς ἐ.
ἐπίπεμπτον. Fr. 17. ἐ.
ἐπιπέμψειεν. Εκ. 235. τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐ. ἄν;
ἐπιπηδᾷς. Σ. 705. ἐπὶ τὼν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐ.
ἐπιπίοις. Ει. 712. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐ. βλῆχωνίαν.
ἐπιπτῶν. Ι. 354. ὑὖνεια θερμὰ καταφαγὼν, κἀτ' ἐ. ἀκράτου
Ι. 357. καταβρυσθεισα, κἀτ' ἐ. τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτοσ
Π. 1133. ταύτην ἐ. ἀποτρέψαν οὐκ ἂν φθάνοις;
ἐπιπλήσαι. Ο. 975. καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐ.
ἐπιπολῆς. Εκ. 1108. καὶ τὴν ἄνωθεν ἐ. τοῦ σήματος
Π. 1207. τῆς γραὸς ἐ. ἐπεισιν αἱ χύτραι.
ἐπίπονοί. Β. 1370. ἐ. γ' οἱ δεξιοί.
ἐπιπταίσματα. Fr. 609. ἐ.
ἐπιρρέόντων. Ν. 1294. ἐ. τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ἐπιρρύξας. Σ. 705. ἐπὶ τὼν ἐχθρῶν τιν' ἐ., ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
ἐπίσημοι. Fr. 460. ἐπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐ. ἕξνοι
ἐπισείῃ. Σ. 704. ἵνα γνγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν· κἀθ' ὅταν οὗτός γ' ἐ.,
ἐπισίτιοι. Fr. 382, 3. δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐ.
ἐπισκοπεῖ. Ι. 1173. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐ.,
Ι. 1186. ἐ. γὰρ περιφανὼς τὸ ναυτικόν.
ἐπισκοπεῖν. Θ. 958. ἐ. δὲ
ἐπίσκοπος. Ο. 1022. ἐ. ἥκω δεῦρο τῷ κνάμῳ λαχὼν
Ο. 1023. ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐ.;
1031. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὧν ἐ.
ἐπισκίνιον. Β. 823. δεινὸν ἐ. ξυνάγων βρυχώμενος ἤσει
ἐπισμῇ. Θ. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐ. τῶν κακῶν;
ἐπίσταμαι. Α. 378. ἐ. διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.

ἐπίσταμαι. Ι. 188. ἀλλ', ὦγλάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐ.,
Ι. 390. δεῖλον εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐ.
715. ἐ. γὰρ αὐτὼν οἷς ἴμαιμέναι.
Σ. 989. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐ.
Ο. 1432. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐ.
ἐπισταμένην. Εκ. 572. φροῦτ' ἐ.
ἐπιστάς. Σ. 1430. κἄπειτ' ἐ. εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
ἐπίστασαι. Ι. 690. νοῦς ἐ. πάλαι.
ἐπίστασθαι. Εκ. 589. πρὶν ἐ. τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φρύζοντος ἀκούσαι.
ἐπίσταται. Ι. 1278. νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐ.,
Σ. 959. ἐγγραφαῖ, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐ.
Εκ. 120. τίς δ', ὦ μελ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐ.;
ἐπιστάτην. Εκ. 10. λορδουμένων τε σωμάτων ἐ.
ἐπιστήσει. Σ. 1174. ἄγε νυν, ἐ. λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἐπιστομίξεν. Ι. 845. ἀπαράσαντας τοὺς ἐμοὶς ἐχθροὺς ἐ.,
ἐπιστρατεύσειν. Ο. 1522. ἐ. φάσ' ἄναθεν τῷ Διί,
ἐπίστρεφε. Σ. 422. καὶ σύ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἄπας ἐ.
ἐπιστρέψειν. Π. 1131. ὀδυνῶ σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἑοικ' ἐ.
ἐπιστροφαί. Β. 1383. Σπερχεῖ ποταμὲ βουνόμυι τ' ἐ.
ἐπισχεῖν. Ει. 1042. ἰδοὺ, πάρειμ. μὴν ἐ. σοι δοκώ;
ἐπίσχες. Ι. 847. ἐ. ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
Ν. 1047. ἐ. εὐδὸς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἀφυπτον.
Σ. 829. ἐ. οὔτοσ· ἀν ὀλίγον μ' ἀπώλεσας.
Ο. 1200. ἐχ' ἀτρέμισ' αὐτοῦ στῆθ'· ἐ. τοῦ δρόμου·
Α. 742. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐ. τοῦ τόκου.
Β. 522. ἐ. οὔτοσ· οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
851. ἐ. οὔτοσ, ὦ πολιτῖμη? Αἰσχύλε.
ἐπισχὼν. Ν. 495. κἄπειτ' ἐ. ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
ἐπιταττόμεισ. Σ. 686. καὶ πρὸς τούτοις ἐ. φοιτᾷς, ὁ μάλιστά μ' ἀπαχθεῖ,
ἐπιτε. Β. 897. ἐ. δαίων ὀδῶν,
ἐπιτέλλω. Ο. 977. κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐ.,
ἐπιτεριμμεθα. Α. 1090. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐ.
ἐπιτερπμμένοσ. Α. 876. ἐγὼ οὐ δεόμενος ἐ., μὴν οὖν.
ἐπιτερτρίθεαι. Π. 351. ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐ. τὸ παράπαν.
ἐπιτέτρωψαί. Ει. 369. καὶ μὴν ἐ. γε. ΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμῶν ληκᾶ πω.
ἐπιτρεψέσθ'. Ει. 246. ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐ. αὐτίκα
ἐπιτρέσει. Ει. 1254. ἔστιν γὰρ ἐ. συμμαίαν μετρίὼν.
Β. 1307. πρὸς ἠπτερ ἐ. τάδ' ἐστ' ἐβεῖν μάλ.
ἐπιτρθέιοσ. Ει. 1323. ἐπιστατεῖν γὰρ ἐστ' ἐ. πάνυ.
Ο. 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐ. οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ἐπιτρθεύοσ. Εκ. 79. ἢ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐ, γ' ἂν ἦν
ἐπίτηδες. Α. 896. ἐ. οὗτοσ αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι.
Α. 1135. εἰ τοῦδ' ἐ. ὡσ-
1184. τοῖς ἐντέροισ; ΑΛ. ἐ. αὖτ' ἔπεμψέ σοι
Σ. 391. ᾤησας γοῦν ἐ. ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῦσ,
Ει. 142. ἐ. εἴχον πηδάλιον, ὦ χρῆσμαι·
742. τοὺς φείγοντας κἀμαπαύτωσας καὶ τυπτομένους ἐ.,
931. τὸ βῆμ'. ΧΟ. ἐ. οὖν, ὦ τὴν τήκουσηδίᾳ
Θ. 546. ἐ. εὐρίσκων λόγους, ὅπου γνοῇ πονηρά
Εκ. 116. οὐκοῦν ἐ. ξυνελέγομεν ἐνθάδε,
ἐπίτηδές. Ι. 893. καὶ τοῦτό γ' ἐ. σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ·
ἐπιτηδεύης. Ν. 1015. ἢν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐ.,
ἐπιτηδεῦσαι. Β. 1069. εἴτ' αὖ λαλεῖν ἐ. καὶ σκωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἐπιτήκεζε. Θ. 1133. μαρῷ ἀλώπηξ οἶον ἐ. μου.
ἐπιτήρει. Β. 1151. λέγ' ἔτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐ. τὸ βλάβος.
Β. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, κατ' ἐ.,
ἐπιτηρήσας. Α. 922. δι' ἐδορρῶσαι, βοῦναν ἐ. μέγαν.
ἐπιτηρῶν. Ι. 1031. ὃς κέρκυρ σαίνων σ', ὑπύπαν διωτῆς, ἐ.,
ἐπιτθεῖς. Σ. 96. ὥσπερ λιβανωτὸν ἐ. ξυμμηνῇᾳ.
Β. 621. πλίνθους ἐ., πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
ἐπίτον. Β. 1106. λέγετον, ἐ. ἀναδέρεσθον,
ἐπιτρίπειν. Εκ. 455. τί δῆτ' ἐσόξεν; ΧΡ. ἐ. γε τὴν πόλιν
ἐπιτρίπεισ. Ν. 799. οὐ δῆ τ' ἐ.; ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγῇ,
Σ. 1423. ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐ. ἐμοί,
ἐπιτρίπω. Ι. 1098. καὶ νὼν ἐμαυτὸν ἐ. σοι τουτονί
Ι. 1259. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐ.,
Β. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐ. ΔΙ. ποίοις θεοῖ;
ἐπιτρίψαι. Σ. 521. πάνυ γε· καὶ τοιτοισὶ γ' ἐ. θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἐπτρίψει. Εκ. 641. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐ.· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἐμελ' οὐδὲν
ἐπτρίψων. Π. 1081. εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐ. ἐστι τίς;
ἐπτρίβε. Α. 885. ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἀ κἀμ' ἐ. τῷ πόθῳ.
ἐπτριβείης. Θ. 557. ἔπειτα σιφανίζομαν τὸν οἶνον. ΓΥ. Γ. ἐ.
ἐπτριβέτ'. Ει. 1068. ὅτι μ' οὐ περιῶτες ἐ. ὦ Ἡράκλεις.
ἐπτριβῆναι. Ν. 1407. ἐπτὰν τρέψαν τέβρισον ἢ τυπτόμενον ἐ.
ἐπιτριβεμίονοσ. Β. 88. ἐ. τὼν ὦμον οὐτωσὶ σφόδρα.
ἐπτρίβευσιν. Εκ. 224. τοὺς ἄνδρας ἐ. ὥσπερ καὶ ρὸ τοῦ·
ἐπτριβίαί. Ο. 96. εἴρασιν ἐ. σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ἐπτριβίει. Ο. 589. ἀλλὰ γλαυκὼν λόχοσ εἷσ αὐτοὺς καὶ κερχνῇσιν ἐ.
Α. 936. ἄνθρωποσ ἐ. με διὰ τὰ στρώματα.
Β. 1018. καὶ δὴ χωρεῖ τοντὶ τὸ κακὸν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐ.
Εκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρώτων ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πύσουσ ἐ.
ἐπιτρίψειε. Π. 120. πύθοιτ' ἀν ἐ. ΧΡ. νὴν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ἐπιτρίψειν. Εκ. 776. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐ. ΑΝ. Β. ἐπτρίψουσι γάρ.
ἐπιτρίψῃν. Ν. 1479. μηδὲ μ' ἐ., ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
ἐπτρίψουσι. Εκ. 776. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐ γαρ.
ἐπτρίψω. Σ. 846. ἀρ' Ἑστίας ἀρχόμενοσ ἐ. πινά.
ἐπτρίψωμεν. Β. 571. ὦ' αὐτὸν ἐ. ΠΑΝ. Α. ὦ μαρᾷ φάρυγξ,
ἐπτροπεύειν. Ι. 212. τὸν δῆμον οἷοσ τ' ἐ. εἰμ' ἐγώ.
Ι. 949. εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐ., ἕτεροσ αὖ
ἐπιτροπεύσει. Ι. 426. οὐκ ἐσθ' ὅπωσ ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐ.
ἐπιτρόποις. Εκ. 212. ταῖσιν ἐ. καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ἐπίτροπος. Γρ. Μ. Ει. Δ. 2. πιστὴ προφὸς, ταμία, συνεργὸς, ἐ.,
ἐπιτρόπου. Ει. 686. ἀπῴχω ὁ δῆμος ἐ. καὶ γυμνὸς ἀν
ἐπιτυμεῖς. Θ. 1123. εἰ σφῷδρ' ἐ. τῇ γέροντα πέγσοι,
Θ. 1135. ἔτι γὰρ σὺ τῇ μάστιγαν ἐ. λαβεῖν.
ἐπιτυφῇ. Α. 221. }
222 } ὕπωσ ἀν ἀνὴρ ἐ. μάλιστά μοι·
ἐπιτύχῃ. Ν. 195. ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνοσ ἡμῖν ἐ.
ἐπιτύχῃς. Β. 570. σὺ δ' ἐμοιγ', ἐάντερ ἐ., Ἐπέρβολον
ἐπιτυχόντων. Β. 1375. ἕλεγέ μοι τῶν ἐ.
ἐπίφερε. Ο. 344. ἐπαγ', ἐπιθ', ἐ. πολέμων
ἐπίφθονον. Ι. 1274. λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδὲν ἐστ' ἐ.,
ἐπιφορήματα. Γρ. 610. ἐ.
ἐπιφυλλίδες. Β. 92. ἐ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ στομώλματα,
ἐπιχαίρειν. Ει. 1015. τοὺς δ' ἀνθρώπουσ ἐ.
ἐπιχαλκεύειν. Ν. 422. ἀμέλει θαρρῶν, οὐνκεκα τούτων ἐ. παρίχοιμ' ἄν.
ἐπίχαλκον. Σ. 18. φέρειν ἐ. ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
ἐπιχαρῆναι. Θ. 314. φαείνεσ ἐ.
ἐπιχαρίττωσ. Α. 867. νεὶ τὸν Ἤλιον, ἐ. γ', ὦ ξένε·
ἐπίχαστον. Γρ. 265. ἐν καφήτηισι κατῆκοιτ ἐ.
ἐπιχορεῖν. Ι. 514. ὡς ἐπαίσιον τὴν πόλιν ἅμ' μεστὴν εἰρᾶν ἐ.,
ἐπίχειρα. Σ. 581. κἂν αὐλητὴν γὰ δίκην ποιῇ, ταύτης ἡμῖν ἐ.
ἐπιχειρεῖν. Ι. 542. ἐρέτην χρὴναι πρώτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐ.
ἐπιχειρῆσαι. Σ. 1038. τοῖς ἡπιάλοις ἐ. πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
ἐπιχειρήσειέ. Β. 81. κἂν ξυναοδρᾶναι δεῦρ' ἐ. μοι·
ἐπίχειτ. Ει. 169. καὶ μύρον ἐ.; ὡς ἡν τι πεσὼν
ἐπιχεσεῖ. Α. 440. τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐ. πατούμενοσ.
Α. 441. ἰδοὺ γ' ἐ. ποὺ 'στιν ἕτεροσ τοξότης;
ἐπιχέω. Ει. 252. φέρ' ἐ. καὶ τὸ μέλι τοντὶ τάττικιόν.
ἐπίχυσις. Γρ. 12. οὐκ, ἀλλὰ ταυτὰ γ' ἐ. τοῦ χαλκίου.
ἐπιχώριον. Α. 832. καὶ χαῖρε πάλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐ.
Π. 47. ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὼν ἐ. τρόπων·
ἐπιχώριόν. Π. 342. οὐκοῦν ἐ. γε πράγμ' ἐργάζεται.
ἐπιχώριοσ. Ν. 601. ἢ τ' ἐ. ἡμετέρα θεός,
ἐπιψαλάζειν. Ει. 1141. τὸν θεὸν δ' ἐ., καὶ τὴν' εἰπεῖν γείτονα.
ἐπίωμεν. Α. 627. περὶ τὼν σπονδῶν. ΔΛΛ' ἀποδώνεσ τοῖς ἀναπαίστοις ἐ.
ἐπίωσ'. Ο. 550. καὶ τὰς Ἀλόπασ καὶ τὰς Σεμέλας' ἤνπερ δ' ἐ., ἐπιβάλλειν
ἐπλαττεν. Ν. 879. ἐ. ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν.
ἐπλήγης. Β. 1048. ἀ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐ.
ἐπλινθοποίουν. Ο. 1139. ἕτεροι δ' ἐ. τελαργοὶ μύριοι·
ἐπλινθοφέρουν. Ο. 1149. ἐ. ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπλούτει. Π. 583. εἰ γὰρ ἐ., πῶς ἂν ποιῶν τὼν Ὀλυμπικὼν αὐτὸς ἀγῶνα,
Π. 586. κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐ.
ἐπλούτουν. Π. 30. ἕτεροι δ' ἐ., Ἱερώσυλοι, ῥήτορες
Π. 754. ὅσοι δ' ἐ. οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
ἐπνευσεν. Γρ. Θ. Δ. 4, 1. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ὁ μαρὸς
ἐπνεγόμην. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐ. τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
ἐπόθουν. Α. 730. ἐ. τυ καὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα.
ἐποίει. Ν. 881. κἂν τοῦν σιδίων βατράχουσ ἐ. πῶς δοκεῖς.
Ν. 1056. εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐ.
Π. 976. ἀπαντ' ἐ. κοσμίωσ καὶ καλῶς·
ἐποίειε. Β. 1098. τὸ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρά, τοῖ' ἄτ' ἐστὶν ἄτ' ἐ.;
Β. 1048. ἀ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐ., αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγῃ.

ἐποίεις. Β. 1177. σὺ δὲ πῶς ἔ. τοῖς προλόγοις; ΕΥ. ἐγὼ φράσω.
Π. 1124. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἔ. ζημίαν
ἐποιεῖτε. Α. 508. ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ' ἔ.
ἐποίησ'. Α. 968. ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἔ.
Θ. 548. οὐπώποτ' ἔ., ὅτι γυνὴ σώρων ἔδοξεν εἶναι.
ἐποίησα. Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἔ. γυναῖκα.
Π. 698. ἐ. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἐποίησας. Ο. 920. ταυτὶ σὺ πότ' ἔ. ἀπὸ ποίου χρόνου;
ἐποίησάς. Θ. 193. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἔστιν; ΑΓ. ἔ. ποτε,
ἐποίησατ'. Σ. 1045. ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐ. ἀναλδεῖς·
ἐποίησατε. Α. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἔ.·
ἐποίησατο. Fr. 27. ὅτε τὰς ὁδὰς ἐ.
ἐποίησε. Ει. 749. ἐ. τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Λ. 1290. ἦν ἐ. θεὰ Κύπρις.
Π. 746. ὅτι βλέπειν ἐ. τὸν Πλοῦτον ταχύ,
ἐποίησεν. Ι. 814. ὃς ἐ. τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρὼν ἐπιχειλῆ,
Ν. 557. εἰθ' Ἑρμιππος αὖθις ἐ. εἰς Ἠτέρβολον,
Ει. 835. Ἴων ὁ Χῖος, ὥσπερ ἐ., πάλαι
Β. 1040. ὅθεν ἡμῖν φρὴν ἀπομαχαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐ.,
Π. 90. μόνους βαδιοῦμν· ὃ δὲ μ' ἐ. τυφλόν,
747. τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐ. τυφλόν.
ἐποίουν. Ο. 1307. ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐμοῖς ἐ. δεῖ ποθέν.
ἐποίουν. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐ. ἐγρὰν Νεφελὰν στρεπταιγλᾶν δίων ὀμβάν,
Β. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ θαῦμα ἐ. πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
Π. 1140. ὑφλοῖ', ἐγὼ σε λανθάνειν ἐ. δεί.
Fr. p. 514. τοῖσι χοροὶ αὐτοὶ τὰ σχήματ' ἐ.
ἐποίσει. Β. 1253. τὴν ἄρα μέμμιν ἐ.
ἐποίσεις. Ι. 837. ζηλῶ σε τῆς εὐγλαττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐ.,
ἐπολιόρκησ'. Α. 281. οὗτος ἐ. ἐγὼ τὸν ἀνδρ' ἐκείνον ἀμῶς
ἐποιλιτεύεσθ'. Α. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐ. ἀν ἅπαντα.
ἐπολολύξαι. Ι. 616. νῦν ἄρ' ἀξιόν γε πᾶσιν ἐστιν ἐ.
ἐπομαι. Θ. 116. ἐ. κλῃζουσα σεμνὸν
ἐπομβρίαν. Ν. 1120. ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐ.
ἐπομείσθε. Α. 211. ὑμεῖς δ' ἐ. ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
ἐπομνύμενον. Π. 725. ἐν' ἐ. παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
ἐπόντα. Π. 997. ἐ. πεμάζαης ὑπειποιόσης ὅτι
ἐπόντας. Β. 928. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐ.
ἐποπα. Ο. 47. τὸν ἔ., παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
Ο. 57. παῖ παῖ. Πε. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἐ. παῖ καλεῖς;
ἐποπας. Α. 771. τοὺς ἐ. φεύγουσαι, ἀπόσχανταί τε φαλήνας,
ἐποπαῖ. Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἐ. καλεῖν;
Ο. 59. ἐ. ποιήσειτ τοί με κύπτειν αὖδις αὖ;
60. ἐ.
ἐποποποποποποποποποποῖ. Ο. 227. ἐ.,
ἐποπος. Ο. 282. ἐξ ἐ., ἐγὼ δὲ τοῦτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
ἐπόπτυσεν. Π. 732. καὶ πάν τὸ πρόσωπον· εἰθ' ὁ θεὸς ἐ.
ἐποπτεύειν. Β. 745. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. μάλλ' ἐ. δοκῶ,
Β. 1143. δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐ. ἔφη;
ἐποπτεῦων. { Β. 1126. } { Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐ. κράτη,
{ 1138. }
ἐπόρισ'. Εκ. 825. τῇ κεταρτοφόρῳ ἐ. ἐν Εὐριπίδῃς;
ἐπος. Ν. 1375. ἐ. πρὸς ἐ. ἠρειδόμεσθ· εἰθ' οὗτος ἐπαναπδῇ,
Ει. 520. ὦ πότνια βοτρυοδόρε, τί προσείπω σ' ἔ.;
Ο. 174. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔ.
465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔ. τι,
939. Πινδάρειον ἔ.·
Β. 802. κατ' ἔ. βασανεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
1198. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔ. γέ σου κνίσω
1395. ἐγὼ δὲ πειθὼ γ', ἔ. ἀριστ' εἰρημένον.
1407. καὶ μηκετ' ἔμαιγε κατ' ἔ., ἀλλ' ἐὲ τὼν σταθμῶν
Εκ. 751. οὐδὲν πρὸς ἔ. οὔτων ἀνοήτων ἐνβαλῶ,
ἐπου. Α. 204. τῇδε πᾶς ἔ., δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα συνθάνου
Ι. 1406. ἔ. δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
Θ. 279. ἐγὼ δ' ἀπειμι. ΜΝ. δεῦρό νυν, ὦ Ὀρᾶτθ', ἔ.
Εκ. 294. ἔ. κατεπείγων,
1005. μὴ σκώπτε μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔ. δεῦρ' ὡς ἐμέ.
1058. ἔ., μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
1074. μὴ σκώπτε μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔ. ΓΡ. Β. δεινρὶ μὲν οὖν.
Π. 823. ἔ. μετ' ἐμοῦ παιδίαν, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἐπουρίσας. Θ. 1226. τρίχες νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρανας ἐ.
ἐπούσῃ. Σ. 585. καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐ.,
ἐποφ'. Ο. 16. τὸν ἔ., ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων
ἐποψ. Ο. 72. ἔ. ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
Ο. 280. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔ.,
406. ὦ ἔ., σέ τοι καλῶ.
ἐπόψεται. Θ. 1048. ὦ κατάρατοι ἐγὼ· τίς ἐμὸν οὐκ ἔ.
ἐποῦφίμεναι. Β. 879. ἔλθετ' ἔ. δύναμιν
ἐπραγματευόμην. Ν. 526. τοῖς σοφοῖς, ὧν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐ.
ἐπράττετο. Α. 1211. τοῖς Χουσὶ γὰρ τὸ ξυμβολαὶς ἐ.;
ἐπραττόμην. Β. 561. κἄπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐ.,
ἐπραττον. Α. 755. ἄνδρες πρῖβουλοι τοῦτ' ἐ. τῇ πόλει
Π. 29. κακῶς ἐ. καὶ πέντῃ ἦν. ΚΑ. οἰδά τοι.
ἐπριάμην. Ι. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐ. ὑποδραμὼν
Ν. 23. ὅτ' ἐ. τὸν κοππατίαν. οἶμοι πάλαι,
Ει. 1241. ἦν ἐ. δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐτῶν·
ἐπρίατ'. Ει. 1200. οὐδεὶς ἐ. ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
ἐπρίατο. Ι. 44. ἐ. δούλον. βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
Θ. 503. δεῦχ' ἡμέρας, ἕως ἐ. παιδιον·
ἐπρῖω. Σ. 1440. ἐπίδεσμον ἐ., νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
Fr. 23. τί δαί; κυνίδων λευκὼν ἐ. τῇ θεᾷ
ἐπτ'. Β. 1021. δράμα ποίησας Ἄρεως μεστὸν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἑ. ἐπὶ ὀθβᾶς·
ἑπτά. Ο. 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑ. τοὐβολοῦ,
Λ. 104. ὁ δ' ἐμὸς γε τελέοις ἑ. μῆναν ἐν Πύλῳ.
641. ἐ. μὲν ἔτη γεγῶσ' εἰδοῦς ἠρηκῷρόρυον·
ἑπταβοείους. Β. 1017. καὶ τἠλκηκὰ καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἐ.
ἑπτακαίδεκ'. Α. 282. ἐφ' ἐ. ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεῖδον.
ἑπτάκις. Λ. 698. οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἐν ἐ. σὺ ψηφίσῃ,
ἑπτακότυλον. Fr. 399. 2. τὴν ἐ., τὴν χυτρίαν, τὴν καλὴν,
ἑπτάπους. Fr. 564. ἐ. γοῦν ἡ σκιὰ ἐστὶν ἢ 'πὶ τὸ δεῖπνον·
ἑπταραν. Β. 647. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔ.;
ἐπτερωμένον. Β. 1388. σὺ δ' εἰσέῃκας τοῦτοσ ἐ.
ἐπτερωμένος. Ο. 804. ἆσθ' ὦ μάλιστ' ἐοικας ἐ.;
ἐπτερωμένω. Ο. 655. ὃ διατραγὼν' ἔσεσθον ἐ.
ἐπτέτης. Β. 418. ὃς ἐ. ὧν οὐκ ἔφυσε φράτορας.
ἐπτέτιν. Θ. 480. ὅσπερ με διεκέρευσεν οὗσαν ἐ.
ἐπτόνησά. Θ. 1120. οὐκ ἐ. σ' αὐτὸ, συγίζεις ἄγαν.
ἐπτὸχευες. Ν. 921. καίτοι πρότερόν γ' ἐ.,
ἐπτύθθ'. Β. 504. ἢ γὰρ θέος σ' ὡς ἐ. ἤκουτ', εὐθέως
ἑπτὰλια. Α. 398. ὁ τοῖς μὲν ἐξω ξυλλέγων ἐ.,
ἑπτλλίοις. Π. 942. ἐ. καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
ἑπτλλίων. Ει. 532. ἐ. Εὐριπίδου, ΤΡ. κλαύσᾶρα σὺν
ἐπυδοῦνων. Α. 1205. ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐ.
ἐπῴξε. Ο. 266. ἐμβὰς ἐ., χαραδρὸν μμούμενος.
ἐπῴλει. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐ. τοὺς λύχνους, καθελκύσας.
ἐπῴλεις. Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐ. δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
ἐπωλόλυξαν. Ο. 783. σαί τ' ἐ.
ἐπώμνυτο. Ν. 1227. καὶ γὰ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐ. τοὺς θεούς.
ἐπῶν. Α. 687. κἀτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκαυδαλήθρᾳ' ἱστὰς ἐ.,
Ν. 638. πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐ. ἢ ῥυθμῶν;
1397. σὸν ἔργον, ὦ κακῶν ἐ. κινητὰ καὶ μοχλευτά,
Σ. 481. τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐ.
Ο. 966. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκούσαι τῶν ἐ.
Α. 339. δεινόταθ' ἀπειλοῦντασ ἐ.,
Θ. 53. κἀμπτεοι δὲ νέας ἀῄζᾶς ἐ.
Β. 799. καὶ κανώνας ἐξούσουσι καὶ πήχεις ἐ.,
826. ἐνθεν δὴ στοματοψυρῶς ἐ. βασανίστρια λίσπη
881. ῥήματα καὶ παραπρᾶματ' ἐ.
904. λας ἀλινδήθρας ἐ.
948. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πράτων ἐ. οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργὸν,
956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐ. τε γαμισμοὺς,
1161. ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἀριστ' ἐ. ἔχον.
1181. τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐ.
Π. 268. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐ., πῶς ῥᾳς; πάλιν φράσον μοι.
ἐπωνυμίας. Π. 1164. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐ. πολλὰς ἔχειν·
ἐπωφελήσεις. Ν. 1442. πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐ.
ἐρᾷ. Σ. 89. ἐ. τε τοῦτου, τοῦ δικαίου, καὶ στένει,
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐ. ᾠαγεῖν ὀρῶας Φαλληρικάς·
Β. 1392. μόνος θεῶν γὰρ θάνατον οὐ δῶραν ἐ.
Π. 179. ἐ. δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλαντίδου·
ἐραμαι. Σ. 751. κείναν ἐ., κεῖθι γενοίμαν,
Fr. 146. πρὸς θεῶν, ἔ. τέττιγα φαγεῖν
ἐρᾶν. Ν. 1303. οἷον τὸ πραγμάτων ἐ. φλαύραν· ὁ γὰρ
Σ. 1365. ποθεῖς ἔ.· ἔοικας ὠρᾶιας σοροῦ.
Θ. 401. γυνὴ στέφανον, ἔ. δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἔ. τεχνάζειν,
ἐρανιστάς. Fr. 255. πρώην ἔ. ἐστιὰν ῥῆγν' ἔτνοσ.
ἐρανῶν. Α. 1297. Ταίγετον αὖτ' ἐ. ἐκλιπᾶα,
ἐρανον. Α. 653. τὸν ἔ. τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν
ἐράνου. Α. 615. οἷς ὑπ' ἐ. τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ἐρᾷς. Ο. 135. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐ.

ἐρᾷς. Ο. 143. ὦ δειλακρὰν σὺ τῶν κακῶν οἷων ἐ.
Ο. 1635. ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐ.
ἐρασθείς. Ν. 1304. γέρων οὖ ἐ.
Ἐρασινίδου. Β. 1195. εἰ κἀστρατήγησέν γε μεν' Ἐ.
ἐραστά. Ο. 924. ἀνδρ' ἐδεξάμην ἐ. τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ἐρασταί. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐ.,
Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐ.
ἐραστὰς. Ἠ. 988. γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐ.
ἐρασταῖσιν. Ν. 976. εἴδωλον τοῖσιν ἐ. τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἐραστάς. Ο. 1279. ὅσους τ' ἐ. τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
ἐραστήν. Ν. 979. οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐ.
Ν. 1459. γνῶμεν πονηρῶν ὅντ' ἐ. πραγμάτων,
Ἐκ. 994. ἀλλ', ὦ μέλ', ὁρῶσῶ τὸν ἐ. σου. ΓΡ. Α. τίνα;
ἐραστῆς. Α. 143. ὑμῶν τ' ἐ. ἢν ἀληθῆς, ὥστε καὶ
Ἠ. 732. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐ. τ' εἰμὶ σόν.
1341. ὦ Δῆμ', ἐ. εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
Σ. 1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν περῶν· οὐδ' εἴ τις ἐ.,
Ἐπ. 191. οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐ. πραγμάτων
ἐραστῶν. Ἠ. 1163. ὑπὸ τῶν ἐ. νὴ Δί' ἢ γὼ θρύψομαι.
Π. 154. οὐ τῶν ἐ., ἀλλὰ τἀρχαῖον χάριν·
ἐραται. Ἐπ. 1098. ὃς πολέμων ἐ. ἐπιδημίου ἐκρύνεντος.
ἐρατοῖς. Θ. 993. * * κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐ. ἐν ὕμνοις.
ἔργα. Ο. 1433. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἐ. σάφρονα,
Λ. 708. κακῶν γυναικῶν ἐ. καὶ θήλεια φρὴν
Θ. 204. δοκῶν γυναικῶν ἐ. νυκτερήσια.
702. ὡς ἅπαν γὰρ ἐστι τόλμης ἐ. κἀναισχυντίας.
Fr. 116, 4. δεινὰ γὰρ ἐ. δρῶσαι
254. τῶν χειρῶν ἐ. μνοῦς ἐστιν.
ἐργάζει. Α. 461. οὗπερ μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐ. κακά.
Ο. 1430. τοιτὶ γὰρ ἐ. σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι.
ἐργάζεται. Ἐκ. 148. ἥδι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐ.
Π. 342. οὐκοῦν ἐπιχάριόν γε πράγμ' ἐ..
ἐργασαίατο. Ο. 1147. τί δῆτα πῶδες ἂν οὐκ ἂν ἐ.;
Λ. 42. τί δ' ἂν γυναῖκες φρύγιμον ἐ.
ἐργάσαισθ'. Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἂν μὲ φλαῦρον ἐ. ἔτι·
ἐργασάμεν. Ι. 618. ἐ., εἴθ' ἐπέλ-
ἐργάσασθαι. Π. 465. κακὸν ἐ. μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
ἐργάσει. Ι. 97. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐ. τῷ σῷ ποτῷ;
Ι. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐ. σείων τε καὶ ταράττων.
1240. ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων Λύκιε, τί ποτ' ἐ.;
Α. 366. τί δ', ἢν στοᾶν τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐ. τὸ δεινόν;
ἐργάσεσθε. Π. 73. κακὸν τί μ' ἐ. κοὐκ ἀφήσετον.
ἐργάσῃ. Π. 116. Βλέψαι ποήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐ.
ἐργασίας. Β. 1034. γῆς ἐ., καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' θεῖος Ὅμηρος
Ἐργασίωνος. Σ. 1201. ὅτ' Ἐ. τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ἐργάσομαί. Α. 128. ἀλλ' ἐ. τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἐργασόμεθ'. Ι. 446. ἔργων ἀπάντων ἐ., εἰ τῶν θεῶν
ἐργαστηρίου. Ι. 744. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐ.
ἐργοις. Θ. 716. ἀδαιάνταν ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἐ.;
Θ. 721. ἀθέοις ἐ. γὰρ ἀντα-
Π. 553. τοῦ δὲ πένητος ξὺν φειδομενοῖς καὶ τοῖς ἐ. προσέχοντα,
ἔργοισι. Β. 1347. ἐμαυτῆς ἐ.,
ἔργον. Α. 128. ἀλλ' ἐργασομαί τι δεινὸν ἐ. καὶ μέγα.
Ι. 213. φαυλότατον ἐ' ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
516. κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἐ. ἁπάντων·
844. ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἐργασμένον τοιοῦτον ἐ. ὥστε
Ν. 524. ἐ. πλείστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ἐπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
1345. σὺν ἐ., ὦ πρεσβῦτα, γροντίζειν ὕπῃ
1397. σὺν ἐ., ὦ κοινῶν ἐπῶν κιωτιά καὶ μοχλευτά,
1494. σὺν ἐ., ὦ δᾷς, ἔνεαι πολλὴν φλόγα.
Σ. 1199. ἐπὶ νεότητος ἐ. ἀνδρικώτατον;
Ἐπ. 22. οὐδὲν γὰρ ἐ. ἦν ἀρ' ἀθλιώτερον
426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἐ., ἀνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἐ. εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἐ. ἤδη ἀναύδα τῶν μενόντων
1310. λευκὼν ὀδόντων ἐ. ἐστ', ἢν μὴ τι καὶ μασῶνται.
Ο. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἐ., χαλκῆν, κεραμῆν, σκυλοβάλαι,
862. ἱερεῖ, σὺν ἐ., θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
1125. κάλλιστον ἐ., καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
1175. ὦ δεινὸν ἐ. καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
1308. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἐτ' ἐ. ἐστάναι,
1450. τρέμει πρὸς ἐ. νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Α. 315. σὺν δ' ἐστὶν ἐ., ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
381. ἐμπηγσὼν αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὺν ἐ., ὄχελλε.
424. ἀλλ' οὐδὲν ἐ. ἐστάναι, φέρε τοὺς μοχλοὺς
614. οὐκέτ' ἐ. ἐγκαθεύδειν, ὕστις ἐστ' ἀλειψέρος·
ἔργον. Α. 839. σὺν ἐ. εἶη τοῦτον ἐπτᾶν καὶ στρέφειν,
Θ. 556. πρὸς ποῖον ἐ., ἢ τίνος γνώμης χάριν;
703. οἷον αὖ δέρκεκ' ἐ. οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.
712. οἷον δράσας δεῦρο ἐ.,
967. ὥστερ ἐ. αὖ τι καινὸν
1172. ἐμὸν ἐ. ἐστίν· καὶ σὸν, ὦλάφιον, ἃ σοι
1208. λέλυσο. σὺν ἐ., φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
Β. 590. νῦν σὺν ἐ. ἐστ', ἐπειδὴ
884. νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἐ. ἤδη.
1027. νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἐ. ἀριστον.
1100. χαλεπὸν οὖν ἐ. διαμεῖν,
1474. αἰσχιστον ἐ. προσβλέπειν μ' εἰργασμένος;
Ἐκ. 514. κατάκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὺν δ' ἐ. τἄλλα διδάσκειν.
Π. 415. ὦ θερμὸν ἐ. κἀνόσιον καὶ παράνομον
445. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἐ. παρὰ πολὺ
493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἐ.
1154. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἐ. ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
1158. οὐ γὰρ δόλον νῦν ἐ., ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ἔργῳ. Ἐπ. 432. ἐ. φιλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
Θ. 777. ἐγχειρεῖν χρὴ ἐ. πορίμῳ.
ἔργων. Σ. 909. ἐ. δέδρακε κἀμέ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
Ο. 257. κακῶν τ' ἐ. ἐγχειρητής.
Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρεως ἀθέων τ' ἐ.,
Β. 819. σχινοβλαλᾶμον τε παραξίνιε, σμιλεύματά τ' ἐ.,
Π. 446. ἐ. ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρδοι. Σ. 1431. ἐ. τις ἢν ἔκαστος εἰδεὶς τέχνην.
ἐρεβίνθου. Ν. 1396. ἀλλ' οὐδ' ἐ.
ἐρεβίνθους. Α. 801. τρώγοις ἂν ἐ.; ΚΟ. κοὶ κοὶ κοῖ.
Ἐκ. 606. ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαῦνας, οἴνον, στεφάνους ἐ.
ἐρεβοδιφῶσιν. Ν. 192. οὐτοι δ' ἐ. ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
Ἔρεβος. Ο. 193. ἀέρα περινέφελον, ὃν Ἔ. ἔτεκετο,
Ἔρεβος. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔ. τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Ἐρίβους. Ο. 691. φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἔ. τε Χάους τε
Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀιὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἔ. δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
ἐρεθιζόμενος. Α. 668. οἷον ἐξ ἀνδρἀκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐ. οὐρία μεῖδι,
ἐρεθίσματα. Ν. 312. εὐκελάδων τε χορῶν ἐ.,
ἐρεῖ. Α. 540. ἐ. τις, οὐ χρὴν· ἀλλὰ τί ἐχρὴν εἰπατε.
Ἐπ. 769. πᾶς γὰρ τις ἐ. κἀκῶσ'τος ἐμοῦ
Ο. 168. τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐ. ταδί·
Β. 20. ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐ.
238. κᾆτ' αὐτὶκ' ἐγκυΐψας ἐ.
1245. ἀπολεῖ σ'· ἐ. γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἐρειδε. Ἐπ. 31. ἐ., μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
Fr. 55. μέσην ἐ. πρὸς τὸ σιμόν·
ἐρείδει. Ἐπ. 25. φαύλως ἐ.· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
ἐρείδειν. Ἐκ. 616. ἐπὶ τὴν ὀρειοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐ.;
ἐρείδεις. Fr. 116. τὴν δέσποιναν ἐ.
ἐρείδεται. Fr. 415. ἐ., κἀγὼ κατάπιν σφῷν ἕψομαι.
ἐρεῖδουσιν. Ν. 558. ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐ. εἰς Ὑπέρβολον,
ἐρείδων. Ι. 628. κρημνοὺς ἐ. καὶ ξυναμότας λέγων
ἐρεῖν. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὦστ' Ἀθηναίους ἐ.,
Ι. 931. γνώμην ἐ. μέλλοντα περὶ
Σ. 295. καλὸν; οἶμαι δὴ σ' ἐ. ἀστραγάλους δῆποθεν, ὦ παῖ.
Θ. 963. προσδοκᾷ κακῶς ἐ.
ἐρεῖξον. Fr. 88. ἐπειτ' ἐ. ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ πίσους.
ἐρεῖς. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐ.; Δι. οὐκ οἶδά πω·
Ν. 1087. τί δῆτ' ἐ., ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
1102. τί δῆτ' ἐ.;
Σ. 805. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐ.; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
Ἐπ. 185. τί σοί ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐ.; ΤΡ. μιαρότατος.
Ο. 67. ὀδὶ δὴ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐ.;
Λ. 693. ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐ., ὑπερχολῶ γάρ.
Θ. 251. καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἐστ' ἐ.
Β. 627. κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐ.
843. ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐ. Δι. παῦ', λίσχιλε,
Ἐκ. 149. ἄγε νῦν ὅπως ἀνδρεῖσι καὶ καλῶς ἐ.,
1144. οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναῖος ἐ.
Π. 71. ἀλλ' ἀῤρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκοῦν ἐ.;
314. τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐ.·
974. οὔκουν ἐ. ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
1161. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐ.;
Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐ.
ἐρεῖτον. Β. 905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐ.
ἐρεπτόμενον. Ι. 1295. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐ. τὰ τῶν ἐχύντων ἀνέρων
ἐρέσθαι. Α. 1068. μηδ' ἐ. μηδένα,

ἐρίσθαι, Θ. 135. *ἐς τῆς Λυκουργείας ἔ. βούλομαι,*
Ἐκ. 653. *περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἔ.*

ἐρίτιμ. Ι. 542. *ἔ. χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,*

ἐρέτης. Σ. 1097. *φροντὶς, ἀλλ' ὕστις ἐ. ἔσοιτ' ἄριστος*

ἐρετμία. Fr. 714. *ἀσταῦμεσθ' ἔ. καὶ σκαλμίδια,*

Ἐρεχθέα. Fr. 22. *τὸν Ἔ. μοι καὶ τὸν Αἰγέα κελεύει.*

Ἐρεχθεῖ. Ι. 1022. *τί γὰρ ἐστ' Ἔ. καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;*

Ἐρεχθείδη. Ι. 1015. *φράζου, Ἔ. λογίων ὀδὸν, ἣν σοι Ἀπόλλων*
Ι. 1030. *φράζου, Ἔ., κύνα Κύρβεον ἀνδραποδιστὴν,*

ἐρέψομαι. Ο. 1110. *τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἔ. πρὸς ἀετόν·*

ἐρῆ. Ο. 167. *ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἔν ἔ.,*
Ἐκ. 437. *εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μὴ πω τοῦτ' ἔ.*

ἐρῆμα. Α. 567. *ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, ἐῶ δὲ*

ἐρῆμας. Σ. 634. *οὐκ, ἀλλ' ἔ. ἀνθ' οὗτοι ῥᾳδίως τρυγήσειν·*
Ἐκ. 885. *ὡσὼ δ' ἔ. οὐ παρούσην ἐνθάδε*

ἐρημία. Α. 704. *ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἔ.,*
Ο. 1484. *τῇ λύχνων ἔ.,*

ἐρημίαν. Α. 786. *φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἔ.,*

ἐρήμοις. Ει. 1314. *πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐ.*

ἐρήμον. Π. 447. *ἔ. ἀπολιπόντα τοι φευξούμεθα*
Fr. 393. *ἔ. ἐμβλέπειν·*

ἐρῆμος. Α. 20. *ἐαθνῆς ἔ. ἡ πνὺξ αὐτῆ·*

ἐρήμους. Ει. 112. *ὑμᾶς ἔ. ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.*

ἐρήσομαί. Ν. 1409. *καὶ πρῶτ' ἔ. σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυντες·*

ἐρησόμενος. Ει. 105. *ἐ. ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι*

ἐρί'. Α. 1177. *ἔ. οἰσυντηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν.*
Fr. M. Δαν. 16. *τῶν χοίρων μνοῦς ἔ. ἐστίν.*

ἐριά. Λ. 729. *οἴκοι γὰρ ἔστιν ἔ. μοι Μιλήσια*

ἐριβρεμέτας. Β. 814. *ἢ που δεινὸν ἔ. χόλον ἔνδοθεν ἕξει,*

ἐριδες. Θ. 788. *ἔ. νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμοι· φέρε δὴ νυν,*

ἐρίζειν. Β. 866. *ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἔ. ἐνθάδε·*
Ι. 1105. *ὁ τι πεῖσ' οὐκ ἔχετον ἔ.,*

ἐρίζομεν. Α. 1114. *οὔκ, ἀλλ' ἐγὼ χὐ παῖς ἔ. πάλαι.*

ἐριν. Β. 877. *ἀνδρῶν γναμοτύπων, ὅταν εἰς ἔ. ὀξυμερίμνοις*

Ἐρινύος. Α. 811. *Ἔ. ἀπορρώξ.*

Ἐρινύς. Π. 423. *ἴσως Ἔ. ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας·*

ἐρίοισιν. Ν. 343. *οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἔ. πεπαμένοισι,*

ἐριοπωλικῶς. Β. 1386. *ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἔ.*

Ἐριούνιον. Β. 1144. *οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἔ.*

ἐριτίμων. Ι. 1016. *ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἔ.*

ἐρίφων. Fr. 380. *κεφαλὰς τ' ἀρνῶν, κολάς ἔ.*

ἐρίῳ. Σ. 701. *οὐκ ἀπολαύσεις πλὴν τοῖσ' ὁ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἔ. σοι*

ἐριῶλην. Ι. 511. *καὶ γενναῖος πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἔ.*

ἐρίων. Ν. 50. *ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἔ. περισοῦσας,*
Σ. 1147. *ἐ. τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.*

Ο. 493. *χλαῖναν γὰρ ἀπάλλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἔ. διὰ τοῦτον.*

Λ. 571. *ἐξ ἐ. δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ*
573. *ἐκ τῶν ἔ. τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἀπαντα.*

Β. 1067. *νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλων ἔ. ἀπέντα.*
Fr. 657. *ἔξεισε δὲ τῶν ἔ.*

ἐρκείου. Fr. 245. *μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἔ. χύτρας,*

ἕρκη. Ο. 528. *ἔ., νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·*

ἕρμα. Fr. M. 26. *ἔ.·*

Ἑρμᾶ. Α. 816. *Ἔ. μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν*

Ἑρμᾶν. Α. 742. *ὡς ναὶ τὸν Ἔ., εἴπερ ἐξεῖτ' οἰκαδὶς,*
Α. 779. *πάλιν τ' ἀποισῶ καὶ τὸν Ἔ. οἰκαδὶς.*
Β. 1266. *Ἔ. μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,*

ἑρμᾶν. Fr. 219. *ἔ.·*

ἑρματος. Ο. 1429. *ἀνθ' ἔ. πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας,*

Ἑρμῆ. Ν. 1478. *ὦ φίλ' Ἔ., μηδαμῶς θύμαινέ μοι,*
Ει. 385. *μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἔ., μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς.*
416. *ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἔ., ξύλλαβε*
648. *βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἔ., μὴ λέγε,*
711. *ὦ δέσποθ' Ἔ., τῆς Ὀπώρας κατελάσας;*
718. *ἀλλ', ὦ φίλ' Ἔ., χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,*
Θ. 1202. *Ἔ. δῦλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.*
Β. 1126. *Ἔ. χθονιέ, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,*
1138. *Ἔ.*

Ἑρμῆ. Ει. 420. *Μυστήρι' Ἔ., Διπόλιε', Ἀδώνια·*
Ει. 422. *ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἔ. πανταχοῦ,*
456. *Ἔ., Χάρισιν, Ὅρασιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.*
Θ. 300. *φῳ, τῇ Γῇ καὶ τῷ Ἔ., καὶ Χάρισιν, ἐκκλη-*

Ἑρμῆν. Ι. 297. *νὴ τὸν Ἔ. μὲν ἔτι ἀγοραῖον,*
Ν. 1234. *τὸν Δία, τὸν Ἔ., τὸν Ποσειδῶ.* **ΣΤ.** *νὴ Δία,*
Ἐρμῆν. Ν. 1277. *σὺ δὲ νὴ τὸν Ἔ. προσκεκλήσεσθαί γέ μοι*
Ει. 963. *ἐδωκας ἤδη;* Ο Ι. *νὴ τὸν Ἔ., ὥστε γε*
Θ. 977. *Ἔ. τε Νόμων ἄντομαι*
Β. 1141. *πότερ' οὖν τὸν Ἔ., ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο*
1145. *Ἔ. χθόνιον προσείπε, κἀδήλου λέγων*
1169. *εὖ νὴ τὸν Ἔ. ὁ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.*
Ἐκ. 445. *καὶ νὴ τὸν Ἔ. τοῦτό γ' οὐκ ἐξεύσατο.*
Π. 1122. *ἰοχέβολ, ὥσ' εἰκὼς ἐστιν Ἔ. ἐσθίειν·*
1156. *Ἔ. παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν·*

Ἑρμῆς. Ει. 365. *Ἔ. γὰρ ὧν κλῆρῳ ποιήσεις οἷδ' ὅτι.*
Ο. 572. *οἱ πετόμενοθα πτέρυγᾶς τ' ἔχομεν·* ΠΕ. *λληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἔ.*
Fr. 174. *Στρεψαῖος ὁ Ἔ.*
468. *Ἔ. τρικέφαλος·*

Ἑρμίδιον. Ει. 924. *χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἔ.*

Ἑρμιόνος. Fr. M. Βαβ. 25. *ἀνθ' Ἔ.·*

Ἑρμίππτος. Ν. 557. *εἰθ' Ἔ. αὐδὰς ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,*

Ἑρμίωνος. Fr. 63. *ἀνθ' Ἔ.·*

ἑρμοκοπῖδων. Λ. 1094. *τῶν ἔ. μὴ τις ὑμᾶς ὕφεται.*

ἔρνος. Θ. 321. *Λατοῦς χρυσάμπιδος ἔ.*
Ἐκ. 973. *ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔ.,*

ἐρόεντα. Ο. 246. *ἔχετε λειμῶνά τ' ἐ. Μαραθώνος,*

ἐρόμενος. Ι. 574. *τὼ πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐ. Κλεαίνετον·*

ἐροῦ. Ο. 66. *οὐδὲν λέγεις.* ΕΤ. *καὶ μὴν ἐ. τὰ πρὸς ποδῶν.*
Ο. 1627. *τούτοις ἐγὼ.* ΠΟΣ. *καὶ τὼ Τριβαλλὼν νυν ἐ.*

ἐροῦσιν. Ἐκ. 703. *τοιᾶδ' ἐ.· "σὺ θεὸς οὔτος;*

ἐρπετά. Ο. 1069. *ἐ. τε καὶ δάκετα πανθ' ὅσαπερ*

ἑρπέτων. Ι. 673. *οὐ δεύμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐ.*
Λ. 129. *οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐ.*
130. *μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐ.*

ἐρποντ'. Σ. 552. *ὧν πρῶτα μὲν ἔ. ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις*

ἐρπυλλον. Ει. 168. *κάπιφυτεύσεις ἔ. ἄνω,*

ἐρπύσῃ. Σ. 272. *τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἔ. θύραζε.*

ἐρρ'. Π. 604. *ἔ., ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.*

ἐρράγη. Ν. 583. *κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἔ. δι' ἀστραπῆς·*

ἐρραμμένους. Ἐκ. 24. *τί δῆτ' ἂν εἴη; πύτταρ οὐκ ἔ.*

ἐρρει. Ι. 527. *διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔ., καὶ τῆς στάσεως παρασύρων*

ἐρρειν. Λ. 336. *τὰς ἄνδρας ἔ., στελέχη*

ἐρρήσεις. Σ. 147. *ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐ. γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;*

ἐρρήσετ'. Λ. 1240. *ἐς ταυτόν. οὐκ ἔ., ὦ μαστιγίαι;*

ἐρρήσετε. Ει. 500. *ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἔ.;*

ἐρριμένος. Ἐκ. 850. *ἐμβᾶς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐ.*

ἐρριπται. Θ. 829. *ἔ. τὸ σκιάδειον.*

ἐρριπτασμένον. Α. 27. *πολλαὶς τ' ἀγρυπνίασιν ἔ.*

ἐρρύμα. Ἐκ. 66. *ἔ. πρῶτον, ἵνα διαυνοθείην ὕλῃ*

ἐρρύπων. Ο. 1282. *ἰκόμαν, ἐπείναν, ἔ., ἐσωκράτων,*

ἐρρωγυῖαν. Π. 546. *πιθάκνης πλευρὰν ἐ. καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν*

ἐρρωμένως. Σ. 230. *χώρει, πρόβαιν' ἐ. ὦ Κωμῴδ, βραδύνεις;*
Σ. 1161. *ἔνθες πόδ', ὦ τὰν, κἀπόβαιν' ἐ.*

ἐρυθρὰν. Ο. 145. *παρὰ τὴν ἐ. θάλατταν.* ΕΥ. *οἴμοι, μηδαμῶς*

ἐρυθρᾶς. Ι. 1088. *καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐ. γε θαλάσσης,*

ἐρυθρόν. Ν. 539. *ἐ. ἐξ ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἴθ' ἡ γέλως·*

ἐρυθρόπους. Ο. 303. *νέρτοι, ἴέρας, φάττα, κόκκυς, ἐ., κεβλήπυρις,*

ἐρυμνῶν. Θ. 871. *τὰς τῶνδ' ἐ. δωμάτων ἔχει κράτος.*

Ἔρυξιν. Β. 934. *ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔ. εἶναι.*

ἐρχεθ'. Θ. 1178. *ὀρχησομένη γὰρ ἔ. ὡς ἄνδρας τινάς.*

ἐρχει. Β. 301. *ἴθ' ἤπερ ἔ. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.*
Λ. 834. *μεδίουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἤπερ ἔ. τὴν ὁδὸν.*

ἐρχεσθον. Α. 1144. *ὡς ἀνομοίαν ἔ. ὁδὸν·*

ἐρχεται. Α. 908. *καὶ μὴν δὴ Νίκαρχος ἔ. φανῶν.*
Σ. 1322. *ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἰκαδ' ἔ.*
1415. *ὁδὶ τὶς ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔ.*
1505. *ἕτερος τραγῳδὸς Κορινθίνης ἔ.,*
Ο. 268. *ὦγάθ', ἀλλὰ χοὐτοσὶ καὶ δὴ τὶς ὄρνις ἔ.*
1712. *τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔ.*
Λ. 727. *ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔ.*
Β. 168. *τὼν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔ.*
1099. *μέγα τὸ πράγμα, πολὺ τὸ νείκος, ἅδρὸς ὁ πόλεμος ἔ.*
Ἐκ. 574. *ἐ. γλάττης ἐπίνοια, πολίτην*
1128. *μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔ.*
Π. 749. *ἀτὰρ φράσον μοι, ποῖ 'σθ' ὁ Πλούτος; ΚΛ. ἔ.*
Fr. 261. *ἀναγκαῖα τὸ δάμαρ' αὐτοῦ ἔ.*

ἔρχομαι. Σ. 153. *εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔ.*
Λ. 935. *ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔ.*
Θ. 485. *ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔ.—βάδιζέ νυν·*
Ἐκ. 948. *ἐφ' ἣν πεποικὼς ἔ. πάλαι ποθῶν.*
1135. *ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔ.*

ἔρχομαι. Π. 84. αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔ.,
Π. 844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσαν ἔ. πρὸς τὸν θεόν.
ἔρχονται. Ι. 1196. ἐκεινοαὶ γὰρ ὡς ἐμ' ἔ. ΚΛ. τίνες;
Α. 1239. ἀλλ' οὗτοιὶ γὰρ αὖθις ἔ. πάλιν
ἐρῶ. Ι 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐ.
Ι. 476. ὑμῶν ἀπάντων τᾶς ξυναμοσίας ἐ.,
Ν. 53. οὐ μὴν ἐ. γ' ὡς ἄργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Σ. 73. βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἐ. σοι,
Ο. 136. τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐ. κἀγώ. ΕΠ. τίνων;
1343. ἐ. δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων·
1660. ἐ. δὲ δὴ καὶ τὼν Σιλανοὺς σοι νόμων·
Α. 905. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὖκ ἐ. γ' ὡς οὐ φιλῶ.
Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐ.
1410. ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐ. μόνα.
Εκ. 413. τετρασταῖρον καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐ.
Π. 343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐ. νὴ τοὺς θεούς.
650. ἐκ τῶν ποδῶν ἐς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐ.
Γρ. 273. οὐδὲν μὰ Δί' ἐ. λοπᾶδος ἐψητῶν.
ἐρωδιοί. Ο. 1142. ἐπηυδρόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐ.
ἐρωδιός. Ο. 886. καὶ κλαστὰ, καὶ κατρόκτη, καὶ μ-
ἐρωμαι. Ν. 345. ἀπόκρυναί νυν ἄτ' ἀν ἐ. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
ἐρωμένοις. Ι. 737. ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐ.·
ἐρῶν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐ.,
Ι. 734. ἐ. πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
Σ. 474. σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐ.,
Π. 1009. ἐ. ἀκούσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἐρῶντ'. Ρ. 192. λέγεις ἐ. ἀνθρωπον ἐκνομώτατα.
Ἔρως. Α. 991. ὧν ἀν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔ. ξυναγάγοι λαβὼν,
Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγων χρυσαῖν, καὶ νὴ
Δί' Ἔ. γε·
696. ἐξ οὗ περιτελλόμεναι ὥραις ἐβλαστεν Ἔ. ὁ ποθεινὸς,
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔ. ξυνέμιξεν ἅπαντα·
1737. ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔ.
Α. 551. ἀλλ' ἥνεκ' ὁ τε γλυκύθυμος Ἔ. χρὴ Κυπρογένει' Ἀφροδίτῃ
Εκ. 958. } μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔ.,
966. }
ἔρως. Ο. 412. νισας ἐλθεῖν. ΕΠ. ἔ.
Θ. 1118. ταύτης ἔ. εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σι σέ·
Εκ. 954. πάνυ γάρ τις ἔ. με δονεῖ
ἐρῶσαν. Β. 1044. οὐδ' οἷδ' οὐδεὶς ἤντιν' ἐ. πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ἐρῶσι. Ο. 592. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐ.
Ο. 704. πολλοὶ δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐ. σύνεσμεν·
ἐρῶτα. Ο. 492. οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτο γ' ἐ.
Β. 1012. τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐ.
ἐρωτᾷ. Α. 687. κᾆτ' ἀνελκύσας ἐ., σκανδάλιθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ΕΙ. 688. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐ., τῇ πόλει;
Θ. 403. ἀνὴρ ἐ., τῷ κατέχων ἡ χύτρα;
483. ὁ δ' ἀνὴρ ἐ., ποῖ σὺ καταβαίνεις;—ὅπου·
ἐρωτᾷς. Α. 287. τοῦτ' ἐ.; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς.
Λ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΑΠ. τοῦτό μ' ἐ.; ἡμεῖς ταμεύσομεν αὐτό.
Θ. 884. ἔπειτ' ἐ., ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπισε.
1217. τὴν γραῦν ἐ., ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας·
ἐρωτες. Ο. 1316. κατέχουσι δ' ἐ. ἐμὰς πόλεως.
ἐρώτη. Α. 800. αὐτὸς δ' ἐ. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοὶ κοί.
Ἔρωτος. Ο. 703. πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔ.
ἔρωτος. Π. 190. ἐ. ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τραγημάτων
ἐρωτός. Ν. 1031. κἀκείνος ὡς ἤντων ἐ. ἔστι καὶ γυναικῶν·
ἐρωτῶ. Ν. 641. οὐ τοῦτ' ἐ. σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἐς. Α. 32. ἀποβλέπων ἐ. τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν, κ.τ.λ.
ἐς. Σ. 1112. ἐ. τε τὴν ἄλλην διαιταν ἐσμὲν εὐπορᾶταοι. κ.τ.λ.
ἐσβαινε. Ο. 208. ἐ. κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
Β. 190. ἐ. δὴ. ΔΙ. παῖ, δεῦρο.
ἐσβαίνετε. Α. 745. κἠπειτεν ἐς τὸν σάκκον δὴ· ἐ.
ἐσβάλητε. Α. 762. ὄκκ' ἐ., τὼν ἀρμαῖοι μέλες.
ἐσβάλλετε. Σ. 1056. ἐ. δ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
ἐσβᾶσα. Α. 755. ἐ. ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
ἐσβασε. Ο. 778. κιματὰ τ' ἐ. νήνεμος αὔρη,
ἐσβολαί. Α. 1104. ἐ. γὰρ εἶσι πολλαὶ χἀτέρα σοφισμάτων.
ἐσβολάς. Α. 1075. κἀπειτα τρεῖν νιρόμενον τὰς ἐ.
Ι. 597. ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐ. τε καὶ μάχας.
ἐσβολάς. Β. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐ. ἐπῶν τε γναυισμοὺς,
ἐσβολῆς. Εκ. 1107. θᾶμα μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐ.·
ἐσβύξεται. Α. 392. ὡς σκῆνιν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐ.
ἐσβραμὼν. Ι. 281. ἐ. ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
ἐσδύς. Π. 204. τοιχωρύχους τις διέβαλ'. ἐ. γὰρ ποτε
ἔσει. Ι. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔ.,
Ι. 838. μέγιστος Ἑλλήνων ἔ., καὶ μόνος καθέξεις
Ν. 823. καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔ.
ΕΙ. 860. ζηλωτὸς ἔ., γέρον,
Ο. 979. οὐκ ἔ. οὐ τριγὼν οὐδ' αἴεπδ, οὐ δρυοκλάπτης.
1644. πένης ἔ. σύ. σοὶ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΤ. οὐκοῦν καταγέλαστος δῆτ' ἔ.
Β. 531. ὡς δούλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔ. ;
Εκ. 954. τὴν εὐφρόνην ὕπνος ἔ.
ἔσειον. ΕΙ. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἔ. τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Γρ. 20. ἔ., ᾖτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐπυκοφάντουν
ἔσεισά. Α. 12. πῶς τοιὶ' ἔ. μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἐσελήλυθε. Θ. 657. ζητεῖν, εἴ τιν πάλλοις τις ἀνὴρ ἐ., καὶ περιθρέξαι
ἔσεσθαι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔ.,
Εκ. 824. τάλαντ' ἔ. πενταεύσια τῇ πόλει
ἔσεσθε. Π. 327. ἐ. καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
ἔσεσθον. Ο. 655. ὃ διατραγόντ' ἐ. ἐπτερομένοιν.
ἐσθ'. Α. 271. πολλῷ γὰρ ἡμᾶς ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς, κ.τ.λ.
ἐσθ'. Α. 116. κοὐκ ἔ. ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθεῦδ' αὐτόθεν. κ.τ.λ.
ἐσθεῖ. Ο. 1169. ἔ. πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
ἐσθῆθ'. Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἔ. ἁμὰ γνώμῃ φορῶ.
ἐσθῆτ'. Α. 413. ἐ. ἔλκυπῆς; οὐκ ἐτὸν πτωχοῖς ποιεῖτ.
ἐσθ'. Ν. 815. ἀλλ' ἔ. ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους αἴσυας.
ἔσθιε. Σ. 287. ἔ., μηδ' ἀγανάκτει.
ΕΙ. 1116. μετὰ γῶν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Χίβυλλαν ἔ.
ἔσθιει. Α. 799. τί δ' ἐ. μάλιστα; ΜΕ. πάνυ· ἅ κα διδῷς.
Ι. 1292. καὶ διεζήτηκ' ὀπίσθεν ποτ' φαύλοις ἐ. Κλεώνυμος.
Σ. 968. οὗτος γὰρ ὁ λάβης καὶ τραχηλὶ' ἔ.
ΕΙ. 33. οἷον δὲ κύφας ὁ κατάρατος ἐ.,
48. ὡς κείνος ἀναιδὲς σπατίλην ἔ.
ἐσθίειν. ΕΙ. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾠαίη με μάττοντ' ἔ.
ΕΙ. 23. ἢ καθθίρω μάττοντα παρὰ γοῦν
Π. 305. μεμαγμένον σκῶρ ἐ., αὐτὴ δ' ἐματτεν αὐτοῖς,
931. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐ.
1122. ἰσχάδας, ὃσ' ἐστιν Ἑρμῆν ἐ.·
ἐσθίεις. Ν. 1431. οὐκ ἐ. καὶ τὴν κύπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
ἐσθίῃς. ΕΙ. 1351. φήσεις γ', ὅταν ἐ.
ἐσθίοι. ΕΙ. 449. ληφθεῖς ὑπὸ λῃστῶν ἐ. κριθὰς μόνας.
ἐσθίοιεν Α. 797. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐ. ἄν ;
ἐσθίοιτ'. Ι. 897. ἴν' ἐ. ὠνούμενοι, κἀπειτ' ἐν Ἠλιαίᾳ
ἐσθίοντε. Γρ. 503. σκώληκας ἐ. καὶ μυλακρίδας.
ἐσθίω. ΕΙ. 1167. ἐ. κἀπέχω,
ἐσθίων. Ι. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ἐ. πρὸ χελιδόνων ἐκλεπτες.
Ι. 939. βουλόμενος ἐ.
Σ. 1083. στᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ἐπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐ.·
ΕΙ. 31. ἐρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐ.
Λ. 869. χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐ.· ἐστυκα γὰρ.
Π. 1017. μόνος γὰρ ἡδεῖ, ὡς ἐοικεν, ἐ.
ἐσθλόδς. Β. 1218. ἢ γὰρ πειρωκὼς ἐ. οὐκ ἔχει βίον,
ἔσθου. Ο. 943. ὃς ὑφαντοδόκηνον ἐ. οὐ πέπαται·
Α. 1096. ταυτὰ γε. φέρε τὸ ἐ. ἀμβαλόμενα.
ἐσίγας. Π. 79. ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐ. Πλουτοῦτος ὤν ;
ἐσίγων. Λ. 515. οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΓΡ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐ.
Λ. 516. κἂν ᾠμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἐνδον ἐ.
Β. 915. μελῶν ἐφεῖς τέτταρας ξυνεχῶς ἀν' οἷ δ' ἐ.
ἐσκαλαμᾶσθαι. Σ. 381. ἀγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐ.
ἐσκαλῶ. Σ. 936. αὐτὸς καθεῦδ' τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐ.
ἐσκεκόμισμαι. Σ. 616. κἂν οἶνόν μοι μὴ 'χῃρῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐ.
ἐσκεκύκληκεν. Σ. 1475. βαίμον τις ἐ. ἐς τὴν οἰκίαν.
ἐσκεύασεν. Θ. 591. καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐ.
ἐσκευασμένος. Α. 121. εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐ.;
Γρ. 236. ὥσπερ παροῦσι μοιχὸς ἐ.
ἐσκηνημένοι. Α. 69. πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐ.,
ἐσκηρύττεται. Α. 135. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐ.
ἐσκιμάλισεν. ΕΙ. 549. καὶ τὸν δορυζὸν οἷον ἐ.;
ἐσκίρτα. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἐ., πεσόβελ. κατεγέλα,
ἐσκοπεῖσθον. Ν. 1507. καὶ τῆς Σελήνης ἐ. τὴν ἕδραν;
ἐσκοπούμεθα. Εκ. 193. τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐ.,
ἐσκόπουν. Ν. 231. εἰ δ' ἐν χαμαὶ τάνω κἀτνωθεν ἐ.,

ἐσκορόδισας. Ι. 946. σὺ δ', ὦ Παφλαγὼν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐ.
ἐσκοροδισμέοις. Α. 166. οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐ.
ἐσκοροδισμένος. Ι. 494. ἰὼ ἄμεινον, ὦ τὰν, ἐ. μάχῃ.
ἐσκυθρωπάζον. Π. 756. ὑφρὺς συνῄγον ἐ. θ' ἅμα.
ἐσκυκλήσατο. Θ. 265. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' ἐ.
ἐσκυλίσας. Θ. 767. κἀμ' ἐ. ἐς τοιαυτὶ πράγματα
ἐσκωψε. Ν. 540. οὐδ' ἐ. τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κύβαχ' εἵλκυσεν,
ἐσμεν. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐ. οὐπὶ ληναίῳ τ' ἀγὼν,
Σ. 887. εἶναι γὰρ ἐ. ἐξ οὗ
Ο. 702. καὶ γὰρ πάνταων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐ.
Λ. 11. εἶναι πανοῦργοι. ΚΑ. καὶ γὰρ ἐ. νὴ Δία.
139. οὐδὲν γὰρ ἐ. πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
Θ. 472. αὐτὰ γὰρ ἐ., κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
789. εἰ κακὸν ἐ., τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν ἐ.,
Β. 433. ξένα γὰρ ἐ. ἀρτίως ἐφιγμένα.
Εκ. 265. εἰδισμένα γὰρ ἐ. αἴρειν τὸν σκέλη.
489. ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐ. ἤδη
ἐσμὲν. Α. 507. ἀλλ' ἐ. αὐτοὶ νὺν γε περιεπτισμένοι·
Ι. 736. ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐ. διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Σ. 1075. ἐ. ἡμεῖς, οἱ τῆσδε πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
1099. τὸν φόρον δεῦρ' ἐ., ὦν κλέ-
1112. ἐς τε γὴν ἄλλην διατιν' ἐ. εὐπορώτατοι.
Ο. 9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐ. οὐδ' ἐγαγ' ἔτι.
64. ἀπολείσθαν. ΕΤ. ἀλλ' οὐκ ἐ. ἀνθρώπω. ΤΡ. τί δαί;
716. ἐ. δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
722. ἆρ' οὖ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐ. μαντεῖοι Ἀπόλλων;
912. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐ. οἱ διδάσκαλοι
Θ. 787. ὡς πᾶν ἐ. καὶὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
800. ὑμῶν ἐ. πολὺ βελτίονς· βᾶσανός τε πάρεστιν ἰδίεσθαι.
Σμῆς. Α. 353. ἐ. γυναικῶν οὔτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
Σμοιὸς. Σ. 1107. ξυλλεγόντες γὰρ κοσθ' ἐ., ὥστερεὶ ταυθρίνα,
Σσυτ'. Σ. 1097. φροντὶς, ἀλλ' ὥστε ἐρέτης ἐ. ἀφιστος.
ἴσομαι. Β. 500. εἰ δειλὸς ἐ. καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Εκ. 747. ἀνὴρ ἐ. καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Π. 347. ἐ. μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
1161. ἐναγώνιος τοίνυν ἐ. καὶ τί ἐτ' ἐρεῖς;
ἐσομαί. Ι. 1256. ὅπως ἐ. σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ἐσόμεθ'. ΕΙ. 935. ὥστ' ἐ. ἀλληλοισιν ἀμοιὶ τοὺς τρόπους
ἐσόμενον. Π. 858. διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐ. τυρλὸν
ἔσονται. Α. 422. κωπῆς ἐ., τάργυρίου νυνὶ δέον,
Εκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρᾶτον ἐ. ΒΑ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
658. κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην. τοῦ γαρ, τάλαν, οὐνεκ' ἐ.;
Π. 218. πολλοὶ δ' ἐ. χἀτεροι νῦν ἐύμμαχοι,
527. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἐ.
Fr. M. EI. Δ. 4. μὴ μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ', ἢ μολγοὶ ἐ.
ἐσοφίσω. Ο. 1401. χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', εἰ καὶ σοφὰ·
ἐσπάθα. Ν. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἄργὸς ὢν, ἀλλ' ἐ.
ἐσπαράτεται. ΕΙ. 641. εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐ.
ἐσπαρται. Β. 1206. Αἴγυπτος, ὦν ὁ πλείστος ἐ. λόγος.
ἐσπασεν. Σ. 175. ὦ' αὐτὸν ἐκπέμψειας. · ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἐ.
Θ. 928. αὐτῇ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἐ.
ἐσπᾶτο. Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐ. μαίνεσθαι δοκῶν.
ἐσπεισάμην. Α. 292. ἀντὶ δ' ὧν ἐ. οὐκ οἶσθα'· ἀλλ' ἀκούσατε.
Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐ.
599. ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐ.,
727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ὑμῖν ἐ.
ἐσπείσατο. Α. 225. ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐ.,
ἐσπείσω. Α. 303. ὅστις ἐ. Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Α. 307. πῶς δ' ἐτ' ἐν καλῶς λέγοις ἀν, εἴπερ ἐ. γ' ἄπαξ
ἐσπέμψειεν. Α. 921. ἄψαι ἀν ἐ. ἐς τὸ νεώριον
ἐσπενδον. ΕΙ. 1093. ἐ. δεπάεσιν· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον·
ἐσπέρᾳ. Σ. 1085. ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐ.
ἐσπέραν. ΕΙ. 966. οὐχ' αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἐ.
Λ. 412. σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐ.
Εκ. 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐ.
Π. 998. εἰς ἐ. ἥξομ., ΧΡ. τί σ' ὠφελεῖ; εἰπέ μοι.
1201. ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐ.
Fr. 6. 2. πέμπω πλακοῦντ' εἰς ἐ. χαρίσιον.
ἐσπίρας. Α. 616. ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐ.,
Ν. 175. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐ.
613. ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐ.,
Σ. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς δ' ὃ' ἐφ' ἑ., ἔφη
1401. Αἰσχυνον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἐ.
ΕΙ. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θυείαν ἐ.
796. ἐ. ἀπάγξαι.
ἐσπίρας. ΕΙ. 1151. εἴ τι μὴ 'ζήρεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἐ.·
Ο. 1054. μέμνη' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐ.;
1487. εἰσι, πλὴν τῆς ἐ.
Α. 409. ὀργωμένης μου τῆς γυναικὸς ἐ.
Εκ. 56. ἤθρητε, τριχίδων ἐ. ἐμπλήμενος.
406. σαυτοῦ παραλείψει τὰ βλέφαρα τῆς ἐ.,
ἐσπίτεσθ'. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐ. ὠργισμένοι,
ἐσπευδ'. Ι. 896. ἐπίτηδες οὔτος αὐτὸν ἐ. ἄξιον γενέσθαι,
ἐσπευδε. Σ. 1026. καμωδεῖσθαι παιδὶχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἐ. πρὸς αὐτόν,
ἐσπευδον. Α. 179. ἐ.· οἱ δ' ὡσφρόντο πρεσβῦταί τινες
ἐσπηθῆσαι. Ι. 545. ὅτι σωφρονικὰς κοὐκ ἀνοήτας ἐ. ἐφλυάρει,
ἐσπλέων. Εκ. 1106. ὑπὸ παίδα ταῦν καταλβάδων, δεῦρ' ἐ.,
ἐσπόμισεσθ. Α. 1087. εἶτα δ' ἐ. θωπαγόντες ἐς τοὺς θυλάκους.
ἐσπουδάκατον. Σ. 694. ἐ., κἀθ' ὡς πρᾶαν' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενδίωκε·
ἐσπουδακνῦα. Θ. 572. ἐ. προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
ἐσπουδάκωσι. Β. 1348. ἐ., κλαυμάθ' ἡμῖν γίγνεται·
ἐσσυτο. Θ. 126. τᾷ φῶς ἐ. δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἐστ'. Ι. 844. ἐμοὶ γὰρ ἐ. εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε κ.τ.λ.
ἐστ'. Α. 247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἐ., ὦ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ.
ἐσταθεμόναις. Εκ. 127. πάγωνα περιδήσειεν ἐ.
ἐσταθῆ. Ο. 206. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νυν ἐ.·
ἔσται. Α. 27. ἐ. πρωτιμῶσ' οὐδὲν' ὧ πλὰς πόλις. κ.τ.λ.
ἐστάλης. Σ. 487. ὅστις ἡμῖν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐ.
ἐστάναι. Ι. 268. ἐ. μνημείον ὑμῖν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
ΕΙ. 896. ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐ.,
897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐ.,
Ο. 1308. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἐτ' ἔργον ἐ.
Α. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐ. φέρε τοὺς μοχλοὺς
Β. 538. εἰκὼν' ἐ., λαβὼν δ' ἐν
ἐστᾶσ'. ΕΙ. 972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐ. ἰόντες χωρίον·
Εκ. 842. ἐ. ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
ἐστᾶσιν. Fr. 471. 3. ἀγῶνα νὺν ἐ.
ἔστατ'. ΕΙ. 383. εἰπέ μοι τί πάσχετ', ὦνδρες; ἔ. ἐκπεπληγμένοι·
ἐστε. Α. 1174. ὦ δῶμᾶς οἱ κατ' οἴκόν ἐ. Λαμάχοιο, κ.τ.λ.
ἐστέ. Λ. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἰόκοισθ' ὡς ἐ. θωπικαὶ φύσει,
κ.τ.λ.
ἐστέρξαν. Β. 229. τὼν· ἐμὲ γὰρ ἔ. εὐλυροί τε Μοῦσαι
ἐστεφάνιξε. Ι. 1225. ἐγὼ δέ τυ ἔ. κἀδωρησάμην.
ἐστεφάνουν. Ι. 647. εἶτ' ἐ. μ' εὐεστηγλαε· κἀγὼ ἐφρασα
ἐστεφανωμένοι. Π. 757. οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐ.,
ἐστεφανωμένον. Ι. 966. χώρας ἀπάσης ἐ. βίδιοσ·
ἐστεφανωμένοις. ΕΙ. 1044. προσέρχεται δάφνῃ τις ἐ.
Π. 820. ὧν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐ.,
ἐστεφανωσάμην. Εκ. 133. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. Θ. τί γάρ, ὦ μέλ', ἐ.;
ἐστῆκ'. Ο. 831. ἐ. ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Θ. 1031. ψῆφαν κημὼν ἐ. ἔχουσ',
Εκ. 853. οὐκοῦν βαδιοῦμαι ὀῆτα. τί γὰρ ἔ. ἔχων
ἐστῆκα. ΕΙ. 1178. τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔ. λινοπτάμενος.
Εκ. 879. ἐ. καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἐστῆκας. Α. 484. ἐ.; οὐκ εἶ κατανοῦν Εὐριπίδην ;
ΕΙ. 256. ἐ. ἀργὸς; οὐτοσί σοι κόνδυλος.
ἐστῆκεν. Ο. 515. ἀτὸν ὄρνιν ἐ. ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὧν·
Εκ. 782. ἐ. ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
852. ἐ.· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ἐστηκότες. Ι. 666. οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τὼν ἀφύων ἐ.·
ἐστηκώς. Π. 953. ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐ. θέρμ.
ἐστῆξω. Α. 634. ὦδέ θ' ἐ. πορ' αὐτὼν· αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται
ἐστησε. Ι. 521. ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἐ. τροπαῖα·
ἐστι. Α. 118. ἐγῷδ' ὃς ἐ., Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου. κ.τ.λ.
ἐστί. Α. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐ.; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ κ.τ.λ.
ἐστι. Α. 569. εἴτε τις ἐ. ταξίαρχος τὸς ἐν ἡμῖν κ.τ.λ.
ἐστία. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐ.
Ἑστία. Ο. 865. εὔχεσθε τῇ Ἑ. τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
ἐστίαν. Π. 795. ἐνδυν γε παρὰ τὴν ἐ., ὥσπερ νόμος·
ἐστιάν. Ο. 132. λουσάμενοι πρῶ· μέλλω γὰρ ἐ. γάμους·
Α. 1058. ἐ. δὲ μέλλομεν ἐξ-
Ἑστίας. Σ. 844. τουτὶ τί ἐστι; ΒΔ. χοιροκομεῖον Ἑ.
Σ. 846. ἀρ' Ἑ. ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Π. 395. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΔ. πρὸς τῆς Ἑ.;
ἐστᾶσαι. Ν. 1212. ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐ.
ἐστιάσθαι. ΕΙ. 343. ἐ., κονταβίζειν,
ἐστιμένην. Σ. 1373. δᾷς ἥδε; ΒΔ. δᾷς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐ.;
ἐστιμένοις. Ο. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐ.,
ἐστὶν. Α. 239. οὗτος αὐτὸς ἐ. ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ θεῦρο πᾶς κ.τ.λ.

ἐστίν. Α. 122. ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐ.; οὐ δῆπου Στράτων; κ.τ.λ.
Α. 259. ὦ Ἀανθία, σφῶν δ' ἐ. ὑρθὸς ἑκτέος κ.τ.λ.
ἐστιν. Α. 178. τί δ' ἐ.; Ἀμ. ἐγὼ μὲν δεῖρ' σοι σπουδὰς φέρων κ.τ.λ.
ἐστιούχῳ. Ο. 866. τῷ ἐ., καὶ ὑρνιαν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
ἐστιώμεθα. Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνὑπνιον ἐ.;
ἐστιῶν. Θ. 942. γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐ.
Fr. 355. πρώην ἐρανιστὰς ἐ. ἠᾖρα' ἔτνος.
ἐστιώντα. Ν. 1360. ἕδειν κελεύονθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἐ.;
ἐστον. ΕΙ. 1222. τριχορρυείτον, οὐδὲν ἐ. τὸν λόφον.
ἐστόν. Ο. 107. ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐ.; ΕΤ. νώ; βροτώ.
Pl. 888. οὐκ ἐν' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐ. ἀνδρεῖ.
ἐστρατεμένοι. Β 1113. ἐ. γὰρ εἶαι.
ἐστυκα. Α. 869. χέραι οὐδὲν ἀδὲ' ἐσθίων' ἐ. γάρ;
ἐστύκαμεν. Α. 1178. πείσοισι, ὦ τὰν, ξυμμάγοις ἐ.
ἐστύκαντι. Α. 996. ἅπαντες ἐ.· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ἐστυκας. Α. 989. ὦνθρωπος. ΠΡ. ἀλλ' ἔ., ὦ μαρώτατε.
ἐστυκόσι. Ο. 557. διὰ τὴν χώρας τῆς ὑμετέρας ἐ. μὴ διαφοιτᾶν.
ἐστυκότες. ΕΙ. 728. ποδοῦντες ἡμᾶς ἀναμίνοσιν ἐ.
ἐστυκῶς. Α. 214. ζῶστε πρὸς ἡμὲ πρόσειεν ἐ. λέγε.
Α. 215. ὅστις πρὸς ἡμὲ πρόσειειν ἐ. παπαῖ.
ἐστῶ. Σ. 559. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔ. τὸ μνημόσυνόν ἐστιν.
ἐστώς. Ι. 60. δεινοῦνθ' τοὺς ἐστῶτας ἐ. ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
Ν. 415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἑ., μήτε βαδίζων,
Α. 847. τὰς οὔτοι οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐ.; Κι. ἐγώ.
Ἐκ. 865. ἐπὶ ταῖ θύραις ἐ. ΑΝ. Α. τί δρᾶσαι; εἰπέ μοι.
ἐστῶσα. Ἐκ. 64. ἐχλαυνόμην ἐ. πρὸς τὸν ἥλιον.
ἐστῶτας. Fr. 531. ἐ. ὦσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρουν.
ἐστυκοφάντει. Α. 519. ἐ. Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
ἐστυκοφάντουν. Fr. 20. ἔσειον, ἕτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐ.
ἐσφῦρ'. Α. 893. ἀλλ' ἐ. αὐτὴν· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
ἐσφίρει. Σ. 413. τάνδε λίχνον ἐ.,
ἐσφίρων. Σ. 1216. ὕδωρ κατὰ χειρὸς' τὰς τραπέζας ἐ.·
Π. 793. πρεσβεῦές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐ.
ἐσφίροντες. Ἐκ. 793. παύσαιντ' ἂν ἐ., ὦμβρῶντητε σύ.
ἐσφέρόντων. Ἐκ. 866. τῶν ἐ. ἀρπάσομαι τὰ σιτία.
ἐσφίρω. Α. 651. τοὐρώνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐ.,
ἐσφίρων. Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐ. σοφίζομαι,
Β. 850. γάμους δ' ἀνοσίους ἐ. ἐν τῇ τέχνῃ,
ἐσφοιτῶν. Ι. 1033. ἐ. τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
ἐσφοραῖς. Ι. 924. ἰσοῦμεσι ταῖς ἐ.
ἐσφοράς. Α. 654. εἰκαλοῦσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐ.,
ἐσφρήσομεν. Σ. 892. ἀς ἠνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐ.
ἐσχάρα. Fr. 112. δοῖδυξ, θυεία, τυροκνῆστις, ἐ.
ἐσχάραι. Ο. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοι ἐπ' ἐ.
ἐσχάραν. Α. 888. τὴν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥπῖδα.
Σ. 938. δοῖδυκα, τυροκνῆστιν, ἐ., χύτραν,
ἐσχάρας. Ι. 1286. καὶ μολύνων τὴν ὑπῆνηρ, καὶ κυκῶν τὰς ἐ.,
ἐσχάρα. Fr. 435. ἐ.
ἐσχαρῖβα. Fr. 435. ἐ.
ἐσχατον. Ι. 704. ἐκ τῆς προεδρίας ἔ. θεώμενον.
ἐσχεν. Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔ. πλὴν τοῦδ' ὅτι χρῆστ' ἐδίδαξ,
ἐσχον. Α. 345. πολιοῦχε, σὰς ἔ. ἕδρας.
Fr. 181. ὀφθαλμάσας πέρυσιν εἶτ' ἔ. κακῶς,
ἐσχων. Ν. 409. ὥπταν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔ. ἀμελήσας·
ἐσω. Α. 1053. πολλ' ἐ. 'στὶ
ἐσῴζετο. Ἐκ. 219. εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐ.,
ἐσῴζομην. Α. 71. ἀπολλύμεσι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐ. ἐγὼ
ἐτοκράτων. Ο. 1252. ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύτων ἐ.,
ἔσωσα. ΕΙ. 866. ἔ. τοὺς Ἕλληνας, ὡστ'
ἐσώσατο. Ἐκ. 402. ὃς αὐτὸ αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐ.;
ἔσωσε. Σ. 1123. ἐπεὶ μόνοι μ' ἐ. παρατεταγμένον,
ΕΙ. 1035. τις πόλλ' ἀνατλὰς ἐ.
Α. 1144. Κίμων ὅλην ἔ. τὴν Λακεδαίμονα.
ἑτ'. Α. 420. οὐν Οἰνέαις ἦν, ἀλλ' ἔ. ἀθλοιπόνερον. κ.τ.λ.
ἑταῖρα. Ι. 589. Νίκην, ἥ χορικὼν ἐστιν ἑ.,
Ο. 346. ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑ., τὸν φίλον,
Ἐκ. 528. γνοὺς μέ τις τύχτωρ ἑ. καὶ φίλη
ἑταῖραι. Ἐκ. 1103. ἀπὸ κακοῖς ἑ. τῶν τρῴων προσεικέναι,
ἑταίραν. ΕΙ. 440. ἐχοῦσ' ἑ. καὶ σκαλεύοντ' ἀνδρακας.
Α. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἑ. ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
ἑταίρας. Π. 149. καὶ τὰς γ' ἑ. φασὶ τὰς Κορινθίας,
Fr. 190, 1. ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑ.,
ἑταῖρ. Α. 263. Φαλῆς, ἑ. Βακχίου,
ἑταίρους. Α. 1153. πολλοὺς δ' ἑ. Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
Π. 303. ἡ τοὺς ἑ. τοῦ Φιλαιδίου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
310. καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑ.,
ἑταίρων, ΕΙ. 1132. κων μετ' ἀνδρῶν ἑ.
ἑταράχθης. Ν. 386. ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐ.
ἔτει. Α. 80. ἔ. τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλεια' ἤλθομεν·
Α. 266. ἔκτῳ σ' ἔ. προσείπον ἐς
890. ἤνουσαν ἕκτῳ μόλις ἔ. πεσοῦμενήν·
ἔτεκε Ἐκ. 549. μὴ φροντίσῃς· ἄρκεν γὰρ ἔ. παῖδον.
ἐτέκετο. Ο. 1193. ἀέρα πεφυφέλχον, ὃν Ἔρεβος ἔ.,
ἐτελίσθη. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλάττης βακχεῖ' ἐ.,
ἐτεόν. Α. 322. οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐ., ὦχαρνηΐδαι;
Α. 609. τανδὶ δὲ μηδὲν'; ἐ., ὦ Μαρικλᾶν,
Ι. 32. ποῖον βρέτας * * ; ἐ. γγεῖ γὰρ θεούς;
733. σὺ δ' εἰ τίς ἐ.; ΑΔ. ἀντεραστὴς τουτουί,
1246. ἡλλαντοπώλειε ἐ. ἢ 'ni ταῖς σύλαις;
1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐ.; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Πάφλαγὼν
Ν. 35. ἐνεχυράσασθαί φασιν. ΦΕ. ἐ., ὦ πάτερ,
93. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐ., ὦ πάτερ;
820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐ.; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
1502. οὗτος τί ποιεῖς ἐ., οὐπὶ τοῦ τέγους;
Σ. 8. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐ. ἢ κορυβαντιᾷς;
184. τίς εἶ ποτ', ὦνθρωπ', ἐ.; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία.
836. τί δ' ἔστιν ἐ.; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτιὰς
Ο. 393. ἐ., ἢν δ' ἀρ' ἀποθάνωμεν.
Ἐκ. 576. ἀτὰρ πῶνθν ἥκεις ἐ.; ΧΡ. ἐξ ἐκλησίας.
ἔτερ'. Α. 899. ἢ φροντί' ἐ. ἐνθοῦδ' ἐκεῖσ' ἄρεις ἴων;
Β. 89. οὐκοῦν ἔ. ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
ἑτέρα. Ν. 531. ἐξέθησα, παῖ δ' ἐ. τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Α. 741. ἐ. γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Θ. 561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἐ. τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
Ἐκ. 147. ἔσθ' ἥτις ἐ. βούλεται λέγειν;
697. παρ' ἐμοὶ δ', ἐ.
1078. οὐκ, ἦν ἐ. γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
ἕτερα. Ι. 382. ἢν ἄρα πυρὸς γ' ἐ. θερμότερα, καὶ λόγων ἐν πύλει
Ν. 658. ἀλλ' ἐ. δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν.
Σ. 1453. ἔ. δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
Ο. 106. πτερορρυεῖ τε κἀσθῆς ἔ. φίσμεν.
1433. ἀλλ' ἐστιν ἔ. νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
Λ. 20. ἀλλ' ἔ. γὰρ ἢν τῶνδε προὐργιαίτερα
Fr. 313, 4. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἔ. μυρί' ἐκμαλίζετο.
ἕτερά. Ἐκ. 454. ἔ. τε πλείστα τὰς γυναῖκας εὐλογεῖ.
ἑτέρα. Ι. 35. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἔ. ἐπ πεπτέον.
Ν. 812. ταχέως· φίλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἔ. τρέπεσθαι.
ἕτεραι. Α. 66. αἱ δ' αὖθ' ἔ. χωροῦσι τινες. ἰοὺ ἰοὺ.
Β. 515. ἔ. δὴ 'ἢ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
ἑτέραν. Ι. 121. ἰδοὺ τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἔ. ἔγχεον.
Ι. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἐνεστιν ἔ. ἔγχεον·
Ν. 1109. οἷαν διειδίοις, τὴν δ' ἔ. αὐτοῦ γνάθον
Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἔ. καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ΕΙ. 4. δὸς μᾶζαν ἐ. ἐξ ἀνίδων πεπλασμένην.
11. ἐ. ἐδὸς παιδὸς ἡταρηκότος·
Ο. 713. ἐκτίνοι δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἔ. ὥραν ἀποφαίνει,
Θ. 227. τὴν ἡμέραιραν τὴν ἔ. ψιλὴν ἔχων·
502. ἐ. δ' ἐγὼ ἢ φασκεν ἀδίκειν ζωνῇ
Β. 382. ἄγε νυν ἔ. ἡμῶν ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν,
ἑτέρας. Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐ. εὖ φροντεῖν δοκήσετε.
ΕΙ. 16. καὶ τρίβ' ἑῷ' ἔ. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ-
Θ 863. πρὶν τῆς ἐ. δοῦναι γυναικίσεσθαι δίκην;
Ἐκ. 23. δεῖ τὰς ἐ. πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
280. προὐμμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐ. οἰομαι
ἑτερατεύετο. Β. 834. ἐν ταῖς τραγῳδιαισιν ἐ.
ἑτερογκεφαλᾶν. Fr. 611. ἐ.·
ἑτεροι. ΕΙ. 903. ἐ. δὲ κείσονται γ' ἀπεφωλαιμένοι
Ο. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἐ. τῆς Δοκρίδος Ὀπουντίοι
1139. ἔ. δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μύριοι·
1525. εἰσὶν γὰρ ἔ. βάρβαροι θεοί τινες
Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἔσται ἐ. σύμμαχοι;
889. ἐ. γὰρ εἶσιν οἶσιν εὔχομαι θεοῖς.
Π. 30. ἐ. δ' ἐπλούτουν, ἱερσύλοι, ῥήτορες
ἑτεροί. Π. 667. ἐ. τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἑτέρους. ΕΙ. 284. χρήσαντες ἐ. αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
Ο. 701. ξυμμαγνυμένων δ' ἑτέραν ἐ. γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
Θ. 827. πολλοὺς δ' ἐ. ἀπὸ τῶν ὀμμων
Fr. 382, 3. δῶδεκα τοὺς ἐ. ἐπείσατο·
ἑτέροισι. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐ. ποιηταῖς,
ἕτερον. Α. 9. ἀλλ' οὐδενὴφην ἐ. αὐ τραγῳδικὸν,
Α. 13. ἀλλ' ἔ. ἤσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
117. καὶ τοὶν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἔ. τουτοὶ
1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· κἀθ' ἔ. νυκτερινὸν γένοιτο·
Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἔ. ἐν ἠκκλησίᾳ.
174. τὸν δεῖόν, τὸν δ' ἔ. ἐς Καλχηδόνα
684. εὗρε δ' ὁ πανούργος ἔ. πολὺ πανουργίαις

ἕτερον. I. 952. οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕ. φαίνεται.
Ν. 114. τούτοιν τὸν ἕ. τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα.
154. τί δῆτ' ἂν, ἔ. εἰ τύθοιο Σωκράτους
244. ἀλλά με δίδοξον τὸν ἕ. τοῖν σοῖν λόγοιν,
666. ἀλεκτρίαιναν, τὸν δ' ἕ. ἀλέκτορα.
670. ἴδοὐ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕ. τὴν κάρδοπον.
757. εὖ γ'· ἀλλ' ἕ. αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν,
1445. τοῦθ' ἕ. αὖ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω
Σ. 1164. φέρε καὶ τὸν ἕ. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
1197. ἀλλ' ἕ. εἰπέ μοι· παρ' ἀνδρᾶσι ξένοις
1279. τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕ., ἀργαλέον ὡς σοφόν·
Εἰ. 55. οὐχ ὕπνερ ἐμοῖς, ἀλλ' ἕ. καινὸν πάνυ.
295. πρὶν ἕ. αὖ δοῖδυκα κωλῦσαί τινα.
940. χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕ. δ' ἑτέρῳ
1245. οἴμοι καταγελᾷς. ΤΡ. ἀλλ' ἕ. παρανίσω.
Ο. 535. κατάχυσμ' ἕ. γλυκὺ καὶ λιπαρόν.
561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὁρῶν ἕ. πέμπει κήρυκα κελεύω,
844. ἕ. δ' ἀπαδὼν αὖ παρ' ἀνθρώποις κάτω,
992. ἥκω παρ' ὑμᾶς. ΠΕ. ἕ. αὖ τοιοῦτ' κακόν.
1616. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἕ. νῦν ἔτι
Α. 947. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἕ. ἔχω.
Θ. 459. ἕ. αὖ τι λῆμα τοῦτο
492. σποδοῦμεθ', ἢν μὴ 'χαμεν ἕ., οὐ λέγεις·
Β. 5. μηδ' ἕ. ἀστείων τι· Δι. πλὴν γ', ὦ θλίβομαι.
1151. λέγ' ἕ. αὐτῷ· οὐ δ' ἐπιτρέπει τὸ βλάβος.
1170. πέραινε τοίνυν ἕ. Δι. ἰοὶ πέραινε σύ.
1173. κλύειν, ἀκούσαι. ΕΠ. τοῦθ' ἕ. αὖθις λέγει,
1210. λαγ' ἕ. αὐτῷ πρὸλογον, ἵνα καὶ γνῷ πάλιν.
1224. ἴθι δὴ λέγ' ἕ. κἀπέχου τῆς ληκάθου.
1371. τόδε γὰρ ἕ. αὖ τέρας
1389. ἀλλ' ἕ. εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
1397. ἀλλ' ἕ. αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΑ. τὸν ἕ. λαβὼν ἄπει,
Εκ. 151. ἐβουλόμην μὲν ἕ. ἂν τῶν ἠθάδων
162. τὸν ἕ., εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοῦσθαι σεσεῖ.
267. ἐξωμαιάσαις τὸν ἕ. βραχίονα.
271. ἕ. γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου κομεῖται.
899. ἀλλ' ἐφ' ἕ. ἀν' κέτασον.
Π. 397. εἰ δ' ἐστὶν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕ.
Fr. 504. ὡς οὐχ ἕ. ἀνδρὰ σάρκινον.

ἕτερόν. Εἰ. 274. οὐκοῦν ἕ. γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
Ο. 1632. καὶ νὴ Δί' ἕ. γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
Α. 517. ἕ. τι πονηρότερον δῆπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῖν·
1167. ἕ. γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἕ. τι μείζον, ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
ἕτερον. Σ. 1231. ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕ. ἀσσμαι.
ἕτερος. Ι. 135. ἕ. ἀλαζὼν οὐτος ἐσκηττέτεται.
Α. 422. ἀλλ' ἕ. ἦν Φοίνικας ἀθλιώτερος.
Ι. 134. κρατεῖν, ἕως ἕ. ἀνὴρ βδελυρότερος
328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕ. πολὺ
949. εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕ. αὖ
1351. ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕ. αὖ
Σ. 150. ἀπὰρ ἀθλιός γ' εἶμ' ὡς ἕ. οὐδεὶς ἀνήρ,
903. αὖ αὖ. ΣΩ. πάρεστιν. ἕ. οὐτος αὖ λάβης,
970. ὁ δ' ἕ. οὗος ἐστὶν οἰκουρὸς μόνον.
1221. ξένος τις ἕ. πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
1415. ὦδε τις ἕ., ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
1505. ἕ. τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται.
1508. προσέρχεται γὰρ ἕ. αὖ τῶν Καρκίνου.
Ο. 275. νὴ Δί' ἕ. δῆτα χοῦτος ἐξεῖρον χἤρων ἕχων.
279. ἕ. αὖ λόφον κατειλιγῶσ' τις ὄρνις οὐτοσί.
281. ἀλλὰ χοῦτος ἕ.; Επ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστι Φιλοκλέους
287. ὦ Πόσειδον, ἕ. αὖ τις βαπτὶς ὄρνις οὐτοσί.
Α. 414. ἕ. δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
441. ἴδοὐ γ' ἐπιχεσαί. πού 'στιν ἕ. τοξότης.
563. ἕ. δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
Θ. 247. μὴ φροντίσῃς· ἕ. γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Β. 1434. ὁ μὲν σοφὸς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕ. σαφῶς.
Π. 163. ἕ. δὲ χαλκεύει τι, ὁ δὲ τεκταίνεται.
Fr. 460, 4. ἕ. δ' ὄκως ἐς Κλαζομενὰς, ἕ. δ' ὄκως
ἕτερός. Α. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἐσθ' ὁ τις·
Θ. 32. οὐκ, ἀλλ' ἕ. τις· οὐχ ἑώρακας πάμπολυ;
Β. 488. οὐκοῦν ἕ. γ' αὖτ' ἐργάσατ' ἀνήρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
767. ἕ. τις αὐτοῦ τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Π. 397. εἰ δ' ἐστὶν ἕ. τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον
ἑτερότροπον. Θ. 724. ἐπὶ κακὸν ἐ. ἐπέχει τις τύχη.
ἑτίρου. Ι. 745. ἕψοντος ἐ. τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Σ. 786. ὅτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑ. λήψομαι.
Β. 29. πῶς γὰρ φέρει, ὃς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑ. φέρει;
ἑτέρου. Εκ. 849. ἔχων, καγάζων μεθ' ἑ. νεανίου·
ἑτέρους. Α. 604. ἑ. δὲ πασὰ Χάρητ, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
Α. 1011. ἐγὼ δ' ἑ. ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
Εκ. 859. ἑ. ἀπούσεον φῆμ' ἐθ' ὑστέρου ἐμοῦ.
ἑτερτεν. Β. 916. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦν' ἑ.
ἑτέρῳ. Ν. 332. μαλακῷ γνώμην νύξας· ἑ. λόγῳ ἀντιλογήσεις·
Σ. 692. καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑ. τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
Ει. 940. χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑ.
Θ. 809. παραδοὺς ἑ. τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσειεν.
Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἑ.· πλεῖον' ἔτι δράσει κακά.
ἑτέρων. Σ. 1460. ξυνόντες γνώμαις ἑ.
Ο. 701. ξυμμιγνυμένων δ' ἑ. ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὤκεανός τε
ἑτέρως. Π. 371. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑ. ἔχον.
ἑτέρωσε. Ο. 991. οὐκοῦν ἑ. χρησμολογήσεις ἑτέρξων·
Ο. 1260. οἴμοι τάλας. οὐκοῦν ἑ. πετομένη
Εκ. 1142. καὶ τῶν κρεῶν εἰ μὴ τις ἑ. βλέπει,
ἑτῆ. Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἑ.
Εἰ. 990. τρία καὶ δέκ' ἑ.
Ο. 608. ἔτι προσθήσουσ' ὁρτιθες ἑ. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
Α. 641. ἑπτὰ μὲν ἑ. γεγῶσ' εὐθὺς ἠρρηφόρουν·
Θ. 876. ἐπεὶ τέθηκε Προτέας ἑ. δέκα.
Π. 437. Πανία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἑ.
846. οὐκ, ἀλλ' ἐνεργίαν σ' ἑ. τριακαίδεκα.
ἑτῆτιμον. Εἰ. 119. δοξάσαι ἔστι, κόρα· τὸ δ' ἑ., ἄχθομαι ὑμῖν,
ἑτι. Α. 232. μήποτε πατῶσιν ἑ. τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. κ.τ.λ.
ἑτίθει. Α. 532. ἑ. νόμοις ὥσπερ σκόλια γεγραμμένοις,
ἑτικτες. Σ. 312. τί με δῆτ', ὦ μελέα μήτηρ, ἑ.,
ἑτλη. Fr. 198, 2. ἑ. κατελθεῖν; β. ἐν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης
ἑτλης. Ν. 1387. χεζητιῶην, οὐχ ἑ.
ἑτνῥυσειν. Α. 245. ὦ μήτερ, ἀνᾶδος δεῦρο τὴν ἑ.,
ἑτνῥυσεις. Fr. 612. ἑ.·
ἔτνος. Α. 246. ἰν' ἑ. καταχίω τοὐλατῆρος τουτουί.
Ι. 1171. ἐγὼ δ' ἑ. γε πάσιν εἴχομαν καὶ καλῶν·
Λ. 1060. κᾶστιν ἑ. τι, καὶ δελφάκειον ἦν τί μοι,
Fr. 355. πρώην ἐφαιστᾶς ἐστιῶν ἤμησ' ἑ.
423. τὸ δ' ἑ. ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.
ἔτνους. Ο. 78. ἑ. δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορίνης καὶ χύτρας·
Β. 62. ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἑ.;
63. ἑ.; βαβαιαῖ, μυράκιε ἐν τῷ βίῳ.
65. μὴ δῆτα περὶ ἑ. γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
606. ἑ. δ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηρθρωκὼς ὅλον,
Εκ. 645. χύτρας ἑ. ἐφωνᾶν καὶ ἠκάτας·
ἑτοιμον. Ν. 458. οὐκ ἀτολμον ἀλλ' ἑ. ἴσθι δ' ὡς
ἑτοιμος. Ν. 807. ἑ. δέ' ἐστὶν ἅπαντα ὁρᾶν
Θ. 59. δε ἑ. σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
ἑτοιμός. Σ. 341. ἀλλά μ' εὐαχεῖν ἑ. ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Β. 560. ἑ. εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀνᾶδυμαι,
ἑτόλμα. Εκ. 304. οὐδεὶς ἀν' ἑ.
ἑτόλμησ'. Ν. 550. κοὐκ ἑ. αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
Σ. 342. τοῦτ' ἑ. ὁ μαρὸς χα·
ἑτόλμησεν. Σ. 344. οὐτος ἀνὴρ τοῦτ' ἑ.
ἑτόρυνε. Ι. 1172. ἁ. δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχου.
ἑτός. Α. 411. ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἑ. χαλοὺς ποιεῖς,
Α. 413. ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἑ. πτωχοὺς ποιεῖς.
Ο. 915. οὐκ ἑ. ὑτρῳὸν καὶ τὸ λῃδίριον ἔχεις.
Λ. 138. οὐκ ἑ. ἀφ' ἡμῶν εἶσιν αἱ τραγῳδίαι.
Θ. 921. καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἑ. πάλαι
Εκ. 245. οὐκ ἑ. ἀρ', ὦ μέλ', ἤσθα δεινὴ καὶ σοφή·
Π. 404. οὐκ ἑ. ἀρ' ὡς ἐμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε.
1166. οὐκ ἑ. ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμά
Fr. 116, 1. οὐκ ἑ., ὦ γυναῖκες,
ἔτος. Ι. 793. καὶ γὰρ πάλαι καὶ πυρῳδίοις ἑ. ὤγδοον οὐκ ἐλεαίρεις.
ἔτους. Σ. 1058. κἀν ταῦτα ποιῇ', ὑμῖν δι' ἑ.
Π. 584. ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἑ. πέμπτον ξυναγείρει,
ἐτράπεσθε. Β. 1025. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἔξην ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἑ.
ἐτραύλισεν. Σ. 46. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἑ.
ἐτράφη. Ο. 335. πολέμιον ἑ.
ἐτρεφέτην. Α. 1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἑ.
ἐτρεχεν. Θ. 510. χὠ μὲν γεγηθὼς ἑ., ἡ δ' ἐξέπασεν
ἐτρέψας. Σ. 1261. τὸ πράγμ' ἑ. ὥστ' ἀφεὶς σ' ἀποίχεται.
ἐτρίβεν. Θ. 486. κἀθ' ὁ μὲν ἑ. κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·
ἐτρίβομεν. Εἰ. 589. πᾶσιν ὀπόσοι βίον ἑ.
ἐτρυχόμεσθα. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐ. παρὰ Καῦστριον
ἑτρωγ'. Fr. 76. ἑ., ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

ἑτύγχανεν. Σ. 1429. ἐ. γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
ἑτύγχανες. Ο. 1223. ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐ.:
ἑτύγχανον. Ec. 407. ἐγωγ' ἂν ἔπραν, εἰ παρὼν ἐ.
ἑτοῖμ' Ο. 1138. τούτου δ' ἐ. αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἑτυμβεύθη. Ο. 885. αἰαῖ, τέθνηκε. νοῦ δ' ἐ. τάφῳ;
ἑτυμός. El. 114. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἦ ῥ' ἐ. γε.
ἑτύμως. El. 118. ἔστι τι τῶνδ' ἐ.; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
ἐτυπτες. N. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἐ.;
ἐτυπτόμην. Π. 1015. ἐ. διὰ τοῦθ' ὕλην τὴν ἡμέραν.
ἐτυπτον. N. 1332. ὡς ἐν δίκῃ σ' ἐ. Στ. ὦ μαρώτατε.
ἐτύπτονθ'. El. 644. οἱ δὲ τὰς πλαγὰς ὁρώντες ἀτ' ἐ., οἱ ξίνοι ἐτυράννει. Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρᾶτ' ἐπιδεῖν τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐ.
ἐτυράννευέν. Fr. 324, 1. ἐνταῦθ' ἐ. ποθ' Ὑψιπύλης πατὴρ
ἐτυχεν. I. 509. οὐκ ἂν φαύλας ἐ. τούτου· νῦν δ' ἀξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ἐτυχες. Σ. 964. σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἐ. ἀτὸκριναι σαφῶς,
Ec. 736. ἔξουσ' ἐ. ὦ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἐτυχον. Σ. 462. εἴπερ ἐ. τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Β. 192. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἐ. ὀρθαλμῖν.
1346. ἐγὼ δ' ἀτάλαια προσέχουσ' ἐ.
Ec. 345. Λακωνικὰ, ἀλλ' ὡς ἐ. χεζητῖν.
375. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἐ. ἔνδον λαβὼν.
ἐτῶν. A. 208. ἐπέσευγ', οἴχεται φρούδοι. οἴμοι τάλας τῶν ἐ. τῶν ἐμῶν.
A. 782. ἀτὰρ ἐκτραφεὶς γε εὐσθὸς ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐ.,
N. 855. ἐπελανθανόμην ἀν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐ.
Σ. 490. ἢς ἐγὼ οὐκ ἤνουσα τοὐνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐ.·
Λ. 280. ἐξ ἐ. ἄλουτος.
Β. 347. χρονίουσ τ' ἐ. παλαιῶν ἐνιαυτοῦς,
Π. 1083. ὑπὸ μυρίων ἐ. τε καὶ τρισχιλίων.
εὖ. A. 447. γ' οἶον ἤδη ῥήματ' ἐμπίπλαμαι. κ.τ.λ.
εὐαγγέλια. I. 647. εἰτ' ἐστεράνουν μ' ἐ.· κἀγὼ 'φρασα
εὐαγγέλιά. Π. 765. ἐ. σε κριβανοῦσ' ὀρμαθῷ,
εὐαγγελίσασθαι. I. 643. ἐ. πρῶτον ὑμὶν βούλομαι
εὐάγητον. N. 276. ἀρθῶμεν φανερὰ δροσερὰν φύσιν ἐ.,
Εὐάδλος. Σ. 592. εἰτ' Ἐ. χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής
Fr. 362, 2. * * ὥσπερ Ἐ. παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.
Εὐάθλους. A. 710. ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Ἐ. δέκα,
εὐαί. A. 1294. εὐοῖ εὐοῖ, ἐ. ἐ. κ.τ.λ.
Εὐαίων. Ec. 408. μετὰ τοῦτον Ἐ. ὁ δεξιότατος
εὐάμερον. O. 1322. ἐ. πρόσωπον.
εὐανδρον. N. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, ἐ. γᾶν
εὐανθεῖς. B. 373. ἐν τοῖς ἐ. κόλπους
εὐανθῆς. N. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ ἐ. ἐν γυμνασίοις διατρίβεις,
Εὔβοι'. N. 211. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Ἐ., ὡς ὀρᾶς,
Εὐβοιαν. Σ. 715. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσω' αὐτοὶ, τὴν Ἐ. διδόασιν
Εὐβούλης. Θ. 808. ἀλλ' Ἐ. τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείναν,
εὐβουλίαν. O. 1539. καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν ἐ.,
εὐβουλίας. A. 1008. ζηλῶ σε τῆς ἐ.,
εὐβουλότεροι. El. 689. ἐ. γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τρόπῳ;
εὐγενεῖς. Σ. 1076. Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐ. αὐτόχθονες,
Θ. 330. ἐ. γυναῖκες.
B. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὗς μὲν ἴσμεν ἐ. καὶ σώφρονας
εὐγενής. A. 697. ἡ τε Θηβαία φίλη παῖς ἐ. Ἰσμηνία.
εὐγηρον. B. 213. φθεγζόμενθ', ἐ. ἐμὰν ἀοιδάν,
εὐγλωττίας. I. 837. ζηλῶ σε τῆς ἐ. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίεσεν,
εὐγλωττος. N. 445. θρασὺς, ἐ., τολμηρὸς, ἴτης,
εὐγματα. Θ. 354. τἀδ' ἐ. γενέσθαι.
εὐδαιμον. Σ. 550. τί γὰρ ἐ. καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
Ο. 1088. ἐ. φύλον πτηνῶν
εὐδαίμονα. O. 904. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν ἐ.
εὐδαίμονας. A. 656. φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' ἐ. εἶναι,
B. 156. καὶ μυρρινάνας, καὶ θιάσους ἐ.
εὐδαιμονεῖ. A. 836. ἐ. γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
El. 696. ἐ.· πάσχει δὲ θαυμαστὸν. ΕΡ. τὸ τί;
B. 1217. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ ἐ.·
εὐδαιμονεῖς. I. 151. ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως ἐ.
I. 172. ἐγωγε. ΔΙΠ. τῶν οὖν οὐ μεγάλως ἐ.;
εὐδαίμονες. N. 1026. ἐ. δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων.
εὐδαιμονέστερος. El. 864. ἐ. φανεῖ τῶν Καρικῶν στροβίλων.
εὐδαιμονήσεις. A. 958. ἐ. συκοφαντῶν γ' οὔνεκα.
εὐδαιμονήσω. I. 175. ἐ. δ', εἰ διαστροφήσομαι;
I. 1162. ἀλλ' ἡ μεγάλως ἐ. τήμερον
εὐδαιμονίαν. O. 732. ἐ., βίον, εἰρήνην,
εὐδαιμονικόν. Ec. 1134. ἐ. γ' ἀνθρώπου εἴρηκας σαφῶς.
εὐδαιμονικῶς. El. 856. ἐ. γ' ὁ πρεσ-
εὐδαιμονοῖης. A. 446. ἐ., Τηλέμῳ δ' ἀγὼ φρονῶ.
A. 857. ἐ. ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
B. 1417. ἐ. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
εὐδαίμονος. O. 1741. τῆς τ' ἐ. Ἥρας.
εὐδαιμονοῦντες. Ec. 240. ἐ. τὸν βίον διάξετε
εὐδαιμονοῦσιν. I. 94. ἐ., ὠλοῦσαι τοὺς ὀβελοὺς.
εὐδαιμόνων. I. 159. ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν ἐ.
εὐδαιμόνως. Π. 602. ὡς ἠδὺ πράττειν, ὠνδρες, ὑστ' ἐ.,
εὐδαίμων. N. 413. ὡς ἐ. ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει.
O. 144. ἀτὰρ ἔστι γ' ὁσοῖαν λέγετον ἐ. πόλις
B. 1182. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον ἐ. ἀνὴρ,
1186. πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον ἐ. ἀνὴρ,
1195. εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. ἐ. ἀρ' ἦν,
Ec. 1112. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, ἐ. δ' ἐγὼ,
Π. 657. ἔπειτ' ἠλοῦμεν. ΓΥ. νὴ Δί' ἐ. ἀρ' ἦν
εὐδεῖ. O. 82. ἐ. καταφαγὼν μύρτα καὶ σέριουσ τινάς,
εὐδεινε. N. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος ἐ. διακύμασινος
εὐδηλος. A. 1130. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἐ. γίγραν
Εὐδήμου. Π. 884. τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Ἐ. δρεχμῆς.
εὐδοκίμηκεν. N. 1031. δεῖ σε λέγειν τι κανὸν, ὡς ἐ. ἀνὴρ,
εὐδοντας. Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς ἐ. ἐγείρει·
εὕδουσι. A. 15. ἐ. κοὐχ ἡκουσιν. ΚΑ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
εὐδρόσους. O. 245. ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' ἐ. γῆς τόπους εὐελιος. Fr. 613. ἐ.·
Εὐελπίδης. O. 645. Ε. Κριῶδεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
εὐεργετεῖν. I. 1153. τρίαλλα κάθημαι, βουλόμενός σ' ἐ.
Π. 912. ἐ., ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
913. ἐ. οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Εὐεργίδης. Σ. 234. Ἐ. ἀρ' ἐστὶ που 'νταῦθ', ἡ Χάβης ὁ Φλυεύς;
εὐερον. O. 121. εἰ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν ἐ.,
εὐζωρον. Ec. 137. καὶ ταῦτά γ' ἐ. τὰ γοῦν βουλεύματα
Ec. 227. τὸν οἶνον ἐ. φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ.
εὐηθικῶς. N. 1258. ὅτιὴ 'κάλεσας ἐ. τὴν κάρδοσον'
Ec. 521. σοὶ τοῦ? ΒΛ. ὁ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς ἐ.
εὐηλίοις. B. 241. φθεγζόμεσθ', εἰ δὴ τοῦ ἐ.
εὐηργέτησα. Π. 835. ἐ. δεομένοις ἐξειν φίλους
εὐθαλεῖς. O. 1062. σώζω δ' ἐ. καρποὺς,
εὐθετήσαι. Fr. 614. ἐ.·
εὐθέως. A. 544. καὶ κάρτα μέντἀν ἐ. καθείλκετε
I. 646. οἱ δ' ἐ. τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν
863. ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' ἐ. κέκραγα.
N. 490. περὶ τῶν μετεώρων, ἐ. ὑφαρπάσει,
585. τὴν θρυαλλὶδ' εἰς ἑαυτὸν ἐ. ξυνελεύσεται
1357. ὁ δ' ἐ. ἀρχαῖον εἰν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
Σ. 494. ἐ. εἴρηχ' ὁ παῖλαν πλησίον τὰς μεμβράδας·
1081. ἐ. γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
El. 677. εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης. ἐ.
836. ἐνθάδε τὸν Ἀοῖν ποθ'· ὡς δ' ἤλθ', ἐ.
889. ὥστ' ἐ. ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη
A. 859. λόγος τις, εἴρηκ' ἐ. ἡ σὴ γυνὴ
Θ. 396. ὑποβλέπουσ' ἠμᾶς, σκοποῦνταί τ' ἐ.,
B. 504. ἡ γὰρ θεὸς σ' ὡς ἐνύθεθ' ἡκοντ', ἐ.
Ec. 397. ·ψιμμυ καθεῖναι τὴν πόλεως; κἀτ' ἐ.
Π. 691. ἡ δ' ἐ. τὴν χεῖρα πλὴν ἀνέσπασε,
740. τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' ἐ.
865. ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν ἐ.,
1170. ἵν' ἐ. διακονικὸν εἶναι δοκῇς.
Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες ἐ.,
εὐθύ. I. 254. ἄστερ Εὐκράτης ἐφευγεν ἐ. τῶν κυρηβίων.
N. 162. βίᾳ βαδίζειν ἐ. τοὐρροντυγίου·
El. 68. πῶς ἂν ποτ' ἀμκοίμην ἂν ἐ. τοῦ Διός;
77. ὅπου πετήσει μ' ἐ. τοῦ Διὸς λαβών.
301. δεῦρο πᾶς χώρει πρόθυμος ἐ. τῆς σωτηρίας.
819. ὡς χαλεπὼν ἐλθεῖν ἦν ἀρ' ἐ. τῶν θεῶν.
O. 1421. μῶν ἐ. Πελληνῆς πέτεσθαι διαυοεῖ;
Ec. 835. χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' ἐ. τῆς στρατηγίδος,
Fr. 216. ἤισαν ἐ. τοῦ Διονυσίου.
527. ποῖ κήχοε; β. ἐ. Σικελίας.
Εὐθυμένους. A. 67. ἐπ' Ἐ. ἀρχοντος· ΔΙ. οἶμοι τῶν δραχμῶν.
εὐθύνας. El. 1187. ὧν ἔτ' ἐ. ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
εὔθυνε. O. 1739. ἐ. παλιντόνους,
εὔθυνῆς. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς ἐ. ἀπολίσαι·
εὐθυνῶν. I. 825. τῶν ἐ. ἐκκαυλίζων

εὐθύς. Α. 638. *ε.* διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκραν τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. κ.τ.Λ.
Α. 924. σεαυτοῦτ' ἂν *ε.* Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε, κ.τ.Λ.
Εὐτυν. Φ. 990. Ε., ὦ Διόνυσε,
Θ. 994. Ε. Ε., εὖ γε
εὐκελάδων. Ν. 312. *ε.* τε χορῶν ἐρεθίσματα,
εὐκλείας. Ν. 997. μήλαρ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς *ε.* ἀποθνησκεῖς.
εὔκολος. Β. 82. ὁ δ' *ε.* μὲν ἐνθάδ', *ε.* δ' ἐκεῖ.
εὐκολός. Β. 359. ἡ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' *ε.* ἐστι πολίταις,
εὐκότως. Fr. 615. *ε.*
Εὐκρατες. Fr. 540. καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Ε. στύπαξ.
Εὐκράτη. Α. 103. ἀπεστὶν ἐπὶ θράκῃ φιλόξεινον Ε.
Εὐκράτης. Ι. 254. ἄπεχε Ε. ἐφιεὶς εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
εὐκταίαις. Ο. 1060. θύσουσ' *ε.* εὐχαῖς.
εὐκύκλου. Θ. 968. πρῶτον *ε.* χορείας εὐφρὰ στῆσαι βάσιν.
εὐλάβεια. Ο. 376. ἡ γὰρ *ε.* σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
εὐλαβεῖσθαι. Α. 1215. *ε.* τὴν κύνα.
εὐλαβεῖσθε. Σ. 1012. *ε.*
εὐλαβεῖσθέ. Ει. 313. *ε.* νυν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον.
εὐλαβοῦ. Ι. 253. *ε.* δέ μὴ 'κφύγῃ σε' καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
εὐλαβούμενος. Α. 955. χῶπως κατοίσει αὐτὸν *ε.*
εὐλαβῴμεθα. Α. 1277. ὀρχησάμενοι θεοῖσιν *ε.*
εὐλάγεια. Ε κ. 454. ἑτερά τε πλείστα τὰς γυναῖκας *ε.*
εὐλογεῖσθαι. Ι. 596. ἄξιοι δ' εἶσ' *ε.* πολλὰ γὰρ ἐλῇ πράγματα
εὐλογῇ. Α. 372. ἐὰν τις αὐτοὺς *ε.* καὶ τὴν πόλιν
εὐλογήσαι. Ι. 565. *ε.* βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
εὐλογίας. Ει. 738. ἄξιος εἶναι φησ' *ε.* μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
εὐλογον. Β. 736. *ε.* κἂν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
εὐλόγως. Σ. 771. καὶ ταῦτα μὲν νυν *ε.*, ἢν ἐξέχῃ
εὐλύραν. Θ. 969. πρῶμαν ποιεῖ τὸν *ε.*
εὐλυρεῖ. Β. 229. τῶν· ἐμὲ γὰρ ὑστεραῖον *ε.* τε Μοῦσαι
εὐμεγέθη. Π. 543. λίθων *ε.* πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρταν
εὐμενής. Α. 204. τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν *ε.*
εὐμενοῦς. Π. 636. Ἀσκληπιοῦ παῖδνος *ε.* τυχών.
εὐμηχάνους. Ι. 759. κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους *ε.* πορίζων.
εὐμουσοισι. Θ. 112. Φοῖβ', ἐν *ε.* τεμαῖς
εὐνάς. Ι. 605. ταῖς ὑπλαῖς ὄρυττον *ε.* καὶ μετῆσαν στρώματα.
εὐνῆν. Θ. 1122. πεσεῖν ἐς *ε.* καὶ γαμήλιον λέχος;
Ε κ. 959. }
960. } καὶ ποίησον τόνδ' ἐς *ε.*
εὐνῆς. Σ. 532. ὧν πρῶτα μὲν ἔρπον' ἐξ *ε.* τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ο. 1286. πρῶτον μὲν εἰδῶς πάντες ἐξ *ε.* ἅμα
εὐνοεῖν. Ν. 1411. οὐ κἀμὲ σοι δίκαιόν ἐστιν *ε.* ὁμοίως.
Ν. 1412. τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔσ' *ε.*, τὸ τύπτειν;
εὔνοι. Σ. 887. *ε.* γὰρ ἐσμεν ἐξ οὗ
εὔνοιαν. Α. 579. εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν *ε.* ἅπαντας,
εὐνοιάν. Π. 785. ἐνδεικνύμενος ἕκαστος *ε.* τινα.
εὐνομίαν. Ο. 1540. τὴν *ε.*, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεάνια,
εὔνους. Ι. 689. συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων *ε.*
Ι. 779. ὧν δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔσ' *ε.*, τοῦτ' αὐτὸ σε πρῶτα διδάξω,
788. ὧν ἀ·ὸ μικρῶν *ε.* αὐτῷ θωπευμάτων γεγένησαι.
Σ. 335. ξον πρὸς *ε.* γαῖ φράσεις.
Ο. 1361. *ε.*, πτερόσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν.
1545. ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ *ε.* εἰμ' ἐγώ.
Ε κ. 1141. καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις *ε.* τυγχάνει,
Π. 25. *ε.* γὰρ ὧν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
εὐνούστατε. Ει. 602. ἤδε, τοῦθ' ἡμᾶς διδαξον, ὦ θεῶν *ε.*
εὐνουστατόν. Ι. 874. *ε.* τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
εὐνουστατος. Ει. 673. *ε.* μὲν ἦν μακρῷ Κλεόνυμος.
εὐνουστερος. Ι. 748. *ε.*, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
εὐνούχοιν. Α. 117. καὶ τοὺς ἀνὴρ *ε.* τὸν ἕτερον τοὐντεῦθεν
εὐνούχος. Α. 121. *ε.* ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμένος;
εὐνοῶν. Ν. 1410. ἐγωγέ σ', *ε.* τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἶπε δή μοι,
εὐξαίμην. Β. 283. ἐγὼ δέ γ' *ε.* ἀν' ἐντυχεῖν τινι.
εὐξάμενοι. Ει. 432. ἔργῳ φιλοῦμεν, *ε.* τοῖσιν θεοῖς.
εὐξάμενος. Ν. 127. ἀλλ' *ε.* τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
Ο. 1619. *ε.* εἶτα διασορίζηται λέγων,
εὔξεσθαι. Ει. 278. μεμνημένοις, νῦν ἐστιν *ε.* καλὸν
εὐξόμεθ'. Ο. 622. κρᾶσι, πηοῦς, *ε.* αἰτοῦς
εὐξομαι. Β. 872. ὅπως ἂν *ε.* πρὸ τῶν σοφισμάτων,
εὐξόμεσθα. Σ. 862. ὅπως ἂν *ε.* πρῶτα τοῖς θεοῖς.
Ο. 903. θύοντες *ε.* τοῖς πτερινοις θεοῖς.
εὐοδεῖαν. Β. 1523. πρῶτα μὲν *ε.* ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
εὐοῖ. Α. 1294. *ε.*, εὐαὶ εὐαί, κ.τ.Λ.
εὔοπλος. Α. 592. τί μ' οὐκ ἀπεῴλησας; *ε.* γὰρ εἶ.
εὐόρκου. Π. 61. ἀλλ' εἴ τι χαίρει ἀνδρὸς *ε.* τρόποις,
εὐπαιδα. Π. 639. ἀναβοάσομαι τὸν *ε.* καὶ
εὐπαιδίας. Σ. 1512. ὦ Κορκίν', ὦ μακάριε τῆς *ε.*
εὐπαλάμων. Ι. 530. καὶ, τέκτονες *ε.* ὑμῶν· οὗτοι ἤνθησεν ἐκεῖνος.
εὐπαράγωγος. Ι. 1115. ἀλλ' *ε.* εἶ,
εὐπέταλος. Θ. 1000. *ε.* ἔλικι θάλλει.
εὐπίστως. Θ. 105. λέγε νιν *ε.* δὲ τοὐμὸν
Εὐπολις. Ν. 553. Ε. μὲν τὸν Μαρικὰν πρώτιστον παρείλκυσεν
εὔπορα. Π. 532. παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' *ε.* πάνυ· ὑμῖν δ' ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
εὔπορον. Ι. 637. νῦν μοι θράσος καὶ γλῶττων *ε.* δύτε
εὔπορος. Α. 1267. φίλοι τ' αἰεὶ *ε.* εἴη
εὐπορώτατοι. Σ. 1112. ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν *ε.*
εὐπορώτατον. Ε κ. 236. χρήματα πορίζειν *ε.* γυνῇ,
εὐπρεπέστιν. Ε κ. 701. τοῖς *ε.* δ' ἀκολουθοῦντες
εὐπρεπῆς. Α. 1315. χοραγὸς *ε.*
Θ. 192. γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, *ε.* ἰδεῖν.
233. μὴ φροντίσῃς· ὡς *ε.* φανεῖ πάνυ.
Ε κ. 427. μετὰ τοῦτο τοίνυν *ε.* νεανίας
εὐπρόσωπον. Π. 976. πενιχρὸν μέν, ἀλλως δ' *ε.* καὶ καλὸν
εὐπρόσωπος. Ει. 617. οἷδ' ἔγωγε, πλὴν γε νυνί. ταὺ' ἄρ *ε.* ἦν,
Θ. 191. σὺ δ' *ε.*, λευκὸς, ἐξυρημένος,
εὐπροσώπου. Β. 410. νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' *ε.*,
εὐπτέρων. Ν. 800. κἀστ' ἐκ γυναικῶν *ε.* τῶν Κοισύρας.
εὐρᾷς. Ο. 1258. οὐκ ἀποσοβῆσαι; οὐ ταχέως; *ε.* πατάξ.
εὑρέ. Ι. 20. ἀλλ' *ε.* τιν' ἀποκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
εὗρε. Ι. 684. *ε.* δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
εὑρέθη. Θ. 521. ὀπόθεν *ε.* τὸ χρῆμα.
εὑρεῖν. Α. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν *ε.* ποτέ.
Ει. 372. ταύτην ἀνορύτταν *ε.* Τρ. νῦν ἄρ' με
εὑρεῖν. Ε κ. 316. οὐκ ἐδυνάμην *ε.*, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
εὕρες. Ι. 104. εἴθε φαύλοις, ὥσπερ *ε.*, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεειν.
Ο. 820. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' *ε.* τοὔνομα.
Β. 1452. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς *ε.* ἢ Κηφισοφῶν;
Ε κ. 993. θυρασί μ' *ε.* ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
εὑρετε. Θ. 794. ἔνδοθεν *ε.* φρουδὸν τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
εὕρετο. Α. 640. *ε.* πάν' ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς ἀφύων τιμὴν περιάψας.
εὑρηκ'. Ν. 76. *ε.* ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφιστάτην,
εὑρημα. Fr. 451. μετασπίσπιον νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μίγρον, *ε.* Μεγάλλου,
εὑρήμασιν. Ν. 561. ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῦτο ἐμοῖς εὑρήμασιν θ' *ε.*,
εὑρημένα. Π. 161. ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' *ε.*
εὑρήσειν. Ι. 861. ἐμοῦ ποθ' *ε.* φίλον βελτίον'· ὅστις εἶς ἂν
Ν. 1311. οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτὸ' *ε.* ὅπερ
εὑρήσεις. Ι. 390. δεῖλόν *ε.*· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Ει. 430. τάλλα δ' *ε.* ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Π. 104. καὶ μὴ μ' ἀπολίσῃς· οὐ γὰρ *ε.* ἐμοῦ
223. τοὺς ξυγγνώμονας κάλεσον, *ε.* δ' ἴσως
εὑρήσετε. Σ. 1101. πολλαχοῦ σκοσσύνεις ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' *ε.*
εὑρησιεπῆς. Ν. 447. *ε.*, περίτριμμα δικῶν,
εὑρητ'. Θ. 792. κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κἀθ' *ε.* αὐτὸ θύρασιν.
εὑρητέ. Α. 732. ἀμβᾶτε ποτ'ὰν μάδδαν, αἱ χ' ὁ *ε.* πα.
Εὐριπίδη. Α. 400. τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι' Ε.,
Α. 404. Ε. Εὐριπίδιον,
410. Ε., ΕΤ. τί λέλακας; Δι. ἀναβᾶδην ποιεῖς,
414. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Ε.,
437. Ε. 'πειδὴπερ ἐχαρίσω μοι ταδί,
452. γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρὸν τ'. Ε.,
462. ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Ε., τουτὶ μόνον.
467. ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Ε.
Θ. 4. παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, Ε. ;
193. Ε., ΕΤ. τί ἔστιν ; Αγ. ἐποίησάς ποτε,
209. ὦ τρισκαλοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Ε.,
Β. 852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ ποιητ' Ε.,
1166. εἴ νη τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Ε. ;
1220. Ε., ΕΤ. τί ἔστιν ; Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.
Εὐριπίδη. Ει. 147. ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Ε.
Α. 283. ταῦδι δὲ τὰς Ε. θεοὺς τε πάντιν ἐχθροὶ
Θ. 467. Ε., τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά.
518. ἡμεῖς γε. κἄτ' Ε. θυμούμεθα,
1061. Ε. καὐτὴ ζυνηγανιεζόμην.
Fr. 231 b., 2. σὺ δὴ συνίζῃς τὰ πόλλ' Ε.
Εὐριπίδην. Α. 394. καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Ε.
Α. 484. ἔστηκας; οὐκ εἰ καταπιὼν Ε.;
Ν. 1377. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις οὐκ Ε. ἐπαινεῖ,
Θ. 584. Ε. φασ' ἀνδρα κηδεστὴν τινα
Β. 794. διαγανιεζσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Ε.

Εὐριπίδην. Ἐκ. 826. κεἰδὼς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Ε.·
Ἐκ. 829. πάλιν καττείττου πᾶς ἀνὴρ Ε.
Εὐριπίδης. Ἀ. 295. τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Ε.;
Σ. 01. οὐδ' ἀῤῥὼ ἐνασελγαινομένος Ε.·
Θ. 77. εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπώλολ' Ε.
426. νῦν δ' οὗτος αὐτοῦς ᾠκτίρεῖ Ε.
490. ταῦτ' οἰδεπώποτ' εἰρ', ὁρᾶτ', Ε.·
590. ἀφευσαν αὐτὸν κἀπέτιλ' Ε.
Β. 80. κἄλλας ὁ μὲν γ' Ε., πανοῦργος ὤν,
771. ὕτε δὴ κατῆλθ' Ε., ἐπεδείκνυτο
801. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Ε.
Ἐκ. 825. τὴν τετταρακοστὴν, ἡν ἐπῴρα' Ε.;
Ἱτ. p. 551. Ε.
542. στρεψίμελος τὴν τέχνην Ε.
Εὐριπίδιον. Ἀ. 404. Εὐριπίδη, Ε.,
Α. 475. Ε. ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον
Εὐριπίδου. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Ε. ῥῆσίν τιν', ὡς ἐβίνει
Σ. 1414. Ἴσοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Ε.,
Ἐι. 532. ἐπυλλίων Ε., Τ. πλαύσᾶρα σὺ
Α. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Ε. σοφώτερος ποιητής·
Θ. 376. καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Ε.,
387. Ε. τοῦ τῆς λαχανοπαλτηρίας
542. εἴτ' εἰπὼν ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Ε. δίκαια,
649. ὦ μαρὸν οὗτος· ταὶν' ἄρ' ὑπὲρ Ε.
1008. ταντὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολλαυκ' Ε.
Β. 67. Ε., καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
76. εἰ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Ε.,
91. Ε. πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
1306. αὐτὴ κροτοῦσα· δεῦρο Μοῦσ' Ε.,
εὐρισκε. Β. 1460. ε. νη Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
εὐρισκέτην. Β. 806. σοφὼν γὰρ ἀνδρὼν ἀπορίαν ε.
εὐρίσκων. Θ. 546. ἐπίπηδες ε. λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
εὕρομ'. Λ. 111. ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν ε. ἐγὼ,
εὕροις. Ἱ. 91. οἶνον γὰρ ε. ἀν τι πρακτικώτερον ;
Ἐι. 349. κοὐκέτ' ἂν μ' ε. δικαστὴν δρημὺν οὐδὲ δύσκολον,
Β. 96. γάνυμαι δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ ε. ἔτι
Ἐκ. 910. ε. καὶ προσελκύσαιο
εὕρομεν. Ἱ. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ε. ὥστε γενέσθαι
εὕρον. Ν. 76. μἀων ε. ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ν. 232. οὐκ ἀν ποθ' ε.· οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βίᾳ
Ἐι. 908. ἀλλ' ε., ἂν σ' ἔπεχοντα τὴν ἐκκεψίαν,
Α. 72. μόλις γὰρ ε. ἐν σκότῳ τὸ ζῶνον.
Ἐκ. 334. ζητῶν γὰρ αὐτὰ' οὐχ ε. ἐν τοῖς στρώμασιν.
εὑρόνθ'. Α. 272. κλέπτουσαν ε. ἀμπὶν ὑληφύρον,
εὑρόντες. Σ. 1043. τοιὼν' ε. ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
εὑροῦσ'. Ἐκ. 492. ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' ε. ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
εὑροῦσαί. Ἐκ. 883. μελιδῦσιν ε. τι τῶν Ἰωνικῶν.
Εὐρύβατον. Ἱτ. 235. εἰ δὴ τὸ ὑμὼν ἔδεν Ε. Δία.
εὐρυθμα. Θ. 121. ποδὶ παράμαθε ε. Φρυγίων
εὐρύθμοις. Π. 759. ἐμβᾶς ἐκρούσαν ε. προβήμασιν.
εὐρύθμω. Θ. 985. ἀλλ' εἴ' ἐπ' ἀλλ' ἀνάστρεφ' ε. ποδὶ,
Εὐρυκλέους. Σ. 1019. μιμησάμενος τὴν Ε. μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εὐρύν. Ἱ. 720. δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον ε. καὶ στενόν.
Ο. 698. οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μγεγὶ νυχίῳ κατὰ Τάρταρον ε.
εὐρυπρωκτίαν. Α. 843. οὐδ' ἐξομῴρξεται Πρέπις τὴν ε. σοι,
εὐρύπρωκτος. Α. 716. τοῖς νέοισι δ' ε. καὶ λάλους χῷ Κλινίσιον.
Ν. 1084. ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ ε. εἶναι;
Θ. 200. καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, ε. εἶ
εὐρυπρωκτοὺς. Ν. 1099. τοὺς ε.' ταυτοὶ
εὐρυπρώκτων. Ν. 1090. ἐξ ε. Ἀδ. πείθομαι.
Ν. 1092. ἐξ ε. Ἀδ. εὖ λέγεις.
1094. ἐξ ε. Ἀδ. ἄρα δῆτ'
εὐρύς. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος ε.·
εὐρυτέρως. Α. 419. ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν ε. ἔχῃ.
εὐρωμεν. Ἱτ. 477, 3. ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πράσσν ε. μένειν.
εὑρών. Ἱ. 814. ὃς ἐπιόησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ε. ἐπιχειλῆ,
Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' ε. τοὺς βύτρυς κλέπτοντά σε
Ο. 140. ε. ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
Β. 399. ἥδιστον ε., δεῦρο συνακολούθει
Π. 206. ε. ἀπαξἅπαντα κατακεκλειμένα·
Εὐρώταν. Α. 1302. τοὶ δὴ παρ' Ε. γλάδδοντι.
Α. 1309. πᾶρ τὸν Ε.
εὐρωτιῶν. Ν. 44. ε., ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
εὐσεβεῖς. Α. 351. οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοὶ γ' ἔδραν, οὐδ' ε. τἀδ' ἀνδρες.
εὐσεβῆ. Β. 456. ὅσοι μεμνήμεθ' ε.
εὐσκόποισιν. Ἐκ. 2. κἀλλιστ' ἐν ε. ἐξῃρτημένον,
εὐσπόρους. Ο. 230. ὅσοι τ' ἐ. ἀγροῖκων γιας
εὐστίφανοί. Ν. 308. ε. τε θεῶν θυσίαι θαλίαί τε,
εὐστόμει. Ν. 833. ὡστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. ε.,
εὐστραις. Ἱ. 1236. ἐν ταῖσιν ε. κοιδύλοις ἠρωτόμην.
εὐσχημόνως. Σ. 1210. πῶς οὖν καταλινῶ; φρεῖς' ἀνύσας.
ΒΔ. ε.
εὐσωματεῖ. Ν. 799. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. ε. κἀμὲ καὶ σφαγῆ,
εὐτακτος. Σ. 424. ξυσταλεὶς, ε., ὀρῆγε καὶ μένουε ἐμπλήμενοι.
Ο. 829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν ε. πόλις,
εὐτάκτως. Ν. 964. εἶτα βαδίζων ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ε. ἐς κιθαριστοῦ
εὐτελείᾳ. Β. 405. κἀπ' ε. τὼν τε σανδαλίσκον
εὐτέλειαν. Ο. 805. εἴς ε. χρηὶ συγγεγραμμένω,
εὐτονον. Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, ὀυτω σοβαρὸν ἐλθὶ μέλος ε., ἀγροικιάστερον,
εὐτόνως. Π. 1095. ὡς ε., ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράβιον
εὐτράπελον. Σ. 469. οὐτε λόγων ε.,
εὐτυχεῖθ'. Π. 629. ὡς ε., ὡς μακαρίως πεπράγατε,
εὐτυχίστατα. Π. 633. ὁ δεσπότης πέπραγεν ε.,
εὐτυχῆς. Ἱ. 151. ὡς ε. εἶ καὶ μεγάλων εὐδαιμονεῖς.
Ἱ. 1252. κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μάλλον, ε. δ' ἴσως.
Π. 825. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' ε.
εὐτυχία. Ν. 512. ε. γένοιτο τὰν·
εὐτυχίαισιν. Ἱ. 1318. ἐπὶ καινοῖσν δ' ε. παιωνίζειν τὸ θέατρον.
Ν. 1205. ἐπὶ ε. σστεῶν μούγκαμον.
Ἐκ. 574. κοινῇ γὰρ ἐπ' ε.
εὐτυχίας. Σ. 1450. ζηλῶ γε τῆς ε.
εὐτυχοῦντα. Ἱ. 683. πάντα τοι πέπραγα οἷα χρὴ τὸν ε.·
εὐτυχῶς. Ἱ. 101. ὡς ε. ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
Ἐκ. 504. ταυτί μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡμῖν ε.
εὐφαμεῖτε. Β. 1273. ε. μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
εὐφήμει. Ν. 297. ἀλλ' ε.· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀιδαῖς
εὐφημεῖν. Ἱ. 1316. ε. χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυρῶν ἀπέχεσθαι.
Ν. 263. ε. χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
Ἐι. 96. ε. χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
1316. ε. χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔχω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Β. 354. ε. χρὴ κἀξίασσθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
εὐφημεῖτε. { Α. 237. / 241. } ε., ε. { Ἐι. 434. }
εὐφημία. Σ. 868. ε. μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Ο. 959. ε. 'στω.
Θ. 295. ε. 'στω, ε. 'στω, εὐχεσθε ταῖν Θεσ-
εὐφημίας. Α. 238. σίγα πᾶς, ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς ε.;
Εὐφημίου. Σ. 599. ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὐστὶν ἀνὴρ Ε. οὐδὲν ἐλάττων.
εὔφημον. Ο. 1719. Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν ε. στόμα.
εὔφημος. Θ. 39. ε. πᾶς ἔστω λεὼς,
εὐφημοῦντες. Π. 758. γελῶντες, ε.· ἐκτυπεῖτο δὲ
εὐφραίνηθ'. Ν. 561. ἐμὸν δ' ἐμαὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς ε. εὐρήμασιν,
εὐφράνθην. Α. 5. ἐγῳὼ ἐρ' ὦ γε τὸ κέαρ ε. ἰδὼν,
εὐφράνας. Ἐι. 764. παῖρ' ἀνάσας, πόλλ' ε., πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
εὐφραίνει. Ἐκ. 1123. κέρασον ἄκρατον, ε. τὴν νύχθ' ὅλην
εὐφρανθῆναι. Α. 591. εἴθ' ἡνίκ' ἐχρῆν ε. καὶ τῆς ἡβῆς ἀπολαῦσαι,
εὐφρανθήσεται. Α. 165. ἀπερῶσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' ε.
εὐφρον'. Α. 1282. ε., ἐπὶ δὲ Νύσιον,
εὐφρονεῖς. Θ. 1145. ἡκετ' ε., ἥλιοι,
εὐφρόνην. Ἐκ. 954. τὴν ε. ὅπως ἔσει.
εὐφυᾶ. Θ. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας ε. στῆσαι βάσιν.
εὐφωνόν. Ἐκ. 713. λαβοῦσα κηρύκειαν ε. τινα·
εὐχαῖς. Σ. 864. καὶ ταῖς ε.
Ο. 1060. θύσουσ' εὐκταίας ε.
Θ. 313. λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' ε.
328. ἀχήσειεν ἐπ' ε.
Εὐχαρίδου. Σ. 680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Ε. καὐτὸς τρεῖς γ' ἀγλιθας μετέτεμμ'.
εὐχεσθε. Ο. 865. ε. τῇ Ἐστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
Θ. 295. εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω, ε. ταῖν Θεσ-
310. ταύτην νικᾶν. ταῦτ' ε., καὶ ὑμὶν αὐταῖς
331. ε. τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
351. ε. πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.
Β. 885. ε. δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τάπη λέγειν.
εὐχὴν. Ἱ. 661. ε. ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
εὐχῆς. Ν. 263. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς ε. ὑπακούειν.
εὔχομαι. Ἱ. 764. ε., εἰ μὲν πρὶν τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένησθαι
Ἱ. 928. δὴν, ε. δέ σοι ταδί·

εὔχομαι. Β. 859. *ἕτεροι γάρ εἰσιν οἶσιν ε. θεοῖς.*
Ἐκ. 171. *τοῦδ' λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν ε.*
Fr. 277, 1. *ἀλλ' ἐ. γαμ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμῶν,*
εὐχάμεθ'. Θ. 810. *οὔτων ἡμῖν πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν ε. εἶναι.*
εὐχομένοις. Ει. 1016. *ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', ε. ἡμῖν δίδου.*
εὐχοντ'. Ἐκ. 141. *τοσαῦτά γ' ε., εἴπερ οἴνου μὴ παρῆν;*
εὐχονταί. Π. 134. *καὶ νῦ Δί' ε γε πλουτεῖν ἀντιπερι.*
εὐχροεῖς. Λ. 80. *ἀς δ' ε., ὡς δὲ σφριγῇ τὸ σῶμα σου.*
εὐχρων. Ι. 1171. *ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον ε. καὶ καλόν·*
Λ. 205. *ε. γε θαῖμα κἀποστυγεῖς καλῶς.*
Θ. 644. *τοῦ δείκνυέ μοι καὶ μάλ' ε., ὦ τάλαν.*
εὐχωλῆ. Ει. 1276. *ἔνθα δ' ἀμ' οἰμωγῇ τε καὶ ε. πίλεν ἀνδρῶν.*
εὐχώμεθ'. Ει. 973. *ἀλλ' ὡς τάχιστ' ε., εὐχώμεσθα δή.*
εὐχώμεθα. Ει. 967. *δώσουσιν αὐτοῖς ἀνδρεῖα.* ΤΡ. *ἀλλ' ε.*
εὐχώμεσθα. Ει. 435. *σπένδοντες ε. τὴν νῦν ἡμέραν*
Ει. 973. *ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', ε. δή.*
Ἐκ. 781. *ὅταν γὰρ ε. διδόναι τἀγαθά,*
εὐδδειε. Ο. 1067. *κτείνω δ' οἱ κήπους ε.*
εὐκχεῖν. Σ. 341. *ἀλλὰ μ' ε. ἐτοιμός ἐστ·· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.*
εὐκχεῖσθαι. Π. 614. *ε. μετὰ τῶν παίδων*
εὐκχηθέντες. Ἐκ. 664. *ε. ὑβρίζωσιν;* *τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀποῤῥήσειν.*
εὐκχημένοι. Λ. 1234. *καθ' ἡσυχῖαν ἀπίωσιν ε.;*
εὐκχημένον. Σ. 1306. *ὥσπερ καχρίων δνίδιον ε.'*
εὐκχῆσθε. Ἐκ. 716. *ὅπως ἀν ε. πρῶτον τήμερον.*
εὐκχησόμεσθα. Ει. 717. *ἤδη γὰρ ε.;* ΠΡ. *φήμ' ἐγώ.*
εὐκχίαν. Β. 85. *ποῖ γῆς ὁ τλήμων;* Δι. *ἐς μακάρων ε.*
εὐκχίας. Α. 1009. *μᾶλλον δὲ τῆς ε.,*
Fr. 3, 3. *Συβαρίτιδας τ' ε., καὶ Χῖον ἐκ Λακωνῶν.*
ἐφ'. Α. 5. *ἐγώδ' ε. ὦ γε τὸ κέαρ εὐῤῥαγθὴν ἰδών, κ.τ.λ.*
ἐφαγον. Θ. 616. *σταργγουρεῖν γάρ· ἐχθὲς ἔ. κάρδαμα.*
ἐφαίνετο. Σ. 531. *ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἔ.*
Ἐκ. 527. *ὅτε δὴ δ' ἀνασκωπουμένους ἔ.*
ἐφαίνου. Ει 136. *ὅπως ἔ., τοῖς θεοῖς τραγικάτερος.*
ἐφάνη. Ι. 328. *ἀλλ' ἐ. γάρ ἀνὴρ ἐπιστρεπτός.*
Ι. 790. *καὶ μὴν εἴ ποὺ τὰς ἀνῆρ ἔ. τῷ δῆμῳ μᾶλλον ἀμύνων*
Fr. 458. *ἤτις κύουσ' ἐ. κύοις τοσουτονί.*
ἐφάπτεται. Π. 1068. *ἐ. σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ,*
ἐφασκ'. Ν. 1362. *καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔ. εἶναι κακὸν ποιητήν.*
Ο. 575. *Ἴριν δέ γ' Ὅμηρος ἔ. ἰκέλην εἶναι τρίχνιν πέλει�.*
Λ. 519. *ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἐν ἔ., εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω;*
Β. 279. *τὰ δεῖν' ἔ. ἐκεῖνος.* Δι. *ὡς οἰμώξεται.*
ἐφασκε. Ν. 610. *εἴτα θυμάνειν ἔ.* Ἡρᾳ *μὲν πεοηθέναι,*
Ν. 1357. *ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔ. τὸ κιθαρίζειν*
Σ. 794. *ἐλεκτρύονος μ' ἔ. κοιλίαν ἔχειν*
Ει. 67. *πεύσεσθ', ἔ. γαρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί'*
Ο. 15. *ὃς τῶδ' ἔ. νῦν φράσειν τὸν Ἤρεια,*
472. *ὃς ἔ. ἔλγων κορυδὸν πάντων πτῶτην ὄρνιθα γενέσθαι,*
Β. 794. *διαγωνιεῖσθ' ἔ. πρὸς γ' Εὐριπίδην.*
Ἐκ. 450. *ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔ., τοῦτο δρᾶν.*
ἐφασκεν. Ι. 541. *ταὺ' ὀρνοῦσιν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τοὐτοισιν ἔ.*
Ν. 160. *ἔ. εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος*
586. *οὐ φανεῖν ἔ. ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.*
Σ. 725. *ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔ., πρὶν ἂν ἀμφοῖν αὐδὸν ἀκούσῃς,*
Π. 990. *αἰτεῖν μ' ἔ., ἀλλὰ φίλιας οὐνεκα,*
1020. *ζῆειν τε τῆς χρίας ἔ. ἠδύ μοι,*
ἐφασκες. Σ. 602. *ἦν δουλεύειν οὐσαν ἔ. χὐπηρεσίαν ἀποδείξειν.*
Λ. 752. *κυεῖν ἔ.;* ΓΓ. *Γ. καὶ κοῦ γε νὴ Δία.*
Β. 742. *ὅτι δοῦλος ὢν ἔ. εἶναι δεσπότης.*
ἐφασκον. Ν. 55. *πρόφασιν ἔ., ὦ γύναι, λίαν σταθῆς.*
Σ. 806. *ὥσαπὲρ γ' ἔ., κἀτι πολλῷ πλείονα.*
Λ. 703. *οἱ δὲ πέμαειν οὐκ ἔ. διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.*
Ἐκ. 194. *εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔ. τὴν πόλιν·*
ἐφασχ'. Ει. 793. *καὶ γὰρ ἔ. ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐλπίδας*
ἐφέδρος. Β. 792. *ἔ. καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,*
ἐφεζόμενα. Ο. 1006. *δένδρεσί τ' ἔ. καρπὸν ἀποβόσκεται·*
ἐφεζόμενοι. Ο. 774. *ὄχθῳ ἔ. παρ' Ἔβρον ποταμὸν,*
ἐφεῖτ'. Σ. 242. *χθὲς οὐν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἔ. ἐν ὕβρῃ*
ἐφενάκιξες. Α. 90. *ταὺτ' ἄρ' ἔ. σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.*
ἐφενακίζομην. Β. 921. *ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἔ, ὑπ' αὐτοῦ.*
ἐφέξεις. Ι 915. *εἰς ἦν ἀναλῶν οὐκ ἔ.*
ἐφέξῃς. Β. 915. *μελῶν ἔ. τέτταρας ξυνεχῶς ἀν' οὐ δ' ἐσίγων.*
Ἐκ. 842. *ἐστάσ' ἔ.· τὰ τεμάχη βιτίζεται,*
Fr. 47. *ἔστασθ' ἔ. πάντες ἐπὶ πρῶτ ἀσπίδας.*
ἐφεῖν. Σ. 338. *τοῦ δ' ἔ., ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;*
ἐφέποντας. Θ. 675. *δικαίως τ' ἔ.*
ἐφέπων. Ο. 1376. *ἀφῤῥφ φρενὶ σῶματί τε νέαν ἐ.*
ἐφερε. Α. 36. *ἀλλ' αὐτοῦ ἔ. πάντα χὠ πρίων ἀπῆρ.*
ἐφέρες. Π. 548. *καὶ ταὺτ' ἀναθήσων ἔ. οὖν;* Δι. *νὴ τὸν Δία.*
ἐφέρῳην. Ἐκ. 88. *ταυτί γ' ἐκ τὴν τὸν Δί' ἔ., ὦνα*
Fr. 599, 3. *ἡν ἔ., ὦ' ἐγωμαι συνθεάτριαν.*
ἐφέρπουσα. Π. 675. *ἐφ' ἡν ἐπεθόμουν δαιμονίως ἔ.*
Ἐφέσου. Fr. 460, 5. *ἐς Ἔ., οἱ δ' ἐς Ἀδυδων, ἡν δὲ πάνθ' ὁδῷ*
Ἐφέσου. Ν. 599. *ἡ τ' Ἔ. μακαίρα πάγχρυσον ἔχοις*
ἐφέσπετο. Σ. 1278. *τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐ.*
ἐφεστάναι. Ι. 930. *ἐ. σίζ'ν, σὲ δὲ*
Σ. 955. *οἷός τε πολλοὺς προβατίοις ἐ.*
ἐφέστηκ'. Θ. 1026. *ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι φύλαξ ἐ.,*
ἐφέστηκεν. Α. 628. *ἐξ οὗ γε χορεῖσιν ἐ. τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,*
ἐφεστώς. Ει. 429. *ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐ. φράζε δημιουργικῶν·*
ἐφευγ'. Π. 723. *ἐ. ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἐφη·*
ἐφευγε. Β. 1098. *φυσᾶν τὴν λομπάδ' ἐ.*
Fr. 534. *ἐ. κἀγὼ τῆς ὑπαντᾷ εἰχόμην.*
ἐφευγεν. Ι. 254. *ὅστερ Εὐκράτης ἐ. εὐθὺ τῶν κυρηβίων.*
ἐφευγον. Α. 185. *ἐγὼ δ' ἔ.· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.*
Σ. 1088. *οἱ δ' ἔ. τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀψῤῥὺς κεντούμενοι·*
Π. 777. *ἔ., εἰδὼς οὐδὲν' ὃ τλήμων ἐγώ.*
ἐφη. Α. 650. *τούτους γὰρ ἔ. τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι κ.τ.λ.*
ἐφημερίοι. Ο. 687. *ἀπτῆνες ἔ., ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,*
ἐφην. Ν. 70. *ὥσπερ Μεγαλκλέης, ἐνστᾶδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔ.,*
Ν. 1369. *ὅμως δὲ τὼν θυμὼν δακὼν ἔ., σὺ δ' ἀλλὰ τούτων*
ἐφηστᾶα. Λ. 132. *ἔ. σαυτῆς κἀν παρατεμεῖν θῆμισυ.*
ἐφήψατο. Π. 728. *καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἔ.,*
ἐφθάς. Ει. 717. *ὅσας δὲ κατέδεις χύλικας ἐ. καὶ κρέα·*
ἐφθέγγετ'. Ἐκ. 391. *ἀλεκτρυὼν ἔ.* ΒΛ. *οἶμοι δείλαιος.*
ἐφθεγξάμεσθα. Β. 248. *αἰόλαν ἔ.*
ἐφθέγξατο. Ν. 872. *ἰδοὺ κρέμαι, ὡς ἡλίθιον ἔ.*
Ν. 1261. *τὼν Καρκίνου τὶς δαιμόνων ἔ.;*
ἐφθῆς. Ν. 1384. *κακκὰν δ' ἀν οὐκ ἔ. φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραις*
Ἐκ. 596. *καὶ τὼν στελέθων κοιναυοῦμεν·* ΠΡ. *μὰ Δί', ἀλλ' ἔ. μ' ὑποκρούσας.*
ἐφθόν. Ι. 1178. *ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἔ. ἐκ ζωμοῦ κρέας*
ἐφίεται. Ο. 1105. *πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐ.,*
ἐφλα. Ν. 1376. *κἄπειτ' ἔ., μὲ κἀσπάδει κἀπνιγγε κἀτέρμιβεν.*
Π. 718. *σκορῦδων κεφαλὰς τριῆς Τηνῶν. ἔπειτ' ἔ.*
ἐφλέγμηνεν. Σ. 276. *εἰτ' ἐ. αὐτοῦ*
ἐφληνάθα. Ι. 664. *ὁ δὲ ταὺτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐ.*
ἐφλυάρει. Ι. 545. *ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐ.,*
ἐφλων. Π. 694. *κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀῤῥφης πολλὴν ἔ.'*
ἐφοδεύεται. Ο. 1160. *ἐ., κοδωνοφορεῖται, πανταχῇ*
ἐφόδε'. Α. 53. *ἀλλ' ἀθανάτοι ὧν, ὦνδρες, ἐ. οὐκ ἐχω'*
ἐφοίτας. Ι. 1235. *παῖς ὧν ἐ. ἐς τίνος διδασκάλου;*
ἐφολκός. Σ. 268. *οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἔ. ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῖν*
ἐφορᾷ. Ι. 75. *ἔ. γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος*
ἐφόρει. Ι. 523. *ἔ. τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τὰς ἐχθροὺς προθελύμενον.*
ἐφόρουν. Ο. 1140. *ὕδωρ δ' ἔ. κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα*
Ο. 1283. *σκυτάλα' ἔ.; νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ*
Ἐφουσῖδων. Σ. 1191. *Ἔ. παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,*
Σ 1383. *Ἔ. ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδῳ καλῶς,*
ἐφραξε. Β. 182. *αὐτῇ 'στὶν ἥν ἔ., καὶ πλοῦν γ' ὁρῶ.*
Β. 319. *ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὐς ἔ. νῷν.*
ἐφραζεν. Ι. 1042. *ἔ. ὁ θεὸς σοι σαῤῥῶς σώζειν ἐμέ.*
Ι. 1048. *πῶς δῆτα τοῦτ' ἔ. ὁ θεός;* ΑΛ. *τουτονὶ*
1058. *ἀλλὰ τόδε φράσαι, τρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔ.*
ἐφραζον. Θ. 1173. *καθ' ὅδὸν ἔ., ταῦτα μεμηνῆσθαι ποιεῖν.*
ἐφρευρύκει. Α. 1053. *νὴ Δί' ἀνηρπάκ' γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐ.,*
ἐφρόντισα. Β. 493. *καὶ τὰς ἀπειλὰς;* ΞΑ. *οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἔ.*
Β. 650. *μὰν οὐδυνήφης;* ΞΑ. *οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἔ.*
ἐφρόντισας. Σ. 724. *νὴ τὸν Ποσειδῶ.* ΣΠ. *καὶ τί δῆτ' ἔ.;*
ἐφρόντισεν. Π. 704. *αὐτὸς δ' ἐκεῖνος·* ΚΛ. *οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἔ.*
ἐφρυγε. Β. 511. *ἔ., κῶνον ἀνεκρέμινον γλυκύτατον.*
ἐφυ. Α. 821. *ὅθενπερ ἄρχὰ τῶν κακῶν ἀμὶν ἔ.*
Α. 981. *ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παρούνεος ἀνὴρ ἔ.,*
Β. 1247. *ὥσπερ τὰ σὺκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔ.*
ἐφυλαττ'. Σ. 358. *κοὐδεὶς μ' ἔ., ἀλλ' ἐγὼ μοι*
ἐφυλαττεν. Ι. 117. *ὑπὸ μάλιστ' ἔ.* ΔΙ. *ὦ σοφώτατε,*
ἐφυλάττου. Ι. 125. *ὦ μαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἀρ' ἔ. πάλαι.*
ἐφυν. Ν. 1414. *τοὐμὼν δὲ μή; καὶ μὴν ἔ. ἐλεύθεροῦν γε κἀγώ.*
ἐφυρον. Β. 945. *εἰτ' οὐκ ἐλήρουν ὃ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔ.,*
ἐφυς. Ν. 1207. *αὐτός τ' ἔ. ὡς σοφός,*
Ο. 471. *ἀμαθὴς γὰρ ἔ. κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Λίσωπον πεπάτηκας,*
1548. *νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔ.*
Α. 1030. *ἀλλὰ δράσω ταὺτα· καίτοι δύσκολος ἔ. ἀνήρ.*

ἐφυσᾶτ'. Ν. 410. ἡ δ' ἄρ' ἐ., εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτω

ἐφύτευσας. Σ. 1276. παῖδας ἑ. ὅτι χειροτεχνικωτάτους,

ἐχ'. Α. 1121. ἑ., ἀντέχου, ναί. Δι. καὶ σύ, ναί. τοῦδ' ἀντέχου.

Ν. 261. ἀλλ' ἑ. ἀτρεμί. Σπ. ἦ δὴ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ μ'.

743. ἑ. ἀτρέμα· κἂν ἄπορῇς τι τῶν νοημάτων.

Σ. 1135. ἑ., ἀνοιγόμενα τηρδὶ λαβίν, καὶ μὴ λάλει.

1149. δικαιότερον ἢ κανάκηκν; ΒΔ. ἑ., ὦγαθέ,

ΕΙ. 1193. ἑ., ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·

Ο. 1200. ἑ. ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.

1244. ἑ. ἀτρεμα. φέρ' ἰδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα

Θ. 230. ἑ. ἀτρέμα σαυτὸν κάνάκυπτε. ποῖ στρέφει;

Β. 532. ἀμέλει, κἀλώ· ἑ. αὖτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε

Π. 127. ἆ. μὴ λέγ', ὦ σωτηρί, ταῦτ'. ΧΡ. ἑ. ἡσυχος.

ἑχαιρες. Ο. 116. κοὐκ ἀποδίδοὖς ἑ., ὥσπερ νῷ, ποτέ.

ἑχαιρον. Β. 916. ἐγὼ δ' ἑ. τῇ σωπῇ, καί με τοὺτ' ἔτερπεν

ἑχανεν. Fr. 319. λύκος ἑ.

ἑχάρην. Ο. 1743. ἑ. ὑμνοις, ἐ. ᾠδαῖς·

Β. 1028. ἑ. γοὖν, ἠνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,

ἑχαρίσω. Α. 437. Εὐριπίδη, "πειδῆπερ ἑ. μοι ταδί,

Ι. 1368. πολλοὶς γ' ὑπολίσποις συηιδίοισιν ἑ.

ἑχε. Α. 579. ὁ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἑ.,

Ι. 51. ἐνθοῦ, ῥύφησον, ἐνταῦ', ἑ. τριώβολον.

490. ἑ. νυν, ἀλεῦσον τὸν τρόχηλον τουτοῖ.

493. ἑ. νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;

948. ἐμοὶ ταμεύσεις. ΚΛ. ἑ.· τοσοῦτον δ' ἰσθ' ὅτι,

1187. ἑ. καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο·

1384. ἑ. νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,

Ν. 1244. ἀπόκριναίμενος ἀποκριναίμενος. ΣΤ. ἑ. νυν ἥσυχος.

1479. μηδὲ μ' ἐπτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἑ.·

ΕΙ. 668. ἡμάρτομεν ταῦτ'. ἀλλὰ συγγνώμην ἑ.·

Ο. 935. ἑ. τὴν σπολιδᾶα· πάντως δὲ μοι μεγὼν δοκεῖς.

Α. 533. ἑ. καὶ πεῖθου περὶ τῆν κεφαλὴν,

Θ. 236. ἀνίστασ', ἵν' ἀφνσω σε, κἀγκεύφας ἑ.

Β. 270. ἑκβαν'; ἀπόδοὖς τὸν ναῦλον. Δι. ἑ. δὴ τὼβολό.

ἑχει. Α. 329. τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἑ. του παιδίον

Α. 361. πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόσος ὁ τι φρυνεῖς ἑ.

454. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἑ. πλέκουσ χρέος;

785. τᾶ δ' οὐχὶ θυσιμὸς ἐστι; Δι. κέρκον οὐκ ἑ.

974. ἡδῆ καλῶς ἑ. σοι.

972. οἱ ἑ. σπεισάμενοι ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,

Ι. 75. ἑφορᾷ γὰρ αὐτοὺς πάντ'. ἑ. γὰρ τὸ σκέλος

153. τὼν χρημάων ἀναδιδαξὼν αὐτὼν ὧν ἑ.·

1324. πῶς ἀν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἑ. σκευήν; ποῖος γεγένηται·

Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἑ. τις ἐκ Σαβαζίου.

45. ὀλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἑ.

261. ὕδωρ ἀναγκαῖον ἑ. τὸν θεὸν ποιῆσαι.

823. οὐκοῦν ἑ. γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ἀν ὄπλα.

943. καὶ ταῦτα τοὶς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδᾷ ἑ.;

1146. καλοῦμενός σε. τὸν γέ τοι κλητὴρ ἑ.

ΕΙ. 659. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἑ.

664. ἀκουσασθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μορφὴν ἑ.

681. "Ὑπέρβολον νῦν τοῦτ' ἑ. τὸ χωρίον.

733. ἦν ἔχομεν ὀδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἑ.

876. ὅσην ἑ. ἴτην πρακτοπεντετηρίδα.

965. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἑ.

1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σφηκωμὰ ἑ. πόνων πολὺν,

Ο. 239. κλάδεσι νομὸν ἑ.,

670. ὅσον δ' ἑ. τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος.

672. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, χύτρχος ὀβελίσκοιν ἑ.

1082. τὰς πρωτότρατ θ' ὁμοῖως ξυλλαβὼν εἴρξας ἑ.,

1753. καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἑ. Διός.

Α. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἑ.

845. εἰμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἑ.

855. ἀεὶ γὰρ ἡ γνυὴ σ' ἑ. διὰ στόμα.

Θ. 106. δαίμονας ἑ. σεβίσαι.

207. ἀτὰρ ἡ πρῴραισ γε νὴ Δί' εἰκότως ἑ.

260. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἀριστ' ἑ.

484. στρόφος μ' ἑ. τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὐδυνῶ

640. καὶ νὴ Δί' πτηδοὺς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἑ.

677. ὅ τι καλῶς ἑ.

706. δεινά ἔθθ', ὅστις γ' ἑ. μου ἔχρησάσας τὸ παιδίον.

871. τὸν τῶνδ' ἐρυμνὰν δωμάτων ἑ. κράτος,

904. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοι μ' ἑ.

906. οὐ δ' εἴ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἀμ' ἑ. λόγος,

1140. ἡ πόλιν μετέραν ἑ.,

1189. καλῶς ἑ. λαβὲ θυμάτιον· ὦρα 'στὶ νῶν

Β. 75. οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἑ.

294. ἀπαν τὸ πρόσωπον. Δι. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἑ.

ἔχει. Β. 469. ἐν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἑ. μέσος·

Β. 978. κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἑ.;

1112. μηδὲν ὄρρωδεῖτε τοῦθ· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἑ.

1131. ἑ. δ' ἑκαστον εἴποσὶν γ' ἁμαρτίας.

1148. εἰ γὰρ πατρῴων τὰ χρήσιμον ἑ. γήρας,

1218. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἑ. βίον.

1424. ἑ. δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; Δι. τίνα;

1439. γέλοιον ἀν φαίνοιτο· νοῦν ἑ. τίνα;

Εκ. 355. ἀχρὰς τὶν ἐγκλείσασ' ἑ. τὰ σιτία

459. ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΣΡ. οὕτω ταῦτ' ἑ.

623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἑ.· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἀν

752. πρὶν ἐκπυθεσαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἑ.

777. οἴσειν δοκεῖς ἐκεῖ τοῦτο αὐτὼν νοῦν ἑ.;

834. ὦ πάντες ἀστοί, νὼν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἑ.,

889. ὅμως ἑ. τερπνὸν τι καὶ καμῳδικὸν.

957. ὅς με διακνάσας ἑ.

1038. οὐ σωφρονοῦσά γ', οὐ γὰρ ἥλικιαν ἑ.

Π. 110. ἑ., ἐὰν μὴ σωθῶ, ἐν πάντες κακοί.

367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἑ.

425. ἀλλ' οὐκ ἑ. γὰρ δᾷδας. ΒΔ. οὐκοῦν κλαύσεται.

580. κἀκεῖνος γὰρ τὼν πλοῦτον ἑ. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

920. νὴ Δία, ποιηρὸν τάρα προστάτην ἑ.

993. ἀλλ' οὐχὶ νὼν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὼν νοῦν ἑ.

1051. ἐν τῷ πρεσβύπῳ τὼν βυτίδων ὅσαι ἑ.

1058. κἄγαγ', ἑ. γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.

1063. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νὼν μὲν καπηλικῶς ἑ.

Fr. 54. πόσους ἑ. στρατῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί;

445 a, 3. ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἑ.

ἔχειν. Ι. 876. ἐμοὶ δὲ μὴ μνείαν ἑ. ὅσαν πέπονθας; ὅστις

Ν. 522. καὶ ταύτην σοφάτατ' ἑ. τῶν ἐρῶν καμῳδιῶν,

Σ. 94. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφὸν γ' ἑ. εἰαδέναι

241. σίμβλον δὲ φέρει χρηματὼν ἑ. ἀπαντες αὐτόν.

301. τρίτον αὐτὸν ἑ. ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κῷφον·

794. ἀλεκτρυόνος μ' ἐφασκε κοιλίαν ἑ.

945. ἀλλ' οὐκ ἑ. οὗτός γ' ἐοικεν ὅ τι λέγῃ·

1893. ἑ. διὰ τὼν σὼν οἴνον. Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

Ο. 420. φίλοισιν ὠφελεῖν ἑ.:

1026. μὴ πράγματ' ἑ., ἀλλ' ἀπίεναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.

1352. ἀγχεμν ἐπιθυμῶ τὼν πάτερα καὶ πάντ' ἑ.

1366. νομίσας ἀλεκτρυόνος ἑ. τονδὶ λόφον,

1536. καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἑ. δίξῳ.

Α. 263. κατὰ μὲν ἄγιον ἑ. βρέτας,

756. ἑ. τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.

1017. ἐξὸν, ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἑ. φίλην;

Θ. 150. ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἑ.

152. μετουσίαν δεῖ τὼν τρόπων τὸ σῶμ' ἑ.

291. καὶ τοσθαλίσκον νοῦν ἑ. μοι καὶ φρένας.

427. ἐδίδαξε θριπῆδεσ' ἑ. σφραγῖδα

B. 695. κοὐδὲ ταῦτ' ἐγαγ' ἐχομ' ἀν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἑ.,

1025. πορεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἑ.

Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὐς εἴρητ' ἑ.;

68. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὐς εἴρητ' ἑ.

410. αὐτὸς γε μεντοὐδρασκεν ἰδάνιον ἑ.,

535. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἑ.;

Π. 201. ἑ. με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

540. πρὸς δὲ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἑ. ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης

542. καὶ φορμὸν ἑ. ἀντὶ τάπητος σαυρὸν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,

1018. καὶ τάς γε χεῖρας παγκόλους ἑ. μ' ἔφη.

1030. ἢ μηδ' ὑπνῶν ἀγαθὼν δίκαιός ἐστ' ἑ.

1164. ὡς ἀγαθὼν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἑ.·

Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἑ. με κυρβασίαν ἐρεῖς.

ἐχειροτονήθησαν. Α. 607. ἑ. γὰρ. Δι. οἴτιον δὲ τί

ἐχειροτόνησαν. Α. 598. ἑ. γὰρ με. Δι. κόκκυγές γε τρεῖς

Ο. 1571. εἰ τουτονί γ' ἑ. οἱ θεοί;

ἔχεις. Α. 97. ἀσκωμ' ἑ. που περὶ τὼν ὀφθαλμὼν κάτω.

Α. 360. ὁ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἑ.;

396. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἑ.

412. ἀτὰρ τί τὰ βάκι' ἐκ τραγῳδιῶν ἑ..

1 7. αἰτεῖς διαλλαγὰς. Δι. ὦ κακοδαιμων, πῶς ἑ.

219. ἑ. ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·

482. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἑ.;

1111. ὦ Δῆμε, καλὴν γ' ἑ.

N. 264. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀὴρ, ὃς ἑ. τὴν γῆν μετέωρον,

599. ἢ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἑ.

733. ἑ. τι; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΠ. οὐδὲν πάνυ

Σ. 165. ἀλλ' οὐκ ἑ. ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος·

ἔχεις. Σ. 305. καθίσῃ νῦν, πῖθεν ἀνησάμεθ' ἄριστον; ἔ. ἀλ-
ΕΙ. 524. οἷον δ' ἔ. τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
1333. ὡς ταγαθὰ νῦν ἔ.
Ο. 148. Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔ. ἡμῖν φράσαι;
911. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔ.;
915. οὐκ ἐτὸς ἀτρηρὸν καὶ τὰ λῃδάρεον ἔ.
933. οὗτος, σὺ μέντοι σπολιδὰ καὶ χιτῶν' ἔ.,
1213. σφραγῖδ' ἔ. παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῆδε τῆς χώρας ἔ.
1460. ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥ. πάντ' ἔ.
1464. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔ. ΠΕ. πτερῶ μὲν οὖν,
1543. ἢν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου πραλάβῃς, πάντ' ἔ.
Α. 83. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα πτεῖναι ἔ.
386. οἰκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔ., σὺ χλιαινὰς ἐσπένδεις.
748. τί ταῦτ' ἔ. τὸ σκληρόν. ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.
926. καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔ.
933. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. ΜΤ. σισύραν οὐκ ἔ.
Θ. 87. ἀτὰρ τὼ ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔ.;
264. σὺ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔ. γὰρ οὐν δέει.
316. Δῆλον ὅτ ἔ. Ἱερὰν.
647. ἰσθμὸν τιν' ἔ., ὦνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
Β. 105. μὴ τὸν ἡμῶν οἶκει νοῦν· ἔ. γὰρ οἰκίαν.
484. ἐνταῦθ' ἔ. τὴν καρδίαν; Δι. δεῖσασα γὰρ
659. Ἄπολλον, ὃς που Δῆλον ἡ Πυθὼ' ἔ.
1129. τούτων ἔ. ψέγων τι; ΕΤ. πλεῖν ἢ δῦδεκα.
1430. εὖ γ', ὦ Ποσειδὼν· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔ.;
Ερ. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔ.
156. μὰ τὼ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔ.;
461. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὖς ἔ., ἀλλ' ἢ γυνή;
Π. 748. ὅσην ἔ. τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
1057. πόσους ἔ. ὀδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γνώσομαι
Γρ. 198, 7. μάλιστά γ', ὥσπερ Θηραμένοῦ τινα. πάντ' ἔ.
411, 7. ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλιεῖαν ἔ.
Ἐχεν. Α. 791. καὶ κύκνα τιν' ἔ.
Ἐχετ'. Ν. 273. ἢ Μαῶτιν λίμνην ἔ. ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
Ἐχεται. Ι. 387. μηδὲν ἐλαφρὸν ποίει. νῦν γὰρ ἔ. μέσος·
Σ. 1235. ἀντρῴωες ἐτι τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔ. ῥοπάς.
Ἐχετε. Α. 751. πῶς ἔ.; ΜΕ. διαπεινάσας ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
Ο. 246. ἔ. λειψῶά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνας,
Α. 1002. πῶς οὖν ἔ.; ΚΗ. μογίομαι. ἀν' γὰρ τὰν πόλιν
Ἐκ. 68. ἔ. δὲ τοὺς πάγωνας, οὐς ἐρῦτ' ἐγὼν
74. Λακωνικὰς γὰρ ἔ. καὶ βακτηρίας
Ἐχετέ. Π. 871. κοὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἔ. μικρὸν τὰ χρήματα.
Ἐχετον. Β. 1105. ὅ τι περ οὖν ἔ. ἐρίζειν,
Β. 1422. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔ.
1436. περὶ τῆς πόλεως ἤντιν' ἔ. σωτηρίαν.
Ἐχέτω. Θ. 43. ἐ. δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ.
Ἐχῃ. Ο. 73. ὅρνιν, ἢν ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔ.
Ο. 1115. ὥσπερ ἀνδράντες· ὡς ὑμῖν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔ.,
Α. 162. ξυναμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔ.;
419. ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔ.
Ἐκ. 272. ἔπειτ' ἐπειδαὶ ταῦτα πάντ' ἔ. καλῶς,
1124. ἐκλογιζόμενός τι ἂν μάλιστ' ὀρμὴν ἔ.
Π. 520. ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔ.; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
Ἐχῃς. ΕΙ. 424. δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔ.
Θ. 583. ἑὼς ἂν οὗτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔ.
602. ταύτην τε κἀκείνην ἔ., ὦ πρύξενε.
Ἐχῃτε. Ο. 1116. ὅταν ἔ. χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
Ο. 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔ. συμμάχους,
Ἐχθαίρει. Β. 1425. ποθεῖ μὲν, ἐ. δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἐχθῆς. Ν. 175. ἐ. δὲ γ' ἡμῖν δείπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
ΕΙ. 72. ἐ. δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
197. φροῦδοι γὰρ ἐ. εἰσιν ἐξωκισμένοι.
260. οὐκ ἐστὶν ἡμῖν· ἐ. εἰσφκίσμεθα.
Α. 745. ἀλλ' οὐκ ἐκνεῖς σύ γ' ἐ. ΓΓ. Γ. ἀλλὰ τήμερον.
Θ. 616. στραγγουρεῖν γὰρ· ἐ. ἐφαγον κάρδαμα.
Π. 882. ἐ. δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Ἐχθίους. Ο. 370. ἢ γίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐ. ἔτι;
Ἐχθίστασις. Ο. 1068. φθείρουσιν λύμαις ἐ.·
Ἐχθιστον. ΕΙ. 528. ἀπέστησε δ' ἡμᾶς, ἐφυσε δ' ἐ. πλέκος.
Ἐχθίστου. Ο. 627. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐ. μεταπίπτων,
Ἐχθοδοπός. Α. 226. οἷοι παρ' ἐμοὶ πόλεμοι ἐ. αὔξεται τῶν ἐμῶν χαρίων·
Ἐχθρά. Α. 371. τί δ', ὦ θεοῖ ἐ., σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
Ἐχθράν. Β. 359. ἡ στάσιν ἐ. μὴ καταλύει, μηδ' εὐκολός ἐστι πολίταις.
Ἐχθραν. ΕΙ. 133. ἦλθον κατ' ἔ. ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
Ἐχθρᾶς. Α. 283. τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδου θεοῖς τε πᾶσιν ἐ.
Α. 622. τὰς θεοῖς ἐ. γυναῖκας ἐξεπίρασαν δόλῳ
Ἐχθρᾶς. Α. 635. τῆς θεοῖς ἐ. πατρίδα τῆσδε γραῦς τὴν γνάθον.
Ἐχθρας. Β. 1412. οὐ γὰρ δι' ἐ. οὐδεὶς γεγήσεται.
Ἐχθρά. Β. 936. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐ., ποῖ ἄτ' ἐστὶν ἄτ' ἐποίεις;
Ἐχθροί. Ο. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐ., τὸν δὲ νοῦν εἶσιν φίλοι,
Ο. 374. ἢ φράσειαν, ὅντες ἐ. τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
Ἐχθροῖς. Ν. 1161. πρίβολοι ἐμοὶ, σωτὴρ δόμοις, ἐ. βλάβῃ,
Α. 803. γός τε τοῖς ἐ. ἄπασιν,
Θ. 362. τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ.
Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐ. ἀνιαροί.
Ἐχθροῖσι. Ι. 590. τοῖς τ' ἐ. μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
Ἐχθροῖσιν. Α. 225. ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτηρ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ. ἐσπείσατο.
Ἐχθρόν. Α. 934. κἄλλως θεοῖσιν ἐ.
Ν. 581. ἔτα τὸν θεοῖσιν ἐ. βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ΕΙ. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐ. ἀπουσάμενοι πολέμοιο
1172. μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐ. ταξίαρχον προσβλέπων,
Ο. 419. κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐ. ἢ
Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐ. ἐστι καὶ τυραννικόν·
Ἐχθρός. Ι. 34. ὀτιὴ θεοῖσιν ἐ. εἰμ', οὐκ εἰκότως;
Ν. 1219. ἐ. ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
Ο. 377. οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐ. εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
Α. 397. ὦ θεοῖσιν ἐ. καὶ μιαρὸν Χολοζύγτη.
Ἐχθροῦ. ΕΙ. 528. ἀνέπτυσ' ἐ. φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
Ἐχθροὺς. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐ. προθελύμους.
Ι. 845. ἀπαξἁπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐ. ἐπιστομίζειν,
Ἐχθρῶν. Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐ. ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐ. τιν' ἐπιρρίξας, ἀγρῴως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς
1160. ἐ. παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
Ο. 375. ἀλλ' ἰὼ ἰὼ, δῆτα πολλὰ μαθήσουσιν οἱ σοφοί.
378. αὐτὰς' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἐμῶν ἐ. κοὐ φίλων
382. χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κἀπὸ τῶν ἐ. σοφῶν.
Α. 1133. ἐ. παρὼν βαρβάρων στρατεύμασιν
Ἐχῖδνά. Β. 473. Ἔ. θ' ἑκατογκέφαλος, ἡ τὰ σπλάγχνα σου
Ἐχίνον. Σ. 1436. κατέαξ' ἐ. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΕΙ. 1086. οὐδέποτ' ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐ.
1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐ.
Ἐχίνος. Fr. 251. ἐ.
Ἐχινοῦντα. Α. 1169. πρώτιστα τὸν Ἕλ. καὶ τὸν Μηλιᾶ
Ἐχίνως. Α. 879. σκέλοπας, ἐ., αἰελοῦπας, πικτίδας,
ἐχλαινόμην. Ε. 64. ἐ. ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ἐχοι. Ν. 157. ὑπότρεφ τὴν γνώμην ἐ., τὰς ἐμπίδας
Σ. 110. ἵν' ἐ. δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
368. ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἐ. τοῦ δικτύου.
1458. φύσεος, ἡν ἐ. τις ἀεί.
Α. 150. παντᾶ κ' ἐ., καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις, καλῶς.
490. ἵνα γὰρ Πεισανδρος ἐ. κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
Π. 486. ἐ. τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι τι;
ἐχομ'. Β. 695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἐ. ἀν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἐχοιμι. Π. 1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἐ. μαλακὸν καὶ καλόν.
Fr. 399, 3. ἡν ἐφερόμην, ἵν' ἐ. συνθεάτριαν.
ἐχοις. Θ. 554. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἐ. ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα
ἐχοιτ'. Β. 431. ἐ. ἂν οὖν φράσαι τῷν
ἐχομαι. Α. 571. τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἐ. μέσος.
ἐχόμεθα. Β. 1381. καὶ ΕΤ. ἐ. Δι. τοῦτοσ νὺν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
ἐχομεν. ΕΙ. 733. ἡν ἐ. ὀδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
Ο. 572. οἱ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἐ.; ΠΕ. λῃρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὁ γ' Ἑρμῆς
ἐχομένη. Θ. 489. παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κὐδδ' ἐ. τῆς δάφνης.
ἐχομένοις. ΕΙ. 504. ἐντεῦθεν ἐ. ὅθεν νὺν ἔλκετε·
ἔχον. Ν. 829. αἰβοῖ, τὶ λῃρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἐ.
Σ. 64. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔ.,
ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τἀριστερὸν τοῦ μοῦσ' ἀναγκαίως ἐ.
948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλαὶ ἐ. καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
Β. 1161. ἀνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἐ.
1326. πεῦθι δὲ κοὐχὶν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔ.
Π. 371. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔ.
ἐχνθ'. ΕΙ. 440. ἐ. ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας.
ἔχοντ'. Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἐ. εὖ οἶδα δίκα τάλαντα.
Ι. 914. σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἐ.,
Σ. 364. πηροῦσιν ἐ. ὀβελίσκους.
Α. 415. νεανίαν καὶ πέος ἐ. οὐ παιδικόν·
Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἐ. ἐδράσατε.
838. ἐ. ἀγάλιον ἀκρατὲς ἀθύματον στόμα,
Π. 882. ἐχθὲς δ' ἐ. εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ἔχοντα. Ι. 302. ῥᾶ ἔ. κοιλίας.
Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν· ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔ.
Σ. 33. βακτηρίας ἔ. καὶ τριβώνα·
102. παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔ. χρήματα.
Ει. 1173. τρεῖς λόφους ἔ. καὶ φοινικοῦ' ἐρεῖαν πάνυ,
1175. ἦν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔ. τὴν φοινικίδα.
Θ. 423. Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔ. γομφίους.
943. ἔ. ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σὲ δεῖν,
Β. 925. ὀφρῦς ἔ. καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορωπά,
1334. ψυχὰν ἀΐωνον ἔ.,
1338. μεγάλουν ὀνυχα ἔ.
Π. 269. δηλοῖ γὰρ αὐτὼν σερὼν ἤκειν χρημάτων ἔ.
270. πρεσβυτικὼν μὲν ὀψὲν κακῶν ἔγωγ' ἔ. σερὼν.
298. πηραν ἔ. λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραπαλῶντα,
383. ἱκετηρίαν ἔ. μετὰ τῶν παιδων
552. πτωχοῦ· μὴν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῇν ἐστιν μηδὲν ἔ.·
Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔ.
235. καὶ ταῦτ' ἔ. πουλύπους καὶ σηπίας·
552, 1. διάλεκτον ἔ. μέσην πόλεων
ἔχοντά. Π. 21. οὐ γὰρ μέ τυπτήσεις στέφανον ἔ. γε.
ἔχονται. Ει. 479. ἀρ' οἶσθ', ὅσοι γ' αὐτῶν ἔ. τοῦ ξύλου,
ἔχονταε. Α. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ κικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔ.
Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔ. ἐπικωμάσας,
Ν. 835. καὶ νοῦν ἔ.· ἂν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Σ. 243. ἥκειν ἔ. ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρᾶν
Ει. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔ. ἥκειν αὖτ' ἡμερῶν τριῶν.
Ο. 389. περιπατεῖν ἔ. ἡμᾶς
Π. 596. τοὺς μὲν ἔ. καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
ἔχοντε. Ο. 43. κανοῦν δ' ἔ. καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
Ο. 321. ἥνετον δ' ἔ. πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ἔχοντες. Ι. 1197. πρέσβεις ἔ. ἀργυρίου βαλάντια.
Σ. 219. λύχνους ἔ. καὶ μυνηβίζοντες μέλη
1115. οὐκ ἔ. κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Ει. 841. ἱπνοὺς ἔ., ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.
1345. οὐ πράγματ' ἔ., ἀλ-
Ο. 621. καὶ τοὺς κοτύλους σπάντες ἔ.
1410. ὁρμᾶς τινα εἰδ' οὐδὲν ἔ. πτεροποίειλον,
Α. 250. ἥξουσ' ἔ. ὥσπ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
1073. χαρσοῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔ.
1075. εἶτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔ. ἥκετε.
1077. ὀρῶν γὰρ ἔχεσθ' ὡς ἔ. ἥκομες.
Β. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔ. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
1440. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔ. ὀξίδας
Π. 668. ἔ.· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
752. ἔ. ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἔχοντι. Σ. 712. νὴν δ' ὥσπερ ἐλαολόγον χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔ.
ἔχοντος. Ει. 774. ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔ.
Β. 535. νοῦν ἔ. καὶ φρένας καὶ
Π. 272. ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔ.;
ἔχόντων. Ι. 1295. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐ. ἀνέρων
Ε. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐ.,
ἐχέρευσεν. Β. 336. ἡ γενναῖων ὀργὴ Μουσῶν μήτ' εἶδον μήτ' ἐ.,
ἔχου. Σ. 1340. ἐ.· φυλάττου δ', ὡς σαυρὸν τὸ σχοινίον·
Α. 445. τοιοῦ τί ζῷ; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔ.
ἔχουσ'. Ν. 513. οὐδ' εἰσῖξε δῶδας ἐ., οὐδ' ἐᾷ ἰοὺ ἰοὺ Βοῇ.
Α. 371. τί δ', ὦ θεοῖς ἐγθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔ. ἀφίκου;
Θ. 1031. ψῆφων κτηνὼν ἔστηκ' ἔ.,
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἐ. ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
ἔχουσα. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἐ. μένος, ἐντονος Ἀχαρνικὴ·
Α. 990. ὡς καλὸν ἔ. τὸ πρόσωπον ἀρ' ἐλάνθανες.
Σ. 36. ἔ. φανὴν ἐπιπρησμένης ὑός.
39. εἰθ' ἡ μαρὰ φάλαιν' ἔ. πρυτάνην
1408. κλυτὴρ ἔ. Χαιρεφῶντα τοιτονί.
Ο. 831. ἔστηκ' ἔ., Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Α. 88. καλὸν γ' ἔ. τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ γὴ Δία
645. κᾆτ' ἔ. τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίοις·
751. ὦ καταγέλαστ', ἔ. τὴν ἱερὰν κυνῆν
Θ. 462. οὐκ ἄκαιρα, φρένες ἔ.,
609. ἔ.; ΓΥ. Δι. τιτθὴ γὰ Δί' ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
1146. κἀν ἔ. δέ μοι μόλοις
Ευ. 341. φρουδὴ 'στ', ἔ. θοἰμάτιον οὐγὼ 'φρουν.
502. ἀπασα καὶ μάτει σάκον πρὸ τῶν γνάθων ἔ.
Π. 1199. σεμνὸς ἔ. δ' ἦλθε αὐτῇ ποικίλα.
ἔχουσα. Fr. 499, 1. ἀλλ' ἔ. γαστέρα
Fr. 472. 2. ἔ. καὶ τἀνάφορον.
ἔχουσαι. Ο. 1150. ἐπέτυστ' ἔ. κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
Θ. 473. τί ταῦτ' ἔ. κεἰνων ἀτιμάμεθα
Ευ. 503. χαΰται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔ.
ἔχουσαν. Θ. 288. θύειν ἔ., εἰ δὲ μὴ μέλλᾳ νῦν λαθεῖν.
Β. 335. χαρίτων πλείστον ἔ. μέρος. ἀγνὰν, ἱερὰν
Ευ. 50. ἔ. ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα.
1101. φρύνην ἔ. λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Fr. 447, 2. τρεῖς πόδας ἔ., τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.
163. ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔ. ἐν μιᾷ.
ἔχούσας. Fr. 122. ῥίζας ἔ. σκοροδομίμητον φύσιν.
ἔχούσης. Ευ. 531. οὔτασ' ἔ., ὤνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἔχουσι. Ι. 558. αἷμα τάλας· ἔ. γὰρ πάγκαιρα; ὦ πονηρὲ
Σ. 225. ἔ. γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ευ. 25. ἔ. τοὺς πάγωνας, οὐς εἶρητ' ἔχειν;
284. ὑποπατρέχειν ἔ. μηδὲ πάτταλον.
1162. αἱ μόνον μνήμην ἔ. τῶν τελευταίων ἀεί.
ἔχουσιν. Ν. 344. κοὐχὶ γυναῖχ', μὰ Δί', οὐδ' ὀτιοῦν· αὗται δὲ ῥύσας ἔ.
Σ. 420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔ. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
Ει. 895. ταύτην ἔ. αὐρίον καλὸν πάνυ,
Ο. 517. κᾆ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὖνεκα ταῦτ' ἀρ' ἔ.;
Ευ. 225. μοιχοὺς ἔ. ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐχρῆν. Α. 540. ἐοεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐ. εἴπατε.
Α. 562. εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐ.;
691. οὐ μ' ἐ. σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀβολὼ ἀπέρχομαι.
Ι. 11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐ. ζηνεῖν τινα
848. οὐ γὰρ σ' ἐ , εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ν. 1463. οὐ γὰρ μ' ἐ. τὰ χρήματ' ἀδανεισάμην
Σ. 1148. οὐκοῦν ἐρώλκην δῆτ' ἐ. αὐτὴν καλεῖν
Ει. 135. οὐκοῦν ἐ. σε Πηγάσου ζεύξαι πτερῶν,
1041. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἐ.
Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐ. ἐποποῖ καλεῖν;
364. ἐλελελεῦ, χάρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐ.
1177. τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐ.
1201. τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐ. ὑπόθεν ποτ' εἶ,
Α. 54. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐ.;
357. οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐ. τιν' αὐτάς;
574. πῶς δῆτ' φέρ' ἴδω. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐ. ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
591. εἰθ' ἡνίκ' ἐ. εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἤβης ἀπολαῦσαι,
Θ. 598. ΔΙΚ. ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐ.,
Β. 152. ἢ τοὺς θεοὺς ἐ. γε πρὸς τούτοισι κεἰ
568. καὶ τοῦτο τοῦτου τοῦργον. ἀλλ' ἐ. τι δρᾶν.
935. εἴτ' ἐν τραγῳδίαις ἐ. κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταὶτ' ἐ. τολμῶντα; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Ευ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἤκειν ἐ.
404. τί δαί μ' ἐ. δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὑπῷ
535. εἴτ' οὐ τὰ σαυτῆς ἁμάτια ἐ. σ' ἔχειν;
Π. 406. οὐκοῦν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐ. τινά;
432. ἀλλ' ἤτις εἶ λέγειν σ' ἐ. αὐτίκα μάλα.
586. κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐ., εἴπερ ἐπλούτει.
624. ναὶ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐ.,
966. ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐ.
Fr. 110. 1. ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐ. ὡς ἀγοράσω
304. ἀμφοδον ἐ. αὐτῷ τεθέισθαι τοὔνομα.
414, 1. τί οὖν ποιῶμεν; χλαινὶδ' ἐ. λευκὴν λαβεῖν·
ἐχρησάμην. Ν. 22. τοῦ διδάσκα μνοῦ Πασίᾳ; τί ἐ.;
ἐχρήσατ'. Β. 733. οἰδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐ. ἄν.
ἐχρησμολόγεις. Ο. 964. ταὶτ' οὖν, ὡς πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
ἐχρῆτο. Ι. 124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐ. τῷ ποτηρίῳ.
ἐχρῆτό. Fr. M. EI. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀδελφή, πάντα ταῦτ' ἐ. μοι.
ἔχρω. Β. 111. ἐ. τοῦ, ἡνίκ' ἤθεσ ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
ἐχρώμεθα. Ευ. 183. ἐκκλησίασιν ἢν ὀτ' οὐκ ἐ.
ἐχώμασαν. Θ. 162. κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐ.,
ἐχω. Α. 53. ἀλλ' ἀδύνατον ὦν, ἄνδρες, ἐφοῦσ' οὐκ ἔ.·
Α. 327. ὡς ἐ. γ' ἐμὰν ὀμῆρον, οὐς ἀποσφάξω λαβών.
Ι. 488. ἀλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὡς ἔ., τὰς κοιλίας
Ν. 747. ἔ. τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
1047. ἐπίσχεσ· εἰδὼς γὰρ σε μέσον ἔ. λαβὼν ἄφυκτον.
Σ. 228. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔ.,
506. ζῆν βίον γενταῖον ὥσπερ Μύρμυχος, αἰτίαν ἔ.
Ο. 552. συμπαρανέσαι ἔ.
Α. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔ.·
376. οὐκ εἶδα σ' εἰ τῇ' ὡς ἔ. τῇ λαμπάδι σταθείσω.
610. ἐμαντὼν ἐπιδεῖξ βαδίζων ὡς ἔ.

ἔχω. Α. 863. ἔ. δὲ τοῦδ' ὅτερ οὖν ἔ., εἴδωμί σοι.
Α. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔ. γε τῷ βίῳ χάριν,
929. ἀνίστασ', ἀναπήσησον. ΚΙ. ἦδη πάντ' ἔ.
947. λαβὶ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔ.
1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔ.·
Θ. 190. πόειτε πολιός εἰμι καὶ πάγαν' ἔ.,
Β. 28. οὐ δῆθ' ὁ γ' ἔ. γὰ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
58. μὴ σιώπτε μ', ὀδελφὸ· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔ. κακῶς·
60. ποῖός τις, ὦδελφίδιον; Δι. οὐκ ἔ. φράσαι.
236. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔ.,
1249. καὶ μὴν ἔ. γ' ὡς αὐτὸν ἀποδεῖξαι κακὸν
1252. φροντίζων γὰρ ἔγωγ' ἔ.,
1433. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔ.·
Εκ. 60. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔ. τὰς μαχαίρας
333. τὸ δ' ἀμύνειν σου πού 'στιν; Βλ. οὐκ ἔ. φράσαι.
972. } διά τοι σὲ πόνους ἔ.
975. }
1150. ἔ. δὲ τοι καὶ δᾷδα ταυτηὶ καλῶς.
Π. 212. ἔ. τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
392. ἔ. Βλ. σὺ Πλούτων; ποῖον·. ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
1089. ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὐς ἔ.
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔ.
ἔχωμαι. Ει. 863. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τὼ τιτθὼ ἔ.;
ἐχωμεν. Ει. 219. ἥρωας καὐδιν, ἢν ἔ. τὴν Πύλον.
ἔχων. Α. 120. τοιοῦδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πάγων' ἔ.
Α. 148. ὁ δ' ὤμοσε σπεῦδων βοηθήσειν, ἑ
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσαι τὴν κεφαλὴν ἔ. λέγειν.
845. χλαίναν δ' ἔ. φαυὴν δίει·
892. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔ. στέφανον ἀνθέμων·
1171. ἐπᾴειεν δ' ἔ.
Ι. 59. ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔ.
137. ἅπραξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔ.
141. ἐν' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυὰ τέχνην ἔ.
534. ὥσπερ Κοινὰς, στέφανον μὲν ἔ. αὖον, δίψῃ δ' ἀπολαλοῦς,
689. συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔ. εὖ·
839. τὰν τῇ πλάκοι, τὰν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔ. τρίαινον,
842. κατεγράσεισ' γεῷ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔ. τοιαύτας.
968. ἔ. κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
1320. τίν' ἔ. φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κινοῦμεν ἀγινάς;
Ν. 14. διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔ.
70. ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστὸν ἔ. ἐγὼ δ' ἐφην,
131. ἰσηπέον. τί ταυτ' ἔ. στραγγεύομαι,
509. χὠρεῖ· τί κυπτάζεις ἔ. περὶ τὴν θύραν;
596. Δήλιε, Κυνθίων ἔ.
752. ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηρεῖην ἔ.,
1030. πρὸς οὖν ταῦ, ὦ κομῶντρεπῆ μούσαν ἔ.,
1045. κἀτοι τίνα γνώμην ἔ. ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
1145. τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔ. τὸν ἥττω
Σ. 43. χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κύρακος ἔ.
135. ἔ. τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.
339. τίνα πρόφασιν ἔ.;
468. οὐτε τιν' ἔ. πρόφασιν
597. ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔ. καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
600. τὸν σπόγγον ἔ. ἐκ τῆς λεκάνης τάμβαδε' ἡμῶν περικαυσεῖ.
606. ὅταν οἶσαθ' ἷω τὸν μισθὸν ἔ., κᾆτ' εἰσήκουθ' ἅμα πάντες
1027. οὐδεὶς τώ ποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔ. ἐπειπεῖν,
1030. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔ., τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
1192. ἤδη γέρων ἂν καὶ πολιὸς, εἶ. δέ τοι
1195. πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔ.;
1437. οἰκίνοσ οὖν ἔ. τιν' ἐπεμαρτύρατο·
Ει. 104. ὦ τὸν Δί' ἐν τῷ οὐρανῷ·; ΟΙ Α. τίνα νοῦν ἔ.;
752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔ. τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
Ο. 275. νὴ Δί' ἤτοι δῆτα χοῦτος ἔξεδρον χέρναν ἔ.
315. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔ.;
341. ἴνα μὲν οὖν κλάομι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν λῆρεῖς ἔ.
486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔ. καὶ νὺν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
512. ὑπόν' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔ. ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
515. ἀετὸν ὄρνιν ἑστήκεν ἔ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὢν·
798. ὡς Διιτρέφης γὰ πυτιναὶα μόνον ἔ. πτερὰ
816. οὐδ' ἂν χαμεύοιτ' πάνυ γε κειρίαν γ' ἔ.
864. δράσω ταδ'. ἀλλὰ πού 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔ.;
1294. Ὀπουντίῳ δ' ὀρθαλμὸν οὐκ ἔ. κόραχ,
1559. σφάγ' ἔ. κάμηλον ἀ-
1713. ἔ. γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
ἔχων. Α. 278. σμικρὸν ἔ. πάνυ τριβλίνιον,
Α. 372. τί δαὶ σὺ τῦρ, ὦ τύμβ', ἔ.; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
377. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔ., λουτρὸν γ' ἐγὼ παρίζω.
560. ὅταν ἀσπὶδ' ἔ. καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
945. ἀγαθὸν ἔα αὖτ', ὦ δαιμονία ΜΥ. λῃρεῖς ἔ.
985. κἀπεστα δῦρο δῆθ' ὑπὸ μαλης ἡκεις ἔ.;
1211. εἰς ἐμοὺ σάκους ἔ. καὶ
Θ. 37. θερπίναν τις αὐτοῦ, πῦρ ἔ. καὶ μυρρίας·
180. ἱκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔ.;
227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψελὴν ἔ.·
734. οἴνου πλέως, καὶ τοῦτο Περσικὰ ἔ.
852. τί αὖ σὺ κυναγὸς, ἢ τί κοικύλλεις ἔ.;
933. ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔ.
Β. 108. ἀλλ' ὥσπερ ἔνεκα τῆιδε τὴν σκευὴν ἔ.
202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔ., ἀλλ' ἀντιβὰς
463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔ.;
500. εἰ δεῖκλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὸ τὸ λῆμ' ἔ.
512. ἀλλ' εἴσιθ' ἀμ' ἐμοί. ΕΛ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔ.·
524. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔ., ὦ Ξανθία,
1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔ. οὔλων ἐρίων ἐπένερθε·
1114. βιβλίον τ' ἔ. ἔκαστοσ μανθάνει τὰ δεξιά.
1482. μακάριος γ' ἀνὴρ ἔ.
Εκ. 102. Ἀγοῦρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔ.
633. ὅταν ἐμβᾷδ' ἔ. εἶπῃ, πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει,
818. μεστὴν ἄπῃρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔ.,
846. Σμικὸς δ' ἐν αὐταῖς ἐπτικὴν στολὴν ἔ.
849. ἔ., καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
853. οὐκοῦν βαδοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔ.
978. τοῦ δαὶ δεδμένος δᾷδ' ἔ. ἐλήλυθας;
1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔ., ἀλλ' οὐκ ἄγεις
Π. 265. ἔ. ἀφίκτα δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πονηροί,
686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔ. τὰ στέμματα.
921. ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι ἂν, ἡσυχίαν ἔ.
952. ἔ. βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
1041. στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔ. πορεύεται.
1125. εἰνέοτε τοιαῦτ' ἀγαθ' ἔ.; ΕΡ. οἴμοι τάλας,
1195. ὦ' ἔ. προηγῇ τῷ θεῷ σῦν. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
Fr. 25. καὶ λείος ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔ. κικίννους.
144. ἐν τῷ στόματι τρημμαββλίον ἔ.
460, 3. ὅκως ἔ. τὸν παῖδα πωλήσει 's Χίον,
ἐχωντι. Α. 173. οὐχ ἁς σποδὰς ἔ. τὰ τρῄφεες
ἐχώρουν. Ει. 763. παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀρέμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἔ.,
Ο. 496. κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἔ. Ἀλιμοῦνταδε, κᾆρτι προκύπτω
Εκ. 810. κᾆπειτ' ἔ. εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἀλφιτα.
ἐχωσαν. Εκ. 720. ἕνα τῶν νεῶν ἔ. αὐτοὶ τὰς ἀκμάς.
ἐψειν. Fr. 201. πτισάνην διδάσκειν αὐτὸν ἔ. ἢ φακῆν.
Fr. 379. ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔ. ἐν ἐπισκίοις κρέας.
ἐψεις. Σ. 280. λίθον ἔ., ἕλεγεν,
ἐψεύσατο. Εκ. 445. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἔ.
ἐψηλαφῶμεν. Ει. 692. ἔ. ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
ἐψήσας. Α. 946. κἀκισ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἔ. μύρον.
ἐψητοῖσι. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σκορδόνν κεφαλὴν τοῖς ἔ. δίδωσιν.
ἐψῆτον. Fr. 147. οὐχ ἔ. λοπὰς ἐστὶν.
Fr. 273. οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἔ.
ἐψῆφισταί. Εκ. 816. ἔ., οὐκ οἶσθα; ΑΝ. Α. καὶ κακὸν γέ μοι
ἐψῆφισται. Σ. 591. ἔ. τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
Εκ. 706. ἔ. προτέροις βινεῖν,
ἐψοίμην. Ι. 770. ἔ. ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθα,
ἐψωμαι. Fr. 415. ἐρεῖδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῶν ἔ.
ἐψόμεσθα. Α. 1232. ἀλλ' ἔ. σὺν χάρᾳ
ἐψοντος. Ι. 745. ἔ. ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
ἐψουσ'. Εκ. 736. ἔ. ἔτυχες ὦ Λουσιστράτη μελαίνεται.
ἐψουσιν. Εκ. 845. χύτρας ἔτουσ ἔ. αἱ νεᾶσται·
ἐψῶφει. Ει. 1152. ἔ. γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀνυδοιδόπα·
ἐψῶφησεν. Ει. 612. ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἔ. ἀμπελὸς
ἐψυχρολουτρήσαμεν. Fr. 39. ἔ.
ἐψωμισεν. Α. 19. κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἔ.
ἐψων. Fr. 10. 1. ἢ χύνδρον ἔ., εἶτα μνᾶν ἐμβαλὼν
ἑω. Εκ. 85. ἡμεῖς βαδίζειν, εἴξ ἔ. γεινήσεται.
Εκ. 312. ἐπεὶ πρὸς ἑ. νὺν γ' ἐστὶν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.
ἑῶ. Ι. 1161. ἄπιτον. ΚΛ. ἰδού. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ΛΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἔ.
Α. 734. ἀλλ' ἐ. 'πολέσθαι πᾶρ'; ΑΤ. ἦν τούτου δέῃ.
Π. 1071. ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἔ. τὴν μείρακα
ἕωθεν. Α. 278. ἔ. εἰρήνης βοφήσεν τρυβλίον·
Ν. 1195. ἔ. ὑπανῴχτο τῇ νυμφιόλῃ.
Ο. 147. κλῃτῆρ' ἄγουσ' ἔ. ἡ Σαλαμία.

ἑωθεν. Ο. 1287. ἐπέτοιθ' ἕ. ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομὸν
Ο. 374. ἐκκλησίαν ποιεῖν ἑ. τῇ μέσῃ
494. τὴν νύχθ', ἑ. σκορδιδα μασώμεσθ', ἵνα
Π. 1121. πάντ' ἀγαθ' ἑ. εἰθὺς, οἰνοῦνται, μέλι,
ἑωθινῆς. Α. 20. ἑ. ἑρῆμος ἡ πτὺξ αὐτῆς
ἑωθινοῦ. Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἀνθρωπος ἐξ ἑ.
ἑώδουν. Ει. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἑ. τὴν θεὸν κεκράγασιν,
ἑῶμεν. Ο. 828. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἑ. πολιάδα;
Ἑκ. 232. ἑ. ἀρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ἑῶν. Ν. 1433. ὑβῶν παρανεῖς οὐκ ἑ. δικορραφῶν,
ἑωνημένον. Π. 7. κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἑ.
ἑώνητ'. Ει. 1182. τῷ δὲ σιτῖ οὐκ ἑ.· οὐ γὰρ ἤθων ἐξιόν·
ἑώνηται. Fr. 502. 1. ἔχοις ἑ. τις ἡ σηπεδὼν
ἑῶντι. Α. 1005. ἑ., πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ἑῶρας. Π. 713. οὐ δὲ πῶς ἑ., ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ἑῶρων. Ν. 354. ὅτι δειλότατον τοὔτων ἑ., ἐλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
ζως. Α. 235. καὶ δώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἑ. ἀν εὑρεθῇ ποτέ·
Ι. 111. ἑ. καθεῦδε. Νι. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
134. κρατεῖν, ἑ, ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
395. οὐ δέδοικ' ὁμᾶς, ἑ. ἀν ζῇ τὸ βουλευτήριον
846. ἑ. ἀν ἡ τῶν ἀσπίδων τὸν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
ἑως. Ν. 1460. ἑ. ἀν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν,
Ν. 1489. ἑ. ἀν αὐτοὺς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
Σ. 590. μηχανὴν ὅπως τάχιστ' ἑ. ἔλῃ.
186. οὐδέποτέ γ', οὐχ, ἑ. ἀν τι μου λοιπὸν ᾖ,
565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἑ. ἀνῶν ἀν ἰσῶσῃ τοῖσ.ν ἐμοῖσιν·
1441. ὕβριζ', ἑ. ἀν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Ει. 32. τέως ἑ. σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
71. ἑ. ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
Α. 175. ἑ. ἀν ἡμεῖς ταῦτα συντιθῶμεθα,
743. ἑ. ἀν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
Θ. 503. δεῦ' ἡμέρας, ἑ. ἔπρωτο παιδίον.
583. ἑ. ἀν οὗτοι τὰς γνάθους φίλας ἔχῃς.
854. ἔχοις, ἑ. ἀν τῶν πρωτείων τις φαιῇ.
Β. 266. ἑ. ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοᾶξ.
766. ἑ. ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Ἑκ. 83. ἑ. ἐτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
682. κάτα στήσασα παρ' Ἄρμοδίῳ κλῃρώσω πάντας, ἑ. ἀν
Π. 744. ἐγγραψόμεσαν, ἑ. διέλαμψεν ἡμέρα.
Fr. 330. ἑ. νεαλὴς ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν.
477, 2. ἐκεῖ δ' ἑ. ἀν πράσιν εἴρωμεν μέγειν.
ἑῶσαι. Θ. 535. ταύτην ἑ. τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἑῶσεῖ. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἑ. μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόραι.

Ζ

ζαθέιαις. Β. 353. Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζ. μολπαῖς κελαδεῖτε,
ζαθέων. Ν. 283. καὶ ποταμῶν ζ. κελαδήματα,
Ο. 927. ζ. ἱερῶν ὑμάνυμε,
Ζακυνθίων. Α. 394. ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζ.·
ζαμίαν. Α. 737. ὡς ὁμᾶ κα πρίαιτο, φανερὰν ζ.;
Ζάν. Ο. 570. ἤσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζ.
ζειάς. Fr. 384. ἀρίκους, πυροὺς, πτισάνην, χόνδρον, ζ., αἷρας σιμβάλειν.
Ζεῦ. Α. 223. ὅστις, ὦ Ζ. πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
Α. 435. ὦ Ζ. δεῖπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ.
Ι. 1188. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζ., καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
1253. Ἑλλάνες Ζ., σὺν τὸ νικητήριον.
1390. ὦ Ζ. πολυτίμητ', ὡς καλαὶ· πρὸς τῶν θεῶν,
Ν. 2. ὦ Ζ. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τὼν νυνεῖὼν ὅσον
153. ὦ Ζ. βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Σ. 323. ἀλλ', ὦ Ζ. Ζ., μέγα βροντήσας
625. ὦ Ζ. βασιλεῦ.
Ει. 58. καί φησιν, ὦ Ζ., τί ποτ' βουλεύει ποιεῖν;
62. ὦ Ζ. τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
376. ὦ Ζ. κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
Ο. 223. ὦ Ζ. βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνίθιον·
667. ὦ Ζ. πολυτίμητ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
Α. 476. ὦ Ζ., τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
716. ἰὼ Ζ.
940. εἰθ' ἐκχυθεὶη τὸ μύρον, ὦ Ζ. δέσποτα.
967. ὦ Ζ., δεινὼν ἀντιστασιῶν.
972. μαρᾷ μαρᾷ δῆτ'. ὦ Ζ. Ζ..
1031. ἡ μέγ', ὦ Ζ., χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
Θ. 1. ὦ Ζ., χειλιὰν ἀρά ποτε φανήσεται;
71. ὦ Ζ. τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
315. Ζ. μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε,
Ἐκ. Ζ., ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
870. μὴ ψεύσον, ὦ Ζ., τῆς ἐμπιούσης ἐλπίδος.
1069. ἐα· θεοί, Ζ. σώτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Β. 750. ὁμόγνιε Ζ.· καὶ παρακούων θεσπεσῶν
1278. ὦ Ζ. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κύπων ὅσον.
Ἑκ. 378. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μάλιστ, ὦ Ζ. φίλτατε,
1118. ἀγαθοεὶν, ὦ Ζ.· πολὺ δ' ὑπεπέπαικεν αὖ
Π. 1. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζ. καὶ θεοὶ,
82. καὶ Ζ., τί φῄς; ἐκείνος ὄντως εἶ σύ; ΠΛ. ἰαί.
898. ταῦτ' οὖν ἀνασχεῖν ἐστὶν, ὦ Ζ. καὶ θεοί,
1095. ὡς εὐτύχοι, ὦ Ζ. βασιλεῦ, τὸ γράδιον
Fr. 57. ὦ Ζ., τὸ χρῆμα τῆς ψυολαίας ὡς καλὸν.
303. ὦ Ζ. πολυτίμητ', οἷον ἐνέστευσ' ὁ μαρὸς
ζευγάριον. Fr. 163. εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζ. βοειπλὴν, εἰ
Fr. 344, 4. κεκτημένον ζ. οἰκεῖον βοοῖν,
ζευγαρίων. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζ., οἷσιν τὴν γῆν καταρροῦσιν,
ζεύγει. Θ. 811. οὐδ' ἂν πλέῃσα γυνὴ ζ. κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ζεύγος. Ι. 872. ζ. πράμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδαμι.
Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζ. χολίκων ἐπιθυμῶν.
484. ζ. τρίδουλον.
ζεύξει. Ει. 135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζ. πτερὼν,
ζεύξαντ'. Ει. 1269. ζ. ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὦ παππία;
Ζεύς. Α. 1151. ὦς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζ.·
Ι. 500. Ζ. ἀγοραῖος· καὶ νικήσαι
Ν. 366. ὁ Ζ. δ' ἡμῖν, φίρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλούμπιος οὐ θεός ἐστιν;
367. ποῖος Ζ.; οὐ μὴ λήρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζ. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
379. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζ., ὥστε φέρεσθαι;
381. ὁ Ζ. οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ. Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
397. τοῦτον γὰρ δῆ φανερῶς ὁ Ζ. ἴσῳ' ἐπὶ τοὺς ἐπίορκους.
827. οὐκ ἔστιν, ὦ Ψειδιππίδη, Ζ. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
904. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζ.
1241. καὶ Ζ. γλίοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
1470. Ζ. γὰρ τὶς ἐστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκ ἔστ' οὐκ, ἐπεὶ
Σ. 621. ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζ.;
Ει. 371. ἆρ' οἴσθ' ὅτι Ζ. εἶ με λυπήσει πέρα,
1491. οἶμαι τάλας, ὁ Ζ. ὅπως μη μ' ὄψεται.
1501. οἶμ' ὡς βδελύτρομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζ. ποιεῖ;
1506. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζ. ὄψεται.
1514. ἀπόλωλεν ὁ Ζ. ΠΕ. πηνίκ' ἄτ' ἀπώλετο;
1535. τὸ σκῆπτρον ὁ Ζ. τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
1550. φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζ. ἴδῃ
1643. ὁ Ζ., παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
1645. τὰ χρήμαθ', σοί· ἀν ὁ Ζ. ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Α. 773. Ζ. ὑψιμέριμνη, ΧΟ. ΤΥ. ἑπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς ;
Β. 1244. Ζ., ὡς λέλεκτα τῆς ἀληθείας ἔπη,
Ἑκ. 776. ὁ Ζ. σέ γ' ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐπιτρίβοιεν γάρ.
Π. 87. ὁ Ζ. με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
119. ὁ Ζ. μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μᾶρ' ἐμ' εἰ
130. αὐτίκα γὰρ ἀρχει διὰ τίν' ὁ Ζ. τῶν θεῶν;
582. ὁ Ζ. δῆπου πένεται, καὶ τοὺτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζ. ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
1107. τί δ' ἔστιν; ΕΡ. ὁ Ζ., ὦ πονηρὲ, βούλεται
1189. ὁ Ζ. ὁ σωτὴρ γὰρ παρεστὼς ἐνθάδε,
Fr. 445 a, 3. ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω ἐστὶν ἢν ὁ Ζ. ἔχει.
ζῇ. Ι. 395. οὐ δέδοικ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζ. τὸ βουλευτήριον
Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορον θεῶν ἕκατι καὶ ζ.

ζῇ. Α. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἐν, ἢν μοὶ ζ. Λαμπιτὼ
Β. 73. τί δ'; οὐκ Ἰοῦλον ζ.; Δι. τούτου γὰρ τοι καὶ μόνον
ζηλότυπος, Π. 1016. οὔτω σφόδρα ζ. ὁ νεανίσκος ἦν.
ζηλοῦντες, Ν. 1211. ζ. ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ζηλῶ. Α. 1008. ζ. σε τῆς εὐβουλίας.
Ι. 857. ζ. σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
Σ. 1450. ζ. γε τῆς εὐτυχίας
Θ. 175. μὰ τὸν Δί', ἀλλὰ νὴ ζ. σε τῆς παιδεύσεων.
1118. ταῦτ' ἰρὰ εἶληφεν. ΤΟ. οὐ ζ. σι σέ'
ζηλωτόν. Σ. 451. ὥστε σε ζ. εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστο ἦσθ' ἄρα.
ζηλωτός. Ει. 860. ζ. ἔσει, γέρον,
Ει. 1038. ζ. ἄπασιν.
ζηλωτότατον. Ν. 463. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζ. βίον
ἀνθρώπων διάξεις.
ζημίαν. Ει. 1226. οὔτοσ μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζ.
Π. 1124. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζ.
ζημιοῦν. Α. 717. κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φύγῃ τις. ζ.
ζῆν. Ν. 1074. καίτοι τί σοι ζ. ἄρίον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
Σ. 500. ζ. βίον γενναῖον ὥσπερ Μέμνων, αἰτίαν ἔχων
702. ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζ. ἕνεχ', ὥσπερ
ἔλαιον
Ο. 157. οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζ. ἄνευ βαλαντίου.
548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζ. οὐκ
ἄξιον ἡμῖν,
1368. τὸν πατέρ' ἔα ζ.· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Β. 1082. καὶ φασκούσας σὺ ζῆν τὸ ζ.;
1477. τίς οἴδεν εἰ τὸ ζ. μὴν ἐστι κατθανεῖν,
Εκ. 591. κἂν ταύτοῦ ζ. καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον
εἶναι.
Π. 516. ἡν ἐξῇ ζ. ἄργοις ὑμῖν τοῦτων πάνταων ἀμελοῦσαν ;
552. πτοηνοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζ. ἐστὶν μηδὲν
ἔχοντα·
553. τοῦ δὲ πένητος ζ. φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
922. ζ. ἀργὸς ; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις.
Ζῆν'. Α. 717. τί Ζ. ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
Ζῆνα. Ν. 564. Ζ. τέρανον ἐν χορῷ
Ζηνός. Ει. 722. ὀβ' ἅρμαν' ἐλθὼν Ζ. ἀστραπηφορεῖ.
Ο. 1740. Ζ. πάροχος γάμων·
Fr. 245. μαρτύρομαι δὲ Ζ. ἐρκεῖον χύτραις.
ζήσειν. Π. 263. ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζ. ἀπαλλαγέντα.
ζήσεις. Fr. 498. χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζ. καλῶς,
ζῆτε. Ο. 161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ. νυμφίων βίον.
ζῆτει. Σ. 149. ἐνταῦθά νυν ζ. τιν' ἄλλην μηχανήν.
Β. 1397. ἀλλ' ἕτερον αὖ ζ. τι τῶν βαρυστάθμων,
ζητεῖ. Ν. 320. καὶ λεπτολογεῖν βοᾷς ζ. καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
Θ. 796. πῶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζ. περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
797. κἂν ἐκ θυρίδος παρεκύπτομεν, ζ. τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
Β. 983. ζ. τε, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα ;
ζητεῖθ', Σ. 348. τίς ἀν οὖν εἴη; ζ. ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην·
ζητεῖν. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζ. τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
Ι. 11. τί κινυρόμεθ' ἄλλαυς; οὐκ ἐχρῆν ζ. τινα
Ν. 1398. πειθὼ τινα ζ., ὅπως δόξεις ἐγκεῖν δίκαια.
Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζ. κοινὴν ἐπίνοιαν,
353. ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζ. ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὖν ἔστι γενέσθαι.
648. πρὸς ταῦτα μὴνὶν ἀγαθὴν ὡρᾶ ζ. σοι καὶ νεόκοπτον.
Θ. 599. ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζ. ὅπου
657. ζ., εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
Π. 534. διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζ. ὁπόθεν βίον ἕξει.
ζητεῖς. Ν. 1295. ζ. ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
Ο. 123. ἕπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζ. πόλιν ;
Εκ. 976. οὗτος, τί κόπτεις ; μῶν ἐμὲ ζ. ; ΝΕΑ. πόθεν;
Π. 370. ζ. μεταλβεῖν. ΒΑ. μεταλβεῖν ζητῶ; τίνος;
573. ὅτιῃ ζ. τοῦτ' ἀναπείσεν ἡμᾶς, ὡς ἐστιν ἀμείνων
590. πολὺ τῆς πενίας πράγμα· αἰσχιον ζ. αὐτῷ περιᾴρα,
ζητεῖτον. Π. 434. ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζ. ἐνθενδ' ὀφαύσαι.
ζητήσομεν. Π. 296. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζ. θρεττανελὰ τὸν Κύκλωπα
ζητήσουσιν. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζ. ἐρεῖδειν ;
ζητητέαι. Θ. 604. ζ. γὰρ ἐστε. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ζητητέον. Ν. 761. ὅπως ; ὅπως ; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζ.
ζητῆτόν. Σ. 381. ἄγε νυν, ἢν αἰσθομένων τούτων ζ. μ' ἐσκαλαμάσθαι
ζητοῦμεν. Α. 239. οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζ. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ζητουμένου. Ο. 1183. αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζ.'
ζητούντας. Σ. 1052. ὁ δαιμόνιοι, τοὺς ζ.
Εκ. 188. τοὺς μισθοφορεῖν ζ. ἐν τῆκκλησίᾳ.
ζητοῦντε. Ο. 44. πλανώμενα ζ. τόποι ἀπράγμονα.
ζητοῦντες. Ο. 95. τίνες εἰσί μ' οἱ ζ. ; ΕΤ. οἱ δώδεκα θεοὶ
Π. 430. ζ. ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν ;
Fr. 388. γυναῖκα δὲ ζ. ἐνθάδ' ἥκομεν,
ζητοῦντος. Ν. 171. ζ. αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
ζητοῦσ'. Ν. 535. ζ. ἠλθ', ἡν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὗτω σοφοῖς·
Θ. 361. ζ. ἀντιμεθιστάναι,
ζητοῦσι. Ν. 189. ζ. μὴ νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ζητοῦσιν. Ν. 188. ζ. οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
Εκ. 309. ζ. λαβεῖν ὅταν
ζητῶ. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζ. ἐπαπᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὺτ' εἰσάγων.
Ο. 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζ. τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν
ἐπὸ τι,
Θ. 145. ζ. σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
Εκ. 655. ἐν ἔτι ζ.· πῶς, ἤν τις ὕβρλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
δίκην τῳ,
Π. 370. ζητεῖς μεταλβεῖν. ΒΑ. μεταλβεῖν ζ.; τίνος;
ζητῶμεν. Ι. 146. ζ. αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὀδὶ προσέρχεται
ζητῶν. Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζ. δεξιὸς εἶναι
Ο. 111. τὸ σπέρμ' ; ΕΤ. ὀλίγον ζ. ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
125. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζ. ΕΤ. ἐγώ;
Β. 97. ζ. ἄν, ὅστις ῥᾴμα γενναῖον λάκοι.
932. τὸν ῥοῦδν ἱπταλεστρωτὰ ζ, τίς ἐστιν ὄρνις.
Εκ. 314. τὰς ἐμβάδας ζ. λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
334. ζ. γὰρ αὖτ' οὐχ εὕρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
979. Ἀναφλύστιον ζ. τιν' ἄνθρωπον. ΓΡ. Α. τίνα ;
Π. 105. ζ. ἐτ' ἄνδρα τοῦς τρόπους βελτίονα·
ζύγιος. Ν. 122. οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζ. οὐθ' ὁ σαμόρας·
ζυγόν. Α. 417. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζ.,
Fr. M. Δρα. 1. ἀλλ' ἐξόμαι 'γαγ' ἐλκύσαι σε τὸν ζ.,
ζυγώδρισον. Ν. 745. κίνησον αἴθὶς αὐτὸ καὶ ζ.
ζωμήσασθαι. Fr. p. 510. ζ. ;
ζωνηγωνιζόμην. Θ. 1061. Κύριπίδη καὐτὴ ζ.
ζῶ. Θ. 868. τί οὖν ἔτι ζ. τῶν κοράκων ποιηρᾶς ;
ζῷ'. Θ. 15. καὶ ζ. ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ζωγραφεῖ. Εκ. 996. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζ. τὰς ληκύθους.
ζωεῖ. Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζ. λακέρυζα
κορώνη;
ζῷην. Ι. 833. νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζ.,
Ν. 1255. θῆσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζ. ἐγώ,
Α. 531. περὶ τὴν κεφαλὴν, μὴ νυν ζ. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπεδῶν σοι,
ζῶμ'. Fr. 309, 7. ζ. ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφὲς, ἐυστίδα,
ζωμεύματα. Ι. 279. ταῖσι Πελοποννησίαυς τριῆρεσι ζ.
ζωμῖδιον. Ν. 389. χώσπερ βρυττὴ τὸ ζ. παταγεῖ καὶ δεινὰ
κέκραγεν·
ζωμοί. Fr. 547. χορδαὶ, φύσκαι, πάσται, ζ.,
ζωμόν. Ι. 357. καταβροχθίσας, ἀρτ' ἐπιπῶν τὸν ζ. ἀναπύνιπτος
Ι. 360. τῶν πραγμάτων, ὅτιῃ μόνος τὸν ζ. ἐκροῇσει.
Ει. 716. ὅσον βοῇσει ζ. ἡμερᾶν τριῶν,
885. τὸν ζ. αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ζωμοῦ. Ι. 1174. καὶ νὺν ὑπερῇκεν σοι χύτραν ζ. πλέαν.
Ι. 1178. ἡ δ' Ὀβρομάτρα γ' ἐμβὸν ἐκ ζ. κρέας
Ν. 386. ἤδη ζ. Παναθηναίοις ἐμπληησθεὶς εἶτ' ἐπαρᾴσθῃ
ζων. Β. 1072. ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ ζ.,
ζῶν. Ν. 1221. ζ., ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὐτοσί;
Σ. 1122. οὐ τοι ποτὲ ζ. τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Ο. 754. διαπλέειν ζ. ἤδεις τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἔτω.
Θ. 77. εἰτ' ἐσ' ἔτ' ἔτι ζ. εἰτ' ἀπόλλαι Εὐριπίδη.
ζώνιον. Α. 72. μόλις γὰρ εὕρον ἐν σκότῳ τὸ ζ.
ζωντ'. Σ. 553. ὃς ἐμὲ οὐδ' ἂν ζ. ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφυξιν.
Ο. 1078. λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζ. ἄγῃ τις, τέτταρα,
1558. ζ. ἐκεῖνον πρόξιπτε,
ζῶντα. Εκ. 393. τὸν ζ. μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ζῶνταυ. Ν. 396. καὶ καταῤῥύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζ.
περιφλύει.
Π. 470. ὑμῖν δὲ' ἐμὲ τε ζ. ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
ζῶντες. Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζ. τότ' ἐπὶ τῶν
προτέρων.
ζῶντος. Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζ. ἐγχανοῦνται·
ζῶντός. Ει. 109. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζ. γ' ἐμοῦ.
ζῶντων. Εκ. 635. πῶς οὖν οὕτω ζ. ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἕκαστος
ζῶον. Σ. 551. ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζ. καὶ ταῦτα
γέροντος;
ζῷον. Σ. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζ. ἠρεῖσμένον
Ει. 132. ὅπως κάκοσμον ζ. ἥλθεν ἐς θεούς.
Π. 443. οὐδὲν πέφυκε ζ. ἐξωλέστερον.
ζωπυρήσεις. Α. 682. εἰ νὴ τὸ θεὸ με ζ.,
ζώσαν. Εκ. 1109. ζ. καταστιτώσαντας, εἶτα τῷ πόδε
Π. 1032. ἀλλ' οὐδέποτ' ἐμὲ ζ. ἀπολείψειν ἔφη.
ζώσιν. Ει. 850. οὐκ, ἀλλὰ κάκεῖ ζ. ἀπὸ τούτων τινές.
ζώστειον. Fr. 66 b. ζ.

Η

ἡ. Α. 20. ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτῆί. κ.τ.λ.
ἡ. Ι. 589. Νίκην, ἡ χορικὼν ἐστιν ἐταίρα. κ.τ.λ.
Α. 5. πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἡδ' ἐξέρχεται. κ.τ.λ.
ἡ. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς; κ.τ.λ.
Π. 197. ἡ φησὶν οὐ βιαστὸν κύτω τὸν βίον.
ἡ. Α. 424. ἀλλ' ἡ φιλοστήτου τὰ τοῦ πταχοῦ λέγεις; κ.τ.λ.
ἡ. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἥττον βθείν ἐπειδὰν ὄμβρος ᾖ. κ.τ.λ.
ἡ. Ι. 326. ἡ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ἑείων τοὺς κορπίμους, κ.τ.λ.
ἦ. Fr. 256. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἴτερ ἦ' ἐπὶ ἑῦλα.
ἦβαν. Β. 353. χοροποιὸν, μάκαρ, ἦ.
ἦβας. Β. 1285. ὅσας Ἀχαιῶν διθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦ.,
ἦβῆς. Ι. 524. οὐκ ἐξῆρκεσεν, ἀλλὰ τελευτὰν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἦ.
Σ. 236. ἦ. ἀκείστης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
Λ. 591. εἴθ' ἡνίκ' ἐχρῆν εὐφραινθῆναι καὶ τῆς ἦ. ἀπολαῦσαι.
Fr. 74. σταθερὰ δὲ κάλυδ' νεαρὰς ἦ.
ἦβυλλιῶσαι. Β. 516. ἦ. κάρτι παρατετειμένα.
ἦβων. Σ. 357. ἦ. γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυλὸν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
ἰβῶσιν. Β. 1055. ἐστὶ διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἦ. δὲ ποιηταί.
ἦγαγε. Ι. 1053. ἦ. συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
Ο. 301. χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ. τί φῄς; τίς γλαῦξ' Ἀθήναζ' ἦ.;
ἦγαγεν. Α. 155. οἱ ὀρῶκες ἴτε θεῦρ', οὗ Θεωρὸς ἦ.
Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάκυν ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἦ.,
Β. 142. πῶς ἠθέτην κἀκείσε; ΗΡ. Θησεὺς ἦ.
ἦγαγον. Ι. 743. πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἦ.
ἦγγειλε. Α. 1077. ἦ. λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίοις.
ἦγγειλέ. Α. 1083. οἶαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἦ. μοι.
ἠγεῦ'. Ο. 1594. ἀλκυονίδας τ' ἂν ἦ. ἡμέρας ἀεί.
ἠγεῖ. Ι. 32. ποῖον βρέτας * *; ἐτεὸν ἡ. γὰρ θεοὺς;
Ι. 1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῖσ' ἦ. μιγα τοῦργον;
Ν. 642. ἡ.' ἡότερον τὼ τρίμετρον ἢ τὼ τετράμετρον;
ἡγειρεν. Α. 18. ἡ δ' οἰκέτην ἦ., ἡ δὲ παιδίον
Fr. M. Κων. 6. βάρος· ἦ. γὰρ τοῖ μ' οἶνος
ἡγειρον. Π. 740. τὸν δεσπότην γ' ἦ. ὁ θεὸς δ' εἰδέναι
ἡγείσθ'. Ν. 1510. ἦ. ἔξω κεχίρευται γὰρ μετρίως τὸ γε τῆμερον ἡμῖν.
ἡγεῖσθαι. Ν. 1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡ.,
ἡγεῖσθέ. Π. 274. ἡ. μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν ;
ἡγεῖτ'. Σ. 269. ἡ. ἂν ἄβωμ Φυνίχιον· καὶ γὰρ ἐστιν ἀνὴρ
ἡγείτο. Β. 809. λῆρόν τε τἄλλ' ἦ. τοῦ γνώσεω πέρι
Ἡγέλοχος. Β. 303. ἐξεστὶ θ' ὥσπερ Π. ἡμῖν λέγειν·
ἠγεμόνευον. ΕΙ. 1093. ἑσπενδον δεπάσεσιν· ἐγὼ δ' ὕδὼρ ἡ·
ἠγεμόνιον. Π. 1159. ἀλλ' ἡ. ὅλα θεοῖς ἤδη βλέπει,
ἠγεμόνος. Π. 1160. ὡσθ' ἡ. οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ἤγες. Ο. 340. ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκεῖθεν ἦ.; ΠΕ. ἵν' ἀκουσθοίης ἐμοί.
Π. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ἄν ἦ. μάρτυρα.
ἡγῇ. Fr. 188. σὺ δ' οὐχ' ἡ μ' οὔν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.
ἡγήσαιθ'. Ex. 101. τίς οὖν ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἡ. ὁρῶν;
ἡγησόμην. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὺ χατρεῶν ὧτα θεῶν ἡ.
ἡγησόμεσθα. ΕΙ. 917. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡ. πρῶτον.
ἡγήσεν. Π. 681. ἐπειτα ταῖθ' ἡ. ἐς σάκταν τινά.
ἡγκυλωμένος. Ο. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις δυνχας ἡ.,
ἡγκυρισας. Ι. 262. καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἡ.,
ἡγοῖτ'. Π. 501. τίς ἂν οὐχ ἡ. εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἐτι μᾶλλον;
ἡγομεν. Φ. 835. ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἶσιν ἡμεῖς ἡ.·
Π. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἡ.,
ἡγόμην. Εκ. 323. οἷμαι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ἂν ἡ.
ἡγοντο. Φ. 411. διαβῆβληκεν, ὡσ' οὐδεὶς γέρων
ἡγορεύετε. Ν. 1456. τί δῆτα ταυτ' οὐ μοι τότ' ἡ.,
ἡγόρευον. Α. 41. οὐκ ἡ.; τοῦτ' ἐκεῖν' οἰηῶ λεγον
Π. 102. οὐκ ἡ. ὅτι παρίξειν πράγματα
Fr. 284. οὐκ ἡ.; οὔτοσ ἐστ' οὐκ Ἀργύλας
ἡγοῦ. Ο. 675. ἴωμεν, ΠΕ. ἡ. δὴ σὺ νῷν τύχ' ἀγαθῇ.
Α. 254. χώρει, Δράκης, ἡ. βάδην, εἰ καὶ τὼν ὤρων ἀλγεῖς
Φ. 987. ἡ. δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
Β. 839. τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡ. μὴ θεόν.
ἡγοῦμαι. Β. 1413. τὼν μὲν γὰρ ἡ. σοφὼν, τῷ δ' ἥδομαι.
ἡγούμαι. Π. 27. ποτόταταν ἡ. σε καὶ κλεπτίστατον.
ἡγούμεθα. Π. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡ.·
ἡγούμενον. Π. 299. ἡ. τοῖς προβατοιτ.
ἡγουμενος. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡ. εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
ἡγουμεσθα. Εκ. 185. ποιηρὸν ἡ.· νῦν δὲ χρωμένων
ἡγουμην. Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὑμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡ. καὶ κατηνῶν εἶναι.
ἡγοῦται. Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἀνδρας ἡ. μόνους
Σ. 675. σὲ μὲν ἡ. Κόννου ζῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ἡγιρωμένους. ΕΙ. 620. ἡ. ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
ἠγρίωται. Β. 898. γλῶσσα μὲν γὰρ ἡ.,
ἠγυπτιάζετ'. Φ. 922. ἡ. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
ἤγχον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἡ. νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
ἤγχουσα. Εκ. 929. ἡ. μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ᾠμίθιον ;
ἠγώμεθα. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα πιστὰ ἡ.,
ἠγωνίζετο. Α. 140. ὅτ' ἐνθαῦ θέωνγε ἡ.
Α. 419. ὁ δίσποτμος γεραιὸς ἡ.;
Σ. 1479. ταρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἡ.'
ἠγωνίσμεθα. Σ. 993. φίρ' ἐξεράσω. πῶς ἀρ' ἡ.;
ἠγωνίσω. Ι. 614. ἀγγελίων ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἡ.
ἠγώνται. Ο. 586. ἦν δ' ἡ. σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἤδ'. Ν. 534. νῦν οὖν Ἠλέκτρα κατ' ἐκεῖνην ἦ. ἡ κωμῳδία κ.τ.λ.
ἤδ'. Σ. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦ. ἐφ' ἑσπέρας ἔφη
ἤδε. Α. 768. τί λέγεις σύ; ποδιαπὴ χοίρος ἦ.; ΜΕ. Μεγαρικά. κ.τ.λ.
ἤδε. ΕΙ. 290. ὁ δεῦρόμενός ποτ' ἦ. τῆς μεσημβρίας,
ἤδέ.' Σ. 503. ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἦ., εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
ἤδεθ'. Ι. 653. οἷς ἦ. ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
Π. 1017. μόνος γὰρ ἦ., ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
ἤδει. Α. 35. εὖν ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦ. πρίω,
ἤδειν. Σ. 558. δε ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦ., εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπώμοσεν.
Σ. 635. καλῶς γὰρ ἦ. ὡς ἐγὼ ταῦτ' κρίτιστός εἰμι.
ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώσητ' · οὐ γὰρ ἦ. ἐξέων'
ἤδειε. Φ. 554. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦ. ἐξέχεια ἅπαντα.
ἤδεν. Fr. 377. ὁ μὲν ἦ. Ἀδήμητου λύγον πρὸς μυρρίνην,
ἤδεσθαι. Α. 635. μήθ' ἦ. θωπευομένους μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
Σ. 512. νὴ Δί' εἰδόσθης γὰρ ἦ. τοιούτοις πράγμασιν
Fr. 563. ἦ.
ἤδεσθον. Fr. 503. ἵνα ξυνῶσιν ὕμεν ἦ. βίῳ.
ἤδεται. ΕΙ. 533. ταύτης καταξυδόμενος· οὐ γὰρ ἦ.
ΕΙ. 548. ὁ δὲ βρεπαυργοῦς οὐχ ὑρᾷ ὡς ἦ.
1019. οὐχ ἦ. δῆπουθεν Εὐρήτη σφαγαῖς.
Β. 1456. μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἦ.;
Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἡ. φακῆ.
ἡδέως. Ι. 440. ἀνὴρ ἂν ἡ. λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει.
Σ. 1006. ὡσθ' ἡ. διάγειν σε τὼν λοιπὼν χρόνον
1367. ὡς ἡ. φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
Ο. 669. ἐγὼ διαμηρίζομ' ἂν αὐτὴν ἡ.;
754. διαπλέκειν ζῶν ἡ. τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Β. 572. ὡς ἡ. ἂν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
Εκ. 1156. τοῖς γελᾶσι δ' ἡ., διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
Π. 262. ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡ. ἅπαντας
ἤδη. Α. 45. ἡ. τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ.
ἤδη. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἦ. 'γώ. καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ἤδης. Ν. 329. ταῦτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἦ. οὐδ' ἐνόμιζες;
ἤδησθά. Εκ. 551. ἀτὰρ γεγένυται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἦ. με
ἤδι. Ν. 212. ἡ. παρατέταται μακρὰ πύρρα πάνυ. κ.τ.λ.
ἤδικηκ'. Fr. 260. ἐγὼ γὰρ, εἰ τί σ' ἦ., ἐθέλω δίκην
ἠδικήκᾶ. Ν. 497. ἰδὺ νυν, κατόθου θυμάτιον. ΣΤ. ἦ. τι;
ἠδίκηκας. Ν. 1080. ὡς οὐδεὶς ἦ.· εἴτ' ἐς τὼν Δι' ἐπανενεγκεῖν,
ἠδικηκόσιν. Π. 805. ἐπεσπέσαικεν οὐδὲν ἦ.
ἠδικημένοι. Ν. 576. ἡ. γὰρ ὑμῖν μεμφόμισθ' ἐναντίον·
ἠδικημένῃ. Π. 428. ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἦ.
ἠδίκησαν. ΕΙ. 1188. πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἦ.,
ἠδίκησε. Β. 147. εἰ που γένον τις ἡ. πῶποτε,
ἠδίκησεν. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολαμένους ὧν ἡ. ἀλλὰ
ἠδίκουν. Ν. 1539. μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡ.
ἥδιον. Α. 271. πολλῷ γὰρ ἐσθ' ἦ., ὦ θαλῆς ἁλᾶς,
Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἦ γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
510. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἦ. ἂν
ΕΙ. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἦ. ἡ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμία,

ἤδιον. Ο. 785. οὐδὲν ἔσ' ἄμεινον οὐδ' ἥ. ἢ φῦσαι πτερά.
ἡδιόν. Α. 1116. πότερον ἀκρίδες ἡ. ἔστιν, ἢ κίγλαι;
ἡδιστ'. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἡ. ἀν ; ἐπὶ βαλοντίῳ ;
Ν. 79. πῶς δῆτ' ἀν ἡ. αὐτὸν ἐπεγείραιμ ; πῶς ;
Ει. 643. ἄπτα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἀν ἡ. ἡσθεν.
ἡδιστα. Ο. 127. ποίαν τιν' οὖν ἡ. ἀν οἴκοιτ' ἀν πόλιν ;
ἡδιστα. Ει. 1281. ἀριστον προτίθεντο καὶ ἀπθ' ἡ. πάσασθαι.
ἡδιστον. Ι. 973. ἡ. φῶος ἡμέρας
Σ. 605. ὅ δέ γ' ἡ. τοῦταν ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πιλελήσμην,
Β. 399. ἡ. εὐρὼν, δεῦρο συναπολούθει
Fr 87. ὅστις φακῆν ἡ. ὕψων λοιδορεῖτ.
379. ἀτταγᾶς ἡ. ἐξίειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.
ἡδιστος. Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ἥν ἀγροικος ἡ. βίος,
ἡδίω. Ει. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡ. φάγοι.
ἡδομαι. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοὶ κεινον ᾠπερ ἥ..
Ι. 1125. αὐτός τε γὰρ ἥ.
Ν. 773. σοφὼς γὰρ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἰμ' ὡς ἥ.
Ει. 291. ὡς ἥ. καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι.
335. ἡ. γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
1127. ἡδομαί γ', ἡ.
1161. διασκοπῶν ἡ.
Ο. 325. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὐργον ; ΕΠ. καὶ δεδρακὼς γ' ἡ
Β. 748. πολλάς ἀκίης θύραξε ; ΑΙ. καὶ τόθ' ἡ.
1413. τὸν μὲν γὰρ ἠγούμαι σοφὸν, τῷ δ' ἡ.
Εκ. 1009. τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἡ.
Π. 288. ὡς ἡ. καὶ τέρπομαι καὶ βουλομαι χορεῦσαι
ἡδομαι. Ν. 1171. ὡς ἡ. σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Ει. 1127. ἡ. γ', ἡδομαι
Α. 1246. ὡς ἡ. γ' ὑμᾶς ὄρχουμένους.
Θ. 20. νὴ τὸν Δί' ἡ. γε τοντὶ προσμαθών.
ἡδομένᾳ. Ο. 236. ἡ. φαυῶ.
ἡδόμενος. Σ. 641. ἡ. λέγοντι.
ἡδόμεσθα. Ι. 460. πῶς ἂν σ' ἐπανέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡ. ;
ἡδόμεσθά. Ι. 624. πάντες ἡ. σοι.
ἡδον. Ο. 1300. γ. ὁ ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ἡδονᾶις. Ι. 1281. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡ. λυμαίνεται,
ἡδονή. Α. 163. οὐ γὰρ ἔνι τοῦτοις ἡ. τοῖς πρὸς βίαν.
ἡδονῆς. Σ. 272. τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡ. ἐρπύσῃ θύραξε.
Ει. 324. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡ.
Ο. 1284. ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡ.
Π. 289. ὑφ' ἡ., εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
739. ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡ.,
753. ἐδεξιοῦτ' ἀπαντες ὑπὸ τῆς ἡ.'
ἡδονῶν. Ν. 1072. ἀνεστὶν, ἡ. θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
ἡδύ. Α. 752. ἀλλ' ἡ. τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῃ.
Α. 1038. σπονδᾶσιν ἡ., κοὐκ ἐσ-
Ι. 27. οὐχ ἡ. ; ΔΗ. νὴ Δί' · πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
Ν. 528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡ. καὶ λέγειν.
1025. ὡς ἡ. σου τοῖσι λόγοις σῴφρον ἐπεστιν ἄνθοις.
1399. ὡς ἡ. καινοῖς πρὸγμασιν καὶ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
Ει. 525. οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡ. κατὰ τῆς καρδίας,
1350. τῆς δ' ἡ. τὸ σύκον.
Α. 942. οὐχ, τὸ μύρον μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογί,
Θ. 130. ὡς ἡ. μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες,
254. κῇ τὴν Ἀφροδίτην, ἡ. γ' ὀζει ποσθίου.
Β. 338. ὡς ἡ. μοι προείπκευασ' χοιρείων κρεῶν.
Π. 802. ὡς ἡ. πρεσβεύεις, ὦνδρες, ἐσ' εὐδαιμόνως,
1020. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡ. μου,
ἡδυμελῆ. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡ. ξυμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
ἡδύν. Α. 75. ἄκρατον οἶνον ἡ. ΔΙ. ὦ Κραναὰ πόλις,
Ει. 1160. ἕδη τὸν ἡ. νόμον,
Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡ., ὠφελήσιμον.
631. ἡ. φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἡδυσάμοις. Fr. 116. ὀστᾶ ἐν ἡ.
ἡδυς. Ι. 1188. ὡς ἡ., ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέραν καλῶς.
Ν. 1069. οὐδ' ἡ. ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νυκτα πανυχίζειν·
Fr. 490. ἡ. γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
ἡδυσμά. Σ. 496. ἢν δὲ τήγτειον προσαιτῇ τις ἀφύειν ἡ. τι,
ἡδύσματα. Ι. 673. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡ.
Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς Ἀθῆνας σοι φέρειν ἡ.;
ἡέ. Α. 589. πλεῖν ἡ. διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
ἠθάδων. Ο. 271. οὔτοσ οὐ τῶν ἡ. τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
Εκ. 151. ἐβουλόμην μὲν ἔτερον ἂν τῶν ἡ.
ἠθάσει. Εκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡ. λίαν
ἤθελε. Α. 57. τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἥ.
Ι. 231. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤ.
ἠθέλομεν. Α. 538. κοὐκ ἡ. ἡμεῖς δευμέναν πολλάκις.
ἠθεσι. Ν. 957. ἀλλ' ὦ πολλοῖ τοὺς πρεσβυτέρους ἡ. χρηστοῖς στεφανώσας,
ἤθος. Σ. 577. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυψνὸν καὶ πρίνινον ἡ.,
ἤσαν. Fr. 216. ἡ. εὐθὺ τοῦ Διονυσίου.
ἡίτουν. Fr. 162. ἡ. τι τὰς γυναικας ἀργυρίδιον.
ἡκ. Π. 435. ἀρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ. τῶν γειτόνων,
ἡκάομεν. Εκ. 585. καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμους ἡ.
ἡκαλλ'. Ι. 48 ἡ., ἐθῶνεν', ἐλκόκεν'. ἐξῃπάτα
ἤκασαν. Ν. 350. σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤ. αὐτας.
ἡκασεν. Ι. 1076. ἀλωπεκίσεισ τοὺς στρατιώτας ἤ.,
Σ. 1308. εἶτ' αὐτὸν ὧς εἶδ', ἡ. Λυσίστρατον'
ἡκάμεσθα. Ο. 807. ταυτὶ μὲν ἡ. κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
ἡκε. Ει. 845. καὶ ταῦτα δράσας ἡ. δεῦρ' αὖθις πάλιν·
Fr. 464. ἔπειτ' ἐπὶ τοιῦνν ἡ. τὴν σπυρίδα λαβὼν
ἡκέ. Ει. 275. ἀνύσασι τι; ΚΥ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἡ. νυν ταχύ.
Α. 924. ἰδού. ΚΙ. παπαιάζ. ἡ. νυν ταχέως πάνυ.
ἤκει. Α. 646. οὔτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πύρρω κλέος ἡ.
Σ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ ταχὺς ἡ.
Ει. 115. δύμασιν ἡμετέροις φάτις ἡ.
289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἡ. τὸ Δάτιδος μέλος,
Ο. 255. ἡ. γὰρ τις δρμὺς πρέσβυς.
Α. 352. τουτὶ τὸ πράγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἡ.·
Θ. 646. οὐκ ἐγνεσαθεῖ. ΤΡ. Ε. μάλλα δεῦρ' ἡ. πάλιν.
Β. 552. ἐκεῖσος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. καιὼν ἡ. τινί.
606. ἵνα δῷ δίκην ἀνύκτων. ΔΙ ἡ. τφ κακῶν.
1165. φεύγων δ' ἀνὴρ ἡ. τε καὶ κατέρχεται.
Εκ. 911. οὐχ ἡ. μοὐτάρος·
Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἀν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γάρ, ὦνδρες ἡ.
919. ὥστ' εἰς ἐμ' ἡ. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ἤκειν. Σ. 243. ἡ. ἔχοντας ἡμερὰν ὀργὴν τρῶν πονηρὰν
Σ. 410. καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἡ
689. ἡ. εἶπη πρὸ κἀν ὄρχ δικάσονθ', ὡς ὕστις ἀν ἡμῶν
Ει. 312. οὐ γὰρ ἡν ἔχοντας, ἡ. αστί' ἡμέρῶν τρῶν.
1010. ἡ. ὑστερον ἢ τὴν ἀγορᾶν,
1041. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' · ἀλλ' ἡ. ἐχρῆν.
Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἡ. ξένος. ΣΤ. πάνυ μανθάνεις.
Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἡ. πᾶλαι.
464. ἡ. ἐνδμισαι. ἡ γυναῖξν οὐκ οἶει
Β. 1508. καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἡ.
Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἄς ἡ. ἐχρῆν.
Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὰν ἡ. χρημάτων ἔχοντα.
632. φαίνει γὰρ ἡ. ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Fr. 306, 2. ἡ. φέροντάς φασι τοὺς Πυλαγόρας
448. οἶσω τε Χίον σάμινον ἡ. καὶ μύρον,
ἤκειε. Ι. 1320. τὸν' ἔχων φῆμην ἀγαθὴν ἡ., ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;
Ει. 192. ἡ. δὲ κατὰ τί ; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
824. ὦ δέσποθ', ἡ., ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτῳτερ πράγματι τὴν σὴν ἡ. γνώμην ἀναπείσας,
545. ἀγαθὴν ἡ. ἐμοὶ σωτήρ.
Α. 985. κάπειτα δόρυ δόρυ ὑπὸ μάλης ἡ. ἔχων ;
Θ. 710. ἀλλ' οὐσ' ἡ. ὀθεν ἡ.,
Β. 503. ὦ φίλταθ' ἡ. Πράξλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
Εκ. 376. ἀτὰρ πόθεν ἡ. ἐτεόν ; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.
520. αὖτη, πόθεν ἡ., Πραξαγόρα ; ΠΡ. τί δ' ὦ μέλε,
Π. 357. ἐκεῖθεν ἡ. ἀργύριον ἡ χρυσίον
849. χαρίεντά γ' ἡ. δῶρα τῷ θεῷ φέραν.
ἤκεν. Εκ. 306. ἀλλ' ἡ. κἀαστος
Π. 1142. ἡ. γὰρ ἀν σοι ναστὸς εὖ πεπεμένος.
ἤκεν. Ο. 1298. ὕρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἡ. ὀρτυγι
ἡκετ'. Α. 1064. ἡ. οὐν εἰς ἐμοὶ τήμερον· πρῳ δὲ χρὴ
9. 1148. ἡ. εὐφρονες, ὅλοι,
ἡκετε Α. 1025. εἶτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἡ.
Π. 324. ὀσπάζομαι δ', ὁτεὶ προθύμως ἡ
ἤκετον. Ο. 321. ἡ. δ' ἔχοντε πρίμον πράγματος πελωρίου.
ἤκῃ. Εκ. 291. ἡ. κεκοινμένος,
ἡκηκόη. Σ. 800. ἡ. γὰρ ἀθηναῖοί ποτε
Ει. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡ.
ἡκιστ'. Ν. 316. ἡ., ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
Ν. 380. ἡ., ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ Δῖνος ; τουτί μ' ἐλελήθη,
Σ. 48. γιγνόμεσθα ; ΞΑ. ἡ., ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς ; ΞΑ. ὅπως ;
Π. 203. δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἡ., ἀλλά με
ἡκιστα. Ο. 126. ἡ. καὶ τὸν Σκελλὸν βδελύτρομαι.
Π. 440. οὐ παραμενεῖς ; ΒΛ. ἡ. πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς;
ἡκιστά. Π. 1157. ἀλλὰ δόλιον τοῖνυν. ΚΑ. δόλιον ; ἡ. γε

ἡκκλησία. Ev. 84. ἡ, δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ex. 387. ὡς λευκοπλήθης ἡν ἰδεῖν ἡ.'
550. ἡ.; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐρ' ἣν ἐγαχόμην.
ἡκολούθουν. A. 215. ἡ. Φαίδλας τρέχων, ὧδε φαίλως ἂν ὁ
Π. 757. οἱ δ' ἡ. κατοῦν ἐστεψαισμένοι,
ἡκομεν. A. 91. καὶ νὺν ἀγοντες ἡ. Ψευδαρτάξαν
O. 1587. τί ἐστι; ΠΡ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἡ.
1595. τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἡ.
Λ. 24. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΛ. κἄτα πῶς οὐχ ἡ.;
Γν. 388. γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἡ.,
ἡκομεν. A. 1077. ὁρῶν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἐχοντες ἡ.
ἡκον. O. 1136. ἐκ μὲν γε Διδύσης ἡ. ὡς τρισμάρεια
ἡκόν. N. 1383. μαμμὰν δ' ἀν αἰτήσανσο ἡ. σοι φέραν ἂν ἄρτον·
ἡκοντ'. B. 504. ἡ γὰρ θεὸς σ' ὡς ἐπιθοῦ ἡ., εὐθέως
ἡκοντα. Θ. 1260. ἡ. καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ἡκοντας. Ex. 301. ἡ., ὅσοι πρὸ τοῦ
ἡκοντες. A. 24. ἡ. ἐπὶ δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἡκούομεν. A. 523. ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἡ.
ἤδη,
ἡκουον. A. 390. οὐ 'γὼ ποτ' ὢν ἡ. ἐν τήκκλησίᾳ;
ἡκουσ'. I. 980. ἡ. ἀντιλεγόνταν,
N. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλκκτρώνοσ ἡ. ἐγὼ
El. 805. πικροτάτην ὀπὶ μα ῥηρόαντοσ ἡ.,
Λ. 782. βούλομαι λέξαι τὰν ὕμᾶν, ὧν ποτ' ἡ.
ἡκουσα. A. 572. πόθεν βοῆς ἡ., πολεμιστηρίας;
Σ. 490. ἧς ἐγὼ οὐκ ἡ. τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν.
Λ. 335. ἡ. γὰρ τυφοσγέρον·
Θ. 147. ἡ., τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
434. οὔπω ταύτης ἡ.
ἡκουσά. O. 195. μὴ 'γὼ νύκημα κομψότερον ἡ. πω·
Ex. 35. ἡ. τοι
ἡκούσαθ'. Σ. 907. τῆς μὲν γραφῆς ἡ. ἠν ἐγραφάμην,
ἡκουσαμεν. Σ. 632. οὐδενὸς ἡ. οὐ·
Λ. 511. ἡ. ἀν τι κακῶν ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πράγμα·
ἡκουσαν. A. 890. ἡ. ἕκτῳ μόλις ἔτεσι ποθουμένην·
Λ. 71. ἡ. ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
Ex. 44. τὴν ὑστάτην ἡ. οἴνου τρεῖς χόας
ἡκουσας. A. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἡ. οἱ προβαίνει
A. 1015. ἡ. ὡς μαγειρικῶν
1042. ἡ. ὀφθισμάτων;
El. 1125. ἡ.; ὁ κόρας οἶος ἦλθ' ἐξ 'Ἀρειοῦ.
O. 1211. ἡ. αὐτὴν οἷον εἰρωνεύεται;
Λ. 579. ἡ. αὐτὴν τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΥ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
B. 660. ἠλγησεν· οὐκ ἡ.; ΔΙ. οὐκ ἐγαγ', ἐπεί
ἡκουσάς. N. 383. οὐκ ἡ. μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημὶ
Θ. 632. ταυτὶ μὲν ἡ. τινος· τί δαὶ τρίτον;
ἡκούσατ'. A. 238. σίγα πάσ. ἡ., ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
ἡκούσατε. A. 337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἡ.
Λ. 1003. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἡ.;
ἡκούσατέ. N. 291. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἡ. μου
κλέοντος.
ἡκουσάτην. N. 529. ὁ σάφραν τε χὰ καταπύγων ἄριστ' ἡ.,
ἡκουσέ. Σ. 1477. ἡ. τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ἡκουσεν. A. 1107. αὐτὴ γὰρ, ὡς ἡ., ἠδ' ἐξέρχεται.
ἡκουσιν. A. 23. οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἡ., ἀλλ' ἀωρίαν
A. 506. ἡ. οὖτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
O. 372. καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἡ. ὑμᾶς χρῄσιμον;
Λ. 15. εὐδουσι κοὐχ ἡ. ΚΛ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
63. γυναῖκας, οὐχ ἡ. ΚΛ. ἡ γοῦν θεσγίνου
Ex. 503. χαῦται γὰρ ἡ. πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
ἡκρατίσω. Γν. 505. τί τὸ κακὸν; ἀλλ' ἢ κοκκυμβλ' ἡ.;
ἡκριβωμένην. B. 1483. ξύνεσιν ἡ.
ἡκω. A. 37. νὺν οὖν ἀτεχνῶς ἡ. παρεσκευασμένοσ
N. 142. ἡ. μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
O. 992. ἥκω παρ' ὑμᾶς ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
1022. ἐπίσκοπος ἡ. δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
1039. ἡ. παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί,
Θ. 579. ἡ. φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
N. 1125. } ἡ. γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
1153. }
1156. ἡ. γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
1157. ἡ. δὲ ταυτὸν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
Π. 828. ἡ.· μεγάλων γὰρ μοῦστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
841. προσευξόμενος ἡ. δικαίως ἐνθάδε.
Γν. 199. ἡ. Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον.
ἥκων. A. 595. ὁ μὲν ἡ. γὰρ, κἀν ἡ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κύρηγ
γεγαμηκεν·
Π. 521. ἐμπορος ἡ. ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
1179. ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἀν ἡ. ἐμπορος
ἥκων. Π. 1190. αὐτόματος ἡ. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοῦνν λέγεις.
ἡκωσιν. B. 1510. κἂν μὴ ταχέως ἡ., ἐγὼ
ἡλαζονεύθ'. B. 280. ἡ., ἵνα φοβηθεὶν ἐγὼ,
ἡλάμεσθα. B. 243. ἡ. διὰ κυπτίρου
ἠλυνέ. Ex. 39. τὴν νύχθ' ὅλην ἡ. μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ἠλγησεν. B. 660. ἡ.· οὐκ ἠθουσας; ΔΙ. οὐκ ἐγαγ', ἐπεὶ
ἠλγησίν. B. 664. Πόσειδον, ΞΑ. ἡ. τις·
ἠλγουν. El. 825. τί δ' ἔπαθες; ΤΡ. τὴν σκέλη μακρὰν ὁδὸν
ἠλεγχον. B. 961. ἡ. μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
ἠλίησα. A. 706. ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡ. κἀπεμορξάμην ἰδὼν
Ἠλεῖον. O. 149. τί οὖν τὸν Ἀπόλλω τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ἠλείψατε. El. 502. πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορδοῖσι ἡ.
ἠλείψατο. N. 536. ἀπκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἡ.
N. 577. ἡ. δ' ἀν τοιμβαλὰν οὐδεὶς ταῖς ὑπένερθεν τότ' ἀν, ὥστε
Ἠλέκτραν. N. 534. νὺν οὖν Ἠ. κατ' ἐκείνην ἠδ' ἡ κωμῳδία
ἠλέκτρων. I. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλεκτρ., καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ'
ἐνοντος
ἠλθ'. El. 836. ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ'· ὡς δ' ἡ., εὐθέως
El. 1125. ἥκουσας; ὁ κόρας οἷος ἡ. ἐξ 'Ἀρειοῦ.
1192. ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἡ. ἐς τοὺς γάμους.
N. 535. ζητοῦσ' ἡ., ἣν που 'πιτύχῃ θεαταὶ οὔτω σοφοί·
Σ. 1078. ἀφελήσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἡ. ὁ βάρβαρος,
Ex. 354. ὅσσα οὐδεπώποτ' ἡ. ἀθρόοι ἐς τὴν πύνυα.
ἠλθε. N. 538. οὐδὲν ἡ. βαψαμένη σκυτίνοι καθειμένον,
N. 837. οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἡ λουσόμενοσ· σὺ δὲ
O. 776. διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἡ. βοᾶ·
1556. ἔνθα καὶ Πεισανδρος ἡ.
Π. 54. καὶ τοῦ δεόμενος ἡ. μετὰ νῶν ἐνθαδί,
ἠλθον. El. 132. ὅπως κάκοσμον ζῷον ἡ. ἐς θεούς.
El. 133. ἡ. κατ' ἐχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
B. 1168. λάβρα γὰρ ἡ., οὐ πιθὼν τοῦς κυρίους.
Π. 404. οὐκ ἐτὸν ἀρ' ὡς ἐμ' ἡ. οὐδεπώποτε.
ἠλθες. A. 121. εὐνοῦχος ἡμῖν ἡ. ἐσκευασμένος;
A. 886. ἡ. ποθεινὴ μὴν τριγῳδικοῖ χοροὶς
N. 239. ἡ. δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
El. 193. ὦ δειλακρίων, πῶς ἡ.; ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
O. 680. ἡ. ἡ. ὀφθῆς,
1360. οὐδὲν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἡ., ὦ μέλε,
B. 111. ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἡ. ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
1414. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἡ. οὕνεκα;
Ex. 390. οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἡ. ὅτε τὸ δεύτερον
Π. 1199. σεμνὰς· ἔχουσα δ' ἡ. αὐτὴ πεκίλλαι.
ἠλθέτην. B. 142. πῶν ἡ. κἀκείσε; ΗΡ. Θησεῦς ἤγαγεν.
ἠλθετον. O. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἡ.;
Θ. 1158. ἡ., νὺν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ἠλθομεν. A. 80. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλειά' ἡ.'
Λ. 666. ἀλλ' ἄγετε, Λυκώποδες, οἴπερ ἐπὶ Λειψίδριον ἡ., ὅτ'
ἤμεν ἔτι,
Π. 283. δεῦρ' ἡ., πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερώσοντες.
ἠλθον. O. 292. ἡ. 'πὶ τὸν δίαυλον ἡ.; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
O. 1544. ποῦτον ἕνεκα δεῦρ' ἡ., ἵνα φράσαιμί σοι.
Θ. 176. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἡ., ἐα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
595. ἤκεις· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀν ἡ. ἄγγελῶν,
B. 109. ἡ. κατὰ ὑμῆν μήμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
613. εἰ πάποτ' ἡ. δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
Ex. 381. ἀλλ' ὕστερος νὺν ἡ., ὥστ' αἰσχύνομαι,
Π. 1200. ἀν δ' οὕνεκ' ἡ.; ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.
Γν. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἡ. τεθνεώτα,
Ἠλιαίᾳ. I. 897. ἰὼ ἐσθίοντ' ἀνοίμενοι, κἄπειτ' ἐν 'Ἠ.
Ἠλιάξει. A. 380. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νὺν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἐθ' ἡ.
ἠλιάσασθαι. I. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν 'Αρκαδίᾳ πεντώβολον ἡ.
ἠλιάσει. Σ. 772. εἶλη κατ' ὄρθρον, ἡ. πρὸς ἥλιον·
ἠλιαστά. O. 109. μὰν ἡ.; ΕΓ. μάλλα θατέρου τρόπου,
ἠλιαστεῖ. I. 255. ὦ γέροντες ἡ., φράτορες τριωβόλου,
ἠλιαστῆς. Σ. 206. ὑπὸ τὼν κεραμίδων ἡ. ὀροῖας.
Σ. 891. εἰ τις θύρασιν ἡ., εἰσίτω·
1340. ἡ.; ἐκπεδᾶν.
Fr. 18. ὁ δ' ἡ. εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.
Ἠλιαστικόν. N. 863. ὧν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον 'Η.,
ἠλιαστικοῦ. Σ. 195. ὑπογάστριον γέροντος ἡ.
ἠλιβάτων. O. 1732. τῶν ἡ. θρόνων
ἥλιε. Fr. 346. ὥσπερ τὰ ποδὶ ἐξεχ' ὦ φίλ' ἥ.
ἠλιθιάζω. I. 1124. ταῦτ' ἡ.
ἠλίθιον. N. 872. ἰδοὺ κρέμαι, ὡς ἡ. ἐφθέγξατο
ἠλίθιος. O. 1604. τί, ὦ κακόδαιμον; ἡ. καὶ γάστρις εἶ.
Θ. 593. ἡ. ὅστις τιλλόμενος ἠκίχεν' ἄν;

ἡλίθιος. Β. 917. οὐχ ἥττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΓ. ἡ. γὰρ ἡσυχία.

ἡλιθίου. Θ. 290. πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡ. κἀβελτέρου,

ἡλιθίους. Α. 443. τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡ. παρεστάναι,

Ο. 523. νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡ., Μανᾶς·

ἡλιθώτατος. Εκ. 765. ἀνόητος; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἡ. μὲν οὖν

ἡλίκα. Α. 336. ἀπολεῖ ῥα τὸν ἡ. τόνδε φιλαυβρακέα;

ἡλικες. Ν. 1437. ἐμοὶ μάν, ὦνδρες ἡ., δοκεῖ λέγειν δίκαια·

Σ. 245. σπεύδωμεν, ἄνδρες ἡ., πρὶν ἡμέραν γενέσθαι·

ἡλικίαν. Ν. 999. μνησικακῆσαι τὴν ἡ., ἐξ ἧς ἐννεοττοτροφήθης.

Εκ. 1038. οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡ. ἔχει

Π. 1077. αἰσχυνόμενος τὴν ἡ. τὴν σὴν, ἐπεὶ

Γ. 417. ἄλλα στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡ. ἔχεις

ἡλικίας. Ν. 514. ἐς βαθὺ τῆς ἡ.

Σ. 728. ἀλλ' ὦ τρὶς ἡ. ἡμὶν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,

ἡλικιώτου. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡ.,

ἡλίκοισι. Ει. 465. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡ. νῷν,

ἡλίκον. Α. 702. τῷ γὰρ εἰδὼς ἄνδρα κυφὸν, ἡ. Θουνιδίδην,

ἡλίκος. Β. 55. πόσος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡ. Μόλων.

ἡλίκων. Θ. 1030. ὑφ' ἡ. νεανίδων

ἡλιομανῆς. Ο. 1096. θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡ. βοᾷ.

ἥλιον. { Ν. 225. 1503. } ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥ.

Ν. 771. ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥ.

1280. ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥ.

Σ. 772. εἴλη κατ' ἐμβρυον, ἡλιασει κρὸς ἥ.·

Ει. 567. αἱ τε θρίπακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥ.

Θ. 69. ἢν μὴ προὶῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥ.

Εκ. 64. ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥ.

Γρ. 501. λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥ.

Ἥλιον. Π. 771. καὶ προσκυνῶ τε πρῶτα μὲν τὸν Ἥ.,

Ἥλιος. Ει. 406. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥ.,

ἥλιος. Ν. 584. ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς ὁ δ' ἥ

Β. 454. μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥ.

Εκ. 416. χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥ. τραπῇ,

Γρ. 210. πλοιο τοῦ' ἐστί· κἄτα πύστην ἡ. τέτραπται·

ἡλίου. Ο. 1711. οὐθ' ἡ. τηλαυγὲς ἀκτίνων αἴλας

Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἀντίμουν ἡ. τροχῷ,

Εκ. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰ ἡ. τιμᾶς ἔχεις·

Γρ. 234, 2. ἓαν ἀνεκᾶς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡ.

ἡλίσκον. Γρ. 296. ἡ.·

ἡλλαντοπῶλεις. Ι. 1246. ἡ. ἐτεὸν ἡ 'κὶ ταῖς πύλαις;

ἡλλαντοπῶλουν. Ι. 1242. ἡ. καὶ τι καὶ βυνεσκόμην.

ἡλόησεν. Β. 149. ἡ μητέρ' ἡ., ἡ πατρὸς γνάθοι

ἥλον. Θ. 1003. χάλασον τὸν ἥ. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.

ἥλπισ'. Α. 253. ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἡ., ὦ Στρυμόδωρ', ἀκούσαι

ἡλπισα. Ο. 956. τουτί μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἡ.,

ἡλύγην. Α. 684. οὐχ ὁρώντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡ.

ἡλυθον. Ο. 953. ἡ. ἀλαλάν.

ἡμ'. Γρ. Μ. Θ. Δ. 3, 4. Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς; Β. οὐδ' ἡ. ἐγώ.

ἥμαρτε. Β. 689. κεἰ τις ἡ. σφαλεῖς τι θρυνίχου παλαίσμασιν,

ἡμαρτες. Ν. 1076. ἦ., ἠράσθης, ἐμοιχευσάς τι, κἀτ' ἐλῃήθης·

ἡμαρτήκαμεν. Π. 961. ἡ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡ.·

ἡμάρτηκεν. Β. 1135. εὐθὺς γὰρ ἡ. οὐρανὸν γ' ἴσον.

ἡμάρτομεν. Ει. 668. ἡ. ταῦτ' ἀλλὰ σιγήσόμην ἔχε'

ἡμᾶς. Α. 65. ἐπέμαθ' ἡ. ὧν βασιλεῖ τὸν μέγαν, κ.τ.λ.

ἡματα. Γρ. 28. αἰεὶ τὸ ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἡ. πάντα.

ἡματωμένο. Β. 476. αὐτοῖσιν ἐντέρεισιν ἡ.

ἡμεδαπός. Ει. 220. ὁ γὰν χαρακτὴρ ἡ. τῶν ῥημάτων.

ἡμει. Γρ. 186. ὁ δὲ μεθύων ἡ. παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

ἡμεῖς. Α. 79. ἡ. δὲ λαικαστὰς τε καὶ κατατύγονας. κ.τ.λ.

ἡμελλ'. Β. 1038. τὸ κράνος πρώτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἡ. ἐπιδησεῖν.

ἡμελλον. Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ἡ. ἐγὼ λέξειν· τὴν γὴν πρώτιστα ποιήσω

ἡμεν. Α. 136. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦ. ἐν Θράκῃ πολὺν,

Α. 698. εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦ., ἐδιώκομεν·

741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦ., ἐξ ἀγαθὰς ὑός·

771. οὐ φατι τἄνδε χοίρου ἡ. ἀλλὰ μάν,

Α. 666. ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἴπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθομεν, ὅτ' ἦ. ἔτι,

ἡμεν. Εκ. 490. ὀδεύπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμᾶμεθ', ἡνίκ' ἦ.·

Π. 659. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἡ. τοῦ θεοῦ.

ἡμέρα. Ν. 3. ἀπράττων. αὐδεπτθ' ἡ. γενήσεται;

Ν. 1179. ἑκὴ γὰρ ἐστι καὶ νέα τις ἡ.·

1182. μί' ἡ. γένοιτ' ἂν ἡ. δύο.

Ει. 304. ἡ. γὰρ ἐξέλαμψεν ἤδε μισολάμαχος.

556. ὡ πυθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡ.,

Π. 744. ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡ.

ἡμέρα. Fr. M. Ει. Δ. 2, 5. ὦ πυθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡ.,

ἡμέρᾳ. Ν. 1193. παρόντες οἱ φεύγοντες ἡ. μιᾷ

Ν. 1200. διὰ τοῦτο προὐτέθευσαν ἡ. μιᾷ

Λ. 1154. ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡ. μόνοι,

ἡμέραν. Ι. 318. καὶ πρὶν ἡ. φορῆσαι, εἰμὶ ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

Ι. 1101. κρᾶδε πορῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡ.

1126. βρύλλων τὸ καθ' ἡ.,

Ν. 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡ.

Σ. 245. σπεύδωμεν, ἄνδρες ἡλικες, πρὶν ἡ. γενέσθαι·

Ει. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μὲ ποτε τὴν ἡ.

366. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡ. ἐς τίν' ἡ.;

435. σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡ.

1313. ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡ.

Α. 612. ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡ. σοὶ πρῷ πάνυ

881. ἄλουτον ὧν κἀθῆλον ἑκτὴν ἡ.·

Εκ. 105. τοὐτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡ.

177. ἀεὶ παιρεῖς· κἂν τις ἡ. μάν

1099. βανεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡ.

Π. 930. οἰμοι τάλας, ἀποδοῦμαι μεθ' ἡ.

1015. ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡ.

Γρ. 724, 2. οὐθ' ἡ.

ἡμέρας. Α. 66. μισθὸν φίροντας δύο δράχμας τῆς ἡ.

Α. 855. πλεῖν ἢ τριάκοσθ' ἡ.

Ι. 250. καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡ.

973. ἠδιστον ὡρᾶς ἡ.

Ν. 615. ἄλλα τ' εὐ ὁρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡ.

626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡ.

1053. ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δὲ ἡ. λαλούσιν·

1223. ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡ. τοῦ χρήματος·

Σ. 485. ἢ δέδοκτα! μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡ.

Ει. 27. ἢν μὴ παραδῶ τρίφας δι' ἡ. ὅλης

56. δι' ἡ. γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων

Ο. 1498. τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡ.·

1594. ἀλκυονίδας τ' ἀν' ἠγορᾶν ἡ. ἀεί.

Θ. 473. δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἡ τρεῖς ἡ.,

503. δέχ' ἡ., ἐως ἐπράτο παιδίον·

Β. 260. χωνδεῖν δι' ἡ.

265. κἀν μὲ δῇ δι' ἡ.,

Εκ. 63. ἀλειψάμενη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡ.

808. πρύτερον χέισαι πλεῖν ἢ τριάκοσθ' ἡ.

Γρ. 188. σὺ δ' οὐχ ἡγῇ μ' οὖν τὸν δῆν ὁλίγας ἡ.

308. οἶμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡ., ὅτε

ἡμερίδος. Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡ. ὅαχον, ὁ γέραν ὀδὶ,

ἡμερινὼν. Ει. 163. ἀπὸ' ἡ. σίναν πάντων.

ἡμεροσκόπου. Α. 543. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΛΥ. ἡ.

ἡμεροσκόπους. Ο. 1174. λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡ.

ἡμερῶν. Α. 197. καὶ μὴ 'πιτρρέν σιτί' ἡ. τριῶν,

Ι. 1079. ἐγὼ πορῶ καὶ τοῦτον ἡ. τριῶν.

Ν. 619. τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡ.

1132. εἰθ' ἡν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡ.

Σ. 243. ἤκειν ἐχοντας ἡ. ὀργὴν τρῶν πονηρᾶν

260. κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡ. τεττάρων τὸ πλεῖστον

Ει. 151. μὴ βδεῖτε μηδὲ χίζεθ' ἡ. τρῶν·

312. οὐ γὰρ ἡν ἐχοντας ἡκεν σιτί' ἡ. τριῶν.

414. ταυτ' ἄρα πάλαι τὼν ἡ. παρεκλεπτέτην,

716. ἴσαν βοῆσαι ζωμὸν ἡ. τριῶν,

ἡμετέρα. Ν. 601. ἡ τ' ἐπιχώριος ἡ. θεὸς.

Ν. 1202. ἡ. κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,

ἡμετέραις. Θ. 329. ἡ.' τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν

ἡμετέραισι. Ο. 523. ταῖς ἡ. δαίμοσιν; ΣΤ. μάλιστά γε.

Θ. 980. ταῖς ἡ.

ἡμετέραν. Ι. 588. ἡ. ξυνεῤῥὼν

Ει. 977. δίξαι θυσίαν τῶν ἡ.

Ο. 549. εἰ μὴ κομοιυμᾶσι παντὶ τρόπῳ τὴν ἡ. βασιλείαν.

706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡ. διεμηρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ,

Θ. 1140. ἡ πόλιν ἡ. ἔχει,

Β. 1501. καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡ.

ἡμετέρας. Σ. 549. τῆς ἡ. ὡς οὐδεμᾶς ἤττων ἐστὶν βασιλείας.

Λ. 508. ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡ., τῶν ἀνδρῶν, ἀτ' ἐποιεῖτε.

Θ. 127. ἡ. τε δι' αἰφνιδίου ὑπνός.

Β. 371. καὶ πανυχίδας τὰς ἡ., αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

Εκ. 298. τὰς ἡ. φίλας.

ἡμέτερε. Σ. 652. ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡ. Κρονίδη. ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

ἡμετέροις. Ν. 436. ἀλλὰ σαυτὸν παράδοσ θαρῥῶν τοῖς ἡ. προπόλοισι.

Σ. 1494. νῦν γὰρ ἐν ἄρβοις τοῖς ἡ.

Ει. 115. δύμασιν ἡ. φάτις ἥκει

Θ. 364. χθροῖς τοῖς ἡ. λέγουσ',

824. τοὶς δ' ἡ. ἀνδράσι τούτοις

ἡμετέροισι. Β. 354. εὐῆμηείν χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἡ. χροΐσιν Ἐκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡ. πειστέον.

ἡμέτερον. Ν 569. καὶ μεγαλόφωνον ἡ. πατέρ', Ο. 699. ἐνενέτεινεν κοινοῦ ἡ., καὶ πρῶτον ἀνθγαγεν ἐς φῶς.

Β. 450. τὸν ἡ. τρίποδα,

ἡμέτερος. Ι. 277. ἢν δ' ἀνιαδεῖα παρέλθῃς, ἡ. ὁ πυραμοῦς.

Ε1. 650. οὐ γὰρ ἡ. ἔτ' ἐστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

Θ. 50. πράμος ἡ. ΜΝ. μῶν βινεῖσθαι;

94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡ. ὁ πυραμοῦς.

ἡμετέρους. Ν. 554. ἐκστρέψας τοὺς ἡ. Ἱππίας κακοὺς κακῶς,

Ε1. 89. αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡ.

ἡμετέρων. Α. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

ἡμῖ. Ν. 986. ἐξ ὧν ἀνδρὸς Μηρόκωνομάξεις ἡ. παῖδευσιν ἐθρύτεον.

Β. 1040. ὅθεν ἡ. ἀφῆν ἀπομαξόμενην πολλοὺς ἀρετὰς ἐποίησεν

ἡμί. Ν. 1145. παῖ, ἡ., παῖ παῖ. ΞΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡ., παῖ.

ἡμιδιπλοΐδιον. Ἐκ. 328. τοντὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡ.,

ἡμιεκτέον. Ν. 645. εἰ μὴ τετρήμετρον ἐστιν ἡ.

ἡμιεκτέον. Ν. 643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡ.,

ἡμιθέους. Β. 1060. κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡ. τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·

ἡμιθνῆς. Ν. 504. οἴμοι κακοδαίμων, ἡ. γενήσομαι.

ἡμικάκως. Θ. 419. τόνδε μὲν ἀλλ' ἡ. ἐξοκνήμην·

ἡμίκραιραν. Θ. 227. τὴν ἡ. τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων·

ἡμίν. Α. 57. τὸν ἄνδρ' ἀπάγουσ'ες, ὅστις ἡ. ἠθέλε κ.τ.λ.

ἡμίν. Ο. 386. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡ.· ὥστε τὴν χύτραν κ.τ.λ.

ἡμισυ. Θ. 452. ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολᾶμεν οὐδ' εἰς ἡ.

ἡμιτύβλον. Π. 729. ἕπειτα καβαρὸν ἡ. λαβὼν

ἡμιφωσώνιον. Γρ. 616. ἡ.

ἡμιωβολιαΐα. Β. 554. ἀν' ἡ. ΞΑ. δώσει τις δίκην.

ἡμμένας. Π. 1194. ἀλλ' ἐκδότω τὸ δεῦρο δᾷδας ἡ.,

ἡμμένην. Ν. 1490. ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τὶς ἡ.,

ἡμμένον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡ. σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ἡμουν. Γρ. 130. ἡ. ἄγριον βάρος·

ἡμπίσχετο. Θ. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡ.·

ἡμπισχόμην. Ἐκ. 540. ἐπειθ' ἵν' ἀλκεΐνοιμι, τοῦτ' ἡ.·

ἡμπισχον. Α. 1156. τὸν δῆμον ὑψῶν χλαίναν ἡ. πάλιν;

ἡμπόλα. Σ. 444. διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡ.,

ἡμπόλληκά. Ε1. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἡ. πω,

ἡμπουσα. Β. 305. ἡ. φρούδη. ΑΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.

ἡμφεσμένην. Ἐκ. 879. ἑστηκα καὶ κροκωτὸν ἡ.,

Ἐκ. 1057. ἐξ αἵματος φλιὸς κατεναν ἡ.

ἡμφεσμένην. Θ. 840. τὴν Ἑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡ.

ἡμφεσμένον. Θ. 92. λάθρα, στολὴν γυναικοῦ ἡ.

ἡμφεσμένος. Σ. 1172. ὅτῳ; θοθήκη σκόρδοον ἡ.

ἡμῶν. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡ. ἐγκμήσῃς, ἐκ κραιπάλης κ.τ.λ.

ἡν. Α. 60. ἢ. μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύοντέ μοι. κ.τ.λ.

Α. 1031. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἡ. πως κομίσωμι τὼ βόε. κ.τ.λ.

ἦν. Α. 727. ἐγὼ δὲ τὴν σήλην καθ' ἡ. ἐσπεισάμην κ.τ.λ.

Ι. 1015. φράζευ, Ἐρεχθεῖδη, λογίων ὁδὸν, ἦ. σοι Ἀπόλλων κ.τ.λ.

ἦν. Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατοι. Ο. 1049. ἀρὰ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦ. κ.τ.λ.

ἦν (pro ἦσαν). Α. 1260. ἦ. γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσων

ἦν'. Β. 1390. λάβεσθε τοίνυν αὐδις. ΑΙ καὶ ΕΤ, ἦ, ἰδού. ΔΙ. λέγε.

ἠνάγκαξεν. Ι. 508. ἦ. λέξοντας ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,

Γρ. 377, 2. ὁ δ' αὐτὸν ἦ. Ἁρμοδίου μέλος.

ἠνάγκασεν. Ε1. 74. κἄπειτα τοῦτον ἐπποκομεῖν μ' ἦ.

ἠνεγκας. Ο. 540. ἦ., ἀνθρωφ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμὼν

Θ. 742. ἤνεγκον. ΜΝ. ἦ. σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

ἤνεγκον. Α. 944. τἀλαντ' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἦ. μύρον.

Θ. 742. ἦ. ΜΝ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

Β. 1299. ἦ, αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ

ἠνείχετ'. Θ. 593. ἡλίθιος ὄστις τιλλόμενος ἦ. ἀν·

ἠνέσχετο. Α. 709. οὐδ' ἀν αὐτὴν τὴν Ἀχαΐαν βαδίσω ἦ.,

Ι. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἦ. καὶ στυφελιγμοὺς·

ἠνεσχέμην. Ι. 412. ἦ. ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγάς,

Ν. 1363. κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἦ. τὸ πρῶτον·

ἠνεχέμεσθα. Α. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἦ.,

ἠνθησεν. Ι. 530. καὶ, τέκτονες εὐταλάμων ὑμνων οὐτοσ ἦ. ἐκείνος.

ἠνθουν. Ν. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦ. καὶ σωφροσύνη ἠνθόμετο.

ἠνίας. Ι. 1109. τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡ.

Ο. 1738. χρυσόπτερος ἡ.

Ἐκ. 466. μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πύλευς τὰς ἡ.

508. χάλα συναπτοὺς ἡ. Λακωνικάς.

ἠνιγμένος. Ι. 196. καὶ ποικίλος ποτ' καὶ σοφῶς ἦ.

ἠνίκ'. Α. 13. ἀλλ' ἕτερον ἤσθην, ἡ. ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ κ.τ.λ.

ἠνίκα. Σ. 1285. ἦ. Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος κ.τ.λ.

ἠνίξαθ'. Ο. 970. ἦ. ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.

ἠνίξατο. Ι. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' ὁρῶσ' ἦ. τὴν Διοπείθους.

ἠνιοχήσας. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στύμβ' ἦ.

ἠνίοχοι. Ε1. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἦ. πεπτωκότες.

ἠνίοχος. Ν. 602. αἰγίδος ἦ., πολιοῦχος Ἀθάνα·

ἠνίχ'. Ν. 582. ἦ. ῥηεῖσθε στρατηγῶν, τὰς ὑφρῦς συνήγομεν κ.τ.λ.

ἤνπερ. Ι. 366. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ γάρ, ἦ. γε τοῦτον ἔλκης. κ.τ.λ.

ἤνπερ. Ο. 441. ἦ. ὁ πίδηκος τῇ γυναικὶ δίδοτο, κ.τ.λ.

ἤνστει. Α. 1257. πολὺν δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸν ἦ.,

ἠντεβλήνησε. Γρ. 101. ἡ.

ἠντιβόλει. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡ. βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·

Ι. 667. ὁ δ' ἡ. γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,

ἤντιν'. Ν. 1151. ὥστ' ἀποῴγοις ἀν ἤ. ἀν βούλῃ δίκην.

Σ. 350. ἔστιν ὅπῃ δῆθ' ἡ. ἀν ἐνδοθεν οἴοι τ' εἶης διορύξαι,

Β. 1044. οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἤ. ἐρῶσαν πάποτ' ἐπείσῃ γυναῖκα.

1436. περὶ τῆς πύλευς ἤ. ἔχετον σωτηρίαν,

Π. 506. ὀδὼν ἤ. ἶὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μέλοι πορίσειεν.

ἤνυστρον. Ι. 356. ἐγὼ δέ γ' ἤ. βοῦς καὶ κοιλίαν ἐείαν

ἠνώτρυσον. Ι. 1170. καὶ χαλκεοὶ ἡ. τε καὶ γαιοῦς τύμον.

ἤξει. Ι. 808. εἰθ' ἤ. σοι δρμὰς ἀγροικες, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.

Ε1. 265. εἴπερ γὰρ ἤ. τὸν ἀλετρίβανον φέρων.

Α. 613. ἤ. παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Θ. 1014. ἤ. με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

Π. 1201. ἤ. γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέρας.

ἤξειν. Ἐκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πόλιν· ἤ. ἀντικρυς

Π. 1203. ἤ. ἐκείνων ὧν ἐμ', οἷσιν τὰς χύτρας.

Γρ. 389. Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πᾶν ἔοικ' ἤ. ἄγων.

ἤξεις. Ι. 497. χρόπου τὰ κἄλλα· ἀποφαγὼν ἤ. πάλιν.

Β. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤ. πάνυ

ἤξουσι. Π. 1084. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἤ.

ἠξιώθη. Ι. 283. καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἤ. πώποτε.

ἠξίωσ'. Ν. 523. πρῶτον ἤ. ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι

ἠξίωσας. Ι. 882. οὐτωσὶ ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἤ.,

ἠξίωμι. Π. 998. εἰς ἐσπέραν ἤ., ΧΡ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.

ἠξίωμέν. Σ. 1334. ἀθρόοι γὰρ ἤ. σε προσκαλούμενοι.

ἤξουσ'. Ο. 1305. ἤ. ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἡ μύριοι

Α. 250. ἤ. ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας

ἤξουσι. Ε1. 219. ἤ. καὶθεῖ, ἵν' ἔχωμεν τὴν Πύλον.

Ο. 1532. ἤ. πτέρβεις δεῦρο πεῖρ διαλλαγῶν

Α. 16. ἤ. χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἔξοδος.

ἤξουσιν. Α. 644. ἤ., ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τῶν ἀριστον,

Σ. 214. ἀλλ', ὦ ποιῆτ', ἤ. ὀλίγον ὕστερον

ἤξω. Σ. 798. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤ. φέραν.

Α. 731. οὐκ εἰ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἤ. ταχέως νὴ τὴν θεὰν,

ἤπαρ. Γρ. 302, 5. οὐ χόρτον οὐδὲ σῦς, οὐδ' ἤ. κάπρου,

ἠπάτουν. Γρ. 421, 2. ἀλλὰ φράθ' ἤ., ἢ καπρίδιον νέον

ἠπείλησ'. Π. 88. ἐγὼ γὰρ ὧν μειράκιον ἤ. ὅτι

ἠπείλησε. Ἐκ. 289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες· ἤ. γὰρ

ἠπείλουν. Γρ. 20. ἔσειον, ἥτοιν χρήματ', ἤ., ἐσυκοφάντουν

ἠπείρῳ. Α. 534. μὴτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἤ. μένειν.

ἤπερ Ι. 325. δεινὰ, ἤ. μόνη προστατεῖ ῥητόρων· ἐκ κτλ.

ἤπερ. Α. 362. ἀλλ' ἤ. αὐτὸς τὴν δίκην διώρισα, κ.τ.λ.

ἤπερ Ἐκ. 1063. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλεῖν ἤ. βούλομαι.

ἠπήσασθαι. Γρ. 28. καὶ κόσκινον ἤ.

ἠπιάλουσ. Σ. 1038. τοῦ ἤ. ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,

ἠπιαλοῦσ. Γρ. 315. ἅμα δ' ἤ. πυρετοῦ πρόδρομοσ.

ἠπιαλῶν. Α. 1165. ἤ. γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,

ἤπιοι. Ε1. 934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τάλλα γ' ὄσιν ἤ.

ἤπιον. Σ. 879. ἤ. αὐτὸν,

ἠπιστάμην. Ι. 462. τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἤ.

ἠπίσταντ'. Β. 1073. οὐκ ἤ. ἀλλ' ἤ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυπαπαῖ εἰπεῖν.

ἠπίστατο. Π. 1023. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἤ.

ἠπίτραπτος. Π. 619. αὐτῇ μὲν ἡμὶν ἤ. οἴχεται.

ἤπτε. Α. 986. τὰς χάρακας ἤ. πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί,

ἤπτες. Ν. 57. οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πύτην ἤ. λύχνον;

ἤρα. Α. 146. ἤ. φαγεῖν ἀλλᾶτας ἐξ Ἀπατουρίων,

Α. 913. ὀρνιαπτέοισι πόλεμον ἤ. καὶ μάχαν;

Ἤρᾳ. Ο. 1731. Ἤ. ποτ' Ὀλυμπίᾳ

Ἡρακλέα. Ι. 481. ἐγὼ σε νὴ τὸν Ἤ. παραστορῶ.

Σ. 757. πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἤ.,

Ο. 1391. οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙ. νὴ τὸν Ἤ. σύγε.

Β. 463. καθ' Ἤ. τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;

523. ὅτῃ σε παίζων Ἤ. ἐκεκεύσασα

Ἡρακλέα. Π. 337. καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡ. πόλιν
Ἡρακλέας. Ει. 741. τοὺς θ' Ἡ. τοὺς μάντοντας, καὶ τοὺς μελιτοῦντας
Ἡρακλεῖα. Ο. 567. ἦν δ' Ἡ. θίγ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς μελιτοῦντας
Ἡρακλεῖα. Ν. 1051. ποῖ ψυχρὰ δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡ. λουτρά;
Β. 651. ὀτοῦ' Ἡ. ἀν. Διομέους γόγνεται.
Ἡρακλειδῶν. Π. 385. τῶν Ἡ. οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
Ἡρακλειοβλαβεῖν. Β. 499. καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡ.
Ἡράκλεις. Α. 94. ὁ Βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ Ἡ.·
Α. 284. Ἡ., τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντριψέτε.
807. οἷον ῥοδιαζοῦσ', ὦ πολυτίμητ' Ἡ.
1018. ὀμοι τάλας. Δι. ὦ Ἡ., τίς οὐτοσί;
Ν. 184. ὦ Ἡ., ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Σ. 420. Ἡ., καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Ει. 180. πάσην ῥητοῦ μου σπεῦδαλ'; ὦναξ Ἡ.,
Ο. 93. ὦ Ἡ., τουτί τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
277. ὄνομα τοὐτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὦναξ Ἡ.
814. Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΤ. Ἡ.·
859. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡ., τουτὶ τί ἦν;
1129. ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελκασείτην. ΠΕ. Ἡ.
1574. ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡ.;
1586. ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡ.
Λ. 296. ὦς δεινὸν, ὦναξ Ἡ.
Β. 298. ἀπολοῦμαί, ὦναξ Ἡ. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ',
503. ὦ φίλτατ' ἥκεις Ἡ.; δεῦρ' ἐπείσθι.
Εκ. 1068. οὔτ' ἂν περιεῖτες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡ.,
Π. 374. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡ., φέρε, ποῖ τις ἄν
417. ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡ.
Ἡρακλέους. Ν. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδὲν' Ἡ. βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Σ. 1030. ἀλλ' Ἡ. ὀργὴν τὴν' ἔχων τοῖσι μεγίστοισι ἐπιχειρεῖν,
Ει. 752. ἀλλ' Ἡ. ὀργὴν τὴν' ἔχων τοῖσι μεγίστοισι ἐπεχείρει,
Ἡρακλῆ. Φ. 26. ἐρᾷς τὸ θύραν τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡ.
Ἡρακλῆς. Α. 860. ἐττω Ἡ., ἑκαμὼν γα τὰν τύλαν κακῶς,
Σ. 60. οὐφ' Ἡ. τὸ δεῖπνον ἐξαπατᾶμενος,
Λ. 928. ἀλλ' ἢ τὸ πέος τοῦ Ἡ. βλεψέτω.
Β. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡ.
464. τίς οὗτος; Δι. Ἡ. ὁ καρτερός.
581. οὐκ ἂν γενοίμην Ἡ. ἀν. Δι. μηδαμῶς.
Γρ. 121. Ἡ.
Ἥραν. Ο. 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἥ. παραδίδωμι τῷ Διί,
Θ. 973. Ἡ. δὲ τὴν τελεῖων
Ἥρας. Ο. 1741. τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥ.
ἡράσθη. Β. 1022. ὁ θεασάμενος πάτ' ἀν τις ἀνὴρ ἡ. δᾶϊος εἶναι.
ἡράσθης. Ν. 1076. ἥμαρτες, ἡ. ἐμοὶ γεκοιᾶς τι, κρᾶτ' ἐλῆφθαι·
ἡραττες. Ἐκ. 977. καὶ τὴν θίγων γ' ἡ. ΝΕΑ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ἡρίθη. Ο. 799. ἡ φίλαρχος, εἰθ' ἱππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
ἠρεισμένον. Ν. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἡ.
ἠρειδε. Ἱ. 627. πετασνύμενος ἡ κατὰ τῶν ἱππέων,
ἠρειδεν. Β. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἡ. ὁρμαθοὺς ἀν
ἠρειδόμεσθ'. Ν. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἡ.· εἶθ' οὕτος ἐπαναπηδᾷ.
ἠρειδόμην. Θ. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν· εἶτ' ἡ
ἠρείσθ', Ει. 211. ὁτιῇ πολεμεῖν ἡ. ἐκείνων πολλάκις
ἠρίσαθε. Ν. 582. ἡνίχ' ἡ. στρατηγὼν, τὰς ὀρρὼς συνήγομεν
ἠρίμα. Ει. 82. ἡσυχος ἡσυχος, ἡ, κάνθων
Γρ. 135. ὑγίκει ἡ. τὴν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.
ἠρεμί. Β. 315. ἀλλ' ἡ, πτήξαντες ἀκροσάμεθα.
ἠρεσας. Ι. 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἡ. λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεταί με
ἠρεσκεν. Α. 1236. νυνὶ δ' ἄπαντ' ἡ.· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
ἠρίσκετέ. Α. 509. οὐ γὰρ 'γρὺξειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. κατ' οὐκ ἡ. γ' ἡμᾶς.
ἤρετ'. Σ. 502. ἤ. εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα,
Σ. 1316. ὁ γέρων δὲ τὸν Θούβρασταον ἤ., εἶτ' μοι,
ἤρετο. Ει. 670. ἠθὴ νυν, ἀκουσαν οἷον ἄρτι μ' ἤ.·
Ει. 679. ἔτι τὸν ἀκουσαν οἷον ἄρτι μ' ἤ.·
Λ. 64. ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάτειον ἤ.
ἤρεφε. Γρ. 54. ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤ.
ἠρτημένην. Εκ. 714. ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡ.
ἠρτήμεσθα. Ο. 1577. ἀλλ', ἀγάθ', ἡ. περὶ διαλλαγὰν
ἠρί. Ν. 311. ἡ. τ' ἐπερχομένην Βρομίᾳ χάρις,
ἠρίθμησεν. Ι. 570. ἡ., ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐδὺς ἦν ἀμυνίας·
ἠρινά. Ει. 500. ὁμοτὶν, ὕταν ἡ, μὴν φασὶν χελιδὼν
Ο. 1099. ἡ. τε βοσκόμεθα παρθένα
ἠρινοῖς. Ο. 683. αὐλὸν φθέγμασιν ἡ.,
ἠρινόν. Ο. 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάταν πύκνον ἡ. εἶτα χελιδὼν,
ἠρίσταμεν. Γρ. 428. ὑποπεπώκαμεν*. ὦνδρες, καὶ καλῶς ἡ.
ἠρίστησεν. Ο. 788. ἐκπτόμενος ἂν οὕτος ἡ. ἐλθὼν οἴκαδε,
ἠρίστησαι. Β. 376. ἡ δ' ἐξαρκούντως.
ἤρκεσεν. Εκ. 828. ὁ Διὸς Κέρκωψ καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤ.,
ἠρμοττόμην. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εὐστραις κυνδύλοις ἡ.
ἠρνούτο. Ι. 572. τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡ. μὴ πεπτωκέναι,
ἠρξαθ'. Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤ. ἡ μάχη γενέσθαι
ἤρξαμεν. Ο. 1596. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤ.
ἠρξάμεσθα. Ν. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤ. λοιδορεῖσθαι
ἤρξατ'. Ν. 1310. * ἂν παιανογνῶν ἤ. ἐξαίφνης λαβὼν κακὸν τι.
Π. 1113. εἰργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤ. ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ἤρξατο. Π 968. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς εὐτὸς ἤ. βλέπειν,
ἤρξε. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτον γ' ἤ. διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
ἤρξεν. Ει. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἤ. ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς·
ἠρόμεθ'. Α. 518. εἴτ' ἤ. ἀν' πῶς ταῦτ', ὕνερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ἤρος. Ν. 1008. ἤ. ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὑπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
Ο. 709. πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἤ., χειμῶνος, ὑπόμρας·
1478. τοῦτο τοῦ μὲν ἤ. ἀεὶ
ἤρου. Θ. 605. ἐμ' ἤτις εἶμ' ἤ.; Κλεωνύμου γυνή.
ἤρπακας. Π. 372. μὰν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤ.; ΧΡ. κακοδαιμονᾶς.
ἤρπακῶς. Ι. 428. ὅτιὴ 'πώρκειν θ' ἡ. καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
ἤρρησεν. Β. 1192. εἶθ' ὡς Πλουβοῦ ἤ. οἰδῶν τὼ πόδε·
ἠρτηφόρουν. Α. 641. ἐστὰ μὲν ἔτη γεγενῶσ' εὐθὺς ἡ.·
ἠρτημένην. Ει. 1247. ἐντεῦθεν δὲ σπαρτίοι ἡ.
ἠρχέ. Ο. 484. ἡ. τε Περσῶν πρώτον πάντων, Δορείου καὶ Μεγαβάζου.
ἤρχεθ'. Ει. 66. ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤ. ἡ χολή,
ἤρχεν. Ο. 499. ἱκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἡ. τότε κἀβασίλευε.
Εκ. 304. ὅτ' ἤ. ὁ γεννάδας,
ἤρχετε. Ει. 619. κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤ.
ἤρχομεν. Εκ. 830. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤ.,
ἠρχόμην. Θ. 174. ὧν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἤ. ποιεῖν.
ἤρχον. Ο. 481. ἐν οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤ. τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
Ο. 508. ἤ. δ' οὗτοι σφώδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἤρῳ. Ο. 1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἤ.
ἤρωες. Γρ. 42. ἤ.
ἤρων. Γρ. 283. ἀλλ' εἰς ἤ. τι παρήμαρτον.
ἠρῶναί. Ν. 315. ἀ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡ τινές εἰσιν;
ἤρως. Α. 575. ὦ Λάμαχ' ἤ., τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Α. 579. ὦ Λάμαχ' ἤ., ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
Σ. 589. ὦ Λίκε δέσποτα, γείτων ἤ.· οὐ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησα,
438. ὦ Κέκροψ ἤ. ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
821. ὦ δέσποθ' ἤ., ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἠσθ' ἰδεῖν
823. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἤ. ὧν ὅπλα.
Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Δάμαχος ἤ.·
Γρ. 283. οἱ γὰρ ἤ. ἐγγὺς εἶναι.
ἤρωσι. Ο. 881. καὶ ἤ. [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡρῴων παισί, πορφυρῆς.
ἤρωσιν. Ο. 1485. ἐνθα τοῖς ἤ. ἄνθρωπ-
ἠρώτησεν. Α. 648. ἡ. πρῶτα μὲν αὐτοῦς πότεροι τοῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
ἠρῴων. Σ. 392. κἀβουλήθης μόνος ἡ. παρὰ τὸν κλόνοντα καθῆσθαι.
Ο. 881. καὶ ἤρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡ. παισὶ, πορφυρῆς.
Α. 50. ἐξ ἡ. Λυκίνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ κ.τ.λ.
ἤς. Ο. 1672. ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἤ., καταστήσω σ' ἐγὼ κ.τ.λ.
ἦσ'. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἤ. Εὐρπιδοῦ ῥῆσίν τιν', ὡς ἐβίνει
ἦσαν. Ι. 566. ἄνδρες ἤ. τῆσδε τῆς γῆς ἀξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἤ. ἀρ' εἰ ζῶντες τὸν' ἐπὶ τῶν προτέρων.
Ει. 205. ἵν' ἤ. αὐτοὶ, τὸν Πύλεμον κατῴκισαν,
1273 Οἰδ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἤ. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
Ο. 1154. ἀπειργάσασν'; ΑΓ. Α. ὀρνιθες ἤ. τέκτονες
Α. 1226. ἤ καὶ λαρίεντες ἤ. οἱ Λακωνικοί
Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἤ. ἑτεροι σύμμαχοι;
Εκ. 434. ἀλλ' ἤ. ἤττουσ' ὁ δὲ κατείχε τῇ βοῇ
Π. 664. ἤ. δὲ τινες κάλλοι δεδμενοι τοῦ θεοῦ;
1002. † πάλαι ποτ' ἤ. ἄλκιμοι Μελήσιοι.
1075. \
ἤσας. Ι. 1303. ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἤ. ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
ἦσε. Ο. 495. κἄρτι καθεῦδον* καὶ πρὶν δεινεῖν τοὺς ἄλλους οὕτος ἀρ' ἤ.,
ἦσει. Β. 823. δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἤ.
ἤσθ'. Ι. 1337. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦ. αὐτὸς πόρος,
Σ. 231. μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦ. ἱμὰς κἀτιος·
151. ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦ. ἄρα.

ἦσθ'. Σ. 821. ὦ δίσσοθ' ἥρως, ὡς χαλεποὺς ἄρ' ἦ. ἰδεῖν
Ο. 114. ὅτι πρώτα μὲν ἦ. ἀνθρωπος, ὥσπερ νῦ, ποτέ,
280. τέρα τοιοῦτο πολὺ ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦ. ἔποψ,
1051. οἶμα κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦ. ἔτι;
Ο. 63. ἦ που νέος γ' ὢν ἦ. ἐβρώσταθ, ὦ γέρον.
Ex. 764. δεδομένωνισν ; ὡς ἀνόητος ἦ. ἄρα.
Π. 833. κομιδῇ μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦ. ἄθλιος.
ἦσθα. Ει. 587. ἦ. γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,
Ει. 595. τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦ. χεῖρα καὶ σωτηρία.
Ο. 1048. ἄληθες οὕτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦ. σύ;
Θ. 642. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦ. παῖδων ἐνοῖα.
Β. 917. οὐχ ἥττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΣΤ. ἠλίθιος γὰρ ἦ..
Ex. 245. οὐκ ἐτὸν ἄρ', ὦ μέλ', ἦ. δεινὴ καὶ σοφή·
499. πάλιν μεταπείσεις σαυτὴν αὐδὴ ἥπερ ἦ.,
Π. 869. ἢ τὸν ποιηρῶν ἦ. καὶ τοιχωρύχων ;
971. ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦ.; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ἠσθάνετό. Π. 688. τὸ γράδιον δ' ὡς ἦ. μου τὸν ψόφον.
ἠσθανόμεσθα. Λ. 510. ἀλλ' ἦ. καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἐνδον ἂν οὖσαι
ἠσθείη. Λ. 201. ταύτην μὲν ἄν τις εὐδὺς ἦ. λαβών.
ἠσθείς. Σ. 1532. ἦ. ἐπὶ τοῖσιν ἐαυτοῦ παισί, τοῖς τριόρχοις.
ἠσθίετ'. Ι. 408. ἦ. ἰτηπαιωνίσα καὶ Βακχεβακχοῦν ᾄσαι.
ἠσθην. Α. 2. ἦ. δὲ βαιά, πανὶ δ' βαιὰ τίτταια·
Α. 4. φέρ' ἰδω, τί δ' ἦ. ἄξιον χαιρῆδόνος ;
13. ἀλλ' ἕτερον ἦ., ἡνίκ' ἐπὶ μύσχῳ ποτὲ
Ι. 696. ἦ. ἀπειλαῖς, ἐγέλασα φολοκομπίαις.
Ν. 174. ἦ. γαλεώτῃ καταχέσαντι Ἰωκράτους·
1240. ἐμοὶ καταπροΐξαι. ΣΤ. θαυμασίως ἦ. θεοῖς,
Ει. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γελᾷς; ΟΙ. ἦ. χαροποῖσι πιθήκοις.
Ο. 570. ἦ. σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
880. Χίοισιν ἦ. πανταχοῦ προσκυμίσοις.
Ν. ἠσθηται. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἦ. τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἠσθιεν. Ν. 556. Φρύνιχος πάλαι πεποίηκ', ἣν τὸ κῆτος ἦ.
Ει. 643. ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἦ.
ἠσθίον. Ι. 606. ἦ. δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
Ει. 1284. εἶεν· ἐκίρσεθον τοὺ πλέρσεθον κᾶτ' ἦ.
1285. ταῦτ' ᾖδε, ταῦθ', ὡς ἦ. κεκορημένοι.
Fr. 206. τὴν μάθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἦ.
ἠσθίομεσθά. Σ. 888. τὸν δῆμον ἦ. σου
ἠσθίομην. Ι. 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον ποηροῦς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἦ.,
Σ. 176. ταῦτ' γ'. ἐγὼ γὰρ ἦ. τεχνομίνου.
Ει. 234. φέρ' αὐτὸν ἀποδρᾶν καὶ γὰρ ὥσπερ ἦ.
370. οὐκ ἦ. ἀγαθὼν τοσουτονὶ λαβών·
ἠσθοντο. Ι. 672. ἦ. τὰς ἀφύας παρ' ἡμῶν ἀξίας;
ἠσθου. Ν. 292. ἦ. φανῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου ;
Ἠσίοδος. Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἐξακίεσε τὰ νόσων καὶ χρησμοὺς, Ἠ. δὲ
ἤσμεν. Fr. 198, 4. οὐς ἦ. ὕντας ἠδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἠσπάζοντο. Π. 743. τὸν Πλοῦτον ἦ., καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Π. 752. ἐχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἦ. καὶ
ἠσπίρ. Ει. 714. ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἦ. ποτ' ἦν.
ἠστ'. Ει. 821. μικροὶ δ' ὁρὰν ἄναθεν ἦ. ἐμοιγέ τοι
ἠστην. Ι. 982. τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ.
Ο. 19. τῷ δ' οὐκ ἂρ' ἦ., οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
ἠστραπτεν. Α. 531. ἦ., ἐβρόντα, ἐγενεύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἠσυχῆ. Ν. 324. ἦ. αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὖται πάνυ πολλαί,
Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἦ.,
735. τοῦτο δ' ὑπὸ τὴν φοινικὶ' ἐποδοῦθ' ἦ.
ἠσυχίαν. Λ. 1224. καθ' ἡ. ἀπώσειν εὐοχμένοι ;
Β. 321. κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἦ. τοίνυν ἄγειν
Π. 921. ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἦ. ἔχων
Ἡσυχίας. Ο. 1321. τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡ.
ἠσυχίας. Σ. 1517. ἵν' ἐφ' ἡ. ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτοὺς.
Λ. 1289. ἦ. πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἠσυχον. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἐᾶσιθ' ἦ., μαχούμεθα.
ἠσυχος. Ν. 1244. ἀπυσπεῖσον ἀποκριμάνεσι. ΣΤ. ἔχε νυν ἦ.
Ει. 82. ἦ. ἦ., ἡρέμα, κἀάνων·
Ο. 1199. αὖτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν' ἦ.,
Θ. 925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ἔτι. μὲν' ἦ.
Ex. 152. λέγειν τὰ βέλτιστ', ἵν' ἐκαθήμην ἦ.
Π. 127. ἁ, μὴ λέγ', ὦ ποτνηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἐᾷ' ἦ.
ἠσχύνετο. Π. 981. οὐ πολλὰ· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἦ.
Π. 988. ἐίρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἦ.
ἠταιρηκότος. Ει. 11. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδοῦ ἦ.
ἤτε. Α. 41. πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦ. τοῦ καθάρματος.
ἤτε. Ex. 1086. χαλεπαὶ γ' ἂν ἦ. γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Β. τίνι;
ἠτέρα. Α. 85. ἠδὺ δὲ πυδαπᾶ 'σθ' ἡ κεᾶνις ἦ.;
Λ. 90. τίς δ' ἦ. παῖς; ΑΛ. χαὶν ἀν' τὰ τῶν σιῶν,
ἠτῆσ'. Ι. 574. τῶν πρὶν τοῦ σίτησιν ἦ. κρόμμυος Κλεαίνετον·
Π. 982. ἀλλ' ἀγρηγόρει δρεχμὰς ἀν' ἦ. εἰκοσιν
1012. ἕπειτ' ἴσως ἦ. ἀν εἰς ὑποδήματα.
ἠτῆσά. Β. 487. τῶν διιλοῖς, ὅστις σπογγιὰν ἦ. σε ;
Ex. 157. τί δ' ἐστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἦ. σε.
ἠτῆσεν. Θ. 633. σκάφιον ἔᾳνυλλ' ἦ.· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
Β. 544. χησταῖ, εἴτ' ἦ. ἀμῶ, εἴ.
ἠτινι. Ν. 960. ῥῆξον φωνὴν ἦ. χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
ἤτις. Ι. 1301. καὶ μάιν λέξα τιν' αὐτῶν, ἦ. ἦν γεραιτέρα· κ.τ.λ.
ἤτοι. Ι. 437. ὡς οὔτασ ἦ., κακίαις ἢ συκοφαντίαις πνεῖ,
ἠτοιν. Fr. 20. ἔσειον, ἦ. χρῆματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν
Fr. 48. ἦ.
ἠτιαίαν. Fr. 421. 5. ἦ. φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
ἠτιαῖον. Fr. 302. 6. οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἦ. δέλφακος.
ἤτρον. Θ. 509. τέξειν· τὸ γὰρ ἦ. τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
ἠτῶσθαι. Ι. 1230. φράζων, ὑφ' οὗ χρεὼν ἐμ' ἦ. μόνου.
ἠτῶσθε. Π. 482. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἦ., καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.
ἠτῶσθεῖς. Ν. 525. ἦ. οὐκ ἄξιοι ὧν ταυτ' οὖν ὑμὲν μέμφομαι
ἠτῶσθῆς. Ο. 70. ὥρας ἐγὼ σε δοῦλος. ΕΤ' ἦ. τινὸς
ἠτῶσθαι. Σ. 523. ἦν γὰρ ἦ. λέγων σοι, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
ἠττήμαθ'. Ν. 1103. ἦ., ὦ κινούμενοι.
ἠττημένος. Ι. 658. κἄγαγ' ὅτε δὴ 'γναν τοὺς βολίτοισ ἦ.,
ἠττητέα. Λ. 450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἑσθ' ἦ.
ἤττον. Α. 256. σοῦ μηδὲν ἦ. βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρδρος ᾖ.
Ν. 1419. ὑφαπερ ἐξαμαρτάνειν ἦ. δίκαιον αὐτοῦς.
1423. ἦ. τί δὴ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦ. τῆς φακῆς.
Ει. 1186. ἦ., οἱ θεοῖσιν οὕτοι κἀυδράσιν βιβάσπιδες.
Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρὸς μηδὲν ἦ. Σπυθάρου,
Λ. 795. κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἦ.
Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἦ. δεῖ' ἀποσφαγήσεται.
Β. 300. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔσ' ἦ. θατέρου.
917. οὐχ ἦ. ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἠλίθιοι γὰρ ἦσθα,
949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τε μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἦ..
Π. 1118. καὶ τὼν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦ. μέλει,
Fr. 337. 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦ. ἢ 'κείνος ποῶ.
ἠττόν. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἦ. γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃ,
ἤττονα. Ν. 113. } τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἦ.
883. }
Ν. 114. τούτοιν τὼν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἦ.,
1337. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἦ. ;
ἤττονας. Ν. 1042. αἰρούμενον τοὺς ἦ. λόγους ἔπειτα νικᾶν.
ἤττονες. Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἦ.
ἤττους. Ex. 434. ἀλλ' ἤσαν ἦ. ὁ δὲ κατείχε τὴν βοῦ,
ἤττω. Ν. 1445. τοῦθ' ἕτερον ἀν μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἦ.
Ν. 1452. καὶ τὼν λόγον τὼν ἦ.
ἤττων. Ν. 893. ἀπολεῖς σύ; τίς ἀν ; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἢ γ' ὤν.
Ν. 1038. ἐγὼ γὰρ ἦ. μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
1081. κἀκείνος ὡς ἦ. βραχὺς ἔστι καὶ γυναικῶν·
Σ. 549. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἦ. ἐστὶν βασιλείας.
Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦ. ἐστὶν Χαρμίνος· δῆλα δὲ τἄργα
Π. 944. ἀπειμ' γεγνώσκω γὰρ ἦ. ὧν πολὺ
ἡδυπνόμην. Fr. 514. ὦστ' ἔγωγ' ἦ.
ἡδῆν'. Σ. 582. ἐν φορβειᾷ τοῖσι διασταῖς ἔξοδον ἦ. ἀπιοῦσιν.
ἠδξανόμην. Σ. 638. ἦ. ἀκούων,
ἡδέ. Fr. 94. ὁσῶν δ' ἐξ ἄκρων διαίτηκλισον ἡ. κίγελον
ἠνὲρεισμένα. Π. 626. καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἦ.
Ἠφαίστου. Π. 661. καθισώσθη, πέλανος, Ἠ. φλογεῖ.
ἡφανίζετο. Ει. 614. οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἤδε δ' ἡ.
ἡφάνισεν. Π. 741. ἡ. αὐτὸν οἱ τ' ὄφεις ἐς τὸν κεῶν.
ἡχεῖν. Ν. 164. τὸν πρωκτὸν ἡ. ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ἤχθεσθε. Ex. 199. Κορινθίοισ ἡ., κἀκείνοί γέ σοι·
ἤχθετο. Ο. 787. εἶτα πειῶν τοῖς χοροῖσι τὼν τραγῳδῶν ἦ.,
ἤχθοντο. Ex. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἦ., τὼν δὲ ῥητόρων
ἠχώ. Ο. 216. μίλακος ἡ. πρὸς Διὸς ἕδρας,
Θ. 996. Κιθαιρώνος ἡ.,
1059. ἡ., λόγων ἀνταδὸς ἐπικοκάσπτρα,
ἤψε. Β. 505. ἑπέτταν ἄρτευν, ἡ. κατερικτὼν χύτρας
ἤψες. Fr. 507. ἐν ᾗ τὰ κρεᾶδ' ἦ. ἐζωμευμένα.
ἤψησ'. Fr. 355. πρώην ἐρανιστὰς ἐστιὼν ἦ. ἔτνος.
ἤψησα. Fr. 109, 2. ἦ. τακερᾶ.
ἤψομεν. Σ. 239. κἀθ' ἦ. τοὺ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἤψον. Fr. 548. πολφοὺς δ' οὐχ ἦ. ὁμοῦ βολβοῖς.

θ'. Α. 85. εἴτ' ἐξένιξε, παρετίθει θ' ἡμῖν ἅλοις κ.τ.λ.
θάγοντας. Α. 1256. θ., οἷω, τὸν ὑδόντα·
θαίμα. Λ. 205. εὔχρων γε θ. κάποντνῖτες καλῶς.
θαίματ'. Λ. 1084. θ. ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
θαίμάτια. Σ. 408. ἀλλὰ θ. βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
Λ. 1093. εἰ σωφρονεῖτε, θ. λήψεσθ', ὅπως
Ἐκ. 26. ἢ θ. τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαβεῖν
75. καὶ θ. τἀκδρεῖα, καθάπερ εἰπαμεν.
99. ξυστειλάμεναι θ.· τὸν πύγαυλά τε
275. καὶ θ. τἀνδρεῖα γ' ἅπερ ἐκλέψατε
θαίματίδια. Λ. 401. ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θ.
θάκον. Β. 1515. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θ.
Β. 1522. μηδέποτ' ἐς τὸν θ. τὸν ἐμὸν
θάκων. Ν. 993. καὶ τὸν θ. τοῖς πρεσβύτεροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
θαλάμακι. Β. 1074. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θ.
θαλαμιᾶς. Ει. 1232. τῆδι, διελς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θ.
θαλαμιῶν. Α. 553. τίλων ψοφοῦντων, θ. τροπουμένων,
θαλάμοις. Α. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θ. γηρασκουσῶν ἀνῶμαι.
θαλάσσης. Ι. 1088. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θ.
Ν. 567. γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θ. ἀγριον μοχλευτήν·
Ο. 250. ὦ τ' ἐπὶ ποντίου οἶδμα θ.
Β. 1309. ἀλκυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θ.
θαλασσίοιο. Σ. 1519. τοῦ θ.
θάλαττα. Α. 195. κατὰ γῆν τε καὶ θ. Δι. ὦ Διονύσια,
Ι. 431. ὁμοῦ ταράττων γῆν τε γῆν καὶ τὴν θ. εἰκῆ.
Ν. 1290. τί δῆτα; τὴν θ. ἔσθ' ὅτι πλείονα
Ει. 507. πρὸς τὴν θ. ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Ο. 118. καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θ. ἐν κύκλῳ,
145. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θ. ΕΤ. οἶμαι, μηδαμῶς
Π. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θ. ἤγομεν,
θαλάττῃ. Α. 534. μήτ' ἐν θ. μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ι. 610. μήτε γῇ μήτ' ἐν θ. διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
Σ. 23. κἀν τῇ θ. ἀφίεμεν τὴν ἀρχήν.
Π. 658. ἀνὴρ γέρων ὑγιαχρᾷ θ. λούμενος.
θαλάττι'. Ο. 1333. τὰ θ. ἐπεστα δ' ὅπως φρονίμως
θαλάττιον. Π. 396. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὸν θ. λέγεις;
θαλαττοκοπεῖς. Ι. 830. τί θ. καὶ πλατυγίζεις,
θαλεροῖς. Ι. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλον, ἀεὶ πεινῇ, θ. δακρύοισιν
Θαλῆν. Ν. 180. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θ. θαυμάζομεν;
Θαλῆς. Ο. 1009. ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν. ΠΕ. ἄνθρωπος Θ.
Θαλίαι. Ν. 309. εὐστεφανοί τε θεῶν θυσίαι θ. τε.
θαλίας. Ει. 750. καὶ θ., μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ο. 733. νεότητα, γήθωτα, χορούς, θ.,
θάλλει. Θ. 1000. εὐπετάλου ἔλικι θ.
θαλλούς. Ἐκ. 743. κόμας, τοὺς θ. καθίστη πλησίον,
θαλλοφόροι. Σ. 543. θ. καλούμεθ', ἀν-
θάλπει. Ο. 1092. ἀκτὶς τηλαυγὴς θ.·
θάλπεσι. Ο. 1096. θ. μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
θαλφθῇ. Ι. 210. ᾖδη κρατήσειν, εἰ κε μὴ θ. λόγοις.
θάμ'. Θ. 952. τοιαῦτα μέλειν θ. ἑαυτῷ.
θαμά. Ι. 990. μήτεσθαι θ. τὴν λύραν,
Ο. 234. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θ.
Π. 1166. οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θ.
Γρ. 198. 4. οὐ ῥᾴμαν ὄντας ἡδοφότας καὶ θ.
θάμβος. Ο. 781. εἶλε δέ θ. ἅπαντας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦ-
θαμίν'. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θ. ἐπαναβῶωντες
θάμνοις. Ο. 615. ἀλλ' ὑπὸ θ. καὶ πρινιδίοις
θάμνῳ. Ει. 1298. ἀσπίδι μὲν Ἄαλων τις ἀγάλλεται, ἢν παρὰ θ.
θάνατον. Α. 417. αὐτῇ δὲ θ., ἣν κακῶς λέξω, φέρει.
Ει. 371. ἀρ' οἶσθα θ. ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς δι' ὧν
Β. 1394. θ. γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
Γρ. 390. 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θ. λῆρος πολύς·
θάνατος. Ι. 84. ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θ. ἀρτέτορος.
Σ. 898. θ. μὲν οὖν κίνειε, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
Β. 1392. μόνος θεῶν γὰρ θ. οὐ δῶρων ἐρᾷ.
θανάτου. Ει. 170. ἐνδεῖσθε πάθω, τοὐμοῦ θ.
Θ. 731. ἀπόλωλ' ταχέως· τοῦ θ. δ', ὦ παιδίον,
1072. θ. τλήμων. ΕΤ. θ. τλήμων·
Ἐκ. 187. ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θ. φῄσ' ἀξίους
θανάτους. Π. 483. ἱκανοὺς νομίζει δῆτα θ. εἴκοσιν;
θανάτῳ. Ἐκ. 905. τῷ θ. μέλημα.
Θ. 592. ἀορὶ θ. ἀπέθανεν.
θανών. Α. 893. ἀλλ' ἔσφερ' αὐτὴν· μηδὲ γὰρ θ. ποτε
θάρρει. Α. 830. θ., Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἢ τὰ χοιρίδι' ἀκέδου
Ει. 725. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταδήσομαι; ΕΡ. θ., καλῶς·
Θ. 243. θ. ΜΝ. τί θαρρῶ κατακτεινοτρολημένος;
Β. 302. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θ.· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.
Ἐκ. 796. θ., καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. ΑΝ. Α. τί;
1062. ὑπὸ τοῦ δίεως. ΓΡ. Β θ., βαδιζ' ἔνδον χεσεῖ.
Π. 328. θ.· βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δόξεις μ' Ἄρη
452. θ.· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
1091. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡ. θ., μὴ φοβοῦ.
1188. θ.· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
θαρρεῖτ'. Ει. 286. ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θ., ὦ βροτοί.
Θαρρελείδου. Ο. 17. κἀπέδοτο τὸν μὲν Θ. τουτονί
θαρρῆσαι. Ἐκ. 1060. ἐλθόντα θ. πρὸς ἡμαυτὸν· εἰ δὲ μὴ,
θαρρήσας. Ι. 623. τιστε, θ. λέγ', ὡς ἀ-
Ο. 461. λέγε θ.· ὡς τᾶς σπονδᾶς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
1512. ὑπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾆτα θ. λέγε.
θαρῶ. Θ. 243. θάρρει. ΜΝ. τί θ. καταπεπτρολημένος;
θαρῶν. Ι. 15. ἀλλ' εἰπὲ θ., εἶτα κἀγὼ σου φράσω.
Ν. 141. λέγε νυν ἐμοὶ θ.· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
422. ἀμέλει θ., οὐνεια τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
427. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θ., ὡς οὐκ ἀτυχήσεις.
436. ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θ. τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.
990. πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θ. ἐμὲ τὸν κριττὸν λόγων αἱροῦ.
Σ. 388. σαυτὸν θ. κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
547. τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θ. πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Ει. 159. ἴει σαυτὸν θ. ἀπὸ γῆς,
Β. 7. θ. γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς, ΞΑ. τὸ τί;
1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν ἦῆρον. θ. τὸν κρουνὸν ἀφίει.
θάσ'. Ει. 906. θ. ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
θάσαι. Θ. 280. ὦ Θρᾶττα, θ., καομένων τῶν λαμπάδων
θάσθε. Α. 770. οὐ δεινά; τὴν σοῦδε τᾶς ἀπιστίας·
Θάσι'. Ἐκ. 1119. τούτων ἀπώτερω τὰ Θ. ἀμφορεῖδία.
Θασίαν. Α. 671. οἱ δὲ Θ. ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
Θάσιον. Α. 196. μηλοσφαγοῦσαι Θ. οἴνου σταμῖνι,
Π. 1021. εἰ Θ. ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. 301, 2. οὐ Χῖον, οὐχὶ Θ., οὐ Πεταρήθιον,
Θασίου. Γρ. 128. ὑποπεσβύτεραι γράεε Θ. μέλανος μεστὸν * *
θάσσει. Σ. 1482. τὶς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θ.;
θάσσεις. Θ. 889. τί δαὶ σὺ θ. τᾶσδε τυμβήρεις ἕδρας
θάτερα. Ν. 1108. εὖ μοι στρώσεισ αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θ.
θατέρᾳ. Α. 789. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θ.
θάτερᾳ. Ο. 1365. τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θ.,
θάτερον. Β. 295. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θ.,
θατέρου. Ο. 109. μὰν ἠλιαστά; ΕΤ. μάλλα θ. τρόπου,
Β. 300. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτ' ἔθ' ἥττον θ.
θατέρῳ. Σ. 497. ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θ.·
Ἐκ. 498. παραβλέπουσα θ.,
θάττον. Ν. 506. ἀνύσας τι δευρὶ θ.; ΣΤ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
Ν. 1253. οὐκοῦν ἀνύσας τι θ. ἀπολαυτραγεῖς
Σ. 180. βάδιζε θ. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
187. ὑφελκε θ. αὐτόν. ὦ μαρώτατοι,
824. εἰ θ ἐκαθίζου σύ, θ. ἂν δίκην
Ει. 727. ἔπεσθον ἁμ' ἐμοὶ θ., ὡς πολλοὶ πάνυ
1110. σπονδῆ. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θ.
1126. οὐκ ἀποπετήσει θ. εἰς Ἐλέμισν·
Ο. 1317. θ. φέραιν κελεύω.
1324. οὐ θ. ἐγκονήσεις;
Α. 320. ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπουστέον ἐστὶ θ.
686. ἀλλὰ χτίμεις, ὦ γυναῖκες, θ. ἐκδυάμεθα,
Ι. 1186. αὖλει οὖ θ.· ἔτι δέδοικα τὸν Σκύθην·
Β. 94. ἁ φροῦδα θ., ἢν μόνον χρῶμαι λάθῃ.
Ἐκ. 235. τὶς τῆς τεκούσης θ. ἐπιπέμψειεν ἄν;
Π. 604. ἔρρ' ἐς κύρκασα θ. ἀφ' ἡμῶν.
θαῦμα. Ο. 511. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θ.,
θαῦμά. Σ. 1139. κοὐ θ. γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Π. 99. καὶ θ. γ' οὐδὲν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
θαυμάζει. Σ. 1072. εἶτα θ. μ' ὁρῶν μέσον διεφῳκωμένον.
θαυμάζειν. Ι. 512. ἃ δὲ θ. ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,

θαυμάζειν. Ο. 1135. ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θ. ἱμέ.
Ο. 1255. τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥστε θ. ὅπως
Β. 1008. ἀπώκειναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θ. ἄνδρα ποιητήν;
Θαυμάζεις. Ο. 1164. οὔτοι, τί ποιεῖς; ἆρα θ. ὅτι
Ἐκ. 992. οὐδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θ. ὅτι
Θαυμάζετε. Ἐκ. 727. τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θ. ;
Θαυμάζομεν. Ἡ. 593. ἀλλὰ τὰ τῆς μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θ.,
Ν. 180. τί δῆτ' ἐκείνων τῶν θαλῆν θ. ;
Θαύμαζον. Ει. 1292. ἢ γὰρ ἐγὼ θ. ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
Θαυμάζω. Ι. 211. τὰ μὲν λόγῳ αἰκάλλει με· θ, δ' ὅπως
Ι. 985. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θ.
Β. 1257. θ. γὰρ ἔγωγ' ὅτῳ
Θαυμάζων. Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θ. καὶ ζητῶν δεῖδὲ εἶναι.
Θαυμάσαι. Π. 809. τὰ σκεύαρια πλήρη ἐστίν, ὥστε θ.
Θαυμάσιον. Π. 340. ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θ., ὅπως
Θαυμάσιόν. Ο. 468. οὐ θ. ἐστ', οὐδ' ἐπιξεῖν τὴν χολήν.
Θαυμασίως. Ν. 1240. ἐμοὶ καταπροΐξει. Στ. θ. ἡσθην θεοῖς,
Θαύμασον. Σ. 1215. ὀρφῶν θέασαι, κρεάδι αὐλῆς θ.'
Θαυμάσ', Ο. 1470. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θ.
Θαυμαστά. Β. 207. βατράχων κύκνων θ. Δι. κατακέλευε δή.
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θ. δείξει δὴ τάχα.
Θαυμαστοῖς. Ι. 1328. καὶ θ. καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
Θαυμαστάς. Ι. 1322. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θ. ἐξευρίσκων ἐπινοίας ;
Θαυμαστόν. Σ. 13. καὶ δῆτ' ἴναρ θ. εἶδον ἀρτίως.
Ει. 696. εὐδαιμονεῖ πάσχει δέ θ. ΕΡ. τὸ τί ;
Θ. 520. τοντὶ μέντοι θ.,
Θάψαι. Ἐκ. 1107. θ. μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς·
Θαψίνῳ. Σ. 1413. γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θ.,
Θεά. Ἐλ. 816. Μοῦσα θ. μετ' ἐμοῦ ξύμ-
Ει. 974. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θ.,
Δ. 341. ἄε, ὦ θ., μὴ ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμ,
Ἰοῦ ἰοῦ θ' ἐσοῖσε θ. Κύπρις.
Θεᾷ. Β. 446. οὐ πανηχίζουσιν θ., φέγγος ἱρὸν οἴσων.
Γρ. 23. τί δαί; κινεῖσιν λευκὸν ἑτῴω τῇ θ.
Θεαί. Ν. 265. λαμπρούς τ' Αἰθὴρ, σεμναί τε θ. Νεφέλαι βροντηστικέραυνοι,
Ν. 316. ἤκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θ. ἀνδράσιν ἀργοὺς
365. αὐταὶ γὰρ τοι μόναι εἰσὶ θ.· ἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
Ει. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θ. Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Θεᾶν. Ο. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θ.
Θ. 948. ὅταν ὀργὰ σεμνὰ θ. ἱκαὶ ὀρμὰς ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
1151. ὀργὰ σεμνὰ θ., ἵνα λαμπάσι φαίνεσιν ἀμβροτον ὄμμ'.
Θεᾶς. Θ. 1106. θ. ὁμοίαν ναῖν ὅπως ὁρμισμένην ;
Θέαμα. Ο. 1716. χαρεῖ, καλὸν θ.· θυμιαμάτων δ'
Θεάν. Β. 384. Δήμητρα θ., ἐπικοσμοῦντες ζαθέιαι μολπαῖς κελαδείτε,
Θέαν. Γρ. 710. θ.
Γρ. Μ. Δαιτ. 9, 1. ἐπιδεῖνιον βασιλεῦς θ.
Θεωρίνοος. Γρ. 199, 1. ἤκω Θ. ἀρτοπῶλιον.
Θεᾶς. Ν. 329. ταῦται μέντοι σὺ θ. οὔσας οὐκ ἠᾔδης οὐκ ἐνόμιζες ;
Ν. 1121. ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς ὑπητὸς ἀν' οὔσας θ.,
Θεᾶς. Ο. 1718. ὧδ' δὲ κατῄτε ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θ.
Β. 441. νὺν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θ., ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
Θέασαι. Α. 366. ἰδοὺ θ., τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
Ι. 997. ἰδοὺ, θ., κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Σ. 1215. ὀρφῶν θ., κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον'
Θεασάμενος. Β. 1022. δ θ. πᾶς ἀν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάϊος εἶναι.
Θεάσασθε. Β. 1342. τάδε τέρατα θ.
Θεᾶσθαι. Ι. 538. ἀν μὴ λιρεῖν, ἀλλὰ θ. λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
Σ. 578. παῖδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θ.
Θ. 234. βούλει θ. σαυτόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
Θεασώμεσθα. Ο. 664. καὶ νὺν θ. τὴν ἀηδόνα.
Θεαταί. Ν. 575. ὦ σοφώτατοι θ., δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
Σ. 1071. εἴ τις ὑμῶν, ὦ θ., τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
1527. ζωσιν οἱ θ.
Ει. 1115. ἄγε δῆ, θ., δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Ο. 753. εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θ., βούλεται
Ο. 391. εἰσὶν θ. καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
Θεατταῖς. Ν. 535. ζητοῦσ' ἠλθ' ἡμᾶς τὴν τοῦ πιτύζη θ. οὗτοι σοφοῖ.
Ν. 890. τοῖσι θ., καίπερ θρασὺς ὤν,
Σ. 54. φέρε νυν κατείπω τοῖς θ. τὸν λόγον,
1016. μέμφεσθαι γὰρ τοῖσι θ. ὁ ποιητὴς νὺν ἐπιθυμεῖ.
Ει. 732. ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θ.,
962. καὶ τοῖς θ. ῥίπτε τὼν κριθῶν. ΟΙ. ἰδού.
Ο. 446. καὶ τοῖς θ. πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί.
Ἐκ. 532. ὡς τὸ ταχύνειν χαίρτων μετέχει πλείστον παρὰ τοῖσι θ.
θεαταῖσιν. Ι. 36. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θ. φράσω;
Ι. 1210. δίχαιμ κρίνειν τοῖς θ. σοφῶς;
θεατάς. Α. 442. τοὺς μὲν θ. εἰδέναι μ' ὡς ἐπὶ ἐγὼ,
Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θ. δεξιοὺς
Β. 909. ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θ.
Ἐκ. 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ δίδαξω πιστεύω· τοὺς δὲ θ.,
θεατῆς. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θ. προσδοκῶν καθυπτο.
θεάτρον. Α. 629. οὐπω παρέξῃ πρὸς τὸ θ. λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
Ι. 233. γνωσθήσεται τὸ γὰρ θ. δεξιόν·
508. ἠνάγκαζεν λέγοντας ἐπὶ πρὸς τὸ θ. παραβῆναι,
1318. ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θ.
Ει. 735. αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θ. παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
θεατροπώλης. Γρ. 475. θ.
θεατῶν. Ι. 228. καὶ τῶν θ. ὕστις ἐστὶ δεξιός,
Ν. 1096. καὶ τῶν θ. ὑποτρεοι
Σ. 1013. τοῦτο γὰρ σκαιὼν θ.
Ει. 43. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θ. τις λέγοι
Ο. 786. αὐτὴ' ὑμῶν τῶν θ. εἴ τις ἡν ὑπόπτερος,
Β. 1118. πάντ' ἐπέξετον, θ. γ' οἴνεκ', ὡς ὄντων σοφῶν.
Ἐκ. 1141. καὶ τῶν θ. εἴ τις εὐνους τυγχάνει,
θεῖ. Ει. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θ. τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
Ο. 513. θ. μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
θεία. Ο. 222. θ. μακάρων ὁλολυγή.
θεῖα. Ν. 250. βούλει τὰ θ. πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
Ο. 961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θ. μὴ φαύλως φέρε·
Π. 497. πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δῆπου τά τε θ. σέβοντας.
Θείβαθεν. Α. 862. ἱμᾶς δ', ὅσοι θ. αὐληταὶ πάρα,
Θείβαθι. Α. 868. Θ. γὰρ φνσᾶντες ἐξέπισθέ μου
θείης. Ει. 1036. οὐδέποτ' ἂν θ. λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
θείκελοι. Α. 1252. πρόκρουσ θ.
θείμεσθα. Α. 307. οὔκουν ἄν, εἰ τοῦ μὲν ξύλου θ. πρῶτον αὐτοῦ,
θείμην. Ο. 815. Σπάρτην γὰρ ἂν θ. ἐγὼ τῆμῇ πόλει;
θεὶν. Σ. 1360. δῖε δὲ κἀυτὸς· ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θ.
Π. 259. σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θ., πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
θείνειν. Ν. 1424. θ. νόμον τοῖς νεόλυτοι, τοὺς πατέρας ἀντιτείνειν·
θεῖναί. Σ. 386. ἀτελέστατ εἰ καταπλαύσαντες θ. μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
θεῖον. Ι. 147. ὥσπερ κατὰ θ. εἰς ἀγορὰν. ΔΙΠ. ὦ μακάριε
Ο. 965. τηνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θ. ἐνεπδιεζέ με.
Β. 1340. ὡς ἂν θ. ὄνειρον ἀποκλύσω.
θεῖος. Ν. 124. ἀλλ' οὐ περιφέεται μ' ὁ θ. Μεγακλέης
Ο. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θ., ὦ πονηρὲ σύ.
Β. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' θ."Ομηρος
θείου. Ο. 211. οὐς διὰ θ. στόματος ὀρηνεῖ,
θεῖς. Α. 365. θ. θεῖρο τοῦπίξηνον ἐγκείρε λέγων.
Ν. 1136. θ. μοι πρυτανεῖ· ἀπολεῖν μέ φησι καὶ ζῶ.
1421. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θ. τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
θεῖς. Α. 564. οὔτοσ οὐ ποῖ θ., οὐ μενεῖς; ὡς εἰ δενεῖς
Σ. 854. οὔτοσ οὐ ποῖ θ.; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. Φι. μηδαμῶς.
Α. 728. αὐτῇ σὺ ποῖ θ.; ΓΤ. Α. οἴσαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
Θ. 224. οὔτοσ οὐ ποῖ θ.; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
1223. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θ.; οὐ πάλαι
Ἐκ. 703. τοιᾶδ' ἐροῦσιν· ποῖ θ. οὗτος;
θεῖσα. Ἐκ. 122. ἐγὼ δὲ θ. τοὺς στεφάνους περιδῆσομαι
θείσαι. Α. 192. θ. μέλαιναν κύλικα μεγάλαν ὑπτίαν,
θεῖτε. Σ. 409. θ. καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέων ταῦτ' ἀγγέλλετε,
Λ. 550. χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νὺν οὔρια θ.
θίλει, Θ. 412. γαμεῖν θ. γυναῖκα διὰ τοῦτος τοδί·
Β. 1468. αἰρήσομαι γὰρ ὕπτερ ἡ ψυχὴ θ.
θίλεις. Α. 198. κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θ.
Α. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπνιῆ θ. πεπλώματα
Ο. 929. τεῷ κεφαλῇ θ.
Α. 1216. παραχωρεῖν οὐ θ. ;
θέλῃ. Ν. 801. ἀτὰρ μέτειμ' γ' αὐτοῦ· ἢν δὲ μὴ θ.,
Σ. 493. ἢν μὲν ὠφῇταί τις ὀρῶν, μεμφεῖδας δὲ μὴ θ.,
Ει. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θ. χῇ τύχῃ κατορθοῖ,
1187. ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θ.
Ἐκ. 1017. τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θ.
Π. 347. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θ.
1188. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θ.
θελήσω. Α. 318. ὑπὲρ ἐπιξήνου θ. τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
θίλοι. Β. 533. ἐμοὶ δεῖθεῖσ ἂν, εἰ θεὸς θ.
θίλοντος. Α. 355. ἐμοὶ θ. ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
θίλω. Ι. 713. ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θ.
Σ. 521. πάνυ γε· καὶ τοὐτοισὶ γ' ἐπτρέψαι θ. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
Λ. 473. ἐπεὶ θ. 'γὼ σωφρόνων ὥσπερ κόρη καθῆσθαι.
Θ. 908. 'Ἑλληνίς ἀλλὰ τὸ σὸν θ. μαθεῖν.
Β. 1442. ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θ. φράζειν. Δι, λέγε.
θέλων. Ο. 407. καλεῖς δὲ τοὺς κλύειν θ. ;

θέλωσι, Π. 405. ἀλλ' ἢν θεοὶ θ., νῦν ἀρίξεται.
θεμελίους. Ο. 1137. γέρανοι, θ. καταπεσοῦσαι λίθους.
θέμενος. Ο. 631. ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θ.
θέμιν. Ο. 923. καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θ.;
θέμις. Ν. 140. ἀλλ' οὐ θ. πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Ν. 295. κεἰ θ. ἐστὶν, νυνί γ' ἥδη, κεἰ μὴ θ. ἐστὶ, χρεσέω.
Ει. 1018. σφᾶς τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θ. Ο. τεὴ τί δῆ;
Β. 857. ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θ.
Θεμιστοκλεῖ. Ι. 813. ὦ πόλις Ἄργους, κλεινὸ' οἷα λέγει. σὺ Θ. ἀντιφερίζεις;
Ι. 818. διατειχίζων καὶ χρημαβδῶν, ὁ Θ. ἀντιφερίζων.
Θεμιστοκλέους. Ι. 84. ὁ Θ. γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Ι. 812. νὴ τὴν Δήμητρα Θ. πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἦδη;
Θεμιστοκλῆς. Ι. 884. τοιουτονὶ Θ. οὐπάποτ' ἐπενόησεν.
θεμιτόν. Θ. 1150. οὐ δὴ ἀνδρᾶσιν οὐ θ. εἰσορᾶν
θένε. Ο. 54. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θ. τὴν πέτραν.
θενεῖς. Α. 564. οὗτος οὐ τοῦ θεῖν, οὐ μενεῖς; ὡς εἶ θ.
θέντες. Ν. 1181. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θ· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
Α. 267. ὅπως ἂν αὐτοὺς ἐν κύκλῳ θ. τὰ πρέμνα ταυτί,
θένω. Α. 821. τὴν γνάθον βούλει θ.;
θενών. Ι. 640. κἀγὼ προσέευσα· κἄτα τῷ πρωκτῷ θ.
Σ. 1384. ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θ.
Α. 364. εἰ μὴ σιωπήσει, θ. ἐκκοικεῖν τὸ γῆρας.
Β. 855. θ. ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὴν Τήλεφον·
θενῶν. Ο. 1613. προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θ.
Θεογένει. Ο. 1295. κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θ.,
Θεογένης. Σ. 1183. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θ. ἔφη
Ο. 1127. καὶ Θ. ἐναντίω δὺ' ἅρματε,
Fr. 486. b. Θ.
Θεογένους. Ει. 928. ἵνα μὴ γένηται Θ. ὑφνία.
Ο. 822. ἵνα καὶ τὰ Θ. τὰ πολλὰ χρήματα
Α. 63. γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΛ. ἡ γοῦν Θ.
Θέογνι. Α. 11. ὁ δ' ἀνείπεν εἴσαγ', ὦ Θ., τὸν χορόν.
Θέογνις. Α. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θ. ἠγωνίζετο.
Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θ. ψυχρὸς ὧν ψυχρῶς ποιεῖ.
θεόθεν. Ει. 944. σοβαρὰ θ. κατέχει
θεοί. Α. 51. ἀθάνατοί εἰμ' ἐφ' ὑμῖν δ' ἐπέτρεψαν οἱ θ.
Α. 223. ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θ., τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
759. πᾶν· ἀμὰ πολιτήματος, ὅπερ τοῖ θ.
1058. φέρε δή, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θ.,
Ι. 3. αὐτοῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θ.
194. ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θ.
1309. οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θ.,
Ν. 247. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρώτον γὰρ Θ.
Σ. 1001. ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θ., ξύγγνωτέ μοι·
Ει. 203. ἐξφώνασαν δ' οἱ θ. τίνος οὕνεκα;
Ο. 95. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δώδεκα θ.
191. ἢν μὴ φίρωσι φέρωσιν ἡμῖν οἱ θ.
481. ὡς οὐχὶ θ. τοὺνιν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιὸν,
573. πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θ. πάνυ πολλοί.
824. τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θ. τοὺς Γιγγενεῖς
1226. εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θ.
1235. θ. γὰρ ἡμεῖς; ΙΡ. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θεός;
1236. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θ.,
1509. ἄναθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θ.
1520. ἄνευ ὑψηλῶν· εἰ δὲ βάρβαροι θ.
1525. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θ. πάντες
1571. εἰ τοιοῦτοί γ' ἐγκειρεῖσθαιν οἱ θ.;
1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θ. κελεύομεν
1606. ἄληθες; οὐ γὰρ μείζω ὑμεῖς ὁ θ.
1620. μανεοὶ θ., καὶ μᾶσοδιῶν μισηταί,
Α. 777. σαφὴς γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ὦ πάντες θ.,
Θ. 905. ὦ θ., τὼ ὀψὼ εἰσορᾶν; τίς εἶ, γύναι;
1009. ἔα· θ., Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
1057. δς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θ.
1093. ὦ θ., τὶν' ἐν γῇ βαρβάρων ἀφίγμεθα
Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. προσδοῦ. ΞΑ. τοῦ 'στιν; ὦ χρυσοῦ θ.,
Εκ. 476. καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θ.
779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δί'. καὶ γὰρ οἱ θ.
947. εἰθ', ὦ θ., λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
1122. ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θ.
Π. 81. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θ. καὶ δαίμονες
405. ἀλλ' ἢν θ. θέλωσι, νῦν ἀρίξεται.
438. ἀναξ Ἄπολλον καὶ θ., ποῖ τὸ φύγῃ;
734. ὑπερβαινεῖ τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θ.
854. Ἄπολλον ἀπορῶπιαε καὶ θ. φίλοι,
898. ταῦτ' οὖν ἀναχρὴ ἔστιν, ὦ Ζεῦ καὶ θ.,
1050. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θ. πρεσβυτικοί,
θεοῖς. Ι. 577. πρὸὶκα γεγναῖοι ἀμύνειν καὶ θ. ἐγχωρίοις.
Ν. 127. ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θ. διδάξομαι
θεοῖς. Ν. 305. οὐρανίοις τε θ. βωρήματα,
Ν. 573. γῆς πέδον, μέγας ἐν θ.
904. παρὰ τοῖσι θ.
1240. ἐμοὶ καταπροΐξει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θ.,
Σ. 862. ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θ.
1085. ἀλλ' ὅμως ἀπουσάμεσθα ξὺν θ. πρὸς ἑσπέρᾳ.
1372. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θ. δῆτ' κἀκεῖ.
Ει. 136. ὅπως ἐράνου τοῖς θ. τραγικώτερος.
404. ὁ τοῖς θ. ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
432. ἔργῳ φαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θ.
Ο. 190. οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἀνθρωποι θ.,
563. κἄπειτα θ. ὕστερον αὖθις προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
810. θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θ.
848. ἐγὼ δ' ὕπα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θ.,
862. ἱερεῦ, σὺν ἔργον, θὺε τοῖς καινοῖς θ.
903. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς Πτερίνοις θ.
1034. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θ.
1231. φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θ.
1233. κινᾶν τ' ἀγυιὰς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποίους θ.;
1234. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θ.
1528. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θ. τοῖς βαρβάροις
1592. ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θ. ὄντες φίλοι
1733. ἄρχοντα θ. μέγαν
Α. 283. τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδη θ. τε πᾶσιν ἐχθρὰς
371. τί δ', ὦ θ. ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀρίκου;
622. τὰς θ. ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρουσιν δόλῳ
635. τῇ θ. ἐχθρᾶς πατάξαι τῇδε γραῦς τὴν γνάθον.
Θ. 334. καὶ παῖσι Δηλιάσι, τοῖς τ' ἄλλοις θ.,
Β. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θ.;
889. ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θ.
891. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θ.
1199. τὸ βῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θ.
Εκ. 171. τοιοῦ λαβοῦσα· τοῖς θ. μὲν εὔχομαι
Π. 1116. ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θ. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε
Fr. 723. σὺ δ' ὁμέστιος θ. πόθεν;
θεοῖσι. Ο. 1057. θύσουσ' εἶσω τοῖς θ. τὸν τράγον.
Ο. 1266. τῇδε βροτὸν θ. πέμπειν κἀπνόν.
Θ. 331. εὐγενεῖς τοῖς θ. τοῖς δαιμονίοις
θεοῖσιν. Α. 934. κἄλλοι θ. ἐχθρόν.
Ι. 34. ὅτιὴ θ. ἐχθρὸς εἶμ'. οὐκ εἰκότως;
Ν. 581. εἶτα τὸν θ. ἐχθρὸν βυρσοδεῖψαν Παφλαγόνα
Σ. 388. σαυτὸν βαρβᾶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θ.
Ει. 854. παρὰ τοῖς θ. ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
1075. οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θ.,
1088. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θ.;
1186. ἀλλ' οὖπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θ.·
1172. μᾶλλον ἢ θ. ἐχθρὸν τοξίαρχον προσβλέπων,
1180. ἥττον, οἱ θ. αὐτοὶ κἀδρᾶσιν βιβάσσιβδε.
1320. κἀπευξαμένους τοῖσι θ.
Ο. 556. ἱερὸν πόλεμον πραυδὲν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θ. ἀπειπεῖν
564. τοῖσι θ. τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
603. πῶς δ' ὀνίειαν δώσουσ' αὐτοῖ, οὖσαν παρὰ τοῖσι θ.;
854. σεμνὰ προσείναι θ.·
1517. θ., οὐδὲ κνῖσα μηρῶν ἅπο
Α. 397. ὁ ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χολοζύγης.
1277. ὀρχησάμενοι θ. εὐλαβήμεθα
Β. 529. καὶ τοῖς θ. ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
936. σὺ δ', ὦ θ. ἐχθρέ, τοῖ ἄτ' ἐστὶν ἄτ' ἐποίεις;
θέοιτ'. Ι. 1161. ἅπιτον. ΚΑ. ἴδοῦ. ΔΗΜ. θ. ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
θέομεν. Εκ. 109. νῦν μὲν γὰρ οὔτε θ. οὔτ' ἐλαύνομεν.
θεομιστήρ. Ο. 1548. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θ. ἔφυς.
θεόν. Ι. 1338. οὐδ' οἶ ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θ.
Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὐν νομεῖς ἢδη θ. οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
1474. ὅτε καὶ σὲ χντρεοῦν ὕντα θ. ἠγησάμην.
Σ. 261. ὕδωρ ἀναγκαῖον ἔχει τὸν θ. ποιησαι.
571. ὡσπερ θ. ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·
Ει. 315. ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θ. μὴ ᾠελκύσαι.
581. τὴν θ. προσείπατε.
637. τὴνδε μὲν δικροῖς ἐόθουν τὴν θ. κεκράγμασιν,
726. τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θ. ΤΡ. δεῦρ', ὦ κόραι,
1141. τὸν θ. δ' ἐπεμακάζειν, καὶ τιν' ἐπεῖν' γείτονα,
Ο. 520. ἄμυν τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θ., ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
586. ἢν δ' ἰγνῶνται σὲ θ., σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Β. 395. νὺν καὶ τὸν ἀφαῖον θ. παρακαλεῖτε δεῦρο
400. πρὸς τῆν θ. καὶ δεῖξον ὡς
479. οὕτος τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα· κἄλει θ.
639. τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θ.

θεόν. Π. 32. ἐπερησόμενος οὖν οἰκόμην ὡς τὸν θ.,
Π. 392. ἔχου. ΒΛ. σὺ Πλούτων; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θ.
446. ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θ.
620. ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θ.
653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀμφικόμεθα πρὸς τὸν θ.
684. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θ.;
705. λέγεις ἀγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θ.
745. ἐγὼ δ' ἐπηνοῦν τὸν θ. πάνυ σφόδρα,
823. ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θ.
827. μάλιστ'. ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δέεις; ΔΙ. πρὸς τὸν θ.
830. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θ.
842. τὸ πριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θ.,
844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θ.
858. διὰ τὸν θ. τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
946. καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θ.
958. νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θ.
1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς γύτρας, αἷς τὸν θ.

Θεονόη. Θ. 897. αὕτη Θ. Πρωτέων. ΓΥ. Η. μὰ τὸν θεὸν,

Θέοντες. Ι. 856. νύκτωρ καταστάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θ.

Θεοπλάστας. Fr. 617. θεοποιοὺς καὶ θ.,

Θεοποιούς. Fr. 617. θ. καὶ Θεοπλάστας.

Θεός. Α. 510. καὐτοὶ ὁ Ποσειδῶν, οὗπὶ Ταινάρῳ θ.,
Ι. 200. κοιλοπλάγιαν δὲ θ. μέγα κύδος ὀπᾶζει,
229. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θ. ξυλλήψεται.
903. ἢ γὰρ θ. μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.
1042. ἐφραζεν ὁ θ. σοι σαφῶς σὰς ἐκεῖν' ἐμέ·
1048. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐφραζεν ὁ θ.; ΑΛ. τουτονὶ
1173. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θ. σ' ἐπισκοπεῖ,
1185. ἐς τὰς τρήρεις ἐντρόνειαν ἡ θ.·
Ν. 85. οὗτος γὰρ ὁ θ. αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θ. ἐστιν;
601. ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θ.,
Σ. 158. οὐ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; Φι. ὁ γὰρ θ.
Ει. 501. μισεῖ γὰρ ἡμᾶς ἡ θ. μεμηνμένον·
939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θ. θέλῃ χῇ τύχῃ κατορθοῖ,
1187. ὧν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἡν θ. θέλῃ.
Ο. 573. πέτεται θ. ὧν πτέρυγάς τε φορεῖ, κάλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θ.
830. ὅπου θ., γυνὴ γεγονῦία, παυσπλίαν
836. ὡς δ' ὁ θ. ἐπιτῆδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
1235. θεοὶ γὰρ ἡμεῖς; Ιρ. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θ.;
Α. 1142. ὑμῖν ἐπέκειτο, ὡς σείων ἁμᾶ.
Θ. 665. θ. ἀποτίσεται.
Β. 504. ἢ γὰρ θ. σ' ὡς ἐνὶθεὸ' ἥκοντ', εὐθέως
533. ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θ. θέλοι.
634. εἴπερ θ. γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
635. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θ.,
669. ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θ. ἀλλ' εἰσιτον·
Π. 40. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θ. εἶπέ μοι τοδί·
347. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θ. θέλῃ·
421. οὔτε θ. οὔτε ἄνθρωπος ὧσ' ἀπολλάτων.
452. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θ. οὔτοσι εἶδ' ὅτι
696. ὁ δὲ θ. ὑμῖν οὐ προσήκειν· Κλ. οὐδέπω.
732. καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἴθ' ὁ θ. ἐπόπτισεν.
740. τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θ. δ' εὐθέως
878. ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θ. οὗτος, εἰ
968. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θ. οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
1025. ταῦτ' οὖν ὁ θ., ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
1188. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θ. θέλῃ.
Fr. 332. μεγάλη θ.·

Θεοσεβής. Ο. 897. χέρνιβι θ.

Θεοσεβῆς. Π. 28. ἐγὼ θ. καὶ δίκαιος ὧν ἀνὴρ

Θεοσέπτυον. Ν. 292. ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θ.;

Θεοσεχθρία. Σ. 418. ὦ πόλις καὶ Θεάρου θ.,

Θεοῦ. Ι. 152. ἴθι δή, κἀθεὲ' αὐτοῦ τοὐλεὼν, καὶ τοῦ θ.
Ι. 446. μι γεγονέναι τῶν τῆς θ.
1169. ὑπὸ τῆς θ. τῇ χειρὶ τηλεφαντίνῃ.
1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θ., τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
1233. εἰ τε ξυνοίσει τοῖς θ. τοῖ θεσφάτοις.
1248. οἴμοι πέπρακται τοῦ θ. τὸ θέσφατον.
Ν. 1062. καίτοι σὺ θοῦτ' ἐν θ. πῶς μείζον ἂν δύναιο;
Σ. 1147. φιάλην ἐκηπτῶσιν πλέγμα τοῦ θ.·
Ει. 1143. ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θ. δῶρον τοῦ καλοῦ.
1158. τοῦ θ. τἀρώματα.
Ο. 1183. αἰθὴρ δοκεῖται τοῦ θ. ζητουμένου·
Α. 241. αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θ.
Β. 593. τοῦ θ. μεμηνμένον,
840. ἄληθες, ὦ ναὶ τῆς ἀρουραίας θ.;

Θεοῦ. Π. 45. εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θ.
Π. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θ.
327. ἔσεισθε καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ θ.
358. παρὰ τοῦ θ., κἀπεισ' ἴσως σοι μεταμέλει.
664. ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θ.;
669. ἡμῖν παρηγγειλεν καθεύδειν τοῦ θ.
960. ἀρίγμαθ' ὥστε τοῦ νέου τοῦτον θ.,
1193. τὸν ὑπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θ.

Θεούς. Α. 766. ἢ λῆς ἀκούσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θ.
Ι. 32. ποῖον βρέτα * *; ἐτεὸν γρῆς γὰρ θ.;
156. ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θ.
185. μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θ.,
195. πῶς δῆτα φῂσ' ὁ χρησμός; ΔΙ. εὖ νὴ τοὺς θ.
235. οὗ τοι μὰ τοὺς θεοὺς δῶδεκα θ. χαιρήσετον.
424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θ. ἀπώμνυν·
Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θ. ὑπερβρονεῖς,
246. πράττῃ μ' ὁμόμαι σοι κατοῦθ' ἡκειν τοὺς θ.
247. ποίους θ. ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
588. τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θ.
617. ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θ. ἐκάστοτε
781. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νὴ τοὺς θ. ἔγωγ', ἐπεὶ
1098. πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θ.,
1227. καὶ νὴ Δί' ἀπόδωσειν γ' ἐνώμυνε τοὺς θ.
1232. καὶ ταῦτ' ἠθελησεῖς ἀπομόσαι μοι τοὺς θ.;
1233. ποίους θ.;
1239. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θ.
1272. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θ.
1461. ὅπου ἂν εἴδῃ τοὺς θ. δεδοικένει.
1477. ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θ. διὰ Σακράτη.
1506. τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θ. ὑβρίζετ'ν,
1509. μάλιστα δ' εἴδῶς τοὺς θ. ὡς ἡδίοσιν.
Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θ.
Ει. 128. ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θ., ὦ παππία;
130. μόνος πετεινῶν ἐς θ. ἀφιγμένος.
132. ἅπαν κάκοσμον ζῷον ἠλθεν ἐς θ.
Ο. 150. ἐλθόνθ'; ΕΓ. ὅτιὴ νὴ τοὺς θ., ὃς οὐκ ἴδῶν
186. τοὺς δ' αὖ θ. ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ,
571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θ. ἀνθρωποι κοὐχὶ κολοιοὺς,
578. τούτους δὲ θ. τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
634. ἐπὶ θ. ἴῃς,
636. πολὺν χρόνον θ. ἔτι
843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θ. ἄνω,
1026. μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θ.
1166. νὴ τοὺς θ. ἔγωγε καὶ γὰρ ἀξιοῦ
1190. πρὸς ἐμὲ καὶ θ. ἀλλὰ φυλάττε πᾶς
1219. ποῖα γὰρ ἄλλη χρὴ τέτεσθαι τοὺς θ.;
1262. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θ.
1547. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θ., ὡς σῶσθα σύ.
1576. ὅστις ποτ' ἐσθ' ὁ τοὺς θ. ἀποτείσεσε.
Θ. 72. νὴ τοὺς θ. ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
274. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θ.
350. ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἀλλαισιν ὑμῖν τοὺς θ.
369. ἡμῖν θ. παραστατεῖν,
451. τοὺς ἄνδρας ἀνατπέτεικεν οὐκ εἶναι θ.·
672. φήσει δ' εἶναι τε θ. φανερῶς,
Β. 152. νὴ τοὺς θ. ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεῖ
930. ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θ., ἐγὼ γοῦν
980. νὴ τοὺς θ., νὴν γοῦν Ἀθη-
Π. 74. νὴ τοὺς θ. ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
234. ἀλλ' ἀχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θ.
287. νὴ τοὺς θ., Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβῃτε.
343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψει ἐρῶ νὴ τοὺς θ.
380. καὶ μὴν φίλοις γ' ἂν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θ.
394. οὐκ ἐς κόρασας; Πλούτοσ παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θ.
412. κράτιστόν ἐστι. ΒΛ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θ.
685. νὴ τοὺς θ. ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
1148. ἔπειτ' ἀπολεῖτε τοὺς θ. ἐνθάδε μενεῖς;
Fr. 476. 13. τούτοισ δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θ. σέβουσιν.

Θέουσιν. Ει. 839. οἱ καθμενοι θ.; ΤΡ. ἀπὸ δείπνου τινὲς

Θεοφιλοῦς. Β. 443. παίζοντες οἴς μετουσία θ. ἐορτῆς.

Θεράπευε. Fr. 202. θ. καὶ χόρταζε τὼν μονῳδῶν.

Θεραπεύειν. Ι. 59. ἄλλον θ., ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων

Θεραπεύετε. Σ. 1054. στέργετε μάλλον καὶ θ.,

Θεραπεύου. Ι. 799. ἦν ἀναγκάσῃ· πάντοσ δ' αὐτὸν θρέψω·γὼ καὶ θ.,
Ι. 1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θ. καλῶς,

Θεράποντ'. Ο. 721. ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θ. ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.

Θεράποντα. Π. 5. μετέχειν ἀνάγκη τῶν θ. τῶν κακῶν.

Θεράποντας. Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πύθεν οὗτ' ἔξεισ θ.;

θεράποντας. Π. 1105. ἔπειτα τοὺς θ., εἶτα τὴν κύνα ;

θεράποντες. Ο. 913. Μουσεῶν θ. ὀτρηροί,

Π. 518. οἱ θ. μοχθήσουσιν. ΠΕ. τί οὖν οὖν ἔξεις θεράποντας;

816. στατῆρσι δ' οἱ θ. ἀρτιάζουσιν

θεράπων. Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦξ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θ. ἱέρακα·

Ο. 909. Μουσεῶν θ. ὀτρηρὸς,

Θ. 37. θ. τὶ αὐτοῦ, τῦφ' ἔχων καὶ μυρρίνας.

Π. 2. ἦν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θ. λέξοι τύχῃ,

θέρει. Ο. 725. αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θ.,

θερίδδεν. Α. 947. μέλλω γέ τοι θ.

θερίζουσίν. Ο. 1697. οἱ θ. τε καὶ σπεί-

θερίσασθαι. Π. 515. ἢ γῆν ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν ἀηοῦς θ.,

θερίστριαν. Fr. 618. θ. καὶ φρυγανίστριαν

θερμά. Ι. 354. θύννεια θ. καταφαγὼν, κοὐ' ἐπιπιὼν ἀκράτου

Ν. 1045. καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θ. λουτρά;

θέρμαν'. Ει. 843. καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θ. ὕδωρ

θερμαίνεται. Fr. 316. τὸ χαλκίον θ.

θερμαίνετε. Α. 1175. ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίδιῳ θ.·

θέρμετε. Β. 1339. κἀπισὶ τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θ. δ' ὕδωρ,

θερμή. Ο. 1091. οὐδ' αὖ θ. πνίγουσ ἡμᾶς

θερμὴν. Σ. 331. εἰς δξάλμην ἔμβαλε θ.·

Β. 119. καὶ μήτε θ. μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.

θερμήνῃς. Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θ. κότῳ.

θερμόβουλον. Α. 119. ὦ θ. πρακτὼν ἐξυρημένε.

θερμὸν. Α. 603. πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θ. ἀπομορξάμενον ἀνδρικὼν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,

Σ. 1151. ὦτ θ. ἢ μαρὰ τί μου κατήρυγες.

Ο. 536. κἄπειτα κατεσκέδασαν θ.

Α. 382. οἴμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ. μῶν θ. ἦν ;

383. ποῖ θ.; οὐ παύσει; τί δρᾷς;

Π. 415. ὦ θ. ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον

Fr. 423. τὸ δ' ἔτνον ἐν ταῖς κυλίξναις τουτὶ θ. καὶ τοῦτο παφλάζον.

θερμός. Σ. 918. θ. γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.

Ει. 1069. ὤφελεν, ὦλαξῶν, οὐτασαὶ θ. ὁ πλεύμων.

Fr. 332. πᾶν κρατιστὴν δαίμον', ἢν νῦν θ. ἐσθ' ὁ βωμός.

θερμότατοι. Θ. 735. ὦ θ. γυναῖκες, ὦ ποτίστατοι,

θερμότερα. Ι. 382. ἢν ἄρα πυρὸς γ' ἕτερα θ., καὶ λόγων ἐν πόλει

θερμοὺς. Fr. 178, 1. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Β. θ. τέκνον.

θερμῷ. Ν. 1044. ὅστις σε θ. φησι λοῦσθαι πρώτον οὐκ ἐάσειν.

Ἐκ. 216. βάπτουσι θ. κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον

θερμῶν. Π. 1130. σπλάγχνων τε θ. ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

θέρος. Ι. 392. κἀτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλοτριον ἀμῶν θ.

θέρου. Π. 953. ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θ.

θέρους. Ει. 1134. δαιδότατα τοῦ θ.

Ει. 1171. τηνικαῦτα τοῦ θ.

Fr. 76, 1. κάμοντα δ' αὐτὸν τοῦ θ. ἰδὼν ποτε

θές. Α. 185. θ. ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,

θέσεις. Ν. 1191. ἴν' αἱ θ. γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.

θέσθαι. Ο. 810. θ. τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς

Α. 318. τοὺ νῦν παρεστῶτος θράσους θ. τροπαῖον ἡμᾶς.

θεσμοθέτης. Σ. 775. οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θ. τῇ κιγκλίδι.

Σ. 935. ὁ θ. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

Ἐκ. 220. ὁ θ., ὃς ἐν

θεσμοὺς. Ο. 331. παρέβη μὲν θ. ἀρχαίους,

Θεσμοφόρ'. Ἐκ. 223. τὰ Θ. ἀγουσὰν ἄστερ καὶ πρὸ τοῦ·

Θεσμοφορίοις. Ο. 1519. ἀλλ' ὥσπερεὶ Θ. νηστεύομεν

Θ. 182. τοῖ Θ., ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

Θεσμοφόριον. Θ. 880. ληροῦντι λῆρον; Θ. τουτογί.

Θεσμοφορίῳ. Θ. 278. σημεῖον ἐν τῷ Θ. φαίνεται.

Θεσμοφορίων. Θ. 80. ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θ. ἡ μέση.

Θ. 375. τῶν Θ., ἢ μᾶλισθ' ἡμῖν σχολή,

Θεσμοφόρων. Θ. 83. Μέλλουσι περὶ μου τήμερον

Θ. 89. ἐν Θ. ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δράσουσ'; εἰπέ μοι.

295. εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. εὐχεσθε ταῦν Θ.

Ἐκ. 443. ἐκ Θ. ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρων.

Θεσμοφόρω. Θ. 282. ἀλλ', ὦ περικαλλὴ Θ., δέξασθέ μ

Θ. 1156. Θ. πολυποτνία.

1230. τὸ Θ. δ' ἡμῖν ἀγαθὴν

θεσπέσιος. Ο. 1095. ἠνίκ' ἂν ὁ θ. ὀξὺ μέλος ἀχέτας

θέσπιε. Ο. 977. κἂν μὲν, θ. κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὃς ἐπιτέλλω.

Θέσπις. Σ. 1479. τάρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θ. ἠγωνίζετο·

θεσπιῳδεῖ. Π. 9. ὃς θ. τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,

θεσφάτοις. Ι. 1233. εἰ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖ Θ.

θέσφατον. Ι. 1248. οἷμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ Θ.

Ει. 1073. οὕπω Θ. ἦν Εἰρήνη δέσμ' ἀναλῦσαι,

Θέτιν. Ν. 1067. καὶ τὴν Θ. γ' ἔτημε διὰ τὸ σαφρονεῖν δ Πηλεύς.

Θετταλῆν. Ν. 749. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πράμενος Θ.,

Θετταλίας. Π. 521. ἔμπορος ἥκων ἐκ Θ. παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.

Θετταλικά. Fr. 413, 2. τὰ Θ. μὲν πολὺ κατανικώτερα.

Θετταλοὺς. Σ. 1247. μοι μετὰ Θ.

Σ. 1274. Θ., αὐτοὺς πενέστης ὧν ἐλάττων οὐδενός.

Α. 1152. πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θ. ἀπώλεσαν.

Fr. 413, 1. τί πρὸς τὰ Ἀυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θ.;

θεύσει. Ι. 485. θ. γὰρ ἕξει τὸ βουλευτήριον,

θεύσονται. Ο. 205. ἐὰππερ ἐπακούσασι, θ. δρόμῳ.

θεώ. Σ. 1396. οὔ τοι μὰ τὼ θ. καταπροΐξει Μυρτίας

Α. 51. προκατιὼν ἄρα νὴ τὼ θ. 'γὼ βάψομαι.

112. μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥ. νὴ τὼ θ.·

148. γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥ. πολύ γε νὴ τὼ θ.

452. ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὼ θ. γνώσεσθ' ἄρα

682. εἰ νὴ τὼ θ. με ζωπυήσεις.

731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἦξω ταχέως νὴ τὼ θ.,

Θ. 383. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θ.

566. οὐ τοι μὰ τὼ θ. σὺ καταπρίξει λέγουσα ταυτί,

594. οὐκ οἶμαι 'γαγ', ὦ πολυπτιμῶν θ.

718. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θ. τάχ' οὐ

875. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται τὴ τὼ θ.,

897. αὕτη Θεονὴ Πρωτέως. ΓΥ. Η. μὰ τὼ θ.,

916. λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θ.

Β. 671. χῇ Περσέφατθ', ἅτ' ὄντ' οὐκέτι κἀκείνῳ θ.

Ἐκ. 155. ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θ.

156. μὰ τὼ θ.; τάλαινα, τοῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὼ θ. κατώμοσας.

532. ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡ. μὰ τὼ θ.,

Π. 1006. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσμῆμαι νὴ τὼ θ.

θεῷ. Α. 262. σὺ δ', ὦ γύναι, θ. μ' ἀπὸ τοῦ τέγους πρόβα.

Σ. 1170. ἴδοιμ. θ. τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ

θεῷ. Ι. 656. εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοὺς τῇ Θ.

Ἐλ. 560. νῦν μὲν οὖν, ἄνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ Θ.,

Ο. 1625. προβάτειον δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ Θ.

Α. 303. καὶ βοήθει τῇ Θ.,

Β. 131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν Θ.,

Π. 114. οἶμαι γὰρ, οἶμαι, σὺν Θ. δ' εἰρήσεται,

849. χαίρεστά γ' ἥκει δῶρα τῷ Θ. φέρων.

1088. ἀλλ' εἰσιὼ εἴσω· τῷ Θ. γὰρ βούλομαι

1195. ἵν' ἔχων προγεγῇ τῷ Θ. σὺ. ΟΙ. πάνυ μὲν οὖν

Θέωλος. Σ. 45. ὀλᾷς; Θ. τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

θεώμενοι. Α. 496. μῆ μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θ.,

Ν. 518. ὦ θ., κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

Σ. 1257. οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θ.,

Β. 2. ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θ.;

132. κἀπειτ' ἐπειδὰν ῥῶσιν οἱ θ.

θεωμένοις. Σ. 59. δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς Θ.,

Β. 926. ἄγουσα τοῖς Θ. Αἰ. οἷμαι τάλας. Δι. σιώπα.

1475. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θ. δοκῇ;

Ἐκ. 888. κεἰ γὰρ δι' ὄγλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θ.,

Π. 798. ἰσχάδια καὶ τραγήλια τοῖς θ.

θεωμένοισιν. Β. 1110. τοῖς θ., ὡς τὰ

θεώμενον. Ι. 704. ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θ.

θεώμενος. Ι. 327. πρῶτος ὧν ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θ.

Β. 16. μὴ νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θ.,

Fr. 514, 2. θ.

θεωμένους. Ει. 658. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θ.·

θεωμένων. Ει. 543. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θ. σκόπει

Ει. 964. τούτων ὅσοιπερ εἰσι τῶν θ.

θεῶν. Α. 95. πρὸς τῶν θ., ἄνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις,

Ι. 31. θ. ἰόντε προσπεσεῖν τοῦ πρὸς Βρέτας.

301. ἀδεκατεύτους τῶν θ. ἰ-

341. πάρες πάρες πρὸς τῶν θ. αὐτῷ διαρραγῆναι.

563. τῶν ἄλλων τε θ. Ἀθη-

1312. ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θ.

1390. ὦ Ζεῦ πολυτίμιον, ὡς καλὰ' πρὸς τῶν θ.,

Ν. 200. πρὸς τῶν θ., τί γὰρ τᾶδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.

297. ἀλλ' εἰφήμει· μέγα γὰρ τι θ. κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

309. εὐστέφανοί τε θ. θυσίαι θαλίαι τε,

481. τί δέ; τειχομαχεῖν διανοεῖ, πρὸς τῶν θ.;

563. ὑβριμέδοντα μὲν θ.

577. πλείστα γὰρ θ. ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,

621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγώνων τῶν θ. ἀπαστίαν,

624. τῆτες ἱερομηνοιεῖν, κἀπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θ.

784. ὅτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θ., ὦ Σώκρατες.

806. μόνοι θ.; ὡς

1103. πρὸς τῶν θ. δέξασθέ μου

Σ. 378. τῶν θ. ψηφίσματα.

484. ἆρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θ., ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;

733. σοι δὲ νῦν τις θ.

760. ἰὼ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θ., ἐμοὶ πιθοῦ.

θεῶν. Σ. 919. πρὸς τῶν Θ., ἢν προσαταγήνωσκ', ὦ πάτερ,
Σ. 1136. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων Θ.;
1218. πρὸς τῶν Θ., ἐνὑπνιον ἐστώμεθα ;
1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν Θ.
1418. ὕβριαι. Βδ. ὕβριαι; μὴ, καλέσαρ πρὸς τῶν Θ.
Ει. 9. ἀνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς Θ.,
177. ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν Θ. ἐμοὶ δοκῶ,
196. ὦτ' οὐδὲ μέλλει ἐγγὺς εἶναι τῶν Θ.·
201. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν Θ.,
308. τὴν Θ. πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
376. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν Θ.
413. ἵνα τὰς τελετὰς ὀλωλέσθω αὐτοῖ τῶν Θ.
419. πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν Θ.,
428. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ Θ. σοφώτατε,
602. ἡδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ Θ. εὐνουστάτε.
779. κλείουσα Θ. τε γόμους ἀνδρῶν τε δαίτας
819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἢν ἀρ' εὐθὺ τῶν Θ.
848. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν Θ. τρώβολον,
917. καὶ πλὴν γε τῶν Θ. ἀεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρῶτον.
1052. τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτῆ καὶ τῷ Θ.;
1064. οἴτινες ἀφραδῆσαι Θ. νῦν οὐκ ἀλοντες
Ο. 69. ἀτὰρ σὺ τί θρῆνον ποτ' εἰ πρὸς τῶν Θ.;
219. ἐλεφαντίδετον φόρμιγγα, Θ.
477. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότερος μὲν γῆς, πρότερος δὲ Θ. ἐγένοντο,
663. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς Θ. αὐτῆν, ἵνα
691. φύσιν ὁλοῦσαν γένεσίν τε Θ. ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
702. καὶ γῆ πάντων τε Θ. μακάρων γένος ἀφθιτον. ὦδε μὲν ἔσμεν
876. μητρὶ Θ. καὶ ἀνδράπων,
996. ὑμὶν, διελεῖν τε κατὰ γνώας. ΠΕ. πρὸς τῶν Θ.,
1172. τὼν γὰρ Θ. τὶς ἄρτι τὼν παρὰ τοῦ Διὸς
1176. τίς τῶν Θ.; ΑΓ. Β. οὐς ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
1195. μὴ σε λάθῃ Θ. τὶς ταῦτ' περὶν.
1202. παρὰ τῶν Θ. ἔγωγε τὼν Ὀλυμπίων.
1213. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ Θ. κίνει ὀρφνας
1296. τίς οὐγκαλυμμὺς; ΠΡ. τῶν Θ. ὀρᾶς τινα
1516. μόνον Θ. γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
1573. ἑῴρακα πάνταν βαρβαρώτατον Θ.
1588. παρὰ τῶν Θ. περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
1618. ἐὰν τὶς ἀπόθωμεν ἱερεῖον τῷ Θ.
Α. 306. τουτὶ τὸ ὕπερ ἠγήγορον Θ. ἔκατι καὶ ζῇ.
820. πρὸς τῶν Θ. νυν ἐκκαλεσοῦ μοι Μυρρίνην.
887. τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὦ πρὸς τῶν Θ.
1245. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλίδας πρὸς τῶν Θ.
Θ. 172. ἐμαυτὸν θεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν Θ.;
224. οὗτος σὺ τοῖ θεὸς; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν Θ.·
228. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΓ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν Θ.,
312. δεχόμεθα καὶ Θ. γένος
715. τίς οὖν σοι, τίς ἀν ξύμμαχος ἐκ Θ.
900. γένος Ὀλυμπίων Θ.
Β. 510. τίν' αἰτιάσωμαι Θ. μ' ἀπολλύσαι;
486. ὦ δειλότατε Θ. σὺ κἀνθρώπων. ΑΙ. ἐγώ;
1218. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν Θ. αὐτοῦ τραποῦ.
1392. μόνος Θ. γὰρ θάνατος οὐ δῶρον ἐῇ.
1469. μεμιημένος νυν τῶν Θ., οὐς ὤμοσας.
Ει. 562. σὺ συνοφαντεῖν. ΒΔ. μηδαμῶς πρὸς τῶν Θ.
1095. ξυνεστεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς Θ.
Π. 130. αὐτίκα γὰρ ἤρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς ἀεὶ τῶν Θ.;
458. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν Θ., νομίζετε
1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι Θ. ἤττον μέλει,
1147. ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς Θ. δέξασθέ με.
1176. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν Θ.;
Fr. 146. 1. πρὸς Θ., ἔφαμεν τέττιγα ᾄσαγεῖν
θεῶνται. Ev. 581. πολλάκις Θ.
θεωρεῖν. Ει. 342. ἐς παιγνύμιεις Θ.,
Θεωρία. Ει. 523. ὦ χαίρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θ.
Ει. 524. οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θ.·
873. αὕτη Θ.' στιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Θεωρίαν. Ει. 713. ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θ.
Ει. 871. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θ.
887. βουλῇ, γυναῖκες, ὁράτε τὴν Θ.
905. ἀλλ', ὦ πατράσιν, δέχεσθε τὴν Θ.
θεωρίαν. Σ. 1005. ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ Θ.,
Θεωρίας. Ει. 715. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῶν Θ.,
Θέωρον. Ν. 400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θ.; καίτοι σφῷδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι·
Θέωρος. Α. 134. προσέτιο Θ. ὁ παρὰ Σιτάλκουτι.
Α. 155. οἱ Θρᾶκες ἔτι δεῦρ', οὓς Θ. ἤγαγεν.
Ι. 608. ὡσ' ἔφη Θ. εἰπεῖν καρνίνον Κορίνθιον·
Σ. 42. ἐδόκει δέ μοι Θ. αὐτῆς πλησίον
Θέωρος. Σ. 47. οὐκοῦν ἐκεῖν' ἀλλὰ κόστον, ὁ Θ. κόραξ
Σ. 599. ἀλλὰ Θ., καίτοι σὺν ἀνὴρ Εὐφηρίμου οὐδὲν ἐλάττων,
1220. εἰσὶν Θ., Αἰσχίνης, Φαινὸς, Κλέων,
1236. τί δ', ὅταν Θ. πρὸς ποδῶν καταπείμενος
Θέωρου. Σ. 418. ὦ πόλις καὶ Θ. θεοσεχθρία,
Θηβαῖα. Α. 697. ἦ τε Θ. φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
Θηβαίους. Β. 1023. τουτί μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θ. γὰρ πεποίηκαι
Θῆβαι. Β. 1021. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θ.·
θήγοντος. Β. 815. ἡνίκ' ἂν ὀξυθλαῦ περ ᾖσῃ Θ. ὀδόντας
θήκατῃ. Α. 700. ὥστε κἀζῶ θ. ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
θήλε'. Ν. 683. ἀλλ' οἶδ' ἐγωγ' ἃ θ. ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δῆ.
θήλεα. Ν. 682. ἄτ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἄτταὶ δ' αὐτῶν Θ.
θήλεια. Α. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ Θ. φρῆν
θήλειαι. Ο. 256. αἱ τε Θ. προστεπίλοισαν αὐτοῦ τὰ πτερά.
θήλειαν. Ν. 662. ὀρῶ δ' πάσχεις; τὴν τε Θ. καλεῖς
Ν. 671. ἄρρενα καλεῖς, Θ. οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρίπῳ
679. τὴν κερδίστην Θ.; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
Θ. 205. κλέπταιν ὑφαρπάζειν τε Θ. Κύπριν.
θηλείας. Σ. 569. τὰς Θ. καὶ τοὺς υἱεῖς, τῇς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
θηλυδρίωδες. Θ. 131. καὶ Θ. καὶ κατεγλωττισμένον
θηλύθρων. Ευ. 110. καὶ πᾶν γυναικῶν Θ. ξυνουσία
θήμέρα. Ο. 1071. τῇδε μάστοι Θ. μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
Θ. 76. ποῖόν τι; ΕΥ. τῇδε Θ. κριθήσεται
θῆμέτερον. Α. 137. ὦ παγκατάπτυγον Θ. ἅπαν γένος.
Α. 592. μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ ἡ. μὲν ἐᾶτε,
θῆμετέρου. Σ. 526. νῦν δὴ τὼν ἐκ Θ.
θήμισυ. Α. 116. δοῦνἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα Θ.
Α. 132. ἐῄρησθα σαυτῆς κἀν παρατεμεῖν Θ.
Θηραμένης. Β. 967. οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θ. ὁ κομῴδ.
Β. 968. Θ.; σοφὸς γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
Θηραμένους. Β. 540. καὶ φύσει Θ.
Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θ. δέδοικα τὰ τρία ταυτί.
θηρατά. Ν. 358. χαίρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θ. λόγων φιλομούσων·
θηρευσαμένη. Fr. 146, 2. καὶ κεκρύφην θ.
θηρευτικάς. Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἄγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θ.
θηρεῖ'. Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὀφεις καὶ θ. ὀφεις μυρία
θηρία. Ν. 184. ὦ Ἡράκλεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τοῦτο τὸ θ.
Β. 278. ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θ.
θηρίοις. Α. 468. τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θ. συνάπτεις;
Ex. 1104. ὅστις τοιούτοις θ. συνηίρχομεν.
θηρίων. Ν. 1256. ἀπιδοὺς γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θ.;
Σ. 23. κἂν τῇ θαλάττῃ θ. ἴδῃς. τὴν ἀσπίδα;
448. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ὦ κάκιστον θ.;
Ο. 69. ἀτὰρ σὺ τί θ. ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δειλότατον σὺ Θ.,
93. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ Θ.;
Α. 1014. οὐδὲν ἐστι Θ. γυναικὸς ἀμαχώτερον,
1025. κἂν μὲ μὴ λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τοῦδε τὸ Θ.
Β. 288. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὼν Δία Θ. μέγα.
Π. 439. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ Θ.
θηρίων. Ι. 273. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οὗσν Θ. γαστρίζομαι,
Ο. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα Θ.,
θηροφόνη. Θ. 320. καὶ πολιώνυμε, Θ. παῖ,
θηρώμενοι. Ι. 607. εἴ τις ἐξέρποι θύραις, κἂν θυθοῦ Θ.·
Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐχθρὰς ἐλεῖν Θ. πέπονθαι.
θηρῶν. Ο. 777. πτῆρε δὲ ποικίλα φῦλά τε Θ.,
Ο. 1064. Θ., οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ
Θ. 47. Θ. τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
θήρῳον. Σ. 819. Θ. εἰ ποιεῖ κἀκεῖσε τὸ τοῦ Λύκου.
θησαυρόν. Ο. 991. οὐδεὶς οἶδεν τὸν Θ. τὸν ἐμὸν πλὴν εἷ τις ἀρ' ὄρνις.
θησαυρονός. Ο. 599. τοὺς Θ. τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὐς οἱ πρότερον κατέθεντο
θήσει. Α. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα Θ.
θήσειν. Ν. 1180. εἰς ἦν γε Θ. τὰ πρυτανεῖἃ φασί μοι.
Θησείοις. Π. 627. ὦ πλεῖστα Θ. μεμνοτιλημένοι
Θησεῖον. Ι. 1312. ἐς τὸ Θ. πλεοῦσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Fr. 477, 2. κρᾶτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θ. δραμεῖν,
θησεώτερμ. Fr. 394. θ.·
Θησεύς. Β. 142. πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡ. Θ. ἤγαγεν.
θησόμεσθ'. Ο. 817. τί δῆτ' ὄνομ' αὖθ' ἡμῖν ἔστ'; ΕΓ. ἐντευθενὶ θυσομύζειν. Fr. 394. θ.
θήσω. Ν. 1255. θ. πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
θήσων. Ex. 755. αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θ.; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
θῆτ'. Ex. 685. τὴν βασίλειον διωτήσοντας· τὸ δὲ θ. ἐς τὴν παρὰ ταύτην.
θῆτες. Fr. 41. θ.·

θίασος. Θ. 41. θ. Μουσῶν ἔνδον μελλάβραν
θιάσους. Β. 156. καὶ μυρρινῶνας, καὶ θ. εὐδαίμονας
θιασώτας. Β. 327. ὁσίους ἐν θ.,
θίν'. Σ. 152. καὶ θ., ἀλὼς ἀτηρυγέτου.
θῖνα. Σ. 696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἶμοι, τί λέγεις; ὦς μου τὸν θ. ταρίττεις,
θλαστάς. Fr. 345. θ. γὰρ εἶναι κρείττόν ἐστιν ἀλμάδος.
θλίβει. Ει. 1239. θ. τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήσομαι.
θλίβεται. Β. 20. ὅτι θ. μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
θλίβομαι. Β. 5. μηδ' ἐτέρου ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλὴν γ', ὦ θ.
Fr. 307, 2. σκεύη τοιαῦτα καὶ τὼν ὦμον θ.
θλιβόμενος. Σ. 1289. σκωμμάτων εἰποτέ τι θ. ἐκβαλῶ.
θλίβοντά. Α. 314. ταυτὶ μὴν ἠδὴ τὴν βάχυν θ. μου πέπαυται.
θνῆταις. Ν. 341. εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θ. εἴζασι γαῖαν·
θνητοί. Ει. 1063. ὦ μέλεοι θ. καὶ νήπιοι. ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ο. 1059. καὶ παντάρχα θ. πάντες
θνητοῖς. Ο. 708. πάντα δὲ θ. ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
θνητοῖσί. Ν. 574. ἐν θ. τε δαίμων.
θνητός. Ν. 1082. κἀτοι σὺ θ. ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
Ν. 1121. ἡν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θ. ὢν οὐσας θεάς,
Β. 211. πᾶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θ. ὤν;
531. ὡς δοῦλος ὢν καὶ θ. Ἀλκμήνης ἔστε;
583. υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θ. ὤν;
θνητοῖς. Ει. 1071. μηδὲ βάκις θ., μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν,
θοαί. Ι. 554. καὶ κυναν'ᾳδοῦσαι θ.
θοαῖσιν. Β. 1233. θ. ἵπποις. ΑΙ. ληκυθίον ἀπώλεσεν.
θοᾶν. Ι. 1265. ἢ θ. ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲ ἐς Λυσίστρατον,
Θόας. Fr. 324, 2. Θ., ὃς ὠκὺν πῶδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
θοίμάτιον. Α. 1139. ἐγὼ δὲ θ. λαβὼν ἐξέρχομαι.
Ν. 54. ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θ. δεικνὺς τοδί
179. ἐκ τῆς παλαίστρας θ. ὑφείλετο.
497. ἴθι νυν, κατάθου θ. ΣΤ. τῷδεικηδί τι;
856. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θ. ἀπώλεσας;
1104. θ., ὡς
1498. ἐκείνου οὕτερ θ. εἰλήφατε.
Ο. 791. οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θ., ἀλλ' ἀνέπτατο,
1416. ἐς θ. τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
1568. οὐ μεταβαλεῖς θ. ὦδ' ἐπὶ δεξιάν;
Θ. 214. ἀπόδυθι τουτί θ. ΜΝ. καὶ δὴ χαμαί.
568. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Γ. λαβὲ θ., φιλίστη.
1181. φέρε θ. ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
1189. καλῶς ἔχει. λαβέ θ.· ὦρα 'στι νῷν
Εκ. 40. ὥστ' ἄρτι τουτὶ θ. αὐτοῦ λαβεῖν.
315. καὶ θ.· ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν
341. φρούδη 'στ', ἐχουσα θ. οὐχὶ 'φόρουν.
353. ἡνπερ λάβω θ., ὅπερ ἦν μοι μόνον.
512. ἰδεῖν, καταθέσθαι θ. αὐτοῦ πάλιν
527. ᾤχου σιωπῇ θ. λαβοῦσά μου·
544. ἴσα θ. σώσαιμι, μεθυπεθημάμην
Π. 881. ἐπεὶ πόδων θ. εἰλήφατ. τοῦδ·
926. κατάθου ταχέως θ. ΚΑ. οὔτοσ, σοὶ λέγει.
θοίμάτιόν. Ο. 498. κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θ. μου.
θορυβεῖ. Ει. 233. μέλλει θ. γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡ. οἶμοι δείλαιος.
θορυβήσωμεν. Σ. 622. ἢν γοῦν ἡμεῖς θ.,
θορυβητικοῦ. Ι. 1380. καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θ.
θόρυβον. Ι. 547. θ. χρηστὸν ληνᾶτην,
θόρυβος. Β. 757. τίς οὗτος οὐδὸν ἐστὶ θ. χῇ βοᾷ
θορύβου. Α. 546. θ. στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
Α. 328. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὀχλου καὶ θ. καὶ πατάγου χυτρείου,
Fr. 498, 2. χωρὶς τε θ. καὶ φόβου ζῆσαι καλῶς,
θορύβῳ. Εκ. 519. ἐν τῷ θ. καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.
θοῦβατος. Α. 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θ. τὴν κάπιν, ὦ Ῥοδίππη.
θοὐκάτειον. Α. 64. ὡς δὲ θοὐ' ἴοῦσα θ. ἤρετο.
Θουκυδίδην. Α. 702. τῷ γὰρ εἰπὸν ἄνδρα κυφὸν ἠλίκον Θ.,
Θουκυδίδης. Α. 708. ὁ μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκείνος ἠνίκ' ἦν Θ.,
Σ. 947. ὅπερ ποτ' ἐφεύρεν ἐπαθε καὶ Θ.·
Θούμαντιν. Ι. 1266. μηδὲ Θ. τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
θουριομάντεις. Ν. 332. θ., ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
θούριον. Ι. 757. καὶ λῆμα θ. φορεῖν καὶ λόγους ἀφῦκτους,
θούριος. Β. 1289. σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θ. ὄρνις,
Θουφάνους. Ι. 1103. ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θ.
Θούφραστον. Σ. 1316. ὁ γέρων δὲ τὸν Θ. ἤρετ', εἰπέ μοι,
Θούφραστος. Σ. 1302. Λυσίστρατος, Θ., οἱ περὶ Φρύνιχον.
Θουφράστου. Σ. 1314. οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλὴν γε Θ. μόνου·
Θρᾶκας. Α. 172. τοὺς Θ. ἀπίεναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
Θρᾶκες. Α. 155. οἱ Θ. ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγεν.
Θρᾴκη. Α. 136. χρόνον μὲν οὖν ἄτεκνος ἦν ὁ Θ. πολὺν,
Θράκην. Α. 138. εἰ μὴ κατένιψε χιὼν τὴν Θ. ὕλην,
Θράκης. Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θ. μισοθοῦντας τρεῖς δραχμὰς,
Σ. 288. τὼν προδόντων τἀπὶ Θ.·
Ει. 283. πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΥ. ἐς τἀπὶ Θ. χωρία
Ο. 1369. ἐς τἀπὶ Θ. ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.
Α. 103. ἀπεστιν ἐπὶ Θ. φυλάττων Εὐκράτη.
Θρᾳκοῦσι. Fr. 198, 7. μάλιστά γ', ὥσπερ Θ. πάντ' ἔχεις.
Θρᾳκῶν. Α. 153. καὶ νυν ὑπερ μαχιμάτατον Θ. ἔθνος
θρανεύσεται. Ι. 369. ἡ βύρσα σου θ.
θρανίδια. Fr. 352. θ.
θρανίον. Β. 121. μία μὲν γὰρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θ.,
θρανίτης. Α. 162. ὑποσπέτοι μίντἂν ὁ θ. λεὼς,
θράνους. Π. 545. ἀντὶ δὲ θ. στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
Θρᾷξ. Λ. 563. ἕτερος δ' αὖ Θ. πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς.
Θρᾷξί. Α. 170. τοῖς Θ. περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
θράσει. Ι. 331. πανουργῆ τε καὶ θ.
θρασεῖ. Β. 330. στέφανον μύρταν· θ. δ' ἐγκατακρούων
θρασεῖα. Σ. 1402. θ. καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
θρασεῖαν. Θ. 523. τὴνδε τὴν θ. οὖσαν.
θρασέως. Σ. 1031. θ. ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρίδοντι,
θράσος. Ι. 637. νῦν μοι θ. καὶ γλῶττεαν εὔπορον δότε
Α. 546. ἐνι θ., ἐνι δὲ σοφὸν, ἐνι δὲ φιλόπολις
θράσους. Ι. 304. ὦ μαρᾷ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ θ.
Ι. 429. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θ., οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
693. ὡς δὴ καταπιμένος με. μορῶ τοῦ θ.
Λ. 318. τοὺ νὺν παρεστῶτος θ. θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.
379. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θ.; ΧΟ. ΓΥ. ἔλευθέρα γάρ εἰμι.
Θρασύβουλος. Εκ. 203. Θ. αὐτοῦ οὐχὶ παρακαλούμενος.
Εκ. 356. μῶν ἦν Θ. εἶπε τοῦ Λακωνικοῦ;
Θρασυβούλῳ. Π. 550. ὑμεῖς γ' οἴπερ καὶ Θ. Διονύσιον εἶναι ὄμοιον
Θρασύμαχε. Fr. 1.
θρασύνεται. Α. 330. τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ 'πὶ τῷ θ.;
Ν. 1349. ἀλλ' ἐσθ' ἕτερ' ὅ θ.;
Β. 846. τὼν χαλοποῖν, οἷος ὧν θ.
Θρασύς. Ι. 181. ὀτιῇ ποιηρὸς καὶ ἀγορᾷς εἶ καὶ θ.
Ν. 445. θ., εὐγλωττοτ, τολμηρὸν, ἴτης,
890. τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θ. ὤν.
915. θ. εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Θρᾷτθ'. Θ. 279. ἐγὼ δ' ἀπειμι. ΜΝ. δεῦρό νυν, ὦ Θ., ἔπου.
Θρᾷτ'. Θ. 293. ἰὼ' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θ., ἐκποδών·
Θρᾷτα. Σ. 828. ἢ Θ. προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν
. Θ. 280. ὦ Θ., θάσαι, κασμέων τῶν λαμπάδων
284. ὦ Θ., τὴν κίστην κάθελε, κἀτ' ἐξελε
Θρᾷτταν. Α. 273. τὴν Στρυμοδώρου Θ. ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ει. 1138. χάμα τὴν Θ. κινῶν,
θραυσάντυγες. Ν. 1264. ὦ σκληρὰ δάμον, ὦ τύγαι θ.
θραύσει. Ο. 466. ὃ τι τὴν τούτων θ. ψυχῆν· οὗτοι ὑμῖν ὑπεραλγῶ,
θρέμμ'. Α. 369. οὐδὲν γὰρ δῆθ' θ. ἀναιδὲς ἐστιν ὡς γυναῖκες.
θρέμμα. Εκ. 374. μέλιττα Μούσῃν, Χαρίτων θ., Ἤνυβῆς πρόσωπον,
θραττανελό. Π. 290. μὴν γὰρ ἐγὼ βουλήσομαι θ. τὸν Κύκλωπα
Π. 296. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θ. τὸν Κύκλωπα
θρέττε. Ι. 17. ἀλλ' οὐκ ἐνι μοι τὸ θ. πῶς ἀν οὖν ποτε
θρίψασα. Β. 886. Δήμητρ' ἡ θ. τὴν ἐμὴν φρένα,
θρέψεις. Εκ. 461. οὐδ' ἔτι σὺ θ. οὔτε ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
θρέψω. Ι. 799. ἡν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θ. 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
Σ. 737. καὶ μὴν θ.γ' αὐτὸν παρέχων
1004. θ. καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
Θρηκία. Β. 681. Θ. ἐκκαλεῖν.
θρηνεῖς. Ο. 211. οὐδ' διὰ θείου στόματος θ.,
θρήνων. Β. 1303. θ., χορείαν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
θρῆνων. Ν. 1260. τίς οὗτοσί ποτ' ἐσθ' ὁ θ.; οὐ τί που
θρία. Σ. 1312. τὰ θ. τοῦ τρίβωνος ἀποβεβλήκωτι,
Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τέως θ. λαβόντας
θριγκοῦς. Θ. 58. τίς ἀγροίκτας πελάθει θ.;
θριγκοῦ. Θ. 60. τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θ.,
θρίνακες. Ει. 567. αἵ τε θ. διαστίλδουσι πρὸς τὸν ἥλιον
θρῖον. Α. 1101. θ. ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπρού.
Α. 1102. κἀμοὶ σὺ δή, παῖ, θ.· ὑπτήσω δ' ἐκεῖ.
Ι. 954. δημοῦ βοείου θ. ἐξωπτημένον.

θρῖον. Ι. 955. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΙΜ. οὐ τὸ θ.; ἀλλὰ τί;
Fr. 150. 2. περίκομμα, θ. ἐγκέφαλοσ, ὀρίγανον.
θριπῆδεστ'. Φ. 424. ἐδίδαξε θ. ἔχειν σφραγῖδια
θρίω. Β. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θ. δύο.
θρίων. Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θ. τὸν ψύφον.
θροεῖν. Β. 1276. κύριός εἰμι θ. δῖον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
θρόνον. Β. 765. θ. τε τοῦ Πουλουσνὸς ἑζῆς, ΕΑ. μανθάνω.
Β. 769. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδιῶν θ.,
θρόνου. Β. 777. κἀπεὶ ἐπαρθεὶς ἐντελέβετο τοῦ θ.,
Β. 787. οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἐντελέβετο τοῦ θ.;
790. κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θ.·
830. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θ., μὴ νυοθέτει.
θρόνων. Ο. 1732. τῶν ἠλιβάτων θ.
θρυαλλίδ'. Ν. 585. τὴν θ. εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ἐνκελεύσας
Σ. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θ. ὠθεῖς,
θρυαλλίδα. Α. 816. τὸν τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θ.
Α. 917. ἕπεισα φαίνειν δῆτα καὶ θ.;
θρυαλλίδας. Α. 874. ὀρῆγαον, γλαυκὼ, ψιάθοι, θ.,
θρυαλλίδος. Α. 820. τὰ δὴ μαθὼν φαίνειν ἄνευ θ.;
Α. 925. σελαγοῦντ' ἀν' ὑπὸ τῇσης τε καὶ θ.;
θρυαλλίδων. Ν. 59. ὅτι τῶν παχεῖων ἐνετίθεις θ.
θρυαλλίς. Α. 919. νεάριον θ.; ὄμοι, τίνι τρόπῳ;
θρυλῶν. Ι. 348. τὴν νύκτα θ. καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
θρύμματα. Fr. 208. ἄλλος δ' εἰσέψερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρταν περίλοιπα θ.
θρύπτομαι. Ι. 1163. ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἡ 'γὼ θ.
θύγατερ. Α. 244. κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θ., ἐν' ἀπαρξώμεθα.
Α. 253. ἀγ', ὦ θ., ὅπως τὸ κανοῦν, καλὴ καλῶς
Ει. 736. εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμᾶσαι θ. Διός, ὕστις ἄριστος
Fr. 83. ἀλλ' ὦ θ. ἔλε�' Ἰασοῖ πρευμενῆς.
θυγατήρ'. Ο. 1654. οὖσαν θ., ὑνταν ἀδελφὰν γνησίαν·
θυγατέρα. Θ. 289. καὶ τὴν θ. χοῖρον ἀνδρὸς μου τυχεῖν
θυγατέρος. Σ. 1397. τῆς Ἀγκυλίωνος θ. καὶ Σωστράτης,
θυγάτηρ. Σ. 407. ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θ. με
Ο. 516. ἡ δ' αὖ θ. γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων Ἑέρακα·
Α. 1193. τοὺς παῖσιν, ὑπνῶν τε θ., τινὶ κανηφορῇ·
Fr. M. Ell. A. 2, 3. θ., ἀδελφῇ, πάντα ταῦτ' ἐγχρῆτο μοι.
θυγάτριον. Θ. 565. τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὴ θ. παρῆκας αὐτῇ.
θυγατρός. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χειριδίοις χαίρω, θ. φανῇ με πιθέσθαι.
θύε. Ο. 862. ἱερεῦ, σὺν ἔργον, θ. τοῖς καινοῖς θεοῖς.
θύεθ'. Π. 1138. ὧν θ. ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
θύει. Ο. 1516. θ. γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Π. 1116. ἡμῖν ἔτι θ. τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε
1183. θ. τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
θυεῖα. Fr. 112. δοίδυξ, θ., τυροκνηστὶς, ἐσχάρα.
θυεῖ. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θ. στρογγύλῳ κεμάττετο.
Ει. 229. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θ. χρήσεται;
Π. 719. ἐν τῇ θ. συμπαραμαγνῶν ὀνὺν
θυείαν. Σ. 924. ὕστις περιπλέγοιτο τὴν θ. ἐν κύκλῳ
Ει. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θ. ἐσπέρας
θυείας. Ει. 235. καὐτὸς θ. φθέγμα πολεμιστηρίας.
Ει. 238. ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θ. τοῦ πλάτους.
Β. 124. ἡ διὰ θ. Δι. ἄρα κώνειον λέγεις;
θυείδιον. Π. 710. ἕπειτα παῖε καὐτὸν λίθινον θ.
θύειν. Α. 792. κἄλλοστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτῃ θ.
Ι. 656. εὐαγγέλια, ἑκατὸν βοῦς τῇ θεᾷ.
Ν. 620. κἀθ' ὅταν θ. δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
Ο. 562. ὡς ὀρνίθων βασιλεύοντων θ. ὄρνισι τὸ λοιπὸν·
565. ἡν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροῦς ὄρνιθι φαλῆρίδι θ.·
856. προβάτιόν τι θ.
1231. φράσουσα θ. τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
Α. 179. θ. δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
Θ. 288. θ. ἐχουσαν, εἰ δὲ μὴλλὰ νὺν λαθεῖν.
Π. 1177. θ. ἐν' οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα;
θυέλλας. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θ.,
Θυεστείων. Α. 433. κεῖται δ' ἄναθεν τῶν Θ. βακῶν,
θύετ'. Ν. 578. δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θ. οὐδὲ σπένδετε,
Ει. 1054. ὅτῳ δὲ θ. οὐ φράσεθ';
θύεται. Α. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θ.
θύῃ. Ο. 565. ἡν Ἀφροδίτῃ θ., πυροῦς ὄρνιθι φαλῆρίδι θύειν·
Ο. 566. ἡν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θ., ἠνῆτ' πυροὺς καταγίζειν·
567. ἡν δ' Ἡρακλέει θ. τις βοῦν, λάμψ' ναστοὺς μελιτοῦστας·
568. κἂν Διὶ θ. βασιλεῖ ἀρὼν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
θυηλῶν. Ο. 1320. ἄνευ θ.· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
θυηπόλε, Ει. 1124. οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι', ὦ θ.;
θυλάκιον. Β. 1233. κοὐδάμον καὶ ληκύθιον καὶ θ.,
θυλάκιόν. Σ. 314. ἀνόνητον ἀρ' ὦ θ.; σ' εἶχον ἀγαλμα.
θυλακίσκον. Fr. 32. θ.,
θυλακίσκον. Fr. 464. 2. καὶ θ. καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.
θύλακον. Ι. 370. δεῦρ' σε θ. κλοπῆς.
Ο. 503. ὀβολὸν κατεβρώχεισα· κἀπὸ κενὸν τὸν θ. οἰκαδ' ἀφεῖλκον.
Ει. 382. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θ.
820. ἐπεὶθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θ.,
θυλάκους. Σ. 1087. εἶτα δ' ἐσπόμενθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θ.
Ἐκ. 733. πολλοὺς κἀτω δὴ θ. στρέψας' ἐμούς.
θυλακοφορεῖν. Fr. 619. θ.
θυλάκῳ. Π. 763. ὡς ἀλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θ.
θυλήματα. Ει. 1040. ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θ.
θύμ'. Α. 450. ὦ θ., δῦρ' ἴαχ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
Α. 450. ὦ θ., ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
θυμάγροικος. Fr. 707. θ.
θυμαινέ. Ν. 1478. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἔρμῆ, μηδαμῶς θ. μοι,
θυμαίνειν. Ν. 610. εἶτα θ. ἐρασκε δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Θυμαιτίδα. Σ. 1138. ἐγὼ δὲ σισύραν φῴμην θ.
θυμάλωσα. Θ. 729. κἀγὼ σ' ἀποδεῖξω θ. τῆμερον.
θυμάλωψ. Α. 321. οἷος αὖ μέλισ τις ὑμῶν ἐπέλεσεν.
θυματ'. Ο. 901. τὰ γὰρ παρόντα θ. οὐδὲν ἄλλο πλὴν
θυμβρεπιδεῖπνον. Ν. 421. καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θ.,
θυμβροφάγον. Α. 254. οἴσεις, βλέπουσα θ. ὡς μακάριος
θυμέ. Α. 483. πρόβαινε νῦν, ὦ θ.· γραμμὴ δ' αὐτῆ.
Ι. 1194. ὦ θ., νυνὶ βωμολόχων ἔξευρέ τι.
θυμητιδᾶν. Α. 772. αἱ λῆς, περίδου μοι περὶ θ. ἁλῶν,
θυμιαμάτων. Ο. 1716. χωρεῖ, καλὸ θέαμα, θ. δ'
θυμιδίῳ. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τὸ θ. παραμίξας·
θυμίτας. Α. 1099. ἔλαιο θ. αἴσε, ταῦ, καὶ κῴμμια.
θυμοῖ. Β. 584. οἷδ' οἷδ' ὅτι θ., καὶ δικαίως αὐτὸ θρῷς·
θυμολεόντων. Β. 1041. Πατρόκλων, Τεύκραν θ., ἐν' ἐπαίρομι' ἀνδρα πολίτην
θύμον. Π. 253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θ. φαγώντες,
θυμόν. Α. 353. τὸν θ. ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
Ν. 1369. ὅμως δὲ τὸν θ. δακὼν ἔγην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Σ. 383. ἀμνοῦμέν σοι τὸν πρὶνῶδη θ. ἅπαντες καλέσαντες,
567. εἰ δὲ σκώπτουσ', ἐν' ἐχῇ γελᾶσα καὶ τὸν θ. κατάθωμαι,
649. ἢν μὴ τι λέγῃς, ἤτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θ. κατερεῖται.
1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θ. ἐξῆν πεφυκότες
Ο. 401. καὶ τὸν θ. κατάθου κἄψαι τοῦ κνέφους
θυμός. Ι. 570. ἠρίδμησεν, ἀλλ' ὁ θ. εὐθὺς ἦν ἀμυνίας·
Ει. 559. ἀσπάσασθαι θ. ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
Β. 994. μῆ σ' ὁ θ. ἀρπάσας
θυμοσοφικώτατον. Σ. 1280. εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θ.,
θυμόσοφός. Ν. 877. ἀμέλει, δίδασκε· θ. ἐστιν φύσει·
θύμου. Ει. 1169. τοῦ θ. τρίβων κυκῶμαι·
θυμοῦ. Fr. 398. 1. καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θ. δίχα
θυμοῦμαι. Β. 1006. θ. μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
θυμούμεθα. Θ. 518. ἡμεῖς γε, κᾆτ' Ἐξρατίδῃ θ.,
θυμούς. Β. 1017. καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θ. ἐπταβοείους.
θύμων. Π. 283. δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θ. ῥίζας διεκπερῶντες.
θυννάζοντες. Σ. 1087. εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θ. ἐς τοὺς θυλάκους,
θύννεια. Ι. 354. θ. θερμὰ καταφαγὼν, κἀτ' ἐπιπὶν ἀκράτου
θυννίδες. Ει. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θ.
θυννοσκοπῶν. Ι. 313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φόρους θ.
θύννου. Fr. 333. οὐκ ἐγχελυν Βοιωτίαν, οὐ 'γλαῦκον, οὐχὶ θ.
θυόμεν. Ει. 410. ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θ., τοὐτοισι δὲ
Ει. 1062. κῷν μηδὲν· Εὐρίπῳ γὰρ ἱερὰ θ.
Fr. 214. αὐτοὶ θ.,
θύοντας. Ο. 984. λυπῇ θ. καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
θύοντες. Ο. 903. θ. εὐξάμεσθα τοῖς πτερίοισι θεοῖς.
θύουσι. Ει. 411. οἱ βάρβαροι θ. διὰ τοῦτ' εἰκότως
Π. 133. θ. δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
θύουσιν. Π. 143. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θ. αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
θυρα. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδεὶστοί γ' ἴσχει θ.
Α. 1071. ἡ θ. κεκλείσεται.
θύρα. Σ. 98. νεὼν Πυριλάμπους ἐν θ. Δῆμον καλῶν,
Σ. 142. σὺ δὲ τῇ θ. πρὸς κεῖσαι. ΣΩ. ταῦτ', ὦ δέσποτα
Ἐκ. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἡν δ' ἀποκλεῖῃ τῇ θ.
θύραζ'. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίῃρνον ἐξενεγκὼν θ.
Α. 825. τοὺς συκοφάντας οὐ θ. ἐξείρξετε
Σ. 117. μηδ' ἐξίενα θ.· ὁ δ' οὐκ ἐπεῖθετο.
Ο. 990. οὐκ εἶ θ. ἐς κόρακας; ΧΡ. οἶμαι δείλαιος.
Ἐκ. 271. μέλλει βαδίζειν ἡ θ. ἐκάστοτε.
669. οὐδ' ἦν γε θ., ὥσπερ πρότερον. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
Π. 244. γύμνοῦς θ. ἐξίπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θ. αὐτὸν λαβὼν
θύραζε. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θ. κόβδα.
Ι. 607. εἴ τις ἐξέρποι θ., κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θ. δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

θύραξ. Ν. 1384. κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔῳθην φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θ.
Σ. 70. ἔνδον καθείρας, ἵνα θ. μὴ ξίῃ.
272. τοὐμοῦ μέλουσ' ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύσῃ θ.
1535. ἀλλ' ἐξίεται, εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θ.
O. 1311. Μαιῆς δὲ φέρετο μοι θ. τὰ πτερά·
B. 748. πολλὰς ἀπίγν θ.·; AI. καὶ τόθ' ἥδομαι.
752. τί δὲ τοῖς θ. ταῦτα καταλαλῶν·; AI. ἐγώ;
Ek. 731. τὼν χρημάτων θ. πρᾶτη τὼν ἐμῶν,
Fr. 290. μήτε ποδανίπτρον θ. ἐκχεῖτε μήτε λούτριον.
512, 1. οὐκ εἰ λαβὼν θ. τὰ ψηφίσματα
θύραξέ. A. 1222. θ. μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
N. 1359. θ. μ', ἀλλὰ νυτγμένου
θύραις. N. 467. ὀβρομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θ. ἀεὶ καθήσθαι.
Σ. 362. τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θ.
1482. τίς ἐπ' αὐλείοισι θ. θάσσει;
O. 614. οὐδὲ θυρῶσαν χρυσαῖσι θ.,
B. 163. ἐπὶ ταῖσι τοῦ Παούτωνος οἰκοῦσιν θ.
Ek. 865. ἐπὶ ταῖς θ. ἑστὼς ΑΝ. A. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
1114. ὁμεῖς θ' ὅσαι παρέσταν' ἐπὶ ταῖσιν θ.,
θύραισιν. El. 379. ἐν θ.· ὡς ἀνοίξετε·
Ek. 997. ἀλλ' ἀπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θ. ὀρέσται.
θύραν. A. 403. οὐ γὰρ ἂν ἀπλῶσαι, ἀλλὰ κόψω τὴν θ.
A. 866. ἐπὶ τὴν θ. μου Χαιρῴδης βοηβαδίζοι;
1189. ὀδὸ δὲ καὐτός. ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θ.
N. 132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θ.·; παῖ, παιδίον.
133. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θ.;
136. ἀπερμερίμνως τὴν θ. κελλάκτικας
183. μαθητὰ γὰρ ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θ.
569. χωρεῖ τὶ κυπτάζειν ἔχων περὶ τὴν θ.;
Σ. 152. * * τὴν θ. ὀθεῖ· πίεζέ νυν σφόδρα
199. ὀθεῖ σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θ.,
768. ὅτι τὴν θ. ἀνῴχθη ἡ σηκὸς λάθρα,
957. ὅτι σοῦ τρομάσχεται καὶ φιλεῖ τιν τὴν θ.
O. 129. ἐπὶ τὴν θ. μου πρῷ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
A. 309. ἄψαντες εἶτ' ἐς τὴν θ. κρηδῶν ἐμπέσοιμεν;
1214. πρὸς γε μέντοι τὴν θ.
1216. ἀνοιγε τὴν θ.
Ο. 424. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θ.
481. οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θ.·
B. 38. τὴν θ.· ἐπάταξεν·; ὡς κεντεαρικῶς
436. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θ. ἀφιγμένος.
460. ἄρ' δὴ τίνα τρύπον τὴν θ. κόψω; τίνα;
Ek. 34. τὴνδ' ἐκκαλέσαμαι, τρυγοῦσα τὴν θ.
316. οὐκ ἐδυνάμην εἰρεῖν, ὁ δ' ἦδη τὴν θ.
361. νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θ.,
901. σὰ τὴν θ. ἀνοιξον
977. καὶ θ.· γ' ἥραττες. ΝΕΑ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
990. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θ.
Π. 1007. ἐπὶ τὴν θ. ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
1097. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὸν θ.; τουτὶ τί ἦν;
1101. σὺ τὴν θ. ἐκοπτες οὐτοσὶ σφόδρα;
1153. παρὰ τὴν θ. στρραῖον ὀρύσσασθέ με.
Fr. 259 a. οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θ.
331. μόχλισον τὴν θ.
581. τὴν θ. ἀναζυγώσας.
θύρας. I. 728. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θ.;
I. 1026. ὥσπερ θ. σοῦ τῶν λογίων παρεσθέει.
N. 1254. ἀπὸ τῆς θ.·; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
Σ. 198. ἔνδον κέκραχθ' τῆς θ. κεκλεισμένης.
334. κάποκλείων τὰς θ.; λέ·
El. 30. τηδὶ παροῖξαι τῆς θ., ἵνα μή μ' ἴδῃ.
Δ. 311. ἐμπεράνω χρὴ τὰς θ. καὶ τὼ κατιὼ πιέζειν.
B. 35. κατάβα, πανοῦργε, καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θ.
462. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θ.,
604. τῆς θ. καὶ δὴ ψύφον.
Ek. 1033. ὕπατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θ.
1093. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θ.
Π. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θ. ἀφιγμένη,
Fr. 608. ἐπιπακτοῦν τὰς θ.
θύρασι. Ο. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἴσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θ. καὶ δή.
El. 1023. σέ τοι θ.· χρὴ * μένοντα τοίνυν
Φ. 69. ἢν μὴ προῖῃ θ. πρὸς τὴν ἥλιον.
θύρασί. Ek. 993. θ. μ' εὕρεν· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
θύρασιν. Σ. 891. εἴ τις θ. ἡλιαστῆς, εἰσίτω·
Λ. 353. ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θ. αὖ βοηθεῖ.
Θ. 792. κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κἀθ' εὕρῃτ' αὐτὸ θ.,
θυρίδος. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάγας διὰ τῆς θ. τὸ καλώδιον εἶτα καθίμα
Θ. 797. κἂν ἐκ θ. παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
θύριον. N. 92. ὀρᾷς τὸ θ. τοῦτο καὶ τῳκίδιον·;
θύριον. Θ. 26. ὁρᾷς τὸ θ. τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλῆ
Θ. 27. οἰμαί γε. ΕΤ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θ.
28. ἄκουε. ΜΝ. ἀκούεω καὶ σιωπῶ τὸ θ.·
Π. 1098. οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θ.
θυροκοπῆναι. Σ. 1254. καὶ θ. καὶ παπᾶναι καὶ βαλεῖν,
θυρσαδδοῦν. Α. 1313. θ. καὶ παιδοῦν.
θύρσοισι. Β. 1211. Διόνυσοσ, ὃς θ. καὶ νεβρῶν δοραῖς
Θύρσου. Fr. 353. Θ. κυνή·
θυρῶν. Α. 864. ταῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θ.;
Α. 989. τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θ.
Σ. 273. τί πιστ' οὐ πρὸ θ. φαίνετ' ἀρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;
801. ὥσπερ Ἑκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θ.
871. ἐμπροσθεν οὗτος τῶν θ.,
Α. 161. ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΑΤ. ἀντέχου σὺ τῶν θ.
Π. 767. ἀν' ἄνδρες ἐγγὺς εἰσιν ἤδη τῶν θ.
θυρῶσαι. Ο. 614. οὐδὲ θ. χρυσαῖσι θύρασι.
θῦσαι. Ο. 811. θ. μετὰ τοῦτο. ΕΤ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ο. 971. πρῶτον Πανδῶρα θ. λευκότριχα κρίων·
θύσαιμ'. Ν. 426. οὐδ' ἂν θ. ἀν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτῶν.
θύσαντα. Α. 249. πέμψαντα καὶ θ. μετὰ τῶν οἰκετῶν
θύσας. Ι. 1140. θ. ἐπιδειπνεῖς.
El. 1021. θ. τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε.
θύσει. Π. 1117. θ. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
θύσειεν. Π. 137. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θ. ἀνθρώπων ἔτι.
θύσετε. Ν. 257. ὥσπερ με τὸν Ἀθήμανθ' ὅπως μὴ θ.
θύσῃ. Fr. 559. οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θ. τι, καλεῖν με.
θυσία. El. 1052. τίς ἡ θ. ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
θυσίαι. Ν. 309. εὐστέφανοί τε θεῶν θ. θαλίαι τε,
θυσίαισιν. El. 396. καὶ σε θ. ἐ-
θυσίαν. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θ. καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
El. 977. δέξαι θ. τὴν ἡμετέραν.
θύσιμός. Α. 754. ἀλλ' οὐδὲ θ. ἐστιν αὐτηγί. ΜΕ. σά μάν;
Α. 755. πᾶ δ' οὐχὶ θ. ἐστ'; ΔΙ. κέρκαν οὐκ ἔχει.
θύσομεν. El. 938. ἐγὼ δὲ πορῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θ.
Ο. 620. θ. ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
θύσοντες. Ο. 1057. θ. εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
θύσουσ'. Ο. 1060. θ. εὐκταίαις εὐχαῖς.
θύσουσιν. El. 422. ἀλεξτικάκῳ θ. Ἑρμῇ πανταχοῦ.
θύσω. Ο. 848. ἐγὼ δ' ἴσω θ. τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
Ο. 894. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτονγὶ θ. μόνος.
Φ. 285. τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θ. ταῖν θεαῖν.
θύσων. Α. 240. ἐπιοδῶν θ. γὰρ ἀνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
θύσωσιν. Ο. 190. οὐτοσ, ὅταν θ. ἀνθρωποι θεαῖς,
θυτέον. Ο. 1237. οἷς θ. αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
θύτην. Fr. 562. θ. μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.
θύω. Ο. 922. οὐκ ἄρτι θ. τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
θύων. Ο. 518. ἵν' ὅταν θ. τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
Β. 1241. θ. ἀπαρχὰς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
1242. μεταῷ θ.; καὶ τὶς αἴθ' ὑφείλετο;
θῴμεσθ'. Α. 637. ἀλλὰ θ., ὦ φίλαι γράες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
θῴμεσθαι. Α. 212. θ. δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
θωμόν. Fr. 67. θ.
θωμός. Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γόργαθοι ψηφισμάτων τε θ.
θωμούς. Α. 973. εἴσ' αὐτὴν, ὥσπερ τοὺς θ.,
θωπείαις. Ι. 890. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θ.· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
θῴπευμ'. Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἐστιν ἀκούσεαι θ. ἐνταῦθα δικαστῇ;
θωπευματῶν. Ι. 788. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θ. γεγένησαι.
θωπευόμενός. Ι. 1116. θ. τε χαί-
θωπευομένους. Α. 635. μήθ' ἥδεσθαι θ. μήτ' εἶναι χαυνοσολίτας.
θωπεύουσί. El. 359. οὐκ ἀκούεις οἷα θ. σ', ὦναξ δέσποτα;
θωπεύων. Α. 657. οὐ θ., οὐδ' ὑποτείναν μασθοὺς, οὐδ' ἐρατπίλλων.
θωπικαί. Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὶ θ. φύσει,
Θῴπλ'. Ο. 449. ἀνελομένους θ. ἀπίεναι πάλιν οἴκαδε,
Θῴπλα. Α. 277. ᾤχετο θ. παραδοὺς ἐμοί,
θῴρακ'. Σ. 1194. θ. ἀριστον. Φ. πιεῦε ταῦ', οὐδὲν λέγεις.
Σ. 1195. πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θ. ἔχων;
θῴρακα. Α. 1132. φέρε δεῦρο, παῖ, θ. πολεμιστήριον.
Α. 1133. ἔξαιρε, παῖ, θ. κἀμοὶ τὸν χόλα.
θῴρακος. El. 1224. τί δαὶ δεκάμωρ τῷδε θ. κύτει
θωρήξομαι. Α. 1134. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θ.
Α. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμμότας θ.
θωρήσσοντ'. El. 1286. θ. ἀρ' ἐπειτα πεσαμένοι, ΤΡ. ἄσμενοι, οἶμαι.
Θωρυκίων. Β. 363. ἐξ Λίγνης Θ. ὧν, εἰσοστολόγυος κακοδαίμων,
Β. 381. κἂν Θ. μὴ βούλῃται.

Ι

ἰαί. Α. 1222. σῆρεσθ' ἄνω, ἰ. κ.τ.λ.
Λ. 1293. ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰ.
ἰαιβοῖ. Σ. 891. προσαμφιὼ τοῖἰ· σὺ δ' ὀμοῦ, ὦ πονήρ'. ΔΙΜ. ἰ.
Σ. 1338. δικῶν; ἰ. αἰβοῖ.

Ἴακχ'. { Β. 316. 317. 325. 341. } Ἴ., ὦ Ἴακχε.

Β. 323. Ἴ., ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων,

Ἴακχε. { Β. 316. 317. 325. 341. } Ἴακχ', ὦ Ἴ.

Β. 397. Ἴ. πολυτίμητε, μέλοσ ἑορτῆς
402.
408. } Ἴ. φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
413.

Ἴακχον. Β. 320. ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴ. ὄντερ Διαγόρας.
ἴακχον. Ο. 772. πτεροῖ κρέκοντες Ἴ. Ἀπόλλω,
ἰαμβίοισι. Β. 1133. πρὸς τριστὶν ἰ. προσοφείλων φανεῖ.
Β. 1204. ἐν τοῖς ἰ. δείξω δ' αὐτίκα.
ἰαμβον. Β. 661. ἴ. Ἱππώνακτος ἀνεμμιγνησκόμην.
Ἰάονας. Α. 106. ὅ τι; χανοσρῴκτους τοὺς Ἰ. λέγει,
Ἰαονᾶν. Α. 104. οὐ λῆμ' χρῦσο, χανυόρακτ' Ἰ.
Ἰαπετόν. Ν. 998. μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰ. καλισατα
ἰαρταμάν. Α. 100. ἰ. ἔξαρᾷ ἀναπισσόναι σάτρα.
ἰάσασθαι. Σ. 651. ἰ. νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἰάσεται. Π. 1087. οὐκοῦν τρύγασσοι ταῦτα πάντ' ἰ.
ἰάσθω. Ο. 584. εἴθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς γ' ὢν Ἰ.' μισθοφορεῖ δέ.
ἴασιν. Εκ. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΔ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴ.
Ἰασοῦ. Γρ. 83. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλε�' Ἴ. πρευμενής.
Ἰασώ. Π. 701. οὐκ, ἀλλ' Ἴ. μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
ἰατρόν. Εκ. 363. τίς ἀν οὖν ἰ. μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
Π. 406. οὐκοῦν ἰ. εἰσαγαγεῖν ἐχθρὸν τινά;
ἰατρός. Ο. 584. εἴθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰ. γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
Π. 11. ἰ. ἀν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφὸς,
407. τίς δῆτ' ἰ. ἐστὶ νῦν ἐν τῇ πόλει;
ἰατροτέχνας. Ν. 332. θουριομάντεις, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
ἰατρῷ. Γρ. 181, 2. ἔπειθ' ἠπαλειφόμενος παρ' ἰ.
ἰατταταί. Ι. 1. ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταί.
ἰατταταιάξ. Ι. 1. ἰ. τῶν κακῶν, ἰατταταί.
Θ. 945. ἰ.· ὦ κροκεῶ', οἷ' εἴργασαι·
ἰαύ. Β. 272. ἰ. Ἀπ. βάβιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ἰαυοῖ. Β. 1029. ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὧδὶ συγκρούσας εἴπετ' ἰ.
ἴαχεν. Ι. 1016. ἰ. ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐρεπίμων.
Ἴβηρας. Γρ. 467. μανθάνοντες τοὺς Ἴ. τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι
Γρ. 467. τοὺς Ἴ. οὐς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.
ἰβις. Ο. 1296. Ἴ. Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Ἰβυκός. Θ. 161. Ἴ. ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
Ἴδας. Β. 1356. ἀλλ', ὦ Κῆρτες, Ἴ. τέκνα.
ἰδία. Ο. 993. τί δ' οὐ σὺ δράσων; τίς δ' ἰ. βουλήματος;
ἰδίαν. Ο. 1000. αὐτίκα γὰρ ἀὴρ ἐστι τὴν ἰ. ὅλος
Β. 382. ἄγε νυν ἐτέραν ὕμνων ἰ. τὴν καρποφόρον βασίλειαν.
Π 559. καὶ τὴν ᾠνεμῳν καὶ τὴν ἰ. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγραωτες
ἰδίας. Ν. 288. ἀθανάτας ἰ. ἐπίδωμεν
Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰ. ἐσφίρων σοφίζομαι.
ἰδεῖν. Α. 644. ἤδουσιν, ἰ. ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
Ι. 1262. ἰ. ἀμείνω τῇ Κεχρηάων πόλει.
Ν. 119. οὐκ ἀν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἀν τλαίην ἰ.
322. ὥστ' εἰ ποιν ἔστιν, ἰ. αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
1172. νῦν μέν γ' ἰ. εἰ πρώτον ἐξαρπτικοῦ
Σ. 821. ὦ δέσποθ' ἥμας, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἠσθ' ἰ.
1084. ὑπὸ δὲ τοῦ τεθρεμμένου οὐκ ἦν ἰ. τὸν οὐρανόν.
Ει. 346. εἰ γὰρ ἀεγένοιτ', ἐπαύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν,
857. βύτης, ὅσα γ' ὦδ' ἰ.
1003. κἀκ Βοιωτῶν γε φίροντας ἰ.
Ο. 296. οὐδ' ἰ. ἐτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
1557. δεόμενος ψυχῆν· ἰ., ἡ
1710. ἀστὴρ ἰ. ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ.
Λ. 118. ἐλσοιμ', ὅτα μέλλοιμ' γ' ἐλράναι ἰ.

ἰδεῖν. Α. 352. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰ. ἀπροσδέκητον ἥκει·
Λ. 1031. ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰ. τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.
1209. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰ. μάλα νεανίας.
Θ. 159. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰ.
192. γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπής, ἰ.
799. αὐθις παρακῦψαν ἰ. τὸ κακόν. οὗτος ἡμεῖς ἐπιδήλως
Β. 481. πρὶν τινὰ σ' ἰ. ἀλλοτρίων; ΔΙ. ἀλλ' ἀρκεῖῶ.
706. εἰ δ' ἐγὼ ὁρδὸς ἰ. βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὕστις ἔτ' αἰμάξεται,
Εκ. 387. ὡς λευκοπλήθη ἦν ἰ. ἠκκλησία·
506. ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰ.,
512. ἰ., καταθέσθαι θοίμάτιον αὐτοῦ πάλιν
Π. 241. ἔξαρυσ ἐστι μηδ' ἰ. με πῶποτε.
249. ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰ. σε βούλομαι
ἰδίσθαι. Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰ.
ἴδῃ. Ν. 536. γνώσεται γὰρ, ἤνπερ ἴ., τἀδελφοῦ τὸν βίστρυχον.
Σ. 97. καὶ νὴ Δί' ἤν ἴ. γέ που γεγραμμένον
Ει. 30. τηδὶ παροῖξαι τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴ.
951. ἦν Χαῖρις ἡμᾶς ἴ.,
Ο. 1550. φέρε τὸ σκάδεειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴ.
Β. 815. ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου περ ἴ. θήγοντος ὀδόντας
ἴδῃς. Β. 637. δίκαιοι ὁ λόγος· χἀσπέτερον ἂν νῷν ἴ.
Β. 644. ἴδοῦ, σκόπει νυν ἥν μ' ἐποικίσσαντ' ἴ.
1178. κἂν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἡ στοιβὴν ἴ.
ἴδῃτε. Α. 1012. ὑπσμάνεα ἴ.;
ἰδίᾳ. Ι. 467. ἰ. δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
Β. 102. γλῶσταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰ. τῆς φρενός.
Εκ. 297. ἰ. σκοπεῖσθ' ἑκαστος ὅ τι τις κεφδανεῖ
ἰδίει. Β. 237. χῷ πρακτοῦ ἰ. πάλαι,
ἰδίῃς. Ει. 85. πρὶν ἀν ἰ. καὶ διαλύσῃς
ἰδιοί. Β. 890. ἴ. τινές σου, κόμμα καινὸν; ΕΥ. καὶ μάλα.
ἰδίων. Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ μιπίξει, κερδῶν ἰ. ἐπιθυμῶν,
Π. 908. καὶ τῶν ἰ. πάντων. ΧΡ. σύ; τί μαθὼν; ΣΥ. βούλομαι,
ἰδιώταις. Β. 891. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰ. θεοῖς.
ἰδιώτας. Ει. 751. οὐκ ἰ. ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
Β. 459. καὶ τοὺς ἰ.
ἰδιωτῶν. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰ. οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριόμην.
ἴδοι. Α. 1196. Διαιώνιοὶ ἐν μ' ἴ. τετραμένον,
Ι. 423. καὶ ταῦτα ῥᾷστ' ἐλλάβοιτ' ἀν γ'· εἰ δ' οὖν ἴ. τις αὐτῶν.
ἴδοιεν. Α. 520. κεῖ που σίκυον ἴ. ἢ λαγῷδιον
ἴδοιμεν. Ι. 1324. πῶς ἀν ἴ.; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
ἴδοιμι. Α. 341. ἀς. ὦ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴ.,
ἴδοις. Ει. 351. ἀλλ' ἀπαλὸν ἀν μ' ἴ.
Λ. 825. ἀλλ' ὅμως ἀν οὐκ ἴ.
Εκ. 218. ἴ. ἀν αὐτάς, ἢ δ' Ἀθηναῖων πόλις,
Γρ. 476, 5. ὑρισοὶς δ' ἴ. ἀν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἰδόντες. Σ. 1526. ἴ. ἄνω σκέλος ὦ.
ἰδόντι. Σ. 25. ἰ. τοιοῦτον ἐνέπαινον; ΣΩ. μὴ φροντίσῃς
ἰδού. Α. 366. ἰ. θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί, κ.τ.λ.
Α. 470. ἀπολεῖς μ', ἰ. σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. κ.τ.λ.
ἰδοῦ. Β. 1205. ἰ., σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
ἰδοῦσαι. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὖται τὸν βίψασπιν γθὲς.
ἰδρύθη. Γρ. 245, 2. μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰ. ποτέ.
ἱδρυμένος. Π. 1192. τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἰ.,
ἱδρυσαν θ'. Ει. 1091. Ἑρμῆνη εἴλοντο καὶ ἰ. Ἱερείῳ.
ἱδρύσασθαι. Π. 1153. παρὰ τὴν θύρᾳν στροφαιὸν ἰ. με.
ἱδρύσατο. Θ. 109. Φοῖβον, ὃς ἰ. χώρας
ἱδρυσόμεθ'. Π. 1191. ἰ. οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
ἱδρυσόμεθα. Π. 1198. ἰ., λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
ἱδρυτέον. Ει. 923. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰ.;
ἱδρύοντας. Ει. 1283. ἔκλυον ἰ., ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ἱδρῶτα. Α. 636. πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικοῦ ἰ. δὴ καὶ πολὺν,
Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰ. καὶ φειδαλίαν
ἰδυίους. Γρ. 1. ὁ μὲν οὖν σοὶ, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τι καλοῦσιν ἰ.
ἴδω. Α. 4. φέρ' ἴ., τί δ' ἤσθην ἄξιον χαιρηδίνος;
Ι. 119. ἀνύσας τι. φέρ ἴ. τί δρ' ἔνεστιν αὐτοῖσι.
953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. φέρ' ἴ., τί σοι σημεῖον ἦν;
1002. φέρ' ἴ., τίνος γαρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
1214. φέρ' ἴ., τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν

ἴδω. I. 1365. τὰ δ' ἄλλα, φίρ' ἴ., πῶς πολιτεύσει φράσον.
N. 21. φέρ' ἴ., τί δρείλεις; δίδδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
494. φέρ' ἴ., τί δρᾷς, ἢν τὶς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι.
787. φέρ' ἴ., τί μέντοι πρῶτον ἤν; τί πρώτον ἤν;
847. φέρ' ἴ., σὺ τούτου τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Σ. 145. καπνός; φέρ' ἴ. ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
563. φέρ' ἴ., τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
762. ποῖον; φέρ' ἴ. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ο. 649. φέρε ἴ., φράσον ἡμῖν, πῶς ἐγὼ τε χοὐτοσοὶ
812. φέρ' ἴ., τί δ' ἡμῖν τοὐνομ' ἔσται τῇ πόλει;
1153. φέρ' ἴ., τί δαί; τὰ ξύλινα τοὐ τείχους τίνες
Λ. 574. πῶς δῆ; φέρ' ἴ. ΛΥ. πρώτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πέκον ἐν βαλανείῳ,
Θ. 603. φέρ' ἴ.· τίς εἶ πρῶτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φέρ' ἴ., τί μέντοι πρῶτον ἤν; ἐπίνομεν.
Β. 17. ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴ.,
Ἐκ. 770. πρὶν ἄν γ' ἴ. τὸ πλῆθος ὁ τι βουλεύεται.
Fr. 7. φέρ' ἴ. τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;
ἴδωμαι. Σ. 183. ποῖον; φέρ' ἴ. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
ἴδωμεν. Ν. 1126. ἢν δὲ πλινθεύσον' ἴ., ὑσσομαι καὶ τοὐ τέγους
ἴδών. Α. 5. ἐγὼδ' ὦ γε τὸ κέαρ εἰφράνθην ἴ.,
Α. 15. τήνες δ' ἀπέδαινον καὶ διεστράφην ἴ.,
706. ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλίῃσα κἀπεμορξάμην ἴ.
1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα. νῦν πανύστατόν σ' ἴ.
Ι. 425. ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἴ., μὲ τοὔτο δρῶντα·
569. οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἴ.
Ν. 1171. ὡς ἥδομαί σου πρώτα τὴν χροιὰν ἴ.
Σ. 1036. τοιοῦτον ἴ. τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
1071. εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἴ. φύσιν
Ει. 557. ἄσμενός σ' ἴ. προσειπεῖν βουλομαι τὰς ἀμπέλους·
703. ἴ. πίθον καταγηράμενον οἶνου πλέων.
759. τοιοῦτον ἴ. τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ο. 150. ἐλδύνθ'· Ἔτι. ὀτοῖ νὴ τοὺς θεοὺς, δι' οὐκ ἴ.
502. ἐκυλινδούμην ἱκτίνων ἴ.· καθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ κοὐκ ἴδ' οὐδὲ καὶ δεῖν' ἴ.,
Β. 307. οἶμαι τάλας, ὡς ἀκρίασ' αὐτὴν ἴ.·
714. χρόνον ἐνδιαρίβεις· ἴδ' τὰδ' οὐκ
Ἐκ. 611. ἦν μείραν' ἴ. ἐπιδυμήσῃ καὶ βούλοιτ' σκαλοθῦραι,
729. τὰ χρήματ' εἰσίν· ΑΝ. Β. ἀλλ' ἴ., ἐπιδυμῶν.
Π. 956. τῶν ὀρχιπέδων· ἴ. γὰρ αὐτὼν γνώσεται
Fr. M. El. Δ. 2, 6. ἄσμενός σ' ἴ. προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.
Fr. 76, 1. κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἴ. ποτε
ἴδωσιν. Ν. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἦν μὲν ἴ. κομήτην,
ἴδωσιν. Ι. 1408. ἴν' ἴ. αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.
ἔει. ΕΙ. 159. ἴ. σαυτὸν θαρῶν ἀπὸ γῆς,
ἔεις. Ι. 522. πάσας δ' ὑμῖν φανὰς ἴ. καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
Ο. 908. ἐγὼ μελιγλάσσων ἐπέων ἴ. ἀοιδαν,
ἔεις. Σ. 355. ἴ. σαυτὼν κατὰ τοὺ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἁλώ;
ἔειμι. Ἐκ. 346. ἐς τῷ κοθόρῳ τὼ πόδ' ἐνθεῖς ἴ.,
ἴείμην. Ι. 625. εὐδὺς γὰρ αὐτοὺ κατόπιν ἐνθένδ' ἴ.·
ἴέναι. Ν. 1494. σὸν ἔργον, ὦ δῆς, ἴ. πολλὴν φλόγα.
ἴέναι. Α. 1073. ἴ. σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
Ι. 1395. αὐτὰς Ἰ. λαβύντα. ΔΗΜ. τὼν δὲ Παφλαγόνα,
Ο. 188. εἶθ' ὅσσην ἡμεῖς, ἤν Ἰ. βουλώμεθα
Α. 543. ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἴ.
Β. 116. ὦ σχοῖνλε, τολμήσεις γὰρ ἴ.; ΔΙ. καὶ σύ γε
Ἐκ. 419. ἴ. καθευδήσουσιν ἀπουκειμένους
530. φράσαιεν ἴ.; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,
ἴέντα. Ο. 233. ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἴ. γῆρυν·
ἴέντων. Σ. 562. ἀλλ' ἀκριῶμαι πάσας φανὰς ἴ. εἰς ἀπόφυξιν.
ἵεῖ'. Ο. 1118. τὰ μὲν ἴ. ἡμῖν ἐστιν, ὦρυιθες, καλά·
Α. 898. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἴ. ἀνοργιαστὰ σοι
ἱερά. ΕΙ. 1692. νῦν μηδὲν· Εἰρήνη γὰρ ἴ. θύομεν.
Θ. 1065. ὦ Νὺξ ἴ.,
ἱεραῖς. Ι. 1037. ἔστι γυνὴ, τέρει τε λέοντ' ἴ. ἐν Ἀθήναις,
Ι. 1319. ὦ ταῖς ἴ. φίλτγγα Ἀθῆναι καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
Ν. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἴ. χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Θ. 948. ὅταν ὄργια σεμνὰ θεᾶν ἴ. ὄραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
ἱεραῖσι. ΕΙ. 396. καὶ σε θυσίαισιν ἴ.
ἱέρακα. Ι. 1052. ἀλλ' ἴ. φίλαι, μεμνημένοι ἐν φρεσὶν, ὃν σοι
Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦξ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἴ.·
ἱέρακας. Ο. 1179. τρισμυρίους ἴ. ἱπποτόξοτας,
ἱερακίσκον. Ο. 1112. ὄξυν ἴ. ἐτ τὰς χεῖρας ὑμῖν δῶσομεν.
ἱέρακος. Ο. 1454. ἴ., ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
ἱεράν. Ν. 282. κερτοὺς τ' ἀρδομένας ἴ. χθόνα,
ἱεράν. ΕΙ. 1036. σε τὴν ἴ. πόλιν;
Λ. 751. ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἴ. κυνῆν
Θ. 101. ἴ. χδονίαις δεξάμεναι
316. Δῆλον δ' ἔχεις ἴ.,
Β. 335. χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος ἁγνὰν, ἴ.
ἱέρᾳξ. Ο. 303. νέρος, ἴ., φάττα, κύκνος, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
ἱερᾶς. Β. 349. ἴ. ὑπὸ τιμᾶς.
Π. 678. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἴ. μετὰ τοῦτο δὲ
ἱερά. Ο. 849. τὸν ἴ. πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Π. 676. ἔπειτ' ἀναβλέψας ὀρῶ τὸν ἴ.
1182. κἀμὲ γ' ἑκάλει τὸν Ἰ.· νῦν δ' οὐδεὶς
ἱερείας. Θ. 758. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἴ. γένοιτο.
Θ. 759. τί τῆς ἴ. γίγνεται; ΜΝ. πουτὶ λαβέ.
ἱερεῖον. Ο. 890. ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἴ. καλεῖς
Π. 1115. οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἴ., οὐκ ἀλλ' οὐδεὶς
ἱερεῖόν. Ο. 1618. ἐὰν τις ἀνθρώπων ἴ. τῳ θεῶν
Λ. 84. ἅπερ ἰ. τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
Π. 1180. ἔθυσεν ἴ. τὸ σωθεὶς, ὃ δὲ τις ἂν
ἱερεῖμ. ΕΙ. 1091. Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἴ.
ἱερεῦ. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήραν ἴ., φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
Ο. 862. ἴ. σὺν ἔργῳ, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
Β. 297. ἴ., διαβλαβέν μ', ἰν' ὦ σοι ξυμπύτης.
ἱερεύς. Α. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἴ. μεταπέμπεται.
Π. 687. ὁ γὰρ ἰ. αὐτοῦ με προὐδιδάξατο·
1175. καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἰ. ὦν Διός.
ἱερόθυτον. Ο. 1265. μηδέ τιν' ἴ. ἀνὰ δᾴπεδον ἔτι
ἱεροῖς. Ο. 525. βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἴ.
Ο. 1109. εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἴ. οἰκήσετε.
Β. 1080. καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἴ.,
ἱεροῖσι. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἴ. χαρείσαι.
Β. 218. τοῖς ἴ. χύτροισι
Ἱεροκλῆς. ΕΙ. 1046. μάντις τίς ἐστίν; ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰ.
ἱερομνήμονα. Γ. 306, 3. καὶ τὸν ἴ.
ἱερομνημονεῖν. Ν. 624. τῆτες ἴ., κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
ἱερόν. Ι. 116. ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἴ. χρησμὸν λαβὼν,
Ι. 1017. σῴζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἴ. κύνα καρχαρόδοντα,
Ν. 255. κἀθίζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἴ. σκίμπουδ.
271. εἰτ' Ἰκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἴ. χορὸν ἵστατε Νύμφαι,
364. ὦ Ζῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἴ. καὶ σεμνὸν καὶ τεραπτδες.
Ο. 556. ἴ. πόλεμον πρωυδὰν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
1719. Μοίσης ἀνοίγειν ἴ. εὐφημον στόμα.
Α. 483. ἴ. τέμενος.
Θ. 1046. ἴ., ἐνθα γυναῖκες.
Β. 686. τὸν ἴ. χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
1300. λειμῶνα Μουσῶν ἴ. ὀφθείην δρέπων·
Π 937. μὴ δῆθ'· ἴ. γὰρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Fr. 104. ἴ. συμβουλὴ
481. Ἀρὰν ἴ.·
ἱερός. Β. 652. ἀνθρωπος ἴ. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ἱεροσυλήσας. Σ. 845. εἰθ' ἴ. φέρεις; ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἴνα
ἱεροσυλοι. Π. 30. ἕτερος δ' ἐπλούτουν, ἴ., ῥήτορες
ἱεροῦ. Α. 775. ἐξ ἰ. ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ἱεροὺς. Ο. 745. Πανὶ νόμους ἴ. ἀναφαίνω
ἱερῷ. Θ. 964. ἐν ἰ. γυναικὰ μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἱερῶν. Ν. 302. οὐ σέβας ἀρρήτων ἴ., ἵνα
Σ. 831. ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἴ. ἐφαίνετο;
Ο. 210. λύσον δὲ νόμους ἴ. ὕμνων,
927. ζαθέων ἴ. ὀμώνυμε.
Θ. 627. ἐκ τῶν ἴ. τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
629. ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἴ. ἐδείκνυτο.
Β. 101. ἡ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἴ.,
675. Μοῦσα χορῶν ἴ. ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
Τέρωνι. Ἐκ. 757. Ἰ. τῷ κήρυκι ποιμὴν πέμπετε;
Ἱερώνυμος. Ἐκ. 201. Ἀργείος ἁμαθὴς, ἀλλ' Ἰ. σορός·
Ἱερωνύμου. Α. 386. Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα ταρ' Ἰ.
ἱερώταται. Ν. 307. καὶ πρόσοδοι μακάρων ἴ.,
ἱερωτάτης. Ι. 582. τῆς ἴ. ἀπα-
ἴεσο. Σ. 423. δεῦρο κἀξέρασ τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴ.,
ἴετο. Α. 1259. πολὺς δ' ἄμα καττῶν σκελῶν ἴ.
ἰεῦ. Σ. 1335. ἰὴ ἰ., καλοῦμενοι.
ἰζόμενος. Ο. 742. ἴ. μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
ἴζω. Β. 199. ἴ. 'πὶ κάππῃ, εἶπερ ἐκέλευσάς με σύ;
ἵζων. Ι. 403. δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴ.,
ἰή. Α. 1206. Ἰ. ἰ. χαῖρε Λαμαχίππιον. κ.τ.λ.
ΕΙ. 453. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γίνοιτ', Ἰ. παιὼν, ἰ.
Ἰήλιε. Σ. 874. Ἰ. Παιάν.
ἰήιον. Α 1282. ἴ.
ἰηπαιονίσαι. Ι. 408. ἠησθέντ' ἴ. καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι.

ἴσ'. Ν. 397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἴ. ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
ἴσῃς. Ο. 634. ἐπὶ θεοὺς ἴ.,
ἰσ'. Α. 1031. ἴ. ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὼ βύε.
Ι. 1297. ἴ. ὦ πρὸς γονάτων, ἐξελθὲ καὶ σύγγνωθι τῇ πραπίδι.
1389. σπουδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴ. αἱ Σπουδαὶ ταχύ.
Ν. 110. ἴ., ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
220. ἴ. οὗτος, ἀναβήησον αὐτὸν μοι μέγα·
891. ἴ. ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλὸν σ'
Σ. 162. ἴ. ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
760. ἴ. ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
975. ἴ., ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
986. ἴ., πατρίδων, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
Γι. 400. ἴ., ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα.
Ο. 846. οἴμοι παρ' ἐμί. ΠΕ. ἴ., ὦγαθ', οἱ πέμπω σ' ἐγώ.
Α. 834. μεδέουσ', ἴ. ὀρθὴν ἥπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
Β. 301. ἴ. ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
Εκ. 737. ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴ. ἡ κομμῴτρια·
1084. δεινὰ μὲν οὖν ἴ. ὡς ἐμί'. ΝΕΑ. ἦν ἠδέ μ' ἀφῇ.
Ἴθακος. Σ. 185. Οὖτις σύ'; ποδαπός; Φί. Ἴ. Ἀποδρασιππίδου.
ἴθι. Α. 489. τόλμησον, ἴ., χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
Ι. 105. ἴ. νυν, ἀκρατον ἐγκάναβον μοι πολὺν
152. ἴ. δή, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὼν, καὶ τοῦ θεοῦ
498. ἀλλ' ἴ. χαίρων, καὶ πράξειας
Ν. 237. ἴ. νυν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,
497. ἴ. νυν, κατάθου θοἰμάτιον. ΣΤ. ἠδίκηκά τι;
510. ἀλλ' ἴ. χαίρων τῆς ἀνδρείας
740. ἴ. νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
860. ἀλλ' ἴ., βάδιζ', ἰωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
932. δεῦρ' ἴ., τοῦτον δ' ἐα μαίνεσθαι.
Σ. 843. ἴ. νυν, ἀγ' αὐτὼ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
1154. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλὼν οὐ δ' οὖν ἴ.
1388. ἴ. μοι παρίστησ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
Ει. 195. ἴ. νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
405. ἴ. δή, κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
538. ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴ. νυν, ἄθρει
550. ἴ. νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπίεναι·
662. ἴ. ὦ γυναικῶν μισοπορνοκατάστα·
670. ἴ. νυν, ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
706. ἴ. νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
729. ἀλλ' ἴ. χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τᾶδε τὰ σκεύη παραδώσομεν
826. διεληλυθὼς. ΟΙ. ἴ. νυν, κάτειπέ μοι, ΤΡ. τὸ τί;
871. ἴ. νυν ἀποῦμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
937. ἴ. νυν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
1207. ἴ. νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἶσιτε
1238. ἴ. δὴ, ἐένεγκε τἀργύριον. ΤΡ. ἀλλ', ὦγαθὲ,
Ο. 12. οἴμοι. ΠΕ. οὐ μὴν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴ.
647. ἰωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴ.
1686. ἀλλ' ἴ. μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
Α 861. ἴ. νυν, κάλεσον αὐτὴν. ΑΥ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
1120. ἴ. καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
1271. δεῦρ' ἴ., δεῦρ', ὦ
Θ. 256. ἴ. νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
Β. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴ.
287. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴ.
494. ἴ. νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρείος εἶ·
519. ἴ. νυν, φράσον πρὸ τῆς τοῦ ὀρχηστρίου
569. ἴ. δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
571. ἴ. νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
588. ἴ. νυν ἐπίθες δὴ καὶ τὸ λιβανωτόν. ΣΥ. καλῶς·
591. ἴ. νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
1170. πέραινε τοίνυν ἔτερον. ΔΙ. ἴ. πέραινε σὺ,
1180. ἴ. δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μοῦσῶν ἀλλ' ἀκουστέα
1224. ἴ. δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
1283. ἴ. δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
1378. ἴ. νυν παρίσταισθον παρὰ τὴν πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ ΕΤ. ἰδοὺ·
Εκ. 121. ἴ. δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
148. ἴ. δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
1059. ἴ. νυν ἔασον εἰς ἀφοδον πρώτιστά μοι.
Π. 222. ἀλλ' ἴ. σὺ μὲν ταχέως δραμοῦ. ΚΛ. τί δρῶ; λέγε.
Γτ. 288. ἴ. δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον,
ἱκανά. Α. 1047. καὶ δρᾶν· ἴ. γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
ἱκανῆν. Π. 829. ἐγὼ γὰρ ἱ. οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
ἱκανόν. ΕΙ. 354. καὶ γὰρ ἱ. χρόνον ἀ-
Ο. 900. ἱ. ἔξεστ' ὄψον.
Π. 1693. ἱ. γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίστουν χρόνον.
ἱκανοῦς. Π. 483. ἱ. νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
ἵκει. Α. 820. πολέμα καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἱ. πάλιν
ἵκει. Α. 87. ἴ. ποθ' ὑμέ. ΑΥ. τὴ Δί'; ὦ Βοιωτία
ἱκίλην. Ο. 575. Ἴριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἱ. εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
ἱκέσθαι. { Εκ. 959. / 968. } τὴν ἐμὴν ἱ.
ἱκέται. Ο. 120. ταυτ' οὖν ἱ. νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
ἱκέτευ'. Θ. 66. μηδὲν ἱ. αὐτὸς γὰρ ἔγειαν τάχα.
ἱκέτευε. Θ. 1002. ὦ τοξότ', ἱκετεύω σε. ΤΟ. μὴ μ' ἱ. σύ.
ἱκετεύεις. Ει. 1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱ.
ἱκετεύομαι. Εκ. 915. ἀλλ' ὦ μαῖ, ἱ.,
ἱκετεύομεν. Θ. 1159. ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱ., ἐνθάδ' ἡμῖν.
ἱκετεύσουσίν. Σ. 555. ἱ. θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
ἱκετεύω. Ι. 1100. μήπω γ', ἱ. ἀλλ' ἀνάμειναν, ὡς ἐγὼ
Ν. 696. μὴ δῆθ', ἱ. σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἶπερ γε χρῄ,
Θ. 751. μὴ δῆθ', ἱ. σ'. ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
1002. ὦ τοξότ', ἱ. σε. ΤΟ. μὴ μ' ἱκέτευε σύ.
Β. 11. μὴ δῆθ', ἱ., πλὴν γ' ὅταν πάλαιον 'ἐειμὶν'
167. μὴ δῆθ', ἱ. σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
299. ὤνθρωφ', ἱ., μηδὲ κατερεῖς τοὐνομα.
745. χαίρεις ἱ.; Αἰ. μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
Εκ. 970. εἰρηνέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλταται, ὦ ἱ.,
ἱκετηρίαν. Π. 383. ἱ. ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
ἱκέτης. Δ. 1139. ὁ Δίκαιον Ἀθηναίων ἱ. καθέζετο
Θ. 180. ἱ. ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχων;
ἱκμάδ'. Ν. 236. ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἱ. ἐς τὰ κόρδαμα;
ἱκμάδα. Ν. 233. ἕλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱ. τῆς φροντίδος.
ἱκνοῦμαί. { Εκ. 958. / 966. } μέθες, ἱ. σ', Ἔρως,
ἴκοιο θ'. Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρας' ἱ.· ὡς ἐστὶ θοπικαὶ φύσει,
ἱκομαι. Α. 750. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες ἱ.
ἱκρίων. Θ. 395. ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν Ἰ.
ἱκτίδας. Α. 880. ἱ., ἐνύδρους, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
ἱκτινα. Γτ. 525. Ἴ. παντόφθαλμον ἄρασγα τρέφων.
ἱκτίνοις. Ο. 501. προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἱ. ΕΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἱκτῖνον. Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἱ. ἰδὼν κἀθ' ὕπτιος ὢν ἀναχασκων
ἱκτῖνος. ΕΙ. 1100. ἱ. μάρψῃ. ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
Ο. 489. ἱ. δ' οὖν τὼν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευε.
713. ἱ. δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
892. ἱ. εἰς ἀν τοὐτό γ', εἰχαὶθ' ἁρπάσας;
1024. καταπτάμενος ἱ., ἁρπάσας λάθρα.
ἱκτίνῳ. Ο. 865. εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ. καὶ τῷ ἱ.
ἴλαοι. Θ. 1148. ἥκετ', εὐφρονες, ἴ.,
Ἰλάοναις. Γτ. 459. Ἴ.
ἰλαρόν. Β. 455. καὶ φίγγος ἱ. ἐστιν,
ἰλιγγιᾶ. Α. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὄπλων ἱ.
Α. 1218. ἱ. κόρα λίθῳ πεπληγμένος.
ἰλλός. Θ. 846. ἱ. γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
Ἰλλυριοί. Ο. 1521. πεινῶντες ὥσπερ Ἴ. Κεκρηγότες
ἴλυν. Γτ. 697. ἱ.
ἱμάντα. Γτ. 472. καὶ τὸν ἱ. μου
ἱμάντας. Α. 724. τρεῖς τοὺς λαχύτας τοὐσδ' ἱ. ἐκ Λεπρῶν.
ἱμάς. Σ. 231. μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἤσθ' ἱ. κἀνεοὶ·
ἱμάς. Εκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱ.,
ἱμάτια. Εκ. 447. ἱ., χρυσοῖ, ἀργύρειοι, ἐκπώματα.
Γτ. 124. παρέσο κατέρμβετ' ἱ. β. κάπειτα πῶς
ἱματιδάριον. Γτ. 64. ἱ.
ἱματίδιε. Α. 470. ἐν τοῖσιν ἱ. καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
ἱματίδιον. Π. 985. ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί θ' ἱ.
ἱματίοις. Β. 1061. καὶ γὰρ τοὶ ἱ. ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
Π. 940. Πολύτον δὲ κοσμεῖν ἱ. σεμνοῖς πρέπει.
ἱματίοισι. Ν. 987. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱ. διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ἱμάτιον. Ο. 973. τῷ δόμον ἱ. καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
Θ. 250. ἀλλ' ἱ. γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
Εκ. 410. αὐτὸς γε μὴ τοὐζῶσασκεν ἱ. ἔχειν,
535. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱ. ἔχουσ' ἀ' ἔχειν;
Π. 983. εἰὶ ἱ., ὥστε δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
991. ἵνα τοὔμον ἱ. φορῶν μεμηῖτό μου.
ἱμάτιόν. Εκ. 333. τὸ δ' ἱ. σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φρῆσαι.
ἱματίου. Π. 540. πρὸς δὲ γε τούτοις ἀνθ' ἱ. μὴν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης
ἱματῶν. Σ. 1059. τῶν ἱ.
Θ. 656. ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱ. ἀποδύσας
Εκ. 653. περὶ δ' ἱ. τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.

ἱματίων Π. 530. οὐθ' Ἰ. βαπτῶν δαπάνais κοσμῆσαι ποικιλόμορφαν.

ἱμείρεις. Ν. 435. τεύξει τοίνυν ἄν Ἰ.· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.

ἵμεν. Σ. 1250. ὅσοι δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος Ἴ.

ἵμερον. Α. 552. Ἴ. ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κατανεύσῃ.

ἱμερός. Β. 59. τοιοῦτος Ἴ. με διαλυμαίνεται.

ἱμονίαν. Ἐκ. 351. ἀλλὰ σὺ μὲν Ἴ. τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ' ἱμονιοστρόφου. Β. 1297. πόθεν συνέλεξας Ἴ. μέλη;

ἵν'. Α. 244. κατάδου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵ. ἀπαρξώμεθα. κ.τ.λ.

ἵνα. Α. 112. Ἴ. μή σε βίψω βάμμα Σαρδιανικόν· κ.τ.λ.

ἵνας. Ει. 86. ἄρθρων Ἴ. πτερ' ἰγκαν ῥύμῃ.

ἰνδάλλεται. Σ. 188. ἵν' ὑποδεδυκεν ὥστ' ἐμοιγ' Ἴ.

Ἰνοῖ. Σ. 1414. Ἴ. κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου, Ἰνοῦς. Α. 434. μεταξὺ τῶν Ἴ. ΚΗ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ἰξεῖτ'. Α. 742. ὡς ναὶ τὼν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἰ. οἰκαδε, ἰξοί. Fr. 620. ἰ. ῥυπσκύδαλοι.

Ἰόλαιον. Α. 567. νεὶ τὸν Ἴ., εἰσκράτιστος γ', ὦ ξένε·

ἰόν. Ει. 1294. ἅπερ κοὐ λογχοφόροισιν ᾄδ' ἰ.

ἰόντε. Ι. 31. θεῶν ἰ. προσπεσεῖν τοῦ πρὸς βρέτας.

ἰόντες. Α. 524. πόρνην δὲ Σιμαίθαι Ἰ. Μέγαράδε

Ει. 972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' Ἴ. χορίσ';

1273. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεῖν ἤσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν Ἴ.,

ἱοστέφανοι. Ι. 1329. ὦ ναὶ λιπαραὶ καὶ Ἴ. καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,

ἱοστεφάνους. Ι. 1323. ἐν ταῖσιν Ἴ. οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις,

ἰοστεφάνους. Α. 637. πρῶτον μὲν Ἴ. ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἶποι,

ἰού. Ι. 451. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰ. ἰ., κ.τ.λ.

Ι. 1096. ἰοὺ ἰ. κ.τ.λ.

ἰοῦ. Ν. 1170. ἰ. ἰ. κ.τ.λ.

Ἰουλίου. Ι. 407. τὸν Ἴ τ' ἂν οἴομαι, γέροντα πυροπίπτην,

ἰοῦσ'. Π. 768. φέρε νυν ἰ εἶσω κομίσω καταχύσματα

ἰούσα. Α. 64. ὡς δεῦρ' Ἰ. θοὐκάτειον ἤρετο.

Ἰοφῶν. Β. 73. τί δ'; οὐκ Ἴ. ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον Ἰοφῶντ'. Β. 78. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἴ., ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον

ἰπνώτοι. Ει. 841. ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰ. πῦρ.

ἰπνόν. Σ. 139. ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰ. εἰσεπλήνθην

Σ. 837. ὁ κοῦν παράξει ἐς τὸν ἰ. ἀρπάσας

Ο. 437. ἐς τὸν ἰ. εἴσω, πλησίον τοὐπιστάτου

ἰπνός. Π. 815. ὁ δ' ἰ. γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Fr. 132. ἰ.:

ἰπνοῦς. Ει. 841. ἰ. ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.

ἰπούμενος. Ι. 924. ἰ. ταῖς ἐσφοραῖς.

ἱππαγωγούς. Ι. 599. ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἰ. εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,

ἱππάζεταί. Ν. 15. ἰ. τε καὶ ξυναμιλεύεται

ἱππαλεκτρυόνα. Β. 932. τὸν ξοιθὸν ἰ. ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.

ἱππαλεκτρυόνας. Β. 937. οὐχ ἰ. μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἄπερ σὺ,

ἱππαλεκτρυόν. Ει. 1177. κᾶτα φεύγει πρῶτον, ὥσπερ ξοιθὸς ἰ.

Ο. 800. μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξοιθὸς ἰ.

ἱππαπαῖ. Ι. 602. ἐμβαλώντες ἀνεβρύαξαν, ἰ., τίς ἐμβαλεῖ;

ἱππαρχος. Ο. 799. ἤρξὴν φύλαρχος, εἶθ' ἰ., εἶτ' ἐξ οὐδενὸς

ἱππασίας. Α. 1165. ἡπιαλῶν γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἰ. βαδίζων,

ἱππέας. Α. 7. ταὐθ' ὡς ἐγανόθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἰ.

Ι. 610. μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἰ.

Ν. 120. τοὺς ἰ. τὸ γράμμα διακεκινημένον.

Α. 676. ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράψω τοὺς ἰ.

Β. 653. ἰοὺ ἰοὺ. Αἰ. τί ἐστιν; Δι. ἰ. ὁρῶ.

Ἱππέας. Ν. 554. ἱκετρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἴ. κακὸν κακῶς,

ἱππερόν. Ν. 74. ἀλλ' ἰ. μου κατέχεικ' ὦν χρηματὸν

ἱππεύε. Ν. 1406. Ἴ. τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κριττὸν ἐστιν

ἱππεύμα. Θ. 1066. ὡς μακρὸν Ἴ. διώκεις,

ἱππεῦσι. Α. 301. κατατεμὼ τοῖσιν Ἴ. καττύματα.

ἱππέων. Ι. 627. τερατευόμενος θρειδε κατὰ τῶν Ἴ.,

ἱππηδόν. Ει. 81. Ἴ. ἐν ἄρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ἱππηλατεῖν. Ο. 1143. λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' Ἴ.

ἱππῆς. Ι. 225. ἀλλ' εἰσὶν Ἴ. ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι

Ι. 242. ἄνδρες ἰ., παρεγένεσθε νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,

Ἱππῆ. Ι. 551. ἰ. ἄναξ Πόσειδον, ὦ

ἱππικῇ. Ν. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν Ἴ., δεινὴ φαγεῖν.

ἱππικῇ. Ν. 1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἰ. τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,

ἱππικήν. Ν. 27. ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἰ.

Ν. 107. τούταν γεγοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἰ.

1226. ὧν πάντες ὑμεῖς ἔστε μισοῦντ' ἰ.

Α. 676. ἢν δ' ἐφ' ἰ. τράπωνται, διαγράψω τοὺς ἱππέας.

Ἐκ. 846. Ἰμοιος δ' ἰν αὐταῖς. στολὴν ἔχων

ἱππικῆς. Σ. 1429. ἐπτέτραψεν Ἴ. ἀφ' τὸ τρίβων ἂν ἰ.

ἱππικώτατον. Α. 677. ἰ. γὰρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γννῆ.

ἵππιον. Ν. 83. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἴ.

Ν. 84. μὴ μοὶ γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἴ.

Ἱππίου. Ι. 449. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἴ.

Σ. 502. ἥρετ' εἰ τὴν Ἴ. καθίσταιμι τυραννίδα.

Α. 619. καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἴ. τυραννίδος.

1153. πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἴ. καὶ ξυμμάχους,

ἱππομβάμονα. Β. 821. ῥῆμαθ' ἰ.

Ἱππόβιον. Β. 429. τοῦτον τὸν Ἴ.

Ἱπποδάμου. Ι 327. πρῶτος ὧν δ δ' Ἴ. λείβεται θεώμενος.

ἱπποδρομίαν. Ει. 899. τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἰ. ἔξετε,

ἵπποις. Ι. 595. ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἰ., βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.

Ι. 1283. θοαῖσιν ἰ. Αἰ. λῃκῶθεν ἀπώλεσεν.

ἱπποκάνθαρος. Ει. 181. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. ἰ.

Ἱπποκλείδης. Fr. 621. Ἴ.:

ἱππικομεῖν. Ει. 74. κἄπειτα τοῦτον ἰ. μ' ἠνάγκασεν,

Ἱπποκράτους. Ν. 1001. τοῖς Ἴ. υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

Θ. 273. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἴ. ξυνοικίαν;

Fr. 177 c. τοῖς Ἴ. υἱέσιν—:

ἱππόκρημνα. Β. 929. γυμπαίτρυν χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰ.,

ἱππολαβέων. Β. 518. ἔστια δ' ἰ. τὴν λόγων κορυθαίολα νείκη,

ἵππον. Ν. 32. ἅπαγε τὸν Ἴ. ἐξαλίσας οἰκαδε.

Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ Ἴ. προστέθεισ τοῖς τούνομα,

1225. τὸν ψαρὸν Ἴ. Στ. Ἴ.; οὐκ ἀκούετε,

Λ. 192. Ἴ. λαβοῦσαι τύμον ἐντεμοίσθα.

193. ποῖ λευκὸν Ἴ.; ΚΛ. ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα

Π. 157. ὁ μὲν Ἴ. ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.

Ἱππόνικος. Ο. 283. Ἴ. Καλλίου καὶ Ἱππονίκου Καλλίας.

Ἱππονίκου. Ο. 283. Ἱπσόνικος Καλλίου καὶ Ἴ. Καλλίας.

ἱππονώμαν. Ν. 571. τὸν θ' ἰ., ὃς ὑπερ-

ὑποτρέβεται. Ο. 1179. τραυμαίρουσι τὴν ἰππικὴν ἰ.,

ἵππου. Α. 561. γὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' Ἴ.

ἵππους. Ν. 16. ἐνειροπολεῖ θ' Ἴ.· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Ν. 438. διὰ τοὺς Ἴ. τοὺς κοσπαστὰς καὶ τὼν γάμων,

1272. Ἴ. ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.

Ἵππυλλος. Σ. 1301. καίτοι παρὴν Ἴ., Ἀντιφῶν, Λύκων,

ἵππων. Ι. 552. χαλκοκρότων Ἴ. κτύπος

Ι. 1265. ἡ θεὰν ἰ. ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν ἐτ Λυσίστρατον,

Ν. 1265. ἰ. ἱμᾶν· ὦ Παλλάς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

1407. ἰ. τρίφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

Ο. 925. οἰάπερ ἰ. ἀμαρυγά.

1128. Ἴ. ὑπόνταν μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,

Λ. 679. ἀς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' Ἴ. μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.

Ἱππώνακτας. Β. 661. ἴαμβον Ἴ. ἀνεμμηνσκόμην.

ἰράς. Ι. 301. ἀδεκαετούτους τῶν θεῶν ἰ.

Β. 1525. λαμπάδας ἰ., χάμα προπέμπετε

ἰρᾶς. Θ. 1068. αἰθέριος ἰ.,

Ἰρίδων. Ο. 1222. ἠκαιόταν' ἂν λῃσθεῖσα πασῶν Ἴ.

Ἴρις. Ο. 575. Ἴ. δέ γ' Ὅμηρος ἐφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείᾳ.

Ο. 1255. τὴν Ἴ. αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως

Ἴρις. Ο. 1204. Ἴ. ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἡ Σαλαμινία;

ἰρόν. Σ. 300. πῖδα χρηστὴν τινα νῷν ἡ πόρον Ἕλλας ἰ. εἰπεῖν;

Θ. 113. γέρας ἰ. προφέρων.

Β. 441. νὺν ἰ. ἄνα κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἂν ἅλσος

445. οὐ πανυχίζουσιν θεᾷ. φέγγος ἰ. οἴσαν.

1391. οὐδ' ἔστι Πειθοῦς ἰ. ἕλλο πλὴν λόγος.

ἴσα. Ο. 1167. ἰ. γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.

Β. 1059. μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἰ. καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.

Ἐκ. 630. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἰ. τοῖσι καλοῖσι φροντίσει.

ἴσαι. Β. 685. κἂν ἰ. γένωνται.

ἴσας. Β. 636. οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἰ. πλαγγὰς ἐμοί;

Π. 1144. οὐ γὰρ μετείξας τὰς ἰ. πλαγγὰς ἐμοί,

Fr. 27. ὅτε τὰς ὀδὰς ἰ. ἐποιήσατο.

ἴσασι. Ο. 600. τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ Ἴ.· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες.

Ἐκ. 251. Ἴ. πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

ἴσασιν. Ν. 1156. Ἴ. ὄρθοι· ὁ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί;

Ἐκ. 252. καὶ τοῦτ' ἰ. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τριβλία

ἴσην. Ν. 1291. νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' Ἴ.

ἴσθ'. Α. 456. λυπηρὸς Ἴ. ὧν κἀποχώρησον δόμων.

Α. 460. φθείρου λαβὼν τοῦ· Ἴ. ὀχληρὸς ἂν δόμοις.

Ι. 948. ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔγ' τοσοῦτον δ' Ἴ. ὅτι,

Ν. 39. σὺ δ' οὖν κἀθεῦδε· τὰ δὲ χρῆα ταὐτ' Ἴ. ὅτι

1254. ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' Ἴ., ὅτι

Σ. 1336. ἀρχαιὰ γ' ὑμῶν ἀρά γ' Ἴ.

Ει. 373. ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΓΡ. εὖ Ἴ., ὅτι.

Ο. 1408. ἀλλ' οὐν ἐγαγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' Ἴ. ὅτι,

Α. 1138. οὐκ Ἴ., ὅτ' Ἴλθων δεῦρο Περικλέους ποτὲ

1150. οὐκ Ἴ. δόθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αἴθεις αὖ

ἴσθ'. Θ. 12. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴ. ὅτι.
Β. 436. ἀλλ' ἴ. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴ. ὅτι.
889. μὰ τὸν Δί' οὐκοῦν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴ. ὅτι.
962. ἀλλ' ἴ. ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένος.
ἴσθι. Α. 325. ὡς τεθνᾶχων ἴ. νυνί. ΔΙ. ὀξύομαί' ὑμᾶς ἐγώ.
Α. 490. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴ. νυν
783. σάφ' ἴ., ποτ' ἀπαντᾷ μ' εἰκασθήσεται.
Ι. 860. ὦ ἑαμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴ., μηδ' οἰηθῇς
Ν. 458. οὐκ ἀτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. Ἑ. δ' ὡς
829. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴ. τοῦθ' οὕνεκ' ἔχον.
Ει. 875. σάφ' ἴ., κλᾑσθῆν γὰρ μόλις. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
Ο. 604. ἢν οὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεῖα μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴ.,
Θ. 1170. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴ. σοι πεπεισμένα·
Β. 296. σάφ' ἴ. ΔΙ. πόῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
918. σάφ' ἴ. ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἐδρᾶσ' ὁ δεῖνα;
Π. 216. ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴ., κἂν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
Ἀσθμια. Ει. 879. οὗτος, τί περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δεῖν', ἐλε ἴ.
ἰσθμιακά. Fr. 414, 2. εἴτ' ἴ. λαβοῦτες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ἰσθμόν. Θ. 647. ἴ. τιν' ἔχεις, ὤνθρωπ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἴσμεν. Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἁ Πάντεια ἴ. μανθάνω ;
Ο. 1176. τίν' ἄν θεὸν; ΔΙ. ἴ. οὐκ ἴ.· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
1177. τοῦτ' ἴ. ΠΕ. οὐκοῦν ὄρνε περιπόλους ἐχρῆν
Β. 727. τὼν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴ. εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ἰσμηνία. Α. 861. κατάθου τὸ τὰν γλάχαν' ἀτρέμας, Ἰ.·
Α. 697. ἡ τε θήβαι φίλαι ποῖς εὐγενὴς Ἰ.
Ἰσμήνιχε. Α. 954. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἰ.
Ἰσοκράτης. Fr. 566. Ἰ.
ἴσον. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκούσαι μηδὲν ἴ. ἴσῳ φέρον,
Ἐκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴ. μὲν ἴσοιτο τῆς χώρας μέτα
Π. 225. ὅπως ἂν ἴ. ἑκαστοι ἐνταυθὶ παρὼν
510. εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴ. αὐτοῖς,
1132. οἶμοι δὲ κἰδικοὶ ἴ. ἴσῳ κεκραμένῃς.
Fr. 553. δύναται γὰρ ἴ. τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.
ἴσου. Ι. 1160. ἴσα σ' οὐ ποιῶμεν ἐξ ἴ. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή·
Β. 867. οὐκ ἐξ ἴ. γὰρ ἐστὶν ἀγὼν νῷν. ΔΙ. τί δαί;
ἰστάναι. Ει. 1249. τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέτασιν ἴ.
Fr. 9. ἐγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον ἴ. καὶ μυρρίνας.
ἱστᾶς. Fr. 445 a, 4. ὅταν γὰρ ἴ., τοῦ ταλάντου τὸ βέπον
ἱστάς. Α. 687. κἀγ' ἀνεκνεύσαι ἐρωτᾷ, σκανδαλήθρ' ἴ. ἐπῶν,
ἱστασθ'. Fr. 47. ἴ. ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἱστιάδας.
ἵστατε. Ν. 271. εἴτ' Τιτκαιοῦ πατρὸς ἐν κῆποις ἱερὸν χορὸν ἴ.
Νύμφαις,
ἵστε. Ν. 1226. ὧν πάντες ὑμεῖς ἴ. μισοῦσθ' ἱππικήν.
Ν. 1354. ἐγὼ φράσω 'πειδὴ γάρ εἰστιάμεθ', ὥσπερ ἴ.,
Ει. 337. μὴ τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴ. πω σαφῶς·
Fr. M. Δαῖδ. 4, 2. ἐν ἴ.· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ἵστη. Σ. 40. ἴ. βύπιον δημῶν. ΞΑ. οἶμοι δείλαιος·
ἱστῆσαι. Ο. 219. ἴ. χορούς·
Ο. 527. ἴ. βρύχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἱστίοις. Β. 1090. χράμεσι τοῖς ἴ.,
ἱστίον. Ι. 918. ἀν' ἴ. σαπρὸν λάβῃς.
ἱστιορράφος. Θ. 935. ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἴ.
ἵστον. Π. 100. ἀφετὸν με νῦν, ἴ. γὰρ ἤδη τάτ' ἐμοῦ.
ἱστότονα. Β. 1315. ἴ. πηνίσματα,
Ἰστριανά. Fr. 44. Ἰ.
ἴστω. Ἐκ. 737. ἴ. παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομψάστρια·
ἰσχάδας. Α. 802. τί δαί; φιβάλεοις ἴ.; ΚΟ. κοὶ κοί.
Α. 803. ὡς οὖν πρὸς τᾶς ἴ. κεκράγατε.
809. ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἴ.
Ι. 755. κέχηνεν ὥσπερ ἐμπεδίῳ ἴ.
Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἴ., ὦ παππία· ἤδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
Ει. 634. ἀλλ' ἄτρ' ἂν ἄνευ γίγαρτον καὶ φιλῶν τὰς ἴ.
1219. ἔνεγκε τοίνυν εἰσὼν τὰς ἴ.·
Π. 677. τοὺς ῥῶδ' ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἴ.
801. ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἴ.
1122. ἴ., ὅσ' εἰκὸς ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
ἰσχάδια. Π. 798. ἴ. καὶ τραγήμαλα τοῖς θεωμένοις
ἰσχαδοπωλίν. Α. 594. ἐδεδίσκετο γὰρ ἴ. καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπιτε.
ἰσχάδος. Ει. 1223. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἴ. μᾶς.
ἰσχάδων. Α. 805. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἴ.
Ει. 1217. δοίην ἂν αὐτοῖν ἴ. τρεῖς χοίνικας,
Α. 647. ἴ. ὀρμαθόν·
Π. 191. τιμῆς ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἴ.
811. μύρον γέμουσι τὸ δ' ὑπερῷον ἴ.
Fr. 493. οὐδὲν γὰρ ὄντων ἡδυσίτερον τῶν ἴ.
ἰσχεῖ. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' γ' ἴ. θύρα.
ἰσχεῖ. Ει. 949. καὶ πῦρ γε τοιοῦτ', κοὐδὲν ἴ. πλὴν τὸ πρίβατον ἡμᾶς.
ἴσχειν. Ν. 983. οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴ. τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
Α. 505. ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴ.
ἰσχέτω. Ι. 724. ἴδοιν, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἴ.
Σ. 1204. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἴ.
ἰσχνά. Α. 469. ἐς τὸ σπυρίδιον ἴ. μοι φυλλεῖα δός.
ἰσχναναι. Β. 941. ἴ. μὲν πράωτοσον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἰσχνοί. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἴ. καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
ἰσχνῶν. Π. 544. μαλάχης πτόρθουν, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἴ. ῥαφανίδων.
ἰσχνέ. Ο. 488. οὕτω δ' ἴ. τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἐτι καὶ νῦν
ἰσχνίειν. Ι. 182. οὐκ ἀρεῖσ 'γὼ 'μαυτὸν Ἰ. μέγα.
ἰσχὺν. Α. 591. οὐ γὰρ κατ' ἴ. ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
Ο. 706. διὰ τὴν ἴ. τὴν ἡμετέραν διεμῄρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ἰσχυόν. Σ. 357. ἤβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴ. τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
ἰσχυρόν. Α. 943. ἴ. ἐστιν, ὦγαθ', ὥσπ'
Π. 946. καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν Ἰ. θεὸν
ἰσχυρός. Α. 591. οὐ γὰρ κατ' ἰσχὺν ἐστιν· εἰ δ' ἴ. εἶ,
ἰσχυστέ'. Ο. 1607. Ἰ., ἦν ὄρνιθες ἀρξωσιν κάτω·
ἰσῳ. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκούσαι μηδὲν ἴσον Ἰ. φέρον,
Π. 1132. ἀμοῦ δὲ κἰδικὸς ἴσον Ἰ. κεκραμένῃς.
ἰσωνίας. Ει. 1227. ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς Ἰ.·
ἴσως. Α. 993. ἡ πάνυ γερόντιον Ἰ. νενόμικάς με σύ; κ.τ.λ.
ἰσώσῃ. Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἵσα ἀνῶν ἀν Ἰ. τοῖσιν ἐμοῖσιν·
ἰτ'. Ει. 298. καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴ., ὦ πάντες λεῳ,
Ο. 258. ἀλλ' Ἰ. ἐς λόγους ἅπαντα,
Ἐκ. 582. παρώντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴ. ἐπὶ τοῦμὸν στόμα.
Π. 255. ἴ. ἐγκονείτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλει,
ἰταμαὶς. Β. 1291. κυρεῖν παρασχὼν ἰ. κυσὶν ἀεροφοίτοις,
ἰτέ. Α. 155. οἱ Θρᾶκες ἴ. δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγεν.
Α. 1143. ἴ. δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
Σ. 1009. ἀλλ' ἴ. χαίροντες ὅπου βούλεσθ'.
Ει. 78. οἶμοι τάλας· ἴ. δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·
Ο. 252. δεῦρ' ἴ. πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
1690. ὀπτὼ τὰ κρέα ταυτὶ μένων ; ὑμεῖς δ' ἴ.
Α. 829. ἰοὺ ἰοὺ, γυναῖκες, ἴ. δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Β. 1368. ἴ. δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἰτέαν. Fr. 720. ἀνὴρ πεδῆτης ἴ. ἐνημμένος·
ἴτης. Ν. 445. θρακῶν, εὐγλαττος, τολμηρός, Ἰ.,
ἰτητέον. Ν. 131. ἴ. τί ταῦτ' ἔχων στραγγευόμεθα,
ἰτρία. Α. 1092. ἁμαλοὶ, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, Ἰ.,
ἴτυν. Α. 860. ἴ. Ἡρακλῆς, ἐκαμόν γε τὰν τύλαν κακῶς,
Ἴτυν. Ο. 212. τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολυθλακερὼ Ἴ.
ἰτώ. Ο. 228. ἰὼ, ἰὼ, ἴ. ἴ. ἴ.
ἰτω. Ο. 229. ἴ. τὸς ὧδε τῶν ἐμῶν ὀμοπτέρων·
Ο. 754. διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴ.
857. ἴ. ἴ., ἴ. δὲ Πυνθιὰς βοά·
Δ. 688. νῦν πρὸς ἐμ' ἴ. τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ κυάμους μέλαινας.
1210. ὥστ' οὐν βούλεσθαι τῶν πενήτων ἴ.
Ἐκ. 507. ῥυπτεῖτε χλαίνας, ἐμβᾶς ἐκποδὼν Ἰ.
1143. ἴ. μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέῳμεν.
ἰυγγὶ. Α. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τὴν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴ.
ἴφυα. Fr. 473, 2. ἴ. φύσει
ἰφύων. Θ. 910. ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σ', ὕσα γ' ἐκ τῶν ἴ.
ἰχθύδια. Fr. 344, 8. καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἴ.
ἰχθυπρόν. Fr. 449. πανάισκον ἄπιρον ἴ.
ἰχθυπρους. Π. 814. τοὺς ἰ. ἀγγυρους πάρισθ' ὁρᾶν.
ἰχθυόεντ'. Θ. 324. μυχὸν ἰ. οἰστροδούηντον,
ἰχθυολίμαι. Ει. 814. γραοσόβαι, μαρολ, τραγομάσχαλε, ἰ.·
ἰχθυοπῶλον. Fr. 344, 10. ἐπ' ἰ. χειρὶ παρανομωτάτῳ.
ἰχθύς. Ι. 816. ἀφελὼν τ' οὖδὲν τὰν ἀρχαίων ἰ. καινοὺς παρέθηκε.
Β. 1068. κἀν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰ. ἀνέκυψεν.
Fr. 302, 1. ἰ. ἐνηνοῖ τις ἢ σηπίδιον
ἰχθύσιν. Σ. 789. ἐλθὼν διεκερταίζετ' ἐν τοῖς ἰ.,
ἰχθύων. Fr. 489. λάβραξ ὁ πάντων ἰ. σοφώτατος.
Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἴληψ ἰ. ὠπτημένων.
ἰχνευε. Θ. 663. εἶα νυν ἴ., καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
ἰχνεύων. Ι. 808. ἐᾷ' ἥξει σοι δριμὺς ἀγρωικὸς, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἴ.
ἴχνη. Ν. 831. καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴ.
ἰὼ. Σ. 666. ὅταν οἰκαδ' ἴ. τὸν μισθὸν ἔχων, κἀτ' εἰσήκουθ' ἅμα πάντες
Β. 291. ἀραιοτάτῃ τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴ.
ἰώ. Α. 566. ἰ. Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς, κ.τ.λ.
Ν. 1259. ἰ. μοί μοι. κ.τ.λ.
ἰώγα. Α. 598. ἰ. ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσον λέγεις;

ἴωμεν. Ι. 723. ἴ. ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
Ν. 860. ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴ.· εἶτα τῷ πατρὶ
Σ. 1264. ἄγε νυν ἴ.· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.
ΕΙ. 851. ἄγε νυν ἴ. εἰπέ μοι, ζῶ καταφρεῖν
Ο. 647. ἴ.· εἰσιγνοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
675. ἴ. ΠΕ. ἠγοῦ δῆ σὺ νὼν τύχᾳ γαθῇ.
Α. 1187. ἄπειμ' ἔκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴ. ὦ τάχος.
Θ. 728. ἴ. ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
Π. 824. ἴ. ΧΡ. ἑα, τίς ἐσθ' ὁ προσιὼν οὗτοσί;
Ἴον. Ε. 835. Ἴ. ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
Ἰών. Α. 899. ἢ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἴ.;
Α. 954. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἴ., Ἰσμήνιχε.
Ι. 154. ἐγὼ δ' ἴ., προσείψομαι τὸν Παφλαγόνα.
175. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἴ.
970. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοῦς ἴ., ἵν' οὗτοσὶ
1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἴ.
Σ. 99. ἰ. παρέγραψε πλησίον "κηπὸς καλός."

ἰών. Σ. 391. ᾧκησας γοῦν ἐπίηδες ἴ. ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῶ,
Ο. 983. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἴ. ἀνθρωπος ἀλαζὼν
1309. ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴ. τὰς ἀρρίχους,
Εκ. 671. ἕτερον γὰρ ἴ. ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου κομεῖται.
Π. 318. ἐγὼ δ' ἴ. ἤδη λάθρα
506. οὐδὲν ἤντιν' ἴ. τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
874. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἴ. ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις ;
Fr. 6, 1. ἐγὼ δ' ἴ.
ἴων. Fr. 476, 2. στεφάνους Ἴ. * * * κοινορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
ἰωνιᾶς. Ει. 577. τῆς ἴ. τε τῆς πρὸς
Ἰωνίας. Εκ. 918. ἤδη τὸν ἀπ' Ἴ.
Ἰωνικόν. Ει. 930. εἴ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί'· ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστ' Ἴ.
Ἰωνικός. Ει. 46. Ἴ. τίς φησι πρακαθήμενος·
Ἰωνικῶν. Εκ. 883. μελῴδων εὑροῦσαί τι τῶν Ἴ.
Ἰωνικῶς. Ει. 933. ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἴ. ἰὰ,

K

κ'. Α. 1103. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ κ' τοῦ κράνους. κ.τ.λ.
κ'. Ο. 972. δς δέ κ' ἐμὸν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης, κ.τ.λ.
κα. Α. 737. ὁ ὑμέ κ. πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν ; κ.τ.λ.
κά. Α. 835. παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν, αἴ κ. τι δεῖῳ.
κἀβασίλευε. Ο. 499. ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κ.
κἀβασίλευον. Ο. 482. ἀλλ' ὀρνιθες, κ., πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
κἀβελτίρου. Θ. 290. πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κ.,
κἀβλεψε. Ι. 631. κ. νᾶπυ, καὶ τὰ μέταπ' ἀνέσπασεν.
κἀβουλήθης. Σ. 392. κ. μόνος ἡρῶων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
κἀβρόων. Α. 185. ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κ.
κἀγαθά. Θ. 351. εὐχεσθε πᾶσαι πολλὰ δοῦναι κ.
Εκ. 453. δῆμον κατελύειν, ἀδικοῦντα πολλὰ κ.,
κἀγαθήν. Β. 1236. γράψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλὴν τε κ.
κἀγαθοί. Ι. 227. καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κ.,
Ι. 735. ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κ.
Ν. 101. μερμυροφροντιστὰ καλοί τε κ.
ΕΙ. 968. τίς τῆδε ; ποῦ πορ' εἰσὶ πολλοὶ κ.;
969. τοισδὶ φέρε δὴ· πολλοὶ γὰρ εἰσι κ.
κἀγαθοῖς. Σ. 1256. οὐκ, ἦν ξυνῇς γ' ἀνδρὰσι καλοῖς τε κ.
κἀγαθός. Ν. 797. ἀλλ' ἐσθ' ἑμοιγ' οὐὸς καλὸς τε κ.'
κἀγαθοῦς. Ι. 738. τοὺς μὲν καλοὺς τε κ. οὐ προσδέχει,
Β. 719. ταυτὸν ἐς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κ.,
728. ἀνδρὰς ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κ.,
Λ. 1059. δρᾶς καλοὺς τε κ.
κἀγαθῶν. Ι. 185. μῶν ἐκ καλῶν εἶ κ.; ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
Σ. 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπληντο πολλῶν κ.,
ΕΙ. 436. Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κ.,
538. ἄλλων τε πολλῶν κ. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄθρει
Α. 1159. τί δῆθ' ὑπηρημένων γε πολλῶν κ.
κἀγανώτερον. Α. 886. πολλῷ γ' ἐγενησθαι κ. βλέπειν'
κἀγαπητήν. Α. 702. παῖδα χρηστὴν κ. ἐκ βοιωτῶν ἔγχελυν'
κἀγειν. Fr. 26. κ. ἐκεῖθεν κακοῦσθαι
κἀγκαθεζομένας. Εκ. 23. δεῖ τὰς ἑτέρας πας κ. λαθεῖν.
κἀγκεχόδασίν. Σ. 627. κ. μ' οἱ πλουτοῦντες
κἀγκύψας. Θ. 236. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κ. ἔχε.
κἀγχανεῖ. Σ. 1349. ἀλλ' ἐξαπατήσεις κ. τοὐτῳ μέγα·
κἀγώ. Α. 1220. κ. καθεῦδειν βούλομαι καὶ στύομαι κ.τ.λ.
Ι. 15. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κ. σοι φράσω. κ.τ.λ.
κἀγωγ'. Ι. 434. κ., ἐὰν τι παραχαλῷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω. κ.τ.λ.
κἀγωγε. Ι. 230. καὶ μὰ Δία κ. τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ κ.τ.λ.
κἀδάπανα. ΕΙ. 593. κ. καὶ φίλα.
κἀδενδροτόμησε. ΕΙ. 747. ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κ. τὸ νωτον ;
κἀδῆλον. Β. 1145. Ἑρμῆν χρῶσιον προσεῖπε, κ. λέγων
κἀδικα. Α. 373. ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κ.
Ι. 256. οὐς ἐγὼ βύσσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κ.,
Ν. 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κ.
κἀδικουμένους. Α. 314. πόλλ' ἂν ἀπορήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κ.
κἀδίκως. Π. 233. μαστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κ.
κἀδίσκου. Fr. 221 a. 2. ἄσσκε κ. περιέλειχε τὸ στόμα
κἀδίσκους. Σ. 221. μᾶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς κ.
Σ. 853. ὅτιὴ 'πελαθόμην τοὺς κ. ἐκφέρειν.
854. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ κ. ΦΙ. μηδαμῶς.

Κάδμος. Β. 1225. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κ. ἐκλιπὼν
κάδοις. Εκ. 1002. τὴ δὲ κρᾶσιν τοῖς κ. ἀνοίμεθ' ἄν,
κάδον. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κ. λαβὼν τιν' οὖρει πίττινον.
κάδους. Α. 549. ἀσκὼν, τροπωτήρων, κ. ἀνοιμώων,
ΕΙ. 1202. ὀδὶ δὴ τριβράχυμους τοὺς κ. ἐς τοὺς ἀγρούς.
Εκ. 1004. ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κ. ξυλλαμβάνειν ;
κἀδυάμην. Σ. 357. ἤβων γὰρ κ. κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κάδω. Ο. 1032. οὐκ ἀποσοβήσεις ; οὐκ ἀποίσεις τὼ κ.;
Ο. 1053. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κ. διασκεδῶ.
κἀδωρησάμαν. Ι. 1225. ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κ.
κἀε. Fr. 403. τὴν κακκάβην γὰρ κ. τοῦ διδασκάλου.
κἀείσω. Α. 1243 ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε κ. καλὸν
κἀεται. Σ. 1372. οὐκ, ἀλλ' ἰὼ ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δὸς κ.
καθ'. Α. 727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην κ. ἦν ἐστεισάμην κ.τ.λ.
κἀθ'. Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἰκτίνον ἰδὼν· κ. ὕπτιος ἄν ἀναχάσκων
καθαγίζειν. Ο. 566. ἦν δὴ Ποσειδῶνί τις εἴν θύῃ, νήτῃ πυροὺς κ.·
καθαγίσω. Α. 238. φέρ' ἐγὼ κ. τήνδε. ΚΛ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
καθαιματώσει. Θ. 695. κ. βωμόν. ΓΥ. Ζ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
καθαιρήσει. Β. 10. εἰ μὴ κ. τις, ἀποπαρδήσομαι ;
καθάπερ. Ι. 8. κακῶς κ. σύ. ΔΙ. δεῦρο νυν πρόσελθ', ἵνα κ.τ.λ
καθαπτός. Β. 1212. κ. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
καθαρά. Ο. 215. κ. χωρεῖ διὰ φυλλοκώμου
καθαρεύει. Β. 355. ὡστε ἄπειρα τοιαῦθ' ἡίγων, ἢ γνώμῃ μὴ κ.
καθάρματε. Π. 454. γρύζεν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ κ.,
καθάρματος. Α. 44. πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ κ.
καθαρόν. Σ. 1015. νῦν αὖτε λεῷ πρὶσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ κ. τι φίλειτε
Ο. 973 τῷ δόμεν ἱμάτιον κ. καὶ καινὰ πέδιλα,
Π. 729. ἔπειτα κ. ἡμτύβιον λαβὼν
καθαρός. Ο. 1549. Τέμων κ. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέψω πάλιν,
καθαρτήν. Σ. 1043. τοιοῦδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε κ.
καθαρῷ. Εκ. 320. ἀλλ' ἐν κ. ποῦ ποθ τις ἂν χέσαι τύχοι ;
καθαρῶς. Σ. 631. οὐτιὸπτοῦ· οὕτω κ.
Σ. 1045. ἐς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι κ. ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας κ. αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
καθεδεῖ. Β. 200. οὔκουν κ. δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων'; ΔΙ. ἰδοῦ.
καθεδεῖσθαι. Β. 792. ἑψεδρα κ.· κἂν μὲν Λίσχύλος κρατῇ,
καθεδεῖται. Α. 841. μᾶλλον κ.·
καθεδουμέθ'. Ο. 727. κ. ἄνω σεμνυνόμενοι
Εκ. 297. σίων κ., ὡς
καθεδουμένων. Π. 882. ὀρῶ γὰρ ἐπὶ τοῦ βήματος κ.,
καθεδοῦνται. Εκ. 617. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σφμὰς κ.·
καθίζετο. Ο. 796. εἶτα βνήσασ ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κ.
Α. 1139. ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἐλίττων κ.
καθεζομένη. Σ. 611. κάπειτα κ. παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε τουτί,
καθείλκετε. Α. 544. καὶ κάρτα μὲντἂν εὐθέως κ.
καθειμένον. Ν. 538. οὐδὲν ἤθε βαμμένη σκύτινον κ.,
καθείναι. Εκ. 397. γνώμας κ. τῆς πόλεως ; κᾆτ' εὐθέως
καθείρξαμ'. Ν. 751. αὐτὴν κ. ἐς λωρεῖον στρογγύλον,
καθείρξας. Ι. 794. ἀλλὰ κ. αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος

καθείρξας. Σ. 70. ἔνδον κ., ἵνα θύραξε μὴ ἔξῃ.
καθείρπυσεν. Β. 485. ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν κ.
καθείσαν. Φ. 841. λευκὰ καὶ κύματα κ. πλησίον τῆς Λαμάχου,
κἀθεΛ'. Ι. 152. ἴδι δή, κ. αὐτοῦ τοὐλεὼν, καὶ τοῦ θεοῦ
κἀθελε. Φ. 284. ὦ Φρᾶτρα, τὴν κίστην κ., κᾆτ' ἔξελε
καθέλκειν. Εκ. 197. ναῦς δεῖ κ.· τῷ πέντητι μὴν δοκεῖ,
καθελκύσας. Ι. 1315. τοὺς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῴλει τοὺς λύχνους, κ.
καθέλξει. Β. 1398. ὅ τι σοι κ., καρτερὸν τε καὶ μέγα.
καθέλοιμι. Ν. 750. κ. νύκτωρ ἐν σελήνῃ, εἶτα δὲ
καθελοῦ. Σ. 936. αὐτὸς κ.· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
καθελῶν. Α. 1118 παῖ παῖ, κ. μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
καθέλωσιν. Α. 492. ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ κ.
καθέμεθα. Ν. 67. κοινῇ ξυνέβημεν κ. Φειδιππίδην.
καθέντα. Εκ. 1003. ἐξὸν κ. γηράσει τοιουτονί
καθεῖε. Ο. 832. τίς δαὶ κ. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
καθίεις. Ι. 838. μέγιστον Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος κ.
καθίεῖσ. Β. 160. ἀτὰρ οὐ κ. ταῦτα τὸν πλεῖω χρόνον.
καθίρπυσόν. Β. 129. κ. νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἶτα τί;
κάθες. Ο. 364. ἐλελελεῦ, χάρις, κ. τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.
καθεστήκασι. Ο. 1161. φυλακαὶ κ. καὶ ἀρωκτωρίαι
καθεστῆκός. Β. 1003. καὶ κ. λάβῃς.
καθεστώτων. Ν. 1400. καὶ τῶν κ. νόμων ὑπερβροντεῖν δύνασθαι.
καθεύδ'. Ο. 932. κἀδωνῴφραν περίτρεχε, καὶ κ. ἐκεῖ.
κἀθευδε. Ν. 39. αὐδ' ἀν κ.· τὰ δὲ χρὴ ταῦτ' ἐφ' ὅτι
καθεύδει. Ι. 111. ἑως κ. ΝΙ. ταὺτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
καθεύδειν. Α. 1147. τῷ δὲ κ.
Α. 1220. κἀγὼ κ. βούλομαι καὶ στύομαι
Ει. 341. πεῖν, μένειν, κινεῖν, κ.,
867. κινεῖν τε καὶ κ.
Ο. 711. καὶ ηὐδαίνον τότε ναυκλήρῳ φράξει κρεμάσαντι κ.,
Β. 1478. τὸ πνεῦν δὲ δεινεῖν, τὸ δὲ κ. κώδιον;
Εκ. 700. πρότερον μέντοι δεῖ σε κ.
894. θεὶν τι, παρ' ἐμοὶ χρῆ κ.
938. εἰθ' ἡξῃν παρὰ τῇ νεᾳ κ.,
1039. παρὰ σοὶ κ. τηλικοῦτος ὢν, ἐπεὶ
1051. πρότερον κ. αὐτόν; ΝΕΑ. οἴμοι δείλαιος.
Π. 669. ἡμὶν παρήγγειλεν κ. τοῦ θεοῦ
672. κἀγὼ κ. οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
καθεύδειs. Ν. 732. οὔτοσ κ.; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κύπρον κἀπὶ ξύλον κ.;
καθεύδεν. Φ. 479. ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κ.· ἐμοὶ δ' ἐμοὶ φίλος,
καθεύδετ'. Fr. 274, 2. ὁμοιόταν κ. ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
καθεύδετε. Σ. 136. ὦ Βασιδία καὶ Σωσία, κ.;
καθεύδῃς. Σ. 816. ἴνα γ', ἢν κ. ἀπολογοῦμέν τινός,
Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἢν οἴκοι γε κ.
καθευδήσονταες. Εκ. 419. ἴέναι κ. ἀπονενιμμένους
καθεῦδον. Ο. 495. κἄρτι κ.· καὶ πρὶν δεινεῖν τοὺς ἄλλους, οἵτινες ἀρ' ἦσε,
καθεῦδοντος. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ κ. λάθρα.
καθεῦδων. Ν. 27. ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ κ. ἱππικήν.
Σ. 68. ἄνω κ., ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
337. οὐτοσὶ πρώδιν κ. ἀλλ' ἐφοσθὲ τοῦ τόνου.
Α. 282. ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κ.
καθέψεις. Σ. 795. ταχὺ γοῦν κ. τἀρνάριον, ἢ δ' ὃς λέγων.
καθῆκεν. Σ. 174. οἷαν πρόφασιν κ., ὡς εἰρωνικῶς,
κἀθῆλον. Α. 881. ἄλουστον ὧν κ. ἑκτὴν ἡμέραν;
κάθηται. Α. 29. νοστῶν κ.· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Ι. 1153. τρίπαλαι κ., βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Ν. 256. ἰδοὺ κ. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κἄλει νυν, ὡς κ. 'γὼ πάλαι.
Π. 533. τὼν χειροτέχνην ὥσπερ δίεσσον' ἐπαναγάζουσα κ.
643. ἔνδον κ. περιμένουσα τουτονί.
καθῆμαι'. Α. 43. ἡ λαμπρὸν, αἰ κ. ἐξηνθισμένα,
καθῆμαι'. Α. 149. εἰ γὰρ κ. ἔνδον ἐντετραμμένα
καθῆμαθ. Φ. 886. τοῦ ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ κ.
καθῆμενα. Ι. 1376. ἃ σταμνωλεῖται τοιαδὶ κ.'
καθῆμεναι. Εκ. 165. ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ κ.,
Εκ. 221. κ. φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
καθημένῃ. Ει. 642. ἡ πόλις γὰρ ἀχρεῖσα κἀν φίβῳ κ.
καθήμενοι. Ει. 932. ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις εἰ κ.
καθημένοις. Εκ. 94. οὐδὲν παρῴδηται. τοῖς κ. ἔδει.
καθήμενον. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ κ.
Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κ. οὕτως,
καθήμενος. Α. 838. ἐν τἀγορᾷ κ.·
Σ. 773. ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ κ.,
Ει. 266. τοῦτω παράξει, τὰς πόλεις κ.
473. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν κ.
1235. ἐπειτ' ἐπὶ δεκάμηνα χεσεῖ κ.;
καθήμενος. Π. 162. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ κ.,
καθημένους. Ν. 208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ κ.
καθημένων. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν κ.,
κάθηνται Β. 677. μύραι κ.,
κάθηνται. Fr. 722. ἀργοὶ κ. μοι γυναῖκες τέτταρες.
καθήντο. Β. 991. Μελητίδαι κ.
Εκ. 302. κ. λαλοῦντες
κάθησ'. Εκ. 114. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κ.· οἰδὲν γὰρ εἶ.
Εκ. 169. ἅπερρε καὶ σὺ καὶ κ. ἐντευθενί·
κάθησθ'. Ν. 1201. εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κ. ἀβίλτεροι,
καθῆσθ'. Α. 543. κ. ἀν' ἐν δίμνσιν·; ἢ πολλοῦ γε δεῖ
καθήσθαι. Ν. 469. ἑῴαμαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ κ.,
Σ. 43. χαμαὶ κ., τὴν κεφαλὴν κύρκοσ ἔχων.
392. κἀβουλήθης μόνος ἡμῶν παρὰ τὸν αἰλόοντα κ.
Α. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὼ σκαφώτατος ὥσπερ κύρη κ.,
Θ. 898. ὑστέραν αὐτὴν κ., σκάφιον ἀποκκαρμένην,
840. τὴν Ὑπερβόλου κ. μητέρ' ἠμφιεσμένην
καθῆσθαί. Ι. 1321. ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, κ. μοι δοκεῖ
κάθησθε. Ν. 270. εἶτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κ.,
Λ. 1217. ὑμεῖς τί κ.; μὰν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Εκ. 57. κ. τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρομαι τάδε
καθῆσθον. Β. 1103. ἀλλὰ μὴ 'γ' ταὐτῷ κ.·
καθῆσθω. Β. 1409. ἐμβὰς κ. συλλαβὼν τὰ βιβλία·
κάθησο. Α. 50. κ. αὖγε. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Εκ. 554. κ. τοίνυν σηπίας ματωμένη.
Π. 724. ἐνταῦθα νὺν κ. καταπεπλασμένος,
καθῆστο. Β. 778. ἵν' Αἰσχύλος κ. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;
καθῆται. Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ ταυτηνὶ κ. τῆς πέτρας,
Ο. 1623. ἄνθρωπος οὗτος, ἢ κ. λούμενος,
κάθηται. Α. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κ.
καθηῦδ'. Fr. M. Δρα. η Ν. 5. ὁμοίοταν κ. ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
καθιδρυθέντε. Ο. 45. ὅπου κ. διαγενόμιθ' ἄν.
κάθιε. Σ. 287. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε, κ.
Ο. 387. τὰ τε τριβλίω κ.·
καθιεῖς. Ι. 430. ἕξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας κ.,
κἀθεῖ'. Β. 197. κ. ἐπὶ κώπην. εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
κἀθεῖε. Α. 123. σίγα, κ.
Ν. 255. κ. τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Σ. 905. σίγα, κ., οὐ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Θ. 221. κ. φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Εκ. 130. κ. παρὼν, τίς ἀγορεύειν βουλεται;
καθιζεις. Σ. 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' αὐρεῖ καὶ κ. οὐδέτσω;
καθίζηται. Σ. 90. ἢν μὴ τὸ πρώτον κ. ξύλου.
καθιζοίμην. Ι. 750. οὐκ ἀν κ. ἐν ἄλλῳ χωρίῳ
καθιζομένη. Θ. 1182. κ. δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
καθίζοντας. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβοιν δὲ κ. τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
καθίζου. Ι. 785. κᾶτα κ. μαλακῶς, ἕνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
καθίζωμ'. Θ. 292. ποῦ ποὺ κ. ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
καθίμα. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάμα διὰ τῆς θυρίδος τὸ κολόδιον εἶτα κ.
καθιμᾷ. Σ. 306. μὰν ὁ γέρων τὴ διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ.
καθίσεν. Β. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν κ. ἐγκαλύψας,
καθίσῃ. Σ. 305. κ. νὺν, πόθεν ἀνησάμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
καθίσταμαι. Α. 723. ἀγοραγόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς κ.
Ι. 1387. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ κ.
Σ. 502. ἥρετ' εἰ τὴν Ἱππίου κ. τυραννίδα.
καθίστη. Εκ. 743. κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς κ. πλησίον,
Εκ. 1065. ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μὴ μοι κ.
καθίστησον. Π. 917. ἀρχεῖν κ.; ΣΠ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
καθοῖτο. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν κ.,
καθορᾷ. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἃ πανουργεῖτ' μὴ κ. σου,
καθορᾶν. Α. 319. λεγὼν δοκῶ μοι κ. καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
καθορᾷς. Ν. 327. νὺν γε τοῦ ἥλιον κ. αὐτάς, εἰ μὴ λήμᾳς κολοκυνταις.
καθορᾶτε. Β. 576. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ κ.
καθορῶ. Ι. 171. κ. ΔΙΙ. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
Ι. 953. ἀλλ' ἢ οὐ κ. ΑΛ. φήν' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
Ν. 326. ὡς οὐ κ. ΣΠ. παρὰ τὴν εἰσοδον. ΣΤ. ἤδη νυνὶ μόλις οὗτοσ.
ΕΙ. 178. καὶ δὴ κ. τὴν οἰείαν τὴν τοῦ Διός.
καθυβρίζει. Α. 631. ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κ.,
καθυβρίσαι. Ι. 722. οὐκ, ἀγαθ', ἐν βουλῇ με δύξεις κ.
καθυπερηκόντισαν. Ο. 825. ἀλαζονευόμενοι κ.
καθῶμεν. Εκ. 100. ὅταν κ., ὧν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
καθωσιώθη. Π. 661. κ., πέλαυος Ἡρώιστον φλογί,

καί. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώσθην, κ. φιλῶ τοὺς ἱππέας κ.τ.λ.
Α. 394. κ. μοι βαδιστί· ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην· κ.τ.λ.
καικίας. Ι. 437. ὡς οὗτος ἡτοι κ. ἢ συκοφαντίας πνεῖ.
καινά. Ο. 973. τῷ δόμων ἡμάτιον καθαρὸν καὶ κ. πέδιλα,
Ο. 1470. πολλὰ δὴ καὶ κ. καὶ θαυμ.
Θ. 1130. σκαιοῖσι γὰρ τοι κ. προσφέραν σοφὰ
Β. 1107. τά τε παλαιὰ καὶ τὰ κ.,
Ἐκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἂν γραῖ κ. τις λέγοι ;
καιναῖς. Ει. 100. κ. πλίνθοισιν ἀνωκοδομεῖν,
καιναῖσιν. Ι. 1318. ἐπὶ κ.' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
καινάς. Ν. 480. ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ κ. προσφέρω.
Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ κ. ἰδίας ἐσφίραν σοφίζομαι,
896. γνώμας κ. ἐξευρίσκων.
Ο. 1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν κ. λαβεῖν
καινῇ. Θ. 179. ἐγὼ δὲ κ. ξυμφορᾷ πεπληγμένος
καινήν. Ν. 927. σύ τε τῆν κ.
Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ἄρα τινά σοι ζητεῖν κ. ἐπίνοιαν,
876. δέξαι τελετὴν κ., ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
Θ. 850. ἐγῳδὰ· τὴν κ. Ἑλένην μιμήσομαι.
καινοῖς. Ν. 943. ῥηματίοισιν κ. αὐτὸν
Ν. 1399. ὡς ἠδὺ κ. πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Ο. 862. ἱερεῦ, σὺν ἔργον, θεὸς τοῖς κ. θεοῖς.
καινοῖσιν. Θ. 848. ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι κ. θεοῖς,
καινόν. Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι κ., ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
Ν. 1279. πότερα νομίζεις κ. ἀεὶ τὸν Δία
1423. ἤττον τί δῆτ' ἔξεστι κἄμοὶ κ. αὖ τὸ λοιπὸν
Σ. 523. κ. ὅπως φανήσει
1053. κ. τι λέγειν κἀξευρίσκειν
Ει. 54. ὁ δεσπότης μου μαίνεται κ. τρόπον,
55. οὐχ ὅπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον κ. πάνυ.
Θ. 967. ὥσπερ ἔργον αὖ τι κ.
Β. 720. ἓς τε τἀρχαῖον νόμαμα καὶ τὸ κ. χρυσίον.
890. ἰδιοί τινές σου, κόμμα κ.; ΕΤ. καὶ μάλα.
Ἐκ. 220. εἰ μὴ τι κ. ἄλλο περιειργάζετο;
926. οὐκοῦν ἐπ' ἐκφοράν γε. ΝΕ. κ. γ', ὦ σαπρά.
Καινόν. Σ. 120. ἄξας ἐλίκαξιν ἐς τὸ Κ. ἐμπεσών.
καινός. Ο. 256. κ. γνώμην,
καινοτάταις. Σ. 1044. πέρσιν καταπρούδοτε κ. σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,
καινοτομεῖν. Ἐκ. 584. εἰ κ. ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
Ἐκ. 586. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ κ. μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
καινοτομοῦμεν. Σ. 876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ κ.·
καινῷ. Γr. 114, 2. ὥσπερ ἐν κ. λυχνούχῳ
καινῶν. Ν. 1397. σὺν ἔργον, ὦ κ. ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,
Ο. 257. κ. τ' ἔργων ἐγκυκητρίᾳ.
Γr. 446, 2. ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ κ. πραγμάτων.
καίπερ. Ν. 890. τοῖσι θεαταῖς, κ. θραυὸς ὢν· κ.τ.λ.
καιρόν. Ει. 941. τούτων κατὰ κ. ἀπαντᾷ.
Ο. 1688. ἐς κ. ἄρα κατεκόπησαν οὐτοιί
καιρός. Ι. 242. ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ κ. ὦ Σίμων,
Λ. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ κ., κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
Θ. 661. μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ κ. ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
Ἐκ. 576. λοὺν ὁ τί περ δύναται. κ.
Π. 255. ἐγ' ἐγκωκεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ κ. οὐχὶ μέλλειν,
καιρῷ. Β. 358. ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν κ. τοῦτο ποιουσιν,
καίσχροῖσι. Ν. 1374. πολλοὺς κακοῖς κ.· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
καίτοι. Α. 357. κ. φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ. κ.τ.λ.
καίτοὐστίν. Σ. 599. ἀλλὰ Θέωρος, κ. ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
κἀκ. Ι. 337. εἰὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κ. πονηρῶν, κ.τ.λ.
κακά. Α. 461. οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸ ἐργάζει κ.
Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρουν εἶποι κ. πολλά'
983. εἰργάσατο πάντα κ. κἀνέτρεπε κἀξέχει,
Ι. 189. πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κ. κακῶς.
190. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κ. κακῶς.
1276. εἰ μὲν οὖν ἄνδρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κ.,
Ν. 363. κἀνυπόδητος κ. πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
1122. προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κ.,
1329. ἀρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πάλλ' ἀκούων καὶ κ.
Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κ.;
565. κ. πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνῶν ἂν ἰσῶσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
Ει. 625. κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κ.'
748. τοιαῦτ' ἀφελῶν κ. καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεινῆ,
Α. 1047. καὶ δρᾶν' ἱκανὰ γὰρ τὰ κ. καὶ τὰ παρακείμενα.
κακά. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κ.
Θ. 399. ἐξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κ.
455. ἀγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναίκες, δρᾷ κ.,
467. Εὐρεῖδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κ.,
475. κ. ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία·
517. ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κ.; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντεπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κ. ἐδέρακεν
786. καίτοι τᾶς τις τὸ γυναικείου θρόνου κ. πόλλ' ἀγορεύει,
Β. 309. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κ. ταυτὶ προσέπεσεν ;
Ἐκ. 179. ἐπέτρεψας ἑτέρῳ πλείον' ἢ τὲ δράσει κ.
436. πολλὰ κ. ΒΛ. καὶ τί εἶπε ; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
Γr. 21, 2. πλύναν ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κ.
κἀκάθαιρ'. Σ. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀπέλυσ κ., ὁ δ' οὐ μάλα.
κακαῖς. Ἐκ. 1161. μηδὲ ταῖς κ. ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι
κἀκανηφόρουν. Α. 646. κ. ποτ' οὖσα παῖς καλὴ, 'χουσ'
κἀκβᾶς. Β. 1075. καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσαντον, κ. τινὰ λοπποῦ-τῆσαι·
κἀκεῖ. Σ. 770. πάντων γε κ. ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε κ.τ.λ.
κἀκείθεν. Ο. 845. κ. αὐτὸς παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
κἀκεῖν'. Ι. 885. καίτοι σοῦν κ. ὁ Πειραιεὺς' ἐμοιγε μέντοι
Θ. 775. ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κ. ἦν ξύλον.
κἀκεῖνά. Α. 438. κ. μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν βακῶν,
κἀκείνην. Θ. 602. ταύτην τε κ. ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
κἀκείνοί. Ἐκ. 199. Κορινθίοις ἠχθέσθε, κ. γέ σοι·
κἀκείνον. Ι. 1407. κ. ἐκφράσω τὶ ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃν,
κἀκεινονί. Ν. 1100. γνῶν οἷδ' ἐγὼ κ.
κἀκείνος. Α. 428. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κ. μὲν ἦν
Ι. 819. κ. μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
Ν. 1081. κ. ὡς ἤττων ἐρωτὸς ἐστι καὶ γυναικῶν·
Β. 790. κ. ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
Π. 214. κ. οὖν σύνοιδε ταῦτα ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ
520. ὅταν ἀργύρεον κ. ἔχῃ ; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
580. κ. γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει,
κἀκείνω. Β. 671. κᾆ Φερεβρατθ', ἅτ' ὄντε κ. θεώ,
κἀκεῖσε. Β. 142. πᾶς ἡλθέτην κ.; ΠΡ. Θησεὺς ἤγαγεν.
κἀκεκράγει. Β. 426. κἄκλαε, κ.
κἀκερδάναμεν. Ει. 1205. ἀρ' ἂν γὰρ ἀπεδίμεσθα κ.
κἀκερουτίας. Ι. 1344. ἀνωράλιζες κ. ΔΗΜ. ἐγώ ;
κακῇ. Σ. 1351. ἐὰν γέ τοι δὲ μὴ κ. νυνὶ γυνῇ,
κάκην. Ο. 541. πατέρων κ., οἱ
κακῆς. Σ. 1404. εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κ. γλάττης ποθὲν
κακίαις. Σ. 1256. καὶ μὲ κ. ἐκνισε· κἀθ' σ' ἀπεδειρόμην.
κάκιον. Θ. 203. κ. ἀπολοίμην ἢ σύ. ΕΥ. πῶς; ΑΓ. ὅπως ;
Θ. 532. οὐδὲν κ. εἰς ἄπαγε πλὴν ἀρ' ἢ γυναίκες.
κάκιστ'. Α. 151. κ. ἀπολοίμην, εἰ τι τούτων πείθομαι
Α. 476. κ. ἀπολοίμην, εἰ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
756. ὅπως τάχιστα καὶ κ. ἀπολοίμεθα.
778. οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὦ κ. ἀπολοιμένα.
924. σελαγοῖντ' ἀν εὐθύς. ΔΙ. ὦ κ. ἀπολοίμενε,
Ν. 726. ἀπολεῖ κ. ΣΤ. ἀλλ', ἀγαθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Ει. 2. ἰδού. ΟΙ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κ. ἀπολοιμένῳ.
1288. κ. ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταὶ μάχαι·
Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβάζεις, ὦ κ. ἀπολοίμενοι ;
Λ. 946. κ. ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
Β. 579. κ. ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
588. κ. ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ει. 1052. πόθεν ἐγένεσθε, ὦ κ. ἀπολοιμένη ;
Π. 456. σὺ δ', ὦ κ. ἀπολοιμένη, τί λοιδορεῖ
713. σὺ δὲ πῶς ἔδρας, ὦ κ. ἀπολοίμενε,
κάκιστα. Ι. 6. κ. δῆθ' οὗτος γε πρῶτος Παφλαγόνων,
Ο. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κ. θηρίων,
Λ. 1256. μισεῖ κ. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται ;
Π. 68. ἀπολὼ τὸν ἄνθρωπον κ. τουτουί.
κάκιστον. Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποῤῥιφεῖ, βύρσης κ. ὄζων ;
Σ. 38. ὄζει κ. τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
448. οὐκ ἀφῄσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κ. θηρίον ;
913. τυροῦ κ. ἀρτίως ἐνήρυγεν
κάκιστόν. Ν. 1046. ὅτιὴ κ. ἐστι καὶ δεινὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
κακίστῳ. Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κ. κόμματι,
κακκαβαζουσῶν. Α. 761. ταῖς ἀγρυπνίαισι κ. ἀεί.
κακκᾶβην. Γr. 26. κἄγειν ἐκεῖθεν κ.
Γr. 241. κ.
403. τὴν κ. γὰρ κἄε τοῦ διδασκάλου.
κακκᾶν. Ν. 1384. κ. δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραις
Ν. 1390. αὐτοῦ 'ποίησα κ.,
κακκάσκῃ. Θ. 1089. κ. μοι; ΕΥ. κ. μοι ;
κάκκης. Ἐκ. 162. ἀπὸ μὲν κ. τὴν βὰν' ἀπέχων,
κἄκλαε. Β. 426. κ., κακεκράγει
κἀκλέψουσι. Ο. 1108. ἐνεοττεύσουσι κ. μικρὰ κέρματα.

κἀκμιαίνομαι. Β. 753. μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν βᾷσ' τοῦτο, κ.
κακόβουλε. Ι. 1055. Κεκροπίδη κ., τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὐργον;
κακοδαίμον. Ι. 7. αὐταὶ διαβολαὶ. ΔΙΙ. ὦ κ., πῶς ἔχεις;
Ι. 1195. ὁρᾷς τάδ', ὦ κ.; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
Ν. 1293. αὐτη μὲν, ὦ κ., οὐδὲν γέγρεται
Σ. 1. οὕτος, τί πάσχεις, ὦ κ. Ξανθία;
Ει. 364. ἀπόλωλας, ὦ κ. ΤΡ. οὐκοῦν, ἦν λάχω.
746. ὦ κ., τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
1211. τί δ' ἔστιν, ὦ κ.; οὐ τι που λοφᾷς;
Ο. 672. ἀλλ', ὦ κ., ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.
890. ἐπὶ ποῖον, ὦ κ., ἱερεῖον καλεῖς
1569. τί, ὦ κ.; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
1604. τί, ὦ κ.; ἡλίδιος καὶ γάστρις εἶ.
Α. 521. ὁρᾶς γε λέγων ἡη Δί' ἐκείνοσ. ΔΥ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κ.,
Ο. 892. τί, ὦ κ., ἐξαπατᾷς αὐ τὸν ξένον;
1006. κακὼς ἀπόλωλο. ΤΟ. σίγα, κ. γέρον.
1225. κ.' ἀλλὰ τρέμ' Ἀρταμοιξία.
Ε. 1058. ὦν χρὴ φράζειν ἀνθρωπίοισ'; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κ., ἀνάγκη
Π. 386. οὐκ, ὦ κ., ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
896. κ., ὀσφαίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἕσως,
κακοδαίμον'. Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κνυνῶν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κ. ἔχοντα.
κακοδαίμονα. Ν. 1112. ὠχρὸν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κ.
Ει. 113. ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κ.
κακοδαιμονᾷς. Π. 372. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κ.
κακοδαιμονέ. Π. 416. τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κ.,
κακοδαίμονες. Ν. 1201. εὖ γ', ὦ κ., τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
κακοδαιμονίαν. Π. 501. τίς ἀν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κ. τ' ἔτι μᾶλλον;
κακοδαίμονος. Ι. 112. δέδοικ' ὅπως μὴ τεύξομαι κ.
κακοδαίμων. Α. 105. οἴμοι κ., ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
Α. 473. οἴμοι κ., ὡς ἀπόλλα. ἐπελαθόμην
1019. ἀνὴρ κ. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
1036. οἴμοι κ. τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν
1081. οἴμοι κ., κατηγλάβ' ἡδη σὴν μορμόν.
1094. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κ. ἐγὼ.
Ι. 234. οἴμοι κ., ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.
752. οἴμοι κ. ὡς ἀπόλωλ'· ὁ γὰρ γέρων
1206. οἴμοι κ. ὑπεραναιδεωθήσομαι·
1243. οἴμοι κ. οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγώ.
Ν. 104. ὧν ὁ κ. Σακράτης καὶ Χαιρεφῶν.
504. οἴμοι κ., ἡμιθνὴς γενήσομαι;
698. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κ. ἐγὼ,
791. οἴμοι, τί οὖν δρᾶ' κ.; πείσομαι;
1064. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κ.
1263. ἀνὴρ κ. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
1324. οἴμοι κ. τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
1505. ἐγὼ δὲ κ. γε κατακαυθήσομαι.
Σ. 207. οἴμοι κ., στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
1166. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κ. ἐγὼ,
1417. οἴμοι κ. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον.
1501. τίς ὁ κ. ἐστίν; ΒΔ. υἱὸς Καρκίνου
Ο. 86. οἴμοι κ., χῷ κολοιὸς μ' οἰχεται
1019. οἴμοι κ. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
1051. οἴμοι κ., καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Α. 449. οἴμοι κ.· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
845. οἴμοι κ., οἷοι ὁ σπασάμε μ' ἔχει
Θ. 229. προδῷς με, χᾴρει δεῦρο. ΜΝ. κ. ἐγὼ.
232. οἴμοι κ., ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
237. οἴμοι κ., δελφάκιον γενήσομαι.
604. ζητητέαι γὰρ ἐστε ΜΝ. κ. ἐγὼ.
650. ἡμὶν ἐλκοιδοκείτο. ΜΝ. κ. ἐγὼ.
925. ἐγὼ δ' ὁ κ. τί δρᾶ; ΕΣ. μὲν' ἥσυχος.
1004. οἴμοι κ., μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Β. 33. οἴμοι κ.· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναμάχων;
196. οἴμοι κ., τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
363. ἐξ Αἰγίνης θωρυκίων ὧν, εἰκοστολόγος κ.,
1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ.
Ἐκ. 323. οἴμοι κ., ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
746. ἐγὼ καταθήσω τάμά; κ. ἄρα
760. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κ. ἀρ' εἶ
1093. οἴμοι κ., ἐγὼ ἡδη τῆς θύρας
1102. ἆρ' οὐ κ. εἰμί; βαρυδάμων μὲν οὖν
Π. 850. οἴμοι κ., ὡς ἀπόλαλα δείλαιος,
851. καὶ τρὶς κ. καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
Fr. 274. οἴμοι κ. ὀνχυὸν ὑμῖν ὀμμὶν οἴχεται.
308, 1. οἴμοι κ., τῆς τῶθ' ἡμέρας, ὅτε
366. ὦ κ. ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.
κακόηθες. Ει. 822. ἀπὸ τοὐρανοῦ ᾠαίνεσθε κ. πάνυ,
κακοηθέστατα. Θ. 422. αὐτοὶ φρονοῦσι κρυπτά, κ.
κακοηθέστερον. Ει. 823. ὑπεκθεοῖ δὲ πολύ τι κ.
κακοί. Β. 72. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κ.
Π. 110. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κ.
κακοῖν. Ἐκ. 1096. ἐπὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρείττον ἢ δυοῖν κ.
κακοῖς. Α. 556. ὁ περιαλουργὸς τοῖς κ.
Ν. 720. καὶ πρὸς τούτοισ ἔτι τοῖσι κ.
1374. πολλοῖς κ. καίσχροῖσ' κἀτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς.
Σ. 479. μᾶλλον ἢ κ. τοσούτοις ναυμαχεῖν ὀσημέραι.
Β. 969. ὃς ἡν κ. που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
κακοῖσιν. Fr. 116. Δ. τάσει κ. ἡμᾶς
κακόν. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κ.; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.
Α. 829. οἷον τὸ κ. ἐν ταῖς Ἀθήναισ τοῦτ' ἔνι.
852. ὀζῶν κ. τῶν μασχαλῶν
909. μικρὸν γα μάκος οὕτοσ. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κ.
1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κ. ἔν· κἀθ' ἕτερον νυκτερινὸν γέγοτο.
Ι. 2. κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κ.
1396. ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποήσεισ κ.
Ν. 26. τοῦτ' ἐστι τουτὶ τὸ κ. ΣΩ. οὐ μ' ἀπολλάκεκ'
907. χωρεῖ τὸ κ.· δῦτε μοι λεκάνην.
1085. ἦν δ' εὐρύπρωτος ᾖ, τι πείσεται κ.;
1266. τί δαί σε Ταηπόλεμός ποτ' εἰργασται κ.;
1310. " ὧν παυοιμγεὶν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεὶν κ. τι.
1362. καὶ τὼν Ξιμωνίδην ἐφασκ' εἶναι κ. ποιητήν.
1445. τοῖσ' ἕτερον αὖ μείζων κ. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἥττων
1460. ἐσ ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κ.,
Σ. 3. κ. ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφέλεις μέγα.
24. οἴμοι, τί δῆτά μοι κ. γενήσεται
168. ἄνθρωποι οὕτοι μέγα τι δρασείειν κ.
247. μὴ που λαθὼν τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κ. τι δράσῃ.
322. σκοὺς κ. τι ποιῆσαι.
340. οὐκ ἐᾷ μ', ἄνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κ.,
827. τί τὸ κ. δέδρακε τῶν ἐν τῷσιᾷ;
973. αἰβοῖ, τί κ. ποτ' ἐσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
974. κ. τι περιβαίνει με κἀκπατεῖσθαι.
1136. τουτὶ τὸ κ. τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
1253. κ. τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἶνου γίγνεται
1263. εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δρῶ κ.
1299. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἀρ' ἦν κ.
1483. τουτὶ καὶ δῆ χωρεῖ τὸ κ.
Ει. 64. τοῦτ' ἐστι τουτὶ τὸ κ. αὐθ' οὐχὶ λεγον.
87. καὶ μὴ πτεῖ μοι κ., ἀντιβολῶ σ'·
181. τουτὶ τί ἐστι τὸ κ.; ΤΡ. ἱπποκάνθαρος.
239. ὅσον κ. καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
245. τὸ γὰρ κ. τοῦτ' ἐστι τῆς Λακωνικῆς.
322. τί τὸ κ.; τί πάσχετ', ἄνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Ο. 294. ὦ Πῖσεῖδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κ.
931. τουτὶ παρέξει τὸ κ. ἡμὶν πράγματα,
956. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κ. οὐδέποτ' ἤλπισα,
992. ἥκω παρ' ὑμᾶς ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κ.
1037. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κ. τὸ βιβλίον;
1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κ.; ΠΕ. οἰμέμει μακρά.
1213. σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κ.;
1412. τουτὶ τὸ κ. οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
Α. 261. κατ' οἶκον ἐμφανὲς κ.
997. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κ. ὑμῖν ἐνέπεσεν;
Θ. 75. ἔστιν κ. μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
195. ἔγαγε. ΑΓ. μὴ γὰρ ἐλπίσῃς τὸ σὸν κ.
271. πάσιν τέχναισ, ἦν μοί τι περιπέσῃ κ.
355. εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κ.
394. τὰς οὐδὲν ἐγκὶ, τὰς μ' ἐγ' ἀνδρήσασ κ.
496. μηδὲν κ. βᾷν ὑποτοπῆται. ΤΑΨΘ'. ὁρᾷς,
534. ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κ. τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
610. αὐτη σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ, τί τὸ κ.;
713. λῆψει δὲ κ.
724. ἐπὶ κ. ἐνερύτροπον ἐπέχει τις τύχῃ
737. ὦ μέγα κατῆλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κ.,
738. κ. δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόνῃ.
757. ὡς πᾶν ἐσμὶν κ. ἀνθρώποις κἀφ' ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα.
759. εἰ κ. ἐσμεν, τί γαμεῖν ἡμᾶς, εἴπερ ἀλῆθῶς κ. ἐσμεν,
761. ἀλλ' οὐτασοὶ πολλῷ σπουδῇ τὸ κ. βούλεσθε φυλάττειν;
794. ἔνδοθεν εὕρετε φρούδον τὸ κ. καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
796. πᾶς τις τὸ κ. τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
797. κἀν ἐκ θυρίδοσ παρακύπταμεν, ζητεῖ τὸ κ. τεθεᾶσθαι·
799. αὖδις παρακῦραι ἰδεῖν τὸ κ. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδῆλωσ
837. ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κ.,
1080. τί κ.; ΕΥ. τί κ.; ΜΝ. ληρεῖς. ΕΥ. ληρεῖς.
1085. σί κ.; ΕΥ. σί κ.,

κακόν. Θ. 1163. κ. τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπιφηρυκεύομαι.
Β. 552. ἐκείνος αὐτὸς δῆτα. ΕΛ. κ. ἡκει τινί.
606. ἵνα δῷ δίκην· ἀνέστιον. ΔΙ. ἥκει τῳ κ.
1018. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κ. κρανσοιῶν αὖμ' ἐπιτρίβει·
1023. τουτὶ μὲν σοι κ. εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
1171. Αἰσχυλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κ. ἀπόβλεπε.
1249. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδεῖξαι κ.
Εκ. 532. ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κ. ΠΡ. μὰ τὸν θεὼ,
816. ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα. ΑΝ. Α. καὶ κ. γέ μοι
1053. τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κ. ἐξωλέστερον.
1070. τοῦτ' αὖ τοῦ τοῦτου τὸ κ. ἐξωλέστερον.
Ι. 1. ἐπὶ μὴ φράσειε γλῶσσ' ἀπὸ σ' ὅλῳ κ. κακῷ.
73. κ. τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀρήσετον.
86. τουτὶ δὲ τὸ κ. πῶς ἔπαθες; κἀτεπτέ μοι.
465. κ. ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὦ τὴ;
855. τί πορ' ἐστὶν ὦ τὶ πέπονθεν ἄνθρωπος κ.;
Fr. 476, 9. ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν, α. κ. μὲν οὖν μέγιστον.
505. τί τὸ κ.; ἀλλ' ἢ κοκκίμηλ' ἠκρατίσω;
κακόνοι. Ει. 496. ὡς κ. τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
κακόνους. Ει. 671. ὅστις κ. αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
κάκόντιον. Α. 563. ἕτερος δ' αὖ Θρῇξ πέλτην σείων κ., ὥσπερ ὁ Τυρσὴν,
κἀκοντίου. Ει. 553. ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κ.·
κακοπαιεῖν. Ει. 731. περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι γλέπται κυπτάζειν καὶ κ.
κάκόπτετ'. Β. 425. κ. ἐγκεκυφῶς,
κακορροθεῖ. Α. 577. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κ.;
κακορροθοῦσά. Θ. 896. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κ. σε;
κακός. Ν. 554. ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κ. κακῶς,
Θ. 169. ὁ δὲ Ξενοκλέης ὧν κ. κακῶς ποιεῖ,
κάκοσμον. Ει. 38. μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κ. καὶ βορὸν,
Ει. 132. ὅπως κ. ζῶον ἤλθον ἐς θεούς.
κακότροπον. Fr. 560. τί γὰρ ἐπὶ κ. ἐμόλετον βίον
κακοῦ. Σ. 77. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κ.
Λ. 889. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κ. πατρὸς,
Fr. 246, 2. τουτὶ προσόξειν γὰρ κ. τοὺ μοι δοκεῖ.
κακουργοῦντ'. Ν. 1175. ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κ., οἷδ' ὅτι.
κακουργῶν. Σ. 961. ἵνα μὴ κ. ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Fr. 378, 2. τὰς τῶν κ. οἰκίας.
κακούς. Ει. 430. τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κ.
Π. 418. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κ. κακῶς·
579. τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κ. κακῶς.
κἀκπίμψασα. Λ. 590. κ. παῖδας ὀπλίτας. ΠΡ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃ·
κἀκπίομαι. Α. 199. ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κ.,
κἀκποιήσεται. Α. 255. ὅστις σ' ὀπῶσει, κ. γαλᾶς
κἀκπορίζομεν. Σ. 1113. πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κ. βίον.
κἀκτενεῖς. Β. 201. οὐκοῦν προβαλεῖς τὼ χείρε κ.; ΔΙ. ἰδοῦ.
κἀκτήσατο. Εκ. 603. καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. ΒΛ. κ. γὰρ διὰ τοῦτο.
κἀκυδοιδότα. Ει. 1152. ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κ.
κἀκυκλοβόρει. Α. 381. κ. κἀπλωνεῖ, ὡσ' ὀλίγου πάνυ
κἀκφέρε. Ν. 19. κ. τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῷ λαβὼν
κακῶ. Ν. 1060. καὶ σωφρονεῖν ἀν φησὶ χρῆναι δύο κ. μεγίστω.
κακῷ. Ει. 1184. ἔδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεὶ τῷ κ. βλέπων ὀπῶν.
Λ. 959. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηρε, κ.
κακῶν. Α. 201. ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κ. ἀπαλλαγεῖς
Α. 821. ὄθεν τὴν ἀρχὴ τῶν κ. ἀμὶν ἔφυ.
937. κρατῆν κ., τριπτὴν δικῶν,
1203. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κ.
Ι. 1. ἰατταταιὰξ τῶν κ., ἰατταταῖ.
Ν. 85. οὗτοι γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κ.
1162. λυσαιάτας πατρῴων μεγάλων κ.·
Σ. 615. τάδε κέκτηται πρὸβλημα κ., σκευὴν βελέων ἀλεωρήν·
Ει. 303. τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κ. φοινικικῶν·
421. ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεταμένοι κ.
Ο. 143. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κ. οἴων ἐρᾷς.
339. αἰτίοι μὴ τοῦ σῷ εἶ τῶν κ. τοὐναν μόνος.
Λ. 708. κ. γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρῆν
772. παῦλα κ. ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Θ. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κ.;
1049. πάθος ἀμέγιστον ἐπὶ κ. παρουσίᾳ·
1070. τί νυν? Ἀνδρομέδα περίαλλα κ.
Β. 185. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κ. καὶ πραγμάτων;
970. πέπτωκεν ἐξω τῶν κ., οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος.
1078. ποῖον δὲ κ. οὐκ αἴτιός ἐσ' ;
1394. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κ.
Π. 5. μετέχειν ἀνάγκη τὴν θεράπουτα τῶν κ.
183. καὶ τῶν κ. καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
270. προσβυτικῶν μὲν οὖν κ. ἐγωγ' ἔχοντα σωρὸν.
389. οὔτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας ; ΧΡ. οἴμοι τῶν κ.,
κακῶν. Fr. 160. τὶ δῆτα τοῦτων τῶν κ. ὦ παῖ γλίχει;
Fr. 244. κ. τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.
κακῶς. Α. 417. αὐτὴ δὲ θάνατον, ἢν κ. λέῳ, φέρει.
Α. 503. ξένων παρόντων τὴν πόλιν κ. λέγω.
734. πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ', ἢ πεινῶν κ. ;
743. τὰ πρᾶτα πειρασέσθε τὰς λιμῶ κ.
860. ἵττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κ.,
865. πόθεν προσέπτανθ' οἱ κ. ἀπολούμενοι
952. μόλις γ' ἐνίδησα τὸν κ. ἀπολούμενον.
1151. ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κ. ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
Ι. 2. κ. Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακῶν
8. κ. καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν πρίσελθ', ἵνα
189. πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι καιὰ κ.
190. τουτὶ μόνον σ' ἐβλαψεν, ὅτι καὶ καὶ κ.
218. φωνῇ μαρᾷ, γέγονας κ., ἀγράμαιος εἶ·
716. κᾷθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζει κ.
1009. περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κ.,
1271. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίᾳ κ. πένεσθαι.
Ν. 41. εἰθ' ὥφελ' ἡ πρωινησταὶ ἀπολέσθαι κ.
554. ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κ.,
899. οὖς, ἀλλὰ σοφοὺς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κ.
1130. κἀν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ἂν μᾶλλον ἢ κρῖναι κ.
1269. ἄλλως τε μέντοι καὶ κ. πετραγύτα.
1271. κ. ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Ει. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ῥῆξεν ἄτης Φειδίας πράξας κ.·
Ο. 85. κ. σύ γ' ἀπόλοι, ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει.
134. μὴ μοι τότε γ' ἐλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κ.
605. ὡς ἄνθρωπός γε κ. πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
1362. σοὶ δ', ὦ ψεανίσκ', οὐ κ. ὑποθήσομαι,
Λ. 162. ἐὰν δὲ τύπτοσιν, τί; ΑΓ. παρέχειν χρὴ κ.
227 } κ. παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι·
228 }
462. οἷμ' ὡς κ. πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
511. ἠκούσαμεν ἂν τι κ. ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πράγμα·
522. εἰ μηδὲ κ. βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποδέσθαι ;
694. ὡς εἰ καὶ μόνον κ. ἐρεῖς, ὑπερχολῶ ὑμῖν,
1038. κάστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐκ κ. εἰρμένον,
1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κ. γνώμης ἔχω·
1127. πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμοῦσαμαι κ.
Θ. 85. ὅτιὴ τραγῳδῶ καὶ κ. αὐτὰς λέγω,
169. ὁ δὲ Ξενοκλέης ὧν κακὸς κ. ποιεῖ.
182. τοὶ Θεσμοφορίοις, ὅτι κ. αὐτὰς λέγω.
349. κ. ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν φαρμάκοις
539. γυνῇ γυναῖκας οὖσα μὴ κ. λέγειν τὸ λοιπόν.
757. κ. ἀπόλοι· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
879. πείθει τι τοὐτῳ τῷ κ. ἀπολουμένῳ
887. κ. τ' ἄρ' ἐξέλοιο κἀξολεῖ γε τοι,
963. προσδοκᾷ κ. ἐρεῖν
1006. κ. ἀπόλοιο. ΤΟ. σῖγα, κακόδαιμον γέρον.
1167. κ. ἀκούσῃ·· ἦν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
Β. 58. μὴ σκῶπτε μ', ὠδέλφ' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κ.·
598. οὐ κ., ὦνδρες, παραινεῖ·
Εκ. 253. κ. κεφαλαίων, ἵν' ἀνὴρ ἐν πόλει εὖ καὶ καλῶς.
1076. διασπάσεσθέ μ', ὦ κ. ἀπολούμενοι.
1079. ἦν οὖν ἰδ' ὑμῖν πρῶτον ἀπόλωμαι κ.
Π. 29. κ. ἔπρατον καὶ πένης ἦν. ΚΛ. εἶδά τοι·
65. εἰ μὴ φράσεις ἐφ, ἀπό σ' ὅλῳ κακὸν κ.
418. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κ.·
504. πράττουσι. κ. πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνειμι.
861. προσόρχεται γὰρ τις κ. πράττων ἀνὴρ,
879. τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κ.
900. ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχει κ.
1117. θύσει. κ. γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
1172. τί δ' ἐστιν, ὦ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κ. ;
Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κ. ἄνδρας λέγεις
καλά. Α. 766. ἀντεινον, αἰ λῇς, ὡς παχεῖα καὶ κ.
Α. 788. ἀλλ' αἱ τράφεν λῇς, ἀδε τοι χοῖρος κ.
Ι. 617. ὦ κ. λέγων, πολὺ δ' ἀμείνω' ἔτι τῶν λόγων
Ει. 868. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς κ.
Ο. 756. ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν κ.
913. τὰς ὑμετέρας κύκλαδ' ἐκ κοὐκ κ.,
1118. τὰ μὲν ἐίρ' ἡμῖν ἐστιν, ὦρνιθες, κ.·
Λ. 1063. καὶ τοῦτο τέθνυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ κ.
Θ. 166. διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράμα' ἦν κ.·
Β. 1359. Ἄρτεμις κ.
Εκ. 95. οὐκοῦν κ. γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
Fr. 171. κ. δὴ παταγεῖς.
κάλα. Α. 1253. ποττὰ κ., τῶς Μήδως τ' ἐνίκων.
κἀλαῦν. Ει. 1120. κἀγωγ', ὅτι τεύθῃ εἶ οὐ κ. ἀνήρ.
καλαθίσκοι. Θ. 822. τἀντίον, ὁ κακὼν, οἱ κ.,

καλαθίσκον. Α. 535. καὶ τοῦτον τὸν κ.,
Α. 579. εἶτα ξαίνειν ἐξ κ. κοινὴν εὐνοιαν ἅπαντας,
κάλαθον. Ο. 1325. φερέτω κ. τἀχὺ τὰ πτερῶν,
καλαί. Α. 765. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν κ.
Α. 1093. ὠρχηστρίδες, τὰ φλαῦα' Ἁρμοδίου, κ.
Ι. 1390. ὦ δεῦ πολυτίμητ', ὡς κ' πρὸς τῶν θεῶν,
Ο. 108. ποδαπὼ τὼ γένοσ δ' ; ΕΤ. ὅθεν αἱ τρίηρεις αἱ κ.
καλαμίνη. Fr. 622. κ. σύριγγα.
καλαμίνθης. Ἐκ. 648. οἰμώζει γ' ἂν καὶ κακοῦσι. ΠΡ. σὺ δέ γ' ὀζοις ἀν κ.
καλαμίνους. Fr. 622. κ. αὐλοὺς
καλαμίσκον. Α. 1034. ἐς τὸν κ. ἐνστάλαξον τουτονί.
καλαμόφθογγα. Β. 230. καὶ κερβάταις Πὰν, ὁ κ. παίζων'
καλάμῳ. Ν. 1006. στεφανωσάμενος κ. λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
Fr. 146. 3. κ. λεπτῷ.
καλάνι. Ο. 1678. κ. κόρανυα καὶ μεγάλα βασιλικὰ
κάλεγχον. Β. 786. κ. αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κάπειτα πῶς
κάλει. Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κ. νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
Ο. 1505. τί γὰρ ἔστι ; ΠΡ. σίγα, μὴ κ. μου τοὔνομα·
Α. 871. ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τοῦτ' μὴ κ.
Ἐκ. 916. κ. τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
Π. 602. Παύσανα κ. τὸν ζύοστιον·
1196. ἀρὰν ταῦτα χρῆ. ΧΡ. τὸν Πολύτον ἔξω τις κ.
Fr. 22. τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κ.
καλεῖ. Α. 124. τὸν βασιλέοτ ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ κ.
Α. 406. Δικαιόπολις κ. σε Χολλίδης, ἐγώ.
Α. 606. ὁ Χάραν σε κ.,
Θ. 1145. δῆμός τοί σε κ. 'γυναι-
Fr. 536, 1. ψελλὸν ἔστι καὶ κ.
564. ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιὰ 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον' ὡς ἤδη κ. μ' ὁ χορὸν τὸν ἀμφιθέσιδα.
καλεῖν. Ν. 665. ἡ τὸν Ἠπιεῖδα. νὺν δὲ πῶς με χρὴ κ. ;
Ν. 677. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ κ. ; ΣΩ. ὅπως ;
850. μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν κ.
Σ. 830. ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις κ.,
1148. οὐκοῦν ἐρώλῃν δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν κ.
1298. κ. δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἐποιοῦ κ. ;
393. ὅσιον ἐπιβοᾶν. κ. δὲ
Α. 1106. ἀλλ' οὐδὲν ἥμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ κ.'
Θ. 157. ὅταν σατύροις τοίνυν ποιῇς, κ. ἐμέ,
582. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ ; παῖδα γὰρ σ' εἴκοτ κ.,
883. ὥστε γε τολμᾷς σῆμα τὸν βαμὸν κ.
1137. δεῦρο κ. νόμοσ ἐς χορὸν,
Ἐκ. 1146. κ. γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον ; ὡς
Fr. 559. οὐκ ἔσται, κενέβριον ὅταν θύσῃ τι, κ. με.
καλεῖς. Α. 1223. τήνελλα δῆτ', εἶπερ κ., ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
Ν. 223. τί με κ., ὠφήμερε ;
662. ὁρᾷς ὁ πάσχεις ; τὴν τέ θήλειαν κ.
671. ἄρρενα κ., θήλειαν οὐσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
678. τὴν καρδόπην, ἄστερ κ. τὴν Ζωστράτην.
691. ὁρᾷς ; γυναῖκα τὴν Ἀμφιάων κ.
Ἐι. 255. τί με κ. ; ΠΟ. κλαύσει μακρά.
Ο. 57. παῖ παῖ. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος ; τὸν ἐνοπα παῖ κ. ;
407. κ. δὲ τοῦ κλύειν θέλαν·
658. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί κ. ; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
690. ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον' ἱερεῖον κ.
Α. 878. ὑπάκουσον' οὗτος, οὐ κ. τὴν μαμμίαν ;
Β. 298. ἀπολοῦμέθ', ὥνταρ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ κ. μ',
Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην κ.
καλεῖσθ'. Ν. 780. πρὶν τὴν ἡμῖν κ., ἀπαγξάμην τρέχων.
καλεῖσθαι. Σ. 1090. μηδὲν Ἀττικοῦ κ. σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
Α. 554. οἱμαὶ ποτε Λυσαμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι κ.
καλεῖται. Ο. 182. ἄπαντα, δὶα τοῦτό γε κ. νὺν πόλοσ·
Ο. 485. ὥστε κ. Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Θ. 1142. κληδοῦχός τε κ.
καλεῖτε. Ι. 150. τί ἔστι ; τί με κ. ; ΔΙ. δεῦρ' ἐλθ', ἵνα πύθῃ
Ο. 720. φῆμι γ' ὑμὶν ὄρνις ἐστὶ, παρμὸν τ' ὄρνιθα κ.,
κἀλείφου. Α. 941. πρότερόν δῆ τὴν χεῖρα κ. λαβών.
κἀλεκτρυόνα. Β. 935. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κ. ποιῆσαι ;
κἀλεκτρυών. Ν. 664. πῶς δῆ ; φέρε ΣΩ. πῶς ; ἀλεκτρυὼν κ.
καλέσαι. Β. 1073. οὐκ ἠσίσαιν' ἀλλ' ἡ μάζαν κ. καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
καλεσάμενος. Ο. 1455. κ., κἀτ' ἐγκεκληκὼς ἐνδαδὶ,
καλέσαντα. Ν. 998. μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' ἀπιστεῖν κ.
καλέσαντες. Σ. 383. ἀμνοῦμέν σοι τὸν πρανῶδη θυμὸν ἅπαντες κ.,
καλέσαντος. Ν. 291. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου κ.
κἀλεσας. Ν. 1258. ὅτιὴ 'κ. εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
καλεσάτω. Ἐκ. 366. Ἀντισθένη τις κ. πάσῃ τέχνῃ.
καλίσεια. Ν. 689. πῶς ἂν κ. ἐστυχὼν Ἀμυνίᾳ ;
καλίσειε. Ν. 1251. ὅστις κ. κάρδοπον τὴν κάρδοπην.
καλίσειεν. Ν. 639. εἰ δὲ τὸ ψωὰ ὑποθαπεύσας λιπαρὰς Ἀθήναις,
καλίσῃς. Σ. 1418. ὕβρισον. ΒΔ. ὕβρισ ; μὴ, μὴ κ. πρὸς τῶν θεῶν.
κάλεσον. Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κ. οὐ γὰρ μοι σχολή.
Ν. 1163. ἴν κ. τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ,
Ο. 81. ἡμὶν κ. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτιως γὴ τὸν Δία
Α. 861. ἴθι νυν, κ. αὐτὴν. ΑΤ. τί οὖν ; δώσει τί μοι ;
1280. ἐπὶ δὲ κ. Ἀρτεμιν'
Β. 569. ἴθι δὴ κ. τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Π. 223. τοὺς ξυγγενήγορυς κ., εὐρήσεις δ' ἴσως
κάλεσόν. Ἐι. 195. ἴθι νυν, κ. μοι τὸν Δί'. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
καλέσω. Α. 851. ἴσοὶ, κ. τὴν Μυρρίνην σοι ; σὺ δὲ τί εἶ ;
Α. 864. φέρε νυν κ. καταβᾶσά σοι. ΚΙ. τοῦ νυν πάνυ.
Θ. 1084. πρυτάνεις κ. ΕΤ. πρυτάνεις κ.
Π. 964. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν κ. τινά.
καλευθέρωσαν. Α. 1155. κ., κἀντὶ τῆς κατοικάης
καλῆ. Α. 253. ἀγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν κ. καλῶς
Ἐι. 1330. χώπυσ μετ' ἐμοὶ κ.
Α. 646. κἀκαναφόρων ἀστ' οὖσα πολὺ κ., 'χουσ'
Θ. 1188. εἶεν' κ. τὸ σκῆμα περὶ τὸ πύστιον.
Ἐκ. 730. χωρεῖ σὺ δεῦρο κιναχύρα κ. καλῶς
καλῇ. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ κ. καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξυνῳδοῦσ' Διαλλαγῇ,
Σ. 483. ταῦτά ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας κ.
1441. ὕβρις', ἐσὸ ἂν τὴν δίκην ἄρχων κ.
καλῆν. Ι. 923. δώσεις ἐμοὶ κ. δίκην,
Ι. 1111. ὦ Δῆμε, κ. γ' ἔχεις
Ν. 763. ταύτην ὁ ἱρακας, τὴν κ., τὴν διαφωῆ,
Σ. 453. ἀλλὰ τοῦταν μὲν τάχ' ἡμὶν δώσετον κ. δίκην,
Β. 1236. λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ κ. τὸ κἀγαθήν.
Ἐκ. 947. εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμ τὴν κ. μόνην,
1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν κ. ἀφίξομαι ;
Fr. 399. 2. τὴν ἑπτακύτυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν κ.,
κἀλῄφθη. Ἐι. 875. σάφ' ἴσθι, κ. γε μόλις. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
κἀλθοῖεν. Ἐι. 216. κ. οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
κἀλκαίος. Θ. 162. κ., οἴπερ ἀρμονίαν ἐχώμεταν,
κἀλλαν'. Ι. 497. χώπυσ τὰ κ. ἀποφαγὼν ἤρεῖ πάλιν.
Κἀλλίαν. Β. 428. καὶ Κ. γὰ φασι
Καλλίας. Ο. 283. Ἱππόνικος Καλλίου καὶ Ἱππονίκου Κ.
Ο. 284. Κ. ἁρ' οὗτος οὗρνις ἐστὶν' ὡς πτερορρυεῖ.
καλλιβόαν. Ο. 682. ἀλλ', ὦ κ. κρέκοσα'
Καλλιγένεια. Fr. 300 α. Κ.
Καλλιγενείᾳ. Θ. 299. Πλούτῳ καὶ τῇ Κ., καὶ τῇ Κουροτρόφῳ
καλλιεπής. Θ. 49. μέλλει γὰρ ὁ κ. Ἀγάθων,
καλλιεποῦς. Θ. 60. τοῦ κ., κατὰ τοὺ θρυγκοῦ.
καλλικόμων. Ἐι. 798. τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαιμόματα κ.
Καλλίμαχος. Ἐκ. 869. οἰμωῖ. ΑΝ. Β. Κ. δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
καλλίνικε. Ι. 1254. ὦ χαῖρε κ., καὶ μίμησ' ὅτι
καλλίνικον. Α. 1233. τήνελλα κ. ἄ-
καλλίνικος. Α. 1227. ὁρᾶτε τουτονὶ κενὸν. τήνελλα κ.
Α. 1228. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, κ.
Α. 1231. ἐπεσθέ νυν ἄβοντες ὦ τήνελλα κ.
Ο. 1764. τήνελλα κ., ὦ δαιμόναν ὑπέρτατε.
κάλλιον. Ι. 1263. τί κ. ἀρχομένοισιν
Ο. 63. οὗτοσ τι δεινὸν οὐδὲ κ. λέγειν ;
Α. 76. γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥ. πολὺ σὺ κ. λέγεις.
Π. 938. ἑπειτα τοῦ κ. ἀνατεθήσεται
καλλίονα. Α. 1158. ἐγὼ δὲ κύσσον γ' οὐδέπω κ.
Ἐκ. 71. κἄγωγ' Ἐπικράτουσ οὐκ ὀλίγῳ κ.
Καλλίου. Ο. 283. Ἱππόνικος Κ. κἀφ' Ἱππονίκου Καλλίας.
Ἐκ. 810. αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί ; ΑΝ. Α. πλεῖν Κ.
καλλίους. Ἐκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς κ. ἀπιόντας
καλλιπάρθενοι. Θ. 855. Νείλου μὲν αἶδε κ. βοαί,
κάλλιπον. Ἐι. 1299. ἐντὸς ἀμάμητον κ. οὐκ ἐθέλων.
Καλλιππίδην. Ν. 64. Ξανθίππων ἢ Χαίρεπον ἢ Κ.,
Καλλίπυργον. Ν. 1024. ἐκ κ. σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
κάλλιστ'. Β. 206. κ., ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἄπαξ. ΔΙ. τίνων ;
Β. 508. κ., ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐῴω
Ἐκ. 2. κ. ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
κάλλιστα. Σ. 856. κ. τοίνυν' πάντα γὰρ πάρεστι νῷν
Ἐι. 1225. ἐνημμένῳ κ. χρήσομαι τἀκῇ.
Ο. 1463. κ. Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Α. 913. κ. δῆπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
Ο. 301. σιαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νὺν κ. καὶ
Β. 953. οὐ σοὶ γὰρ ἐστι περίπατος κ. περὶ γε τούτου.

κάλλιστα. Β. 1255. καὶ κ. μέλη ποιῆ-
καλλίστας. Θ. 111. χαῖρε κ. ἀοιδαῖ,
καλλίστῃ. Ο. 1537. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. κ. κόρη,
Εκ. 699. καὶ κ. καὶ λευκοτάτῃ·
καλλίστην. Σ. 580. ἐκ τῆς Νεύβης εἶπῃ βῆσιν τὴν κ. ἀπολέξας.
καλλίστῃς. Α. 955. τῆς κ. πασῶν ψευσθεὶς·
καλλίστοις. Β. 722. ἀλλὰ κ. ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
κάλλιστον. Ν. 641. οὐ τοὺς ἐρατοὺς σ', ἀλλ' ὅ τι κ. μέτρον
Ει. 323. πράγμα κ. διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
1089. ὑπτερ κ. δῆμου πεποίηκεν Ὀλῆρος·
Ο. 1125. κ. ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
Β. 155. ὄψει τε φῶς κ., ὥσπερ ἐθθίδε.
κάλλιστος. Α. 792. κ. ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτῃ θύειν.
καλλιχορώτατον. Β. 451. τὸν κ.,
κάλλοι. Ο. 573. πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγάς τε φορεῖ, κ. γε θεοῖ πάνυ πολλοί.
Π. 664. ἦσαν δέ τινες κ. δόμοιοι τοῦ θεοῦ;
κάλλος. Ο. 1713. ἔχων γυναῖκος κ. οὐ φατὸν λέγειν,
Α. 79. οἷον τὸ κ., γλυκυτάτη, σου φαίνεται.
κάλλοι. Ει. 511. σί τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κ. οὐδεὶς
Θ. 957. ζῆτεῖν, εἰ τοῦ κ. τις ἀνὴρ ἐτελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
Β. 1533. κ. ὁ βουλόμενος τούτων πατροὶς ἐν ἀρούσαις.
κάλλους. Ο. 1724. ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κ.
κάλλῳ. Ν. 356. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κ.,
κάλλως. Α. 934. κ. θεοῖσιν ἐχθροῖν.
Σ. 1357. κ. κυμινοπριστοκαρδαμοζλυφον.
Α. 164. κ. ὀδυνᾶν χρὴ κἀμέλει ταχέως πάνυ
Β. 80. κ. ὁ μέν γ' Ἐρμῆβοις, πανούργου ὤν,
1060. κ. εἰκὸς τοὺς ἡμέθους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καλέ. Θ. 1187. κ. γε τὸ πυγή. ΕΤ. κλαύσετ', ἦν μὴ 'ν δοῦν μίνῃ.
κάλογιζόμην. Α. 61. οὐδ' ἀπ' προσεδόκων κ. ἐγὼ
καλοί. Α. 144. ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι κ.
Ι. 227. καὶ τῶν πολιτῶν οἱ κ. τε κἀγαθοί,
735. ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ κ. τε κἀγαθοί.
Ν. 101. μερμινοφροντιστὰ κ. τε κἀγαθοί.
190. ἐγὼ γὰρ οἷδ' ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ κ.
καλοῖ. Ο. 1314. κ. τὰς ἀνθρώπων.
Εκ. 645. ἢ Λευκολόφας, πάπαμ' ἐκ κ., τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκούσαι.
καλοῖς. Σ. 1256. οὐκ, ἦν ξυνῇς γ' ἀνδράσι κ. τε κἀγαθοῖς.
Εκ. 628. [οἱ φαυλότεροι]· κοὐκ ἔξεστα παρὰ τοῖσι κ. καταδαρθεῖν
καλοῖσι. Εκ. 630. ἢ Λυσικράτου ἄρα νυνὶ βῆς ἴσα τοῖσι κ. φρονήσει.
καλοκαγαθεῖν. Γρ. Μ. Δαιτ. 16. κ. ἀσκοῦντες; Β. οἴμ', ὦ Θρᾶσύμαχε,
καλοκἀγαθίαν. Γρ. 1. κ. ἀσκοῦντας;
καλόν. Α. 247. καὶ μὴν κ. γ' ἐστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
Α. 990. ὡς κ. ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἁρ' ἑλάνθανες.
1106. κ. γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
1107. κ. γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Ι. 184. ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ κ.
1171. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ κ.'
1321. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν κ. ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Ν. 614. μὴ πρὶν, παῖ, δῷδ', ἐπειδὴ φῶς Σελησνάης κ.
1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν κ. ἠγείσθαι,
1021. τὸ κ. δ' αἰσχρόν·
1340. μέλλεις ἀπαιείσειν, ὦς δίκαιον καὶ κ.
Ο. 98. νεὼν Πυρολάμπειον ἐν θύρᾳ Δήμων κ.,
294. κ.; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ.
Ει. 278. μεμνημόνευε, νῦν ἐστιν εὐξεσθαι κ.
292. νῦν ἐστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, κ.
564. Ὀῖσεισθον, ὡς κ. τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
891. τουτὶ δ' ὅρα τοὐπτάνιον ἡμῖν ὡς κ.
895. ταύτην ἔχουσαν αὐρίων κ. πάνυ.
Ο. 667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς κ. τοὐρνίθιον,
758. τοῦτ' ἐκεῖ κ. παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
820. κ. γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εἶρες τοὐνομα.
Α. 83. ὡς δὴ κ. τὸ χρῆμα πτιθῶν ἔχει.
88. κ. γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΛ. καὶ γὰ Δία
911. δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, κ.
1243. ἵν' ἐγὼ διποδίᾳδ' γε κἀείσω κ.
Β. 1298. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ κ. ἐκ τοῦ καλοῦ
Εκ. 70. νὴ τὴν Ἑκάτην, κ. γ' ἔγωγε τουτονί.
Π. 144. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστι λαμπρὸν καὶ κ.
493. βούλημα κ. καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
976. πενιχρὸν μὲν, ἀλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ κ.
1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ κ.,
Fr. 57. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς κ.
Καλονίκη. Α. 6. χαῖρ', ὦ Κ.
Α. 9. ἀλλ', ὦ Κ., κάρμα τὴν καρδίαν,
καλός. Ν. 797. ἀλλ' ἐστ' ἐμοιγ' υἱὸς κ. τε κἀγαθός·
Σ. 99. ἰὼν παρέγραψε πλησίον "κημὸς κ."
Ο. 272. ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. βαβαί, κ. γε καὶ φοινικιοῦς.
Α. 1148. ἀδικίαμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς κ.
Θ. 165. αὐτὸς τε κ. ἦν καὶ καλῶς ἡμπίχεσο·
καλοῦ. Β. 1298. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ κ.
Fr. 213. ψίθυρός τε κ. καὶ ψωμοκόλαξ.
καλοῦμαι. Ν. 1221. ζῶν, ἀλλὰ κ. Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὐτοσί;
Ο. 1046. κ. Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μοινυ-
καλούμεθ'. Σ. 543. θαλλοφόρου κ., ἀν-
Εκ. 864. κ. αὐτάς. ΑΝ. Α. ἦν δὲ καταγελάσει, τί;
καλοῦμεν. Ο. 204. κ. αὐτοὺς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Α. 1103. τί οὐ κ. δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
καλούμενοι. Σ. 1335. ἰὴ ἰεῦ, κ.
καλουμενοι. Ο. 1425. κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις κ.
καλούμενός. Σ. 1416. κ. σε' τὸν γέ τοι κληρῆν' ἔχει.
καλουμένους. Σ. 1445. κληῆρες ἐπελείψουσι τοὺς κ.
καλοῦντος. Α. 874. ἐμοῦ κ. οὐ καταβήσει, Μυρρίνη·
καλούντων. Α. 310. κἀν μὴ κ. τοὺς μοχλοὺς χαλᾶσιν αἱ γυναῖκες,
καλοὺς. Ι. 778. τοὺς μὲν κ. τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
Α. 1059. δρᾶς κ. τε κἀγαθούς.
Ο. 705. πολλοὺς δὲ κ. ἀπομαμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
Β. 719. ταυτὸν ἐς τε τῶν πολιτῶν τοὺς κ. τε κἀγαθοὺς,
728. ἀνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ κ. τε κἀγαθούς,
Εκ. 625. φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ κ. βαδιοῦνται.
Γρ. 325. Λήμνος κνάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ κ.
καλοῦσ'. Ν. 452. ταῦτ' εἰ μὲ κ. ἀπαντῶντες,
Γρ. 1. "τί κ. ἀμεινηὰ κάρηα."
καλοῦσαι. Ει. 120. ἡνίκ' ἂν αἰτίζῃτ' ἄρτον, πάππαν με κ.,
καλοῦσι. Ν. 1001. τοὺς Ἱπποκράτους υἱέειν εἴξεις, καί σε κ. βλιτομάμμαν,
Σ. 1137. οἱ μὲν κ. Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
Γρ. 1. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρείους γλώττας, τί κ. κόρυμβα.
402. τὴν πύρδαλιν κ. τὴν κασαλβάδα
καλοῦσιν. Γρ. 1. ὁ μὲν οὖν οὐδ, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τί κ. ἰδυίους.
κάλπιδας. Λ. 358. θώμεσθα δὴ τὰς κ. χρὴ κ. χρυᾶς·
καλπίδων. Λ. 400. αἱ τάλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν κ.
Λ. 539. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν κ., ὅπως ἂν
κάλπιν. Λ. 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοΐδατος τὴν κ., ὦ Ἠοδίππη.
καλπισί. Β. 1339. κ. τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Καλύκην. Α. 322. πρὶν ἐμπεπῆσθαι Κ.
κάλυκος. Ο. 1065. ἐκ κ. αὐξανόμενα γίνουσιν πολυκράνοις,
κάλυμμα. Α. 530. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γὼ, καὶ ταῦτα κ. φοροῦσαν
Α. 532. παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κ. λαβὼν
Fr. 309, 5. κ., φύκος, περιδέραι, ὑπογράμματα,
καλυμματίοις. Fr. 54. ὡς οὐ κ. τὸν οἶκον ἤρεφε.
κάλυξ. Fr. 74. σταθερὰ δὲ κ. νεαρὰς ῥῆβης.
καλυπτός. Θ. 890. ἐμοῦ, ὦ ξένη; ΜΝ. βιάζομαι
καλύπτου. Ν. 740. ἰθὶ νυν, κ. καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
Καλχηδόνα. Ι. 174. τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Κ.
Ι. 1303. φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Κ.
κάλω. Β. 121. μία μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κ. καὶ θραυίου,
καλῶ. Α. 968. ἦν δ' ἀπολογαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους κ.
Ι. 1404. καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον κ.
Ν. 632. αὐτὸν κ. θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
672. ἄρρενα κ. 'γὼ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
Σ. 1497. φέρε νυν ἀνείσω κἀνταγωνιστὰς κ.
Ο. 406. ἰὼ ἔποιμ', σέ τοι κ.
658. οὗτος, σὲ κ. σὲ κ. ΠΤ. τί καλεῖς; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
849. τὸν ἱερὰ πέμψοντα τὴν πομπὴν κ.
1602. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον κ.
Λ. 346. καί σε κ. ξύμμαχον, ὦ
καλῷ. Θ. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν κλίνῃ κ., τῶν ῥητόρων
Εκ. 321. ἢ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἐστὶν ἐν κ.;
καλώδιον. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ κ. εἶτα καθίμα
καλῶμεν. Ει. 992. ἴνα Λυσιμάχην σε κ.
Ο. 814. Σπάρτην ὄνομα κ. αὐτήν; ΕΤ. Ἡράκλεις·
καλῶν. Ι. 155. μὴν ἐκ κ. εἰ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
Σ. 1307. κάτωστεν' ἐμὲ νεανικῶς, παῖ παῖ κ.
Ο. 889. ναὶ' ἐς κόρακας· παῖσα κ. τοῦ ἰοῦ.
Θ. 392. τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας κ.,

κάλων. Ι 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κ. ἐξίεναι σαυτοῦ,
καλῶς. Α. 282. κ. ξυνεκγενεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
Α. 286. ἀγ', ὦ σωτῆρες, ὅπως τὸ κἄνουν κοὐκὶ κ.
308. τῶν δ' ἡμῶν σπουδῶν ἀκούσατ', εἰ κ. ἐσπεισάμην.
367. πῶς δ' ἔτ' ἂν κ. λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἁπαξ
765. κ. λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
940. ξένῳ κ. τὴν ἐμπολὴν
947. ἥδη κ. ἔχει σοι.
1047. ὑπτάτε ταυτὶ καὶ κ. ξανθίζετε.
1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. κ. γὰρ ποιῶν, ὅστις ἦν.
Ι. 24. αὐτὸ φαθι τοῦ πόλεμον. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ κ.
344. ἰδοὺ λέγεις. κ. γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσὼν σοι
1180. κ. γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
1182. ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν κ.
1188. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὸ τρὶς φέραν κ.
1216. καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς κ.
1220. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω κ.,
Ν. 488. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, κ.
818. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. κ. γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
1280. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. κ. λέγεις.
Σ. 635. κ. γὰρ ἤδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κρατιστός εἰμι.
779. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν κ. δυνήσομαι
795. τὴν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἰμοῦ. ΦΙ. κ.,
1001. θρέψω κ., ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
1191. Ἐφυδῶν παγκράτιον Ἀσκώνδῃ κ.,
1222. τοὐτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δίξει κ.
1380. Ἐφυδῶν ἱμαχίσατ' Ἀσκώνδῃ κ.,
1408. εἰ τις τραγῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι κ.,
Ει. 568. ἢ κ. αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
725. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡ. θάρρει, κ.'
1043. ὅπτα κ. νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσί
1055. κ. ΟΙ. κ. δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
1145. ἐμπεσὼν ἐμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος κ.
1331. κ. κατακείσει.
1344. οἰκήσετε γοῦν κ.
Ο. 139. κ. γέ μον τὸν υἱὸν, ὦ Ξπιβαυίδη,
651. κ. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
1611. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γ' τοι κ. λέγεις.
Α. 180. παντὰ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, κ.
184. κ. λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
295. εὐχρων γε θαῖμα κἀποστυγίε κ.
510. ἀλλ' ἠσθανόμεσθα κ. ὑμὼν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὐσαι
919. ἢ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν κ.
1102. πρίσβεις. ΑΘ. κ. δὴ λέγετε χἠμεῖς τουτογί.
1182. κ. λέγετε. νὴν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
1273. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται κ.,
Ο. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ κ. ἠμπίσχετο·
178. πολλοὺς κ. οὓς τε συντέμνειν λόγους.
231. μυῶ. ΕΤ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται κ.·
626. ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανὶῶ ταύτην κ.
633. κ., ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
666. καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει κ.
677. ἃ τι κ. ἔχει.
687. ἀλλ' ἐοικ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι κ.
1189. κ. ἐχει. λαβὲ θυμάτιον· ὥρα 'στὶ νῦν
1202. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι κ. ποιεῖς.
Β. 160. ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. κ. λέγεις.
512. ἀλλ' εἰσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ κ. ΘΕ. λῃρεῖς ἔχων·
592. ἀμέλει, κ.· ἐχ' αὖτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
643. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑ. κ. λέγεις.
695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχομ' ἂν μὴ οὐ κ. φάσκειν ἔχειν,
888. ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤ. κ.·
1197. λῃρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους κ. ποιῶ.
Ει. 149. ἄγε νυν ὅπως ἀνδρισεῖ καὶ κ. ἐρεῖς,
164. οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι κ.
204. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νὴν κ. ἐπῄνεσας.
242. πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω κ.;
256. κακῶς κεραμεύειν, τῇ δὲ πόλιν εὖ καὶ κ.
262. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθθέμηται κ.,
272. ἐπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα πάντ' ἔχῃ κ.,
720. χἠρεῖ σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ κ.
804. κ. ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
1150. ἔχω δέ τοι καὶ ὀβδὰ ταυτηνὶ κ.
Π. 481. ἐὰν ἀλῷς; ΠΕ. ὁ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. κ. λέγεις.
865. νὴ Δία, κ. τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
978. ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ κ.'
1092. οὐ γὰρ βιάσεται ΝΕ. πάνυ κ. τοίνυν λέγεις.
1188. θάρρει κ. ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
Fr. 122. ὑποπεπίκαμεν *, ὦνδρες, καὶ κ. ἠρίσταμεν.

καλῶς. Fr. 498. 2. χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζῆσεις κ.,
κάλως. Ει. 458. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κ.
κάμ'. Ι. 1144. κ. ἐξαπατῶλλον. κ.τ.λ.
κάμαξ. Fr. 337. λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κ.
Κωμαρίνη. Α. 606. τοὺς δ' ἐν Κ. κἀν Τίλᾳ κἀν Καταγίλᾳ.
καματηρός. Α. 542. οὐδὲ τὰ γόνατα κόπτοι ἐλεῖ κ. μου.
κάμαντόν. Ο. 547. τά τε νοττία κ. οἰεῖσθαι.
κάμαντῷ. Β. 918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κ. δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
κάμάχετο. Α. 984. κ., καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου.
κάμέ. Α. 999. ὥσ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κ. ταῖς νουμηνίαις. κ.τ.λ.
Ν. 1411. οὐ κ. σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοιεῖν ὁμοίως, κ.τ.λ.
κάμεψίας. Β. 14. εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κ.;
κἀμέλει. Ι. 1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος· κ. κρινεῖς καλῶς.
Λ. 164. κάλλως ὀδυνᾶν χρή· κ. ταχέως πάνυ
κάμηλον. Ο. 1559. σφάγε' ἔχων κ. ἀ-
καμήλου. } Σ. 1035. } φάκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὀρχεῖς ἀπλύ-
Ει. 758. } τους, πρωκτὸν δὲ κ.
Ο. 278. εἶτα πῶς ἄνευ κ. Μήδοι ὧν εἰσέπτατο;
1563. πρὸς τὸ λαίμα τῆς κ.
κάμινον. Fr. 510, 2. βασκάνιον ἐπὶ κ. ἀνδρὸς χαλκέως.
Fr. 623. κ. βαλανεῖον
κάμνει. Θ. 405. κ. κόρη τις, εἰδὼς ἀδελφὸς λέγει,
κάμνεις. Ν. 415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κ. μηθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων,
Ν. 708. τί πάσχεις; τί κ.;
κάμνοι. Fr. 76, 2. ἔτερα', ἵνα κ., σῦκα τῆς μεσημβρίας.
κάμνοντα. Fr. 76, 1. κ. δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε
κάμνοντας. Θ. 873. κ. ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;
κάμοί. Α. 512. κ. γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα. κ.τ.λ.
Σ. 916. ἢν μή τι κ. τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
κάμοιγ'. Β. 1364. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κ. ἄλις.
κάμοιμε. Ν. 1438. κ. συγχωρῶν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κάμοιμ'. Α. 541. ἐγὼ γὰρ ἀ- οὐποτε κ. ἂν ὀρχουμένη.
κάμοῦ. Ει. 630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κ. λίθον κ.τ.λ.
καμπαῖς. Ει. 904. περὶ ταῖσι κ. ἠνίοχοι πεπτωκότες.
κἀμπεδώσετε. Α. 211. ὑμεῖς δ' ἑπομεῖσθε ταῦτα κ.
καμπῖν. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσειαν' ἢ κἀμφεῖέν τινα κ.,
κάμποροι. Ει. 296. ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κ. καὶ τέκτονες
κάμπτει. Θ. 53. κ. δὲ νῦν ἀβίβας ἐπῶν.
κἀμπτῶν. Α. 96. ἢ περὶ ἄκραν κ. νεώσοικον σκοπεῖς;
καμπύλβης. Fr. M. Γηρ. 10, 2. βακτηρία δὲ Περαὶς ἀντὶ κ.
καμπύλον. Ο. 1002. τὸν κανὸν' ἀνωθεν τουτονὶ τὸν κ.,
κάμυκάτο. Β. 562. ἑβλεψεν εἰς με βρυμὸ κ. γε.
κάμφοῖν. Ι. 826. καταβροχθίζει, κ. χειροῖν
κἀμφορείδια. Ει. 202. χυτρίδια καὶ σανίδια κ.
κάμψας. Ν. 178. κ. ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
κἀμψεῖέν. Ν. 970. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσειαν' ἢ κ. τινα κἀμπῖν,
κάν. Α. 193. κ. τῷ στόματι λίγουσι, βαῦ' ὅσον θέλεις, κ.τ.λ.
κάν. Α. 317. κ. γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, κ.τ.λ.
Α. 839. κ. εἰσῄη τις Κτησίας, κ.τ.λ.
κἀναγκασθῶσι. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κ. φέρεσθαι,
κἀναδιδᾷῳ. Π. 563. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κ.
κἀναίσχυντε. Ει. 182. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κ. σὺ
Β. 465. ὦ βδελυρὲ κ. καὶ τολμηρὲ σὺ
κἀναισχυντίας. Θ. 702. ὡς ἀπαν γὰρ ἐστι τύλμης ἔργα κ.
κἀναισχυντοτε. Ν. 909. καταπίγων εἶ κ.
κανακόλπασον. Θ. 1174. πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κ.
κἀνακρίοντος. Fr. 2. οἶσον δῆ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κ.
κἀνακρίων. Θ. 161. Ἴβυκὸς ἐκείνος κ. ὁ Τήιος
κἀνάκυπτε. Θ. 230. ἐχ' ἄτρεμα σαυτὸν κ. τοῖ στρέφε!
κἀνανεύετε. Λ. 126. αὐτα; τί μοι μνᾶτε κ.;
κἀναπαιδεύειν. Ι. 1099. γεροντογαγεῖν κ. πάλιν.
κἀναπεῖθομαι. Σ. 974. κακὸν τι πεῖραίνει με κ.
κἀναπνεύσασ. Ο. 792. κἀποπαιβᾶν κ. αὐδεὶ αὖ κατέπτατο·
κἀναπτερώσει. Α. 669. ἐὼν δεῖ, νὴν ἀνηβῆσαι πάλιν κ.
κἀναπυθόμεθα. Ο. 403. κ. τοῦσδε, τίνες ποτέ,
κἀνάρμοστος. Ν. 908. τυφογέρων εἶ κ.
κἀνασκοπεῖν. Β. 978. κ., πῶς τοῦτ' εἶχε;
κἀνάσπαστον. Σ. 382. κ. ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
κἀνατείνας. Α. 799. κ. λακτίσαι.
κἀναυμάχησασ. Β. 49. κ.; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
κἀναφανήσει. Σ. 603. ἐμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ κ.

κἀναφοβοῦντες. Σ. 670. ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κ.,

κἀναχανάν. Ι. 641. τὴν κιγκλίδ' ἐξήρπαξα, κ. μέγα

κἀναχνωσανθῆ. Ι. 791. ἀλλ' ἀν παχυνθῇ κ. τριχί,

κἀνδραποδιστάς. Θ. 818. καὶ βαμολόχους κ.

κἀνδράσιν. Ει. 1186. ἤγετον, οἱ θοαῖσιν οἴτινα κ. ῥιμφάσπιδες.

κἀνδρεῖος. Β. 494. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματίᾳς κ. εἰ·

κἀνδρεῖως. Θ. 656. ἐνζωσαμένας εὖ κ. τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας

κἀνδρες. Α. 594. οὐκοῦν κ. γηρᾶσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.

κἀνδρικῶς. Ι. 379. τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κ.

Σ. 153. εὖ κ.· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.

450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἑλάαν ἐξέδυ' εὖ κ.,

κἀνδυλοῦς. Γρ. 624. κ.·

κἀνέβαλε. Ν. 789. ὅτε δὴ κατῆλθε. κ. τὴν δεξιάν,

κἀνέγειρε. Ο. 208. ἔσβαινε κ. τὴν ἀηδόνα.

κἀνέκραγον. Εκ. 431. ἐπ' ἠθορύβησαν κ. ὡς εὖ λέγοι,

κἀνέπειθον. Ει. 622. κ. τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.

κἀνέπλητ'. Σ. 911. κατεσκιλέιξε κ. ἐν τῷ σκύτῳ,

κἀνέτρεπε. Α. 983. εἰργάσατο πάντα καιά κ, κἀξέχει,

κἀνεν. Εκ. 525. τι δ'; οὐχὶ βωείαι γυνὴ κ. μύρου·

κανηφορῆ. Α. 1194. τοῖς παισὶν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κ.

κανηφορῆς. Εκ. 732. ὅπως ἂν ἐντετραμμένη κ.,

κανηφόρος. Α. 242. πρώτου τ' τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κ.·

κανηφόρου. Α. 260. ὁ φαλλὸς ἐξόπισθ' τῆς κ.·

κανηφόρῳ. Ο. 1551. ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κ.

κἀνθάδ'. Α. 1130. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κ. εὐδηλος γέραν

κἀνθάδε. Ει. 855. λείχειν ἅρ' αὖτῇ κ. σκευαστέον.

κἀνθαρ' Ει. 720. ὦ κ., οἰκαδ' οἰκαδ' ἀποπετώμεθα.

κανθάρους. Σ. 1449. οἰμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κ.

κἀνθαρον. Ει. 73. εἰσήγαγ' Λίτναῖον μέγιστον κ.,

Ει. 127. τίς δ' ἡ 'πίνοιά σοὐσὶν ὥστε κ.

176. κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κ.

κἀνθαρος. Ει. 45. ὁ κ. δὲ πρὸς τί; κἀγ' αὖτῷ γ' ἀνὴρ

Ει. 143. τὸ δὲ πλοῖον ἑστὰ δεῖ ἀκρίσιον κ.

κἀνθαρός. Σ. 1448. ὁ δ' ἔλεγεν αὐτοῖς ὡς ὁ κ. ποτε

Λ. 695. ἀετὸν τίκτοντα κ. σε μαιεύσομαι.

κανθάρου. Ει. 81. ἐπηῴδον ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κ.

Ει. 865. ὄχημα κ. 'πιβὰς

Κανθάρου. Ει. 145. ἐν Πειραεῖ δῆπου 'στὶ Κ. λιμήν·

κἀνθάρῳ. Ει. 1. αἴρ' αἴρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κ.

Ει. 23. ἡ κ. μάττοντα παρέκειν ἐσθίειν.

49. ἀλλ' εἰσὶν τῷ κ. ὦσσα πιεῖν.

κανθηλίας. Σ. 170. τὼν ὤνων ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κ.·

κανθηλίου. Α. 290. τοῦτ' ἄνευ κ.

κἀνθρακῖζων. Ει. 1136. κ. τοὐρεβίνθου,

κἀνθρώπων. Β. 486. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κ. Δι. ἐγώ;

κἀνθων. Σ. 179. κ., τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

Ει. 82. ἤσυχος, ἤσυχος, ἥρεμα, κ.·

κἄνις. Α. 834. ὦ χοιρίδια, περῃσθὲ κ. τῷ πατρὸς

κανισκίῳ. Γρ. 208. ἄλλοσ δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κ. ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

κἄννας. Σ. 394. κοὐ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κ. οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.

Καννόνου. Εκ. 1089. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Κ. σαφῶς

κάνόμισαν. Β. 776. ὑπερμάνησαν, κ. σοφώτατον

κανόν'. Ο. 1002. τὸν κ. ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,

κανόνας. Β. 799. καὶ κ. ἐξαίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,

κανόνες. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. κ. ἄερος.

κανόνι. Ο. 1004. ὀρθῷ μετρήσω κ. προστιθεὶς, ἵνα

κανόνων. Β. 956. λεπτῶν τε κ. ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνισμοὺς,

κάνοτσιον. Π. 415. ὦ θερμὸν ἔργον κ. καὶ παράνομον

κανοῦν. Α. 244. κατάδου τὸ κ., ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Α. 253. ἁγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κ. καλῇ καλῶς

Ει. 948. τὸ κ. πάρεστ' ὅλας ἔχων καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,

956. ἄγε δῆ, τὸ κ. λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα

Ο. 43. κ. δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας

850. παῖ παῖ, τὸ κ. αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

864. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κ. ἔχων;

κάνταγονιστάς. Σ. 1497. φέρε νυν ἀνείσω κ. καλῶ,

κάνταῦθα. Α. 374. κ. λανθάνουσ' ἀπεμπολάμενοι·

Ν. 1368. κ. τῶν οἰεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;

Β. 796. κ. δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται·

κἀντέτριψαι. Εκ. 904. θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλλέγει κ.

κἀντεύθεν. Α. 528. κ. ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεργάγη

Α. 539. κ. ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.

κἀντί. Α. 1155. κἀλευθέρωσαν, κ. τῆς κατωνάκης

Β. 694. καὶ Πλαταιὰς εὐθὺς εἶναι κ. δούλων δεσπότας.

κἀντιβολεῖτε. Σ. 978. αἰτεῖτε κ. καὶ δακρύετε.

κἀντιγραφάς. Ν. 471. πράγματα κ. πολλῶν ταλάντων

κἀντιλογικός. Ν. 1173. κ., καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον

κἀντισωσάν. Α. 528. κ. κἀμὲ χρὴ χμεῖς, ἐπανορθώσαιμε ἂν ὑμᾶς.

κἀντιστησάτω. Β. 1389. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κ.

κἀντιτίθεμεν. Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κ. πρὸς ἑκαστον.

κἀντιτιμωρούμενος. Ει. 134. ᾧ ἐκκυλίνδων κ.

κἀντονομάζει. Θ. 55. καὶ γνωμοτυπεῖ κ.

κἀνυπόδητος. Ν. 363. κ. καὶ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

κἀνύσαντε. Α. 438. καὶ σὺ μετὰ τούτου κ. δήσετον·

κἄνω. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι. κ. καὶ κάτω

κανών. Θ. 822. τἀντίον, ὁ κ. οἱ καλαθ.σκυι,

Θ. 825. ἀπόλαιν' μὲν πολλοὶ ὁ κ.

κἀξ. Ι. 181. ὀτὶ ποιηρὸν κ. ἀχρὰς εἶ καὶ θρασύς. κ.τ.λ.

κἀξαιρῶν. Γρ. 425, 2. κ. τοὺς Δωρικοὺς.

κἀξαπατώμενος. Ι. 1117. ρεῖ κ.,

κἀξαπατῶντας. Ει. 742. τοὺς φεύγοντας κ. καὶ τυπομένους ἐπίτηδες.

κἀξαρτᾶμαι. Ει. 470. οὐκοῦν ἕλκω κ.

κἀξέβαλεν. Σ. 1390. τῇ δηδὶ παῖων, κ. ἐντευθενὶ

κἀξεβρεψάμην. Ει. 629. ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ 'φύτευσα κ.

κἀξείρας. Σ. 423. δεῦρο κ. τὸ κέντρον εἰτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,

κἀξελαύνειν. Α. 717. κ. χρὴ τὸ λοιπόν, κἂν φύγῃ τις, ξημιοῦν

κἀξετάσω. Εκ. 729. προχειροῦμαι κ. τὴν οὐσίαν.

κἀξεύρες. Β. 406. καὶ τὸ μάκος, κ. ὥστ'

κἀξευρίσκειν. Σ. 1053. κανὸν τι λέγειν κ.

κἀξεφύσησεν. Ει. 610. κ. τοσοῦτον, πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ

κἀξέχει. Α. 983. εἰργάσατο πάντα καιὰ κἀνέτρεπε κ.,

κἀξημάρτετε. Ν. 593. αὐδεῖς ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἰ τι κ.,

κἀξηπεροπτεύειν. Α. 840. κ., καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

κἀξίστασθαι. Β. 354. εὐφημεῖν χρὴ κ. τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν

κἀξολεῖ. Θ. 887. κακῶς τ' ἂρ' ἐξόλοιο κ. γέ τοι,

κἀξολεῖν. Ν. 1136. θεῖε μοι πρυτανεῖ· ἀπολεῖν μέ φησι κ.,

κἀξόν. Θ. 541. παρρησίας κ. λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,

κἀξω. Σ. 658. κ. τοιτουτὶ τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,

κἀξωμίδων. Σ. 444. διφθερῶν κ., ἃς οὗτος αὐτοῖ ἠμπόλα,

κόμαι. Α. 9. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κ. τὴν καρδίαν,

Θ. 240. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δί', πλὴν γ' ὅτι κ.

κοομένας. Α. 333. δημότισιν κ.

κοομένης. Σ. 1375. ἡ πίττα δῆπου κ. ἐξέρχεται.

κοόμενοι. Ει. 839. οἱ κ. θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δείπνου τινὲς

κοομένου. Α. 320. ὥσπερ πυρὸς κ. σπευστέον ἐστὶ θάττον.

κοομένων. Θ. 280. ὦ Θρᾶττα, θᾶσαι, κ. τῶν λαμπάδων

κἀπ'. Β. 405. κ. εὐτελεῖς τὼν τε σανδαλίσκων

κἀπαγ'. Ει. 1053. ὅπτα σὺ σιγῇ, κ. ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

κἀπαγορεύετε. Θ. 790. κ. μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκείμασαν ἀλῶναι,

κἀπιδόμενον. Σ. 885. ξυνευρόμεσθά σοι * * κ.

κἀπαιδεύσατε. Ν. 532. ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναῖως κ.·

κἀπαίδευτε. Σ. 1183. ὦ σκαιὲ κ., Θεογένης ἔφη

κἀπαιόλημ'. Ν. 729. κ. ΣΤ. οἶμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

κἀπακτώσαμεν. Σ. 128. ἐνεβύσαμεν βακίσιοι κ.·

κἀπαναγκάζει. Ο. 1083. κ. παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

κἀπαναστρέφου. Ι. 244. ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κ. πάλιν.

κἀπανικώντρα. Γρ. 413, 2. τὰ θεττταλικὰ μὲν πολὺ κ.

κἀπίδοτο. Ο. 17. κ. τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ

κἀπεθύμουν. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιτνόμην τὰ σπλάγχνα, κ.

κἀπειδή. Α. 637. πάντων μὴν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κ. τοὐτό τις εἴποι,

κἀπειθ'. Α. 1172. τὸν μάρμαρον, κ. ἀμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον. κ.τ.λ.

κἀπειλάς. Ει. 753. διαβᾶι βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κ. βορβοροθύμους.

κἀπειτ'. Α. 126. κ. ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι; κ.τ.λ.

κἀπειτα. Α. 1075. κ. τηρεῖν ψιφίμενον. τὰς ἐσβολάς. κ.τ.λ.

κἀπεμορξάμην. Α. 706. ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κ. ἰδὼν

κἀπεμπίπτω. Ει. 471. κ. καὶ σπουδάζω·

κἀπέπρατ'. Α. 522. ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κ. αὐθημερόν.

κἀπερείδεσθαι. Β. 1102. δ δ' ἐπαναστρέψειν δύνηται κ. τορῶν.

κἀπέτιλ'. Θ. 590. ἄφυσον αὐτὸν κ. Εὐριπίδης

κἀπέτριβεν. Ν. 1376. κἀπειτ' ἔρλα με κἀσπιδοῦει κἀπνεγκε κ.

κἀπευξάμενος. Σ. 388. σαυτὸν θαρρῶν κ. τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.

κἀπευξαμένους. Ει. 1320. κ. τοῖσι θεοῖσιν

κἀπεχείρησεν. Εκ. 429. δημηγορήσων, κ. λέγειν

κἀπέχου. Β. 1224. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κ. τῆς ληκύθου.

κἀπέχω. Ει. 1167. ἐσθίω κ.,

καπηλεῖοισι. Εκ. 154. ἐν τοῖς κ. λάκκοις ἐμποιεῖν

καπηλεῖον. Α. 427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ κ. σκοπῶν·

καπηλικῶς. Π. 1063. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν κ. ἔχει,

καπηλίς. Θ. 347. κεῖ τις κάπηλος ἢ κ. τοῦ χοῦς
Π. 435. ἀρ' ἐστὶν ἢ κ. ἢν τῶν γειτόνων,
καπηλίσιν. Π. 1120. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κ.
καπήλοις. Θ. 737. ὦ μέγα κ. ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
Fr. 265. ἐν κωμῳδισι κ. ἐπίχαιρον.
κάπηλος. El. 447. κεῖ τις δορυδὸς ἢ κ. ἀσπίδων,
El. 1209. ὅπλων κ. ἀγοῦμαι προσέρχεται.
O. 1292. πάρδις μὲν εἰς κ. ἀνωμάζετο
Λ. 466. πολλὴν γ' ἐάνπερ πλησίον κ. ᾖ.
Θ. 347. κεῖ τις κ. ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦς
καπήλου. Ex. 49. τὴν τοῦ κ. δ' οὐχ ὁρᾶς Γευσιστράτην,
κάπι. I. 169. ἀλλ' ἐπανάβηθι κ. τοὐλεῦν τοῦ κ.τ.λ.
κάπιδακρύειν. Σ. 882. κ. ἀντιβολούσταν,
κάπιδεικνύς. I. 349. ὕδωρ τε πίνων κ. τοὺς φίλους τ' ἀνῶν,
κάπιδώσειν. A. 660. πολλὴ; κ. μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
κάπιθήκην. Σ. 1291. ἄρτους δὲκ' ὀβολῶν κ. τέτταρα.
κάπιθῳμόλεν. Λ. 152. στίνων' ἀν' ἀνδρὲς κ. πλειοῦν,
κάπιθυμῶ. O. 1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κ. τῶν νόμων,
κάπικείμενος. I. 252. καὶ βλεψότατον, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κ. βύα·
κάπιλήσμων. N. 129. πῶς οὖν γέρων ὢν κ. καὶ βραδὺς
κάπιμανδαλωτόν. A. 1201. τὸ περιπεταστὸν κ.
κάπιορκῶ. I. 298. κ. γὰ βλεπόντων.
κάπιπνεῦσαι. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κ. βόρειον αὐτοῖς.
κάπισκώπτων. B. 375. κ.
κάπιστεῖν. Σ. 754. κ. ἐπὶ τοῖς κημοῖς
κάπιστῆσαι. Σ. 991. κ. μισεῖν ἀγορᾶν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
κάπιτέτριφεν. Λ. 952. ἀπολλέκεἰν με κ. ἢ γυνὴ,
κάπιτηδεῖα. Θ. 259. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ κ. πάνυ.
κάπιτίμουσ. B. 702. κ. καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.]
κάπιτρέψαι. A. 1115. βούλει περιδοῦσθαι κ. Λαμάχῳ,
κάπιφορήσεις. El. 167. κ. τῆς γῆς πολλὴν,
κάπιφυτεύσεις. El. 168. κ. ἔρπυλλον ἄνω,
κάπιχειρήσουσ'. A. 674. ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκταινοῦσται, κ. ἔτι
κάπιχεσούσται. Ex. 640. ἀγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄγνωσ ᾖ, πῶς οὐ τότε κ.;
κάπιχορεύειν. El. 1317. δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγκαίρειν κ.
κάπιχώρησον. Ex. 890. τούτῳ διαλέγου κ.· σὺ δὲ,
κάπιχώρια. A. 523. καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κ.,
κάπιχωρῶμ. Σ. 859. εὖ γ' ἐκποιῆσεις αὐτά κ.
κάπίωσιν. N. 618. ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κ. οἴκαδε
κάπλυνεν. A. 381. κἀκνικλοβόρει κ., ὥστ' ὀλίγου πάνυ
κάπνη. Σ. 143. ἄναξ Ποσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κ. ψοφεῖ;
κάπνιγε. N. 1376. κἄπειτ' ἔβλα με κἀσπιδῶν κ. κἀπέτριβεν.
Κάπνίου. Σ. 151. ὥστε πατρὸς νὼν Κ. κεκλήρωμαι.
καπνόν. N. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρύσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ κ. εἶναι.
Σ. 324. ἢ μὲ ποίησον κ. ἐξαίφνης,
O. 1266. τῇδε βροτὼν θεοῖσι πέμπειν κ.
Λ. 319. λεγὼν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ κ., ὦ γυναῖκες,
καπνός. Σ. 144. κ. ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
Σ. 145. κ.; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σὺ. Φ. συνίσω.
Π. 821. ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ κ. οὐχ οἷός τε γὰρ
καπνοῦ. N. 620. καὶ λεπτολογεῖν ᾖδη ζητεῖ καὶ περὶ κ. στενολεσχεῖν,
O. 1717. αὖραι διαβαίνουσι πλεκτάνην κ.
Λ. 295. } ἰοὺ ἰοὺ τοῦ κ.
305. }
312. θύμεσθαι δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ κ., βαβαιάξ.
καπνῷ. Σ. 457. ἀλλὰ δρῷ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε πολλῷ τῷ κ.
Σ. 1079. τῷ κ. τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
El. 610. κἀξερύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ κ.
Λ. 311. ἐμπιπράσαι τὰς θύρας καὶ τῷ κ. πείξειν,
καπνῶν. Σ. 146. νὴ τὸν Δί' ὅστερ γ' ἐστὶ δρμήματος κ.
κάπό. I. 312. κ. τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους ὑυννοσκοπῶν. κ.τ.λ.
κάπόβαιν'. Σ. 1161. ἔνθεν πόδ', ὦ τᾶν, κ. ἐρραμένοις.
κάποδείρασ'. A. 953. τὰ τ' ἄλλα πάντα κ. οἴχεται.
κάποδόσθαι. I. 394. ἐν ξύλῳ δῆσαι ἀφαυὲς κ. βούλεται.
κάποδράς. B. 468. ἀπῆρας ἄγχων κ. ᾠχου λαβὼν,
κάποδυθῇ. B. 715. εἰρηνικὸν ἐσθ', ἵνα μὴ ποτε κ. μεθύων ἀ-
κάποιούμεν. N. 583. κ. δοκεῖ· βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
κάποκινδυνεύετον. B. 1108. κ. λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
κάποκλάσαι. Fr. 163, 3. σκάφαι κ. τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι.
κάποκλείων. Σ. 334. κ. τὰς θύρας; λέ-
κάπολεῖν. Θ. 81. τοὺς αὐτὸ γὰρ τοι κ. μὲ προσδοκῶ.
κάπολεῖς. Σ. 849. οἴμοι, διατρίψεις κ. τριῳημέρων·
κάπολίλυκεν. Σ. 992. ἐξηπάτηται, κ. οὐχ ἑκών.
κάπολούμενον. Σ. 412. ὄντα κ., ὅτι
κάπόλυσον. Σ. 988. μύσας παρᾷσον κ., ὦ πάτερ.
κάποπαρδῶν. O. 792. κ. κἀναπνεύσας αὐθις αὖ κατέπτατο.
κάποπυτίζει. Λ. 205. εὔχραν γε θαῖμα κ. καλῶς.
κάποροῦντας. El. 636. τοὺς πάντας ἀσθενοῦσας κ. ἀλφίτων,
κάπορῶν. El. 1184. εἶδον αὐτὸν, κ. θεὶ τῷ κακῷ βλέπων ὑπὸν.
κάποσείσασθαι. A. 670. πῶν τὸ σῶμα κ. τὸ γήρας τῇδε,
κάποσεμνυνούμεθα. B. 703. εἰ δὲ τοῦτ' ἐγκωμιάσεσθε κ.
κάποσυκάζεις. I. 259. κ. πείζων τοὺς ἐπευθύνους σκοπῶν
κάποτέτριμμαι. Π. 1119. ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κ. Κλ. σαφρονεῖς.
κάποφανῶ. N. 1331. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κ. γε νὴ Δία
κάποχον. A. 677. ἱππικάτσαν γὰρ ἐστ χρῆμα κ. γνωῇ.
κάποχώρησον. A. 456. λυπηρὸς ἰσθ' ἀν κ. δόμων.
κάπτ'. Ex. 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κ. ἐς τὴν στοὰν χαρεῖν τὴν ἀλφιτοπωλῶν.
καπριδίου. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φέρθ' ἠπάτιον, ἢ κ. νέου
κάπρον. Σ. 1202. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κ.
Fr. 193. Μελιτέα κ.;
κάπρου. A. 202. καταθείσα τοὔνομ' προσλαβοῦ μοι τοῦ κ.
Fr. 302, 5. οὐ χῦριον οὐδὲ πυὸς, οὐδ' ἤπαρ κ.,
κάπρους. Π. 304. ἐπεισεν ὡς ὕστερα τὸν κ.
κάπρως. A. 1255. ἄγεν ἄπερ τὸς κ.
καπρώσης. Π. 1024. γραὸς κ. τάφῳδα κατεσθίειν.
κάπτεθ'. O. 245. ἐμπίδας κ., ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
κάπτοντά. Fr. 287. πανσεῖν ἑοὶς ἢ πανσικάθη κ. σε.
κάπτων. Fr. 421, 1. ἅλις ἀφύης μοι. παρατέραυα γὰρ τὰ λιπαρὰ κ.
κάπτωσιν. Ex. 687. ἴνα κ.; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. BΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
κάπὸργωσ'. El. 749. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κ. οἰκοδομήσας
κάπώλεσας. N. 1177. νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κ.
Κάρ. O. 764. εἰ δὲ δούλὸς ἐστι καὶ Κ. ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
κάρα. A. 946. κάτω κ. κρέμαιτο.
A. 1218. ἰλιγγιῶ κ. λίθῳ πεπληγμένος,
El. 153. κάτω κ. ἄμμας μὲ βουκολήσεται.
Θ. 1102. κ. κομῶν. ΤΟ. τί λέγει Γοργόνος πέρι;
κάραβοι. Fr. 200. ἀκροκώλα', ἄρτοι, κ.
κάραβον. Fr. 302, 7. οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κ. μέγαν
Fr. 334. οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κ. πρίασθαι·
κάραβος. Fr. 529. ἡ μᾶζα γὰρ σὰ καὶ τὰ κρέα χὢ κ.
κάργάτης. A. 611. ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κ.
κάργύριον. O. 115. κ. ὠφέλησας, ὥσπερ νὼ, ποτέ
κάρδαμα. N. 234. πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κ.
N. 236. ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμὰδ' ἐς τὰ κ.
Σ. 455. ὀρνιθῶμαι καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κ.
Θ. 616. στραγγουρεῖ γὰρ· ἐνθεὶς ἔφαγον κ.
καρδαμίζεις. Θ. 617. τί κ.; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
καρδία. A. 485. ἐπῄνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα κ.,
Fr. 329. ἡ κ. τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;
καρδίᾳ. I. 1266. μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ κ.;
καρδίαν. A. 1. ὅσα δὴ δέδημαι τὴν ἐμαυτοῦ κ.,
A. 12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν κ.;
N. 1368. κἀντεῦθεν πῶς οἴεσθε μου τὴν κ. ὀρεχθεῖν;
Σ. 375. κ. καὶ τὸν περὶ ψω-
Λ. 9. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν κ.,
Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι κ. ἐμὴν,
B. 54. τὴν κ. ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα;
482. πρὶν τινὰ σ' ἰδεῖν ἀλλάτριον; ΔΙ. ἀλλ' ἀρακιῶ.
484. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν κ.; ΔΙ. δείσασα γὰρ
καρδίας. A. 489. τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι κ.
N. 86. ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς κ. μ' ὄντως φιλεῖς,
1391. εἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς κ.
El. 525. οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἥδὺ κατὰ τῆς κ.,
O. 1474. ἐκτοπὸν τι, κ. ἀ-
καρδιώτατεις. Fr. M. Δημ. 11. ἢ κ.; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν.
καρδοπεῖῳ. Fr. 286. ἢ κ. περιπαγῇ τὸν αὐχένα.
καρδόπη. N. 680. ἐκεῖνο δ' ἦν ἀν, κ., Κλεωνύμῃ.
καρδόπην. N. 678. τὴν κ. ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην·
N. 679. τὴν κ. θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
1251. ὅστις καλέσεις κάρδοπον τὴν κ.
Καρδοπῖων. Σ. 1178. ἔπειτα δ' ὡς ὁ Κ. τὴν μητέρα.
κάρδοπον. N. 669. διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κ.
N. 670. ἴδοὐ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κ.
672. ἅρεινα καλῶ γὰ κ.; ΣΩ. μάλιστά γε,
1251. ὅστις καλέσεις κ. τὴν καρδόπην.
1258. ὁτιὴ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κ.
B. 1159. χρῆσον σὺ μάκταρ, εἰ δὲ βούλει, κ.
κάρδοπος. N. 674. ταυτὸν δύναται σοι κ. Κλεωνύμῳ.
N. 675. ἀλλ', ἀγαθ', οὐδ' ἢν ὦ κ. Κλεωνύμῳ,

κάρδοπος. N. 1248. *τοιοῦτ' τί ἐστι;* ΠΑ. *τοῦθ' ὅ τι ἐστί;* κ.
κἀρεβίνθων. Ἐκ. 45. *ἡμῶν ἀποτίσειν κ. χοίνικα.*
κἀρεθίζῃ. Α. 475. *ἢν μή τις ὦσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κ.*
Κάρες. Ο. 292. *ἢ τὸ τῶν βίαιλον ἤκθου;* ΕΠ. *ὥσπερ οἱ Κ. μὲν οὖν*
καρηβαρίαν. Fr. 625. κ.
κάρηνα. Fr. 1. *"τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κ."*
Καρίαν. Ι. 173. *ἔτι νῦν τὰν ἐφβαλὼν παράβαλ' ἐς Κ.*
καρῖδων. Σ. 1522. κ. *ἀδελφοί·*
Fr. 302, 2. *ἢ τῶν πλατειῶν κ. ἢ πουλύπους,*
καρίεντό. Θ. 1210. *ὦ γραῦς', ὡς κ. σοι τὸ τυγάτριον,*
Καρικῶν. Β. 1302. *σκολίων Μελήτου, Κ. αὐλημάτων,*
κάρισο. Θ. 1195. *ἐμοὶ κ. οὐ τοῦτο.* ΕΥ. *δίωσεν οὐν βραχμήν;*
Καρίων. Π. 624. *ποῖ Κ., τὰ στρώματ' ἐκφέρων σ' ἐχρῆν,*
Π. 1100. *ὦ Κ., ἀνάμεινον.* ΚΑ. *οὔτοι, εἰπέ μοι,*
Καρκίν'. Σ. 1512. *ὦ Κ., ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·*
Καρκινίτης. Σ. 1555. *ἕτερος τραγῳδὸς Κ. ἔρχεται,*
καρκίνον. Ι. 608. *ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν κ. Κορινθίον·*
ΕΙ. 1083. *οὐκοῦν ποιήσει τὸν κ. ὁρᾷ Βαβίζειν.*
Καρκίνος. ΕΙ. 781. *ἢν δέ σε Κ. ἐλθὼν*
Καρκίνου. Ν. 1261. *τῶν Κ. τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;*
Σ. 1501. *τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;* ΒΔ. *οὐδὲ Κ.*
1508. *προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Κ.*
ΕΙ. 864. *εὐδαιμονέστερος φασὶ τῶν Κ. στροβίλων.*
Θ. 440. *Γενοκλῆς ὁ Κ., δο-*
καρκίνους. Σ. 1507. *μὰ τὸν Δί' οὐδὲν γ' ἄλλο πλὴν γε κ.*
καρπαλίμοιν. Θ. 957. κ. *ποδοῖν.*
καρπεῖα. Fr. 220. *τὰ δὲ κ.*
καρπεύειν. Fr. 436. κ.
καρπίμους. Ι. 326. *ἢ γὰρ οὐ πιστεύων ἀμέλει τῶν ξένων τοὺς κ.,*
καρπίμων. Σ. 264. *δεῖται δὲ καὶ τῶν κ. ἅπτα μὴ 'στι πρῷα*
ΕΙ. 1154. *μυρίνας τ' αἴτησον ἐξ Ἀλεχμάδου τὼν κ.*
καρπῶν. Ν. 1119. *εἶτα τὼν κ. τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,*
Ο. 1066. *δένδρεσι τ' ἐρεῖμέμενα κ. ἀποβόσκεται·*
Π. 515. *ἢ γῆς ἀρότροις ῥίζας δάπεδον κ. ἀηοῦς θερίσασθαι,*
καρποῦ. Ἐκ. 14. *στοὰς τε κ. Βακχίου τε νάματος*
καρπομένῳ. Σ. 520. *ἤτις ἡ τιμὴ 'στι' σοι κ. τὴν Ἑλλάδα.*
καρποὺς. Ν. 282. κ. *τ' ἀβρομένων ἱερὰν χθόνα,*
Ο. 1062. *σώζω δ' εὐδαιλεῖς κ.,*
καρποφόρον. Β. 382. *ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν κ. βασίλειαν,*
καρπῶν. Β. 1034. *γῆς ἐργασίας, κ. ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' θεῖος Ὅμηρος*
καρπώσεται. Α. 837. *τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; κ. γὰρ ἀνὴρ*
κάρτα. Α. 544. *καὶ κ. μέντἂν εὐθέως καθείλκετε*
Ο. 342. *κ.' πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς;*
καρτερά. Ο. 639. *ὡς καὶ στιβαρὰ τις φαίνεται καὶ κ.·*
καρτεράν. Α. 393. *ὦρα 'στὶν ἄρα μοι κ. ψυχῆν λαβεῖν,*
καρτερόν. Α. 622. *καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ κ.*
Β. 1398. *ὅ τι σοι καθέλῃ, κ. τε καὶ μέγα.*
καρτερῆς. Θ. 31. *ἐστὼν τὶ Ἀγάθων.* ΜΝ. *μᾶν ὁ μέλας ὁ κ.;*
Β. 464. *τίς οὗτος;* ΔΙ. *Ἡρακλῆς ὁ κ.*
κάρτι. Ο. 495. κ. *καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτοι ἀρ' ἦσε, κ.τ.λ.*
κάρυ'. Σ. 58. *ἡμὶν γὰρ οὐκ ἐστ' οὔτε κ. ἐκ φορμίδος*
κάρυα. Π. 1056. *αὐτοῦ, λαβοῦσα κ.* ΓΡ. *παιδιὰν τίνα;*
κάρυά. Fr. 509, 2. *τὰ κ. μοῦξέπιπτεν.*
καρυκοποιεῖν. Ι. 343. *ὀτιῇ λέγειν οἴεν τὸ κἀγὼ καὶ κ.*
κάρυξ. Α. 983. κ. *ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, καὶ τὼ σὼ*
καρυῦξ. Α. 748. *ἐγὼν δὲ κ. Ἀλκιβιάδου ὕπα.*
Καρυστίοις. Α. 1181. *ἀμοῖσι.* Ἀθ. *καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Κ.*
Καρυστίους. Α. 1058. *νοῦν τινὰς Κ., ἄν-*
κάρφη. Ο. 643. *καὶ τἀμὰ κ. καὶ τὰ παρύτα φρύγανα,*
κάρφος. Σ. 249. κ. *χαμαιδὲν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρίβυσον.*
Α. 474. *λυποῦσα μηδὲν' ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κ.,*
καρχαρόδοντα. Ι. 1017. *σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα κ.,*
καρχαρόδοντι. Σ. 1031. *θρασέως ἐυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ κ.,*
ΕΙ. 754. *καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ κ.,*
κἀρχέδημος. Β. 588. *κάκιστ' ἀπολοίμην, κ. ὁ γλάμων,*
κἀρχιτεκτόνει. ΕΙ. 305. *τοῦ τάδ' ἡμῖν, εἴ τι γρῆ δρᾶν, φράζε κ.,*
κάς. Α. 184. κ. *τοὺς τρίβωνας ἐυνελίγοντο τῶν λίθων·*
Ο. 949. κ. *τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·*
κασαλβᾶδα. Fr. 402. *τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κ.*
κασαλβᾶδοιν. Ἐκ. 1106. *ὑπὸ ταῦδε ταῖν κ., δεῦρ' ἐσπλέω,*
κασαλβᾶσω. Ι. 355. *οἶνον χόα κ. τοῖς ἐν Πῦλῳ στρατηγοῖς.*
κασαυρίοισι. Ι. 1285. *ἐν κ. λείχων τὴν ὑπόπτυστον δρῦσον,*
κάσθ'. Α. 46. *ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κ., ἃ σώσειν προσδοκῶ,*
κάσθενῆς. Ἐκ. 539. *ἐῦχομ' γὰρ ἤν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κ.*
κασιγνήτῳ. Φ. 900. *οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κ. ποτέ,*
κἄσπευδεν. Ἐκ. 672. *χὦστις φίλος κ. εἶναι μὴ μάχαι.*
κἀσπόδει. Ν. 1376. *κἀπεὶ' ἐφλα με κ. κἀπνιγε κἀπέτριβεν.*
κάστ'. Ν. 800. κ. *ἐκ γυναικῶν εὐτέρων τῶν Κοισύρας.*
Ο. 1184. κ. *οὐ μακρὰν ἀπαθεῖ, ἀλλ' ἐνταῦθά που*
κάστι. Σ. 1356. τὸ γὰρ *νῦδιον τηρεῖ με, κ. δύσκολον* κ.τ.λ.
κἀστίν. Α. 836. *ὦ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτα, τίς κ. ποτε;*
Α. 838. *ἔγωγ' κ. οὐμὸς ἀνὴρ Κιγησίας.* κ.τ.λ.
κἀστιν. Ν. 97. κ. *περὶ ἡμᾶς οὐτος, ἡμεῖς δ' ἀεθρακες.* κ.τ.λ.
κἀστόν. Ο. 326. κ. *ἤδη που παρ' ἡμῖν;* ΕΠ. *εἰ παρ' ὑμῖν εἶμ' ἐγώ.*
Κάστορα. Α. 206. *καὶ μὰν ποτοῦδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κ.*
Α. 988. *ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;* ΚΙΠ. *πολεῖρ' γα ναὶ τὸν Κ.*
κἀστραπτήγησεν. Β. 1196. *εἰ κ. γε μετ' Ἐρασινίδου.*
κἀστωμυλλᾶμν. Ἀθ. 580. *εἰ πτερῶν ἂν εἶπόν τι κ.*
κἀστωμύλατο. Θ. 461. *εἶα κ.*
κατ'. Α. 202. *ἄξω τὰ κ. ἀγροῦς εἰσιὼν Διονύσια.* κ.τ.λ.
κάτ'. Α. 29. *νοστῶν κἀθημαι' κ. ἐπειδὰν ὦ μόνος.* κ.τ.λ.
κατά. Α. 195. κ. *γῆν τε καὶ θάλατταν.* ΔΙ. *ὦ Διονύσια,* κ.τ.λ.
Α. 295. *σοῦ γ' ἀκούσαμεν; ἀπολεῖ κ. σε χώσομεν τοῖς λίθοις.* κ.τ.λ.
κάτα. Β. 1212. *καθαπτοὺς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κ.*
κᾶτα. Α. 486. *ἀπελθ' ἐκεῖσ. κ. τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ* κ.τ.λ.
κᾶτά. Ο. 103. *ὄρνις ἔγωγε.* ΕΤ. *κ. σοι τοὶ τὰ πτερά ;*
κατάβα. Σ. 979. κ. κ. κ. κ. ΒΔ. *καταθήσομαι.*
Σ. 980. *καίτοι τὸ κ. τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ*
Β. 35. κ., *πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας*
καταβάδην. Α. 111. *ἐξὸν κ.· οὐκ ἐτὸς χαλοὺς ποιεῖς.*
καταβαίνειν. Α. 409. *ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· κ. δ' οὐ σχολή.*
καταβαίνεις. Θ. 483. *ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ κ.;—ὅποι;*
Ἐκ. 1152. *ταῦδι λαβὼν· ἐν ὕσῳ δὲ κ., ἐγὼ*
καταβαίνω. Θ. 482. *κἀγ' εὐθὺς ἔγκυον. εἶτα κ. λάθρα.*
καταβαίνων. Ν. 503. *εἶσα κ. ἀστρῳ ἐς Τροφωνίου.*
καταβαλεῖν. Fr. 405. *"τοῖχον μοχλίσειφ κ."*
καταβαλεῖς. ΕΙ. 1124. *οὐ κ. τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε;*
καταβαλεῖτε. Α. 165. *οὐ κ. τὰ σκόροδ';* ΘΕ. *ὦ μοχθηρὲ σὺ,*
καταβάλλειν. ΕΙ. 897. *πλαγίαν κ., ἐς γόνατα κύβδ' ἱστάναι,*
καταβάλλω. Σ. 727. *ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κ.*
καταβαλόντα. Α. 274. *μέσην λαβὼν', ἄραντ', κ.*
καταβᾶσά. Α. 864. *φέρε νυν καλέσω σοι. ΚΙ. ταχὺ νυν πάνυ.*
καταβατέον. Σ. 1514. *ἀτάρ κ.' γ' ἐπ' αὐτοὺς μ', ψῦρέ.*
Α. 854. *εἶσω τὸ τεκεῖν· κ. τί γὰρ πάθω ;*
καταβίβληκεν. Fr. 86. *τὴν κύλικα κ. α. οἰμώζουσά γε.*
κατάβηθ'. Ν. 237. *ἰὼ νυν, κ., ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,*
Α. 883. *ἔστιν.* ΚΙ. κ., *ὦ δαιμόνια, τῷ παιδίῳ.*
κατάβηθι. Α. 873. κ. *δεῦρο.* ΜΤ. *μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὐ.*
καταβῆναι. Σ. 347. *ἤτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ κ. δεῦρο ποιήσει.*
καταβήσει. Σ. 397. *αὐτὸν δήσας.* ΣΩ. *ὦ μαρώτατε, τι ποιεῖς ; οὐ μὴ κ.;*
Α. 874. *ἐμοὶ κελοῦντος οὐ κ., Μυρρίνη;*
καταβήσομαι. Σ. 979. *κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα.* ΒΔ. κ.
Σ. 981. *ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὦμαι κ.*
Ἐκ. 725. *πῶς δῆτ' ἐγὼ κ.;* ΕΡ. *θάρρει, καλῶς·*
καταβνῆσαι. Θ. 1215. *ὀρτῶ δὲ συβίνη 'στί· κ. γάρ.*
καταβοήσομαι. Ι. 286. κ. *βοῶν σε.*
καταβρεχθῶ. Ν. 267. *μήτοι μήτοι γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κ.*
καταβροχθίζει. Ι. 826. κ., *κἀμφοῖν χειροῖν*
καταβροχθίσας. Ι. 357. κ., *κἀτ' ἐπιπὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτοι*
καταγαγεῖν. ΕΙ. 890. *ταύτης μετέχοιμ' κ. ἀνάρρισιν.*
καταγαγών. Ι. 262. κ. *ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἠγκύρισας.*
κάταγε. ΕΙ. 458. *ὑπότεινε δὴ τᾶς, καὶ κ., τοῖσιν κἀλῷς.*
καταγεῖν. Α. 904. *οὐκ ἂν κ. ποτ', εἰ-*
Καταγέλᾳ. Α. 606. *τοὺς δ' ἐν Καμαρίᾳ κἀν Γέλᾳ κἀν Κ.*
καταγελᾶς. Α. 1081. *οἶμαι κακοδαίμων, κ. ἤδη σύ μου.*
Ι. 161. *πωλεῖν τε τοὶς ἀλλάντας, ἀλλά κ.;*
Ι. 1328. *οἶμ' ὡς κ.* ΣΤ. *ἐξ χώας χωρήσεται.*
Σ. 1406. *καὶ κ. μου ; προσκαλοῦμαί σ' ὑστὶς εἶ.*
ΕΙ. 1245. *οἶμοι κ.* ΤΡ. *ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.*
Ο. 1407. *Κεκροπίδα φυλὴν ; ΚΙ. κ. μοι, ἀβλοὲ εἶ.*
Π. 880. *οἶμοι τάλας' μὰν καὶ σὺ μετέχων κ. ;*
καταγελᾶσθαι. Α. 680. *ἐπὸ νεανίσκων ἐᾶτε κ. ῥητόρων,*
καταγέλαστ'. Α. 751. *ὦ κ., ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν*
Α. 907. *ὦ κ., ἐναντίον τοῦ παιδίου ;*
Β. 480. *ὦ κ., οὐκοῦν ἀναστήσει ταχὺ*
καταγέλαστον. Ἐκ. 125. *ὡς καὶ κ. τὸ πρᾶγμα φαίνεται.*
Ἐκ. 126. *πῶς κ.;* ΓΥ. Β. *ὕσπερ εἴ τις σηπιάς*
καταγέλαστος. Ν. 549. *ἀλεκτρυόν'.* ΣΤ. *ἄρφω ταὐτό; κ. εἶ.*
Α. 1020. *γεμοῦν ὀνῶ· οὕτως. ὀρῶ γὰρ ὡς κ. εἶ.*

καταγέλαστος. Δ. 1024. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ. εἶτ' οὐ κ. εἶ. Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΤ. οὐκοῦν κ. δῆτ' ἔσει

καταγελᾶ. Ι. 713. ἐγὼ δ' ἐκείνου κ. γ' ὅσον θέλω.

καταγελᾶμαι. Ο. 98. ἀνθρωπος. ΕΤ. οὐ σοῦ κ. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;

καταγελᾶμαι. Σ. 516. ἐξαμαρτάνω δικαζων; ΒΔ. κ. μὲν οὖν

καταγέλων. Α. 76. ἀρ' αἰσθάνει τὼν κ. τῶν πρίσβεων;

Ι. 319. ἢ Δι' αἰμὰ τοῦτ' ἔβρασε ταυτωνι, ὥστε κ.

καταγελῶν. Α. 1108. ὦνθρωπε, παῖσαι κ. μον τὼν ὄπλων.

καταγελώς. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κ. ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;

καταγελῶσι. Ε. 864. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. Α. ἦν δὲ κ., τί;

καταγῆς. Fr. 502. ἵνα μὴ κ. τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

καταγηράσομαι. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδόνων σαπεὶσ' ἐνταῦθα κ.'

καταγιαρτίσαι. Α. 275. βαλόντα κ.,

καταγλωττησάτωσαν. Ν. 51. ἢ δ' οὐ μύρου, κρόκου, κ.,

κάταγμα. Δ. 584. χωρὶς ἑκαστον' κρᾶ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κ. λαβόντασ

καταγνωτός. Ι. 46. οὗτος κ. τοῖ γέροντος τοῖς τρόπους,

καταγνώμενον. Ει. 703. ἰδὼν πίθον κ. οἶνου πλέων.

καταγνώσεσθε. Ι. 1360. εἰ μὴ κ. ταύτην τὴν δίκην·

καταγομένοις. Ι. 1367. κ. τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.

καταγορεύσῃ. Ει. 437. ἰδὼν δὲ μὴ σοι κ.; ΤΡ. γράψομαι

κατάγου. Fr. 60. κ. ῥοδιάζων

καταδακτυλικός. Ι. 1381. οὐκοῦν κ. σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

καταδαρθεῖν. Ν. 38. ἔασον, ὦ δαιμόνια, κ. τί με.

Ειν. 628. [οἱ φαυλότεροι]· κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κ.

Π. 527. ἔτι δ' οὐν ἔχεις οὐτ' ἐν κλίνῃ κ.· οὐ γὰρ ἔσοντα·

καταδαρθόντα. Π. 300. εἰκὴ δὲ κ. ποῦ,

καταδαρθοῦσ'. Ει. 37. ἀτ' οὐ κ. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φιλτάτη,

καταδάρθωμεν. Θ. 795. κἂν κ. ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπώσαι,

καταδεδυκώς. Σ. 140. καὶ μυοπολεῖ τι κ. ἀλλ' ἄθρει,

καταδείξαντος. Β. 1062. ἀμοῦ χρηστῶν κ. διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσαι;

κατάδηλα. Π. 1055. ὄψει κ. τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

καταδιμλλάγην. Σ. 1284. εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς κ.,

καταδραμοῦσα. Ες. 961. καὶ σύ μοι κ.

καταδροποκεῖται. Β. 361. ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἀρχων κ.,

καταδωροδοκήσαι. Σ. 1036. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας κ.,

καταθείην. Ες. 755. ταῦτα κ. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅπου.

καταθεῖναι. Ες. 607. ὥστε τὴ κέρδος μὴ κ.; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

Εκ. 610. πῶν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ κ.;

769. σὺ δ' οὐ κ. διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλόξομαι,

Π. 597. τοὺς δὲ πένητας τὼν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν κ.

καταθεές. Ες. 603. καὶ μὴ κ. ψευδορκήσει. ΒΔ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

Εκ. 855. καὶ ποῖ βαδεῖ σὺ μὴ κ. τὴν οὐσίαν;

καταθέσα. Δ. 202. κ. ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.

καταθεῖσαν. Α. 114. τουτὶ κ. ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

καταθέμενοι. Ει. 1207. ἰθὶ νυν, κ. παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἶσιτε

κατάθες. Σ. 661. ἀπὸ τοὐτων νυν κ. μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐκιαστοῦ,

καταθίσθαι. Β. 166. πρὶν καὶ κ.; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.

Εκ. 512. ἰδεῖν, κ. θοίμαιτον αὐτοῦ πάλιν

καταθῆσαι. Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον κ.,

καταθήσειν. Ν. 246. πράττῃ μ' ὁμοῦμαί σοι κ. τοὺς θεούς.

καταθήσειε. Β. 176. εἰ μὴ κ. δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.

Εκ. 796. θύρρα, κ., κἀν ἔντῃ ἔλθῃς. ΑΝ. Α. τιή;

καταθήσομαι. Ι. 489. καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ κ.

Ει. 882. κ. γὰρ αὐτοὺς ἐς μέσους ἄγων.

καταθῆσω. Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας κ.

Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν κ.

746. ἐγὼ κ. τἀμά; κακοδαίμων ἄρα

κατάδου. Α. 244. κ. τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Α. 342. οὐτοεί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κ. πάλιν τὸ ξύφος.

345. ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κ. τὸ βέλος.

861. κ. τὼ τὰν γλάγων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·

Ι. 155. ἀγε δὴ σὺ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.

1227. κ. ταχέως τὼν στέφανον, ἵν' ἐκὼ τουτωῖ

1228. αὐτὼν περιθῶ. ΑΛ. κ. ταχέως, μαστιγία.

Ν. 497. ἰθι νυν, κ. θοίμαιτον. ΣΤ. ἠδίκηκά τι;

500. κ. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὲ δὴ νὺν μοι τοδί·

635. ἀνόσια τι κ., καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.

Ει. 59. κ. τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

886. ἄγε δὴ σὺ κ. πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.

Ο. 401. καὶ τὸν θυμὸν κ. κεύβαν

κατάθου. Β. 528. κ. τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι

Β. 627. κ. σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς

Εκ. 1033. ὕδατος τε κ. τοὐστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Π. 926. κ. ταχέως θοίματιον. ΚΑ. οὔτοσ, σοὶ λέγει.

καταθῶ. Ει. 1214. τί δῆτα τοὐτουνὶ κ. σοι τὼν λόφων;

κατάθωμαι. Σ. 567. οἱ δὲ σκάμτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὼν θυμὼν κ.

καταιβάτινον. Ει. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς κ.

καταιδέσθητι. Ν. 1468. ναὶ ναί, κ. πατρῷον Δία.

καταιθαλώσεις. Ο. 1261. κ. τὼν νεωτέρων τινά;

καταιθαλώσῃ. Ο. 1242. κ. σου Λικυμνίαις βολαῖς.

καταιθαλῶσω. Ο. 1248. κ. πυρφόροισιν ἀετοῖς,

κάταιθε. Θ. 730. ὕβριστε καὶ κ.· σὺ δὲ τὸ Κρητικὼν

καταίθειν. Θ. 727. καὶ κ. τὼν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.

καταισχυνῶ. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτ' γε τὴν πατρίδα κ.

Ο. 1451. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γέρας οὐ κ.

κατακάμπτειν. Θ. 68. ὕντος κ. τὰς στροφὰς οὐ βάδιον,

κατακαυθήσομαι. Ν. 1505. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κ.

κατακαύσω. Α. 1218. ὑμᾶς κ.; φορτιεῖν τὸ χαρίεν.

κατακάων. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ βοήβδου καὶ τῆς ῥίμης αὐτὸς ἑαυτὼν κ.

κατάκειμαι. Ει. 313. ἐγὼ δὲ κ. πάλαι χεζῆτιῶν,

κατακείμενοι. Α. 70. ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κ.,

κατακείμενον. Εκ. 541. σὲ δ' ἐν ἁλεῖ κ. καὶ στρώμασιν

κατακείμενος. Α. 72. παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κ.;

Σ. 1256. τί δ', ὅταν θέωμαι πρὸς πόδων κ.

κατάκεισ'. Α. 920. ἰδοὺ, κ. ἀνύσασ τὶ κἀγὼ κδύομαι

κατακείσει. Ει. 1331. καλῶς κ.

κατάκεισο. Α. 985. πῶνε, κ., λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,

Α. 925. ἰδοὺ ζίαθοσ' κ.; καὶ δὴ κδύομαι.

948. ἀλλ' ᾕζερα κ. καὶ μὴ μοι φέρε

κατακεισόμεθ'. Α. 773. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΤ. ἐπάνω κ. ἡμεῖς·

κατάκειται. Εκ. 514. δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπαν· σὺν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,

κατακεκερματισμένα. Γρ. Μ. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀρτύρ' ἐστὶ κ.

κατακεκλειμένα. Π. 206. εὑρὼν ἀπαξάπαντα κ.'

κατακέκινσαμαι. Π. 973. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κ. διειλάκρα

κατακεκράκτα. Ι. 304. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κ., τοῦ σοῦ [illegible]

κατακεκρᾴομαι. Ι. 287. κ. σε κράζων.

κατακέλευε. Β. 207. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κ. δῆ.

κατακέλευσον. Ο. 1273. ὦ τρισμακάρι', Ὁ κ. ΠΕ. τί οὖ λέγεις;

κατακλαύσαντες. Σ. 336. ἀνελώτες καὶ κ. θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

κατακλείδοσ. Σ. 151. καὶ τῆς κ. ἐτιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·

κατακλειοθῇ. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ζῆλὸς μετεωρισθεὶς κ.,

κατακλίνει. Α. 910. σὺ δ' οὐ κ.; ΜΥ. τοῦ γὰρ ἕν τις καὶ, τάλαν,

κατακλίνειν. Π. 111. ἐγὼ, κ. αὐτὸν ἐὶς Ἀσκληπιοῦ

κατακλινεῖς. Ν. 694. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κ. δευρὶ Στ. τί δρῶ;

Σ. 1208. ταῦ· ἀλλὰ δευρὶ κ. προσμάνθανε

κατακλινῇ. Α. 904. σὺ δ' ἀλλὰ κ. μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

κατακλινῆναι. Σ. 1211. ὦδὶ κελεύεις κ.; ΒΔ. μηδαμῶς.

κατακλίνῃς. Σ. 906. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κ., ὦ Μῦρρον·

κατακλινήσομαι. Ι. 98. ἀγάθ' ἀλλ' ἔνεγκε· ἐγὼ δὲ κ.

κατακλινόμενοί. Σ. 1040. κ. τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὕμῶν

κατακλινῶ. Σ. 1210. πῶς οὖν κ.; φράζ' ἀνύσασ. ΒΔ. εὐσχημόνως.

Α. 918. κἀίπερ τοιοῦτον ὄντα, κ. χαμαί.

κατάκλυξε. Ει. 843. καὶ τὴν πέλεον κ., καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·

κατακνῆσαι. Σ. 966. φησὶ κ. Φι. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.

κατακνηθεῖμι. Ι. 771. ἐπὶ ταυτγαὶ κ. ἐν μυστικῷ μετὰ τεροῦ

κατακοιμάσθω. Θ. 46. πτηνῶν τε γένη κ.,

κατακοπτόμενα. Α. 730. ὑπὸ τῶν σέων κ. ΛΥ. ποίων σέων;

κατακοσμῆσαι. Σ. 1473. κ. πράγμασι;

κατακρημνάμεναι. Ν. 377. κ. πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι

κατακρώξουσι. Ι. 1020. πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κ. κολοιοί.

κατακτῶν. Ει. 1244. γεισῆσαι σοι τῶν κ. κοττάβων.

κατακύπτων. Γρ. 554. ὥσ' ἀκνύσταν καὶ κ. τοῦ σχήματος οὐνεκα τοῦδε

κατακωλύειε. Α. 1088. ἀλλ' ἐγκόνει· δεινεῖν κ. πάλαι.

καταλαβεῖν. Α. 179. θύειν δοκούσαις κ. τὴν ἀκρόπολιν.

Α. 624. κ. τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθὸν,

Θ. 1209. ἥκοντα κ. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

Εκ. 21. αὐτικα μάλ' ἔσται· κ. δ' ἡμᾶς ἔδρας,

86. νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε κ. ἕδρας

καταλάβοι. Α. 753. τί δῆτα ταύτην εἴχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ κ.

καταλάβοιεν. Ι. 857. τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν κ. ἡμῶν.
καταλάβοις. Θ. 1221. ἐσ' ἂν κ., εἰ διώκοις ταυτί.
καταλαβόντες. Π. 297. βληχώμενοι, σὲ τοιοῦτ' πνῶντα κ.,
καταλαλεῖν. Fr. 197. κ.:
καταλαλῶν. Β. 752. τί δὲ τοῖς θύραξε ταῦτα κ.; ΑΙ. ἐγὼ;
καταλαμβάνετ'. Φ. 794. ἐνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κ. ἐνδον.
καταλαμβάνω. ΕΙ. 880. σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει κ.
καταλέγειν. Α. 394. ἔλεγεν ὁπλίτας κ. Ζακυνθίων·
καταλέγωσι. Α. 1065. ὅταν στρατιώτας κ., τουτῳ
καταλείπειν. Ν. 976. εἴθαλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ κ.
καταλείπεις. Θ. 1134. μέμψησο Περσεῖ μ' ὃς κ. ἀθλίαν.
καταλείπτος. Ι. 1332. οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κ.
ΕΙ. 862. μύρῳ κ.
καταλείπων. Σ. 583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῳ δῷ κ. παῖδ' ἐπίκληρον,
κατάλειφ'. Ο. 660. κ. ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
καταλείφθης. ΕΙ. 200. πῶς οὖν σὺ δὴ' ἐνταῦθα κ. μόνος;
καταλείψει. Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας κ. μηδὲ ταρήσει.
καταλελειμμένον. Π. 680. εἴ που πόπανον εἴη τι κ.·
καταλέλειπται. Α. 107. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ κ. φεξάλας.
καταλέλοιπ'. Α. 736. ἡν ἄλοσον οἶκοι κ. ΛΥ. αὐτη 'τέρα
καταλεπτολογῆσαι. Β. 828. ῥήματα δαιμόνιν κ.
καταλεύσομεν. Α. 285. σὲ μὲν οὖν κ., ὦ μ' ἀρὰ κεφαλή.
καταληπτικός. Ι. 1380. κ. τ' ἄριστα τοῦ δορυβητικοῦ.
καταλήψεσθ'. Ι. 1060. τὰς πνέλους ἡησὶν κ. ἐν βαλανείῳ.
καταλήψιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ πέριξεῖν καὶ κροῦσιν καὶ κ.
καταληψόμεσθα. Α. 176. κ. γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
καταλίπῃ. Ο. 1645. τὰ χρήματ', ὁσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κ.
καταλιποῦσ.' Εκ. 537. ᾤχον κ. ὡσπερεὶ προκείμενον,
καταλιπών. Θ. 447. παιδίαρα πέντε κ., ἀγὼ μόλις
Π. 69. ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνὸν τιν' αὐτὸν κ.
Fr. 347. κ. Παναίτιον
κατάλιφ'. Α. 244. τασδὶ δ' ὁμήρους κ. ἡμῖν ἐνθάδε·
καταλλαγῆς. Ο. 1558. παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου κ.
καταλόγῳ. Ι. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν κ.
καταλύει. Ν. 838. ὥστερ τεθνᾶτος κ. μου τὸν βίον.
καταλύει. Β. 359. ἢ στάσιν ἐλθθὰν μὴ κ., μηδ' εὐσολοῖς ἐστι πολίταις,
Π. 948. ὁτιὴ κ. περιφανῶς εἶς ἀν' ἄνδρα κἀγαθά,
καταλύσαι. Α. 112. μετ' ἐμοῦ κ. τὸν πόλεμον; ΜΥ. νὴ τὸ θεώ.
καταλύσεις. Π. 142. τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, κ. μόνος.
καταλῶ. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δεῦω, πέττω, κ.
καταμελίτωσε. Ο. 224. οἷον κ. τὴν λόχμην ὅλην.
καταμεμυντεσιμένα. ΕΙ. 247. ἀπαξάπαντα κ.
καταμενεῖν. Π. 1187. χαίρειν ἐάσας ἐνδοῦ' αὐτοῦ κ.
καταμηλῶν. Ι. 1150. κημὸν κ.
καταμιγνύνται. Α. 580. κ. τοὺς τε μετοίκους κεἰ τις ξένος ἢ φίλος ἡμῖν,
καταμίξας. Ν. 230. λεπτὴν κ. ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα
καταμισθοφορῆσαι. Ι. 1352. κ. τοῦδ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
καταμύσῃ. Σ. 92. ἢν δ' οὖν κ. κἂν ἄγχῃ, ὅμως ἐκεῖ
κατανεύουσι. Εκ. 72. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Δ. φασί· κ. γάρ.
κατάνευσον. Θ. 1020. κ., ἔασον ὡς
κατανίφοι. Ν. 965. τοὺς κωμῆτας γυμνοὺς ἀθρίους, κεὶ κριμνώδη κ.
κατάντη. Β. 127. βούλει ταχεῖαν καὶ κ. σοι φράσω;
καταντιβολεῖτον. Fr. 523. κ. αὐτὸν ὑποπεπωκότε,
καταντικρύ. Εκ. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κ.
καταντλῇ. Σ. 483. ταῦτα ταῦτα σου κ. καὶ ξυνομότας καλῇ.
καταξαίνειν. Α. 320. μὴ οὐ κ. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
κατάξειέ. Α. 1166. εἶτα κ. τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
κατάξῃ. Α. 931. ἂν μὴ φέρων κ.
κάταξον. Fr. 488. τασδὶ κ. τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.
καταπαίξεις. Fr. 212. χαριεντίζει καὶ κ. ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.
καταπαρδεῖν. Π. 618. καὶ τῆς Πενίας κ.
καταπάσας. Ν. 177. κατὰ τῆς τραπέζης κ. λεπτὴν τέφραν,
καταπάσαντον. Ι. 968. ἔχων κ. καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
καταπάστος. Ι. 502. ἔλθοις στεφάνοις κ.
καταπάσω. Ι. 99. ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ κ.
καταπαττόμενος. Ν. 262. κ. γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
καταπαυομένοισιν. Ι. 1264. ἢ κ.
καταπαύσαι. Εκ. 718. ἔπειτα τὰς πύρνας κ. βούλομαι
καταπαύσω. Ο. 1397. νὴ τὸν Δί' ἢ 'γώ σου κ. τὰς πνοάς.
καταπελτάσονται. Α. 160. κ. τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
καταπεπλασμένη. Εκ. 878. ἐγὼ δὲ κ. ἠμιμάῳ
καταπεπλασμένοις. Π. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο κ.,
καταπεπυρπολημένος. Θ. 243. θάρρει. ΜΝ. τί θαρῥῶ κ.;
καταπέπωκε. Σ. 1147. ἐρίων τἀλαντον κ. ῥᾳδίως.
καταπέπωκεν. Fr. 601. γαλῆν κ.:
καταπεπωκυῖαι. Ο. 1137. γέρανοι, θεμελίους κ. λίθους.
καταπεπωκώς. Ο. 1429. ἀνθ' ἑρματος πολλὰς κ. δίκας.
καταπέσε'. Ο. 840. λεκάνην ἀνέεγκε, κ. ἀπὸ τῆς κλίμακος,
καταπέσῃ. Fr. 291. μηδὲ γεύσεσθ' ἄτρ' ἂν ἐντὸς τῆς τραπέζης κ.
καταπεσὼν. Ν. 1273. τί δῆτα λεηρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου κ.;
Ο. 89. σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας κ.;
Εκ. 962. τήνδ' εἰ δὲ μή, κ. κείσομαι.
καταπετάσαντες. Σ. 132. κ. ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
καταπεφρόντικα. Ν. 857. ἀλλ' οὐκ ἀπολλάκε', ἀλλὰ κ.
καταπήξεν. Ο. 360. εἶτα κ. πρὸ σαυτοῦ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
καταπίνει. Β. 1466. εὖ, πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ κ. μόνος.
καταπίνῃ. Fr. 548. ἵν' ἐπαγλαίσῃ τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων κ.
καταπιόμενός. Ι. 693. ὡς δὴ κ. με. μορμὼ τοῦ θράσους.
καταπιττώσαντας. Εκ. 1109. ζῶσαν κ., εἶτα τῷ πύδε
καταπιών. Α. 484. ἑστηκας; οὐκ εἶ κ. Εὐριπίδην;
καταπλαγήσει. Fr. 1. τὸ κ. τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
κατάπλασμα. Fr. 221. δεσμὰ καὶ κ.
καταπλάσματα. Fr. 309, 12. σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, κ.,
καταπλαστόν. Π. 717. κ. ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
καταπλιγήσει. Fr. M. Δαιτ. 16, 4. τὸ κ. τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
καταπλῦναι. Fr. 546, 2. καὶ κ. κατ' ἐκπλῦναι
καταπνεύσῃ. Α. 552. ἡμερον ἀθῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κ.,
καταποθήσεται. Σ. 1502. ὁ μίσματος. ΦΙ. ἀλλ' οὔτις γε κ.·
καταπροῖξει. Ι. 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα κ. τἀλαντα πολλὰ
Ν. 1240. ἐμοῦ κ. ΣΤ. θαυμασίως ἡσθην θεοῖς,
Σ. 1366. οὐ τοι κ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
1396. οὐ τοι μὰ τὼ θεὼ κ. Μυρτίας
Θ. 566. οὐ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ κ. λέγουσα ταυτί,
καταπρυόδετε. Σ. 1044. πέρυσιν κ. κανατάτας σπείραντ' αὐτὼν διανοίας,
καταπρώκτων, Εκ. 364. τίς τῶν κ. δεινὸς ἐστι τὴν τέχνην;
καταπτάμενον, Σ. 16. κ. ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
καταπτάμενος. Ο. 1624. κ. ἰκτῖνος, ἁρπάσας λάθρα,
κατάπτυσον. Β. 1179. ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κ.
κατάπτυον. Θ. 200. καὶ μὴν σύ γ', ὦ κ., εὐρύπρωκτος εἶ
καταπτύων. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κ., Χαιρέου υἱός,
καταπύγονας. Α. 79. ἡμεῖς δὲ λαικαστὰς τε καὶ κ.
καταπυγονέστερον. Α. 776. ὀρνεον οὐδ' ὁτιοῦν κ. εἶναι
καταπυγοσύνη. Fr. 150. κ. ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.
καταπυγοσύνης. Ν. 1023. κ. ἀναπλήσει.
καταπύγων. Ι. 639. ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε κ. ἀνήρ.
Ν. 529. ὁ σώφραν τε χὠ κ. ἄριστ' ἠκουσάτην,
909. κ. εἰ κἀναίσχυντος.
Σ. 84. ἐπεὶ κ. ἐστιν ὦ γε Φιλόξενος.
καταρᾷ. Ν. 871. οὐκ ἐς κόρακας; κ. τὸν τῷ δεσπότῃ;
καταράκτῃ. Ο. 886. καὶ ἐλασῷ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ κ., καὶ μεταρασσάμενος. Σ. 614. κ. καὶ τοιθορύσας. ἀλλ' ἴθι μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Α. 815. πολλὰ κ. ἀνδράσι ποιηροῖς.
καταράσωμαι. Β. 746. ὅταν κ. λάθρα τῷ δεσπότῃ.
κατάρατε. ΕΙ. 1077. καὶ πῶς, ὦ κ., λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῦ;
Λ. 530. σοί γ', ὦ κ., σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
κατάρατο. Θ. 1097. λάλο καὶ κ. γύναικο.
Θ. 1109. κ. τόλμας· ἀποταινομένη λαλῇς;
κατάρατον. ΕΙ. 1272. εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κ.
Εκ. 919. ἐξυπάτησα τὸ κ. γράδιον·
κατάρατος. ΕΙ. 33. οἷον δὲ κύβοι ὁ κ. ἐσθίει,
Θ. 1043. ὦ κ. ἐγὼ· τίς εἰμι οὐκ ἐπίγνεται
Β. 178. ὡς σεμνὸς ὁ κ.· οὐκ οἰμᾷς ἔτι;
καταράτους. Σ. 1157. ἄγε ἦνν, ἀποδοῦν τὰς κ. ἐμβάδας,
κατάρδων. Α. 658. οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κ., ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
κατάρξῃ. Ο. 959. μὴ κ. τοῦ τράγου.
καταρούσιον. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ξευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν κ.
καταρρίοντες. Α. 26. ἀθρόοι κ.· εἰρήνη δ' ὅπως
καταρρυείς. ΕΙ. 731. ἐσς ξυνετρίβη τὴν κεφαλῆς κ.
καταρρυῇς. ΕΙ. 146. ἐκείνο τηρεῖ, μὴ σφαλεὶς κ.
κατάρχομεν. Α. 638. ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἀστοί, λόγων κ.

κατασβέσαιμι. Α. 374. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κ.
κατασβέσεις. Α. 375. τούμὸν σὺ πῦρ κ.; ΧΟ. ΓΤ. τοὐργὸν τάχ' αὐτὸ δείξει.
κατασίσπασε. Π. 1035. οὐκ, ἀλλὰ κ., ὦ γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
κατασῴηναι. Fr. 95, 2. ἐν κίστῃ που κ.
κατάσκαπτ'. Ν. 1488. τὸ τέγος κ., εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
κατασκίους. Α. 965. πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κ. λύφους.
κατάσκοπος. Θ. 588. ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κ.
κατασπάσαντες. Ι. 856. νύκτωρ κ. ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
κατασπήνδειν. Ι. 1094. εἶτα κ. κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
κατασπέρχων. Α. 1188. ἠσπάζ' ἑλαύνων καὶ κ. δορί.
κατάστασιν. Θ. 958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὕμμε χρὴ χοροῦ κ.
κατάστειλόν. Θ. 256. ἴθι νυν κ. με τὰ περὶ τὸ σκέλη.
καταστῇ. Ι. 565. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κ., λαμβάνουσιν οὐδέν'
κατάστησαι. Ο. 841. φίλακας κ., τὸ πᾶν ἐγκρυπτ' ἀεί,
καταστήσαι. Ε. 715. ἀρχεῖν, κ. τε τὰ βασάτατα,
καταστήσασθε. Ε. 1041. ὦστ' εἰ κ. τοῦτον τὸν νόμον,
καταστήσω. Ο. 1672. ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, κ. σ' ἐγὼ
Ε. 1064. ἀλλ' ἐγγυητάς σοι κ. δύο
καταστρέφει. Ι. 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ δεῖ τὴν πόλιν κ.;
καταοχίσαντες. Σ. 239. κἀθ' ἡδομεν τοῦ κορκόρου, κ. αὐτόν.
καταοχῶν. Β. 1208. Ἄργος κ. Αἰ. λησιῶν ἀπώλεσεν.
κατατεινόμενος. Α. 965. κ.,
κατάτεμε. Ει. 1059. κ. τοῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
κατατεμῶ. Α. 301. κ. τοῦτον ἐπτέροις καττύμασα.
κατατέτηκ'. Π. 1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κ., ὦ φίλτατε.
κατατετίλῃκέν. Ε. 330. Κινησίας σου κ. ποθεν;
κατατετημμένα. Ο. 1524. ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κ.
κατατίτριμμαι. Fr. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κ. χρόμενος,
κατατετρίμμεθα. Ει. 355. πολλύμεθα καὶ κ.
κατατιθῶ. Ε. 871. ὅταν κ., προσποιῇ τὰν χρημάτων.
κατατιλᾷ. Β. 506. κ. τὸν 'Εκαταῖον, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπηρῶν,
καταιλιώμενοι. Ο. 1117. δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ἔρωσι κ.
καταμηθεῖην. Ι. 768. ἀπολοίμην καὶ διαπισθείην κ. τε λίπαδνα.
καταμηθεῖς. Ι. 769. κάγω', ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κ.,
καταποξεύσω. Ν. 944. καὶ διανοίας κ.
καταπιακοντουτίσαι. Ι. 1391. ἐξεστὴν αὐτῶν κ.;
καταφαγεῖν. Α. 78. τοὺς πλείστα δυναμένους κ. τε καὶ πιεῖν.
Ι. 706. ὡς ἐξέθυμος. φέρε τί σοι δῶ κ.;
Ει. 551. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι. Σ. πῶς κ.
Π. 1137. δοίης κ. καὶ κρέας νεανικόν
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. κ. γὰρ οὐκ ἔχω,
καταφάγῃς. Ε. 1092. καλῶς, ἐπειδὴ κ. βολβῶν χύτραν.
καταφάγω. Ει. 138. νῦν δ' ἄτ' ἀν αὐτὸς κ. τὰ σιτία,
καταφαγών. Ι. 354. θύνεια θερμὰ κ., κἀτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας κ. Μιλησίους κλονήσεις.
Ο. 82. εὖδει κ. μύρτα καὶ σέφρουν τινός.
καταφανῶς. Ι. 942. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ' εἶναι κ.
καταφοβεῖσθον. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο κ., μὴ τὸ ἀμάθια προσῇ
καταφύγει. Ν. 396. καὶ κ. βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιῴλεει.
καταφυλάξῃ. Ε. 482. μὴ πού τις εἰς τοὔπισθεν ὧν τὸ σχῆμα κ.'
καταχέασα. Θ. 487. ἐγὼ δὲ κ. τοῦ στροφέως ὕδωρ
κατάχει. Α. 1040. κ. σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
Α. 1128. κ. σὺ, παῖ, τοὐλαιον, ἐν τῷ χαλκίῳ
1130. κ. σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδηλος γέρων
καταχεῖν. Ι. 1091. τοῦ δήμου κ. ἀρυταίνῃ πλουτογήειαν.
καταχεῖσθαι. Ο. 463. ὧν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον' κ.
καταχεῖται. Σ. 7. κατὰ ταῦν κύραιν ὕπνου τε κ. γλυκύ.
Σ. 713. οἶμαι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς κ.,
καταχέοντων. Ει. 971. ἡμῶν κ. ὕδωρ τοσουτονί
καταχέσαντι. Ν. 174. ἤσθην γαλεώτῃ κ. Ζωκράτους·
καταχέσονται. Fr. 207, 3. καὶ κ.
καταχέω. Α. 246. ἵν' ἔτνος κ. τοὐλατῆρος τουτονί.
Π. 790. ταυτὶ κ. σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
καταχήνη. Σ. 575. ἀρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου κ.;
Ει. 631. τὴν 'Ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ κ.
καταχήνην. Σ. 570. θείτερον αὖ σου τουτὶ γρῴομαι, τὴν τοῦ πλούτου κ.'
καταχρεμψιμανέη. Ει. 815. ὦν κ. μέγα καὶ πλατὺ
κατάχυσμ'. Ο. 535. κ. ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κατάχυσμα. Ο. 1637. μάγειρε, τὸ κ. χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
καταχύσματα. Π. 768. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω κ.
Π. 789. φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ κ.
794. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ κ.;
καταχωτρίεται. Fr. 626. κ.
καταψευδόμενος. Ει. 533. ταύτῃ κ.· οὐ γὰρ ἥδεται.
καταψῶν. Ει. 75. καὐτοὺς κ. αὐτὸν ὥσπερ ταῶλιον,
κατάγε. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κ. περὶ λίθοι πεσὼν,
κατάγεν. Θ. 403. ἀνὴρ ἐρατῇ, τῷ κ. ἢ χύτρα;
κατάγῃ. Σ. 1428. καὶ τοι κ. τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
καταγάστος. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κ., ἀντὶ δὲ μάκτρας
κατάξᾳ'. Σ. 1436. κ. ἐχίνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
κατίβαινον. Ο. 558. ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς 'Αλκμήνας κ.
κατίβαλε. Σ. 1385. ὁ πρεσβύτερος κ. τὸν νεώτερον.
κατεβλακευμένως. Π. 325. καὶ συντεταμένως κοὐ κ.
κατεβαυκάλισέ. Fr. 716. "κ. με."
κατεβῶσε. Α. 711. κ. δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους.
κατεβρόχθισα. Ο. 503. ἀβολὸν κ.· κἀτα κενὸν τὸν θύλακον οἰκαδ' ἀφεῖκον.
κατεγίλα. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἰσκίρτα, πεσόρδει, κ.,
κατεγίλων. Ει. 476. ἀλλ' ἡ κ. τῶν ταλαιπωρουμένων,
Π. 838. καὶ κ. δ', εἰ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομῶδη μὲν οὖν.
κατεγλώττιξέ. Α. 380. διέβαλλε καὶ ψευδῆ κ. μου
κατεγλωττισμένην. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μοναστάτου κ. σιωπᾶν;
κατεγλωττισμένον. Θ. 131. καὶ θηλυδρῳδὸς καὶ κ.
κατέδει. Ει. 717. ὅσας δὲ κ. χῖλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
Ε. 595. τῶν οὖν ἔοται κοινὸς ἄπασιν; ΠΡ. κ. σπέλεθον πρότερός μου.
κατέδειξ'. Β. 1079. οὐ προαγωγοὺς κ. οὔτοι,
κατέδειξε. Β. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κ. φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
κατέδειξέν. Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κ. γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
κατέδεισ'. Ει. 759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κ., ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
κατέδεσθον. Ει. 1117. οὖ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κ. μόνω,
κατεδήδοκεν. Σ. 838. τροφαλίδα τηροῦ Σικελικὴν κ.;
κατεδηδοκώς. Ει. 837. μου γε κ.,
κατέδομαι. Α. 1112. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκον κ.
Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κ.
κατέδοντεσ. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ παρόντες οὐ κ.,
Ο. 590. εἶθ' οἱ κνῆτες καὶ ψῆγες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κ.,
κατεδύσαμέν. Β. 49. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κ. γε ναῦς
κατέθεντο. Ο. 599. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοὶς δείξουσ' οὐς οἱ πρότερον κ.
κατέθηκας. Ε. 1007. τὴν πεντακοσιοστὴν κ. τῇ πίλει.
κατέβεται. Α. 127. τί χρὴ τέτραπται; τί δάκρυον κ.;
κατείδες. Β. 274. κ. οὖν τοὺς πατραλοίας αὐτούς,
κατείδον. Β. 410. νῦν δὴ κ., καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
κατειλήφασιν. Α. 242. ἤδη κ. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοί,
κατειλῆφώς. Ο. 279. ἕτερος αὖ λύφον κ. τις ὄρνις οὐτοσί.
κατειλυσπαίνῃν. Α. 722. τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κ.,
κάτειπ'. Ει. 405. ἴθι δή, κ.· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
κατειπάτω. Ει. 20. ὁμὼν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κ.
κάτειπε. Ι. 1339. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κ., καὶ ποῖός τις ἦ;
κάτεππέ. Ν. 155. φρύσσισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀστιβολῶ, κ. μοι.
Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβῶτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κ. μοι.
224. πρᾶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κ. μοι.
478. ἄγε δή, κ. μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
1278. εἰ μᾶποδῶσειε τἀργύριον. ΣΤ. κ. νυν,
Ει. 657. ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κ. μοι.
826. διελκυλιδῶς. ΟΙ. ἴθι νυν, κ. μοι. ΤΡ. τὸ τί;
Π. 86. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κ. μοι.
κατείπεν. Θ. 340. ὑποβαλλομένην κ., ἢ δούλη τινὸς
κατείπῃ. Ε. 495. μὴ καὶ τὰ ἡμᾶς ὀξέται χῦμὰν ἴσως κ.
κατείπῃς. Ει. 377. ἡμῶν κ., ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
κατείποι. Σ. 283. τὰν Σάμῳ πρῶτοι κ.,
κατείπω. Σ. 54. φέρε νυν κ. τοῖς θεαταὶς τὸν λόγον,
κάτειρε. Fr. 130, 2. κ. γὰρ οἶνος οὐ
κατείχε. Ε. 434. ἅμαν ἤτουν· ὁ δὲ κ. τῇ βοῇ,
κατέκαυσεν. Ν. 411. τῷθβαλμῶ μου προσετίλησεν καὶ κ. τὸ πρόσωπον.
κατεκείμεθα. Π. 671. σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κ.
κατέκειτ'. Β. 489. κ. ἂν ὑσφραινόμενος, εἴτερ δειλὸς ἦν·
κατέκειτο. Π. 692. κ. δ' αὐτῆν ἐντυλίξας' ἡσυχῇ.
κατεκλίναμεν. Π. 662. κ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
κατέκλινεν. Σ. 123. νύκτωρ κ. αὐτὸν εἰς 'Ασκληπιοῦ·
Α. 19. κ., ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐξώμισεν.
κατεκλίνῃς. Π. 906. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κ., ὦ Μύρριον';
κατέκνησας. Σ. 965. εἰ μὴ κ. τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.
κατεκόπησαν. Ο. 1688. ἐς καιρὸν ἄρα κ. οὐτοιὶ
κατεκοττάβιζον. Fr. 207. 1. τότε μὲν γε σου κ. * *
κατέλαβες. Π. 1140. μῆ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κ.

κατέλαβον. Λ. 481. Κραναὸν κ.,
Λ. 721. κ. ἢ τοῦ Πανὸς ἔστι ταύλιον,
κατελάσαι. Fr. M. Δαιτ. 5. πρὶν κ. τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.
κατελάσας. Ει. 711. ὦ δύστοσ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κ.;
Ee. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κ. ἀπαλλαγῶ;
Fr. 8, 2. πρὶν κ. τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.
κατελείφθης. Ει. 200. πῶς οὖν σὺ δὴ τὸν ἐνταῦθα κ. μόνος;
κατέλεξας. Π. 517. λῆρον ληρεῖς, ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κ.
Π. 555. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κ.,
κατελθεῖν. Β. 1267. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κ. οἴκαδε·
Fr. 198, 2. ἕτλη κ.; β. ἐν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης
κατέλιπε. Β. 1353. ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κ.,
κατέλιπεν. Ει. 694. πάμπολλα, καὶ πάρχαι' ἃ κ. τότε.
κατέλιπον. Ee. 542. κ., ὤνερ. ΒΛ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαί
Fr. 326, 1. ἀλλ' ἀρτίως κ. αὐτὴν σμομένην
κατέλυσαν. Ο. 543. ἐπ' ἐμοῦ κ.
κατεμελίτωσε. Ο. 224. οἶον κ. τὴν λόχυμην ὅλην.
κατεμοῦσι. Fr. 207, 2. νυνὶ δὲ καὶ κ., τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
κατένασθεν. Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κοὐπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κ.,
κατένιψε. Α. 138. εἰ μὴ κ. χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
κατεπάγων. Ι. 25. τὸ μόλαμεν, εἶτα δ' αὖτ', ὦ κ. πυκνόν.
κατεπάλαισε. Α. 710. ἀλλὰ κ. ἂν μὲν πρώτον Ἑλλάδλοις δέκα,
κατέπαρθεν. Σ. 618. βραμησάμενοι τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κ.
Ει. 547. κ. ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινού.
κατέπαυσεν. Ει. 739. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κ.
κατεπείγων. Ee. 294. ἔπου κ.,
κατέπεσεν. Σ 1513. ὅσσα τὸ πλῆθος κ. τῶν ὀρχίλων.
κατεπέτασ'. Π. 731. κ. αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
κατέπινε. Λ. 564. ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέτειας κ.
κατέπινον. Ν. 338. ἅμβροσον θ' ὑδάτων δροσερὰν Νεφελᾶν εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κ.
κατεπίττου. Ee. 829. πάλιν κ. πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
κατέπλασεν. Π. 721. κ. αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρείφας, ἵνα
κατέπτατο. Ο. 789. κᾆτ' ἀν' ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κ.
Ο. 792. κἀποπαρδὼν κἀνανεύσας αὖθις αὖ κ.·
κατεργάσει. Ι. 842. κ. γὰρ βιβλίον, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
κατεργάσῃ. Ι. 933. τάλαντον, ἦν κ.,
Ee. 247. ἀρουσιόν', ἢν ταῦθ' ἀπουσεῖς κ.
κατερείξει. Σ. 649. ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κ.
κατερεῖς. Ει. 189. εἰ μὴ κ. μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἐστι σοι.
Β. 299. ὦνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κ. τοὔνομα.
κατερικτῶν. Β. 505. ἑπεττεν ἄρτους, ἦψε κ. χύτρας
κατεροῦσιν. Ο. 594. τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κ.
κατεργάγη. Α. 528. κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κ.
Ι. 644. ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κ.,
κατεργιτμένονι. Β. 902. καὶ κ.,
κατεργὼν. Fr. 143. ὄρμου παρύποτο τὴν ἀτραπὸν κ.
κατερικεις. Σ. 601. σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις καὶ κ.,
κατέρχεται. Β. 1165. φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κ.
κατέρχομαι. { Β. 1128. / 1153. } ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κ.
Β. 1156. ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κ.·
1157. ἥκω δὲ ταυτὸν ἐστι τῷ κ.
κατερῶ. Ν. 518. ὦ θεόμενοι, κ. πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
κατεσθίει. Σ. 956. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κ.;
κατεσθίειν. Α. 975. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κ.
Ι. 496. δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κ.,
Π. 1024. γραῦς καπρώσης τἀρῴδια κ.
κατεσθίεις. Ι. 258. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κ.,
κατεσθίουσιν. Σ. 1116. τὸν γόνον κ., οὐ ταλαιπωρούμενοι.
κατεσκιάζε. Σ. 911. κ. κἀνέκηλη' ἐν τῷ σκότῳ,
κατεσκέδασαν. Ο. 536. κἄπειτα κ. θερμὸν
κατέσκηψ'. Fr. 471, 2. Ἄρης κ. ἐς τε μονομάχου πάλης
κατέσκαπας. Ι. 718. αὐτὸς δ' ἀκείνου τρυπλάσιον κ.
κατεσπαράξατε. Ι. 729. τὴν εἰρεσιώνην μου κ.
κατέσπασα. Α. 725. εἰς Ὀρσιλόχου χθὲς τὼν τριχῶν κ.
κατέσπασας. Β. 576. δρέπανον λαβοῦσ', ὦ τὰς χόλικας κ.
κατεσπόδησεν. Φ. 560. οὐδ' ὧν τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κ.,
κατεστρεψάμην. Σ. 1092. καὶ κ.
κατεστωμυλμένε. Β. 1160. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κ.
κατέοχε. Λ. 274. ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃν αὐτὴν κ. πρῶτος,
κατεσχίσω. Β. 404. σὺ γὰρ κ. μὲν ἐπὶ γέλωτι
κατετίλας. Ο. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κ. ἐσπέρας;
κατέτραγον. Α. 809. ἀλλ' οὐχὶ πάσας κ. τὰς ἰαχάδας.
κατέτριβεν. Fr. 124, 1. παρέσο κ. ἱμάτια. β. κἄπειτα πῶς
κατεύδει. Φ. 1193. τί οὖ κ. παρ' ἐμέ; ΕΥ. χαίρε, τοξότα·
κατευτρέπῃ'. Ee. 510. ταύτας κ.· ἐγὼ δὲ βούλομαι
κατέφαγ'. Β. 551. ἐκκαίδεκ' ἄρτους κ. ἡμῶν.
κατέφαγεν. Ει. 6. οὐ κ.; Ο. Β. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
κατέφαγες. Θ.570. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κ., τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
Β. 573. κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κ. τὰ φορτία.
κατέφαγον. Α. 1111. ἀλλ' τριχῴβροτες τοὺς λόφους μου κ.
κατέχεον. Ν. 74. ἀλλ' ἴππερόν μου κ. τῶν χρημάτων.
κατέχει. Ν. 572. λάμπουσι δκτῖσιν κ.
Ει. 944. σοβαρὰ θεῖσθαι κ.
κατέχειν. Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κ., ἀλλ' ἥδη μαλθακὸς εἰμι.
Δ. 504. καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κ. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
κατέχεσεν. Ν. 173. ἀπὸ τῆς δροσῆς νύκτωρ γαλεώτης κ.
κατέχουσι. Ν. 328. ἢ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἥδη κ.
Ο. 1316. κ. δ' ἐρωτες ἐμᾶς πόλεως.
1726. μεγάλαι μεγάλαι κ. τύχαι
κατεχρύσου. Ee. 826. κεῖθὶς κ. πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
κατέχων. Ν. 603. Παρνασσὸν θ' ὃς κ.
κατηγόρει. Σ. 840. εἰσαστέον μοι σὺ δὲ κ. παρών.
Σ. 905. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κ.
κατηγορεῖ. Π. 917. ἀρχεῖν καθίστησιν; ΣΥ. κ. δὴ τίς;
Π. 1073. καὶ μὴν κ. γέ σου. ΝΕ. τί κ.;
κατηγορεῖς. Π. 376. κ. γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
κατηγορῇ. Σ. 489. ἢν τε μείζον ἢ τ' ἔλαττον πράγμα τις κ.,
κατηγόρηκεν. Φ. 444. τὰ μὲν γὰρ ἀλλ' αὕτη κ. εὖ·
Β. 996. δεινὰ γὰρ κ.
κατηγόρησε. Σ. 932. ὅσας κ. τὰς πανουργίας.
κατηγορήσειν. Σ. 842. κ., ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
κατηγορούσα. Π. 1039. οὐπερ πάλαι κ. τιγχάνω·
κατήκουσας. Β. 312. οὗτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΞΑ. οὐ κ.; ΔΙ. τίνος;
κατῆλθ'. Β. 771. ὅτε δὴ κ. Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
κατῆλθε. Α. 792. κοὐκέτι κ. πάλιν οἴκαδ' οὐδὲ μίσους.
Β. 789. ὅτε δὴ κ., κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κατῆλθες. Β. 136. ἡνπερ σὺ τότε κ. ΠΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
κατῆλθον. Β. 1418. ἐγὼ κ. ἐπὶ ποιητὴν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
κατῆλιθ'. Β. 566. ἐπὶ τὴν κ. εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
κατῆραν. Ο. 1288. κἄπειτ' ἂν ἅμα κ. ἐς τὰ βιβλία·
κατηρίᾳσαθε. Σ. 1294. ὡς εὖ κ. καὶ νουβοιτικῶς
κατήρυγεν. Σ. 1151. ὡς θερμὸν ἡ μαρὰ τί μου κ.
κατήσθιεν. Σ. 896. τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κ.
Β. 560. ὧν οὗτος αὐτοῖς τοῖ ταλάροις κ.
κατήσθιες. Π. 1143. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κ.
κατήσθιον. Π. 1128. οἴμοι δὲ κακῆς ἧς ἐγὼ κ.·
Π. 1130. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κ.
Ει. 627. οὐδὲν αἰτίαν ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κ.
κάτησο. Θ. 1184. κ., νάξει καὶ, τυγάτερον.
κατηυγάσας. Ει. 1301. ᾖκεν δ' ἐρεύσασα, ΤΡ. κ. δὲ τοκῆας.
κατηθανεῖν. Β. 1477. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κ.,
κάτι. Σ. 806. ὅσαπερ γ' ἐφασκον, κ. πολλῷ πλείονα.
Β. 864. καὶ τὸν Μελέαγρον, κ. μάλα τὸν Ἕλληνον.
κάτιδε. Ι. 170. καὶ κ. τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
κατίδω. Ει. 361. φέρε δή κ., ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
κατιδὼν. Σ. 1290. ταῦτα κ. ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
κατίδωσι. Ν. 351. τί γάρ, ἢν ἅρπαγα τὼν δημοσίων κ. Σίμανα, τί δρῶσιν;
κατίναι. Fr. 529. ἄμμη δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβίρον κ.
κατιούσαις. Ι. 520. τοῦτο μὲν εἶδὼς ἄταδε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κ.,
κατιούσας. Ν. 323. βλέπε νυν δεῦρ' πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὁρῶ κ.
κατὼν. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς 'Ακαδήμειαν κ. ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
κατοικεῖν. Ο. 153. ἵνα χρὴ κ. ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' 'Οπούντιος
κατοικίζοιμι. Ο. 196. ὥστ' ἂν κ. μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
κατοίκτειρόν. Θ. 1107. ὦ ξένε, κ. με τὴν πανάθλιον·
κατοίσεις. Α. 955. χώπας κ. αὐτὼν οἰλαβούμενος.
κατόμισόν. Ο. 444. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕ. κ. νυν ταῦτά μοι.
κατόμοσον. Β. 305. ἤμοσυσα φρούδη. ΔΙ. κ. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.
Β. 306. καὶθὶς κ. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δία.
κατόναι'. Ee. 917. σαυτῆς κ., ἀντιβολῶ σε.
κατοξείας. Σ. 471. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κ. βοῆς
κατόπιν. Ι. 625. εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κ. ἐνδεῖν' ἱέμην·
Ο. 1150. ἐπέτρωτ' ἔχουσαι κ., ὥσπερ παιδία,
1497. ἐροῦ κ. ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

κατόπιν. Π. 32. ὅστις ἀκολουθεῖ κ. ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Π. 757. οἱ δ' ἡκολούθουν κ. ἐστεφανωμένοι,
1094. βάδ.ζ' ἐγὼ δέ σου κ. εἰσέρχομαι.
1209. ἐς τοὔπισθεν δεῖ γὰρ κ. τούτων ἅδοντας ἕπεσθαι.
Fr. 415. ἐρεῖστον, κὐτῷ κ. σφῷν ἑξομαι.
κατόπτα. Α. 435. ὦ Ζεῦ δώστα καὶ κ. πανταχῇ.
κάτοπτρον. Ν. 752. ὥσπερ κ., κᾆτα τηρόην ἔχων,
Fr. 309, 1. ἐνρὼν, κ., ψαλίδα, κηρατῆν, λίτρον,
κατόπτρου. Ο. 140. τίς δαὶ κ. καὶ ξίφους κοινωνία;
κατορδοῖ. Εἰ. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χὴ τύχη κ.,
κατορθώσασα. Εκ. 172. τυχεῖν κ. τὰ βεβουλευμένα.
κατορθώσασι. Β. 755. χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐδὼ· καὶ κ. γὰρ
κατορθώσωμεν. Π. 350. ἢν μὲν κ., εὖ πράττειν δεῖ.
κατορύξαι. Ο. 475. ὐπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κ.
κατορύξεις. Εἰ. 106. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κ.,
κατορύττειν. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κ.
κατουχησόμεσθα. Ο. 394. κ. ποῖ γῆς;
κατουρήσωσί. Εκ. 832. νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κ. μου,
καττύτεαι. Ι. 314. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅδεν πάλαι κ.
κάττυμ'. Ι. 315. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κ., οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
κάττυμα. Ι. 69. ἔδοκας ἦδη τουτομὶ κ. παρὰ σεαυτοῦ
καττύματα. Α. 301. κατατεμὼ τοῖσιν ἰππεῖσι κ.
Σ. 1160. ἐγὼν παρ' ἀνδρῶν δυναμενῆ κ.;
καττὺς. Fr. 276. κ.,
κατττῶν. Α. 1259. πολὺς δ' ἅμα κ. σκελῶν ἵετο.
κάτυπτεν. Σ. 1307. κ. ἐμὲ νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
κάτω. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κ. κ.τ.λ.
κάτωθεν. Ν. 231. εἰ δ' ὦν χαμαὶ τἄνω κ. ἐσκύπουν,
Ν. 1281. ἔλκειν κ. ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
Εἰ. 313. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κ. Κέρβερον,
Ο. 1140. ὕδωρ δ' ἐφ' ὑμῶν κ. ἐς τὸν ἀέρα
1562. κᾆτ' ἀνῆλθ' αὖτῷ κ.
κατῴκισαν. Εἰ. 205. ἐν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κ.,
κατῴμοσα. Ο. 630. ἐπηπείλησα καὶ κ.,
κατόμοσας. Εκ. 158. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὧν τὼ θεὼ κ.,
κατόμοσεν. Εκ. 43. οὐνουν ἐπείξεσθ' ; ὡς Γλύκη κ.
κατωνάκας. Α. 1151. κ. φροῦντας ἐκθόντες δορὶ
κατωνάκῃ. Εκ. 724. κ. τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
κατωνάκης. Α. 1155. κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κ.
κατῴρυξέν. Ο. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πνείλῳ κ. ποτ'. ΓΓ. Γ. ἐξόλοιο.
Π. 238. εἰθὲς κ. με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κατωτέρω. Π. 70. καὶ νὴ Δί' εἰ τί γ' ἔστιν ἔτι κ.
Β. 1384. κύκνε, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κ.
κατωφαγᾶς. Ο. 288. τίς ὀνομάζεταί σοθ' οὗτος; ΕΠ. οὐτοσί κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κ. τις ἄλλος ἡ Κλεώνυμος;
καΰθεις. Εἰ. 219. ἥξουσι κ., ἦν ἔχωμεν ἐν τῇ Πύλῳ.
Ο. 106. πτερορρυεῖ τε κ. ἕτερα φύσμεν.
Β. 306. κ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὅροσον. ΞΑ. νὴ Δία.
369. τούτοις αὐδῶ κ. ἀπαυδῶ κ. τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ
1077. καὶ πλεῖν δεῖγμ' κ. ἐκεῖσε.
καυλόν. Ι. 894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κ. οἶσθ' ἐκεῖνον
καυλοὺς. Ι. 824. ὀπῶσαν χασμᾷ, καὶ τοὺς κ.
καυνάκην. Σ. 1137. οἱ μὲν καλοῦσι Περσῖδ', οἱ δὲ κ.
Σ. 1149. διειαύτερον ἢ κ.; ΒΔ. ἐχ', ὦγαθέ,
καύνος. Fr. 543. πόσος ἐσθ' ὁ κ.;
καύσεται. Π. 1054. ὥσπερ παλαιὰν ἐξιρεισώνην κ.
Καύστριον. Α. 68. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Κ.
καύτη. Θ. 443. ὀλίγων ἕνεκα κ. παρῆλθον ῥημάτων.
Θ. 469. κ. γὰρ ἐγωγ', οὔτως ὠναμην τῶν τέκνων,
1061. Εὐρυπίδῃ κ. ξυνηγωνίζομην.
Εκ. 123. κ. μεθ' ὑμῶν, ἢν τί μοι δοξῇ λέγειν.
Π. 645. κ. πίης· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφῶϊν·
καυτό. Εἰ. 1248. πλάστιγγα πρόσθες, κ. σοι γενήσεται
καυτόν. Ο. 1117. ἄπασιν ἐστὶν' ἐμὲ δὲ κ. τῆς κόρης
Β. 1047. ὥστε γε κ. σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.
Εκ. 413. πετρωταῖγερον κ.· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
καὐτοῦς. Α. 510. κ. ὁ Θεστιάδου, οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς.
καὐτός. Α. 736. ἐγώνγα κ. φαμι, τίς δ' οὗτος ἄνους
Α. 1189. δεῖ δὲ κ.· ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θύραν·
Σ. 550. οἰκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ κ. πώποθ' ὑφείλου
680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου κ. τριῶν γ' ἀγλιθας μετέπεμψα.
820. πάρεστι τουτί, κ. ἄναξ οὐτοσί.
1390. ὀδὶ δὲ κ.· ἐπὶ σὶ κἀμ' ἔοικε θεῖν.
καὐτός. Σ. 1531. κ. γὰρ ὁ νοντομβίδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
Εἰ. 75. κ. καταῦῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
235. κ. θυείας φθέγμα πολεμοστρίας.
569. ὥστ' ἐγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ κ. ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
901. κ. τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοί
Ο. 1718. ὀδὶ δὲ κ. ἐστὶν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Θ. 920. οἰμ' ὡς πανοῦργος κ. εἶναί μοι δοκεῖς
Β. 598. ἀλλὰ κ. τυγχάνω ταῦτ'
755. καὶ δὸς κύσαι κ. κύσον, καί μοι φράσον,
Π. 1141. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν κ., ὦ τοιχωρύχε.
1186. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα κ. μοι δοκῶ
καὐτοῦ. Σ. 6. σὺ δ' οὐν παρακινδύνευ, ἐπεί κ. γ' ἐμοῦ
καὐχέναις. Ι. 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνοντο βοῶν κρέα, κ. ἵππων
κἀφ'. Ν. 363. κἀνεπόδητοι καὐ πόλλ' ἀνέχει κ. ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖ.
κἀφελεῖν. Θ. 688. ἐξεῶσαι τοὺς πολίτας κ. τὰ δείματα.
κἄβωνον. Ν. 1320. ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κ. αὐτὸν εἶναι.
κάχ'. Β. 958. κ. ὑποτοπεῖσθαι, περινεοῖν ἅπαντα ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
καχάζων. Εκ. 849. ἔχων, κ. μεθ' ἑτέρου νεανίου
κἀχαριζόμην. Ι. 679. ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κ.
καχασμῶν. Ν. 1073. παῖδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄξων, πότων, κ.
κάχεξεν. Α. 82. κ. ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὤρων.
κάχθῆς. Α. 700. ὥστε κ. ἐθκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
κάχομεν. Α. 1054. κ. βαλάντια.
κάχρυς. Ν. 1358. ἕδειν τε πίνοσθ', ὥσπερεὶ κ. γυναῖκ' ἁλοῦσαν
καχρῦων. Σ. 1306. ὥσπερ κ. ὀνίδιον εὐωχήμενον·
καχύποπτος. Fr. 627. κ.
'κβάλλουσά. Α. 849. σὺ δ' εἴ τίς ἡ 'κ. μ'; ΑΥ. ἡμεροσκόπος·
'κγίνηται. Ι. 851. τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'κ.
'κδοῦναι. Α. 920. ἰδοὺ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κ.
Α. 925. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κ.
'κδοῦσται. Σ. 141. κατὰ τῆς πνείλου τὸ τρῆμ' ὕπως μὴ 'κ.'
κε. Ι. 210. ἥδη κρατήσεις, εἰ κ. μὴ βλαβῇ λόγοις. κ.τ.λ.
κέαρ. Α. 5. ἐγὼ 'ἐφ' ᾧ γε τὸ κ. κάνῴσιν ἴδων,
κεβλῆπτυρις. Ο. 303. νέρτοι, ἑέρτοι, φάττα, κύκνεψ, ἐρυθρόπους, κ.,
Κεβρίόνα. Ο. 553. ὦ Κ. καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
κεβρῖδας. Θ. 486. κἀθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κ., ἄνυηθον σφάκον
κεί. Ι. 770. ἐγοίμην ἐν περικομματίοις· κ. μὴ τοὐτοισι τέποιθας, κ.τ.λ.
κεῖ. Α. 520. κ. που σίκεων ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον κ.τ.λ.
κεῖθι. Σ. 751. κείναν ἔραμαι, κ. γενοίμαν,
κείμενα. Ο. 1291. πολλοῖσιν ὁρᾶσθαν ὀνόματ' ἦν κ.
κειμένη. Α. 1158. σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κ.,
Π. 673. ἀθάρης χύτρα τὸς ἐξέπληττε κ.
κειμένην. Β. 46. ὅρῶν λεοντὴν ἐπὶ κροκοῦῶ κ.
κειμένοις. Π. 914. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κ.
κείμενος. Ν. 44. εὐρωτῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κ.,
Β. 761. ἐκ τοῦ'; ΑΙ. νόμος τις ἐνθοῦ' ἐστί κ.
κειμένους. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀεὶ ὦν' ἐν δὲ τούτῳ κ.
κειμένῳ. Ν. 550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὐδὸς ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κ.
κείνη. Θ. 784. κ., ταυτῳ· ταχέως χρῆ.
κείνον. Θ. 473. τί ταῦτ' ἐχουσα κ. αἰτιώμεθα
'κείνοι. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κ. ὕμνον ἥδομαι,
'κείνος. Ν. 195. ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ 'κ. ἡμῖν ἐπιτύχῃ·
Fr. 397, 2. τοὺς νοῦν δ' ἀγοραίους ἤττον ἢ 'κ. ποιῶ.
'κεινουί. Εἰ. 547. κατέπαρδον ἄρτι τοῦ ξιφουγοῦ 'κ.
Εἰ. 1213. καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κ.
κείνων. Σ. 751. κ. ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
Κεῖος. Β. 970. πέντωκεν ἕξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κ.
κείπερ. Α. 923. κ. λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ σῦρ ἄπαξ.
κειρίαν. Ο. 816. οὐδ' ἂν χαμεύοιμ πάνυ γε κ. γ' ἔχων.
κειρύλος. Ο. 290. τίς γὰρ ἐσθ' οὗποσθεν αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις ἐστί; κ.
κεῖσε. Ο. 425. τὸ τῆδε καὶ τὸ κ., καὶ
κείσεσθον. Fr. p. 509. κ. ὥσπερ ἠπνῶ βινουμένοι,
κείσεται. Β. 624. τὸν παῖδα τύπτων, τἀργυρίῳ σοι κ.
κείσομαι. Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κ.·
Εκ. 962. τηδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσῶν κ.
κείσονται. Εἰ. 903. ἕτεροι δὲ κ. γ' ἀπεψαλπημένοι
κεῖται. Α. 433. κ. δ' ἀνωθεν τῶν Θυεστείων βακῶν,
Α. 584. κ. ΔΙ. ὑφέρ νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Σ. 284. εἴτ' ἴσως κ. πηρέπτεται.
Εἰ. 1118. ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῷν αὐτά· κ. δ' ἐν μέσῳ.
Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κ. τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
Α. 583. διαγιγώσκειν ἔτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κ.
Εκ. 850. ἐμβὰς δὲ κ. καὶ τρίβων ἐρμμένος.
κεκαλλωπισμένα. Α. 44. κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κ.
κεκαλλωπισμένη. { Α. 219. / 220. } κροκωτοφοροῦσα καὶ κ.,
κεκάπνικ'. Εἰ. 892. διὰ ταῦτα καὶ κ. ἀρ' ἐντεῦθεν γὰρ ἦν

κεκαρμένος. Α. 849. Κρατῖνος ἀεὶ κ. μοιχὸν μᾷ μαχαίρᾳ,
κεκασμένον. Ι. 685. μείζοσι κ.,
κεκαυμένον. Fr. 75, 2. πῶς εἰσῖδω ῥίγγος πέρᾳ κ.;
κεκερματισμένον. Fr. 24. οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κ.
κεκιβδηλευμένοις. Β. 721. οὐτε γὰρ τοὐτοισιν οὔσιν οὐ κ.,
κεκίνηται. Ο. 1013. ξυνηλατοῦνται καὶ κ. τινες
κεκινῆσθαι. Α. 68. ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κ. δοκεῖ.
κεκίνηται. Β. 759. ἀ. ΑΙ. πράγμα πράγμα μέγα κ. μέγα
κεκλάγγω. Σ. 929. ἵνα μὴ κ. δικὴν ἄλλως ἐγὼ
κεκλάγξομαι. Σ. 930. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κ.
κεκλαύσεται. Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κ., σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνᾷξεις.
κεκλείσεται. Α. 1071. ἡ θύρα κ.
κεκλεισμένης. Σ. 198. ἐνδον κέκραχθι τῆν θύρας κ.
κεκλεμμένον. Σ. 57. μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κ.
κέκληκε. { Π. 260. } { 2sl. } ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κ. δεῦρο.
κέκληκεν. Εκ. 349. κ. αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμήν.
κεκλῆμεθ'. Λ. 253. ἅμαχοι γυναῖκες καὶ μαραὶ κ. ἄν.
κεκλήσεται. Ο. 184. ἐκ τοῦ πόλου τοὐτου κ. πόλις.
Ο. 761. ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμὶν ποικίλος κ.
κεκλήσομαι. Σ. 151. ὅστις πατρὸς νὺν Καπνίου κ.
κέκλοφας. Π. 372. μῶν οὐ κ., ἀλλ' ἤρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονῶν.
Π. 389. οὔτοι πάνυ πολλὰ κ.; ΧΡ. οἴμοι τῶν κακῶν.
κεκλοφότος. Π. 369. σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώξας; ὡς ἐμοῦ τι κ.
κεκλοφυῖαν. Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κ.
κεκλοφώς. Π. 356. τῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἰ τι κ. νὴ Δία
κεκλόφωσί. Ι. 1149. ἄτ' ἂν κ. μου,
κεκόκκυκεν. Εκ. 31. ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κ.
κεκομμένα. Α. 512. κἀμοὶ γὰρ ἐστιν ἀμπέλια κ.
κεκονιμένος. Εκ. 291. ἥκῃ κ.,
κεκορημένοι. Ει. 1285. τεῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἥσθιον κ.
κεκραγέτω. Ι. 863. ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κ.
κέκραγε. Ι. 274. καὶ κ., ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
Θ. 222. ὤμοι. ΓΥ. τί κ.; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον.
κεκράγατε. Α. 803. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας; ΚΟ. κοὶ κοί.
κέκραγε. Β. 982. κ. πρὸς τοὺς οἰκέτας
κέκραγεν. Ν. 389. χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κ.'
Σ. 103. εὐδὲν δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κ. ἐμβάδας,
κεκραγέναι. Ει. 345. ἰοὺ ἰοὺ κ.
κεκράγετε. Σ. 415. ἀνᾶσθε, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κ.
κεκράγμασιν. Ει. 697. τῆνδε μὲν διεροὶς ἐώσουν τὴν θεὸν κ.,
κεκραγόθ'. Ν. 1386. βοῶντα, καὶ κ. ὅτι
κεκραγότα. Σ. 1287. οἰκτὸς ἐγέλων μέγα κ. θεάμενοι,
κεκραγότες. Σ. 226. ἐρύτατον, ὦ κεντοῦσι, καὶ κ.
Ει. 310. τὸν Πέλεμον ἐεζωπυρήσετ' ἐνδοθεν κ.;
κεκραγώς. Α. 711. κατεβώσε δ' ἀν κ. τοξότας τρισχιλίους,
Ι. 256. οὐς ἐγὼ βδσκω κ. καὶ δίκαια κἄδικα,
1018. δὲ πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κ.
Ει. 314. μὴ παφλάζων καὶ κ., ὥσπερ ἠνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
Π. 722. ἀδυσώπτω μᾶλλον, ὁ δὲ κ. καὶ βοῶν
κεκράκτης. Ι. 137. ἄρπαξ, κ., Κυκλοβίῳρον φωνὴν ἔχων.
κεκραμένης. Π. 1132. οἶμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κ.
κεκραμένον. Ι. 1187. ἔχε καὶ πιεῖν κ. τρία καὶ δύο.
κεκράξεται. Ι. 487. ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὼν κ.
κεκραξιδάμας. Σ. 596. αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κ. μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.
κεκράξομαι. Β. 261. οὐδέποτε' κ. γάρ,
κεκράξομαί. Ι. 285. τριπλάσιον κ. σου
κεκραξόμεσθα. Β. 255. ἀλλὰ μὴν κ. γ'
κεκράξονται. Fr. 45. ἢ που κατὰ στοίχους κ. τι βαρβαριστί·
κεκραχθ'. Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κ.· ἐγὼ γὰρ ἀκούσομαι.
κεκραχθι. Σ. 198. ἔνδον κ. τῆν θύρας κ.
Θ. 692. κ.· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμεῖς,
κεκριγότες. Ο. 1521. πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κ.
Κεκροπίδα. Ο. 1407. Κ. φυλήν; ΚΙ. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
Κεκροπῖδη. Ι. 1055. Κ. κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὐργον;
Κέκροπος. Ν. 301. Κ. ὀξόμεναι πολυήρατον
Π. 773. χώραν τε πᾶσαν Κ., ἡ μ' ἐδέξατο.
Fr. 162. ὦ πόλι φίλη Κ., αὐτοφυὲς Ἀττική,
κέκρυμμ'. Σ. 458. ὦ Κῆρες, ἡνίκ' ἂν κ. τὰ πρὸς ποδὼν Δρακοντίδη,
κεκρύφαλον. Fr. 309, 6. τρυφοκαλάσιρον, ἐλλέβορον, κ.,
κεκρυφάλου. Θ. 257. κ. δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓ. ἠδὶ μὲν οὖν
κεκρυφάλῳ. Θ. 138. λαλεῖ κρουκτῷ·, τί δὲ λύρα κ.;
κεκρύφθαι. Λ. 119. λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κ. τὸν λόγον.
κέκτηται. Σ. 615. τάδε κ. πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρὴν
κεκτήμεθα. Θ. 155. ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κ.,
κεκτημένης. Εκ. 1126. τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στὶ, τῆς ἐμῆς κ.
κεκτημένοι. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κ.,
κεκτημένον. Fr. 344, 4. ξευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
κεκτημένος. Εκ. 747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κ.
κεκτημένῳ. Π. 4. δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κ.,
κεκτήσεται. Ι. 1251. λείπω· σὲ δ' ἄλλος τὰς λαβὼν κ.,
κεκτῆσθαι. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κ. μακράς.
κέκτηται. Β. 1146. ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κ. γέρας.
Εκ. 601. πῶς οὖν ὕστις μὴ κ. γῆν ἡμῖν, ἀργύριον δὲ κεκωδωνισμένοις. Β. 723. καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κ.
κελαδεῖτε. Β. 383. Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κ.,
κελαδείτω. Θ. 44. κύμα δὲ πύντου μὴ κ.
κελαδῇ. Ει. 801. ἐξομένη κ., χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μῆρσιμος
κελαδήματα. Ν. 283. καὶ ποταμῶν ζαθέων κ.,
κελάδοντα. Ν. 284. καὶ πύντον κ. Βαρύβρομον·
κελαδοῦντες. Β. 1527. καὶ μολπαῖσιν κ.
κελαινοφαής. Β. 1331. ὦ Νυκτὸς κ.
Κελεέ. Λ. 55. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κ., περιῴγεσθέ με;
κελίοντες. Fr. 628. κ.:
Κελεός. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου τοὐτου δὲ Κ. γίγνεται·
Α. 49. γαμεῖ δὲ Κ. Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
κέλευ'. Θ. 212. κλάειν κ., ἐμοὶ δ' ὃ τι βούλει χρῶ λαβών.
κέλευε. Θ. 940. κ. πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
κελεύε. Ο. 432. λέγειν λέγειν κ. μοι.
κελεύει. Fr. 562. θύειν με μέλλει καὶ κ. βῆ λέγειν.
κελεύειν. Ι. 993. ὀργισθέντ' ἀπάγειν κ.
κελεύεις. Ν. 90. λέγε δή, τί κ.; ΣΤ. καί τι πείσει; ΦΕ. πείσομαι,
Σ. 1131. τί οὖν κ. δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες·
1211. ὦδε κ. κατακλινῆναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
Ο. 1. ὀρθὴν κ., ἢ τὸ δίνδρον φαίνεται;
Fr. 4, 2. εἶτά με σκάπτεν κ.;
κελεύετ'. Σ. 410. καὶ κ. αὐτὸν ἥκειν
κελεύῃς. Ν. 809. ὅσ' ἂν κ.
Fr. 110, 2. ἀπαξάπαντ' ὅσ' ἂν κ., ὦ γύναι.
κέλευθον. Θ. 1100. τέμνων κ., πῦδα τίθημ' ὑπόπτερον,
κελεύομεν. Ο. 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κ.
κέλευον. Σ. 501. ὅτι κελητίσαι κ., ὀξυθυμηθεισά μου
κελεύονθ'. Ν. 1360. ᾄδειν κ. βραδεῖ τέττιγας ἐστιῶντα;
κελεύοντος. Σ. 746. ἃ σοῦ κ. οὐκ ἐπείθετο.
'**κέλευσα.** Ν. 1355. πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβὼν' ἐγὼ· κ.
κελεύσας. Ι. 423. κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κ.
κελεύσομεν. Εκ. 261. ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρσω', ἐὰν κ.
κέλευσον. Ν. 1268. τὸν υἱὸν ἀποδεῖναι κ. ἄλαβεν,
κελευστῶν. Α. 554. αὐλῶν κ., νιγλάρων, συριγμάτων.
κελεύω. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πίμπλα κήρυκα κ.,
Ο. 1317. θᾶττον φέρειν κ.
Εκ. 1157. σχεδὸν ἅπαντας οὖν κ. ὀνηλαθὴ κρίνειν ἐμέ·
κελεῦον. Α. 200. χαίρειν κ. πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·
Α. 1131. κλάειν κ. Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
κέλης. Ει. 900. ἴσα δὴ κ. κέλητα παρακελητεί,
κελητᾶ. Ει. 900. ἴσα δὴ κέλητ' κ. παρακελητεί,
κελητίζεις. Θ. 153. οὐκοῦν κ., ὅταν θαίδραι ποιῇς;
κελητίσαι. Σ. 501. ὅτι κ. 'κέλευον, ὀξυθυμηθεισά μου
κελῆτων. Α. 60. ἐπὶ τῶν κ. διαβεβήκασ' ὄρθραι.
κελύφη. Σ. 545. τωμοσιῶν κ.
κεν. Ι. 1056. καὶ κε γνοὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κ. ἀνὴρ ἀναθεὴν· κ.τ.λ.
κενάς. Ν. 1054. πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κ. δὲ τὰς παλαίστρας.
Ει. 1306. φλαῦ ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κ. παρέλκειν κενέβρειον. Fr. 559. οὐν ἔσται, κ. ὅταν θύσῃ τι, καλεῖν με.
κενβρεῖον. Ο. 538. αὐτὼν ὥσπερ κ.
κενῇ. Ι. 280. καὶ μὰ Δία κάγωγε τοὐτον, ὅτι κ. τῇ κοιλίᾳ
κενῆν. Ι. 1214. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἐνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κ.
κενῆς. Σ. 929. ἵνα μὴ κεκλάγγω δὴ κ. ἄλλως ἐγὼ
κενόν. Α. 1227. ὁρᾶτε τουτοὶ κ. τήνελλα καλλίνικος.
Ο. 503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κ. τὸν θύλακον οἶκαδ' ἀφείλκον.
Β. 530. τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κ.
Εκ. 624. μηδεμᾶς ἢ τρύπημα κ.· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Fr. 285, 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κ. λαβὼν
445 p., 5. κἀτα βαδίζει, τὸ δὲ κ. πρὸς τὸν Δία.
κενταυρικῶς. Β. 38. τίς τὴν θύραν ἐκάτραξεν; ὡς κ.
Κενταύροις. Ν. 350. σκώπτουσιν τὴν μανίαν αὐτοῦ Κ. ἥκασαν αὐτάς.
Κενταύρῳ. Ν. 346. ἤδη γὰρ οὖν ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κ. ὁμοίαν
κεντεῖτε. Σ. 432. οἱ δὲ τῷφθαλμὼ κύλαμ' κ. καὶ τοὺς δακτύλους.
κεντοῦμεν. Σ. 1113. πάντα γὰρ κ. ἄνδρα κἀπποίᾳ ζῶμεν βίον.
κεντούμενοι. Σ. 1088. οἱ δ' ἐφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κ.·

κεντούμενος. N. 947. *κ. ὥσπερ ὑπ' ἀνδρηλῶν*
κεντοῦσι. Σ. 226. *ὀξύτατον, ὦ κ., καὶ κεκραγότες*
κέντρ'. Σ. 420. *Ἡράκλεις, καὶ κ. ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;*
κέντρον. N. 1297. *φέρε μοι τὸ κ. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.*
Σ. 225. *ἔχουσι γὰρ καὶ κ. ἐκ τῆς ὀσφύος*
407. *μεσᾶν, κ. ἐντίτατ' ὀξύ.*
423. *δεῖρο κἀξέρας τὸ κ. εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,*
1115. *οὐκ ἔχοντες κ.· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου*
1121. *ὅστις ἀν μὴ 'χῃ τὸ κ., μὴ φέρειν τριῶβολον.*
κέντρων. N. 450. *κ. μαρὸν στρῴφα, ἀργαλέος,*
κεντῶν. N. 1300. *κ. ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον.*
κεπαλή. Θ. 1126. *καὶ μὴν ποίησω τοῦτο. ΤΟ. τὸ κ. σ' ἄρα*
κέπδε. Π. 912. *ἐνεργετεῖν, ὦ κ., καθ' ὅσον ἂν σθένω;*
κέπδοι. Ει. 1067. *καὶ κ. τρίμετρα ἀλωπεκιδεῦσαι πέπεισθε,*
κεραμεῖαν. Γρ. 81. *ἐν οἴκῳ τὴν κ.*
Κεραμεικόν. I. 772. *καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκούμην ἐς Κ.*
Β. 129. *καθέρπουσὸν ἐν ἐς Κ. ΔΙ. εἶτα τί;*
Κεραμεικός. Ο. 395. *ὁ Κ. δέρεται νύ.*
κεραμεύειν. Ἐκ. 253. *κακῶς κ., τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.*
κεραμευομένας. Γρ. 128, 3. *κ. κοτύλας μεγάλας [ἔγχεον ἐς] σφέ-*
κεραμῆς. Ο. 490. *ἀνατηῢδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κ., σκαλοδέξιαι,*
Κεραμῆς. Β. 1093. *καὶ δεινὰ ποιῶν· κἀθ' οἱ Κ.*
κεραμίδων. Σ. 206. *ὑπὸ τῶν κ. ἠλιαστῆς ὀροφίας.*
κεραμικῆς. Ἐκ. 4. *τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κ. ῥύμης ἄπο*
κεράμων. Γρ. 511. *λεπρὰν κ. ὀξῆρψν*
κέραμον. Α. 902. *ἡ κ. ΒΟ. ἀφύας ἢ κ.; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·*
Α. 905. *ὥσπερ κ. ἐνδησάμενος. ΒΟ. νεὶ τὸ σώ,*
953. *αἴρου λαβὼν τὸν κ., ὦ Βοιώτιε.*
Ν. 1127. *τὸν κ. αὐτοῦ χαλᾶμαι στρογγύλαις συντρίψομεν.*
κεράμῳ. Σ. 1295. *κ. τὸ πλῆθος ὥστε πᾶς πληρᾶς στέγειν.*
κεραμῶν. Α. 200. *ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κ. ἰσοῦ.*
κέρας. Ι. 243. *ὦ Παναίτ', οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κ.*
Ο. 353. *ποῖ 'σθ' ὁ σαῖρακρος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κ.*
κέρασον. Ἐπ. 998. *τνν πρωτέρᾳ κ. τὸν νοῦν·*
Ἐκ. 1123. *κ. ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ἅλην*
κέρατα. Ο. 902. *γένευόν ἐστι καὶ κ.*
κεραυνοβρόντα. Ἐπ. 376. *ὦ Ζεῦ κ. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν*
κεραυνόν. Ο. 1538. *ἤπερ ταμεῖει τὸν κ. τοῦ Διὸς*
Ο. 1714. *πάλλων κ., πτεροῦχον Διὸς βέλος·*
κεραυνός. Ν. 295. *ἀλλ' ὁ κ. πόδεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,*
Ν. 403. *οὐκ οἶδ· ἀτὰρ εἴ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κ.;*
κεραυνούς. Π. 125. *καὶ τοὺς κ. ἀξίους τριῶβολον,*
κεραυνῷ. Σ. 328. *ἢ με κ. διατινθαλίᾳ*
Κερβερίους. Β. 187. *ἢ 'ς Κ., ἢ 'ς κύρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;*
Κέρβερον. Ι. 1030. *φραξοῦ, Ἑρεχθεῖδη, κύνα Κ. ἀνδραποδιστήν,*
Ει. 313. *ἐλυαλισθεὶ νυν ἐς Κ. ὑπὸ τῶν κάτωθεν Κ.,*
Β. 111. *ἔχρα τόθ', ἡνίκ' ἤλθε ἐπὶ τὸν Κ.,*
467. *ἐς τὸν κεῖν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κ.*
κερδαίνειν. Π. 520. *ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡ. κ. βουλμενός τις*
κερδαίνομεν. Ο. 1591. *ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κ.,*
κερδαλέας. Ο. 594. *τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κ. πρὸς τὸν μάντιν κατερουσιν,*
κερδανεῖ. Ἐκ. 207. *ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κ.*
κερδανεῖν. Ι. 932. *Μιλησίων καὶ κ.*
κερδανεῖς. Σ. 796. *ὁρᾷ ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κ.;*
κερδάνῃς. Α. 957. *κἀν τούτῳ κ. ἀγων τὸ φορτίον.*
κερδανοῦσιν. Ν. 1115. *τοὺς κριτὰς ἃ κ., ἢν τι τίνδε τὼν χορῶν*
κερδανῶ. Ν. 259. *ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἶτα δῆ τί κ.;*
κέρδη. Ν. 1202. *ἡμίτερα κ. τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,*
Ει. 625. *κᾶτα τἀκείνων γε κ. τοῖς γεωργοῖ ἦν καιά·*
κέρδος. Α. 906. *λάβοιμι μέντἂν κ. ἀγαγὼν καὶ πολύ.*
Ν. 1064. *μάχαιραν· ἀστεῖν γε κ. ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.*
Ει. 587. *ἠσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κ., ὦ πεθουμένη,*
Ο. 417. *ὁρᾷ τι κ. ἐνθαῦ ἄξιον μονῆς,*
597. *νυνὶ μὴ πλεῖ, χρείων ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κ. ἐπίσται·*
Ἐκ. 607. *ὥστε τι κ. μὴ καταθεῖται; οὐ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδοιεξον.*
610. *νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐὸ κοινοῦ, τὶ τὸ κ. μὴ καταθεῖναι;*
κέρδους. Ει. 699. *κ. ἕκατι κἂν ἐπὶ μᾶπὸ πλεῖοι.*
Π. 363. *ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κ. ἅπαντες ἥττονες.*
κερδῶ. Ι. 1068. *λαίδωρον, ταχύτουν, δολίαν κ., πολυίδρυν.*
κερδῶν. Θ. 359. *κ. οὐνεὶς ἐπὶ βλοῦρῳ,*
Β. 360. *ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ μπτίζει, κ. ἰδίων ἐπιθυμῶν,*
κερκίδα. Ο. 851. *ἐστὴν' ἐχουσα, Κλειοσθένης δὲ κ.;*
κερκίδος. Β. 1316. *κ. ἀοιδοῦ μελέτας,*
κέρκον. Α. 755. *πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμος ἐστι; ΔΙ. κ. οὐκ ἔχει.*
Ι. 909. *ἴδοὺ δέχου κ. λαγῷ τὠφθαλμοῖιν περιῴν.*
Θ. 239. *ἐπίκυπτε· τὴν κ. φυλάττουμιν ἐν ἄκρᾳ.*
κέρκος. Ει. 1054. *ὅτῳ δὲ θέκτ' οὐ φράσαθ' ; ΤΡ. ἢ κ. ποιεῖ*
κέρκῳ. Ι. 1031. *δς κ. σαίνων σ', ὑπόταν δειπνῇς, ἐπιτηῢμῶν,*
κερκώπην. Γρ. 146. *καὶ κ. θηρευσαμένη*
κέρμασιν. Π. 379. *τὸ στόμ' ἐπιβύσας κ. τῶν ῥητόρων.*
κέρματα. Ο. 1108. *ἐνπεοτεῦσουσι κἀκλείψουσι μικρὰ κ.*
κεροβάτας. Β. 230. *καὶ κ. Πᾶν, ὁ καλαμόψογγα παίζων·*
κερχνῆδας. Ο. 1335. *οὔ τοι μὰ τὰς κ. ἔτι σοῦ σχήσομαι,*
κερχνῆδος. Ο. 1454. *ἱέρακος, ἢ κ., ὡς ἂν τοὺς ἑέρουσ*
κερχνῆδων. Ο. 589. *ἀλλὰ γλαυκῶν λόχοσ εἰς αὐτοὺς καὶ κ. ἐπιτρῴει.*
κερχνῆς. Ο. 304. *πορφυρῆς, κ., κολυμβῖς, ἀμπελὶς, φήνη, δρυοῦ.*
Ο. 1181. *κ., τριόρχις, γῦψ, κύμινδις, ἀετός·*
κεστρᾶν. Ν. 339. *κ. τεμάχη μεγαλὰν ἀγαθὰν, κρία τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.*
κεστρέων. Σ. 790. *κἄπειτ' ἐπέδηκε τρεῖς λοπίδας μοι κ.'*
Γρ. 203, 1. *ἀρ' ἐνδον ἀνδρῶν κ. ἀποικία;*
κεύδαίμονα. Ο. 37. *τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κ.*
Π. 655. *νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κ.,*
κεύθῃ. Ιππ. 1298. *καὶ τὴν νεκρῶν κ. καὶ σκύτινα πύλας*
κεύθὼς. Ἐκ. 826. *κ. κατεγρόνσαι τὰς ἀνὴρ Ἐρμιτίδην.*
κεὐριτίδου. Β. 758. *χὰν λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλου κ.*
κεὐρυπρωκτίαν. Σ. 1070. *σχῆμα κ.*
κεὐφορίδης. Α. 612. *τί δαὶ Δράκυλλος κ. ἢ Πρινίδης;*
κεὐφραίνομαι. Ει. 291. *ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κ.*
κεφαλᾷ. Ο. 929. *τεᾷ κ. θέλεις*
κεφαλαί, { Σ. 1033. } *ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κ. κολάκων οἰμωξομένων*
{ Ι.Π. 756. } *ἐλιχμῶντο*
κεφάλαιον. Ν. 981. *οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κ. τῆς βρυχιάδου.*
κεφαλαίῳ. Β. 854. *ὕνα μὴ κ. τὸν κρόταφόν σου ῥήματι*
κεφαλάς. Α. 578. *ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κ. ἀποτίλαι·*
Π. 718. *σκορῦδον κ. τρεῖς Τρηνῶν. ἔπειτ' ἑῴλα*
Γρ. 380. *κ. τ' ἀρῶν, καλᾶς ἐρίφων,*
κεφαλῇ. Α. 285. *σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κ.*
Θ. 258. *κ. περίθετοσ, ἢν ἐγὼ νύκταρ φορῶ.*
κεφαλῇ. Ο. 55. *σὺ δὲ τῇ κ. γ', ἴν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος,*
Ο. 475. *ὑπ' ἀμηχανίας τὸν ἥπατ' αὐτῆς ἐν τῇ κ. κατορύξαι.*
Ἐκ. 1120. *ἐν τῇ κ. γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·*
Π. 543. *λίθον εἰμαγεῖῃ πρὸς τῇ κ.· σκτείσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων*
Γρ. 488, 2. *ταοδὶ κἀπαγὼν τῇ κ. σαυτοῦ λίθῳ.*
κεφαλήν. Α. 439. *τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κ. τὸ Μύσιον.*
Α. 486. *ἀπελθ' ἐκεῖσε, κᾶτα τὴν κ. λέκε·*
833. *πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κ. τρέποιτ' ἐμοί.*
Ι. 910. *ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κ. ἀποφῶ.*
Ν. 40. *ἐς τὴν κ. ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται*
147. *ἐπὶ τὴν κ. τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.*
Σ. 43. *χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κ. κύρακος ἔχων.*
45. *ὀλᾷς; Θεῶνλος τὴν κ. κύλακος ἔχει.*
584. *κλείειν ἡμᾶς μακρὰ τὴν κ. εἰπὼν τῇ διαθήκῃ*
679. *οὐδεὶς οὐδὲ σκορῦδον κ. τοῖς ἐῃτοῖσι δίδωσιν.*
1034. } *περὶ τὴν κ., φανὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον*
Ει. 757. } *τετοκυίας,*
Ει. 35. *καὶ τοῦτα τὴν κ. τε καὶ τὼ χεῖρέ τοιν*
682. *αὐτῇ, τι ποιεῖς; τὴν κ. ποὶ περιάγεις;*
1063. *ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, ΤΡ. ἐς κ. σοί.*
Ο. 1299. *ὑπὸ στυφοκόσου τὴν κ. πεπληγμένον.*
Α. 520. *ὀτοτύξεσθαι μακρᾷ τὴν κ.· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.*
531. *περὶ τὴν κ.; μὴ νυν ζῶην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπιδῶν σοι,*
533. *ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κ.*
Β. 984. *τίς τὴν κ. ἀπεδήδοκεν*
Ἐκ. 1117. *ἤτις μεμύρομαι τὴν κ. μυρόμασιν*
Π. 526. *ὀδυνηρότερον τρίβεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κ. σοί.*
538. *ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κ. ἀνῶσιν,*
545. *ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κ. κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας*
612. *σὲ δ' ἐᾶν κλαίειν μακρὰ τὴν κ.*
650. *ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κ. ὅσ' ἐστὶ πάντ' ἐρῶ.*
651. *μὴ δῆτ' ἐμοιγ' ἐς τὴν κ. Κλ. μὴ τάγαθά*
731. *κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κ. φοινικίδι*
Γρ. 251. *πρὸς τὰν στροφὰν τῆς αὐλείας σχίνου κ. κατορύττειν.*
κεφαλῆς. Α. 585. *τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κ. νύν μου λαβοῦ,*
Α. 1166. *εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κ. Ὀρέστης*
1180. *καὶ τῆς κ. κατέαγε περὶ λίθον πεσών,*
Ι. 791. *ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κ. περιδῦσθαι*
1094. *εἶτα κατασπίνδειν κατὰ τῆς κ. ἀρύβαλλω*

κεφαλῆς. N. 1324. οἶμοι κακοδαίμων τῆς κ. καὶ τῆς γνάθου.
Σ. 1221. ἕένος τις ἕτερος πρὸς κ. Ἀκέστορος.
1428. καί ποτ κατεύχῃ τῆς κ. μέγα σφόδρα·
El. 71. ἕως ξυνετρίβη τῆς κ. καταρρυεῖς.
O. 487. ἐπὶ τῆς κ. τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθῆν.
515. ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κ., βασιλεὺς ὤν·
674. ἀπὸ τῆς κ. τὸ λέμμα κἀθ' οὗτω φιλεῖν.
Σ. 515. ἀετὸν ὄρνιν φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
524. ἕξεστι. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κ. ὀζω μύρου.
Π. 674. ὀλίγον ἀπαθὲς τῆς κ. τον γραδίου,
728. καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κ. ἐφήψατο,
1198. ἱδρυσόμεσθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κ. φέρε
Fr. 453. ἀλφιτόχρωτος κ.;
Κεφαλῆσιν. O. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦς νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κ.
Κέφαλός. Ek. 248. ἀτὰρ ἦν Κ. σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς,
κεχάρηκας. Σ. 764. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κ. ποιῶν,
κεχάρησαι. Σ. 359. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κ.,
κεχάρισαί. Ek. 1045. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κ. γέ μοι,
κεχαρισμένον. El. 386. εἴ τι κ.
κεχαρισμένως. Ἀ. 248. κ. σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμοὶ
κεχάρισται. I. 54. Παφλαγὼν κ. τοῦτο. καὶ πράψῃ γ' ἐμοῦ
κεχειροτόνημαι. Ec. 517. περιμεινάτ' νυν, ἕνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κ.,
κεχεσμένον. Ἀ. 1170. τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κ.·
κέχηνα. Ἀ. 30. στένω, κ. σκορδινώμαι, πέρδομαι,
κέχηνά. Ο. 204. καίτοι κ. γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Κεχηναῖον. I. 1262. ἶδεὶν ἀμείνω τῆ Κ. πόλει.
κέχηνας. I. 1119. κ.· ὁ νοῦς δέ σοι
Ο. 20. καὶ νῦν τί κ.; ἴσθ' ὅπου κατὰ τῶν πετρῶν
Λ. 426. τί κ., ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
κεχήνασίν. Ο. 308. ἀρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κ. γέ τοι
κέχηνεν. I. 755. κ. ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
Ο. 51. ἄνω κ. ὥσπερεὶ δειεκνύς τί μοι·
κεχήνετε. Ἀ. 133. ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κ.
κεχήνη. Ἀ. 10. ὅτε δὴ κ. προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
κεχήνῃ. I. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σε κ.
κεχηνότα. I. 261. κἄν τὸν' αὐτὼν γ'ῳῆς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κ.,
κεχηνότες. O. 1165. μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κ.·
Β. 990. κ. Μαμμάκιοι.
κεχηνότι. Λ. 629. οἶσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μή περ λύκῳ κ.
κεχηνότος. I. 380. κ.
N. 172. καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κ.
κεχηνώς. I. 956. λάρος κ. ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
N. 996. μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσφέτειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κ.,
Σ. 617. οἴνου μεστὸν, κἀτ' ἐγκύφων κλίναι· οὗτος δὲ κ.
El. 57. ἀθῆ κ. λοιδορήσαι τῷ Δαί,
κεχόρευται. N. 1510. ἠγείσθ' ἐκεῖ κ. γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.
κεχρισμένου. Fr. 231 a, 1. ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κ.
κήδει. Ἀ. 1028. ἀλλ' εἴ τι κ. Δερκέτου Φυλασίου,
N. 106. ἀλλ' εἴ τι κ. τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
κηδεμών. Σ. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κ. ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Σ. 731. εἴθ' ὥρελέν μοι κ. ἢ ξυγγενὴς
κηδεστά. Θ. 210. ὦ φίλτατ', ὦ κ., μὴ σαυτὸν προδῷς.
κηδεστῆν. Θ. 74. οὐ χρὴν σε κρύπτειν, ὄντα κ. ἐμόν.
Θ. 584. Ἐφιπτίδην φασ' ἀνδρὰ κ. τινα
κηδεστῆς. Θ. 1165. δῶ' ἐστίν, οὗν τῇ σανίδι, κ. ἐμός.
κήδεται. Λ. 332. εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώπων τι κ.
κήδομαί. I. 1342. καὶ κ. σου καὶ προβουλεύω φίλοις,
κηδόμενος. N. 1410. ἐγαγέ σ', εὐνοῦν τε καὶ κ. ΦΕ. εἰπὲ δή μοι,
κηθαρίου. Σ. 674. ἐκ κ. λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
κήκ. Α. 790. ὁμοματρία γὰρ ἐστι κ. τοὐτοῦ πατρός.
Κηκείδου. N. 985. καὶ Κ. καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα.
κηλωνείου. Fr. 554, 2. κ. τοῖς κηπουροῖς.
κημοῖς. Σ. 754. κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κ.
κημόν. I. 1150. κ. καταμηλῶν.
Θ. 1031. ψῆφων κ. ἔστηκ' ἔχουσ',
κημός. Σ. 99. ὧν παρέγραψε πλησίον "κ. καλός."
κημοῦς. Σ. 1339. τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κ.
κήντιβόλουν. Fr. 460, 2. ἐπηκολούθουν κ. προσκείμενοι
κήπευτεν. Ἀ. 745. κ. ἐς τὸν σάκκον ὦ' ἰσβαίνοτε
κηπεύματα. O. 1100. λειοκίτροφα μύρτα, Χαρίτων τε κ.
κηπιχορίττα. Ἀ. 884. ἐκβαῖν τῷδε κ., τῷ ξένῳ.
κήποις. N. 271. εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κ. ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
κήποις. O. 159. νεμέσεσθ δ' ἐν κ. τὰ λευκὰ σήσαμα
κηπουροῖς. Fr. 554, 2. κηλωνείου τοῖς κ.
κήπους. O. 238. ἔσα θ' ὑμῶν κατὰ κ. ἐπὶ κισσοῦ
O. 1067. κτείνω δ' οἱ κ. εὐώδεις
κηρία. Ec. 742. ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κ.
κηρίων. Ec. 1035. νὴ τὸν Δί', ἤνπερ ἢ γὰρ τὸ κ. νῦν ἐν ὕδατι.
κηρῖῳ. Θ. 506. ἴνα μὴ βοᾷῃ, κ. βεβυσμένον·
κηρόν. N. 149. κ. διατῆξαι, εἶτα τὴν ψάλλαν λαβὼν
N. 150. ἐνέβαψεν ἐς τὸν κ. αὐτῆς τῷ πόδε,
Σ. 108. ὑπὸ τοῖ ὀνῃμ κ. ἀναπεπλασμένος.
κηροχυτεῖ. Θ. 56. καὶ κ. καὶ γογγύλλει
κηρύγματος. El. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κ.
κηρυθράν. Α. 787. ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κ.
κήρυκα. O. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποισι ὄρνιν ἕτερον πέμμαι κ. κελεύω,
O. 843. κ. δὲ πέμμον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
1269. δοιὼν γε τὸν κ. τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
κηρύκειναν. Ek. 713. λαβοῦσα κ. εὐφανὸν τινα.
κήρυκας. Θ. 780. κ. ἐμὼν μύχθων· οἴμοι,
κήρυκι. Ec. 757. Ἥρωσι τῷ κ. πομπὴν πέμπετε;
Π. 1110. ἡ γλῶττα τῷ κ. τούτων τέμεται.
κηρύκιον. Fr. 429. νεβρίδα, λίθους τοὺς παρίνους, κ.
κήρυκος. Α. 1004. τί δράτε; τοῦ κ. οὐκ ἀκούετε·
κήρυξ. Α. 1083. οἶαν ὁ κ. ἀγγελίαν, ἠγγειλέ μοι.
I. 668. ἴν' ἄτθ' ὁ κ. οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
Σ. 752. ἴν' ὁ κ. φησὶ, τίς ἀψῆφῳ·
Ek. 30. ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κ. Ἀρτίως
821. ἀνέκραγ' ὁ κ., μὴ δέχεσθαι μηδένα
Fr. 308, 2. εἶπεν μ' ὁ κ., οὕτοσ ἀλφάνει.
κηρῦξει. Ec. 684. καὶ κ. τοὺς ἐκ τοῦ βήτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
κηρύσσω. B. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὀχθῳ τῷδε κ. πατρὶ
κηρύττω. Α. 623. ἐγὼ δὲ κ. γε Πελοποννησίοις
κηρωτήν. Α. 1176. ὀθόνια, κ. παρασκευάζετε,
Fr. 309, 1. ξυρὸν κάποπτρον, ψαλίδα κ., λίτρον,
κῆς. Α. 1244. ἐς τὰς Ἀσαναίως τε κ. ἡμᾶς ἅμα.
κῆτει. Θ. 1033. πεπλεγμένῃ κ. βορά
κῆτος. N. 556. φρύνιχος πάλαι πεποίηκ', ἢν τὸ κ. ἤσθιεν.
Κηφέα. Θ. 1056. χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κ.,
Κηφέως. Θ. 1113. αἴτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κ.
κηφῆνες. Σ. 1114. ἀλλὰ γὰρ κ. ἡμῖν εἰσὶν ἐγκοθήμενοι,
Κηφισοδήμῳ. Α. 705. τῷδε τῷ Κ., τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ·
Κηφισοφῶν. Β. 1408. αὐτὸς, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κ.,
Β. 1452. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὕρες ἢ Κ.;
1453. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κ.]
Fr. 231 b, 1. Κ. ἄριστε καὶ μελάντατε,
Κηφισοφῶντα. B. 944. εἴτ' ἀνέτρεψον μοναῦλιδας, Κ. μιγνύς.
κῆχος. Fr. 527. ποῖ κ.; β. εὐθὺ Σικελίας.
κιβδηλίαν. O. 158. πολλὴν γ' ἀφέλεις τοῦ βίου κ.
κιβώτιον. Π. 711. παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κ.
κιβωτός. I. 1000. καὶ νὴ Δί' ἔτι γε μόσται κ. πλέα.
κιβωτοῦς. Σ. 1056. ἐσβάλλετε δ' ἐς τὰς κ.
κιγκλίδ'. I. 161. ἐκ ἐξήρᾳς, κάναχανὼν μέγα
κιγκλίδα. Fr. 18. ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κ.
κιγκλίδι. Σ. 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κ.
Σ. 775. οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κ.
κιγκλοβάταν. Fr. 191. λόρδοσ κ. ῥυθμόν.
κίγκλοις. Fr. M. Ἀμφ. 8, 1. ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κ.
κίγκλου. Fr. 94, 1. ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κ.
Κιθαιρώνιος. Θ. 996. Κ. ἠχώ,
κιθαροειδότατον. Σ. 1278. τὸν κ., ᾧ χάριε ἐξέφετο.
κιθαρίζειν. N. 1357. ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἐφασκε τὸ κ.
Σ. 959. ξύγγνωθι. κ. γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
989. οὐ δῆτα· κ. γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
κιθαρίν. Θ. 124. κ. τε ματέρ' ὕμνων
κιθαριστήν. I. 992. κἄτα τὸν κ.
κιθαριστοῦ. N. 964. εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κ.
κιθαρῳδικῶν. B. 1282. ἐκ τῶν κ. νόμων εἰργασμένην.
κιθαρῳδός. Ec. 739. ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κ. ἔξιθι,
κικίννους. Σ. 1069. λαν κ. ναυῶν καὶ
Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἐγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κ.
κικκαβαῦ. O. 261. κ. κ.
κικλῆσκω. N. 565. πρῶτα μέγαν κ.·
Κικυννῆς. N. 210. καὶ ποῦ Κ. εἰσὶν οὗμοι δημόται;
Κικυννόθεν. N. 134. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κ.
κιλλίβαντας. A. 1122. τοὺς κ. οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
Κιλλικῶν. El. 363. οὐδὲν ποιητῶν, ἀλλ' ὥσπερ καὶ Κ.
Κιμβερίκ'. Ἀ. 45. καὶ Κ. θοὺς κατὰ περιβαΐδας;
Κιμβερικόν. Α. 52. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΛ. Κ. ἐνδύσομαι.

Κιμωλίας. Β. 713. καὶ Κ. γῆς,
Κίμων. Α. 1144. Κ. ὕλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
κιναβευμάτων. Fr. 561. πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κἀπὸ κ.
κιναβρώντων. Π. 294. αἰγῶν τε κ. μέλη,
κίναδος. Ν. 448. κύρβεις, κρύταλον, κ., τρύπη,
Ο. 430. πυκνότατον κ.,
κιναχίρα. Ex. 730. χώρει σὺ δεῦρο κ. καλῇ καλῶς
κινδυνεύομεν. Α. 655. ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυσθῆναι προσέτι κ.
κινδυνεύων. Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κ. καθ' ἑαυτόν,
Π. 524. κ. περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
κίνδυνον. Ει. 264. ὁρᾶτε τὸν κ. ἡμῖν ὡς μέγας·
κίνδυνος. Ν. 955. νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κ. ἀνείται σοφίας,
Ex. 287. ἡμᾶς. ὁ κ. γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἁλῶμεν
Π. 348. ἐνι γὰρ τις, ἐνι κ. ἐν τῷ πράγματι.
κίνει. Ο. 1238. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κ. φρένας
Ex. 1166. καὶ σὺ κ.
κινεῖν. Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κ. ἐκείνην τὴν χολὴν,
Ει. 341. πλεῖν, μένειν, κ., καθεύδειν,
867. κ. τε καὶ καθεύδειν.
κινεῖται. Ν. 297. ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κ. σμῆνος ἰοιδαῖ·
κινηθήσεται. Β. 796. κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κ.
κινήσειν. Ν. 1301. φεύγειν; ἐμελλον σ' ἅρα κ. ἐγὼ
Κινησία. Α. 856. κἀν φύσει ἢ μηλον λάβῃ, Κ.
Β. 1437. εἰ τις πτερώσας Κλεόφαντον Κ.,
Κινησίαν. Ο. 1377. ἀσπαζόμεσθα φιλτίρνον Κ.
Α. 860. ὅτι λῆρός ἐστι τάλλα πρὸς Κ.
Κινησίας. Α. 838. ἔγωγε· κἀστὶν οὐμὸς ἀνὴρ Κ.
Α. 852. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κ.
Ex. 330. Κ. σου κατατεῖλαιν ποθεν;
Fr. 198, 10. Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κ.
Κινησίου, Β. 153. τὴν πυρίχην τις ἔμαθε τὴν Κ.
κινήσομεν. Α. 1166. ἀφετ', ὦγαθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κᾆτα τίνα κ.;
κίνησον. Ν. 745. κ. αὐθις αὐτὸ καὶ ζωγράφρισον.
κινήσω. Ι. 364. ἐγὼ δὲ κ. γέ σου τὸν τρακτὸν ἀντὶ φύσκης.
κινητά. Ν. 1397. σὸν ἔργον, ὦ κακῶν ἐπῶν· κ. καὶ μοχλευτά,
κινοῦμεν. Ει. 490. μικρὸν γε κ.
κινούμενα. Θ. 15. καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κ.,
κινούμενοι. Ν. 1103. ἠτήμεθ', ὦ κ.,
Σ. 1111. ὥσπερ οἱ σκάμβικες ἐν τοῖς κυττάροις κ.
κινοῦντος. Ει. 325. οὐκ ἐμοῦ κ. αὐτὸ τὸ σκέλη χορεύετον.
κινοῦσα. Α. 474. λυποῦσα μηδὲν' ἐνθαδὶ, κ. μηδὲ κάρρος,
Β. 827. γλωσσ', ἀνελισσομένη φθονεροῖς κ. χαλινοὺς,
κινυρόμεθ'. Ι. 11. τί κ. ἄλλοις; οὐκ ἐκχῦν ἡγεῖν τινα
κινῶν. Β. 148. ἡ παῖδα κ. πάρνηψιν ὑφιλέτο,
κίονας. Ν. 815. ἀλλ' ἔσθ' ἑλῶὼν τοῦς Μεγακλέους κ.
κίονι. Σ. 105. ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κ.
Κίρκην. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνώσαν,
Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνώσαν
κιρνάντες. Fr. 555. κ. γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.
κίσηριν. Fr. 309, 4. μύρον, κ., στρόφον, ὁπισθοσφενδόνην,
κισσός. Θ. 999. κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κ.
κισσοῦ. Ο. 238. ὅσα θ' ἡμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κ.
κισσοφόρε. Θ. 988. σὺ κ. Βάκχειε
κίσταις. Α. 1184. ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κ. εἴχομεν.
κίστῃ. Ι. 1216. αὐτὴ μὲν ἡ κ. τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
κίστῃ. Fr. 95, 2. ἐν κ. που κατασήμηναι
κίστην. Α. 1086. βάδιζε, τὴν κ. λαβὼν καὶ τὸν χόα.
Α. 1098. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κ. οὐδεί.
Ι. 1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κ. ἰὼν
Σ. 520. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κ. τις ὡς τάχιστα.
Ει. 666. στουβὰν φέρουσα τῇ πόλει κ. πλέων
Θ. 284. ὦ Θρᾶττα, τὴν κ. κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
κιστίδος. Α. 1137. τὸ δεῦτον, ὦ παῖ, δῆσον ἐς τῆς κ.
κίττα. Ο. 302. κ., τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεὰς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ,
Ο. 1297. Συρακοσίῳ δὲ κ.· Μεσσίας δ' ἐκεῖ
κιττοῦ. Ει. 535. κ., τρυγοῖσου, προβατίων βληχωμένων,
κιττῷ. Σ. 349. οὕτω κ. διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
κιττῶντες. Ει. 497. ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κ.
κιχηλᾶν. Ν. 339. ἀεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρία τ' ἀρνίδεια
κίχλαι. Α. 1116. πότερον ἀκρίδες ἡδὺν ἐστιν, ἢ κ.;
κίχλαις. Fr. 344, 7. ὀψῷ δὲ χρῆσθαι σπινδίοις τε καὶ κ.,
κίχλας. Α. 1007. φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κ.
Α. 1011. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κ.
1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κ.
1109. ὕνθμανε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κ.;
Ει. 1195. ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀμίλους καὶ τὰς κ.
κίχλας. Ει. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. ἀναβράττω κ.
Ο. 1080. εἶτα φυσῶν τὰς κ. δείσυσαι καὶ λυμαίνεται,
κίχλην. Ει. 1149. κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κ. καὶ τὼ σπιτω·
κιχλίζειν. Ν. 983. οὐδ' ὀφοφαγεῖν, οὐδὲ κ., οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἀναλλάξ·
κιχλῶν. Α. 961. ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κ.,
Α. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κ. καὶ κοψίχων.
Ει. 531. αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κ.,
Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγίλη μία κ.
κιχόρεια. Fr. 281. κ.!
'κκοπῆς. Ο. 342. κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼ φθαλμὼ 'κ.;
'κκέρει. Ει. 59. κατάδου τὸ κύρημα· μὴ 'κ. τὴν Ἑλλάδα.
κλᾶ'. Fr. 135. μὴ κ.· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ὠνησόμαι
Κλάδεια. Ο. 239. κ. νομῶν ἔχει,
Κλαδί. Α. 632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κ.,
Κλάε. Α. 1032. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κ. πρὸς τοὺς Πιττάλους.
Κλάει. Β. 1066. ἀλλὰ βακίοις περιειλλόμενος κ. καὶ φησὶ πένεσθαι.
κλάειν. Α. 1131. κ. κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
Ι. 12. σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κ. ἔτι;
433. κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὐρίου, κ. σε μακρὰ κελεύσας.
Ν. 1415. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κ. δοκεῖς;
1418. εἰκὼς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κ.,
1439. κ. γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δράμεν.
Σ. 440. οὐς ἐγὼ 'δίδαξα κ. τέττραν ἐν τῇ χούνικα;
584. κ. ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
Ο. 692. εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κ. εἴπητε τὸ λοιπόν.
Θ. 212. κ. κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει κἀμὲ λαβών.
Ex. 425. δεῖσνον παρέχειν ἄπασιν, ἢ μ. μακρὰ,
Π. 62. ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κ. ἐγωγέ σοι λέγω.
612. σὲ δ' ἐὰν κ. μακρὰ τὴν κεφαλήν.
κλάεις. Σ. 179. κἀνθαμ, τί κ.; ὅτι πεπράσει τήμερον;
Β. 654. τί δῆτα κ.; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Κλάετ'. Ν. 1155. βοᾶν, Ἰώ, κ. ἀβολοστάτεια.
Κλαίτω. Fr. 17. ἢν μὴ μεταλάβῃ τοῦνπίεμπτον, κ.
Κλαζομενάς. Fr. 460, 4. ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κ., ἕτερος δ' ὅκως
Κλᾶης. Ν. 58. δεῦρ' ἐλθ', ἐνία κ. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
Λ. 503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κ. ΑΤ. ἀκροῶ δή,
Κλαΐειν. Θ. 1063. κ. ἐλεινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
Κλάομαι. Ο. 341. ἰὼ μὰν οὖν κ., μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖτ' ἔγων
Κλάοντα. Σ. 392. κἀβουλήθης μόνος ἡρῶαν παρὰ τὼν κ. καθῆσθαι.
Κλάοντας. Ει. 744. οὐς ἐξῆγον κ. ἀεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί,
Κλάουσι. Ν. 1415. κ. παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Κλαστάσεις. Ι. 166. βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κ.,
Κλαύμαθ'. Β. 813. ἐσπουδάκοσι, κ. ἡμῖν γίγνεται.
Κλαύματα. Ει. 249. τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνίβαλεν τὰ κ.
Κλαύσαντα. Β. 638. κ. πρότερον ἢ προτιμῆσαντά τι
Κλαυσάρα. Ει. 532. ἐπυλλίων Εὐριπίδου, ΤΡ. κ. οὐ·
Κλαυσεῖ. Ν. 933. κ., ἢν χεὶρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.
Ει. 255. τί με καλεῖς; ΠΟ. κ. μακρά.
1277. ἀνδρῶν ὀμωμγή; κ. νὴ τὸν Διόνυσον
Ο. 342. κάρτα· πῶς κ. γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼφθαλμὼ 'κκοπῇς;
Λ. 505. κ. τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
Θ. 1087. σὺ λαλεῖς; ΕΤ. σὺ λαλεῖς; ΤΟ. κ. ΕΤ. κ.
Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἡττόν γ' οὐδὲ κ., μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς.
Κλαυσετ'. Θ. 916. λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Π. κ. ἄρα νὴ τὼ θεώ
Θ. 1187. καλὸ γε τὸ πυγή. ΕΤ. κ., ἢν μὴ 'νδον μένῃ.
Κλαυσεται. Α. 436. ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κ.
Β. 1209. τοιγὰ τί ἢν τὸ λπεῖθαι; οὐ κ.;
Π. 174. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κ.;
425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δῶδας. ΒΛ. οὐκοῦν κ.
Κλαύσεταί. Σ. 1327. κ. τὶς τῶν ὄπισθεν
Κλαυσιᾷ. Π. 1099. φθεγγόμενον ἄλλως κ. ΕΡ. σέ τοι λέγω.
Κλαυσιμάχου. Ει. 1293. ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κ. τινὸς υἱός.
Κλαύσομαι. Ν. 58. δεῦρ' ἐλθ', ἐνία κλᾶης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κ.;
Ει. 262. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μὴ γε, κ.
Κλαυσούμεθα. Ει. 1081. ἢ δικαιωτάσαι πότερον κ. μᾶλλον,
Κλαύσωμεν. Ι. 9. ξυναυλίαν κ. Οὐλύμπου νόμον.
κλᾶον. Α. 622. κ. μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Α. 827. οὐ γὰρ φανῶ τοῖς πολεμίοις; Δι. κ. γε σύ,
Ex. 1027. ἀλλ' ἐμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Β. κ. γε σύ.
Κλεαίνετον. Ι. 574. τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἤτησ' ἑρόμενος Κ.·
Κλεγγένης. Β. 709. Κ. ὁ μικρὸς,
Κλειδημίδης. Β. 791. νυνὶ δ' ἐμελλεν, ὡς ἔφη Κ.,
Κλειδία. Θ. 421. ἐξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κ.

κλειδίον. Γr. 120. κ.
κλεῖε. Α. 479. ἀνὴρ ὑβρίζει· κ. πηκτὰ δωμάτων.
κλείειν. Ι. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κ., καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι.
Κλειναρέτην. Εκ. 41. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κ. καὶ Σωστράτην
Κλεινίου. Α. 716. τοὺς κίονας δ' εὐρύπρωκτος καὶ Λάλος χῶ Κ.
κλεινόν. Α. 1184. ὦ κ. ὄμμα, νὺν πανύστατόν σ' ἰδὼν
Ο. 810. θέσθαι τι μέγα καὶ κ., εἶτα τοῖς θεοῖς
Π. 772. ἔπειτα σεμνὴν Παλλάδος κ. πέδον,
κλινός. Ι. 1328. καὶ θαυμαστὰς καὶ πολυώμους ἴν' ὁ κ. Δῆμος ἐνοικεῖ.
Θ. 29. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κ. οἰκῶν τυγχάνει
κλινότατ'. Ο. 1272. ὦ κ., ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
κλεινοτάτην. Ν. 1024. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κ. ἐπασκῶν,
Ο. 1277. ὦ κ. αἰθέριον οἰκίσασι πόλιν,
κλεινότατος. Ει. 737. κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κ. γεγένται,
κλέιουσα. Ει. 778. κ. θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας
Κλεισθένει. Σ. 1187. ὡς ξυνεθώρευε Ἀνδροκλεῖ καὶ Κ.
Β. 48. ποῖ γὰρ ἀπεδήμεις ; Δι. ἀπεβάτευον Κ.
57. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀτταταῖ. ΗΡ. ξυνεγένου Κ. ;
Κλείσθενες. Θ. 634. οὐδὲν ἀγνοεῖς. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κ.·
Κλεισθένη. Ν. 355. καὶ νὺν γ' ὅτι Κ. εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Λ. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κ. βανήσομεν.
Θ. 235. ὁρᾷς σεαυτόν; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κ.
703. φύλαττον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κ.
Β. 422. τὸν Κ. δ' ἀκούω
Κλεισθένης. Α. 118. ἐγῷδ' ὃς ἐστι, Κ. ὁ Σιβυρτίου·
Ι. 1374. ποῦ δῆτα Κ. ἀγοράσει καὶ Στράτων ;
Ο. 831. ἑστηκ' ἔχουσα, Κ. δὲ κερκίδα ;
Θ. 929. δδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κ. ;
Κλεισθένους. Α. 621. δεῦρο συνελκυθόντες ἀνδρες ἐς Κ.
Κλειταγόρα. Ν. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κ. Δημητρία.
Γr. 257. Κ.
Κλειταγόρᾳ. Σ. 1246. Κ. τε κἀ-
Κλειταγόρας. Α. 1237. ἕβοι Τιλαμῶνος, Κ. ἕβειν δέον,
Κλειτοφῶν. Β. 907. οἰμοὶ δὴ Κ. τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
κλίμμ'. Ι. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κ., ἐμόν.
Κλεόκριτον. Β. 1437. [εἴ τις πτερώσας Κ. Κινησίᾳ,
Κλεοκρίτου. Ο. 877. δέσποινα Κυβέλη, στρυθέ, μήτερ Κ.
Κλεομένης. Α. 273. ἐπεὶ οὐδὲ Κ. ὡς αὐτὴν κατέσχε πρῶτοι,
κλέος. Α. 646. οὔτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κ. ἦκει,
Ν. 459. ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κ. οὐρανόμηκες
Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κ. ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξ,
Γr. 629. κ.
Κλεοφῶν. Θ. 805. καὶ μὴν δὴ καὶ Κ. χείρων πάντων δῆπου Σαλαμβακχοῦς.
Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὕπνοις ξυνόδων. Κ. δὲ μαχέσθω
Κλεοφῶντι. Β. 1504. καὶ δὸς τουτὶ Κ. φέραν,
Κλεοφῶντος. Β. 678. φιλοτιμότεραι Κ., ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
κλέπτα. Σ. 928. τρέψειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κ. δύο·
κλέπται. Ει. 402. κ. τὲ γὰρ νὺν μαλλὸν εἶσιν ἢ πρὸ τοῦ.
Ει. 731. περὶ τὰς σκεφὰς πλείστοι κ. κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
κλέπτειν. Ι. 296. ὁμολογῶ κ· οὐ δ' οὐχί.
Σ. 357. ἤδων γὰρ κἀδυάμην κ., ἰσχυὸν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ.
Λ. 490. ἵνα γὰρ Πεισανδρος ἔχοι κ. χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
Θ. 205. κ. ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπρον.
206. ἰδοὺ γε κ.· νὴ Δί, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
Π. 565. πάνυ γοῦν κ. κόσμῳ ἐστὶν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
κλέπτην. Εκ. 438. κἄπειτα κ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
κλέπτης. Ι. 1252. κ. μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
Σ. 953. κ. μὲν οὖν οὐτός γε καὶ ξυνωμότης.
1227. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κ.
Εκ. 667. οὐδ' αὖ κ. οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;
κλεπτίστατον. Π. 27. πιστότατον ἠγοῦμαί σε καὶ κ.
κλέπτο. Θ. 1112. καὶ κ. καὶ πανοῦργο. ΕΤ. λληρεῖς, ὦ Σκύθα.
κλέπτον. Σ. 900. ὦ μαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κ. βλέπει,
Σ. 933. κ. τὸ χρῆμα τἀνδρὸς· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
κλέπτοιθ'. Ι. 828. οὐ χαιρήσει, ἀλλὰ σε κ.
κλέπτοντα. Σ. 759. κ. Κλέωνα λέβοιμι.
Β. 611. κ. πρὸς τἀλλότρια; ΞΑ. μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.
κλέπτοντά. Ι. 1127. κ. τε βούλομαι
Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθεὶς σθ' εὗρὼν τοὺς βότρυς κ. σε
κλέπτοντας. Ι. 1147. κ.· ἔπειτ' ἀναγ-
κλέπτοντσ'. Εκ. 608. οἴκοιν καὶ νὺν οὖτοι μᾶλλον κ., οἷς ταῦτα πάρεστι;
κλέπτουσαν. Α. 272. κ. εὐρύνθ' ὠμκὴν ἠληφόρον,
κλέπτουσι. Α. 525. νεανίαι κ. μεθυσοκότταβοι·
κλέπτουσιν. Σ. 1100. τὸν φόρον δεῦρ' ἐμμὶν, ὃν κ.
κλέπτων. Ι. 102. κ. τὸν οἶνον. ΔΙΚ. εἶπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;
Ι. 1224. ὦ μαρὲ, κ. δῆ με ταῦτ' ἐξηπάτας ;
1239. κ. ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
Ει. 1224. ἵνα μὴ γ' ἀλῶ τρύπημα κ. τῆς νεός.
Εκ. 661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων, κ. δοῦναι 'στ' ἐπίδηλος.
Π. 666. κ. δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
'κλεψα. Β. 614. ἢ 'κ. τὴν σῶν ἀξιῶν καὶ τριχός.
κλέψαι. Σ. 1447. φιάλην ἐπηρτιῶντο κ. τοῦ θεοῦ
κλέψαντα. Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κ. ; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα;
κλέψας. Ι. 110. κ. ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν,
Ι. 436. κ. Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄρα, καὶ τοῦ ποδὸς παρεῖς·
Σ. 354. μέμφηται δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κ. ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
κλέψασ'. Θ. 813. φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κ. αὐθημερὸν αὖτ' ἀπέδωκεν.
κλέψασα. Θ. 811. οὐδ' ἂν κ. γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
κλεψάσαις. Εκ. 26. ἢ θαλάτια τἀνδρεῖα κ. λαβεῖν
κλέψασαν. Σ. 363. ὥσπερ μὲ γαλῆν κρέα κ.
κλέψει. Εκ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κ. μετὼν αὐτῷ;
κλεψίδρα. Σ. 853. ἤδι δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κ.
Κλεψύδρᾳ. Ο. 1695. Κ. πανοῦργον ἐγ-
Α. 913. κάλλιστα δῆπου, λουσαμένου τῇ Κ.
κλεψύδραν. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὼν ἄνδρα, περὶ κ.,
Σ. 93. ὁ νοῦς πέπεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κ.
κλεψύδρας. Σ. 857. ὅσων δεύμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κ.
κλεῶα. Α. 1299. κ. τὸν Ἀμύκλαις [Ἀσβόλλω] σιὼν
Κλέων. Α. 6. τοὺς πέντε ταλάντοις οἷς Κ. ἐξήμεσεν.
Α. 502. οὐ γὰρ μὲ νὺν γε διαβαλεῖ Κ. ὅτι
659. πρὸς ταῦτα Κ. καὶ παλαμάσθω
Ι. 976. ἦν Κ. ἀπόληται.
Ν. 586. οὐ φανεὶν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κ.
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κ. γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
197. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κ., ἀμύνατε.
242. χθὲς οὖν Κ. ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
596. αὐτὸς δ' ὁ Κ. ὁ κεκραξιάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
1220. ἰσὶν θέωρος, Δίσχινος, Φανός, Κ.,
1224. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κ.,
1285. ἡνίκα Κ. μ' ὑπετάραττεν ἐπκείμενος
Κλέων'. Ν. 549. ὃς μέγιστον ὄντα Κ. ἔπασ' ἐς τὴν γαστέρα,
Β. 577. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κ., ὃς οὐ τοῦθ' ἥμερον
Κλέωνα. Ν. 591. ἦν Κ. τὸν λόρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς.
Σ. 759. κλέπτοντα Κ. λάβοιμι.
Ει. 47. δοκέω μὲν, ἐς Κ. τοῦτ' αἰνίττεται,
Κλέωνά. Β. 569. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κ. μοι.
Κλεωναῖς. Γr. 550. ἐν δὲ Κ. δῖδες εἰσί.
Κλέων. Σ. 409. θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κ. ταῦτ' ἀγγέλλετε,
Κλέωνος. Α. 300. ὡς μεμίσηκά σε Κ. ἔτι μᾶλλον, ὃν
Α. 377. αὐτὸς γ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κ. ἀπαθὼν
Σ. 1237. ᾧτ' Κ. λαβίμεσο τῆς δεξιᾶς,
Κλεωνύμῃ. Ν. 680. ἐκεῖνο δ' ἦν ἀν, καρδίαν, Κ.
Κλεώνυμον. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κ. αὖτοι τὸν βίβασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
Ν. 400. οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶσ' ἐπίορκοι·
673. ὥσπερ γὰ καὶ Κ. ΣΤ. πῶς δῆ; φράσον.
Σ. 19. κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κ.
Κλεώνυμος. Ι. 1292. καὶ διεζήτηκ' οὐδόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κ.
Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαρέρει Κ.
822. οἷόστερ ἡμῖν φαίνεται Κ.
Ει. 446. πάσχου γέ τοιαῦθ' οἷάπερ Κ.
Ο. 289. ἔστι γὰρ κατοφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κ.;
1475. πωτέρα, Κ.,
Κλεώνυμόδ. Ο. 290. πῶς ἂν οὖν Κ. γ' ὧν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
Κλεωνύμου. Α. 88. καὶ νὰ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κ.
Ι. 958. οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κ.
1372. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κ.
Ει. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κ. 'στὶ παιδιον ;
Ο. 605. ἐμὶ ὅτιτ εἰμ' ἥρου ; Κ. γαστρί.
Κλεωνύμῳ. Α. 844. οὐδ' ἀστεῖ Κ.·
Ν. 674. ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κ.
675. ἀλλ', ἄγαθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κ.,
κλῆδας. Θ. 976. κ. γάμου φυλάττει,

κληδοῦχός. Θ. 1142. *κ. τε καλεῖται.*
κληζουσα. Θ. 116. *ἑπομαι κ. σεμνὸν*
κληζῶ. Ο. 921. *πάλαι πάλαι δὴ τηῦδ' ἐγὼ κ. πόλιν.*
κληθείς. Ο. 494. *ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίον κ. ὑπέπινον ἐν ἄστει,*
κλῆθρα. Σ. 1484. *κ. χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ*
κληθροισιν. Α. 264. *μοχλοὶς δὲ καὶ κ.*
κλῆμαθ'. Ἐκ. 1031. *καὶ κ. ὑπόθου συγκελάσασα τέτταρα,*
κληματίδας. Θ. 728. *ἴωμεν ἐπὶ τὰς κ., ὦ Μανία,*
Θ. 739. *παράβαλλε πολλὰς κ., ὦ Μανία.*
κλῆρον. Ἐκ. 1158. *μηδὲ τὸν κ. γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,*
κληρουμένῃ. Ἐκ. 999. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἡ μ' ἔλαχε κ.,*
κληρουμένοις. Ἐκ. 836. *ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κ.,*
κληρουχικὴν. Ν. 203. *γῆν ἀναμετρήσθαι.* ΣΤ. *πότερα τὴν κ.;*
κλῆρῳ. Ει. 365. *Ἑρμῆς γὰρ ὧν κ. ποιήσεις οἷδ' ὅτι.*
κληρώσω. Ἐκ. 652. *κἄτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κ. πάντας, ἕως ἂν*
κληρωτήρια. Ἐκ. 681. *τὰ δὲ κ. ποῖ τρέψεις;* ΠΡ. *ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω.*
κληρωτήριον. Fr. 194. *κ.'*
κλῆσατε. Ο. 1745. *καὶ τὰς χθονίας κ. βροντάς,*
κλῆσιν. Ν. 875. *ἡ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν'*
Ν. 1189. *ἐκεῖνος οὖν τὴν κ. ἐς δύ' ἡμέρας*
κλῆσον. Ο. 905. *κ., ὦ Μοῦσα,*
Ο. 950. *κ., ὦ χρυσόθρονε, τὴν*
κλητεύειν. Σ. 1413. *γυνοὶ κ. ἔοικας θαμίγη,*
κλητεύσοντα. Ν. 1218. *ἔλκω σε κ., καὶ γενήσομαι*
κλητήρ. Ο. 1422. *μὰ Δί', ἀλλὰ κ. εἶμι νησιωτικὸς*
κλητῆρ'. Σ. 1408. *κ. ἑχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.*
Σ. 1416. *καλοῦμενός σε· τῶν γέ τοι κ. ἔχει.*
Ο. 147. *κ. ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Ἀαλαμανία.*
κλητῆρες. Σ. 1445. *κ. ἐπιλείξουσι τοὺς καλουμένους.*
κλητῆρί. Σ. 1310. *κ. τ' εἰς ἀγυρὸν ἀποδεδρακότι.*
κλητῆρος. Σ. 189. *ὁμοιότατος κ. εἶναι παλαιῷ,*
κλίμακα. Ν. 1456. *κ. λαβὼν ἕρχεθι καὶ σμινύην φέρων,*
κλίμακι. Β. 618. *καὶ πᾶσ βασανίζω·* Ξλ. *πάντα τρόπον, ἐν κ.*
κλιμάκια. Ει. 69. *ἐπειτα λεπτὰ κ. ποιούμενος,*
κλίμακος. Ο. 840. *λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κ.,*
κλιμακτῆρες. Fr. 270. *κ.*
κλίναι. Α. 1090. *κ., τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,*
κλίναί. Ἐκ. 840. *κ. τε σισυρῶν καὶ βαπίδων νενασμέναι.*
κλινάριον. Fr. 33. *κ.*
κλίνας. Σ. 617. *οἶνον μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κ.· οὗτος δὲ κεχρηκὼς*
Θ. 796. *πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κ. περιοστῶν.*
κλίνῃ. Ἐκ. 418. *ὅσοις δὲ κ. μὴ 'στι μηδὲ στρώματα,*
κλίνῃ. Π. 527. *ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κ. καταδαρεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·*
κλίνῃς. Α. 732. *ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κ. μόνον.*
Ἐκ. 909. *κἀπὶ τῆς κ. ὅρων*
Π. 540. *πρὸς δὲ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κ.*
κλινίδιον. Α. 916. *φέρε νυν ἐνέγκω κ. νῦν.* ΚΙ. *μηδαμῶς.*
κλινίδος. Θ. 261. *φέρ' ἐγκυκλον.* ΑΙ. *τουτὶ λαβ' ἀπὸ τῆς κ.*
κλιντήριον. Fr. 342. *"τί με κοιτῶ' ἐξορίζεις ὕστερ κ."*
κλονήσεις. Ι. 361. *ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κ.*
κλόνος. Ν. 387. *τὴν γαστέρα, καὶ κ. ἐξαίρνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν·*
κλοπῆ. Θ. 894. *ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κ. τοῦ χρυσίου.*
κλοπῆς. Ι. 370. *δερῶ σε θύλακον κ.*
Ι. 444. *κ. δὲ πλεῖν ἡ χιλίας.*
Ν. 591. *ἢν κλέψω τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κ.,*
κλυὸ'. Ι. 813. *ὦ πόλις Ἄργους, κ. οἷα λέγει. σὺ θεμιστοκλεῖ ἀντιφῴβίζεις;*
Π. 601. *ὦ πόλις Ἄργους, κ. οἷα λέγει.*
κλύειν. Ο. 407. *καλεῖς δὲ τοῦ κ. θέλων·*
Ο. 416. *ἄπιστα καὶ πέρα κ.*
Β. 1173. *κ., ἀκούσαι.* ΕΤ. *τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,*
1174. *κ., ἀκούσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.*
κλύοις. Θ. 1018. *κ. ὦ πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις*
κλύων. Ο. 433. *κ. χῶρ ὧν οὐ μοι λέγεις*
Ο. 1390. *καὶ πτεροδόντα· οὐ δὲ κ. εἶσει τάχα.*
κλῳός. Σ. 997. *τὸν Κικελίκου. τίμημα κ. σύκινος.*
Κλωπιδῶν. Ι. 79. *τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτναῖοι, ὁ νεῦρ δ' ἐν Κ.*
κλωστῆρ'. Λ. 567. *ὥσπερ κ., ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,*
κλωστῆρα. Β. 1349. *κ. ποιοῦσ', ὅπως*
κλωστήρων. Λ. 571. *ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κ. καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινά*
κναφεῖ. Σ. 1128. *ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κ. τριώβολον.*
κναφῆς. Ἐκ. 415. *ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κ.*
κνηφαία. Λ. 327. *νὴν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κ.*
κνεφαῖος. Σ. 124. *ὁ δ' ἀνεφάνη κ. ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.*
Β. 1350. *κ. εἰς ἀγοραν*
κνέφαλλον. Fr. 84. *κ. ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.*
κνέφους. Ἐκ. 290. *μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κ.*
κνῆμαι. Π. 275. *ὡς σεμνὸς ὑπόπτερος· αἱ κ. δέ σου βοῦσιν*
κνημίδας. Β. 1017. *καὶ πήληκας καὶ κ. καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.*
κνημιοπαχείς. Fr. 630. *κ.*
κνησιῷς. Ἐκ. 919. *τρύπον τάλαινα κ.·*
κνῖσες. Ο. 590. *εἴθ' οἱ κ. καὶ ψῦχες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδοντ.*
κνῖσα. Ο. 1517. *θεοῖσιν, οὐδὲ κ. μηρίων ἄπο*
κνῖσαν. Ει. 1050. *οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κ. εἰσελήλυθεν.*
Ο. 193. *τῶν μηρίων τὴν κ. οὐ διαφῴσετε.*
κνισᾶν. Ο. 1233. *κ.' ἀγυιάς.* ΠΕ. *τί οὖ λέγεις; ποίοις θεοῖς;*
κνίσῃ. Α. 1045. *τοὺς γείτονας κ. τε καὶ*
κνισμόν. Π. 974. *οὐδενὸ ἐρεῖς ἀνασσα τὸν κ., τίνα;*
κνισῶμεν. Ι. 1320. *τίν' ἔχων φρήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κ. ἀγυιάς;*
κνίσω. Β. 1198. *καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κ.*
κνυεν. Φ. 481. *οὔτοι πθθῳ μου 'κ. ἐλθὼν τὴν θύραν*
κνυζούμενα. Σ. 977. *ἀναβαίνετ', ὦ πονηρά, καὶ κ.*
κνυθμά. Ἐκ. 36. *ὑποδουμένη τὸ κ. σου τῶν βακτύλων.*
κνωδάλοις. Λ. 476. *ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κ.;*
κνώδαλον. Σ. 1204. *ἀπόλλυμ' οἷον κ. φυλάττομαι·*
κόαλμον. Ι. 198. *γαμόρηβρη θράσκοντα κ. αἱματοπότην,*
Κοαλέμῳ. Ι. 221. *ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κ.'*
κοάξ. Β. 209. *βρεκεκεκὲξ κ. κ. κ.τ.λ.*
κόβαλα. Ι. 418. *καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἰστί μου κ. παιδὸς ὄντος.*
κόβαλά. Β. 104. *ἢ μὴν κ. γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.*
κοβαλικεύμασιν. Ι. 332. *καὶ κ.*
Κόβαλοι. Ι. 635. *θρέψεσθοῦ τε καὶ Κ. καὶ Μέθων,*
κόβαλος. Ι. 450. *κ. εἶ.* ΑΔ. *πανοῦργος εἶ.*
Π. 279. *διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κ.,*
κοβάλους. Β. 1015. *μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κ., ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανοῦργους,*
κόγχαισιν. Fr. 49, 2. *ὀπτομένοις κ. ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.*
κόγχῃ. Σ. 585. *καὶ τῇ κ. τῇ πάνυ σεμνὰς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,*
κογχυλίας. Fr. 240. *κ. λίθοις.*
κόθορνος. Ο. 994. *τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κ., τῆς ὁδοῦ;*
Β. 47. *τίς ὁ νοῦς; τί κ. καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;*
κοθόρνους. Β. 557. *ὅτιὴ κ. εἶχες, ἀν 'γνώνα σ' ἔτι;*
κοθόρνῳ. Ἐκ. 346. *ἐς τὸ κ. τὸ πόδ' ἐνθεὶς ἔφαι, καὶ*
κοθόρνῳ. Α. 657. *τῷδέ γ' ἀμήκτῳ πατάξω τῷ κ. τὴν γνάθον.*
Κοθωκίδων. Θ. 620. *τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κ.;*
κοῖ. Α. 750. *κ. κ. κ.τ.λ.*
κοικύλλεις. Θ. 852. *τί αὖ σὺ κυκανᾷς. ἢ τί κ. ἔχων;*
κοίλην. Θ. 937. *κ. προτείνειν, ἀργύριον ἢν τις διδῷ,*
κοιλίᾳ. Ι. 280. *ναὶ μὰ Δία κἄγαγε τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κ.*
κοιλίαν. Ι. 356. *ἐγὼ δέ γ' ἤνυστον βοὺς καὶ κ. ὑείαν*
Σ. 794. *ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κ. ἐχειν'*
Β. 485. *ἐς τὴν κάτω μου κ. καθείρηνσεν.*
Fr. 563. *συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κ.,*
κοιλίας. Ι. 160. *τί μ', ἀγάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κ.*
Ι. 162. *ὦ μῶρε, πόλας κ.; δευρὶ βλέπε.*
302. *ῥὰ ἐχοντα κ.*
488. *ἀλλ' εἰμ' πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κ.*
Π. 1169. *αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κ.,*
κοιλιοπώλησιν. Ι. 200. *κ. δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,*
κοίλοις. Ο. 1097. *χειμᾶζω δ' ἐν κ. ἄντροις,*
κοίλον. Ν. 163. *ἐπειτα κ. πρὸς στενῷ προσκείμενον*
Ει. 1242. *μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κ. ἐγχέας,*
Α. 750. *ἐχειν τι φαίνει κ.· εἰσομαι δ' ἐγώ.*
κοίλων. Ν. 325. *διὰ τῶν κ. καὶ τῶν βασέων, αὐται πλάγιαι.*
ΣΤ. *τί τὸ χρῆμα;*
κοιμᾶσθ'. Λ. 758. *ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κ. ἐν πόλει,*
κοιμᾶσθαι. Ἐκ. 723. *ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κ. μόνον*
κοινά. Ι. 258. *ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κ. πρὶν λαχεῖν κατεσθίει,*
κοινάς. Ἐκ. 614. *καὶ ταύτας γὰρ κ. ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακείσθαι*
κοινῇ. Ν. 67. *κ. ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.*
Ει. 1082. *ἐξὸν σπεισαμένοις κ. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν·*
Α. 41. *ἡμεῖς τε, κ. σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.*
525. *μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἐδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κ.*
1042. *ἀλλὰ κ. συνταλαίντες τοὺ μέλους ἀρξόμεθα.*
1111. *συνεχώρησάν σοι καὶ κ. τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.*
1129. *κ. δικαίως. οἱ μιᾶς γε χέρνιβος*
Β. 416. *βούλεσθε δῆτα κ.*
Ἐκ. 573. *κ. γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν*
Fr. 198, 3. *εἰλόμεθα κ., γενομένης ἐκκλησίας,*
κοινήν. Ο. 38. *καὶ πᾶσι κ. ἐναποτίσει χρήματα.*
Λ. 579. *εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κ. εὐνοιαν ἅπαντας,*

κοινήν. Ek. 598. κ. πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἐκάστῳ.
Ee. 673. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κ. πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
κοινοθυλακεῖν. Fr. 631. κ.:
κοινόν. O. 316. κ., ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
O. 457. σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς, λέγ' εἰς κ.
459. ἀγαθὸν ποιήσεις, τοῦτο κ. ἔσται.
Ee. 208. τὸ δὲ κ. ὥσπερ Αἰσιμος κυλίνδεται.
309. πράττωσί τι κ. ὧσ-
594. ἀλλ' ἕνα ποῶ κ. πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
κοινός. Ek. 595. πᾶς οὖν ἔσται κ. ἅπασιν; ΠΡ. κατίδει σπίλεθον πρὸτερός μου.
κοινοῦ. Ek. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κ., τί τὸ κέρδος μὴ καταδεῖται;
Ee. 612. ἕξει τοῦτων ἀφελὰν δοῦναι· τῶν ἐκ κ. δὲ μεθέξει
671. ἕτερον γὰρ ἢν ἐκ τοῦ κ. κρείττον ἐκείνου κομεῖται.
κοινῷ. I. 775. ἐν τῷ κ., τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
Σ. 917. οὐδὲν μετέδωκεν; Ξα. οὐδὲ τῷ κ. γ' ἐμοί.
Ee. 661. ἐν τῷ κ. πάντων ὄντων; κλέπτων δῆπου 'στ' ἐπίδηλος.
κοινῶν. Ek. 599. εἴτ' ἀπὸ τούτων κ. ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ee. 656. πόθεν ἱκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κ. γ' ἐστὶ δίκαιον.
Pl. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κ. παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
Fr. 579. "ἀμετοχειρίστων τῶν κ."
κοινωνεῖν. Ek. 590. κ. γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας,
κοινωνία. Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κ.;
κοινωνοῦμεν. Ee. 596. καὶ τῶν σπελέθων κ.; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
Fr. 595. κ.
κοινῶν. Σ. 692. καὶ κ. τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
κοινώσω. N. 197. αὐτοῖσι κ. τὴ πραγμάτιον ἐμόν.
κοίξετε. A. 746. ὅπως δὲ γρυλίξετε καὶ κ.
κοιράνους. A. 472. ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κ. στιγεῖν.
Κοισύρας. A. 614. οὔ φασιν, ἀλλ' Δ K. καὶ Λάμαχον,
N. 800. κᾶσ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τᾶν K.
κοίταις. Σ. 1040. κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κ. ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
κοιτῶν. Fr. 113. κ. ἀπόσαις εἰς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.
κοκκιεῖς. Fr. 506. ὀξυγλύκειάν τἄρα κ. ῥόαν.
κόκκυ. O. 505. χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κ., τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
O. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· κ., ψωλοὶ πεδίονδε.
B. 1354. κ., μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
κόκκυγές. A. 593. ἐχειροτόνησαν γὰρ με. ΔΙ. κ. γε τρεῖς.
κοκκυμᾶλ'. Fr. 505. τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κ. ἠκρατίσω;
κόκκυξ. A. 303. νέρτος, ἱέρας, φάττα, κ., ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
O. 504. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κ. βασιλεὺς ἦν·
505. χὠπόθ' ὁ κ. εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
κοκκύσω. B. 1380. καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κ.
κολᾷ. I. 456. χὤσπερ κ. τὸν ἄνδρα.
κόλαξ. N. 1107. δίδασκε καὶ κ., καὶ μίμησ' ὅπως
κολάζειν. N. 1405. ὀμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κ.
N. 1434. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὺ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κ.,
κολαζόμενοθ. Σ. 406. τοὐχὶθυμιον, ᾧ κ.
κολάζω. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζοντας κ.
Κολανίς. O. 872. οὐκέτι Κ., ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
κόλακας. Σ. 683. αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κ. τοὺς τοῦταμισθοφοροῦντας;
κολακεύει. Ek. 201. τί δὴ σε κ. παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.
κόλακος. Σ. 45. ὀλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κ. ἔχει.
κολάκων. { Σ. 1033. } ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλὰ κ. οἰμωξοῦν.
{ Pl. 756. } μέναν ἐλιχχιῶντο
κολακόνυμος. Σ. 592. εἶτ' Εὐβαδὸς χὠ μέγας οὗτος κ. ἀσπιδαποβλὴς
κόλαξ. Σ. 419. κεἰ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κ.
κολάσ'. N. 7. ὅτ' οὐδὲ κ. ἔξεστι μοι τοὺς οἰκέτας.
κολάσαι. I. 851. τὸν ἄνδρα κ. τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
Θ. 454. τοῦτον κ. τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα
κολάσαν'. Σ. 927. πρὸς ταῦτα τοῦτον κ.· οὐ γὰρ ἄν ποτε
κολασθεὶς. Ee. 666. οὐχ ὕβριείται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρί κ.
κόλασμα. Fr. p. 510. κ.:
κολετρῶσ'. N. 552. τοῦτον δείλαιον κ. ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
κολίαι. Fr. 365. σκόμβροι, κ., λέβροι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες.
κόλλαβον. Fr. 420. λαμβάνετε κ. ἕκαστος.
κολλάβους. Ei. 1196. καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κ.
B. 507. πλακοῦντας ὤπτα, κ. ἀλλ' εἰσιθί.
κολλᾶβων. Fr. 421. 5. ἠπιαίαν φέρετε θεῖρο μετὰ κ.
κολλικοφάγε. A. 872. ὦ χαῖρε, κ. Βοιωτίδιον.
κολλομελεῖ. Θ. 54. τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κ.,
κόλλοπ'. Σ. 574. χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κ. ἀνείμεν.
κόλλοπά. Fr. 421, 3. κ. τιν'· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν, ἢ γλῶτταν, ἢ κόλλοπ. Fr. 526. οἶμαι γὰρ αὐτὼν κ.
κολλύβου. Ei. 1200. οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρίπανον οὐδὲ κ.,
κολλύραν. Ei. 123. κ. μεγάλην καὶ κόνδυλον ἕψων ἐπ' αὐτῇ.
Fr. 363. καὶ κ. τοῖσι περώσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον.
κολλώμενα. I. 463. γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κ.
κολλωμένων. I. 470. εὖ γ' εὖ γε, χάλκεω' ἀντὶ τῶν κ.
κολυάρχους. O. 1212. πρὸς τοὺς κ. προσῆκθες· οὐ λέγεις;
κολιοί. I. 1000. πολλοὶ γὰρ μάσει σφὲ κατακρῴζουσι κ.
κολοιοῖς. I. 1022. τί γὰρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κ. κυνί;
κολοιόν. O. 18. κ. ἀβολοῦ, τηρδεῖ τριωβόλου.
O. 88. δείσας ἀφῆκας τὸν κ.; Ει. εἰπέ μοι,
κολοιός. Σ. 129. ὁ δ' ὥσπερεὶ κ. αὐτῷ παττάλου
O. 50. ἄνω τι φράζει. ΕΤ. χὼ κ. οὐτοσὶ
86. οἶμαι κακοδαίμων, χὠ κ. μ' οἴχεται
κολοιούς. O. 571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἀνθρωποι κοὐχὶ κ.,
O. 1174. λαθὼν κ. φύλακας ἡμεροσκόπους.
κόλοις. O. 455. καὶ τοῖς κ.,
κολοῖμ. O. 7. τὸ δ' ἐμὲ κ. πειθόμενον τὸν δύσμορον
κολοιώς. A. 875. νάσσας, κ., ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
κολόκυμα. I. 692. ἐῶῶν κ. καὶ παράτταν καὶ κυκῶν,
κολοκύνταις. N. 327. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κ.
κολοκύντας. Fr. 476. ἔπειτα κ., ὁμοῦ ταῖς γογγυυλίσιν ἀροῦσιν.
κολοσυρτόν. Σ. 666. ἐς τοὔτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν 'Αθηναίων κ.,
Π. 536. καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραΐδων κ.;
Κολοφώνιος. Fr. 131. χρυσοῦς ὁ K.:
κόλποις. O. 694. γῇ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἔρέβους δ' ἐν ἀπείροις κ.
O. 1094. φίλλων ἐν κ. ναίω,
κόλπον. A. 1170. κ. τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
κόλπου. Ei. 536. κ. γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
κόλπους. B. 373. ἐς τοὺς εὐανθεῖς κ.
κόλπῳ. Ee. 963. βούλομαι κ.
κόλπων. A. 552. ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κ. καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσω.
κολυμβῖς. O. 304. πορφυρᾶς, κερχνῆς, κ., ἀμπελίς, φήγη, δρῦοφ.
κολύμβυς. A. 876. τροχίλοι, κ. ΔΙ. ὠστπερεὶ χειμὼν ἄρα
κολωμένους. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὦ κ. ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
Κολωνός. O. 998. ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ K. ΠΕ. εἶπέ μοι,
κομᾷ. Π. 170. οἴγετ δὲ βασιλεὺς οὐχὶ δὰ τοῦτον κ.;
κόμαι. A. 1312. ταὶ δὲ κ. σείονθ' ἅπερ Βακχᾶν
κόμαις. I. 1121. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κ.
κόμαν. A. 1316. ἀλλ' ἄγε κ. παραμπύκιδδε, χερὶ ποδοῖν τε πάδη
κομάρσις. O. 620. θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κ.
κομαροφάγα. O. 240. τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κ.,
κόμας. A. 381. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κ. ΧΟ. ΓΥ. σὺν ἔργον, ὠγκελῶε.
Θ. 841. λευκὰ καὶ κ. καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
κομᾷς. Σ. 1317. ἐπὶ τῷ κ. καὶ κομᾷς εἶναι προσποιεῖ,
κόμην. N. 14. διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κ. ἔχων
O. 911. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κ. ἔχεις;
κομήσῃς. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἡτοῦν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κ.,
κομηταμυνία. Σ. 466. εἰ σύ γ', ὦ πόνερ πονηρὲ καὶ κ.,
κομήτην. N. 348. γίγνοντα πάνθ' ὅ τι βούλοντεαὶ κἀγ' ἥν μὲν ἴδωσι κ.,
N. 1101. καὶ τὸν κ., τουτονί.
Λ. 561. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κ. φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
827. τὸν κ., ἀλλ' ἀπεψέ-
κομιδῆ. N. 391. χὤταν χείζω, κ. βροντᾷ παπαπαπᾷς, ὥσπερ ἐκείνα.
Ei. 820. ἐγωγέ τοι πεπόνηκα κ. τῷ σκέλη.
Fr. 125, 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὦ πάτερ, κ. μεσημβρία,
Θ. 3. οἴδν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κ. μ' ἐκβαλεῖν,
Π. 833. κ. μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν ἀπτὰ ταῦτ' ἤσθ' ἄθλιος.
834. κ. μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὐς τάωσ
838. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κ. μὲν οὖν.

κομιδῆ. Pl. 1056. ἀλλ' ἔστι κ. πρὸξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
κομιεῖ. N. 1111. ἀμέλει, κ. τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
κομιεῖται. Σ. 690. ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριάβολον οὐ κ.' Ex. 671. ἑτέρου γὰρ ἴῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρίττων ἐκείνου κ.
κόμιζε. Ex. 743. κ., τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον.
κομίζει. O. 410. τὶν τὸ τί ἐστι κ.
κομίζειν. El. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔζω τινὰ δεῦρο κ.,
El. 1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὴν ἄγρὸν ἀνὴ χρὴ πάντα κ.
κομίζεις. Ο. 1[illegible]. ἔπειτα κ. αὐθις. TO. ἀκολουθεῖ, τέκνον.
κομίζου. Ο. 1102. κόρα κ. TO. τί λέγω Γοργόνος πέρι;
κομιοῦμαι. Σ. 833. αὐτὸς κ. τὸ γε παρυτὰκ' ἔνδοθεν
κομιούμεθα. Ο. 549. εἰ μὴ κ. παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
κομιοῦσιν. Ex. 800. ἀμέλει κ. AN. B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
κομίσω. Pl. 768. φέρε τὴν ὁδὸν' εἶσα κ. καταχέσματα
κομίσωμαι. Α. 1031. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἵν πᾶς κ. τῷ βόε.
Θ. 1166. ἴν οὖν κ. τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κομίσωσι. Ex. 799. οἰσουσιν, ὦ τᾶν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κ., τί;
Ex. 800. ἀμέλει κομοῦσιν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κ., τί;
κόμμ'. Ex. 817. τὸ κ. ἐγίνετ' ἐκεῖνο. πολλὰν γὰρ βότρυς
κόμμα. Β. 890. ἰδιοί τινές σου, κ. καινόν; ΕΤ. καὶ μάλα.
κόμματι. Β. 726. χθὲς τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κ.,
κόμματος. Π. 862. ἔοικε δ' εἶναι τοῦ ποιητοῦ κ.
Π. 957. ὅτι ἐστ' ἐκεῖνα τοῦ ποιητοῦ κ.
κομμώτρια. Ex. 737. ἵστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κ.'
κομμώτριον. Fr. 309, 8. χτώνα, βάραθρον, ἐγκυκλον, κ.'
Κομπασεύς. Ο. 1126. ὦσσ' ἀν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κ.
κομπασμάτων. Β. 940. οἴδουσαν ὑπὸ κ. καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
κομπολακόνου. Α. 589. ὀρνιθοῦς ἐστιν; ἄρα κ.;
Α. 1182. πτίλον δὲ τὸ μέγα κ. πεσὸν
κομποφακελορρήμονα· Β. 839. ἀπεριλάλητον, κ.
κομψά. Fr. 561. ῥήματά τε κ. καὶ παίγνι' ἐπιδεικτύναι
κομψευριπικοῦς. Ι. 18. εἰπομ' ἀν αὐτὸ δῆτα κ.;
κομψόν. Ν. 649. πῶσσαν μὲν εἶναι κ. ἐν συνουσίᾳ.
Θ. 93. τὸ πάγμα κ. καὶ σφῶῖν' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
κομψοπρεπῆ. Ν. 1030. πρὸς οὖν τάδ', ὦ κ. μοῦσαν ἔχων,
κομψός. Σ. 1317. ἐπὶ τῷ κομῇς καὶ κ. εἶναι προσποιεῖ,
Β. 967. οἰμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κ.
κομψότατα. Α. 89. κ. τὴν βλιχὼ γε παρατετιμένη.
κομψότερον. Ο. 195. μὴ 'γὼ ψόμμα κ. ἠκουσά πω·
Θ. 460. κ. ἐσ' ἡ τὸ πρότερον ἀνατέφηγεν.
κομψῶς. Α. 1016. κ. τε καὶ δειπνητικῶς
κομῶ. Ν. 545. κἀγὼ τοιοῦτος ἀνὴρ ὧν ποιητῆς οὐ κ.,
κομῶσι. Ι. 580. μὴ φθονεῖθ' ἡμᾶς κ. μηδ' ἀπεστιλεγισμένους.
κονδύλους. Ι. 1216. τὰ ταῖσιν κύστραις κ. ἠρμοστόμην.
Σ. 254. εἰ νὴ Δί' αὐθις κ. νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
Α. 366. τί δ', σπολῶ τοῖς κ., τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
κόνδυλον. El. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κ. ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
El. 258. μῶν τὼν σκορδοῦαν ἐνέβαλεν ἐς τὸν κ.;
κόνδυλος. Ιl. 256. ἔστηκας ἀργὸς; οὐτοσί σοι κ.
κονδύλου. Σ. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κ.
κονδύλους. Ι. 411. ἐγωγε νὴ τοὺς κ., οὐς πολλὰ δὴ 'τὶ πολλοῖς
Κονθυλεῦ. Σ. 223. ὦ Ξηρυμβοῦσα Κ., βέλτιστε συνδικαστῶν,
κονίαις. Α. 13. οὐτοσὶ ἐδηλήθην ἐπὶ κ. τὰ δὲ ὀφθῶ
Λ. 470. ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄκεν κ.;
Β. 711. ψευδονίτρου κ.
κονιορτόν. Fr. 476, 2. στεφάνους ἴων * * * κ. ἐκτυφλοῦντα.
κονιορτός. Ι. 245. ὁ κ. δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
κονίποδα. Ex. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κ.
κόνισαι. Ex. 1176. εἶτα κ. λαβὼν
Κονίσαλος. Α. 982. σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κ.;
Κοννᾶς. Ι. 534. ὡσπερ Κ., στέφανον μὲν ἔχων ἀέον, δίῳ δ' ἀπολαλῶν,
Κόννου. Σ. 675. σὲ μὲν ἡγοῦνται Κ. ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
κοπεῖσι. Β. 723. καὶ μόνοις ὀρθῶς κ. καὶ κεκωδωνισμένοις
Β. 726. χθὲς τε καὶ πρώην κ. τῷ κακίστῳ κόμματι,
κοπᾶν. Ο. 734. ὥστε παρέσται κ. ἡμῖν
κοπᾶτ'. Fr. 499. ὀπηνίκ' ἀτθ' ὑμεῖς κ. ὀρχούμενοι.
κοπῖδι. Fr. 184. κ. τῶν μαγειρικῶν.
κοπώσαι. Θ. 795. πάν καταδάρομεν ἐν ἀλλοτρίαν παίζουσαι καὶ κ.,
κοπώσαισιν. Fr. 202, 5. γυναιξὶ κ. ἐπεκουρήσατε;
κόπον. { Β. 1265. / 1267. / 1271. / 1275. } ἐὴ, κ. οὐ πελάδεις ἐπ' ἀραγὰν;
Β. 1283. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κ. μὴ προστίθει.
κόπος. Α. 542. οὐδὲ τὰ γόνατα κ. ἔλει καματηρός μου.
κόπος. Β. 1272. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κ. οὗτος.
κοππατίαν. Ν. 23. ὅτ' ἐπράμην τὸν κ. οἶμοι τάλας,
Fr. 135. ψῆχει τρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κ.
κοππατίας. Ν. 438. διὰ τοῦς ἵππους τοὺς κ. καὶ τὸν γάμον, ὃς μ' ἐπέτρεψε·
κοπραγωγῆν. Α. 1174. ἐγὼ δὲ κ. γα πρῷ ναὶ τὼ σιώ.
κοπρεαῖος. Ex. 317. ἐπεὶς κρούων ὁ κ., λαμβάνω
κόπρειος. Ι. 899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κ.
κοπρολόγοι. Ει. 9. ἄνδρες κ., προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
κοπρόλογοι. Σ. 1184. τῷ κ., καὶ ταῦτα λεσ[illegible]ρούμενος,
κόπρον. Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κ. κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
κόπρος. Ex. 360. ὅπου βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κ.
κοπροφορήσω. Ι. 295. κ. σ', εἰ λαλήσεις.
κοπρῶν'. Θ. 485. ἐς τὸν κ. οὖν ἐρχομαι.—βάδιζέ νυν
κοπρώνεως. Ει. 99. τοὺς τε κ. καὶ τὰς λαύρας
κόπτε. Ο. 365. ἔλκει, πάλαι, σαῦρε, κ. πρώτην τὴν χύτραν.
κόπτειν. Ο. 59. ἐποπαῖ. ποιήσεις τοί με κ. αὐθις αὖ;
κόπτεις. Ex. 976. οὗτος, τί κ.; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑ. πόθεν;
κόπτεσθ'. Α. 396. κ. "Ἄδωνιν, φησίν' ὁ δ' ἐβιάζετο
κόπτοιμ'. Β. 573. κ. ἀν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
κόπτουσιν. Β. 461. πῶς ἐνθαῦ' ἄρα κ. οὐπιχμάσει;
κόπτω. Ν. 132. ἀλλ' οὐχὶ τὴν θύραν; ναί, παιδίον,
κόπτων. Π. 1097. τίς ἐσθ' ὁ κ. τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
κόπω. Β. 1268. δύο σοὶ κ., Αἰσχύλε, τούτω.
κόπῳ. Π. 321. μασώμενοι τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κ. ἐκνεύσαι.
κόπων. Β. 1273. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆσθαι τῶν κ. ὅσον.
Β. 1280. ὑπὸ τῶν κ. γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
κόρα. Θ. 317. καὶ σὺ παγεραπὴς κ.
κόραι. Ν. 600. οἶκον, ἐν ᾧ κ. σε Λυδῶν μεγάλων σέβουσιν·
El. 119. δοξάσαι ἔστι, κ.· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄγθομαι ἐμὶν,
726. τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. TP. δεῦρ', ὦ κ.,
Α. 1308. ᾖτε πῶλοι δ' αἱ κ.
Ο. 325. Νηρίοις εἰναλίοις τε κ.
κόραιν. Σ. 7. κατὰ ταὶν κ. ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.
κόραις. Β. 444. ἐγὼ δὲ οὐν ταῖσιν κ. εἶμι καὶ γυναιξίν,
κόρακ'. Ο. 891. οὐπω κ. εἶδον μιμηφοβαμμένον.
κόρακα. Ο. 1611. ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κ. καὶ τὸν Δία,
κόρακας. Α. 864. παῦ' ἐς κ. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Ι. 892. οὐκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ζῷων;
1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κ., εἰ βούλεται,
Ν. 123. ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κ. ἐκ τῆς οἰκίας.
133. βάλλ' ἐς κ.· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
646. ἐς κ., ὡς ἀγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
789. οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ,
871. οὐκ ἐς κ.; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σ. 51. ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κ. οἰχήσεται;
458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κ.; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
835. βάλλ' ἐς κ. τοιουτονὶ τρίφειν κύνα.
852. ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔ. ἐς κ., ὡς ἀγθομαι,
982. ἐς κ. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
El. 117. ἐς κ. βαδιεῖ μεταμώνιος;
500. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κ. ἐρρήσετε;
1221. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κ. ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ο. 28. ἐς κ. ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
888. παῦ' ἐς κ.· πάσσα καλῶν ἰοὺ ἰού.
990. οὐκ εἰ θύραζ' ἐς κ.; ΧΡ. οἴμοι δείλαιος.
Θ. 1079. βάλλ' ἐς κ. ΕΤ. βάλλ' ἐς κ.
1226. τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κ. ἐπουρίσας.
Β. 187. ἢ 's Κερβέριος, ἢ 's κ., ἢ 'πὶ Ταίναρον;
189. ἐς κ. ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὔνεκα.
607. οὐκ ἐς κ.; οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, μαχεῖ;
Π. 394. οὐκ ἐς κ.; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.
604. ἐρῶ 's κ. θάττον ἀφ' ὑμῶν.
707. βάλλ' ἐς κ. ὡς χαλεπὸν εἶναι οἱ φίλοι
Fr. 80, 2. βάλλ' ἐς κ. πάθεν ἀν λάσανα γένοιτό μοι;
512, 2. καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κ. ἐντεῦθεν·
κόρακάς. Ει. 19. νὴ τὸν Δί' ἐς κ. γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
κόρακες. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κ. τὼν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταρουσιν,
κορακίνους. Ι. 1053. ἤγαγε συνδῆσαι Λακεδαιμονίων κ.
Α. 560. ὅταν ἀσπὶδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κατ' ἀνῆται κ.
κορακίνων. Fr. 452. μελανοστερύγων κ.
κόρακος. Σ. 43. χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κ. ἔχων.
κοράκων. Θ. 863. τί οὖν ἔτι ζῶν τῶν κ. ποιήσω;
κόραν. Σ. 1438. εἰθ' ἡ Σωβαρίτις εἴπαι, εἰ καὶ τὰν κ.
Θ. 115. κ. ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.
κοράν. Α. 883. πράσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κ.,
κόραξ. Α. 93. κ. πατοῖας τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Σ. 47. οὐκοῦν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κ.
49 ἄνθρωπος ἀν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κ.
Ει. 1125. ἠκουσας; ὁ κ. οὗτος ἦλθ' ἐξ Ἄρεοῦ.

κόραξ. Ο. 1294. Ὁπουντῆῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κ.,
Ο. 1612. ὁ κ. παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
κόραξ. Ψ. 1027. ὁλοὸν, ἀφιλον ἐκέρμασεν κ. δεῖπνον
κόραξιν. Φ. 942. γέλωτα παρέχω τοῖς κ. ἑστιῶν.
κόρας. Φ. 902. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταναγεῖς κ.
Π. 635. ἐξωμᾶσται καὶ λελάμπρυνται κ.,
κόραυνα. Ο. 1678. καλάνι κ. καὶ μεγάλα βασιλικαῦ
κόρβακος. Ν. 555. προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κ. οὐσεκ', ἤν
κόρδαχ'. Ν. 540. οὐδ' ἔσκαψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κ. εἰλκυσεν,
κόρεις. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξευεγκεῖν οἱ κ.
Β. 115. κ. ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
κόρεσι. Ν. 699. οἷαν δίκην τοῖς κ. δώσω τήμερον.
κόρεων. Ν. 725. ὑπὸ τῶν κ. εἰ μοὶ τι περιλειφθήσεται.
Π. 541. στιβάδα σχοίνων κ. μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.
κόρη. Ο. 1537. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κ.,
Α. 473. ἐτεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κ. καθῆσθαι,
Ο. 405. κάμνει κ. τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
733. τοιοῦτ τί ἐστιν; ἀσυὸς ἐγένεθ' ἡ κ.
Β. 337. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κ.,
Κόρῃ. Φ. 296. μορφόσυν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κ., καὶ τῷ
κόρῃσα. Ει. 59. κατάθου τὸ κ.· μὴ 'κκύρει τὴν Ἑλλάδα.
Γρ. 408. τὸ κ.·
κόρην. Ο. 1634. τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κ. γυναῖκ' ἐμοὶ
Α. 595. ὁ μὲν ἥκων γὰρ, κἂν ᾖ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κ. γεγάμηκεν·
κόρης. Ο. 1675. περὶ τῆς κ.; κἀγωγε παραδίδωμί σοι.
Φ. 406. τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κ.
1115. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κ.·
1117. ἄπασιν ἐστὶν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κ.
κορίαν'. Ι. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κ. ἐπρίαμην ὑποδραμὼν
κοριάννοις. Ι. 682. ὀβολοῦ κ. ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
Κορινθία. Α. 91. Κ. δ' αὖ. ΛΥ. χαῖε νὴ τὸν Δία
κορινθιάζομαι. Γρ. 133. κ.
Κορινθίας. Π. 149. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κ.,
Κορίνθιοι. Ν. 710. δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κ.,
Κορινθίοις. Ἐκ. 199. Κ. ἠχθέσθε, κἀκεῖοί γε σοί·
Κορίνθιον. Ι. 668. ἀστ' ἐφυ θέαμα εἰπεῖν κορίνιον Κ.·
Κορινθίῳ. Θ. 404. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐ τῷ Κ. ξένῳ,
Κορινθίων. Ο. 969. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κ.;
Θ. 648. τὸ πέος διέλκει τυκνότερον Κ.
Κόρινθον. Ι. 604. ἐξεπῖδον τ' ἐς Κ.· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
Κόρινθος. Β. 439. ἀλλ' ἡ Διὸς Κ. ἐν τοῖς στρώμασιν·
Ἐκ. 828. ὁ Διὸς Κ. καὶ τὸ πράγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
Γρ. 434. Διὸς Κ.
Κορίνθου. Ο. 968. ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κ. καὶ Σικυῶνος,
Κορίνθῳ. Π. 173. τὸ δ' ἐν Κ. ξενικὸν οὐχ οὗτοι τρέφει;
Π. 303. ἡ τοῦ ἑταίρας τοῦ Φιλαρίδου πορ' ἐν Κ.
κορκόρου. Σ. 239. κἀθ' ἥμομεν τοῦ κ., κατασχίσαντες αὐτόν.
κορκορυγάξει. Ει. 991. λύσον δὲ μάχας καὶ κ.,
κορκορυγήν. Λ. 491. ἀεὶ τινα κ. ἐκύνων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρῶνταν
Κορκυραῖα. Ο. 1463. κάλλιστα Κ. τοιαυτὶ πτερά.
κορμοῦ. Λ. 255. κ. τοσουτονὶ βάρος χλωρὰς φέραν ἐλάας.
Κορύβαντες. Λ. 558. περιέρχουσι κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κ.
Ἐκ. 1069. ὦ Πάνες, ὦ Κ., ὦ Διοσκύρο,
κορυβαντιᾷς. Ν. 8. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κ.;
κορυδόν. Ο. 472. δὸς ἔφασκε λέγων κ. πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
κορυδός. Ο. 302. κίττα, τρυγὼν, κ., ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περιστερά,
Ο. 1295. κ. Φιλοκλέας, χηναλώπηξ θεογένεις,
κορυδοῦ. Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κ. νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
κορυθαίολα. Β. 818. ἔσται δ' ἰππολόφων τε λόγων κ. νείκη,
κόρυμβα. Γρ. 1. πρὸς ταῦτα οὐ λέξον Ὁμηρείους τἠλύτται, τί κολούσει κ.
κορυφαῖος. Π. 953. ἐπειτ' ἐκεῖ κ. ἑστηκὼς θέρον.
κορυφαῖς. Ν. 270. εἶτ' ἐπ' Ὀλύμπου κ. ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Ο. 740. νάπαισι καὶ κ. ἐν ὀρείαις,
κορυφάς. Ν. 279. ὑψηλῶν ὀρέων κ. ἐπὶ
κόρω. Γρ. 471, 1. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κ.,
κορῶν. Λ. 593. περὶ τῶν δὲ κ. ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνώμαι.
κορῶναι. Ι. 1051. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικράζουσι κ.
Ο. 967. Ἀλλ' ὅταν αἰσθάνωσι λύκοι τοιαῖ τε κ.
κορώνεών. Ει. 628. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι καὶ κ. γέ μου
κορώνη. Ο. 23. ἡ δ' ἡ κ. τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
Ο. 49. οὗτος. ΕΥ. τί οὖν; ΠΕ. ἡ κ. μοι πάλαι
609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα κ.;
κορώνῃ. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κ. πειθόμενον τῶν ὄβλιων
κορώνην. Ο. 39. σὺ δὲ τὴν κ. οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Γρ. 727. Δαυλίαν κ.,
κόσκινον. Γρ. 28. καὶ κ. ἠηήσασθαι.
Γρ. 404. "ὥσπερ κ. αἰρόπινον τέτρηται."
κοσκίνου. Ν. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κ. οὐρεῖν.
κοσκυλματίους. Ι. 49. κ. ἄκρισι, τοιαυτὶ λέγων·
κοσμεῖν. Π. 940. Πλούτων δὲ κ. ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
κοσμήσαι. Π. 550. οὐθ' ἱματίων βάπτων δαπάνας κ. ποικιλομόρφων.
κοσμήσας. Β. 1005. καὶ κ. τραγικὰν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Β. 1027. νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κ. ἔργον ἄριστον.
κόσμιόν. Π. 565. πάνυ γοῦν κλέπτειν κ. ἐστὶν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
κοσμιότης. Π. 564. ὅτι κ. οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
κοσμίους. Π. 89. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κ.
κοσμίως. Θ. 573. σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κ. πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
Θ. 853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κ.
Π. 671. σιγᾶν, ἅπαντες κ. κατεκείμεθα.
709. σκοπὼν περιῄει πάντα κ. πάνυ.
978. ἅπαντ' ἐποίει κ. μοι καὶ καλῶς·
κόσμον. Γρ. 128, 4. τερον δέμας οὐδένα κ.·
κόσμος. Ν. 914. νῦν δέ γε κ. τοὺτ' ἐστὶν ἐμοί.
κοσμουμένας. Ἐκ. 721. καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κ.
κόσμῳ. Ο. 1351. διάθες τάδε κ.·
Γρ. 60. ναῦς δ' ἂν εἰς πτίλων ῥοιδιζῇ σώφρονι κ.
κοτίνοις. Ο. 621. καὶ τοῖς κ. στάντες ἐχοντες
κοτινοτράγα. Ο. 240. τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κ., τά τε κωμαροφάγα,
κοτινῷ. Π. 586. κ. στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Π. 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κ. στεφάνῳ στεφανώσας
943. ὥσπερ κ. προσπατταλεύσω τουτῳί.
κοτταβίζειν. Ει. 343. ἐστιάσθαι, κ.,
κοττάβων. Ν. 1073. παῖδων, γυναικῶν, κ., ὕφων, πότων, κατχασμῶν.
Ει. 1244. γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κ.
κοτύλαις. Π. 436. ἡ ταῖς κ. ἀεὶ με διαλυμαίνεται;
Γρ. 128, 3. κεραμευομένοις κ. μεγάλαις [ἔγχεον ἐς] σφέ-
κοτύλας. Π. 737. καὶ πρὶν σε κ. ἐκπιεῖν οἶνου δέκα
κοτυληδὼν. Σ. 1495. στρέφεται χαλαρὰ κ.
κοτύλης. Γρ. 79, 2. κ. δεούσας οἴκαδ' ἀπολογίζεται.
κοτυλίζετε. Γρ. 555. κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κ. τοῖσι πέσηναιν.
κοτυλίσκιον. Α. 459. κ. τὸ χείλος ἀποκεκρουμένον.
κοτυλίσκους. Γρ. 509. "μηδὲ στέψω κ."
κότυλον. Γρ. 53. β. πόθεν οὖν ᾠήσουσ' ἄν; α. τὸν κ. τοῦτον φέρε.
κοτυλῶν. Θ. 348. ἡ τῶν κ. τὸ νύμφαμα διαλυμαίνεται.
κότῳ. Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κ.
κού. Α. 468. τουτὶ λαβὼν ἄπειμ κ. πρόσειμ' ἔτι· κ.τλ.
κοῦ'. Ο. 531. κ. οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
κοῦδέ. Β. 695. κ. ταὺτ' ἐγωγ' ἐχομ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
κοὐδείς. Σ. 358. κ. μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
Β. 68. κ. γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
κοὐδεμί'. Θ. 472. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν, κ. ἐκφορὰ λίγνου.
κοὐδέν. Α. 561. δίκαια πάντα κ. αὐτῶν ψεύδεται.
Σ. 637. κ. παρῆλθεν, ὥστ' ἐγὼ'
741. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κ. γρῦζει,
1381. κ. δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἀκουσὼν νυν ἐμοῦ.
Ει. 949. καὶ πῦρ γε τουτὶ, κ. ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς
Π. 274. ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κ. ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
κοὐδέποθ'. { Α. 223. / 224. } κ. ἐδόκουν τἀνδρὶ τῷμῷ πείσομαι
κοὐδέποτ'. Σ. 969. καὶ τᾶς ἀκάνθας, ἐν ταὐτῷ μένει.
κοὐδέπω. Ι. 168. ἐγώ; ΔΙΙ. σὺ μέντοι· κ. γε πάνθ' ὁρᾷς.
Ο. 1227. ἀκολουστανέτετε, κ. γράψασθ' ὅτι
κούκ. Α. 116. κ. ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν. κ.τ.λ.
κούκετ'. Ει. 349. κ. ἀν μ' εὕροις δικαστὴν δημιὰν οὐδὲ δύσκολον,
Β. 1076. νῦν δ' ἀντικέγειν κ. ἐλαύνειν.
κούκέτι. Ει. 173. οἰμ' ὡς δέδοικα κ. σκώπτων λέγω.
Λ. 792. κ. κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
κούπω. Α. 505. κ. ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κ. πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
Φ. 709. κ. μέντοι γε πέπαυμαι.
κούραι. Φ. 102. λαμπάδα κ. ξὺν ἐλευθέρᾳ
κούρε. Ο. 977. κἂν μὲν, θίσπιε κ., ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
κουρείοις. Ο. 1441. τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κ. ταδί·

κουρείοισι. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κ. τῶν καθημένων,
κούρην. Θ. 1138. παρθένον, ἄζυγα κ.,
κουρίδιον. ΕΙ. 844. στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κ. λέχος.
Κουροτρόφῳ. Θ. 297. Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κ.
κοὔτε. Εκ. 442. καὶ χρηματοποιόν· κ. τἀπόρρητ' ἔφη
κοῦφα. Λ. 1304. ὡΐα κ. πάλλων,
Θ. 954. κ. ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
κούφαις. Ο. 1372. Ἀμπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κ.·
κουφιῶ. Ο. 1760. λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴρων δὲ κ. σ' ἐγώ.
κούφοις. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κ. πτεροῖς
κοῦφον. Θ. 659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κ. ἐξορμᾶν πόδα,
κοῦφόν. Β. 1396. πειθὼ δὲ κ. ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
κουφοτάταις. Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κ. πτερύγων ἀκμαῖς·
κοὐχ. Ι. 997. ἰδοὺ, θέασαι, κ. ἅπαντας ἐκφέρω. κ.τ.λ.
κοὐχί. Ν. 344. κ. γυναιξὶν, μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν. κ.τ.λ.
κοφίνους. Ο. 1310. καὶ τοὺς κ. ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν·
Fr. 129. κ. δὲ λίθων ἐκέλευες
κοχώνα. Ι. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κ. τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
Ι. 484. ἐς τὰ κ. τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
κοχώνας. Fr. 406. "ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κ."
κόψας. Ν. 133. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κ. τὴν θύραν;
Ν. 1144. τάχα δ' εἴσομαι κ. τὸ φροντιστήριον·
κοψίκοισιν. Ο. 1081. τοῖς τε κ. ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ
κοψίχῳ. Ο. 806. σὺ δὲ κ. γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
κοψίχων. Α. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κ.
Ο. 306. ἰοὺ ἰοὺ τῶν κ.·
κόψον. Ο. 56. σὺ δ' οὖν λίθῳ κ. λαβών. ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
κόψω. Α. 403. οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κ. τὴν θύραν.
Β. 460. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κ.; τίνα;
'κπειρωμένους. Λ. 1113. ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κ.
'κποδών. Λ. 909. ἰδοὺ, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κ.·
κραγόν. Ι. 487. ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κ. κεκράξεται.
κραδαινέτω. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κ.·
κραδαίνων. Α. 965. πάλλει, κ. τρεῖς κατασκίους λόφους.
κράδας. ΕΙ. 627. οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κ. κατήσθιον.
κραδῶν. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κ. ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
κράζων. Ι. 287. κατακεκράξομαί σε κ.
κραιπάλης. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κ.
Σ. 1255. κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κ.
κραιπαλόκωμος. Β. 217. ἡνίχ' ὁ κ.
κραιπαλῶντα. Β. 298. πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κ.,
κραμβοτάτου. Ι. 539. ἀπὸ κ. στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
Κραναά. Α. 75. ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κ. πόλις,
Κραναάν. Λ. 481. Κ. κατέλαβον,
κραναάς. Fr. 473, 3. καὶ τὰς κ. ἀκαλήφας.
Κραναῶν. Ο. 123. ἔπειτα μείζω τῶν Κ. ζητεῖς πόλιν;
κράνεσιν. ΕΙ. 1257. ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κ. ὅ τι τις χρήσεται;
κρανίον. Fr. 334. οὐ κ. λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι·
κρανοποί'. ΕΙ. 1255. οἴμ', ὦ κ., ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
κρανοποιῶν. Β. 1018. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κ. αὖ μ' ἐπιτρίψει.
κράνος. Β. 1038. τὸ κ. πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
κράνους. Α. 584. κεῖται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κ. μοι τὸ πτερόν.
ΕΙ. 1128. κ. ἀπηλλαγμένος
κράσπεδα. Σ. 475. καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν κ.
κρᾶστις. Fr. 632. κ.:
κρατεῖ. ΕΙ. 680. ὅστις κ. νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
κρατεῖν. Ι. 134. κ., ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
Ο. 419. κ. ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
Π. 7. κ. ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
κράτη. { Β. 1126. / 1138. } Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κ.,
κρατῇ. Β. 792. ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κ.,
κρατήρ. Α. 937. κ. κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
κρατῆρα. Εκ. 841. κ. συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
κρατῆρας. Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κ. καταθήσω
κρατῆρες. Fr. 437. κ.
Κράτης. Ι. 537. οἵας δὲ Κ. ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς.
Fr. Μ. Βαβ. 36. Κ.
κρατῆσαι. Σ. 536. τὸς σ' ἐθέλει κ.
κρατήσας. Ο. 1752. διὰ σὲ τὰ πάντα κ.,
κρατήσειν. Ι. 210. ἤδη κ., αἴ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
κρατήσεις. Ν. 1346. τὸν ἄνδρα κ.,
κρατήσῃ. Σ. 539. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κ.;
Κράτητι. Fr. 313, 2. ἡνίκα Κ. τε τάριχος ἐλεφάντινον
κρατί. Β. 329. περὶ κ. σῷ βρύοντα
Κρατῖνον. Α. 1173. τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρτὼν βάλοι Κ.
Κρατῖνος. Α. 849. Κ. ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ΕΙ. 700. τί δαί; Κ. ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν,
Κρατίνου. Ι. 400. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κ. κώδιον,
Ι. 526. εἶτα Κ. μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
Β. 357. μηδὲ Κ. τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
κράτιστ.' Ι. 73. κ. ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὦγαθέ.
κράτιστα. Ι. 30. κ. τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
Λ. 1013. πωτάομαι· κ. γὰρ παντᾷ λέγεις.
κράτισται. Β. 1115. αἱ φύσεις τ' ἄλλως κ.,
κρατίσταν. Λ. 1320. καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κ. χαλκίοικον ὕμνη
κράτιστε. Π. 230. σὺ δ', ὦ κ. Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
κρατίστην. Fr. 332. τὴν κ. δαίμον', ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.
κράτιστον. Ι. 80. κ. οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
Σ. 367. διατραγεῖν τοίνυν κ. ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Π. 579. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κ.·
κράτιστόν. Π. 412. κ. ἐστι. ΒΛ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
Fr. 477, 2. κ. ἐστιν ἐς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
κράτιστος. Β. 770. ὡς ὢν κ. τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς;
κράτιστός. Σ. 635. καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κ. εἰμι.
κράτος. Σ. 1232. ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κ.,
Θ. 871. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κ.,
1141. καὶ κ. φανερὸν μόνη,
Β. 1276. κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κ. αἴσιον ἀνδρῶν.
1285. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κ., Ἑλλάδος ἥβας,
κρατούμενα. Ο. 755. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κ.,
κρατοῦσι. Β. 710. ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κ. κυκησιτέφρου
Π. 184. κ. γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε
κρατοῦσιν. Α. 648. ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κ.·
κρατῶ. Σ. 1354. νῦν δ' οὐ κ. 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
Σ. 1515. ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κ.
κρέ'. Λ. 1062. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κ. ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
Θ. 558. ὥς τ' αὖ τὰ κ. ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι,
Fr. 90. ταυτὶ τὰ κ. αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.
κρέα. Α. 1049. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κ.
Α. 1054. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κ. καὶ μή μοι δίδου,
Ν. 339. κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κ. τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
Σ. 363. ὥσπερ με γαλῆν κ. κλέψασαν
ΕΙ. 192. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κ. ταυτί σοι φέρων.
717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κ.
1280. ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καὶ τὰ τοιαυτί·
1282. ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καὐχένας ἵππων
Ο. 1583. τὰ δὲ κ. τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὄρνιθές τινες
1690. ὀπτῶ τὰ κ. ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
1691. ὀπτᾷς τὰ κ.; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
Β. 509. περιοψομἄπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κ.
553. καὶ κ. γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
κρεάγρᾳ. Ι. 772. καὶ τῇ κ. τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
κρεάγραν. Σ. 1155. παράθου γε μέντοι καὶ κ. ΒΔ. τιὴ τί δή;
κρεάγρας. Εκ. 1002. τί δῆτα κ. τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
κρεάδι'. Fr. 507. ἐν ᾗ τὰ κ. ἧψες ἐζωμευμένα.
κρεάδιον. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ κ.
κρέας. Α. 1107. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κ.
Ι. 282. νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κ.
421. ὦ δεξιώτατον κ., σοφῶς γε προὐνοήσω·
428. ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κ. ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
457. ὦ γεννικώτατον κ. ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
484. ἐς τὰ κοχώνα τὸ κ., ὡς αὐτὸς λέγεις.
1178. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κ.
Π. 320. λαβών τιν' ἄρτον καὶ κ.
1137. δοίης καταφαγεῖν καὶ κ. νεανικὸν
Fr. 180. καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κ. μέγα.
379. ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κ.
κρεῖττον. Ν. 1215. οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κ. ἦν εὐθὺς τότε
Σ. 209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νὴ Δί' ἦ μοι κ. ἦν
477. νὴ Δί' ἦ μοι κ. ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
1068. γῆρας εἶναι κ. ἢ πολ-
ΕΙ. 1220. κ. γὰρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Β. 947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κ. γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
Εκ. 145. νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κ. ἦν·
671. ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κ. ἐκείνου κομιεῖται.
1096. ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κ. ἢ δυοῖν κακοῖν.
Π. 611. κ. γάρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν,

κρεῖττόν. N. 1406. ἵππευε τοίνυν τὴ Δί', ὡς ἐμοιγε κ. ἐστιν Fr. 345. θλαστὰς γὰρ εἶναι κ. ἴστιν ἀλμάδος.

κρείττον'. { N. 113. / 883. } τὸν κ., ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα, N. 1337. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τὸν κ., ἢ τὸν ἥττονα;

κρεῖττονα. N. 884. ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κ.'

κρειττόνων. O. 1228. ἀκροατεῖον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κ.

κρείττους. O. 610. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κ. οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

Ev. 801. μαχούμεθ' αὐτοῖς. AN. B. ἦν δὲ κ. ὦσι, τί;

κρείττω. N. 894. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κ.

N. 990. πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θορῦμν ἐμὲ τὸν κ. λόγον αἱροῦ

O. 1103. ὥστε κ. δῦρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.

Fr. 445 a. 3. ὅσῳ τὰ κάτω κ. 'στιν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει.

κρείττων. S. 232. νυνὶ δὲ κ. ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.

Σ. 1471. οὐ κ. ἦν, βουλόμενος

B. 831. κ. γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

κρεκάδι'. S. 1215. ὀρφῆν θύασαι, κ. αὐλῆς θαύμασον·

κρίκες. O. 1138. τούτουσ δ' ἐτάιραν αἱ κ. τοῖς μύγγεσιν.

κρέκοντες. O. 772. πτεροῖς κ. ἴακχον Ἀπόλλω,

κρίκουσ'. O. 682. ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κ.

κρεμάβρας. N. 218. φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐτοῖ τῆς κ. ἀνήρ;

κρεμαθρῶν. N. 869. καὶ τὼν κ. οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

κρέμαι'. N. 872. ἴδοὺ κ., ὡς ἡλίοιο ἐφθέγξατο

κρεμαιό. N. 870. αὐτὸς τρίβων εἶης ἄν, εἰ κ. γε.

κρέμαισθέ. Σ. 298. μὰ Δί', εἰ κ. γ' ὑμεῖς.

κρέμαιτο. A. 946. κάτω κάρα κ.

κρεμαμένη. Σ. 1414. Ἱροῖ κ. πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου,

κρεμαμένην. Θ. 1110. ὦ παρθέν', οἰκτίρω σε κ. ὀρῶν.

κρεμάσαι. A. 58. σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κ. τὰς ἀσπίδας.

κρεμάσαντι. O. 711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κ. καθεύδειν,

B. 122. κ. σαυτόν. Δι. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

κρεμάσας. N. 229. εἰ μὴ κ. τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

B. 619. δῆσαι κ., ὑστριχὶδι μαστιγῶν, δέρων,

κρεμάσατον. O. 436. ταύτην λαβόντε κ. τύχλγαθῇ

κρέμαται. O. 1357. κ. μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμὰν ἡ τέχνη.

κρεμήσετ'. Σ. 808. παρὰ σοὶ κ. ἐγχὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

κρεμήσεται. A. 270. ἢ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεβάλῳ κ.

κρεμάμεν. Π. 312. τὸν Λαρτίου μμούμενοι τῶν ὄρχεων κ.,

κρεοστάθμης. Fr. 633. κ.

κρεῶν. A. 1051. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κ. χάριν,

A. 1110. κάμοὶ λελεκίνων τῶν λαγῴων δός κ.

I. 420. οἱ δ' ἐβλεπον, κἀγὼ γ' τοσούτῳ τῶν κ. ἐκλεπτον.

El. 378. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. TP. ναί, πρὸς τῶν κ.

B. 191. εἰ μὴ νεαυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κ.

338. ὡς ἠδὺ μοι προσέπνευσε χοιρείων κ.

B. 894. πολὺ γρῆμα τεμαχῶν καὶ κ. ὑπτημένων.

κρηνμόν. Π. 69. ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κ. τιν' αὐτὸν καταλιπὼν

κρημνοποιόν. N. 1367. ὑψόρυφ πλίον, ἀξύστατον, στόμφακα, κ.;

κρημνούς. I. 628. κ. ἐρεῖσθαι καὶ ξυναμῶτας λέγων

κρήνας. B. 113. πορνεῖ, ἀναπαλλᾶς, ἐκτροπᾶς, κ., ὁδοὺς,

κρήνης. A. 328. μόγις ἀπὸ κ. ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου χυτρείου,

κρηνῶν. B. 211. λιμναῖα κ. τέκνα,

κρῆς. A. 795. καὶ γίγνεταί γ' ἀνὴρ τὰν ὑπὸ τὰν χοίρων τὸ κ.

κρησ'ραν. Ev. 991. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κ. αἰτούμεθα.

Κρῆτες. B. 1356. ἀλλ', ὦ κ., Ἴδαι τέκνα.

Κρητικάς. B. 849. ὦ κ. μὴν συλλέγων μοφοδίας,

Κρητικόν. Θ. 730. ὕφαπτε καὶ κάταυδε· σὺ δὲ τὸ κ.

Κρητικῶς. Ev. 1165. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κ. οὖν τὸ πόδε

κριβανίτας. A. 87. βοῦς κ.; τῶν ἀλαζονευμάτων.

A. 1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κ. ἔκφρεκε.

Fr. 178. α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κ. ὦ τέκνον.

κρίβανόν. Σ. 1153. εἴπερ γ' ἀνάγκη, κ. μ' ἀμπίσχετε.

κριβάνου. A. 86. ἐκ κ. βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πάποτε

κριβάνων. Fr. 199, 2. λιπὼν, ὃν' ἐστὶ κ. ἐδάλλα.

κριβανωτῶν. Π. 765. εὐαγγέλιά σε κ. ὀρμαθῇ,

κριηδόν. A. 309. ἄβαντες εἶτ' ἐν τῇν θύραν κ. ἐμπέσομεν;

κριθάς. I. 1101. κ. πορῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

El. 449. ληφθεῖς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθοῖ κ. μόνας.

1322. κ. τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς

O. 506. τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κ. ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

622. κ., πυροὺς, εὐξέμοιθ' αὐτοῖς

κριθῆν. El. 965. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κ. ἔχει.

κριθήσεται. Θ. 76. ποῖν τι; ΕΥ. τῇδε θῇμέρᾳ κ.

κριοτράγων. O. 231. νέμεσθε, φῦλα μυρία κ.

κριῶν. I. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κ. ἀκούων πολλάκις

Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξεν.ἀσ φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κ.

κριῶν. El. 962. καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κ. OI. ἰδού.

κρμνώδη. N. 965. τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κ. καταψίφοι.

κρῖναι. N. 1130. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ζῶν μᾶλλον ἢ κ. κακῶς.

Σ. 590. ἐτι δ' ἢ βουλὴ χὼ δῆμος ὅταν κ. μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,

B. 873. ἀγῶνα κ. τόνδε μουσικώτατα·

κρίνας. N. 938. ἀντιλεγόντων κ. φοιτᾷ.

κρίνει. A. 1117. οἷμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κ. πολύ.

κρινεῖ. B. 805. κ. δὲ δὴ τίς ταῦτα; Δι. τοῦν' ἦν δύσκολον·

κρίνειν. I. 1210. δέξαιμ' ἂν κ. τοὺς θεαταῖσιν σοφώς;

Ec. 1155. τοὺς σοφοὺς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κ. ἐμέ.

1156. τοὺς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κ. ἐμέ.

1157. σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κ. ἐμέ·

1160. μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κ. τοὺς χοροὺς ὀρθῶς δεῖ,

κρίνεις. Π. 48. τῷ τοῦτο κ.; ΚΑ. δῆλον ὅτιὴ καὶ τυφλῷ

κρινεῖς. I. 1213. καὶ τὴν Παφλαγόνος κἀμέλει κ. καλῶς.

κρίνεσι. N. 911. κ. στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.

κρίνῃς. B. 1416. ὀπότερον ἂν κ., ἵν' ἤδης μὴ μάτην.

κρίνητε. O. 1114. ἢν δὲ μὴ κ., χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν

κρίνοις. B. 1467. κ. ἄν. Δι. αὖτη σφῷν κρίσις γενήσεται.

κρινόμενος. I. 1258. ἐν τάγορᾷ γὰρ κ. ἐβοσκόμην.

κρίνον. Fr. 398. καὶ κ. αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεῖμας.

κρίνω. I. 873. κ. σ' ὅσων ἐγὼδα περὶ τὸν δῆμον ἀνδρ' ἄριστον

N. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κ.

B. 1415. ἐὰν δὲ κ.; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,

1519. σοφίᾳ κ. δεύτερον εἶναι.

κρινῶ. B. 1411. ἄνδρες σοφοί, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κ.

κρίνωσιν. O. 1102. δο' ἀγαθ', ἢν κ. ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖ δώσομεν,

Κρῖσον. N. 1356. ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κ., ὡς ἐπέχῃ.

κριόν. O. 568. κἂν Δὶὶ θύῃ βασιλεῖ κ., βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,

O. 971. πρῶτον Πανδώρα θύσαι λευκότριχα κ.·

Π. 820. ὃν καὶ τράγον καὶ κ. ἐστεφαναμένοσ,

κριός. N. 661. κ., τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.

κρίσιν. B. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβίσα κ. ποιεῖν

B. 785. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κ.

κρίσις. B. 1467. κρίνοις ἂν. Δι. αὕτη σφῷν κ. γενήσεται.

κριταί. O. 445. ὁμνύω ἐπὶ τούτοισι πᾶσι νικᾶν τοὺς κ.

O. 1101. τοὺς κ. εἰπεῖν τὴ βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι.

κριταῖσι. Ec. 1154. σμικρὰν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κ. βούλομαι·

κριτάς. A. 1224. ὦς τοὺς κ. μ' ἐκφέρετε· τοῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;

N. 1115. τοὺς κ. ἃ κερδανοῦσιν, ἢν τι τύνδε τὼν χορῶν

κριτῇ. O. 447. εἰ δὲ παραβαίνῃ, ἐνὶ κ. νικᾶν μόνον.

κριτῆς. O. 1105. πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κ. ἐφίεται,

Κρίτυλλά. Θ. 898. εἰ μὴ Κ. γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·

Κρίτυλλαν. A. 323. τε καὶ Κ. περιφοιτῶν

κριτῶν. Ev. 1142. καὶ τὴν κ. εἰ μὴ τις ἐτέρωσε βλέπει,

Κρῳσθεν. O. 645. Ἐθελπίδης Κ. Επ. ἀλλὰ χαίρετον

κρόκῃ. Θ. 738. καὶὐν δὲ καὶ τοῖς σκεναρίοις καὶ τῇ κ.

κρόκης. Σ. 1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κ. χῦλιξ·

Λ. 596. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κ. φορουμένης,

κροκόεντ'. Θ. 1044. ὦσ' ἐμὲ κ. ἐνέδυσεν·

κρόκου. N. 51. ἡ δ' αὖ μύρου, κ., καταγλωττισμάτων,

κροκύδα. Fr. 508. ἀνῄσεις κ. μαστιγουμένην.

κροκοῦσας. Fr. 360. εἰ τίς σε κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κ. ἀφαιρῶν.

κροκώθ'. Θ. 945. ἰατταταιάξ· ὦ κ. οἷ' εἴργασα·

κροκῶν'. Θ. 1220. κ. ἐκοστο τῇ γέροντο; ΧΟ. φήμ' ἐγώ.

κροκωτά. Λ. 44. κ. φοροῦσαι καὶ ἐκκαλλωπισμένα

κροκωτίδια. A. 47. τὰ κ. καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες

κροκωτίδιον. Ev. 532. τὸ κ. ἀμπισχόμενοι, οὐδνύεται.

κροκωτοῖς. Θ. 941. ἵνα μὴ 'γ' κ. καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ

κροκωτόν. A. 51. κ. ἄρα νὴ τὼν θεὼ 'γὼ βάδομαι.

Λ. 645. κἀτ' ἔχουσα τὸν κ. ἀρκτοσ ἢ Βραυρωνίοις.

Θ. 253. δ τι; τὸν κ. πρῶτον ἐνδύου λαβών.

Ec. 879. ἑστῆκα καὶ κ. ἠμφιεσμένη,

κροκωτοφοροῦσα. { Λ. 219. / 220. } κ. καὶ κεκαλλωπισμένη,

κροκωτῷ. Θ. 138. λαλεῖ κ.; τί δὲ λίρα κεκρυφάλῳ;

B. 46. ὀρῶν λεοντῆν ἐπὶ κ. κειμένην,

κρομμύα. A. 1099. ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κ.

I. 600. πράμνεοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κ.·

Π. 167. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δὲ γὲ πωλεῖ κ.,

κρομμύοις. A. 1100. ἐμοὶ δὲ τεμάχη' κ. γὰρ ἄχθομαι.

κρόμμυόν. A. 798. κ. τάρ' οὐκ ἔδει.

κρομμυοξυρεγμίας. El. 529. τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κ.,

κρομμύου. Ec. 808. * καὶ δύο κ.

κρομμύων. A. 550. σκορόδων, ἐλαῶν, κ. ἐν δικτύοις,

El. 1129. τυροῦ τε καὶ κ.

B. 654. τί δῆτα κλάεις; Δι. κ. ὀσφραίνομαι.

Κρονίδη. Σ. 652. ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κ. Φ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

Κρονικαῖς. Π. 531. ἀλλ' ὦ Κ. λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς ὀφέναι ἄμφω,

κρόνιππος. Ν. 1070. γυιῷ δὲ σιναμαιρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ κ.

Κρονίων. Ν. 398. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κ. ὀζῶν καὶ βεκκεσέλληνε,

Κρόνον. Α. 586. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κ., σὲ Ποσειδῶ,

Κρόνος. Ν. 929. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κ. ὧν.

Κρόνου. Ι. 561. ὦ Γεραίστιε παῖ Κ.,

Ο. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κ. καὶ Τιτάνων ἐγένισθε

κρόνους. Σ. 1480. καὶ τοὺς τραγῳδοὺς ὄρειαν ἀποδείξειν κ.

κρόταλον. Ν. 260. λέγειν γενήσει τρίμμα, κ., παιπάλη.

Ν. 448. κύρβεις, κ. κάκαβοι, τρίμμ.

κρόταφόν. Β. 854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κ. σου ῥήματι

κρότον. Α. 1318. ᾗ τις ἔλαφρος· κ. δ' ἀμᾶ ποίῃ χοραφελήταν·

Β. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κ. χειρῶν πολύν.

κροτοῦσα. Β. 1306. αὐτὴ κ.; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,

κρούματά. Θ. 120. Λατὼ τε, κ. τ' Ἀσιάδος

κρουμάτων. Ἐκ. 257. ἀτ' οὐν ἄπειρος οὖσα πολλῶν κ.

κρουνόν. Β. 105. καὶ κοσμήσας τραγικὸν ἦβρον, θαρῥῶν τὸν κ. ἀφύκ.

κρουνοχυτρολήραιος. Ι. 59. ἄθλιος, οὔτος; κ. εἶ.

κρούσης. Ἐκ. 990. ὅταν γε κ. τὴν ἐμὴν πρώτον θύραν.

κρουσιδημῶν. Ι. 859. ὅσον με παρεκύπτου χρόνον τοιαῦτα κ.

κρούσιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κ. καὶ κατάληψιν.

κρουστέον. Ἐκ. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κ.

κρουστικός. Ι. 1379. καὶ γραμοτυπικὸς καὶ σαφῆς καὶ κ.,

κρούσω. Α. 823. ἀλλὰ κ. τῷ σκέλει;

κρούων. Ἐκ. 317. ἐπείχε κ. ὁ κοπρεώς, λαμβάνω

κρύβδην. Σ. 1018. τὰ μὲν οὖν φαινερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κ. ἐτέρωσι ποιγταῖς,

κρυερά. Α. 1191. στυγερὰ τάδε κ. πάθεα.

Ο. 955. τὰ κ. τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.

κρυεράν. Ο. 951. τρομερὰν, κ.·

κρυπτά. Θ. 422. αὐτοὶ φοροῦσι κ., κακοηθέστατα,

κρύπτειν. Θ. 74. οὐ χρὴν σε κ., ὅντα κηδεστὴν ἐμόν.

Π. 77. λέγειν ἃ κ. ἢ παρεσκευασμένος.

κρυπτός. Θ. 600. λέληθεν ἡμᾶς κ. ἐγκαθήμενος.

κρυφθεῖς. Σ. 351. εἶτ' ἐκδύσαι βάκεσιν κ., ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;

κρύψαιμι. Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἀν κ. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ἄνδρες, ἥκει

κρύψῃς. Α. 714. μή νύν με κ. τὴ τι πεπίνθαμεν κακῶν.

κρύψω. Π. 26. ἀλλ' οὐ σε κ.· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν

Κρωβύλου. Σ. 1267. ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κ.,

κρῶζει. Ο. 2. διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κ. πάλιν.

Ο. 24. οὐ ταῦτά κ. μὰ Δία νὺν τε καὶ τότε.

κρώζεις. Π. 369. οὐ μὴν οἶδ' ὁ κ.· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος

κρώζουσ'. Ο. 710. σπείρει μὲν, ὅταν γέρανοι κ. ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,

κρώξαις. Λ. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κ.· σὺ δέ μοι λέγε.

ΛΥ. τοῦτο ποιήσω.

κτείνω. Ο. 1067. κ. δ' οἱ κήπους εὐώδεις

κτείνων. Ο. 1063. κ. παμφύλων γένναν

κτενίσησθε. Γρ. 501. λούσησθε καὶ κ. πρὸς τὸν ἥλιον.

κτενῶ. Γρ. 533. ἄκων κ. σε τέκνων·

Κτησίας. Α. 839. κἀν εἴσιῃ τις Κ.,

κτήσιν. Ο. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κ. καὶ πρὸς γάμων ἀνδρός·

Κτησιφῶντος. Α. 1002. πρώτιστος, ἀσκὼν Κ. λήψεται.

κτήσομαι. Α. 153. μᾶτε ξυρίδιον. ΚΑ. κ. περιβαρίδας

κτησώμεθα. Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κ.

κτίστορ. Ο. 926. σὺ δὲ πάτερ κ. Αἴτναι,

κτραφείς. Β. 1191. ἵνα μὴ 'κ. γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.

κτυπεῖ. Α. 1072. τὶς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κ.

κτυπεῖται. Θ. 995. ἀμφὶ δὲ σοὶ κ.

κτύπος. Ι. 552. χαλκοκρότων ἵππων κ.

Ο. 1156. ἀπεσκλέησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κ.

Λ. 1307. καὶ ποδῶν κ.

κτυποῦσα. Ἐκ. 545. μιμομένην σε καὶ κ. τὸν ποδοῖν

κτῶμαι. Ο. 598. γαῦλον κ. καὶ ναυκλῆρῳ, κοὐκ ἀν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

Ο. 602. πολλῷ γαῦλον, κ. σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

κυάδοις. Ἐι. 542. ἀπαμπασαι καὶ κ. προσκείμενα.

κυαθον. Α. 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κ. εἰρήνης ἕνα.

Δ. 444. ταῦτ' προσοίσεις, κ. αἰτήσεις ταχα.

κυαμίζουσιν. Γρ. 500, 1. ἀλλαι δὲ κ. αὐτῶν * *

κυαμοτρῳξ. Ι. 41. ἀγροικος, ὀργὴν, κ., ἀκράχολος,

κυάμους. Λ. 537. κ. τρώγων·

Λ. 691. νὺν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ κ. μέλανας.

Γρ. 325. λήμνος κ. τρίφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.

κυάμῳ. Ο. 1022. ἐπάσαιμος ἤκω δεῖρο τῷ κ. λαχὼν

κυαναυγέα. Ο. 1389. ἀέρα τινα καὶ σκότια καὶ κ.

κυανέμβολοι. Ι. 554. καὶ κ. θοαὶ

κυανεμβόλοις. Β. 1318. φὶς πράγματι κ.

κυανοβενθῆ. Γρ. 209, 3. ταχὺ προσφέρων παῖς ὀνίχειόν τε σῴδῶρα κ.

κύβδ'. Ἐι. 897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κ. ἑστάναι,

Θ. 459. παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κ. ἐχομένη τῆς δάφνης.

κύβδα. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραξ κ.

Κυβέλη. Ο. 877. δέσποινα Κ., στρυσέ, μήτηρ Κλεοκρίτου.

κυβερνᾶν. Ι. 544. κἀστα κ. αὐτὸν ἑαυτῷ, τοῦτον οὐν οὐνεκα πάντων,

κυβερνήτην. Θ. 537. ἢ τριήραρχον πυνηρὸν, ἢ κ. κ.,

κυβεύσουσ'. Ἐκ. 672. οὐδὲ κ. ἀρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

κύβοισι. Π. 243. πόρνοισι καὶ κ. παραβεβλημένοις

κύβος. Γρ. 545. φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι πᾶτ' ἀνέρμμαι κ.

κύβω. Β. 1400. βίβλῃς' Ἀχιλλεὺς δύο κ. καὶ τέτταρα.

Κυδαθηναιεύς. Σ. 595. κἀων Κ. Λάβρᾳ' Ἀξιανία,

κυδιστ'. Β. 1270. κ. Ἀχιλλοῦ Ἀτρέως τοιούσδε μάνδανε μουσᾶ·

κυδοιδοπᾶν. Ν. 616. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κ.;

Κυδοιμέ. Ἐι. 255. παῖ παῖ Κ.

Κυδοιμόν. Α. 573. ποῖ χρὴ βοηθεῖν· ποῖ κ. ἐμβαλεῖν;

κύδος. Ι. 200. κοιλοσπάλησιν δὲ θεὸς μέγα κ. ὀπάζει;

κυδώνια. Α. 1199. τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κ.

Κυδώνια. Γρ. 634. Κ. μῆλα.

κυεῖν. Α. 752. κ. ἐράσκες; ΓΥ. Γ. καὶ νυῶ γε νὴ Δία.

Κυζικηνικόν. Ἐι. 1176. τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαιται βάμμα Κ.·

Κυθήρων. Α. 833. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κ. καὶ Πάφου

κυκα. Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κ.

Σ. 1515. ἄλμην κ. τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

κυκαᾶς. Θ. 852. τί αὖ σὺ κ., ἢ τί κοινόλλειε ἔχων;

κυκάτω. Ἐι. 320. ὡς κ. καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταραττέτω,

κυκεῶν'. Ἐι. 712. οὐκ, εἴ γε κ. ἐπιπίοις βλῆχωνίαν.

κύκηθρον. Ἐι. 654. καὶ κ. καὶ τάρακτρον,

κυκησιτέφρου. Β. 710. ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὀπόσοι κρατοῦσι κ.

κυκῶσιν. Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐπεσπηξὼν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κ.

κυκλεῖς. Ο. 1379. τὶ δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κ.;

κυκλιά. Ο. 918. τὰς ὑμετέρας κ. τε πολλὰ καὶ καλά,

κυκλιοδιδάσκαλον. Ο. 1403. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κ.,

κυκλίοισι. Β. 366. ἢ κατατλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κ. χοροῖσιν ὑπᾶδων,

κυκλίων. Ν. 333. κ. τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,

Γρ. 198, 10. Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κ. Κυησίας.

Κυκλοβέρον. Γρ. 539. ἄμμη δ' ἔγωγε τὸν Κ. κατίεναι.

Κυκλοβέρου. Γρ. 275. τοῦ Κ. τοῦ πατάμοῦ,

Ι. 137. ἀρπαξ, κεκράκτης, Κ. φωνὴν ἔχων.

κύκλον. Α. 1124. φίρε δεῦρο γοργγνατον ἀσπίδος κ.

Α. 1125. κάμοὶ πλακοῦντος τυρόνατον δὸς κ.

Ο. 1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀὶ ἀ κ. κυκλεῖς;

Β. 441. νὺν ἰρὼν ἀνὰ κ. θεᾶς, ἀνθοῤῥόον ἀν' ἄλσος

κύκλος. Ο. 1005. ὁ κ. γένηται σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ

κυκλοσοβεῖτε. Σ. 1523. ταχὺ πόδα κ.,

κυκλοτεροῦς. Ο. 1008. αὐτοῦ κ. ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ

κυκλου. Ἐι. 415. καὶ τοῦ κ. παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίαι.

Ο. 1715. ὀσμὴ δ' ἀνανύφαστος ἐς βάθος κ.

Θ. 954. κοῦφα ποσὶν, ἀγ' ἐὲ κ.,

κυκλοῦμενοι. Ἐι. 1318. τὰς κῶλα ἀ' ἀμπάλλετε κ.

κυκλοῦσαν. Θ. 958. πανταχῇ κ. ὄμμα χρυσῦ κατάστασιν.

κύκλῳ. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλῴδας ἅπαν ἐν κ.

Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κ.

Ν. 669. διαλφιτώσω σου κ. τὴν κάρδοπον.

Σ. 132. καταπετάσαντες ἐν κ. φυλάττομεν.

432. οἱ δὲ τεῦφαλμὸν κ. κυντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

924. ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κ.

1033. } ἑκατὸν δὲ κ. κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξόμενων ἐλιχ-
Ἐι. 756. } μώντο

Σ. 1529. στρόβει, παράβαινε κ. καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

Ο. 118. καὶ γὴν ἐπεπίεσν καὶ θάλατταν ἐν κ.,

551. κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κ. καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

1159. καὶ βεβαλάνεται καὶ φυλάττεται κ.,

1196. ἄθρει δὲ πᾶς κ. σκοπῶν * *,

1425. κ. περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

Α. 267. ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κ. θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,

Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴν ὡς τάχιστ' ἦδη κ.

κύκλῳ. Θ. 999. κ. δὲ περὶ σὲ κισσὸς
Β. 193. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κ.;
Εκ. 379. γέλων παρέσχεν, ἡν προσέρραινον κ.
1110. μολυβδοχοήσαντας κ. περὶ τὰ σφυρά,
Π. 679. περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κ.,
708. δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κ. τὰ νοσήματα
Fr. 209. 1. τὸ πρῶτμ' ἐορτή, περιέφερε δ' ἡμῖν κ. λεπαστὴν
Κύκλωπα. Pl. 290. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κ.
Π. 296. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κ.
κύκλωσαι. Ο. 340. περίβαλε περί τε κ.·
κύκνοι. Ο. 769. τοιάδε κ.
κύκνου. Σ. 1064. οἴγεται κ. τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
Κύκνους. Β. 963. Κ. ποῖαν καὶ Μέμνονας κἀδανοφαλαροπώλους.
κύκνῳ. Ο. 370 καὶ κ. Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῦ Ὀρτυ-
κύκνων. Β. 207. βατράχων κ. θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δὴ.
κυκῶμαι. Ει. 1169. τοῦ θεῖμου τρίβων κ.·
κυκώμενον. Α. 707. ἀνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοῦτον κ.,
κυκῶν. Α. 688. ἀνδρα Τιθωνὸν σπαράτταν καὶ τράττων καὶ κ.
Ι. 692. ὀφθὼ κολούπια καὶ τραττων καὶ κ.,
1286. καὶ μολύνων τὴν ὑπηγὴν, καὶ κ. τὰς ἐσχάρας.
κυκῶσιν. Ι. 866. ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βύρβορον κ.,
κύλικα. Α. 195. θεῖσαι μέλαινον κ. μεγάλην ὑπτίαν,
Α. 197. ὁμόσωμεν ἐς τὴν κ. μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Fr. 86, 2. τὴν κ. καταβέβληκεν. α, οἰμῶζουσά γε.
κύλικά. Α. 199. φερέτω κ. τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
κυλικεῖον. Fr. 159. ὥσπερ κ. τοὐθνίνον προπέπαται.
κύλικος. Α. 209. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κ., ὦ Λαμπιτοί.
Π. 1132. οἴμοι δέ κ. ἴσον ἴσῳ κεκραμένῳ.
κυλίνδεν'. Π. 1249. κ. εἴσω τῆσδε τὸν δυσδαίμονα.
κυλίνδεται. Σ. 492. ὥστε καὶ δὴ τοὐτουμ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κ.
Εκ. 208. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κ.
κυλινδόμεναι. Ν. 375. αὗται βροντῶσαι κ. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
κύλιξ. Α. 938. χοε, καὶ κ.
Α. 203. δέσποινα Πειθοῖ καὶ κ. φιλοτησία,
235. } εἰ δὲ παραβαίην, ὄβατος μπληῶ' ἡ κ.
236. }
841. καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κ.
κυλίχναις. Fr. 423. τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κ. τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον.
κυλίχνιόν. Ι. 906. ἐγὼ δὲ κ. γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
κυλλάστιν. Fr. 253. καὶ τὸν κ. φθέγγου καὶ τὸν Πετσίειν.
κυλλῇ. Ι. 1083. Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτιή φησ', ἔμβαλε κ.
Κυλλήνην. Ι. 1081. χρησμὸν Λητοΐδης, Κ., μὴ σε δολώσῃ.
Ι. 1082. ποῖαν Κ.; ΑΛ. τὴν τούτου χεὶρ' ἀποίησεν
1083. Κ. ὀρθῶς, ὅτιή φησ', ἔμβαλε κυλλῇ
1084. οὐκ ὀρθῶς φράζεις· τὴν Κ. γὰρ ὁ Φοῖβοτ
κυλλόν. Ο. 1379. τί δῆρο πόδα σοι κ. ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κύλλου. Fr. 268. τὸ δὲ πορνεῖον Κ. πῆρα.
κυλοιδιᾶν. Α. 472. τὴν χεῖρ' ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κ. ἀνάγκη.
κῦμ'. Ι. 433. κατὰ κ. ἐμαυτὸν φύειν, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
κῦμα. Θ. 44. κ. δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
κύμασι. Β. 1310. κ. στωμύλλετε,
κύματά. Ο. 778. κ. τ' ἔαβεσε νήνεμος αἴθρη,
κυμάτων. Β. 304. ἐκ κ. γὰρ αὐθὶς αὖ γαλὴν' δρῶ.
Β. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἐχοντες κ. ἐν ἀγκάλαις,
κύμνοῖς. Ο. 1181. κερχνὴν, τριορχὴν, γύψ, κ., ἀετόν·
κυμνοσπριστοκαρδαμόγλυφον. Σ. 1357. κάλλοιο κ.
κύν'. Σ. 83. μὰ τὸν κ., ὦ Νικίστρατ', οὐ φλαδίεινος,
Β. 467. ὃς τὸν κ. ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
κύνα. Ι. 1017. σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κ. καρχαρόδοντα,
Ι. 1024. σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κ.
1030. φράζευ, Ἐρεχθεῖδ, κ. Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
Σ. 835. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρίψειν κ.
Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κ. δέρειν δεδαρμένην.
791. καὶ κ. τὶν' ἔχεν,
1215. εὐλαβεῖσθαι τὴν κ.
Β. 1287. Σφίγγα δυσαμερίαν, πτύραιν κ., πέμπει,
Π. 1105. ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κ.,
κυναγέ. Α. 1272. κ. παρεύε.
κυναλῶπεκα. Ι. 1067. Αἰγείδη, φράσεαι κ., μή σε δολώσῃ,
κυναλῶπηξ. Ι. 1069. οἶσθ' ὃ τί ἐστιν τοῦτο ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κ.
Ι. 1073. πῶς δὴ τρίηρης ἐστὶ κ.; ΑΛ. ὅπως;
Κυναλῶπηξ. Α. 957. ποῦ Κ.;
κύνας. Θ. 417. τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κ.
Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κ. θηρευτικάς.
κυνᾶς. Σ. 445. καὶ κ., καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ἀψίλει,
κύνεα. Ι. 1399. τὰ κ., μιγνὺς τοῖς ἀνέοις πράγμασιν.
κύνεος. Σ. 231. μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἠσθ' ἡμᾶς κ.·
κύνεος. Σ. 898. θάνατος μὲν οὖν κ., ἦν ἅπαξ ἁλῷ.
κυνεῖς. Α. 1208. τί με σὺ κ.;
κύνες. Β. 472. φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίβρομοι κ.,
κυνῆ. Ο. 1203. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κ.;
Fr. 353. θύρσον κ.;
κυνηγετεῖν. Ι. 1382. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κ. ἐγὼ
κυνηδόν. Ι. 1033. ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κ.
Ν. 491. τί δαί; κ. τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
κυνῆν. Α. 390. σκοποδασυπυκνότριχά τιν' Ἅιδος κ.·
Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κ. οἰκοθὲν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Α. 751. ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἑρᾶν κ.
754. ὁ τύκος ἐτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κ.
Fr. 465. καὶ τὴν κ. ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.
κυνῆς. Α. 757. οὐ τῆμφιβρόμια τῆς κ. αὐτοῦ μενεῖς;
Κυνθίων. Ν. 596. Δήλιε, Κ. ἔχων
κυνί. Ι. 1022. τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κ.;
Ι. 1075. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσεῖθη πρὸς τῷ κ.;
Σ. 916. ἢν μὴ τι κἀμοὶ τις προβάλῃ τῷ κ.·
κυνίδι'. Ει. 641. εἰτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κ. ἐσπαράττετε·
κυνίδια. Ει. 482. γλιαγρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κ.,
κυνίδιον. Α. 542. ἀπέδοτο ῥήτορας κ. Σεριφίων,
Fr. 23. τί δαί; κ. λευκὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
κυνίσκας. Β. 1360. τὰς κ. ἔζουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ.
Κύνναν. Ι. 765. βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κ. καὶ Σαλαβαικῷ,
Κύννης. { Σ. 1032. } οὗ δεινότατα μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κ. ἀκ-
{ Ει. 755. } τίνες ἔλαμπον,
κυνοκεφάλλῳ. Ι. 416. κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κ.;
κυνοκλόπον. Β. 605. ξυδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κ.,
κυνοκοπῆσαι. Ι. 289. κ. σοι τὸ νῶτον.
κυνός. Α. 863. τοῖς ὀστίοισι φυσῆτε τὸν πρακτὸν κ.
Ι. 416. κ. βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλλῳ·
1027. ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κ.
1029. ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κ. δάκῃ.
Σ. 951. ὑπεραποκρίνεσθαι κ.· λέξω δ' ὅμως.
Εκ. 255. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κ. τυγὴν ὁρᾶν.
κυνῶν. Σ. 923. κ. ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
Σ. 954. μὰ Δί', ἀλλ' ἀριστὸς ἐστι τῶν νυνὶ κ.,
Ει. 1138. χάμα τὴν ὀφάτταν κ.,
Β. 543. ἀνατετραμμένοι κ. ὀρ-
κύον. Σ. 1453. κἄπειτ' ἐκείνοι εἶπεν, ὦ κ. κ.,
κύος. Fr. 458. ἥτις κύουσ' ἐφάνη κ. τοσουτονί.
κύουσ'. Fr. 458. ἥτις κ. ἐφάνη κύος τοσουτονί.
κύπασσις. Fr. 438. κ.·
κυπείρου. Β. 243. ἠλάμεσθα διὰ κ.
Κύπρι. Εκ. 965. Κ., τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
Κύπριδι. Α. 989. ὦ Κ. τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Δαιδαλαγῆ.
Κύπριδος. Εκ. 973. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κ., ἔρνος,
Κύπριν. Θ. 205. κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κ.
Εκ. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κ.,
Κύπριον. Fr. 513. τὸ παρατέτασμα τὸ Κ. τὸ ποικίλον.
Κύπρις. Α. 1290. ἡν ἐποίησε θεὰ Κ.
Κυπρογένε'. Α. 551. ἀλλ' ἤντερ ὦ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῇ Κ. Ἀφροδίτη
Κύπρου. Α. 833. ὦ πότνια. Κ. καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Κύπρῳ. Θ. 446. ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κ.,
κυπτάζειν. Ει. 731. περὶ τὰς σκηνὰς πλειστοὶ κλέπται κ. καὶ κακοποιοῖν,
κυπτάζεις. Ν. 509. χἄρες τί κ. ἔχων περὶ τὴν θύραν;
κύπτεις. Ι. 1354. οὔτος, τί κ.; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Θ. 930. οὔτος, τί κ.; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
κύπτων. Σ. 279. τὶς, κάτω κ. ἂν οὕτω,
κυρβασίαν. Ο. 487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κ. τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθῆν.
Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κ. ἐρεῖς.
κύρβεσιν. Ο. 1354. παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κ.·
κύρβις. Ν. 448. κ., κρόταλον, κίναδος, τρόμος,
κυρεῖν. Β. 1291. κ. παρεσχὼν ἱπαμαὶ κυσὶν ἀεροφοίτοις.
κυρηβάσει. Ι. 273. ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κ.
κυρηβιοπῶλα. Fr. 540. "καὶ σὺ κ. Εὐκρατες στύπαζ."
κυρηβῶσαι. Ι. 254. ἄσπερ Εὐκράτης ἐφευγεν εὐθὺ τῶν κ.
Κυρήνην. Θ. 98. ἀνδρ' οὐδεὶς' ἐνθαδ' ὄντα, Κ. δ' ὄρῶ.
Κυρήνης. Β. 1328. Κ. μελοποιῶν·
κυρίας. Α. 19. ὡς νυν, ὅστ' οὔσης κ. ἐκκλησίας
κύριον. Ι. 969. χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κ.
Π. 6. τοῦ σώματος γὰρ οὔτε ἐᾷ τὴν κ.
κύριος. Εκ. 1024. ἢ τὰν φίλων ἐλθὼν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κ.
κύριός. Β. 1276. κ. εἶμι φροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
κυρίους. Β. 1168. λάσρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοῖς κ.

κυρκανᾶν. Θ. 429. *ὄκελρόν τιν' ἡμῖς κ. ἀμισγέτως,*
κύρμα. Ο. 431. *σύφισμα, κ., τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.*
κυρσάνιε. Α. 983. *κάρφ' ἐπὶ τόνου γε.* KI. *ὄδε μοι νυν κ.*
κυρσανίως. Α. 1248. *τῶν κ., ὦ Μεμφίνα,*
κυρώσειας. Θ. 368. *Ζεῦ, ταῦτα κ., ὠσθ'*
κύσαι. EI. 709. *ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κ.*
Α. 797. *βοιλομαί σε, γραῦ, κ.,*
923. *αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.* KI. *δός μοι νυν κ.*
Β. 755. *καὶ δὸς κ. καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον,*
κύσθον. Α. 1158. *ἡ ὀδὼ κ. γ' οὐδέπω καλλίονα.*
κύσθος. Α. 782. *ἀτὰρ ἐκτραφεὶς γε κ. ἔσται.* ΜΕ. *πέντ' ἐτῶν,*
Α. 789. *ὡς ἐυγγενὴς ὁ κ. αὐτῆς πατέρα.*
κύσθου. Β. 430. *κ. λεοντὴν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.*
κυσὶν. Β. 1292. *κυρεῖν παραχῶν ἱτάμαις κ. ἀεροφοίτοις,*
κύσον. Ν. 81. *κ. μὲ κατὰ τὴν χέρα δεῖσ' ἐν τῇ δεξιᾷ.*
Β. 755. *καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κ., καί μοι φράσον,*
κύστιν. Ν. 405. *ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κ. φυσᾷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης*
Fr. 425, 1. *ὁ δὲ λύων κ. ὑείαν*
κύσω. Θ. 915. *φέρε, σὺ κ., ἅπαγέ μ' ἅπαγ' ἅπαγ' ἅπαγέ με*
κύτει. EI. 1224. *τί δαὶ δεκάμηνο τῷδε θώρακος κ.*
κυττάρους. Σ. 1111. *ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κινούμενοι.*
κύτταρον. EI. 199. *ὑπ' αὐτὸν ἀτεκνὸν τοῦμανοῦ τὸν κ.*
Θ. 516. *τῷ σῷ προσόμοιον, στριβλὸν ὥσπερ κ.*
κυφόν. Α. 702. *τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κ., ἡλίκον Θουνεῦδην,*
Π. 266. *ῥυπώντα, κ., ἄθλιον, ῥυσόν, μαδώντα, νωδὸν*
κύφων'. Π. 606. *ἐς τὸν κ.* ἀλλ' οὐ μέλλειν
κύφωνες. Π. 476. *ὦ τύμπανα καὶ κ. οὐκ ἀρήξετε;*
κύψαντες. Ο. 1609. *κ. ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·*
κύψας. EI. 33. *οἶον δὲ κ. ὁ κατάρατος ἐσθίει,*
Ο. 401. *καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κ.*
Β. 1091. *βραδὺς ἀνθρωπὸς τις ἐθέα κ.*
Ex. 863. *ὁμοῦ εἶμι κ.* ΑΝ. Α. *ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;*
κύψασα. Fr. 349. *ὡς ἐς τὴν γῆν κ. κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.*
κύψελγν. EI. 631. *ἐμβαλόντες ἐξεμέημον κ. ἀπώλεσαν.*
κυῶ. Α. 752. *κυεῖν ἔφασκες*; ΓΓ. Γ. *καὶ κ. γε νὴ Δία.*
κύων. Α. 1160. *λοντοσ λαβεὶν αὐτοῦ κ. ἀρπάσασα φεύγοι.*
Ι. 415. *ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κ.*; *ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν*
1023. *ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κ.· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπίω·*
1025. *οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κ. ὀδὶ*
1074. *ὅτι ἡ τρίφεις ἐστὶ χρὼν κ. ταχύ.*
Ν. 661. *κρὸ, πράγος, ταῦρος, κ., ἀλεκτρυών.*
Σ. 837. *ὁ κ. παράξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀρπάσας*
841. *μὰ Δί' οὐκ ἐγωγ'· ἀλλ' ἄτερος ἤνσιν κ.*
895. *κ. Κυδαθηναιεὺς Λάβην' Αἰξανέα,*
902. *ποῦ μοὶ δώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κ.;*
1402. *θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὀλάκτει κ.*
EI. 24. *ὃν μὲν γὰρ, ὥσπερ ἀν χέσῃ τις, ἢ κ.,*
Α. 298. *ὥσπερ κ. λυττῶσα τῷφαλλῷ δάκνει·*
363. *κοὐ μὴ ποτ' ἄλλη σοι κ. τῶν ὀρχεων λάβῃται.*
Β. 292. *ἀλλ' οὐκέτ' αὐ γυνὴ 'στιν, ἀλλ' ἤδη κ.*
Fr. 535. *καὶ κ. ἀκρόχολον*
κ̓εφάγη. Ι. 700. *εἰ μὴ 'κ.*; *ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω,*
κ̓εφύγη. Ι. 253. *εἰλαβοῦ δὲ μὴ 'κ. σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,*
κωδάριον. Β. 1203. *καὶ κ. καὶ ἀηκύθιον καὶ θυλάκιον,*
κώδ'. EI. 1124. *οὐ καταβαλεῖς τὰ κ., ὦ θυηπόλε;*
κώδια. Π. 166. *ὁ δὲ γραφείετ' γ', ὁ δέ γε πλύνει κ.,*
κωδίαν. Fr. 166. *ἀγαθὴν γὰρ κ.*
κώδιο. Θ. 1180. *ὡς ἔλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κ.*
κώδιον. Ι. 400. *εἰ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κ.,*
Β. 1478. *τὸ πνεῦν δὲ δεινὸν, τὸ δὲ καθεύδειν κ.;*
κωδίων. EI. 1122. *σὺ μὲν οὖν ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κ.,*
κώδυνη. Θ. 484. *στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὤνερ, κ.·*
κώδων. EI. 1079. *χὰ. ἀκαλαυθὶς ἐπεγομένη τυφλὰ τίκτει,*
κωδωνίσω. Β. 79. *ἄνεν Σοφοκλέους ὁ τι ποιεῖ κ.*
κωδωνοφαλαροπάλους. Β. 963. *Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κ.*
κωδωνοφορεῖται. Ο. 1160. *ἐφοδεύεται, κ., πανταχῆ,*
κωδωνοφόρων. Ο. 842. *κ. περίτρεχε, καὶ κάδουδ' ἐκεῖ·*
κώθωνα. EI. 1094. *χρησμολόγο δ' οὐδεὶς ἐδίδου κ. φαεινόν.*
κώθωνας. Ι. 600. *πιάμενοι κ., οἱ δὲ καὶ σκύροδα καὶ κρόμμυα·*
κῶκιαν. Θ. 349. *κακῶν ἀπολλὺς τούτων αὐτῶν κ.*
κωκύειν. Β. 34. *ἢ τάν σε κ. ἂν ἐκέλευον μακρά.*
κωκύου. Ex. 648. *οἰμώζου γ' ἂν καὶ κ.* ΠΡ. *σὺ δέ γ' ὀζοις ἂν καλαμώνης.*
κωκύσεσθε. Α. 1222. *οὐκ ἄπιτε; κ. τὰς τρίχας μακρά.*
Κωκυτοῦ. Β. 472. *φρουροῦσι, Κ. τε περίδρομοι κύνες,*
κωλᾶ. Β. 1358. *τὰ κ. τ' ἀμπάλλετε κυ-*
κωλαγρέτην. Σ. 695. *οὐ δὲ χασκάζεις τὸν κ.· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.*
Ο. 1541. *τὴν λοιδορίαν, τὸν κ., τὰ τριῴβολα.*
κωλαγρέτου. Σ. 724. *πλὴν κ. γάλα πίνειν.*
κωλαῖ. Fr. 5. *καὶ δεκδακίων ἀπαλῶν κ. καὶ χναυμάτια πτερίεντα.*
κωλᾶς. Fr. 380. *κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κ. ἐρίφων.*
κωλῆν. Ν. 1019. *κ. μεγάλην, ᾠφισμα μακρὸν,*
κωλῆς. Ν. 989. *τὴν ἀσπίδα τῆς κ. προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας,*
Π. 1128. *σίμοι δὲ κ. ἧς ἐγὼ κατήσθιον.*
Κωλιάδ'. Α. 2. *ἢ 'ς Πανδ., ἢ 'πὶ Κ. ἢ 'ς Γενετυλλίδος,*
Κωλιάδος. Ν. 52. *δαπάνης, Λαφυγμοῦ, Κ., Γενετυλλίδος,*
κωλίαι. Ι. 723. *ἴσμεν ἐς τὸν δρᾶμ.* ΑΝ. *οὐδὲν κ.·*
Ι. 972. *ἰδού.* ΑΔ. *ἰδοὺ γὰ τὸν Δί·* *οὐδὲν κ.*
Ο. 463. *ὃν διαμάτειν οὐ κ.· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι*
Fr. 156. *ἰόβλαι γεωργεῖν· β. εἶτα τίς σε κ.;*
κωλίνοις. Α. 607. *σὺ δέ κ. ἀνάγεσθαι.*
Θ. 918. *σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κ. ἐμά,*
κωλύουσιν. EI. 499. *ἀλλ' εἴσ' οἱ ἄ.*
κωλύσ'. Θ. 1179. *ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κ. ἐγώ.*
κωλύσαί. EI. 295. *πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κ. τινα.*
κωλύσει. Ν. 1449. *οὐδεὶς σε κ. σεαυ-*
κωλύσωσι. Ex. 862. *τοὺς εὖ φρονοῦντας.* ΑΝ. Α. *ἦν δὲ κ., τί;*
Κωμαρχίδη. EI. 1142. *εἰπέ μοι, τί τηρικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κ.;*
κωμαστῆς. Ν. 606. *κ. Διόνυσος.*
κωμήτας. Ν. 965. *τοὺς κ. γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κρημνῶδη κατανάγοι.*
κωμῆτις. Α. 5. *πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κ. ἥδ' ἐξέρχεται.*
κωμήτισι. Fr. 265. "*ἐν κ. καπήλοις ἐπίχαρτον.*"
Κωμία. Σ. 230. *χώρει, πρόβαιν' ἐρραμένος, ὦ Κ., βραδύνεις;*
κῶμο. Θ. 1176. *τί τὸ βόμβο τοῦτο*; *τὶς ἀνεγείρι μοι.*
κώμοις. Θ. 988. *δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κ.*
κῶμον. Π. 1040. *ἑοικε δ' ἐπὶ κ. βαδίζειν.* ΧΡ. *φαίνεται.*
κῶμος. Θ. 104. *τίνι βαιμόνων ὁ κ.;*
κωμῳδέ. Α. 631. *ὡς κ. τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,*
κωμῳδεῖν. Π. 557. *σκώπτειν πειρᾷ καὶ κ. τοῦ σπουδάζειν ἀμελῶντ,*
κωμῳδεῖσθαι. Σ. 1026. *κ. παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,*
κωμῳδηθεῖς. Β. 368. *κ. ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·*
κωμῳδήσει. Α. 655. *ἀλλ' ἐμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφθῇ· ὡς κ. τὰ δίκαια·*
κωμῳδία. Ν. 534. *νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἤδ' ἡ κ.*
κωμῳδίᾳ. Β. 15. [*σκεῦη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κ.*]
κωμῳδίαν. Α. 378. *ἐπίσταμαι διὰ τῆν πέρσα κ.*
κωμῳδίας. Σ. 66. *κ. δὲ φορτικῆς σοφάτερον,*
κωμῳδικά. Σ. 1020. *εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κ. πολλὰ χέασθαι·*
Σ. 1047. *μὴ πῶποτ' ἀμείνον' ἔτη τούτων κ. μηδὲν' ἀκούσαι.*
κωμῳδική. Ex. 371. *ἵνα μὴ γένωμαι σκοραμὴς κ.*
κωμῳδικόν. Ex. 889. *ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κ.*
Fr. 97. *ἀφ' οὗ κ. μορμολυκεῖον ἔγνων.*
κωμῳδῶν. Ν. 522. *καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κ.,*
κωμῳδοδιδασκαλίαν. Ι. 516. *κ. εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·*
κωμῳδοδιδάσκαλος. Ι. 307. *εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κ. ἡμᾶς*
EI. 737. *κ. ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,*
κωμῳδολοιχῶν. Σ. 1318. *κ. περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;*
κωμῳδοποιητῆς. EI. 734. *Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς βριβδούχους, εἴ τις κ.*
κωμῳδῶν. EI. 751. *οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κ. οὐδὲ γυναῖκας,*
κώνεια. Β. 1051. *κ. πιεῖν, αἰσχυνθέισα διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.*
κώνειον. Β. 124. *ἢ διὰ θυείας.* ΔΙ. *ἆρα κ. λέγεις;*
κωνῆσαι. Fr. 439. *κ.;*
κῶνον. Β. 511. *ἐφαρμῇ, κ. ἀνεκρούσην γλυκύτατον.*
κωνόπων. Π. 537. *φθειρῶν' ἀριθμὸν καὶ κ. καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι*
κώνωψι. Ι. 1038. *δς περὶ τοῦ δῆμου πολλοὺς κ. μαχεῖται,*
Κωπᾶδ'. Α. 962. *πρὼν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κ. ἐγχέλυν.*
Ἰωπᾶδων. Α. 883. *πρίσβειρα πεντηκοντὰ Κ. κοραν,*
EI. 1005. *καὶ Κ. ἐλθεῖν σπυρίδας,*
Κωπαΐδας. Α. 880. *ἰκτίδας, ἐνύδρους, ἐγχέλεις Κ.*
κωπαῖοι. Fr. 635. *κ.·*
κώπαις. Ι. 546. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παρεπέμβατ' ἐφ' ἑνδεκα κ.*
κώπας. Ι. 601. *εἶτα τὰς κ. λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ*
κωπέων. Α. 552. *τὸ νεώριον δ' αὖ κ. πλατυομένων,*
κώπην. Σ. 1119. *μήτε κ., μήτε λόγχχην μήτε φλύκταιναν λαβῶν.*
Β. 197. *κόθυζ' ἐπὶ κ. εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.*
199. *ἐζω 'πὶ κ., οἴπερ ἐκέλευσάς με σύ;*
κωπῆς. Α. 422. *κ. ἔσονται, τάγυρίου νυνὶ δίον,*

κῶπίσω. Λ. 434. *ἑυλλάμβαν' αὐτὴν κ. τῷ χείρε δεῖ.*
κωπίῳ. Β. 269. *ὦ παῖε παῖε, παραβαλοῦ τῷ κ.*
κῶρεωκόμων. Θ. 491. *οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ.*
κῶρι'. Α. 731. *ἀλλ', ὦ νοηρὰ κ. ἀθλίου πατρὸς,*
κωρυκίς. Fr. 368. *σπυρὶς οὖ μικρὰ καὶ κ., ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.*
κωρύκους. Λ. 1211. *κ., ὡς λῇ ἐρεῖται συ-*
κῶρχηστρίδες. Β. 514. *ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κ.*
κῷφελοῦντος. Ει. 1157. *εὖ ποιοῦντος κ.*
κωφούς. Α. 681. *οὐδὲν ὦντας, ἀλλὰ κ. καὶ παρεχηυλημένους,*
κῷψον. Σ. 301. *τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἀλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κ.·*

Λ

Λαβ'. Θ. 261. *φέρ' ἔγκυκλον.* **ΛΓ.** *τουτὶ λ. ἀπὸ τῆς κλινίδος.*
Β. 177. *λ. ἐννέ' ὀβολοῦς.* **ΝΕ.** *ἀναβιώην ἦνν πάλιν.*
Λαβάς. Ει. 1258. *ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λ. ποιεῖν,*
Λάββα. Ἐκ. 920. *δοκεῖς δέ μοι καὶ λ. κατὰ τοὺς Λεσβίους.*
Λαβέ. Α. 389. λ. *δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερανύμου*
Α. 434. *μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς.* **ΚΗ.** *ἰδοὺ ταυτὶ λ.*
831. *τιμῆς, λ. ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,*
985. *πίνε, κατάκεισο, λ. τήνδε φιλοτησίαν,*
Ι. 106. *σπονδήν.* **ΝΙ.** *λ. δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος·*
1183. *λ. καὶ ταῖε νυν.* **ΔΗΜ.** *καὶ τί τούτοις χρήσομαι*
1190. *λ. νυν πλακοῦντος πίαινε παρ' ἐμοῦ τόμον.*
Ν. 256. *ἰδοὺ κάθημαι.* **ΣΩ.** *τουτονὶ τοίνυν λ.*
1146. *κάγωγε σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λ.·*
Ει. 1017. λ. *τὴν μάγαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς*
1110. *σπονδή.* **ΤΡ.** *καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λ. θᾶττον,*
Ο. 974. *ἐνεστὶ καὶ τὰ πέδιλα;* **ΧΡ.** λ. *τὸ βιβλίον.*
976. *καὶ σπλάγχνα διδόν' ἐνεστὶ;* **ΧΡ.** λ. *τὸ βιβλίον.*
980. *καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα;* **ΧΡ.** λ. *τὸ βιβλίον.*
986. *οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.* **ΠΕ.** λ. *τὸ βιβλίον.*
989. *καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα;* **ΠΕ.** λ., *τὸ βιβλίον.*
Λ. 602. λ. *ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.*
604. *καὶ τουτονγὶ λ. τὸν στέφανον.*
947. λ. *τένδε τὸν ἀλάβαστον.* **ΚΙ.** *ἀλλ' ἕτερον ἔχω.*
1242. *ὦ πολυχαρίδα, λ. τὰ φυσατήρια,*
1245. λ. *δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τὼν θεῶν.*
Θ. 568. *καὶ μὴν ἰδοῦ.* **ΜΝ.** *καὶ μὴν ἰδού.* **ΓΥ.** Γ. λ. *θοίμάτιον. Φιλίστη.*
759. *τί τῆς ἱερείας γίγνεται;* **ΜΝ.** *τουτὶ λ.*
913. λ. *με, λ. με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.*
1096. λ. *τὴ μαρά.* **ΕΓ.** λ. *τὴ μαρά.*
1189. *καλῶς ἔχει.* λ. *θοίμάτιον· ὦρα 'στὶ νῶν*
1197. *ἀλλ' οὐκ ἐέ' ἀδέν' ἀλλὰ τὸ συβήνην λ.*
Β. 483. *ἰδοὺ λ.* **ΔΙ.** *προσθοῦ.* **ΞΑ.** *ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,*
Ἐκ. 1176. *ταχὺ καὶ ταχέως λ. τρυβλίον.*
Λαβεῖν. Α. 393. *ὦρα 'στὶν ὥρα μοι καρτερᾶν ψυχὴν λ.,*
Α. 455. *χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λ.*
1160. *λοντοσ λ. αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγει.*
1167. *μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λ.*
Ι. 938. *κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λ.*
991. *ἄλλην δ' οὐκ ἐέλλειν λ.·*
Ν. 1310. * *ὦν πανουργιῶν ἥρξατ',* ἐξαίρνης λ. *κακὼν τι.*
Σ. 791. *κἀγὼ 'νίκαμ'· ὀβολοὺς γὰρ φόμην λ.·*
1325. *ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λ.*
Ει. 292. *ὥστε τήνδε μὴ λ.·*
438. *τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λ. ποτ' ἀσπίδα.*
1220. *κρείττον γάρ, ὦ τάν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λ.*
Ο. 946. *· ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λ.*
1104. *ὥστε κρίττων δῶρα πολλῷ τῶν 'Αλεξάνδρου λ.*
1334. *ἀναστόμενοι ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λ.*
μὴτ' ἀσπίδα λ. **ΚΑ.** *Κυμβεριῶν ἐνδύσομαι.*
263. *κατὰ δ' ἀερόπολιν ἅμαν λ.,*
1052. *ταὶ λ., μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,*
1206. *ἐστ' παρ' ἐμοὶ λ. πυρίδια λεπτὰ μὲν,*
Θ. 419. *αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λ.*
726. *ἀλλὰ τάσδε μὲν λ. χρὴν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,*
1135. *ἔτι γὰρ σὺ τῇ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λ.*
Β. 284. λ. *τ' ἀγώνισμ' ἀξιὸν τὴ τῆς ὁδοῦ.*
674. *πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λ.*
Ἐκ. 26. *ἡ θαίμάτια τἀνδρεῖα κλεψάτασι λ.*
40. *ὥστ' ὄρτι τοὺτ θοίμάτιον αὐτοῦ λ.*
302. *μὲν, ἠνίκ' ἔδει λ.*
314. *τὰς ἐμβάδας ζητῶν λ. ἐν τῷ σκότῳ*
324. *γυναῖκ' ὅσας εἶμ' ἄξιος πληγὰς λ.*
343. *οὐκοῦν λ. γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.*
Π. 195. *πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λ. ἐκκαίδεκα·*
205. *οὐκ εἴχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λ.,*
240. *αἴτων λ. τι μικρὸν ἀργυρίδιον,*
Λαβεῖν. Π. 331. *αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῷ λ.*
Π. 1009. *ἐρῶν ἀκούσαι.* **ΧΟ.** *τοῦ λ. μὲν οὐν χάριν.*
Fr. 242. *τραπόμενον ἐς τοῖχον λ.*
414. 1. *τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λ.·*
476. 9. *ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λ. α. κακὸν μὲν οὐν μέγιστον.*
Λάβεσθε. Α. 1214. *λάβεσθέ μου, λ. τοὺ σκέλους· παπαῖ,*
Σ. 434. *καὶ λ. τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·*
Β. 1390. λ. *τοὐνυν αὐθις.* **ΑΙ.** *καὶ ΕΤ. ἦν ἰδού.* **ΔΙ.** λέγε.
Fr. 458. λ.· *καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.*
Λάβεσθέ. Α. 1214. λ. *μου, λάβεσθε τοὺ σκέλους· παπαῖ,*
Λαβέτω. Ο. 1055. *αἷβοῦ· λ. τις αὐτὸν, οὗτος, οὐ μενεῖς;*
Λάβῃ. Σ. 1298. *καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λ.*
Λ. 856. *κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λ., Κινησίᾳ*
1057. *ἀν λ. μηκέτ' ἀποῦῳ*
Β. 94. *ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λ.,*
Π. 194. *ἀλλ' ἢν τἀλαντά τις λ. τριακαίδεκα,*
1053. *ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθὴρ λ.,*
Λαβῆν. Ι. 841. *καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λ. δέδωκεν·*
Ι. 847. *ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λ. γὰρ ἐνδέδωκας*
Ν. 551. *οὗτοσ δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λ. Ἀτέρβολον,*
Λ. 671. *εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λ.,*
Λάβῃς. Σ. 836. *τί δ' ἐστιν ἑτεόν;* **ΞΑ.** *οὐ γὰρ ὁ Δ. ἀρτίως*
Σ. 899. *καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοσὶ Δ. πάρα.*
903. *αὖ αὖ.* **ΣΩ.** *πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὖ Δ.,*
968. *οὗτος γὰρ ὁ Δ. καὶ τραχῆλ' ἐσθίει*
994. *δείξειν ἐοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Δ.*
Λάβῃς. Ι. 918. *ἂν ἴστιον σαῦρον Λ.*
Ν. 1138. *'' ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ Λ.,*
Σ. 1386. *πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λ. ὑπάπιε.*
Ο. 1087. *ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λ.*
Β. 339. *οὐκοῦν ἀτρίμα' ἥξεις, ἢν τι καὶ χορδῆς λ.;*
1004. *καὶ καθεστηκὼς λ.*
Λάβῃτ'. Σ. 895. *κύων Κυδαθηναιεὺς Λ. Αἰξωνέα,*
Λάβῃται. Λ. 363. *κοὐ μὴ ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λ.*
Λάβῃτε. Ει. 225. *ἵνα μὴ λ. μηδέποτ' αὐτήν.* **ΤΡ.** *εἶπέ μοι,*
Π. 287. *νὴ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ἔνου λ.*
Λάβῃτι. Σ. 973. Λ. *μάρτυρας παρείναι, τρυβλίον,*
Λάβοι. Α. 1168. *βουλόμενος ἐν σκότῳ λ.*
1. 440. *ἀνὴρ ἂν ἠδέως λ. τοὺς περδίκων παρίει.*
Ο. 1386. *ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ οὐ τις ἀναβολὰς λ.*
Λ. 1112. *ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λ. γέ τις*
Ἐκ. 417. *πλευρῖτις ἡμῶν οὐδὲν' ἂν λ. ποτέ.*
Λάβοιεν. Ει. 413. *ἵνα τὰς τελετὰς λ. αὐτοὶ τῶν θεῶν.*
Λάβοιμ'. Σ. 509. *ἀντὶ τοῦ βίου λ. ἂν οὖ με νῦν ἀποστερεῖς·*
Ει. 1263. λ. *ἀν αὖτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.*
Λάβοιμεν. Ν. 1395. *τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λ. ἂν*
Λάβοιμι. Α. 906. λ. *μίντἂν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,*
Σ. 759. *κλέπτοντα Κλέωνα λ.*
Ει. 521. *πόθεν ἂν λ. ῥῆμα μυριάμφορον*
Ἐκ. 389. *οὐδ' ἀρ' ἂν ἐγὼ λ. κεὼν ἐλθόν·* **ΧΡ.** *πόθεν;*
947. *εἰθ', ὦ θεοί, λ. τὴν καλὴν μόνην,*
Fr. 85. *πόθεν ἂν λ. βύσμα τῷ προκτῷ φλέων;*
Λάβοις. Ι. 1103. *ἀπέκρυπτε ταῦτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λ.;*
Ο. 111. *τὸ σπέρμ'·* **ΓΥ.** *ζλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λ.*
Ἐκ. 795. *ταῦτα καταθείην.* **ΑΝ.** Β. *μὴ γὰρ οὐ λ. ὅποι.*
Λάβοιτο. Α. 923. *κείπερ λ. τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,*
Λαβομένας. Ἐκ. 1020. *ἔλκειν ἀναγὶ λ. τοῦ παττάλου.*
Λαβομένῃ. Σ. 1342. *τῇ χειρὶ τουδὶ λ. τοῦ σχοινίου.*
Λ. 1121. *οὐ δ' ἀν δέδοιο, πρόσαγε τούτους λ.*
Λαβόμενος. Σ. 1237. *ἀδῆ Κλέωνα λ. τῆς δεξιᾶς,*
Λαβομένω. Β. 1379. *καὶ λ. τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,*
Λαβόνθ'. Β. 538. *εἰεὶν' ἐστάναι, λ. ἐν*
Λαβόντ'. Α. 274. *μέσην λ., ἄραντα, κατα-*
Ν. 1355. *πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λ. ἐγὼ 'κέλευσα*
Ει. 600. *προσγελάσεται λ. ἄσμενα.*
Λαβόντα. Α. 1074. *ταχέως λ. τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·*
Ι. 1395. *αὐτὰς ἔεναι λ.* **ΔΗΜ.** *τὸν δὲ Παφλαγόνα,*

Λαβόντα. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λ.
Λαβόντας. Ει. 552. τὰ γεωργικὰ σκεύη, εἰς ἄγρὸν
Λ. 584. χωρὶς ἑκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα Λ.
681. ἐγκαθαρμόσαι Λ. τουτονὶ τὸν αὐχένα.
Ἐκ. 707. ὑμᾶς δὲ τεῶς θρία λ.
Λαβόντε. Ο. 436. ταύτην λ. κρεμάσατον τύχεγαθῇ
Λαβόντες. Ι. 601. εἶτα τὰς κώπας λ. ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί
Ει. 299. ὡς τάχιστ' ἄμαρ λ. καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
Ο. 529. εἶτα λ. πολοῦσ' ἀθρόους·
Α. 160. ἐὰν λ. δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Β. 1357. τὰ τόξα λ. ἐπαμύνετε,
Ἐκ. 296. λ. ἔπειτα πλη-
Π. 301. μέγαν λ. ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
311. λ. ὑπὸ φιλῆβίας
Ἐρ. 414, 2. εἰν' ἰσθμιακὰ λ. ὥσπερ οἱ χοροὶ
Λαβοῦ. Α. 555. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λ.,
Λαβοῦσ'. Ν. 531. ἐξέθησα, παῖ δ' ἑτέρα τις λ. ἀνείλετο,
Σ. 1362. λ., ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
Α. 1026. τοὐπὶ τῷθαλμῷ λ. ἐξείλον ἄν, ὅ νυν ἔτι.
Β. 576. δρέπανον λ., ᾧ τὰς χόλιακας κατέσπασας.
Π. 1198. ἱδρυσόμεδα, λ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Λαβοῦσα. Α. 675. ὡς ἐμὲ λ. τὸν δημότην.
Ι. 586. δεῦρ' ἀφικοῦ λ. τήν
Ο. 1760. λ. συγχύρευσον· αἴρων δὲ κουφοῦν σ' ἐγώ.
Α. 1115. πρώαγε λ. πρώτα τοὺς Λακωνικούς,
1128. λ. δ' ὑμᾶς λαδοῦσαι βούλομαι
Θ. 285. τὸ πύπανον, ὅπως λ., θύσω ταῖν θεαῖν.
763. φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λ. Κλεισθένη
Ἐκ. 171. τονδὶ λ.· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
713. λ. κηρύκειαν εὔφανὸν τινα.
Π. 790. ταυτί καταχέω σου λ. ΠΔ. μηδαμῶς.
1056. αὐτοῦ, λ. κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;
Λαβοῦσά. Ἐκ. 527. ᾤχου σιωπῇ θοίμάτιον λ. μου;
Λαβοῦσαι. Λ. 192. ἱππον λ. τόμον ἐντεμόμεθα.
Α. 567. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμὰν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λ.,
Θ. 557. αὐταὶ γὰρ οὐ τὰ δοκλάρα τέφραν πεθὼν λ.
556. ἔπειτά γ' οὐκ εἴρηχ', ὀρᾶς, ὡς στλεγγίδας λ.
Λάβρακας. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λ. καταφαγὼν Μιλησίους κλοντήσειε.
Λάβρακος. Fr. 334. οὐ κρανίον λ., οὐχὶ κάραβον πρίασθαι
Λάβραξ. Fr. 489. λ. ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.
Λάβω. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ', οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λ.;
Θ. 755. ἰν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λ.
Ἐκ. 353. ἥπερ λ. θοίματιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
Π. 945. ὑμῶν· ἐὰν δὲ τὴζιγνω λ. τικά
Λαβώμεθ'. Ει. 508. ἀγ', ὄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λ. οἱ γεωργοί.
Λάβωμεν. Ει. 338. ἀλλ' ὅταν λ. αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε
Λαβών. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λ.,
Α. 130. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λ. ὀκτὼ δραχμὰς
188. αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λ.
191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λ.
327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμόρους, οὐκ ἀποσφάξω λ.
449. τουτὶ λ. ἀπελθὲ λαίνων σταθμῶν.
460. φθέγου λ. τῷδ' ἰσῷ ἰσῷ ὀλληρὸς ἂν δόμοι.
465. ἀπελθὲ ταυτηνί λ. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
468. τουτὶ λ. ἀπειμι κοὐ πρόσειμι ἔτι·
949. τοῦτον λ. πρόσβαλλ' ὅπου
953. αἴρου λ. τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
969. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λ. τὸ φορτίον
991. πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λ.,
994. ἀλλὰ σε λ. τρία δοκὼ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
1068. ἰν' οὖνον ἐγχέω λ. ἐς τοὺς χόας.
1086. βάδιζ, τὴν κίστην λ. καὶ τὸν χόα.
1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὼν ὑγλοιν οἴσω λ.
1139. ἐγὼ δὲ θοίματίον λ. ἐξέιρχομαι.
1140. τὴν ἀσπὶδ' αἶρου, καὶ βάδιζ, ὦ παῖ, λ.
1230. τήνελλα νυν, ὦ γεννᾶδα· χώρει λ. τὸν ἀσκόν.
Ι. 116. ὥστ' ἔλαδον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λ.,
139. τί δῆτα; βούλει τὼν ταλάντων ἓν λ. σιωπάν;
493. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λ. ταδί. ΑΛ. τί δαί;
959. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λ. ταμίευέ μοι.
1251. λεῖν· σὲ δ' ἄλλος τις λ. κειτήσεται,
1406. ἕπου δὲ ταυτηνὶ λ. τὴν βατραχίδα·
Ν. 19. κἀκφέρε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγρῶ λ.
149. κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λ.
178. κάμμᾶς ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λ.,
633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λ.
769. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λ.,
1047. ἐπίσχες· εὐδὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λ. ἄρυκτον.
1105. τί δῆτα; ποτερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λ.
1169. ἀπὶ λ. τὸν νοῦν·
Λαβῶν. Ν. 1334. κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔγφην φρύσαι, κἀγὼ λ. θύραζε
Λαγαρά. Ν. 1486. κλίμακα λ. ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
Σ. 249. κάρρος χαμᾶδὲν νυν λ. τὸν λύχνον πρόβυσον.
788. ὁ σκαπτίλυης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λ.,
987. τηνδὶ λ. τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
1119. μήτε κἀστὴρ μήτε λύχνχν μήτε φλὸξ ἐσταιναν λ.
1135. ἐχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λ., καὶ μὴ λάλει.
1379. ἃ δ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λ.
Ει. 77. ὅπως πετήσει μ' εὐδὺ τοῦ Διὸς λ.
287. ἀπὸφρε τὰ σκεύη λ. ταυτὶ πάλιν·
370. οὐκ ἠσθόμην ἀγαθὼν τοσουτονὶ λ.;
714. ἀπόγαγε τῇ βουλῇ λ., ἡσπέρ ποτ' ἦν.
842. ἀλλ' εἴσαγ', ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λ.,
878. τίς δαφυλάξει τηνδε τῇ βουλῇ λ.;
937. ἰθὶ νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λ.·
956. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λ. σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
959. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάλῳ λ.
1039. ταυτὶ δέξαται. τίθεσο τὼ μηρὼ λ.
Ο. 56. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λ. ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
77. τρέχω 'π' ἀψῖδες ἐγὼ λ. τὸ τρυβλίον.
361. ἐξέβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λ. ἡ τρυβλίον.
647. ἴωμεν· εἰσγγοῦ σὺ λ. ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
948. ἀπελθὲ τουτονὶ λ. ΠΟ. ὑπέρχομαι,
955. τὰ κρεμρὰ τονδὶ τὼν χιτωνίσκων λ.
968. αἰδεῖς σὺ περιχώρει λ. τὴν χέρνιβα.
1025. Τελέου. ΠΕ. τί; βούλει δῆτα τὼν μισθὼν λ.
1029. ἄπιθι λ.· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λ.
1424. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λ.
1508. τουτὶ λ. μου τὸ σκιάδιον ὑπέρχετε
1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροῦφρεν τονδὶ λ.
Λ. 201. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἠσθείη λ.
532. παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λ.
705. τοῦ σκέλους ἑμᾶς λ. τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
941. πρὸτευε δὴ τὴν χεῖρα κἀλκεῖν ἐμοῦ λ.
1186. κἄπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λ.
Θ. 212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λ.
253. ὅ τι; τὸν κροκοῦτον πρῶτον ἐνδύου λ.
916. λ. ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Π. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
Β. 140. ναύτης διάξει δεῦ' ὀβολὼ μισθὸν λ.
468. ἀπῄξας ἀγχων κἀπορδᾶς ᾤχου λ.,
495. σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ βρόμαλον τουτὶ λ.
567. ὁ δ' ᾤχετ' ἐξᾶς τε τοὺς ψιάθους λ.
616. βασάνιζ' γὰρ τὼν παῖδα τωυτοὶ λ.
747. τί δὲ τοιθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λ.
910. ἐξῃπάτα, μάρουν λ. παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λ. στάχυν,
1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΔ. τὸν ἕτερον λ. ἄπει,
Ἐκ. 186. ὁ μὲν λ. ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν.
187. ὁ δ' οὐ λ. εἶναι θανάτου φῆσ' ἀξίους
305. κεῖν ἀργύριον λ.'
375. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λ.
602. πᾶς τις ἀπεισιν τὴν ὁᾷδα λ.
742. ὁ τὴν σκάφην λ. πρότερα, τὰ κρηΐα
891. φλοττάζιον αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λ.
1152. τασδὶ λ.; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνει, ἐγὼ
1177. εἶτα κύνισαι λ.
Π. 164. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λ.,
228. τῶν ἐνδοθεὶν τις εἰσενεγκάτω λ.
320. λ. τιν' ἄρτον καὶ κρέας
729. ἔπειτα καθαρὸν ἡμῖτύβιον λ.
810. λ. ἑπήρκουν τεῖς δυομένοις τῶν φίλων,
955. ἀλλ' ὁ βακαινὲς ἔλχει θύρας' αὐτὸν λ.
Fr. 5. αἴσιον δῆ μοι σκελιόν τι λ.' Ἀλκαίου κἀνακρίοντος.
262. ἀλλ' ἐξ κάδον λ. τιν' οὖρει πίττινον.
285, 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κεινὸν λ.
288. ἴθι δὴ λ. τὸν βῶμβον ἀνακαδώνισον.
464, 1. ἔπειτ' ἐπὶ τοὐξυν ἧκε τὴν σπυρίδα λ.
488, 1. ἀγε νυν τὰς ἀμυηδαλὰς λ.
512, 1. οὐκ εἶ λ. θίραζ' τὰ ψηφίσματα
λάβωσιν. Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοῖ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λ.
λαγαράς. Ἐκ. 1167. καὶ τάσδε νὺν λ.
λαγαρυζόμενον. Σ. 674. ἐκ κηθαρίου λ. καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
λαγόναι. Σ. 1193. πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λ. τε καὶ
Β. 662. οὐδὲν ποιεῖς ἀγρῷ, ἀλλὰ τὰς λ. σπόδει.
1095. γαστέρα, πλευρὰς, λ., πυγήν·
λαγῷ. Ι. 969. ἰδοὺ δέχου κέρκον λ. τῷφθαλμιδίω περιῴξ.
λαγῷ'. Ι. 1192. ἀλλ' οὐ λ. ἔξειτ ὀπιθεν δῷς· ἀλλ' ἐγὼ.

λαγῷ'. Ι. 1199. *ὦ Δημήδιαν, δρᾶς τἀ λ. ἃ σοι φίλρα;*
Εκ. 843. λ. ἀναπηγνύασι, πύπανα πέττεται,
λαγῶα. Α. 1006. *τὰ λ., ταχίας τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.*
Ει. 1150. *ἦν δὲ καὶ πυὸς τις ἐνδον καὶ λ., τέτταρα,*
λαγῶά. Ι. 1193. *οἴμοι. πόθεν λ. μοι γενήσεται;*
λαγῳδίον. Α. 520. *κεἰ που σίκινον ἴδοιεν ἢ λ.*
λαγών. Σ. 1203. *ἐδώκασθέ ποτ', ἦ λ., ἢ λαμπάδα*
Fr. 11. *ἀπίλλαλα· τίλλων τὼν λ. ὀρθήσομαι.*
248. *λύσας ἕως ἂν τὼν λ. ξυναρπάσειεν ἡμῶν.*
λαγοιός. Σ. 709. *δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕζων ἐν πᾶσι λ.*
λαγώς. Α. 878. *καὶ μὰν φέρω χάνας. λ., ἀλώπεκας,*
λαγῶων. Α. 1110. *κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λ. δὸς κρεῶν.*
Ει. 1196. *καὶ τὼν λ. πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.*
1312. *ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λ.·*
λάζυσθαι. Α. 209. *λ. πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ λαμπιτοί·*
Λαθεὶν. Ι. 74. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγὼν' οὐδὲν λ.*
Θ. 288. *θέων ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλα τὼν λ.*
40·. *ἀπροῦσα παῖδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λ.*
Εκ. 23. *δεῖ τὰς ἑτέρας ποὶς κάγκαθεζομένας λ.*
35. *δεῖ γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λ.*
Λάθῃ. Ο. 1195. *μῆ σε λ. θεῶν τις ταύτῃ περῶν·*
Α. 294. *μὴ μ' ἀποσθεσθεῖν λ. πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.*
Θ. 667. *ἦν γὰρ μὴ λ. δράσας ἀνόσια,*
Λάθοι. Σ. 212. *κοὐκ ἔσθ' ὅπου διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λ.,*
Λάθοιμι. Θ. 1017. *τὸν Σκιάθην λ.;*
Λάθοις. Ει. 33. *ἢν ἴσως σαυτὸν λ. διαρραγείς.*
Λαθὼν. Σ. 238. *τῆς ἀρπαγῆνδε λ. κελεύσαιμεν τὸν ὅλμον,*
Λαθοῦσά. Εκ. 337. *ἀλλ' ἐστερήθηκεν λ. μ' ἐνδοθεν·*
Λάθρα. Σ. 347. *ἤτις σε λ. τἀνδρὸς τοῦδ' καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.*
Σ. 465. *ὦν λ. γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με ;*
Ει. 112. *ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λ.*
Ο. 1612. *ὁ κῴραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λ.*
1624. *καταπάμενος ἰκτῖνος, ἀρπάσας λ.,*
Θ. 91. *λέξοιθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.* ΜΝ. *πότερα φανερῶν, ἢ λ.;*
92. *λ., στολὴν γυναικὸς ἠμφεισμένον.*
184. *ἢ πᾶσ' ἐὰν γὰρ ἐγκαθέζωμεν λ.*
482. *κἀγ' εἰθὺς ἔγων' εἶτα καταβαίνω λ.*
Β. 746. *ὅταν καταράσωμαι λ. τῷ δεσπότῃ.*
1168. *λ. γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοῖς κυρίοις.*
Εκ. 77. *τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεῖδοντος λ.*
Π. 318. *ἐγὼ δ' ἴὼν ἤδη λ.*
Λαθραίοις. Β. 1143. *δόλοις λ., ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;*
Λαθὼν. Α. 258. *μὴ τις λ. σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.*
Σ. 247. *μὴ που λ. τὶς ἐμπόδων ἡμᾶς κακὼν τι δράσῃ·*
Ο. 1174. *λ. κολαοὺς φίλκασα ἡμεροκόπουσ'*
λαίθαργον. Ι. 1068. *λ. ταχύποον, δολιαν κερδῶ, πολυίδριν.*
λαικᾶζει. Θ. 57. *καὶ χοαινεῖει.* ΜΝ. *καὶ λ.*
λαικάσει. Ι. 167. *δῆσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λ.*
λαικαστάς. Α. 79. *ἡμεῖς δὲ λ. τε καὶ καταπύγονας.*
λαικαστρίας. Α. 537. *μεταστραφεῖή τὸ διὰ τὰς λ.*
λαικαστρῶν. Α. 529. *Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τρῶν λ.*
λαῖμα. Ο. 1563. *πρὸς τὸ λ. τῆς καμήλου*
λαιμάττουσί. Εκ. 1178. *ἀλλὰ λ. που.*
λαιμόσμηγ'. Θ. 1054. *λ. ἀχῃ δαιμονῶν, αἰόλαν*
λαιμους. Ο. 1560. *μνὶν τιν', ἢν λ. τεμὼν,*
λαίνων. Α. 449. *τουτὶ λαβὼν λάβων ἐλθὲ λ. σταθμῶν.*
Λαΐου. Fr. 376. Α.
Λαΐς. Π. 179. *ἐρᾷ δὲ Λ. οὐ διὰ σὲ Φιλαινίδου;*
Λαισποδίας. Ο. 1569. *τί, ὦ κακόδαιμον; Λ. εἶ τὴν φύσιν.*
Λάκαινα. Α. 78. *ὦ φιλτάτη Λ., χαῖρε. λαμπιτοῖ.*
Λ. 140. *ἀλλ', ὦ φίλη Λ., σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ*
1298. *Μῶα μόλε Λ. πρεπτὸν ἀμὶν*
Λακαινᾶν. Fr. 3, 3. *Ξυβαριτίδας τ' εἰωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λ.*
Λακαταπῆγων. Α. 664. *διελδὸς καὶ λ.*
Λακεδαίμον. Fr. 354. *ἰὼ Λ., τί ἄρα πείσει τήμερα ;*
Λακεδαίμονα. Α. 1144. *Κίμων ἔλυτ' ἔσωσε τὴν Λ.*
Λ. 1231. *νὺν μὲν γὰρ ἔταν' ἔθθωμεν ἐς Λ.*
Λακεδαίμονι. Ο. 1012. *τί δ' ἐστὶ δεινόν;* ΠΕ. *ὥσπερ ἐν Λ.*
Λ. 994. *τί τὰ πράγματ' ἡμῖν ἐστι τὰν Λ.;*
Λακεδαιμονιάζω. Fr. 68. Λ.,
Λακεδαιμόνιοι. Α. 652. *διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λ. τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,*
Λακεδαιμονίοις. Ι. 467. *ἴδῖ δ' ἔχει Λ. ξυγγίγνεται.*
Λακεδαιμονίοισιν. Ει. 282. *καὶ τοῖς Λ. ἀλετρίβαισι.*
Λακεδαιμόνιον. Α. 338. *ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λ.*
Λακεδαιμονίους. Α. 52. *σπονδὰς ποιήσαι πρὸς Λ. μόνῳ.*
509. *ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λ. σφόδρα,*
Λακεδαιμονίων. Α. 356. *ὑπὲρ Λ. ἅπαυθ' ὅσ' ἂν λέγω·*
Α. 369. *λέξω δ' ὑπὲρ Λ. ἃ μοι δοκεῖ·*
Λακεδαιμονίων. Α. 452. *μέλλων ὑπὲρ Λ. ἀνδρῶν λέγειν ;*
Α. 536. Λ. *ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως*
541. *φέρ', εἰ Λ. τὶς ἐκπλεύσας σκάφει*
647. *ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λ. ἀνὴρ πρεσβείαν βασανίζων,*
Ι. 1008. *περὶ Λ., περὶ σκόμβρων νέων,*
1053. *ἥγαγε σνοῦβα Λ. κορακίνους.*
Λακεδαίμονος. Α. 175. *ἀλλ' ἐκ Λ. γὰρ Ἀμφίθεος ὁδεῖ.*
Ι. 668. *ἢν' ἀπθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λ. λέγει*
Ει. 274. *οἰκουν ἑτέρᾳ γέ τιν' ἐκ Λ. μέτει*
Ο. 813. *βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λ.,*
Λακεδαίμων. Ν. 214. *ἀλλ' ἦ Λ. τοῦ 'στιν ;* ΜΑ. *ὅπου 'στίν ; αὐτοῖ.*
Λ. 995. *ὀρσὰ Λ. πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι*
Fr. M. Ει. Δ. 5. *ἰὼ Λ. τί ἄρα πείσει τήμερα,*
Λακέρυζα. Ο. 609. *οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει Λ. κοράνης ;*
Λακήσεται. Ει. 384. *ὦ πονηροὶ, μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μή, λ.*
Λακήσῃς. Ει. 382. *μή νυν λ., λίσσομαί σ', ὠρμίδιον.*
Λακήσομαι. Ει. 381. *εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λ.*
Λακίδας. Α. 423. *ποῖος πόθ' ἀνὴρ λ. αἰτεῖται πέπλων ;*
Λακκόπτρωκτε. Ν. 1330. ΦΔ. *πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.*
Λάκκους. Εκ. 154. *ἐν τοῖς κατηβλέοισι λ. ἐμποιεῖν*
Λάκοι. Β. 97. *ζῆτῶν ἀν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λ.*
Λακρατίδῃ. Α. 220. *καὶ παλαιὸ Λ. τὸ σκέλος βαρύνεται,*
Λακτίσαι. Λ. 799. *κἀνατεῖ σ' λ.*
Λάκων. Α. 1139. *ὁ Λ. Ἀθηναῖον ἱκέτης καθέζετο*
Λ. 1295. Λ. *πτόρσαινε δὴ σὺ μοῦσαν·*
Λάκωνας. Α. 305. *ὠγαθοὶ, τοὺς μὲν Λ. ἐκποδὼν ἐᾶσατε,*
Λ. 309. *οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λ., οἷς ἄγραν ἐγκείμεθα,*
514. *τί ταῦτα τοὺς Λ. αἰτιώμεθα ;*
Ι 743. *πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λ. ἤγαγον.*
Λάκωνες. Ει. 216. *κἀθοιεν οἱ Λ. εἰρήνης πέρι,*
Ει. 478. *ἀλλ' οἱ Λ., ὦγαθ', ἑλκουσ' ἀνδρικῶς.*
701. *δῶ' οἱ Λ. ἐνέβαλον.* ΕΡ. *τί παθών ;* ΤΡ. *ὅ τι ;*
Λ. 1074. *ἄνδρες Λ. πρῶτα μὲν μοι χαίρετε.*
1097. *ὦ χαίρετ', ὦ Λ.· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.*
1100. *ἀγε δῆ, Λ., αὐθ' ἑκαστα χρὴ λέγειν.*
1122. *ἄνδρες Λ. στῆτε παρ' ἀλλ' πλησίον,*
1137. *εἴτ', ὦ Λ. πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,*
1150. *οὐκ ἴσθ' οἶσθ' ὑμᾶς οἱ Λ. αὐτὸς αὖ*
1223. *οὐκ ἀπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λ. ἐνδοθεν*
1274. *ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λ., τασδεῖ*
Λακονίζειν. Fr. 322. Λ.;
Λακωνικ'. Θ. 423. Λ. *ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.*
Λακωνικά. Λ 991. *τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;* ΚΗ. *σκυτάλα.* Λ.
Λακωνικαί. Θ 142. *καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λ.;*
Εκ. 542. *κατέλπου, ἄνερ.* ΒΛ. *αἱ δὲ δὴ Λ.*
Λακωνικίας. Σ. 1158. *ταυτὶ δ' ὑψώσας ὑπόδυθι τὰς Λ.*
Εκ. 74. Λ. *γὰρ ἑᾶτε καὶ βακτηρίᾳ*
269. *ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λ.,*
345. Λ., *ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεῖρ'τῶν,*
508. *χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λ.,*
Λακωνικῇ. Λ. 992. *εἴπερ γε χαίτῃ 'στι σκυτάλῃ Λ.*
Λακωνικὴν. Ι. 55. *μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λ.,*
Σ. 1162. *ἐς τὴν Λ. ἀνύσας.* Φ1. *ἀδικεῖς γέ με*
Λακωνικῆς. Ει. 245. *τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λ.*
Fr. 164, 1. *συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λ.'*
Λακωνικοί. Ει. 212. *σπονδὰς ποιοῦνταν· κεἰ κἐν οἱ Λ.*
Λ. 1226. *ἢ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λ.·*
Λακωνικοῖς. Ν. 186. *τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λ.*
Λ. 628. *καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδρίσιν Λ.,*
Εκ. 356. *μὰν ἦν Θρασύβουλος εἰπε τοῖς Λ.;*
Λακωνικόν. Λ. 276. *ὄμως Λ. πνέων*
Λακωνικοῦ. Εκ. 405. *τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λ.*
Λακωνικοὺς. Λ. 1115. *πρῶταγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λ.*
Λακώνων. Ει. 622. *κἀνέπεισ' ἐκ τῶν Λ. τοὺς μεγίστους χρήμασιν.*
Λ 620. *καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λ. τινὲς*
Λάκωσιν. Α. 303. *ὅστις ἐστὶ πάτριος Λ., ἀλλὰ τιμωρήσομαι.*
Λαλᾶς. Θ. 1109. *κατάρατο τόλμασ' ἀποπανουμένη Λ.;*
Λάλει. Σ. 1135. *ἐχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λ.*
Εκ. 1058. *ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λ.*
Λαλεῖ. Α. 442. *ταύτην προτέραν ξυνθῆσον, ὑτιὴ καὶ λ.*
Θ. 138. Λ. *κροκωτῷ ; τί δὲ λύρα κεκρυφαλῷ;*
Λαλεῖν. Α. 356. *ὦ Φαιδρία. ταῦτας λ. ἐάσομεν τοσαυτί;*
Λ. 627. *καὶ λ. γυναῖκας οὖσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,*
Β. 954. *ἐπειτα τουτουσὶ λ. ἐδίδαξα.* Αἰ. *φημὶ κἀγώ.*
1492. *παρακαθῆμεινον λ.*
Εκ. 119. *ἄλλαι θ' ὅσαι λ. μεμελετήκασί που;*
120. *τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λ. ἐπίστασται;*
Λαλεῖς. Εκ. 16. *καὶ ταῦτα συνδῶν οὐ λ. τοῖς πλησίον.*
Λαλεῖτε. Θ. 717. *μάτην λ.· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.*

λαλῆς. Θ. 267. τὸ γ' εἶδος· ἢν Λ. δ', ὅπως τῷ φθέγματι
λαλήσειεν. Ι. 295. κοπροφορήσω σ', εἰ Λ.
Ν. 505. οὐ μὴ Λ., ἀλλ' ἀκολουθήσεισ ἐμοὶ
λαλήσει. Θ. 1108. λύσόν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ Λ. σύ.
λαλητικοῦ. Ι. 1381. οὐκοῦν καταβατυλικὸς σὺ τοῦ Λ.;
λαλιάν. Ν. 931. καὶ μὴ Λ., μόνον ἀσκήσαι.
Β. 1069. εἴτ' αὖ Λ. ἐπιτηδεύσει καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
λαλεῖς. Θ. 1082. οὐτοσί, σὲ Λ.; ΕΤ. οὔτοσ, σέ Λ.;
Θ. 1087. σὺ Λ.; ΕΤ. σὺ Λ.; ΤΟ. κλαύσει. ΕΤ. κλαύσει.
λαλίστερα. Β. 91. Εὐρπαῖδου πλεῖν ἢ σταδίῳ Λ.;
λάλο. Θ. 1097. Λ. καὶ κατάρατ' γύναικο.
λάλον. Α. 933. τοι καὶ ψοφεῖ Λ. τι καὶ
λάλος. Α. 716. τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ Λ. χὠ Κλεινίου.
Ει. 653. καὶ Λ. καὶ συκοφάντης
λαλούμενον. Θ. 578. ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν Λ.,
λαλοῦντες. Β. 917. οὐχ ἥττον ἢ νῦν οἱ Λ. ΕΤ. ἡλίθιοι γὰρ ἦσθα,
Εκ. 302. καθῆντο Λ.
λαλοῦντων. Ν. 1053. ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας Λ.
λάλουσ. Θ. 393. τὰς οἰνοστίδας, τὰς προδοτίδας, τὰς Λ.,
λαλοῦσι. Α. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ Λ., κἄνω καὶ κάτω
λαλοῦσιν. Ει. 539. οἷον πρὸς ἀλλήλας Λ. αἱ πόλεις
λάλῳ. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ Λ. ξυνηγόρῳ·
λαλῶν. Ι. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ Λ. ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
Ν. 1394. Λ. ἀνατείσει
Εκ. 129. πάρ' ἐσ τὸ πρύσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι Λ.
λαλῶσι. Β. 751. ἅτ' ἂν Λ.; Αἰ. μαλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Λάμαχ'. Α. 566. ἰὼ Λ., ὦ βλέπων ἀστραπάς,
Α. 568. ἰὼ Λ., ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
575. ὦ Λ. ἥρως, τῶν λύρων καὶ τῶν λόχων·
576. ὦ Λ., οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
579. ὦ Λ. ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Ει. 473. ὦ Λ., ἀδικεῖς ἐμπολὼν καθήμενος.
Λάμαχε. Α. 590. οἰμ' ὡς τεθνήκεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ Λ.·
Λαμαχίππιον. Α. 1206. ἰὴ ἰὴ Λαμαχίππιον.
Λάμαχοι. Α. 1071. ἰὼ πόποι τε καὶ μάχαι καὶ Λ.
Λάμαχον. Α. 1131. κλέειν κελεύων Λ. τὸν Γοργάσον.
Λάμαχος. Α. 614. οὐ φαίνει. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λ.,
Α. 619. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λ.
Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λ. ἥρως·
Λάμαχός. Α. 960. ἐκέκευσε Λ. σε ταυτησὶ δραχμῆς
Λαμάχου. Α. 1174. ὦ δῶμεσ οἱ κατ' οἴκον ἔστε Λ.,
Ει. 1290. ἐγώ; ΤΡ. οὐ μέντοι γ' ἀλ'. ΠΑ. Λ. υἱὸς Λ.
Θ. 841. λευκὰ καὶ κόμας κεθεῖσαν πλησίον τῆς Λ.,
Λαμάχους. Fr. M. Τκω. 16. Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Λ.
Λαμάχῳ. Α. 625. παλεῖν ἀγορᾴζεισ πρὸς ἐμέ, Λ. δὲ μή.
Α. 722. ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λ. δὲ μή.
1115. βούλει περιδῶσθαι κἀπτρέψαι Λ.,
Λαμάχων. Α. 270. καὶ Λ. ἀπαλλαγείς.
Λάμβανε. Ει. 706. ἰοὶ νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν Λ.
Ει. 1203. ἀλλ', ὦ Τρυγαίε, τῶν δρεπάνων τε Λ.
Ο. 219. χρῆσόν τι νυν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς Λ.
262. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τάμα ταυτὶ Λ.
Β. 165. ὑγιαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐθὶς Λ.
Λαμβάνει. Λ. 1089. ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς Λ.;
Λαμβάνειν. Ο. 357. ὅτι μόνοσ δεῖ μάχεσθαι Λ. τε τῶν χυτρῶν.
Ο. 1074. Λ. τἀλαντον, ἥν τε τῶν τυράννων τίς τινα
1075. τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τἀλαντον Λ.
1185. ἤδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ Λ.
Θ. 533. ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, Λ. τιμήν τινα,
Β. 764. σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ Λ.,
Εκ. 778. οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ Λ.
Λαμβάνειε. Ι. 567. ἀίρουσα· καὶ σὺ Λ., ἣν τὴν πόλιν ταράττῃς.
Π. 1155. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων Λ.;
Λαμβάνετε. Ο. 657. καὶ Μανιόδωρε, Λ. τὰ στρώματα.
Θ. 252. Λ. καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;
Fr. 420. Λ. κάλλαιβον ἕκαστοσ.
Λαμβανόμεσθ'. Fr. 116. 5. Λ. ὑπ' αὐτῶν.
Λαμβάνουσ'. Ν. 68. τοῦτον τὸν υἱὸν Λ. ἐκορίζετο,
Λαμβάνουσιν. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, Λ. οὐδέν·
Λαμβάνω. Β. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν Λ.
Β. 589. δέχομαι τὸν ὄρκον, κἄπι τούτοις Λ.
Εκ. 317. ἐπεὶχ κρούων ὁ κοπρεαὶοσ, Λ.
Fr. 700. 2. τὴν μὲν δίδωμι χειρί, τὴ δὲ Λ.
Λαμβάνων. Ν. 1123. Λ. οὐτ' οἰνον οὔτ' ἀλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Λάμ'. Σ. 1177. πρῶτον μὲν ὡσ ἡ Λ. ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,
Λαμίας. { Σ. 1035. / Ει. 758. } φάσκῃ δ' ὁσμὴν, Λ. δ' ὄρχεις ἀπλούτουσ, πρωκτῶν δὲ καμήλου.
Λαμίου. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λ. τουτὶ καθεῦδοντοσ λάθρα.
Λαμπᾶδ'. Α. 316. τὴν Λ. ἡμιέμην ὅπως πρώτωσ ἐμοὶ προσοίσεισ.
Λαμπάδ'. Β. 131. ἀφιεμένην τὴν Λ. ἐντεῦθεν θεῶ,
Β. 1098. φυσῶν τὴν Λ. ἐφευγε.
Λαμπάδα. Σ. 1203. ἐδιώκασθέ ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ Λ.
Θ. 162. Λ. κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
Β. 1087. Λ. δ' οὐδὲὶς οὔσ τε φέρειν
Ει. 50. ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν Λ.,
Λαμπάδας. Θ. 655. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς Λ. ἁμαμένας χρὴ
Β. 340. ἔγειρε φλογέας Λ. ἐν χερσὶ τινάσσων,
1362. Λ. ὀξυτάταν χεροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
1525. Λ. ἱρὰς, χάμα προπέμπετε
Λαμπαδηφόρων. Fr. 105. τῶν Λ. τε πλείστων αἰτίαν πλατειῶν
Λαμπάδι. Λ. 376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ Λ. σταδεύσω.
Λ. 1217. ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ Λ.
Θ. 917. ὅστισ σ' ἀπάξει, τυπτόμενοσ τῇ Λ.
Β. 350. σὺ δὲ Λ. φίγγων
Λαμπάδων. Λ. 1177. ἱρὰ οἰσυπηρὰ, Λ. περὶ τὸ σφιρόν.
Λαμπάδων. Θ. 280. ὦ Θρᾶττα, θᾶσαι, κομψίων τῶν Λ.
Λαμπάσι. Θ. 1153. ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα Λ. φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.
Λάμπειε. Εκ. 13. Λ., ἀφεὶσ τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
Λάμπεται. Β. 293. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν Λ.
Λαμπτοῖ. Λ. 78. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαίρε, Λ.
Λ. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λ.,
209. λάξωσθε πᾶσα τὴν κύκλιοσ, ὦ Λ.·
242. ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λ.,
Λαμπτοῦ. Λ. 77. ἤδ' δὲ καὶ δὴ Λ. προσέρχεται.
Λ. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λ.
998. ἀπὸ Πανόσ; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἀρχε μὲν, οἴω, Λ.,
Λάμποντι. Ι. 550. φαιδρὸν Λ. μετώπῳ.
Λαμπρᾷ. Ο. 1388. τῶν διὐρμάμβων γὰρ τὰ Λ. γίγνεται
Λαμπράς. Εκ. 5. μικτῆρσι δ. ἡλίου τιμὰς ἔχεισ·
Λαμπρόν. Ει. 566. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα Λ. ἦν ἀρ' ἐξωπλισμένη,
Ει. 859. τί δῆτ', ἐπειδὰν ὑμῶν μ' ὁρᾶτε Λ. ὄντα;
Λ. 43. ἡ Λ., αἱ καθήμεσθ' ἐξηνθισμέναι,
Π. 141. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστι Λ. καὶ καλὸν
Fr. 313, 3. Λ. ἐκόμιζεν ἀπώνασ παραβεβλημένον.
Λαμπρόν. Εκ. 1. ὦ Λ. ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
Λαμπρός. Ι. 430. ἔξειμι γὰρ σοι Λ. ἤδη καὶ μέγας καθειεὶς,
Ι. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπωσ ἔξει πολὺς καὶ Λ. ἐσ τὸν ἄνδρα.
1331. δδ' ἐκείνοσ ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαῖῳ σχήματι Λ.,
Ν. 265. Λ. τ' Αἰθὴρ, σεμνὰ τ' θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Λαμπρυνομένων. Ι. 556. μειραείων θ' ἁμίλλα Λ.
Λαμπτηνεῖς. Fr. 93. Λ. ἐγωγε τῶν κάτω.
Λάμπων. Ο. 521. Λ. δ' ὅμνυσ' ἐπὶ καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τί
Ο. 988. μὴτ' ἦν Λ. ᾖ μὴτ' ἦν ὁ μέγασ Διοπείθης.
Λάμπων. Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸσ πύδεν αὖ φέρεται λ. πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
Ν. 1160. ἀμφήκει γλώττῃ Λ.,
Λανθάνει. Ι. 465. οὐκοῦν μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττει Λ.
Ει. 618. οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς Λ.
Λανθάνειν. Π. 1068. ἐφάπτεταί σου λ. δοκῶν ἐμέ.
Π. 1140. ὑφλοῖ, ἐγὼ σε λ. ἐποίουν ἐπί.
Λανθάνουσ'. Α. 374. κἀστεαίσθα λ. ἀπεμπολάμενοσ·
Λαρινόν. Ο. 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λ. ἔπος τι,
Λαρινῷ. Ει. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λ. βοῦ;
Λαρκίδιον. Α. 340. ὡσ τόδε τὸ λ. οὐ προδώσω ποτέ.
Λάρκοσ. Α. 333. ὡσ ἀπωλόμεσθ', ὁ λ. δημότης οὗ 'στ' ἐμόσ.
Λ. 351. ὁ λ. ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπιά.
Λάρον. Ν. 391. ἢν Κλέωνα τὸν λ. δάρων ἐλόντεσ καὶ κλοπῆς,
Λάρος. Ι. 956. Λ. κεχηνὼσ ἐπὶ πέτρασ δημηγορῶν.
Λαρτίου. Π. 312. τὸν Λ. μαμοῦμενοσ τῶν ὀρχεων κρεμῶμεν,
Λάρυγγ'. Β. 575. ἐγὼ δὲ τὼ λ. ὦν ἐκτέταμαί σου.
Λαρυγγιῶ. Ι. 558. Λ. τοὺς ῥήτορασ καὶ Νικίαν ταρῴξω.
Λάρυγγοσ. Ι. 1363. ἐκ τοῦ Λ. ἐκκρεμάσασ Ὑπέρβολον
Λάρῳ. Ο. 567. ἢν δ' Ἡρακλέεσ θύῃ τις βοῦν, Λ. ναστοῦσ μελιτούντασ·
Λάσανα. Ει. 893. πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λ. τῇ βουλῇ ποτέ.
Fr. 80, 2. βάλλ' ἐσ κόρακασ. πόθεν ὧν λ. γένοιτό μοι;
Λασιαυχένα. Β. 522. φρίξασ δ' αὐτοκύμου λοφιᾶσ λ. χαίτην,
Λασῖον. Ν. 349. ἀγρὸν τινα τῶν λ. τούτων, οὐδὲπερ τὸν Ξενοφάντου,
Λάσκων. Λ. 1046. φωνῇ τοιαῦτα Λ.
Λᾶσσ. Σ. 1411. ἔπειθ' ὁ Λ. εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
Λᾶσσ. Σ. 1410. Λ. ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
Λατοῦς. Θ. 117. γένον ὀλβίζουσα Λ.
Θ. 129. χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λ.
321. Λ. χρυσάνιδοσ ἔρωσ.
Λατώ. Θ. 120. Λ. τε, κρούματά τ' Ἀσιάδοσ

Λατώ. Θ. 123. *σίβομαι* Λ. *τ' ἄνασσαν*

Λαύρας. Ει. 99. *τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς* Λ.

Ει. 158. *τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς* Λ.;

Λαυριωτικαί. Ο. 1106. *γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι* Λ.·

Λαφυγμοῦ. Ν. 52. *δαπανῶν,* Λ., *Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.*

Λάχανα. Π. 293. *πήραν ἐχόντα* Λ. *τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλώντα,*

Λαχάνοις. Θ. 456. *ἄτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς* Λ. *αὐτὸς γραφείς.*

Λαχάνοισιν. Λ. 557. *νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς* Λ. *ὁμόλογ*

Λαχανοπωλήτριας. Θ. 387. *Εὐριπίδου τοῦ τῆς* Λ.

Λαχανόπωλις. Σ. 497. *ἡ* Λ. *παραβλέψασά φησι θατέρῳ*

Λαχεῖν. Ι. 258. *ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν* Λ. *κατεσθίειε,*

Λάχῃς. Λ. 304. *ἡ πότ' αὖτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ* Λ., *ἀρήχομεν;*

Λάχῃς. Λ. 208. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐχ, ἐὰν γε μὴ* Λ.

Λάχητας. Fr. M. Γεω. 16. Λ., *Μεγακλέας, καὶ Λαμάχους.*

Λάχητι. Σ. 240. *ἀλλ' ἐγκονώμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται* Λ. *νυνί.*

Λαχόν. Π. 277. *ἐν τῇ σορῷ νυνί* Λ. *τὸ γράμμα σου διελίξαν,*

Λαχόντας. Λ. 724. *τρεῖς τοὺς* Λ. *τοὐσδί ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.*

Λαχόντες. Ο. 1111. *κἀν* Λ. *ἀρχίδιον εἶδ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,*

Λαχοῦσ'. Π. 972. *ἀλλ' οὐ* Λ. *ἐπίνει ἐν τῷ γράμματι ;*

Λάκω. Ει. 364. *ἀπόλοιλας, ὦ κακοδαίμων.* ΤΡ. *οὐκοῦν, ἦν* Λ.

Λακῶν. Ν. 623. *σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν* Λ. *Ὑπέρβολος*

Ο. 1022. *ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνάμῳ* Λ.

Ἐκ. 683. *εἶδός ὁ* Λ. *ἀπὶῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·*

Λαῶν. Ι. 163. *τὰς στήλας ὁρᾷς τὰς τῶν τῶν* Λ. ; Αλ. *ὁρῶ.*

Β. 219. *χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος* Λ. *ὄγλος.*

676. *τὸν πολὺν ὀξυμόρμενο* Λ. *ὄγλον, οὖ σοφίαι*

λίαιν'. { Λ. 231. / 232. } *οὐ στήσομαι* Λ. *ἐπὶ τυροκνήστιδος.*

Λεβηρίδος. Fr. 102. *τυφλότερος* Λ.

Λέβιοι. Fr. 365. *σκόμβροι, κολίαι,* Λ., *μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες.*

Λέγ'. Λ. 338. *ἀλλὰ νυνὶ* Λ., *εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε-*

Ι. 337. *ἀὶν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείαρ,* Λ. *ὅτι κἀκ πονηρῶν.*

623. *τιστε, θαρρήσας* Λ., *ὡς ἐ-*

Σ. 761. *τί σοι πίθωμα,* Λ. *ὃ τι βούλει, πλὴν ἐνός.*

Ο. 457. *οὐ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς,* Λ. *εἰς κοινὸν.*

Λ. 769. Λ. *αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.* ΛΥ. *σιγᾶτε δή.*

Β. 865. *οὐ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν;* Λ., *Αἰσχύλε.*

1125. *ἄγε δὴ σώσπα πᾶς ἀνήρ.* Λ., *Αἰσχύλε.*

1151. Λ. *ἔτερον αὖτῷ· σὺ δ' ἐπιτρῖβε τὸ βλάβος.*

1180. *ἴθι δή* Λ.· *οὐ γὰρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀκουστέα*

1210. Λ. *ἕτερον αὖτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῷ πάλιν.*

1224. *ἴθι δή* Λ. *ἕτερον κἀπέχου τῆς ληνοῦσυ.*

Ἐκ. 213. *εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε·* Λέγε Λ., *ὦγαθέ.*

1014. Λ. *αὐτὸ τί ποτε κᾶστι.*

Π. 127. *ἁ, μὴ* Λ., *ὦ πονηρέ, ταῦτ'.* ΧΡ. *ἔχ' ἡσυχος.*

349. *ποῖός τις ;* ΧΡ. *οἷος,* ΒΛ. Λ. *ἀνῶσαι τὸ τί φῄς ποτε.*

Λέγε. Α. 103. Λ. *δὴ σὺ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.*

Λ. 299. *οὐκ ἀνασχήσομ' μηδὲ* Λ. *μοι σὺ λύγων·*

495. *ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ,* Λ.

512. *πόσου πρίωμαι σοι τὰ χωρίδια;* Λ.

597. *ἀλλ' εἴ τι πωλεῖτ' τῶνδε τῶν ἄλλων,* Λ.

Ι. 13. *τίς οὖν γένοιτ' ἀν;* Λ., *σὺ.* ΔΗ. *σὺ μὲν οὖν μοι* Λ.,

21. Λ. *δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὧδε ξυλλαβέων.*

24. *ὥσπερ δεῦρόμενος νῦν ἀτρέμα πρώτον* Λ.

131. *εἰ οὐτοσὶ πῶλης.* τί τοὐντεῦθεν; Λ.

1028. Λ. *νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,*

Ν. 90. Λ. *δὴ, τι κελεύεις;* ΣΤ. *καί τι πείσει;* ΦΕ. *πείσομαι,*

141. Λ. *νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ*

345. *ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι.* ΣΤ. Λ. *νυν ταχέως ὅ τι βούλει.*

427. Λ. *νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρᾶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσει.*

737. *αὐτὸς δ' τι βουλει πρῶτος ἐξευρὼν* Λ.

786. *ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης;* Λ.

1247. *ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον;* Λ.,

1328. *αὐθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω* Λ.

Σ. 30. Λ. *νυν ἀνῶσαι τε τὴν τρόπιν τον πράγματος.*

37. *αἰβοῦ.* ΣΩ. *τί ἔστι;* ΞΑ. *παῦε παῦε, μὴ* Λ.·

944. *ἀνάβαιν',* ἀπολογοῦ. *τί σεσώπηκας;* Λ.

1426. *σὺ* Λ. *δικῶν γὰρ οὐ δεόμ' οὐδὲ πραγμάτων.*

Ει. 454. *ἀφελκε τὸ πάλιν, ἀλλ' ἴθ' μόνον* Λ.

648. *βυρσοπώλης.* ΤΡ. *παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ* Λ.,

Ο. 452. *πέφυκεν ἀνθρωπος· οὐ δ' ὅμως* Λ., *μοι.*

461. Λ. *θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.*

587. *ἀγᾶθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.* ΕΠ. Λ. *δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἐν*

λέγε. Ο. 1512. *ἐπιδυθὶ ταχὺ δὴ, κᾶτα θαρήσας* Λ.

Ο. 1513. *ἀκουε δὴ νυν.* ΠΕ. *ὡς ἀκούοντος* Λ.

Λ. 73. *ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταὐτ' παρούσαισιν* Λ.

96. Λ. *δῆτα τὸ σπουδαῖον ὃ τι τοῦτ' ἐστί σοι.*

214. *ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσειειν ἐστυκώς.* Λ.

503. *ἡμεῖς φράσομεν.* ΠΡ. Λ. *δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.* ΑΥ. *ἀκροῷ δή,*

506. *τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κράξαι· σὺ δέ μοι* Λ. ΛΥ. *ταῦτα ποιήσω.*

993. *ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ* Λ.

Θ. 105. Λ. *νυν εἰπάτωσ δὲ τοὐμὸν*

176. *ἀλλ' ὦσπερ οὔνεκ' ἤλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.* ΑΓ. Λ.

899. *σὺ δ' εἶ πανοῦργος.* ΜΝ. *ὀπόσα του βούλει,* Λ.

Β. 835. *ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν* Λ.

1124. *πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας* Λ.

1137. *πῶς φῄς μ' ἀμαρτεῖν;* ΕΤ. *αὖθις ἐξ ἀρχῆς* Λ.

1390. *λαβέσθε τοίνυν αὖθις.* Αἰ. *καὶ* ΕΤ. *ἤν ἰδού.* Δι. Λ.

1442. *ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν.* Δι. Λ.

Ἐκ. 213. *εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε·* Λ. *λέγ', ὦγαθέ.*

Π. 222. *ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν* ΚΑ. *τί δρῶ;* Λ.

Fr. 234, 2. *ἐὰν ἀνεκὰς* Λ., *χαίρε φέγγος ἡλίου.*

λέγεθ'. Ει. 881. *οὔπω* Λ. *ὑμεῖς τὶς ὁ φυλάξων;* *δεῦρο σύ·*

λέγει. Α. 101. *ξυνήκαθ' ὃ* Λ.; Δι. *μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.*

Α. 105. *οἰμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.* ΠΡ. *τί δαὶ* Λ.;

106. *ὅ τι; χαυνοπράκτους τοὺς Ἰάονας* Λ.,

108. *οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας τὸ χρυσίον* Λ.

560. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ* Λ. *γ' ἀπερ* Λ.

690. *εἶτα λίζει καὶ διαρρεῖ, καὶ* Λ. *πρὸς τοὺς φίλους,*

Ι. 128. *καὶ πῶς;* ΔΗ. *ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρυς* Λ.

177. *γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσὶ* Λ.,

204. *τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν;* ΔΗ. *αὐτὸ που* Λ.,

334. *νῦν δείξεν ὡς οὐδὲν* Λ. *τὸ σωφρόνως τραῦηναι.*

668. *ἴν' ἀπθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος* Λ.

813. *ὦ πόλις Ἄργους, κλυεθ' οἷα* Λ. *σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;*

1021. *ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι* Λ.

1041. *ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι* Λ.; ΔΗΜ. *μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.*

1059. *Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο* ΔΗΜ. *τί τοῦτο* Λ., *πρὸ Πύλοιο;*

Σ. 75. *εἶναι φιλόλεσβον αὐτόν.* ἀλλ' *οὐδὲν* Λ.

Ο. 23. *ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τὰ* Λ. *πέρι;*

25. *τί δῆ* Λ. *περὶ τῆς ὁδοῦ;* ΠΕ. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ*

421. Λ. *μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-*

1679. *ὀρνιτο παραδίδωμι.* ΗΡ. *παραδοῦναι* Λ.,

1680. *μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι* Λ.,

1682. *οὐκοῦν παραδοῦναι ταὶ χελιδόσιν* Λ.

Λ. 414. *ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμων ταδί* Λ.

769. *λέγ' οὖν ἡμῖν ὅ τι* Λ. ΛΥ. *σιγᾶτε δή.*

Θ. 405. *κάμει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς* Λ.,

436. *πάντα γὰρ* Λ. *δίκαια,*

492. *σποδούμεθ', ἦν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ* Λ.·

513. *θεὶ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ* Λ.,

636. *ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ* Λ.

Β. 1139. *οὐκοῦν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ* Λ.

1173. *κλύειν, ἀκούσαι.* ΕΤ. *τοῖσ' ἕτερον αὖθις* Λ.,

Ἐκ. 440. *ταωδὶ τὸ πλῆθος.* ΒΛ. *τίς δὲ τοῦτ' ἄλλοσε* Λ.;

Π. 59. *ὅν φησιν εἶναι;* ΧΡ. *σοὶ* Λ., *τοῦτ', οὐκ ἐμοί.*

177. *Φιλέμων δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μάθοις* Λ.;

601. *ὦ πόλις Ἄργους, κλυεθ' οἷα* Λ.

926. *κατάθου ταχέως θοἰμάτιον.* ΚΑ. *οὗτος, σοι* Λ.

927. *ἐπειθ' ὑπόλυσαι.* ΚΑ. *πάντα ταῦτα σοὶ* Λ.

1052. *τὴν δῆδα μὴ μοι πρόσφερ'.* ΧΡ. *εὖ μέντοι* Λ.

λέγειν. Α. 311. *οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων*

Α. 316. *εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν* Λ.

318. *ἐπεῖχον θελήσαν τὴν κεφαλὴν ἔχων* Λ.

355. *ἐμοὶ θέλοντος ὑπερ ἐπιέρνου* Λ.,

365. *θεὶς δεῦρο τοὐπιέρνον ἐγχείρει* Λ.

383. *νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν* Λ. *ἐάσατε*

429. *χωλοὺς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς* Λ.

482. *μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν* Λ.;

493. *ἅπασι μέλλεις εἶ* Λ. *τἀναντία·*

498. *εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν' Ἀθηναίοις* Λ.

558. *ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς* Λ.,

563. *ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμησει* Λ.

578. *οὔτοσ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν* Λ. *τάδε;*

1013. *οἰμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ* Λ.

Ι. 16. *πῶς ἂν σύ μοι λέγειαι ἀμφὶ χρῆ* Λ.;

267. *ὅτ' Λ. γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει*

342. *τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοὶ* Λ. *ἑναντα;*

343. *ὅτιὴ* Λ. *οὔς τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.*

λέγειν. I. 344. ἰδοὺ λ. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
I. 350. ὦου δυνατὸς εἶναι λ. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λ. τὰ δίκαια,
810. οὐκοῦν δεινὸν ταυτί σε λ, δῆτ' ἔστ' ἐμέ καὶ διαβάλλειν
N. 140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λ.
239. ἡλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λ.
260. λ. γενήσει τρίμμα, κρύταλον, παιπάλη.
403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σοι λ. φαίνει. τί γὰρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
430. τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λ. ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
433. μὴ μοὶ γε λ. γνώμας μεγάλας· σὺ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
486. ἐνεστι δῆτά σοι λ. ἐν τῇ φύσει;
1147. ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λ. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
1084. ἔχει τίνα γνώμην λ., τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
1106. βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λ.;
1143. εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λ. Φειδιππίδης.
1314. γνώμας ἐναντίας λ.
1336. ἀλοῦ δ' ὑπόστεγον τοῦτο λόγειν βούλει λ.
1352. ἤδη λ. χρὴ πρὸς χορὸν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
1398. πειθὼ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λ. δίκαια.
1437. ἐμοὶ μὲν, ἄνδρες ἡλικες, δοκεῖ λ. δίκαια·
Σ. 344. σεν λ., εἶ
527. γυμνασίου λ. τι δεῖ
532. τόνδε λ. ὁρᾷς γὰρ ὡς
1053. καινὸν τι λ. κἀξευρίσκειν
1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λ.
1186. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λ.; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
1190. ἀλλ' οὐν λ. χρὴ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
1409. μὰ Δί', ἀλλ' ἀκουσον, ἥν τι σοι δόξω λ.
O. 63. οὔτοιγε τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λ.;
432. λ. λ. κέλευέ μοι.
986. οὐδὲν λ. οἶμαί σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
1201. τίς εἶ; ποδαπή; λ. ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.
1370. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λ.,
1419. δόξ' ἀστεῖον· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρῆ λ.
1629. βακτηριφοῦσα. ΗΡ. φησὶν εὖ λ. πάνυ.
1674. δίκαι' ἐμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖν λ.
1713. ἔχων γυναικὸς κάλλοι οὐ φατὸν λ.,
Λ. 97. λέγοιμ' ἂν ἥδη· πρὶν λ. δ', ἡμᾶς τοδὶ
1045. ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λ.
1100. ἄγε δῆ. λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χρὴ λ.
Θ. 380. ἐγὼ. ΚΗ. περίθουνυνδὲ τὸν τόνδε πρῶτον πρὶν λ.
442. ἀντικρυς μηδὲν λ.
539. γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λ. τὸ λοιπόν,
541. παρρησίας κἀξὸν λ. ὅσαι πάρεσμεν ἁσταί,
803. ἐξεστὶ θ' ὥστερ Ἠγέλοχος ἡμῖν λ.·
869. τοιγὰρ δὲ συντέθηκεν, ὥστ' ἐξεῖ λ.
885. εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τάπη λ.
905. ἀλλ' ἐν τάχιστα χρὴ λ.· οὔτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
1056. πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λ. ἡμᾶς. ΕΥ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοῦς
1108. κἀποκινδυνεύετον λεπτὼν τι καὶ σοφὼν λ.
1205. ἰδοὺ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λ.
1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λ.
Ex. 113. πλείστα σποδοῦται, δεινότατοι εἶναι λ.·
117. ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεινὰ λ.
123. καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δοῖχ' ἡ λ.
152. λ. τὰ βέλτισθ', ἐν' ἐκαθῆμην ἥσυχος·
168. ἔκεισε πρὸς γυναῖκας ᾤμην λ.
192. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴπον. ΠΡ. μηδ' ἐθίζου νὺν λ.
286. μεμνημένας ἀεὶ λ., ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθῃ,
629. δημηγορήσαν, κἀπεκχέρησεν λ.
564. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λ.
914. καὶ τἄλλ' οὐδὲν μᾶλλον με ταῦτα δεῖ λ.
Π. 57. ἢ τάπὶ τούτοισ ὁρᾷ. λ. χρὴ ταχὺ πάνυ.
77. λ. ἃ κρύπτει ἡ παρεσκευασμένος.
198. εἴ τοι λ. ἐμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
432. ἀλλ' ἤτις εἶ λ. σ' ἐχρὴν αὐτίκα μάλα.
472. ταυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μαραπάτη, λ.;
487. ἀλλ' ἤδη χρὴν τι λ. ἡμᾶς σοφὼν ὦ νικήσετε τηνδὶ
966. ἀλλ' ὦ τι μάλιστ' ἐλθὼν λ. σ' ἐχρὴν.
1074. εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι καὶ λ. ὅτι
Γτ. 562. ὕστερ μέλκει καὶ κελεύει βῆ λ.

λέγεις. Α. 359. τί οὖν οὐ λ. ἐπίχηνον ἐξευεγκὼν θύρας·
Α. 424. ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τά τοῦ πτωχοῦ λ.;

λέγεις. Α. 593. ταυτὶ λ. σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;
Α. 765. καλῶς λ.· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
783. τί λ. σύ; ποδαπὴ χώρος ἤδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
898. ἱάγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λ.;
1058. φέρε δή, τί σὺ λ.; ὡς γελοῖον, ὦ θεά,
I. 464. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λ.;
484. ἐς τὰ κοχώνα τὸ κρέας. ὡς αὐτοὺς λ.
492. ἀλλ' εὖ λ. καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
1133. ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λ.,
1364. τουτὶ μὲν ὁρᾶσ' καὶ φρονίμως ἤδη λ.·
N. 103. τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λ.·
201. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστεῖον λ.
207. αἴδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤ. τί οὖν λ.; οὐ πείθομαι.
367. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λήρῃσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λ. σύ;
644. οὐδὲν λ., ἔνδραπε. ΣΤ. περίδου νυν ἐμοὶ,
679. τὴν καρδόπην θθλειαν; ΣΩ. ὁρᾷς γὰρ λ.
768. ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; ΣΩ. τὴν ἅλαν λ.;
781. οὐδὲν λ. ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
1092. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΛ. εὖ λ.
1095. ἐγνωκας ὡς οὐδὲν λ.;
1174. ἀτεχνῶς ἐπαυθεί, τὸ τί λ. σύ; καὶ δοκεῖν
1269. ὑπορρύοντοι τοὺ χρόνου; ΣΩ. καλῶς λ.
Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λ.; ἀλλὰ γὰν ὄρθρος βαθύς.
343. ὅτι λ. τι περὶ τῶν νε-
696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λ.; ὡς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
1194. θάρρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε παῦ', οὐδὲν λ.
1378. τί λ. σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἰ δεῖρο σύ;
Ει. 934. εὖ τοι λ. ΧΟ. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἥμιοι.
1051. μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὖ λ.
O. 57. παῖ παῖ. ΠΕ. τί λ., οὗτοι; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
66. οὐδὲν λ. ΕΥ. καὶ μὴν ἱροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
323. πῶς λ.; ΕΠ. μήτω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;
433. κλίνων γὰρ ὧν σύ μοι λ.
517. νὴ τὴν Δήμητρ' οὐ ταῦτα λ. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἀρ' ἔχουσιν;
1124. ἐξωοδόμηται σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ. εὖ λ.
1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λ.;
1233. κινσὰν τ' ἀγυιάς. ΠΕ. τί οὖν λ.; ποίοις θεοῖς;
1273. ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λ.;
1382. παίεται μλαφδῶν, ἀλλ' ὁ τι λ. εἰπέ μοι.
1457. ὡδὶ λ.· ὅπως ἂν ὀρθὴν ἡ δίκη·
1614. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γ' τοι καλῶς λ.
1651. ἐγὼ νόθος; τί λ.; ΠΕ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
1677. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λ.;
1685. ἡμῖν ἃ λ. σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
1691. ὑπῆρ τὰ κρέα; πολλὴν γε τεθνείαν λ.
Λ. 76. γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥ. πολὺ σὺ κάλλιον λ.
131. ταυτὶ σὺ λ., ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
146. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχώμεθ' οὐ σὺ δῆ λ.,
150. παντὰ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λ., καλῶς.
184. καλῶς λ. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
499. ὡς σαθῆσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δεινὸν γε λ. ΑΥ. ἀγανακτεῖς·
529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λ. κοὐ τλητὸν ἡμοιγε. ΑΥ. σώσπα.
747. ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΑΥ. τίνα λόγον λ.;
756. τί λ.; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
1013. ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὰ λ.
1095. νὴ τὸν Δί' ἐὰ μέντοι λ. ΛΛ. ναὶ τὼ σιὼ
Θ. 6. ὀψει παρεστῶς. ΜΝ. πῶς λ.; αἰθὶς φράσον.
9. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιὸς ἀμείνων λ.
45. γλαυκὸν. ΜΝ. βομβᾷ. ΕΥ. σίγα. τί λ.;
625. οὐδὲν λ.
634. οὐδὲν λ. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
635. δδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὧν λ. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ;
Β. 122. κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε, πινγτηρὰν λ.
124. ἢ διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κἀκεῖνον λ.;
169. ἐὰν δὲ μὴ χω; ΞΑ. τότε μ' ἀγεῖν ΔΙ. καλῶς λ.
155. ἑτέραι δύ' ἢ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λ.; ὀρχηστρίδες;
556. κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λ. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
630. αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙ. λ. δὲ τί;
643. πλὴγὴν παρὰ πλὴγὴν ἑκάτερον. ΞΑ. καλῶς λ.
672. ὀρθῶς λ.· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
1162. πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λ.
1166. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λ., Εὐριπίδη;
1169. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λ. δ' οὐ μανθάνω.
1454. τί δαὶ λ. σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νὺν μοι φράσον

λέγεις. Β. 1480. *ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.* ΔΙ. εὖ τοι λ.
Εκ. 166. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λ.;
189. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυταγὶ λ.*
279. *τὸν τῶν ἀγροίκων.* ΓΤ. Β. εὖ λ.· *ἡμεῖς δέ γε*
644. *τὰ μὲν ἄλλα λ., οὐδὲν σκαιὸς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,*
812. *δεινά γε λ.* ΑΝ. Β. *τί δεινόν;* *ὥσπερ οὐχ ὁρῶν*
959. *οὐκ οἶδ' ὅ τι λ.;* *τηνδεῖ μοι κρουστέον.*
Π. 143. *τί λ.;* *δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;* ΧΡ. *φῄμ' ἐγώ.*
289. *ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λ. ὄντως σὺ ταὺτ' ἀληθῆ,*
388. *ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.* ΒΛ. *τί σὺ λ.;*
395. *λ. ἀληθῆ;* ΧΡ. *φημί.* ΒΛ. *πρὸς τῆς Ἑστίας;*
396. *νὴ τὸν Ποσειδῶ.* ΒΛ. *τὸν θαλάττιον λ.*
481. *ἐὰν ἀλῷς;* ΠΕ. *ὅ τι σοι δοκεῖ.* ΧΡ. *καλῶς λ.*
523. *κατὰ τὸν λόγον δν σὺ λ. δῆπου. τίς γὰρ πλουτὼν ἐθελήσει*
552. *πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λ., ζῆν ἔστιν μηδὲν ἔχοντα·*
637. *λ. μοι χαρᾶν, λ. μοι βοάν.*
648. *πέραινε τοίνυν ὅ τι λ. ἀνύσας ποτέ.*
705. *λ. ἀγροικον ὄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.*
800. *εὖ πάνυ λ.· ὡς Δεξίνικος οὗτοσὶ*
922. *ζῆν ἀργός;* ΣΤ. *ἀλλὰ προβατίου βίον λ.,*
992. *λ. ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἱκνούμενα.*
1092. *οὐ γὰρ βιάσεται.* ΝΕ. *πάνυ καλῶς τοίνυν λ.*
1190. *αὐτόματος ἥκων.* ΙΕ. *πάνυ· ἀγαθὰ τοίνυν λ.*
Γρ. 1. *τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνθρας λ.*
343. 1. *τί σὺ λ.; εἰσὶν δὲ ποῦ;*
λέγεσθαι. Σ. 1011. *νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λ.*
λέγεται. Σ. 781. *πολλῷ γ' ἀμείνων· καὶ λ. γὰρ τοιοῦτο,*
Ο. 834. *ὅσπερ λ. δεινότατος εἶναι πανταχοῦ*
λέγετε. Α. 1102. *πρέσβεις.* ΑΘ. *καλῶς δῆ λ.· χθμεῖς τουτογί.*
Α. 1182. *καλῶς λ. νῦν οὖν ὅπως ἀγρεύσετε,*
λέγετον. Ο. 144. *ἀτὰρ ἐστι γ' ὁποίαν λ. εὐδαίμων πόλις*
Β. 1106. *λ., ἐπιτον, ἀναδέρεσθον,*
1381. *καὶ ΕΥ. ἐχόμεθα.* ΔΙ. *τοῦπος νῦν λ. ἐς τὸν σταθμόν.*
λεγέτω. Α. 210. *λ. δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·*
λέγῃ. Α. 39. *ἐὰν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λ.*
Ν. 1317. *ἐνγγέγηται, κἂν λ. παμπόνηρ'.*
Σ. 777 *λ. μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,*
945. *ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὐτός γ' ἐοικεν ὅ τι λ.*
Β. 626. *αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λ.*
λέγῃς. Σ. 649. *ἢν μή τι λ., ἤτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερείει.*
ΕΙ. 651. *ἀτὰρ ἂν οὖν λ. ἐκεῖνον,*
Β. 1056. *πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.* ΕΥ. *ἢν οὖν σὺ λ.* Λυκαβήττους
λέγι. Θ. 1102. *κάρα κομῶν.* ΤΟ. *τί λ. Γοργόνος πέρι;*
Θ. 1104. *ἔγωγε φημί.* ΤΟ. *Γοργὸ τοι κἀγὼ λ.*
λέγοι. ΕΙ. 43. *οὐκοῦν ἂν ἥδη τῶν θεατῶν τις λ.*
Ο. 130. *λ. ταδί' πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,*
Α. 1080. *ἄφατα. τί κἂν λ. τις;* ἀλλ' ὅπα σέλει
Θ. 440. *ὥστ' ἂν εἰ λ. παρ' αὐτὴν*
Εκ. 431. *ἐπ' ἀθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λ.,*
927. *οὐ δῆτα.* ΝΕ. *τί γὰρ ἂν γραῖ καινὰ τις λ.;*
Π. 252. *τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λ.;*
λέγοιμ'. Ι. 40. *λ. ἂν ἥδη. νὴν γὰρ ἐστι δεσπότης*
Α. 97. *λ. ἂν ἥδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοῦλ*
119. *λ. ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρῦφθαι τὸν λόγον.*
λέγοις. Α. 307. *πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λ. ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ*
Σ. 1176. *ἔγωγε.* ΒΔ. *τίνα δῆτ' ἂν λ.;* ΦΙ. *πολλοὺς πάνυ.*
ΕΙ. 958. *ἰδοὺ· λ. ἂν ἄλλον· περιελήλυθα.*
Ο. 282. *ἐξ ἑπτοπτ., ἐγὼ δὲ τοῦτου πάππος, ὥσπερ οἱ λ.*
Εκ. 152. *ἰδοὺ.* ΠΡ. *λ. ἄν.* ΓΤ. Θ. *εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω·*
λέγοτ'. Β. 1401. *λ. ἄν, ὡς αὐτὴ 'στι λοιπὴ σφῷν στάσις.*
λεγοίτην. Ι. 1350. *καὶ γὰρ ἀεί' εἰ γε δύο λ. ῥήτορε,*
λέγομεν. Σ. 1180. *οἷοιν λ. μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν·*
Α. 407. *οἱ λ. ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·*
λεγομένοις. Π. 647. *καὶ ποῦ 'στιν;* ΚΛ. *ἐν τοῖς λ. εἴσει τάχα.*
λεγόμενον. Ο. 652. *ἐστὶν λ. δῆ τι, τὴν ἀλώπεκ', ὡς*
Α. 653. *τὸν ἔρανον τὸν λ. παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν*
λεγον. Α. 41. *οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λ.·*
ΕΙ. 64. *τουτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν αὖθ' οὐγὼ λ.*
Λ. 240. *τὴν ἀλλοιωτιά; ΑΥ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λ.*
λέγον'. Ι. 1118. *πρὸς τόν τε λ. ἀεὶ*
λέγοντα. Ν. 99. *λ. νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.*
λέγοντά. Ν. 115. *νικᾶν λ. φασι τἀδικώτερα.*
λέγονται. Γρ. 235. *πληγαί λ. πουλύπους πλουμένου.*
λέγοντας. ΕΙ. 635. *ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λ.· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ*
λέγοντες. Ν. 96. *λ. ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεῖς*
Β. 1176. *οἷς οὐδὲ τρὶς λ. ἐξικνούμεθα.*
λέγοντι. Σ. 641. *ἡδόμενος λ.*
Σ. 647. *μὴ πρὸς ἐμοῦ λ.*
λεγόντοιν. Β. 1111. *λεπτὰ μὴ γνῶναι λ.,*
λέγοντος. Α. 302. *σοῦ δ' ἐγὼ λόγοις λ. οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,*
Α. 337. *οὐδ' ἐμοῦ λ. ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.*
Ι. 860. *ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λ. ἴσθι, μηδ' εἰηῴης*
Σ. 633. *δὲ ξυνετῶν λ.*
λέγουσ'. Θ. 364. *χροῖς τοῖς ἡμετέροις λ.*
λέγουσα. Ο. 1245. *ταυτὶ λ. μορμολυττεσθαι δοκεῖς;*
Θ. 566. *οὐ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροῖξαι λ., ταυτὶ,*
λεγούσαις. Θ. 356. *νικᾶν λ. ὀπόσαι δ'*
λεγούσῃς. Θ. 435. *οὐδὲ δεινότερα λ.*
λέγουσι. Α. 198. *κἂν τῷ στόματι λ., βαῖν' ὅποι θέλεις.*
ΕΙ. 832. *οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λ. κατὰ τὸν ἀέρα,*
Ο. 415. λ. δὲ δὴ τίνας λόγους;
690. *τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λ. δέ τοι τάδε πάντες,*
Λ. 1234. *ἃ δ' οὐ λ., ταῦθ' ὑπονοήσομεν.*
Εκ. 112. λ. *γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι*
773. *λ. γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.* ΑΝ. Β. *λέγουσι γάρ.*
Π. 107. *ταυτὶ λ. πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου*
202. *νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λ. πάντες ὡς*
346. *γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λ., πλούσιος;*
λέγουσιν. Ι. 965. *ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λ. ὡς ἄρξαι σε δεῖ*
Ι. 967. *οὐμοὶ δέ γ' αὖ λ. ὡς ἀλουργίδα*
Σ. 566. *οἱ δὲ λ. μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·*
λεγουσῶν. Α. 527. *τὴν ὑμῶν γήρων λ. ἐθελοντήτ' ἀνταροῦσθαι*
λέγω. Α. 170. *τοῖς Θρᾷξ περὶ μισθοῦ· λ. δ' ὑμῖν ὅτι*
Α. 317. *κἂν γε μὴ λ. δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,*
356. *ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπαθ' ὅσ' ἂν λ.·*
503. *ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λ.*
508. *τοὺς τῶν μετοίκων ἀγκρεα τῶν ἀστῶν λ.*
515. *ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λ.*
516. *μίμησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λ.,*
Ι. 22. *καὶ δὴ λ.· μόλωμεν.* ΝΙ. *ἐξόπισθε νὺν*
96. *τὼν νοῦν ὑ' ἀρῶ καὶ λ., τὶ δεῖ ἀν.*
114. [*τὼν νοῦν ἐν' ἀρῶ καὶ λ., τι δεῖ ἀν.*]
1375. *τὰ μειράκια ταυτὶ λ., τὰν τῷ μύρῳ,*
Ν. 778. *φαυλότατα καὶ ῥᾴστ'.* ΣΩ. *εἶπε δή.* ΣΤ. *καὶ δὴ λ.*
Σ. 514. *ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀιάσχῃ καὶ μάθῃς ἀγὼ λ.,*
ΕΙ. 173. *οἰμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λ.*
455. *ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λ.*
503. *καὶ τοῦ Ἀθηναίοισι παύσασθαι λ.*
O. 356. *ἐκφυγεῖν;* ΕΤ. *οὐκ οἶδ'. ὅσπερ ἂν.* ΠΕ. *ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λ.*
444. *τόν;* *οὐδαμῶς.* ΠΕ. *οὐκ, ἀλλὰ τὼφθαλμὼ λ.*
847. *οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶν δ' ἃ λ. πεπράξεται.*
945. *ξύνες ὅ τοι λ.*
1304. *τοιαῦτα μὲν τἀκείθεν. ἐν δέ σοι λ.·*
1531. *μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λ. σαφές·*
Λ. 210. *λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λ.·*
1195. *πᾶσιν ὑμῖν λ. λαμβάνειν τῶν ἐμῶν*
Θ. 85. *ὅτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λ.*
182. *τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λ.*
431. *ὅπως ἀπολεῖται. ταὺτ' ἐγὼ φανερῶς λ.·*
453. *νὺν οὖν ἀπάσασιν παραινῶ καὶ λ.*
476. *ἐγὼ γὰρ αὐτῇ πρῶτον, ἵνα μάλλον λ.,*
Β. 171. *οὗτος, σὲ λ. μίντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·*
1140. *τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος;* ΑΙ. *οὐκ ἄλλως λ.*
Εκ. 132. *ἰδού.* ΠΡ. *λέγοις ἄν.* ΓΤ. Θ. *εἶτα πρὶν πιεῖν λ.;*
299. *καίτοι τί λ.;* *φίλους*
1014. *καὶ δὴ σοι λ.*
Π. 58. *ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λ. σοι.* ΚΛ. *μαθάνεις*
62. *ἐμοὶ φράσον.* ΠΛ. *κλάειν ἔγωγέ σοι λ.*
67. *καὶ μὴν ὁ λ. βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα.*
201. *οὐκοῦν πάλαι δῆπου λ.;* *σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.*
445. *καὶ μὴν λ., δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ*
537. *φθείρων τ' ἀριθμὸν καὶ κανώπων καὶ ψωλλῶν οὐδὲ λ. σοι*
1099. *φθεγγόμενον ἄλλοις κλανεῖ.* ΕΡ. *σέ τοι λ.,*
λέγων. Α. 313. *οὐκ ἀπάντων οὐκ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λ. δδὶ*
Ι. 49. *κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λ.·*
66. *αἰτεῖ, παράττει, δωροδοκεῖ, λ. τάδε·*
359. *τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λ.· ἐν δ' οὐ προσίεταί με*
617. *ὦ καλὰ λ., πολὺ δ' ἀμείνω' ἔτι τῶν λίγων*
628. *κρηνιᾶν ἀρώδων καὶ ξυνομότας λ.*
669. *πύθησθ' ἀφίκται γὰρ πρᾶ σπονδῶν λ.*
1352. *καταμισοθορῶῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λ.*
Ν. 541. *οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λ. τάπη τῇ βακτηρίᾳ*

λέγων. Ν. 884. ὃς πάλαι λ. ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
Ν. 892. ἐν τοῖς πολλοῖσι λ. ἀπολῶ.
900. εἰπὲ, τί ποιῶν ; ΔΙ. τὰ δίκαια λ.
951. ὑπότερος αὐτοῦν λ. ἀμείνων φανήσεται.
962. ὧν ἐγὼ τὰ δίκαια λ. ἡνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
1211. ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λ. τὰς δίκας.
1334. ἔργαν' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λ.
1422. ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λ. ἐπειθε τοὺς παλαιούς ;
1446. λόγων σὲ νικήσω λ.
Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λ.,
281. ἐξαπατῶν λ. ὡς
571. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλεύειν λ.,
523. ἢν γὰρ ἡτηθῶ λ. σου, περιπεσοῦμαι τῷ ζίφει.
603. ἔμπλησο λ.· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ κάναφανήσει·
1320. σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λ.
ΕΙ. 932. ὡς γὰρ πολεμεῖν λ. τις οἱ καθήμενοι
Ο. 426. τὸ δεῦρο προβιβᾷ λ.
472. δε ἐφασκε λ. κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
962. ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸν ἀντικρυς λ.
1437. νῦν τοι λ. πτερῶ σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἀν λόγοις
1443. λ. ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
1619. εὐξάμενος εἶτα διασφίζηται λ.,
Λ. 521. ὀρθῶς γε λ. νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
1229. ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λ.,
Θ. 343. ἢ μοιχὸς εἶ τις ἐξαπατᾷ γεωῦδ' λ.,
Β. 1068. κἀν ταῦτα λ. ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκαψεν.
1145. Ἑρμῆν χθόνιον προσείπε, κἀδήλου λ.
Ἐκ. 435. τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λ., σὲ δὲ
Γτ. Μ. Θ. Δευτ. 6, 15. οὐδ' ἀν λ. λῄξαι τις.
λεγωνῆσαι. Γτ. 636. λ.·
λέγων'. ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δέους λ. Ἰωνικῶς ὁί,
λέγωσί. Ἐκ. 726. ἀν ἀποβλέπωμαι καὶ λ. μοι ταδί·
λέγωσιν. Σ. 592. ὡς ῥᾳδ' ἀν λ., εἰὸς ἐσφῥησομεν.
Ο. 1440. ὅταν λ. οἱ πατέρες ἐκάστοτε
Λ. 1233. ὥσθ' ὃ τι μὲν ἀν λ., οὐκ ἀκούομεν,
λείβεται. Ι. 327. πρῶτος ὧν· δ δ' Ἱππόδαμος λ. θεώμενος.
λειμὼν. Β. 344. φλογὶ φέγγεται δὲ λ.·
λειμῶνα. Β. 326. ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λ. χορεύσαν,
Β. 1300. λ. Μουσῶν ἱερὸν ὀρθοῖεν δρέπων·
λειμῶνά. Ο. 246. ἔχετε λ. τ' ἐρδοντα Μαραθῶνος.
λειμῶνας. Β. 449. λ. ἀνθεμώδεις.
λειμώνων. Ο. 1093. ἀλλ' ἀνθηρῶν λ.
Β. 374. λ. ἐγκρούων
λείξας. Ι. 103. ἐπίπαστα λ. δημιόπραθ' ὁ βάσανος
λεῖον. ΕΙ. 1086. οὐδέποτ' ἀν θείης λ. τὸν τραχὺν ἐχίνον.
ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λ. τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Β. 1003. ἡνίκ' ἀν τὸ πνεῦμα λ.
λεῖος. Γτ. 25. καὶ λ. ὥσπερ ἔγχελυς, χρυσοῦς ἔχων κικίννυος.
λείπομ'. Ἐκ. 912. μόνη δ' αὐτοῦ λ.· ἡ
λείπω. Α. 1185. λ. φασ γε τοὐμὸν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
Ι. 1251. λ.' σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
λείχειν. Σ. 738. λ., χλαίειν μαλακῆν, σισύραν,
ΕΙ. 554. παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λ. ἀνω.
855. λ. ἀρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.
λείχων. Ι. 1089. χῶτι γ' ἐν' Ἐκβατάνοις δικάσεις, λ. ἐπίπαστα.
Ι. 1285. ἐν κασαυρίοισι λ. τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
λειψάνων. Σ. 1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λ. δεῖ τῶνδε ῥύμην
Λειψύδριον. Λ. 665. ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἴπερ ἐπὶ Λ. ἤλθομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι,
λεκάνεισι. Ο. 1143. Λ. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς
λεκάνας. Ο. 1146. ἐπ τὰς λ. ἐνέβαλλον αὐτὸν τοὺς πόδοῦν.
Λεκάνην. Ν. 907. χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λ.
Ο. 840. λ. ἀνίενγε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
Γτ. 344, 6. τρυγὸς τε φανὴν εἰς λ. ἐβουμίσης,
λεκάνης. Σ. 600. τὸν σπύργον ἔχων ἐκ τῆς λ. τἀμβάδε' ἡμῶν περικωνεῖ.
Γτ. 335. πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λ. παραθαύμασι.
λεκάνιον. Α. 1110. κἀμοὶ λ. τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
λεκανίσκην. Γτ. 637. λ.
λέκιθον. Α. 562. ἐπ τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λ. παρὰ τραύς·
Ἐκ. 1177. λ.' ἐν' ἐπιδειπνῆς.
λεκιθόπωλιν. Π. 427. ἡ λ. οὐ γὰρ ἀν τοσουτονὶ
λεκτόν. Ο. 422. τε λ., οὔτε πιστὸν, ὡς
λέλακας. Α. 410. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί λ.; ΔΙ. ἀνάβαδην ποιεῖς,
λελάκτικας. Ν. 136. ἀπειρμερίμνοις τὴν θύραν λ.
λελάμπρυνται. Π. 635. ἐξωμάτται καὶ λ. κόραι,
λέλαφας. Γτ. 492. τὸ δ' αἷμα λ. τοὐμὸν ὦναξ δέσποτα.
λέλεκται. Β. 1241. Ζεὺς, ὡς λ. τῆς ἀληθείας ὕπο,
λέληθ'. Γτ. 96. οἶδα μὲν ἀργαῖῶν τι δρῶν κοὐχὶ λ. ἐμαυτόν.
λέληθας. Σ. 517. ἀλλὰ δουλεύων λ. ΦΙ. παῦε δουλεύειν λέγων,
λέληθε. Ἐκ. 103. λ.· καίτοι πρότερον ἦν οὔτος γυνή·
λέληθεν. Ι. 862. ἐπαυσα τοὺς ξυναμόνας, καὶ μ' οὐ λ. οὐδὲν
Σ. 695. οὐ δὲ χασκάζεις τὸν καλαρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λ.
Θ. 589. καὶ πῶς λ. ἐν γυναιξὶν ὧν ἀνήρ ;
600. λ. ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
664. εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λ. ὤν.
λελουμένον. Ο. 140. εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λ.
λελουμένους. Α. 1066. τοῦτο δρᾶν λ., αὐ-
Γτ. 169. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ λ. σχολάζειν.
λίλουται. ΕΙ. 868. ἡ παὶς λ. καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
λέλυσο. Θ. 1208. λ. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
λέλυται. Ἐκ. 377. ἤδη λ. γάρ ; ΧΡ. νὴ Δί', ὥσθριον μὲν οὖν.
λέμμα. Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λ. κἀθ' αὑτὸ φιλεῖν.
λέξαι. Α. 416. δεῖ γὰρ με λ. τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν·
Α. 1057. δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λ. μόνῳ.
Ι. 1301. καὶ μὰν λ. τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·
Ν. 1365. τῶν Αἰσχύλου λ. τί μοι κἀθ' οὗτος εἰώθει εἶπεν,
Σ. 1198. πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λ. δοκεῖς
1400. λ. χαίρεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε.
Γτ. 782. βούλομαι λ. τιν' ὑμῖν, ὧν ποτ' ἤκουσ'
Θ. 445. ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λ. βούλομαι
Γτ. 246, 1. ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς τὸ πρᾶγμα λ. βούλομαι
λέξας. Α. 1186. τοσαῦτα λ. εἰς ὑδροφόραν πεσὼν
Π. 3. ἠν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λ. τύχῃ,
λέξει. Ν. 940. φέρε δὴ πότερος λ. πρότερος ;
Ν. 1392. πηδᾶν, ὅ τι λ.
ΕΙ. 1048. τί ποτ' ἄρα λ.; ΤΡ. ἠδὴ ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
Θ. 573. στγᾶθ', ἐν' αὐτῆς κοσμίως πνεῦμα θ' ἅπτα λ.
λέξεται. Ι. 16. πῶς ἀν σὺ μοι λ. ἀμὲ χρὴ λέγειν·
Θ. 187. μόνος γὰρ ἀν λ. ἀξίως ἐμοῦ.
λέξειν. Σ. 1095. ῥᾴειν εὖ λ. ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
Θ. 382. ὑπερ ποιοῦ· σὲ ῥήτορες. μακρὰν ἐοικε λ.
Β. 901. τὸν μὲν ἀστεῖν τι λ.
Ἐκ. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λ. δοκῶ,
597. τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λ.· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
λέξεις. Ν. 1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λ. ἀκοῦσαι βούλομαι
Σ. 1240. τοῦτ' τί λ. σκόλιον ; ΦΙ. ᾠδικῶς ἐγὼ,
Θ. 711. φαύλως τ' ἀποδῇς οὐ λ.
720. λόγους τε λ. ἀνοσίους.
Β. 993. οὐ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λ. ; μόνον ὕπνος
Γτ. 346.
λέξῃ. Ν. 942. κᾶτ' ἐκ τούτων ὧν ἀν λ.
Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λ. γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
λέξομεν. Σ. 865. ῥᾴμην ἀγαθὴν λ. ὑμῖν,
λέξον. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λ. δῆ μοι, τί παθοῦσαι,
Ν. 1370. λ. τι τῶν νεωτέρων ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λ. πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀεὶ·
28. ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λ. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
335. κἀτοικέλιον τὰς θύρας; λ.
963. ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λ. μέγα·
Ο. 1668. μέτεσταν ; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λ. δέ μοι,
Β. 1020. Αἰσχύλε, λ., μηδ' αὐδαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Γτ. 1. πρὸς ταῦτα σὺ λ.' Ὀμηρίοις γλώτταις, τί καλοῦσι κύρμμβα.
λεξόνθ'. Θ. 91. λ. ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα ;
λέξοντ'. Α. 99. λ. Ἀθηναίοισιν, ὦ ψευδαρτάβα.
λέξοντας. Ι. 508. ἡνάγκαζεν λ. ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
λέξουσ'. Θ. 384. λ. ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
λέξουσι. Ἐκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΛΝ. Β. λ. γάρ.
λέξουσιν. Ἐκ. 695. ταδε λ.· θεῖρο παρ' ἡμᾶς·
λέξω. Α. 369. λ. δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
Α. 417. αὐτὴ δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λ., φέρει.
501. ἐγὼ δὲ λ. δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Ν. 143. λ. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
961. λ. τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
Σ. 951. ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς· λ. δ' ὅμως.
Ἐκ. 163. φέρε τὸν στεφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λ. πάλιν.
λέξωμεν. Θ. 785. ᾠμῆς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λ. παραβᾶσαι.
λέξων. Α. 397. ὁ δ' ἀπὸ λ. αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν κατεστυπᾶτ'.
Α. 629. οὖτοι παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λ. ὡς δεξιὸς ἐστιν.
λίονθ'. Ι. 1037. Ἔστι γυνὴ, τέξει τε λ. ἱερᾶς ἐν Ἀθήναις,
λίοντα. Β. 1431. μάλιστα μὲν λ. μὴ 'ν πόλει τρέφειν,
λίοντες. ΕΙ. 1189. ὄντες οἴκοι μὲν λ.,
λεοντῆν. Β. 46. ὁρῶν λ. ἐπὶ κροκωτῷ κείμενην.
Β. 430. κύσσου λ. ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
496. καὶ τὴν λ., εἴτερ ἀροβῶσπλαγχνος εἶ.
λέοντος. Β. 1431. [οὐ χρὴ λ. σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν]

Λέοντός. I. 1043. ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ Λ. εἰμί σοι.
Λέπαδυα. I. 768. ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείήν τε Λ.
Λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-. Εκ. 1169. Λ.
Λεπάς. Σ. 105. ὥσπερ λ. προσεχόμενος τῷ κίονι.
Π. 1096. ὥσπερ λ. τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.
Λεπαστήν. EI. 916. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπῖς οἶνον νέου Λ.
Fr. 209, 2. τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. περίφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ Λ.
Λεπρᾶν. Fr. 511. Λ. κερᾶμον ἐξῃρῶν
Λέπρεον. O. 149. τί οὐ τὸν Ἠλείον Λ. οἰκίζεσον
O. 151. βέλλότερομαι τὸν Λ. ἀπὸ Μελαναθίου.
Λεπρόν. Fr. 23. τί δαί; λ. κυνίδιον ἐπρίω τῇ θεῷ.
Λεπρῶν. Α. 724. τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λ.
Λεπτά. Α. 445. δῶσαν πυκνῇ γᾶρ λ. μηχανᾷ φρενί.
EI. 69. ἔπειτα λ. κλιμάκια ποιούμενοι.
Λ. 1206. ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια Λ. μὲν,
Β. 1111. λ. μὴ γνώναι λεγόντοιν,
Λεπταὶ. Ν. 1404. γνώμαι δὲ λ. καὶ λόγοι ξύνειμι καὶ μερίμναι,
Λεπτή. I. 1244. Λ. τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.
Εκ. 539. ψῆγας γὰρ ἥν, ἐγὼ δὲ λ. κάσθενῆν·
Λεπτήν. Ν. 177. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας Λ. τέφραν,
Ν. 230. Λ. καταμέλες ἐς τὸν ὄμοιον ἀέρα.
741. Λ. κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
Λεπτολογεῖν. Ν. 320. καὶ λ. ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
Λεπτολόγους. Β. 876. Μοῦσαι, Λ. ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
Λεπτόν. Ν. 1017. ὦμοις μικροὺς, στῆθος Λ.,
O. 235. βάλων ἀμφιτεταμβιζεῖ ὧδε λ.
Λ. 28. ἦ πού τι Λ. ἐστι τοιῶρπασμένον.
29. οὔτω γε λ. ὦσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Β. 1108. κἀποκινδυνεύετον λ. τι καὶ σοφὼν λέγειν.
Fr. M. Δαιτ. 12. 1. τί δαί; κυνίδιον λ. ἐπρίω τῇ θεῷ
Λεπτοτάτων. Ν. 359. σύ τε, λ. λήραν ἱερεῖ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
Λεπτότητος. Ν. 153. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λ. τῶν φρενῶν.
Λεπτοῦ. Ν. 161. στενὸν. διὰ λ. δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
Λεπτοῦς. Fr. 205, 2. εἰς ὀξὺ ἐμβαπτόμενος ἡ λ. ἅλας.
Λεπτώ. O. 316. ἄνδρε γὰρ λ. λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
Λεπτῷ. Fr. 146, 3. καλάμῳ Λ.
Λεπτῶν. Β. 956. Λ. τι κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γανισμοὺς,
Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λ. ἐλπίδων ὀχεῖσθ' ἄρα·
Λεσβιεῖν. Σ. 1346. μέλουσαν ἤδη λ. τοῖς ξυμπόταις·
Λεσβίους. Εκ. 920. δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λ.
Λευκά. O. 159. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λ. σήσαμα
Φ. 841. Λ. καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
Λευκήν. N. 1012. χροιὰν Λ., ὦμοις μεγάλους,
O. 1116. ὅταν ἔχῃτε χλανίδα Λ., τότε μάλιστ' οὕτω δίκην
Fr. 414, 1. τί οὖν ποιῶμεν; χλαινὶδ' ἐχρῆν λ. λαβεῖν·
Λεύκης. N. 1002. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λ. φυλλοβολούσης,
Λευκῆς. Φ. 857. λ. νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῴν.
Λευκοῖς. Β. 942. ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλοῖσι Λ.,
Λευκολόφας. Εκ. 645. ἡ Λ., πάππαν με κοιλοῦ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκουσαι.
Λευκολόφου. Β. 1513. μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λ.
Λευκολόφους. Β. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λ. τρυφαλείας
Λευκόν. Λ. 1044. ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα Λ. ἀμέκτε;
Λ. 1106. καλὸν γε καὶ λ. τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
I. 1279. ὕστις ἢ τὸ λ. οἴδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον,
O. 668. ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λ. Ἔτ. ἀμά γ' οἶσθ' ὅτι
Λ. 191. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; Κλ. εἰ λ. πυθὲν *
193. ποῖ λ. ἵπτου; Κλ. ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
Fr. 23, 1. τί δαί; κυνίδιον λ. ἐπρίω τῇ θεῷ
Λευκοπληθῆς. Εκ. 387. ὡς λ. ἦν ἴδεῖν ἠκαλησία·
Λευκός. Φ. 191. σὺ δ' εὐπρόσωπος, λ., ἐξυρημένος,
Β. 1092. λ., πίων, ἐπυλεπίσμενος
Εκ. ἀνεκπῆδᾶ', ὦμοις Νικίᾳ,
Λευκοτάτῃ. Εκ. 699. καὶ κολλίστῃ καὶ λ.·
Λευκότριχα. O. 971. πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λ. κριόν.
Λευκῷ τροφᾷ. O. 1100. λ. μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα.
Λευκῷ. N. 1006. στεφανωσάμενος καλάμῳ λ. μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
Λευκῶν. EI. 1310. λ. δόδόντων ἔργον ἐστ', ἢν μὴ τι καὶ μασώσται,
Π. 806. ἢ μὲν σιπὴη μεστή 'στι λ. ἀλφίτων,
Λεύσσειν. Θ. 1052. οὐ γὰρ ἐτ' ἀθαπάταν φλόγα Λ.
Λεύσσεις. Β. 992. τάδε μὲν λ., φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Λίχος. EI. 844. στύρνα τ' ἐμοὶ καὶ τῆδε κουρίδιον Λ.
O. 1756. πτεροῦσ', * ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ Λ. γαμήλιον.
Θ. 591. γάμοισι Πρωτέως παῖδ' συμμᾶζαι Λ.
Λίχος. Θ. 1122. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον Λ.;
Λιχοῦς. Εκ. 530. φράσασαν ἴσνας; ΠΡ. τῆν Λ. δ' οὐ φροντίσαι,
Λεῷ. Α. 1000. ἀκούετε Λ.· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
Σ. 1015. νῦν αὖτε Λ. πρόσχετε τὼν νοῦν, εἴπερ καθαῦν τι φιλεῖτε.
EI. 298. καὶ νησιῶται, δεῦρ ἴτ', ὦ πάντες Λ.,
551. ἀκούετε Λ.· τοὺς γεωργοὺς ἀπίεται
O. 448. ἀκούετε Λ.· τοὺς ὀπλίτας νυνμελὶ
1275. στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες Λ.
1276. δέχομαι, τί δ' οὐτωσὶ οἶ Λ. τιμᾶσί με;
Λεωγόρας. N. 109. τοὺς φασιανοὺς οὐς τρέφει Λ.
Λεωγόρου. Σ. 1269. δεινοῦσ'τα μετὰ Λ.
Λέων. Θ. 514. Λ. Λ. σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν,
Λεών. EI. 62. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν Λ.;
EI. 921. καὶ τὸν γεωργικὸν Λ.,
1317. δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα Λ. ξυγχαίρειν κἀπιχορεύειν.
Θ. 857. λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον Λ.
Λεωνίδας. Λ. 1254. ἀμὲ δ' αὖ Λ.
Λεώς. Λ. 162. ὑποστένει μάντὰν ὁ θρανίτης Λ.
I. 224. δεδίασαν αὐτὸν ὅ τε πένης βδέλλας Λ.
EI. 632. κᾶτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆθεν οὐργάτης Λ.,
Θ. 39. εὐφημος πᾶς ἔστω Λ.,
Λεωτροφίδῃ. O. 1406. Λ. χορὸν πετομένων ὀρνέων
Λῇ. Λ. 1163. Λ. τοῦτ' ἀποδόμεν. ΛΥ. ποῖον, ὦ τᾶν; ΛΑ. τὰν Πῶλον,
Λήγομεν. EI. 332. τὸ σκέλος ῥᾴαντες, ἤδη λ. τὸ δεξιόν.
Ληθάριον. O. 915. οὐκ ἐτὸς ὑτρηρὸν καὶ τὸ Λ. ἔχεις.
Ληθάριόν. O. 715. ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ Λ. τί πράσσθαι.
Λήθας. Λ. 1314. ἀγῆται δ' ἁ Λ. παῖς ἀγνὰ
Λήθης. B. 186. τίς ἐς τὸ Λ. πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
Ληκύθιον. B. 1203. καὶ κωδάριον καὶ λ. καὶ θυλάκιον,
B. 1208. Ἄργος κατασχὼν Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1209. τουτὶ τί ἦν τὸ λ.; οὐ κλαύσεται;
1213. πηδᾷ χορεύων, Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1210. ἢ δυσγενὴς ὢν Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1221. τὸ λ. γὰρ τοῦτο πενεσεῖται πολύ.
1226. Ἀγήνορος παῖς Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1233. θοαίσιν ἵπποις Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1238. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1241. θῖαν ἀπαρχὰς Αἰ. Λ. ἀπώλεσεν.
1245. ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γάρ, Λ. ἀπώλεσεν.
1246. τὸ Λ. γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
Ληκυθίου. B. 1200. ἀπὸ Λ. σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
B. 1201. ἀπὸ Λ. σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἐνὸς μόνου.
Λήκυθοι. Π. 810. τὸ φόρμ' ὁ ἐλαίου μεστὸν αἱ δὲ Λ.
Λήκυθον. B. 1216. τὸν πρόλογον οὐκ ἐξεῖ προσάψαι Λ.
B. 1227. ὦ δαιμόνι' ἀκθῶν, ἀπωπτῶν τὴν Λ.,
1231. ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι Λ.
1234. ὁρᾷς, προσῆψεν αὐτὸς αὐτὸν αὐ τὴν Λ.
Εκ. 538. μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα Λ.
744. καὶ τὸ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν Λ.'
1101. Φρύνην ἔχουσαν Λ. πρὸς ταῖς γνάθοις.
Fr. 399. Λ.
Λήκυθος. Θ. 139. τί Λ. καὶ στρῶσον; ὡς οὐ ξύμφορον.
Fr. 14. οὐδ' ἐστὶν αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ Λ.
Ληκύθου. B. 1214. ὅμοι πεπλήγμεθ' αὐδὼ ὑπὸ τῆς Λ.
B. 1224. ὦι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς Λ.
Εκ. 1111. ἄνω 'πιθέναι πρόφασιν ἀντὶ Λ.
Fr. 8. τῆς μυρηᾶς Λ.
Ληκύθους. Εκ. 996. δε τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς Λ.
Εκ. 1032. καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς Λ.,
Ληκύθῳ. O. 1589. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ Λ.
Ληκώμεθα. Θ. 493. οὐδ' ὡς, ὅταν μάλιστ' ὑπὸ τοῦ Λ.
Λίμ'. N. 1350. δῆλον τὸ Λ. ἐστὶ τἀνθρώπου.
B. 463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ Λ. ἔχων·
500. εἰ βελτὶ ἐσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ Λ. ἔχων.
Λῆμα. I. 757. καὶ λ. θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύτους.
N. 457. Λ. μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
Φ. 459. ἕτερον αὖ τι Λ. τούτο
B. 603. 'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ Λ.
899. Λ. δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Λήμαις. Π. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖε Λ. ὄντων λημῶντες τὰς ὀρέναις ἄμφω,
Λήμας. Λ. 301. οὐδὲ γὰρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς Λ. ἐμοῦ.
Λημᾷς. N. 327. νῦν γέ τοι ἤδη πρῆσαιν αὐτὰς, εἰ μὴ Λ. κολοκύντας.
Ληματιᾷς. B. 494. ἴθι νυν, ἐπειδὴ Λ. κἀνδρεῖος εἶ·
Λημνίας. EI. 1162. τᾶς Λ. ἀμπέλους.
Λήμνιον. Λ. 299. κάστιν γε Λ. τὸ πῦρ

Λῆμνος. Fr. 325. Λ. κνήμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.
Λημῶντες. Π. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαὶ λῆμαις ὄντως λ. τὰς φρένας ἄμφω,
Λήναια. Α. 1155. ὃς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λ. χορηγῶν ἀπέλυσ' ἀθέατον.
Ληναΐτην. Ι. 547. θόρμβαν χρηστὸν Λ..
Ληναῖα. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οἱπὶ Λ. τ' ἀγὼν,
Λῆξαι. ΕΙ. 1076. φυλοπίδος Λ., πρὶν κεν λύκοιο οἶν ὑμεναιοῦ.
Λῆξαί. ΕΙ. 1328. λ. τ' αἴθωνα σίδηρον.
Λῆξαι. Fr. Μ. Θ. Δευτ. 6, 15. οὐδ' ἂν λέγων λ. τις.
Ληπτέον. Ι. 603. λ. μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμόρα;
Ληρεῖν. Ι. 536. καὶ μὴν λ., ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
Θ. 622. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛ. λ. μοι δοκεῖς.
Β. 1377. αὐτὸν αὐτὰ λ.
Π. 508. δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ λ. καὶ παραπαίειν,
Ληρεῖς. Ν. 500. κατάδου, τί λ.; ΣΤ. εἰπὲ δὴ νύν μοι τοδί·
Ν. 829. αἰβοῖ, τί λ.; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
1273. τί δῆτα Λ. ὥσπερ ἀν' ὄνου καταπεσών;
Σ. 767. περὶ τοῦ; τί λ.; ΒΔ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται·
1370. τί ταῦτα λ., ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
Ο. 341. ἵνα μὲν οὖν κλάομι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν λ. ἔχων
572. οἱ πετόμενοι πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. λ.· καὶ νὴ Δί' ὦ γ' Ἑρμῆς.
Λ. 744. τί ταῦτα λ.; ΓΥ. Γ. αἰτίκα μάλα τέξομαι.
945. ἀγαθὸν, ἐα αὖτ', ὦ δαιμονία. ΜΥ. λ. ἔχων.
Θ. 595. λ.· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἤλθον ἀγγελῶν,
1080. τί κακόν; ΕΤ. τί κακόν. ΜΝ. λ. ΕΤ. λ.
1112. καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΤ. λ., ὦ Ξεύθα.
Β. 512. ἀλλ' εἶσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. λ. ἔχων·
555. καὶ τὰ σκόρδα τὰ πολλά. ΔΙ. λ., ὦ γύναι,
1136. ὀρᾷς ὅτι λ. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
1197. λ. ἐγὼ δέ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Ἐκ. 833. οἴκ οἶδ' ὅ τι λ. φέρε σὺ τάνάφορον ὁ παῖς.
1001. λ.· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
Π. 517. λῆρον λ. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
Λῃρήσειε. Β. 923. κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα λ. καὶ τὸ δρᾶμα
Λῃρήσεις. Ν. 367. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ λ.· οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
Λήροις. Π. 589. Λ. ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὴν Πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
Λῆρον. Θ. 880. ληροῦντι λ.; Θεσμοφόριον τουτογί.
Β. 1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν Λ. παρῶν τὸν κρουνὸν ἀρίει.
Π. 517. Λ. λῆρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
Λῆρόν. Β. 809. Λ. τε τἄλλ' ἠγεῖτο τοῦ γνῶναι περί
Λῆρος. Π. 23. ἴνα μᾶλλον ἀλγῇς. ΚΛ. λ.· οὐ γὰρ παύσομαι
Fr. 390, 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λ. πολύς·
Λῆρός. Α. 860. ὅτι λ. ἐστι τἄλλα πρὸς Κισησίαν.
Ληροῦντι. Θ. 880. Λ. λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.
Ληρῶ. Ν. 1274. λ., τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
Λήρων. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάταν Λ. ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῇζεις·
Β. 1497. καὶ σκαρφαλοῦσι δοῦσι λ.
Λῆς. Α. 749. Δικαιόπολι, ἦ λ. πρίασθαι χοιρίᾳ;
Λῆς. Α. 766. ἄντεινον, αἰ λ.· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
Α. 772. αἰ λ., περίδου μοι περὶ θυμητιδῶν ἀλῶν,
776. ἦ λ. ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεούς
788. ἀλλ' αἱ τράφερ λ., ἄδε τοι χοῖρος καλά.
814. τὸ δ' ἄτερον, αἰ λ., χοίνικος μόνας ἀλῶν.
Λ. 95. ὅ τι λ. ποθ' ἁμέ. ΛΥ. νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
1188. ἀγ' ὅπα τυ λ. ΛΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
Λήσει. Ι. 1033. ἑτέρου τῶν τ' ἐς τοὐστάνιον λ. σε ιυνῆδν
Λήσειε. Ει. 63. λ. σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσαι.
Λήσομεν. Ἐκ. 98. ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότερα, λ.
Λησταί. Ο. 1427. μὰ Δί', ἀλλ' ἤν' οἱ λ. γε μὴ λυπῶσί με,
Λησταί. Α. 1077. ἤγγειλε λ. ἐμβαλεῖν Βοιωτίοις.
Α. 1188. λ. ἐλαύων καὶ καταστέρχων δορί.
Ληστῶν. ΕΙ. 449. λῃρθεὶς ὑπὸ λ. ἐσθίει κριθὰς μόνας.
Λῆτε. Α. 1105. ναὶ τὼ σιὼ, κἀν λ., τὼν Λυσίστρατον.
Λητοῖ. Ο. 870. καὶ κύκνῳ Πυθῖᾳ καὶ Δηλίᾳ, καὶ λ. Ὀρτυγομητροῖσι. Ι. 1081. χρησμὸν λ., Κυλλήνιν μὴ σε δολώσῃ.
Ληθθαίῃν. Π. 1145. ὑπόστε τι λ. πανουργᾶσι ἐγώ.
Ληθθεῖς. ΕΙ. 449. ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίει κριθὰς μόνας.
Ληθθεῖσα. Ο. 1222. δικαιόταν' ἂν λ. πασῶν Ἰρίδων
Ληθθεῖσι. Ν. 186. τοῖς ἐκ Πύλου λ., τοῖς Λακωνικοῖς.
Ληθθέντες. Α. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ λ. ἴυγγι
Ληθθῇ. Θ. 679. αὐτῶν ὅταν λ. τὸ ἴσια δρῶν.
Ληθθήσομαι. Ἐκ. 260. ὦδ' μέση γὰρ οὐδέποτε λ.
Λήθῃει. Θ. 713. λ. δὲ κακῶν·
Β. 1236. λ. γὰρ ῥβολοῦ πάνυ καλὴν τε κἀγαθήν.
Λήθεσθ'. ΕΙ. 493. πληγὰς λ., ὦρχγίδι.
Λήθεσθ'. Λ. 1093. εἰ σωφρονεῖτε, θαλμάτια λ., ὅπως
Λήθεται. Λ. 1002. πρᾶστιστος, ἀσκὼν Κτησιφῶντος Λ.
Ο. 1078. λ. τἀλαντον· ἢ δὲ ζῶντ' ἄγῃ τις, τέτταρα,
Α. 1212. καρύκων, ὦ λ. πυ·
Ἐκ. 783. οὐχ ὡς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λ.
Λήθεται. Ν. 1308. λ. τι πράγμ', ὁ τοῦ-
Λῆψι. Α. 104 οὐ λ. χρύσο, χανυόρωιστ' Ἰαονᾶ.
Λήψομαι. Ι. 1023. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λ. λίθον.
Σ. 785. τὸν μισθὸν ὀπτόδεν λ. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
786. ὅτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λ.
813. κἂν γὰρ πυρέτταω, τὼν γε μισθὸν λ.
1167. ὅστις ἐπὶ γῆρα μέτρον οὐδὲν λ.
Fr. 447, 3. καὶ πόθεν ἐγὼ τρέπων τρίπτε(ν) λ.;
Λθοι. ΕΙ. 267. ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λ. φέρων.
Λίαν. Α. 634. παύσας ὑμᾶς ἐγκικοῖσι λόγοις μὴ λ. ἐξαπατᾶσθαι,
Ι. 1231. τοὐμὸν γε φράζων ὄνομα καὶ λ. σαφῶς.
Ν. 55. πρίφασιν ἐφάσκον, ὦ γύναι, λ. σαφῆς.
416. μήτε ῥιγῶν ἄχθει λ., μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
716. μὴ νυν βαρὺς ἄλγει λ.
Σ. 56. μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λ. μέγα,
877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λ. στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἤθος.
ΕΙ. 83. μὴ μοι σοβαρῶς χώρει λ.
Θ. 1076. λ. ΕΤ. λ.
Β. 835. ὦ δαιμονί' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λ. λέγε.
Ἐκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λ.
Λιβανωτόν. Ν. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λ.
Σ. 96. ὥσπερ λ. ἐπιτιθεῖς νουμηνίᾳ.
861. καὶ μυρρίνας καὶ τὼν λ. ἐνδοθεν,
Β. 871. ἴθι νυν λ. δεῦρό τις καὶ πῖρ δότω,
888. ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λ. ΣΥ. ἐγὼ, καλῶς·
Π. 703. τὴν μὴν ἐπιλαβοῦσ' οὐ λ. γὰρ δδέω.
1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λ., οὐ δάφνην,
Λιβανοτοπωλεῖν. Fr. 638. λ.
Λιβύην. Ο. 710. σπείρει μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λ. μεταχωρῇ,
Λιβύης. Ο. 1136. ἐκ μέν γε Λ. ἥκων ὡς τρισμάκαρ
Λιβυκόν. Ο. 65. Ἴπωδεῖαι ἔγωγε, Λ. ὄρνεον.
Λιγνῶν. Α. 319. Λ. δοκῶ μοι καθοραν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
Λιγνίοιος. Θ. 231. ὅσον τὸ χρῦμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς Λ.
Λιγνὺς. Ο. 1241. Λ. δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
Λιγόθθογγος. Ο. 1381. Λ. ἀηδῶν.
Λίθινον. Π. 710. ἕπειτα παῖς αὐτῷ λ. θυείδιον
Π. 712. Λ.; ΚΛ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τὸ γε κιβώτιον.
Λιθίνους. Ο. 613. οἰκοδομεῖν δεῖ λ. οἴκους,
Λίθοι. Α. 343. ἀλλ' ὅπου μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκαθηνταί που λ.
Ν. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λ.,
Λίθοις. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λ.
Α. 295. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ κατά σε χώσομεν τοῖς λ.
Σ. 222. ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λ. βαλλήσομεν.
Π. 817. χρωσάς, ἀπορήμασθα δ' οὐ λ. ἔτι,
Λίθον. Α. 1167. μανόμενος· ὁ δὲ λ. λαβεῖν
Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λ. πεσὼν,
Ι. 1028. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λ.,
Ν. 767. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λ.
Σ. 280. λ. ἕψει, ἑλέγεν.
332. ἢ δῆτα λ. μὲ ποίησον ἐφ' οὗ
Ει. 630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κιμοῦλ λ.
Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμεῖς; ΧΑ. παρὰ τὸν Λύαίνου λ.,
Π. 543. λ. εὐμετέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν
* ἄρτων
Λίθοις. Fr. 240. κογχυλίας λ.
Fr. 264. "Λ. δεκατάλαντος."
538. λ. τὶς ὤζῃσεν τεθυμαμένος.
Λίθου. ΕΙ. 680. ὅστις κρατεῖ νὺν τοῦ λ. τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
Λιθουργός. Ο. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λ., οὐ τέκτων παρῆν,
Λίθους. Α. 311. τοὺς λ. νὺν μοι χαμᾶζε πρώτον ἐξεράσατε.
Σ. 228. μὴ φροντίσῃς ἐὰν ἐγὼ λ. ἔχω.
ΕΙ. 361. φέρε δὴ κατίδω, τοὶ τοὺς λ. ἀφέλομεν.
427. εἰσώσντες ὡς τάχιστα τοὺς λ. ἀφέλκετε.
1230. ὦδι, παραθέτει τρεῖς λ. οὐ δεξιῶς;
Ο. 1137. γέρανοι, θεμελίους καταπεπωνῦαι λ.
Ἐκ. 546. καὶ τοὺς λ. παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Fr. 429. νεβρίδα, λ. τοὺς πωρίους, κηρύκιον.
Λίθῳ. Α. 683. τονδορεύοντες δὲ γήρᾳ τῷ λ. προσέσταμεν,
Α. 1218. ἠλιγγιῶ κάρα λ. πεπληγμένος.
Ν. 24. εἰθ' ἐξεκύπτω πρότερον τὼν ὀφθαλμὼν λ.
Ο. 56. σὺ δ' οὖν λ. κῴδον λαβών. ΕΤ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
Θ. 529. τὴν παλαιὰν ὑπὸ λ. γάρ
Β. 572. ὡς ἤδεός ἀν σου λ., τοὺς γομφίους

λίθῳ. Εκ. 87. ὑπὸ τῷ Λ. τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
Fr. 488, 2. τασδὶ κάταχε τὴ κεφαλὴ σαυτοῦ Λ.
λίθων. Α. 184. κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν Λ.·
Α. 319. εἰπέ μοι, τί φειδῴμεσθα τῶν Λ., ὦ δημόται,
Σ. 199. ὥθει σὺ πολλοὺς τῶν Λ. πρὸς τὴν θύραν,
Ει. 225. ὅσους ἀναθεν ἐπεφώρησε τῶν Λ.,
Fr. 129, 1. κυφίσουσι δὲ Λ. ἐκέλευσε
Λικυμνίαις. Ο. 1242. καταιθαλώσῃ σου Λ. βολαῖς.
λιμένα. Fr. 61. ἐς τὸν λ.·
λιμένας. Σ. 659. πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορᾶς, λ., μισθοὺς καὶ δημόπρατα.
Β. 112. τούτους φράσον μοι, λ., ἀρτοπώλια,
λιμένων. Ι. 165. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λ. καὶ τῆς πυκνὸς·
λιμήν. Ει. 144. λ. δὴ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Ει. 145. ἐν Πειραεῖ δῆπου 'στὶ Κανθάρου Λ.
λιμναῖα. Β. 211. λ. κρηνῶν τέκνα,
λιμναῖος. Ο. 272. ἁλλὰ λ. Πᾶ. βαβαί, καλός γε καὶ φοινικοῦν.
λίμναις. Β. 234. ἔνυδρον ἐν λ. τρέφω.
λίμνασιν. Β. 217. Λ. ἀχήσαμεν,
λίμναν. Β. 1266. Ἔρμᾶν μὲν πρύγονον τίομεν γένος οἱ περὶ Λ.,
λίμνας. Ο. 1339. κἀς ἐν' οἶδμα Λ.
λίμνῃ. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λ. καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
Ο. 1553. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λ.
Β. 181. τουτὶ τί ἐστι; Αἰ. τοῦτο λ. νὴ Δία
λίμνην. Ν. 273. ἢ Μαιώτιν λ. ἐχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος
Β. 137. ἐυθὺς γὰρ ἐπὶ λ. μεγάλην ἥξεις πάνυ
193. οὔκουν περιῴρξει δῆτα τὴν λ. κύκλῳ;
λιμοῦ. Ει. 483. ὑπὸ τοῦ γε λ. νὴ Δί' ἐξολωλότες.
Π. 562. ἀπὸ τοῦ λ. γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες οὐ πορίζεις.
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
λιμῷ. Α. 743. τὰ πρᾶτα περιρασεῖσθε τὰς λ. κακῶς.
Α. 1044. ἀποκτενεῖς λ. με καὶ
Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς οἰκολεῖτε λ. Μηλίῳ.
Λίνα. Β. 364. ἀσκώματα καὶ λ. καὶ πίττων διαπέμπων εἰς Ἐπιδαυρον,
λινόδετον. Ν. 704. λ. ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδὸς.
λινοπτώμενος. Ει. 1178. τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λ.
λίνου. Β. 1347. λ. μεστὸν ἄτρακτον
λινῶν. Fr. 84, 2. κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λ.
λιπᾶρ'. Ο. 1590. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λ. εἶναι πρέπει.
λιπαρά. Fr. 421, 1. ἅλιε ἀφύης μου. παρατέταμαι γὰρ τὰ λ. κάππων.
λιπαραί. Ι. 1329. ὦ τὰ λ. καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
λιπαρόμπυκα. Α. 671. οἱ δὲ θοαῖαν ἀνακινοῦσιν λ.,
λιπαράν'. Ν. 300. ἔλθωμεν λ. γοῦνα Παλλάδος, εἰσαδῆσον γάν
λιπαρᾶς. Α. 639. εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λ. καλέσειεν Ἀθῆναι,
Λ. 640. εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λ., ἀφύων τιμὴν περιάψας.
λιπαρόν. Ι. 536. καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λ. παρὰ τῷ Διονύσῳ.
Ν. 1011. ἕξεις ἀεὶ στῆθος λ.,
Ο. 535. κατάχυσαι ἑτερον γλυκὺ καὶ λ.,
826. λ. τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς
Fr. 162, 2. χαίρε λ. δᾶπεδον, οὐδαρ ἀγαθῆς χθονός.
163, 4. τῆς τρυγὸς ἄρτον λ. καὶ βάφανον φέροντι.
λιπαρός. Ν. 1002. ἀλλ' οὖν λ. γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίβεις,
Π. 616. λ. χαρῶν ἐκ βαλανείου
λιπαροῦς. Α. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λ. χειρουργίας,
λιπαρῶν. Α. 452. γλίσχρος προσαιτῶν λ. τ'. Εὐριπίδη,
λιπαρῶς. Εκ. 652. ὅταν ᾖ δεκάπους τὸ στοιχεῖον, λ. χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον,
Λιποτάξιον. Fr. 723. Λ.
λιπών. Fr. 199, 2. λ. ἴν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.
λίσπη. Β. 826. ἐνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λ.
λίσσομαί. Ει. 382. μή νυν λακήσῃς, λ. σ', ὠρμίδιον.
λίστριον. Fr. 639. λ.
λιταρηυσίμεν. Ει. 562. εἴθ' ὅπως λ. οἴκαδ' ἐς τὰ χαρία,
λιτόμεθα. Θ. 313. λ. παῖδ' ἐπ' εὐχαῖς
λιτομένων. Β. 1040. ἀνομα πάθεα φῶτα λ.
λίτρον. Fr. 309, 1. ἐγὼν, κάποπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λ.,
λλίπωσιν. Π. 859. πάλιν αὖδις, ἤνπερ μὴ 'λ. αἱ δίκαι;
λογάρια. Fr. 640. λ.·
λογγάζειν. Fr. 641. λ.·
λόγε'. Ι. 211. τὰ μὲν λ. αἰκάλλει μ' θαυμάζω δ' ὅπως
Ι. 1050. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λ. ἤδη μοι δοκεῖ.
Σ. 799. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λ. ὡς περαίνεται.
λόγια. Ι. 120. ὦ λ. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Ι. 999. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. Λ. ΔΙΜ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαύμασας;
λογίδιον. Σ. 64. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λ. γνώμην ἔχον,
λογίζεται. Ι. 1275. ἁλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λ.
λογίζεται. Σ. 745. λ. τ' ἐκείνα πάντ' ἀμαρτίας
λογίζομαι. Α. 31. ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λ.,
λογίοις. Ι. 122. ἐν τοῖς λ. ἔνεστιν ἑτέραν ἐγγεκοῦ·
λογίοισιν. Ι. 194. ἃ σοι δ.δόασ' ἐν τοῖς λ. οἱ θεοί.
Ι. 797. ἴσα γ' Ἑλλήνων ἀρξῇ πάντων, ἐστι γὰρ ἐν τοῖς λ.
λογιοῦμαι. Β. 1263. καὶ μὴν λ. ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.
λόγισαι. Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λ. φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
λογίσασθαι. Π. 381. τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λ. δώδεκα.
λογισμόν. Β. 973. λ. ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
λογιστά. Ο. 318. ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λ. δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
λογίσωμαι. Ν. 20. ὁπόσσοι ὀφείλω καὶ λ. τοὺς τόκους.
λογίων. Ι. 1015. Φράζευ, Ἐρεχθεῖ, λ. οὐδὲν, ἢν σοι Ἀπόλλων
Ι. 1026. ὥστερ θύρας σοῦ τῶν λ. παρεσθίει.
1045. ἐν οἷσ' ἀναδιδάσκει σε τῶν λ. ἐκεῖν
λόγοι. Σ. 1394. λ. διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
λόγοιν. Ν. 114. τούτοιν τὼν ἕτερον τοῖν λ., τὸν ἥττονα,
Ν. 244. ἀλλὰ μὲ δίδαξον τὼν ἕτερον τοῖν λ., τὸν ἥττονα,
886. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν Λ.
1336. ἔλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λ. βούλει λέγειν.
1337. ποῖον λ.; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
λόγους. Α. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λ. μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
Ι. 210. ἤδη κρατήσειν, αἱ κε μὴ θαλῇσθ' λ.
Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπίδεσ τοὺς ἐμοὺς οὐδὲν λ.,
611. ἀφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λ., ἀλλ' ἐμφανῶς.
1025. ἃς ἠδὺ σου τοῖσι λ. σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
1404. γνώμαις δὲ λεπταὶς καὶ λ. ξύνειμι καὶ μερίμναις,
Σ. 747. λ. πείθεται,
Ει. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λ. ἐξευρέθη
Ο. 438. σὺ δὲ τοὐσδ' ἐφ' αὑσπερ τοῖς λ. συνέλεξ' ἐγὼ,
629. ἐπαυχῆσαι δὲ τοῖσι σοῖς λ.
651. καλοῦς. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λ.
1437. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΤ. καὶ πῶς ἂν Λ.
1438. ἄνδρα πτεράσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοὺς λ.
1449. ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λ.
Π. 488. ἐν τοῖσι λ. ἀντιλέγοντες· μαλακὼν δ' ἐνδώσετε μηδὲν.
λόγοισι. Ν. 951. λ. καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
Σ. 115. καὶ πρῶτα μὲν λ. παραμυθούμενος
729. πιθοῦ πιθοῦ λ., μηδ' ἀίρων γένῃ,
Β. 1496. τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λ.
λόγοισί. Ο. 1446. λ. τάρα καὶ πτερούνται; ΠΕ. φήμ' ἐγώ.
λόγοιν. Α. 626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λ., καὶ τὼν δῆμον μεταπείθει
Ι. 920. ἃς εὖ τὼν ἄνδρα ποιεῖλαν τ' ἐπῄλθες ἐν λ.
Ο. 201. οὐ τοῖς λ., ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Β. 903. τοῖς λ.
λόγον. Α. 299. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λ.·
Ι. 806. καὶ χεῖρα φαγὼν ἀπαρρηθῆσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λ. ἔλθῃ,
1300. φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τρήρεις ἐς λ.,
Ν. 116. ἢν οὖν μάθῃς μοι τὼν ἄδικον τοὐτον λ.,
470. βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λ. ἐλθεῖν,
619. τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λ. τῶν ἡμέρων.
657. ἐκεῖν' ἐκείνο, τὸν ἀδικώτατον λ.
990. πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, ἄρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λ. εἰμ' ἐγ'
1148. καί μοι τὸν τόδν, εἰ μεμάθηκε τὸν λ.
1229. Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λ.
1446. λ. σὲ νικήσω λέγων
1452. καὶ τὼν λ. τὸν ἥττω.
Σ. 54. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὼν λ.,
413. τόνδε λ. ἐσφέρει,
469. οὔτε λ. εὐτράπελον,
961. ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγκῃς' ἡμῖν τὼν λ.
1239. Ἀβμήτου λ., ἀσαίρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
1258. ἢ λ. ἐλέξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
1399. ἀκουσον, ὦ γύναι· λ. σου βούλομαι
Ει. 50. ἐγὼ δὲ τὼν λ. γε τοῖσι παιδίοις
148. λ. παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.
Ο. 315. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λ. ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων·
323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήτοι φοβηθῇς τὼν λ. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;
Λ. 119. λέγουμ' ἀν' οὐ δεῖ γὰρ κεκρυφθαι τὼν λ.
468. τί τοῖσδε σαυτὼν ἐς λ. τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
747. ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΑΥ. τίνα λ. λέγεις;
Φ. 471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λ.·
1164. χρείᾳ δὲ τοῖς τόνδ' ἐπεσφέρεις λ.;
Β. 1052. πότερον δ' οὐκ ὦτα λ. τοὐτονι περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;
Εκ. 1043. ὦ παμβδελυρὰ, φξονοῦσα τόνδε τὼν λ.

λόγον. Π. 467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λ.
Π. 523. κατὰ τὸν λ. ὃν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
Fr. 377, 1. ὁ μὲν ᾔδει Ἀδμήτου λ. πρὸς μυρρίνῃ,
Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖς ἑαυταλεύσιν, ὥσπερ ἄβιον λ.,
λόγος. N. 593. ἀπολεῖς σύ; τίς οὗτ' ἀλ. λ. Δι. ἤττων γ' ὤν.
N. 1033. ἐγὼ γὰρ ἤττων μὲν λ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐπλήχθην
O. 336. ἀλλὰ πρὸς τούτοιν μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λ.'
462. καὶ μὴν ὀργὴ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λ. εἴς μοι,
Λ. 859. λ. τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ
1135. εἰς μὲν λ. μοι δεῖρ' ἀεὶ περαίνεται.
Θ. 906. σὺ δ' οὐ τὸν λ. ἐν τῷ σῷ σε κἀμ' ἔχει λ.
B. 87. Πυθάγγελος δέ; Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
107. δεινὸν μὲν δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
115. κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
623. δίκαιοι ὦ λ.' κἀν τι πηρῶσω γέ σοι
637. δίκαιος ὁ λ.' χἠσύστερον ἂν ἡμῶν ἴδῃς
1206. Λίγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λ.,
1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ἄλλο πλὴν λ.
Ec. 473. λ. γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
Π. 337. καίτοι λ. γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
λόγου. N. 1408. ἐκεῖσε δ' ὄθεν ἀπέχισάς με τοῦ λ. μέτειμι,
O. 1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λ.,
Λ. 715. βωπτάωμεν, ᾗ βράχιστον τοῦ λ.
Θ. 472. αὐτὰ γὰρ ἔσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λ.
B. 580. αἷδ' οἶδα τὼν νοῦν· παῖε παῖε τοῦ λ.
832. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λ.
1179. ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λ., κατάπτυσον.
Π. 760. ἀλλ' εἶ ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λ.
λόγους. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λ. λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
I. 632. κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λ.
642. ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λ. ἀγαθοὺς φέρων
757. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λ. ἀφύκτους,
N. 252. καὶ γενέσθαι ἐσμὲν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λ.
1042. πίρουμενον τοὺς ἤτταμαι λ. ἐπειτα νικᾶν.
Σ. 472. ἐς λ. ἔλθομεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
473. σοὶ λ., ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λ. σεμνοὺς λέγειν
1320. σκώπταν ἀργόλικα καὶ προσέτι λ. λέγων·
Ο. 228. ἀλλ' ἴτ' ἐς λ. ἅπαντα,
415. λέγουσι δὲ δὴ τίνας λ.;
539. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λ.
612. ὁμόρροπας λ. δικαίους,
Α. 1126. τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λ.
Θ. 178. πολλοὺς καλοὺς οὐδὲ τε συντέμνειν λ.
439. ποικίλους λ. ἀνεῦρεν
546. ἐπίτηδες εὑρίσκων λ., ὅπου γυνὴ νοστηρὰ
720. λ. τε λέξεις ἀνοσίους.
1128. αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λ.;
Ec. 411. κἄπειτ' ἔλεγε δημοτικωτάτους λ.·
λόγχαι. Fr. 357. λ. δ' ἐκαυλίζουτο καὶ ξυστὴ κάμαξ.
λόγχας. B. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λ. καὶ λευκολίφους
τριφαλείας
λόγχῃ. Α. 1226. λ. τὶς ἐμπέπηγ' μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
λόγχῃ. Θ. 826. ἐκ τῶν ἀνίων αὐτῇ λ.,
λόγχην. Σ. 1119. μήτε κώπην μήτε λ. μήτε φλὐτταιναν λαβὼν.
λογχοφόροισιν. El. 1294. ἄπερρε καὶ τοῖς λ. ἀδ' ἰόν.
λόγω. N. 112. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἁμῷ τὼ λ.,
N. 882. ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λ. μαθήσεται,
Α. 1005. ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λ.
λόγῳ. Α. 513. ἀτάρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λ.,
Α. 1151. ὡς μὲν ἁπλῷ λ. κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
N. 321. καὶ γναμῴδῳ γνάμῃν νίξας' ἑτέρῳ λ. ἀντιλογῆσαι·
372. νὴ τὼ 'Απόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λ. εὖ προσέψυσας·
Σ. 539. τί γὰρ ψάθ' ἡμεῖς, ὧν ὀδὶ μὲ τῷ λ. κρατήσῃ;
O. 30. ἡμεῖς γὰρ, ἀνῆρες οἱ παρόντες ἐν λ.,
λόγων. I. 382. ἢν ἄρα πυρὸς γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λ. ἐν πόλει
I. 617. ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνω ἔτι τῶν λ.
N. 130. λ. ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
358. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λ. φιλοποίκιλε·
Σ. 1262. μαθητέον τἀρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λ.,
El. 733. ἢν ἔχωμεν ὀδὼν λ. εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
O. 381. ἐστὶ μὲν λ. ἀκούσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
434. λ. ἀνεπτέρωσαι.
1447. ὑπὸ γὰρ λ. ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
1744. ἀγαμαι δὲ λ. ἄγε νυν αὐτοῦ
Α. 638. ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοὶ, λ. κατάρχομεν
1123. ἐνθένδε θ' ἡμεῖς, καὶ λ. ἀκούσατε.
Θ. 294. δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λ.
λόγων. Θ. 588. ἐκείνος εἴη τῶν λ. κατάσκοπος.
Θ. 1059. Ἴκῳ, λ. ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
1064. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λ.
B. 355. ὅστις ἀπειρος τοιῶνδε λ., ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
818. ἔστα δ' ἐπτολόφων τε λ. κορυσάτω νείκη,
894. ὀρᾶς μ' ἐλίγχειν ὧν ἂν ἀπτωμαι λ.
896. παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκούσαι τίνα λ.
Λοιδορεῖ. Θ. 497. οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λ.,
Π. 456. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λ.
Λοιδορεῖν. Α. 38. βοᾶν, ὑποκρούειν, λ. τοὺς ῥήτορας,
I. 90. οἴνου σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λ.;
Λοιδορεῖς. El. 656. τοὺς σεαυτοῦ λ.
Fr. 87. ὅστις φαεῖν ἤδιστον ὀζῶν λ.
Λοιδορεῖσθαι. N. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λ.
B. 857. ἄλεγχ', ἐλίγχων' λ. δ' οὐ θέμις
Ec. 567. μὴ λ., μὴ ἠνεγκαζόμενον φέρειν.
Λοιδορεῖται. El. 57. ὠδὶ κεχρῶν λ. τῷ Δεί,
Λοιδορῇ. Ec. 254. τί δ', ὦ Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λ.;
Λοιδορημάτων. Fr. 64. λ.
Λοιδορήσαι. I. 1272. λ. τοὺς ποιηροὺς, οὐδὲν ἐσ' ἐπίφθονον,
Λ. 1128. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λ. βουλόμαι
Λοιδορήσετ'. Λ. 460. οὐ, οὐκ ἀναισχυντήσετε·
Λοιδορήσεται. I. 1400. μεθύων τε ταῖς πόρναισι λ.,
Λοιδορησμός. B. 758. χὠ λ.;
Λοιδορήσει. Ec. 248. ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λ. προσφθαρεῖς,
Λοιδορία. Fr. 126. Λ. τὶς ἐγένετ' ἡμῖν; β. πάμπαν·
Λοιδορίαν. O. 1541. τὴν λ., τὴν καλαμρέτην, τὰ τρίωβολα.
Λοιδορίας. N. 934. παύσασθε μάχης καὶ λ.
Σ. 1207. εἶλον διώκων λ. ψῆφον δυεῖν.
Λοιδορούμεναι. Θ. 571. παύσασθε λ.· καὶ γὰρ γυνὴ τις ἡμῖν
Λοιδορούμενος. Σ. 1184. τῷ κοπρολογῷ, καὶ ταῦτα λ.,
Λοιδορούνται. Ec. 142. καὶ λ. γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
Λοιδορουσί. N. 1140. οὕτως ἀπολῄσεσθ', ἀλλὰ λ. με
Λοιπά. El. 201. τὰ λ. πηῷ σκενάμα τὰ τῶν θεῶν,
Λοιπῇ. B. 1401. λέγωτ' ἄν, ὡς αὐτῇ σοι λ. σφῷν στάσις.
Λοιπόν. Α. 717. κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λ., κἂν φύγῃ τις, ζημιοῦν·
I. 846. ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λ.
N. 677. ἀτὰρ τὸ λ. πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
850. μὴ νυν τὸ λ. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
1423. ἤττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λ.
Σ. 235. πάρεσθ', ὁ δὴ λ. γ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιᾷ,
299. μὰ Δί', οὐ τάρα προπέμψω σε τὸ λ.
425. ὡς ἂν εἰ εἴδῃ τὸ λ. σμήνος οἷον ὀργισεν.
488. οὐδέποτέ γ', οὐχ, ἕως ἂν τι μοι λ. ᾖ,
748. στᾶε ἐς τὸ λ. τὸν τρόπον
930. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λ. οὐ κεκλάγξομαι.
1006. ὦσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λ. χρόνον·
1051. ἀλλὰ τὸ λ. τῶν ποιητῶν,
1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λ. τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
1425. εἶναι φίλον τὸ λ., ἢ σύ μοι φράσεις·
El. 222. τὸ λ. ὄψεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
1305. ὑμῶν τὸ λ. ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
O. 479. νὴ τὼν Ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λ.·
562. ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνιστ' τὸ λ.·
692. εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λ.
754. διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λ., ὡς ἡμᾶς ἔτω.
Λ. 287. λ. ἐστι χωρίον
632. καὶ φορῆσω τὸ ξίφος τὸ λ. ἐν μύρτου κλαδί,
1040. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λ. οὐκέτι
1278. τὸ λ. αὐθις μὴ ξαμαρτάνειν ἔτι.
Θ. 539. γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λ.
1160. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸ λ. χρόνον
1163. κακῶν τὸ λ., ταυτ' ἐπκηρυκεύομαι.
B. 74. ἐτ' ἐστὶ λ. ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
Ec. 360. ὅπου βαδιεῖταί μοι τὸ λ. ἡ κόπρος.
559. ἔσται τὸ λ. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλῶν οὕνεκα.
561. ἔσται τὸ λ., σύμαυτὸ δὲ μαρτυρεῖν,
822. χαλκὸν τὸ λ.· ἀργύρῳ χρὴ χρώμεθα.
Π. 321. μασώμενος τὸ λ. οὔτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.
780. δείξω τὸ λ. πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
Fr. 111. ὕπερ λ. μόνον
Λοιποῦ. El. 1084. οὐποτε ποιήσει τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
B. 586. ἀλλ' ἦν σε τοῦ λ. τοτ' ἀφίλαμαι χρόνου.
Λοιπῶν. El. 929. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λ.; ΧΟ. ὦ.
Λοίφ'. Ec. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λ. ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Λοκρίδος. O. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λ. Ὀπούντιοι
Λοξίᾳ. Π. 8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λ.,
Λοξίας. I. 1047. ἐν ᾧ σε σᾴειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λ.
I. 1072. ταῦτα ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λ.

λοπάδας. Ι. 1034. νήστων τὰς Λ. καὶ τὰς νήησιν διαλείχων.
λοπάδι. Σ. 511. διδίδων σμικρὸν φάγομ' ἂν ἐν λ. πεπτιγμένον.
λοπάδιον. Π. 812. ἐξὸν δὲ πᾶσα καὶ λ. καὶ χύτρα
λοπάδος. Γρ. 273. οὐδὲν μὰ Δ' ἐρῶ λ. ἐψητῶν.
λοπάς. Γρ. 147. οὐχ ἑψητῶν λ. ἐστιν.
λοπίδας. Σ. 790. κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λ. μοι κεστρέων·
λορδός. Γρ. 496. χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λ. ὡς εἰς ἐμβολήν.
λόρδου. Γρ. 191. λ. κεγκλοβάταν ῥυθμῶν.
λορδουμένων. Εκ. 10. λ. σωμάτων ἐπιστάτην
λουμένης. Ει. 1139. τῆς γυναικὸς λ.
λουμενος. Ο. 1623. ἀνθρώπος οὗτος, ἢ καθῆται λ.,
Π. 658. ἀνὴρ γάρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λ.
λοῦσαι. Ι. 50. ὦ Δῆμε, λ. πρῶτον ἐνδυλάσας μίαν,
λουσάμενα. Ο. 132. λ, πρὴ· μέλλω γὰρ ἐστιὰν γάμους·
λουσαμένη. Δ. 913. κάλλιστα δῆπου, λ. τῇ Κλεψύδρᾳ.
λουσάμενος. Π. 615. τῆς τε γυναικὸς, καὶ λ.
λουσαμένῳ. Γρ. 163, 3. σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λ. διελκύσαι
λούσησθε. Γρ. 501. λ. καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.
λούσθαι. Ι. 1004. ὅστις σε θερμῷ φησι λ. πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
λουσόμενος. Ν. 837. οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λ.· οὐ δὲ
λουτρὰ. Ν. 1015. καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ᾔγειρε τὰ θερμὰ λ.;
Ν. 1051. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πῶποτ' εἶδες Ἡράκλεια λ.;
λουτρίδες. Γρ. 642. λ.·
λούτριον. Ι. 1401. κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λ.
Γρ. 290. μήτε ποδάνιτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λ.
λουτρόν. Α. 377. εἰ ῥύμμα τυγχανεῖς ἔχων, λ. γ' ἐγὼ παρέξω.
Α. 378. ἱμοὶ σὺ λ., ὦ σαπρά; ΧΟ. ΙΤ. καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.
469. οὐκ οἶσθα λ. οἷον αἷδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
λουτροῦ. Σ. 604. πρωκτοῦ λ. περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισάμου.
λοφᾶς. Ει. 1211. τί δ' ἔστιν, ὦ κακοδαίμων; οὐ τί που λ.;
λοφεῖον. Α. 1109. τὸ λ. ἐξέψεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Ν. 751. αὐτὴν καθείρεταμ' ἐς λ. στρογγύλον,
λοφιᾶς. Β. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λ. λασιαύχενα χαίτην,
λόφοιν. Ει. 1214. τί δῆτα τουτοινὶ καταῦθ' σοι τοῖν λ.;
λόφον. Ο. 279. ἕτερος αὖ λ. κατειληφὼς τις ὄρνις οὐτοσί
Ο. 290. πῶς ἂν οὖν Κλεάνυμός γ' ἂν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λ.;
1366. νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τοιοῦ λ.,
Β. 1038. τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λ. ἥμελλ' ἐπιθήσειν.
λοφοποιόν. Ει. 545. ἀκεινονὶ γοῦν τὸν λ. οὐχ ὁρᾷς
λοφοπωλεῖν. Γρ. 243. λ.
λόφους. Α. 587. ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λ.
Α. 965. πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λ.
967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχῃ τοὺς λ. κραδαινέτω·
1074. ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λ.·
1111. ἀλλ' ἢ τριχόβρυστες τοὺς λ. μου κατέφαγον.
Ι. 496. δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λ. κατεσθίειν.
Ει. 395. εἰ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λ. καὶ τὰς ὀφρῦς.
564. ἥκεν ἡμῖν τοὺς λ. ἀφεῖλε καὶ τὰς Ὀργύνας·
1173. τρεῖς λ. ἐγοντα καὶ φοινικοῦ ὀξεῖαν πάνυ,
1178. τοὺς λ. σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λιποπτώμενος.
Β. 925. ὀφρῦς ἐχοντα καὶ λ., δεῖν' ἄτα μορμορατά,
λόφω. Ει. 1222. τριχορρυείτου οὐδὲν ἔστον τὼ λ.
λόφων. Α. 575. ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λ. καὶ τῶν λόχων.
Α. 1109. τὸ λοφεῖον ἐξέψεγκε τῶν τριῶν λ.
Ο. 293. ἐπὶ λ. οἰκοῦσιν, ὦγαθ', ἀσφαλεῖας οὕνεκα.
λόφωσις. Ο. 291. ἀλλὰ μὴντοι τίς ποθ' ἡ λ. ἡ τῶν ὀρνέων·
λοχευομένας. Ει. 1014. τὰς ἐν τεύτλοισι λ.·
λοχμαία. Ο. 737. Μοῦσα λ.,
λόχμῃ. Σ. 929. τρεφεὶν δύνασ' ἂν μία λ. κλέπτα δύο·
λόχμην. Ο. 202. δεινὴ γὰρ ἐμβᾶς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λ.,
Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἁγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λ.
224. οἷον κατεμελέτωσε τὴν λ. ὅλην.
265. ἄλλων ἄρ' οὖποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λ.
Α. 800. τὴν λ. πολλὴν φορεῖς.
λόχμῃς. Εκ. 61. λ. δασυτέρας, καθάπερ ἢν ξυγκείμενον·
λόχοι. Α. 453. ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λ.
λόχος. Ο. 589. ἀλλὰ γλαυκῶν λ. εἶτ' αὐτοῦς καὶ κερχνῆδων ἐπιτοφεῖ.
λόχους. Α. 1074. ταχέως λαβόντα τοὺς λ. καὶ τοὺς λόφους·
λόχων. Α. 575. ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λ.
λυγίσαντος. Σ. 487. πλευρὰν λ. ὑπὸ ῥώμης,
λυγισμῶν. Β. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λ. καὶ στροφῶν
Λυγκεύς. Γρ. 258. Λ.,
Λυγκέως. Π. 210. βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λ.
Λυδίζων. Ι. 523. καὶ λ. καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
Λυδόν. Ο. 1244. ἐχ' ἀτρεμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λ. ἢ Φρύγα
Λυδῶν. Ν. 600. εἴκοσι, ἐν ᾧ μὲν ἐς Λ. μεγάλων σέβουσιν·
Γρ. 413. τί πρὸς τὰ Λ. δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
λυέσθων. Θ. 43. μὴ λ. ΜΝ. βομβαλοβομβάζ.
λύξει. Α. 690. εἶτα λ. καὶ δαιρκεῖ, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους.
λυδέν. Γρ. 569, 1.
ἀλλὰ τὸ στρῶμα λ.
λυθῇς. Θ. 1205. ὅταν λ. τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
λυθῶ. Θ. 1027. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ', ἢν ἀπαῖ λ.
Λυκαβηττόν. Fr. p. 509. ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λ.
Λυκαβηττοῦς. Β. 1056. πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λ.
Λύκε. Σ. 389. ὦ Λ. δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
Λύκειον. Ει. 356. ἐς Λ. κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
Λυκείου. Ει. 356. ἐς Λύκειον κἀκ Λ. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
Λύκιε. Ι. 1240. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λ., τί ποτέ μ' ἐργάσει ;
Λυκῖνος. Α. 50. ἐξ ἧς Λ. ἐγίνετ' ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
Λύκιος. Β. 14. εἶωθε ποιεῖν καὶ Λ. κἀμειλίας;
Λύκοι. Ν. 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ Λ. ἐξαίφνης ἐγένοντο.
Ο. 967. 'Αλλ' ὅταν οἰκήσωσι Λ. πολιαὶ τε κορῶναι
Λυκάποδες. Λ. 664. ἀλλ' ἰσχνὸς Λ., οἰπεῖρ ἐπὶ Λεψύδριον ἤλθομεν, ὦ' ἥμων ἔτι.
Λύκος. Ει. 1076. φυλόσιδοε λῆξαι, πρὶν κεν λ. οὖν ὑμεναιοῖ.
Ει. 1077. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λ. ποτ' ἂν οὖν ὑμεναιοῖ ;
1112. ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λ. οὖν ὑμεναιοῖ.
Γρ. 319. λ. ἔχανεν·
Λύκου. Σ. 819. θήρῶον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λ.
Λυκουργείας. Θ. 135. ἐκ τῆς Λ. ἐρέσθαι βούλομαι,
Λυκούργῳ. Ο. 1296. Ἴβις Λ., Χαιρεφῶντ' ἐνετέρᾳς.
Λύκους. Σ. 952. ἀγαθὸν γὰρ ἐστι καὶ δώκει τοὺς λ.
Λύκῳ. Ν. 347. ἢ παρδάλει, ἢ λ. ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'.
εἶτα τί τουτο;
Λύκων. Σ. 1301. καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λ.,
Λύκων. Ο. 369. φεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λ.;
Λύκωνος. Α. 270. πάσας ἐπὶ ψῆφον μᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λ.
Λυμαίνεται. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἠδοναῖς λ.,
Ο. 100. τοιαῦτα μίντοι Σοφοκλέης λ.
1080. ἑτᾶ φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λ.,
Λυμαινόμενον. Ν. 928. λ. τοὺς μειρακίσι.
Λύμαις. Ο. 1068. φθείρουσιν λ. ἐχθίσταις·
Λύομαι. Α. 931. τὸ στρῶμιον ἤδη λ. μέμηνσό νυν
Λυόμενός. Γρ. 303. φάσκαλοι εὐθὺς λ. μοι τοὺ μόρου
Λύουσι. Α. 173. οἱ γὰρ πτυτάνεις λ. τὴν ἐκκλησίαν.
Λύπας. Β. 346. ἀποσείσεται δὲ λ.
Λυπεῖ. Α. 893. αὐτή τε λ.; ΜΥ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
Εκ. 342. κοὐ τοῦτο λ. μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Λυπεῖν. Ι. 1266. μηδὲ θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λ. ἐκούσῃ καρδίᾳ;
Ει. 333. ἐπιδιδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λ. ἔτι.
Λύπεις. Α. 1025. κἄν με μὴ λ., ἐγὼ σοὶ κἂν τόδε τὸ θηρίον
Λύπῃ. Θ. 783. ἐρίσε, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λ., πόλεμος. φέρε δὴ νυν,
Λυπῇ. Ο. 984. Α. θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
Π. 142. τὴν δύναμιν, ἣν Λ. τι, καταλύσεται μόνος.
Λυπηρός. Α. 456. Λ. ἴσθ' ἀν κἀποχώρησον δόμων.
Λυπῆς. Π. 22. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὰν τὸν στέφανον, ἣν Λ. τί με,
Λυπήσει. Ο. 1246. ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λ. πέρα,
Λυπήσεις. Ο. 1253. οὐ δ' εἴ με λ. τι, τῆς διακόνου
Λ. 656. ἄρα γρυνεῖν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λ. τι με,
Λυπουμένην. Π. 1010. καὶ νὴ Δί' Λ. αἴσθοιτό μέ,
Λυποῦν. Εκ. 359. μόνον τὸ λ. ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
Λυπούσα. Α. 474. Λ. μηδὲν' ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος.
Λυπῶσί. Ο. 1427. μὰ Δί', ἀλλ' ὦν' οἱ λρστοὶ γέ μ' λ. με,
Λύρα. Θ. 133. λαλεῖ κρουκτῶ; τί δὲ λ. κεκρυφάλω;
Λύραισι. Fr. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λ. κατατέτριμμαι χρώμενος,
Λύραν. Ι. 990. μόττεσθαι θαμὰ τὴν λ.,
Ν. 1355. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἦν λ. λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
Λύρας. Β. 1305. λ. ἐπὶ τούτου; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
Λύριον. Β. 1304. ἐνεγκάτω τις τὸ λ. καίτοι τί δεῖ
Λυρωνίαν. Fr. 34. λ.
Λύσαι. Β. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Λυσάμενος. Σ. 1353. λ. ἐξω παλλακῆν, ὦ χαιρέν.
Λυσανίας. Ν. 1162. Λ. πατρῴων μεγάλων κακῶν·
Λυσανάτᾳ. Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἐᾷς λ. μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
Λύσας. Fr. 248. Λ. ἴσως ἀν τὸν λαγῶν ἐυναρπάσειεν ἡμῶν.
Λυσικλέα. Ι. 765. βλέπιστος ἀνὴρ μετὰ Λ. καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶν,
Λυσικράτη. Ο. 513. δ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λ. τηρῶν ὅ τι δωροδοκοῖ.
Λυσικράτης. Εκ. 736. ἴψυσε' ἔτυχες ᾧ Λ. μελαίνεται.
Λυσικράτους. Εκ. 630. ἡ Λ. ἄρα νυνὶ βῖς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
Λύσιλλ'. Θ. 373. Λ. ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·

Λύσιλλα. Ν. 654. Λ., φίλτινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
Λυσιμάχας. Λ. 554. οἶμαί ποτε Λ. ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
Λυσιμάχην. Ει. 992. ἵνα Λ. σε καλῶμεν.
Λυσιστράτη. Λ. 6. καὶ σύ γ', ὦ Λ.
Λ. 21. αὐταῖς. ΚΛ. τί δ' ἐστὶν, ὦ φίλη Λ.,
69. μὰν ὑστεραι πάρεσμεν, ὦ Λ.;
135. οὐδὲν γὰρ οἶσθ', ὦ φίλη Λ.
186. καί μοι δίδτω τὰ τέμαὰ τιτ. ΚΛ. Λ.,
191. μηλοσφαγούσας. ΚΛ. μὰ σύ γ', ὦ Λ.,
216. ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λ.
746. ἀλλ' οἰκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λ.,
1086. τίς ἀν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λ.;
1147. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί', ὦ Λ.
Λυσιστράτην. Λ. 1103. τί οὖ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λ.,
Λυσίστρατον. Ι. 1265. ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν εἰ Λ.
Λ. 1105. ναὶ τὼ σιὼ, κἂν λῇτέ, τὸν Λ.
Λυσίστρατος. Σ. 787. αἰσχιστα γὰρ τοι μ' εἰργάσατο
Σ. 1302. Λ., Θεόφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
1308. εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λ.·
Λυσίστρατός. Λ. 855. Λ. τ' ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
Λυσιστράτου. Γρ. 1. ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λ.
Λυσιτελεῖν. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λ. σφῶν.
Λύσον. Ει. 991. Λ. δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
Ο. 210. Λ. δὲ νόμοις ἱερῶν ὑμῶν,
Λύσόν. Θ. 1108. Λ., με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
Λυσσάνιε. Λ. 1171. οὐ τὼ σιὼ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ Λ.
Λύσστη. Θ. 681. Λ. παράκοπος,
Λύσω. Α. 683. Λ. τὴν ἐμαυτῆς ὧν ἐγὼ δῇ, καὶ ποιήσω
Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλά Λ. δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
1204. ἐγὼ δέ Λ. τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
Λυττῶσα. Α. 298. ὥσπερ κύων Λ. τῶφθαλμὼ δάκνει·
Λυχνίῳ. Γρ. 470, 3. Λ.·
Λυχνίδιον. Γρ. 115. "δοιὼν Λ.,"
Λυχνίδιον. Γρ. 274, 2. ὁμοιότατα καθεύδετ' ἐπὶ τοῦ Λ.
Λύχνοις. Σ. 262. ἔπεισι γοῦν τοῖσιν Λ. οὗτοιὶ μύκητες·
Λύχνον. Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε, παῖ, Λ.,
Ν. 57. οἶμοι· τί γὰρ μοι τὸν πίτην ἥπτες Λ.;
Σ. 249. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν Λ. πρόβυσον.
λύχνον. Ει. 692. νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς Λ. βουλεύσομεν.
Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἡ Λ.
Β. 1338. ἀλλά μοι ἀμφίπολοι Λ. ἅψατε
Ἐκ. 27. ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ΔΛ' ὁρῶ τονδὶ Λ.
Λυχνοποιός. Ει. 690. ὅτι τυγχάνει Λ. ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
Λυχνοπώλαισι. Ι. 739. σαυτὼν δὲ Λ. καὶ νευροῤῥάφοις
Λύχνος. Γρ. 274. ἀλλ' ὥσπερ Λ.
Γρ. Μ. Δραμ. η Ν. 3. οἶμοι κακοδαίμων ὁ Λ. ἡμῖν οἰχεται.
Λύχνου. Ἐκ. 1. ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου Λ.
Λύχνους. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς Λ., καθελκύσας.
Σ. 219. Λ. ἔχοντες καὶ μυνρίζοντες μέλη
255. ἀποσβέσαντες τοὺς Λ. ἅπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
Π. 668. ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς Λ. ἀποσβέσας
Λυχνούχον. Γρ. Μ. Δραμ. η Ν. 4. καὶ πῶς ἀπορραίσας τὸν Λ. ἔλαθες;
Λυχνοῦχες. Λ. 938. φαίνειν ὑπειδύουσι Λ.
Γρ. 274. οἶμοι κακοδαίμων φησὶν Λ. ἡμῖν οἰχεται.
Λυχνούχῳ. Γρ. 114, 2. ὥσπερ ἐν καινῷ Λ.
Λυχνοφορίοντες. Λ. 1003. ἅπερ Λ. ἀποκεκύφαμεν.
Λύχνῳ. Λ. 453. δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον Λ.
Ν. 56. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἐνεστ' ἐν τῷ Λ.
Σ. 246. χωρώμεν, ἅμα τε τῷ Λ. πάντη διασκοπῶμεν,
Λ. 828. λαμπόνω τῷ Λ.
Λύχνων. Ν. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν Λ. πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Ο. 1484. τῇ Λ. ἐρμῇς.
λύων. Γρ. 425. ὁ δὲ Λ. κύστιν δείαν
λῶ. Λ. 981. ἢ τοὶ πρυτάνιες; Λ. τι μυσίζει νέον.
λωβηταί. Β. 93. χειλιδόνων μουσεῖα, Λ. τέχνης,
λῶμες. Λ. 1162. ἀμέ γε Λ., αἱ τις ἀμὶν τοῦγκυκλον
λωποδύταις. Β. 772. τοῖς Λ. καὶ τοῖς βαλαντηγτόμοις
λωποδύτας. Θ. 817. ὄντας μᾶλλον καὶ Λ.
λωποδυτεῖ. Π. 165. ὁ δὲ Λ. γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,
λωποδύτης. Ο. 497. ἐξω τείχους, καὶ Λ. παῖει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
λωποδυτήσαι. Β. 1075. καὶ μνθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβᾶς τινὰ Λ.·
Ἐκ. 565. μὴ Λ., μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
λῷστον. Ο. 823. τά τ' Αἰσχύνον γ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ Λ. μὲν οὖν

M

μ'. Λ. 189. εἰδοῦ. ΑΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι κ.τ.λ.
μά. Λ. 59. κάθησο σίγα. ΔΙ. μ. τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὖ, κ.τ.λ.
μαγγανεύουσαν. Π. 310. καὶ μ. μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
μάγειρε. Ο. 1637. μ., τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
μαγειρικοῖς. Ι. 216. ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μ.
μαγειρικῶν. Γρ. 184. κοπίδι τῶν μ.
μαγειρικῶς. Α. 1015. ἤκουσας ὡς μ.
Ι. 576. τῷ πάτταλον μ.
Ει. 1017. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μ.
μάγειρος. Β. 517. ΔΛ' εἶσιθ', ὦ δ μ. ἤδη τὰ τεμάχη
μαγείρους. Ι. 418. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μ. ἐπιλέγων τοιαυτί·
μαγίδες. Γρ. 644. μ.:
Μάγνης. Ι. 520. τοῦτο μὲν εἶδὼς ἅπαθε Μ. ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
Β. 965. τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μ.,
μάδδαν. Λ. 732. ἀμβᾶτε ποττὰν μ., αἱ χ' εὕρητέ πα.
Λ. 885. παῖεν ἐφ' ἁλὶ τὰν μ., αἱ κά τις δύδῳ.
μαδῶντα. Π. 266. ῥυπῶντα, κυρδὼν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μ., νωδὸν·
μᾶζα. Ει. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μ. καὶ πανδαισία.
Γρ. 529. ἢ μ. γὰρ σὰ καὶ τὰ κρέα χὐὐ κάραβος.
μᾶζαν. Ι. 55. μ. μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν,
Σ. 610. καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μ. προσενέγκῃ,
Ει. 1. αἴρ' αἴρε μ. ὡς τάχιστα καθθάρῳ.
3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μ. ἡδὺ φάγοι.
4. δὺς μ. ἔτεραν ἐξ οἰνίδων πεπλασμένην.
853. οὐτ' ἄρτον οὔτε μ., εἰωθοῦ ἀεὶ
Β. 1073. οὐκ ἠνίσταντ' ἀλλ' ἢ μ. καλέσαι καὶ ῥυπαπαῖ εἰπεῖν.
Ἐκ. 851. πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὦ δ ἴπν μ. φέραν
μάζας. Ἐκ. 606. ἄρτους, τεμάχη, μ., χλαίνας, οἴνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
μάζης. Ἐκ. 665. ἀπὸ τῆς μ. ἢ σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις ὀφαιρῇ,
μάζης. Π. 192. φιλοτιμίας. ΚΛ. μ. ΧΡ. στρατηγίας ΚΛ. ψακῆς.
Π. 544. μαλάκῃς πτόρθους, ἀντὶ δὲ μ. φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
μαζίσκας. Ι. 1105. ἐγὼ δέ μ. γε διαμεμαγμένας
μαζίσκην. Ι. 1166. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μ. ἐγὼ
μαζονομεῖα. Γρ. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μ.
μάθε. Ο. 938. τὸ δὲ τεῷ φρενὶ μ.
μαθεῖν. Ι. 995. οὐτος οὐ δύναται μ.
Ν. 239. ἤλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μ. λέγειν.
631. ταῦτ' ἐπιλέληστται πρὶν μ.· ὅμως γε μὴν
681. ἐθ' ἓν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μ. σε δεῖ,
Θ. 908. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μ.
Β. 667. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μ.
1484. πάρα δὲ πολλοῖσιν μ.
Π. 376. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μ. τὸ πρᾶγμά μου.
μάθῃ. Ει. 1253. ἐὰν τοιαυτασί μ. λαβὰς ποιεῖν,
μάθημα. Ο. 380. τὸ δὲ μ. τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
μαθήματος. Ν. 1231. τί γὰρ ἀλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μ.;
μάθῃς. Ν. 116. ἢν οὖν μ. μοι τὸν ἀδίκων τοῦτον λόγον,
Ν. 785. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅτ' ἂν καὶ μ.·
Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μ. ἀγὼ λέγω,
Π. 477. οὐ δεῖ σχετλιάζειν, καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μ.
μαθήσεται. Ν. 882. ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μ.,
Ν. 886. αὐτοῦ μ. παρ' αὐτοῦν τοῖν λόγοιν.
μαθήσομαι. Ν. 111. ἐλθὼν διδάσκοι. ΦΕ. καί τί σοι μ.;
Ν. 130. λόγων ἀκριβῶν σχολιάμοις μ.;
μαθηταῖσιν. Ν. 140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μ. λέγειν.
μαθητάς. Β. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μ.
μαθητέον. Σ. 1262. μ. τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
μαθητῆς. Ν. 142. ἥκω μ. ἐς τὸ φροντιστήριον.
μαθητιῶ. Ν. 183. μ. γάρ· ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θύραν.

μαθητῶν. Ν. 502. τῷ τῶν μ. ἐμφερὴς γενήσομαι;
μάθοι. Ν. 840. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μ. χρηστόν τις ἄν;
Ν. 874. πῶς ἂν μ. ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης
Ο. 382. χρήσιμον· μ. γὰρ ἂν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
μάθοιμ'. Ν. 854. χἀτέρᾳ γε πᾶλλ· ἀλλ' ὅ τι μ. ἐκάστοτε.
μάθοις. Ο. 377. οὐ μ. ἀν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
μαθόντ'. Ν. 1506. τί γὰρ μ. ἐς τοὺς θεοὺς ἐβρυζέτην,
μαθόντα. Σ. 1281. ὀντινά ποτ' ὤμοσε μ. παρὰ μηδενὸς,
μάθοι. Fr. 645. μ.:
μαθὼν. Α. 826. τί δὴ μ. φαίνεις ἄνευ θραυλλίδος;
Ν. 402. καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μ.; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
459. ταῦτα μ. παρ' ἐμοῦ πλέον οὐρανόμηκες
792. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μ. γλωττοστροφεῖν.
823. καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μ. ἀνὴρ ἔσει.
Σ. 251. τι δὴ μ. τῷ δακτύλῳ τὴν θραυλλίδ' ὠθεῖς,
1239. Ἀδμήτου λόγων, ὦταῖρε, μ. τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Α. 599. οὐ δὲ δὴ τί μ. οὐκ ἀποθνήσκεις;
Π. 903. καὶ τῶν δίων πάντων. ΧΡ. οὐ; τί μ.; ΣΥ. βούλομαι.
μαΐ'. Εκ. 915. ἀλλ', ὦ μ., ἱκετεύομαι,
μαῖαν. Α. 746. ἀλλ' οἰκεῖά μ' ὡς τὴν μ., ὦ Λυσιστράτη,
μαιεύσομαι. Α. 695. ἀετὸν τίκτοντα κἀνθαρὸς σε μ.
Μαινάσι. Α. 1283. ὃς μετὰ Μ. Βάκχιος ὄμμασι
μαίνεσθ'. Θ. 793. μανίας μ., οὐς χρὴν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
μαίνεσθαι. Ν. 932. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μ.
Β. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπάτο, μ. δοκῶν.
μαίνεται. Ει. 54. ὁ δεσπότης μου μ. καινὸν τρόπον.
μανίδια. Fr. 242. ὀσμώλια καὶ μ. καὶ σηπίδια,
μανίδος. Β. 985. τῇ μ.; τὸ τριβλίον
μαινοίμεθ'. Θ. 196. ἡμᾶς ὑφέξει, καὶ γὰρ ἂν μ. ἄν.
μαινοίμην. Π. 1070. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μ. γὰρ ἄν.
μαίνοιό. Β. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δί', μὴ μ. γε.
μαίνομαι. Ν. 660. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μ.·
Θ. 470. μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μ.
Β. 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μάλλα πλεῖν ἢ μ.
751. ἀτὰ' ἀν λαλῶσι; ΛΑ. μάλλα πλεῖν ἢ μ.
μαινόμενος. Α. 1167. μ.· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
Ο. 427. πότερα μ.;
μαινομένου. Ο. 524. ὥσπερ δ' ἤδη τοῦ μ.
Α. 556. ἀγοράζοντας καὶ μ. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
μαιόμενος. Σ. 1234. ἄνθραφ', οὗτος ὁ μ. τὸ μέγα κράτος.
Μαιῶτιν, Ν. 273. ἢ Μ. λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
μάκαιρα. Ν. 598. ἢ τ' Ἐφέσου μ. πάγχρυσον ἔχεις
Ο. 1759. ὄρεχον, ὦ μ., σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
μάκαρ. Ν. 1206. μ. ὦ Στρεψιάδες,
Β. 352. χοροποιόν, μ., ἥδιον.
μάκαρα. Ο. 1722. μ. μάκαρι σὺν τύχᾳ.
μάκαρας. Ο. 899. μ., ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
μακάρεσσι. Ει. 1075. οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μ. θεοῖσιν,
Ει. 1106. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μ. θεοῖσιν·
μάκαρι. Ο. 1722. μάκαρα μ. σὺν τύχᾳ.
μακάρι'. Ι. 157. ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΔΗ. ὦ μ., ὦ πλούσιε,
Σ. 1275. ὦ μ. Αὐτόμενες, ὧς σε μακαρίζομεν,
Ο. 1271. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μ., ὦ σοφώτατε,
μακαρία. Ει. 715. ὦ μ. βουλὴ σὺ τῆς Θωρίας,
Εκ. 558. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μ. γὰρ ἡ πόλις
μακάριαι. Σ. 1292. ἰὼ γλαῦκαι μ. τοῦ δέρματος.
μακαρίαν. Ι. 1151. ἅπαγ' ἐς μ. κἰσποδόν. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθόρε.
μακάριε. Ι. 147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγορὰν. ΔΗ. ὦ μ.
Ι. 186. εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΔΗ. ὦ μ. τῆς τύχης.
Σ. 1512. ὦ Καρεὶν', ὦ μ. τῆς εὐπαιδίας·
Ο. 1423. καὶ συκοφάντης, ΠΕ. ὦ μ. τῆς τέχνης.
Εκ. 1129. ὦ δέσποτ', ὦ μ. καὶ τρισόλβιε.
μακαριεῖν. Σ. 429. τὰς χελώνας σε σὺ τοῦ δέρματος.
μακαρίζομεν. Σ. 1275. ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὧς σε μ.,
μακαρίζω. Σ. 588. τοιτί γὰρ τοί σε μόνον τούτων ὧν εἴρηκας μ.·
μακάριον. Π. 655. νὺν δ' εἰ τιν' ἄλλον μ. κεὐδαίμονα,
μακάριος. Α. 254. οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγων. ὦ μ.
Ι. 1387. μ. ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Εκ. 1112. ὦ μ. μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
μακάριός. Β. 1482. μ. γ' ἀνὴρ ἔχων
μακαριστόν. Σ. 550. τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μ. μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῖ,
Ο. 1725. ὦ μ. σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας.
μακαρίτην. Π. 555. ὡς μ., ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας.
μακαρίως. Π. 629. ὡς εὐτυχεῖθ', ὦ μ. πεπράγατε,
μακαριωτάτη. Εκ. 1113. αὐτὴ τί μοι δέσποινα μ.,
μακάρων. Ν. 307. καὶ πρόσοδοι μ. ἱερόταται,
μακάρων. Σ. 639. κἀν μ. δικάζειν
Ει. 780. καὶ θαλίας μ.· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ο. 222. θεία μ. ὁλολυγή.
702. καὶ γῇ πάντων τε θεῶν μ. γένος ἄρθιτον. ὦδε μὲν ἔσμεν
703. πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μ. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος
Β. 85. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μ. εὐαιχίαν.
μακέλλῃ. Ο. 1240. Διὸς μ. πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
μακκοῦ. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δῆμου πρόσωπον μ. καθήμενον.
μάκος. Α. 909. μικκὸς γὰρ μ. οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
μακρά. Ι. 433. κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, πλάειν σε μ. κελεύσας.
Ν. 212. ἠδὶ παρατέταται μ. πόρρω πάνυ.
Σ. 584. κλάειν ἡμεῖς μ. τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
Ει. 255. τί με καλεῖς; ΠΟ. κλαύσει μ.
Ο. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμῴζει μ.
Α. 520. ὀτοτυξέσθαι μ. τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
1222. οὐκ ἔπιτε; κακόνσεσθε τὰς τρίχας μ.
Θ. 211. πῶς οὖν ποιήσω ὄῆτα; ΜΝ. τοῦτον μὲν μ.
Β. 34. ἢ τἂν σε κακείαν ἂν ἐκέλευον μ.
Εκ. 425. δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μ.
Π. 111. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξἅπαντες. ΚΑ. οἰμῴζει μ.
612. σὲ δ' ἐὰν κλάειν μ. τὴν κεφαλὴν.
μακράν. Α. 416. δεῖ γὰρ μ. λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μ.·
Ι. 621. κἀν μ. ὁδὸν διελθεῖν
Σ. 777. λέγῳ μ. τις, οὐχὶ πειῶν ἀναμενεῖς,
Ει. 825. τί δ' ἔπαθες; ΤΡ. ἤλγουν τὼ σκέλη μ. ὁδὸν
Ο. 1184. κἀστ' οὐ μ. ἀπαθὲν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μ. ἔοικε λέξειν.
Β. 434. μηδὲν μ. ἀπέλθῃς,
μακρὰς. Ι. 1351. ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μ., ὁ δ' ἕτερος αὖ
Ι. 1366. πρῶτον μὲν ὁπόσαι ναῦς ἐλαύνουσιν μ.,
Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑφηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μ.
μακρόν. Α. 995. πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μ.
Ι. 207. ὁ δράκων γάρ ἐστι μ. ὁ τ' ἄλλως αὖ μ.·
Ν. 1019. κοὐκ μεγάλην, ψήφισμα μ.
Θ. 1066. ὡς μ. ἱππεύσω δώκεις,
μάκρους. Ο. 1131. ἑκατοντόρυγμον. ΠΕ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μ.
μακρούς. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λύγους λύγους ἀστοῦ οὐκ ἀκούσομαι μ.,
μακρῷ. Σ. 1303. τοὐτων ἅπάντων ὑβριστότατος μ.
Ει. 673. εὐνοῦστατος μὲν ἡμῖν μ. Κλεόνυμος.
Α. 256. ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μ. βίῳ, φεῦ,
Β. 931. ἤδη ποτ' ἐν μ. χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
μάκτραν. Β. 1159. χρῆσον σὺ μ., εἰ δὲ βούλει, κἄρδοσον.
μάκτρας. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνον κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μ.
Fr. 367. σκαφίδας, μ., Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.
μάλ'. Ι. 475. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μ. ἐς βουλὴν ἴων κ.τ.λ.
μάλα. Ι. 284. ἀποθαυέσθων αὐτίκα μ. κ.τ.λ.
μαλά. Α. 155. ὁ γὰν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ. πο
μαλακήν. Ν. 979. οὐδ' ἂν μ. φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
Σ. 738. λείχειν, χλαῖναν μ., σισύραν,
μαλακῶν. Εκ. 1053. ἔπου, μ., δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
μαλακόν. Σ. 1455. ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μ.
Π. 488. ἐν τοῖσι λόγοισ ἀντιλέγοντεσ' μ. δ' ἐνδώσετε μηδέν.
1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχουμ μ. καὶ καλόν.
μαλακῶς. Ι. 785. κἀτα καθίου μ., ἕνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
μαλάξῃς. Ι. 389. ὡς ἐὰν νυὶ μ. αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
μαλάττομαι. Σ. 973. αἰβοῖ τί κακὸν ποτ' ἐσθ' ὅτῳ μ.;
μαλάχης. Π. 544. μ. πτόρθουσ, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν, ῥαφανίδων,
μαλάχιον. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μ., βύτρυν,
μάλης. Α. 985. κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μ. ἥκειν ἔχων·
μαλθακῆν. Ο. 122. ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μ.
Ο. 232. ταχὺ πετόμενα, μ. ἐάντα γήρων·
μαλθακιστέ'. Ν. 727. οὐ μ., ἀλλὰ περικαλυπτέα.
μαλθακόν. Β. 595. καὶ βαλεῖς τι μ.,
Fr. 646. μ.:
μαλθακός. Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μ. εἰμι.
μαλθακῶς. Α. 70. ἐφ' ἁρμαμαξῶν μ. κατακείμενοι,
Α. 1200. φιλήσατόν με μ., ὦ χρυσίω,
μαλθακώτερον. Β. 539. πρὸς τὸ μ.
μάλλαν. Fr. 206. τὴν μ. ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.
μάλισθ'. Ο. 1116. ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μ. οὔτω δίκην κ.τ.λ.
μάλιστ'. Ι. 117. ὄντερ μ. ἐφύλαττεν. ΔΙ. ὦ σοφώτατε, κ.τ.λ.
μάλιστα. Ι. 653. οἷς ἤδεθ' ἡ βουλὴ μ. ῥήμασιν, κ.τ.λ.

μάλιστά. Ν. 253. ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν· ΣΤ. μ. γε κ.τ.λ.
μάλλ'. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΞΑ. μ. ὑπερφυᾶ.
μαλλά. Α. 458. ἅπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μα δῶ· ἐν μόνον
Θ. 258. θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μ. νῦν λαθεῖν. κ.τ.λ.
μάλλην. Β. 476. ἐγὼ γὰρ αὐτῇ πρῶτον, ἤνα μ. λέγω.
μάλλο. Θ. 1005. ἔτι μ. βούλει. ΜΝ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
μάλλον. Α. 300. ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μ., ὧν κ.τ.λ.
μαλλόν. Ν. 891. τὸ ὅπου χρῄζεις. πολὺ γὰρ μ. σ' κ.τ.λ.
Μαμμάκυθοι. Β. 990. κεχηνότες Μ.,
μαμμᾶν. Ν. 1383. μ. δ' ἀν αἰτησαντος ἥκόν σοι φέραν ἂν ἄρτον·
μαμμία. Α. 879. μ., μ., μ.
μαμμίᾳ. Α. 890. φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μ.
μαμμίαν. Α. 878. ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖτ' τὴν μ.;
μάν. Α. 757. αὐτὰ· ἀφ' ἁπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μ.; κ.τ.λ.
Α. 765. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μ. καλαί. κ.τ.λ.
μάναν. Fr. 647. μ.
Μανάς. Ο. 523. νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιδίους, Μ.
μανδαλωτόν. Θ. 132. καί μ., ὥστ' ἐμοὶ γ' ἀκρομάνουν
Μανῆ. Α. 908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἰκαδ', ὦ Μ., φέρε.
Μανῆν. ΕΙ. 1146. τὼ τε Μ. ἢ Σύρα βαστρηράτω 'κ τοῦ χωρίου.
Fr. 647. Μ.;
Μανῆς. Ο. 1311. Μ. δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ο. 1329. Μ. γάρ ἐστι δειλός.
Α. 1212. ῥοῦς· ὁ Μ. δ'
μάνθαν'. Ν. 89. καὶ μ. ἐλθεῖν ἂν ἐγὼ παρανέσω.
μάνθανε. Ν. 839. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μ.
μανθανέ, Β. 1270. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυποίραν μ. μου ναί.
μανθάνει. Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μ. τὰ δεξιά.
μανθάνειν. Ν. 488. πῶς οὖν δυνήσει μ.; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
Ν. 636. ἄγε δῆ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μ.
647. ταχύ γ' ἂν δύναιο μ. περὶ ῥυθμῶν.
656. τούτων ἐπιθυμῶ μ. οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
658. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μ.,
796. πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μ.
798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μ., τί ἐγὼ πάθω;
826. ἐγωγ'. ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μ.;
μανθάνεις. Ο. 1003. ἐνθεῖς διαβήτην—μ.; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΤ. πάνυ μ.
Β. 195. ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μ.; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
Π. 58. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΛ. μ.
μανθάνετ'. Ν. 385. βράσω τοίνυν ὑμῖν πίσινος· καὶ μ.· ἢν τι πάθω γὰρ, γὴ,
μανθάνοντες. Fr. 467. μ. τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι·
μανθάνουσιν. Ο. 375. ἀλλ' ἀπ' ἐχῆρῶν δῆτα πολλὰ μ. οἱ σοφοί.
μανθάνω. Ν. 501. ἢν ἐπιμελῆς ὦ κἀπὸ προθύμως μ.,
Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μ.;
ΕΙ. 663. εἶεν, ἀκούω, ταῦτ' ἐπικαλεῖς·; μ.
Ο. 1003. ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μ.
1456. κἀτ' αὖ πέτομαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕ. μ.
1461. βίμβικος οὐδὲν διαφέρει δεῖ. ΠΕ. μ.
1529. τί ἐστίν; ΠΕ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μ.
Α. 1008. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνὶ μ.
Β. 65. μὴ δῆτα περὶ ἔτους γε· πάνυ γὰρ μ.
195. ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ μ.
765. θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς, ΞΑ. μ.
1169. εὖ γὴ τὸν Ἑρμῆν' ὅ τι λέγεις δ' οὐ μ.
1441. τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μ.
μανθάνων. Ν. 630. ὅστις σκαλαυθρμάτι' ἄττα μικρὰ μ.,
Μανία. Θ. 728. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληπατίδας, ὦ Μ.,
Θ. 739. παράβαλλε πολλὰς κληπατίδας, ὦ Μ.
754. ὀμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μ.,
Β. 1345. ὦ Μ. ξύλλαβε.
μανίαις. Θ. 680. μ. φλέγων,
μανίαν. Ν. 350. σκώπτουσαν τὴν μ. αὐτοῦ Κενταύροις ἤκασαν αὐτάς.
Ν. 846. ἡ τοῖ σοροπηγοῖς τὴν μ. αὐτοῦ φράσω;
Π. 501. τίς ἀν οὖχ ἡγοῖτ' εἶναι μ., κακοδαιμονίαν· τ' ἔτι μᾶλλον;
μανίας. Ν. 925. ὦμοι σοφίας. ΔΙ. ὦμοι μ.,
Ο. 1486. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μ. ἀρχῇ.
Θ. 793. μ. μαίνεσθ', οὐς χρὴν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἶπερ ἀληθῶς
Β. 816. ἀντιτέχνων τότε δῆ μ. ὑπὸ δεινῆς
μανικά. Ζ. 1496. οὐκ οἶσθ' μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μ. πρίγματα.
μανικόν. Π. 424. βλέπει γέ τοι μ. τι καὶ τραγῳδικόν.
μανῶν. Ν. 832. σὺ δ' ἐξ τοσούτων τῶν μ. ἐλήλυθας
ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μ. ἀκούετε·
Α. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μ. βυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
Μανέδωρε. Ο. 657. καὶ Μ., λαμβάνετε τὰ στρώματα.
μαντεῖα. Β. 1319. μ. καὶ σταδίου.
μαντείαν. Σ. 1019. μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μ. καὶ διάνοιαν,
μαντείας. Ο. 719. ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μ. διακρίνει·
μαντεῖος. Ο. 722. ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μ. Ἀπόλλων;
μάντεσι. Ο. 724. ἕζετε χρῆσθαι μ. Μούσαις,
μαντεύματος. Σ. 161. Ἀπόλλων ἀποτρόπαιε, τοῦ μ.
μαντευομένοις. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μ. οὐτοι δώσουσι τὰ χρηστά
μαντευομένῳ. Σ. 159. μ. μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
Ο. 596. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μ. περὶ τοῦ πλοῦ
μαντικά. Ο. 1332. τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μ. καὶ
μαντικώς. ΕΙ. 1026. οἰκεῖον δοκῶ σοι μ. τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
μάντιν. Ο. 594. τάς τ' ἐμπορίας τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸν μ. κατερῦσιν,
μάντις. ΕΙ. 1046. μ. τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς.
Π. 11. ἰατρὸς ὧν καὶ μ., ὡς φασιν, σοφὸς,
μάξῃ. Σ. 614. καταρασάμενος καὶ τυνθορύσας. ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ μ.,
μάξω. Α. 601. μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δῆ μ.
μάποδέρης. Α. 740. μὴ μ. ἢν γὰρ ἀρξῇ τουτουί,
μάποδιδῶ. Ο. 1620. μενετοὶ θεαί, καὶ μ. μισητίαν,
μαπποδωκεῖς. Ν. 1275. εἰ μ. τέρατ' ἰδοῦν. ΣΤ. κάτεισί νυν,
Μαραθῶνι. Α. 697. ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μ. περὶ τὴν πόλιν;
Α. 698. εἶτα Μ. μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδώκομεν·
Ι. 781. σὲ γὰρ, ὦ Μήδοισι διεξιόντ' περὶ τῆς χώρας Μ.,
1334. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Σ. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Θ. 806. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μ.,
Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦν Μ. τροπαῖον.
Μαραθωνομάχαι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μ., σφενδᾶμνοι.
Μαραθωνομάχαις. Ν. 986. ἐξ ὧν ἀνδρὰς Μ. ἠμὶ παίδευσις ἔθρεψεν.
Μαραθῶνος. Ο. 246. ἔγετε λειμῶνα τ' ἐρέντα Μ.
Β. 1296. τί τὸ φλαττόδρατ' τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μ., ἢ
Μαρικάν. Ν. 553. Ἐῶνοῖς μὲν τὸν Μ. πρώτιστον παρείλκυσεν
Μαριλλᾶδη. Α. 609. τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὦ Μ.,
μαρίλης. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μ. μοι συχνὴν
μαραρέαις. Ν. 285. μ. ἐν αὐγαῖς.
μάρμαρον. Α. 1172. τὸν μ., κἄπειθ' ἁμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον.
μάρτυρα. Π. 933. ἀλλ' οἴχεται οἰόγων ὧν ἥκω μ.
μάρτυρας. Σ. 936. αὐτὸς καθελοῦν τοὺς μ. γὰρ ἐσκαλῶ.
Σ. 937. λάβητε μ. παρεῖναι, τρυβλίον,
μαρτυρεῖν. Εκ. 561. ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μ.,
Εκ. 569. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μ.,
μάρτυρες. Ν. 1152. κεἰ μ. παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
μαρτυρίαν. Σ. 1439. τὴν μ. ταύτην ἐάσας ἐν τάχει
μαρτυρίας. Σ. 1041. ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μ. συνεκύλλων,
μαρτυριῶν. Ι. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν καὶ μ. ἀπέχεσθαι
μαρτύρομαι. Α. 927. μ. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
Ν. 1222. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μ.,
1297. φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
Σ. 1436. κατλαξ' ἐχῖνον. ΚΛ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
ΕΙ. 1119. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκων. ΙΕ. μ.
Ο. 1031. μ. τυπτόμενος ἀν ἐπίσκοπος.
Β. 528. κατάδυσ τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
Π. 932. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μ.
Fr. 245. Ι. μ. δὲ Ζηνὸς ἐρκεῖον χέτρας,
μάρτυρος. Π. 891. ὡς δὴ 'π' ἀλυθρίᾳ σὺ μετὰ τοῦ μ.
μαρτύρων. Ν. 777. μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μ.
Σ. 782. ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μ.
962. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μ.
Εκ. 448. μόνας μόνας οὐ μ. γ' ἐναντίον.
451. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μ. γ' ἐναντίον.
μάρτυς. Π. 499. οὐδεὶς ἀν' ἐγὼ τούτου μ.· μηδὲν ταύτην γ' ἀνέρρα.
μάρψῃ. Ι. 197. Ἀλλ' ὀπόταν μ. βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
ΠΙ. 1100. ἰκτῖνος μ. τοιτί μέντοι σὺ φυλάττου.
Μαρψίδας. Α. 701. πρὸς τάδε τὶ ἀπτεραῖ Μ.;
μάσθλης. Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μ. εἴδες οἷ ὑπέρχεται;
Ν. 449. μ., εἴρων, γλωιός, ἀλαζὼν,
μασταρύζει. Α. 689. ὁ δ' ὑπὸ γήρους μ., κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται·
μάστιγ'. Ο. 1464. οἰμοι τάλαν' μ. ἔχεις. ΠΕ. πτερὰ μὲν οὖν,
Θ. 933. ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μ. ἔχων
μάστιγαν. Θ. 1135. ἔτι γὰρ σὺ τῇ μ. ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.
μαστιγία. Ι. 1223. αὐτὸν περιθῶ. ΑΔ. κατάθου ταχέως, μ.
μαστιγίαι. Α. 1240. ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὦ μ.;

μαστιγίας. Β. 501. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μ.
μαστιγούμεθα. Ι. 64. ψευδῆ διαβάλλει· κᾆτα μ.
μαστιγουμένην. Fr. 508. ἀνῄσεις κροκύδα μ.
μαστιγουμενον. Ι. 67. ὁρᾶτε τὸν Ἕλλην δι' ἐμὲ μ.;
μαστιγούμενος. Ει. 452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μ.·
μαστιγῶ. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μ. σ' ἄρα.
μαστιγῶν. Β. 619. δῆσαι, κρεμάσαι, ὑστριχίδι μ., δέρων.
μαστιγῶσι. Ἐκ. 863. ὁμῶς' εἶμι κἀγώ. ΑΝ. Α. ἢν δὲ μ., τί;
μαστιγωτέος. Θ. 633. καὶ πολύ γε μᾶλλον ἐστὶ μ.·
μαστροποῖς. Θ. 558. ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μ. διδοῦσαι,
Μασυντία. Σ. 433. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοηθεῖ δεῦρο καὶ Μ.,
μασχάλας. Ἐκ. 60. ἔχουσι. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μ.
μασχαλῶν. Α. 852. ζῶων κακῶν τῶν μ.
μασωμένη. Ἐκ. 554. κἀσῶσο τοίνυν σηπίας μ.
μασώμενος. Ι. 717. μ. γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
Σ. 780. ὥσπερ πρότερον τά πραγματ' ἔτι μ.;
Π. 321. μ. τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κύτει ξυνείναι.
μασώμεσθ'. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἑῶσεν σκορδύα μ., ἵνα
μασῶνται. Ει. 1310. λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστ', ἢν μή τι καὶ μ.
μάταιε. Σ. 338. τοῦ δ' ἐφεῖμ, ὦ μ., ταῦτα δρᾶν σε βούλεται·
ματέρ'. Α. 783. σάφ' ἴσθ, ποτταῖν μ. εἰκασθήσεται.
Θ. 124. κιθαρίν τε μ. ὕμνων
ματέρα. Α. 730. ἐπόδουν τυ νὰ τὸν φίλιον ᾖπερ μ.
Α. 817. οὕτω μ' ἀποδώσεται τὰν τ' ἐμαυτῶ μ.
μάτευε. Θ. 663. εἰὰ νυν ἔχνευε, καὶ μ., ταχὺ πάντ'
μάτην. Ι. 415. ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἰομαι τοὐτοισιν, ἢ μ. γ' ἂν
Ν. 1436. μ. κεκλαύσεται, σὺ δ' ἔγχαλὼν τεθνῇς εἰς.
Ει. 95. τί πέτει; τί μ. οὐχ ὑγιαίνεις·
Θ. 717. μ. λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀρήσω.
1131. μ. ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
Β. 1416. ὑπότρεον ἀν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μ.·
Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μ. καλεῖς.
ματτόμεθα. Ν. 788. τίς ἦν ἐν ᾗ μ. μέντοι τάλφατα;
ματτομένων. Ἐκ. 874. τὼν μ. κοινῇ μεθέζω που ἐγώ.
μάττοντ'. Ει. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μ. ἐσθίειν.
μάττοντα. Ει. 23. ἢ κατνθάρμ. παρέχειν ἐσθίειν.
μάττοντας. Ει. 741. τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μ., καὶ τοὺς πειῶν-τας ἐκείνους.
Fr. 368. σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκὶς, ἢ καὶ τοὺς μ. ἐγείρει.
ματτυολιοχός. Ν. 451. μ.
μάττω. Fr. 267. πίττινα, βράττω, μ., δεῦω, πέττω, καταλᾶς.
μάττων. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μ. ἀστειοτάτας ἐπιοῖσι·
μάττωσιν. Α. 672. οἱ δὲ μ., οὕτω σοβαρὸν ἐλθὼ μέλος εὔτονον,
ἀγρικοκτόνον,
'μαυτόν. Ι. 152. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μ. ἰσχύειν μέγα.
Β. 603. 'μ. ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
'μαυτῷ. Ι. 113. φέρε νυν ἐγὼ 'μ. προσαγάγω τὸν χῦλ.
Ει. 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μ. βαλανεύσω.
μάχαι. Α. 1071. ἰὼ πόνοι τε καὶ μ. καὶ λάμαχοι.
μαχαίρα. Α. 849. Κρατίνος ἀεὶ κεκραμένος μοιχὸν μᾷ μ.,
Θ. 694. πληγὲν μ. τῇδε φοίνιαι φλέβας
μάχαιραν. Ν. 1063. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μ.
Ν. 1064. μ.; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
1066. εἰληφὼ διὰ πουηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μ.
Ει. 948. τὸ κακοῦν πάρεστ' ἰλιὰς ἔχον· καὶ στέμμα καὶ μ.,
1017. λαβὲ τὴν μ.· εἰθ' ὅπως μαγειρικῶς
μαχαίρας. Ι. 489. καὶ τὰς μ. ἐνδαῦ καταθήσομαι.
Fr. 551, 2. Φοῖβε μ.,
μαχαιρίδων. Ι. 412. ἡνεχόμην ἐκ παιδίον, μ. τε πληγὰς,
μαχαιροποιός. Ο. 442. ὁ μ., μήτε δάκνειν τούτοις ἐμέ
μάχαις. Ι. 587. ἐν στρατιαῖς τε καὶ μ.
Σ. 1061. ἅλμιοι δ' ἐν μ.,
Ει. 445. ἐὰ φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μ.
1150. οὐ γὰρ φλαῦρὰ φλαῦρὰ μ.,
1288. κάκιστ' ἀπῴλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μ.·
μάχαισιν. Ι. 567. οἴτινες πεζαῖς μ. ἐν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
Σ. 1078. ὠφελῶμαν ἐν μ., ἡνίκ' ἤλθ' ὁ βάρβαρος,
μάχαν. Α. 913. ὀρναπετίοισι πόλεμον ἥρα καὶ μ.;
μαχανά. Α. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μ.
μάχας. Ι. 597. ξυνδυήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μ.
Ει. 672. χῶστις φίλος κἀπευδεῖν εἶναι μὴ μ.
991. λύσον δὴ μ. καὶ κορκορυγὰς,
μαχεῖ. Ι. 416. κυνὸς βορὰν σιτοῦμενος μ. σὺ κυνοκεφάλλω·
Ο. 759. προσδῆσαμὲν εἴπῃ πατάξαι, αἴρε πλήκτρον, εἰ μ.
Β. 607. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; Αἰ. εἶεν, μ.;
μαχεῖσθαι. Σ. 593. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μ.
μαχεῖσθαί. Ι. 576. οὐ μ. φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
μαχεῖται. Ι. 1038. δὲ περὶ τοῦ δῆμου πολλοῖς κἀωσαρμ.,
Ἐκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνου τίμτη δεδιὼς, τοῖς βράδυσι τοῦτο μ.
μαχέσαιτο. Ι. 1057. ἀλλ' οὐκ ἂν μ. χέσαιτο γὰρ, εἰ μ.·
Σ. 1195. πῶς δ' ἂν μ. παγκράτιον θῶρακ' ἔχων·
μάχεσθ'. Ει. 1175. ἦν δὲ που δέῃ μ. ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
μάχεσθαι. Α. 1082. βούλει μ. Ὑπερείνην τετραπτίλῳ;
Σ. 1080. γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μ. τὸν στρατὸν διέπτατο.
Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μ. λαμβάνειν σε τὼν χυτρῶν.
Ἐκ. 670. ἦν δ' ἀπόδῳ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μ.
μάχεσθε. Α. 1160. μ. κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
Β. 609. χωρεῖτε δευρὶ καὶ μ. τουτωί.
μαχέσθω. Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνδῶσι. Κλεοφῶν δὲ μ.
μάχῃ. Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μ. γενέσθαι
μάχῃ. Ι. 494. ἰὼ ἄμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μ.
Ι. 571. εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ἀμὸν ἐν μ. τινὶ,
Ει. 1190. ἐν μ. δ' ἀλώπεκες.
μάχῃς. Ν. 934. παύσασθε μ. καὶ λοιδορίας.
Σ. 471. ἑσθ' ὅπως ἄνευ μ. καὶ τῆς κατοφείας βοῆς
μάχιμον. Β. 281. εἰδώς μ. ὄντα. φίλοτιμόμενος.
μάχιμος. Ο. 1368. τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μ. εἶ,
μαχίμων. Α. 454. μ. γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
μαχιμώτατον. Α. 153. καὶ νὺν ὅπερ μ. Θρᾳκῶν ἔθνος
μάχομαι. Ι. 767. εἰ δέ σε μισῶ καὶ μ. περὶ σοῦ μ. μόνος ἀντι-βεβηκώς,
Ει. 754. καὶ πρώτον μὲν μ. πάντων αὐτῷ τῷ καχαρίδοντι,
μαχομένας. Α. 679. ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μ. τοῖς ἀνδράσιν.
μαχομένοις. Ει. 293. ἵνα μὴ βλέποιεν μ. ὑμᾶς ἔτι
μαχομένω. Ο. 398. μ. τοῖς πολεμίοισιν
μάχου. Ο. 1369. ἐς τάπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μ.
μαχοῦμαι. Σ. 667. ἀλλὰ μ. περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
μαχοῦμαί. Π. 1076. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μ. σοι. ΧΡ. τὸ τί;
μαχούμεθ'. Ἐκ. 801. μ. αὐτοῖς. ΑΝ.Β. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
μαχούμεθα. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἐάσεθ' ἡσυχῇ, ὦ
Σ. 426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη γ', Δί', εἰ μ.·
μαχοῦνται. Ἐκ. 621. οὐχὶ μ. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μ.
μάχωμαι. Ι. 14. ἰὰ μὴ μ. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
μαχῶν. Α. 269. τῷ, πραγμάτων τε καὶ μ.
Ει. 293. ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μ.
448. ἰὼ ἐμπολῷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μ.,
με. Α. 55. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιῴεσθέ μ.; κ.τ.λ.
μέ. Ν. 1136. θεῖε μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μ. φησι κἀξολεῖν, κ.τ.λ.
μέγ'. Ι. 1397. οὐδὲν μ. ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην· κ.τ.λ.
μέγα. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μ. κ.τ.λ.
Μεγαβάζου. Ο. 484. ἠρχέ τε Περσῶν πρώτου πάντων, Δαρείου καὶ Μ.,
Μεγαίνετός. Β. 965. τουτουμενὶ φορμίσιος Μ. θ' ὁ Μάγνης,
Μεγακλέας. Σ. Μ. Γεω. 16. Λάχητας, Μ. καὶ Λαμάχους.
Μεγακλέης. Ν. 70. ὥσπερ Μ., ξυστὸν' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
Ν. 124. ἀλλ' οὐ περιῄξεταί μ' ὁ θεῖος Μ.
Μεγακλέους. Ν. 46. ἐπειτ' ἔγημα Μ. τοῦ Μ.
Ν. 815. ἀλλ' ἑσθ' ἐλθὼν τοὺς Μ. κίονας.
μεγάλ'. Ι. 115. ὡς μ. ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
Ει. 418. καὶ σοι τά μ. ἡμεῖς Παναθήναί' ἀξομεν,
Ο. 1503. οἰμωγὲ μ. ΠΡ. οὐτω μὲν ἐκκεκαλῴσω.
μεγάλα. Α. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μ. δὴ φρονεῖ,
Ει. 248. βαβαὶ βαβαιδὲ, ὡς μ. καὶ δριμέα
Ο. 341. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μ. ΠΕ. τοῦτο μὲν λῃρεῖς ἔχων
800. μ. πράττει κἀστὶ γυνὴ ξυοῦσ' ἱππαλεκτρυών.
853. προσδόκα μ.
1678. καλάνι κόρανναι καὶ μ. Βασιλινοῦ
Β. 835. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μ. λίαν λέγε.
Ἐκ. 568. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μ. γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
Π. 845. μὰν ἐνεμόηθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τᾷ μ.;
Fr. 306, 1. ἀγαθὰ μ. τῇ πόλει
μεγάλαι. Ν. 316. ἤνισ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μ. θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
Ο. 1726. μ. μ. κατέχουσι τόχαι
Β. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μ. καὶ δεξιαί,
μεγάλαις. Ο. 552. περιτειχίζειν μ. πλίνθοισ ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.
Fr. 128, 3. κεραμευομένοις κοτύλαις μ. [ἔγχεον ἐς] σφέ-
μεγάλαισι. Ει. 397. ῥαῖσι προσίδοις τε μ.
μεγάλαν. Α. 787. ἔξεί μ. τε καὶ παχειαν κίρνηθρ'.
μεγαλᾶν. Ν. 339. κεστρᾶν τεμάχη μ. ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
μεγάλας. Ν. 402. καὶ τὰς δρῦς τὰς μ.· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορεῖ.

μεγάλας. Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γνώμας μ: οὐ γὰρ τούταν ἐπιτρωμ,
μεγάλη. Σ. 575. ἀρ' οὐ μ. τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχρῆν;
Σ. 682. οὐ γὰρ μ. δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Ο. 604. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μ. τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
Fr. 332. μ. θεός;
μεγάλη. EI. 927. ἀλλ' ὁὶ πραξία καὶ μ.; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τί;
Ο. 875. καὶ φρυγίλων Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μ.
μεγάλην. Α. 1095. καὶ γὰρ σὺ μ. ἐπεγρίφου τὴν Γοργόνα.
Ν. 169. πρὶν δὲ γε γνώμην μ. ἀφρρίθη
1013. τλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μ.,
1018. τλῶτταν μ., πυγὴν μικρὰν,
1019. κοὐλὴν μ., ψήφισμα μακρὸν,
Σ. 619. ἆρ' οὖ μ. ἀρχὴν ἄρχω
EI. 123. κοὐλίαν μ. καὶ νῶδυλον ὄζον ἐπ' αὐτῆ.
749. ἱσείσε τέχνην μ. ἡμῶν κἀπίγραφ' οἰκοδομήσας
Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μ. εἶναι φύσει κεὐδοᾶιμονα
Λ. 195. θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μ. ὑπτίαν,
586. τολύπην μ., κἀτ' ἐκ ταύτης τῷ δῆμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
Β. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μ. ἥξεις πάνυ
Εκ. 1048. μ. ἀποδώσω καὶ παχείᾶν σοι χάριν.
μεγάλης. Ν. 412. ὦ τῆς μ. ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῖν,
EI. 738. ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μ. ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
Μεγάλλου. Fr. 451. Μ.
μεγαλοδωρότατε. EI. 394. θρωπόστατε καὶ μ.
μεγάλοι. Ν. 190. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἰὼ' εἰσὶ μ. καὶ καλοί.
Σ. 553. ἄνδρες μ. καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
μεγάλοις. Ν. 369. αὐται δῆπου' μ. δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
EI. 750. ἔπεσιν μ. καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Π. 1013. μυστηρίοις δὲ τοῖς μ. ὀχουμένην
μεγαλόπτερον. Α. 482. ἐφ' ὅ τι τε μ., ἅβατον ἀκρόπολιν,
μεγαλοπρεπεῖς. Σ. 1186. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μ.,
μεγαλοπρεπέστατον. Ο. 1125. κἄλλιστον ἔργον καὶ μ.
μεγάλους. Ν. 1012. χροιὰν λευκὴν, ὤμους μ.,
Ο. 522. οὗτοι ὑμᾶς πάντες πρότερον μ., ἀγέλους τ' ἐνάμιζον,
Β. 1337. μ. ὄνυχας ἔχοντα.
μεγαλόφρονος. Α. 1289. ἡσυχίᾶς πέρι τῆς μ.,
μεγάλῳ. Α. 974. μ. τυφῷ καὶ πρηστῆρι
μεγάλων. Ν. 435. τεύξει τοίνυν ἀν ἡμέρεις· οὐ γὰρ μ. ἐπιθυμεῖς.
Ν. 1162. λυσαίας πατρῴων μ. κακῶν·
EI. 1000. ἐμπλησθῆναι μ., σκορδόων,
Β. 1059. μ. γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
1531. πάγχυ γὰρ ξὺν μ. ἀχέων ταυσαίμεθ' ἂν οὕτοι
Π. 828. ἤκω μ. γὰρ μαθεῖν ἀγαθῶν αἴτιος.
μεγαλώνυμα. Σ. 1518. ἀγ', ὦ μ. τέκνα
μεγαλώνυμε. Θ. 315. Ζεῦ μ. χρυσολύρα τε,
μεγαλώνυμον. Ν. 569. καὶ μ. ἡμέτερον πατέρ',
μεγάλως. Ι. 151. ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μ. εὐδαιμονεῖς.
Ι. 172. ἐγωγε. ΔΙ. πῶς οὖν οὐ μ. εὐδαιμονεῖς;
782. καὶ νικήσας ἡμῖν μ. ἐγλαττοτοτυπεῖν παρέδωκας,
1162. ἀλλ' ἢ μ. εὐδαιμονήσω τὴμερον
Ν. 600. οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μ. σέβουσιν·
μέγαν. Α. 65. ἐπέμβαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλεὰ τὸν μ.,
Α. 922. δι' ἐθρρηκοῖς, βοράν ἐπιτρήρησας μ.
Ι. 1170. ὡς μ. ἀρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
Ν. 565. πρῶτα μ. κιελήσκων·
1239. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μ. καὶ τοὺς θεοὺς
Σ. 16. καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μ. πάνυ
201. καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μ.
Ο. 421. λέγει μ. τὶν' ὄλβον οὖ-
1733. ἄρχοντα θεοὺς μ.
Π. 301. μ. λαβόντες ἡμείνον σφηκίσκον ἐκτυλῶσαι.
Fr. 302, 7. σοὶ δ' ἐγχέλειαν, οὐδὲ κάραβον μ.
Μέγαρ'. EI. 246. ὦ Μέγαρα Μ., ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μέγαρα. EI. 246. ὦ Μ. Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μέγαράδε. Α. 524. πόρνην δὲ Σιμαίθων ἰόντες Μ.
Μεγαρέας. Α. 533. ὡς χρὴ Μ. μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
Μεγαρεῦσαι. Α. 624. ἅπασι καὶ Μ. καὶ Βοιωτοῖοι
Α. 721. ἔρεστι καὶ Μ. καὶ Βοιωτοῖοι
Μεγαρεῦσιν. Α. 729. ἀγορὰ 'γ' Ἀθάναις χαῖρε, Μ. φίλα.
EI. 249. τοῖσιν Μ. ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
Μεγαρέων. Α. 519. ἐνθωφώνουν Μ. τὰ χλανίσκια·
Μεγαρῆς. Α. 520. κἀθ' οἱ Μ. ὀδύνᾶις περιστιγγομένοι
Α. 535. ἐντεῦθεν οἱ Μ., ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μ. νῦν; ΜΕ. οἷα δή.
EI. 481. οὐδ' οἱ Μ. δρῶσ' οὐδὲν' ἔλκουσιν δ' ὅμως
500. ἄνδρες Μ., οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μεγαριεῖς. Α. 822. κλάων μ. οὐκ ἀφῄσεις τὸν σάκος;
Μεγαρίκ'. Α. 830. θάρρει, Μ.· ἀλλ' ἦς τά χοιρίδι' ἀπίδου
Μεγαρικά. Α. 522. τατὴν' ἦν Μ. κἀπέρασ' αἰθημερόν.
Α. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μ. τις μαχαιρά.
768. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοίρος ἦθε; ΜΕ. Μ.
Α. 1170. κόλπον τὸν ὑπισθεν καὶ τὰ Μ. σκέλη.
Μεγαρικός. Α. 750. τί; ἀνὴρ Μ.: ΜΕ. ἀγοράσουσ' ἥκομεν.
Α. 818. ὤνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χωροπώλας Μ.
Μεγαρικοῦ. EI. 609. ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μ. ψηφίσματος,
Μεγαρόθεν. Σ. 57. μηδ' αὖ γέλοιατα Μ. κεκλεμένον
Μεγαροῖ. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μ.; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
μέγας. Α. 109. ποῖας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μ.
Α. 113. βασιλεὺς ὁ μ. ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ι. 180. δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μ.,
430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μ. καθιείς,
982. τῇ πόλει μ., οὐκ ἀν ἦν·
Ν. 69. ὅταν σὺ μ. ὦν ἁρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
573. τῇ πέδον, ὦ μ. θεοῦ
Σ. 68. ἀνω κεβείδαι, ὦ μ., οὐπὶ τοῦ τέγους.
533. σοι μ. ἐστὶν ἀγὼν
592. εἶτ' Εὐαθλος χώ μ. οὗτος κολακόμυιος ἀσπιδαποβλὴς
1023. ἀρθεὶς δὲ μ. καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
1124. δθ' ὁ βορέας ὁ μ. ἐπεστρατεύσατο.
EI. 264. δρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὦς μ.'
276. ὤνδρες, τί πείσομεσθα; νῦν ἀγὼν μ.
Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὤσπερ βασιλεὺς ὁ μ. διαβᾶσκει
488. οὕτω δ' ἰσχυὸ τε καὶ μ. ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
570. ἤσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μ. Ζεύς.
988. μήτ' ἦν Λάμπων ἡ μήτ' ἦν ὁ μ. Διοπείθης.
Β. 884. νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίᾶς ὁ μ. ἐπεσπαρτεύσατο.
Π. 170. μ. δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
μεγασθενῆ. Ν. 566. τὼ τε μ. τραίνης ταμίαν,
μεγίζη. Β. 1057. καὶ Παρνασσὸν ἡμῖν μ., τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
μέγεθος. EI. 228. ὑπερβυθὲ τὸ μ. εἰσηγέγκατο.
Ο. 1128. ἵππων ὑπόντων μ. ὅσον ὁ δούρειος,
Π. 734. ὑπερρυείς τὸ μ. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
μέγιστ'. Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τὼν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μ. ὑφέλεται
μέγιστ'. Εκ. 104. νυνὶ δ', ὁρᾶς, πράττει τὰ μ. ἐν τῇ πόλει.
μέγιστα. Ο. 128. ὅπου τὰ μ. πράγματ' εἴη τοιαδί.
Ο. 708. πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τὰν ὀρνίθων τὰ μ.
Β. 1494. τά τε μ. παραλιπόντα
Fr. 309, 9. τά μ. δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. β. εἶτα τί;
μεγίστην. EI. 508. τὴν θνῶν πασῶν μ. καὶ φιλαμπλοτάτην.
{ Σ. 1030. } ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις. { EI. 752. }
μέγιστον. Ι. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μ. ἀφέλημα,
Ν. 549. ὃς μ. ὕντα Κλέων' ἔπεισ' ἐς τὴν γαστέρα,
EI. 73. εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μ. κάνθαρον,
587. ἤσθα γὰρ μ. ἡμῖν κέρδος, ὦ πεδουμένη,
Ο. 322. ὦ μ. ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
Fr. 237. ὧνὼν μ. τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυόων.
476. ὅ, μ. ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἐστὶ δι' ἐνιαυτοῦ
9. ὅτου τὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν, α. κακὼν μὲν οὖν μ.
μέγιστος. Ι. 178. ἀνὴρ μ. ΔΙ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
Ι. 838. μ. Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
Ν. 956. ἢν πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μ.
μεγίστους. EI. 622. κἀνέπειθον τὼν Λακώνων τοὺς μ. χρήμασιν.
μεγίστω. Ν. 1060. καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι· δύο κακὼ μ.
μέδεις. Β. 665. ὁς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκὰς μ.
μεδέουσ'. Α. 834. μ., ἰὼ' ὀρθὴν ὕψηπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
μεδέουσα. Ι. 585. σῆς μ. χώρας,
μεδεούσῃ. Ι. 763. τῇ μὲν δεσπόσυνη Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μ.,
μεδέων. Ι. 560. δελφίνων μ., Ποσειδῶν,
μέδιμνόν. Εκ. 1025. ὑπὲρ μ. ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
μεδίμνουσ'. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίσταται κατὰ πεντήκοντα μ.
Σ. 717. πορεῖν' ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μ.,
μεδίμνων. Π. 986. πυρὼν τ' ἂν ἐδεήθη μ. τεττάρων.
μεθ'. Α. 277. ἐὰν μ. ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραπάλης κ.τ.λ.
μεθεῖης. Α. 970. εἴχοιο φέραν, εἴτα μ.,
μεθεῖμεν. Β. 830. οὐκ ἀν μ. τὸν θρόνον, μὴ νυνθέτει.
μεθεῖτε. Β. 1384. κόκκυ, μ.· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
Β. 1393. μ., μ.· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
μεθέντας. Α. 485. ὡς αἰσχρὸν ἀκαθάνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πράγμα μ.
μεθίξει. Εκ. 612. ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μ.
μεθέξω. Εκ. 874. τῶν ματτοριέων κοινῇ μ. πως ἐγώ.

μέθες. { Ἐκ. 958. / 966. } μ. ἰκνοῦμαί σ' Ἔρως,
μέθεσθέ. Π. 75. μ. νύν μου πρώτον. ΧΡ. ἦν, μεθίεμεν.
μεθέστηκεν. Π. 994. τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μ. πάνυ.
μεθέστηχ'. Π. 365. ὡς πολὺ μ. ἂν πρότερον εἶχεν τρόπων.
μεθῆκέ. Ἐκ. 534. ἡπερ μ. μ' ἐξείναι πᾶση τέχνῃ·
μεθῆκοι. Ι. 937. τα πὴν φαγεῖν, ἀνὴρ μ.
μεθῆς. Ι. 841. καὶ μὴ μ. τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν·
μεθήσεις. Σ. 437. εἰ δὲ μὴ τούτου μ., ἐν τί σοι παγήσεται.
μεθήσθε. Σ. 434. καὶ λάβεσθε τουτοὶ καὶ μὴ μ. μηδενί·
μεθήσθον. Β. 1380. καὶ μὴ μ., πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
μηθήσομαι. Σ. 416. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μ.
μεθίεμεν. Π. 75. μέθεσθέ νύν μου πρώτον. ΧΡ. ἦν, μ.
μεθιείαι. Ο. 1085. εἰργμένους ὑμῶν ἐν αἰλῇ, φράζομεν μ.
μεθίεσθαί. Π. 42. ἐκέλευσε τούτου μὴ μ. μ' ἔτι,
μεθιστάς. Σ. 748. καὶ σωφρονεῖ μέντοι μ.
μεθίστησι. Ι. 397. ὡς δὲ πρὸς τὰν ἀναιδείαν καὶ τοὺ μ.
μέθυεν. Σ. 1322. ἔπειτ' ἐπειδὴ μ., οἴκαδ' ἔρχεται·
μεθύοντες. Α. 1230. μ. ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύόσαν.
μεθυόντων. Ἐκ. 139. ὥσπερ μ. ἐστὶ παραπεπληγμένα.
μεθυούσης. Ἠλ. 537. δούλης μ., ἀνατεταμμένου χροὸς,
μεθυπεδησάμην. Ἐκ. 544. ἵνα θοίματον σώσαιμι, μ.
μεθύσῃ. Σ. 1402. θρασεῖα καὶ, τὰς τὴν ὑλακτεῖ κύων.
μεθύσην. Ν. 555. προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μ. τοὺ κόρδακος οὔνεχ.' ἦν
μεθυσθεὶς. Ι. 1054. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκυβόνευσε μ.
Ἐκ. 691. ὥστε μ. αὐτῷ στεφάνῳ·
μεθυσθῶ. Ι. 99. ἢν γὰρ μ., πάντα ταυτὶ καταπάσω
μεθυσθῶμεν. Σ. 1252. ἵνα καὶ μ. διὰ χρόνου. Φ. μηδαμῶς.
μεθυσοκότταβιο. Α. 525. νεανίαι κλέπτουσι μ.·
μεθύων. Α. 1166. εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μ. τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
Ι. 88. πῶς δ' ἂν μ. χρηστὸν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
104. ῥέγκει μ. ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
1400. μ. τε πόραισι δειδοῆσαι,
Π. 715. εἰρηνικὸς ἐσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μ. ἄ-
Π. 1048. μ. γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. 186. ὁ δὲ μ. ἅμα παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.
μειαγωγήσουσι. Β. 798. τί δέ; μ. τὴν τραγῳδίαν;
Μειδίας. Ο. 1297. Συρακοσίᾳ δὲ κἰττα· Μ. ὁ κεὶ
μειδιῶσα. Θ. 513. θεί μ. πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
μείζον. Α. 103. λέγε δὴ σὺ μ. καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μ. ἢν δυοὶν δοχμαὶν.
886. οὐ μ. εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ κιτῶνος.
Ν. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μ. ἂν δύναιο;
1086. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μ. πάσει τούτου ποτέ;
1445. τοῦθ' ἕτερον αὖ μ. κακόν. ΦΕ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἵππο
Σ. 489. ἢν τε μ., ἢν τε' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
Ει. 1081. ἢ διακανάσαι πότερον κλαυσούμεθα μ.,
Ο. 1606. ἀληθὲς; οὐ γὰρ μ. ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μ. ἢ δεδράκαμεν·
Β. 1147. ἔτι μ. ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'Βουλόμην'
Ἐκ. 937. κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μ. φρονῶ.
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μ. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
129. μ. δυνάμενον. ΠΑ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
465. κακὼν ἐργάσασθαι μ. ἀνθρώπους; ΧΡ. ὁ τί;
μείζονα. Ι. 1223. αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μ.
Γρ. 183. ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μ.
μείζονας. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μ. κολάζω.
μείζονος. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινὴν γνώμης καὶ μ. ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
μειζόνων. Α. 616. ἕῳ γὰρ ὄζειν ταῦτ μ. καὶ πλειόνων
μείζοσι. Ι. 685. μ. κεκασμένον,
Β. 1060. κάλλως εἰκὸς τοὺς ἠμοιβοὺς τοῖς ῥήμασι μ. χρῆσθαι·
μείζω. Ν. 1110. στόμασον οἷαν ἐς τὰ μ. πράγματα.
Ο. 123. ἕπεται μ. τῶν Κρανιᾶων ζητεῖς πόλιν;
124. μ. μὲν οὐδὲν, προσφορώτερον δὲ γῷν.
455. δύναμίν τινα μ.
1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μ. λόγου,
Π. 506. δῶν ἤντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μ. πορίσειεν.
μείναι. Ι. 667. ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μ. χρόνον,
μείναιμι. Ο. 598. ταῦλον κτάμαι καὶ ναυκλῆρω, κοὐκ ἂν μ. παρ' ὑμῖν.
μείνον. Ει. 89. αὐτοῦ μ. τοὺς ἠμετέρους.
μείρακ'. Ἐκ. 611. ἦν μ. ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
μείρακα. Π. 1071. ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μ.
Π. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μ.
μείρακας. Θ. 410. πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μ.
Ἐκ. 1138. ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μ.
μειράκια. Ι. 1375. τὰ μ. ταυτ' λέγει, πὰν τῷ μύρῳ,
μειρακίοις. Ν. 928. λυμαινόμενον τοῖς μ.
Ο. 1441. τοῖς μ. ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
Ἐκ. 703. καὶ μ. οἱ φαυλότεροι
μειράκιον. Ν. 990. πρὸς ταῦτ', ὦ μ., θαρῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
Ν. 1000. εἰ ταῦτ', ὦ μ., πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
1071. σεῖσαι γὰρ, ὦ μ., ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Ο. 1442. δεινῶς γέ μου τὸ μ. Διιτρέφες
Ἐκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μ., παιδίσκον; ὡς
Π. 88. ἐγὼ γὰρ ἄν μ. ἠσείκησ' ὅτι
975. ἀκουέ νυν· ἢν μοί τι μ. φίλον,
1038. καὶ μὴν τὸ μ. τοῦὶ προσίρχεται,
Γρ. 541. ἐβάδιζέ μοι τὸ μ. ἐξ ἀποτρόχων.
μειράκιόν. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὼν μ. σοι καταπτύσῃ, Χαιρέου υἱόν,
μειρακίσκη. Π. 963. ὦ μ.· πυνθάνει γὰρ ὥρικῶς.
μειρακίσκης. Β. 409. καὶ γὰρ παραβλέψαι τι μ.
μειρακίῳ. Π. 1096. ὥσπερ λεπὰς τῷ μ. προσίσχεται.
μειρακίων. Ι. 556. μ. θ' ἁμιλλα λαμ-
Ν. 917. οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μ.·
Β. 1071. τῶν μ. στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
μειρακύλλια. Β. 89. οὐκοῦν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μ.
μείρᾳξ. Ἐκ. 696. ἐνθάδε μ. ἐσθ' ὑφαίνα.
μιλ'. Ι. 1337. ἀλλ', ὦ μ., οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτοὺς πάρος,
Ν. 33. ἀλλ', ὦ μ., ἐξῆλκας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐρῶν,
Ει. 137. ἀλλ' ὦ μ. ἀν' μοι σιτίων δππλῶν ἔδει·
380. ἀλλ', ὦ μ., ὑπὸ τοῦ Διὸς ἁμαλλυνθήσομαι,
630. νὴ Δί', ὦ μ., ἐνδίκως γε δὴ' ἐπεὶ κἀμοὶ λίθον
Ο. 1257. διαρραγείης, ὦ μ., αὐτοῖς ῥήμασιν.
Α. 56. ἀλλ', ὦ μ., ὅρει τοι σφῴδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
471. ἀλλ', ὦ μ., οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Ἐκ. 120. τίς δ', ὦ μ., ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
133. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. Θ. τί γάρ, ὦ μ., ἐστεφανωσάμην;
245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μ., ἠσθα δεινὴ καὶ σοφή·
994. ἀλλ', ὦ μ., ὀρνοῦσ τὸν ἐραστὴν σου. ΓΡ. Α. τίνα;
μελαγκορύφω. Ο. 886. καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ μ.
μελαγχολᾶν. Ἐκ. 251. ἴσασι πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μ.
Π. 903. γεωργοὶ εἰ; ΣΥ. μ. μ' οὔτοι οἴει;
μελαγχολῶν. Ο. 14. ὁ πυκαπόλης Φιλοκράτης μ.,
μελαγχολῶντ'. Π. 12. μ. ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
μέλαθρα. Ο. 1247. μ. μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Θ. 874. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μ. ΕΥ. ποῖου Πρωτέως;
μελάθρων. Θ. 41. θίασος Μουσῶν ἔνδον μ.
μέλαινα. Γρ. 719. μ. δεινὴ γλῶσσα Ψρεττία παρῆν.
μέλαινα. Ἐκ. 735. νὴ Δία μ.', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
μέλαιναν. Λ. 195. θεᾶσαι μ. κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
Β. 847. ἄρ' ἄρνα μ. παῖδες ἐξενέγκατε·
μελαίνας. Β. 1335. μ. Νυκτὸς παῖδα,
μελαίνεται. Ἐκ. 736. ἔγουσ' ἔτυχες ὦ Δ. μ.·
μελάμπτυγος. Λ. 802. τραχὺς ἐντείθεν μ.
μελάμφυλλά. Θ. 997. μ. τ' ὄρη
μέλαν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μ. τοὐτ' ἐστιν αὐτῆς τοὖν μέσῳ;
Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μ. πρώτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
μελαναίων. Γρ. dub. 8. μ.·
μέλανας. Λ. 691. νὴν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόρδα, μηδὲ κυάμους μ.
Μελάνθιον. Ει. 1009. τένθεια πολλοῖς· κᾶτα Μ.
Μελάνθιος. Ει. 804. μηδὲ Μ., οὗ δὴ
Μελανθίου. Ο. 151. βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μ.
Μελανίππας. Θ. 547. ἐγένετο, Μ. ποιῶν Φαίδρας τε Πηνελόπην δὲ
Μελανίων. Α. 785. ὦν νεανίσκος Μ. τις, δὸ
Μελανίων. Α. 807. τῷ Μ.
Μελανίωνος. Α. 796. τοῦ Μ. οἱ σάφρονες.
μελανοκάρδιος. Β. 470. τοῖα Στυγὸς σε μ. πέτρα
μελανονκνείμονα. Β. 1337. μ.,
μελανόπτερος. Ο. 695. τίκτει πρῶτισον ὑπηνέμον Νὺξ ἠ μ. ᾠὸν,
μελανοπτερύγων. Γρ. 452. μ. κορακίνων.
μέλανος. Π. 807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μ. ἀνθοσμίου.
Γρ. 128, 4. [ἔφατι βαζζόμεναι μ. οἴνου ἀκράτου.]
μελανοσυρμαῖον. Θ. 857. λευκὴν νοτίζει μ. λεών.
μελάντατε. Γρ. 231 b, 1. Κυβισοφῶν ἄριστε καὶ μ.,
μέλας. Α. 321. οἷος αὖ μ. τις ἡμῶν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
Φ. 31. ἔστιν τις Ἀγάθων· ΜΝ. μῶν ὁ μ. ὁ καρτερός;
μέλε. Ι. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μ.,
Ν. 1192. ἵνα δὴ τὴ τὴν ἔνην προσέθηκεν; ΦΕ. ἴν', ὦ μ.,
1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί', ὦ μ.,

μέλε. Σ. 1400. λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μ.
ΕΙ. 259. σίσειε ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΥ. ἀλλ', ὦ μ.,
884. ἀγεῖν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὦ μ.,
Ο. 1216. μὰ Δί' οὐκ ἐμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μ.
1360. οὐδὲν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθες, ὦ μ.,
Α. 157. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μ.;
Θ. 615. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δί', ὦ μ.·
Ex. 520. αὖτη, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ', ὦ μ.,
μελία. Σ. 312. τί με δῆτ', ὦ μ. μῆτερ, ἔτικτες,
Θ. 1037. μ. μὲν πέπονθα, μέλεος,
Μελίαγρον. Β. 864. καὶ τὸν Μ., κάτι μάλα τὸν Τήλεφον.
μέλει. Ι. 1195. ὁρᾷς τάδ', ὦ κακοδαίμων; ΑΛ. ὀλίγον μοι μ.·
Ν. 1142. νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μ.,
1282. οὐκ αἰδῶ ἐγὼ· ὑπόπτερον, οὐδὲ μοι μ.
Σ. 1411. ἐπεὶ' ὁ Δάσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μ.
ΕΙ. 780. καὶ θαλάσ μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μ.
Ο. 1636. ἀπίωμεν οἶκαδ' αὖθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μ.
Α. 248. τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΑΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μ.
895. χεῖρον διατίθησι. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μ.
896. ὀλίγον μ. σοι τῆς κρόκης φορουμένης
Θ. 228. ὀλίγον μ. μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Β. 224. ὁμὶν δ' ἴσως οὐδὲν μ.
257. οἰμᾶσ'· οὐ γὰρ μοι μ.
655. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδὲν μοι μ.
1136. ὁρᾷς ὅτι λῆρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μ.
Ex. 463. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μ.·
Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἤττον μ.,
Fr. 520. οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐστι μ.
μέλεων. Θ. 952. τοιαῦτα μ. θαμ' ἐαυτῷ.
μέλεος. Ει. 1063. ὦ μ. θνητοί καὶ νηπίοι, ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
μέλεος. Θ. 1037. μέλεα μὲν πέπονθα, μ.,
μέλεσιν. Ο. 213. ἐλελιζομένη διεροὶς μ.
Β. 245. ἐν πολυπολεμήσεσι μ.,
1526. ταῖσιν τούτου τοῦτον μ.
μελέτας. Β. 1316. κερκίδος ἀοιδοῦ μ.,
μελετῆσι. Θ. 1179. ὀρᾶῖσι καὶ μ., οὐ κωλύσ' ἐγώ.
μελέτῳ. Π. 208. μὴ νῦν μ. σοι μηδὲν· ὡς ἐὰν γένῃ
μελετῷ. Π. 511. οὔτε τέχνην ἀν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἀν σοφίαν μ.
μελέων. Α. 1150. Ἀντίμαχον τὸν Ἡακάδος τὸν ἐυγγραφῆ, τὸν μ. ποιητήν,
Ο. 744. δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆν μ.
750. φρύγεχρο ἀμβροσίαν μ. ἀπεβίασκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ-
1374. πέτομαι δ' ὀδὸν ἄλλον' ἐπ' ἀλλαν μ.
μέλη. Σ. 219. λύγρους ἑχοντες καὶ μυνυξίζοντες μ.
Ο. 917. μ. ποιοῦσ' ἐν τοῖς Νεφελοκοκκυγίαις
1300. ἤδον δ' ὑπὸ φιλορωτίδας πάντες μ.,
Β. 205. ἄν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ᾖδστ'· ἀκούσει γὰρ μ.
862. τάπη, τά μ., τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
1248. ἀλλ' ἐτ τὰ μ. πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
1255. καὶ κόλλισται μ. ποιῆ·
1261. πάνυ γε μ. θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα.
1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μ. ξυντεμῶ.
1297. πόθεν συνέλεξας ἡμονιοστρόφου μ.
1307. πρὸς ἥνιον ἐπιτήδεια τάδ' ἐστ' ᾄδειν μ.
1326. τολμᾷς τἀμὰ μ. ᾄγειν,
1329. τὰ μὲν μ. σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
Π. 294. αἰγὶῶν τε κιναβρώνταων μ.,
μέλημα. Ex. 905. τῷ θανάτῳ μ.
μελήσει. Α. 933. ἐμοὶ μ. ταῦτ', ἐπεί
Ει. 149. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
1041. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
1311. ἡμῖν μ. ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
Λ. 520. ὁτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μ.
538. πόλεμος δὲ γυναιξὶ μ.
Θ. 240. ἐμοὶ μ. νὴ Δί', πλὴν γ', ὅτι κόμαι.
1064. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
1207. ἐμοὶ μ., ταῦτά γ', ἦν ἅπαξ λυθῷ.
Ex. 651. τὴν γὴν δὲ τίς ἐσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μ.,
Π. 229. ἐμοὶ μ. τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Μελησίας. Ν. 686. Φιλόξενος, Μ. Ἀμυνίας.
μελητέον. Fr. 170. αὐτῷ μ., ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον·
Μελητῆδι. Β. 991. Μ. καθήντο.
Μέλητος. Fr. 176. Μ.
Fr. 198, 10. Μ., ἀπὸ δὲ τῶν κυκλῶν Κυνησίας.
376. Μ.
Μελήτου. Β. 1302. σκολίων Μ., Καρικῶν αὐλημάτων,
μέλι. Α. 1040. κατάχει σὺ τῇ χορδῇ τὸ μ.·
Α. 1130. κατάχει σὺ τὸ μ. κἀνθάδ' εὐθυλὸς γέρων
μέλι. Σ. 676. ὕρχας, οἶνον, δᾴπιδας, τυρὸν, μ., σήσαμα, προσκεφάλαια,
Ει. 252. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μ. τουτὶ τἀττικόν.
Π. 1121. πάντ' ἀγάθ' ἔσθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μ.,
μελίας. Ο. 742. ἱζόμενος μ. ἐπὶ φυλλοκόμου,
μελιγλῶσσαν. Ο. 908. ἐγὼ μ. ἐπέων ἐεὶς ἀοιδὰν,
μέλιτ. Θ. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μ.
μελισσονόμαι. Β. 1273. εὐφαμεῖτε μ. δῶμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
Μελιστίχην. Ex. 46. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μ.
Μελιτέα. Fr. 193. Μ. κάπρον·
μελιτήριον. Fr. 440. μ. ἄγγος.
Μελίτης. Ι. 501. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μ. μαστιγίας.
μέλιτι. ΕΙ. 253. οὗτος, παραιτῶ σοι μ. χρῆσθέτερα.
Fr. 231, 1. ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μ. κεκιρσμένου
μελιτοπῶλαι. Ι. 853. νεανίων· τοὐτουσὶ δὲ περιοκοῦσι μ.
μέλιτος. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μ. μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
μελιτοῦτταν. Ν. 507. δὸς μοι μ. πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
Λ. 601. μ. ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
μελιτούττας. Ο. 567. ἦν δ' Πρακλέες θύῃ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς μ.·
μέλιττ'. Σ. 107. ὥσπερ μ. ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται.
μέλιττα. Ο. 748. ἐνθὲν ὥσπερ ἡ μ.
Ex. 573. μ. Μοίσης, Χαρίτων θρέμμα, Τριφῆς πρόσωπον,
μελίττειαι. Ν. 45. βρύων μ. καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
μελλ'. Π. 766. τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΛ. μή νυν μ. ἔτι,
μέλλει. ΕΙ. 233. μ.· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἶμαι δειλαίος
Θ. 49. μ. γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
79. μ. δικάζων οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὗμὸς τοὔτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μ.
Fr. 562. θυεῖν με μ. καὶ κελεύει βῆ λέγειν.
590. "μ. δὲ τέμπειν τοὺς κεῖ ἀφορῆν."
μέλλεν. Θ. 661. μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μ. ἔτι,
Β. 1509. ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μ.·
Ex. 581. ἀλλ' οὐ μ., ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις.
Π. 255. ἴσ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μ.,
606. ἐς τὴν κύρσαν'· ἀλλ' οὐ μ.
1208. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὼς μ. οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Fr. 110, 1. ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μ. ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω
μέλλεις. Α. 334. ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μ.· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
Α. 493. ἅπαισ μ. εἰς λέγειν τἀναντία.
587. οὐτοσὶ δράσεις· τῷ πτίλῳ μ. ἐμεῖν·
Ν. 476 ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὃ τι περ μ. προδιδάσκειν,
995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τὴν Αἰδοῦς μ. τάγαλμ' ἀναπλάττειν·
1072. ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μ. ἀποστερεῖσθαι,
1298. ὕταγε τι μ.; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμόρα;
1340. μ. ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
Σ. 797. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μ. ποιεῖ.
830. ἀνεν ὀρυφάσεων τὴν δίκην μ. καλεῖν,
1155. μὴν καὶ γαλᾶς μ. λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
1379. ἆ ἆ, τί μ. δρᾶν; ΒΔ. ἀγεν ταύτην λαβὼν
Ει. 196. ὅτ' οὐδὲ μ. ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
Θ. 215. ἀτὰρ τί μ. δρᾶν μ'; ΕΥ. ἀποξυρεῖν ταδί,
Β. 77. μ. ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν·
Ex. 760. μ. ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
μέλλετ'. Ο. 366. εἰπέ μοι τί μ., ὦ πάνταν κάκιστα θηρίων,
μέλλετε. Α. 128. ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μ.;
μέλλῃ. Β. 1421. μ. τι χρηστὸν, τοῦτον ἀξεῖν μοι δοκῶ.
μέλλῃς. Θ. 7. οὐ δεῖ μ' ἀσυνίειν; ΕΥ. οὐχ ἁ γ' ἂν μ. ὁρᾶν.
μελλητέον. Ex. 876. ὁμοῦ ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μ.
μελλοδειπνικόν. Ex. 1153. ἐπάσομαι μέλος τι μ.
μέλλοι. Ex. 271. μ. βαδίζειν ἢ θύρας' ἐκάστοτε.
μέλλοιμί. Λ. 118. ἔλσοιμ', ὅπα μ. γ' εἰράναν ἰδεῖν.
μέλλοιτε. Θ. 587. ἵν' ἄττα βουλεύοισθε καὶ μ. δρᾶν,
μέλλομεν. Ο. 403. εἰπέ μοι, τί μ. κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
Ο. 464. κατὰ τοῦμὸν ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσειν μ., ἢ τί;
Λ. 120. ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μ.
1058. ἐστὼν δὲ μ. ξέ·
Ex. 1164. ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μ. τὸ χρῆμα δρᾶν,
μελλοικιάν. Ο. 640. ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μ.,
μέλλοντ'. Σ. 1011. νῦν μὲν τὰ μ. εὖ λέγε·
μέλλοντα. Ι. 931. γνώμην ἐρεῖν μ. περὶ
μέλλοντες. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μ. ἐπιλαβοίμεθα.
μέλλοντος. Α. 1159. ὀκέλλοι· κἄτα μ.
μέλλουσαν. Σ. 1346. μ. ἤδη λεαβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
μέλλουσι. Θ. 83. κἀν Θεσμοφόροισι μ. περί μου τήμερον

μέλλουσί. Θ. 181. μ. μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
μέλλουσιν. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὑπόσοισι δίκαι τῆτες μ. ἔσεσθαι,
Ἐκ. 231. τί ποτ' ἄρα δρᾶν μ., ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
μέλλω. Α. 499. μ. περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Α. 947. μ. γέ τοι θερίδδεν.
Ο. 132. λουσάμενα πρῳ· μ. γὰρ ἐστιὰν γάμους·
498. κἀγὼ πίττω, μ. τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Β. 11. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μ. ἐρεμεῖν.
Ἐκ. 758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφίεμι αὐτὰ μ. τῇ πόλει
μέλλομεν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μ. ἥδη τάδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
μέλλων. Α. 482. μ. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδῆρ' λέγειν;
Ν. 777. μ. ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
Σ. 546. ἀλλ' ἢ περὶ τῆς πάσης μ. βασιλείας ἀντιλογήσειν
μέλον. Σ. 1288. οὐδὲν ἄρ' ἐμοὶ μ., ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
μέλοντι. Α. 1306. τῷ σιὼν χοροὶ μ.,
μελοποιεῖν. Θ. 67. καὶ γὰρ μ. ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
μελοποιόν. Β. 1250. μ. ὦντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.
μελοποιῶν. Θ. 42. τῶν δεσποσύνων μ.
Β. 1328. Κυρήνης μ.;
μέλος. Α. 672. οἱ δὲ μάττουσιν, οὔτων σοβαρὸν ἐλθὲ μ. εὔτονον,
ἀγροικότερον,
Α. 1183. πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐρῆιδα μ.·
Ν. 1356. ἆσαι Σιμωνίδου μ., τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη·
Ει. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει τὸ Δάτιδος μ.,
Ο. 782. εἶλε δὲ θάμβος ἀνάκταν· Ὀλυμπιάδες δὲ μ. Χάριτες Μοῦ-
896. δεῖ με δεύτερον μ.
1095. ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος δῇ μ. ἀχέτας
Θ. 130. ὡς ἠδὺ τὸ μ., ὦ πότνια Γυγεουλλίδες,
Β. 397. Ἴακχε πολιτήματ', μ. ἐορτῆς
874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μ. ὑπᾶσατε.
Ἐκ. 277. ἐπερειδόμεναι βαᾶζζετ', ᾠδουσαι μ.
880. ἀργὺς, μυνρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μ.,
892. ἄξιον ἐμοὶ καὶ σοὶ προσαύλησον μ.
1163. ἐπᾴσομαι μ. τι μελλοδεπνικόν.
Fr. 377, 2. ὁ δ' αὐτὸν ἡνάγκαζεν Ἁρμοδίου μ.
μέλους. Σ. 272. τοὐμοῦ μ. ὑφ' ἡδονῆς ἐρυσὴν θύραξε.
Δ. 1042. ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦτο μ. ἀρξώμεθα.
Θ. 144. τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μ.
μέλπε. Θ. 961. μ. καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
μέλπουσα. Θ. 970. μ. καὶ τὴν τοξοφόρον
μελύδριον. Ἐκ. 883. μ. εἰρουσσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
μέλῃω. Θ. 989. σὲ φιλοχόροισι μ.
μέλῃωμεν. Θ. 974. μ. ὥσπερ εἰκὼς,
μελῳδεῖν. Ο. 226. οὔποθ' μ. οὐ παρασκευάζεται.
Θ. 99. σίγα· μ. αὖ παρασκευάζεται.
μελῳδίαν. Fr. 231 b, 3. καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν μ.
μελῳδοῦσ'. Fr. 713. παῦσαι μ., ἀλλὰ πεῖθ' μοι φράσον.
μελῶν. Σ. 462. εἴπερ ἔτιχον τῶν μ. τῶν Φιλοκλέους βεβροῦκότες.
Ει. 531. αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μ., κιχλῶν,
Β. 915. μ. ἐφεξῆς τέτταρας ἐνηεχῶς ἂν· οἱ δ' ἐσίγων·
1281. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μ.
1364. παύσασθον ἤδη τῶν μ. Αἰ. κἄμοιγ' ἅλις.
μεμαγμένην. Ι. 57. αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μ.
Ι. 1167. ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πίλου μ.
Ἐκ. 28. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μ.
μεμαγμένον. Π. 305. μ. σκῶρ ἐφθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῦ,
μεμάθηκε. Ν. 1143. καὶ μὰ τὸν υἱόν, εἴ μ. τὸν λόγον
μεμάθηκεν. Ν. 1143. εἴπερ μ. εὖ λέγων Φειδιππίδης.
Ν. 1150. μ. Στ. εὖ γ', ὦ παμβασίλεια' Ἀπαιδίη.
μεμακκοκότα. Ι. 62. ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μ.,
μεμαχότος. Ι. 55. μάζαν μ. ἐν Πύλῳ Λακωνικῇν,
μεμβράδας. Σ. 493. ἡν μὲν ὠνῆταί τις ὀρρῶς, μ. δὲ μὴ θέλῃ,
Σ. 494. εὐθέως εἴρηχ' ὁ παλὼν πλησίον τὰς μ.·
μεμελετήκασί. Ἐκ. 119. ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μ. που;
μεμελετηκέναι. Ἐκ. 164. οἶμαι γὰρ ἤδη μ. καλῶς.
μεμιλτωμένον. Α. 22. τὸ σχοινὸν φεύγουσι τὸ μ.·
μεμιμημένα. Α. 159. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μ.
μεμίστηκα. Α. 300. ὡς μ. σε Κλέανος ἔτι μᾶλλον, ὃν
μενήμηδα. Ει. 1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. μ.
Ἐκ. 951. ἀλλ' οὐτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μ.
μεμνημένας. Ἐκ. 286. μ. ἀεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθῃ,
μεμνημένη. Ι. 1180. καλῶς γ' ἐπαίσθε τοῦ πέπλου μ.
Ει. 501. μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μ.·
μεμνημένοι. Σ. 443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μ.
μεμνημένοις. Ἐκ. 1155. τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μ., κρίνειν ἐμὲ·
μεμνημένον. Ει. 1275. ἀσπίδας; οὐ παύσει μ. ἀσπίδος ἡμῖν;
Β. 593. τοῦ θεοῦ μ.
μεμνημένος. Ι. 526. εἶτα Κρατίνου μ., ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
Ι. 1052. ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μ. ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
Β. 1469. μ. νυν τῶν θεῶν, οὐς ὤμοσας.
μεμνήμενους. Ἐκ. 1159. ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μ.
μέμνησ'. Ι. 1254. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μ. ὅτι
Ν. 887. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτό νυν μ., ὅπως
1107. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μ. ὅπως
Σ. 577. καὶ τἀγαθά μοι μ. ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
1434. ἀλλ' οὖν σὺ μ. αὐτὸς ἀπέκρινατο.
Ο. 1054. μ. ὅτε τῆς στήλης κατείλας ἐσπέρας·
μέμνησαι. Σ. 354. μ. δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
μέμνησθ'. Ἐκ. 22. ἃς Φυρβμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μ. ἔτι,
μεμνῆσθαι. Θ. 1173. καθ' ὅλοῦν ἔφραζον, ταῦτα μ. ποιεῖν.
μέμνησθε. Α. 516. μ. τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μεμνῆσι. Θ. 1201. μ. τοίνυν τοῦνομ· Ἀρταμουξία.
μέμνησο. Θ. 275. μ. τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
Θ. 1134. μ. Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
Β. 1520. μ. δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
μέμνησό. Ι. 1195. καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μ. νυν
Ει. 719. ὦνθρωπε, χαίρων ἀπιθι καὶ μ. μου.
Α. 931. τὸ στρέφειν ἡδῆ λύομαι. μ. νυν
μεμνῆτό. Π. 991. ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μ. μου.
Μέμνον'. Ν. 622. ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἡ τὸν Μ. ἡ Σαρπηδόνα,
Μέμνοναις. Β. 963. Κύκνους ποιῶν καὶ Μ. κωδωνοφαλαροπώλους.
μεμούσωμαι. Α. 1127. πολοὺς ἀκούσασ' οὐ μ. κακῶς.
μεμυήμεθ'. Β. 456. ὅσοι μ. εὖ-
μεμυημένοι. Β. 158. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. οἱ μ.,
μεμυημένοις. Ει. 278. μ., νῦν ἐστιν εὐβασεῖαι καλῶν
μεμύρομαι. Ἐκ. 1117. ἥτις μ. τὴν κεφαλὴν μυρόμασιν
μεμυστιλημένοι. Ι. 1168. ἐγὼ δὲ μυστίλας μ.
μεμυστιλημένοι. Π. 627. ὦ πλεῖστα θησεῖοις μ.
μέμφομαι. Ν. 525. ἠττηθεὶς, οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μ.
Π. 10. μέμψιν δικαίαν μ. ταύτην, ὅτι
μεμφόμενον. Ει. 924. χύτραισιν, ὥσπερ μ. Ἑρμίδιον·
μεμφόμεσθ'. Ν. 576. ἠδικημένοι γὰρ ὑμῖν μ. ἐναντίον·
μεμφόμεσθα. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοί μ. τῇ πόλει.
μεμψαίμεθ'. Θ. 830. πολλὰ ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μ. ἂν
μεμψάσθαι. Σ. 1016. μ. γὰρ τοῖσι θεαταὶ ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
μέμψεται. Ο. 137. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μ.
μέμψεται. Β. 1358. μ. ποτε τοῦτον
μέμψιν. Β. 1253. τίν' ἄρα μ. ἐποίεσι
Π. 10. μ. δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
μέν. Α. 33. στυγῶν μ. ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, κ.τ.λ.
Α. 154. ἐπεμμὲν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μ.· γ' ἡδῆ σαφές. κ.τ.λ.
μέν'. Ο. 1199. αὖτη οὐ ποὶ ποὶ ποὶ πέτες; μ. ἡσυχῳ.
Θ. 610. αὖτη οὐ ποὶ στρέφε; μ. αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τὸ δῆρ· ΕΠ. μ. ἡσυχῳ.
μένει. Α. 308. οἶσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μ.;
Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μ.
μένειν. Α. 534. μὴτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ μ.
Ει. 341. πλεῖν, μ., κινεῖν, καθεύδειν,
Ο. 364. ἐλκελέλεῦ, χάρμι, κάθες τὸ βύγχος· οὐ μ. ἐχρῆν.
Ἐκ. 950. φρούδη γὰρ ἐστιν οἰομένη μ' ἐνδον μ.
Π. 822. ἐνδον μ. ἦν. ἐδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
Fr. 477, 2. ἐκεῖ δ' ἐσ ἀν πρᾶσιν εὕραμεν μ.
μενεῖς. Α. 504. οὔτοι σὺ ποὶ θεῖ, οὐ μ.; ὡς εἰ θενεῖς
Ι. 240. οὔτοι, τί φεύγεις, οὐ μ.; ὦ γεννάδα
1354. οὔτοι, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χῴρον μ.;
Ν. 814. οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μ.·
Σ. 1442. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μ.,
Ο. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ σοῦ δύστηρος; ΠΕ. οὔτοι, οὐ μ.;
1055. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὔτοι, οὐ μ.;
Α. 757. οὐ τἀμπιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μ.;
Θ. 689. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὔτοι οὔτοι, οὐ μ.;
Ἐκ. 464. σὺ δ' ἀστεκαπτὶ περδόμενος οἴκοι μ.
Π. 440. οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. ἥκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μ.;
1148. ἔπειτ' ἀπολπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μ.;
μενεῖτον. Π. 417. ποῖ ποῖ; τι φεύγετ'; οὐ μ.; ΒΛ. Ἡράκλεις.
Μενέλαος. Ο. 509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μ.,
Α. 155. ὁ γὰν Μ. τᾶς Ἑλένας τὰ μάλα πο
Μενέλεων. Θ. 901. προδοῦσα Μ. τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
Μενέλεῳ. Θ. 910. ἐγὼ δὲ Μ. σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
Μενέλεως. Θ. 867. οὐμὸς Μ. οὐδέπω προσέρχεται
μενετοί. Ο. 1620. μ. θεοί, καὶ μᾶποδιδῷ μισηταίν,
μένῃ. Θ. 1187. καλὸ γε τὸ πυγή. ΕΠ. κλαύσετ', ἢν μὴ 'νδον μ.
μένῃς. Π. 112. σοὶ δ' ὡς ἂν εἴδῃς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἢν μ.,
Μενίππῳ. Ο. 1293. χωλὸς, Μ., δ' ἢν χελιδὼν τοὐνομα,

μενοινῶν. Σ. 1080. ἐξελεῖν ἥμὲν μ. πρὸς βίαν τάνδρήνα,
μένοντα. El. 1023. σέ τοι θύραισι χρὴ * * μ. τοίνυν
μένοντε. O. 357. ὅτι μ. δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
μένοντες. Σ. 1115. οὐκ ἐχοντες κέντρον οἱ μ. ἡμᾶς τοῦ φύρου
μενόντων. El. 1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ντεῦδα τῶν μ.
μένος. A. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μ.,
ἔντονος Ἀχαρνική.
μένους. Σ. 424. ξυσταλεὶς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μ. ἐμπλήμενος,
μένουσ'. Ευ. 1127. αὐτοῦ μ. ἡμὶν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
μέντἂν. A. 162. ὑποσπένοι μ. ὁ θρανίτης λεὼς, κ.τ.λ.
μέντοι. A. 1025. καὶ ταῦτα μ. νὴ Δί' ὥπερ μ. ἐτρεφήτην κ.τ.λ.
μέντοὐτῷ. B. 971. τοιαῦτα μ. φρονεῖν
μέντοὐφασκεν. Ευ. 410. αὐτὸς γε μ. ἱμάτιον ἔχειν,
μενῶ. Θ. 225. οὐ γὰρ μὴν ἀνθρωπὸν Δώμητρ' ἐγ' ἐνταυθὶ μ.
μένων. A. 1052. ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βυοίη μ.,
Σ. 766. αὐτοῦ μ. δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
814. αὐτοῦ γὰρ ἐγὼ θᾶκῶν ῥοφήσομαι.
971. αὐτοῦ μ. γὰρ ἄτ' ἂν εἶσα τις φέρῃ,
O. 170. ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μ.
845. κἀκείθεν αὖδις παρ' ἐμέ. ΕΤ. σὺ δὲ γ' αὐτοῦ μ.
1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὐν ἐδεῖομν οἴκοι μ.
1405. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμὶν οὖν μ.
1690. ἀπτῶ τὰ ἀρὰ ταυτὶ μ.; ὑμεῖς δ' ἴτε.
μίρεις. Σ. 1319. τοιαῦτα τερψιβρίζειν αὐτοὺς ἐν μ.,
Α. 540. ἐν τῷ μ. χίμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
B. 32. ἐν τῷ μ. σὺ τὸν ὧνον ἀράμενος φέρε.
497. ἐγὼ δ' ἐσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μ.
μερίμναις. N. 950. λόγοισι καὶ φρονεῖσι καὶ γνωμοτύποις μ.,
N. 1404. γνώμαις δὲ λεπταὶς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μ.,
μερίμνης. N. 420. ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μ.,
μεριμνοφροντιστά. N. 101. μ. καλοί τε κἀγαθοί.
μέρος. Σ. 972. τούτων μεταιτεῖ τὸ μ.: εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
O. 624. διδόναι τι μ.· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
A. 238. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μ.· γ', ὦ φίλη,
355. καὶ μὴν μ. γ' ἡμῖν δρᾶτ' οὖτοι τὸ μυρισοτῶν.
Θ. 1071. μ. ἐξέλαχον; ΕΤ. μ. ἐξέλαχον;
B. 335. χαρίτων πλείστον ἐχουσαν μ., ἀγνὰν, ἱερὰν
1120. ὅπου τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μ.
Π. 226. ἡμὶν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μ.
μέσατος. Σ. 1502. ὁ μ. Φ.! ἀλλ' οὐτός γε καταποθήσεται·
μεσαύγεναι. Γr. 648. μ.·
μέση. Θ. 50. ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μ.
Ευ. 260. ὠδί· μ. γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
μέσῃ. Θ. 374. ἐκκλησίαν ποιεῖν ζωθεν τῇ μ.
μεσημβρία. Γr. 125. 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὦ πάτερ, κομδῆ μ.,
μεσημβρίαν. O. 1499. ὀπηνίκα; σμικρὸν τι μετὰ μ.
μεσημβρίας. Σ. 500. κἀμέ γ' ἡ πόρτη χθὲς εἰσελθοῦντα τῆς μ.,
El. 290. δ ξερόμενος ποτ' ἠδε τῆς μ.,
A. 418. ἀθ' ἁπαλὸν ὧν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μ.
Γr. 76. 2. ἔτρυγ', ἵνα κάμοι, σῦκα τῆς μ.
μεσημβρινοί. A. 40. ἀλλ' οἱ πριτάνεις γὰρ οὐτοιὶ μ.
μεσημβρινούς. O. 1096. θάλασσ' μ. ἡλιομανὴς βοᾷ.
μεσημβρινός. Σ. 774. ὕοντος, εἴσει· κἀν ἔγρῃ μ.,
μέσην. A. 274. μ. λαβὼν', ἄραντα, κατα-
A. 437. ἔδεισας, οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μ.
Γr. 55. μ. ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.
552, 1. διάλεκτον ἔχοντα μ. πόλεως
μεσοίῃ. B. 924. ἤδη μ., ῥήματ' ἂν βέοια δῦδεκ' εἶπεν,
μέσον. N. 1047. ἐπίσχεσ· εὐδὺς γὰρ σε μ. ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
Σ. 1072. εἶτα θαυμάζει μ' ὀρῶν μ. διεσφηκωμένον,
O. 1007. ὑρᾶ πρὸ αὐτὸ τὸ μ., ὥστερ δ' ἀστέρος
Ευ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, ἁρπαγὴ πλούτου·; ΠΡ. τοῦτ' ἐὸ τὸ μ. καταθῆσει,
μίσος. A. 571. τὶς ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μ.
I. 387. μηδὲν ἐλαφρὸν ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μ.·
B. 469. ὧν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νὺν ἔχει μ.·
955. ὡς πᾶν διδάξαι γ' ὀφελεῖ μ. διαρραγῆναι.
μίσου. A. 1216. ἐμοὶ δὲ γε σφὼ τοῦ πέσυς ἄμφω μ.
Θ. 1099. ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μ. γὰρ αἰθέρος
Γr. 469 a. διὰ μ. τείχους·
476, 1. ὑφεὶς δὲ μ. μόνος μ. σικυοῦς, βίτρυς, ὑπώραν,
μίσους. El. 882. καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐν μ. ἀγῶν.
Μεσσήνη. A. 1141. στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μ. τότε
μεστά. El. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ Α. τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
μεστάς. N. 383. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μ. ὕτι φημὶ
μεστῇ. Π. 806. ἡ μὲν σπίτιμ Α. 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
μεστὴν. I. 814. ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μ. εὐρὼν ἐπιχειλῆ,
Ευ. 818. μ. ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
μεστῆν. Π. 233. μ. ποιῆσαι καὶ δικαίως κδδίκως.
Π. 541. στιβᾶδα σχοίνων κύρεων μ., ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει·
Γr. 400, 2. μ. βοᾶκων ἀπεβάλετον οἰκαδε.
μεστὸν. Σ. 617. οἶνον μ., κατ' ἐγχύομαι κλίνας· οὗτος δὲ λεκχρῶν
B. 1021. δρᾶμα ποιήσασ' Ἄρεως μ. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἐπ' ἐπὶ θήβας·
1348. λίνου μ. ἄτρακτον
Π. 810. τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μ.· αἱ δὲ λήκυθοι
Γr. 128, 2. ὑποπρεσβύτερα γράεε θασσίου μέλανος μ. * *
μεστοῦς. Π. 188. ὦστ' οὐδὲ μ. σοὶ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
Π. 193. σοὶ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μ. οὐδεπώποτε.
695. ἔπειτ' ἐπειδὴ μ. ἦν, ἀνεπαύομην·
μέστῳ. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μ.;
El. 1118. ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτὰ· κεῖται δ' ἐν μ.
O. 187. πῶς. ΠΕ. ἐν μ. δῆπουθεν ἀηρ ἐστι γῆς.
1005. ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κἀν μ.
Γr. 69. "ναυλόχιον ἐν τῷ μ."
μέσων. Σ. 218. ὡς ἀπὸ μ. νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,
μετ'. A. 661. τὸ γὰρ εὖ μ. ἐμοὶ καὶ τὸ δίκαιον κ.τ.λ.
μετά. A. 141. τοῦτον μ. Σιτάλκοις ἐπίνον τὸν χρόνον' κ.τ.λ.
μέτα. Ευ. 173. ἐμοὶ δ' ἴσον μὴν τῇσδε τῆς χώρας μ.
μεταβαλεῖς. O. 1568. οὐ μ. θαῖμάτιον δῶ ἐπὶ δεξιάν;
μεταβαλόμενος. B. 8. μ. πάνύφορον ὥστ χεζητᾶν.
μεταβαλόντα. Π. 36. πευσόμενοι εἰ χρὴ μ. τοὺς τρόπους
μεταβαλόντες. B. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνύητοι, μ. τοὺς τρόπους,
μεταβαλοῦσ'. Θ. 723. τάχα δέ σε μ.
μεταβιβᾶζει. El. 947. εἰς ἀγαθὰ μ.
μεταβούλους. A. 632. ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μ.
μεταδοῦναι. A. 961. ἐς τοὺς Χοὰς αὐτῷ μ. τῶν κιχλῶν,
Π. 400. οὐ τῷ μ.; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. ΒΛ. τί;
μεταδώσειν. A. 1039. κεν οὐδενὶ μ.
μεταθρέξει. El. 261. οὐκοῦν πορ' Ἀθηναίων γε μ. ταχύ;
μεταιτεῖ. Σ. 972. τούτων μ. τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
μεταιτῶν. I. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μ.,
μετακυλινδεῖν. B. 536. μ. αὐτὸν ἀεὶ
μεταλαβεῖν. Π. 370. ζητεῖς μ. ΒΛ. μ. ζητῶ; τίνος;
μεταλάβῃ. Γr. 17. ἢν μὴ μ. τοὐπίεμπτον, κλαέτω.
μετάλλ'. Σ. 659. πρυτανεία, μ., ἀγορᾶς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημόσπρατα.
O. 593. τὰ μ. αὐτοὶς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ
μέταλλα. I. 362. ἀλλὰ σχολίᾶσ ἐδηδοκὼς ἀνήρησαμ μ.
μεταλλάξας. O. 117. εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μ. φύσιν,
Μετάλλου. Γr. 451. μεταπέμπου νὺν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὔρημα Μ.
μεταμάθοις. Π. 924. οὐδ' ἂν μ.; ΣΤ. οὐδ ἂν εἴ δοίης γέ μοι
μεταμέλει. Π. 358. παρὰ τοὺ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μ.
μεταμελήσεν. N. 1114. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μ.
El. 1315. πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἡ τάχ' ὑμῖν φημμ μ.
μεταμώνιος. El. 117. ἐς κύρακας βαδιεῖ μ.;
μεταξύ. A. 434. μ. τῶν ἴνιῶν. ΚΗ. ἴδοῦ ταυτὶ λαβέ.
O. 551. κἀπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μ.
968. ἐν ταὐτῷ τὸ μ. Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.
985. δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μ.,
B. 1242. μ. θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφείλετο;
μεταπείθει. A. 626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μ.
μεταπειρωμένας. Ευ. 217. ἀπαξάπασαι, κοὐχὶ μ.
μεταπέμπεται. A. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μ.
μεταπέμπετε. Π. 341. χρηστὸν τι πράττων τοὺς φίλους μ.
μεταπέμπου. Γr. 451. μ. νὺν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὔρημα Μετάλλου.
μεταπήμψεσθον. Π. 609. μ.
μεταπίπτων. O. 627. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μ.,
μετάρσιος. O. 1383. ὑπὸ σοῦ πτεροφὲὶς βούλομαι μ.
μετασκεύαξε. Ευ. 499. πάλιν μ., σαυτὴν αὖθις ἤπερ ἦσθα,
μεταστραφείη. A. 837. μ. τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
μεταστρέψει. A. 986. οὐ τὸν ἀεὶ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίᾳ.
μεταστρέψεσθαι. B. 538. σχῆμα· τὸ δὲ μ.
μεταστρέψεσθε. A. 125. τί μοι μ.; πῶ βαδίζετε;
μετάσχῃ. Π. 226. ἡμῖν μ. τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
μετάσχοι. El. 606. εἴτα Περικλέης φοῦβθείς μὴ μ. τῆς τύχης,
μετάτροπος. El. 945. πολέμου μ. αὔρα.
μέταυλος. Γr. 338. μ.:
μεταχειρίσαιο. I. 345. ὡμοσπάρακτον παραλαβὼν μ. χρηστῶς.
μεταχωρῇ. O. 710. σπείριον ἐμὸν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μ.,
μετεβάλλοντο. Σ. 1461. μ. τοὺς τρόπους.
μετεγγραφήσεται. I. 1370. οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μ.,

μετέδωκ'. Σ. 914. *ὁ βδελυρὸς οὗτος.* ΒΔ. *καὶ μ. αἰτοῦντί μοι.*
μετέδωκεν. Σ. 917. *οὐδὲν τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.*
μέτει. Ει. 274. *οὐκοῦν ἑτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μ.*
μέτειμ'. Α. 728. *μ., ἵνα στήσω φανεραὶν ἐν τάγορᾷ.*
μέτειμι. Ν. 1408. *ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπεσχισάς με τοῦ λόγου μ.,*
μέτειμί. Ν. 801. *ἀτὰρ μ. γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,*
μετεῖναι. Ο. 1666. *ἐγγυτάτω γένους μ. τῶν χρημάτων.*
μετεῖχες. Π. 1144. *οὐ γὰρ μ. τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,*
μετέλθοι. Ἐκ. 363. *τὶς ἀν οὖν ἰατρὸν μοι μ. καὶ τίνα;*
μετέπεμψα. Σ. 680. *μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς μ.*
μετεπέμψατ'. Ἐκ. 529. *μ. ἀδίνουσα.* ΒΔ. *κἆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ*
μέτεσθ'. Α. 652. *τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μ. ὑμῖν, ἐπεὶ*
μετέστη. Ν. 1415. *τὸν πρέσβυν, οἴ μ.*
μέτεστι. Α. 651. *τοὐμένου γὰρ μοι μ.· καὶ γὰρ ἀνδρας ἐσφέρω,*
Π. 630. *ἄλλοι θ' ὅσοις μ. τοῦ χρηστοῦ τρόπου.*
μέτεστί. Ο. 1649. *τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μ. σοι*
μέτεστιν. Ο. 1668. *μ.;* ΠΕ. *οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,*
μετέχει. Ἐκ. 582. *ἀν τὸ ταχύνειν χαίταν μ. πλείστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.*
μετέχειν. Π. 5. *μ. ἀνάγκη τὼ θεράποντα τῶν κακῶν.*
Π. 345. *ὥστε μ. ἐξεστὶν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.*
1141. *ἐφ' ᾧ τε μ. καὐτὸς, ὦ τοιχωρύχε.*
μετέχοντας. Ἐκ. 590. *κοινανεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μ.,*
μετέχω. Ει. 1095. *οὐ μ. τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.*
μετέχων. Ο. 510. *ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μ. ὃ τι δαιροδοκοῦ·*
Π. 880. *εἶμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μ. καταγελᾷς;*
μετέωρα. Ν. 228. *ἐξεῦρον ὁρῶν τὰ μ. πράγματα,*
Ει. 590. *ταύτης μ. καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.*
μετεωρίζεται. Ο. 1447. *ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μ.*
μετεωρίζου. Ἰ. 762. *τοὺς δελφίνας μ. καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.*
μετεωριοθεὶς. Ν. 404. *ὅταν ἐς ταῦτας ἀνεμος ἐκρῦσῃ με, καταπλεκιοῦθ',*
μετέωρα. Ν. 266. *ἀρήνης, φάνητ', ὦ δέσποινα, τῷ φροντιστῇ μ.*
μετεωροποιεῖς. Ει. 92. *ποῖ δὴτ' ἄλλως μ.;*
μετέωρον. Ἰ. 1362. *ἄρα μ. ἐν τῷ βέραθρον ἐμβαλῶ,*
Ν. 264. *ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀὴρ ὃς ἔχεις τὴν γῆν μ.,*
μετέωρος. Ει. 80. *ὁ δεσπότης γάρ μου μ. αἴρεται*
Ει. 152. *ὃς εἰ μ. οὗτος ὡν ὀσφήσεται,*
μετεωροσοφιστῶν. Ν. 360. *οὐ γὰρ ἀν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μ.*
μετεωροφύνακας. Ν. 333. *κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μ.*
μετεώρων. Ν. 490. *περὶ τῶν μ., εὐθέως ὑφαρπάσει.*
Ν. 1284. *εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μ. πραγμάτων·*
Ο. 690. *ἢν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὁρθῶς περὶ τῶν μ.,*
818. *ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μ. χωρίων*
μετῇ. Β. 1163. *ἐλθεῖν μὲν ἐς τὴν ἑσθ' ὅτῳ μ. πάτρας·*
μετῆλθον. Α. 268. *ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μ.,*
μετῆν. Α. 588. *εἰς οὐδὲ μ. πάνυ τοῦ πολέμου;* ΛΥ. *καὶ μὴν, ὦ παγκατάρατε,*
μετῆσαν. Ἰ. 605. *ταῖς ὀπλαισι ὤρυττον εὐνὰς καὶ μ. στρῴματα·*
μετιόντος. Ει. 279. *ἀποστραφῆναι τοῦ μ. τὸ πόδε.*
μετοικεῖν. Ο. 1319. *καὐδὲν ἀνδρὶ μ.;*
μετοικιζόμενος. Ἐκ. 754. *πότερον μ. ἐξενήνοχας*
μέτοικοι. Ἐπ. 297. *καὶ δημιουργοὶ καὶ μ. καὶ ξένοι*
μετοίκοις. Ἰ. 347. *εἴ που δικαίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένων μ.,*
μετοίκους. Α. 508. *τοὺς γὰρ μ. ἄχυρα τὰν ἀστῶν λέγω.*
Λ. 580. *καταμηνύοντας τοὺς τε μ. κεἰ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν.*
μετόν. Ἐκ. 667. *οὐδ' αὖ κλέπτης οἰδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μ. αὐτῷ;*
μετόρχιον. ΕΙ. 568. *ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἀν μ.*
μετουσία. Β. 1442. *παίζοντες οἷς μ. θεοφιλοῦς ἑορτῆς.*
μετουσίαν. Θ. 152. *μ. δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.*
μέτοχος. Fr. 222. *μ.;*
μετρεῖν. Ει. 1254. *ἔστιν γὰρ ἐπιτρίβεια συρμαίαν μ.*
μετρεῖται. Ο. 580. *κἄπειτ' αὐτοὶς ἢ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μ.*
μέτρησον. Α. 1021. *μ. εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη·*
μετρήσω. Ο. 1004. *ὀρθῷ μ. κανόνι προστιθεῖς, ἵνα*
μέτρι'. Ν. 1137. *ἐμοὶ μ. ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου·*
μετρίου. Π. 245. *μ. γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.*
μετρίως. Ν. 1510. *γηγενὸ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μ. τό γε τήμερον ὑμῖν.*
Θ. 1227. *ἀλλὰ πέπαισται μ. ἡμῖν·*
Ἐκ. 969. *καὶ ταῦτα μέντοι μ. πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην*
μέτρουσι. Ο. 1040. *Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μ.*
μέτρον. Ν. 641. *οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μ.*
μετρουμένων. Α. 548. *στοιᾶς στεναχούσης, αἰτίων μ.,*
μετρούντων. Ι. 1000. *περὶ τῶν μ. τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶν.*
μέτρων. Ν. 638. *πότερα περὶ μ. ἢ περὶ ἐτῶν ἢ ῥυθμῶν;*
Ν. 639. *περὶ τῶν μ. ἐγωγ' ἐναγχος γὰρ ποτε*
Μέτων. Ο. 997. *οὐ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν;* ΜΕ. *ὅστις εἰμ' ἐγώ;* Μ., Ο. 1010. Μ., ΜΕ. *τί ἔστιν;* ΠΕ. *οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;*
μέτωθ'. Ἰ. 631. *κἀβλεψέν νάειν, καὶ τὰ μ. ἀνέσπασεν.*
μέτωπον. Σ. 655. *ἀκρᾶσαί νυν, ὡ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μ.·*
Ει. 774. *ἀνδρὸς τὸ μ. ἔχοντος.*
Π. 942. *καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μ. αὐτίκα δὴ μάλα*
μέτωπῳ. Ἰ. 550. *φαιδρὸς λάμπουτι μ.*
μέχρι. Ἰ. 964. *ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μ. τοῦ μυρρίνου.*
Σ. 700. *ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστον, ἀπὸ τοῦ Πόντου μ. Ἀαρδοῦς,*
μή. Α. 60. *ἢν μ. περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.* κ.τ.λ.
Α. 112. *ἵνα μ. σε βάψω βάμμα Ἀαρδανικὸν κ.τ.λ.*
μηχανεῖς. Ο. 363. *ὑπερακοντίζειν σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μ.*
μηδ'. Α. 1079. *οὐ δεινὰ μ' ἐεὶνἀ μ. ἐορτάσαι; κ.τ.λ.*
μηδαμᾶ. Θ. 1162. *ἐφ' ὧτ' ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μ.*
μηδαμῇ. Α. 733. *μὴ διαπτάνου, μηδ' ἀπέλθῃς μ.*
μηδαμοῦ. Ν. 754. *εἰ μηκέτ' ἀπατέλλοι στελήνη μ.,*
μηδαμῶς. Α. 296. *μ., πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ·· ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ἔγαθοί.* κ.τ.λ.
μηδέ. Α. 222. *μ. περ γέρεται· ὥτατ ἐεχγυῶν 'Ἀλμαιέας.* κ.τ.λ.
Α. 299. *οὐκ ἀνασχήσομαι· μ. λέγε μοι σὺ λόγον·* κ.τ.λ.
Μηδείας. Ἐπ. 1012. *εἶτα μοιμᾶδεῖν ἐκ Μ.*
μηδεῖς. Ἐκ. 588. *μή νυν πρότερον μ. ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,*
μηδεμιᾶς. Ἐκ. 624. *μ. ἢ τρύπημα κενὸν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;*
μηδέν. Α. 256. *σοῦ μ. ἥττον βλεῖν, ἐπειδὰν ὄρρος ᾖ.* κ.τ.λ.
Σ. 372. *μ., ὦ τᾶν, δέδιθι, μ.·* κ.τ.λ.
μηδέν'. Α. 609. *τανῦδι δὲ μ.; ἐτεὸν, ὦ Μαριλλᾶδη,*
Ἰ. 1261. *ὦσθ' ὁμολογεῖν σε μ. ἀνθρώπων ἐμοῦ*
Ν. 963. *πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φανὴν γρῦξαντος μ. ἀκοῦσαι·*
Σ. 1047. *μὴ πάσσ' ἀμείνον ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μ. ἀκοῦσαι.*
Α. 474. *Λυποῦσα μ. ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος.*
Θ. 843. *καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μ. ἀνθρώπων τόκον,*
Β. 692. *εἰ' ἀτιμόν φημὶ χρῆναι μ. εἶν' ἐν τῇ πόλει.*
Ἐκ. 1145. *καὶ μὴ παρελείφειε μ., ἀλλ' ἐλευθέρως*
μηδένα. Ν. 824. *ὅπως δὲ τοῦτο μὴ δεδίῃς μ.*
Λ. 49. *τίνα δὴ τρόπον ποθ';* ΛΥ. *ὥστε τῶν νῦν μ.*
1068. *μηδ' ἐρίσθαι μ.,*
Θ. 932. *στήσας φύλαττε καὶ προσείναι μ.*
Ἐκ. 566. *μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πέντρα μ.,*
821. *ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μ.*
Π. 91. *ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμ τούτων μ.*
μηδενί. Ν. 580. *μ. ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.*
Ν. 739. *περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀν ἀποδῷ μ.*
Σ. 434. *καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μέσθοῦ μ.·*
μηδενός. Σ. 1281. *ὕστατα σοτ' ἄμοσε μαθόντα παρὰ μ.*
Π. 892. *διαρραγείης, μ. γ' ἐμπλήμενος.*
μηδέποτ'. Ει. 31. *ἐρεῖδε, μὴ παύσαιο μ. ἐσθίων κ.τ.λ.*
μηδέποτε. Σ. 525. *μ. πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.* κ.τ.λ.
μηδέποτέ. Π. 1000. *ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μ. ἐλθεῖν ἔτι,*
Μηδικῆς. Ι. 606. *ἡσθὼν δὲ τοῖς παγοῦρους ἀντὶ τοίας Μ.,*
Μηδικοῖς. Β. 938. *ἀν τοῖσι παραπετάσασιν τοῖς Μ. γράψουσιν·*
Μηδικῶν. Α. 653. *τὼν ἐρανον τὼν λεγόμενον παππῴον ἐκ τῶν Μ.*
Μήδοις. Ι. 478. *καὶ ταυθ' ἃ Μ. καὶ Βασιλεῖ ξυνόμυυτε,*
Θ. 337. *Εὐριπίδῃ Μ. τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ*
Μήδοισι. Ι. 781. *σὲ γὰρ, ὃς Μ. διεξιόσαι περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,*
Μήδοισιν. ΕΙ. 108. *Μ. αὐτὸν προδιδοῦναι τὴν Ἑλλάδα.*
μηδομένοισιν. Ο. 689. *τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μ.*
μηδομένους. Θ. 676. *ὕσια καὶ νόμιμα μ. ποιεῖν*
Μήδος. Ο. 277. *ὄνομα τοῦτ' Μῆδός ἐστι.* ΠΕ. *Μ.; ἆναξ Ἡράκλειε·*
Ο. 278. *εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μ. ἀν εἰσέπτατο·*
Μῆδός. Σ. 12. *Μ. τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·*
Ο. 277. *ὄνομα τοῦτ' Μ. ἐστι.* ΠΕ. *Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλειε·*
Μήδους. Θ. 364. *ἢ Μ. ἐπάγουσι τῆς*
Μήδων. Σ. 1098. *τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μ. ἐλόντες,*
Μήδως. Α. 1253. *ποττὰ κάλα, τὼς Μ. τ' ἐνίκων.*
μήθ'. Α. 635. *μ. ἤδεσθαι ὠφπουμένους μήτ' εἶναι χαυνοποιίτας.* κ.τ.λ.
μηκέτ'. Ν. 754. *εἰ μ. ἀπατέλλοι στελήνη μηδαμοῦ,* κ.τ.λ.
μηκέτι. Ν. 1255. *ὅθεν πρυτανεῖ, ἢ μ. ζῴην ἔγω,* κ.τ.λ.
μήκός. Ο. 1130. *τὸ δὲ μ. ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὖτ' ἐγώ,*

μηκύνειν. Λ. 1132. «ἔπομ' ἂν ἄλλους, εἴ με μ. δέοι;—
μήκωνα. Ο. 160. καὶ μύρτα καὶ μ. καὶ σισύμβρια.
Μηλιάς. Λ. 1169. πρώτιστα τὸν Ἰχνεύοντα καὶ τὸν Μ.
Μήλιον. Ο. 1072. ἢν ἀποκτείῃς τι ὑμῶν Δαφνίαν τὸν Μ.,
Μήλιος. Ν. 830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μ.
Μηλίῳ. Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μ.
μήλοις. Εκ. 903. κἀπὶ τοῖς μ. ἐπαν-
μήλοισιν. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μ. ἐπῆνθε·
μηλολόνθην. Ν. 764. λινόδετον ὥσπερ μ. τοῦ ποδός.
μήλον. Α. 856. κἂν ᾖν ἢ μ. λάβῃ. Κινησίᾳ
μηλοσφαγεῖν. Ο. 1232. μ. τε βουθύτοιο ἐπ' ἐσχάραις
μηλοσφαγοῖσαι. Λ. 196. μ. Θέσσαν οἴνου σταμνίον,
μηλοσφαγοῦσαι. Λ. 189. μ. Κλ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
μήλου. Σ. 1268. οὗτος ὦν γ' ἐγὼ σοτ' εἶδον ἀντὶ μ. καὶ βοιᾶς
μήλῳ. Ν. 997. μ. βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθανόντος·
μήλων. Σ. 1057. μετὰ τῶν μ.
Ει. 1001. σικύων πρῶων, μ., ῥοιῶν,
Fr. 515. τὴν φάρυγα μ. δύο δραχμὰς ἔξει μόνας.
μήν. Α. 247. καὶ μ. καλὸν γ' ἐστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ.
Ι. 1232. καὶ μ. σ' ἐλέγξω βουλόμαι τεκμηρίῳ, κ.τ.λ.
μήν'. Ο. 29. οἱ μὲν γὰρ εὖν τέττιγες ἐσι μ. ἢ δύο
Ο. 1115. ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μ. ἔχῃ.
Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μ. ἀποπέμπειν.
μῆνα. Ν. 756. ὁτιὴ κατὰ μ. τἀργύριον δανείζεται.
Ν. 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μ. καὶ καθ' ἡμέραν
Ο. 1047. χιῶνα μ.
μῆνας. Α. 82. κἀγὼ ἐν ὀκτὼ μ. ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Α. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μ., ὦ τάλαν,
101. ὁ δ' ἐρὼ γε τελέοις ἐπτὰ μ. ἐν Πύλῳ.
Θ. 741. ταυτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥ. Ἀ. καὶ δέκα μ. αὖτ' ἐγὼ
μηνίσκους. Ο. 1114. ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μ. φορεῖν
μηνός. Α. 859. τὸ μ. ἐκάστου.
Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μ. ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
μηνύετε. Α. 206. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μ.,
μῆποτ'. Ει. 3. καὶ μ. αὐτῆς μᾶζαν ἠδὺς φάγοι.
μήποτε. Α. 232. μ. πατῶσιν ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους. κ.τ.λ.
μήπω. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μ. γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων· κ.τ.λ.
μήρ'. Ει. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μ. ἑκὰν καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο.
μῆρα. Ει. 1088. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαίσατε μ. θεοῖσιν;
μηρί'. Ει. 1021. θύσας τὰ μ. ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
μηρινθοῦς. Θ. 928. αὐτῇ μὲν ἢ μ. οὐδὲν ἔσπασεν.
μηρῖων. Ο. 193. τῶν μ. τὴν κνίσαν οὐ διαρρήσετε.
Ο. 1517. θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μ. ἀπο
Θ. 693. ἢν μὴ μ' ἀρῇτ' ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μ.
μηροῖς. Εκ. 902. τοῖς ἀπαλοῖσι μ.,
μηροῖσιν. Λ. 1073. χωρυσὸ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μ. ἔχοντες.
μηρόν. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μ. ἔδει προβαλέσθαι
μηρῷ. Ν. 966. εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν, τὸ μ. μὴ ξυνέχοντας.
Ει. 1039. ταυτὶ δέδρασται. τίθεσο τὸ μ. λαβών.
μηρῶν. Α. 552. ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μ. καταπνεύσῃ,
Εκ. 12. μόνοι δὲ μ. εἰς ἀπορήτους μυχοὺς
μήτ'. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μ. ἐν ἀγορῇ. κ.τ.λ.
μῆτε. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μ. γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ. κ.τ.λ.
μήτερ. Α. 245. ὦ μ., ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
Σ. 312. τί με δῆτ', ὦ μελία μ., ἔτικτες,
Ο. 877. δέσποινα Κυβέλη, στρουθὶ, μ. Κλεοκρίτου.
μητέρ'. Ν. 1444. τὴν μ. ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῄς; τί φῄς σύ;
Ν. 1447. τὴν μ. ὡς τύπτειν χρεών;
Ο. 840. τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μ. ἠμφιεσμένην
Β. 149. ἡ μ. ἠλόησεν, ἡ πατρὸς γνάθου
μητέρα. Ν. 42. ἤρου με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μ.
Ν. 552. τοῦτον δείλαιον κολετρᾶν' ἀεὶ καὶ τὴν μ.
Σ. 1178. ἐπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μ.
Ο. 637. κἄπειτ' ἀποδῶσετ' ἐνιὰ παῖδων μ.;
732. μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μ.
Β. 1194. καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μ.!
μητέρες. Εκ. 233. ὡς τοὺς στρατιώτας πρώτον οὖσαι μ.
μήτηρ. Α. 457. εὐδαιμονοῖης, ὥσπερ ἡ μ. ποτέ.
Ο. 642. νὺν' τότε δὲ μ. ἦσθα παῖδων ἐννέα.
Εκ. 913. γάμ μοι μ. ἄλλη βίβηκε
1040. μ. ἀν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
μητρί. Ο. 746. σεμνὰ τε μ. χορεύσατ' δρείᾳ,
Ο. 876. μ. θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
Π. 308. ἔπεσθε μ. χοῖροι.
315. ἐκείνευσεν ἀν, τῇ μ. θ' ἱματίδιον·
μητριδίων. Λ. 549. ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μ. ἀκαληθῶν,
μητρόθεν. Α. 478. σκάνδικά μοι δὸς, μ. δεδεγμένος.
μητρὸς. Α. 797. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μ. ἐσθίοιεν ἄν;
μηχανᾷ. Α. 445. δώσω· τυκτὴ γὰρ λεπτὰ μ. φρενί.
μηχαναί. Θ. 927. ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι μ. μ.
μηχαναῖς. Ο. 363. ὑπερακοντίζει σύ γ' ἢδη Νικίαν ταῖς μ.
μηχαναῖσιν. Ει. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μ. ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
μηχανάς. Α. 291. εἴτ' ἐξάνοιγε μ. τὰς Σισύφου,
Ν. 479. ἐν' αὐτὸν εἰδῶσ ὅστις ἐστὶ μ.
μηχανᾶται. Σ. 870. τὸ πρᾶγμ' ὃ μ.
μηχανή. Θ. 765. ἄγε δὴ τίς ἐσται μ. σωτηρίας;
μηχανῇ. Λ. 300. τοῦτο πάσῃ μ.
μηχάνημ'. Ι. 850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μ., ἵν', ἢν σὺ βούλῃ
μηχάνημα. Ι. 901. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μ.
μηχανημάτος. Εκ. 872. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μ. τινος,
μηχανήν. Σ. 149. ἐνταῦθά μοι ἐν ζήτει τιν' ἄλλην μ.
Σ. 366. μ. ὅπως τάχισθ' ἕ-
Λ. 111. ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μ. εὕροιμ' ἐγὼ,
Θ. 87. ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μ. ἔχεις;
1132. τοῦτῳ πρέουσαν μ. προσοιστέον.
μηχανοδίφας. Ει. 790. νανυοφυεῖς, σφυράδων ἀποκίσματα, μ.
μηχανοποιεῖ. Ει. 174. ὦ μ., πρόσεχε τὸν νοῦν ἀς ἐμέ·
μηχανοποιός. Fr. 234, 1. ὁ μ., ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν
μηχανώμεθα. Σ. 1106. εἶτα τἄλλ' ὁμοία πάντα σφηξὶ μ.
μηχανώμεναι. Θ. 736. κἀκ ταυτὸν ἐμαὶς μ. πιεῖν,
μί'. Ν. 1182. μ. ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο,
Δ. 210. λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μ. ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
Fr. 113. κοιτῶν ἀπάσαις εἷς, πύελος δὲ μ. ἀρκέσει.
μία. Σ. 928. τρίφειν δύναιτ' ἂν μ. λόχμη κλέπτα δύο·
Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μ. κιχλῶν.
Β. 121. μ. μὲν γὰρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ δρανίου,
μιᾷ. Α. 849. Κρατίνος δὲ κεκαρμένος μοιχὸν μ. μαχαίρᾳ,
Ν. 1193. παρόντες οἱ φείγοντες ἡμέρᾳ μ.
1200. δὐδὲ κοτὸν προτέθευσαν ἡμέρᾳ μ.
Θ. 430. ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μ. γέ τῳ τέχνῃ,
μίαν. Α. 810. ἐγὼ γὰρ αὐτὰν πάνδε μ. ἀνειλόμαν.
Ι. 50. ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδυκάσας μ.,
1301. καὶ μ. λέξαι τν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γερατέρα·
Ν. 76. μ. εὗρον ἀτραπὸν δαμονίως ὑπερφυᾶ,
Σ. 595. εἶπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μ. δικάσανταs·
769. ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μ. μόνην.
Ο. 172. τί ἂν οὖν ποιείμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μ. πόλιν.
550. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μ. ὀρνίθων πόλιν εἶναι
Λ. 269. μ. πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
723. τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μ.
Θ. 549. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιν, μ. γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
Β. 693. καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μ.
699. τὴν μ. ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
1435. ἀλλ' ἔτι μ. γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μ.
177. ἀεὶ πονηροὶς κἀν τις ἡμέραν μ.
674. μ. οἰκοσὶν ὑμῖν ποιήσειν συρηξᾶσ' εἰς ἐν ἅπαντα,
Π. 441. ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μ.;
μιαρά. Α. 285. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μ. κεφαλή.
Ι. 218. φαυλῃ μ., γεγονας κακῶν, ἀγόραιος εἶ·
Σ. 39. εἰθ' ἡ μ. φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
1151. ὡς θερμὸν ἡ μ. τί μου κατήριγεν.
Λ. 433. ἀληθές, ὦ μ. σύ; πού 'σθ' ὁ τοξότης;
972. μ. μ. δῆτ'· ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
Θ. 512. εἰθ' ἡ μ. γραῦς, ἡ 'φερεν τὸ παιδίον,
1092. πού 'σθ' ἡ μ.; καὶ δὴ φεύγει.
1096. λαβὲ τὴ μ. ΕΤ. λαβέ τὴ μ.
Β. 571. ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὦ μ. φάρυγξ,
μιαραί. Α. 253. ἁμαχαι γυναῖκες καὶ μ. κεκλῃμέθ' ἄν.
μιαρέ. Ι. 125. ὦ μ. Παφλαγών, πάρε' ἐξῳπάτεις πάλαι.
Ι. 304. ὦ μ. καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
1224. ὦ μ. κλέπτων δῆμε ταῦτ' ἐξῳπάτας;
Ν. 1325. ὦ μ. τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὦ πάτερ.
1327. ὦ μ. καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
Ει. 183. } καὶ μ. καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε ;
Β. 466. }
Ει. 362. ὦ μ. καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
Fr. 92. ὦ μ. καὶ θρυνῶνδα καὶ ποιηρὸ σύ.
μιαρό. Θ. 1222. ὦ μ. γράδ' πότερα τρέξι τὴν ὁδό;

μιαρό. Ει. 811. γραοσάβαι, μ., τραγομάσχαλοι, ἰχθυολοῖμαι·
μιαρόν. Α. 282. παῖε παῖ τὸν μ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφώντα τὸν μ. καὶ Σωκράτη
Ει. 38. μ. τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
μιαρός. Ν. 450. κίντραν, μ., στρόφιν, ἀργαλέος,
Σ. 342. τοῦ· ἐτόλμησ' ὁ μ. χα-
900. ὦ μ. οὗτος· αὖτ' ἀφ' ὑπερῴου βλέπει,
Α. 397. ὁ θεῖσαν ἐχθρὸς καὶ μ. Χολοξύγης.
Θ. 649. ὦ μ. οὗτος· ταῦτ' ἀφ' ὑπερῴου Εὐριπίδου
1133. μ. ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκεξ ἐμοί.
Fr. 303, 1. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μ.
μιαρῶν. Ει. 184. πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μ. μαρύτατε,
μιαρῶς. Ι. 800. ἐρευρήσκων εὖ καὶ μ. ὀπόθεν τὸ τρίψολον ἔξει.
μιαρώτατ'. Β. 1472. τί δέδρακας, ὦ μ. ἀνθρώπων;
μιαρώτατε. Α. 182. ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μ.,
Α. 557. ἄληθες, ὠπίτριπτε καὶ μ.;
Ν. 1832. ὡς ἐν δίκῃ σ' ἐτυπτον. ΣΤ. ὦ μ.,
Σ. 397. αὐτὸν δῆσαι. ΣΩ. ὦ μ., τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
Ει. 183. } καὶ μαρὸ καὶ παμμίαρε καὶ μ.,
Ν. 466. }
Ει. 184. πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μ.;
Α. 989. ὦνθρωποσ. ΠΡ. ἀλλ' ἑστυκας, ὦ μ.
Π. 78. ἐγὼ γὰρ εἶμι Πλοῦτοσ. ΧΡ. ὦ μ.
μιαρωτάτη. Ο. 1209. ἐδηλῶες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μ.;
Π. 451. οὐκ ἐνέγκρυον τίθησιν ἡ μ.;
472. ταυτί σὺ τολμᾷς, ὦ μ., λέγειν;
μιαρώτατοι. Σ. 156. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μ.,
μιαρώτατος. Ι. 823. μ., ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
Ι. 831. μ. ὧν περὶ τὸν δῆμον
Σ. 187. ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μ.,
Ει. 185. τί σοί ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μ.
186. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μ.
187. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μ.
194. ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μ.;
μιαρωτάτω. Ι. 239. ἀπολεῖσθαι, ἀποδανεῖσθον, ὦ μ.
Π. 893. ἀρνεῖσθον; ἐνδον ἐστὶν, ὦ μ.,
μιαρώτερος. Ι. 329. σοῦ μ., ὥστε μὲ χαίρειν,
μιᾶς. Ν. 779. εἰ πρόσθεν ἔτι μ. ἐνεστώσας δίκης,
Ει. 1223. οὐκ ἂν πραίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μ.
Ο. 1639. ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μ. πολεμήσομεν·
Α. 270. πάσας ὑπὸ ψῆφον μ., πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
1000. γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μ. ὑσπλαγίδοσ
1129. κοινῇ δικαίως, οἱ μ., γε χέρνιβοσ
Fr. 463. ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἑκ μ.
μιγεῖς. Θ. 698. οὗτος δὲ Χάλε πτερωνετ μ. νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
Fr. 130, 3. μ. Ἀχελῴῳ.
μιγνυμένας. Β. 1081. καὶ μ. τοῖσιν ἀδελφοῖς,
μιγνύς. Ι. 1399. τὰ κύνεια μ. τοῖς ὑνείοις πράγμασιν,
Β. 944. εἶτ' ἀνέτρεψον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μ.
Μίδα. Σ. 433. ὦ Μ. καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
Μίδας. Π. 287. νὴ τοὺς θεούς, Μ. μὲν οὖν, ἢν ὦν' ὄνου λάβητε.
Μίκα. Θ. 760. ταλαντάτη Μ., τίς ἐξεκόρησέ σε;
μικκός. Α. 909. μ. γὰρ μάκοσ οὔτοσ. Ἀλ. ἀλλ' ἔπαν κακόν.
μικρά. Ν. 630. ὥστε σκαλαθυμάτι' ἄττα μ., μανθάνων,
Ο. 1108. ἐνκοστεύσουσι κἀκλέψουσι μ. κέρματα.
Fr. 368. σπυρὸς οὐ μ. καὶ κωρυκίς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.
422. μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μ. τάδ' ἀφύδια.
μικράν. Ν. 1014. πόσθην μ.
Ν. 1018. γλῶτταν μεγάλην, νυγίην μ.,
μικροί. Ει. 821. μ. δ' ὀρᾶν ἄνωθεν ἦσ'. ἐμοιγέ τοι
μικροῖς. Ἐκ. 629. παῖσι γυναῖκ' ἐν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μ. χαρίσωνται.
μικρόν. Ι. 1222. σὺ μὲν προσεδίδου μ. ἂν ἐλάμβανεν,
Ν. 429. ὦ δέσποινα, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τοιτὶ πάνυ μ.,
741. λεπτὴν κατὰ μ. περιφρόνει τὰ πράγματα,
Σ. 702. ἐνστάζουσιν κατὰ μ. ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ ἔλαιον
797. οὐ πάνυ τι μ. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
803. αὐτῷ δικαστηρίδιον μ. πάνυ,
878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μ. τῷ θυμιδίῳ παραμίξατ'
1290. ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μ. ἐπιθήκισα·
Ει. 213. ὑπερβάλοιντο μ., ἔλεγον ἀν ταδί·
490. μ. γε κινοῦμεν.
609. ἔμβαλλον σπιν̃θῆρα μ. Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
660. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μ. εἰπάτω μόνον.
Α. 98. ἐπερήσομαί τι μ. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ.
Θ. 745. τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΤ. Ζ. μ. νὴ Δία.
Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μ. χρόνον;
147. ἐγωγέ τοι διὰ μ. ἀργυρίδιον
μικρόν. Π. 240. αἰτῶν λαβεῖν τι μ. ἀργυρίδιον,
Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἂν μ., εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφῦδρα.
505. " ἀκρατοῦσιμ μ."
μικροπολίτας. Ι. 817. σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μ. ἀποφῆναι
μικροπολιτικόν. Fr. 649. μ.
μικρός. Α. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μ. ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβῃται,
Β. 55. πόθοσ; πόσοσ τις; Δι. μ., ἡλίκος Μόλων.
709. Κλειγένης ὁ μ.,
Ἐκ. 287. ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μ., ἦν ἁλῶμεν
μικροτέροις. Ι. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μ. τούτων δελεάσμασιν εἶλες.
μικρούς. Ν. 1017. ὦμοις μ., στῆθοσ λεπτὸν,
μικρῶν. Ι. 788. ὡς ἀπὸ μ. εὐνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
Ει. 1002. δούλοισι χλανισκιδίων μ.·
μικτόν. Θ. 1114. σκίβα τὸ πόστη· μή τι μ. παύεται;
Μίκων. Α. 679. ἄς Μ. ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
μίλακος. Ν. 1007. μ. ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λείκης φυλλοβολούσης,
Ο. 216. μ. ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
Μλήσια. Λ. 729. οἶνοι γάρ ἐστιν ἐριά μοι Μ.
Μλήσιοι. Λ. 108. ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μ.,
Π. 1002. } πάλαι ποτ' ἦσαν ἁλκιμοι Μ.
1075. }
Μλησίοις. Β. 542. στρώμασιν Μ.
Μλησίους. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μ. κλοινήσεις.
Μλησίων. Ι. 932. Μ. καὶ κεφαλαῖν
Μιλτιάδῃ. Ι. 1325. εἴοε περ Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μ. ἐνκωσίεις.
μίλτος. Ἐκ. 378. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μ., ὦ Ζεῦ φίλτατε,
μιμαίκυλα. Fr. 556. ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μ. φύεται πολλά.
Μίμαντος. Ν. 273. ἡ Μαιῶτις λίμνην ἔχετ' ἡ σκόπελον νεφώεντα Μ.·
μίμαρκυν. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δείπνου τὴν μ. κατέδομαι.
μιμεῖ. Ν. 1330. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἀπαντᾷ μ.,
μιμησάμενος. Σ. 1019. μ. τὴν Ἑρμιόλεως μαντείαν καὶ διάνοιαν,
μίμησιν. Β. 109. ἥδιον κατὰ σὴν μ., ἢ μὴ μοι τοὺς ξένους
μίμησις. Θ. 156. μ. ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
μιμήσομαι. Θ. 850. ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μ.
Π. 306. μ. πάντας τρόπουσ·
μιμούμεναι. Ἐκ. 278. πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μ.
μιμουμένη. Ἐκ. 545. μ. σε καὶ κτυποῦσα τοῦν ποδοῖν
μιμούμενοι. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχελέων τὰς ἐμὰς μ.
Π. 312. τὸν Λαρτίου μ. τῶν ὀργεων κρεμᾶμεν,
μιμούμενος. Ο. 266. ἐμβᾶς ἐπαῖε, χαραδρίον μ.
Π. 291. μ. καὶ τοὺς ποδοῖν ὠδὶ παρεσαλεύων
μινθωσαι. Β. 1075. καὶ μ. τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι.
μινθώσομεν. Π. 313. μ. θ' ὥσπερ τράγου
μινυρίζοντες. Σ. 219. λύχνους ἔχοντες καὶ μ. μέλη
μινυρίζων. Ο. 1414. δδ' αὖ μ. δεῦρο τὸς προσέρχεται
μινυρομένη. Ἐκ. 880. ἀργοῦς, μ., τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
μίξον. Ει. 996. μ. δ' ἡμᾶς τοῖς Ἕλλησιν
Ει. 1145. τῶν τε πυρῶν μ. αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
μίσει. Ι. 1020. πολλοὶ γὰρ μ. σφε κατακρᾴζουσι κολοιοί.
Ἐκ. 502. ἀπασα καὶ μ. ἀάκου πρὸ ταῦν ᾠάθειν ἔχουσα·
μισεῖ. Ι. 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μ., τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
Ει. 501. μ. γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμηνέμην·
Β. 1456. μ. κάκιστα. Αἰ. τοῖς ποιηροῖς δ' ἤδεται;
μισεῖν. Ν. 991. κάπιστήσει μ. ἀγοραῖν καὶ βαλανεῖων ἀπέχεσθαι
Π. 1072. μ. σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερῥιλῶ.
μισητίαν. Ο. 1620. μενετοὶ θεοί, καὶ μάσοδῖβ' ὦ μ.,
μισητίας. Π. 989. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μ.
μισθαρίου. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ μοι τοῦ μ.
μισθαρχῆσῃς. Α. 297. σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μ.
μισθοῖτό. Ο. 1152. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μ. τις;
μισθόν. Α. 66. μ. φέρονται δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μ. μὴ 'φερες πολύν.
159. τούτοις ἐὰν τις δύο δραχμὰς μ. διδῷ,
Ι. 1019. σοὶ μ. πορεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταὶν', ἀπολεῖται.
1352. καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μ. λέγων
1367. καταγομένοις τὸν μ. ἀποδώσω ·ντελῆ.
Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μ. δ' ἐντιν' ἄν
Σ. 525. μηδέποτε πίομ' ἀκράτου μ. ἀγαθοῦ δαίμονος.
606. ὅταν οἰκεῖ' ἴω τὸν μ. ἔχων, κἀγ' εἰσηκοιθ' ἅμα πάντες
661. ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μ. τοῖσι δικασταὶς ἐνιαυτοῦ.
712. νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χαρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μ. ἔχοντι.
785. τὸν μ. ὀπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
813. κἂν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μ. λήψομαι.
1118. ἐκροφῇ τὸν μ. ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ

μισθόν. Ο. 1025. Τελέου. ΠΕ. τί; βούλει δῆτα τὸν μ. λαβὼν
Α. 624. καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τὼν τε μ.,
Β. 140. ναύτης διάξει δὸ' ὀβολὸν μ. λαβών.
173. πόσ' ἄτρα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μ. τελεῖς;
μισθός. Ι. 1066. ὅπως ὁ μ. πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Ι. 1078. τούτοις ὁ μ. τοὺς ἀλωτεκίσκους πού;
Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τὼν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνετθ' ὁ μ.
Ο. 1029. ἀπὸν λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μ. οἰτοσί.
Π. 408. οὔτε γὰρ ὁ μ. οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
μισθοῦ. Α. 170. τοῖς θρᾷξι περὶ μ.· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
Α. 547. μ. διδομένου. Παλλαδίων χρυσουμένων,
Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μ. πρός σε κεχήνη.
905. ὦ Ἄθμε, μηδὲν δρῶντι μ. τρυβλίον βοᾷησαι.
Fr. 285, 3. κἄπειτα μ. σαυτὸν ἀμφοραφορεῖν.
μισθούς. Α. 657. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μ., οὐδ' ἐξαπατύλλων,
Σ. 659. πυτινάτεα, μεταλλ', ἀγορᾶς, λιμένας, μ. καὶ δημώπρατα.
Β. 367. ἢ τοὺς μ. τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ἂν εἶτ' ἀποτρᾴγει,
μισθοφορᾷ. Ι. 807. γνώσεται οἷαν ἀγαθὼν αὐτὸν τῇ μ. παρεκύπτου,
μισθοφορεῖ. Ο. 584. εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς γ' ὢν ἰάσθω· μ. δέ.
μισθοφορεῖν. Α. 608. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μ. ἀμηχάνη,
Εκ. 188. τοὺς μ. ζητοῦντας ἐν τῇκεκλησίᾳ.
μισθοφορῇ. Α. 619. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μ. γε λάμαχος.
μισθοφόροι. Ι. 555. μ. τριήρεις,
μισθοφορούντας. Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μ. τρεῖς δραχμὰς,
Σ. 683. αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μ.;
μισθοφοροῦντες. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα διχόθεν μ. ἄλφιτα.
Εκ. 206. τὰ δημόσια γὰρ μ. χρήματα
μισθοφορῶν. Ο. 1367. φρούρει, στρατεύου, μ. σαυτὸν τρίφε,
μίσθωσαί. Β. 167. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλά μ. τινα
μισθώσομαι. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολὼ μ.
μίσθωσὼν. Α. 958. μ. μου τὴν τιτθήν.
μισθωτούς. Ο. 1152. τί δῆτα μ. ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
μισόδημε. Σ. 474. σοὶ λόγους, ὦ μ. καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
μισόδημον. Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἀν μικρὸν, εἰ μὴ μ. ἦν σφόδρα.
μισολάκων. Σ. 1165. πάνυ μ. αὐτοῦ ἐστιν εἰς τῶν δακτύλων.
μισολάμαχος. ΕΙ. 304. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μ.
μισόπολιν. Σ. 411. ὡς ἐπ' ἄνδρα μ.
μισοπορπακιστάτη. ΕΙ. 662. ἰὼ' ὦ γυναικῶν μ.
μισοῦτθ'. Ν. 1226. ὧν πάντες ὑμεῖς ἴστε μ. ἱππιεῖν.
μισοῦτ'. Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὖ μ. ἐκείνην τὴν πόλιν
μισοῦντες. Ι. 226. μ. αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
μίσους. Α. 792. κοὐκέτι κατῄλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μ.
Α. 814. ὀργὴ' ὑπὸ μ.
μισοῦσι. Εκ. 579. ῥημένα πω πρότερον· μ.
μιστύλλοντα. Fr. 359. δάπτοντα, μ., διαλείχοντά μου
μισῷ. Α. 509. ἐγὼ δέ μ. μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
Ι. 400. εἴ σε μὴ μ., γενόμην ἐν Κρατίνου κῦδιον,
767. εἰ δέ σε μ. καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
Ο. 1547. μ. δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἴσθα σύ.
Φ. 470. μ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Β. 1427. μ. πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
μισῶν. Σ. 1026. κωμῳδεῖσθαι παιδὶς' ἑαυτοῦ μ. ἔσπευδε πρὸς αὐτόν.
Α. 1018. ὡς ἐγὼ μ. γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
μίτραις. Θ. 941. ἴνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μ. γέρων ἀνὴρ
μίτρας. Θ. 257. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μ. ΑΓ. ἦδι μὲν οὖν
Fr. 309, 2. προκόμιον, ὀχθοῖβους, μ., ἀναδήματα,
μμέγης. Σ. 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τὴ διαίτη μὴ 'μ.;
μναῖ. Ν. 31. τρεῖς μ. διφρίσκου καὶ τροχοῦν Ἀμυνίᾳ.
Μναμόνα. Α. 1248. τὼς κυρσανίοιν, ὦ Μ.
μνᾶν. ΕΙ. 1251. ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μ. ποτέ·
μνᾶς. Ι. 835. πλεὶν ἢ μ. τετραδάκοντα.
Ν. 21. φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μ. Πασίᾳ.
22. τοὺς δώδεκα μ. Πασίᾳ; τί ἐγχηράμην;
Α. 1052. ταὶ λαβεῖν, μ. ἢ δύ' ἢ τρεῖς.
Π. 381. τρεῖς μ. ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
μνείαν. Ι. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μ. ἔχειν ὅσων πέποιθας; ὅστις
μνημεῖον. Ι. 268. ἑστάναι μ. ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
μνήμην. Εκ. 1162. αἱ μόνον μ. ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
μνήμονας. ΕΙ. 761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἴεδε καὶ μ. εἶναι.
μνημονεύοντας. Εκ. 248. τὰς χεῖρας αἴρειμ. τὸ τοῦτο.
μνημονικός. Ν. 483. εἰ μ. εἶ. ΣΤ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία.
μνημόσυνα. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μ. γράψομαι γ'ω.
μνημόσυνόν. Σ. 559. τουτὶ πρὸ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μ. μοι.
μνήμων. Ν. 414. εἰ μ. εἶ καὶ φρονιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἐνεστιν
Ν. 484. ἢν μὲν γ' ὀφείληταί τί μοι, μ. πάνυ,
'μνήσθην. Ο. 1632. καὶ ιὴ Δί' ἕτερον γ' ἐστὶν οὗ 'μ. ἐγώ.
μνησικακήσαι. Ν. 999. μ. τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
μνησικακήσῃς. Α. 590. κἀκπεμψάσαι παῖδας ὀπλίται. ΠΡ. σίγα, μὴ μ.
Π. 1146. μὴ μ., εἰ σὺ ψυλὴν κατέλαβες.
μνοῦς. Fr. 254. "τῶν χειρῶν ἔργα μ. ἐστιν."
μνῶν. Ν. 1224. τὼν δώδεκα μ., ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
μογερός. Α. 1207. μ. ἐγώ.
μογίσμες. Α. 1002. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μ. ἂν φαρ τὰν πόλιν
μόγις. Α. 328. μ. ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου χυτρίου,
Μόθων. Ι. 635. Βρέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μ.,
μόθων. Π. 379. διαρραγείης. ὡς μ. εἴ καὶ φύσει κόβαλος,
μόθωνα. Ι. 697. ἀπεπυδάρισα μ., περιεκύκλωσα·
μοι. Α. 60. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρεσβευόσησ' ἡ. κ.τ.λ.
μοί. Ν. 84. μὴ μ. γε τοὐτοσὶ μηδαμὼς τὼν ἱππιὼν· κ.τ.λ.
Μοῖραι. Ο. 1734. Μ. ξυνεκόμισαν
Θ. 700. ὦ πότνιαι Μ., τί τόδε δέρομαι
Β. 453. Μ. ξυνάγουσιν.
μοίραν. ΕΙ. 1105. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μ. δρεξον.
Θ. 555. μὰ Δί' οὐδὲ πω τὴν μυριοστὴν μ. ὧν ποιοῦμεν.
μοίρας. Θ. 1047. ἰώ μοι μ. ἄτεγκτε δαίμων·
μοιχέ. Α. 265. τε, μ., πειδεστά,
μοιχευόμενα. ΕΙ. 980. μ. ὀρῶσι γυναῖκες.
μοιχεύεσοντες. Ο. 553. ὥσπερ πρότερον μ. τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
μοιχεύων. Ο. 793. εἴ τε μ. τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
μοιχοῖς. Θ. 417. τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μ. κύνας·
μοιχόν. Α. 849. Κρατῖνος δεῖ κεκαρμένος μ. μιᾷ μαχαίρᾳ,
Θ. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μ.· εἶτ' ἠρεῖδομὴν
501. τὸν μ. ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκε πω.
μοιχός. Ν. 1079. μ. γὰρ ἦν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
Α. 212. } οὐκ ἐστὶν οἰδεῖς οὔτε μ. οὔτ' ἀνὴρ
213. }
Θ. 343. ἢ μ. εἶ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
397. μὴ μ. ἔνδον ἢ τὶς ἀποκεκρυμμένος.
Π. 168. ὁ δ' ἀλοὺς γε μ. διὰ σέ που παρατίλλεται
Fr. 236, 2. ὥσπερ παροῖς μ. ἐσκευασμένος.
μοιχοτρόπους. Θ. 932. τὰς μ., τὰς ἀνδρεαστρίας καλῶν,
μοιχοῦ. Α. 107. ἀλλ' οὐδὲ μ. καταλέλειπται φεῦ φεῦ.
Εκ. 522. οὗ τοι παρὰ τοῦ μ. γε φήσει. ΒΛ. οὐκ ἐσω
μοιχοῦς. Εκ. 232. μ. ἐχουσὰν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχῷ. Θ. 345. ἢ ὦρα τὴν θεοῦσα μ. γραῦς γυνὴ,
μολγοί. Fr. 157. μὴ μοι 'Αθηναίους αἰνεῖν· μ. γὰρ ἔσονται·
μολγόν. Fr. 152, 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μ. εἶναι οὐκ ἀκήκοας;
Ι. 963. μ. γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. κἂν γε τουτωὶ,
μόλε. Α. 1263. μ. δεῦρο, παρείνε σιὰ,
Α. 1298. Μῶα μ. Λάκαινα πρεπτὼν ἁμὶν
μόλετον. Θ. 1155. μ., ἐλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
μόλις. Α. 890. ἡσυσαν ἕκτῳ μ. ἔτει τοθουμένην·
Α. 952. μ. γ' ἐνίδησα τὼν κακὼν ἀπολούμενον.
Ν. 326. ὡς οὐ καθορᾷ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἤδη νυνὶ μ. οὖτος.
1363. κἀγὼ μ. μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον·
Σ. 718. καὶ ταῦτα μ. ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν.
783. μ. τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασάμενοι.
1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὼν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μ.
ΕΙ. 875. σάφ' ἴσθι, κἀληθῆ γε μ. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
Α. 72. μ. γὰρ εὕρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
Ο. 447. παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μ.
1024. μ. δὲ γραῖαν ἀπορῶν
Π. 492. τοῖσ' οὐκ ἠμεῖς ἐπιθυμοῦντες μ. εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
μόλοις. Θ. 1146. κἂν ἔχουσα δέ μοι μ.
Μολοττικούς. Θ. 416. τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μ.
μολπάζων. Β. 379. τῇ φαυῇ μ.,
μολπαῖς. Β. 383. Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μ. κελαδείτε,
μολπαῖσιν. Β. 1527. καὶ μ. κελαδοῦντες.
μολπῆν. Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μ.
μόλυβδον. ΕΙ. 1242. μ. ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ΕΙ. 1246. τὼν μὲν μ., ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
μολυβδοχρίσαντας. Εκ. 1110. μ. κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,
μολύβδῳ. Ν. 913. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μ.
μολυνοπραγμονούμενος. Α. 382. ἀπαλδῆμν μ.
μολύνουσάν. Π. 310. καὶ μαγγανεύουσαν μ. τε τοὺς ἑταίρους,
μολύνων. Ι. 1286. καὶ μ. τὴν ὑπῆνγν, καὶ κυνῶν τὰς ἐσχάρας,
μόλω. Α. 743. ἕως ἂν εἰς ὀσιον μ. 'γὼ χαρίον.
μόλωμεν. Ι. 21. λέγε δὴ μ. ξυνεχὲς ὧδί ξυλλαβών.

μόλωμεν. Ι. 22. καὶ δὴ λέγω μ. ΝΙ. ἐξίσισθε νῦν
Ι. 23. αὐτὸ φαθι τοῦ μ. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς
25. τὸ μ., εἶτα δ' αὐτὸ, κατεπάγων πυκνόν.
26. μ. αὐτὸ μ. αὐτομολῶμεν. ΝΙ. ἦν,
73. κράτισ' ἐκείνην τὴν μ., ὤγαθέ.
μολών. Β. 1232. Πίλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μ.
Μόλων. Β. 55. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μ.
μομφήν. Ει. 664. ἀκούσαθ' ἡμεῖς ὧν ἕνεκα μ. ἔχετ.
μόνα. Β. 696. ἀλλ' ἐπαινῶ, μ. γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
Β. 1410. ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμὼν ἐρῶ μ.
Ἐκ. 232. ἐὼμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μ..
μόνᾳ. Α. 794. οὐ χοῦρος Ἀφροδίτης ; μ. γα δαμόνων.
μόναι. Ν. 365. αὐταὶ γὰρ τοι μ. εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
μόναις. Ν. 578. δαμόνων ἡμῖν μ. οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
Ἐκ. 448. μόναι μ. οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
μοναρχίας. Σ. 474. σοι λόγους, ὦ μεσόδωρε καὶ μ. ἐρῶν,
μόναρχον. Ι. 1330. δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μ.
μόνας. Α. 814. τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μ. ἀλῶν.
Ν. 806. μ. θεῶν; ὡς
Ει. 449. ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μ.
Λ. 143. γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλὰς μ.
Ἐκ. 448. μ. μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
Fr. 515. τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μ.
μόνῃ. Ι. 323. θεὰν, ἤνερ μ. προστατεῖ ῥητόρων ;
Ει. 588. * * * * * * * * μ. γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
Λ. 141. μ. μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασαώσαιμεσθ' ἔτ' ἄν,
145. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μ. τούτων γυνή.
1104. ἤπερ διαλλαξίειν ἡμᾶρ ἂν μ. ;
Θ. 544. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἤτις μ. τέτληκας
1141. καὶ κράτος φανερὸν μ.,
Ἐκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξεθεῖν μ.
912. μ. δ' αὐτοῦ λείσομαι· ἢ
μόνῃ. Α. 1061. φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
Ν. 1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μ. προσείχον,
μόνην. Ι. 985. τὴν ἀφαρπεῖ μ. ἐνὰρ-
Σ. 769. ταύτῃ ἐπιβολὴν ψηφεῖ μίαν μ.
Θ. 614. μ. γὰρ αὐτῆν, ὤνερ, οὐ γιγνώσκομεν.
732. μ. γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
Ἐκ. 947. εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μ.,
Π. 468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνῃ μ.
μονῆς. Ο. 417. ὀρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μ.,
μόνοι. Σ. 1076. Ἀττικοὶ μ. δικαίοις εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ει. 480. μ. προθυμοῦσιν· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
508. ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μ. λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Λ. 1154. ἐνικεκμαχοῦντες τῇ τῦθ' ἡμέρᾳ μ.,
μόνοις. Ν. 1272. μόνοις μ.
Β. 454. μ. γὰρ ἡμῖν ἥλιος
723. καὶ μ. ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκαδωνισμένοις
μονοκοιτοῦμεν. Λ. 592. μ. διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἐάτε,
μονομάχου. Γν. 471, 2. Ἄρης κατάσκηψ' ἐς τε μ. πάλης
μόνον. Α. 458. ἄπελθε τῶν μοι. ΔΙ. μᾶλλά μοι δὸς ἓν μ.
Α. 462. ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μ.,
477. πλὴν ἓν μ., τουτὶ μ. τουτὶ μ.,
Ι. 190. τουτὶ μ. σ' ἐβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
405. ᾄσαμι γὰρ τότ' ἂν μ.·
578. καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μ.·
1046. ὁ μ. σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
1282. ἐστὶ δ' οὐ μ. πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠσθόμην,
Ν. 931. καὶ μὴ λαλιὰν μ. ἀσκήσαι.
Σ. 517. οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μ. οὐ προσκυνεῖς.
588. τουτὶ γὰρ τοῖ σε μ. τούτων ἂν εἴρηκας μακαρίζω·
596. αὐτοὺς ὁ Πλέων ὁ κεκραξιδάμας μ. ἡμᾶς οὐ περιτρωγει,
970. ὁ δ' ἕτερος οὗτ' ἐστὶν οἰκουρὸς μ.
1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μ. τοῦτ' ἀνδρὲς ἀνδρικώτατοι,
1288. οὐδὲν ἀρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μ. εἰδέναι
Ει. 454. ἀφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μ. λέγε.
455. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μ. λέγω.
660. ἡ δ' ἄλλα πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μ.
Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μ.,
489. ὑπὸ τῆς ῥῴστης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μ. ὄρθριον ᾖσῃ,
703. ὡς Διιτρέφης γε πυτινοῦᾶ μ. ἔχων πτερὰ
889. μάκαρα, ἑνὰ τινὰ μ., εἴπερ
1315. τύχῃ μ. προσείη.
1546. μ. θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπαιθαρκίζομεν.
Λ. 365. ἅπτου μ. Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
439. εἴ τἄρα νὴ τὸν Πἀνδρροσον ταύτῃ μ.
693. ὡς εἰ καὶ μ. κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
μόνον. Α. 732. ἴσον διατετάσσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μ.
Θ. 569. πρόσθες μ., κἀγὼ σε ἐν τῇ τὴν Ἀρτεμιν. ΓΓ. Γ. τί δράσεις;
660. καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μ. δὲ χρὴ
Β. 7. θαρρῶν γ· ἐκεῖνο μ. ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑ. τὸ τί;
73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ᾧῃ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μ.
78. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μ.,
94. ἃ φρούδα θάττον, ἤν μ. χορὸν λάβῃ,
740. ὕστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μ.;
992. οὐ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μ. ὅπως
Ἐκ. 258. ἐκεῖνο μ. ἄσκεπτον, ἤν σ' οἱ τοξόται
362. ἐλθόντ' ὀβολὸν μ.,
353. ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μ.
359. μ. τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω.
438. κἀπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μ.; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
439. καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μ.; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
456. ταῦταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μ. ἐν τῇ πόλει
538. μ. οὐ στερεσάνασα· οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
578. ἀλλὰ πέραινε μ.
723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μ.
779. ἡμᾶς μ. δεῖ γὰ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
1162. αἱ μ. μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
Π. 185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μ.
199. πλὴν ἓν μ. δέδοικα· ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
250. καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μ.,
1008. ἐπ' ἐκφορᾶν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φανῆς μ.
1059. ἀπότισον ἑνὰ γὰρ ῥῴφεῖον μ. φορεῖ.
Fr. 111. ὑπερ λοιτὸν μ.
μόνος. Α. 29. νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπείδαν ὦ μ.,
Α. 110. ἀλλ' ἀπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μ.
290. ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μ.
Ι. 140. πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πάλης εἷς μ.;
360. τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μ. τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
540. χοῦτος μόντοι μ. ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
767. εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μ. ἀντιβάβρηκὼς.
838. μέγιστοσ Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μ. καθέξεις
1342. καὶ κῄδομαί σου καὶ προβουλεύω μ.,
1398. ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοποιλῶσι μ.,
Σ. 278. καὶ μ. οὐκ ἂν ἐπεῖσθ',
392. κἀβουλήθης μ. ἠρῶων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
470. αὐτοὺς ἄρχων μ.
896. τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μ. κατήσθιεν
1123. ἐπεὶ μ. μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
1272. μ. μόνος
1500. φησὶν τις, ἢ οὐδείς; ΒΔ. εἴς γ' ἐκεινοσὶ μ.
Ει. 130. μ. πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
200. τῶν οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μ.;
739. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μ. ἀνθρώπων κατέπαινεν
Ο. 280. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μ. ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
339. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μ.
487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μ. ὀρεῖν.
894. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μ.
Θ. 187. μ. γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
Β. 1366. ὥσπερ γ' ἐλέγετο τὴν ποίησιν νῷν μ.·
1392. μ. θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρον ἐρᾷ.
1453. ἐγὼ μ.· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]
1466. εὖ, πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μ.
Ἐκ. 12. μ. δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
1133. ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μ.;
Π. 35. τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὧν μ. μοι τυγχάνει,
142. τὴν δύναμιν, ἣν λυτῇ τι, καταλύσεις μ.
452. ὀἄρρες· μ. γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μ. ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
934. εἰμαι περιελίμηαι μ. Κλ. νὴ βοᾷς;
948. ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς εἰς ὧν μ.
1017. μ. γὰρ ἤδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἴς μ. σπινθὴρ λάβῃ,
μόνου. Ι. 1230. φράζων, ὑφ' οὗ χρεὼν ἐμ' ἠττᾶσθαι μ.·
Ν. 668. ὥσσ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μ.
Σ. 1314. οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλὴν γε Θουφράστου μ.·
Θ. 697. σπήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μ.
Β. 1201. ἀπὸ λακιθίου σὺ τοῦς ἐμοὺς; ΔΙ. ἐνοῦς μ.
μόνους. Α. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μ.
Π. 90. μ. βαδοίμην· ἀ δὲ μ' ἐπαίρεσι τυφλῶν,
93. καὶ μὴν διὰ τοῦς χρηστοῦς γε τιμᾶται μ.
386. οὐκ, ὦ κακοδαιμον, ἀλλὰ τοῦς χρηστοῦς μ.
μονοφαγίστορον. Σ. 923. κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μ.,
μόνω. Ει. 1117. οὗ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μ.,

μόνω. Π. 484. ταύτῃ γε· νῦν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μ.
μόνῳ. Α. 52. σπονδὰς ποιήσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μ.
Α. 131. σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μ.
1020. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μ.,
1057. δείται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μ.
Εκ. 7. σοὶ γὰρ μ. δηλουμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
μονῳδεῖν. Ει. 1012. εἶτα μ. ἐσ Μηδίας,
μονῳδήσαι. Θ. 1077. ἀγαθ', ἐασόν με μ.,
μονῳδίαις. Β. 944. εἶτ' ἀνέτρεψον μ., Κηφισοφῶντα μ.
μονῳδίας. Β. 849. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μ.,
μονῳδῶν. Β. 1330. τὸν τῶν μ. διεξεθεῖν τρόπον.
Fr. 202. θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μ.
μονώτατος. Π. 182. μ. γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
μονωτάτου. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μ. κατεγλωττισμένην σιωπᾶν·
μορίαις. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατὼν ὑπὸ ταῖς μ. ἀποβρέχει
μορμολυκεῖα. Θ. 417. τρέφουσι μ. τοῖς μοιχοῖς κύνας.
Fr. 187. 2. ὅπου τὰ μ. προσκρεμάνυνται.
μορμολυκεῖον. Fr. 97. ἀρ' οὖ καμῳδηκὸν μ. ἔγραν.
μορμολύττεσθαι. Ο. 1245. ταυτὶ λέγουσα μ. δοκεῖς;
μορμόνα. Α. 582. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μ.
μορμόνος. Ει. 474. οὐδὲν δεῖμεθ', ὦνθρωπε, τῆς σῆς μ.
μορμορωπά. Β. 925. ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄτα μ.,
μορμώ. Ι. 693. ὧν δὴ καταπιμανοῦς μ. μ. τοῦ θράσους.
Μόρσιμος. Ει. 801. ἑζόμενη κελαδῶ, χορὸν δὲ μὴ χῇ Μ.
Μορσίμου. Ι. 401. καὶ δεδιασόμην προσᾴδειν Μ. τραγῳδίαν.
Β. 151. ἢ Μ. τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Μέρυχος. Σ. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μ., αἰτίαν ἔχω
Μορύχου. Σ. 1142. ἐοικέναι μάλιστα Μ. σάγματι.
Μορύχῳ. Α. 887. φίλη δὲ Μ. δῶμες, ἐξενέγκατε
Ει. 1008. Μ., Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Μοσσυνικά. Fr. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μαζονομεῖα.
μοσχίδια. Α. 996. εἶτα παρὰ τόνδε νῦν μ. συκίδων,
μόσχῳ. Α. 13. ἀλλ' ἔτερον ἥσθην, ἠνίκ' ἐπὶ μ. ποτὲ
μον. Α. 12. πῶς τοῦτ' ἐσεισέ μ. δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ.
μοῦ. Π. 725. ἐπὸ τῶν κίρκων εἴ μ. τι περιλειφθήσεται. κ.τ.λ.
μού. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὦ μ. χρησμὸς ἄπεται φρενῶν.
Σ. 902. ποῦ μ. διώκων, ὦ Κυδαθηναίων κύων;
μούγκωμον. Ν. 1205. ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μ.
μοῦδόκει. Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μ. ἡ θεὸς αὐτὴ
Ι. 1092. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μ. ἡ θεὸς αὐτὴ
Σ. 34. κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μ.
μουνυχίῶν. Ο. 1046. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μ.
μοῦξέκεψε. Β. 547. πῖξ πατάξας μ.
μοῦξέπνιγεν. Fr. 509. τὰ κάρυα μ.
Μοῦσ'. Α. 665. δεῖρο Μ. ἑλκτὸν φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονον Ἀχαρνικήν.
Β. 1306. αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μ. Εὐριπίδου,
1308. αὕτη πσθ' ἡ Μ. οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
Μοῦσα. Ν. 313. καὶ Μ. βαρύβρομος αὐλῶν.
Ει. 775. Μ., σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
816. Μ. θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
Ο. 737. Μ. λοχμαία,
905. κλῆσον, ὦ Μ.,
937. Μ. τόδε δῶρον δέχεται·
Θ. 107. ἄγε νυν ὕπλιζε Μ.
Β. 675. Μ. χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
Μοῦσαι. Β. 229. τὼν· μὲν ἐμὲ χρὴ ἑστερξαν εὐλιπαρ τε Μ.
Β. 876. Μ., λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε
Εκ. 882. παρώντα. Μ., δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα.
Μοῦσαι. Ο. 781. εἶλε δὲ θάμβος ἄνακταν· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μ.
Μουσαῖος. Β. 1033. Μ. δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμοὺς, Ἠσίοδος δὲ
Μούσαις. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μ.
Ο. 724. ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μ.,
Β. 874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μ. τι μέλος ὑπᾴσατε.
μοῦσαν. Ν. 1030. πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομῳσπρεπῆ μ. ἔχων,
Λ. 1295. λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μ.
Μούσας. Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μ. ἀφανίζων.
Σ. 1028. ὑπὸ τὰς Μ. αἶσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ·
Fr. 314. 1. μήτε Μ. ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρέχους
Μουσάων. Ο. 909. Μ. θεράπων ὑπρηῴν,
Ο. 913. Μ. θεράποντες ὑπρηοί,
924. ἀλλά τις ὠκεῖα Μ. φάτις
μουσεῖα. Β. 93. χελιδόνων Μ., λωβητὰ τέχνης,
μούσης. Ι. 505. ὦ παντοίας ἥδη μ.
Μούσης. Ο. 1719. Μ. ἀνοίγων ἱερὸν εὔφημον στόμα.
Μούσῃς. Εκ. 973. μέλιττα Μ., Χαρίταν θρέμμα, Τρυφῆς πρόσαστον.
μοῦσθ'. Εκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μ. ἱμᾶς;
μουσικὴ. Β. 797. καὶ γὰρ παλάντῳ μ. σταθηρᾶσεται.
μουσικῇ. Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μ.,
μουσικήν. Α. 251. ὁ ταχὺς ἄγων τὴν μ.,
Ι. 188. ἀλλ', ὦγαθ', οὐδὲ μ. ἐπίσταμαι,
Β. 1493. ἀποβαλόντα μ.,
μουσικῆς. Π. 190. ἔρωτος. Κλ. ἄρτων. ΧΡ. μ. Κλ. τραγημάτων
μουσικός. Σ. 1244. ἀνὴρ σοφὸς καὶ μ.· κᾆτ' ᾄσεται·
μουσικοῦ. Ι. 191. ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μ.
μουσικοῦς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μ. καὶ γυμνικούς.
μουσικώτατα. Β. 873. ἀγῶνα κρίνει τόνδε μ.·
μουσικώτερος. Fr. 712. ἥθη γὰρ εἶμι μ. τρύγων.
μουσίχ'. Ο. 1332. τὰ τε μ. ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
μουσόμαντις. Ο. 276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μ. ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
μουσοποιοῦσιν. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας βύσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μ.
μοῦσα'. Ει. 334. ἀλλὰ καὶ τἀριστερὸν ἥν τοι μ. ἀναγκαίως ἔχω.
μούσται. Ι. 1000. καὶ νὴ Δί' ἔτι γε μ. κιβοτὸς πλέα.
μούστῖ. Β. 1399. φέρε τοῦ τοιούτο δῆτά μ.; τοῦ; Δι. φράσω.
Εκ. 1029. καὶ ταὺτ' ἀνάγκη μ.; ΓΡ. Α. Διομηδειά γε.
Fr. 78. 1. ὥρα βαδίζειν μ. πρὸς τὸν δεσπότην·
μοὐστάν. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ' οὐ γὰρ μ. ἀλλ' ἀκουστέα
Εκ. 1006. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μ., εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
Π. 828. ἥκω· μεγάλων γὰρ μ. ἀγαθῶν αἴτιος.
Μουσῶν. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μ. στόμαθ' ἡνιοχήσας.
Θ. 41. θίασος Μ. ἥνδυν μελάδρων
Β. 356. ἢ γενναῖαν ὄργια Μ. μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
1300. λειμῶνα Μ. ἱερὸν ὀρφείην δρέπων·
μούταιρος. Εκ. 911. οὐχ ἥκει μ.
μοὐχρησεν. Σ. 159. μαντευομένῳ μ. ἐν Δελφοῖς ποτέ,
μοχθεῖν. Π. 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τάλλα τε μ.
μοχθηρά. Α. 517. ἀλλ' ἀνδράμια μ., παρακεκομμένα,
μοχθηρέ. Α. 165. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; Θε. ὦ μ. σύ,
Β. 1175. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μ. σύ,
Π. 391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλούτων, ὦ μ. σύ,
μοχθηρίᾳ. Π. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μ.
μοχθηρίαν. Π. 159. δυόμαι περιπέττουσι τὴν μ.
μοχθηρίας. Α. 1160. μάχεσθ κοὐ παύεσθε τῆς μ.;
Β. 1421. κἀστὶν τὰ πρώτα τῆς ἐκεῖ μ.
μοχθηρόν. Ι. 1304. ἄνδρα μ. πολίτην, ἐξίνην Ὑπέρβολον·
Θ. 781. τουτὶ τὸ ῥῶ μ.
μοχθηρός. Ο. 493. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μ. Φρυγίαν ἐρίων διὰ τοῦτον.
Π. 1003. ὅβλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μ. ἦν.
μοχθηροτάτους. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μ. ἀπείδεις,
μοχθηροῦ. Ι. 316. ὅστις ὑποτέμων ἐπώλεις δέρμα μ. βοὸς
μοχθηροῦς. Α. 576. ἐκβαλεῖν τοὺς μ. καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
μοχθήσαντες. Π. 282. οἱ πολλὰ μ., οὐκ οὖσης σχολῆς, προθύμως
μοχθήσας. Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μ. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
μοχθήσουσιν. Π. 518. οἱ θεράποντες μ. ΠΕ. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
μόχθων. Θ. 780. κήρυκας ἐμῶν μ.· οἴμοι,
μοχλευτά. Ν. 1397. σὺν ἔργοις, ὦ κακῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μ.,
μοχλευτήν. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγροικ μ.·
μοχλεύοιμ. Fr. 402. "τοῖχον μ. καταβαλεῖν."
μοχλοῖς. Ει. 507. πρὶν μ. καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Λ. 264. μ. δὲ καὶ κλῆθροισιν
μοχλοῖσιν. Σ. 113. μ. ἐνδῆσαντες, ὡς ἂν μὴ ξίῃ.
Λ. 487. ὃ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπειλεῖσατε τοῖσι μ.
μοχλόν. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μ.,
μοχλοῦ. Σ. 154. καὶ τὴν κατακλεῖσοι ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μ.·
μοχλούς. Ει. 292. ὧν τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μ. καὶ σχοινία·
Λ. 246. ξυνεμβάλωμεν εἰσιόσται τοὺς μ.,
310. κἂν μὴ καλοῦντων τοὺς μ. χαλᾶσαν αἱ γυναῖκες,
424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, φέρε τοὺς μ.,
428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μ. ὑπὸ τὰς πύλας
Θ. 415. σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μ.
μοχλῶν. Λ. 431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ· τί δεῖ μ.;
Λ. 432. οὐ γὰρ μ. δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
μόχλωσον. Fr. 331. "μ., τὴν θύραν"
μπειρία. Εκ. 115. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μ' μ.

'μπολαῖε. Α. 816. Ἑρμᾶ 'μ., τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν μνᾶτε. Λ. 126. αὖται· τί μοι μ. κάνανεύετε;
μύες. Α. 762. ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀφοραῖοι μ.,
μύζειν. Θ. 231. μυμῦ. ΕΥ. τι μ.; πάντα πεποίηται καλῶς.
μυηθῆναί. Ει. 375. δεῖ γὰρ μ. με πρὶν τεθνηκέναι.
μύθον. Σ. 725. ἡ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μ. ἀκούσῃς,
Ει. 131. ἄπιστον εἶπας μ., ὦ πάτερ πάτερ,
Λ. 781. μ.
μύθῳ. Λ. 806. βούλομαι μ. τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
μύθους. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μ. ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
Σ. 1179. μή μοί γε μ., ἀλλὰ τὰν ἀνθρωπίνων,
Π. 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μ. λέγει;
μυΐαν. Ρ. 10. ἢ χόνδρον ἕψων, εἶτα μ. ἐμβαλὼν
μυίας. Σ. 597. ἀλλὰ φυλάττεις διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μ. ἀπαμύνει.
μυκᾶται. Σ. 1488. οἶον μυκτὴρ μ. καὶ
μυκησαμένης. Ν. 292. ἠσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μ. θεοσέπτου;
μύκητες. Σ. 262. ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λόχνοις οὐτοιὶ μ.·
μυκτήρ. Σ. 1488. οἶον μ. μυκᾶται καὶ
μυκτῆρας. Ει. 158. τοὺς μ. πρὸς τὰς λαύρας;
μυκτῆρες. Β. 893. καὶ ξύνεσι καὶ μ. ὀσφραντήριοι,
μυκτῆρσι. Εκ. 5. μ. λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
μυλακρίδας. Γρ. 503. σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μ.
μύλην. Σ. 648. πρὸς ταῦτα μ. ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον.
μύλλοι. Γρ. 365. σκύμβροι, κολίαι, λέβιοι, μ., σαπέρδαι, θυννίδες.
μυμῦ. Ι. 10. καὶ Νν. μ. μ. μ. μ. μ.
Θ. 231. μ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
μύξαν. Γν. 650. μ.·
μύρα. Λ. 47. τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μ. καὶ περιβαρίδες
μύραινα. Β. 475. Ταρτησία μ.· τὼ νεᾶρώ δὲ σοι
μυρηρά. Γρ. 8. ἄγγη μ.
μυρηρᾶς. Γρ. 8. τῆς μ. ληκύθου
μυρί'. Γρ. 313, 4. ἀλλά τε τοιαῦθ' ἕτερα μ. ἐκιχλίζετο.
μυρία. Ν. 685. ἄρρενα δὲ ποιᾶν τῶν ὀνομάτων· ΣΤ. μ.
Ο. 231. νέμεσθε, ᾠδὴ μ. κριθοτράγων
Θ. 475. κακὰ ξυνεῖσιν εἶτε δρώσας μ.·
Β. 90. τραγῳδὶας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μ.,
143. μετὰ ταῦτ' ὀφεις καὶ θηρί' ὀψει μ.
μυριάδας. Ι. 829. αἰρῆσω 'γὼ τρεῖς μ.
μυριάδες. Σ. 709. δύο μ. τῶν δημοτικῶν ἕζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
Σ. 1010. ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μ.
μυρίαι. Θ. 927. ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μ. με μηχαναί.
Β. 677. μ. κάθηνται,
μυρίασιν. Εκ. 576. μ. ἀφελείαις βίου, δη-
μυριάκις. Ν. 738. ἀκήκοας μ. ἀγῶν βουλομαι,
Β. 63. ἔτνους; βαβαιά, μ. ἐν τῷ βίῳ.
Π. 852. καὶ δωδεκάκις καὶ μ.· ἰοὺ ἰοὺ.
μυριάμφορον. Ει. 521. πῶδεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μ.
μυρίας. Ο. 1052. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μ. δραχμάς.
μυρίδιον. Γν. 441. μ.
μυριοι. Ο. 1139. ἕτεροι δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μ.·
Ο. 1305. ἥρουν' ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μ.
μυρίοι. Π. 1184. πλὴν ἀποπατησόμενοί γ' οὐ πλεῖν ἢ μ.
μυριοστὴν. Ο. 555. μὰ Δί' οὐδὲ πω τὴν μ. μόραν ὧν ποιοῦμεν.
μυριοστόν. Α. 355. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὐπω τὸ μ.
μυρίσαι. Π. 529. οὔτε μύρισιν μ. στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγῃσθον·
μυρίσω. Α. 938. βούλει μ. σε; Κι. μὰ τὸν 'Απόλλω μή μέ γε.
μυρίων. Ν. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μ. ἐστ' ἄξιον στατήρων,
Π. 1083. ὑπὸ μ. ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
Μυρμηκί. Β. 1506. Μ. θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
μυρμηκος. Θ. 100. μ. ἀτραποὺς, ἢ τι διαμινύρεται;
μυρσιστν. Π. 529. οὔτε μ. μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγῃσθον·
μύρον. Λ. 1091. στέφανοι, μ., τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
Ει. 169. καὶ μ. ἐπιχεῖς; ὡς ἡᾶν τι πεσῶν
Λ. 940. εἰθ' ἐκχυθεὶη τὸ μ., ὦ Ζεῦ δέσποτα.
942. οὐχ ἡδὺ τὸ μ. μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογί,
944. τἀλαιν' ἐγὼ, τὸ 'Ρόδιον ἥνεγκον μ.
946. κάνισ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐξῆσας μ.
Γρ. 1. ἀλλ' εἰ σορέλλη καὶ μ. καὶ ταιτίαι.
309, 4. μ., κίσσηρι, στρῴφων, ὑπόσφαιρενδόνην,
448. οἶνον τε Χίον στάμνον ἤνεικ' καὶ μ.
451. μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μ., εὕρημα Μετάλλου.
μυροπωλεῖν. Γρ. 651. μ.
μυροπώλιδες. Εκ. 841. κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, εἶ μ.
μύρου. Ν. 51. ἢ δ' αὖ μ., κρόκου, καταγλωττισμάτων,
Ει. 526. γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστραπεῖας καὶ μ.
Εκ. 524. ἔρεσται. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μ.
525. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μ.;
Π. 811. μ. γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχνάδων.
Γρ. 8, 2. πρὶν κατελάσας τὴν σταθίδα γεύσασθαι μ.
303, 2. φάσκαλος εὐθὺς λυθμενὸς μοι τοῦ μ.
μυροφορικά. Γρ. 8. ἄγγη μ.,
μυρρίναις. Θ. 448. στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μ.
μυρρίνας. Σ. 861. καὶ μ. καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,
Ει. 1154. μ. τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
Ο. 43. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μ.
Θ. 37. θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μ.
Γρ. 9. "ἔγνακ' ἐγὼ δὲ χαλκίον ἱστᾶναι καὶ μ."
Μυρρίνη. Α. 70. τί φῄς; τί σιγᾷς; ΛΥ. οὐκ ἐπαινῶ, Μ.,
Λ. 874. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μ.;
μυρρίνην. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μ. λαβόντα
Γρ. 377. ὁ μὲν ᾠδεν 'Αθηῆνον λόγον πρὸς μ.,
Μυρρίνης. Α. 850. πρὸς τῶν θεῶν γὰρ ἐκκαλεσάν μοι Μ.
Λ. 851. ἴδοῦ, καλέσω τὴν Μ. σοι; οὐ δὲ τίς εἶ;
Μυρρινίδιον. Λ. 872. ὦ γλυκύτατον Μ., τί ταῦτα δρᾷς;
μυρρίνου. Ι. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μ.
μυρρινῶνας. Β. 156. καὶ μ., καὶ θιάσους εὐδαίμονας
Μύρριον. Λ. 906. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνῃς, ὦ Μ.;
μύρτα. Ο. 82. εὖδει καταφαγὼν μ. καὶ σέρφους τινάς.
Ο. 160. καὶ μ. καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
1100. λευκότροφα μ., Χαρίτων τε κηπεύματα.
Μυρτᾶς. Σ. 1396. οὐ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροΐξει Μ.;
μυρτοῦ. Λ. 632. καὶ φυρήσω τὸ ξέρσο τὸ λοιπὸν ἐν μ. κλαδί,
μύρτω. Λ. 1004. ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μ. σιγῆν
μύρτων. ΕΙ. 575. τῶν τε σύκων, τῶν τε μ.,
Β. 330. στέφανον μ.· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
Γρ. 476, 5. ὑρισοῦν δ' ἴδοις ἀν ψιρομένους σύκων ὁμοῦ τε μ.·
μύρῳ. Ι. 1375. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μ.,
Ει. 862. μ. κατάλειπτοι.
μυρώμασιν. Εκ. 1117. ἤτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μ.
μυρων. Γρ. 7. ὁρᾷ ἴδω τί σοι δῶ τῶν μ.; ψάγδαν φιλεῖς;
Μυρωνίδης. Α. 801. καὶ Μ. γὰρ ἦν
Εκ. 304. ἀλλ' οἰχῖ, Μ.
μύς. Σ. 204. ἴσως ἄνωθεν μ. ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
Σ. 205. μ.; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοσὶ
1182. ἐκεῖνον, ὡς οὗτω ποτ' ἦν μ. καὶ γαλῆ
1185. μ. καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδρᾶσιν·
μυσαράς. Λ. 340. ὡς πορῇ χρὴ τὰς μ. γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
μύσας. Σ. 988. μ. παρᾷζον κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
μυσιδδέ. Λ. 94. τὸν τὰν γυναικῶν'; ΑΥ. ἦδ' ἐγώ. ΛΑ. μ. τοι
μυσίδδειν. Α. 1076. τί δεῖ τοῦ ὑμᾶν πολλὰ μ. ἐπῃ;
μυσίξαι. Λ. 981. ἢ τοῦ πρυτάνεις; λῶ τι μ., νέον.
Μύσιον. Α. 439. τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μ.
Μυσὸν. Α. 430. οὐδ' ἄνδρα, Μ. Τήλεφον. ΔΙ. ναί, Τήλεφον·
Μυσός. Ν. 922. Τήλεφος εἶναι Μ. φάσκων,
μυσπολεῖ. Σ. 140. καὶ μ. τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄφρει,
μύσταις. Β. 336. ὁσίοις μ. χορείαν.
μύσταισι. Β. 370. ἐξίστασθαι μ. χορεῖν· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπήν
Μυστῆρι'. Ει. 420. Μ. Ἑρμῆ, Διπόλει', Ἀδώνια·
μυστῆρια. Ν. 143. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μ.
Β. 159. τὴ τὼν Δί' ἐγὼ γοῦν ἐπιθυμῶ ἄγων μ.
μυστηρίοις. Α. 747. χῄσειτε φωναν χοιρίων μ.
μυστηρίοις. Π. 1013. μ. δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
μυστηρίων. Σ. 1363. οἴοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μ.
Β. 887. εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μ.
μυστικάς. Α. 764. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρας ἐγώνυμα μ.
μυστικωτάτῳ. Β. 314. αὐρα τις εἰσέπνευσέ μ.
μυστίλλας. Ι. 1168. ἐγὼ δέ μ. μεμυστιλημένας
μυστιλᾶται. Ι. 827. μ. τῶν δημοσίων.
μυστοδόκος. Ν. 303. μ. δόμοι·
Μυτιλήνης. Ι. 834. δωροδοκησαντ' ἐκ Μ.
μυττωτεύοσμεν. Σ. 63. αὐθὶς τὸν αὐτὸν ἄνδρα μ.
μυττωτόν. Α. 174. οἶμοι τάλας, μ. ὄσον ἀπώλεσα.
Ει. 273. ἢ πρὶν γε τὸν μ. ἡμῖν ἐγχεῖαι.
μυττωτῷ. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησὶ κατακυησθείην ἐν μ. μετὰ τυροῦ
μυχόν. Θ. 324. μ. ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
μυχοῦς. Εκ. 12. μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μ.
Μῶα. Λ. 1298. Μ. μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἄμμ'
μῶαν. Λ. 1249. τὰν τεὰν μ., ἄτις
μωμᾷ. Ο. 171. τὴν τῶν Διόνυσον, εὖ γε μ. ταυταγί.
μῶν. Α. 329. τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἠνίν; μ. ἔχει τον παιδίον
Α. 418. τὰ ποῖα τρύχῃ; μ. ἐν οἷς Οἰνεῦς ὁδῖ
Ι. 185. μ. ἐκ καλῶν εἰ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς,

μῶν. Ι. 786. ἄνδρωπε, τίς εἶ; μ. ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνων;
Ν. 315. αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν; μ. ἠρῳαί τινές εἰσιν;
Σ. 274. μ. ἀπολλύεκεν τὰς
396. μ. ὁ γέρων τῇ διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθμᾷ
Ει. 258. μ. τῶν σκορδῶων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κύνδυλον;
281. τί ἔστι; μ. οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥ. ἀπόλωλε γὰρ
527. μ. οὐν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
746. ὦ κακοδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μ. ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
1042. ἰδοὺ, πάρειμι. μ. ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Ο. 96. εἴζασιν ἐπτρῖψαί σε. ΕΠ. μ. μὲ σκώπτετον
169. μ. ἡλιαστά; ΕΥ. μαλλὰ ἀπτέρου τρόπου,
1014. πλυγαὶ σκιγαὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μ. στασιάζετε;
1421. μ. εἰδὼ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Λ. 23. τί τὸ πράγμα; πηλίκον τι; ΛΥ. μέγα. ΚΛ. μ. καὶ παχυ;
69. μ. ὕστεραι πάρισμεν, ὦ Λυσιστράτη;
326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μ. ὑστερόπους βοηθῶ;
382. οἷοι πάνυ. ΧΟ. ΓΥ. μ. θερμὸν ἦν;
611. μ. ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προϋθέμεσθά σε;
μῶν. Λ. 1217. ἠμεῖς τί κάθησθε; μ. ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Θ. 31. ἐστὶν τὸ Ἀγάθων' ΜΝ. μ. ὁ μέλας ὁ καρτερὸς;
33. μ. ὁ δασυπώγων; ΕΥ. οὐχ ἑῴρακας πίμπτον;
50. πράμνο ἠμέτερος ΜΝ. μ. βινεῖσθαι;
Β. 620. μ. ὀξυόφθης; ΠΔ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρύντισα
Ec. 348. τί δῆτ' ἂν εἴη; μ. ἐπ' ὠρισταν γυνῇ
356. μ. ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
976. οὗτος, τί κύπτεις; μ. ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑ. πόθεν;
Π. 271. μ. ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
372. μ. οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονᾷς.
845. μ. ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τᾷ μεγάλα;
880. οἶμοι τάλας· μ. καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
Fr. 145, 2. ὑπὸ τυπικλίντρῳ. β. μ. τις αὖτ' ἀνείλετο;
μῶρ'. Π. 119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οὕθ' ὡς τὰ τούτων μ. ἐμ' εἰ
μώρα. Ec. 474. ὡσ' ἀν ἀνώρτ' ἡ μ. βουλευσάμεθα,
μῶρε. Ι. 162, ὦ μ., ποῖας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
Ι. 350. ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μ. τῆς ἀνοίας.
Ν. 398. καὶ τοῦ, ὦ μ., σὺ καὶ Κρονίων ζῦγον καὶ βεκκεσέληνε,
Ο. 1233. ὦ μ., μ., μὴ θεῶν κίνει φρένας
μωρίας. Ν. 818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δὶ' Ὀλύμπιον· τῆς μ.·
Ec. 787. ταῦτ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μ.,
μώρους. Β. 910. ἐξηπάτα, μ. λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντα.

N

'ν. Α. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι. κ.τ.λ.
ναβαισατρεῦ. Ο. 1615. κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΤΡΙ. ν.
ναί. Α. 88. καὶ ν., μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον λλεκωνύμου κ.τ.λ.
Π. 82. καὶ Ζεύ, τί φῄς; ἐκείνοι ὄντως εἰ σύ; ΠΔ. ν.
ναῖκι. Θ. 1183. τὸ πῦδε πρότειρον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ν. καὶ
Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ν. καὶ, τυγάτειρον.
1196. καὶ ν. ὦω σοι. ΕΥ. τάργύριον τοίνυν φέρε.
1218. καὶ ν. εἴδες αὐτό; ΧΟ. φῆμ' ἐγώ.
Ναΐς. Fr. 230. "ἐρᾷ δὲ Ν. οὐ διὰ σὲ Φιλωλίδου";
ναῖω. Ο. 1094. φύλλων ἐν κόλποις ν.,
ναῖων. Β. 324. Ἴακχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις ἐνθάδε ν.,
νάματος. Ec. 14. στοὰς τε καρποῦ βακχίου τε ν.
ναυκήν. Σ. 1067, ν. σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω
ναυῶν. Σ. 1069. λῶν κιάνυσον ν. καὶ
νάννος. Fr. 134. ν.
ναυνοφωεῖς. Ει. 790. ν., σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφαι.
Ναξιουργής. Ει. 153. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ν. κάνθαρος.
Νάξος. Σ. 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Ν. ἐάλω;
ναοί. Ν. 306. ν. θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
ναοῖο. Α. 775. ἐξ ἱεροῦ ν. χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
νάπαι. Θ. 998. δάσκια καὶ ν. πετρώδεις * * βρέμονται·
νάπαισι. Ο. 740. ν. καὶ κορυφαὶς ἐν ὀρείαις,
νᾶπυ. Ι. 631. κἄβλεψέ ν., καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
νάρκη. Σ. 713. οἰμοι, τί ποθ' ὥσπερ ν. μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
νάσσας. Α. 875. ν., κολοιὼς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
ναστός. Π. 1142. ἤνεν γὰρ ἀν σοι ν. εὖ πεπεμμένος.
ναστούς. Ο. 567. ἢν δ' Ἡρακλέες θύῃ τις βοῦν, λάρν ν. μελιτούτων·
ναυαγίαις. Θ. 873. κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ν.;
ναυκλῆρ. Ο. 998. γαῦλον κτῶμαι καὶ ν., κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ἡμῖν.
ναυκλήρῳ. Ο. 711. καὶ πηδίλιον τότε ν. φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
ναυκλήρων. Ο. 595. ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ν. οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ναῦλον. Β. 270. ἔεβαν'; ἀπόδοσ τὸν ν. ΔΙ. ἔχε δὴ τὼβολώ.
ναυλόχιον. Fr. 69. "ν. ἐν τῷ μέσῳ."
ναυμαχεῖν. Σ. 479. μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ν. ὀσημέρα.
Α. 675. ν. καὶ πλεῖν ἐρ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
Β. 430. κἀσθοῦ λεωτῆν ν. ἀνημμένον.
ναυμαχήσαντας. Β. 693. καὶ γὰρ αἰσχρὼν ἐστι τοὺς μὲν ν. μὲν
ναυμαχοεῖν. Β. 1440. εἰ ν., κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ναῦν. Ι. 914. σαυτοῦ, παλαιὰν ν. ἔχοντ',
Α. 605. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ν.·
Θ. 1106. θεαῖς ὁμοίαν ν. ὅπως ἁρμομένην;
ναυτηγεῖν. Π. 513. τὴς χαλκεύειν ἢ ν. ἢ βάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
ναυτηγίῳ. Ο. 1157. αὐτὼν πλεκώντων ὥσπερ ἐν ν.
ναυπηγούμενος. Ι. 916. ἔειι οὐδὲ ν.·
ναῦς. Α. 545. τριακοσίας ν., ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
Ι. 1070. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ν. ἐκάστοτε
1182. ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ν. ἐλαύνωμεν καλῶς.
1351. ὁ μὲν ποιεῖσθαι ν. μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
1366. πρᾶτον μὲν ὑπάσαι ν. ἐλαύνουσαν μακρὰς,
Ν. 879. ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ν. τ' ἐγλυφεν,
Ει. 125. ν. μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδὸν.
Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ν. τε κεκτῆσθαι μακράς.
Λ. 674. ἀλλὰ καὶ ν. τεκτανούνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
Β. 49. καναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ν.
362. ἢ προδίδασκον φρούριον ἢ ν., ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
1465. πόρον δὲ τὰς ν., ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Ec. 197. ν. δεῖ καθέλκειν· τῷ πέντηι μὲν δοκεῖ,
Fr. 69. ν. ὑπ' ἀν ἐκ πιτύλων βοβιαζῇ σώρευσι κόσμῳ.
ναυσθλώσομαι. Ει. 126. πτηνὸς πορεύσει πᾶλον· οὐ ν.
ναυσί. Α. 622. καὶ ν. καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
Α. 648. ἡρώντησαν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότερα ταῖς ν. κρατοῦσιν·
Ναυσικύδους. Ec. 426. ἴνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ν. τἀγαθόν.
Ναυσιμάχης. Θ. 804. Ν. μὲν γ' ἤνταν ἐστὶν Χαρμῖδοι· δῆλα δὲ τἄργα.
ναυσίν. Β. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ν. παρέχειν τινὰ πείθει.
Β. 933. σημεῖον ἐν ταῖς ν., ὠμαίστατα', ἐνεγκέγραπτο.
ναυστολεῖς. Ο. 1229. φράσον δὲ τοί μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ν.;
ναυστολῶν. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς Ἄργος ν., τὸ Γοργόνος
Ναύσουνος. Ι. 1309. οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ν., οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
ναυτιασί. Ι. 1065. προσέχων· οὐ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ν. μου
ναύτης. Β. 140. ν. διάξει δὼ ὀβολὼ μισθὼν λαβών.
ναυτιᾷς. Θ. 882. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ν. ἔτ', ὦ ξένε,
ναυτικόν. Ι. 1186. ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ν.
ναυτικοῦ. Ι. 1063. ἀλλ' οὐτοσὶ γὰρ ἐστι περὶ τοῦ ν.
ναυτίλῳ. Β. 1207. ξὺν παισὶ ναυτήκοντα ν. πλάτῃ
ναυτοδίκας. Fr. 16. ἐθέλω βᾶβαι πρὸς ν. πλεῖν ἐξαίφνης . . .
ναύτριαι. Fr. 652. ν.
Ναυφάντης. Ι. 1309. οὐδὲ Ν. γε τῆς Ναύσουνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
ναύφαρκτον. Α. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ν. βλέπεις,
ναυφάρκτῳ. Ι. 567. οἴτινες πεζαῖς μάχαισιν ἓν τε ν. στρατῷ
ναυφύλαξ. Fr. 339. ν.
'νδεῖκνυμι. Ι. 278. τουτονὶ τὼν ἄνδρ' ἐγὼ 'ν., καὶ φῆμ' ἐξάγειν
'νδον. Θ. 1187. καλὸ γε τὸ πυγή. ΕΥ. κλαύσετ', ἢν μὴ 'ν. μένῃ.
Β. 514. ἥδη ν. ἐσθ' ἀμφίπολοι κὠρχηστρίδες
νέα. Α. 786. ν. γὰρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακομένα
Α. 996. εἶτα παρὰ τύνδε ν. μοχλίδια συνείσαν,
Ι. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ', ὥρα ν., χελιδὼν·
Ν. 1134. εὐδὼς μετὰ ταύτην ἐστ' ἔνη τε καὶ ν.
1179. ἐνη γὰρ ἐστι καὶ ν. τις ἡμέρα;
1184. αὐτὴ γέγονα' ἂν γραῦς τε καὶ ν. γυνή.
Ει. 597. καὶ τὰ ν. συνίδια
νέᾳ. Ν. 1197. ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ ν.;

νέᾳ. Α. 1296. ἐπὶ ν. νέαν.
Ἐκ. 938. εἰσ' ἐξὴν παρὰ τῇ ν. καθεύδειν.
νέαις. Ἐκ. 895. οὐ γὰρ ἐν ν. τὸ σοῦν ἐν-
νέαισι. Ἐκ. 900. μὴ φθόνει ταῖς ν.
νέαισιν. Σ. 886. ν. ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
νεαλής. Fr. 330. ἑως ν. ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.
νέαν. Ν. 1178. φοβεῖ δὲ δῆ τί; ΣΤ. τὴν ἔνην τε καὶ ν.
Ν. 1188. τουτί μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔνην τε καὶ ν.
1190. ἔσῃκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ ν.,
1222. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ ν. ΣΤ. μαστύρομαι,
Ο. 1376. ἀρόῤῥῳ φρενὶ σώματί τε ν. ἐφέπων
Λ. 1296. ἐπὶ νέᾳ ν.
νεᾶν. Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν ν. βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
νεανίαι. Α. 525. ν. κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
νεανίαν. Σ. 531. μὴ κατὰ τὸν ν.
Α. 415. ν. καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικὸν·
νεανίας. Α. 601. ν. δ' οἷος σὺ διαδεδρακώτας
Α. 665. ὁ δὲ ν. ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν
Ν. 8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὗτοσί ν.
Σ. 1333. ἡμῖν ἅπασι, καὶ σφόδρ' εἶ ν.
Ει. 44. ν. δοκησίσοφος, τὸ δὲ πράγμα τί;
Ο. 1431. ν. ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Λ. 1209. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἔδειν μάλα ν.
Ἐκ. 427. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐτρεπὴς ν.
νεανίδων. Θ. 1030. ὑφ' ἡλίκων ν.
νεανιεύεσθαι. Fr. 653. ν.
νεανικόν. Π. 1137. δεῖσῃς καταφαγεῖν· καὶ κρέας ν.
νεανικῶς. Σ. 1397. κάτυπτεν ἐμὲ ν., παῖ παῖ καλῶν.'
Σ. 1362. λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω ν.
Ει. 898. καὶ παγκράτιόν γ' ἐπαλειψάμενοις ν.
νεανικώτατε. Ι. 611. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ ν.,
νεανικώτατον. Σ. 1204. ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι ν.
Σ. 1205. ἐγῶδα τοίνυν τό γε ν.·
νεανίου. Ἐκ. 849. ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου ν.·
νεᾶνις. Α. 85. ἡδὺ δὲ ποδανὸ 'σθ' ἡ ν. ἡτέρα·
νεανίσκ'. Ο. 1362. σὲ δ', ὦ ν., οὐ κακῶς ὑποδήσομαι.
Π. 1071. ἀλλ', ὦ ν., οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
νεανίσκοις. Θ. 755. ἢν ν. Μελανίων τις, ἢ
Π. 1016. οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ ν. ἦν.
1201. ἥξει γὰρ ὁ ν. ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
νεανίσκων. Α. 680. ὑπὸ ν. ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων.
Ι. 731. ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν ν. ΔΗΜ. τεή;
Ν. 1053. ἃ πῶν ν. ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων
Ἐκ. 112. λέγουσι γὰρ καὶ τῶν ν. ὅσοι
νεανίσκ'. Θ. 134. καὶ σ', ὦ ν., ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
νεανιῶν. Ι. 853. ν.' τούτουδὶ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
νεαρᾶς. Fr. 74. σταθερὰ δὲ κἀλκὸς ν. ἡβῆς.
νέας. Φ. 53. κάμοιτ' δὲ ν. ἀβάδας ἐπιών.
Ἐκ. 1016. ν. ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἀν
1018. πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς ν.
νεβλάρετοι. Fr. 35. ν.:
νεβρίδα. Fr. 429. ν., λίθους τοὺς πωρίνους, κηρύκιον
νεβρῶν. Β. 1211. Διώνυσος, δς θύρσοισι καὶ ν. δοραῖς
νεί. Α. 867. ν. τὸν Τέλεον, ἐπικαρέττων γ', ὦ ξένε·
Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. ν. τὸν σιὼ.
νείκη. Θ. 788. ἐρίδες, ν., στάσις, ἀγναλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νυν,
Β. 818. ἔστια δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα ν.,
νεῖκος. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ ν., ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
νείκους. Σ. 867. καὶ τοῦ ν. ξυνέβηνον.
Νείλου. Ν. 272. εἶτ' ἄρα Ν. προχοαὶς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρὸχυσιν.
Θ. 855. Ν. μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι βοαί,
νεῖν. Fr. 654. ν. δ' ἐξ ὑπτίας
'νέκαμ'. Σ. 791. κἀγὼ ν.· ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν·
νεκρούσι. Β. 420. ἐν τοῖς ἄνω ν.,
Β. 760. ἐν τοῖς ν. καὶ στάσιν πολλὴ πάνυ.
Ἐκ. 996. ὃς τοῖς ν. ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
νεκρόν. Β. 170. καὶ γὰρ τιν' ἐκφέρουσι τουτοὶ ν.
νεκρός. Β. 1403. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ ν.
νεκρῷ. Β. 1405. δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ ν. δύο,
νεκρῷ. Β. 1403. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἄρμα καὶ ν. νεκρός.
νεκρῶν. Fr. 198. ἰ. καὶ τίς ν. κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
νέκταρος. Α. 196. αὖται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ ν.,
νεκταροσταγεῖ. Fr. 563. ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι ν.
νέκυσιν. Θ. 1055. ν. ἐπὶ πορείαν,
'νεμάττετο. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλλη 'ν.
νέμειν. Ο. 384. καὶ δίκαιόν γ' ἐστι, κἀμοὶ δεῖ ν. ὑμᾶς χάριν.
νέμεσθε. Ο. 231. ν., φῦλα μυρία κριθοτράγων
νέμεται. Ο. 310. ποποποποποποῦ μ' ἀρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ν.;
νεμόμεσθα. Ο. 159. ν. δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
'νεμοῦμεν. Fr. Μ. Ανα. 17. καὶ μὴν σκάφη 'σθ', ὡς ἄν τι ᾖ ἐν σπονδεῖον, ὦ 'ν.
νενασμέναι. Ἐκ. 840. κλίναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων ν.
νεναυμάχηκε. Β. 191. εἰ μὴ ν. τὴν πεῖρ' τῶν κρεῶν.
νενεύρωται. Α. 1078. βαβαί· ν. μὲν ὦδε συμφορᾶ
νενησμένοι. Ν. 1263. ἀριθμὸς, πτόβαι' ἄλλοι, ἀμορῴης ν.;
νενόμικας. Ι. 714. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον ἀεαυτοῦ ν.
νενομικᾶς. Α. 993. ἢ πάνυ γεροντίου ἴσως ν. με σύ;
νενομίσμεθα. Α. 10. ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν ν.
νενομισμένους. Θ. 358. ὄρκους τοὺς ν.
νενόμισται. Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς ν.,
νενόμισταί. Ν. 1185. καὶ μὴν ν. γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
νενόμιστο. Ν. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη ν.
νενοωθήτηκεν. Σ. 743. ν. αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷός
νένοφεν. Fr. 142. ν.:
νέοις. Fr. 362. * * ὥσπερ Εὐβαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς ν.
νέοισι. Α. 716. τοῖς ν. δ' εὐρύπρωκτος καὶ λόλος χὠ Κλεινίου.
Νεοκλείδῃ. Π. 716. πρῶτον δὲ πάνταων τῷ Ν. φάρμακον
Νεοκλείδῃν. Π. 747. τὸν δὲ Ν. μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
Νεοκλείδης. Ἐκ. 254. τί δ', ἦν ὑποκρούσωσίν σε; ΠΡ. προσκινήσομαι.
Ἐκ. 398. πρῶτοι Ν. ὁ γλάμων παρείρηνσεν.
Π. 665. εἰς μὲν γε Ν., ὦ ἔστι μὶν τυφλός,
Fr. 387. Ν
νεόκοπτον. Σ. 648. πρὸς ταῦτα μίλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ ν.,
νεολαίας. Fr. 47. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς ν. ὡς καλόν.
νέον. Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν ν. δὲ τῷ νέῳ.
Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σοὐκελεγὼν ν. ποιήσω.
Ει. 94. τόλμημα ν. παλαμησάμενος.
Α. 981. ἢ τοι πρυτανεὺς; λῶ τι μυείσει ν.
Ἐκ. 1019. ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν ν.
νεοπλούτῳ. Σ. 1309. ἑοίκασ, ὦ πρεσβῦτα, τῷ ν. τριγᾶ·
νέος. Σ. 1355. ν. γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
Ει. 861. αὐθὶς ν. ὦν πάλιν.
Ο. 63. ἢ που ν. γ' ὢν ἦσθ' ἐβρισταῖν, ὦ γέρον.
Β. 1193. ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν ν.,
Ἐκ. 1015. ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἦν ἀνὴρ ν.
Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσειε ν. νῆς ἀμφιτόλοιο.
νεότητα. Ο. 733. ν., γέλωτα, χοροὺς, θαλίας,
νεότητος. Α. 211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε ν., ὀῖμ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώπων φορτίον
Σ. 1199. ἐπὶ ν. ἐργων ἀνδρικώτατον ;
νεοττέ. Ο. 835. Ἄρεως νεοττός. ΕΤ. ὦ ν. δέσποτα·
νεοττιάν. Ο. 642. εἰσέλθετ' ἐς ν. γε τὴν ἐμὴν
νεοττίον. Ο. 767. βούλεται, πέρδιζ γενέσθαι, τοῦ πατρὸς ν.·
νεοττός. Ο. 1350. δὸ ἐν πεπλήγῃ τὸν πατέρα ν. ὤν.
νεοττοῦς. Ο. 1357. δεῖ τοῦς ν. τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
νέου. Ει. 916. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνον ν. λέπαστήν.
Π. 960. ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ ν. τοῦτου θεοῦ,
Ἐκ. 421, 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡπατίου, ἢ κατπιδίου ν.
νέους. Ν. 1059. οὐ φησὶ χρῆναι τοὺς ν. ἀπεκεῖν ἐγὼ δὲ φημί.
Ν. 1418. εἰδὼς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ ν. τι κλάειν,
Ο. 1038. ψηφισματοπῶλης εἰμὶ, καὶ νόμους ν.
νεοχμόν. Θ. 701. ν. αὖ τέρας ;
Β. 1372. ν., ἀτοπίας πλέων,
νέρτερα. Α. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα ν. θήσει
νέρτος. Ο. 303. ν., ἱέρας, φάττα, κύκκυς, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
'νεσκεύασα. Β. 523. ὁτιὴ σε παῖζων 'Ηρακλέᾳ 'ν.;
Νέστορ'. Ν. 1057. τὸν Ν. ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἀπαντεῖν.
νεύει. Ει. 883. ἐκεινοσί ν. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις;
νεύοντες. Σ. 1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν ν. ἐς τὴν γῆν, μόλις
νεῦρα. Β. 862. τάπη, τὰ μέλη, τὰ ν. τῆς τραγῳδίας,
νευροῤῥάφοις. Ι. 739. σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ ν.
Νεφέλαι. Ν. 265. λαμπρός τ' Αἰθὴρ, σεμναί τ' θεαί Ν. βροντησικέραυνοι,
Ν. 269. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Ν., τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν
275. ἀέναοι Ν.,
291. ὦ μέγα σεμναὶ Ν., φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
316. ἥκετ', ἀλλ' οὐράνιαι Ν., μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῦς·
341. εἴπερ Ν. γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;

Νεφέλαι. N. 793. ἀλλ', ὦ Ν., χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
N. 1453. ταυτὶ δ' ὑμᾶς, ὦ Ν., πέπονθ' ἐγώ,
1462. ὦμαι, ποτηρί γ', ὦ Ν., δίκαια δέ.
νεφέλαις. O. 728. παρὰ τοῖς ν. ὦστιρ χὼ Ζεύς·
Νεφέλασιν. N. 252. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Ν. ἐς λόγους,
νεφέλασιν. I. 1013. ὡς ἐν ν. ἀετὸς γενήσομαι.
O. 1608. νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς ν. ἐγκεκρυμμένοι
Νεφελῶν. N. 335. ταὺτ' ἀρ' ἐποίουν ὑγρὰν Ν. στρεπταιγλὰν δαίον δρμὰν,
N. 338. ὕμβρυον θ' ὑδάτων βροντεραῖν Ν.· εἶτ' ἀνὰ αὐτὸν κατέπινον
νεφέλας. O. 178. εἴδες τι; | ΕΠ. τὰν ν. γε καὶ τὸν οὐρανόν.
O. 194. μὰ τὴν, μὰ παγίδας, μὰ ν., μὰ δίκτυα,
528. ἔρση, ν., δίκτυα, πηκτὰς
1502. ἀπαθρεῖ τὰν ν., ἢ ξυνεφεῖ;
νεφέλην. N. 346. ἥδη πτ' ἀναβλέψας εἶδες ν. Κινταύρου ὁμοίαν
νεφέλησι. O. 978. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεται· αἰ δὲ κε μὴ δῷς,
O. 987. καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν ν.,
Fr. 28. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεται ἥματα πάντα,
Νεφελοκοκκυγία. O. 821. ἀρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Ν.,
Νεφελοκοκκυγίαν. O. 819. χαῖνόν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Ν.;
O. 904. Ν. τὰν εὐδαίμονα
Νεφελοκοκκυγίας. O. 917. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Ν.
O. 963. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. κἀπειτα πῶς
1023. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. ἐπίσκοπος;
1565. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Ν.
Νεφελοκοκκυγιᾶς. O. 1040. Χρῆσθαι Ν. τοῖσδε τοῖς μέτροισι
Νεφελοκοκκυγιεύς. O. 1035. Ἔλαν δ' ὁ Ν. τὸν Ἀθηναῖον
Νεφελοκοκκυγιεῦσιν. O. 878. διδόναι Ν. ὑγίειαν καὶ σωτηρ-
Νεφελῶν. N. 370. φέρε, τοῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Ν. ὕυστ' ἦθη τεθέασαι;
νεφελῶν. O. 818. ἐκ τῶν ν. καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
O. 1354. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν ν. καινὰς λαβεῖν
1356. ἐκ τῶν ν. γὰρ ἀν τις ἀναβολὰς λάβοι;
νέφος. N. 287. ἀλλ' ἀνασεισμέναι ν. ὑμβριοῦν
EI. 1090. ὡς οἱ μὲν ν. ἐχθρῶν ἀποσάμενοι πολέμιοι
O. 349. οὐτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὐτε ν. αἰθέριον
578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν ν. ἀρεῖν
νέφους. O. 295. ὀρνέων; | ΕΤ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ ν. ἰοὺ ἰοὺ·
νέφρος. A. 962. ποῖος δ' ἀν ν. ἀντίσχοι,
νεφρύ. B. 475. Ταρτησία μύραινα· τὼ ν. δέ σου
B. 1280. ὑπὸ τῶν κίσσων γὰρ τὼ ν. βουβρωνῶ.
νεχρωξάμενον. Ex. 167. μὴ λοιδορήσεται, μὴ γ', φέρειν.
νέῳ. A. 718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ ν.
B. 622. μὴ τύπτε τοὔτον μηδὲ γηγτέῳ ν.
νεῶν. A. 190. ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς ν.
A. 923. κεῖπερ λάβοιτο τῶν ν. τὸ πῦρ ἅπαξ.
Σ. 343. ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν ν.
νέων. I. 1008. περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβραν ν.,
Ex. 720. ἴνα τῶν ν. ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς.
νεῶν. N. 401. ἀλλὰ τὼ αὐτοῦ γε ν. βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηναίων
Π. 741. ἡφάνισεν αὐτῶν οἱ τ' ὤφεις ἐς τὸν ν.
νεωνήτοισιν. Π. 759. ὥσπερ ν. ὀρθαλμοῖς ἐγώ,
νεώνητον. I. 2. κακῶς Παπλαγόνα τὸν ν. κακὸν
νεώρια. O. 1540. τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ ν.,
νεώριον. A. 552. τὸ ν. δ' αὖ κοπέων πλατυομένων,
A. 918. αὐτὴν γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ ν.
919. ν. θρυαλλίς; οἶμοι, τίνι τρόπῳ;
921. ἄφας ἀν ἐσπέμψειν ἐς τὸ ν.
νεώς. EI. 1234. ἵνα μὴ γ' ἀλῶ τρόπῳ κλέπτων τῆς ν.
O. 612. καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ ν. ἡμᾶς
618. ὁ ν. ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
B. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς ν. ἀναγιγνώσκοντί μοι
νεώσοικον. A. 96. ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων ν. σκοπεῖς;
νεώσται. Ex. 845. χύτρας ἕτνους ἑψουσιν αἱ ν.·
νεώσται. I. 604. ἐξεπῆδων τ' ἐς Κύρανθον· εἶτα δ' οἱ ν.
νεώτερα. O. 252. δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ ν.,
νεωτέρα. A. 885. ἐμοὶ γὰρ αὐτῇ καὶ ν. δοκεῖ
νεώτεροι. Σ. 1100. πτυσιν οἱ ν.
νεωτέροις. N. 515. ν. τὴν φύσιν αὖ-
νεώτερον. Σ. 1555. ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν ν.
EI. 352. καὶ πολὺ ν., ἀ-
Ex. 338. ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ ν.
νεώτερος. EI. 558. τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ἀν ν.,
νεωτέρους. Ἴτ. 125, 2. ἡνίκα γε τοὺς ν. δειπνεῖν χρεών.
νεωτέρων. N. 1370. λέξον τι τῶν ν. ἀτ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
N. 1391. οἰμαί γε τῶν ν. τὰς καρδίας
Σ. 890. τῶν γε ν.
O. 1261. καταιδαλώσεις τῶν ν., τινά;
νή. A. 560. ν. τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει κ.τ.λ.
νήνεμος. O. 778. κύματά τ' ἔσβεσε ν. αἴθρη,
Θ. 43. ἐχέτω δὲ πνοὰς ν. αἴθρη,
51. τίς ὁ φωνήσας; | ΜΝ. ν. αἰθήρ.
νήπιοι. EI. 1063. ὦ μέλεοι θνητοί καὶ ν., | ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
νήπιον. N. 105. ἢ ἢ, σώσα' μηδὲν εἴπῃς ν.
νηπύτιος. N. 868. ἄκουτ' ἀναπείσει. ΣΩ. ν. γάρ ἐστ' ἔτι
Νηρίοις. Θ. 325. Ν. εἰναλίου τε κόραι,
νῆς. Fr. 123. καὶ κ' ἐπιδυμήσειε νέος ν. ἀμφιπόλοιο.
νήσαντες. A. 269. μίαν πυρὰν ν. ἐμπήρισμεν αὐτοχείρες
νήσας. A. 373. ἐγὼ μὲν, ἴνα ν. πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
νησιῶται. EI. 293. καὶ ν., δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῳ,
νησιωτικός. O. 1422. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἶμι ν.
νήσοις. I. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγοις Ἀθήναις καὶ ταῖς ν. ἐπίκουρε,
Σ. 640. αὐτὸς ἔδοξα ν.,
νήσου. A. 653. καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς ν. μὲν ἐκείνης
νήσους. I. 170. καὶ κάτιδε τὰς ν. ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
I. 1034. νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς ν. διαλείχων.
νηστεύει. Θ. 949. Παῖσαν σίβεται, καὶ ν.,
νηστεύουεν. O. 1519. ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις ν.
Θ. 984. ν. δὲ πάντων.
νήστιδες. Fr. 203, 2. ὧν μὴν γὰρ εἰσι ν. γιγνώσκετε.
νήστιν. Fr. 421, 4. σκληρνὸς, ἢ ν., ἢ δελφακοῦς ὑπαρνῆς
νῆστις. Fr. 302, 3. ἢ ν. ὀπτᾶν', ἢ ἁλιὸς, ἢ τευθίδες;
νήστω. A. 519. ὁ δέ μ' εὐθὺς ἐποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα ν.,
νήστων. EI. 760. ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων ν., ὧν οὔνεκα νυνὶ
νῆτταί. O. 1148. καὶ νὴ Δί' οἱ ν. γε περιεζωσμέναι
νηττάριον. Π. 1011. ν. ἀν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
νήττας. EI. 1004. χῆνας, ν., φάττας, τροχίλους·
νῆττη. O. 566. ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἰν ὕσῃ, ν. πυροὺς καθαγίζων·
νήφοντες. A. 1228. ὀρθὸς γ', ὅτιὴ ν. οὐκ ὑγιαίνομεν·
A. 1232. ν., εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι τοράξομεν·
'νθάδ'. B. 432. Πλούτων' ὅπου ν. οἰκεῖ;
'νθαδί. EI. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πτέτερον ἀναβαλοῦ 'ν.
'νιαυτῷ. B. 18. πλεῖν ἢ ν. πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
νιγλάρων. A. 554. αὐλῶν κελευστῶν, ν., συριγμάτων.
νικᾷ. A. 626. ἀνὴρ ν. τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
I. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε ν., ταυτῇ πεπλήξεται·
Σ. 581. κἂν αὐλητὴς γε δέκην ν., ταύτῃ ἡμὶν ἐπίχειρα
νικᾶν. N. 99. λέγοντα ν. καὶ δίκαια κἀδίκα.
N. 115. ν. λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
419. ν. πρίτταν καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων;
1042. αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα ν.
1315. τοῖσιν δικαίοις, ὥστε ν.
Σ. 726. οὐκ ἀν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι ν. πολλῷ δεδόκησαι·
O. 447. εἰ δὲ παραβαίης, ἐνὶ κρατῇ ν. μόνον.
Θ. 310. ταύτην ν. ταὺτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμὶν αὐταῖς
356. ν. λεγοῖσαι, ὑπόσαι δ'
B. 1027. ν. ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
1473. ἔκρινα ν. Αἰσχύλον. τεὶ γὰρ οὔ;
Νίκαρχος. A. 908. καὶ μὴν δεῖ Ν. ἔρχεται φανῶν.
νίκας. I. 535. ὃν χρὴν διὰ τὰς προτέρας ν. πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
νικᾷς. I. 276. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε ν. τῇ βοῇ, τήνελλον εἶ·
N. 1211. ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ ν. λέγων τὰς δίκας.
Νίκη. O. 574. αὐτίκα Ν. πέτεται περήγυιον χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
A. 317. δίσσοινα Ν. ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
νίκη. A. 1293. ὡς ἐπὶ ν., ἰαί.
Ex. 1181. εἰαί, ὡς ἐπὶ ν.·
νικηθῆς. N. 1087. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο ν. ἐμοῦ;
Νίκην. I. 589. Ν., ἢ χορικὼν ἐστιν ἑταῖρα,
νίκην. I. 593. σῃ τέχνῃ πορίσει σε ν.
Θ. 973. ὅπαζε δὲ ν.
νίκης. I. 521. ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων ν. ἔστησε τροπαῖα·
EI. 768. ξυσπουδάζειν περὶ τῆς ν.
O. 1101. τοὺς κρατεῖ εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς ν. πέρι.
νικήσαί. I. 903. ἢ χρὴ θεὸς μ. ἐκέλευσε ν. σ' ἀλαζονείᾳ.
νικήσαιμί. N. 520. οὔτοι ν. τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
νικήσαντα. B. 392. πείσαντα καὶ σκώψαντα ν.
νικήσας. I. 500. Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ ν.
I. 782. καὶ ν. ἡμῖν μεγάλων ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
νικήσει. N. 432. ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας οὐδεὶς ν. πλείονας ἢ σύ.
νικήσειν. A. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ ν. τοὔτον ξύμβουλον ἔχοντας.

νικήσεις. Ι. 904. ἀλλ' οὐχὶ ν. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
Ν. 1335. τουτὶ σὺ ν.; Φε. πολύ γε καὶ ῥᾴδιον.
νικήσετε. Β. 262. τοίτῳ γὰρ οὐ ν.
Π. 487. ἀλλ' ἤδη χρὴν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὼν ὧν ν. τηνδὶ
νικήσω. Ν. 1334. ἐγωγ' ἀποδείξω, καί σε ν. λέγων.
Ν. 1446. λόγοι σ' ν. λέγων
νικητήριον. Ι. 1259. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὺν τὸ ν.
Νικίᾳ. Ἐκ. 428. Λευκὸς τὸ ἀνεπήδησ', ὅμοιος Ν.,
Νικίαν. Ι. 358. Λαμυρτιχῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Ν. παράξω.
Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἢδη Ν. ταῖς μηχαναῖς.
Νικίου. Fr. 156. δισχίλιαι γὰρ εἰσι σὺν ταῖς Ν.
νικόβουλος. Ι. 615. τί δ' ἀλλο γ' εἰ μὴ ν. ἐγενόμην;
Νικοδίκη. Α. 321. πέτου πέτου, Ν.,
Νικομάχῳ. Β. 1506. Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Ν.
Νικόστρατ'. Σ. 83. μὰ τὸν κύν', ὦ Ν., οὐ φιλξέινος.
Νικόστρατος. Σ. 81. Ν. δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
νικᾶ. Ν. 894. ἀλλά σε ν., τὸν ἐμοῦ κρείττω
νικῶντας. Π. 585. ἀνεκήρυττεν τοὺς ἀσκηγῶν τοὺς ν. στεφανώσας
Π. 589. λήροις ἀναδῶν τοὺς ν. τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
νικῶντες. Ι. 568. πανταχοῦ ν. ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν
νικῶντος. Ει. 769. τᾶς γὰρ τις ἐρεῖ ν. ἐμοῦ
νικῶσιν. Ι. 93. πλουτοῦσι, διαπράττουσι, ν. δίκας,
νιν. Α. 775. ἐμὰ γὰ. σὺ δὲ ν. εἰμεναι τίνος δοκεῖς;
Θ. 105. λέγε ν. εὐσεῖσαι δὲ τοὐμὸν
Νιόβη. Β. 920. ὑπόσ' ἡ Ν. τὰ φθίνζεται· τὸ δράμα δ' ἂν δισῆει.
Νιόβην. Β. 912. Ἀχιλλεὺς τὰν' ἢ Ν., τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
Νιόβης. Σ. 580. ἐκ τῆς Ν. εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
νίφει. Α. 1141. ν. βαβαιάᾳ· χειμέρια τὰ πράγματα.
νίφῃ. Σ. 773. ἐὰν δὲ ν., πρὸς τὸ πῖρ καθήμενος,
νιφοβόλα. Ο. 952. ν. πεδία πολυσπορὰ τ'
νιφοβόλους. Ο. 1385. ἀεροδονήτους καὶ ν. ἀναβολάς.
νιφόεντα. Ν. 273. ἢ Μαιώτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον ν. Μίμαντος·
νιφόμενον. Α. 1025. κάπετοιτα τηρεῖν ν. τὰς ἐσβολάς.
νιφομένους. Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἂν ν. σύκων ὁμοῦ τε μύρτων
νοεῖ. Ν. 1186. ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι ν. Στ. ν. δὲ τί;
Π. 55. πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι ν.
νοεῖν. Β. 957. ν. ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρίφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
Β. 974. καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη ν.
Fr. 553. δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ ν.
νοεῖς. Ει. 661. εἴρ' οὖ τι ν. αὐτοῖσι πρὸς ἐμ', ὦ φιλτάτη.
νοεῖτον. Β. 1426. ἀλλ' ὅ τι ν., εἰπατον τοὐτου πέρι.
νόμᾳ'. Ο. 463. καὶ πολιτικὰν ν. ὀοῦ· ἀσύνετ', ἀλλὰ
νόμμα. Ι. 1203. τὸ μὲν ν. τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Ν. 229. εἰ μὴ κρεμάσαι τὸ ν. καὶ τὴν φροντίδα
705. ν. φρενὸς· ὄμνυε δ' ἀπέστω γλυκεύουμος ὀμμάτων.
Ο. 195. μὴ 'γὼ ν. κομψότερον ἠκουσά πω·
νοήματα. Σ. 1055. καὶ τά ν. σώζεσθ' αὐτῶν·
νοημάτων. Ν. 743. ἐχ' ἀτρέμα· κἂν ἀποῤῥῆς τι τῶν ν.,
νόοιο. Ο. 1650. κατὰ τοὺς νόμους· ν. γὰρ εἶ καὶ γνήσιος.
Ο. 1651. ἐγὼ ν.; τί λέγεις; ΠΕ. οὐ μέντοι νὴ Δία,
Νόθῳ. Ο. 1664. Ν. δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παῖδων ὄντων
νόθῳ. Ο. 1656. ν. ἐποιθήσεκαν; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
νοιδίων. Ι. 100. βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ ν.
νομάδεσσι. Ο. 941. ν. γὰρ ἐν Σκύθαις
νομιεῖς. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν ν. ἤδη θεὸν οὐδέτα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
νόμιμ'. Ει. 388. τοῦτο μὴ φαῦλον ν. ἐν τουτεῳὶ τῷ πράγματι.
νόμιμε. Ν. 1078. χρὼ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, ν. μηδὲν αἰσχρόν.
Ει. 787. ἀλλὰ ν. πάντας
νομίζεθ'. Π. 274. ἠγεῖσθέ μ. εἶναι κοὐδὲν ἂν ν. ὑγιὲς εἰπεῖν;
νομίζειν. Ν. 819. τὸ Δία ν., ὧτα τηλικουτονί.
νομίζεις. Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο ν., ὅπερ εἰκὸς δεῖσθν ἄνδρα,
Ν. 847. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα ν.; εἰπέ μοι.
1049. ψυχὴν ν., εἰπὲ, καὶ πλείστους πύνους ποιήσαι;
1279. πότερα ν. καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
1291. νυνὶ ν. ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.
Σ. 499. ἢ ν. τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;
Α. 494. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΑΤ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο ν.;
Π. 483. ἱκανοὺς ν. ὀῆτα θανάτους εἴκοσιν·
νομίζεθαι. Ν. 1416. φήσειε ν. σὺν παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
νομίζετ'. Ι. 1123. ν.· ἐγὼ δ' ἐκὼν
νομίζεται. Ν. 498. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσίενα ν.
Ν. 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ ν. τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Ο. 1347. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν ν.
Π. 625. αὐτὸν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς ν.,
νομίζετε. Ο. 719. ὅρων τε ν. πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διαρίνει·
Π. 458. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ν.
νομίζετον. Π. 464. ἐμ' ἐκβαλοῦντες; καὶ τί ἀν ν.
νομιζοίμην. Ν. 520. οὕτω νικήσαιμ' τ' ἐγὼ καὶ ν. σοφὸς,
νομίζοις. Ι. 1338. οὐδ' εἰ ὅδρας· ἐμὲ γὰρ ν. ἀν θεόν.
νομίζομεν. Ο. 1349. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ ν.,
νομιζόμενα. Π. 1185. οὐκοῦν τά ν. σὺ τούτων λαμβάνεις;
νομίζουσ'. Σ. 1196. οὕτως διηγεῖσθαι ν. οἱ σοφοί.
νομίζω. Ν. 1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον ν. πρῶτον ἐν ποιηταῖς
Σ. 1067. ναυκὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν ν.
νομίζων. Ι. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεποιθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ ν.
Π. 34. ἤδη ν. ἐκτετοξεύσθαι βίον,
831. εἶναι ν. χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
νόμιμα. Ο. 676. ὅσια καὶ ν. μηδομένους ποιεῖν
νόμιμον. Ο. 1450. τράψαι πρὸς ἔργον ν. Στ. ἀλλ' οὐβούλομαι.
Νόμιον. Θ. 977. Ἑρμῆν τε Ν. ἀντομαι
νομιοῦσι. Ο. 571. καὶ πῶς ἡμᾶς ν. θεοὺς ἀνθρωποι κοὐχὶ κολοιοὺς,
νομιοῦσιν. Ἐκ. 637. τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν ν.
νομίσαι. Ν. 143. λέξω. ν. δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
νομίσας. Σ. 1380. ἀφελόμενός σε καὶ ν. εἶναι σαπρὸν
Ο. 496. κἀγὼ ν. ὄρφορν ἐχώρουν Ἀλιμουσιάδε, κᾶρτι προκύπτων
1366. ν. ἀλεκτρυόνος ἔχειν τοῦδὶ λόφον,
Π. 38. ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ ν. συμφέρειν.
682. κἀγὼ ν. πολλὴν ὀσίαν τοῦ πράγματος
νομίσητε. Ο. 723. ἢν οὖν ἡμᾶς ν. θεούς,
νόμισμ'. Ν. 248. ἡμῖν ν. οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
νόμισμα. Θ. 348. ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ ν. διαλυμαίνεται,
Β. 720. ἐς τε τάρχαῖον ν. καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
νομισμάτων. Β. 722. ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, ν.,
νομίσουσι. Ο. 577. ὑφ' οὗ οὐνὸμὰς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι ν. τὸ μηδὲν,
Β. 1463. τὴν γὴν ὅταν ν. τὴν τῶν πολεμίων.
νόμοι. Ο. 1346. πάων νόμων· πολλὰ γὰρ ἡμῖν ὁρμίθων ν.
νόμοις. Ν. 1040. καὶ τοῖς κ. καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
Ἐκ. 609. πρότερόν γ', ὦταῖρ', ὅτε τοῖσι ν. διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
1022. τοῖς γὰρ ν. τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Π. 914. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς ν. τοῖς κειμένοις
νόμοισι, Ἐκ. 762. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς ν. δεῖ;
νόμον. Ι. 9. ξυναυλίαν κλαύσωμεν Ὀλύμπου ν.
Ι. 1279. ὥστε ἡ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρμον ν.
Ν. 1185. καὶ μὴν νενόμασται γ'. Φε. οὐ γὰρ, εἶμαι, τὸν ν.
1421. οὐκοῦν ἀνὴρ ὁ τὸν ν. θεὶς τοῦταν ἢν τὸ πρῶτον,
1424. θεῖναι ν. τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτάττειν·
1425. ὅσαι δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν ν. τεθῆναι,
Ει. 1160. ἄδη τὸν ἡλίον ν.,
Ο. 1660. ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι ν.
Θ. 360. ἢ ψηφίσματα καὶ ν.
Β. 684. ῥύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον ν., ὡς ἀπολεῖται,
Ἐκ. 216. βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον ν.
741. ἀαρὶ νύκταρ διὰ τὸν ὄρθριον ν.
944. κατὰ τὸν ν. ταῦτα ποιεῖν
987. τῷ βουλομένῳ γ', κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς ν.
988. ἀλλ' οὐδὲ δεινοὶ κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς ν.
1041. ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν ν.,
1049. αὐτῇ σὺ, νοῦ παραβᾶσα τόνδε τὸν ν.
1077. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν ν.
νομόν. Ο. 239. κλάδεσι ν. ἔχει,
Ο. 1287. ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ ν.·
νόμος. Ο. 518. ἰὼ ὅταν θέων τις ἐπειτ' αὐτοῦ ἐς τὴν χεῖρ', ὡς ν. ἐστὶ,
Ο. 1353. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν ν.
1656. νόθῳ ἐποιθήσεκαν; ΠΕ. ὁ ν. αὐτὸν οὐ ἐᾷ.
Θ. 947. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσαμεν ἅπερ ν. ἐνθάδε ταῖσι γυναιξὶν,
983. παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἰάπερ ν.·
1137. δεῦρο καλεῖν ν. ἐς χορὸν,
Β. 761. ἐκ τοῦ; Αἰ. ν. τὶς ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
Ἐκ. 1056. ἀλλ' ὁ ν. ἕλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἐμεγ', ἀλλ' ἐμπουσά τις
Π. 789. φέρε νυν, ν. γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
795. ἐνδον γε παρὰ τῇν ἑστίαν, ὥσπερ ν.·
νόμους. Α. 532. ἐτίθει ν. ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
Ο. 210. λύσον δὲ ν. ἱερὰν ὕμιν,
745. Παὶ ν. ἱεροὺς ἀκαφαίνω
1038. ψηφισματοπάλλης εἰμὶ, καὶ ν. νέους
1044. οὕτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς ν.;
1045. πικροὺς ἐγὼ σου τὴμερον δείξω ν.
1650. κατὰ τοὺς ν.· νόθοι γὰρ εἶ καὶ γνήσιος.

νόμους. Ex. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους ν.
νόμῳ. A. 773. εἰ μὴ 'στιν οὗτος χοῦρος Ἑλλάνων ἀν.
" ; S. 604. ἐγὼ ἔστιν ἐνθάδ' αἰοχρὰ τῷ ν. κρατούμενα,
" ; T. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν ν.,
νόμων. N. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων ν. ὑπερῳρονεῖν δύνασθαι.
Σ. 467. τῶν ν. ἡμᾶς ὑπίρχειν ὧν ἔδηκεν ἡ πόλις.
O. 1343. ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν ν.
1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν ν.
1346. ποίων ν.; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Δ. 324. ὑπὸ τε ν. ἀργαλέων
B. 1282. ἐκ τῶν κιθαριδικῶν ν. εἰργασμένην.
νοεῖης. N. 1351. αἰσθανόμενος σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι ν.
νόον. EI. 1064. οἴτινες ἀμφαδῆσαι θεῶν ν. οὐκ αἴσντες
νοσεῖ. Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
νοσήματα. Θ. 1116. φέρε, Ζεῦ· ἀνθρώποισι γὰρ ν.
Π. 667. ἑτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ ν.
708. δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ ν.
νοσημάτων. Fr. 64. ν.
νοσήματος. A. 1055. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ ν.
νόσον. Σ. 71. ν. γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἀρ' αὐτοῦ τὴν ν. τεκμαίρεται.
87. φράσω γὰρ ἡδη τὴν ν. τοῦ δεσπότου.
114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ν. βαρέως φέρει.
651. ἐᾶσασθαι τ', ἀγαλμὰ ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
O. 31. ν. νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
νόσος. N. 243. ν. μ' ἐπέρχεται ἰσπικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Σ. 80. αὕτη γε χρηστὰν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ ν.
νόσου. O. 104. ἐξερρύησε. ET. πότερον ὑπὸ ν. τινός;
Fr. 725. "ἀναβᾶν ἐκ τῆς ν."
νοσοῦμεν. O. 31. νόσον ν. τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
νοστήσει. O. 1270. οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ν. πάλιν.
νοστήσεις. H. 610. τότε ν.· νῦν δὲ φθείρου.
νοστῶν. A. 29. ν. κἀθῆμαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
νόστῳ. O. 473. πρεσβεύω τῆς γῆς, κἀπειτα ν. τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθήσκειν
A. 1088. χαῖτη ξυνᾶδει χἀτέρα ταύτῃ ν.
Fr. 91. ν. βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχρηΐᾳ
νόσων. B. 1033. Μουσαίοι δ' ἐξακέσειν τε ν. καὶ χρησμοὶς, Ἡσίοδοι δὲ
νοτίαις. B. 1311. τέγγουσεαι ν. πτερῶν
νοτίαν. O. 1398. τοτὲ μὲν ν. στείχων πρὸς ὀδὸν,
νοτίζει. Θ. 857. λευκῆς ν. μελανοσυρμαῖον λεών.
νότιον. Fr. 409 a. ν. τεῖχος
νοττιᾶ. O. 547. τά τε ν. κἀμαυτὸν οἰκήσω.
νοῦ. A. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ ν. καὶ φρενῶν.
νουβυστικόν. Ex. 441. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη ν.
νουβυστικῶς. Σ. 1294. ὡς εὖ κατηρίζασθε καὶ ν.
νουθεσίας. B. 1009. δεξιότητος καὶ ν., ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
νουθέτει. O. 1436. ὦ δαιμόνιε, μὴ ν. μ', ἀλλὰ πτέρου.
B. 830. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ ν.
νουθετεῖν. A. 626. δεινὰ γὰρ τοι τάσδε γ' ἡδη τοὺς πολίτας ν.,
Ex. 180. χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρὰς δυσαρέστους ν.,
νουθετήσεθ'. Σ. 254. εἰ μὴ Δί' αὖθις κονδύλοις ν. ἡμᾶς,
νουθετούμενος. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀλύει ν. δ' ἀεὶ
νουμηνία. Σ. 171. ν. γὰρ ἐστιν. BΔ. οὐκοῦν κἂν ἐγὼ
νουμηνίᾳ. I. 43. ὑπόκαφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ ν.
N. 1191. ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ ν.
1195. ἕωσιν ὑπανῴγοντο τῇ ν.
1196. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ ν.
νουμηνίας. A. 999. ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς ν.
νοῦν. I. 96. τὸν ν. ἵν' ἀρῶ καὶ λέγω τι δεξιόν·
I. 114. [τὸν ν. ἵν' ἀρῶ καὶ λέγω τι δεξιόν]
482. ἄγε δὴ σὺ τίνα ν. ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
499. κατὰ ν. τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι
503. ὑμεῖς δ' ὑμᾶν πρόσχετε τὸν ν.
549. κατὰ ν. πράξας,
1014. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν ν. ἐμοί.
1064. ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν ν. πάνυ.
N. 317. αἴτερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ ν. ἡμῖν παρέχουσι
477. καὶ διάνοιαν τε καὶ αὐτὰ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
575. ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν ν. πρόσχετε.
635. ἀνάσσει τε καὶ δίκαιος, καὶ πρόσεχε τὸν ν. ΣΤ. ἰδού.
835. καὶ ν. ἔχοντας· ἂν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
1010. καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν ν.,
1122. προσχέτω τὸν ν. πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἰππικῇ τὸν ν. μόνῃ προσεῖχον,
Σ. 607. καὶ τὸν ν. μου προσάγειν μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
1015. ὑνὸν αὖτε λεῷ πρόχετε τὸν ν., εἴπερ καθαρὸν τι φλεῖτε.
1440. ἐπίδεμον ἐπρίω, ν. ἂν εἶχες πλείονα.
νοῦν. EI. 104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν; OI. A. τίνα ν. ἔχων;
EI. 174. ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν ν. ὡς ἐμέ.
762. καὶ γὰρ πρότερον πρᾶξας κατὰ ν. οὐχὶ παλαίστρας περιοστῶν
940. χωρὶς κατὰ ν., ἕτερον δ' ἑτέρῳ
983. καὶ τις προσέχῃ τὸν ν. αὐταῖς,
998. τινὶ πρωτόρᾳ κίρασον τὸν ν.'
O. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐγθρὸ, τὸν δὲ ν. εἰσιν φίλοι,
688. πρόσχετε τὸν ν. τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
1371. καὶ πείσομαί σοι, ΠΕ. ν. ἀρ' ἔξεις ἢ Δία.
Θ. 25. βᾶδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν ν. ΜΝ. ἰδού.
291. καὶ ποσθαλίσκον ν. ἔχειν μοι καὶ φρένας.
381. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν ν.· χρίμπτεται γὰρ ἡδη.
B. 105. · μὴ τὸν ἐμὸν εἴκειν ν.· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
534. ν. ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
580. οἶδ' οἷδα τὸν ν.· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
696. ἀλλ' ἐναυῶ, μόνα γὰρ αὐτὰ ν. ἔχοντ' ἐδράσατε.
1396. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ ν. οὐκ ἔχον.
1439. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· ν. δ' ἔχει τινα;
Ex. 156. μὰ τὸ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν ν. ἔχεις;
433. ἀνεβορβόρυξαν. BA. ν. γὰρ εἶχον τὴ Δία.
741. ἀνὴρ ἐσομαι καὶ ν. ὀλίγον κεκτημένοι.
777. οἴσειν δοκεῖς τὰν ἐστὶ αὐτῶν ν. ἔχει·
Π. 113. γενήσετ' ἀγαθὰ, πράσεις τὸν ν., ἢν πίθῃ.
151. οὐδὲ προσέχειν τὸν ν., ἢν δὲ πλούσιος,
993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν ν. ἔχει
1080. οἶδ' οἶδα τὸν ν.· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
νοῦς. A. 398. ὁ ν. μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
A. 556. οὐκ οἰόμεσθα; ν. ἀρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.
I. 79. τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ ν. δ' ἐν Κλωπιδῶν.
1119. κέχρηκας· ὁ ν. δέ σου
1121. ν. οὐκ ἔνι ταῖς κώμαις
N. 723. ἔχουρετέον γὰρ ν. ἀποστερητικὸς
Σ. 93. ὁ ν. πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
EI. 669. ὁ ν. γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκώτεσιν.
733. ἡν ἔχομεν ὀδὸν λόγων εἴπωμεν. ἴσα τε ν. ἔχει.
O. 1447. ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ ν. τε μετεκωρίζεται
A. 572. παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνδρῶτοι; ΛΥ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνὴν ν.,
1124. ἐγὼ γνωὴ μὲν εἰμι, ν. δ' ἔνεστί μοι
B. 47. τίς ὁ ν.; τί κάδορος καὶ βίπαλον ξυνηλθέτην;
Ex. 856. ἐπὶ δάπτνον. AN. A. οὐ δῆτ', ἢν γ' ἐκείνας ν. ἐνῇ,
Fr. 397. τοῦς ν. δ' ἀγοραίους ἥττον ἢ κείνος ποιῶ.
ντιοῦ'. Σ. 234. Εὐεργήσεις ἄρ' ἐστί ποτ' ἐν τοῖς σκώτεσιν.
ντεῦθα. EI. 1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἡδη 'ν. τῶν μενόντων
ντεῦθεν. N. 62. περὶ τοὐνόματος δὴ 'ν. ἐλοιδορούμεθα·
ντευθενί. Σ. 991. δῖ' ἐσῴ ὁ πρότερος; BA. οὔτος. Φ. αὖτη 'ν.
ντελῆ. I. 1367. καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ν.
νύκτα. I. 348. τὴν ν. θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
N. 75. νὺν οὖν ὅλην τὴν ν. φροντίζων, ὁδοῦ
1069. οὐδ' ἡδὺ ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν ν. τιαννυζέειν·
1129. ὕσομεν τὴν ν. πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Σ. 93. ὁ νοῦς πέτεται τὴν ν. περὶ τὴν κλεψύδραν.
Ex. 33. τὴν ν. πᾶσαν. ἀλλὰ φίρε, τὴν γείτονα
1099. βαιεῖν ὅλην τὴν ν. καὶ τὴν ἡμέραν
Π. 1031. οὐδοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν ν. σοι ;
Fr. 470, 1. στίλβῃ θ', ἢ κατὰ ν. μοι
νύκτας. A. 765. ἄγουσι ν. ἀλλ' ἀνόσχεσθ', ὦγαθαὶ,
νυκτερήσια. Θ. 294. δοκῶν γυναικῶν ἔργα ν.
νυκτεριάς. I. 477. καὶ τὰς ξυνοδοὺς τὰς ν. ἐν τῇ πόλει,
νυκτερινὴν. Σ. 2. φυλακὴν κατοπλίειν ν. διδάσκομαι.
νυκτερινόν. A. 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· κἀθ' ἕτερον ν. γενοιτο.
νυκτερίς. O. 1296. ἴβιτ Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι ν.,
O. 1564. Χαιρεφῶν ἡ ν.
νυκτέρου. B. 342. ν. τελεστὴς φασκόρρος ἀστὴρ
νυκτοπεριπλάνητε. A. 264. ζύγκαμε, ν.
νυκτός. N. 9. ἐγείρεται τῆς ν., ἀλλὰ πέρδεται
Σ. 91. ὕπνου δ' ὀρᾷ τῆς ν. οὐδὲ πασπάλην.
1478. ὀρχουμένοις τῆς ν. οὐδὲν παύεται
Σ. 93. ἡδὺ πνεῖ ν. μαλθῷ χρόνῳ ν. διηγρύσπνησα
Ex. 321. ἢ πανταχοῦ τοι ν. ἐστὶν ἐν καλῷ ;
Fr. 118. δυὰ ν.
486. Χαιρεφῶντα ν. παῖδα.
Νυκτός. B. 1331. ὦ Ν. κελαινοφαὴς
B. 1335. μελαίνας Ν. παῖδα,
νυκτῶν. N. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν ν. ὅσον
Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων ν. γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,
Ex. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν ν.; ΠΡ. οὐκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,

νύκτωρ. Α. 1066. *ν.* ἀλειφέτω τὸ πῖος τοῦ νυμφίου.
Ι. 856. *ν.* κατασπάσαντες ἀν τὰς ἀσπίδας θέοντες
1034. *ν.* τὰς λοπάδας καὶ τὰς ἡνίσσους διαλείχων.
Ν. 173. ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ν. γαλεώτης κατέχεσεν.
750. καθέλομμι ν. τὴν σελήνην, εἶτα δὲ
Σ. 123. *ν.* κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
237. φρουροῦνν' ἐγὼ τε καὶ σύ· κἀπὸ περιπατοῦντε ν.
1039. οἱ τοὺς πατέρα τ' ἤγχον ν. καὶ τοὺς πάππους ἀπέπτυγον.
Ο. 492. οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι ν. ΕΤ. ἰὲ ἰὲ τοῦτ' γ' ἐρώτα.
1491. τῶν βροτῶν ν. Ὀρέστῃ,
Θ. 258. κεφαλὴ περίθετος, ἢν ἐγὼ ν. φορῶ.
Εκ. 528. γυνῇ μέ τις ν. ἑταίρα καὶ φίλη
741. ἀφρὶ ν. διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
Fr. 724. οὔτε ν. παύεται
Νύμφαι. Ει. 1070. εἰ γὰρ μὴ Ν. γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Ει. 1071. μηδὲ Βάκις θνητοῖς, μηδ' αὖ Ν. Βάκιν αὐτὸν,
Θ. 326. Ν. τ' ὀρείπλαγκτοι.
Β. 1344. Ν. ὀρεσσίγοοι.
Νύμφαις. Ν. 271. εἰτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Ν..
Ο. 1098. Ν. οὐρείαις ξυμπαίζων·
Νυμφῶν. Θ. 993. * * κατ' ὄρεα Ν. ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Νύμφας. Θ. 978. καὶ Πᾶνα καὶ Ν. φίλας
νυμφεύτρια. Α. 1056. ἀλλ' αὐτὴ τίς ἐστίν; ΠΑ. ἡ ν.
νυμφίη. Θ. 478. δεινότατον, οὐτὴ τίς, μὴν ἡ πρὸς ἡμέρας,
νύμφη. Α. 1004. οἴσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ ν. ὁράσαν,
νύμφην. Ει. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν ν. ἐξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Π. 529. οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν ν. ἀγάγησθον·
νύμφης. Α. 1057. δεῖται παρὰ τῆς ν. τί σοι λέξαι μόνῳ.
Ο. 1459. τὸ δέμνα τῆς ν., ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
νυμφιδίοισι. Ο. 1729. καὶ ν. δέχεσθ' ᾠδαῖς
νυμφικόν. Α. 378. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σπαρά; ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταυτα ν. γε.
νυμφίον. Ει. 859. τί δῆτ', ἐπειδὰν ν. μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
Ει. 1341. τὸν ν., ὦνδρες.
Fr. 192. ἀποπλευσέτω ἐπὶ τὸν ν., ᾧ γαμοῦμαι
νυμφίος. Α. 1049. ἔπεμψέ τίς σοι ν. ταυτὶ κρέα
νυμφίου. Α. 1060. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πῖος τοῦ ν.
Α. 1066. νύκταρ ἀλειφέτω τὸ πῖος τοῦ ν.
νυμφίῳ. Θ. 413. δίσποινα γὰρ γέρουτι ν. γυνή.
νυμφίλων. Ο. 161. ἡμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε ν. βίον.
νυν. Α. 485. ἐπήνεσ'· ἄγε ν., ὦ τάλαινα καρδία, κ.τ.λ.
νύν. Α. 585. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς ν. μου λαβοῦ.
νῦν. Α. 19. ὡς ν., ὁπότ' οὖσης κυρίας ἐκκλησίας κ.τ.λ.
νυνί. Α. 325. ὡς τεθνῇς ὧν ἔσθι ν. ΔΙ. δῆρομαι· ὑμᾶς ἐγώ. κ.τ.λ.
Α. 338. ἀλλὰ ν. λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε- κτὸν ν.
νυνμενί. Ο. 448. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας ν.
Νύξ. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Ν. Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Ο. 695. τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Ν. ἢ μελανόπτερος ᾠὸν,
Ο. 1065. ὦ Ν. Ἱερὰ,
νύξασ'. Ν. 321. καὶ γνωμοῖσ' γνώμην ν. ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογήσαι·
Νυσήιον. Β. 215. ἐν ἀμφὶ Ν.
Νύσιον. Α. 1282. εὕρρον', ἐπὶ δὴ Ν.,
νυστάζεον. Ο. 639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ ν. γ' ἔτι
νυστακτής. Σ. 12. Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα ν. ὕπνος·
νύττουσι. Π. 784. ν. γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια.
νύχθ'. Ν. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν ν. ὅλην;
Θ. 494. τὴν ν., ἕωθεν σκορδίαι ἀπομεσθ', ἵνα
Εκ. 39. τὴν ν. ὅλην ἠλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
55. ἐκδᾶσα παρέδυν· ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν ν. ὅλην
1123. κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν ν. ὅλην
νυχίῳ. Ο. 698. οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς ν. κατὰ Τάρταρον εὐρύν
νώ. Ι. 72. ποίαν ὁδὸν ν. τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα. κ.τ.λ.
Ο. 107. ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῷ τίν' ἐστόν; ΕΤ. ν.; βροτώ. κ.τ.λ.
νῷν. Ν. 580. μηδενὶ ξὺν ν., τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
νωδόν. Π. 266. ῥυπῶντα, κυφὸν ὀβλιον ῥυσὸν, μαδῶντα, ν.·
νωδός. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ ν. ὁ ξυνήγορος,
νῶν. Ι. 12. σωτηρίαν ν., ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι; κ.τ.λ.
Νῶνακρεύς. Fr. 655. Ν.;
νῶτα. Θ. 1067. ἀστεροειδέα ν. διφρεύουσ'
νῶτον. Ι. 289. κυνοκοτήσω σου τὸ ν.
Σ. 1295. κεράμῳ τὸ ν. ὥστε τὰς πλαγὰς στέγειαν.
Π. 741. ἐὰν τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ ν.;
Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λοποδύτης παίει βοπάλῳ με τὸ ν.·
697. στίλβαν ν. πτερύγων χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
νωτοπλῆγα. Fr. 656. ν.

Ξ

ξαίνειν. Α. 536. κἄτα ξ. συζωσάμενος,
Α. 579. εἶτα ξ. ἐὰν καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
ξαίνοιμι. Εκ. 89. πληρουμένης ξ. τῆς ἐκκλησίας.
ξαίνουσα. Εκ. 92. ξ.; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ξαίνουσαν. Εκ. 93. ἰδοὺ γέ σε ξ., ἢν τοῦ σώματος
ξαμαρτάνειν. Α. 1278. τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξ. ἔτι
Ξανθία. Α. 259. ὦ Ξ., σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
Ν. 1485. τὼν ἀδολεσχῶν, δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξ.,
Σ. 1. Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξ.;
136. ὦ Ξ. καὶ Σώσια, καθεύδετε;
456. παῖε παῖ', ὦ Ξ., τοὺς σφῴαις ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ο. 656. οὗτοι μὲν εἰσίασιν. ἄγε δὴ, Ξ.
Β. 524. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξ.,
Ξανθίαν. Β. 579. κάκιστ' ἀπολόιμην, Ξ. εἰ μὴ φιλῶ.
Ξανθίας. Α. 243. ὁ Ξ. τὸν φαλλὸν ὑρδὼν στησάτω.
Β. 271. ὁ Ξ. ποῦ Ξ.; ἦ Ξ.;
542. Ξ. μὲν δούλος ὢν ἐν
Ξανθίδιον. Β. 582. ὦ Ξ. Ξα. καὶ πῶς ἀν 'Αλκμήνης ἐγὼ
ξανθίζετε. Α. 1047. ὑπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξ.
Ξάνθιππον. Ν. 64. Ξ. ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιπίδην,
ξανθόν. Α. 1106. καλὸν γε καὶ ξ. τὸ τῆς φάττης κρέας.
ξανοῖμεν. Ο. 827. πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξ. τὸν πέπλον·
ξαπατᾶν. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ· ξ. δὶς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων,
ξαποθνήσκων. Ο. 1656. νέθω 'ξ.; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
ξαρπάσας. Θ. 706. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξ. τὸ παιδίον·
ξεῖνα!. Α. 1079. οὐ δεινὰ μὴ 'ξ. με μηδ' ἐορτάσαι;
ξειρίς. Fr. 658. ξ.:
ξεκίνωσεν. Β. 1070. ἢ 'ξ. τὸς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
ξελκύσαι. Ει. 315. ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξ.
Εκ. 688. μὴ 'ξ. καθ' ὁ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
ξεμεῖν. Β. 11. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ξ.
ξένε. Α. 867. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττοιτ' γ', ὦ ξ.·
Θ. 882. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξ.,
893. οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξ.,
1107. ὦ ξ., κατοίκτειρόν με τὴν πανάθλίαν·
ξένεγκε. Ει. 1238. ἴθι δὴ, ξ. τἀργύριον. ΤΡ. ἀλλ', ὦγαθὲ,
ξενεγκεῖν. Ν. 1388. ἔξω ξ., ὦ μαρᾶ,
ξένη. Θ. 890. φύρει καλυπτὸς, ὦ ξ.; ΜΝ. βιάζομαι
Θ. 896. ξ., τὶς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;
ξενηλατοῦνται. Ο. 1013. ξ. καὶ κεκίνηται τινες
ξένης. Α. 892. ὑμῖν παρέχω τῆσδε τῆς ξ. χάριν.
Ο. 1652. ὦν γε ξ. γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε
ξενίας. Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξ. φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα. κριθῶν.
ξενίγκι. Θ. 1007. πέρ' ἐγὼ 'ξ. πορμὸς, ἵνα πυλάῃ σοι.
ξενίζειν. Α. 127. τοὺς δὲ ξ. οὐδὲπότ' ἐγ' ἴσχει θύρα.
ξενίζεται. Α. 928. ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξ.
ξενίζόμενοι. Α. 73. ξ. δὲ πρὸς βίαν ἐπίσομαι
ξενικοῖσι. Α. 634. παῖσαι ἡμᾶς ξ. λόγοις μὴ λὰν ἐξαπατᾶσθαι,
ξενικόν. Ι. 173. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξ. οὐχ οὗτος τρίφε;
ξενίσω. Β. 1480. ἵνα ξ. σφῷ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λέγεις
ξενίσωμεν. Α. 1184. ξ. ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ξένοι. Α. 505. κοῦπω ξ. πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
Ι. 1408. ἴν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἱ ἑλαβᾶθ', οἱ ξ.
Ει. 297. καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξ.
644. οἱ δὲ τὰς πλαγὰς ὀρώντες ἐς ἐτοῦτονθ', οἱ ξ.
Ο. 97. ὁρώντες τὴν πτέρωσιν; ἢ γάρ, ὦ ξ.,
Fr. 460. Ι. ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξ.
ξένοις. Σ. 1197. ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξ.

ξένοις. Ο. 666. ἐκβαίνε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείξαν τοῖς ξ.
Β. 730. προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξ. καὶ πυρίλαις
Ξενοκλέης. Θ. 169. ὁ δὲ Ξ. ὧν κακὼς κακῶς ποιεῖ.
Ο. 440. Ξ. ὁ Καρκίνου, δο-
Β. 86. ὁ δὲ Ξ.; Δί. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ξένον. Θ. 892. τί, ὦ κακοδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξ.;
Β. 147. εἰ που ξ. τις ἠδίκησε πώποτε,
ξένος. Σ. 1221. ξ. τις ἔτερος πρὸς κεφαλὴν Ἀκέστορος.
Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξ. ΧΥ. πάνυ μανθάνει.
Λ. 580. καταμηνύσας τοὺς τε μετοίκους καὶ τὸ ξ. ἢ φίλος ὑμιν,
ξένον. Ι. 347. εἴ που δικαίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξ. μετοίκου,
ξένους. Ι. 1198. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δὲ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξ.;
Ο. 1431. νεανίας ἀν συκοφαντεῖς τοὺς ξ.;
1454. ἱέρακος, ἢ κερχνῆος, ὡς ἂν τοὺς ξ.
Λ. 1058. ἐστιᾶν δὲ μέλλομεν ξ.
Θ. 872. ὥστε ξ. δείξατε πονηρὸν σάλῳ
Β. 109. ἥλιον κατὰ σὴν μήμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξ.
458. τρόπον περὶ τοὺς ξ.
Ξενοφάντου. Ν. 349. ἀγρὸν τινα τῶν λασίων τούτων, οὗὀπερ τὸν Ξ.,
Ξενυλλᾶ. Θ. 633. σκάφιον Ξ. ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ξένω. Ο. 409. ξ. σοφὴς ἀφ' Ἑλλάδος.
Β. 433. ξ. γὰρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένοι.
ξένῳ. Α. 854. ἐκβαὶ τῷδε κἠπιγράπτα τῷ ξ.
Α. 930. ξ. καλῶς τὴν ἐμπολὴν
Θ. 404. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξ.
ξένων. Α. 503. ξ. παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Α. 948. ἀλλ', ὦ ξ. βέλτιστε, καὶ
Ι. 326. ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξ. τοὺς καρπίμους,
ξέρχεται. Ει. 1265. νὴ τὸν Δί', ὦτ τὰ παιδί' ἤδη 'ξ.
ξεστῶν. Θ. 778. ἀγε δὴ πινάκων ξ. δέλτοι,
ξευρεῖν. Ο. 29. ἔπειτα μὴ 'ξ. δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ἐτῆθεν. Α. 866. ἐξ οὗτερ αὐτὴ 'ξ. ἐκ τῆς οἰκίας·
ἐτνεγκεν. Ει. 1151. εἴ τι μὴ 'ξ. αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑστίας·
ἐπῃδῆν. Α. 1034. ἀστ' ἐπεῖδ' ξ., μὰ μὰ τὸ δάκρυον τοῦδε.
ἐπῃρός. Ν. 404. ὅταν ἐς ταῦτα ἄνεμος ἐ. μετεωρισθεὶς καταπλευσθῇ,
ξηρούς. Γρ. Μ. Γηρυ. 9, 2. εἰς ὄζος ἐμβαπτόμενος ἡ ξ. ἅλας.
ξηρῶν. Σ. 1452. ξ. τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἐξῆ. Σ. 70. ἔνδον καθείρας, ἵνα θύραξε μὴ 'ξ.
Σ. 113. μοχλοῖσιν ἐνδησαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξ.
ξυσμάκαιραν. Θ. 1127. τὸ ξ. ἀποκεκφὶ τουτοί.
ξύφει. Σ. 523. ἢν γὰρ ἡτηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξ.
ξιφίδιον. Α. 53. μὴτε ξ. ΚΛ. κτήσομαι περιβρίδας.
ξίφος. Α. 342. οὐτοσί σε γαμεῖ, καὶ οὐ κατάθου πάλιν τὸ ξ.
Σ. 166. πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξ.
522. ἀφετέ γνν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξ. γε μοι δότε·
714. καὶ τὸ ξ. οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι.
Λ. 156. γυμνὰς παρειὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξ.
632. καὶ φορήσω τὸ ξ. τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
Β. 564. καὶ τὸ ξ. γ' ἐσπάτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
ξιφουργοῦ. Ει. 547. κατέπαρδον ἄρτι τοῦ ξ. 'κεινουί.
ξίφους. Ει. 553. ὡς τάχιστ' ἀνεν δορατίου καὶ ξ. κἀκοντίου·
Θ. 140. τίς δαὶ κοπιστρον καὶ ξ. κοινωνία;
ξοδοῦς. Ει. 1181. ἐξαλλόφωτες δὶς ἢ τρίς. αὖριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξ.·
ξουθῆ. Ο. 676. ὦ φίλη, ὦ ξ.,
ξουθῆς. Ο. 214. γένοιο ξ.·
Ο. 744. δι' ἐμῆς γένοιο ξ. μελέων
ξουθόν. Β. 932. τὸν ξ. ἱππολεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.
ξουθός. Ει. 1177. κᾶτα φεύγει πρῶτον, ὥσπερ ξ. ἱππολεκτρυὼν
Ο. 800. μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξ. ἱππολεκτρυών.
ξυγγενεῖς. Α. 712. περιστόξευσον δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξ.
Ν. 1322. ὦ γείτονες καὶ ξ., καὶ δημόται,
Λ. 1130. βαφοὺς περιφαίνοντες, ὥσπερ ξ.,
Θ. 574. φίλαι γυναῖκες, ξ. τοὐμοῦ τρόπου,
ξυγγενέσθαι. Ν. 252. καὶ ξ. ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
Ο. 113. σοὶ ξ. βουλομένῳ. ΕΠ. τίνος πέρι;
ξυγγενέσι. Β. 1489. ξ. τε καὶ φίλοισι,
ξυγγενῆ. Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξ. καὶ φυλέτα;
ξυγγενῆς. Α. 789. ὡς ξ. ὁ κύκβος αὐτῆς θατέρᾳ.
Σ. 731. εἴθ' ὠφελὴν σοι κηδεμὼν ἡ ξ.
ξυγγένηται. Ν. 1317. ξ., κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
ξυγγενοῦ. Α. 317. δέσποινα Νίκη ξ., τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
ξυγγενών. Ν. 1128. κἂν γαμῇ τοῦ αὐτοῦ ἢ τῶν ξ. ἢ τῶν φίλων,
ξυγγεώργους. Π. 223. τοὺς ξ. κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ξυγγίγνεται. Ι. 467. ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξ.
ξύγγνωθι. Σ. 959. ξ. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ξυγγνώσθ'. Θ. 418. καὶ ταῦτα μὲν ξ'. ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
ξύγγνωτ'. Σ. 1001. ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξ. μοι·
ξυγγογγυλίσας. Α. 575. ξυστρέψας καὶ ξ.
ξυγγραφῆ. Α. 1150. Ἀντίμαχον τὸν Ψακᾶδα τὸν ξ., τὸν μελέων ποιητήν,
ξυγκαθεύδουσ'. Ἐκ. 1009. τοῖς τηλικούτοις ξ. ἥδομαι.
ξυγκαλέσεται. Ο. 201. πᾶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξ.; ΕΠ. ῥᾳδίως.
ξυγκαταδαρθεῖν. Ἐκ. 613. ξυγκαταδαρθῶν. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέστω πρὸὐκ' αὐτῷ ξ.
Ἐκ. 622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
ξυγκαταδαρθῶν. Ἐκ. 613. ξ. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέστω προὐκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
ξυγκατακλινεῖς. Α. 981. ξ., ὅτι παρόινιος ἀνὴρ ἔφυ,
ξυγκείμενα. Ἐκ. 6. ὅμμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξ.
ξυγκείμενον. Ἐκ. 61. λόχμης δασυτέρας, καθύπερ ἦν ξ.
ξυγκροτοῦσιν. Ι. 471. καὶ ξ. ἀνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ,
ξυγκωμε. Α. 264. ξ., νυκτοπερπλανῶν·
ξυγχαίρειν. ΕΙ. 1317. ἐᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξ. κἀπιχορεύειν.
ξυγχαίρομεν. Ι. 1333. χαίρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ἐ. ἡμεῖς
ξυγχωρήσωμεν. Σ. 1516. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξ. ἅπαντες,
ξυζωσαμένας. Θ. 656. ξ. εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ξύλα. Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἅλφιτα δεῖ καὶ ξ. κἄψον·
Γν. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἴπερ ἦ' ἐπὶ ξ.
ξύλινα. Ο. 1153. φόρ' ἰδοῦ, τί δαί; τὰ ξ. τοῦ τείχους τίνες
ξύλινον. Ι. 1040. τεῖχος ποίησας ἐ. πύργους τε σιδηροῦς.
ξυλλαβε. Ι. 1212. ξ. σιωπῇ, καὶ βασανίσασ' ἄτ' ἔνι,
Ει. 416. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξ.
Β. 1345. ὦ Μανία, ξ.
ξυλλαβεῖν. Α. 206. ξ. τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε.
Ι. 650. τῶν δημιουργῶν ξ. τὰ τρυβλία.
ξυλλάβῃ. Ει. 450. κεἰ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξ.,
ξυλλάβοι. Ει. 437. χῶστις προθύμως ξ. τῶν σχοινίων,
ξυλλάβοιτ'. Α. 313. τὸς ξ. ἂν τοὺ ξύλου τὼν ἐν Ἅιδῃ στρατηγῶν·
ξυλλαβόντες. Ο. 1469. ἀπίωμεν ἡμεῖς ξ. τὰ πτερά.
ξυλλαβῶν. Ι. 21. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχεῖς ὀδῷ ξ.
Σ. 122. δεῖπνεσεν εἰς Αἰγίναν· εἶτα ξ.
Ο. 1082. τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξ. εἴρξας ἔχει,
Γν. 198. Ι2. τοὐτους γὰρ, ἡν πολλῷ ξυνέλθῃ, ξ.
ξυλλάμβαν'. Α. 926. μαρτύρομαι. Δί. ξ. αὐτοῦ τὸ στόμα·
Α. 434. ξ. αὐτὴν κἀπτῆσω τὸ χεῖρε δεῖ.
ξυλλαμβάνει. Σ. 734. ξ. τοῦ πράγματος.
ξυλλαμβάνειν. Ἐκ. 561. τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξ.
Ἐκ. 1004. ἐκ τῶν φράτων τοὺς κάδους ξ.·
ξυλλαμένας. Σ. 1107. ξ. γὰρ καθ' ἑαυτὰ, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
ξυλλέγων. Α. 398. ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξ. ἐπίλλια
ξυλλελᾶμενοι. Π. 503. ἀδίκως αὐτὰ ξ.· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ
ξυλλήψεσθ'. Σ. 400. οὐ ξ. ὑπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
Ει. 465. οὐ ξ.; οἱ ὀγκολίβεσθ'·
ξυλλήψεται. Ι. 229. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξ.
Ο. 1205. τί δὲ τούτο; ΠΕ. ταυτηρὶ τις οὐ ξ.
ξύλον. Ι. 1046. ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξ.,
Σ. 148. δύου πάλαν φέρ' ἐπανοθῶ σοι καὶ ξ.
Α. 357. οὐ περιατᾷεμ τὸ ξ. τύπτοντ' ἐγχῦρ τιν' αὐτάς;
680. ἀλλὰ τούταν χρὴν ἀπασῶν, ἐς τετρμμένον ξ.
Θ. 775. ξ. γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξ.
Β. 1402. σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξ.
ξύλου. Α. 25. ἐλδόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξ.,
Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κύπρον κἀπὶ ξ. καθεύδεις;
Σ. 90. ἢν μὴ 'τὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξ.
145. κἀπνὸς; φέρ' ἰδῶ ξ. τίνος σὺ. ΦΙ. συκίνου.
Ει. 479. ἀρ' οἶσθ', ὅσοι σ' αὐτὼν ἐχωσται τοῦ ξ.,
Α. 313. τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξ.; τὼν ἐν Ἅιδῃ στρατηγῶν;
Β. 716. νυν ξ. βαδίζων
736. εὔλογον· κἂν τι σφαλῶ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξ.,
ξύλῳ. Ι. 367. οἷόν σε δῆσαι τῷ ξ.
Ι. 394. ἐν ξ. δῆσαι ἀφαίε κἀποδοῦσθαι βούλεται.
705. ἐν τῷ ξ. δῆσω σε νὴ τὸν οὐρανόν,
1049. δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξ.
Ν. 592. εἶτα φιμώσαντε τούτου τῷ ξ. τὸν αὐχένα,
Σ. 455. οὐχὶ σοὶσθ', οὐδὲ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξ.
Ει. 1124. ταῦ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξ. τὸν ἀλαζόνα.
Α. 291. ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξ. τὸν ὦμον ἐξιπάκατον'.
307. οὐκοῦν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξ. θείμεσθα πρώτον αὐτοῦ,
Γν. 502. ἵνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξ.
ξύλων. Ι. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξ. ἐπηρνύμην.
Ει. 1134. τῶν ξ. ἄτ' ἂν ἢ
Θ. 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρὴν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξ.,

ξυμβαίνετε. Ο. 1683. σφῷ τὼν διαλλάττεσθε καὶ ξ·
ξυμβαλεῖν. Β. 930. ἁ ξ. οὐ ῥᾴδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν ξυμβάλοι. Σ. 72. ἢν οὖν ἂν εἰς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξ.,
ξυμβεβυσμένοι. Σ. 1110. ξ., πυκνὼν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
ξυμβοηθήσειν. Α. 247. οὐκοῦν ἐφ' ἡμᾶς ξ. οἴει
ξυμβολάς. Α. 1211. τοῖς Χουσὶ γὰρ τὰς ξ. ἐπράττετο·
ξυμβολῆς. Α. 1210. τάλας ἐγὼ ξ. βαρείας.
ξυμβολον. Ο. 721. ξ. ὄρνις, φαινὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
Π. 278. σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξ. δίδωσιν.
ξυμβούλοισιν. Εκ. 518. ξ. πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ξυμβουλον. Α. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξ. ἔχοντας.
ξυμβουλος. Ν. 1481. καὶ μοι γενοῦ ξ., εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
Θ. 921. καὶ τοῦδέ τις ξ. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ξυμβᾷ. Β. 175. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι, ἐὰν ξ. τί σοι.
ξυμμαχία. Π. 178. ἢ ξ. δ' οὐ δικὰ σε τοῖς Δίγυπτίοις;
ξυμμαχοι. Α. 506. ἥκουσιν οὖν· ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξ·
Σ. 673. οἱ δὲ ξ. ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σύρρακα τὸν ἄλλον
Λ. 456. ὦ ξ. γυναῖκες, ἐκθεῖν' ἔνδοθεν,
Π. 218. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι κῶν ξ.,
ξυμμάχοις. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξ.·
Λ. 1177. τοῖς ξ. ἐλεύσεται ἀνακοινώσασ'
1178. ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξ.; ἐστύκαμεν.
ξυμμαχον. Α. 662. ξ. ἔσται, καὶ μὴ ποθ' ἁλῶ
Δ. 346. καὶ σε καλῶ ξ., ὦ
ξυμμαχος. Ι. 222. χᾶστοι ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξ.
Φ. 715. τίς οὖν σοι, τίς ἀν ξ. δὲ θεῶν
ξυμμάχους, Α. 1153. πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξ.,
ξυμμάχων. Α. 193. ὑξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξ.,
Ι. 839. τὰν τῇ πόλει, τῶν ξ. τ' ἄρξεις ἔχων τρίαινα,
ξυμμιγνυμένων. Ο. 701. ξ. δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
ξυμμίξασ'. Εκ. 516. οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξ. οἶδα γυναικί.
ξύπαιξε. Ει. 816. Μούσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξ.
ξυπαίξων. Ο. 1008. Νέμβαις οὐρείαις ξ·
ξυπαρανεῖν. Β. 687. ξ. καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ξυπηκτα. Β. 800. καὶ πλαίσια ξ. πλινθεύσουσί γε
ξυπίπης. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξ., ἐκ κραπάλης
ξυπλάττεται. Ει. 869. ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξ.,
ξυπονηρευόμεθα. Λ. 404. ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξ.
ξυπονησάντα. Α. 694. πολλὰ δὴ ξ., καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἐδρᾶτα δὴ καὶ πολύν,
ξυποσοίοις. Ει. 770. κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξ.,
ξυπόσιον. Σ. 1005. ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξ., ἐπὶ θεωρίαν,
Λ. 1225. οὔπω τοιοῦτον ξ. ὅπωπ' ἐγώ.
ξυπωτίῳ. Ι. 529. φεῦ δ' οὐκ ἦν ἐν ξ. πλὴν, Δωροῦ συκοπέδιλε,
ξυπόπται. Λ. 1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴκῳ ξ. σοφάσται.
ξυπόπτας. Σ. 1346. μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξ.·
ξυπόπτης. Β. 297. ἱερεῦ, διαφυλάξὶν μ', ἵν' ὦ σοι ξ.
ξυποτικόδς. Σ. 1209. ξ. εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
ξυποστῶν. Σ. 1369. τὼν ξ. κλέψαντα; ΦΙ. ποῖαν αὐλητρίδα;
ξυσφίρειν. Εκ. 475. ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξ.
ξυφόρου. Εκ. 476. καὶ ξ. γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ξυφόρῳ. Εκ. 569. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξ. ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς.
ξυφόρῳ. Σ. 737. ὅσα πρεσβύτῃ ξ., χῦσθαν
ξυφορά. Εκ. 488. τᾶν δεξιᾶν, μὴ ξ. γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ξυφορᾷ. Θ. 179. ἐγὼ δὲ καινῇ ξ. πεκλῃγμένος
ξυφοράν. Β. 699. τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξ. αἰτουμένοις.
ξυφόρον. Σ. 1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξ.
Θ. 139. τί λήκυθος καὶ στρῴσιν; ὡς οὐ ξ.
Εκ. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξ. ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακοῦειν.
ξύμβωνον. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξ. ἀηδόνα Μούσαις
ξύμβωνος. Ο. 221. ξ. ὁμοῦ
ξυμβῳήσατ'. Α. 142. ξ. μοι. ΛΑ. χαλεπὰ μὲν γαὶ τὼ σιὼ ἐν. Ν. 580. μηδενὶ ξ.·νῷ, τόν' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν. κ.τ.λ.
ξυναγάγοι. Α. 991. πῶς ἂν ἐμὰ καὶ σὰ τὰς τῆς Ἔρως ξ. λαβὼν,
ξυνάγειν. Α. 585. δεῦρο ξ. καὶ συναθροίζειν εἰς ἐν, κἄπειτα ποιησαι
ξυναγείρει. Π. 584. ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξ.,
ξυνάγουσιν. Β. 453. Μοῖραι ξ.
ξυνάγων. Β. 823. δεινὼν ἐπισκύνιον ξ. βρυχῴμενος ἥσει
ξυνᾄδει. Α. 1038. χαίτῃ ξ. χἀτέρᾳ ταύτῃ νῦνδ.
ξυνακολουθεῖν. Ο. 1243. πείθειν δ' ἡμαστὴν ξ. οἰκαδε.
ξυναλίαξε. Α. 93. τίς δ' αὖ ξ. τόνδε τὸν στόλον
ξυναντᾷ. Α. 1187. ἀνίσταταί τε καὶ ξ. δραπέτας
ξυναντᾷς. Π. 44. καὶ τῷ ξ. βάτραχε; ΧΡ. τουτφί.
ξυναντήσαιμι. Π. 41. ὅτῳ ξ. πρῶτον ἐξὼν,
ξυναντῶν. Ο. 137. ὅπου ξ. μοι ταδί τις μέμψεται
ξυναποδρᾶναι. Β. 81. κἂν ξ. δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ξυνάπτω. Εκ. 787. ταδὶ ξ. τὼ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μορίας,
ξυνάπτων. Α. 686. ἐς τάχος παίει ξ. στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
ξυναριστῶσι. Ο. 1486. πυρ ξ. καὶ ξύν-
ξυναρπάσει. Α. 437. ἐδεισας, οὔτοσι; οὐ ξ. μέσην
ξυναρπάσειεν. Γρ. 248. λύσαι ἰσως ἂν τὼν λαγῶν ξ. ἡμῶν.
ξυνάρπασον. Ν. 775. ἀγε δὴ ταχέως τουτὶ ξ. ΣΤ. τὸ τί;
ξυναυλίαν. Ι. 9. ξ. κλαύσαμεν Ὀλυμπου νόμον.
ξύναυλον. Β. 212. ξ. ὕμνων βοᾶν
ξυνδεῖτε. Β. 605. ξ. ταχέως τουτουὶ τὸν κυνοκλόπον.
ξύνδησον. Α. 442. ταύτην προτέραν ξ., ὅτιὴ καὶ λαλεῖ,
ξυνδυήγεκαν. Ι. 597. ξ. μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ξυνδικασταί. Σ. 197. ὦ ξ. καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
Σ. 215. οἱ ξ. παρακαλοῦντες τουτονὶ
430. εἰά νυν, ὦ ξ., σφῴκες ὀξυκάρδιοι,
ξυνδοκεῖ. Α. 167. εἰ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξ.
ξυνδοκοῖη. Ο. 197. εἰ ξ. τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ξυνίβαλεν. Ι. 427. εὖ γε ξ. αὖτ' ἀτὰρ δῆλον γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ξυνίβημεν. Ν. 67. κοινῇ ξ. κἀθέμεθα Φειδιππίδῃν.
ξυνίβητον. Σ. 867. καὶ τοῦ νείκους ξ.
ξυνεγκόμμν. Σ. 1468. ξ., οὐδὲ τρόποις
ξυνεγένου. Β. 57. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀτταταῖ. ΗΡ. ξ. Κλεισθένει;
ξυνέγνω. Ι. 427. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ' ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξ.·
ξυνεθέωρεις. Σ. 1187. ὡς ξ. Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ξυνέθηκα. Β. 1052. πότερον δ' οὐκ ὀτταῖ λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξ.;
ξυνεῖδέναι. Ι. 184. ξ. τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
ξυνεῖδότες. Β. 960. ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξ. γὰρ οὗτοι
ξυνεῖδῶς. Θ. 475. κακὰ ξ. εἶπε δρώσας μυρία;
ξυνείην. Εκ. 899. ὅπερ ξ·
ξύνειμ'. Εκ. 38. Σαλαμίνιος γὰρ ἐστιν ᾧ ξ. ἐγὼ,
Εκ. 340. ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ ξ. ἐγὼ
ξύνειμι. Ν. 1404. γνώμαις δὲ λεπταὶ καὶ λόγοις ξ. καὶ μερίμναις,
ξυνεῖναι. Ο. 414. καὶ ξ. τὸ πᾶν.
Π. 321. μασάμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κύπῳ ξ.
ξύνεισι. Ο. 1486. ποι ξυναριστῶσαι καὶ ξ.
ξυνέισομαι. Σ. 999. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξ.,
ξυνεκμαχούντες. Λ. 1154. ξ. τῇ τοῦ ἡμέρᾳ μόνοι.
ξυνεκμοκλεύσω. Λ. 430. ξ. ΛΥ. μηδὲν ἐκμοκλεύετε·
ξυνεκοίμισαν. Ο. 1734. Μοῖραι ξ.
ξυνεκποτέ'. Π. 1085. πίνειν, ξ. ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα.
ξυνεκύκα. Α. 531. ἠστραπτεν, ἐβρόντα ξ. τὴν Ἑλλάδα,
ξυνελέγη. Εκ. 395. οὕτως ἐν ὥρᾳ ξ.; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Γρ. 244. κακῶν τοσούτων ξ. μοι σώρακος.
ξυνελέγημεν. Εκ. 116. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξ. ἐνθάδε,
ξυνελέγοντ'. Ει. 830. τί δ' ἔδρων; ΠΡ. ξ. ἀναβολὰς ποτώμεναι,
ξυνελέγοντο. Α. 184. κἀπ' τοὺς τρίβωνας ξ. τῶν λίθων·
ξυνελθεῖν. Ι. 1300. φασὶν ἄλλήλαις ξ. τὰς τριήρεις ἐς λόγον.
ξυνέλθῃ. Γρ. 198. 12. τούτους γὰρ, ἢν πολλῷ ξ., ξυλλαβὼν
ξυνέλθωσ'. Α. 39. ἢν δὲ ξ. αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
ξυνελκύσας. Ν. 585. τὴν θρυαλλὶδ' εἰς ἑαυτὸν εἰθέως ξ.
ξυνέλκουσιν. Ει. 417. ἥμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξ.
ξυνεμβάλωμεν. Α. 216. ξ. εἰσοῖσαι τοὺς μοχλούς.
ξυνέμιξεν. Ο. 700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξ. ἅπαντα·
ξυνέμποροι. Β. 236. φῶσίν, τὸν ξ. τῆσδε τῆς χορείας.
ξυνενεγκεῖν. Α. 252. καλῶς ξ. τὰς τριακοντάνταιας.
ξυνέξευφ'. Θ. 601. καὶ σὺ ξ. αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ξυνεπευχόμενος. Θ. 951. ἐς τὰς ὥρας ξ.
ξυνέπησθέ. ΕΙ. 1356. δρες, κἂν ὦμοι, ξ.
ξυνεπίκεισθ'. Ι. 266. ξ. ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ξυνεπόμνυθ'. Α. 237. ξ. ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤ. νὴ Δία.
ξυνεργόν. Ι. 588. ἡμετέραν ξ.
ξύνες. Ο. 945. ξ. ὅ τοι λέγω.
ξύνεσι. Β. 893. καὶ ξ. καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ξύνεσιν. Β. 1483. ξ. ἠκριβωμένην·
ξυνεσίτει. Ι. 1325. οἷός τε Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξ.
ξύνεσμεν. Β. 959. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξ.,
ξυνεσόμεθ'. Ο. 650. ξ. ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
ξυνεσπεσοῦμαι. Εκ. 1095. ξ. γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς θεῶν.
ξυνετάς. Β. 876. Μούσαι, λεπτολόγους ξ. φρένας αἳ καθορᾶτε
ξυνετέκνου. Θ. 15. καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξ. κινούμενα,
ξυνετός. Εκ. 204. ὡς ξ. ἀνήρ. ΠΡ. νὴν καλῶς ἐπήνεσας.
ξυνετρίβη. Ει. 71. ἑως ξ. τῆς κεφαλῆς καταρρυεῖ.
ξυνέτριψεν. Σ. 1050. εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξ.
ξυνέτυχον. Β. 196. οἷμαι κακοδαίμων, τῷ ξ. ἐξιών;
ξυνετῶς. Σ. 633. δὲ ξ. λέγοντος.
ξύνευνός. Εκ. 953. πρόσελθε καὶ ξ. μοι

ξυνευχόμεσθα. Θ. 352. ξ. τέλεα μὴν
ξυνευχόμεσθά. Σ. 885. ξ. σοι * * κἀπήδομεν
ξυνεφοίτων. Ι. 988. παῖδες οἱ ξ.
ξυνεχές. Ι. 21. λέγε δὴ μάλαμεν ξ. ὀδὸ ἐυλλαβῶν.
ξυνέχεσθαι. Ξε. 1096. ἐνὶ γὰρ ξ. κρείττον ἢ ἐυοῖν κακοῖν.
ξυνέχοντας. Ν. 966. εἴτ' αὖ προμαθεῖν ὁσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρῶ μὴ ξ.,
ξυνέχων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξ. τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ξυνεχῶς. Β. 915. μελῶν ἐφεῖῃ τέτταρας ξ. ἀν' αἰ δ' ἐείγων.
ξυνήγαγεν. Α. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρίνου ξ.;
ξυνήγετο. Ι. 1348. ὥσπερ σκιάδιων καὶ πάλιν ξ.
ξυνηγορεῖν. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξ.
ξυνήγορον. Ι. 1360. τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὴν ξ. ;
ξυνήγορος. Α. 715. τῷ γέροντι μὴν γέραν καὶ νωδὸς ὁ ξ.,
Ι. 1358. ἐὰν τις εἴπῃ βωμολόχος ξ.'
Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μεν οὐδὲν ἀλχεῖς, ἀλλ' ὅταν ξ.
ξυνηγόρῳ. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξ. ;
ξυνηγόρων. Fr. 1. τίς τούτο τῶν ξ. γηρύεται;
ξυνήκαθ'. Α. 101. ξ. δ' λέγει: Δὶ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ξυνήλθεν. Ει. 632. κάτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξ. οὐργάτης λεώς,
ξυνηλθέτην. Β. 47. τίς ὁ νοῦς ; τί κόδορνος καὶ ῥύπαλον ξ. ;
ξυνήλθομεν. Α. 25. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος ταχὺ γὰρ ἂν ξ.
ξυνήμεν. Σ. 236. ἥδης ἐκείνῃ, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξ.
ξυνῆν. Σ. 1273. τοῖς Περσέταισι ξ. τοῖς
ξυνῆς. Σ. 1256. οὐκ, ἦν ξ. γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ξυνθέντε. Σ. 693. ἦν τίς τι διδῷ τῶν ψευγόντων, ξ. τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ξυθλιασώτα. Π. 508. δύο πρεσβῦτα, ξ. τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
ξυνιεῖς. Α. 1016. ταῦτα μέντοι σὺ ξ. εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ξυνίεναι. Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ξ., στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνᾴζειν,
ξυίετε. Ει. 603. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξ.
ξυίημ'. Ο. 947. ξ. τὸν βούλει τὸν χτανόισαν λαβεῖν.
ξυίης. Π. 45. εἴτ' οὖ ξ. τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
ξύνισμεν. Ι. 595. ἃ ξ. τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεθ' ἐπαινέσαι.
ξυνιστάμεσον. Ι. 863. ἐν τῇ πόλει ξ., ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
ξυναυμαχῇ. Β. 702. κἀπτίμουσι καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξ.
ξυνένοφε. Fr. 142. καὶ ξ. καὶ χειμέρα βροντᾷ μάλ' εὖ.
ξυνενοφοῦσι. Fr. 349. ὡς ἐν τῇ γῇν κέψασα κάτω καὶ ξ.
βαδίζει.
ξυνεφεῖ. Ο. 1502. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξ. ;
ξύνομε. Ο. 678. πάντων ξ. τῶν ἐμῶν
ξυνδοῦς. Ι. 477. καὶ τὰς ξ. τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
ξυνδοῦν. Β. 1532. ἀργαλέον τ' ἐν ὄπνοις ξ. Κλεοφῶν δὲ μαχίσαω
ξύνοιδ'. Θ. 477. ξ. ἐμαυτῇ πολλὰ δεῖν· ἐκεῖνο δ' οὖν
Θ. 553. εἴρηχ' ὅσα ξ.· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω ;
ξυνοικεῖν. Ο. 413. σοῦ ξ. τέ σοι
ξυνοικία. Ι. 1001. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξ. δύο.
ξυνοικίαν. Θ. 273. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξ. ;
ξύνοικοι. Β. 1241. τοὺς ἐκεῖν' ἰὼ ξ.,
ξύνοικον. Π. 1147. ἀλλὰ ξ. πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
ξυνοικῶ. Π. 437. Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξ. πάλαι ἔτη.
ξυνοικῶν. Ει. 708. ταύτῃ ξ. ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ξυνοίσει. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ ταῦτο ξ. ῥᾳδίως διδάξομεν.
Ει. 688. πῶς οὖν ξ. ταῦτ', ἐρωτῷ, τῇ πόλει ;
Ἐκ. 472. τοῦτο ξ., ταῦτε χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
ξυνοίσεις. Ι. 1233. εἴ τι ξ. τοῦ θεοῦ τοῖς θεσπάτοις.
ξυνόμυντε. Ι. 478. καὶ πάνθ' ἁ Μῆδοις καὶ βασιλεῖ ξ.,
ξυνέμυντον. Ι. 236. ὁτιὴ 'πὶ τῷ δῆμῳ ξ. πάλαι.
ξυνομώμοτοι. Α. 1007. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξ.
ξυνόντες. Σ. 1460. ξ. γνώμαις ἑτέραν

ξυνόντων. Σ. 1300. καὶ τῶν ξ. πολὺ παροινικώτατος;
ξυνουσία. Ἐκ. 110. καὶ τῶν γυναικῶν ὀηλύῤῥων ξ.
ξυναισίαι. Θ. 921. οἷῳ τί που 'στὶν αἱ σοφαί ξ.
ξυνουσίας. Ο. 324. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἱρασσᾶ τῆνδε τῆς ξ.
ξυνουσιαστικός. Σ. 1209. ξυμποτικοὺς εἶναι καὶ ξ.,
ξυνταλαιπωρήσωμεν. Α. 1221. χτμαῖς γε μετὰ σοῦ ξ.
ξυνταξάμενοι. Α. 452. ξ. ΛΥ. νὴ τὸ θεὼ γνώσεσθ' ἄρα
ξυντεμῶ. Β. 1262. εἰς ἐν' γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξ.
ξύντομος. Β. 123. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξ. τετριμμένη,
ξύντροφ'. Ο. 679. ὕμιν ξ. ἀηδοί,
ξύντροφε. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξ.
Διαλλαγή,
ξυντυγχάνειν. Ο. 1489. ἀσφαλὲς ξ.
ξυντύχῃ. Σ. 1323. τύπταν ἅπαντα, ἤν τις αὐτῷ ξ.
ξυντυχίᾳ. Β. 1006. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξ., καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
ξυντυχὼν. Α. 846. κοὐ ξ. σ' Ὑπέρβολος
ξυνῳδά. Ο. 635. ἐμοὶ φρονῶν ξ., μὴ
ξυνωμόσαμεν. Λ. 182. ξ., ὅπως ἂν ἀρῇκτας ἔχῃ ;
ξυνωμοσίας. Ι. 476. ὑμῶν ἅπαντων τὰς ξ. ἐρῶ,
ξυνωμόται. Ι. 452. τυπτουσί μ' οἱ ξ.
Σ. 488. ὡς ἅπασ' ὑμᾶν τυραννὶς ἐστι καὶ ξ.,
ξυνωμότας. Ι. 628. κρηνῶν ἐρεῖδαν καὶ ξ. λέγων
Ι. 862. ἔπαυσα τοὺς ξ., καὶ μ' οὐ λλήθην οὐδὲν
Σ. 483. ταὐτὰ ταῦτα σου καταντᾶν καὶ ξ. καλῆ.
ξυνωμότης. Σ. 345. μὴ ξ. τις ἦν.
Σ. 507. ταῦτα δρᾶν ξ. ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά.
953. κλέπτης μὲν οὖν οὗτος γε καὶ ξ.
ξυνωμοτῶν. Ι. 257. παραβηθεῖν, ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξ.
ξυνών. Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξ. Οἰνάγῳ.
Σ. 475. καὶ ξ. Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν κράσπεδα
1222. τούτοις ξ. τὰ σκόλι' ὅπως δίξει καλῶς.
Ει. 863. οἶμαι, τὸ δῆθ', ὅταν ξ. τῶν τιτθίων ἔχωμαι ;
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φανὴν, ξ. πολὺν χρόνον.
418. ὅτῳ πέποιθ' μοι ξ.
Π. 775. οἴοις ἀρ' ἀνθρώποις ξ. ἐλάνθανον,
ξυνφικεύεται. Ν. 15. ἱπποζεταί τε καὶ ξ.
ξυνφρίσιν. Ν. 1302. αὐτοὶς τροχοὶς τοῖς σοῖσι καὶ ξ.
ξυνῶσιν. Fr. 503. ἵνα ξ. ὕπερ ἤδεσθον βίῳ,
ξυροδόκης. Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξ. ΕΥ. γενναῖος εἶ·
ξυρόν. Θ. 219. χρῄσόν τι νὺν ἡμῖν ξ. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε
Ἐκ. 65. κἀγαγὼ τὸ ξ. δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
Fr. 309, 1. ξ., κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
ξυροφορεῖς. Θ. 218. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξ. ἐκάστοτε,
ξυσπουδάζειν. Ει. 768. ξ. περὶ τῆς νίκης.
ξυσσίτια. Ἐκ. 715. ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξ.,
ξυσσίτοις. Σ. 557. ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξ. ἀγορᾴζων·
ξυσσιτον. Β. 1075. καὶ μινθῶσαι τινὰ λωποδυτήσαι·
Π. 602. Παύσωνα κάλει τὸν ξ.
ξυσταθείσω. Α. 844. καὶ ξ. τοῦτον, ἀλλ' ἀπέλθετε.
ξυσταλείς. Σ. 424. ξ., κύπακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ξυστάς. Σ. 1031. ὁρασέας ξ. εὐδὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ κορχορόδοντι,
ξυστειλάμεναι. Ἐκ. 99. ξ. θαλάσσαι· τὸν πάγωνά τε
ξυστῇ. Fr. 357. λάγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξ. κάμαξ.
ξυστίδ'. Ν. 70. ὥσπερ Μεγακλέης, ξ. ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
ξυστίδα. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφὲς, ξ.,
ξυστίδων. Α. 1189. χλανιδίων καὶ ξ. καὶ
ξυστρέψας. Α. 975. ξ. καὶ ξυγγογγυαλίσας
ξώπιος. Θ. 881. αὐτοῦ δὲ Πρωτεὺς ἐνδον ἔστ', ἢ ξ. ;
Θ. 884. ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ ξ.

O

ὁ. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν. κ.τ.λ.
ὁ. Α. 101. ξυνήκαθ' ὁ λέγει; Δὶ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
κ.τ.λ.
Λ. 360. ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; κ.τ.λ.
ὁάς. Fr. 27. "ὅτε τὰς ὁ. ἴσας ἐποιήσατο."
ὀβελίαν. Fr. 158. εἴτ' ἄρτον ὑπτὸν τυγχάνει τις ὁ.
ὀβελίας. Fr. 384. ὁ. ἄρτους:
ὀβελίσκοιον. Ο. 672. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὁ. ἔχει.
ὀβελίσκον. Ν. 178. κάμμαξ ὁ., εἶτα διαβῆτην λαβὼν,
Ο. 359. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὁ. ἁρπάσας
388. καὶ τὸ δόρυ χρῇ, τὸν ὁ.,

ὀβελίσκους. Α. 1007. φέρε τοὺς ὁ., ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
Σ. 354. μέμηνσαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὁ.
364. τηρούσιν ἔχοντ' ὁ.
ὀβολόν. Ν. 118. οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδὲ ἂν ὁ. οὐδενί.
Ν. 863. ἐν πρώτοις ὁ. ἔλαβον Ἠλιαστικῶν,
1250. οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὁ. οὐδενί.
Ο. 503. ὁ. κατεβρόχθισα· κἄτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
Ἐκ. 302. ἐλθόντ' ὁ. μόνον,
ὀβολοῦ. Ι. 682. ὁ. κοράνιοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
Ο. 18. κολοιὸν ὁ., τηβδεῖ τρωβόλου.

ὀβολοῦ. Β. 1236. λήψει γὰρ ὁ, πάνυ καλὴν τε κἀγαθήν.
ὀβολοῦς. Σ. 684. σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὁ., ἀγαπᾷς οἷς αὐτὸς ἐλαύνων
Σ. 791. κἀγὼ 'νέκαμ'· ὁ. γὰρ φύσημ' λαβεῖν·
Β. 177. λάβ' ἐνιέ ὁ. ΝΕ. ἀναβιαίην νυν πάλιν.
ὀβολῷ. Σ. 52. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὁ. μισθὸν ἀφοῖτ' ἄν.
Σ. 1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὁ. φέραν.
Β. 140. ναύτης διάξει δύ' ὁ. μισθὸν λαβών.
141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὁ.
Fr. 145, 1. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ' ὁ. καὶ σύμβολον
ὀβολῶν. Σ. 1391. ἄρτους δεῖ ὁ. κἀπόθηκην τέτταρας.
Fr. 293. "ὁ. δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.
Ὀβρμοπάτρα. Ι. 1178. ἡ δ' Ὀ. γ' ἐφθόν ἐκ ζαμοῦ κρέας
ὀγδοον. Ι. 793. καὶ γυναῖρίς καὶ πυρηδίοις ἔτος ὁ. οὐκ ἐλεαί-ρεις,
ὀγκόλλεσθ'. Ει. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ ὁ.·
ὀγκῶσαι. Σ. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὁ. τὸ φρόντμα,
ὀγκωσόμεσθα. Β. 703. εἰ δὲ τοῦτ' ὁ. κἀποσεμνυνούμεθα
ὀδί. Α. 333. ὡς ἀπαλόμισθ', ὁ λάμβοος δημότης ὁ. ἔστ' ἐμός. κ.τ.λ.
ὀδάξ. Σ. 164. διατρῴξομαι τοίνυν ὁ. τὸ δίκτυον.
Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁ. ἔχει·
Λ. 301. οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὁ. ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
Π. 690. ὁ. ἐλαβόμην, ὡς παρείας ἂν ὄρῃς.
ὀδε. Α. 108. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνα ὅ, γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ.
ὀδελόν. Α. 796. ἄδιστον ἀν τὸν ὁ. ἀμπεταρμένον.
ὀδί. Α. 122. ὁ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων; κ.τ.λ.
Λ. 134. ὁ. κ.τ.λ.
ὀδιον. Β. 1276. κύριοί εἰμι θοείν ὁ. κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ὀδό. Θ. 1222. ὦ μαρῖ γρᾶσ' πίτερα τρίξι τὴν ὁ.;
ὀδοί. Ο. 1006. ἀγορᾷ, φήσουσι δ' ἀδοῦσιν εἰς αὐτὴν ὁ.
ὀδοιπλανοῦντες. Α. 69. πεδίον ὁ. ἐσκηρημένοι,
ὀδοιπόρων. Α. 205. τὼν ὁ. ἀπάνταν· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ὀδοῖς. Ι. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁ. σεαυτῷ,
Ν. 362. ὅτι βρεσθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁ. καὶ τἀφθαλμὼ παραβάλ-λεις,
964. εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁ. εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
Σ. 542. σκαπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁ.
Α. 523. ὕτε δὴ ὁ' ἐν ταῖσιν ὁ. φανερῶς ἠκούομεν ἠδη,
Ἐκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁ., ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
Ὀδομάντων. Α. 156. τουτὶ τί εἶπε τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀ. στρατός.
Α. 157. ποίων Ὀ.; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
158. τίς τῶν Ὀ. τὸ πόσος ἀποτεθρίακεν;
164. ὑπὸ τῶν Ὀ. τὰ σκόρδα πορδούμενος.
ὀδόν. Α. 1144. ὡς ἀνοησίαν ἐρχεσθον ὁ.
Ι. 72. ποίαν ὁ. νὼ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
621. κἀν μακρὰν ὁ. διελθεῖν
1015. Φράξει, Ἐρεχθεῖδη, λογίων ὁ., ἦν σοι Ἀπόλλων
Ει. 125. ναυς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁ.
733. ἦν ἔχομεν ὁ. λίγων εἴπωμεν, ὥστα τε νοῦς ἔχει.
825. τί δ' ἑπαθες; ΤΡ. ἥλγουν τὸν σκέλη μακρὰν ὁ.
1093. ἑσπενδον δεπάεσιν ἐγὼ δ' ὁ. ἠγεμόνευον
Ο. 4. ἀπολοίμεθ' ἄλλοι τὴν ὁ. προφορουμένοι.
12. οἴμοι. ΠΕ. οὐ μέν, ὦ τἄν, τὴν ὁ. ταύτην ἴθι.
29. ἕπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁ.;
1374. πέτομαι δ' ὁ. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλων μελέων
1398. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁ.,
Θ. 1173. καθ' ὁ. ἑφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
Α. 834. μεδέουσ', ἠν' ὀφθῶ ἥνπερ ἔρχετ ἠρχε τὴν ὁ.
Β. 135. οὐκ ἂν θαδίσαιμι τὴν ὁ. ταυτην. ΗΡ. τί δαί;
162. οὐτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁ.
401. ἄνευ πόνου πολλὴν ὁ. περαίνεις.
897. ἕπετε δαῖαν ὁ.
Π. 506. ὁ. ἤντιν' ἴων τοῖς ἀνθρώποισ ἀγάθ' ἀν μείζω πορίσειεν.
ὀδόντα. Α. 1256. θάγοντας, οἴω, τὸν ὁ.·
ὀδόντας. Σ. 165. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁ. Φι. οἶμοι δείλαιος·
Β. 815. ἠνίκ' ἂν ὀξυδλέον πρὸ' ἰδῃ ὀθγοντος ὁ.
927. σαφὲς δ' ἂν εἴπεν οἰδεῖν Δι. μὴ πρὲ τοὺς ὁ.
Π. 1057. πώσους ἔχειν ὁ. ΧΡ. ἀλλά γνώσομαι
ὀδόντων. Ει. 1310. λευκὼν ὁ. ἔργον ἐστ', ἡν μὴ τι καὶ μα-σώνται.
ὀδός. Ο. 22. ὁ. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
ὀδοῦ. Ν. 75. νὺν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁ.
Ει. 124. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁ. γενήσεται·
1155. χάμα τῆς αὐτῆς ὁ. Χαρινάδην τις βαδάτω,
Ο. 6. ὁ. περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
23. ἢ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁ. τι λέγει πέρι;
25. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁ.; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
994. τίς ἡ 'πίναια, τίς ὁ κίθαρνος, τίς ἡ ὁ.;
1011. κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁ.
Α. 286. ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁ.
ὀδοῦ. Α. 294. μή μ' ἀποσβεσθῶν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁ.
Α. 988. ἐπὶ τῆς ὁ.; ΚΗ. παλεῦρ γα νυν κἀν τῶν Κάστορα
Β. 174. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγετ' ὀμεῖς τῆς ὁ.
284. λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἐξιὼν τι τῆς ὁ.
Π. 961. ἡ τῆς ὁ. τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν·
ὀδοῦς. Ι. 253. εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁ.
Ι. 291. ὑποτεμοῦσαι τὰς ὁ. σου
Ν. 171. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁ.
584. ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁ.· ὁ δ' ἦλιος
Θ. 783. βάσκετ', ἐπείγετε πᾶσας καθ' ὁδοὺς,
Β. 113. πορεύ', ἀναπαίλας, ἑκτρασᾶς, κρίνας, ὁ.,
ὀδύνας. Α. 526. κἀθ' οἱ Μεγαρῆς ὁ. πεφυσιγγωμένοι
ὀδυνᾶν. Α. 164. κάλλοι ὁ. χρὴ κἀμέλει ταχέως πάνυ
ὀδύνῃ. Π. 1131. ὁ. σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἑοικ' ἐπιστρέψειν.
ὀδυνηθείς. Σ. 283. διὰ τοῦτ' ὁ.
ὀδυνηρός. Α. 231. ὀξὺς, ὁ., * * * ἐπίκωπος, ἵνα
ὀδυνηρότερον. Π. 526. ὁ. τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ὀδυνήσει. Ἐκ. 928. οὐ τοὐμὸν ὁ. σε γῆρας. ΝΕ. ἀλλὰ τί;
ὀδυνῶτο. Π. 522. ὁ. μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ὀδυρτά. Α. 1226. λέγοιχ τις ἐμπέπτηγέ μοι δι' ὀστέων ὁ.
Ὀδυσσεία. Σ. 181. Ὀ. τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ γαῖ μὰ Δία φέρει
Ὀδυσσεύς. Σ. 351. εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύ-μητις Ὀ.·
ὀδῶν. Β. 117. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁ.
ὀδῷ. Fr. 460, 5. ἐς 'ἐξέσοιν, ὁ ἐς 'Ἄβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁ.
ὀζεῖ. Σ. 38. ὁ. κάκιστον τοὐνύπτιον βύρσης σαπρᾶς.
Ει. 529. τοῦ μὲν γὰρ ὀ, κρεμμυοξυρεγμίας,
Θ. 254. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, τῷδ' γ' ὁ. ποσθίου.
ὀζεῖν. Α. 616. ἠδὺ γὰρ ὁ. ταῦ μειζόνων καὶ πλειόνων
Α. 663. ἀνδρὸς ὁ. εἰδὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθρῴσθαι πρέπει.
Π. 1020. ὁ. τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδὺ μοι,
ὀζήσει. Σ. 1059. ὁ. δεξιότητος.
ὀζοις. Ἐκ. 648. οἰμῶζοι γ' ἂν καὶ κακνοῦι. ΠΡ. σὺ δέ γ' ὁ. ἂν καλαμᾶνθης.
ὀζον. Α. 943. εἰ μὴ διατριπτικὸν γε, κοὐκ ὁ. γάμων.
ὀζος. Σ. 1377. ὁ. μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὕτος ἐξέχει.
Σ. 1378. τί λέγεις σύ; ποῖος ὁ. οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ὀζουσ'. Α. 196. αὖται μὲν ὁ. ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
ὀζουσι. Α. 190. ὁ. πίττης καὶ παρασκευὴς νεῶν.
Α. 192. ὁ. χαΰται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀζω. Ἐκ. 524. ἐξεστι. ΒΑ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὁ. μύρου.
ὀζωμεν. Α. 687. ὡς ἂν ὁ. γυναικῶν αὐτοδᾶς ἀργιγμένων.
ὀζων. Α. 852. ὁ. κακὸν τῶν μασχαλῶν
Ι. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὁ.;
1332. οὐ χοιρινῶν ὁ. ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
Ν. 50. ὁ. τριγῶν, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας,
398. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὁ. καὶ βεκκεσέληνε,
1007. μάκαιος ὁ. καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβο-λούσης.
ὀθ'. Α. 401. ὁ. ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται. κ.τ.λ.
ὀθεν. Ι. 314. οἷδ' ἐγὼ τὸ πράγμα τοῦθ' ὁ. πάλαι καττύεται. κ.τ.λ.
ὀθενπερ. Α. 821. ὁ. ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμὶν ἔφυ. κ.τ.λ.
ὀθόνια. Α. 1176. ὁ., κηροτὴν παρασκευάζετε,
οἱ. Α. 21. ο. δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄπω καὶ κάτω κ.τ.λ.
οἱ. Α. 114. ὦ δρῶς ο. κατ' οἴκων ἔστε λαμάχου, κ.τ.λ.
οἱ. Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπο. οὐκ ἤκουσας ο. προβαίνει κ.τ.λ.
οἴ. Ει. 929. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. ὁ. κ.τ.λ.
οἴ'. Α. 461. οὐπω μὰ Δί' οἴσθ' ο. αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Α. 973. ο. ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης εἴδες ο. ὑπέρχεται;
1338. οὐδ' ο. ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
Ει. 465. οὐ ξυλλήψεσθ'; ο. ὀγκόλλεσθ'·
Θ. 551. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, ο. εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
651. εἰς ο. ἐμαυτὸν εἰσκνίλισα πράγματα.
945. ἰατταταιάξ. ὦ κροκῶ', ο. εἴρηκας·
Β. 906. ἀστεῖα καὶ μᾶλ' εἰκότα μᾶθ' ο. ἂν ἄλλοι εἴποι.
* 921. ὦ πομπόνηρος, ο. ἄρ' ἐφεναλίζομην ὑπ' αὐτοῦ.
οἷα. Α. 753. τί δ' ἄλλο πράττετ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. ο. δῆ.
Ι. 465. οὔκουν μ' ἐν Ἄργει ο. πράττει λανθάνει.
683. πάντα τοι πέπραγε ο. χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
727. ἐξελθ', ἐν' εἰδῇς ο. περιυβρίζομαι.
813. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' ο. λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
Ει. 389. οὐκ ἀνοίκεις ο. θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;
Ο. 307. ο. πιτπίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
Θ. 461. ο. κἀστωμύλματο
Π. 601. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' ο. λέγει.
οἷά. Ει. 693. ο. μ' ἐκέλευσεν ἀναπνεύσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;

οἷα. Ει. 251. ο. πῦλιν τἀλαινα διαυναισθήσεται.
Α. 719. ο. τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν' ἀποδιδράσκουσι γάρ.
Οἰαγρος. Σ. 579. κἀν Ο. εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμὶν
οἴαν. Α. 1083. ο. ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλ' ἀνδρί.
Ν. 699. ο. δίκην τοῖς κόρεσι δῶσω τήμερον.
1109. ο. δικαδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γράθων
1110. στόμασιν ο. ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σ. 174. ο. πτέρσαιν καθῆκεν, ὡς ἀξιοπιστοῦς,
οἰάπερ. Ν. 1003. οὐ σταμβαλλαν κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', ο. οἱ νῦν,
Ν. 1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, ο. νῦν,
Ει. 446. πάσχει γε τοιαῦθ' ο. Κλεάνυμος.
Ο. 925. ο. ἱππαν ἁμαρυγά.
1363. ἀλλ' ο. αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
Θ. 983. παίσαμεν, ὦ γυναῖκες, ο. νόμος·
οἷας. Ι. 537. ο. δὲ Κράτης ὀργὰς ἡμὰν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμοὺς·
Ν. 971. ο. οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
οἰγειων. Β. 1273. εἰφραισέτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας ο.
οἶδ'. Ο. 373. πῶς δ' ἀν ο. ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
οἶδ'. Α. 207. εἰ τις ο. ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
Α. 309. ο. ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, εἰς ἄγαν ἐγκείμεθα,
430. ο. ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. Δι. ναί, Τήλεφον·
555. ταῦτ' ο. ὅτι ἀν ἕδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
Ι. 214. ο. ἐγὼ τὸ πράγμα τοῦθ' ἕβαν πάλαι καττύεται.
1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ ο. ὅ τι λέγει.
Ν. 100. εἶσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ ο. ἀκριβὲς τοὐνομα·
190. ἐγὼ γὰρ ο. ἵν' εἶσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
213. ο.' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρτέσθη καὶ Περικλέους.
403. οὐκ ο.' ἀτὰρ εἴ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
652. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' ο. ΣΩ. εἶπὲ δή.
660. ἀλλ' ο. ἐγωγε τόρρω', εἰ μὴ μαίνομαι·
683. ἀλλ' ο. ἐγωγ' ἀ θῆλε' ἐστίν. ΣΩ. εἶπὲ δή.
761. ὅπως; ὅπως; οὐκ ο.· ἀτὰρ ζγγτητόν.
862. ο. ἐξέτει σου τρανλίσαντι πιθόμενος,
1100. γοῦν ο. ἐγὼ κάκεινοῖ
1175. ἀδικεῖσθ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', ο. ὅτι.
1282. οὐκ ο. ἐγαγ' ὑπότερον, οὐδὲ μοι μέλει.
Σ. 5. ο. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν ο.
356. ο.' ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
697. καὶ τὴν νοῦν μοι προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ ο. ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ ο. ὅπῃ ἐγκεκείκλησαι·
1348. ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, ο. ὅτι,
1395. ὡσ' ο. ὅτιῃ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Ει. 20. ἡμᾶν δέ γ' εἴ τι ο. ἐμοὶ κατειπάτω
40. οὐκ ο. Ἀφροδίτης μὴν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
72. ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφβαρεῖς οὐκ ο. ὅποι
221. ἂν οὐκεκ' οὐκ ο. εἰ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
265. Ἐρμῆς γεῶν ἐκδυν οὐκ κλῆρω ποιήσειν ο. ὅστι.
953. τοῦ, κᾶτα σάφ' ο. ὅτι
1152. ἐψόφει γεῶν ἐκδυν οὐκ ο. ἅττα κλενδοιδόπα'
1296. ἀσυν πῆν εἰσίνεα τι· σὺ γὰρ εὖ ο. ὅτι
1302. ἀλλ' εἰσίαμεν. εὖ γὰρ ο. ἐγὼ σαφῶς
Ο. 9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν ο. ἐγωγ' ἔτι.
356. ἐκφυγεῖν; ΕΤ. οὐκ ο. ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω.
1017. ὑπάγομί τἀρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ ο. ἀρ' εἰ
Α. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' ὁ ο.
100. ἐπὶ στρατιᾶς ἀπώνται; εὖ γὰρ ο. ὅτι
154. σπονδὰς ποιήσαιτ' ἂν ταχέως, εὖ ο. ὅτι.
764. ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ ο. ὅτι.
869. χάριν οὐδεμίαν ο. ἰσθίων· ἑστυκα γάρ.
Θ. 769. πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; ο. ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
Β. 30. οὐκ ο.' ὁ δ' ὦμος οὐτοσὶ πίεζεται.
75. οὐ γὰρ σάφ' ο. οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
580. ο. οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
584. ο. ο. ὅτι θυμοί, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς·
601. ῥᾴστεα μ' εὖ ο. ὅτι.
749. τί δὴ πολλὰ πράττων; ΚΑ. ὦς μὰ Δί' οὐδὲν ο. ἐγώ.
1044. οὐδ' ο. οὐδεὶς ὕντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Ε. 365 ἀρ' ο. Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
833. οὐκ ο. ὅ τι λήρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖ.
989. οὐκ ο. ὅ τι λέγεις· τηνδεδὶ μοι κρουστέον.
992. ο. ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
οἶδ'. Ε. 998. ο. ο. ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νὴ Δία.
Π. 72. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἶμ', εὖ ο. ὅτι
119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ο. ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἤμαρ εἰ
122. οὐκ ο.· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
369. σὺ μὲν ο. ὁ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
452. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὔτοσ ο. ὅτι
838. καὶ κατεγέλων δ', εὖ ο. ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
1080. ο. οἶδα τὸν νοῦν· οἰκεῖ' ἄρα ἴσως
Fr. 207. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ ο. ὅτι
476. Τ. ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς ο. ὑπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
οἶδα. Α. 371. τοὺς τῶν ἀγρόικων ο. χαίροντας σφῷδρα
Α. 375. τὰν τ' αὖ γεγράτων ο. τὰς ψυχὰς ὅτι
Ι. 438. σὲ δ' ἐὰ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ ο. δέκα τάλαντα.
895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΙΜ. ο. μέντοι.
Ν. 102. αἰβοῖ, πονηροί γ', ο. τοὺς ἀλαζόνας,
343. οὐκ ο. σαφῶς· εἴξαιν δ' οὐδ' ἐρίοιειν πεπταμένοισι,
Σ. 456. ὡς ἐγὼ πολλὰν ἀκούσας ο. θρίων τὸν ψῶφον.
Ει. 227. οὐκ ο. πλὴν ἐν, ὅτι θυείαν ἐπτήρας
Ο. 83. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. ο. μὲν σαφῶς
1210. οὐκ ο. μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
1220. οὐκ ο. μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὔ.
Θ. 549. ἐγὼ γὰρ ο. ταῖτιον, μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
Β. 580. οἶδ' ο. τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
648. οὐκ ο.· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
1442. ἐγὼ μὲν ο., καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Ε. 115. οὐκ ο.· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ μπειρία.
516. οὐδαμῷ γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμέτρα' ο. γυναικί.
Π. 360. παῦσαι φλυαρῶν, ἀνγάθ' ο. γὰρ σαφῶς.
1080. οἶδ' ο. τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἄξιος ἴσως
Fr. 96. ο. μὴν ἀρχαῖον τὴ δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἡμαυτόν.
οἶδά. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ ο. πω'
Α. 376. οὐκ ο. σ' εἰ τῆδ' ἀς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
Π. 29. κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. ο. τοι.
οἰδάοντ'. Ει. 1165. λῆχ' ὀῦν ο.
οἰδαΐ'. Α. 292. ἀνπὶ δ' ὧν ἐσπεσάμην οὐκ ο.· ἀλλ' ἀκούσατε.
οἴδε. Α. 500. τὸ γὰρ δίκαιον ο. καὶ τρυγῷδία.
1. 253. εἰλαβοῖ δέ μὴ ἐφίκῃ γὰρ ο. καὶ γὰρ ο. τὰς ὁδοὺς,
N. 831. καὶ Χαιρεφῶν, δὲ ο. τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Β. 740. ὅστις γε πίνειν ο. καὶ βινεῖν μόνον;
οἴδε. Α. 179. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν ο. τῆς ἐμῆς. κ.τ.λ.
οἰδεν. Ι. 1279. ὅστις ἢ τὸ λευκὸν ο. ἢ τὸν ὀρθιον νόμον.
Ο. 601. οὐδεὶς ο. τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἀρ' ὄρνις.
998. ὦν ο. Ἕλλας χῷ Κολωνός. ΠΕ. εἶπέ μοι,
Α. 1250. ο. ἀμὲ τῶν τ' Ἀσιανῶν,
B. 1477. τίς ο. εἰ τὸ μὲν ἐστι κατθανεῖν,
Ἐκ. 368. ο. τι πρακτοῦς βούλεται χείρτιόν.
οἰδεῖν. Α. 613. ο. τὸ ἰμὰν τἀκθάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
οἰδεῖ. Α. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης ο. πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
Οἰδιπόδδων. Ἐκ. 1042. τὴν γῆν ἄπασαν Ο. ἐμπλήσετε.
Οἰδίπου. Fr. 471, 1. ἐς Ο. δὲ παῖδε, διπτύχω χρόνῳ,
Οἰδίπους. Β. 1182. ἦν Ο. τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,
οἰδμα. Ο. 250. ὧν τ' ἐπὶ πόντιον ο. θαλάσσης
Ο. 1339. κἀν ἐπ' ο. λίμνας.
οἰδοῦσαν. Β. 940. ο. ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
οἰδῶν. Β. 1192. εἰθ' ὡς Πλούτων ἤρπασεν ο. τὸν πόδε
οἴει. Ι. 1175. ο. γὰρ οἰκεισθ' ἂν ἐπ' ἀνδρὸς τὴν πόλιν,
Ει. 704. χἀτέρα πόσ' ἄτ' ο. γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
1236. ἐγωγ' ἢ Δί', ὑπέρπιστ'. ο. γὰρ ἂν
Α. 247. οὐδενὶ ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν ο.
464. ἥκειν ἐνθμισεν, ἢ γυναῖξὶν οὖν ο.
763. ποθεῖν' ἴσως τοὺς ἀνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ ο.
1149. ὑμᾶς δ' ἀφῖσειν τοὺς Ἀθηναίους ο.;
B. 54. τὴν καρδίαν ἐπάταξε πτωνοῦσα· σφόδρα;
Π. 124. ο. γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
903. γεωργοῖς εἴ; ΣΥ. μελαγχολᾶν μ' οὔκετι ο.;
οἴεσθ'. Α. 572. παίσειν ο., ὦ ἀνόητοι; Λυ. κἂν ὑμὰν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
οἴεσθε. Π. 426. ο. δ' εἶναι τίνα μ'; ΧΡ. παυδοκεύτριαν,
οἰεσθέ. Ν. 1368. κἀνταῦθα πῶς ο. μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
οἴεται. Σ. 901. οἷον σεσῳῴς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
Π. 1033. ὀρθῶς γε· νυνδὶ σ' οὐκέτι ζῆν ο.
οἰηθῆτε. Ι. 860. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' ο.
οἴκαδ'. Α. 977. οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον ο. ὑποδέξομαι,
Α. 1165. ἡπιαλὼν γὰρ ο. ἐξ ἱππασίας βαδίζων,
Σ. 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν ο. αὐτοί·
606. ὅταν ο. ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἀτ' εἰσῄκοντ' ἅμα πάντες
1322. ἔπειτ' ἐπειδὴ 'λήφθεν, ο. ἀπεστάλθη.
Ει. 562. εἰθ' ὅπως λιταρχοῦμεν ο. ἐς τὰ χωρία,
720. ὦ κάνθαρ', ο. ο. ἀποπετώμεθα.

οἴκαδ'. Ο. 503. ὀβολὸν κατεβρίχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον ο. ἀφεῖλκον.
Ο. 1636. ἀπίωμεν ο. αὖθις. ΠΕ. ἀλίγον μοι μέλει.
Λ. 636. οὐ γὰρ εἰσιόντας ο. ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
728. αὐτὴ σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. ο. ἐλθεῖν βούλομαι.
792. κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν ο. ὑπὸ μίσους.
908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' ο., ὦ Μανῆ, φέρε.
1070. ὥσπερ ο. εἰς ἑαυτόν.
Θ. 1229. ο. ἐκάστῃ.
Β. 1470. ἢ μὴν ἀπόξειν μ' ο., αἰροῦ τοὺς φίλους.
1486. πάλιν ἄπειμι ο. αὖ.
Fr. 79. 2. κοτύλης δεούσας ο. ἀπολογίζεται.
οἴκαδε. Α. 84. τῇ πανσελήνῳ· κᾆτ' ἀπῆλθεν ο.
Ν. 32. ἅπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας ο.
618. ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν ο.
Ο. 449. ἀνελομένους ὀβολ' ἀπίεναι πάλιν ο.
788. ἐκπόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν ο.,
Λ. 726. πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν ο.
Ο. 283. ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν ο.
1206. ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' ο.
Β. 1167. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν ο.·
Ἐκ. 1148. ἀπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν ο.
Π. 43. πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν ο.
Fr. 58. ἐνενίει με φεύγειν ο.
400. 2. μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον ο.
οἴκαδέ. Α. 746. ἀλλ' ο. μ' ὡς τὴν μάμ', ὦ Λυσιστράτη,
οἰκαδῖς. Α. 742. ὡς ναὶ τὸν Ἕρμᾶν, εἴπερ ἴξεἰ' ο.,
Α. 779. πάλιν τ' ἀποιῶ καὶ τὸν Ἕρμᾶν ο.
οἰκεῖ. Ι. 1323. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις ο. ταῖ ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
Β. 432. Πλούτων' ὅπου 'γάδ' ο.;
Π. 564. ὅτι κοσμώτης ο. μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν βλῴζειν.
οἴκει. Β. 105. μὴ τὸν ἐμὸν ο. νοῦν' ἔχεις γὰρ ο.
οἰκεῖα. Β. 959. ο. πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ἐύνεσμεν,
οἰκεῖν. Ο. 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτῆδεοι ο. ἐπὶ πετρῶν.
Ο. 1345. ο. μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
Β. 977. ο. ἀμείνων ἢ πρὸ τοῦ,
Fr. 344, 2. ο. μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
οἰκεῖον. Fr. 344, 4. κεκτημένον ξενγάριον ο. βοοῖν,
οἰκεῖσθ'. Ι. 1175. οἴει γὰρ ὁν. ἂν ἔτι τηνδε τὴν πόλιν,
οἰκεῖων. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' ο. Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσαι.
οἰκείως. Α. 1118. ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, ο. πάνυ.
Θ. 197. ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἐστιν ο. φέρε.
οἰκέτα. Ν. 5. οἱ δ' ο. ῥίγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
οἰκέταις. Ι. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς ο.
Σ. 766. αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν ο.
οἰκέταισιν. Ει. 1249. τὰ σὺν' ἐν ἀγρῷ τοῖς ο. ἱστάναι.
οἰκέτας. Ι. 65. ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς ο.
Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ καλὸν' ἔχεστι μοι τοὺς ο.
Λ. 1204. ἔστι, βόσκει δ' ο. καὶ
Β. 982. κέκραγε πρὸς τοὺς ο.
οἰκέτην. Λ. 18. ἡ δ' ο. ἥγειρεν, ἡ δὲ παιδίον,
οἰκετῶν. Λ. 249. πέμψαντα καὶ δύοαντα μετὰ τῶν ο.
Π. 26. ἀλλ' οὐ σε κρύψω τῶν ἐμῶν γὰρ ο.
οἰκήσετε. Ει. 1344. ο. γοῦν καλῶς
Ο. 1109. εἶτα πρὸς τοὐτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς ο.
οἰκησιν. Φ. 272. ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ' ο. Διός,
οἰκησίν. Ε. 674. μίαν ο. φῆμι ποιήσειν συρρήξας' εἰς ἓν ἅπαντα,
οἰκήσουσιν. Ε. 616. ο. τοὶ δ' αὖ σεμνοὶ
οἰκήσω. Ο. 547. τά σε νοστεῖν κάμαντῶν ο.
οἰκήσωσι. Ο. 967. 'ΑΛΛ' ὅταν ο. λύκοι πολιαί τε κορῶναι
οἰκία. Π. 231. εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιόν· ἡ γὰρ ο.
οἰκίᾳ. Α. 973. ὧν τὰ μὲν ἐν ο. χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.
οἰκίαις. Ἐκ. 211. ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς ο.
οἰκίαισι. Σ. 801. δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς ο. τᾶς δίκας,
οἰκίαν. Α. 942. κατ' ο.
1. 4. ἐξ οὗ γὰρ εἰσῆρχησεν ἐς τὴν ο.,
Ν. 1454. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπράνιαι τὴν ο.
1489. ἔως ἂν αὐτοὺς ἐμβάλῃ τῆν ο.'
1497. οἶμαι, τις ἡμῖν πυρπολεῖ τὴν ο.;
Σ. 196. ὥθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν ο.
1180. οἴους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' ο.
1181. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' ο.
1475. δαίμων τις ἐσκεκύβληκεν ἐς τὴν ο.
Ει. 178. καὶ δὴ καθορᾷν τὴν τοῦ Διός.
Φ. 402. σκεῦός τι κατὰ τὴν ο. πλαυμένη,
Β. 105. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ ο.
1358. κλαύσεται τὴν ο.
Ἐκ. 491. τὴν δ' ο. ἑξεσθ' ὁρᾶν ὅθεντερ ἡ στρατηγὸς
Π. 205. οὐκ εἶχεν ἐς τὴν ο. οὐδὲν λαβεῖν,
οἰκίαν. Π. 235. εἰ ο. ἐκίστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
Π. 791. ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν ο.
804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν ο.
959. ἀρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν ο.
οἰκίας. Α. 511. σείσαι ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς ο.·
Ν. 123. ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς ο.·
802. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς ο.
879. ἐπλαττεν ἔνδον ο. ναὸς τ' ἔγλυφεν,
1296. οὐκ ἀποδώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς ο.;
1496. διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς ο.
Σ. 266. τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς ο. τῆσδε συνθικαστῆς
456. παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς ο.
Ει. 1221. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς ο.
Ο. 1110. τὰς γὰρ ὑμῶν ο. ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
Λ. 866. ἐξ οὗπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς ο.·
Β. 976. τά τ' ἄλλα καὶ τὰς ο.
Ἐκ. 65. κάγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς ο.
Π. 857. ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς ο.
Fr. 378, 2. τὰς τῶν κακοίργων ο.
οἰκίζετον. Ο. 149. τί οὖ τὸν Πλεῖον Λέπρεον ο.
οἰκίσαι. Ο. 965. τήνδ' ο.; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπιδιζέ με.
Ο. 1280. πρὶν μὲν γὰρ ο. σε τήνδε τὴν πόλιν,
οἰκίσαιμεν. Ο. 173. ποίαν δ' ἂν ο. ὄρνιθες πόλιν;
οἰκίσας. Ο. 1277. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον ο. πόλιν,
οἰκίσατε. Ο. 172. τί ἂν οὖν ποιοίμεν; ΠΕ. ο. μίαν πόλιν.
οἰκίσητε. Ο. 183. ἢν δ' ο. τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
οἰκίσκον. Fr. 358. τί δὲ τὸν ὀρνίθειον ο. φέρεις;
οἰκίσκος. Fr. 358.
οἰκογενεῖς. Ει. 789. ὀρτυγα ο., γυλιαύχεναι ὀρχηστὰς
οἰκοδομεῖν. Ο. 613. ο. δεῖ λίθινοις αὐτοῖς,
οἰκοδομήσας. Ει. 749. ἐτοίησε τέχνῃ μεγάλην ἡμῖν κἀπήργασ' ο.
οἰκοδόμους. Fr. 23.
οἰκοθεν. Ν. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν ο. ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Ει. 522. ὅτῳ προσείτω σ'; οὐ γὰρ εἴχον ο.
Π. 803. καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκοῦντ' ο.
οἴκοι. Ι. 753. ο. μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
Ει. 1179. ἡνίκ' ἂν δ' ο. γένωται, δρᾶσιν οὐκ ἀνασχετᾷ,
1189. ὥστε ο. μὲν λέοντες,
Ο. 1027. ἐκκλησάσαι δ' οὖν ἐδεόμην ο. μένων.
Λ. 217. ἢ ο. δ' ἀταυράντῃ διάξω τὸν βίον
218.
729. ο. γὰρ ἐστιν ἔρυμα μοι Μελήσια
736. ἢν ἅλοσον ο. καταλέλοιπ'. ΛΥ. αὖτη 'τέρα
Ἐκ. 464. σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος ο. μενεῖς.
668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἦν ο. γε καθεύδῃς.
οἰκοῖτ'. Ο. 137. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν ο. ἂν πόλιν;
οἰκον. Ν. 600. ο., ἐν ᾧ κόραι σε λυθῶν μεγάλας εἴβουσιν·
Ο. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σῴζει παῖδας, ο., χρήματα.
Λ. 261. κατ' ο. ἐμφανὲς κακὸν,
Fr. 54. ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν ο. ἤρεφε.
170. μελτέων ο.:
οἰκόν. Λ. 1174. ὦ δῆμος εἰ κατ' ο. ἐστε Λαμάχου,
οἰκοῦντ'. Ι. 792. καὶ πᾶς σὺ γήλειῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν ἐν ἐν ταῖς πιθάκναισι
οἰκουρῇ. Α. 1060. ὅπως ἂν ο. τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
οἰκουρόν. Λ. 759. ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν ο. ποτε.
οἰκουρός. Σ. 970. ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν ο. μένων.
οἴκους. Ει. 88. εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' ο.
οἰκοῦσα. Θ. 319. ο. περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
οἰκοῦσιν. Ο. 293. ἐπὶ λόφων ο., ὦγάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.
Β. 163. ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος ο. θύραις.
οἰκτείρας. Σ. 328. πάθος ο.'
οἰκτείρατ'. Σ. 975. Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ο. αὐτὸν, ὦ πάτερ,
οἰκτειρόν. Σ. 556. ο. μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλον
οἰκτείρω. Α. 961. κἀγωγ' ο. σ', αἰαῖ.
Ο. 1110. ὦ παρδέν', ο. σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.
οἰκτροχοοῦντες. Σ. 555. ἱκετεύουσίν θ' ὑπονύπτοντες, τὴν φωνὴν ο.
οἰκῶ. Ν. 138. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ ο. τῶν ἀγρῶν.
οἴκων. Ν. 1165. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἐξελθ' ο.,
Θ. 826. ἐκ τῶν ο. αὐτῇ λόγχῃ,
οἴκῶν. Θ. 29. ἐνθάδ' 'Αγάθων ὁ κλεινὸς ο. τυγχάνει
οἶμ'. Σ. 941. τοῦτον δέ γ' ο. ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
οἶμ'. Α. 590. ο. ὡς τεθνήξεις. Δι. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε· κ.τ.λ.
οἶμαι. Ι. 429. ἐγὼ σε παίσω τοῦ θράσους, ο. δὲ μᾶλλον ἄμμα.
Ν. 1114. χωρεῖτέ νυν, ο. δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
1185. καὶ μὴν νενόμισαί γ'. ΦΕ. οὐ γάρ, ο., τὸν νόμον

οἶμαι. Ν. 1311. *ο. γὰρ αὐτὸν αὐτὴ̣ ἐὶρήσειν ὕπερ*
N. 1405. *ο. διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.*
Σ. 295. *καλόν; ο. δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆποθεν, ὦ παῖ.*
Ει. 863. *ο. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἐχωμαι ;*
1286. *Θωρήσσοντ' ἀρ' ἐπειτα πεπαυμένοι, Τρ. ἀσμενοι, ο.*
Ο. 75. *οὔτοι γ', ἄτ', ο., πρότερον ἀτθρωπός ποτ' ὢν,*
Ηρ. 41. *ἀνδρεῖα γ', ὦ Ποσειδον. Δι. ο. νὴ Δία.*
803. *ἢ που βαρέως ο. τὸν Αἰσχύλον φέριν.*
Εκ. 164. *ο. γὰρ ἡδὺ μειρακιστρικίσαι καλῶς.*
1036. *ο. γὰρ ἐνδον διατεσείσθαί σ' αὐτίκα.*
Π. 114. *ο. γάρ, ο., σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,*
267. *ο. δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.*
473. *καὶ σὺ γε διδάσκοιν πάνυ γὰρ ο. ῥᾳδιως*
489. *φανερὸν μὲν ἐγωγ' ο. γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,*
Fr. 526. *ο. γὰρ αὐτὸν κόλλοπι*
οἶμαί. Α. 1013. *ο. σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.*
Ν. 1391. *ο. γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας*
Ο. 986. *οὐδὲν λέγειν ο. σε. Πε. λαβὲ τὸ βιβλίον.*
Α. 554. *ο. ποτε Λυσιμάχας ἥμας ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.*
Θ. 27. *ο. γε. ΕΤ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον.*
Εκ. 664. *εὐκυχῆθ'ετε ὑβρίζοντιν; τοῦτο γὰρ ο. σ' ἀπορήσειν.*
οἶμαι. Α. 67. *ἐπ' Εὐθυμένουν ἄρχοντος. Δι. ο. τῶν δραχμῶν.*
κ.τ.λ.
οἰμωγάς. Ει. 1278. *ο. ᾄδον, καὶ ταῦτας ὀμφαλόεσσας.*
οἰμωγῇ. Ει. 1276. *Ἔνθα δ' ἀμ' ο. τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.*
Ει. 1277. *ἀνδῶν ο.; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον*
οἰμωζ'. Ι. 891. *προσαμῷω τοῖ· σὺ δ' ο., ὦ ποκήρ'. ΔΙΜ. ἰαβοῦ.*
Θ. 1081. *ο. ΕΤ. ο. ΜΝ. ὀτότυζ'. ΕΤ. ὀτότυζ'.*
οἰμωξε. Εκ. 809. *ο. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος*
Ο. 846. *ο. παρ' ἐμ'. Πε. ἰώ', ὠγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.*
1503. *ο. μεγάλ'. Πρ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύφομαι.*
1572. *ἕξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. ο.· πολὺ γὰρ δῆ σ' ἐγὼ*
οἰμωξέ. Α. 1035. *οὐδ' ἀν στρβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν ο. ποι.*
Ο. 960. *σὸ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. ο. νυν.*
οἰμῴξειν. Ο. 347. *ὡς δεῖ τῶδ' ο. ἄμφω*
Ο. 1628. *ὁ Τριβαλλός, ο. δοκεῖ σοι ; ΤΡΙ. σαυνάκα*
Π. 583. *ἐγὼ μὲν ο. λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις*
οἰμώξετ'. Β. 257. *ο.· οὐ γὰρ μοι μέλει.*
οἰμῴζει. Εκ. 648. *ο. γ' ἂν καὶ κωνοῦσι. ΠΡ. σὺ δέ γ' ὀζοις ἂν καλαμίνθης.*
οἰμῴζουσά. Fr. 86, 2. *τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. ο. γε.*
οἰμῴζων. Α. 840. *ἢ συκοφάντης ἄλλος, ο.*
Εκ. 942. *ο. ἀρα νὴ Δία σποδῆσαι.*
οἰμώξᾶρα. Π. 576. *εἰπεῖν ἃ πεπαινόργηκας. ΚΑ. ο. σύ.*
οἰμώξει. Ει. 1207. *τί τοτ' ἐστὶ τοιοῦτ τὸ κακόν; ΠΕ. ο. μακρά.*
Π. 111. *μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαβέπαστ'ετε. ΚΑ. ο. μακρά.*
οἰμώξεσθ'. Ν. 217. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. ΣΤ. ο. ἄρα.*
Ει. 466. *ο. οἱ Βοιωτοί.*
οἰμώξεται. Β. 178. *ὡς σεμνὸν ὁ κατάρατος· οὐκ ο. ;*
Β. 279. *τὰ δεῖν' ἐφρασ' ἐκείνος. Δι. ὡς ο.*
706. *εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὕστις ἔτ' ο.,*
οἰμῴξετάρ'. Θ. 248. *ο. εἰ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.*
οἰμῴξῃ. Θ. 1001. *ἐντάῦτα νὺν ο. πρὸς τὴν αἰτρίαν.*
οἰμωξομένων. { Σ. 1033. } *ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων*
{ Ει. 756. } *ο. ἐλιχμῶντο*
οἶν. Ει. 1018. *σφάξει τὸν ο. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τὶ τὴ τί δῆ;*
Ει. 1076. *φυλοῦπιδος λᾷται, πρὶν κεν λύκος ο. ὑμεναιοῦ.*
1077. *καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν ο. ὑμεναιοῦ;*
1112. *μὴν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος ο. ὑμεναιοῦ.*
Ο. 566. *ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις ο. θύῃ, νήτῃ πυροὺς καταγίζειν·*
οἰνάνθας. Ο. 588. *πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς ο. οἱ πόρνοπες οὐ κατέδονται,*
Β. 1320. *ο. γάνος ἀμπέλου,*
οἰναρίζειν. Ει. 1147. *οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως ο. τήμερον*
Οἰνεύς. Α. 418. *τὰ ποῖα τρύχῃ; μῶν ἐν οἷς Ο. ὀδῖ*
Β. 1238. *Ο. ποτ' ἐκ γῆς. Αἰ. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.*
1240. *Ο. ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,*
Οἰνέως. Α. 420. *οὐκ Ο. ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.*
οἰνήρυσιν. Α. 1067. *ἀπόφερε τὰς σπονδάς, φέρε τὴν ο.,*
οἴνοις. Fr. 563. *οὔτε Βραμῆσις σκληροῖσιν ο. συνάγουσι*
οἴνον. Α. 75. *ἄκρατον ο. ἡδύν. Δι. ὦ Κρανιὰ πόλις,*
Α. 987. *ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν ο. ἐκ τῶν ἀμπέλων.*
1068. *ἰὺ' ο. ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χοᾶς.*
Ι. 85. *μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον ο. ἀγαθοῦ δαίμονος.*
90. *σὺ τοὐμῷ εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;*
102. *κλέπτων τὸν ο. Διὶ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;*
Ν. 1123. *λαμβάνων οὖτ' ο. οὔτ' ἀλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χαρίου.*
Σ. 676. *ὄρχας, ο., δᾶπιδας, τυρῶν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,*
οἴνον. Σ. 1393. *ἔχειν διὰ τὸν σὸν ο.· Φ. οὐδαμῶσ γ', ἐπεὶ*
Θ. 420. *ἀλφιτον, ἔλαιον, ο., οὐδὲ ταῦτ' ἔτι*
557. *ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν ο. ΓΥ. Γ. ἐπιτριβεῖης.*
Β. 1150. *Διόνυσε, πίνεις ο. οὐκ ἀνθοσμίαν.*
Εκ. 227. *τὸν ο. εὐζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ·*
606. *ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, ο., στεφάνους, ἐρεβίνθους,*
Π. 644. *ταχέως ταχέως φέρ' ο., ὦ δέσποιν', ἴνα*
1084. *ὕμων δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν ο. ἡδίους*
Fr. 13. *ταχὺ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν ο. φέρε.*
285, 1. *τρὶχ' ἐς τὸν ο. ἀμφορέα κενὸν λαβὼν*
301, 1. *ο. δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πρίμνιον,*
491. *πικρότατον ο. τήμερον πίει τάχα.*
οἴνον. Σ. 616. *κἂν ο. μοι μὴ 'χῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὕνον τόνδ' ἐσκεκιδμισμαι*
Ει. 1323. *πάντας ὁμοίως ο. τε πολὺν,*
1352. *ο. τε πίῃ πολύν,*
οἰνοπότιδας. Θ. 393. *τὰς ο., τὰς προδότιδας, τὰς λάλους.*
οἴνος. Εκ. 141. *τοσαῦτά γ' εὐχοιτ', εἴπερ ο. μὴ παρῇν ;*
Εκ. 1139. *ὁ δὲ Χιὸς ἐστι περιλελειμμένος*
Fr. 130, 2. *κάτειρε γὰρ ο. οὐ*
301. *ο. ἀνθοσμίας ;*
490. *ἡδὺς γε πίνειν ο.· Ἀφροδίτης γάλα.*
οἶνον. Ι. 91. *ο. γὰρ εὕροις ἂν τι πρακτικώτερον ;*
Ι. 95. *ἀλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως ο. χόα.*
355. *ο. χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.*
Ν. 417. *ο. τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀεσήτων,*
Σ. 617. *ο. μεστὸν, κἀτ' ἐγχέομαι κλίνατ' οὗτος δὲ κεχηνὼς*
1253. *κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ ο. γίγνεται*
Ει. 703. *ἰδὼν πίδον καταγνώμενον ο. πλέων.*
916. *φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς ο. νέου λεπαστήν.*
Α. 196. *μηδοσφαγοῦσαι Θάσιον ο. σταμνίον,*
Θ. 734. *ο. πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.*
Εκ. 44. *τὴν ὑστάτην ἤκουσαν ο. τρεῖς χοᾶς*
Π. 737. *καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν ο. δεῖκα*
807. *σὺ δ' ἀμφορῆς ο. μέλανος ἀνθοσμίου.*
Fr. 367. *" ὄρχας ο."*
448. *ο. τε Χίον στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.*
οἰνοῦτταν. Π. 1121. *πάντ' ἀγοῦ' ἔωθεν εὐθὺς, ο., μέλι,*
οἴνῳ. Α. 1227. *ἡμεῖς δ' ἴν ο. ξυμπόται σοφώτατοι.*
οἰοί. Ι. 737. *ἀλλ' οὐχ ο. τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ*
οἴοις. Ι. 887. *οἴμοι τάλας, ο. πιθηκισοῖς με περιελαύνεις.*
Σ. 1363. *ο. ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.*
Β. 909. *ὡς ἡν ἀλαζὼν καὶ φένας, ο. τε τοὺς θεατὰς*
Π. 775. *ο. ἀνθρώπου ξυνὼν ἐλανθάνον,*
οἰοισί. Ι. 902. *ο. μ', ὦ πανοῦργ, δωμολοχεύμασιν ταράττεις.*
οἰομαι. Ι. 407. *τὸν Ἰειλίου τ' ἂν ο., γέροντα πυρροπίνην,*
Ι. 413. *ὑπερβαλεῖσθαί σ' ο. τοὐτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν*
Ν. 1342. *ἀλλ' ο. μίντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε*
Θ. 594. *οὐκ ο. 'γαγ', ὦ πολυτιμήτιν θεώ.*
Εκ. 280. *προῦμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας ο.*
Fr. 78, 2. *ἡδὺ γὰρ αὐτοῦ ο. δεδειπνάναι.*
οἰομαί. Σ. 515. *ἀναδιδᾷειν σ' ο' ὧν πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.*
οἰομένη. Εκ. 950. *φρονῶν γὰρ ἐστιν ο. μ' ἔνδον μενεῖν.*
οἰόμενος. Σ. 519. *ο. ἀρχειν ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,*
οἰομένους. Ι. 1143. *τοὺς ο. φρονεῖν*
οἰόμεσθα. Α. 556. *οὐκ ο.; νοῦς ἀρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.*
οἴον. Α. 384. *ἐνσκευάσασθαί μ' ο. ἀθλιώτατον. κ.τ.λ.*
οἴον. Ι. 74. *ἀλλ' οὐχ ο. τε τὸν Παφλαγὼν' οὐδὲν λαθεῖν' κ.τ.λ.*
οἰόντερ. Ν. 349. *ἀγρὶν τίνα τῶν λασίων τούτων, ο. τὸν Ξενοφάντου,*
οἷος. Α. 321. *ο. αὐ μέλας τις ἡμῖν θυμάλαψ ἐπέζεσεν. κ.τ.λ.*
οἷός. Ν. 1402. *οὐδ' ἂν τρὶ' ἐπεῖν ῥῆμαθ' ο. τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρτεῖν' κ.τ.λ.*
οἱόσπερ. Σ. 822. *ο. ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.*
οἴουτ. Σ. 1180. *ο. λέγουσι μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν*
Β. 1013. *σκέψαι τοίνυν ο. αὐτοὺς παρ' ἡμῶν παρεδέξατο πρῶτον,*
οἵπερ. Ι. 333. *ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὅθεντερ εἰσιν ἄνδρες ο. εἰσί, κ.τ.λ.*
οἷς. Α. 6. *τοῖς πέντε ταλάντοις ο. Κλέων ἐξήμεσεν. κ.τ.λ.*
οἷσε. Α. 1099. *ἅλας θυμίατος ο., παῖ, καὶ κρόμμυα.*
Α. 1101. *θρῖον ταρίχους ο. δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.*
1122. *τοὺς κιλλίβαντας ο., παῖ, τῆς ἀσπίδος.*
Β. 482. *ἀλλ' ο. πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.*
οἴσει. Ι. 1385. *καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὥσπερ ο. τῶνδε σοι·*
Β. 995. *ἐκτὸς ο. τῶν ἐλαιῶν*
οἴσειν. Εκ. 771. *καὶ φασιν ο. ἁράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.*
Εκ. 777. *ο. δοκεῖτ ἐν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;*
οἴσεις. Α. 254. *ο., βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος*
Α. 956. *πάντοσ μὲν ο. οἰδεῖν ἐγὼ, ἀλλ' ὅμως·*
Ει. 259. *ο. ἀλετρίβανον τρίχων'; ΚΤ. ἀλλ', ὦ μέλε,*
Β. 525. *ἀλλ' ἁράμενος ο. πάλιν τὰ στρώματα ;*

οἴσεις. Εκ. 786. ἄντως γὰρ ο.; ΑΝ. Α. καὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
οἴσθ'. Α. 461. οὔτοιμὰ Δί' ο. οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Α. 481. ἆρ' ο. ὅσον τὸν ἀνῶν' ἀγωνιεῖ τάχα.
1064. ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον.
Ι. 346. ἀλλ' ο. ὁ μοι πεποιθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
894. καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν ο. ἐκεῖνον
1041. ταῦτ' ο. ὁ τί λέγεις; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
1069. ο. ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
1158. ο. οὖν ὃ δράσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.
1337. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ ο. οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος.
Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' ο. ὁτιὴ πλείστους αὐται βόσκουσι σοφιστάς,
1329. ἆρ' ο. ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
Ει. 479. ἀρ' ο.; ἀναι γ' αὐτῶν ἔχοντα τοῦ ξύλου.
1061. ἀλλ' ο. δ δράσον; ΙΕ. ἢν φράσῃς. ΤΡ. μὴ διαλέγου
Ο. 54. ἀλλ' ο. δ δράσον; τῷ σπέλει θένε τὴν πέτραν.
80. ο. οὖν δ δράσον, ὦ τροχίλε; ὁν δεσπότην
156. σὺ γὰρ ο. ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἀχαρις ἐς τὴν τριβήν·
609. οὐκ ὁτι πέντ' ἀνδρῶν γεγενὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
668. ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΤ. ἆρ' γ' ο. ὅτι
804. ο. ᾧ μάλιστ' ἐοικας ἐπτερωμένος;
1010. Μέτων, ΜΕ. τί ἐστιν; ΠΕ. ο. ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
1246. ἆρ' ο. ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπῆσαι πέρα,
1273. οὐκ ο. ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώπου φέρει,
1641. τί, φίξίφ'; οὐκ ο. ἐξαπατᾶμενος πάλαι;
Φ. 35. καὶ μὴν βεβήνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ ο. ἴσως.
Β. 556. κούκ ο. ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας.
Εκ. 547. ο. οὐκ ἀπολωλεκυῖα πυρὰν ἐκτέα.
814. οὐκ ο. ἐκεῖν' οὐδοῦς, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
816. ἐθρηνισάμεθ', οὐκ ο.; ΑΝ. Α. καὶ κακὸν γέ μοι
οἴσθα. Ι. 314. εἰ δὲ μὴ σύ γ' ο. κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
Ν. 1284. εἰ μηδεν ο. τῶν μετεώρων τραγῳδεῖταν;
Σ. 193. ἐγὼ ποιηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ ο. σύ
Ει. 371. ἆρ' ο. θάνατον ὅτι προεῖρ' ὁ Ζεὺς δς ἂν
387. χοιρίδιον ο. παρ' ἐ-
Ο. 1221. ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' ο. τοῦθ', ὅτι
1547. μεσῷ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς ο. σύ.
Α. 469. οὐκ ο. λουτρῷν οἷον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
Εκ. 553. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' ο.; ΙΠ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
1083. οὐκ ο.; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀφέτω νυν μ' αὐτηί.
οἴσθά. Σ. 4. ἆρ' ο. γ' οἷον κνυδαλον φυλάττομεν;
οἴσι. Α. 226. ο. παρ' ἐμοὶ πόλεμον ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χαρίων' κ.τ.λ.
οἴσί. Ο. 1465. ο. σε ποιῆσω τήμερον βεμβικιᾶν. κ.τ.λ.
οἴσιν. Α. 308. ο. οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει; κ.τ.λ.
οἴσομαι. Ει. 1033. καὶ τὴν τράπεζαν ο. καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
οἴσουσιν. Εκ. 799. ο., ὦ τἄν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
οἴσπερ. Σ. 388. Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ ο. ἐγὼ κεχόρησαι, κ.τ.λ.
οἰσπώτην. Α. 575. ἐκπλύναντας τὴν ο., ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖ
οἴστισι. Ει. 1279. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι ο. χαίρεις.
οἰστροδόνητον. Θ. 324. μυχὸν ἰχθυόεντ' ο.,
οἰσυπηρά. Α. 1177. ἐρε' ο., λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρῷν.
οἴσω. Α. 1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον ο. λαβών.
Ει. 18. αὐτὴν ἆρ' ο. συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Π. 1203. ἤξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ', ο. τὰς χύτρας.
οἴσων. Β. 447. οὐ πανυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱρὸν ο.
οἰτίνες. Α. 679. ο. γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
Ι. 567. ο. πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυμάχαις στρατῷ
Ει. 970. τούτοισι ἀγαθὼν ἐνώμασε; Ο. οἱ οὐ γάρ, ο.
1064. ο. ἐφραδῆρσι θεῶν νῦν οὐκ αἴσωτες
Ο. 467. ο. ὕντες πρότερον βασιλῆς. ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
οἴχεται. Α. 208. ἐκπέφευγ', ο. φρονῶσ. οἰμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
Α. 221. ο. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
Σ. 1064. ο. κύκνου τ' ἔτι πολιώτερα δῆ
Ει. 222. τὸ λοιπὸν ὕβρεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ ο.;
721. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τἄν, ἔστιν. ΤΡ. ποῖ γὰρ ο.;
Ο. 66. οἰμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιὸς μ' ο.
Α. 953. τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρασ' ο.
Θ. 645. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Ε. αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν ο.
1218. ναὶ ναῖκα. εἶδες αὐτό; ΧΟ. ταύτῃ γ' ο.
Π. 619. αὐτῇ μὲν ἡμῖν ἡπίρεισ τὸ ο.
933. ἀλλ' ο. φεύγων ὧν ἥγες μάρτυρα.
οἴχεται. Fr. 274. οἶμοι κακοδαίμων φηγὶν λυχνοῦχος ἡμῖν ο.
οἰχήσεται. Σ. 51. ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας ο.;
Θ. 653. καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν ο.·
Γ. 198, 13. ὁ. τὴν διαρροίαν ποταμοῦ ο.
οἰχοιθ'. Ο. 892. ἱκτῖνος εἴς ἀν τοῦτό γ' ο. ἁρπάσας;
οἰχοιο. Α. 976. ο. φέραν, εἴτα μεθέης.
οἰχόμενον. Ο. 1270. ο., εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
οἰχοιτό. Εκ. 62. ἔπειθ' ὑπεῖδ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν ο. μου,
οἶδ. Α. 81. μάλα γ' ο. καὶ τὰ νυν σιώ
Λ. 156. γυμνὰς παρενιδὼν ἐξέβαλ', ο., τὸ ξίφος.
998. ἀπὸ Πανός; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, ο., Λαμπιτὼ,
1256. θάγοντας, ο., τὸν ὀδοντα·
οἶων. Ι. 274. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' ο. θηρίων γαστρίζομαι, κ.τ.λ.
Οἰωνίχρ. Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστειαι ποιῶν, καὶ ξυνὼν Ο.
οἰωνόν. Ι. 28. δίδοικα τουτονὶ τὸν ο. ΝΙ. τί δαί;
οἰωνοῖς. Ν. 337. εἰτ' ἀέρίαι, διεραὶ, γαμβοὶ ο. ἀεροιηγχεῖς,
οἰῶνῶν. { Ο. 254. } ο. ταναοδείρων.
{ 1394. }
Ο. 691. φύσιν ο. γένεαίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
1089. ο., οἱ χειμῶνος μὲν
ὄκα. Α. 754. ὁ. μὲν ἐγὼν τηνῶδεν ἐμπορεύομαν,
Α. 1251. ὁ. τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμαίῳ
ὀκέλλοι. Α. 1159. ὁ.· κᾶτα μέλ-
ὄκκ'. Α. 762. ὁ. ἰσβάλωτε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,
ὀκλαδίαν. Ι. 1384. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τοντοιτ τὼν ὁ.,
Ι. 1386. κἀν τοι δοκῇ σοι, τούτων ὁ. πάλιν.
ὀκρυόεντος. Ει. 1098. ὁς πολέμου ἐράτεια ἐπιδημίου ὁ.
ὀκτοπλάσια. Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γέροντος ὁ. χείζομεν.
ὀκτώ. Α. 82. κἀχεῖον ὁ. μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Α. 130. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὁ. δραχμὰς
Π. 983. εἰς ἱμάτιον, ὁ. δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
ὀκτωδἀκτυλον. Α. 109. οὐκ εἶδον οὐδ' ὁλισβον ὁ..
ὄκως. Fr. 460. ἕτερος δ' ὁ. ἐς Κλαζομενὰς, ἕτερος δ' ὅ.
ὀλὰς. Ει. 948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁ. ἐνεστι καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν.
ὀλῆς. Σ. 45. ὁ.; Θέωλοσ τὴν κεφαλὴν κύλακος ἔχει.
ὀλβιαι. Β. 452. ὁ. παίζοντες ὄν ὁ.
ὀλβίαν. Α. 1236. πότνιαν ἄλοχον ὁ.,
ὄλβιε. Θ. 129. χαῖρ', ὁ. παῖ Λατοῦς.
ὀλβίζουσα. Θ. 117. γόνον ὁ. Λατοῦς
ὀλβίοις. Ο. 1708. δέχεσθε τὸν τύραννον ὁ. δ'μοις.
ὀλβιώτερος. Εκ. 1131. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὁ.,
ὄλβον. Ο. 421. λέγει μέγαν τιν' ὁ. οὖ-
ὀλεθρον. { Σ. 1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν, φαυὴν δ' εἶχεν χαράκ-
{ Ει. 757. } ῥας ὁ. τετοιούτας,
Fr. 309, 3. ἐγχυσαν, ὁ. τὴν βαθὺν, ἠμιθέων.
ὀλεθρόν. Θ. 429. ὁ. τὶν' ἡμᾶς κυρκαινὰν ἀμοσγέπως.
ὀλίθρῳ. Θ. 84. ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὁ. ΜΝ. τὶ δή τὸ δή;
ὀλίθρων. Α. 325. ὑπὸ τε γερόντων ὁ.
ὀλεῖ. Ο. 1506. ἀπὸ γὰρ ὁ. μ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ὀλεκράνων. Ει. 443. ἐκ τῶν ὁ. ἀκίδας ἐξαιρουμένον.
ὄλη. Εκ. 66. ἐρρέμα πρῶτον, ἵνα δασυνθέίην ὅ.
ὄλην. Α. 138. εἰ μὴ κατίνυξε χιὼν τὴν Θράκην ὅ.
Α. 160. καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅ.
Ι. 681. ἅπαντες οὗτοι ὥστε τὴν βουλὴν ὅ.
Ν. 26. τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφεταν τὴν νύχθ' ὅ.;
75. νῦν οὖν ὅ. τὴν νύκτα φροντίζων, ὀδοῦ
Ει. 7. ὅ. ἐνέκειτ' περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
987. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπῴχηνον ὁ σαυτὴν
Ο. 224. οἷον κατεμελέτασε τὴν λόχμην ὅ.
Α. 1144. Κίμων ὅ. ἔσωσε τὴν Δακελδάμονα.
Εκ. 39. τὴν νύχθ' ὅ. ἥλυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν.
55. ἐκδράσα παρίδων. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅ.
1099. βίεων ὅ. τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.
1123. κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅ.
Π. 743. τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντα, καὶ τὴν νυχθ' ὅ.
1015. ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅ. τὴν ἡμέραν.
ὄλης. Ει. 27. ἢν μὴ παραθῷ τρίφας δι' ἡμέρας ὅ.
Α. 29. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅ. τῆς Ἑλλάδος
ὀλίγ'. Σ. 55. ὁ. ἀπθ' ὑπειπὼν πρώτον αὐτοῖσιν ταδὶ,
ὀλίγας. Π. 715. ὁπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὁ. μὰ τὸν Δία.
Fr. 188. "σὺ δ' οὐχ ἥγῃ μ' οὐδὲν ὁ. ἡμέρας".
ὀλίγιστοι. Β. 115. κόρεις ὁ. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ὀλιγίστους. Π. 628. γέροντες ἀνδρες ἐσ' ὁ. ὀλφίστοις,
ὀλιγοθρανέες. Ο. 686. ὁ., πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά.
ὀλίγοις. Ι. 517. πολλὰν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὁ. χαρίσασθαι·
ὀλίγον. Α. 242. προέτω 'ς τὸ πρόσθεν ὁ. ἡ κανηφόρος·
Ι. 667. ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοῦς ὁ. μείναι χρόνον,

ὀλίγον. Ι. 717. πασᾶμενος γὰρ τῷ μὲν ὀ. ἐντίθης.
Ι. 1195. ὀρᾶς τάδ', ὦ κακοδαίμων; ΑΛ. ὀ. μοι μέλει·
Ν. 495. κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀ. ἐπιμαρτύρομαι.
804. ἀλλ' ἐπαναμείνὸν μ' ὀ. εἰσελθὼν χρόνον.
843. ἀλλ' ἐπαναμείνὸν μ' ὀ. ἐνταυθοῖ χρόνον.
1142. νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀ. γὰρ μοι μέλει,
Σ. 214. ἀλλ', ὦ πονηρ', ἡδυσμὸν ὀ. ὕστερον
574. χὐμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀ. τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
655. ἀκρόασαί νυν, ὦ παπτῶσιν, χαλάσας ὀ. τὸ μέτωπον·
1411. ἐπειθ' ὁ Λάσσος εἶπεν, ὀ. μοι μέλει.
1446. Ἀξωσπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ. ὀ. μοι μέλει.
1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενοι ὀ. ὕστερον,
1516. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀ. ἐγγχωρήσαμεν ἅπαντες,
Εἰ. 507. πρὸς τὴν θἀλαττὰν ὀ. ὑποχωρήσατε.
Ο. 111. τὸ σπέρμ' ; ΕΤ. ὀ. ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
1636. ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. ὀ. μοι μέλει.
Λ. 248. τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ; ΛΥ. ὀ. αὐτὼν μοι μέλει.
766. καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἐτ' ὀ. χρόνον,
895. χεῖρον διατίθῃς. ΜΥ. ὀ. αὐτὼν μοι μέλει.
896. ὀ. μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης.
Θ. 228. ὀ. μέλει μοι ΕΤ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Β. 783. ὀ. τὸ χρηστὸν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
Ρ. 751. 'κ χρῆ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. ἐν ἀή Δί', ὀ. ὕστερον
1136. ὀρᾶς ὅτι ληρεῖ. ΔΙ. ἀλλ' ὀ. γέ μοι μέλει.
Ε. 717. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀ. κεκτημένος.
Π. 674. ὀ. ἀπαθὲν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραδίου,
752. ἔχοντες ὀ. αὐτὼν ἠσπάζοντο καὶ
Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀ. χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἄν.
ὀλίγου. Α. 348. ὀ. τ' ἀπέθανον ἀνθρακιὰ Παρνήσιοι,
Α. 381. κακκυκλοβόρει κἀπλωνεῖν, ὥστ' ὀ. πάνυ
Ν. 722. ὀ. φροῦδος γεγένημαι.
Σ. 829. ἐπίσχες οὕτος· ὀ. ὦ μ' ἀπώλεσας·
Α. 31. ἐν ταῖς γυναιξί; ἐπ' ὀ. γὰρ εἴγετο.
74. μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείναμεν ὀ. γ' οὐνεκα
Θ. 935. ὀ. μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιοράφος.
ὀλίγους. Ο. 626. πυροῦς ὀ. προβαλοῦσιν,
ὀλίγῳ. Θ. 578. ὀ. τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
Ε. 71. κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀ. καλλίονα.
ὀλίγων. Ο. 1417. δεῖσθαι δ' ὀλίγων οὐκ ὀ. χελιδόνων.
Θ. 443. ὀ. ἑνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
ὀλισβον. Λ. 109. οὐκ εἶδον οὐδ' ὀ. ὀκτωδάκτυλον,
ὀλίσβους. Fr. 309, 13. πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀ., σάρδια,
ὀλισθοῦσιν. Β. 690. ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀ. τότε
ὀλκάδας. Ι. 171. κοῦφαι γὰρ ὦσι. ΔΙ. τί δαί; τάμπυρα καὶ τὰς ὀ.;
Εἰ. 37. τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀ.
ὀλκάδες. Fr. 375. δρομάδες ὀ.
ὀλκοὺς. Θ. 779. δέξασθε σμίλης ὀ.,
ὄλλυται. Ο. 1070. ἔστιν ὁν' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὅ,
ὄλμον. Σ. 201. καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὀ. τὸν μέγαν
Σ. 238. τὴν ἀρτοπώλιδος λαθὼν' ἐκλέψαμεν τὸν ὀ.,
ὀλολυγῆ. Ο. 222. θεία μακάρων ὀ.
ὀλολύξειν. Εἰ. 97. μηδὲν ὑρύξειν, ἀλλ' ὀ.·
ὀλολύξατε. Ι. 1327. ἀλλ' ὀ. φαινομένασιν ταῖς ἀργαίαισιν Ἀθήναις
ὀλόμαν. Εἰ. 1013. ὀ., ἀποχηρωθεὶς
ὅλον. Ι. 1191. παρ' ἐμοῦ δ' ὅ, γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Ο. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅ.
Β. 506. ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηρθράκεις' ὅ.,
1239. ἔασον εἰπεῖν πρῶ' ὅ. με τὸν στίχον.
Ε. 63. ἀλειμμένη τὸ σῶμ' ὅ. δι' ἡμέρας
Fr. 124, 2. φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅ.;
ὀλοὸν. Θ. 1027. ὀ., ἀφιλον ἐκρέμασεν κύραμι δεῖπνον·
ὄλος. Ο. 1000. αὐτέκα γὰρ ἀλῆς ἐστι τὴν ἰδέαν ὅ.,
ὅλου. Σ. 29. περὶ τὴν πόλεως γὰρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅ.
ὀλοῦμαι. Ν. 792. ἀπὸ γὰρ ὁ. μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
Ν. 1440. σκέψαι δὲ χἀτέρα ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁ.
ὅλους. Α. 85. εἴτ' ἐξένιζε, παρείδει θ' ἡμῖν ὅ.
Ὀλοφῤῥιοι. Ο. 1041. καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀ.
ὀλοφυρμοῖς. Σ. 390, τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀ.
Ὀλυμπίᾳ. Ο. 1731. Ἥρα ποτ' Ὀ.
Ὀλυμπιάδες. Ο. 737. εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας Ὀ. δὲ μέλος Χάριτες Μοῦσαι.
Ὀλυμπιάσιν. Θ. 332. καὶ ταῖς Ὀ., καὶ τοῖς Πυθίοις
Ὀλυμπίαν. Σ. 1387. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαδές γε τὴν Ὀ.
Ὀλυμπίας. Fr. 314, 2. μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀ.·
Ὀλυμπίασιν. Σ. 1382. Ὀ. ἠνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Λ. 1131. Ὀ. ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους
Ὀλυμπίειον. Fr. 659. τὸ ἱερὸν Ὀ.
Ὀλυμπῆσι. Ο. 566. τῷ ἐστιοῦχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀ.
Ὀλυμπικόν. Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀ. αὐτὸς ἀγώνα,
Ὀλυμπίοις. Ο. 566. τῷ ἐστιοῦχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀ. καὶ Ὀλυμ-
Ο. 1231. φράσουσα θύειν τοῖς Ὀ. θεοῖς
Θ. 331. εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀ.
Ὀλύμπιον. Ν. 817. οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀ.
Ν. 818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀ.· τῆς μορίας·
Ὀλυμπίων. Ο. 1202. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀ.
Θ. 960. γίνοσ' Ὀ. θεῶν
Ὄλυμπον. Ο. 1372. Ἀμπέτομαι δὴ πρὸς Ὄ. πτερύγεσσι κούφαις·
Ὄλυμπος. Ο. 750. πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄ.·
Ὄλυμπου. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀ. κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Θ. 1069. τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀ.
1070. δι' Ὀ.
Ὀλύμπῳ. Ο. 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀ., τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθεῖν
Ο. 606. πῶς δ' ἐς γῆρας τοσ' ἀφίκετο ἡμέρας; καὶ γὰρ τοῦτ' ἐστ' ἐν Ὀ.·
ὁλῶ. Π. 65. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὁ. κακὼν κακῶς.
ὁλῶν. Ι. 1167. ἐκ τῶν ὁ. τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Εἰ. 960. σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότερον τῶν ὁ.,
ὄμβριον. Ν. 287. ἀλλ' ἀποσείσᾳσι τὸν νέφος ὅ.
Ο. 1593. ὅ. ὕδωρ ἂν εἴγετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ὄμβρον. Β. 246. ἢ Διὸς φεύγοντες ὅ.
ὄμβρου. Ν. 377. κατακρηγνάμεναι πλήρεις ὅ. δὶ' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
ὄμβρους. Ν. 338. ὅ. θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελὰν' εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
ὀμβροφόροι. Ν. 298. παρδίνοι ὁ.,
ὀμεῖ. Ν. 247. ποίους θεοὺς ὁ. σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ὀμέστιοι. Fr. 723. σὺ δ' ὁ. θεοῖς πάθεν ;
Ὀμηρείους. Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον' Ὀ. γλώττας, τί καλοῦσι κύρμμβα.
Ὅμηρον. { Ο. 910. / 914. } κατὰ τὸν Ὄ.
Ὅμηρος. Ν. 1056. εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅ. οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
Εἰ. 1089. ὕπτερ κἀλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὄ.·
1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι ἐν νῷ Δί' Ὄ. δεξιὸν εἶπεν·
Ο. 575. Ἴριν δέ γ' Ὄ. ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Β. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' θεῖος Ὄ.
Ὁμήρου. Fr. M. Δαιγ. 15. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὄ. ἐμοὶ γλώτταις, τί καλοῦσι κύρμμβα;
ὁμήρους. Α. 327. ὧν ἔχω γ' ὑμῶν ὁ., οὓς ἀποσφᾶς λαβὲν.
Α. 244. τασδὶ δ' ὁ., κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
ὁμιλεῖν. Ν. 1399. ὧν ἠδὺ καινοὺς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁ.,
ὁμιλίας. Π. 776. τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁ.
ὁμιλῶν. Ν. 1077. ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁ.,
ὁμίχλην. Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ. καὶ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
Ὁμίχλην. Ν. 814. οὐτοα μὰ τὴν Ὀ. ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖν·
ὁμίχλης. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁ. ἃ πανουργεῖ μὴ καθορᾷ σου,
ὁμιώμεθα. Α. 183. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὦν ὁ.
ὄμμα. Α. 1184. ὦ κλεινὸν ὄ., νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
Ν. 285. ὁ. γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
ὁ. 665. πανταχῇ διάρμον ὄ.
958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὁ. χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
Ε. 1. ὦ λαμπρὸν ὁ. τοῦ τροχηλάτου λύχνου
ὄμμασι. Α. 1283. ὃς μετὰ Μαινάδι Βάκχιος ὁ.
ὄμμασιν. Θ. 129. τῷ φῶς ἐέσυτο δαιμονίοις ὁ.
ὄμματα. Β. 817. ὁ. στροβήσεται.
ὄμματι. Ν. 290. τηλεσκόπῳ ὁ. γαῖαν.
ὀμμάτων. Ν. 705. νόημα φρενὸς· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁ.
Β. 1454. δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὁ.
ὁμνύῃ. Ο. 1611. ὅταν ὁ. τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὄμνυμ'. Ο. 445. ὁ. ἐπὶ τούτοις πάσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
ὁμνύμενος. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁ. τοῖς εἰδόσιν
ὄμνυμι. Θ. 272. ὁ. τοίνυν αἰθέρ' οἰκήσειν Διός.
Θ. 274. ὁ. τοίνυν πάντας ἀρδην τοὺς θεούς.
ὀμνύναι. Α. 207. ἐστὲ πρᾶγτρ' μ', ὦ γυναῖκες, ὁ.
ὄμνυσ'. Ν. 1235. πᾶς γὰρ τις ὁ., οὐ δύφιλων τυγχάνω.
Ο. 521. Λάμπων δ' ὁ, ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
ὄμνυσιν. Σ. 1046. καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὁ. τὸν Διόνυσον
ὄμνυτ'. Ν. 248. ἡμὶν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὅ.·; ἢ
ὁμόγνιε, Β. 750. ὁ. Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὁμοθυμαδόν. Εἰ. 484. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες,
Ο. 1015. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁ.
ὅμοια. Σ. 1106. εἶτα τἄλλ' ὅ. πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ὅμοια. Θ. 167. ὅ. γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ὁμοιά. Σ. 1433. ὅ. σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ὁμοίαν. Ν. 346. ἤδη πον' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁ Θ. 909. 'Ελένη σ' ὁ δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
1106. θεαὶ ὁ. ναῦν ὕπως ἁρμαμένην';
ὁμοίας. Ν. 548. οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁ. καὶ πάσας δεξιάς·
ὅμοιον. Ν. 230. λεπτὴν καταμῆρας ἐς τὸν ὁ. ἀέρα.
Σ. 224. τὸ τὼν γερόντων, ἐσθ' ὁ. σφηκιᾷ.
Ει. 527. μὼν οὖν ὁ. καὶ γυαλίον στρατιατικοῦ·;
Α. 594. οὐκοῦν κἀνθρὲς γηράσκουσιν·; ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἴπαι ὁ.
Ec. 594. ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοὔτον ὅ.
Π. 550. ὑμεῖς γ' οἴπερ καὶ θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅ.
ὅμοιος. Ι. 737. ὅ. εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
Ec. 428. λευκὸς τὶς ἀνεηῄσην', ὅ. Νικίᾳ,
ὅμοιός. Ο. 981. οὐδὲν ἀρ' ὁ. ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτοῖ,
ὁμοίστατα. Fr. 274. ὁ. κοθόρδετ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
ὁμοιότατος. Σ. 189. ὁ. κλητήρσι εἶναι πολίᾳ·.
ὁμοίω. Ν. 394. ταὺτ' ἄρα καὶ τὼνομαί ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδή, ὁ.
ὁμοίως. Ι. 1296. οὐκ ἂν ἐξεδθεῖν ἀπὸ τῆς σιτώης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁ.·
Ν. 1411. οὐ κἀμὲ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁ.,
Ει. 464. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἀνδρὲς ὁ.
1323. πάντας ὁ. οἰνὸν τε πολὺν,
Ο. 1082. τὰς περιστερὰς θ' ὁ. ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει,
Λ. 557. νὺν μὲν γὰρ δὴ καὶ τοῖσι χὐτραις καὶ τοὶς λαχάνοισιν ὁ.
Π. 489. φανερὼν μὲν ἐσμαν' ὁμοίως γνωναι τοὺς' εἶναι πᾶσιν ὁ.,
ὁμολογεῖν. Ι. 1261. ὡσθ' ὁ. σε μηδὲν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
Ν. 766. ὥστ' αὐτὸν ὁ. σ' ἐμοί. ΣΩ. ποῖαν τινά;
ὁμολογοῦνθ'. Ν. 1326. ὁρᾶσ' ὁ. ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
ὁμολογῶ. Ι. 296. ὁ. κλέπτειν· οὐ δ' οὐχί.
Σ. 1422. ἐκὼν· ὁ. γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Π. 94. καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁ. σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
ἐμεμαστιγίας. Β. 756. πρὸς Διός, δι' ἡμὶν ἐστιν ὁ.,
ἐμεμαρτία. Α. 790. ὁ. γὰρ ἐστι κἠκ τοὐτῶν πατρὸς.
ἐμεμητρίαν. Ν. 1372. ἀδελφὸς, ὠλεῖσκατκε. τὴν ὁ. ἀδελφήν.
ἐμπέτηρον. Ο. 229. ἴτω τὶς ὧδε τῶν ἐμὼν ὁ.·
ἐμπορροῦν. Ο. 851. ὁ., συνθέλω,
ὁμόσ', Ἐκ. 863. ὁ. εἶμι κἀγώ. ΛΥ. τὰ δὲ μαστιγῶσι, τί;
Ec. 876. ὁ. ἐστὶ διπνηῶσι τα κοὐ μελλητέον.
ὁμόσαι. Ν. 1235. κἀν προσκαταθεῖην γ', ὥστ' ὁ., τρώβολον.
Β. 101. ἡ φρὴν μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁ. καθ' ἱερῶν,
ὁμόσασα. Α. 914. ἔπειτ' ὁ. δὴτ' ἐπιορκήσω, τάλαν·
ὁμόσε. Α. 451. ἡμὶν' ὁ. χωρώμεν αὐταὶς, ὦ Σκύθαι,
ὁμόσῃς. Α. 192. εἰς ἀσπὶδ' ὁ. μηδὲν εἰρηνῆς πέρι.
Θ. 270. ὁ. ἐμοὶ ΕΤ. τί χρῆμα; ΜΝ. συσσώσεν ἐμὲ
ὁμοσον. Β. 306. κτῦσιν κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὁ. ΞΑ. νὴ Δία.
ὁμόσωμεν. Α. 197. ὁ. ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
ὁμότροφά. Ο. 329. ὁς γὰρ φίλος ἦν, ὁ θ' ἥμιν
ὁμοῦ. Ι 214. τάραττε καὶ χὐρδεῦ· ὁ. τὰ πράγματα
Ι. 245. ὁ κονιορτὸς ὄλλοις αὐτὼν ὡς ὁ. προσκειμένων.
431. ὁ. ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
Ει. 513. καὶ μὴν ὁ. 'στιν ἤδη.
898. παῖεν, ὀρύττειν, πυῷ ὁ. καὶ τῷ πέει·
Ο. 221. ξύμμανοι ὁ.
771. συμμαχῇ βοὴν ὁ.
1332. τὰ τε μουσικὴ ὁ. τά τε μαντικὰ καὶ
Θ. 572. ἰσσουδαυὶα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁ. γενέσθαι,
Β. 1506. Μύρμηκι θ' ὁ. καὶ Νικομάχῳ·
Ec. 404. τί δαὶ μ' ἐχρὴν βρᾶν; ΒΛ. σκύροσ' ὁ. τρίψαντ' ὀπῇ·
Fr. 88. ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁ. πίσους.
335. πεντελιδοισὶ δ' ὁ. λεκάνης παραβυάμεσι.
458. λάβεσθ' καὶ γὰρ ἐσθ' ὁ.
476, 5. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἂν ψιφομένους σύκων ὁ. τε μύρταν' ὁ. ἔπειτα κολοκυντεῦ, ταὶς γογγυυλίσιν ἀρούσιν.
548. πολοὺς δ' οὐχ ἥδιον ὁ. βολβοὺς.
ὁμοῦμαι. Ν. 246. πράττῃ μ' ὁ. σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ὁμούμεθα. Α. 193. ποὶ λευκὼν ἵππον'; ΚΑ. ἀλλὰ πῶς ὁ.
ὁμόφρονας. Ο. 632. ὁ. λόγους δικαίους,
ὁμφακα. Fr. 522. ὁρῶ γὰρ ὡς ὁ. διασαυλούμενον,
ὁμφακίαν. Α. 352. δεινὸν γὰρ οὔτως ὁ. πεφυκέναι,
ὁμῳαλοῖσσας. Ει. 1274. σὺν ρ' ἔβαλον ῥνοὺς τε καὶ ἀσπίδος ὁ.
Ει. 1278. οἰμωγὰς ἄδον, καὶ ταῦτας ὁ.
ὁμῳαλὸν. Ει. 175. ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὁ.,
ὁμώμοκ'. Θ. 276. ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁ., οὐδ' ἀρκυὸ' ἐγώ.
Β. 1471. ἡ γλῶττ' ὁ., Αἰσχύλων δ' αἱρήσομαι.
ὁμῶνμε. Ο. 927. ζαθέων ἱερῶν ὁ.,
ὁμως. Α. 402. ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὁ. κ.τ.λ.
ὅν. Α. 145. ὁ δ' νὶὸς, ὁ. 'Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα, κ.τ.λ.
Α. 1156. ὁ. ἐτ' ἐπίδοιμι τυσθίου
ὅν. Ι. 1138. μὴ σοι τύχῃ ὕψον ὁ.,
Ν. 878. εὐδύς γέ τοι παιδάριον ὁ. τυννουτονὶ
Λ. 418. ἄθ' ἁπαλὸν ὁ.· τοὺτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
881. ἄλουτον ὁ. κἀθήλων ἕκτην ἡμέραν·
Θ. 745. τυννοῦτον ὁ. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δία.
Β. 1174. κλεῖειν, ἀκούσαι, ταυτὼν ὁ. σαφέστατα.
ὀναίμην. Θ. 469. καὐτὴ γὰρ ἐγωγ', οὕτως ὁ. τῶν τέκνων,
ὄναιο. Π. 1062. ὁ. μάντᾶν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
ὄναιτ'. Ν. 1237. ἀλπὶν διασμηχθεὶς ὁ. ἀν οὐτοσί.
ὄναρ. Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὁ., καὶ μυῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
Σ. 13. καὶ δῆτ' ὁ. θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
ὀνείδος. Α. 855. Λυσίστρατός τ' ἐν τάγορᾷ, Χολαργέων ὁ.,
ὀνείοις. Ι. 1399. τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὁ. πράγμασιν,
ὀνείρατα. Σ. 53. οὕτοσ ὑποκρινόμενον σοφῶς ὁ.;
ὀνειρον. Β. 1332. δύσταινον ὁ.
Β. 1340. ὡς ἂν θεῖον ὁ. ἀποκλύσω.
ὀνειροπολεῖ. Ν. 16. ὁ. θ' ἵππον' ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ν. 27. ὁ. γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικῶν.
ὀνειροπολεῖς. Ι. 809. ἃ σὺ γιγνώσκων τὼνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὁ. περὶ σαυτοῦ.
ὀνηλατεῖν. Fr. 598. καὶ βοηλατεῖν καὶ ὁ.
ὀνθ'. Α. 1020. γυμνὼν ὁ. οὕτοσ. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ὀνίδιον. Σ. 1306. ὥσπερ καχρίων ὁ. εὐωχημένον·
ὀνίδων. Ει. 4. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὁ. πεπλασμένην.
ὄνομ'. Ει. 155. τί σοὶ πορ' ἐστ' ὁ.; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μαρύπατος.
Ο. 273. ἐλεύκαν· καὶ γὰρ ὁ. αὐτῷ 'γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
817. τί δῆτ' ὁ. αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΥ. ἐντευδεῖ
ὄνομα. Α. 89. παρέθηκεν ἡμὶν ὁ. δ' ἦν αὐτῷ φίναξ.
Ι. 1231. τοὐμὸν γε φράζων ὁ. καὶ λίαν σαφῶς.
Σ. 133. ἔστιν δ' ὁ. τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
Ο. 277. ὁ. τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὦναξ 'Ηράκλεις'
644. ἐμοὶ μὲν ὁ. Πισισθέαιρος. ΕΠ. ταῦδεδί;
809. ἀγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὁ. τῇ πόλει
814. Σπάρτην ὁ. καλῶμεν αὐτὴν; ΕΤ. 'Ηράκλεις
1203. ὁ. δὲ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
1528. ὁ. δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοὶς βαρβάροις
Θ. 1200. ὁ. δέ σοι τί ἐστ'ν. ΕΤ. 'Αρτεμισία.
Fr. M. Ει. Δ. 2, 4. σοὶ δ' ὁ. δὴ τί ἐστιν; Α. ὁ τι; Γεωργία.
ὀνομάζειν. Ἐκ. 299. γαῖρ χρὴν μ' ὁ.
ὀνομάζεταί. Ο. 288. τίς ὁ. ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὐτοσὶ κατωφαγᾶς.
ὀνόματ'. Ο. 1291. πολλοῖσιν ὀρνίθων ὁ. ἦν κείμενα.
ὀνόματι. Π. 159. ὁ. περιπέτουσι τὴν μοχθηρίαν.
ὀνομάτων. Ν. 681. ἐθ' ἓν τι περὶ τῶν ὁ. μαθεῖν σε δεῖ,
Ν. 685. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὁ.; ΣΤ. μυρία.
ὄνον. Σ. 170. τὸν ὁ. ἄγων αὐτοῖσι τοῖς καυθηλίοις·
Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἀμείνον. ἀλλὰ τὸν ὁ. ἐξάγε.
177. ἀλλ' εἰσιόν μοι τὸν ὁ. ἐξάγειν δοκῶ.
196. ὥθει τὸν ὁ. καὶ σαυτὸν ἐς τὴν αὐλάαν.
616. κἂν οἰνὸν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὁ. τόνδ' ἐσκευόμεμαι
Ο. 721. ξύμβολον ὄρνιν, φαυὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὁ. ὄρνιν.
Β. 31. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὁ. οὐ φῄς σ' ὠφελεῖν,
32. ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὁ. ἀράμενος φέρε.
ὄνος. Ο. 1328. πάνυ γὰρ βραδὺς ἐστί τις ὥσπερ ὁ.
Β. 159. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὁ. ἄγων μυστῆρια.
ὄνου. Ν. 1273. τί δῆτα λαρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὁ. καταπεσών·
Σ. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ τῷν δῆτα; Φ. περὶ ὁ. σκιᾶς.
Β. 186. τίς ἐς τὸ λῄθης πέδιον, ᾗ 'ς ὁ. πόκατ,
Π. 287. ἢ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὁ. λάβῃτε.
Fr. 238. νὺν ἐστι; β. περὶ ὁ. σκιᾶς.
ὄνπερ. Ι. 117. ὁ. μάλιστ' ἐρὐλαττεν. ΔΗ. ὦ σοφώτατε, κ.τ.λ.
ὄντ'. Ν. 393. τὸν δ' ἀέρα τὼνδ' ὁ. ἀπέρασον τοῦτο, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
Ν. 1409. καὶ πρὼτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὁ. ἔτυπτες;
1459. γνῶμον ποιηρῶν ὁ. ἐρασταὶ πραγμάτων,
Σ. 194. νὺν μ' ὁ. ἀριστον' ἀλλ' ἴσως, ἐὰν ὄταν ῥᾷς
922. μὴ νυν ἀφρτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὁ. αὐ πολὺ
Ο. 607. ἡ παιδάρ' ὁ. ἀποθηγόκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τραυσοῦ· αὐτοῖς
Α. 826. καίπερ οὖσης γραῦς ὁ. αὐ-
Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχῶν ὁ. αἰσχύνεται.
Β. 76. εἶτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὁ. Εὐριπίδου,
629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀβάνατον ὁ.· εἰ δὲ μὴ,
1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ.· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ ποιητὴν τῶν γε ποιητῶν,
ὄντα. Α. 697. ἀνδρ' ἀγαθὼν ὁ. Μοραθῶν περὶ τὴν πόλιν;
Ι. 261. κἂν ταν' αὐτὼν γνῷς ἀπράγμων' ὁ. καὶ ἀεχηνότα,
881. τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὁ. τηλικοῦτον,
Ν. 549. ὁς μέγιστον ὁ. Κλέων' ἐπασ' ἐς τὴν γαστέρα,

ὄντα. Ν. 519. τὸ Δία νομίζειν. ὅ. τηλικουτονί.
Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅ. θεὸν ἠγησάμην.
Σ. 412. ὁ. κἀποδολόμενον, ὅτι
Ιπ. 859. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὅ.;
Ο. 1336. οὐτοι σφὼ σε διελοῦν· καὶ δρᾶδὸν.
Α. 894. τὰ δ' ἐνδον ὅ. τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
918. καίπερ τοιοῦτον ὅ., κατακλιτὸν χαμαί.
Φ. 74. οὐ χρὴν σε κρύπτειν, ὅ. κηδεστὴν ἐμόν.
98. ἀνδρ' οὐδὲν' ἐνθαδ' ὅ., Κυρήνην δ' ὁρῶ.
160. ἀγρεῖον ὅ. καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Β. 281. εἰδὼς μὲ μάχιμον ὅ., φιλοτιμούμενος.
763. τὸν ἄριστον ὅ. τῶν ἑαυτοῦ συντέχων
1052. πότερον δ' οὐκ ὅ. λόγον τοῦτον περὶ τῆς θαίδρας ἐνθύσκας;
1250. μελοποιῶν ὅ. καὶ ποιοῦντα τοῦτ' ἀεί.
1444. τὰ δ' ὅ. πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἐπ. 639. διὰ τὴν ἀγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὅ.
873. ὅπως τὰ μὲν ὅ. χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδε δὲ
ὄντας. Α. 222. μηδὲ πρὸ γέροντας ὁ. ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας.
Α. 310. οὐχ ἁπόντων ὅ. ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
681. οὐδὲν ὅ., ἀλλὰ κακοῦν καὶ παρεχηνυλημένους.
Ι. 518. ἡμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὅ.,
Ἱπ. 450. τάλαν δ' εὑρήσεις ὑπουργὰν ὅ. ἡμᾶς οὐ κακούς.
867. ἅπαντας ὁ. ὑφοιλῶν
Ο. 199. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὅ. πρὸ τοῦ
Φ. 817. ὅ. μᾶλλον καὶ λωποδύτας
Β. 728. ἀνδρας ὅ. καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
Π. 304. ἐπεισεν ὡς ὅ. κάπρους
Γρ. 198. 4. οὐς ἥσμεν ὅ. ἀδοφοίτας καὶ θαμά
ὄντε. Σ. 693. ἢν τίς τι διδῷ· τὰν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὺ' ὅ.
Ο. 368. τὴν ἐμὴν γυναικὸς ὅ. ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;
Β. 671. χῷ Φερεφάτθ', ἀτπ' ὅ. κἀκείνω θεά.
ὄντες. Ν. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὅ. λίθοι,
Σ. 1060. ὦ πάλαι ποτ' ὅ. ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἐπ. 623. οἱ δ' ἀτπ' ὅ. αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόμενοι
1189. ὅ. οἴκοι μὲν λέοντες,
Ο. 374. ἢ φράσειαν, ὅ. ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
467. οἴτινες ὅ. πρότερον βασιλῆς. ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
1552. πρὶν ὅ. ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Β. 72. οἱ μὲν γὰρ ὀυκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὅ. κακοί.
Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὅ. πλουτοῦσι πονηροὶ,
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεγόμενοι· πολλοὶ δ' ὅ. πάνυ χρηστοὶ
751. οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὅ. καὶ βίον
ὄντιν'. Ν. 245. τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅ. ἀν
Ν. 1458. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ' ὅ. ἂν
ὄντινα. Α. 187. τὸν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. ὅ.;
ὄντινά. Σ. 1281. ὁ. τοῦ' ὅμοσε μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
Β. 1184. ὅ. γε, πρὶν φύναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
ὄντος. Ι. 417. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κύβαλα παιδὸς ὅ.
1833. χειμῶνος ὅ. ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Ν. 161. στενὼν· διὰ λεπτοῦ δ' ὁ. αὐτοῦ τὴν πνοῆν
654. πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὅ. οὐτοσί.
Σ. 276. τὸ σφυρὸν γέροντος ὅ.;
445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὅ. ὠφέλει,
Ο. 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὅ., ὀρθαὶ πανταχῇ
Φ. 68. ὁ. κατακάμπτων τὰς στροφὰς οὐ βᾴδιον,
Β. 128. νὴ τὸν Δί', ὅ. ὅ. γε μὴ βαδιστικοῦ,
1190. χειμῶνος ὅ. ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
Ἐκ. 421. χειμῶνος ὅ., τρεῖς σεσῦρας ὑφειλέτο.
Π. 928. οὐτ' ἐν δαπανῶν τὶς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὅ.;
ὄντων. Ο. 478. ὡς πρεσβευτὰν αὐτῶν ὅ. ὁρᾶς ἐσθ' ἡ βασιλεία;
Ο. 1654. οὐσαν θυγατέρ', ὦ ἀδελφὼν γνησίων;
1661. Νύσῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παῖδων ὅ.
Β. 1118. πάντ' ἐπέμετον, θεατὼν γ' οὔτε χ', ὦς ὅ. σοφῶν.
Ἐκ. 599. εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὅ. ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὅ.; κλέπταν δῆπου 'σ' ἐπίδηλος.
1133. ὁ. τὸ πλῆθος οὐ δεδείνηκαι μόνος;
ὄντως. Ν. 86. ἀλλ' εἴπερ ἐν τῇ καρδίᾳ μ' ὁ. φιλεῖς, κ.τ.λ.
ὀνεῖρ. Ἐ. 1008. ἐξάρασθαι σοι τοῖς ὁ. πάντερα.
ὀνεῖρν. Σ. 17. ἀναρπάσαντα τοῖς ὁ. ἀσπίδα
ὄνυχας. Ο. 8. ἀποσοδῆσαι τοὺς ὁ. τῶν δακτύλων.
Ο. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὁ. ἠγκυλωμένος,
Β. 1338. μεγάλους ὁ. ἔχοντα.
ὀνυχίζεται. Γρ. 660. ὁ.;
ὀνάνιδα. Γρ. 537, 2. ἐς τὴν πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὁ.;
ὀξάλμην. Σ. 331. εἰς ὁ. ἔμβαλε θερμὴν
ὄξει. Π. 720. καὶ σχίνον' εἶτ' ὁ. διέμενος Σφηττίῳ.
ὀξεῖαν. Ἐπ. 1173. πρὶν λόφους ἔχοντα καὶ φαιναῖ' ὁ. πάνυ,
ὀξηρόν. Γρ. 511. λεπρᾶν κεράμιον ὁ. ἀντὶ τοῦ μυδᾶν
ὀξίδας. Β. 1440. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὁ.
Β. 1453. ἐγὼ μὲνοι· τὰς δ' ὁ. Κυρβασοῴαν.]
ὀξίδες. Γρ. 550. ἀν δὲ Κλεωναῖς ὁ. εἰσί.
ὀξύνην. Ι. 1304. ἄνδρα μαχηθρὼν πολίτην, ὁ. Ὑπέρβολον·
Σ. 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὁ. πεπωκότες.
ὀξύς. Σ. 1509. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὁ., ἢ φάλαγξ;
Π. 812. ὁ. δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
ὄξος. Α. 35. οὐκ ὁ., οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἠδεῖ πρῖω,
Ο. 534. σίλφιον, ὁ., καὶ τρίψαντες
Β. 620. στρεβλῶν. ἔτι δ' ἐς τὰς βύνας ὁ. ἐγχέαν,
Γρ. 205, 2. εἰς ὁ. ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοῦς ἅλας.
ὄξους. Σ. 1367. ὡς ἡδὺς φάγοις ἂν ἐξ ὁ. δίκην.
ὀξύ. Α. 503. ὡς ὁ. πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Σ. 407. μεσῷ, κέντρον κέντρον ὀξύ.
Ο. 1095. ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὁ. μέλος ἀχέτας
ὀξύβαφον. Ο. 361. ὁ. ἐντεινοῦσ' προσθοῦ λαβὼν ἢ τρυβλίον.
Γρ. 48. ὁ.
ὀξυγλύκειαν. Γρ. 506. ὁ. τάρα κοκκινεῖς ῥόαν.
ὀξυθυμεῖσθαι. Θ. 466. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὁ. σφόδρα
ὀξυθυμηθεῖσά. Σ. 501. ὅτι κεκλήτισαι 'κέλευον, ὁ. μοι
ὀξύθυμόν. Σ. 1105. μᾶλλον ὁ. ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
ὀξύθυμος. Ι. 706. ὡς ὁ. φέρε τί σοι δὰ καταβαγεῖν;
ὀξυθύμων. Σ. 455. ὁ. καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κόρραμα.
ὀξυκάρδιοι. Σ. 430. εἶά νυν, ὦ ξυνδικαστοὶ, σφῴσες ὁ.,
ὀξυλάλου. Β. 815. ἡνίκ' ἂν ὁ. πρ ἴδῃ ὀθγνοτος ὀδόντας
ὀξυμερίμνοις. Β. 877. ἄνδραν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὁ.
ὀξύν. Ο. 1112. ὁ. ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
ὀξυρεγμίας. Γρ. 398. καὶ κρίνον αὐτῇ μὴ μετ' ὁ.
ὀξυς. Α. 231. ὁ., ὀδυνηρὸς, * * * ἐπίκωπος, ἵνα
ὀξυστόμους. Ο. 244. οἱ θ' ἱλείας παρ' αὐλῶσας ὁ.
ὀξυτάταιν. Β. 1362. λαμπάδας ὁ. χερσὶν, Ἑκάτα παρίφηνον
ὀξύτατον. Α. 193. ὁ., ὡστεῖρ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
Σ. 226. ὁ., ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
ὀξύτερον. Α. 1203. ὁ. ἐμοῦ βλέπει.
Π. 210. βλέπονσ' ἀποδείξω σ' ὁ. τοῦ Λυγκέως.
1048. μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὁ. βλέπει.
ὀξυτά. Γρ. 180. ὁ., σιλφιωτὰ, βολβῶς, τεύτλιον,
ὀπ. Β. 203. ὀῦπ ὁ. ὀῦπ ὁ.
ὄπα. Α. 748. ἐγὼν δὲ καρυῦν Δικαιόπολιν ὅ.
Α. 118. ἐλσοιμ', ὁ. μέλλομι γ' εἰρᾶναι ἰδεῖν.
1089. ἀφατα. τί κἀν λέγοι τις; ἀλλ' ὁ. σέλει
1188. ἀγ' ὁ. τυ λῆρ. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ὀπα. Ἐπ. 400. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὁ.,
Ἐπ. 805. πικροτάτην ὁ. γηρύσαντος ἤκουσ',
ὀπαξε. Θ. 973. ὁ. δὲ νίκην.
ὀπάζει. Ι. 200. κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὁ.,
ὀπάς. Π. 715. ὁ. γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
ὄπερ. Α. 153. καὶ νὴ τὸν ὁ. μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος κ.τ.λ.
ὅπῃ. Ν. 1345. σὺν ἔργῳ, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζων ὁ. κ.τ.λ.
ὀπῆ. Σ. 350. ἔστιν ὁ, δηθ' ἡνιν' ἂν ἐνδοθεν οἶός τ' εἶης διορύξαι,
ὀπῆν. Α. 720. τὴν μὲν γε πρώτην διελέγουσαν τὴν ὁ.
ὀπηνίκ'. Γρ. 499. ὁ. ἀπὸ ὑμεῖς κοπᾶτ' ὀρχούμενοι.
ὀπηνίκα. Ο. 1499. ὁ.; σμικρὸν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Γρ. 476, 7. ὡστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁ. ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
ὀπῆς. Σ. 318. πάλαι διὰ τῆς ὁ.
Σ. 352. πάντα πέφαρκται κοὐκ ἔστιν ὁ. οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
Γρ. 117. καὶ δι' ὁ. κἀπὶ τέγους.
ὀπίαν. Σ. 353. ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁ. δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
ὄπισθεν. Σ. 1327. κλαύσεταί τις τῶν ὁ.
Σ. 1376. ὁ δ' ὁ. αὖχ' πρωκτὸς ἐστιν οὐτοσί;
Α. 1170. κόμπον τῶν ὁ. καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
ὀπισθόδομον. Π. 1193. τὸν ὁ. δεῖ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ὀπισθοσφενδόνην. Γρ. 309, 4. μύρον, κίσηρια, στρόφον, ὁ.,
ὄπλα. Σ. 27. δεινὸν γέ τοῦσ' ἀνθρωποι ἀποβαλὼν ὁ.
ὀπλαῖς. Ι. 605. ταῖς ὁ. ἄρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα·
ὀπλάς. Α. 740. περίθεσθε τάσδε τὰς ὁ. τῶν χοιρίων.
ὀπλίζε. Θ. 107. ἄγε νυν ὁ. Μούσα
ὀπλίσεις. Β. 1036. τάξεις, ἀρετᾶς, ὁ, ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ὀπλῖται. Σ. 360. ἀφῖξε ὁ. διαταράμενοι
ὀπλίταισι. Α. 1143. ἐλθὼν δὲ σὺν ὁ. τετραχισχιλίοις
ὀπλίτας. Ο. 448. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁ. νυνμενὶ
Α. 394. ἔλεγεν ὁ. καταλέγειν Ζακυνθίων·
590. κἀκπέμψασαι παῖδας ὁ. ΠΡ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ὁπλίτης. Ο. 402. παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁ.·
ὅπλοις. Σ. 359. φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὁ.
Α. 558. περίερχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὁ., ὥσπερ Κορυβαντες.
633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὁ. ἐξῆς Ἀριστογείτονι,

ὅπλοις. Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅ. ξυνίδων. Κλεοφῶν δὲ μοχέσθω
ὅπλοισιν. Α. 555. τί ποιησάσας; ΛΥ. ἢν παύσωμεν πράτιστον μὲν ξὺν ὅ.
Π. 449. ποίοις ὅ. ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ὁπλοτέρους. Ει. 1271. ὁ. ἄβον καὶ ταῦτ, ὦ τρισκακόδαιμον,
ὁπλοτέρων. Ει. 1270. Νῦν αὖθ' ὁ. ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. παῦσαι
ὅπλων. Α. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅ. ἱλιγγιῶ.
Α. 1108. ὦσθῆναι, παῦσαι κατεγέλων μοι τῶν ὅ.
Ει. 678. ἀποβολίμαίος τῶν ὅ. ἐγίγνετο.
1209. ὁ. κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.
Ο. 390. τῶν ὅ. ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
ὁπόθ'. Β. 651. ὁ. Ἡράκλεια τὰν Διομήδους γίγνεται. κ.τ.λ.
ὁπόθεν. Ι. 860. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μαρῶς ὁ. τὸ τριώβολον ἔξει. κ.τ.λ.
ὅποι. Α. 198. κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅ. θέλεις. κ.τ.λ.
ὁποίαν. Ο. 144. ἀτὰρ ἐστι γ' ὁ. λέγεσθαι εὐδαίμων πόλις
ὁποῖός. Ν. 650. ἐπαίνοθ' ὁ. ἐστι τῶν βυθῶν
ὁποίῳ. Ἐκ. 683. εἴθ' ὁ Λαχὼν ἀπὶῃ χαίρων ἐν ὁ. γράμματι δεινοῖ
ὁπόν. Ει. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κἀποῤῥὼν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὁ.
Π. 719. ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνῶν ὁ.
ὁπός. Θ. 127. ἡμετέρας τε δὶ' αἰφνιδίου ὁ.
ὁπόσ'. Ο. 468. πάντων ὁ. ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ.
Ἐκ. 298. ἅπαντ' ὁ. ἂν δέῃ
598. κοιτῶν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁ. ἐστὶν ἑκάστου.
Ει. 598. τἄλλα δ' ὁ. ἐστὶ φυτὰ
ὁπόσα. Ει. 1029. σὺ φρονεῖς, ὁ. χρεὼν τὼν
Θ. 999. σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. ὁ. τοι βούλει, λέγε.
Ἐκ. 924. ζῷ' ὁ. βούλει καὶ ποράκινθ' ὥσπερ γαλῆ·
ὁπόσαι. Α. 582. καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁ. τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἀποικοι,
Θ. 356. νικᾶν λεγούσαις. ὁ. δ'
ὁπόσοι. Ι. 1366. πρῶτον μὲν ὁ. ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
Ει. 589. πᾶσιν ὁ. βίον ἐ-
Β. 710. ὁ πυρίτατος βαλανεὺς ὁ. κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ὁπόσοις. Ν. 20. ὁ. ὀφείλω καὶ λογίσαιμι τοὺς τόκους.
ὁπόσοισι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁ. δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
ὁπόσον. Β. 259. ὁ. ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
ὁπόσους. Ν. 145. ψύλλαν ὁ. ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
ὁπότ'. Α. 19. ὡς νὺν, ὁ. οὐσης κυρίας ἐκκλησίας κ.τ.λ.
ὁπόταν. Ι. 197. 'Ἀλλ' ὁ. μάρμῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης κ.τ.λ.
ὁπότε. Ι. 1343. τούτοις ὁ. χρῆσαιτό τις προοιμίοις, κ.τ.λ.
ὁπότερα. Ν. 157. ὁ. τὴν γνώμην ἔχομ, τάς ἐμπίδας
ὁπότεροι. Ν. 1096. καὶ τῶν θεατῶν ὁ.
ὁπότερον. Ν. 1282. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁ., οὐδὲ μοι μέλει.
Ν. 1336. ἐλοῦ δ' ὁ. τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
Β. 1416. ὁ. ἂν κρίνῃς, ἐν' ἐλθῇς μὴ μάτην.
ὁπότερος. Ι. 747. ὦ Δῆμ', ἴν' εἰδῇς ὁ. νῦν ἐστί σοι
Ι. 1108. ὁ. ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
Ν. 951. ὁ. αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
Β. 669. ὁ. ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἶσιτον·
780 ὁ. εἰῇ τὴν τέχνην σοφώτερος.
1420. ὁ. οὐκ ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
ὁπότερός. Ι. 1207. τί οὖ διαρίνει. Δῆμ', ὁ. ἐστι νῷν
ὅπου. Α. 949. τοῦτον λαβὼν πρὸς βραδὺν ὁ. κ.τ.λ.
Ὁπούντιος. Ο. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Δοκρίδος Ὀ.
Ο. 153. ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀ.
Ὀπουντίῳ. Ο. 1294. Ὀ. δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
ὁπουπερ. Θ. 390. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκ', ὁ. ἐμβραχὺ
ὅπτα. Ει. 1043. ὁ. καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
Ει. 1053. ὁ. σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ὀπτά. Ει. 1058. ἤδη 'στιν ὁ. ΤΡ. πολλὰ πράττειε, ὅστις εἶ.
ὀπταῖς. Ο. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοισ ὁ. ὥσπερ Βαβυλῶνα.
ὀπτᾶν. Ει. 1057. ὁ. ἐμεινον πρῶτον. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγὶ
Λ. 839. σὺν ἔργον εἶη τοὔτον ὁ. καὶ στρέψειν,
ὀπτᾶς. Ο. 1691. ὁ. τὰ κρέα; πολλὴν γε τεθνεῖαν λέγεις.
ὀπτάτ'. Γ. 302, 3. ἢ ἡήστις ὁ., ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
ὀπτᾶτε Α. 1043. ὁ. τἀγχέλεια.
Α. 1047. ὁ. ταυτί καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ὀπτεῖν. Ο. 1061. πᾶσαν μὲν γὰρ γαν ὁ.,
ὀπτησάμενοι. Ο. 532. ὁ. παρέθεσθ' ὑμᾶς,
ὀπτήσω. Α. 1102. κἀμοὶ σὺ δῆ, παῖ, θρίον· ὁ. δ' ἐκεῖ.
ὀπτόν. Ι. 1106. καὶ τοῦμόν ὁ., μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
ὀπτῶ. Ο. 1690. ὁ. τὰ κρέα ταυτὶ μένων· ὑμεῖς δ' ἴτε.
ὀπτωμέναις. Γρ. 49. ὁ. κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.
ὀπτωμένας. Α. 1012. ὁ. ἰδητε;
ὀπτῶν. Γρ. 158. εἶτ' ὄρτυν ὁ. τυγχάνει τις ὀβελίαν.
ὀπυίειν. Γρ. 528. τὸ ὁ.
ὀπύσει. Α. 255. ὁστοῦν σ' ὁ., κἀπποιήσεται γαλᾶς
ὁπῷ. Ἐκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν ὁρᾶν; ΒΑ. σκόρδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὁ.
ὀπῶν. Σ. 127. καὶ τῶν ὁ.· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ὀπωπ'. Α. 1225. οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὁ. ἐγώ.
ὀπωπα. Α. 1157. οὐπω γυναῖκ' ὁ. χαίωτέραν.
Ὀπώρα. Ει. 523. ὦ γαῖ' Ὀ., καὶ σὺ δ', ὦ θεαρία.
Ὀπῶραν. Ει. 706. ἰώ, νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀ. λάμβανε
ὀπῶραν. Γρ. 476, 1. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυοὺς, βότρυς, ὁ..
Ὀπῶρας. Ει. 711. ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀ. κατελάσας·
ὀπώρας. Ει. 530. ταύτης δ' ὁ., ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
ὀπωριγῆς. Γρ. 421, 4. σπληνοὺς, ἢ τῆμερίδας, ἢ δέλφακος ὁ.
ὅπως. Α. 26. ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅ. κ.τ.λ.
ὅρα. Σ. 799. ὁ. τὸ ῥῆμα· τὰ λόγιν' ὡς περαίνεται.
Σ. 1493. πρωκτὸς χάσκει. ΒΑ. κατὰ σαυτὸν ὁ.
Ει. 591. τουτὶ δ' ὁ. τοὐντανῦν ἡμῖν ὡς καλόν.
Ο. 651. καλῶς. ΠΕ. ὁ. νυν ὡς ἐν Λεώσιου λύγοις
Ἐκ. 300. ὅ. δ' ὅπου ὡθήσομεν τοὐσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ὁρᾷ. Ἐ. 62. ὁ δ' αὐτὸν ὦσ ὁ. μεμακκηφότα.
Σ. 91. ὕπνου δ' ὁ. τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ο. 417. ὁ. τὴ κέρδοσ ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
794. κἀθ' ὁ. τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ.
ὁρᾷθ'. Ι. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁ.; ὥρα νέα, χελιδών.
Ν. 1326. ὁ. ὁμολογοῦσθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
Ο. 271. οὐτος οὐ τῶν ἡβάδων τῶνδ' ὧν ὁ. ὑμεῖς ἀεὶ,
ὁρᾶν. Ι. 1146. τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁ.,
Ι. 1331. ὦ' ἐκεῖνο ὁ. τετιμῷόρασ, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
Ει. 821. μικρὸ δ' ὁ. ἄνωθεν ἦστ' ἐμοιγέ τοι
1051. μὴ νυν ὁ. δοκῶμεν αὐτόν. Οἱ. εὖ λέγεις.
Ο. 1566. ὁ. τοῦδ' πάρεστιν, οὐ πρεσβεύομεν.
Θ. 7. οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἁ γ' ἂν μέλλῃς ὁ.
8. οὐδ' ἀρ' ὁ. δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἁ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
10. οὐ φῇς σὺ χρῆναί μ' οὐτ' ἀκούειν οὐθ' ὁ.
12. τοῦ μὴν' ἀκούειν μῆθ' ὁ., εὖ ἴσθ' ὅτι.
682. εἰ τι δρᾷη, πᾶσιν ἐμφανῆς ὁ.·
Β. 957. νοεῖν, ὁ., ξυνιεναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
Ἐκ. 255. ταῦτα μὲν εἴπον ἐς κωνὸν πυγὴν ὁ.
491. τὴν δ' οἰείαν ἔξεσθ' ὁ. ὕθεντερ ἡ στρατηγὸς
Π. 814. τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁ.
837. οἱ δὲ ἐξερέπουτο κοὐκ ἐδόκουν ὁ. μ' ἔτι.
ὁρᾷς. Α. 344. ἐκτέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁ. σειόμενον;
Α. 450. ὦ θύμ', ὁ. γὰρ ὡς ἀποθοῦμαι δῶμαν,
Ι. 92. ὁ.; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
163. τὰς στίχας ὁ. τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ.
168. ἐγὼ; ΔΗ. σὺ μὲ τοι· κοὐδέπω γε πάνυ' ὁ.
852. ὁ. γὰρ αὐτῷ στιφὸς οἷον ἐστὶ βυρσοπωλῶν
1164. ὁ.; ἐγὼ σοι πρότερο ἐκφάμα δίφρον.
1195. ὁ. τάδ', ὦ κακόδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
1199. ὦ Δημήδιον, ὁ. τὰ λαγῷ' ἃ σοι φέρω;
1214. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁ. κενὴν
1218. ὁ. τάδ'; ΔΗΜ. σίμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
Ν. 92. ὁ. τὸ ὄψιον τοῦτο καὶ τρἰκίδιον;
206. αὐτὴ δὲ σοι γὴν περίοδος πάσης. ὁ.;
211. ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἢ δέ γ' Ἐῴοι', ὦν. ὁ.,
355. καὶ νὺν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁ., διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
662. ὁ. δ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
691. ὁ.; γυναῖκα τὴν 'Ἀμυνίαν καλεῖς.
826. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁ. οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
1098. τί δῆθ' ὁ.;
Σ. 420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁ., ὦ δέσποτα;
532. τόνδε λέγειν. ὁ. γὰρ ὡς
796. ὁ. ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
1345. ὁ. ἐγὼ σ' ὡς δεξιὸς ἐφιελοῦμαι
1373. ὀχὶ ἤδε; Φι. δᾶε δῆτ'. οὐχ ὁ. ἐστιγμένην;
1392. ὁ. ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
Ει. 193. ὦ διελκαρίων, τῶν ἡλίκε; ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὁ
224. ἐς ποῖον; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁ.
545. ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁ.
548. ὁ δὲ δρεπανουργὸν οὐχ ὁ. ὡς ἤδεται
Ο. 263. ὁ. τιν' ὄρνιν; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
294. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁ. ὅσον συνείληκται κακὸν
457. σὺ δὲ τοῦθ' ὁ. λέγ' ἐς κοινόν.
891. ἀλιαέτους καὶ ὄρνιθ; οὐχ ὁ. ὅτι
1496. τὶς οὐγκαλυμμοῦς; ΠΡ. τῶν θεῶν ὁ. τινα
1616. ὁ.; ἐπαινεῖ χοὐτός. ἕτερον τὼν ἔτι
Α. 1032. οὐχ ὁ.; οὐκ ἐμπὶς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
Θ. 26. ὁ. τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλῆ

ὁρᾷς. Θ. 235. ὁ. σεαυτόν: ΜΝ. οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένη.
Θ. 496. μηδὲν κακὸν ὁρᾶν ὑποτοπήσαι. ταῦθ', ὁ.,
556. ἐπειτά γ' οὐκ εἴρηχ', ὁ., ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
1029. ὁ.: οὐ χορεύσιν οὖσ'
Β. 1136. ὁ. ὅτι λαρεῖ. ΔΙ. ἀλλ' οἰλίγον γέ μοι μέλει.
1234. ὁ., προσῆψεν αὐθὶς αὖ τὴν λήκυθον.
1323. ὁ. τὸν πῶδα τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.
1324. τί δαί; τοῦτον ὁ.; ΔΙ. ὁρῶ.
Ec. 46. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁ. Μελιστίχην
59. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁ. Γευσιστράτην.
104. νυνὶ δ', ὁ., πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Π. 257. οὐκοῦν ὁ. ὁρμαμένους ἡμᾶς πάλαι προδήλους,
932. ὁ. ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Fr. 401. καὶ τὰν πλατυλόχχαν, ὡς ὁ., ἀεσοῦτιν.
ὁρᾶτ'. Εl. 331. ἀλλ' ὁ., οὕπω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὴν Δία
Α. 355. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁ. οὔπω τὸ μυρισστῶν.
Θ. 490. ταῦτ' οὐδεπάποτ' εἰφ', ὁ., Εὐριπίδης·
ὁρᾶτε. Α. 1227. ὁ. τουτοὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.
Ι. 67. ὁ. τὸν Ἕλλαν δ' ἐμὲ μαστιγούμενον·
Εl. 264. ὁ. τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
559. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁ. λαμπρὸν ὄντα:
887. βουλὴ, πρυτάνεις, ὁ. τὴν Θεραπίαν.
Α. 387. ὁ. γεγνώσεται τὸν ὕμνον; ΜΤ. νὴ Δία,
Ec. 412. ὁ. μέν με δεδμένον σωτηρίας
Π. 215. ὁ. ΧΡ. μὴ φράντιζε μηδὲν, ἄγαθέ.
ὀργὰς. Ι. 537. οἷας δὲ Κράτης ὁ. ὑμῶν ἡνέχετο καὶ στυφεκλεγμοὺς·
ὄργασον. Ο. 839. χάλκας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὁ.,
ὀργῇ. Α. 530. ἐντεῦθεν ὁ. Περικλέης οὐλόμβιος
Λ. 550. χωρεῖτ' ὁ. καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
ὀργὴν. Ι. 41. ἀγροικος ὁ., κυαμοτρῷξ, ἀκράχολος,
Σ. 243. ἤειν ἔχοντας ἡμᾶν ὁ. τρίων ποιηρᾶν
560. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὁ. ἀπομορχθεὶς,
646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὁ. πεπᾶ-
727. ὥστ' ἤδη τὴν ὁ. χαλάσας τοὺς σκίπονας καταβάλλω.
1030. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ. τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Εl. 659. ὁ. γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ. τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρει,
Ο. 402. παρὰ τὴν ὁ. ὥσπερ ὀπλίτης·
Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὁ. ἀπιλέγχχα θερμὴνης κύτη.
856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὁ., Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραύνου
998. μὴ πρὸς ὁ. ἀντικλέγεις,
ὀργῆς. Σ. 424. ἐυσταλεὶς, εὔτακτος, ὁ. καὶ μένους ἐμπλήμενος.
Σ. 574. χήμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὁ. ὀλίγον τὸν κύκλον' ἀνείμεν.
853. ἀπὸ τῆς ὁ.
1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὁ. τὴν χελύνην ἐσθίων·
Εl. 613. καὶ πίσος πληγεὶς ὑπ' ὁ. ἀντελάκτισεν πίθῳ,
Ο. 383. οἴδε τῆς ὁ. χαλὰν εἵρασιν, ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
Λ. 555. ὑπὸ τῆς ὁ. αὐτὰς ἰσχειν.
1023. ἀλλ' ὑπ' ὁ. γὰρ ποιηρᾶς καὶ τοῦ ἀπέλυν ἐγώ.
Β. 700. ἀλλὰ τῆς ὁ. ἀνίστες, ὦ σοφώτατοι φύσει,
855. θεῶν ὑπ' ὁ. ἐκχέῃ τὸν Ἠλιφῶν·
ὀργια. Θ. 948. ὅταν ὁ. σεμνὰ θεαῖν Ἰεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἀπερ καὶ
Θ. 1151. ὁ. σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄφιν.
Β. 356. ἡ γενναῖον ὁ. Μουσῶν μὴ' εἶδον μὴτ' ἐχόρευσεν,
ὀργίοις. Α. 832. τοῖς τῆς Ἀρροδίτης ὁ. εἰλημμένον.
ὀργίστ. Σ. 223. ἀλλ', ὦ τοιηρέ, τὸ γένος ἦν τοῦ ὁ.
Σ. 404. ἤστερ, ἡνίκ' ἂν τις ἡμᾶν ὁ. τὴν σφηκιὰν·
ὀργισθεῖσαι. Fr. p. 509. ἐς τὴν Πάρηνθ' ὁ. φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.
ὀργισθέντ'. Ι. 993. ὁ. ἀπάγειν κελεύ-
ὀργισθέντες. Εl. 204. Ἕλληνσιν ὁ. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ὀργίων. Β. 384. Δήμητρ', ἀγῶν ὁ.
ὀργῶ. Ο. 462. καὶ μὴν ὁ. νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι,
ὀργῶντας. Α. 1113. ὁ. ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
ὀρεα. Ο. 240. τὰ τε κατ' ὁ., τὰ τε κοτινοτράγα, τὰ τε κομαροφάγα.
ὄφ. 993. * * κατ' ὁ. Νυμφᾶν ἐρατοῦ ἐν ὕμνοις
Fr. 557. τίς ὁ. βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;
ὀρείαις. Ο. 740. νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὁ.,
ὀρείπλαγκτοι. Θ. 326. Νύμφαι τ' ὁ.
ὀρεξον. Εl. 1105. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὁ.
Ο. 1759. ὁ., ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
ὄρεσι. Θ. 114. τάν τ' ἐν ὁ. δρυοχνοῦσι
ὀρεσιν. Α. 757. κἀν τοῖς ὁ. φύεις·
Fr. 556. ἐν τοῖς ὁ. αὐτοματόσιν τὰ μηρᾶνκυλα φύεται πολλά.
ὀρεσσίγονοι. Β. 1341. Νύμφαι ὁ.,
Ὀρεστείας. Β. 1124. πρώτον δέ μοι τὸν ἰξ' Ὁ. λέγε.
Ὀρέστη. Ο. 712. εἶτα δ' Ὁ. χλαίναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
Ο. 1491. τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀ.,
Ὀρέστην. Β. 1167. οὐ φεμὶ τὸν Ὀ. κατελθεῖν οἴκαδε·
Ὀρέστης. Α. 1160. εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀ.
Β. 1139. οὔκουν Ὀ. τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
ὀρεύω. Β. 290. ποτὲ μὲν γὰρ βοῦς, νυνὶ δ' ὁ., ποτὲ δὲ γυνὴ ὀρεχθείν. Ν 1368. κἀνταῦθα πᾶν οἰεσθέ μου τὴν καρδίαν ὁ.;
ὀρεωκόμους. Fr. 531. ἑστᾶται ὥσπερ τοὺς ὁ. ἄθρους.
ὀρέων. Ν. 278. ἐψηλῶν ὁ. κορυφᾶς ἐπὶ
ὀρη. Θ. 997. μελάμφυλλά τ' ὁ.
ὀρῆν. Α. 1077. ὁ. γὰρ ἔξεσθ' ὧν ἔχοντες ἥκομεν.
ὀρθὰ. Εl. 1083. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρείνον ὁ. Βαδίζειν.
Ὀρθαγόραν. Ec. 916. κάλει τὸν Ὀ., ὕπνε
ὀρθαὶ. Ο. 1007. ὁ. τρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ ὁ' ἀστέρος,
Ο. 1008. αὐτοὺ κυκλοτεροῦς ὁπτοῦ, ὁ. πανταχῆ
ὀρθὴν. Ο. 1. ὁ. κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
Ο. 487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τὴν ὀρνίθων μόνος ὁ.
Λ. 834. μεδεῦσ', ἠθ' ὁ. ἤστερ ἔρχει τὴν ὁδὸν.
Θ. 1223. ὁ. ἄνω δίωκε, ποῖ θεῖτ; οὐ πάλιν
ὀρθιασμάτων. Α. 1042. ἥκουσας ὁ.;
ὀρθιον. Λ. 16. ὅτε ἐὴ παρέκυψε Χαίρις ἐπὶ τὸν ὁ.
Ι. 1279. ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἴδεν ἢ τὸν ὁ. νόμον.
ὀρθὸν. Α. 243. ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὁ. στησάτω
ὀρθοπλήξ. Fr. 136. ὦς δ' ὁ.· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.
ὀρθὸς. Α. 259. ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὁ. ἐκτέος
Β. 706. εἰ δ' ἐγὼ ὁ. ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
Θ. 643. ἀνίστασ' ὁ. ποῖ τὸ πίσος ὠθεῖ κάτω;
ὀρθοστάδια. Λ. 45. καὶ Κιμβρείρ' ὁ. καὶ περιβαρίδας;
ὀρθότητος. Β. 1181. τῶν σῶν προλόγων τῆς ὁ. τῶν ἐπῶν.
ὀρθρια. Λ. 60. ἐπὶ τὰν κελήτων διαβεβήκασ' ὁ.
ὀρθρίοις. Ec. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὁ. ἐς τὴν τύκνα
ὄρθριον. Ο. 489. ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὑπόταν μόνον ὁ. ᾄσῃ,
Ec. 377. ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νὴ Δί', ὁ. μὲν οὖν.
526. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ΒΛ. πῶς οὖν ὁ.
741. ἀωρὶ τύκτωρ διὰ τὸν ὁ. νόμον.
ὄρθριον. Σ. 772. εἴληκ κατ' ὁ., ἠλιάσει πρὸς ἥλιον.
Ο. 496. κἰγὼ νομίσας ὁ. ἐγώρουν Ἀλιμοῦνταδε, κἄρτι προκύπτω
Λ. 1089. ἢ που πρὸς ὁ. σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ὀρθρος. Α. 256. σοὶ μηδὲν ἤττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὁ, ᾖ.
Σ. 216. τὸν πατέρα. ΧΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νὴν Δ. βαθύς.
ὄρθρους. Λ. 966. καὶ μὴν βτεῶν τοὺς ὁ.
ὀρθροβοτοσυκοφαντοδικοπαλαιστῶων. Σ. 505. ὁ. τρόπων ὀρθῶ. Ο. 1004. ὁ. μετρήτω κακόνη προστάτειᾳ, ἵνα
ὀρθῶς. Α. 397. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗ. ὁ., ὦ γέρον.
Ι. 1027. ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὁ. περὶ τούτου τοῦ κυνός.
1083. Κυλλήνην ὁ., ὅτιῃ φησ', ἐμβαλε κυλλῆ.
1084. καὶ ὁ. φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
1085. ἐς τὴν χεῖρ' ὁ. ἠνίξατο τὴν Διοπείθους.
1364. τουτί μὲν ὁ. καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
Ν. 228. ἐξεῦρον ὁ. τὰ μετέωρα πράγματα,
251. ἀτ' ἐστὶν ὁ.; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
616. οὐδὲν ὁ., ἀλλ' ἄνω τε καὶ κατὰ κυδοιδοπὰν
659. τῶν τετρακυβδαν ἀτ' ἐστὶν ὁ. ἄρρενα.
679. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὁ. γὰρ λέγεις.
742. ὁ. διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
1186. ἴσασιν ὁ. ὅ τι νοεῖ; ΣΤ. νοεῖ δή τί;
1483. ὁ. παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
Σ. 46. ὁ. γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Εl. 161. ὁ. χῶρει Διὸς εἰς αὐλάς,
Ο. 478. ὡς πρεσβυτάταν αὐτῶν ὄντων ὁ. ἔσθ' ἡ βασιλεία;
690. ἢν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὁ. περὶ τῶν μετέωρων,
692. εἰδότες ὁ. παρ' ἡμοῦ Προδίκῳ κλαῖν εἴπτετ τὸ λοιπόν.
Λ. 521. ὁ. γὰρ λέγων νὴ Δί' ἐκείνος. ΛΥ. πῶς ὁ., ὦ κακοδαίμον,
1038. κἀστ' ἐκεῖνο τοὔπτοε ὁ. κοὐ κακῶς εἰρημένον,
1228. ὁ. γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
Θ. 911. ἔγωνε ἄρ' ὁ. ἀνδρα δυστυχέστατον.
965. ἐν ἱερῷ γυναικὶ μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὁ. φρονεῖ.
Β. 672. ὁ. λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτ' σε
723. καὶ μόνοις ὁ. κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
894. ὁ. μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἁπταμαι λόγων.
Ec. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δέξομεν ὁ. ὑπακούειν.

ὀρθῶς. Ἐκ. 875. ὁ. ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
Ἐκ. 1160. μὴ ἠορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀ. ἀεὶ,
Π. 579. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀ. διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
778. ὡς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀ. ἔδρων·
1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀ. ποιεῖ,
1033. ὁ. γε' νυνδὴ σ' οὐκέτι ζῆν οἴεται.
ὀρθίβατης. Ο. 276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μανούμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀ.;
ὀρίγανον. Α. 874. ὁ., γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
Β 603. καὶ βλέποντ' ὀ.
Γρ. 180, 2. περίκομα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὁ., ὀρίγανον, Ἐκ. 1030. ὑποστόρεσαί γνν πρῶτα τῆς ὀ.,
ὀρίζεται. Ἐκ. 202. σωτηρία παρίκοψεν ἀλλ' ὁ.·
ὀρκῆσαι. Θ. 1179. ὁ. καὶ μελετῆσαι, οὐ κωλύω· ἐγώ.
ὅρκια. Ν. 533. ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅ.
ὅρκον. Α. 183. πάρραυε μὰν τὸν ὁ., ὡς ὁμώμοσα.
Λ. 187. τὸν' ὁ. ὑφώσασι ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. ὕντινα;
198. φεῦ δῆ, τὸν ὁ. ἄρατον ἀν ἐπαινῶ.
Β. 150. ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅ. ὤμοσεν,
589. δέχομαι τὸν ὁ., κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Γρ. 479. διέφθορας τὸν ὅ. ἡμῶν.
ὅρκος. Α. 308. οἶσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅ. μένει;
Λ. 191. τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἀν ὅ.; Κλ. εἰ λευκὸν ποθεν
ὅρκου. Α. 915. εἰς ἐμὲ τράποιτο' μηδὲν ὅ. φροντίσῃς.
ὅρκους. Ο. 332. παρέξῃ δ' ὁ. ὀρνίθων·
Λ. 1185. ὁ. δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
Θ. 358. ὁ. τοὺς κεκραμένους
ὁρκωμοτεῖν. Γρ. 70. ὁ.·
ὁρκώσειε. Λ. 187. τὸν' ὅρκον ὁ. ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. ὕντινα;
ὅρμα. Θ. 953. ὁ., χάρει
Ἐκ. 6. ὁ. φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
ὁρμαθόν. Λ. 647. ἰσχάδων ὁ.·
ὁρμαθούς. Β. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἤρειδεν ὁ. ἀν
ὁρμαθῷ. Π. 765. ἐλαγγέλιά σε κριβανοῦσιν ὁ.,
ὁρμάν. Ν. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποίουν ὑγρὰν Νεφελὰν στρεπταιγλᾶν δίδων ὁ.,
Ο. 345. ὁ. φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ
ὅρμαον. Λ. 1247. ὁ.
ὁρμήσω. Β. 478. ἐφ' ἀν ἐγὼ βορμαῖον ὁ. πόδα.
ὅρμον. Λ. 408. ὡ χρυσοχέε, τὸν ὁ. ὃν ἐπεσκεύασας,
ὅρμον. Γρ. 143. ὁ. παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.
ὅρμους. Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὁ., ἐκπώματα, πλουσιγύειαν·
Γρ. 309, 11. χλίδανα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅ., πέδας,
ὁρμωμένους. Π. 257. οὐκοῦν ὁρᾷς ὁ. ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὀρναπετόεσσι. Α. 913. ὁ. πόλεμον ἤρα καὶ μάχαν·
ὄρνεα. Ο. 52. κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὁ.
Ο. 1141. οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμ' ὁ.
Ὀρνεαῖς. Ο. 399. ἀποθανεῖν ἐς Ὁ.
ὀρνέοις. Ο. 197. εἰ ξυνδοκεῖν τοῖσιν ἄλλοις ὁ.
Ο. 1584. ἐπανιστάμενοι τοῖς ὁμοτικοῖσιν ὁ.
ὄρνεον. Ο. 65. Ὑποδεῖσθ' ἔγωγε, Λιβυκὸν ὁ.
Λ. 776. ὁ. οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
ὀρνέων. Ο. 13. ἢ δεῖπνα νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀ.,
Ο. 16. τὸν ἐπορ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀ.·
291. ἀλλὰ μόντοι τίς ποθ' ἡ λύβαστε ἡ τῶν ὀ.;
295. ὀ.; ΕΤ. ἄναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰοὺ·
305. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀ.,
677. ὦ φίλατατοι ὀ.,
1086. ἢν δὲ μὴ πείσησθε, συλλοῖφθέντες ὑπὸ τῶν ὀ.
1406. λεωτροφίδης χορὸν πετομένων ὀ.
ὄρνιθα. Ο. 472. ὃς ἑφασκε λέγων κορυδὸν πάνταν πρώτην ὄ. γενέσθαι,
Ο. 720. φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμὸν τ' ὄ. καλεῖτε,
ὀρνίθαρχος. Ο. 1215. ἐπέβλαψ' ὁ. οὐδεὶς σοι παρών;
ὄρνιθας. Ο. 411. ξὰ τοῦ· αὐτὸ πρὸς ὄ.
Ο. 520. ὥμην τ' οὐδεὶς τότ' ἀν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄ. ἅπαντες.
1084. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν. κεῖ τις ὄ. τρέφει
ὀρνίθεια. Ν. 339. κεστρὰν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθὰν, κρέα τ' ὀ., κιχηλᾶν.
Ο. 1590. καὶ μὴν τά γ' ὀ. λιπὰρ' εἶναι πρέπει.
Β. 510. ἀνέβραττεν ὀ., καὶ τραγήματα
ὀρνίθειον. Γρ. 358. τί δὲ τὸν ὀ. οἰκίσκον φέρεις;
ὀρνιθείῳ. Ο. 855. εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀ., καὶ τῷ ἰκτίνῳ
ὀρνιθες. Ο. 173. ποίαν δ' ἀν οἰκίσαιμεν ὀ. πόλιν;
Ο. 482. ἀλλ' ὁ. κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
608. ἔτι προσθήσουσ' ὁ. ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἐαυτῶν.
1133. ὁ., οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
ὄρνιθες. Ο. 1154. ἀπειρήγασαντ'; ΑΓ. Α. ὅ. ἦσαν τέκτονες
Ο. 1236. ὁ. ἀνθρώποισι τοὺς εἶσιν θεοὶ,
1285. ποιοῦσιν ἅπερ ὅ. ἐκμιμούμενοι,
1607. ἰαχύσατ', ἦν ὁ. ἀρξωσιν κάτω;
ὄρνιθές. Ο. 1410. ὁ. τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
Ο. 1583. τὰ δὲ ὄρνεα τοῦ ταῦτ' ἐστὶν; ΠΕ. ὁ. τινες
ὀρνιθευτής. Ο. 526. πᾶς τις ἐφ' ὑμᾶς ὀ.
ὀρνιθῆ. Ο. 565. ἦν' Ἀφροδίτη θύῃ, πυρδὸς ὅ. φαληρίδι θύειν
ὀρνιθίας. Α. 877. ὁ. ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
ὀρνιθοθήρα. Ο. 62. οἶμοι τάλας, ὁ. τουτοῖ.
ὀρνιθομανοῦσι. Ο. 1284. ὁ., πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ὀρνιθομανῶ. Ο. 1344. ὁ. γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
ὀρνιθός. Α. 539. ὁ. ἐστιν; ἄρα κομπολακύθου;
ὀρνίθων. Σ. 508. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδὲ ἀν ὁ. γάλα
Ει. 116. ὡς οὐ μετ' ὁ. προλιπὼν ἐμὲ
Ο. 117. εἶτ' αἴθις ὁ. μεταλλάξας φύσιν,
155. οὐτοι δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὁ. βίος;
162. ἢ μετ' ἐνορᾷ βούλεσθ' ἀν ὁ. γένεσι,
179. οὐχ οὗτος οὖν δῆπου 'στὶν ὁ. πόλος;
206. ὦ φίλτατ' ὁ. σὺ, μὴ νυν ἔσταθι·
332. παρέξῃ δ' ὄρκους ὁ.·
487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὁ. μόνος ὀρθῆν.
550. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὁ. πόλιν εἶναι,
562. ὡς ὁ. βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
564. τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὁ. ὃς ἀν ἀρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
596. προερεῖ τις δὲ τῶν ὁ. μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
617. τῶν ὁ. δίνδηον ἑλᾶσι
708. πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀ. τὰ μέγιστα.
733. γάλα τ' ὁ.
753. εἰ μετ' ὁ. τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
1291. πολλοῖσιν ὁ. ὀνόματ' ἦν κείμενα.
1346. ποίαν νόμων; πολλοὶ γὰρ ὁ. νόμοι.
1673. τύραννον, ὁ. παρέξω σοι γάλα.
1707. ὦ τρισμακάριοι πτηνῶν ὁ. γένος,
1727. γένος ὁ.
ὄρνιν. Α. 88. καὶ καὶ μὰ Δί' ὅ. τριπλάσιον Κλεωνύμου
Σ. 815. ἀπὰρ τί τὼν ὁ. ὧν ἐμ' ἐξ' ἐξηρύγκατε;
Ο. 73. ὁ., ὧν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
263. ὁρᾶς τιν' ὁ.; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
512. ὑπόν' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὁ. ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
515. ἀετὸν ὁ. ἵστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὢν·
561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὁ. ἔτερον πέμμαι κήρυκα κελεύω,
707. ὁ μὲν ὀρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῖν', ὁ δὲ Περσικὸν ὁ.
719. ὁ. τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
721. ξυμβολον ὁ., φωνὴν ὁ., θεράπων' ὁ., ὄνον ὁ.
1361. εὐνοῦς, πτερώσω σ' ὥστερ ὁ. ὀρφανόν.
Π. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὁ. τοῦ θεοῦ.
ὄρνις. Ο. 16. τὸν ἐπορ', ὃς ὄ. ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
Ο. 67. οὐδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὁ.; οὐκ ἐρεῖς;
70. ὁ. ἔγωγε δούλος. ΕΥ. ἠττήθης τινὸς
74. δεῖται γὰρ ὁ. καὶ διακόνου τινός;
79. τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΥ. τροχίλος ὁ. οὐτοσί.
102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὁ. ἢ ταῶς;
103. ὁ. ἐγωγε. ΕΥ. κᾆτα σοι ποῦ τὰ πτερά;
119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἀνθρώποις ὅσα τ' ὁ. φρονεῖς.
168. τίς τὰ. οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
169. ἀνθρωποτὸς ὁ. ἀστάθμητος πετόμενος,
247. ὁ. τε πτεροποίκιλος
268. ἄγαθ', ἀλλὰ χοὐτοσὶ καὶ δὴ τις ὁ. ἔρχεται.
269. νὴ Δί' ὁ. δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;
270. οὗτος αὐτὸς τῶν φράσει· τίς ἐστιν ὁ. οὐτοσί;
274. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί βαστρεῖς; ΕΥ. ἔτερος ὁ. οὐτοσί.
276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄ. ὀρειβάτης;
279. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφὼς τις ὁ. οὐτοσί.
287. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὁ. οὐτοσί.
300. κειρύλος γάρ ἐστιν ὁ.; ΠΕ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὁ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπ' ἐκείνης.
510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὁ., μετέχων ὁ τι δωροδοκοῖν.
568. κἀν Διὶ θύῃ βασιλεὺς κρίων, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὅ.,
601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις ἀρ' ὁ.
717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὁ., οὐτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε.
720. φήμη γ' ὑμῖν ὁ. ἐστὶ, πταρμὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
763. φρυγίλος ὁ. ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
833. ὁ. ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
1250. ὁ. ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένος,
1380. ὁ. γενέσθαι βούλομαι
1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὁ. ἕχητε συμμάχους,

ὄρνις. Β. 932. τὸν ξυῦδν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὅ.
Β. 1289. σὺν δορὶ καὶ χερὶ πλάκτορι θοὺριος ὄ.,
ὄρνισι. Ο. 562. ὡς ὀρνίθων βασιλεύσουσιν ὀύειν ὅ. τὸ λοιπὸν'
Ο. 881. καὶ ἤρασι [καὶ ὅ.] καὶ ἠράων πασεί, πορφυ-
1117. δώσετ' ἤμιν, πᾶσι τοῖς ὅ. κατατιλάμεσοι.
ὀρνισιν. Ο. 756. ταῦτα πάντ' ἐστὶν ἤμιν παρ' ἤμῖν τοῖσιν ὄ. καλά.
Ο. 866. τῷ ἑστιούχῳ, καὶ ὅ. Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
1343. ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὅ. νόμων.
1348. τὸν πατέρα τοῖς ὅ. ἀγχειν καὶ δάκνειν.
1353. ἀλλ' ἔστιν ἤμὶν τοῖσιν ὅ. νόμοι
1535. τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὅ. πάλιν,
1600. τὸ σκῆπτρον ἤμὶν τοῖσιν ὅ. πάλιν
ὄρνιτο. Ο. 1679. ὅ. παραδίδωμι. ΠΡ. παραδοῦναι λέγει.
ὀρνυμένῳ. Β. 1529. ἐς φάος ὅ. δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας.
ὀρογυίας. Fr. 661. ὅ.
ὄροι. Α. 719. ὅ. μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ὄρος. Ο. 349. οὔτε γὰρ ὅ. σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
ὀροφήν. Σ. 1215. ὅ. θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον'
ὀροφῆς. Ν. 173. ἀπὸ τῆς ὅ. ὑψικταρ γαλεώτης κατέχεσεν.
ὀροφίας. Σ. 206. ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὅ.
ὀροφον. { Α. 229. } { 230. } οὐ πρὸς τὸν ὅ. ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ὄρρον. Ει. 1239. θλίβει τὸν ὅ. ἀπύφερ', οὐκ ὠνήσομαι
Β. 222. τὸν ὅ., ὦ κοᾶξ κοάξ'
ὄρρος. Α. 964. ποία δ' ὀσφύς; ποῖος ἂν ὅ.
ὀρρωδεῖτε. Β. 1112. μηδὲν ὀ. τοῦθ' ὡς οὐκ ἐθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ὀρρωδῶ. Ἐκ. 994. ἀλλ', ὦ μέλ', ὀ. τὸν ἐρασθὴν σόν. ΓΡ. Α. τίνα;
Π. 122. οὐκ οἶδ· ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀ. πάνυ.
ὀρρωδῶν. Ι. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀ.; ΝΙ. τιή;
Ι. 541. ταῦτ' ὀ. διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἐφασκεν
ὀρσά. Α. 995. ὁ. Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
Ὀρσαλόχου. Α. 725. εἰς Ὀ. χρεὼς τῶν τρεῶν κατέσπασε.
ὀρταλίχων. Α. 871. τῶν ὁ. ἢ τῶν τετραπτερολλαβίων.
ὄρτυγα. Ο. 707. ὁ μὲν ὅ. δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίαν', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ
Περσικὸν ὄρνιν.
ὄρτυγας. Ει. 789. ὁ. οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς
Fr. 36. ὁ.:
ὄρτυγι. Ο. 1298. ὄρτυγ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὅ.
ὀρτυγοκόμον. Fr. 36. ὁ.
Ὀρτυγομήτρᾳ. Ο. 870. καὶ κύκνῳ Πυθίᾳ καὶ Δηλίᾳ, καὶ Λη-
τοῦ Ὀ.
ὀρτυξ. Ο. 1298. ὁ. ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
ὀρτύω. Θ. 1215. ὁ. δὲ συβίνη 'στὶ· καταβινῆται γάρ.
ὀρύττειν. Ει. 898. παίειν, ὁ., πῖξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει'
Ο. 442. μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀ. ΧΟ. οὔ τί που
ὀρφανόν. Ο. 1361. εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀ.
Ὀρφεύς. Β. 1032. Ὀ. μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων
τ' ἀπέχεσθαι,
ὀρφνα. Β. 1332. ὁ., τίνα μοι
ὀρφὼς. Σ. 493. ἦν μὲν ὑψηγαί τις ὁ., μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
ὀρχεῖς. Ν. 713. καὶ τοὺς ὁ. ἐξέλκουσιν.
Σ. 1035. { φάκτ' ὁ' ἀσμὴν, Λαμίας δ' ὁ. ἀπλοῦτους, προκτὸν δὲ
Ει. 758. } καμήλους.
Α. 963. ποία ψυχὴ, ποῖοι δ' ὁ.,
ὀρχεῖσθαι. Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὁ. Παναθηναίοις
δέον αὐτοὺς
Σ. 1493. εἴ τις τραγῳδὸς φῄσιν ὁ. καλῶς,
ὀρχεῖσθε. Π. 761. ὁ. καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
ὀρχεῶν. Α. 363. κοὐ μὴ ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅ. λάβηται.
Π. 312. τὸν Λαερτίου μιμούμενοι τῶν ὅ. κρεμᾶμεν,
ὀρχήσασι. Fr. 523, ὁ. ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὁ.
ὀρχησαίμεθ'. Ει. 330. οὐκ ἂν ὁ., εἴπερ ὀφελήσαιμέν τί σε.
ὀρχησάμενοι. Α. 1277. ὁ. θεῖσιν εὐλαβώμεθα
ὀρχησαμένους. Ει. 1319. ὁ. καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον
ἐξελάσαντας.
ὀρχήσησθ'. Ει. 329. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὁ. ἔτι.
ὀρχησομένη. Θ. 1178. ὁ. γὰρ ἐρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.
ὀρχηστάς. Ει. 789. ὀρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὁ.
ὀρχηστρίδ'. Β. 543. ἀνατετραμμένος κυνῶν ὁ.
ὀρχηστρίδες. Α. 1093. ὁ., τὰ φίλτατ' Ἀρμοδίου, καλαί.
Β. 515. ἑτέραι δύ' ἡ τρεῖς. ΞΑ. τῶν λέγεις; ὁ.;
ὀρχηστρίδος. Ν. 996. μηδ' εἴη ὁ. εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηνῶν,
ὀρχηστρίσιν. Β. 519. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὁ.
ὀρχίλος. Ο. 568. κἂν Διὸ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεὺς ἐστ' ὁ.
ὄρνις,
ὀρχίλων. Σ. 1513. ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὁ.
ὀρχίπεδ'. Ο. 442. μήτ' ὁ. ἕλκειν μητ' ὀρύττειν. ΧΟ. οὔ τί που
ὀρχιπέδων. Ι. 772. καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὁ. ἐλκούμην ἐν Κερα-
μεικῷ.
Π. 956. τῶν ὁ.' ἴδων γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὄρχον. Α. 995. πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδοι ὁ. ἐλάσαι μακρὸν,
ὀρχουμένη. Α. 392. πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὁ.,
Α. 541. ἐγὼ γὰρ ᾔσθοπτε κάμοιμ' ἂν ὁ.,
ὀρχουμένης. Α. 409. ὁ. μου τῆς γυναικὸς ἐσπίρας
ὀρχούμενοι. Σ. 1535. ἀλλ' ἐξιόντ', εἴ τι φιλεῖτ' ὁ., θύραζε
Fr. 499. ὑπηνίκ' ἀτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὁ.
ὀρχούμενον. Σ. 1537. ὁ. ὅστις ἀπήλαξεν χορὸν τριγῳδῶν.
ὀρχούμενος. Σ. 1478. ὁ. τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
Ει. 326. μή τι καὶ νυνί γ' ἐτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὁ.
ὀρχουμένους. Α. 1246. ὡς ἥδομαί γ' ὀλίγα ὁρῶν ὁ.
ὁρᾶ. Ι. 163. τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΛΛ. ὁ.
Ν. 93. ὁ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν, ὦ πάτερ;
208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁ. καθημένους.
323. βλέπε νυν δευμὶ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν· ἢν γὰρ ὁ. κατι-
νοῦσα.
Α. 831. ἄνδρ' ἄνδρ', ὁ. προσιόντα παραπεπληγμένον,
1020. γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁ. γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
1082. καὶ μὴν ὁ. γε τοὐσδε τοὺς αὐτόχθονας
Θ. 19. διὰ τὴν χοάνην οὖν μὴ' ἀκούω μὴθ' ὁ.;
97. ἀλλ' ἡ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁ.
98. ἄνδρ' οὐδὲν' ἐνθάδ' ὕντα, Κυρήνην δ' ὁ.
1105. ἐα· τὶν' ὄχθον τόνδ' ὁ. καὶ παρθένον
Β. 182. αὐτὴ 'στὶν ἥν ἐφραζε, καὶ πλείὼν γ' ὁ.
276. νὴ τὸν Ποσειδῶ γοῦν, καὶ νυνὶ γ' ὁ.
288. καὶ μὴν ὁ. νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
304. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλὴν' ὁ.
653. ἰοὺ ἰοὺ. ΑΙ. τί ἔστιν; ΔΙ. ἰππέας ὁ.
1323. ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὁ.
1324. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙ. ὁ.
Ἐκ. 27. ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁ. τονδὶ λύχνον
41. καὶ μὴν ὁ. καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
52. ὁ. προσιόσας χλιτέρας πολλὰς πάνυ
58. ὑμᾶς, ἐπειδὴ σωλλελεγμένας ὁ.,
73. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ἐμὰ ὁ. πεπραγμένα.
176. ὁ. γὰρ αὐτὴν προστάται χρομένην
806. ὁ. φέρονται. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἂν οὖν 'Αντισθένης
Π. 332. καὶ μὴν ὁ. καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
382. ὁ. τὶν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον.
676. ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁ. τὸν ἱερέα
Fr. 522. ὁ. γὰρ ὡς ὀμφακα διασαυλούμενον,
ὀρῶμεν. Θ. 688. οὐχ ὁ. γοῦν ἐτ' ἄλλων οὐδὲν' ἐγκαθήμενον'
Ἐκ. 501. χωροῦσαν ἐξ ἐκεκλησίας ὁ. ἀλλ' ἐπείγου
Fr. 114. 1. καὶ διαστίλβουσ' ὁ.
ὀρῶν. Α. 82. κάγεξεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὁ.
ὀρῶν. Α. 600. ὁ. πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
Ι. 792. καὶ τῶν σὺ φίλεῖς, ὃς τοὔτων ὁ. οἰκοῦντ' ἐν ταῖς τι
θάκνεισι
881. τονδὶ δ' ὁ. ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
Ν. 17. ὁ. ἀγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας'
Σ. 427. ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁ. δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
1072. εἶτα θαυμάζει μ' ὁ. μέσον διεσφηκωμένον,
Ει. 1165. λοιχ' ὁ. ἀξιώσωντ'·
Ο. 1334. πρὸς ἀνδρ' ὁ. πτερώσεις.
1336. οὕτως ὁ. σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
Α. 1246. ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁ. ὀρχουμένους.
Θ. 194. χαίρεις ὁ. φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
1110. ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁ.
Β. 46. ὁ. λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
Ἐκ. 101. τὶς οὖν ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἠγήσαιθ' ὁ.;
812. δεινά γ' λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁ.
ὀρῶντας. Ο. 391. τὴν χύτραν ἀφαν' ὁ.
ὀρῶντες. Ο. 97. ὁ. τὴν πτέρασιν; ἢ γὰρ, ὦ ξένοι,
ὀρῶντες. Α. 684. οὐχ ὁ. οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
Ι. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁ. παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
Ει. 644. οἱ δὲ τὰς πλαγὰς ὁ. ἀς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
Ἐκ. 386. ὁ. αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερῳῶν
ὀρώρει. Ει. 1287. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἀσβεστος ὁ.
ὀρῶσ'. Θ. 386. προπηλακιζομένας ὁ. ὑμᾶς ὑπὸ
ὀρῶσιν. Ο. 1509. ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁ. οἱ θεοί.
ὀς. Α. 31. ὁ. οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἀνθρακιαὶ πρῖω, κ.τ.λ.
Α. 118. ἐγκῷ' ὁ. ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβύρτιον. κ.τ.λ.
ὅσ', ὅσ'. Α. 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀπαιθ' ὁ. ἂν λέγω' κ.τ.λ.
ὅσα. Α. 1. ὁ. δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ.
ὅσαι. Α. 268. ὁ. τὸ πράγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆθεον,
κ.τ.λ.
ὅσαις. Θ. 355. τὰ δ' ἀριστθ' ὁ. προσήκει
ὅσαπερ. Ν. 841. ἄληθες; ὁ. ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σορά· κ.τ.λ.
ὅσαπέρ. Σ. 806. ὁ. γ' ἐφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ὅσας. Ν. 1425. ὁ. δὲ πλαγὰς ἐξίοντα πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
κ.τ.λ.
ὀσέτη. Θ. 624. ὁ. γε. ΚΛ. καὶ τίς σοὐστὶ συσκηνήτρα;

ὀσημέραι. Σ. 479. μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁ.
Π. 1006. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁ. νῆ τὸ θεὼ
ὅσην. I. 612. ὁ. ἀπὼν παρέχεις ἡμῖν φροντίδα· κ.τ.λ.
ὅστα. Θ. 676. ὁ. καὶ νόμμια μηδομένους ποιεῖν
Θ. 679. αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὁ. δρᾶν,
ὀσίαν. Π. 682. κάγὼ νομίσας πολλὴν ὁ. τοῦ πράγματος
ὁσίοις. Β. 336. ὁ. μύσταις χορεῖαν.
ὅσιον. Ο. 898. ὁ. ἐπιβαλὼν, καλεῖν δὲ
Α. 743. ἐως ἂν εἰς ὁ. μόλω· γὼ χορίον.
ὁσίους. Ο. 633. ἀδίκους, ὁ.,
Β. 327. ὁ. ἐν θεασάτοις.
ὀσμάς. EI. 753. δαῖραι βυρσᾶν ὁ. δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
ὀσμή. Ο. 1715. ὁ. δ' ἀνασύμαστος ἐς βάθος κύκλου
ὀσμήν. { Σ. 1035. } φύκης δ' ὁ., Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
{ EI. 758. } πρακτὸν δὲ κἀμήλιον.
Εκ. 1124. ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὁ. ἔχῃ·
ὀσμύλια. Fr. 242, 2. ὁ. καὶ μανιῶδα καὶ σηπῖδα,
ὀσοι. Α. 862. ὁμῶς δ' ὁ. Θεῖβαίων αὐλητὰ πάρα, κ.τ.λ.
ὁσοιπτῆρ. EI. 964. τοῦταν ὁ. εἶσι τῶν θεωρέων·
ὅσοις. Εκ. 418. ὁ. δὲ κλίνῃ μὴ 'στι μηδὲ στρώματα, κ.τ.λ.
ὅσον. Α. 150. ὁ. τὸ χρῆμα παρνήσιον προσέρχεται κ.τ.λ.
ὅσονπερ. Εκ. 174. ὁ. ὑμῖν. ἄγθομαι δὲ καὶ φέρω
ὅσος. Α. 200 ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὲν ὅ. κ.τ.λ.
ὅσους. EI. 225. ὁ. ἄνωθεν ἐπεῤῥησε τῶν λίθων, κ.τ.λ.
ὅσπερ. Α. 441. εἶναι μὲν ὁ. εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ, κ.τ.λ.
ὀστᾶν. Α. 1226. λόγχῃ τις ἐμπέσῃγέ μοι δι' ὁ. ὀδυρτά.
ὀστίνοις. Α. 863. τοὶς ὁ. φυσῆτε τὸν πρακτὸν κυνός.
ὅστις. Α. 57. τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὁ. ἡμῖν ἤθελε κ.τ.λ.
ὀστρακίνδα. Π. 855. ὡστ' εἰ οὐ βρμῄσαιο καὶ βλέψειας ὁ.
ὀστράκοις. Β. 1305. λίχρας ἐπὶ τοῦτο τε; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὁ.
ὀστράκῳ. Β. 1190. χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὁ.,
ὀσφραίνει. Π. 896. κακόδαιμον, ὁ. τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ὀσφραίνομαι. Α. 619. καὶ μάλιστ' ὁ. τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
Β. 654. τί δῆτα κλάεις; Δι. κρομμύων ὁ.
ὀσφραινόμενος. Θ. 495. ὁ. ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν
Β. 489. κατέκειτ' ἀν ὁ., εἴπερ δειλὸς ἦν·
ὀσφραντήριοι. Β. 593. καὶ ξύνεσι καὶ μικτῆρες ὁ.,
ὀσφρήσεται. EI. 152. ὦ εἰ μετέφερε οὗτος ἂν ὁ.,
ὀσφρόμενος. Σ. 792. κᾆτα βδελυχθεὶς ὁ. ἐξέπτυσα·
ὀσφῦν. Σ. 740. καὶ τὴν ὁ.
Fr. 94, 1. ὁ. δ' ἐξ ἄκρων διακίνλισον ἢ τὸ κίγκλου
ὀσφύος. Σ. 225. ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὁ.
EI. 1053. ὅπτα σὺ σιγῇ, κἀπαγ' ἀπὸ τῆς ὁ.
ὀσφύς. Α. 964. ποῖα δ' ὁ.; ποῖος ἂν ὄρρος
ὀσχον. Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὁ., ὁ γέρων ὀδί,
ὄσῳ. EI. 943. ἐπεύχεσ' νῦν ἐν ὁ. κ.τ.λ.
ὀσων. I. 573. κρίνω σ' ὁ. ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον κ.τ.λ.
ὄσῳπερ. N. 1419. ὁ. ἐξαμραπάνειν ἤττον δίκαιον αὐτούς.
ὅτ'. Α. 140. ὁ. ἐνθαῦθ' Θέογνις ἠγωνίζετο. κ.τ.λ.
ὅταν. Α. 1065. ὁ. στρατιώτας καταλέγωσι, τοιταὶ κ.τ.λ.
ὅτε. Α. 10. ὁ. δὴ κεχίνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, κ.τ.λ.
ὁτιῇ. Α. 1062. ὁ. γνοῇ 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία. κ.τ.λ.
Β. 523. ὁ. σε παῖζων Ἡρακλέα ἐνεσκεύασα;
ὁτιοῦν. N. 344. κοὐχὶ γυναῖξιν, μὰ Δί', οὐδ' ὁ. αὐται δὲ ῥίνας ἔχουσιν. κ.τ.λ.
ὅτουσι. I. 753. ὁ. τόθ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
ὁτότυξ'. Θ. 1081. οἰμωζ'. ΕΓ. οἰμωζ'. ΜΝ. ὁ. ΕΓ. ὁ.
ὁτοτύζεν. EI. 1011. τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' ὁ..
ὁτοτύζεσθαι. Α. 520. ὁ. μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
ὅτου. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὁ. 'γὼ ῥύπομαι κ.τ.λ.
ὅτουπερ. Π. 85. δς οὐκ ἐλούσαν' ἐξ ὁ. ἐγίνετο.
ὀτῤτηροῖ. Ο. 913. Μουσᾶων θεράποντες ὁ.,
ὀτῤτηρόν. Ο. 915. οὐκ ἐτὸς ὁ. καὶ τὸ λῃδάμον ἔχεις.
ὀτῤτηρός. Ο. 909. Μουσᾶων θεράπων ὁ.,
ὀττευομένη. Α. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὁ. δὲ κάθηται.
ὀττῳ. I. 1320. τὶν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὁ. κισσῶμεν ἀγυιάς; κ.τ.λ.
ὀτῳπερ. Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὁ. πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
οὐ. Α. 54. ὁ. γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. κ.τ.λ.
οὐ. Α. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἀνθρωπος; ΑΜ. ο., κ.τ.λ.
οὐ. Α. 466. καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνδυ, ο., μὴ τυχὼν κ.τ.λ.
οὐγώ. Α. 41. οὐκ ὀἰγόμενοι; τοῦτ' ἐκεῖν' ὁ. λεγων·
EI. 64. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ' ὁ. λεγων.
Α. 240. τὴς ἀλκοινγά; ΛΥ. τοῦτ' ἐκεῖν' ὁ. λεγων·
Εκ. 341. φροῦδη 'σ', ἔχουσα θοίματιον ὁ. 'φόρουν.
οὐγκαλυμμός. Ο. 1496. τίς ο.; ΠΡ. τῶν θεῶν δῆρς τινα
οὐδ'. Α. 23. ο. οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν κ.τ.λ.
οὐδαμᾷ. Fr. 662. ο.;
οὐδαμοῖ. Σ 1188. ἐγὼ δὲ τεθεάρηκα πάποτ' ο.
οὐδαμοῦ. N. 1420. ἀλλ' ο. νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Ο. 22. ὀδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς ο.
Εκ. 343. οὐκοῦν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην ο.
561. ἔσται τὸ λοιπὸν, ο. δὲ μαρτυρεῖν,
Π. 442. Πενία γὰρ ἐστιν, ὦ πονῆρ', ἧς ο.
οὐδαμῶς. N. 688. οὐκ ἄρρε' ὑμὶν ἐστιν; ΣΩ. ο. γ', ἐπεὶ
Σ. 79. εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. ο. γ', ἐπεὶ
1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γάρ ο. μοι ξύμφορον.
1393. ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. ο. γ' ἐπεὶ
Ο. 443. τόν; ο. ΠΕ. οὐκ, ἀλλὰ τἀφθαλμὼ λέγω.
Β. 56. γυναικός; Δι. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; Δι. ο.
Εκ. 755. αὖτ', ἢ φίρεις ἐνέχυρα θῆσων; ΑΝ. Α. ο.
οὐδέ. Α. 563. ἀλλ' ο. χαίρων ταῦτα τολμῇσει λέγειν. κ.τ.λ.
N. 1282. οὐκ οἶδ' ἐγωγ' ὁπότερον, ο. μοι μέλει. κ.τ.λ.
οὐδεείς. Π. 1182. κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' ο.
οὐδεέν. Β. 927. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν ο. Δι. μὴ πρὲς τοὺς ὀδόντας.
Α. 1044. φλαῦρον εἰπεῖν ο.·
Π. 138. οὐ βεῦν ἂν, οὐχὶ ζῆσαι τὸν, οὐδὲ ἀλλ' ο.,
οὐδείς. I. 158. ὦ νῦν μὲν ο., αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
I. 231. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν ο. ἤθελε
569. οὐ γὰρ ο. πάποτ' αὐτῶν τοὶς ἐναντίους ἴδὼν
944. ἀγαθὸς πολίτης, οἷος ο. πω χρόνου
1097. οὐκ ἦν Δί' Ἀρίγνωτον γὰρ ο. ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
1370. ο. κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
1373. οὐδ' ἀγορᾶσάγγελεισ ο. ἐν ἀγορᾷ.
N. 422. ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας ο. νικήσει πλείονας ἢ σύ.
782. ο. κατ' ἐμοὺ τεθνᾶτα εἰσάξει δίκην.
836. ἀπεκείρατ' ο. πάποτ' οὐδ' ἠλείψατο
917. ο. ἐθέλει τῶν μειρακίων·
977. ἠλείφατο δ' ἀν τοὐμαλοῦ ο. παῖς ὑπένερθεν τοτ' ἄν, ὥστε
Σ. 88. φιλημλιαστὴς ἐστὶν ὡς ο. ἀνὴρ,
150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἶμ' ὡς ἕτερος ο. ἀνὴρ,
594. κἀν τῷ δῆμῳ γνώμην ο. πάποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
679. ο. οὐδὲ σκορδόνω κεφαλὴν τοὶ ἐξῃτοῖσι δίδωσιν.
.... ο. σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
889. φιλοδίνοτος ὡς ο. ἀνὴρ
1023. ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς ο. πάποτ' ἐν ὑμῖν,
1223. ἀλκηθὲς; ὡς ο. Διακρίων δέξεται.
1226. ο. πάποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος
1359. πατὴρ γὰρ ο. ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
1500. φησὶν τις, ἦ ο.; ΒΔ. εἰς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
1536. ἡμᾶς ταχύ. τοῦτο γὰρ ο. πω πάρος δέδρακεν,
EI. 14. ο. γὰρ ἂν φαίη με μάττων' ἐσθίειν.
511. οἱ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι. κἄλλοσ ο.
614. οὐκέτ' ἦν ο. ὁ ταύσων, ἦδε δ' ἡδαιζέτο.
965. οὐκ ἐστὶν ο. ὅστις οὐ κρύβην ἔχει.
1094. χρησμολόγῳ δ' ο. ἐδίδουν κἀδεια φαεινόν.
1111. ο. προσδώσει μοι σπλάγχνων; ΤΡ. οὐ γὰρ οἶὼ τε
1200. ο. ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλόβυσ,
Ο. 520. ἄμυν τ' ο. τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
595. ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων ο. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
601. ο. οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἀρ' ὄρνις.
605. ὡς ἀνθρωπὸς γε κακῶν πράττειν ἀτεχνῶς ο. ὑγιαίνει.
1120. ο. ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
1133. ὄρνιθες, ο. ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
1216. μὰ Δί' οὐκ ἐμοιγ' ἐπέβαλεν ο., ὦ μέλε.
1516. θέει γὰρ ο. οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Α. 212. } οὐκ ἐστὶν ο. οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
213. }
597. ο. ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Θ. 411. ἤγουτο, διαβέβληκεν, ὥστ' ο. γέρων
807. καὶ Στρατονίκην ἡμῶν ο. οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Β. 87. Πυθάγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος
107. βεστνεῖν με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος,
115. κόρεις ὀλίγιστοι ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος.
1044. οὐδ' οἶδ' ο. ἤντιν' ἐρῶσαν πάποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
1065. οὐκοῦν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν ο. διὰ ταῦτα,
1087. λαμπάδα δ' ο. οἷος τε φέρειν
Εκ. 11. ὀφθαλμὼν ο. τὸν ὧν ἐξείργει δόμων.
304. ὁν ἐτόλμα
322. οὐ γὰρ με νὺν χέζοντά γ' ὀφεται.
423. προσέθηκεν, ο. ἀντεκειρτόπτησεν ἄν,
605. ο. οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἅπαντες,

οὐδείς. ΕΙ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτης ο. ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;
ΕΙ. 925. ο. γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
1025. ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ ο. ἔτι.
1130. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' ο. ἀνήρ.
Π. 188. ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' ο. πώποτε.
193. σοῦ δ' ἐγένετ' ο. μεστὸς οὐδεπώποτε.
247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς ο. ἀνὴρ
420. ἀλλ' οἷον ο. ἄλλος οὐδεπώποτε
499. ο. ἄν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
512. ο.· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
522. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων ο. οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
762. ο. γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς ο. γ' ἀνήρ.
1098. ο. ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
1114. ὁ Πλοῦτος, ο. οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
1177. θύειν ἔτ' ο. ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα;
Fr. 476, 7. ὥστ' οὐκ ἔτ' ο. οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
οὐδεμί'. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων ο. ἀρχή.
οὐδεμία. Λ. 4. νῦν δ' ο. πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνή.
Λ. 58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλων ο. γυνὴ πάρα,
1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς ο. πόρδαλις.
Θ. 946. κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς ο. σωτηρίας.
Εκ. 19. ἀλλ' ο. πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
οὐδεμιᾷ. Θ. 383. φιλοτιμίᾳ μὲν ο. μὰ τὼ θεὼ
Εκ. 516. ο. γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
οὐδεμίαν. Λ. 865. ὡς ο. ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
Λ. 869. χάριν ο. οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
οὐδεμιᾶς. Σ. 549. τῆς ἡμετέρας, ὡς ο. ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
οὐδέν. Α. 27. ἔσται προτιμῶσ' ο.· ὦ πόλις πόλις. κ.τ.λ.
Α. 376. ο. βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν, κ.τ.λ.
οὐδέν'. Ν. 1050. ἐγὼ μὲν ο. Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Λ. 1044. τῶν πολιτῶν ο., ὦνδρες,
Θ. 98. ἄνδρ' ο. ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
Εκ. 417. πλευρῖτις ἡμῶν ο. ἂν λάβοι ποτέ.
οὐδένα. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν ο. πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
Ν. 628. οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον ο.
Π. 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' ο.;
Fr. 128, 4. τερον δέμας ο. κόσμον.
οὐδενί. Α. 1039. κεν ο. μεταδώσειν.
Ν. 118. οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν ο.
1250. οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν ο.,
Σ. 1027. ο. πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
1467. ο. γὰρ οὕτως ἀγανῷ
Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν ο.
οὐδενός. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν ο., εἰ σοὶ χαριοίμην.
Σ. 632. ο. ἠκούσαμεν οὐ-
1274. Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων ο.
ΕΙ. 615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην ο.,
Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος ο.
799. ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ ο.
Π. 362. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν ο.,
870. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν ο,
οὐδέποθ'. Ν. 3. ἀπέραντον· ο. ἡμέρα γενήσεται;
οὐδέποτ'. Α. 979. ο. ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι, κ.τ.λ.
οὐδέποτε. ΕΙ. 109. μὰ τὸν Διόνυσον ο. ζῶντός γ' ἐμοῦ κ.τ.λ.
οὐδέποτέ. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν ο. γ' ἴσχει θύρα. κ.τ.λ.
οὐδέπω. Σ. 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις ο.; κ.τ.λ.
οὐδεπώποτ'. Α. 17. ἀλλ' ο. ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι κ.τ.λ.
οὐδεπώποτε. Σ. 14. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον ο. κ.τ.λ.
οὐδετέρῳ. Β. 1412. οὐ γὰρ δι' ἔχθρας ο. γενήσομαι.
οὔδοξε. Εκ. 814. οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' ο., τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
οὐδυσσεύς. Ο. 1561. ὥσπερ ο. ἀπῆλθε,
οὔθ'. Α. 308. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις ο. ὅρκος μένει; κ.τ.λ.
οὖθαρ. Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, ο. ἀγαθῆς χθονός.
οὐκ. Α. 35. ο. ὄξος, ο. ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω, κ.τ.λ.
οὔκ. Α. 108. ο., ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ.
οὐκ. Ι. 668. ἵν' ἄτθ' ὁ κῆρυξ ο. Λακεδαίμονος λέγει κ.τ.λ.
οὐκέθ'. Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν ο. ἥδεται φακῇ·
οὐκέτ'. Α. 471. ἀλλ' ο., ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν κ.τ.λ.
οὐκέτι. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς ο. κ.τ.λ.
οὐκί. Θ. 1108. λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. ο. μὴ λαλῆσι σύ. κ.τ.λ.
οὐκκικλούμενος. Θ. 96. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥ. ο.
οὔκουν. Ι. 465. ο. μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττει λανθάνει. κ.τ.λ.
οὐκοῦν. ΕΙ. 43. ο. ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι κ.τ.λ.
οὐκτός. Σ. 1287. ο. ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐλύμπιος. Α. 530. ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης ο.
Ν. 366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμίν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, ο. οὐ θεός ἐστιν;
Οὐλύμπου. Ι. 9. ξυναυλίαν κλαύσωμεν Ο. νόμον
οὔλων. Β. 1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων ο. ἐρίων ὑπένερθε·
οὑμοί. Ι. 967. ο. δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἁλουργίδα
Ι. 1003. ο. μέν εἰσι Βάκιδος. ΔΗΜ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
Ν. 210. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν ο. δημόται;
Β. 967. ο. δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
οὑμός. Ι. 721. χὠ πρωκτὸς ο. τουτογὶ σοφίζεται.
Ι. 952. ο.· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
Σ. 336. ο. υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
1352. ἐγώ σ', ἐπειδὰν ο. υἱὸς ἀποθάνῃ,
Ο. 1259. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως ο. πατήρ.
Λ. 838. ἔγωγε· κἀστὶν ο. ἀνὴρ Κινησίας.
Θ. 867. ο. Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
Π. 551. ἀλλ' οὐχ ο. τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
οὖν. Α. 37. νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος κ.τ.λ.
οὖνδον. Β. 757. τίς οὗτος ο. ἐστὶ θόρυβος χὴ βοὴ
οὐνδύεται. Εκ. 332. τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, ο.
οὕνεκ'. Ν. 238. ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ ο. ἐλήλυθα. κ.τ.λ.
οὕνεκα. Α. 958. εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' ο. κ.τ.λ.
οὕνεχ'. Ν. 555. προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος ο., ἣν κ.τ.λ.
οὖνος. Β. 27. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, ο. φέρει;
οὑντός. Λ. 847. τίς οὗτος ο. τῶν φυλάκων ἑστώς; ΚΙ. ἐγώ.
οὔξ. ΕΙ. 1047. οὗτος γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος ο. Ὠρεοῦ.
οὐξιών. Β. 946. ἀλλ' ο. πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς
οὔπα. Λ. 1157. ο. γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
οὗπερ. Σ. 1108. οἱ μὲν ἡμῶν ο. ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα, κ.τ.λ.
οὑπέρ. Ι. 1402. εὖ γ' ἐπενόησας ο. ἐστιν ἄξιος, κ.τ.λ.
οὑπί. Α. 504. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν ο. Ληναίῳ τ' ἀγών. κ.τ.λ.
οὑπιβάτης. Fr. 51. εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' ο., ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον.
οὔπισθεν. Ο. 299. τίς γάρ ἐσθ' ο. αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις ἐστί; κειρύλος.
οὑπίτριπτος. Π. 275. ὡς σεμνὸς ο.· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
οὑπιχώριοι. Β. 461. πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν ο.;
οὔποτ'. Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς ο. ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί· κ.τ.λ.
οὔποτε. ΕΙ. 1083. ο. ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν. κ.τ.λ.
οὔποψ. Ο. 226. ο. μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
Ο. 265. ἄλλως ἄρ' ο., ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην
οὔπω. Α. 461. ο. μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά. κ.τ.λ.
οὐπώποθ'. Σ. 631. ο. οὕτω καθαρῶς
οὐπώποτ'. Ι. 645. ο. ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. κ.τ.λ.
οὐπώποτέ. Σ. 717. ποριεῖν· ἔδοσαν δ' ο. σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
οὐράνιαι. Ν. 316. ἥκιστ', ἀλλ' ο. Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
οὐρανίοις. Ν. 305. ο. τε θεοῖς δωρήματα,
οὐράνιον. Σ. 1530. ῥίπτε σκέλος ο.· βέμβικες ἐγγενέσθων.
οὐράνιόν. Β. 781. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νὴ Δί', ο. γ' ὅσον.
Β. 1135. εὐθὺς γὰρ, ἡμάρτηκεν ο. γ' ὅσον.
Σ. 1492. σκέλος ο. γ' ἐκλακτίζων.
οὐρανόμηκες. Ν. 459. ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος ο.
οὐρανομήκη. Ν. 357. ο. ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.
οὐρανόν. Ι. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν ο.
Ν. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἳ τὸν ο.
193. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν ο. βλέπει;
Σ. 18. φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν ο.,
416. νὴ Δί' ἐς τὸν ο. γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
1084. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν ο.
ΕΙ. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν ο. βλέπων
70. πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν ο,
104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν ο.; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
112. ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν ο. λάθρα.
Ο. 178. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν ο.
264. καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν ο. βλέπων.
1249. πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν ο.
1686. ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν ο.,
Εκ. 83. ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν ο.·
Π. 129. μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν ο.
267. οἶμαι δὲ νὴ τὸν ο. καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
366. μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν ο.
403. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν ο.
1043. πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν ο.
οὐρανός. Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' ο. ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
Ο. 701. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' ο. ὠκεανός τε
οὐρανῷ. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν ο.
Ο. 1234. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν ο. θεοῖς.
οὐργάτης. ΕΙ. 632. κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν ο. λεώς,
οὔρει. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τιν' ο. πίττινον.

οὐρείαις. O. 1098. Νύμφαις ο. ἐμπαίζων·
οὐρεῖν. N. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δὶ ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσμίαν ο.
οὐρεῖς. Σ. 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' ο. καὶ καθίζει οὐδέπω;
Θ. 615. πολὺν γε χρόνον ο. σύ. MN. ἦ μάλ' ὦ μέλε
οὐρῆσαι. Θ. 611. ἔασον ο. μ'. Κλ. ἀνάισχυντός τις εἶ.
οὐρησόμενα. El. 1266. ο. τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ'. ἴνα
οὐρήσω. Σ. 394. κοὐ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κάνι' ἀε ο. μηδ' ἀπο-πάρδω.
οὐρηπιάσης. Σ. 807. ἀμὶς μὲν, ἦν ο., αὐτῇ
οὐρία. Λ. 550. χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ· ἑτι γὰρ νῦν ο. θεῖτε.
οὐρίᾳ. Λ. 669. οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φύβαλοι ἀνήλατ', ἐμπεζῶμενοι ο. ῥπτδι,
οὐριον. I. 433. κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν ὁ., κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
οὔρνις. O. 284. Καλλίας ἄρ' οὔτος ὁ. ἐστίν· ὦν πτερρρυεῖ.
οὖς. Λ. 155. οἱ ὀρᾶκες ἴτε δεῦρ', ο. Θέωρος ἤγαγεν. κ.τ.λ.
οὖσ'. Θ. 341. προαγωγὸς ο. ἐνερρύλισεν τῷ δεσπότῃ,
οὖσα. El. 618. ο. συγγενὴς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Λ. 92. δῆλη 'στὶν ο. ταυταγὶ τάντεσθενί.
644. εἰ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις ο. τάρχηγέτι'
646. κἀκαυηφόρων ποτ' ο. παῖ καλῇ, χοὐσ'
Θ. 539. γυναῖκας ο. μὴ καταῦλ λέγειν τὸ λοιπόν.
Ex. 257. ἄτ' οὐκ ἄπειρος ο. πολλῶν κοσμάτων.
336. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον ο. τυγχάνει,
Π. 571. ἀλλ' οὐ ψεῦδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος ο.
οὖσαι. Λ. 510. ἀλλ' ἰσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἄν ο.
Ex. 233. ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον ο. μητέρες
οὔσαις. Θ. 370. καίπερ γυναιξὶν ο.
οὖσαν. N. 671. ἀρρενα κολεῖς, θήλειαν ο. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
Σ. 602. ἢν δουλείαν ο. ἐφασκες χόπτοφεσίαν ἀποδείξειν.
O. 603. πῶς δ' ὑγίειαν δοκοῦσ' αὐτοῖς, ο. παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
1654. ο. ὀνγατέρ', ὥνταν ἀδελφῶν γνησίαν;
Θ. 480. ὅσπερ με διεκόρευσον ο. ἐπτέτιν.
965. ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' ο. ἀνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
Π. 469. ἀγαθὼν ἀπάντων ο. αἴτιαν ἐμὶ
547. ἀγαθὼν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποισι ἀποφαίνω σ' αἴτιον ο.;
οὖσας. N. 329. ταύτας μέτοι σὺ μὴ καταθεὶς τὴν ο.;
N. 1121. ἢν δ' ἀτιμάσῃ τὸν ἡμᾶς θυητὸς ὢν ο. θεὰς,
Λ. 627. καὶ λαλεῖν γυναῖκας ο. ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
οὗσῆς. Λ. 19. ὡς νῦν, ὀπύτ' ο. κυρίας ἐκκλησίας
N. 904. πῶς δῆτα δίκης ο. ὁ Ζεὺς
El. 1272. εἰρήνης γ' ο.· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Λ. 826. καίπερ ο. γραὺς ὄντ' αὐ-
Θ. 540. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ ο.
Π. 282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ ο. σχολῆς. προθύμως
οὐσίαν. Ex. 729. προχειρίσωμαι κἀξετάσω τὴν ο.
Ex. 811. ἀνθρωποι οὗτοι ἀποβαλεῖ τὴν ο.
855. καὶ τοῦ βαδεῖ οὐ μὴ καταθεὶς τὴν ο.;
Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν ο. τ' εἶχον αυχὴν
829. ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν ο. παρὰ τοῦ πατρὸς
οὐσιν. Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς ο., ἕως ἀπῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
Β. 721. οὔτε γὰρ τούτοισιν ο. οὐκ κεκιβδηλευμένοις,
Π. 219. ὅσοις δικαίοις ο. οὐκ ἦν ἄλφιτα.
οὖτ'. Α. 506. ἤκουσιν ο. ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι· κ.τ.λ.
οὔτε. Α. 308. οἶσιν ο. βωμὸς ο. πίστις οὐθ' ὅρκος μένει; κ.τ.λ.
οὐτι. El. 316. ο. καὶ ἐστν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται, κ.τ.λ.
Οὔτις. Σ. 184. τίς εἶ ποτ', ἄνθρωπ', ἐτεόν; Φι. Ο. ἐγὼ Δία.
Σ. 185. Ο. σύ; τοδαπός; Φι. Ἀθαναῖ Ἀποθρασιππίδου.
186. Ο. μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσαν γε σύ.
οὔτοι. N. 814. ο. μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς· κ.τ.λ.
οὔτοι. N. 98. ο. διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῷ, κ.τ.λ.
οὐτοιί. Α. 40. ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ ο. μεσημβρινοί. κ.τ.λ.
N. 187. ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν ο.;
οὔτος. Α. 135. ἕτερος ἀλαζὼν ο. ἐσκηρύττεται. κ.τ.λ.
οὗτός. Σ. 704. ἐνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν· κἀθ' ὅταν ο. γ' ἐπαιῴῃ, κ.τ.λ.
οὐτοσί. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφιθεὸς μοι τοῦ 'στιν; ΑΜ. ο. πάρα. κ.τ.λ.
Α. 427. ἁ Βελλεροφόντης εἴχ' ὁ χαλδὸ ο.; κ.τ.λ.
οὔτω. Α. 646. ο. δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πύρρω κλέος ἥκει, κ.τ.λ.
οὕτως. Α. 18. ἐδῄχθην αὐτοῦ κονίας τὰς ὑφρῦς κ.τ.λ.
οὐτωσί. Α. 401. ὦ· ὁ δοῦλος ο. σοφῶς ὑποκρίνεται. κ.τ.λ.
οὐχ. Α. 310. ο. ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. κ.τ.λ.
οὐχ. N. 1252. οὐκ ἄρ' ἀποδώσει; ΣΤ. ο., ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὐχί. Α. 515. ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, ο. τὴν πόλιν λέγω, κ.τ.λ.
οὐχί. El. 1027. πῶς δ' ο.; τί γὰρ σε πέφευγ'
οὐχίνος. Σ. 1437. ο. οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
ὀφείλει. Λ. 581. κεἰ τις ὁ. τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταβῇς·
ὀφείλεται. Γρ. 390, 2. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὁ. παθεῖν.
ὀφειλέτω. Ex. 421. χειμῶνα ὄντος, τρεῖς σισύρας ὁ.
ὀφείληται. N. 484. ἦν μὲν γ' ὁ. τί μοι, μνήμων πάνυ.
ὀφείλω. N. 20. ὀσοῦσοι ὁ. καὶ λογίσασθαι τοὺς τόκους.
N. 21. φέρ' ἴδω, τί ὁ.; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
117. ἃ νῦν ὁ. διὰ σὲ, τούτων τῶν χρεῶν
485. ἐὰν δ' ὁ., σχέτλιος, ἐπιλησόμαν πάνυ.
ὀφείλων. N. 1135. πᾶς γὰρ τις ὀμνυσ', οἷς ὁ. τυγχάνω,
Σ. 1128. ἀπέδωκ' ὁ. τῷ κναφεῖ τριῶβολον.
Ex. 660. ἦν τις ὁ. ἐξαρνῆται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ὀφεις. Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὄ. καὶ θηρί' ὄφεα μυρία
Π. 741. ῥφάνσεσιν αὐτὼν οἱ τ' ὄ. ἐς τὸν νεῶν.
Γρ. 95, 1. καὶ τοὺς μὲν ὄ. οὐς ἐπιπέμπεις
ὀφελος. Σ. 956. τί οὖν ὄ., τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
Ex. 53. γυναῖκα, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄ. ἐν τῇ πόλει.
Π. 1152. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄ. ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ὀφελός. El. 1194. πάντως γάρ οὐδὲν ὄ. ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ὀφεων. Γρ. 426, 2. σπείρας ὄ. ἐλελιζομένη.
ὀφθαλμίας. Π. 115. ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀ.,
ὀφθαλμιάσας. Γρ. 181, 1. ὁ. πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ὀφθαλμῶν. Β. 192. μὰ τὸν Δί', οὐ γάρ ἀλλ' ἔτυχον ὁ.
ὀφθαλμοῖς. N. 980. αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεῖαν τοῖς ὀ. ἐβάδιζεν,
Β. 1247. ὥσπερ τὰ σὺκ' ἐπὶ τοῖσιν ὁ. ἔφυ.
Π. 769. ὥσπερ νεανίσκοισιν ὁ. ἐγώ.
ὀφθαλμοῖσι. O. 360. «ἔτα κατάσηζον πρὸ σαυτοῦ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὁ. τι;
ὀφθαλμοῖσιν. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀ. αἰδοῦς παλαιῶν ἐμβάδων.
ὀφθαλμόν. Α. 92. τὸν βασιλέως ὁ. Δι. ἐκκυβεῖ γε
Α. 97. ἀσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὁ. κάτω.
124. τὸν βασιλέως ὁ. ἢ βουλὴ καλεῖ
I. 173. ἔτι νῦν τὸν ὁ. παράβαλ' ἐς Κρίνιν
N. 24. εἰθ' ἐξεκάπτη πρότερον τὸν ὁ. λίθῳ.
O. 1294. Ὀπουντίῳ δ' ὁ. οὐκ ἔχων κύρας,
1613. προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὁ. θενῶν.
Λ. 1029. ὡς τὸν ὁ. γέ μου νὴ τὸν Δία πόλαι δάκνει.
Θ. 17. ὁ. ἀντίμμαον ἡλίου τροχῷ,
Ex. 11. ὁ. οὐδεὶς τὸν σὺν ἐξέψηχ' ἡλίου.
ὀφθαλμός. Α. 94. ὁ βασιλέως ὁ. Δι. ἄναξ Πρόκλεις
ὀφθαλμούς. O. 583. καὶ τὼν προβάτων τοὺς ὀ. ἐκκοφάνταν ἐπὶ πέρα·
Β. 626. αὐτοὺς μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀ. λέγῃ,
ὀφθαλμῶν. { Σ. 1032. } ὁ. δεινότατα μὴν ἀπ' ὀ. Κίννης ἀκ-
{ El. 755. } τίνες ἔλαμπον,
ὀφθείην. Β. 1300. λείμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀ. δρέπων·
ὀφθήσομαι. Γρ. 11. ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀ.
ὀφιν. Α. 759. ἐξ οὗ τὸν ὀ. εἶδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.
Ex. 909. κἀπὶ τῆς κλίνης ὀ.
ὀφις. Π. 690. ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὄν ὀ.
ὀφλῃ. Ex. 655. ἐν ἔτι ζητῶ τοῦτ', ἢν τι δὲ παρὰ τοῦ ἄρχουσι δίκην τῳ,
ὀφλήσει. El. 172. διὰ τὸν σὸν πρακτῶν ὀ.
ὀφλήσειν. N. 777. μέλλων ὁ., μὴ παρὼν μαρτύραν.
ὀφλήσεις. N. 1035. εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλων' ὁ.
ὀφλῶν. Α. 689. ὁ δ' ὑπὸ γήρας μασταρύζει, κἀτ' ὁ. ἀπέρχομαι.
Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὁ. ἀπέρχομαι.
ὀφρῦν. N. 146. δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀ.
ὀφρῦς. Α. 18. οὕτως ἐδῄχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀ.
Λ. 1069. καὶ μὴν ὀδὶ τὰς τὰς ὀ. ἀνεσκακῶς
N. 582. ἠνίχ' ἤκουσε στρατηγὸν, τὰς ὀ. συνήγομεν
Σ. 1088. οἱ δ' ἐφεύγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀ. κεστοῦμενοι
El. 395. εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀ.
Λ. 8. οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀ.
Β. 925. ὁ. ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμοραπά,
Π. 756. ὁ. συνήγον ἐσκυθρώπαζὸν θ' ἅμα.
Γρ. 563. τὰς ὀ. τε καὶ τὴν κοιλίαν,
ὀχεῖ. Β. 25. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὁ.
ὀχημα. El. 865. ὁ. κανθάρου πτῆνε
ὀχθοίβους. Γρ. 309, 2. προκύμον, ὁ., μίτραι, ἀναδήματα,
ὄχθον. Θ. 1105. ἐα· τίν' ὁ. τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
ὄχθῳ. O. 774. ὁ. ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον πετρώδη,
Β. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὁ. τῷδε κηρύσσω πατρὶ
ὀχληρά. Θ. 1075. τὴ Δί' ὁ. γ' εἰσῴρηγκας
ὀχληρός. Α. 460. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἰσθ' ὁ. ὧν δόμοις.
Α. 472. ὁ., οὐ δοκῶν με κοιρόνους στυγεῖν.
ὄχλον. Β. 676. τὸν πολὺν ὀρμένη λόφον ἀ., οὐ σοφίαι
Ex. 745. τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὁ. ἀφίετε.
ὄχλος. Σ. 540. οὐκέτι πρεσβεῦτὸν ὁ.

ὄχλος. Γ. 219. χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὅ.
Εκ. 383. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὅ.,
Π. 750. ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὅ. ὑπερφυὴς ὄσος.
786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσείπε; ποῖος οὐκ ὅ.
ὀχλου. Α. 328. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅ. καὶ θορύβου καὶ πατάγου χωτρίεον.
Εκ. 394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὅ.
588. καὶ γὰρ δι' ὅ. τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεαμένοις,
ὀχούμεθα. Ι. 1244. λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἡμᾶς ὀ.
ὀχουμένην. Π. 1013. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀ.
ὀχῶ. Β. 29. αὐτὸς βαδίζω καὶ πανῶ, τούτων δ' ὀ.,
ὀψ'. Σ. 101. ὁ. ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
ὀψαρίοις. Fr. 140. εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὁ. ἐκάστοτε,
ὀψέ. Σ. 217. ἢν τὸν Δί', ὁ. νῦν ἀνεστήκασι γάρ.
ὄψει. Ο. 581. οὐκ ἐθελησεῖ μὰ Δί', ἀλλ' ὁ. προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Ο. 1468. πικρὰν τάχ' ὁ. στρεψοδινοπανουργίαν.
Α. 56. ἀλλ', ὦ μέλ', ὁ. τοι σφῷν αὐτὰς Ἀττικάς,
Θ. 6. ὁ. παρεστῶς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθις φράσον.
553. πικρὰν Ἑλλὴν ὁ. τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὄψει καὶ θηρί' ὁ. μυρία
155. ὁ. τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἠνδάδε,
Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν τοῦτο ὁ. μ' αὐτίκα
Π. 1065. ὁ. κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.
Fr. 476. 1. ὁ. δὲ χειμῶνος μέσου σκιωροῦς, βότρυς, ὀπώραν,
ὄψεσθ'. Εἰ. 222. τὸ λοιπὸν ὁ. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ὄψεσθε. Ι. 1326. ὁ. δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψώφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ὄψεται. Ο. 1494. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὁ.
Ο. 1506. ἀπὸ γὰρ ὠλεί μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὁ.
ὄψεται. Λ. 1094. τῶν ἐρμοκοπιδῶν μή τις ἡμᾶς ὁ.
Α. 1202. ὁ. δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
Εκ. 322. οὐ γὰρ με νῦν χίζοντά γ' οὐδεὶς ὁ.
495. μὴ καί τις ἡμᾶς ὁ. χ' ἡμῶν ἕως κατείπῃ.
997. ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὁ.
ὄψιν. Θ. 905. ὦ θεοί, τίν' ὁ. εἰσορᾶ; τίς εἶ, γύναι;
Θ. 1154. ὄργια σεμνὰ θεᾶν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὁ.
Β. 1335. φρικῶδη δεινὰν ὁ.,
ὀψομαί. Ι. 703. ἴδοὐ προεῖραν· οἷον ὅ. σ' ἰγὼ
ὀψομαι. Ν. 466. ὁ. ΧΟ. ὥστε γε σοὶ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
Ει. 78. ἀλλ' ὁ τι ποιεῖ τῇδι διακεῖμαι ὁ.
ὀψόμενοι. Ν. 301. Κέκροπος ὁ. πολυήρατον·
ὀψομένῃ. Β. 676. τὸν ἐνθάδε, ἵνα λαμπάσι ὀχλον, οὐ σοφίαι
ὄψον. Ι. 1138. μὴ σοι τύχῃ ὁ. ἴν,
Ει. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὁ. ἐπ' αὐτῇ.
Ο. 900. ἰκανὸν ἕξεν' ὁ.
ὀψοφαγεῖν. Ν. 983. οὐδ' ὁ., οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἀναλλές.
ὀψοφάγοι. Ει. 810. Γοργόνες ὁ., βατιδοσκώποι, ἄρπυιαι,
ὄψῳ. Fr. 344. 7. ὁ. δὲ χρῆσθαι σπινδίοις τε καὶ κίχλαις,
ὄψων. Ν. 1073. παῖδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὁ., πότων, καχαρμῶν.
Fr. 87. ὅστις φαιῶν ἥδιστον ὁ. λοιδορεῖς.
ὀψωναδόκον. Fr. Μ. Ἀμφ. 16. καὶ σπυρίδα δὲ ὁ. πλεκτὴν σχοῖνον
ὀψωνεῖν. Σ. 495. οὕτοσ ὁ, ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ὀψώνης. Fr. 424. ὡς ὁ. διατρίβειν
ὀψωνοῦντας. Ει. 1007. ὁ. τυρβάζεσθαι

Π

'π'. Ο. 77. τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον. κ.τ.λ.
πα. Α. 732. ἀμβᾶτε ποτταν μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ π.
πά. Α. 785. π. δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
Α. 895. ἐμοὶ δὲ τῶμ τάοδε π. γενήσεται,
Ο. 319. ποῖ; π.; πῶς φῄς;
Α. 171. π. καὶ τὶς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῦν;
980. π. τῶν Ἀσσανᾶν ἐστιν ἀ γεραιὰ
πᾶα. Α. 995. ὀρσὰ Λακεδαίμων π. καὶ τοὶ σύμμαχοι
παγγλυκερά. Α. 970. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ π.
παγήσεται. Σ. 437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι π.
παγίδας. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ π., μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα.
Ο. 527. ἱστῶσι βρόχους, π., βάβδους,
παγίδες. Fr. 663. αἱ τῶν γναιαικῶν π. :
παγκάλους. Π. 1018. καὶ τὰς γε χεῖρας π. ἔχειν μ' ἔφη.
παγκατάπτυγον. Α. 137. ὦ π. θήμέτερον ἅπαν γένος.
παγκατάρατε. Α. 588. αἴ οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;
ΛΥ. καὶ μὴν, ὦ π.,
παγκρατές. Θ. 367. ἀλλ' ὦ π.
παγκρατῆς. Θ. 317. καὶ σὺ π. κόρα
παγκράτιον. Σ. 1191. Ἐφουδῶν π. Ἀσκώνδῃ καλῶς,
Σ. 1195. πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο π. θώρακ' ἔχων ;
παγκρατιόν. Ει. 898. καὶ π. γ' ὑπαλειψάμενοι νεανικῶς
πάγκυφος. Fr. 664. π. ἅλατα.
παγούρους. Ι. 606. ἡσθιον δὲ τοὺς π. ἀντὶ ποίας Μηδικῆς.
πάγχρηστον. Α. 936. π. ἄγγος ἔσται,
πάγχρυσον. Ν. 599. ἢ τ' Ἐρέσου μάκαιρα π. ἔχεις
πάγχυ. Β. 1531. π. γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
πάδη. Α. 1317. ἀλλ' ἀγε κύμαν παραμπὼκιδδε, χερὶ ποδοῖν τε π.
πάθεα. Α. 1191. συγγεφὰ τάδε κρινερὰ π.·
Θ. 1040. ἄνομα π. φῶτα λιτομένεον.
παθεῖν. Ι. 133. δύο τάδε πῶλα. καὶ τί τύνδε χρὴ π. ;
Ν. 1257. καίτοι σὲ τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι π.,
Σ. 1125. ἀγαθὼ ἑσκαπ οὐδὲν' ἐπίφυμεν π.
Ει. 608. πρὶν π. τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφυλαξε τὴν πόλιν.
Θ. 377. ὁ τι χρὴ π. ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Β. 1012. τι π. φήσειε ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Εκ. 893. εἴ τις ἄγαθον βούλεται π.
Π. 482. τὸ γὰρ αὖν', ἐὰν ἠτᾶσθε, καὶ σφῶ δεῖ π.
Fr. 390, 2. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται π.
παθήμασιν. Θ. 199. φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖ π.
Θ. 201. οὐ τοὺς λίγουσιν, ἀλλὰ τοῖς π.
πάθοι. Ν. 1086. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον π. τούτου ποτέ;
πάθοιμ'. Εκ. 794. χαρίεντα γοῦν π. ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
πάθοιμεν. Εκ. 95. οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν π., εἰ πλήρης τύχοι
πάθοις. Θ. 86. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἂν π.
παθόνθ'. Π. 1029. τὼν εὖ π. ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν·
παθόντες. Ο. 367. ἀπολέσαι, π. οὐδὲν, ἀνδρε καὶ διασπάσαι
Λ. 1145. ταυτὶ π. τῶν Ἀθηναίων ὕπο
πάδος. Σ. 328. π. οἰκτείρας·
Λ. 478. τόδε σοι τὸ π. μετ' ἐμοῦ
Θ. 1049. π. ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ ;
1058. σὺ δ' εἴ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας π.;
παδοῦσαι. Ν. 340. διὰ μέντοι τάοδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δή μοι, τί π.,
Θ. 519. οὐδὲν π. μείζον ἢ δεδράκαμεν ;
πάθω. Ν. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ π ;
Σ. 385. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ' ἤν τι π. γὼ,
Ει. 170. ἐνθένδε π., τοὐμοῦ θανάτου
Ο. 1432. τί γὰρ π. ; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Λ. 884. οἷον τὸ τεκεῖν' καταβατέον. τί γὰρ π. ;
954. οἴμοι τί π. ; τίνα βανήσω,
Εκ. 860. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως ; ΑΝ. Β. τί γὰρ π. ;
1105. ὅμως δ' ἐὰν τι πολλὰ πολλάκις π.
Π. 603. τί π. τλήσωμ' ;
παῦλν. Α. 912. φαίνω πολέμα ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ π.
Ν. 1441. καὶ μὴν ἴσοι γ' οὐκ ἀχθέσει π. ἢ νῦν πέποηθεις.
Ει. 701. δῶ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. τί π. ; ΤΡ. ὦ τί;
παῖ. Α. 395. π. π.
Α. 432. ὦ π., δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
1097. π. π. φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
1098. π. π. φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
1099. ἄλαι θυμάτας οἴσε, π., καὶ κρόμμια.
1101. θρῦον παρίχουσ οἴσε δεῦρο, π., σαπρού.
1102. κάμοὶ σὺ δὴ, π., θρῦον ὑπτῆσαι δ' ἐκεῖ.
1118. π. π., καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
1119. π. π., σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
1121. ἐχ', ἀντέχου, π. ΔΙ. καὶ σύ, π., τοῦδ' ἀντέχου.
1122. τοὺς κιλλίβαντας οἴσε, π. τῆς ἀσπίδος.
1128. κατάχει σὺ, π., τοὐλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
1132. φέρε δεῦρο, π. θῦρακα πολεμιστήριον.
1133. ἔξαρε, π., θῦρακα κἄμοὶ τὸν χόα.
1136. τὸ δεῖπνον, ὦ π., δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
1137. τὸ δεῖπνον, ὦ π., δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
1140. τὴν ἀσπὶδ' αἶρε, καὶ βάδιζ', ὦ π., λαβών.

παῖ. Ι. 561. ὦ Τερείσστιε π. Κρίνου,
Ν. 18. οἱ γὰρ τύκοι χωρούσιν, ἄπτε, π., λέγχνοι,
87. ὦ π., πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτει τὴν θύραν; π., παιδίον.
614. μὴ πρίῃ, π., δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σελήναίης καλόν.
1145. π., ἡμί, π. π. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
1165. ὦ τέκνον, ὦ π., ἐξελθ' οἴκων.
Σ. 290. ὕπαγ', ὦ π., ὕπαγε.
295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὦ π.
1251. π. π., τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζε ἡμῖν.
1297. τί δ' ἔστιν, ὦ π.; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
1307. κάτιστέν ἐμοὶ κεανικοῦ, π., π. καλῶν.
Ει. 255. π. π. Κυδοιμέ.
1153. ὦν ἕνεκ', ὦ π., τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
Ο. 57. π. π. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα π. καλεῖς;
463. ὧν διαμάττειν οὐ κωλύεις· φέρε π. στέφανον· καταχεῖσθαι
850. π. π., τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
Θ. 129. χαῖρ', ὄβλιε π. Λατοῦς.
141. τίς δ' αὐτὸς ὦ π.; πότερον ὡς ἀνὴρ τρίφει;
820. καὶ πολιώσαιμι, θηροδούπη π.,
782. τί δ' ἔστιν, ὦ π.; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
991. Βρόμε καὶ Σεμέλαε π.,
1056. χαῖρ', ὦ φίλη π.· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, π., ἡμὶ, π.
190. ἔσβαινε δῆ. ΔΙ. π., δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
437. αἴροι' ἂν αὔθις, ὦ π.
464. π. π.
840. ἀληθές, ὦ π. τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
1270. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκόρανε μάνθανέ μου π.
Π. 624. π. Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν.
Γρ. 160. τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὦ π. γλίχει;
427. Ι. φέρε π. ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ
παῖ. Α. 282. παῖε π. τὸν μιαρόν.
παῖ'. Ι. 451. π. ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰοὺ ἰοὺ,
Ι. 453. π. αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
Σ. 456. παῖε π., ὦ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ει. 1121. π. αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Ο. 934. π., ἦν πρὸσίῃ τις. ΓΥ. Η. νὴ Δί', ὡς νὺν δῆτ' ἀνὴρ
Παιάν. Α. 1212. ἰὼ ἰὼ Π. Π.
παίγν'. Γρ. 561. ῥίψατά τε κομβᾶ καὶ π. ἐπιδεικνύναι
παίγνια. Εκ. 922. τἀμὰ π.· τὴν δ' ἐμὴν
παιγνίων. Α. 700. ὥστε κἀγὼ θήσάτη ποιοῦσα π. ἐγὼ
παῖδ'. Ι. 1385. καὶ π. ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι·
Σ. 583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῳ δῷ καταλείπων π. ἐπίκληρον
Θ. 919. τὴν Τυνδάρειον π., ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν·
Γρ. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν π. ἦλθον τεθνῶτα,
παῖδα. Σ. 1287. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; π. γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
Α. 595. ὁ μὲν ἥκων γὰρ, κἂν ᾖ πολιὸς, ταχὺ π. κύρην γεγάμηκεν·
702. π. χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
Θ. 582. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; π. γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
Β. 148. ἢ π. κἀνὼν τἀργύριον ὑφείλετο,
616. βασάνιζε γὰρ τὸν π. τουτονὶ λαβὼν,
624. τὸν π. τὺπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
1335. μελαίνας Νυκτὸς π.,
Γρ. 460. 3. ὅκως ἔχων τὸν π. πωλήσει 'ς Χίον.
παῖδά. Ν. 1409. καὶ πρὰν' ἐρήσομαί σε τουτί· π. μ' οὐτ' ἔτυπτες;
Θ. 761. τίς τὴν ἀγαπητὴν π. σοὶ ξῃρήσατο;
παιδάρι'. Σ. 568. κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ π. εὐθὺς ἀνέλκει,
Ο. 607. ἢ π. ὅντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῦ·
παιδάρια. Θ. 447. π. πέντε καταλιτὼν, ἀγῶ μόλις
παιδαρίοις. Γρ. 189. εἰ π. ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.
παιδαρίοισιν. Β. 1054. καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ π.
Εκ. 678. καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ βαψαδεῖν ἔσται τοῖς π.
παιδάριον. Ν. 821. ὅτι π. εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ν. 878. εὐθὺς γέ τοι π. ὧν τυννουτονὶ
Ει. 1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, π., αὐταὶ μάχαι·
Θ. 1203. σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, π. τουτὶ λαβών·
Π. 823. ἔπου μετ' ἐμοῦ π., ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
843. ὁ φίρε μετὰ σοῦ τὸ π. τουτί; φράσον.
Γρ. 514. ἐνταῦθ δὴ π. ἐξαυαίνεται.
παιδαρίου. Ο. 494. ἐς δεκάτην γὰρ ποτε π. κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
παιδαρίων. Π. 536. καὶ π. ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτών;
παῖδας. Ν. 974. τοὺς π., ὅπως τοῖς ἑξαθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
Σ. 1133. ἔπειτα π. χρὴ φυτεύειν καὶ τρίφειν,
1276. π. ἐρύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
Ει. 763. π. ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
766. καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς π.·
Ο. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει π., οἶκον, χρήματα.
705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομαμοῦσάς π. πρὸς τέρμασιν ὥρας
Α. 590. κλαπεμέμασαι π. δπλίτας. ΠΡ. σίγα, μὴ μηνησικακήσῃς.
Εκ. 635. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ π. ἕκαστος
Π. 153. καὶ τοὺς γε π. φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
παιδοδᾶν. Α. 1313. θυρσαδδοῶν καὶ π.
παῖδε. Γρ. 471. ἐς Οἰδίπου δὴ π., διπτύχου κόρα,
παιδεῖαν. Ν. 961. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν π., ὡς δίκειοτ.
παιδεραστά. Α. 265. τε, μοιχὲ, π.,
παῖδες. Α. 889. σκέψασθε, π., τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
Α. 1003. ὦ π., ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε.
Ι. 419. σκέψασθε π.· οὐχ ὁρᾶ'; ὡρα νέα, χελιδὼν.
988. π. οἱ ξυνεφοίτων
Ν. 1415. κλάουσι π., πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
1417. ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς π. οἱ γέροντες.
Ο. 1665. γυναῖαν. ἐὰν δὲ π. μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Β. 847. ἀρ' ἄρα μέλαιναν π. ἐξενέγκατε·
Γρ. 361. "π. ἀγένειοι, Στρατῶν.
παιδεύσεως. Θ. 175. μὰ τὸν Δί', οὐ γλῶσ σε τῆς π.
παίδευσιν. Ν. 933. π., ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
Ν. 1043. σκέψαι δὲ τὴν π. ἥ πέπαυθεν ὡς ἐλέγξω·
παίδευσις. Ν. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὶ π. ἐθρεψεν.
παίδευσον. Β. 1502. γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ π.
παιδί. Θ. 891. γάμοισι Προτέως π. συμμᾶζαι λέχος.
παιδί'. Ει. 111. ὦ π., ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
Ει. 1265. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ π. ῥᾴδιν ἔξέρχεται
Α. 1067. τοὺς τε καὶ τὰ π. εἶτ' εἶ-
Θ. 1206. ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ π. οἴκαδε.
Β. 1408. αὐτὸς, τὰ π., ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν,
Γρ. 346. ὥσπερ τὰ π. ἔξεχ' ὦ φίλε ἥλιε.
παιδία. Σ. 408. ἀλλὰ θαμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, π.,
Σ. 976. καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ π.;
Ο. 131. ὅπως παρίσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ π.
1150. ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ π.,
Α. 1205. σμικρὰ πολλὰ π.,
Β. 587. πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ π.,
Εκ. 92. ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστὶ μου τὰ π.
Π. 1104. ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ π.,
παιδιάν. Π. 1056. αὐτοῦ, λαβοῦσα κόρυα. ΓΡ. π. τίνα;
παιδιῶν. Α. 415. ναυᾶν καὶ πόσ ἔχοντ' οὐ π.
παιδίοις. Ν. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς π. ἵν' ἡ γέλως.
Ει. 50. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι π.
παιδίοισι. Α. 132. καὶ τοῖσι π. καὶ τῇ πλάτιδι·
παιδίον. Α. 329. τοὺς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του π.
Ν. 132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, π.
Σ. 293. πάνυ γ', ὦ π. ἀλλ' εἰπὲ τί βούλει με πράσθαι
Ει. 1268. ἀλλ' ὅ τι περ ᾖδειν ἐπινοεῖς, ὦ π.,
1295. νοῦ μοι τὸ τοῦ Κλεανύμου 'στι π.;
Α. 18. ἡ δ' οἰκέτης ἤγειρεν, ἡ δὲ π.
748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκάμβρδν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν π.
880. αὕτη, τι πόσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ π.
909. ἴδοῦ, τὸ μὲν σοι π. καὶ δὴ 'κποδὼν
Θ. 339. ἡ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἡ π.
503. δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπῆλατο π.·
505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ π.,
512. εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἡ 'φερεν τὸ π.,
608. ἦδι δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ π.
690. τἀλαιν' ἐγὼ, τἀλαινα, καὶ τὸ π.
706. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'χαρπάσας τὸ π.
731. ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ π.,
744. ἀπέδυσας ὦναίσχυντέ μου τὸ π.
Β. 37. ἔδει τραπέσθαι. π., παῖ, ἡμὶ, παῖ
Εκ. 549. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε π.
παιδίου. Ι. 412. ἡνεσχόμην ἐκ τῶν π., μαχαιρίδων τε πληγάς,
Α. 907. ὡ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ π.;
Θ. 511. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ π., τὸ δ' ἀνέκραγεν.
παιδίσκης. Α. 1148. μετὰ π. ὠραιοτάτης,
παιδίσκον. Εκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μειράκιον, π.; ὡς
παιδίχ'. Σ. 1202. κωμῳδεῖσθαι π. ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,

παιδίω. Γτ. 487, 2. εἰςχύνομαι τὼ τ' οὐ φροιοῦντε π.
παιδίῳ. Ο. 923. καὶ τοὐνομ' ὥσπερ π. νῦν δὴ 'θέμην';
Α. 877. ἀπεμι. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν π.,
883. ἑστιν. ΚΙ. κατάβηθ', ὦ δαιμόνιε, τῷ π.
παιδίων. Α. 99. τοὺς πατέρας οὐ ποιεῖτε τοὺς τῶν π.
Π. 383. ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν π.
παιδοποιεῖν. Ἐκ. 615. καὶ π. τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
παιδός. Ι. 417. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κύβαλα π. ὄντος.
Ν. 654. πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ π. ὄντος, οὐτοσί.
963. πρώτον μὲν ἔδει π. φωνὴν γρῦξαντος μηδὲν' ἀκούσαι·
1416. φήσειν νομίζεσθαι σὺ π. τοὔτο τοὐργον εἶναι·
Σ. 572. εἰ μὲν χαίρει ἀρνὸς φωνῇ, π. φωνὴν ἐλήσεται·
Ι. 11. ἑτέραν ἑτέραν δὸς π. ἡταιρηκότος·
1033. καὶ τὴν τριπεζίαν οἴσομαι, καὶ π. οὐ δείσει.
Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ π. σ' ἐγερῶν ἐστοῖ καλεῖν;
138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς π. ὠρείου πατήρ·
Β. 56. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΠΡ. ἀλλὰ π.; ΔΙ. οὐδαμῶς.
παιδοσπόρους. Fr. 328. τοὺς ἀνδρας ἀπεχρῆσαντο τοὺς π.
παιδοτριβικῶς. Ι. 492. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ π. τανταγί.
παιδοτρίβου. Ι. 1238. ἐν π. δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
Ν. 973. ἐν π. δὲ καθίζοντας τοὺς μηρὼν ἴδει προβαλέσθαι
παιδοτροφήσω. Α. 956. πῶς ταύτην π.;
παῖδων. Ν. 1048. καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς π. τὶν' ἄνδρ' ἄριστον
Ν. 1073. π., γυναικῶν, κοττάβων, ὀβολῶν, πότων, καγκαμῶν.
Σ. 578. π. τοίνυν δοκιμαζομέναν αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
Ει. 784. ἀντιβολῆ μετὰ τῶν π. χορεῦσαι,
Ο. 730. αὐτοῖς, παισὶν, π. παισὶν,
1661. Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστέαν, π. ὄντων
Θ. 408. ἀποροῦσα π., οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
637. κἄπειτ' ἀποδόσετ' ἐνυέα π. μητέρα;
642. νὺν τότε δὲ μήτηρ ἤσθα π. ἐνυέα.
Π. 577. ἀπὸ τῶν π.· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἄρτα
614. εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν π.
παῖε. Α. 282. π. παῖ τὸν μιαρόν.
Ι. 247. π. π. τὸν πανοῦργον καὶ παραξιππόστρατον
251. ἀλλὰ π. καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
Ν. 1508. δίωκε, βάλλε, π., πολλῶν οὕνεκα,
Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνῦσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσσι π.,
456. π., πυῦ. Ξ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κάρκασ; οὐκ ἄπιτε; π. τῷ ξύλῳ.
Ει. 1119. ὦ π. π. τὼν Βάκιν. ΙΕ. μαρτύρομαι.
Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, π., δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
1187. τύφευε, π., σφενδόνην τίς μοι δότω.
παῖε. Α. 686. ἐς τάχος π. ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λοιποδύτης π. βοπάλῳ με τὸ νῶτον·
παίειν. Α. 835. π. ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν, αἱ κά τις διδῷ.
Ει. 454. ἀφελε τὸ π., ἀλλ' ἢ μόνον λέγε.
παίζειν. Β. 407. ἀζημίωσ π. τε καὶ χορεύειν.
παίζοντες. Β. 442. π. οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
Β. 452. π., ὧν ἄλβια
παίζουσ'. Ἐκ. 881. π., ὅπου ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παίζουσαι. Θ. 795. κἀκ καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίαν π. καὶ κυπώσαι,
παίζουσιν. Β. 319. ἐνταῦθά που π., οὗτ' ἔφραζε νῷν.
παίζων. Β. 230. καὶ κεροβάτας Πᾶν, ὁ καλαμῴδθοὺγγα π.·
Β. 376. καὶ π. καὶ χλευάζων.
415. π. χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κἄγωγε πρός.
523. ὑπὴ σε π. Ἡρακλέα ἐκεκεύσασα;
παιήσετ'. Α. 459. οὐχ ἕλξετ', οὐ π., οὐκ ἀρῆξετε;
παιήσομεν. Ν. 1125. ἀποκεκόψονται· τοιαῦται σφενδόνιαι π.
παιήων. Α. 1291. ἀλαλαὶ ἰὴ π.·
παίνεται. Θ. 1114. σκέψαι τὸ πόστη· μὴ τι μικτὸν π.;
Παιονίδης. Α. 852. ἀνὴρ ἐκείνης, Π. Κινησίας.
παίουσ'. Β. 1094. ἐν ταῖσι πύλαις π. αὐτοῦ
παίουσα. Ἐκ. 546. καὶ τοὺς λίθους π. τῇ βακτηρίᾳ.
παιπάλη. Ν. 260. λέγειν γεγησει τρίμμα, κρόταλον, π
Ν. 262. καταπατήσομενος γὰρ π. γενήσομαι
παιπάλαμμ'. Ο. 431. σάφρια, κίμμα, τρίμμα, π. ὅλον.
παῖς. Α. 1114. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χὠ π. ἐρίζομεν πάλαι.
Ι. 426. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ π. δὴ οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
636. ἀγορά τ', ἐν ᾗ π. ὧν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
994. εἰν, ὡς ἀρμονίαν ὁ π.
1235. π. ἀν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
Ν. 131. ἐξέθηκα, π., ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
977. ἡλείφατο δ' ἀν τοὐμβαλοῦ οὐδεὶς π. ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
1159. τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι π.,
παῖς. Σ. 1466. ὁ π. ὁ Φιλοκλέους.
Ει. 568. ἦ π. λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
Ο. 1363. ἀλλ' οἴαπερ αὐτὸς ἐμαθον ὅτε π. ἦ. σὺ γὰρ
Α. 90. τίς δ' ἠτέρα π.; ΛΑ. χαῖα ναὶ τὼ θεώ.
646. κἀκαπηῤῥωνν ποτ' οὖσα π. καλὴ, 'χανσ'
697. ἦ τε Θηβαία φίλη π. εὐγενὴς Ἰσμηνία.
783. αὐτὸς ἔτι π. ἀν,
1314. ἀγῆται δ' ὁ Λῆδας π. ἀγνὰ
Θ. 1113. αὐτη γὰρ ἐστιν Ἀνδρομέδα π. Κηφέως.
1177. ἦ π. ἐμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
Β. 40. ὁ π. ΞΑ. τί ἐστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ τί;
521. ὁ π., ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέραν.
1226. Ἀγήνορος π. ΑΙ. λιγκεῖθον ἀπώλεσεν.
1359. ἅμα δὲ Δίκτυννα π.
Ἐκ. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ π.
Π. 710. ἐπειτα π. αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Fr. 209, 3. ταχὺ προσφέρων. ἐνέχεύε τε σφόβα κυανοβενθῆ.
παῖσαι. Π. 1055. βοῦλει διὰ χρόνου πρός με π.; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
παῖσαί. Β. 388. π. τε καὶ χορεῦσαι·
παίσαντα. Β. 392. π. καὶ σκώψαντα νι-
παισί. Ι. 737. ὅμοιος εἶ τοῖς π. τοῖς ἐρομένοις·
Σ. 1532. ἠσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ π., τοῖς τριόρχοις.
Ο. 881. καὶ ἥρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡρῴοσν π., πορφυ-
Α. 701. τοῖσι π. τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γ.,
Β. 1207. ξὺν π. πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
παισίν. Ο. 730. αὐτοῖς, π. παῖδων π.
Λ. 1192. τοῖς π., ὁπότεν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
παίσομεν. Ο. 660. κατάλειφ' ἡμῶν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα π. μετ' ἐκείνης.
Θ. 947. εἴγε νυν ἡμεῖς π. ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
983. π., ὦ γυναῖκες, οἵαπερ νόμος·
παίων. Σ. 1390. τῇ δᾳδι π., κἀξέβαλεν ἐντευθεν·
παιών. Ει. 453. ἡμὰν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ π., ἰή.
Θ. 311. τἀγαθά. ἰὴ π., ἰὴ π. χαίρωμεν.
Παιών. Ο. 1763. ἀλαλαλαὶ, ἰὴ Π.,
παιῶνι. Θ. 1035. π., δεσμῷ δὲ,
Παιώνια. Α. 1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Π.
παιωνίαισι. Α. 1223. π. χερσὶν.
παιωνίξειν. Ι. 1318. ἐπὶ καινοῖσιν δ' οὐτιγίασιν π. τὸ θέατρον.
παιωνάτας. Ει. 555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν π.
παιῶνος. Π. 636. Ἀσκληπιοῦ π. εὐμενοῦς τυχών.
'πακούσης. Θ. 628. ἵνα μὴ 'π. ἂν ἀπῄρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
πακτοῦν. Α. 265. τὰ προπίλαια π.;
πάλαι. Α. 576. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος π.
Α. 885. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ π. πεδουμένη,
1088. ἀλλ' ἐγκόνεε. δεινεῖν κατακαλύεις π.
1114. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν π.
Ι. 125. ὦ μαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου π.,
236. ὅτιή 'πὶ τῷ δῆμῳ ξυνόμνυτον π.
314. οἷδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοιοῦ' ὅθεν π. κατπέεται.
513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ π. χρὼν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
518. ὑμᾶς τε π. διαγιγνώσκων ἐπετείοσν τὴν φύσιν ὄντας,
690. νοῦς ἐπίστασαι π.
734. ἐρῶν π. σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
1155. καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, π. π.
1157. βδελύτομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, π. π.
Ν. 4. καὶ μὴν π. γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
556. Φρύνιχος π. πεποίηκ', ἦν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
1036. καὶ μὴν π. γ' ἐπινιγμὴν τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύομον
1312. π. ποτ' ἐπᾴει,
Σ. 318. π. διὰ τῆς ὀπῆς
320. βούλομαί γε π. μεθ' ὑ-
443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν π. μεμνημένοι
825. ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ π.
1060. ὦ π. ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ει. 133. ἤλθον κατ' ἔχθραν ἀετοῦ π. ποτέ,
414. ταῦτ' ἄρα π. τὼν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
475. οὐδ' οἶδε γ' εἴλκον οὐδὲν ἀργεῖοι π.
835. Ἴων ὁ Χῖος, ὅστιν ἐπαίρασν π.
Ο. 49. οὗτος. ΕΓ. τί ἐστιν; ΠΕ. ἡ κορώνη μοι π.
311. οὐτοσὶ π. πάρεμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι π. μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
921. π. π. δῆ τήνδ' ἐγὼ κλῆζω πόλιν.
1019. οἶμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ π.;
1641. τί, φῄδ' ; οὐδ' ὁρῶ; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος π.;
1670. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον π.
Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν π.

πάλαι. Α. 1029. ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νὴ τὸν Δία π. δάκνει.
Α. 1033. νὴ Δί' ὑπηπτᾶς γέ μ', ὡς ὄτι. γέ μ. ἐφρεωρύχει,
1164. ἄσπερ π. δεύμεθα καὶ βλιμῆδδομες.
Ο. 921. καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς π.
1026. ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης π. φύλαξ ἐφέστηκ',
Β. 237. χὼ πρακτὸς ἰδίει π.,
836. ἐγὼδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι π.,
Ἐκ. 313. ἐγὼ δὲ κατάκειμαι π. χξζητῶν,
503. χαῦται γὰρ ἤκουσιν π. τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι
877. τί ποθ' ἀνδρὲς οὐχ ἥκουσιν; ἀρα δ' ἦν π.·
948. ἐφ' ἡν πεπωκὼς ἐρχομαι π. ποθῶν.
Π. 169. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν π.
257. οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρωμένονς ἡμᾶς π. προθύμως,
261. οὐκοῦν π. δῆπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
410. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ π. παρεσκευάζομην.
642. χρηστὸν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ π.
937. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γὰρ ἐστι τοῦ Πλούτου π.
1002. } π. ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
1075. }
1039. οὔπερ π. κατηγοροῦσα τυγχάνω·
Fr. 169. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρήσεμ. ὡς π. δεῖ
467. μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου π.·
παλαιά. Β. 1107. τά τε π. καὶ τὰ καινά,
Ἐκ. 580. σοῦσι γὰρ ἡν τὰ π.
Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὶς π. καὶ σαπρά.
παλαιάν. Ι. 914. σαυτοῦ, π. νεῶν ἔχουσ',
Θ. 529. τὴν π.' ὑπὸ λίθῳ γᾶρ
Π. 1054. ὥσπερ π. ἐλρεσώπην καύσεται.
παλαιᾶς. Ἐπ. 572. τῆς διαίτης τῆς π.,
παλαίειν. Ἐπ. 896. ἐπὶ γῆς π., τετραποδηδὸν ἑστάναι,
παλαιογενές. Ν. 355. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα π., θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
παλαιοί. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ π. μεμῴμεσθα τῇ πόλει.
παλαιόν. Σ. 442. δηλαδὴ καὶ νῦν γε τούτου τὸν π. δεσπότην
Ο. 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ π.,
παλαιός. Ν. 1187. ὁ Σύλων ὁ π. ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Ο. 1354. π. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κίρβεσιν·
παλαιοῦ. Α. 415. δός μοι βάκιον τι τοῦ π. δράματος.
παλαιοὺς. Ν. 1422. ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς π.;
παλαίσμασιν. Β. 680. κεἰ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου π.,
Β. 578. ἀθλοις στρεβλοῦσα π. ἀντιλογοῦντες,
παλαιστάς. Α. 1083. ὥσπερ π. ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
παλαιστῆς. Ει. 34. ὥσπερ π., παραβαλὰν τοὺς γομφίους,
παλαῖστραι. Fr. 603. γερύντειαι π.
παλαίστραις. Σ. 1025. οὐδὲ π. περικομᾷζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς,
Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν π. καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ.
παλαίστραις. Ν. 179. ἐκ τῆς π. θοἰμάτιον ὑφείλετο.
Ν. 1054. πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς π.
Ει. 762. καὶ γὰρ πρότερον πράξεις κατὰ νοῦν οὐχὶ π. περινοστῶν
Β. 1070. ἢ ξεκένωσεν τὰς τε π. καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
παλαιῷ. Α. 220. καὶ π. Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
παλαιῶν. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν π. ἐμβάδων.
Β. 347. χρονίους τ' ἐτῶν π. ἐνιαυτοὺς,
παλάμας. Σ. 645. εἰς ἀπόφειμ' ἐν π.
παλαμάσθω. Α. 659. πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ π.
Παλάμηδες. Β. 1451. εὖ γ', ὦ Π., ὦ σοφωτάτη φύσις.
Παλαμήδην. Θ. 848. οὐ τὸν Π. ψεῦρον ὑπ' αἰσχύνεται.
Παλαμήδους. Θ. 770. ἐκ τοῦ Π. ὡν ἐκείνος, τὰς πλάτας
Παλαμησαίμενος. Ει. 94. τὴν ὑμέτερον νέον π.
παλασίαν. Ει. 574. τῶν τε π. ἐκείνων,
παλέοῦρ. Α. 988. ὑπὸ τῇς ὁδοῦ; ΚΗ. π. γα νὰ τὸν Κάστορα
παλεύειν. Ο. 1083. κἀπαναγκάζει π. δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
παλεύσετε. Ο. 1087. αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμὶν δεδεμένοι π.
παλημάτιον. Fr. 548. ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ π. καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ.
πάλην. Ι. 1238. ἐν ἀρετῇ βίου δὲ τίνα π. ἐμάνθανες;
πάλης. Fr. 471, 2. Ἄρης κατέσκηψ' ἐς τε μονομάχου π.
παλιγκάπηλον. Π. 1156. Ἐρμῆν π. ἡμᾶς δεῖ τρέφειν·
παλίγκοτος. Ει. 390. μὴ γέτη π.
παλίμβολος. Fr. 718. τὸ π. τρίπατος.
πάλιν. Α. 342. οἰτοῖ σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάδου π. τὸ ξίφος. κ.τ.λ.
παλίνορον. Α. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν π. ἐξεκόκκισε,
παλιντόνους. Ο. 1739. εὐθυνε π.,
Παλλάδα. Α. 967. ἢ Π. περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τηλέπορὸν τε βόαμα,
Θ. 1136. Π. τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Παλλαδίῳ. Fr. 533. ἐπὶ Π. πάρ' ὦ πάτερ δώσεις δίκην.
Παλλαδίων. Α. 547. μισθοῦ διδομένου, Π. χρυσουμένων,
Παλλάδος. Ν. 300. ἐλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Π., εὔανδρον γᾶν
Π. 772. ἔπειτα σεμνῆς Π. κλεινὸν πέδον,
παλλακήν. Σ. 1353. λυσάμενος ἔξω π., ὦ χοιρίον.
Παλλάς. Ι. 1511. ὦ πολιοῦχε Π., ὦ
Ι. 1172. ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Π. ἡ Πυλαιμάχος.
Ν. 1265. ἵππων ἐμῶν· ὦ Π., ὡς μ' ἀπώλεσας.
Ἐκ. 476. καὶ ξυμφέρει γ' ὦ πότνια Π. καὶ θεοί.
πάλλει. Α. 965. π., κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
πάλλεται. Β. 345. τρόνι π. ἐρρόντων·
πάλλων. Ο. 1711. π. κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
Α. 1304. ἀλα κοῦφα π.,
παμβασίλει'. Ν. 1150. μεμάθηκεν Στ. εὖ γ', ὦ π. Ἀπόλλη.
παμβασίλειαι. Ν. 357. οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοὶ φωνὴν, ὦ π.
παμβδελυρά. Α. 969. ἡ π. καὶ παμμυσαρά.
Ἐκ. 1043. ὦ π., φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
Παμβωταδῶν. Fr. 665. Π.:
παμμάχον. Α. 1321. τὰν π.
παμμίαρε. } Ει. 183. } καὶ μαρὲ καὶ π. καὶ μαράτατε,
Β. 466. }
παμμυσαρά. Α. 969. ἡ παμβδελυρὰ καὶ π.
πάμπαν. Ει. 121. ἐνδυὸ δ' ἀγγαρίαν μηδὲ ψαπὰς ἡ πάνυ π.
παμπησίαν. Ἐκ. 868. καὶ Παρμένων, αἱρεσθε νῦν π.
πάμπολλα. Ει. 694. π., καὶ τάρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε
πάμπολλυν. Ι 320. π. τοῖς δημότοισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
παμπόνηρ'. Ν. 1317. ζυγγένηται, κἀν λέγῃ π.
παμπόνηρα. Β. 106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε π. φαίνεται.
παμπόνηρε. Ι. 415. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ὦ π., πῶς οὖν
παμπόνηρος. Α. 554. οὐδ' αὖθις αὖ σε σκάψεται Παύσων ὁ π.,
Ι. 1283. οὐδὲ π., ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
Β. 921. ὦ π., οἵ' ἀρ' ἐφεναικίζομην ὑπ' αὐτοῦ.
παμφαής. Ο. 1709. προσέρχεται γὰρ οἶος οὔτε π.
Πάμφιλος. Π. 174. ὁ Π. δ' οὐχὶ δὰ τοῦτον κλαύσεται;
Παμφίλου. Π. 175. ὁ Βελοποπάλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Π.;
Π. 385. τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Π.
παμφύλων. Ο. 1063. κτείνων π. γένναν
πάν. Α. 640. εὕρετο π. ἀν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφῶν τιμὴν περιφάγας. κ.τ.λ.
Πάν. Β. 230. καὶ κεροβάτας Π., ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
Πᾶνα. Θ. 978. Ἀλὶ καὶ Νύμφαι φίλαι
Παναθήναι'. Ει. 418. καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Π. δέομεν,
Παναθηναίοις. Ν. 386. ἦδη ζωμοῦ Π. ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης
Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Π. δέον αὐτοὶς
Παναθηναίοισι. Β. 1090. Π. γελῶν, ὅτε δὴ
παναθλίαν. Θ. 1107. ὦ ξένε, κατοίκτειρόν μὲ τὴν π.·
Παναίτι'. Ι. 243. ὦ Π., οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεῖῦν κέρας;
Παναίτιον. Fr. 347. καταλιπὼν Π.
Πανάκε'. Π. 702. ὑπηρυθρίασε χῇ Π. ἀπεστράφη
Πανάκεια. Π. 730. τὰ βλέφαρα περιέῥησεν· ἡ Π. δὲ
πανδαισία. Ει. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μάζα καὶ π.,
Πανδιελτείοις. Ν. 924. γνώμας τρώγων Π.
Πανδίονος. Ει. 1183. εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδράντα τὸν Π.,
πανδοκεῖον. Β. 550. δς ἐς τὸ π. εἰσελθὼν ποτε
πανδοκεύτρια. Σ. 35. δημηγορεῖν φίλαινα π.,
πανδοκεύτριαν. Π. 426. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. π.,
πανδοκευτρίας. Β. 114. πόλεις, διαίτας, π., ὕπου
Πάνδροσον. Λ. 439. εἰ τάρα νὴ τὴν Π. ταὐτὴ μόνον
Πανδῶρα. Ο. 971. πρῶτον Π. θῦσαι λευκότριχα κριὸν·
Πανέλληνες. Ει. 302. ὦ Π., βοηθήσαμεν, εἴπερ πώποτε,
Πάνες. Ἐκ. 1069. ὦ Π., ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
πανηγύρεις. Ει. 342. ἐν π. θεωρεῖν,
πανήμερον. Β. 387. καί μ' ἀσφαλῶς π.
πάνθ'. Α. 799. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. π. ἃ κα διδῷς. κ.τ.λ.
Πανί. Ο. 745. Π. νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
πανυχίδας. Β. 371. καὶ π. τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.
πανυχίζειν. Ν. 1069. οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα π.·
πανυχίζουσιν. Β. 445. οὐ π. θεᾷ, φέγγος ἱρὸν οἴσων.
πανυχίζῶν. Fr. 116. στρώμασι π.
πανοπλίαν. Ο. 435. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν π. μὲν πάλιν
Ο. 830. ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγωνία, π.
Π. 951. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν π. τὴν ἐμὴν
Fr. 42. ἥρωες π.
Πανόπτου. Ἐκ. 80. τὴν τοῦ Π. διῤῥήξαν ἐνημμένος
Πανός. Α. 2. ἡ 'ς Π., ἡ 'πὶ Καλιάδ', ἡ 'ς Γενετυλλίδος,
Α. 911. δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Π., καλόν.
Πανός. Α. 721. κατέλαβον ἡ τοῦ Π. ἐστι ταῦλίον,
Α. 998. ἀπὸ Π.; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, εἶῳ, λαμπριτὼ,
πανός. Fr. 666. π.:
πανοῦργ'. Ει. 283. πῶς, ὦ π.; ΚΥ. ἐς τάπὶ Θρᾴκης χωρία
πανοῦργα. Ι. 823. μιαρώτατοι, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα π. δεδρακὼς,

πανοῦργε. Α. 311. οὐχ ἁπάντων, ὦ π.; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Ι. 902. οἴοισί μ', ὦ π., βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
Β. 35. κατάβα, π. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
πανουργεῖν. Ν. 1310. * ὦν π. ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.
πανουργεῖς. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἃ π. μὴ καθορᾷ σου,
πανουργήσας. Π. 1145. ὑπότε τι ληφθείην π. ἐγώ.
πανουργίᾳ. Ι. 331. π. τε καὶ θράσει
πανουργίαις. Ι. 684. εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ π.
πανουργίας. Σ. 932. ὅσας κατηγόρησε τὰς π.
Πανουργιοπαρχίδας. Α. 603. Τισαμενοφαινίπους, Π.·
πανοῦργο. Θ. 1112. καὶ κλέπτ' καὶ π. Ξυ. λῃρεῖς, ὦ Σκύθα.
πανοῦργοι. Α. 11. εἶναι π. Κλ. καὶ γὰρ ἐσμεν νὴ Δία.
Ex. 481. φυλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ π.,
πανοῦργον. Ι. 247. παῖε παῖε τὼν π. καὶ ταραξίπόστρατον
Ι. 249. καὶ π. καὶ π.· πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐφῶ.
Ο. 1695. Κλεψύδρᾳ π. ἐγ-
Θ. 524. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν π.
727. καὶ καταίδειν τὸν π., πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Ex. 437. εἶναι π. Βλ. καὶ σέ; Χρ. μὴ πω τοῦτ' ἔρῃ.
Π. 37. εἶναι π., ἀδίκου, ὑγιὲς μηδὲ ἐν,
πανοῦργος. Ι. 250. καὶ γὰρ οὗτος ὧν π. πολλάκις τῆς ἡμέρας.
Ι. 450. κύβαλος εἶ. Αλ. π. εἶ.
684. εὗρε δ' ὁ π. ἕτερον πολὺ πανουργίαις
Σ. 1237. οὐχ οὗτα γε π. κλέπτης
Ευ. 406. ἡ γὰρ Σελήνη χ.ὐ π. Ἥλιος,
652. κεἰ π. ἦν, ὅτ' ἔζῃ,
Θ. 551. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ π.
762. ὁ π. οὗτος, ἀλλ' ἐπειδὴπερ πάρει,
858. π. εἰ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φοσφόρον.
899. σὺ δ' εἶ π. ΜΝ. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
920. οἰμ' ὡς π. καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
929. ὃν ἐσθ' ὁ π. ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
944. ἵνα τοῖς παριοῦσι ἔθλος ᾖς π. ὧν.
Β. 80. κἄλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, π. ὤν.
546. τος δ' ἀτ' ὦν αὐτὸς π.
549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἐλθ', ὁ π. οὐτοσί,
1520. μέμησο δ', ὅτως ὁ π. ἀνὴρ
πανουργότατά. Ι. 56. π. πῶς περιδραμὼν ὑφαρπάσας
πανουργότατον. Ι. 45. π. καὶ διαβολώτατόν τινα.
πανουργότερός. Ι. 950. ἐμοῦ π. τις ἀναφανήσεται.
πανούργους. Β. 1015. μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲν π.,
πανούργων. Β. 751. ὁ τῶν π.; ΑΙ. νὴ Δί', οὐρανίων γ' ὅσων.
πανουργῶν. Α. 658. οὐδὲ π., οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πανούργως. Ι. 317. τοῖς ἀγροίκοισιν π., ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
πανσελήνῳ. Α. 84. τῇ π.· κἀγ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
πάντ'. Α. 976. αὐτόματα π. ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται. κ.τ.λ.
πάντα. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε π. χὠ πρίων ἀπῆν. κ.τ.λ.
παντά. Ο. 345. ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε π. κ.τ.λ.
Παντακλία. Β. 1036. τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδραν·
ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Π. γὲ
παντάρχᾳ. Ο. 1059. καὶ π. θνητοὶ πάντες
πάντας. ΕΙ. 412. βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς π. ἐξολωλέναι. κ.τ.λ.
πανταχῇ. Α. 435. ὦ Ζεῦ δίοπτα καὶ κατόπτα π.
Α. 621. ἀεὶ πολεμήσαι, καὶ ταράξω π.
Ι. 675. εἶθ' ὑπερεπῄδων τοὺς δρυφάκτους π.
695. ψευδὼν ἐνείη, διαπέσοιμι π.
Ο. 165. μὴ περιπτέσθε π., κεχηνότες·
1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ π.
1160. ἐφοδεύεται, κοδωνοφορεῖται, π.
Θ. 660. καὶ διασκοπεῖν σωσπῇ π.· μόνον δὲ χρὴ
665. π. διαρᾷσθ' ὄμμα,
959. π. κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων π.
πανταχόθεν. Α. 1007. τοιτὶ τὸ πρᾶγμα π. ξυνομώματα
πανταχοῖ. Σ. 1004. θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ π.,
πανταχοῦ. Ι. 568. π. νικώντες ἐαὶ τὴνδ' ἐκόσμησαν πόλιν
Σ. 804. ὥσπερ Ἑκάτειον, π. πρὸ τῶν θυρῶν.
ΕΙ. 422. ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ π.
Ο. 834. ὥσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι π.
880. Χάοσιν ἡσθῆν π. προσκειμένοις.
1704. π. τῆς Ἀττικῆς ἡ
Α. 1230. μεθύοντες ἀεὶ π. πρεσβεύσομεν.
Β. 141. φεῦ. ἀς μέγα δύνασθον π. τὼ δύ' ὀβολώ.
563. τοιοῦτον πάνυ τούργον, οὗτος ὁ τρόπος π.
724. ἐν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι π.,
Ex. 321. ἡ π. νυκτὸς ἐστιν ἐν καλῷ·
πάντες. Α. 182. ἔπειτ' ἀνέκραγον π., μιαρώτατε, κ.τ.λ.
πάντῃ. Σ. 246. χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ π. διασκοπῶμεν,
παντί. Ι. 59. εἰ μὴ κομιούμεθα π. τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Θ. 529. π. που χρὴ
παντοδαπά. Π. 667. ἕτεροί τε πολλοὶ π. νοσήματα
παντοδαπαῖς. Ν. 310. π. ἐν ὕραις.
παντοδαποῖσιν. Σ. 710. καὶ στεφάνοισιν π. καὶ πυῷ καὶ πυμάτῃ,
παντοδαπόν. Β. 289. ποῖόν τι; ΞΑ. δεινόν· π. γοῦν γίγνεται·
παντοῖ'. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ π. ἀκουούσας κακά.
παντοίας. Ι. 505. ὦ π. ἤδη μούσης
Σ. 644. δεῖ δέ σε π. πλέκειν
παντόπτα. Ο. 1058. ἥδη μοι τῷ π.
παντός. Ο. 797. ἀρ' ὑπόπτερον γενέσθαι π. ἐστιν ἄξιον;
ΕΙ. 938. λαισι διά π., ὦ
Θ. 736. κἀκ π. ὑμεῖς μηχανόμεναι πιεῖν,
παντόφθαλμον. Γr. 525. ἕκτινα π. ἅρπαγα τρέφων.
πάντων. Ι. 457. ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε π., κ.τ.λ.
πάντως. Α. 956. π. μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως· κ.τ.λ.
πάνυ. Α. 2. ἡσθην δὲ βαιά, π. δὲ βαιὰ τέτταρα· κ.τ.λ.
πανύστατόν. Α. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν π. σ' ἰδὼν
πανωλέθροισιν. Α. 1039. οὔτε σὺν π. οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
πανώλεθρον. Ο. 1239. δεινάς, ὅπως μὴ σου γένοιτο π.
πανωλέθροι. Α. 1039. οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ π.
παπαῖ. Α. 1214. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· π.,
Α. 215. ὅστις πρὸς ἐμὲ πράσεισιν ἐστυώῶ. π.,
Π. 220. π., ποιηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
παπαιάξ. Σ. 235. πάρεσθ', ὁ δὴ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ π.,
Λ. 924. ἰδού. Κι. π. ἥκέ νυν ταχέως πάνυ.
παπαπαπαῖ. Θ. 1191. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟ. ὁ ὁ ὁ, π.,
παπαπαππάξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον παππαξ παππαξ, κἄπειτ' ἐπάγει π.
Ν. 391. χώναν χέῳ, κομιδῇ βροντᾷ π., ὥσπερ ἐκεῖνα.
πάππαν. ΕΙ. 120. ἡνίκ' ἂν αἰτίζῃτ' ἄρτον, π. με καλοῦσαι,
Ex. 645. ἡ Λεπελλάρα, π. με καλοῖ, τοὺτ' δῆθ δεινὸν ἀκοῦσαι.
παππάξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον π. π., κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ,
παππία. Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ π. ἥδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
ΕΙ. 128. ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐν θεοῖς, ὦ π.;
παππίδιον. Ι. 1215. ὦ π.; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφρόνων.
Σ. 655. ἀκρίασαί νυν, ὦ π., χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
παππίζουσ'. Σ. 609. καὶ π. ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τρώβολον ἐκκαλαμᾶται,
πάπποις. Ο. 374. ἢ ὀράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι π. τοῖς ἐμοῖς;
πάππον. Ι. 447. τὸν π. εἰναί φησί σου
πάππος. Ο. 282. ἐξ ἑπόπος, ἐγὼ δὲ τούτου π., ὥσπερ εἰ λέγοις
πάππου. Ν. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ π. Ἀθηναῖος Φειδωνίδης.
πάππους. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγχον νύκτωρ καὶ τοὺς π. ἀπέπνιγον,
Ο. 765. φυσάτω π. παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
παππῶον. Α. 653. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον π. ἐκ τῶν Μηδικῶν
παππῶος. Ο. 1452. π. ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
πάρ. Α. 1309. π. τὸν Εὐρώταν
παρ'. Α. 226. οἴσι π. ἐμοῦ πλέκεσθ' ἐχθοδοπὸς αὐξεται τῶν ἐμῶν χωρίων· κ.τ.λ.
πάρ'. Εκ. 700. αὐτῆς π. ἐμοί
παρά. Α. 61. οἱ πρέσβεις οἱ π. βασιλέως. κ.τ.λ.
πάρα. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι πού 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ π. κ.τ.λ.
παραβαίην. Ο. 447. εἰ δὲ π., ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
Α. 235. } εἰ δὲ π., ὕδατος ἐμπλῇδ' ἡ κύλιξ.
236. }
παράβαινε. Σ. 1529. στρῶτει, π. κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
παραβαίνουσι. Θ. 357. ἐξαπατῶσιν π. τε τοὺς
παράβαλ'. Ι. 173. ἐτι νὺν τὸν ὀρθαλμὸν π. ἐς Καρίαν
παράβαλλε. Θ. 739. π. πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
Θ. 740. π. δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
παραβάλλειες. Ν. 362. ὅτι βρενθύε τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶν φθαλμὸν π.,
παραβάλλουσι. Ι. 762. τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον π.
παραβάλλουσαι. Θ. 803. π. τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοῦνομ' ἑκαστον,
παραβαλοῦ. Β. 150. ὀὐπ. π.
Β. 269. ὦ παῖε παῖε, π. τῷ κοπίῳ.
παραβαλὼν. ΕΙ. 34. ὥσπερ παλαιστὴς, π. τοὺς γομφίους.
παραβᾶς. ΕΙ. 735. αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον π. ἐν τοῖς ἀπαπαίστοις.
παραβᾶσα. Εκ. 1049. αὕτη σὺ, ποῖ π., τόνδε τὸν νόμον
παραβᾶσαι. Θ. 785. ἡμεῖς τοίνυν ἄμᾶς αὐτὰς εὖ λέξομεν π.
παραβεβλημένον. Ιr. 313, 3. λαμπρὸν ἐκῦμῖλεν ἀπόνως π.,
παραβεβλημένος. Π. 243. πόρναισι καὶ κύβοισι π.

παραβῆναι. I. 508. ἡνάγκαζον λέξοντα ἔπη πρὸς τὸ θέατρον *π.*,
παραβλέπουσα. Ex. 498. *π. θατέρῳ*,
παραβλέψας. B. 409. καὶ γὰρ *π.* τι μειρακίσκης
παραβλέψασά. Σ. 497. ἡ λαγχανούσαλις *π.* φησὶ θατέρῳ·
παραβοηθεῖθ'. I. 257. *π.*, ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
παράβολος. Σ. 192. πονηρὸς εἶ πύρρα τέχνης καὶ *π.*
παραβῶμεν. O. 461. λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον *π.*
πάραγε. O. 1720. ἄναγε, δέιξε, *π.* πάρεχε,
παράγειν. B. 1054. καὶ μὴν *π.* μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
παραγήνεσθε. I. 242. ἄνδρες ἱππῆς, *π.* νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων, παραγενοίμην. I. 410. ἢ μὴ σοὶ ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνισιν *π.*
παραγράψαι. A. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ *π.*
παραδεδόσθαι. Ex. 555. ὑμῖν δέ φασι *π.* τὴν πόλιν.
παραδίδωκας. Σ. 1130. ἐμοὶ σεαυτὸν *π.* εὖ ποιεῖν.
παράδειγμ'. Θ. 670. *π.* ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
παράδειγμα. El. 65. τὸ γὰρ *π.* τῶν μανιῶν ἀκούετε·
παραδιακόνει. O. 838. καὶ τοῖσι τειχίζουσι *π.*,
παραδιδῷ. O. 1534. ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ'. ἐὰν μὴ *π.*
παραδίδωμ'. I. 1294. νῦν οὖν ἐγὼ σοι *π.* ἐς τοὺς ἀγροὺς
παραδίδωμι. I. 1260. καὶ τὼν Πορλαγόσα *π.* τουτονί.
O. 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἥραν *π.* τῷ Διί,
1679. ὅρκοτο *π.* ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
παραδίδωμί. O. 1675. περὶ τῆς κόρης; κἄγωγε *π.* σοι.
παράδοθ'. Λ. 1168. τὸ δεῖνα τοίνυν *π.* ἡμῖν τουτονὶ
παραδόντες. El. 206. ὑμᾶς *π.* δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
El. 729. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη *π.*
Ex. 229. ταύτασιν οὖν, ὦνδρες, *π.* τὴν πόλιν
παραδόντων. O. 542. τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων *π.*
παράδοσ. N. 436. ἀλλὰ σεαυτὸν *π.* θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις πρυτάνεσι·
B. 1516. τὸν ἐμὸν *π.* Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
παραδοῦναι. Σ. 591. ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς *π.*·
O. 1679. ὅρκοτο παραδίδωμι. ΗΡ. *π.* λέγει.
1680. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γ' *π.* λέγει,
1682. οὐκοῦν *π.* ταῖς χελιδόσιν λέγει.
Ex. 211. ἡμᾶς *π.* καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
430. ὡς χρὴ *π.* ταῖς γυναῖξ ἐν τῇ πόλει.
παραδοὺς. El. 961. κἀτύτο τε χρείαπτου, *π.* ταύτην ἐμοί,
O. 1643. ὁ Ζεὺς, *π.* τοὐτοισι τὴν τυραννίδα,
Λ. 277. ᾤχετο ὄψπλα *π.* ἐμοί,
Θ. 809. *π.* ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
παραβραμών. I. 1353. τὼν τὰν τριήρεις *π.* ἂν φέροτο.
παραβῶ. I. 1389. σπονδὰς *π.* σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Ex. 634. ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος *π.* σοι δευτερᾴζειν.
παραβώσω. I. 1109. τούτῳ *π.* τῆς τυκνὸς τὰς ἡνίας.
El. 888. σκέψασθ' ὡσ' ὑμὶν ἀγαθὰ *π.* φέρων,
παραθέντι. El. 1230. ὠδί, *π.* τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
παραθέντος. I. 1205. ἀπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ *π.* ἢ χάρις.
παραθέντων. N. 456. τοῖς φροντισταῖς *π.*
παράθες. A. 583. ἰδού. ΔΙ. *π.* νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Fr. p. 505. ἀσπίδα ἐπίδηα τῷ φρέατι *π.* εὐθέως,
παραθῆσαι. Σ. 613. ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον *π.*
παραθήσεις. Ex. 675. ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛ. τὸ δὲ δεῖπνον πού *π.*;
παραθῆσω. I. 778. ἀπράξων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους *π.*
πάρδου. Σ. 1155. *π.* γε μέντοι καὶ κρέαγραν. ΒΔ. τιὴ τί δή;
Ex. 1032. καὶ ταώνεσαι, καὶ *π.* τὰς ληκύθους,
παραθρούσαι. Fr. 335. πεντελθοισεῖ θ' ὁμοῦ λεκάνης *π.*
παραθῶ. I. 52. βούλει *π.* σοι δόρπον; εἶτ' ἀναπάσας
El. 27. ἦν μὴ *π.* τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
παραινεῖς. N. 1483. ὁρῶῦ *π.* οὐν ἐὰν δικορραφεῖν,
Θ. 9. πῶς μοι *π.*; δεξιὸς μέντοι λέγεις.
παραινεῖτ'. B. 598. οὐ κακῶς, ὦνδρες, *π.*,
παραινέσαι. A. 648. ἄρα προὐρεύλαν τι χρηστὸν τῇ πόλει *π.*;
παραινέσειν. B. 1420. ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει *π.*
παραινεῖσω. N. 89. καὶ μάνθαν' ἔλθὼν ἂν ἐγὼ *π.*
El. 1245. σίμα καταγλᾶδε. ΤΡ. ἀλλ' ἕτερον *π.*
παραινοῦμεν. El. 767. καὶ τοῖς φαλακροῖσι *π.*
παραινῶ. El. 253. οὗτος, *π.* σοι μέλιτι χρῆσθάτέρῳ.
Θ. 453. νῦν οὖν ἀπάσαισιν *π.* καὶ λέγω
B. 1132. Αἰσχύλε, *π.* σοι σιωπὰν· εἰ δὲ μὴ,
παραιτησόμεθα. I. 37. οὐ χείρον· ἐν δ' αὐτοὺς *π.*,
παρακαθήμενον. B. 1492. *π.* Λαλεῖν.
παρακαθήμενος. El. 46. Ἰωνικὸς τίς φησι *π.*·
παρακάθηνται. O. 409. ἀνδρες γὰρ ἤδη *π.* πλησίον·
παρακαλεῖτε. B. 395. νῦν καὶ τὸν ἀραῖον θεὸν *π.* δεῦρο
παρακαλούμενος. Ex. 203. Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ *π.*
παρακαλοῦντες. Σ. 215. οἱ ξυνδυασταὶ *π.* τουτονί
παρακαλοῦσ'. Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε *π.* ἀεί,
παρακείμενα. Λ. 1048. καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ *π.*
παρακείμεναι. A. 670. ἠνίκ' ἂν ἐπανθρακιδες ὦσι *π.*,
παρεκεκινδυνευμένον. B. 99. τοιουτονί τι *π.*,
παρεκεκομμένα. A. 517. ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, *π.*,
παρακελεῖτ. Σ. 530. ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὢν, ἢν ταῦτα *π.*
παρακελητιεῖ. El. 900. ὕνα δὴ κέλης κέλητα *π.*
παρακινδυνεύ'. Σ. 6. σὺ δ' οὖν *π.*, ἐπεὶ καθοῦν γ' ἐμοῦ
παρακλίνασαι. El. 981. καὶ γὰρ ἐκείνα *π.*
παρακλίνεις. El. 157. τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ *π.*
παρακλυθῶ. Ex. 725. φέρε νυν ἐγὼ σοι *π.* πλησίον,
παράκοπος. Θ. 681. λύσσης *π.*
παρακούων. B. 750. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ *π.* δεσποτῶν
παρακύπτουσιν. El. 982. τῆς αὐλείας *π.*·
El. 985. κᾆτ' ἦν ἀπίῃ, *π.*
παρακύπτωμεν. Θ. 797. κἂν ἐκ θυρίδος *π.*, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
παρόκυφθ'. Ex. 924. ᾇδ' ὁπόσα βούλει καὶ *π.* ὥσπερ γαλῆ·
παρκὺψαν. Θ. 799. αὐδεῖς *π.* ἰδεῖν τὸ κακόν. οὐτως ἡμεῖς ἐπιδῆλως
παρακύψασα. Ex. 884. νῦν μέν με *π.* προὔφθης, ὦ σαπρά.
παρκὺψη. Σ. 178. ὅπου ἂν ὁ γέραρ μηδὲ *π.* πάλιν,
παραλαβεῖν. Ex. 107. ἦν πως *π.* τῆς πόλεως τὰ πράγματα
παραλάβῃς. O. 1543. ἢν γ' ἢν σὺ σὺ παρ' ἐκείνου *π.*, πάντ' ἔχεις.
παραλαβοῦσαι. Ex. 466. μὴ *π.* τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
παραλαβὼν. I. 345. ὠμοσπάρακτον *π.* μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
παραλειπομένην. O. 456. *π.* ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
παραλείφειν. Ex. 406. σαυτοῦ *π.* τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
παραλείψεις. Ex. 1145. καὶ μὴ *π.* μηδὲν', ἀλλ' ἐλευθέρως
παραλέξει. Ex. 904. θεῖ σὺ δ', ὦ γραῦ, *π.* κἀντέτρεψαι,
παραληρουῦντ'. I. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὼν ὁρῶντες *π.* οὐκ ἐλεεῖτε,
παραληρῶν. B. 594. εἰ δὲ *π.* ἀλώσει
παραλιπόντα. B. 1494. τά τε μέγιστα *π.*
πάραλος. A. 1158. σίζουσα *π.*, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
Πάραλος. O. 1204. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕ. Π. ἡ Ἁλαμινία;
παράλους. B. 1071. τῶν μειρακίων σταμυλλομένων, καὶ τοὺς *π.* ἀνέπεισεν
παραλοῦσαι. Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χρὴ *π.* καὶ τοὺς σπύγγους ἐάν.
παραλοῦσαι. Fr. 436. *π.*
παραλύσασα. Fr. 312. ἢν πτέρυγα *π.* τοῦ χιτανίου
Παράλων. Λ. 58. ἀλλ' οὐδὲ Π. οὐδεμία γυνὴ πάρα,
παράμεινον. El. 1108. ὦ πότνι' Εἰρήνη, *π.* τὸν βίον ἡμῖν.
παραμενεῖς. Π. 440. οὐ *π.*; ΒΛ. ἤκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς;
παραμένουσά. Λ. 843. συνηπεροτεύσω *π.* γ' ἐνθαδί,
παραμῆξας. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ *π.*·
παραμυθεῖδε. Λ. 1316. ἀλλ' ἄγε κόμαν *π.*, χερὶ πεδοῖν τε πάδη
παραμυθεῖ. Fr. 140. εἰ μὴ *π.* μ' ὑλαρίοις ἐνάστοτε,
παραμυθούμενος. Σ. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι *π.*
παρανοήσαντες. N. 1480. ἐμοῦ *π.* ἀδολεσχίᾳ.
παρανοία. Fr. 29. ὦ *π.* καὶ ἀναιδεία.
παρανοίας. N. 854. πότερα *π.* αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
N. 1476. οἴμοι *π.*· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
παράνομ'. Π. 967. πέπονθα δεινὰ καὶ *π.*, ὦ φίλτατε·
παράνομα. Θ. 684. ὅτι τά *π.* τά τ' ἀνόσια
παράνομον. Π. 415. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ *π.*
παρανομωτάτῳ. Fr. 344, 10. ἐπ' ἐχθυοπώλου χειρὶ *π.*
παράξας. Σ. 837. ὁ κύων *π.* ἐς τὸν ἱπνὸν ἁρπάσας
παράξενα. A. 518. ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ *π.*,
παρᾷξον. Σ. 988. μύσας *π.* κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
παραξόνια. B. 819. σχινδαλάμων τε *π.*, σμιλεύματά τ' ἔργων,
παραπαίειν. Pl. 508. δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ *π.*,
παραπαίεις. El. 90. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς *π.*
παράπαν. Σ. 477. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ *π.* τοῦ πατρὸς
Ex. 184. οὐδὲν τό *π.*· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ *π.* οὐδὲ γρῦ.
351. ἢν δὲ σφᾶλῶμεν, ἐπτεστερίφθαι τό *π.*
961. ἢ τῆς οὐδοῦ τό *π.* ἡμαρτήκαμεν;
1183. θύει τὸ *π.* οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
παράπεμπε. Fr. 427. *π.* τὸ χειρόμακτρον.
παραπέμψατ'. I. 546. ἀρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, *π.* ἐφ' ἑνδεκα κώπαις
παραπεπληγμένα. Ex. 139. ὥσπερ μεθύόντων ἐστι *π.*
παραπεπληγμένον. A. 831. ἀνδρ' ἀνδρ', ὁρῶ προσιόντα *π.*,
παραπέτασμα. Fr. 513. τὸ *π.* τὸ κύπριον τὸ ποικίλον.

παραπετάσασιν. Β. 938. ἀν τοῖσι π. τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·

παραπλήγ'. Π. 242. ἡν δ' ὡς π. ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,

παραπολεῖ. Σ. 1228. τουτὶ δὺ δράσεις; π. βοώμενος·

παραπρίσματ'. Β. 881. ῥήματα καὶ π. ἐπῶν.

παρραγγέντος. Β. 412. π. πιτθίου προκύψαν.

παράρυθμ'. Θ. 121. ποδὶ π. εἰρυθμα Φρυγίων

παράσημα. Α. 515. ἄτιμα καὶ π. καὶ παράξενα,

παρασκευάζεται. Ει. 226. ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν π.;

Ο. 226. οὐπσῷ μελαδεῖν αὖ π.

Θ. 99. αἴγα· μελᾳδεῖν αὖ π.

Β. 784. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν π.;

Σ48. τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν π.

παρασκευάζετε. Α. 1176. ὀθόνια, κηροῦν π..,

παρασκευαζόμεσθα. Α. 1043. οὐ π.

παρασκευῆς. Α. 190. ὀζουσι πίττης καὶ π. νεῶν.

παραστατεῖν. Θ. 369. ἡμὶν θεοὺς π.,

παραστατεῖς. Ἐκ. 9. πειρωνεύεσαι πλησίον π.,

παραστῇ. Β. 969. ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον π.,

παράστηθ'. Σ. 1388. ἴθι μοι π., ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.

παραστορῶ. Ι. 481. ἐγὼ σε ἢ τὸν Ἡρακλέα π.

παρασύρων. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς ἀτασεως π.

παρασχεθεῖν. Ι. 320. πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις π.

παράσχες. Α. 487. π., εἰπεῖνὸ' ἀτ' ἀν αὐτῇ σοι δοκῇ.

παράσχῃς. Ει. 148. λόγον π. καὶ τραγῳδία γέγῃ.

παρασχὼν. Α. 492. ὥστις π. τῇ πόλει τὼν αὐχένα

Ει. 764. παῦρ' ἀνάσασ, πόλλ' εὐφράνας, πάντα π. τὰ δέοντα.

Β. 1291. κυρεῖν π. ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,

παρατεμεῖν. Α. 132. ἐῄσηθα σαυτῆς κἂν π. θῆμισν.

παρατεταγμένον. Σ. 1123. ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε π.,

παρατέταμαι. Γρ. 421, 1. ἄλις ἀφῦπῃ μοι. π. γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.

παρατέταται. Ν. 212. ἠδὶ π. μακρὰ πόρρω πάνυ.

παρατετιμέναι. Α. 151. γυμνὰ παρίοιμεν, δέλτα π.,

Β. 516. ββιβλλῶσαι κάρτι π.

παρατετιμένη. Α. 89. κομῴσατα τὴν ἀρχὴν γὰρ γε π.

παρατίλλεται. Π. 168. ὁ δ' ἀλοὺς γε μοιχὸς διὰ σί που π.

παρατίλλομαι. Α. 31. ἀπορῶ, γράφω, π., λογίζομαι,

παρατιλῶ. Ι. 373. τὰς βλεφαρίδας σου π.

παράτρεχ'. Σ. 1432. οὐτω δὲ καὶ σὺ π. ἐς τὰ Πιττάλου.

παραυτίκ'. Σ. 833. αὐτὸς κομοῦμαι τό γε π. ἐνδοθεν.

παραφέρειν. Γρ. 77. τί οὐκ ἐκλένεσας π. τὰ ποτήρια;

παραφήναι. Ἐκ. 94. οὐδὲν π. τοῖς καθημένοις ἔδει.

παράφηνον. Β. 1362. λαμπάδας ὀξυτάταν χεροῖν, Ἑκάτα, π.

παραφόρει. Ο. 839. χάλκας π., πηλὸν ἀποδὺς ὀργασον,

παραφόρνει. Ν. 1475. ἑνταῦθα σαυτῷ π. καὶ φληνάφα.

παραφρονεῖν. Ἐκ. 250. φήσω π. αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε

παραφρονεῖς. Σ. 8. ἀλλ' ἢ π. ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾶς:

Ἐκ. 1000. μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω, ΝΕΑ. π., ὦ γραῖδιον.

Γρ. 178. ἀλλ' ἢ π.; β. κρίβανίτας ὦ τέκνον.

παραφρονοῦντος. Ν. 844. οἴμοι τί δράσω π. τοῦ πατρός;

Β. 1499. π. ἀνδρός.

Π. 2. δοῦλον γενέσθαι π. δεσπότου.

παραχαλᾷ. Ι. 434. κάγων', ἐὰν τι π., τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

παραχρῆκτ'. Ἐκ. 295. μηδὲν π.

παραχρῆμ'. Ο. 625. π. ὅσται

Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν π. ἀδίκοι γεγένηται,

783. οἱ φαινόμενοι π. ὅταν πράττῃ τις εὖ.

παραχρῆμα. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμὶν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνουσιν π.,

παραχρῆμά. Θ. 686. π. τε τίνεται.

παραχωρεῖ. Ἐκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος π., κᾆτ' ἐπιτρέει.

παραχωρεῖν. Α. 1216. π. οὐ θέλεις;

Β. 767. ἑτερὸς τις αὐτοῦ· τότε δὲ π. ἔδει.

παρδακόν. Ει. 1148. οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ π. τὸ χωρίον'

παρδαλᾶς. Ο. 1250. ὄρνις ἐσ' αὐτόν, π. ἐνημμένοις.

παρδάλει. Ν. 347. ἡ π. ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

Παρδόκας. Β. 608. ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλίας χὠ Π.

παρίβαλέ. Ο. 333. ἐς δὲ δίλον ἐπάλεσε, π. τ' ἐμὲ παρὰ

παρίβη. Α. 629. οὕπω π. πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιὸς ἔστιν·

Ο. 331. π. μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,

παρίγραψε. Σ. 99. ἰὼν π. πλησίον "κημὲ κάλοῦ."

παρεδέξατο. Ει. 906. θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις π.

Β. 1013. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοὶ π. πρώτον,

πάρεδρον. Ο. 1753. καὶ π. Βασίλειαν ἔχει Διός.

παρεῖον. Ἐκ. 55. ἐκδρᾶσα π. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην

παρέδωκαν. Ν. 968. ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες π.

παρέδωκας. Ι. 782. καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλων ἐγγλωττοτυπεῖν π.,

παρέδωκεν. Ν. 551. οὔτοι δ', ὡς ἅπαξ π. λαβὴν Ὑπέρβολος,

παρέθνθ'. Ο. 532. ὀπτησάμενοι π. ὑμᾶς,

παρέθηκε. Ι. 57. αὐτὸς π. τὴν ὑπ' ἐμοὶ μεταμμένην.

Ι. 816. ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἐχθὸς καινοῦς π.

Π. 711. π. καὶ βοΐδυκα καὶ κιβάτιον.

παρίθηκεν. Α. 89. π. ἡμὶν' ὥσπαρ ὁ ἄν αὐτῷ φέναξ.

πάρει. Θ. 762. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδὴπερ π.,

παρείας. Π. 690. ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς π., ὧν ὄφις.

παρεῖην. Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον π. τῷ λαβεῖν.

παρεῖλκυσεν. Ν. 553. Ἑῴοὶοι μὲν τὸν Μαρικὰν πρώτιστον π.

παρειμ'. Ν. 1075. εἶεν. π. ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

πάρειμι. Ει. 1042. ἰδοὺ, π. μὼν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Ο. 313. οὐτοσὶ πάλαι π. κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

παρεῖν'. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ π. ἐς τὴν πύκνα.

παρείναι. Α. 172. τοὺς Θρᾷκας ἀπέναι, π. δ' εἰς ἔνην.

Σ. 937. Λάβῃτε μάρτυρας π., τριβλίον,

Λ. 54. ἆρ' οὐ π. τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

Β. 699. τὴν μίαν ταύτην π. ξυμφορὰν αἰτουμένοις

παρείρπυσεν. Ἐκ. 398. πρῶτοι Νεοκλείδης ὁ γλάμων π.

πάρεισι. Ι. 330. ὅς σε παύσει καὶ π., ὄβλὸς ἐστιν αὐτόθεν.

πάρεισί. Θ. 771. ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ π. μοι πλάται.

πάρεισιν. Α. 505. κοὐπω ξένοι π.· οὐτε χῦρ φόρει

παρεῖχ'. Ἐκ. 573. ἦν π. αὐτῇ πσθ' ἡμὶν,

παρεκαθέζετο. Π. 727. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι π.,

παρεκατέτεινο. Π. 663. ἡμῶν δ' ἑκαστος στιβάδα π.

παρεκινδύνευσ'. Α. 645. ὅστις π. εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.

παρεκινδύνευσε. Ι. 1054. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν π. μεθυσθεῖς.

παρεκλεπτέτην. Ει. 414. ταὺτ' ἄρα πάλαι τὼν ἡμερῶν π.,

παρεκόπην. Ν. 610. ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ π. διχοινίκῳ.

παρεκόπτου, Ι. 807. γνώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ π.,

Ι. 859. ὅσον με π. χρόνον τοιαῦτα κρουσιδηῶν.

παρέκυψε. Α. 16. ὀτε δὴ π. Χαῖρις ἐπὶ τὼν ὀρθὼν.

παρέκυψεν. Ἐκ. 202. σωτηρία π., ἀλλ' ὀρίζεται·

παρέλαβον. Β. 939. ἀλλ' ὡς π. τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς

παρελασαίτην. Ο. 1129. ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν π. ΠΕ. Ἡράκλεις.

παρελαύνων. Σ. 1050. εἶ π. τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

παρέλθῃς. Ι. 277. ἢν δ' ἀναιδεῖᾳ π., ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

παρελθὼν. Ν. 853. εἶσω π. ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

Ο. 1612. ὁ κόραξ π. τοὐπιορκοῦντος λάθρα

παρέλκειν. Ἐκ. 1306. φλὰν ταὺτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενεὰ π.

παρέλυσεν. Ει. 743. ἐξήλασ' ἀτιμάσασ πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους π.,

παρεμβαλοῦμεν. Σ. 481. τοὺτο γὰρ π. τὼν τριχοινίκων ἐπῶν.

παρενιδὼν. Α. 156. γυμνὰς π. ἐξέβαλ', οἷῶ, τὸ ῥίφος.

παρενσαλεύων. Π. 291. μμοιμενος καὶ τοὶν ποδεὶν ὠδὶ π.

παρέξει. Ο. 931. τουτὶ π. τὸ κακὸν ἡμὶν πράγματα,

Ο. 1523. εἰ μὴ π. τάμπόρ' ἀνεῳγμένα,

παρέξειν. Ι. 904. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι π.,

Π. 102. οὐκ ἠγόρευσον ὅτι π. πράγματα

παρεῳηλημένους. Α. 681. οὐδὲν ὦστας, ἀλλὰ κοφοὺς καὶ π.,

παρίξομεν. Ἐκ. 690. πᾶσι γὰρ ἄρθοινα πάντα π.·

Ἐκ. 1143. ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ π.

παρίξω. Α. 892. ὑμῖν, π. τῆσδε τῆς ξένης χάριν.

Ο. 1673. τύραννον, ὀρνίθων π. σοι γάλα.

Λ. 227. } κακῶς π. κοὐχὶ προσκνήσομαι.
228. }

362. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ π.,

377. εἰ ῥύμμα τυγχάνοις ἔχων, λουτρὸν γ' ἐγὼ π.

Β. 602. ἀλλ' ὡμὰ ἐγὼ π.

Π. 20. ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι π. πράγματα.

παρίπτατο. Θ. 1014. ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν π.

παρεριπτάσασα. Ἐκ. 511. εἶσω π., πρὶν τὼν ἄνδρα με

πάρες. Ι. 341. π. π. πρὸς τὼν θεὼν αὐτῷ διαρραγῆναι.

Σ. 751. π., ὦ σκιερά, μὰ τὼν Ἡρακλέα,

Γρ. Μ. Κακ. 1, 1. π., ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια κἄπειτά πως

παρίσει. Ο. 131. ὅπωσ π. μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία

παρίσεσθαι. Ἐκ. 62. πρώτα π. δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων

πάρεσθ'. Σ. 235. π., ὁ δὴ λοιπὼν γ' ἐσ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιδᾷ,

Β. 814. τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς π. ὁρᾶν,

παρεσθίει. Ι. 1026. ὥσπερ θῦρας σοὶ τὼν λογίων π.

παρεσκευαζόμην. Ο. 410. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι π.

παρεσκευάσαμεθα. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι π.,

Ἐκ. 84. ἠκκλησία δ', εἰς ἣν π.

παρεσκευασμένα. Α. 1089. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν π.,

παρεσκευασμέναι. Ex. 839. *ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ π.,*
παρεσκευασμένοι. Ex. 771. *τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν π.*
παρεσκευασμένον. A. 175. *ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ π.'*
παρεσκευασμένος. A. 37. *νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω π.*
I. 1152. *ὦ Ἅβῃ, ἐγὼ μέντοι π.*
El. 451. *ἢ δούλοις αὐτομολεῖν π.,*
Π. 77. *λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ π.*
παρεσκευασμένους. O. 28. *ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ π.,*
πάρεσμεν. A. 69. *μῶν ὕστερα π., ὦ Δυσιστράτη;*
Θ. 541. *παρρησίας κἀξὸν ἔλεγον ὅσαι π. ἀσται,*
παρέσο. Fr. 124, 1. *π. κατέτριβεν ἱμάτια. β. κάπειτα πῶς*
πάρεσ'. El. 948. *τὸ κανοῦν π. ὅλας ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,*
παρέσται. O. 557. *ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα π.* ΕΠ. *λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν,*
O. 734. *ἵστε π. κοπιᾶν ὑμῖν*
παρεστάναι. A. 443. *τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους π.,*
παρέστατ'. Ex. 1114. *ὑμεῖς θ' ὅσαι π. ἐπὶ ταῖσιν θύραις,*
πάρεστε. A. 1101. *ἐπὶ τί π. δεῦρο;* ΛΑ. *περὶ διαλλαγῶν*
παρεστηκότος. I. 398. *στῆσαι τοῦ χρήματος τοῦ π.*
πάρεστι. N. 457. *λῆμα μὲν π. τῷδε γ'*
Σ. 578. *παῖδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα π. θεᾶσθαι.*
820. *π. τοιγὰρ, καὶτοὺς ἀκαρῆ οὐτοσί.*
856. *κἄλλιστα τοίνιν' πάντα γὰρ π. νῷν*
Ex. 608. *οὐκοῦν καὶ νῦν οὕτοσι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα π.;*
Pl. 638. *π. χαίρειν, ἢν τε βούλησθ' ἢν τε μή.*
πάρεστιν. Σ. 832. *μὰ τὸν Δί' οὐ π.' ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν*
Σ. 903. *αὖ αὖ.* ΣΩ. *π., ἕτερος οὗτος αὖ λέβης,*
El. 300. *νῦν γὰρ ἡμῖν ἀράσασι π. ἀγαθοῦ δαίμονος.*
O. 1119. *ἀλλ' ἀς ἀπὸ τοῦ τείχους π. ἀγγελοῦ*
1419. *οἴοι π.· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.*
1566. *ὁρᾶν τοῖσ' π., οἱ τρεσβύτεροι.*
Λ. 4. *νῦν δ' οὐδεμία π. ἀνταυγὴ γαστὴ,*
402. *σείειν π. ὥσπερ ἠνεωτρηκότας.*
Θ. 800. *ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίονες· βάσανός τε π. ἰδέσθαι.*
Ex. 19. *ἀλλ' οὐδεμία π. ἀς ἥκειν ἐχρῆν.*
Pl. 1189. *ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ π., ἐνθάδε,*
παρεστός. I. 564. *ναίοις πρὸς τῷ π.*
παρεστῶς. Θ. 6. *ζῆτε π.* ΜΝ. *πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.*
Ex. 641. *ἀλλ' ὁ π. οὐκ ἐπηρείᾳ· τότε δ' αὐτεῖς οὐκ ἐμέλ' οὐδὲν*
παρεστῶτος. A. 318. *τοῦ νεὼ π. ἀνοίξας θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.*
παρίσχε. N. 523. *πρώτους ἡβῶσ' ἀναγκεῖσ' ἡμᾶς, ἢ π. μοι*
O. 1252. *εἰς Πορφυρίων αὐτῷ π. πράγματα.*
παρίσχεν. Ex. 379. *γέλων π., ἢν προσέρρανον κύκλῳ*
παρίσχες. I. 612. *ὅσην ἀπὸν π., ἡμῖν φροντίδα·*
παρεσχόμην. Θ. 147. *ἥκουσα, τὴν δ' ἀλγηταν οὐ π.·*
παρετάθη. N. 213. *οἰδ' ὑπὸ γῆρ ἡμῶν π.* καὶ Περικλέους.
παρετίθει. A. 55. *εἰτ' ἐξένιζε, π. θ' ἡμῖν ὅλους*
I. 1223. *αὐτὸς δ' ἑαυτῷ π. τὰ μείζονα.*
παρέτραγεν. B. 988. *τίς τῆς ἐλάας π.;*
παρέτραγον. El. 415. *καὶ τοῦ κύκλου π. ἐφ' ἁρματολίας.*
παρεφόρουν. I. 1215. *ὦ παππίδιον· ἅπαντα γάρ σοι π.*
πάρεχ'. Σ. 949. *π. ἐκποδὼν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.*
πάρεχε. Σ. 1326. *ἀνέχε, π.·*
O. 1720. *ἄναγε, δέχε, πάραγε, π.,*
B. 663. *μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἥδη π. τὴν γαστέρα.*
παρέχειν. Σ. 722. *καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω π.*
El. 23. *ἢ καυθαρῳ μάττοντα π. ἐσθίειν.*
A. 162. *ἐὰν δὲ τύπτοσιν, τί;* ΑΓ. *π. χρὴ κακῶς.*
1191. *οὐ φθόνος ἐνεστί μοι πᾶσι π. φέρειν*
B. 365. *ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν π. τινὰ πείθει,*
Ex. 425. *δεῖπνον π. ἅπασιν, ἢ κλόιον μακρὰ,*
Fr. p. 502. . . . *τηδὶ μὴ π. σε πράγματα.*
παρέχῃς. Σ. 313. *ἵν' ἐμοὶ πράγματα βάσκειν π.;*
παρέχοιμ'. N. 422. *ἀμέλει βαρβίτων, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν π. αν.*
παρέχοιμεν. A. 488. *ἵνα τάργύριον σῶν π., καὶ μὴ πολεμοῖτε δὶ' αὐτό.*
παρέχουσαν. O. 581. *οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὕβει προφάσεις αὐτὴν π.*
παρέχουσι. N. 317. *αἴτηρ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν π.*
παρέχω. N. 441. *π. τύπτειν, πειθὴν, δίξῆν,*
O. 942. *γέλωτα π. τοῖς κόραξιν ἐστιῶν.*
Pl. 558. *οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου π. βελτίονας ἄνδρας*
παρέχων. Σ. 737. *καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν π.*
Pl. 132. *τίς οὖν ὁ π. ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ';* ΚΑ. *ὀδί.*
παρέχωσι. Ex. 415. *ἢν γὰρ π. τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς*
παρῇ. A. 752. *ἀλλ' ἠδὺ τοι ἢ τὸν Δί', ἢν ἀλλὸς π.*
παρῄγγειλεν. Pl. 669. *ἡμῖν π. καθεύδειν τοῦ θεοῦ*
παρῆκ'. B. 948. *ἐπειτ' ἀπὸ τῶν πρώταν ἐπὶν ὀνῶν οὐδὲν π.*
παρῆκας. Θ. 565. *τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον π. αὐτῇ.*
παρηκόνηνται. B. 1116. *νῦν δὲ καὶ π.*
παρῆλθε. Ex. 400. *π. γυμνὸς, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν*
παρῆλθεν. Σ. 637. *καὐδὲν π., ὥστ' ἔγωγ'*
παρῆλθον. Θ. 443. *δλίγων ἕνεκα καὐτὴ π. ῥημάτων.*
παρήμαρτον. Fr. 283. "*ἀλλ' εἰς ἥρων τι π.*"
παρῆν. Σ. 1301. *κἀτοι π.* "Ἱππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
O. 1134. *πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκταν π.,*
Ex. 141. *τοσαῦτά γ' εὔχοντ', εἴπερ οἴνος μὴ π.;*
Fr. 719. *μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία π.*
παρήνεσα. I. 660. *τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων π.*
παρήνουν. A. 617. *ἀπάντες ἐξίστα π. οἱ φίλοι.*
παρῆς. I. 193. *ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ ββλυρὸν. ἀλλὰ μὴ π.*
παρήσαν. N. 1152. *καὶ μάρτυρες π., ὅτ' ἐδανειζόμην;*
Fr. 460. *ἔπειθ' ὅσοι π. ἐνίσταμοι ξένοι*
παρήσω. I. 340. *οἴμοι, διαρραγήσομαι.* ΛΑ. *καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ π.*
παρῃτήσαντο. Σ. 1257. *ἢ γὰρ π. τὸν πεπονθότα,*
παρδέν'. Θ. 1110. *ὦ π., οἰκτέρμω σε κρεμαμένην ὁρῶν.*
παρθένεια. O. 919. *καὶ π., καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.*
παρθένια. O. 1699. *ἠρνὰ τε βοσκόμεθα π.*
παρθένοι. I. 1302. *οὐδὲ πνιθάνεσθε ταῦτ', ὦ π. τᾶν τῇ πόλει.*
N. 998. *π. ὀμβροφόρου.*
O. 1015. *φίλαι π., φίλαι,*
B. 575. *ὦ Διὸς ἐννία π. ἄγναι*
παρθένον. O. 1105. *ἐκ' τὸν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ π.*
O. 1138. *π., ἀζυγα κούρην,*
παρθένος. N. 530. *κἀγὼ, π. γὰρ ἐτ' ἦ, κοὐκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν.*
O. 670. *ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ π.*
B. 950. *χὢ δεσπότης χὢ π. χρᾶν ἀν.* ΑΙ. *εἶτα δῆτα*
Πάρ. Fr. 442. Π. *ἐξορυσσον,*
Παρίε. I. 436. *κλέψας Ἀθηναίων.* ΧΟ. *ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς π.·*
I. 440. *ἀνὴρ ἀν ἡδὺς λάβοι. τοὺς τερβίνους π.*
πάρῃθ'. A. 44. *π., ἀς ἀν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.*
Ex. 129. *π. ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.*
παρίοιμεν. A. 151. *γυμνὰ π., δέλτα παρατετιμίμεναι,*
παριόντα. Ex. 882. *π. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν σκάμμα.*
παριόντων. Σ. 623. *πᾶς τίς φησιν τῶν π.,*
παριοῦσαν. Ex. 42. *π. ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.*
παριοῦσι. Θ. 944. *ὕνα τοὶς π. ὄβλοσ γε πανοῦργος ὧν.*
παρίστασθαι. Θ. 1378. *ἤδη νὺν π. παρὰ τὼ πλάσταιγ',* ΑΙ. *καὶ* ΕΥ. *ἰδοὺ·*
πάριτ'. A. 43. *π. ἐς τὸ πρόσθεν,*
παρὼν. Ex. 130. *κἀθὶζε π. τίς ἀγορεύειν βούλεται;*
Παρμένων. Ex. 868. *καὶ Π., ἀίρεσθε τὴν παμπησίαν.*
Παρνασίαν. N. 603. Π. *θ' ὃς κατέχων*
Παρνασόν. B. 1212. *καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Π. κάτα*
Παρνασῶν. B. 1057. *καὶ Π. ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,*
Πάρνηθ'. N. 323. *βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Π.· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιοῦσαι*
Fr. p. 509. *ἐς τὴν Π. ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.*
Παρνήσιοι. A. 348. *δλίγον τ' ἀπέφυσαν ἄνθρακες Π.,*
πάρνοπες. O. 588. *πρῶτα μὲν αὐτὼν τὰς οἰνάνθας οἱ π. οὐ κατέδοιτα,*
πάρνοπι. Σ. 1311. *ὁ δ' ἀνκραρχὼν ἀντήκασ' αὐτὸν π.*
παρνόπων. A. 150. *ὅσον τὸ χρῆμα π. προσέρχεται.*
A. 152. *ἂν εἴπας ἐνταυθὶ σὺ πλὴν σοῦ, πλὴν τῶν π.*
O. 185. *ὡσ' ἀρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ π.,*
παρομία. Fr. M. Ἀμφ. 22. π.
παρομίαν. Θ. 528. *τῆν π. δ' ἐπαινῶ*
παροινεῖς. Fr. 243. *ἤδη π. ἐς μὲ πρὶν δεδειπνάναι.*
παροινικώτατος. Σ. 1300. *καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ π.;*
παροίνιος. A. 981. *ἐγκατακαλινεῖς, ὅτι π. ἀνὴρ ἐφ,*
παροινοῦντ'. Ex. 143. *καὶ τὸν π. ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.*
παροιξας. El. 30. *τηδὶ π. τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.*
Πάρον. Σ. 1189. *πλὴν ἐς Π., καὶ ταῦτα δὶ' ὀβολὸν φέραν.*
παρόντ'. N. 542. *τύπτει τὸν π., ἀφανίζων ποτηρὶ σκάμματα.*
Π. 256. *ἀλλ' ἐστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δεῖ π. ἀμύνειν.*
παρόντα. O. 642. *καὶ τάμὰ κεῤῥῃ καὶ τὰ π. φρύγανα,*
O. 901. *τὰ γὰρ π. θέματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν*
Π. 1127. *πόθεν τὸν οὖ π. καὶ μάτην καλεῖς,*
παρόντες. A. 513. *ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ π. ἐν λόγῳ,*
N. 1193. *π. οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μᾶ.*
O. 30. *ἡμεῖς γὰρ, ἄνδρες οἱ π. ἐν λόγῳ,*
729. *ἀλλὰ π. δώσομεν ὑμῖν.*
παρόντος. Fr. 143. *ὄρμου π. τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.*
παρόντων. A. 330. *τῶν π. ἐνδὸν εἴρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;*
A. 503. *ξένων π. τὴν πόλιν κακῶς λέγω.*
I. 30. *κράτιστα τοίνυν τῶν π. ἐστὶ νῷν,*

παρόντων. Ν. 777. μέλλων ὑβρίσειν, μὴ π. μαρτύραν.
Σ. 1175. ἀνῆρων π. πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
Λ. 650. ἢν ἀμείνω γ' εἰσιέτ'νεω τῶν π. πραγμάτων.
1133. ἐχῆρῶν π. βαρβάρων στρατεύμασιν
παρρᾶς. Ο. 451. χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι π., ἢ πάρος. Ι. 1337. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτοῦ π.,
Σ. 1536. ἡμᾶς ταχὺ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω π. διδρακεν,
παρούσαισιν. Α. 73. ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς π. λέγε.
παρούσης. Α. 1010. ἄνθρωπε, τῆς π.
Ἐκ. 885. ᾤου δ' ἐρῆμας οὐ π. ἐνθάδε
παρούσι. Ι. 974. ἔσται τοῖσι π. πᾶ-
παρουσίᾳ. Θ. 1049. πάθος ἀμήχανον ἐπὶ κακῶν π.;
παροῦσιν. Θ. 1169. ἀπὸ τῆς στρατιᾶς π. ὑμῶν διαβαλὼ
Ἐκ. 283. τοῖς μὴ π. ὀρθρίοις ἐς τὴν τύχνα
πάροχος. Ο. 1740. ζηνὸς π. γάμων
παρῳᾖς. Ἱκ. 236, 2. ὥσπερ π. μοιχὸς ἐσκευασμένος.
παρῳωνοῦσιν. Ἐκ. 226. αὐταὶς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
παρρησίας. Θ. 541. π. κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
παρσένε. Α. 1263. μόλε δεῦρο, π. σιά,
Α. 1272. κυναγέ π.
παρτραιόσα. Α. 106. δοὐνὰν ἐμαυτῆς π. θέμισν.
παρτέν'. Θ. 1111. οὐ π. ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
παρῳᾖς. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχονον, τρίφημα, π., ζυστίδα,
πάρφαινε. Α. 183. π. μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμώμεσα.
παρὼν. Ι. 1120. π. ἀποδημεῖ.
Σ. 733. π. ἐμφανῆς
736. σὺ δὲ π. δέχου.
840. εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει π.
Ο. 548. ἀλλ' ὃ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε π.· ὡς ζῆν οὐκ ἄριον ἡμῖν,
1215. ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχον οὐδεὶς σοι π.;
Λ. 293. ἐνὼ οὐκ ἄρα σχήσω π. τολμήματος τοσούτου;
Ἐκ. 407. ἔγωγ' ἂν εἶσον, εἰ π. ἐτύγχανον.
Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ π.;
Π. 140. ὠνήσεται δήποιθεν, ἢν οὗ μὴ π.
225. ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθεῖ π.
παῤῥῶν. Ν. 1153. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν π. χίλιοι
πᾶς. Α. 42. ἢν προεβάλω π. ἀνὴρ ὡστίζεται. κ.τ.λ.
πᾶσ'. Θ. 184. ἢ π. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
πᾶσα. Α. 971. εἴδεσ ὦ εἴδεσ ὦ π. πόλι τῶν φῥάνεων ἄνδρα, τὸν ὑπέρσαντα
πᾶσαι. Α. 209. λόζυσθε π. τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῦ· κ.τ.λ.
πᾶσαις. Θ. 271. π. τέγναις, ἢν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. κ.τ.λ.
πᾶσαισι. Ἐκ. 485. π. παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
πᾶσαισιν. Α. 101. π. ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀψήφ. κ.τ.λ.
πᾶσαν. Ν. 1129. ὑσομεν ἡν νύκτα π.· ὥστ' ἴσως βουλήσεται κ.τ.λ.
πάσας. Α. 869. ἀλλ' οὐχὶ π. κατέτραγον τὰς ἰσχάδας. κ.τ.λ.
πάσασθαι. Ἐλ. 1281. Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἡδιστα π.
πάσῃ. Ι. 592. γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε π. κ.τ.λ.
πάσης. Ι. 1087. αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ π. γῆς βασιλεύσεις. κ.τ.λ.
πάσῃσιν. Ο. 868. τῆσι πᾶσι καὶ π.,
πᾶσι. Α. 620. ἀλλ' οὐν ἐγὼ μὲν π. Πελοποννησίοις κ.τ.λ.
πᾶσί. Ι. 402. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ π. τε πράγμασι
Πασίᾳ. Ν. 21. φέρ' ἴσω, τὸ ὀφεῖλω; δώδεκα μνᾶς Π
Ν. 22. τοῦ δώδεκα μνᾶς Π.; τί ἐξηρπάσμην;
Πασίᾳν. Ν. 20. ἀτάρ τί χρὴν ἔβα με μετὰ τὸν Π.;
πᾶσν'. Α. 529. Ἑλλησι τ. ἐκ τριῶν λακκαστρῶν. κ.τ.λ.
πασπάλην. Σ. 91. ὑπνου δ' ὀρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ π.
πάσσακι. Α. 763. π. τὰς ἀγκλιὰς ἐξορύσσετε.
πάσται. Fr. 547. χορδαὶ, φύσεαι, π., ζωμοί,
παστέᾳ. Ἐλ. 1074. ἀλλὰ τῶδε πρότερον ΤΡ. τοῖς ἀλσὶ γε π. ταυτί.
πάσχει. Ν. 234. π. δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
Ἱππ. 696. εὐδαιμονεῖ π. δὶ θαυματσόν. ΕΡ. τὸ τί;
πάσχειν. Ν. 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο π.
Σ. 1014. ἐστὶ π., κοὐ πρὸς ἡμῶν.
Α. 608. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ π. ἐστ' ἐμέ;
Β. 737. ἢν τι καὶ πάσχῃτε, π. τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
πάσχεις. Ν. 662. ὁρᾷς ὁ π.; τήν τε θήλειαν καλεῖς
Ν. 708. τί π.; τί κάμνεις;
816. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα π., ὦ πάτερ;
Σ. 1. Οὔτος, τί π., ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
Ο. 1014. οὗτος, τί π.; ΠΕ. οὐκ ἀπούεσι τοὺς νόμους;
Α. 880. οὗτ', τί π.; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
πάσχετ'. Ἐλ. 229. τί τὸ κακόν; τί π., ὤνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Ἐλ. 383. εἰπέ μοι, τί π., ὤνδρες; ἔσταρ' ἐκπεπληγμένοι.
πάσχῃτε. Β. 737. ἢν τι καὶ π., πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
πάσχοι. Ἐλ. 446. π. γε τοιαῦθ' οἱάπερ Κλεάνυμος.
πάσχομεν. Α. 678. γηροβοσκοῦμεθ' ἐφ' ἡμῶν, ἀλλὰ δεινὰ π.,
πάσχοντά. Α. 167. ταυτὶ περιεῖδε' οἱ πρυτάνεις π. με
πάσχω. Π. 900. οὐτ χρηστὸν ὧν καὶ φιλόπολις π. κακῶς.
πασῶν. Ν. 1132. εἰδ' ἡν ἐγὼ μάλιστα π. ἡμερῶν κ.τ.λ.
παταγεῖ. Ν. 389. χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον π. καὶ δεινὰ κέκραγεν·
παταγεῖν. Ν. 384. ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας π. διὰ τὴν πυκνότητα;
παταγεῖς. Fr. 171. καλὰ δὴ π.
πάταγον. Ἱππ. 155. χρυσοχάλινον π. ψαλάων
πάταγος. Α. 539. κἀντεῦθεν ἠδὴ π. ἦν τῶν ἀσπίδων.
πατάγου. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδεὶς πω περὶ τοῦ π. καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξε.
Α. 329. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ π. χυτρείου,
παταγοῦσιν. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυται καὶ π.
πατᾷξ. Ο. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις· οὐ ταχέως; εὐρᾷ π.
πάτταξα. Β. 647. καὶ δὴ 'π. Δι. κἄτα πῶς οὐκ ἔνταρον;
πάταξᾷ. Β. 645. ἤδη 'π. σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. Αἰ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
πατάξαι. Σ. 1254. καὶ θυροκοπῆσαι καὶ π. καὶ βαλεῖν,
Σ. 1422. ἐκὼν ὁμολογῶ γὰρ π. καὶ βαλεῖν.
Α. 635. τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς π. τῆσδε γραῦς τὴν γνάθον.
Β. 741. τὸ δὲ μὴ π. σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
πατάξας. Α. 93. κόρας π. τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Ο. 759. προσδραμὼν εἴπῃ π., αἴρε πλήκτρον, εἰ μάχει.
Β. 547. πῦῤ π. μοὐξέκαψε
πταξάτω. Α. 362. καὶ μὴν ἰδοὺ π. τις· στᾶσ' παρέξω.
πατᾷῳ. Α. 657. τῷδε γ' ἀῤῥήκτῳ π. τῷ κοῦρῳ τὴν γνάθον.
Β. 646. ἀλλ' εἰμ' ἐπὶ τουδὶ καὶ π. Δι. πηνίκα;
πατεῖν. Σ. 377. μὴ π. τὰ
πατεῖσθαι. Ν. 1259. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τύπτεσθαί τε καὶ π.,
πατεῖτω. Ἐλ. 320. ὡς κυκάτω καὶ π. πάντα καὶ ταραττέτω,
πάτερ. Α. 223. ὤστις, ὦ Ζεῦ π. καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
Ι. 725. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔρεμθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὦ π.,
Ν. 35. ἐνεκυράσασθαί φασιν. ΦΕ. ἐτεόν, ὦ π.,
80. Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ π. ;
93. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ π. ;
816. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ π.;
1325. ὦ μαρᾷ τύπτεις τὸν πατέρα; Φ. φήμ', ὦ π.
Σ. 248. τὸν πηλὸν, ὦ π. π., τουτονὶ φύλαξαι.
291. θέλεῖσεις τί μοι οὖν, ὦ π., ἢν σοὶ τι δεηθῶ;
303. ἄγε νυν, ὦ π., ἢν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων
519. οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ π.,
556. οἰετειρὶν μ', ὦ π., αὐτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλων
652. ἀτᾷρ, ὦ π. ἡμέτερε Κρονίδη Φ!. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
667. ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ, ὦ π., αὐτοὺς
760. ἰὼ ὦ π., πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
919. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ π.,
975. ἰώ', ἀντιβολῶ σ', οἰετείραι' αὐτὸν, ὦ π.,
988. μύσας παρᾷον κἀπόλυσον, ὦ π.
995. π. π., τί πέπονθας; Φ!. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ ;
1003. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ π.,
Ει. 114. ὦ π., ὦ π., ᾖ μ' ἐτιμάς γε
115. ἐστὶ τι τῶν θεῶν· ἐτίμας; εἶπ', ὦ π., εἴ τι φίλεῖς με.
131. ἀπιστεῖ εἶπας μάθοῦ, ὦ π.,
O. 926. σὺ δὲ π. κτίστορ Λίτνια,
Fr. 125, 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὦ π., κομῶδη μεσημβρία,
533. ἐπὶ Παλλαδίῳ τάρ' ὦ π. δώσεις δίκην.
πατέρ', Α. 147. καὶ τὸν π. ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν π. ἐλαύνεις δρόμους.
599. καὶ μεγαλάνυμον ἡμέτερον π.,
905. οὐκ ἀπόλωλεν τὸν π. αὐτοῦ
Ει. 113. ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν π., ὦ κακοδαίμονα.
1300. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ π. ἕδεις;
O. 473. προτέραν τῆς γῆς, κἀπίτασα νόσῳ τὸν π. αὐτῆς ἀποθήσειεν·
475. ὑπ' ἀμηχανίας τὸν π. αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
1368. τὸν π. ἐᾷ ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Ἐκ. 639. διὰ τὴν ἀγροιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες π. ὕντα
647. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστοκλλος, φάσκων αὐτοῦ π. εἶναι.
πατέρα. Ν. 1325. ὦ μαρᾷ, τύπτεις τὸν π.; ΦΕ. φήμ', ὦ πάτερ
Ν. 1331. τὸν π. τύπτεις; ΦΕ. κἀποφανῶ γε νὴ Δία
1333. καὶ πῶς γίγνοιτ' ἂν π. τύπτειν ἐν δίκῃ;
1341. τὸν π. τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
1405. οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν π. κολάζειν.
1415. κλάουσι παῖδες, π. δ' οὐ πλέων δοκεῖς;
1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν π. τοῦτο πάσχειν.

πατέρα. Σ. 216. τὸν π. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νὴν Δῆρρος βαθύς.
Ο. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν π. τύπτειν νόμῳ,
1348. τὸν π. τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
1350. ὃς ἀν πεκῆρῃ τὸν π. νεοττὸς ὤν.
1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν π. καὶ πάντ' ἔχειν.
1357. δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν π. πάλιν τρέφειν.
1359. εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν π. βοσκητέον.
1364. τὸν μὲν π. μὴ τύπτε· ταυτηδεὶ λαβὼν
1605. ἀποστερεῖς τὸν π. τῆς τιμανίδος;
Θ. 194. χαίρει ἀρὼν φάσ, π. δ' οὐ χαίρων δοκεῖς;
563. Ἀχαρνικὴ τὸν π. Γῆ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
1056. χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ π. Κηφάα,
Β. 1185. ἀποκτεινεῖν τὸν π., πρὶν καὶ γεγονέναι,
Fr. 523. ἐκβαίνετον τὸν π. τοῖς ὀρχήμασι.

πατέρα. I. 565. εὐλογήσαι βουλόμεσθα τοὺς π. ἡμῶν, ὅτι
Ν. 1424. θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς π. ἀντιτύπτειν;
1428. ὡς τοὺς π. ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
Σ. 1039. οἱ τοὺς π. τ' ἠγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
Α. 99. τοὺς π. οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παίδων
Ἐκ. 636. ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; π. γὰρ ἅπαντας
Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ π. φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα

πατέρες. Ν. 968. ἐνεναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ π. παρέδοκαν.
Ο. 1440. ὅταν λέγωσιν οἱ π. ἑκάστοτε
Β. 698. γοῖ π. ἐναμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,

πατερίζε. Σ. 652. ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ π.

πατέρων. Ο. 541. π. κάκην, οἱ

πατήρ. Ν. 72. ὥσπερ ὁ π. σου, διφθέραν ἐνημμένος.
Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ π. ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
139. ὁ γὰρ π. ἐς τὸν ἵππον εἰσελήλυθεν
570. τὰ δὲ συγκύψαντ' ἀμ βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ π. ὑπὲρ αὐτῶν
583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ π. τῷ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπικλῆρον.
1359. π. γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
1531. καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομίδων ἄναξ π. προσέρπει
Ει. 111. ὦ παῖδ', ὁ π. ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
187. π. δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μαρύτατος.
793. καὶ γὰρ ἐφασχ' ὁ π. ὁ παρ' ἐλπίδας
Ο. 138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ἀραίου π.
476. ὁ π. ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
1250. ἢ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς π.
1355. ἐπὴν ὁ π. ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
1655. τί δ', ὦν ὁ π. εἰσῄγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
1669. ἤδη σ' π. εἰσῄγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Δ. 882. ἐγαγ' ἐλεῶ δῆτ' ἀλλ' ἀμελῶ αὐτῷ π.
Θ. 360. Σπάρτῃ, π. δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Η. σοί γ', ὦλεθρε,
861. π. ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὴν οὔν.
Β. 1141. πότερ' οὖν τὸν Ἅρμῆν, ὡς ὁ π. ἀπώλετο
Fr. 324. ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ποθ' Ὑψιπύλης π.

πατήσειε. I. 166. βουλὴν π. καὶ στρατηγὸν κλαστάσειε,

πατουμενοι. I. 69. ἡμεῖς δὴ δίδομεν· εἰ δέ μή, π.

πατούμενος. Α. 440. τὴν χεῖρ' ἐκιβδαλεῖς, ἐπιχεσεῖ π.,

πατοῦντι. Σ. 259. ἀλλ' οὐτοσί μοι βῴρβορος φαίνεται π.·
Πάτρ. Θ. 136. πολαπὸν ὁ γύπνις; τίς π.; τίς ἡ σπολή;

πάτρᾳ. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡνπιβάλλε βοηθεῖν τῇ π.·

πατραλοῖα. Ν. 1327. ὦ μαρὶ καὶ π. καὶ τοιχωρύχε.

πατραλοίαισι. Β. 773. καὶ τοῖσι π. καὶ τοιχωρύχοισι,

πατραλοίας. Ν. 911. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ π.
Β. 274. κατεῖσε οὖν που τοὺς π. αὐτοῖσι

πάτραν. Β. 1427. μισῶ πολίτην, ὅστις ἀφελεῖν π.

πάτρας. Β. 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ὅθ' ἐγὼ ὅτῳ μετῇ π.·

πατρί. Ν. 860. ἀλλ' ἰόν, βάδι', ἰαμεν· εἶτα τῷ π.
Ν. 998. μηδ' ἀντειπεῖν τῷ π. μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
Σ. 839. τοῦτ' ἄρα πρώτων τἀδικήσω τῷ π.
876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἢν τῷ π. καινοτομόμεν·
Ει. 1153. ὦν ἐνεγκεῖν, ὦ παῖ, τῷ' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ π.·
Ο. 758. τοῦτ' ἐκεῖ κἀκὼν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἢν τις τῷ π.
Β. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὀχθῇ τῷδε κηρύσσω π.

πάτρια. Α. 1000. ἀκούετε Ἑλλὰς κατὰ τὰ π. τοῦς χρόας

πατρίδ'. Ο. 10. ἐντειδεῖ τὴν π. ἀν ἐξέῤῥοις σύ που;

πατρίδα. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν π. καταισχυνῶ

πατρίδι. Α. 168. ἐν τῇ π. καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Θ. 103. π. χορεύσασθαι βοᾶν.

πατρίδων. Σ. 986. ἰώ, ὦ π., ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.

πατρίδος. Α. 290. τὸ πρόδοτα τῆς π., ὅστις ἡμῶν μόνος
Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς π. ἀμφοῖν ποδοῖν,

πατρικός. Ο. 142. οὐκ ἀρχιπέδησας, ἐν ἐμοὶ π. φίλος.

πατρίοις. Β. 368. καμῳθηθεὶς ἐν ταῖς π. τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
Β. 1533. κάλλος ὁ βουλόμενος τούτων π. ἐν ἀροῦραις.

πάτριον. Ἐκ. 778. οὐ γὰρ π. τοῦτ' ἐστὶν ἀλλὰ λαμβάνειν

πατρίς. Θ. 859. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν π. οὐκ ἀνώνυμος,
Π. 1151. π. γὰρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.

Πατροκλεΐδης. Ο. 790. εἴ τε Π. τοῖς ὑμῶν τυγχάνει χρεῴστιῶν,

Πατροκλέους. Π. 84. αὐχῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Π. ἔρχομαι,
Fr. 386. Π.:

Πατροκλῆς. Fr. 386. Π.:

Πατρόκλων. Β. 1041. Π., Τεύκραν θυμολέοντων, ἵν' ἐπαίρομαι ἄνδρα πολίτην

πατρός. Α. 712. περιστόξευσεν δ' ἀν αὐτοῦ τοῦ π. τοὺς ἐυγγενεῖς.
Α. 731. ἀλλ', ὦ πονηρὰ κάρι' ἀθλίου π.,
790. ὁμοματρία γὰρ ἐστι κἠν ταὐτῷ π.
793. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄνευ γα τῶν π.
834. ὦ χοιρίδια, περιῄσθε κἄνιες τῶ π.
853. π. τραγασαίου·
Ν. 271. εἴτ' Ὠκεανοῦ π. ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
277. π. ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
844. οἶμαι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ π.
1166. εἴε σοῦ π.
Σ. 151. ὅστις π. νῦν Καινίου κεκλήσομαι.
210. τηρεῖν Σκώνην ἀντὶ τούτου τοῦ π.
477. νὴ Δί' ἢ μὰ κρείττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ π.
Ει. 676. οὐκ ἦρ' ἀρ' οὐτέρ φησιν εἶναι τοῦ π.
1297. οὐ πράγματ' ὄσει· σάφρονος γὰρ εἶ π.
Ο. 767. βούλεται, πέρδιξ γενέσθαι, τοῦ π. νεοττίων·
1230. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ π.
Α. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ π.,
1126. τοὺς δ' ἐκ π. τε καὶ γεραιτέρων λόγους
Β. 149. ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ π. γνάθου
1140. τῷ τοῦ π. τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
1149. οὔτοι γ' ἂν εἴη πρὸς π. τυμβορύχου.
1191. ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γίγνοιτο τοῦ π. φονεύς.
Π. 829. ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ π.

πατρῷ'. { Β. 1126. ἡ Ἑρμῆ χθόνιε, π. ἐποπτεύων κράτη,
1138. ἡ

πατρῷά. Θ. 819. καὶ μὴν δῆπου καὶ τὰ π. γε

πατρῴοισι. Σ. 388. σαυτὸν θαρῥῶν κἀπευξάμενος τοῖσι π. θεοῖσιν.

πατρῷον. Ν. 1468. ναὶ ναί, καταιδέσθητι π. Δία.
Ν. 1469. ἰδοὺ γε Δία π.· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Β. 1146. ὀτιὴ π. τοῦτο κέκρηται γέρας.
1148. εἰ γὰρ π. τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.

πατρῷός. Ο. 1527. ὀβοὶ ὁ π. ἐστιν Ἐξηκεστίδη;

πατρῷων. Ν. 106. ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν π. ἀλῴτων,
Ν. 1162. λυσανίας π. μεγάλων κακῶν·
Ο. 1649. τῶν γὰρ π. οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
1658. ἀνθέξεταί σου τῶν π. χρημάτων
1667. ἐμοὶ δ' ἀρ' οὐδὲν τῶν π. χρημάτων

πάτταλον. Ι. 376. τῷ π. μαγειρικῶς
Θ. 222. ὦμοι. ΕΥ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι π.,
Ἐκ. 284. ὑπαστρέψειν ἐχουσι μηδὲ π.

παττάλου. Σ. 808. παρὰ σοὶ κρεμήσει· ἐγὼ δ' ἐπὶ τοῦ π.
Ἐκ. 1020. ἕλκειν ἀπατᾶ λαβομένας τοῦ π.

παττάλους. Σ. 129. ὁ δ' ἀστερεὶ κολοιὸς αὐτῷ π.
Fr. 372. καὶ π. ἐκκρούειν καὶ σκύταλον,

πάττε. Ν. 1330. ὦ λακκῶπυκτε. ΦΕ. π. πολλοὶ τοῖς βόδεσι.

πάττων. Ν. 912. χρυσῷ π. μ' οὐ γιγνώσκεις.

πατῶσιν. Α. 232. μήποτε π. ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

παῦ. Ι. 821. ὀτιὴ σε φιλῶ; ΔΙΗΜ. π. παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκίρβολλε πονηρά.

παῦ'. Α. 864. π. ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν·
Ι. 821. ὀτιὴ σε φιλῶ; ΔΙΗΜ. παῦ π., οὗτος, καὶ μὴ σκίρβολλε πονηρά.
919. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε π.,

Σ. 1194. θύραις' ἄρηστον. ΦΙ. παῦε π., μὴ λέγεις.
1208. π.· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάθανε
Ει. 326. μὴ τὰ νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε π. ὀρχούμενος.
648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε π., ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
Ο. 888. π. ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰὺ ἰού·
Β. 843. ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὖ' ἐρεῖς. ΔΙ. π., λίσχυλε,

παῦε. Ι. 919. ἀνὴρ παφλάζει, π. παῦ',
Σ. 37. αἰδοῖ. ΣΩ. τί ἐστι; ΞΑ. π. π., μὴ λέγε·
513. ἀλλὰ δουλεύσαν λέληθας. ΦΙ. π. δουλεύειν λέγων,
Ει. 326. μὴ τὰ νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ π. παῦ' ὀρχούμενος.
648. βυρσοπώλης. ΤΡ. π. παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,

παῦε. Ο. 1243. ἄκουσον αὖτ' π. τῶν παφλασμάτων
Ο. 1501. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. π., μὴ βόα.
Β. 122. κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. π., πνιγγᾶν λέγεις.
269. ὦ π. π., παραβαλοῦ τῷ κοπίῳ.
580. οἶδ' εἶδα τὸν νοῦν· π. π., τοῦ λόγου.
Ec. 160. ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. π. τοίνυν, ὡς ἐγὼ
παύει. Ll. 327. ἢν ἴδοὐ, καὶ δὴ τέταραται. ΤΡ. φῆς γε, π. δ' οὐδέπω.
παύεσθ'. Λ. 461. π., ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
παύεσθε. Α. 1160. μάχεσθε κοὐ π. τῆς μοχθηρίας;
παύεται. Σ. 1478. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν π.
Fr. 724. οὔτε νύκταρ π.
παῦλα. Α. 772. π. κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θῆσει
παῦρ'. Ει. 764. π. ἀνάσσει, πόλλ' ἐνῦφράνας, πάντα παραχὼν τὰ δέοντα.
παῦσαι. Α. 1107. ὦ θρῶτε, π. καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Σ. 652. ἀπάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη Φ.π. καὶ μὴ πατέριζε.
Ει. 1270. νῦν αἰθ' ὑπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχόμεθα ΤΡ. π.
Ο. 209. ἀγὲ σύνομέ μοι, π. μὴν ὕπνου,
859. π. σὺ φυσῶν. Ἱρᾶκλεις, τουτὶ τί ἦν;
888. παῦ' ἐς κύρακας· π. καλῶν ἰοὺ ἰού.
1382. π. μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
Α. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ π. τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
Θ. 173. π. βαίζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιούτοις τ'
1078. καὶ χαιρεί μοι. π. ΕΓΓ. π.
Ec. 120. πάρθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, π. λαλῶν.
Π. 360. π. φλυαρῶν, ὀργάθ' αὖθα γὰρ σαφῶς.
505. οὐκοῦν εἶναί φημ', εἰ π., ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλούτος,
Fr. 95. 3. καὶ π. φαρμακοπωλῶν.
713. π. μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον,
παῦσαι. Ι. 879. π. τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
Ει. 1229. π. μ' ἰδρῶλων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
παυσαίμεθ'. Ει. 321. οὐ γὰρ ἀν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον π. ἄν.
Α. 1270. π.' ἄν
Β. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων π. ἂν οὕτως
παύσαιντ'. Ἐκ. 793. π. ἀν ἐσφέροντες, ὡμβρίωντηρτε σύ.
παύσαιο. Ει. 31. ἐρεῖδε μὴ π. μηδέποτ' ἐσθίων
Ει. 1072. ἐξάλλη ἀπόλοι, εἴ μή π. βακίζων.
παυσαμένοις. Σ. 873. π. πλάνων.
παυσάμενον. Σ. 883. καὶ π. τῆς δυσκολίας
παυσαμένους. Ι. 1383. τοὺτους ἅπαντας, π. ψηφισμάτων.
παυσαμένῳ. Fr. 163, 2. γάρ ποτ' ἐμοὶ π. τοῦ πολέμου γένοιτο
παύσας. Α. 634. π. ὑμᾶς ἐνικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
Ηι. 921. Ὑπέρβολόν τε π.
παύσασθ'. Ει. 442. μηδέποτε π. αὐτὸν, ὦ Δεύνυσ' ἄναξ,
παύσασθαι. Ει. 503. καὶ τοὺς Ἀθηναίοισι π. λέγω
Ει. 1080. ἀλλὰ τὴ μήν ἡμᾶς; οὐ π. πολεμοῦντας,
παύσασθε. Ν. 934. π., μάκρης καὶ λοιδορίας.
Α. 762. ὦ δαιμόνιοι, π. τῶν τρατευμάτων.
Ο. 571. π. λοιδορούμενοι· καὶ γὰρ γυνῆ τις ἡμῖν
Β. 241. π. ΒΑ. μάλλον μὲν οὖν
παύσασθον. Β. 1364. π. ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἅλις.
παύσει. Ι. 330. ὅς σε π. καὶ πόρισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
Σ. 603. ἐμπλησθ λέγων· πάντως γὰρ τοι π. ποτὲ κἀναφανήσει
942. οὐκ αὐ σὺ π. χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
Ει. 1037. ὥστ' οὐχὶ μὴ π. ποτ' ὢν
1087. ἀρα φανεῖ ζῶν ποτ' Ἀθηναίους ἔτι π. ;
1275. ἀσπίδας; οὐ π. μεμιημένον ἀσπίδος ἡμῖν;
Ο. 1259. ἢ μήν σε π. τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
Α. 383. τοὺ θερμῶν; οὐ π.; τί δρᾷς;
παύσει'. Π. 136. π. ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'; ΠΛ. ὀτιὴ τί δῇ;
παύσειν. Α. 572. π. οἴεσθ', ὦ ἀνύστοι; ΛΥ. κἂν ἡμῖν γ' εἰ τις ἐτὴν νοῦν,
Β. 268. ἐμελλον ἄρα π. ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Fr. 257. π. ἑαυτ' ἢ παυσικάπη κἀπτοντά σε
παύσηθε. Α. 704. κοὐχὶ μὴ π. τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
Α. 991. καὶ τοῦ πολέμου π. Κι. τοιγὰρ, ἢν δοκῇ,
παυσικάπη. Fr. 287. παύσειν ἐοὶς' ἢ π. κἀπτοντά σε.
παυσίπονον. Β. 1321. βότρυος ἕλικα π.
παύσομαι. Ο. 1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ π., τοῦτ' ἴσθ' ὅτι.
Α. 1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε π.
Π. 23. ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. ΚΛ. ἦδροῦ· οὐ γὰρ π.
παύσον. Ει. 993. π. δ' ἡμῶν τὰς ὑπουοίας
παύσον. Σ. 577. π. τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφὺν καὶ πρίναιον ἤθος,
παύσω. Ι. 429. ἐγὼ σε π. τοῦ ὁράσου, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω
Α. 446. π. τον' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
Π. 725. ἐν' ἐπομνύμενον π. σε τῆς ἐκκλησίας.
παυσώμεθα. Ι. 579. ἢν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων π.,
παύσωμεν. Α. 555. τί ποιησάσας; ΛΥ. ἢν π. πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
Παύσων. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σκέψεται Π. ὁ παμπόνηρος,
Θ. 919. Π. σίβεται, καὶ ὑγιστεύει,
παύσων. Ει. 614. οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ π., ἤδε δ' ἠφανίζετο.
Παύσωνα. Π. 602. Π. κάλει τὸν ξύσιστον.
Παφίαν. Α. 556. ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΤ. νὴ τὴν π. Ἀφροδίτην,
Παφλαγόν'. Ι. 74. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Π. οὐδὲν λαθεῖν·
Παφλαγόνα. Ι. 2. κακῶς Π. τὸν νεώνητον κακὸν
Ι. 44. ἐτρίατο δούλον, βυρσοδέψην Π.,
154. ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Π.
1260. καὶ τὸν Π. παραδίδωμι τουτονί.
1585. αὐτὰς ἰέναι λαβοῦτα. ΔΙΜ. τὸν δὲ Π.,
Ν. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Π.
Παφλαγόνος. Ι. 110. κλέψας ἐνεγκε τοῦ Π. ἔνδοθεν,
Ι. 1213. καὶ τὴν Π.' κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
1217. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Π.
Παφλαγόνων. Ι. 6. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Π.
Ι. 199. δῆ τότε Π. μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
Παφλαγών. Ι. 54. Π. κεχάρηται τοῦτο. καὶ πρᾶγμ' γ' ἐμοῦ
Ι. 65. ἡμεῖν Π. δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΙ. εἰπέ μοι, Π. τί δρᾷς;
115. ὡς μεγάλ' ὁ Π. πέρδεται καὶ ῥίγκεται,
125. ὦ μαρβ' Π., ταὺτ' ἄρ' ἐψολλάτον πάλαι,
136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Π.
203. βυρσαίετος μὲν ὁ Π. ἐσθ' οὗτοσί.
234. σίμοι κακοδαίμων, ὁ Π. ἐξέρχεται.
652. ὁ δ' ἐπονοήσας, ὁ Π., εἶδεν θ' ἅμα
691. καὶ μὴν ὁ Π. οὗτοσὶ προσέρχεται,
730. τίς, ὦ Π., ἀδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
946. σὺ δ', ὦ Π., φίσκων φιλεῖν μ' ἰσκορόδισας.
1054. τοὺτό γέ τοι Π. παρεκυδύνεισε μεθυσθείς.
1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Π.
παφλάζει. Ι. 919. ἀνὴρ π., παῦε παύ',
παφλάζον. Fr. 423. τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο π.
παφλάζουσ. Ει. 314. μὴ π. καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
παφλασμάτων. Ο. 1243. ἄκουσον αὖτ' π. τῶν π.·
Πάφου. Α. 833. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Π.
παχεῖα. Ει. 37. τὰ π. συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀλκάδας.
παχεῖα. Α. 766. ἄνευτον, ἀλῆν· ὡς π. καὶ καλά.
παχείᾳ. Ει. 927. ἀλλ' ὑπ. καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τεῖ;
παχείαις. Σ. 435. εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις π. οὐδὲν ἀριστήσετε.
παχεῖαν. Α. 757. ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ π. κήρυβδαν.
παχεῖάν. Ἐκ. 1048. μεγάλην ἀποδώσω καὶ π. σοι χάριν.
παχεῖς. Ει. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἑσεῖσιν τοὺς π. καὶ πλουσίους,
παχεῖσιν. Ν. 59. ὅτι τῶν π. ἐνεῖσθαι θρυαλλίδων.
παχύ. Ι. 317. τοὺς ἀγρίους καὶ πανοῦργος, ὥστε φαίνεσθαι π.,
Ν. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, π., τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
Ει. 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ π.,
Λ. 23. τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΓ. μέγα. ΚΛ. μῶν καὶ π.;
24. καὶ νὴ Δία π. ΚΛ. κᾶτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
παχύκνημοι. Π. 560. καὶ γαστρῶδεις καὶ π. καὶ πίονές εἰσιν ἀτελχῶς,
παχυνθῇ. Α. 791. ἀλλ' ἂν π. κἀναγχναωθῇ τριχί,
παχύς. Ι. 1139. τοιτουτὶ δὲ ἂν ἦ π.
Ν. 842. γνώσει δ' σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ π.
Σ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ π. ἥκει
Ει. 1170. κᾶτα γίγνομαι π.
πέδαις. Σ. 435. εἰ δὲ μή, 'ν π. παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
πεδαρσίου. Ο. 1197. ὡς ἐγὼ τὴν δαίμονος π.
πέδας. Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς π. ποθοῦσαι.
Fr. 309, 11. χλίδαινα, περόνας, ἀμφιβόλας, δρμους, π.,
πεδῆτης. Fr. 720. ἀνὴρ π. ἰτέαν ἐνημμένος.
πεδία. Ο. 330. ἐνέμετο π. παρ' ἡμῖν
Ο. 952. νεφῶδεα π. πολλοστορὰ τ'
πέδιλα. Ο. 973. τῷ δόμεν ἱμάτιον καβαρὸν καὶ καινὰ π.,
Ο. 974. ἐνεστι καὶ τὰ π.; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
πεδίλῳ. Θ. 1099. ταχεῖ π.; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
πεδίοις. Ο. 506. τοὺς πυρσοὺς ἂν καὶ τὰς κρηδὼ ἐν τοῖς π. ἐθέριζον.
πεδίον. Α. 69. π. ὀδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
Ο. 824. τὸ φλέγρας π., ἐν' οἱ θεοὶ τοὺς Ὑγιγενεῖς
Α. 88. καλὸν γ' ἐχουσα τὸ π. ΚΛ. καὶ νὴ Δία
Β. 186. τὶς ἐν τὸ λήθης π., ἢ 'ς ὄνου τύκας,
πεδίονδε. Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὺς ἀληθῶς· κύκκυ, ψωλοί π.
πεδίων. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν π. ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασυραν
πέδον. Ν. 573. γῆς π., μέγας ἐν θεοῖς
Ο. 1750. πτερυφόρ', * ἐπὶ π. Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.

πέδον. Θ. 556. ἐς ἐντὲ δίας ψακάδου Ἀλγύπτου π.
Π. 772. ἴπεται σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν π.,
πέδων. Fr. 46. στίγων καὶ π.
πέει. Σ. 1347. ὧν οὔνεκ' ἀπόδος τῷ π. τῳδὶ χράν.
EI. 880. σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ π. καταλαμβάνω.
899. παίειν, δρύττειν, πῖξ δμοῦ καὶ τῷ π.'
πεζαῖς. I. 567. οἴτινες π. μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
πεζῇ. Fr. 713. παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ π. μοι φράσον,
πεζίδα. Fr. 409. π.:
πεζοῖσι. A. 622. καὶ ναυσὶ καὶ π., κατὰ τὸ καρτερόν.
πεζομαχῶν. Σ. 685. καὶ π. καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
'πειδή. N. 1354. ἐγὼ φράσω' 'π. γὰρ εἰστήμεθ', ὥσπερ ἴστε,
'πειδήπερ. A. 437. Εὐρεπίδη, 'π. ἐχαρίσω μοι ταδί,
πειθαρχεῖν. Εκ. 762. τί δ'; οὐχὶ π. μὲ τοῖς νόμοισι δεῖ;
πείθε. Θ. 1171. τὸν βάρβαρον δὸ τοῦτον αὐτὸς π. σύ.
πείθει. N. 833. ὥστ' ἀνδράσιν π. χολώσιν; ΣΤ. εὐστόμει,
Λ. 892. π. γυναῖξί, κἀμὲ τ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
Θ. 879. π. τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
B. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινά π.,
πείθειν. Π. 43. π. δ' ἐμαυτὸν ξυνακολουθεῖν οἴεαδε.
πείθεις. Σ. 784. ἀνά τοί με π. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
πείθεσθε. Θ. 592. π. τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
πείθεται. I. 712. ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν π.'
Σ. 747. λόγοις π.,
πείθῃ. B. 1134. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ' ; Δι. ἐὰν π. γ' ἐμοί.
B. 1229. ἐγὼ πρᾶμαι τῷδ' ; Δι. ἐὰν π. γ' ἐμοί.
πείθησθε. Ο. 1056. ἢν δὲ μὴ π., συλλοῦθίντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
Εκ. 209. ἢν οὖν ἐμοὶ π., σωθήσεσθ' ἔτι.
πείθησθε. Θ. 1167. κἀκῶς ἀκούσετ'. ἢν δὲ μὴ π. μοι,
Εκ. 239. τὰ δ' ἀλλ' ἴσασ' ταῦτα δ' ἢν π. μοι,
Πειθοῖ. Δ. 203. δίεσποινα Π. καὶ κύπριε φιλοτησία,
πείθομαι. Α. 151. κάκισ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων π
N. 207. αἴδε μὲν 'Αθῆναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ π.,
1090. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΔΔ. π.
Π. 31. καὶ συνοφάντας καὶ πονηροὺς. ΚΑ. π.
251. ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. π.
336. Χρεμύλος πεπλουτηκὼς ἐξαίνης; οὐ π.
πειθόμενον. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη π. τῶν ἀθλίων
Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κολοιὸς π. τὸν δύσμορον
πειθόμενός. Σ. 749. π. τέ σοι.
πείθου. I. 1051. μὴ π.' φθονεραὶ γὰρ ἐπικρύζουσι κορῶναι.
A. 484. ἀλλ' ἀνερῶτα, καὶ μὴ π., καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους.
Πειθοῦς. B. 1391. οὐκ ἔστι Π. ἱρὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
πειθώ. N. 1398. π. τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
B. 1395. ἐγὼ δὲ π. γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
1396. π. δὲ κοὐχὶ ἐστὶ καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
πεινῇ. I. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπόλλον, ἀεὶ π. θαλεροῖς δακρύοισιν
Σ. 1270. π. γὰρ ἥπερ 'Αντιφῶν.
πεινῆν. A. 734. πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ', ἢ π. κακῶς;
N. 441. παρέχω τύπτειν, π.. διψῆν,
Π. 1295. εἴτε τὸ πουτεῖν εἴτε τὸ π., βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
πεινήσεις. Π. 539. ἐπεγείροσαι καὶ φράζουσαι, π., ἀλλ' ἐπανίστασ.
πεινῶν. A. 557. μηχῶ τε καὶ π. ἀεὶ
Σ. 777. μακρὴν τις, οὐχὶ π. ἀναμενεῖς,
O. 757. εἶτα π. τοὶς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο.
Π. 1129. νυνὶ δὲ π., ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
'πείνων. A. 535. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'π. βάδην,
πεινῶντας. EI. 741. τοὺς θ' 'Ηρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς π. ἐκείνους,
πεινῶντες. EI. 1312. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ π., ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων
Ο. 1521. π. ὥστερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
πεινῶσι. Ο. 580. κἄπειτ' αὐτοὶς ἡ Δημήτηρ πυροὺς π. μετρεῖτω.
πεινῶσιν. Π. 504. πρώτιστοισι κακῶς καὶ π. μετὰ σοῦ τε τὰ πλείστα σύνεισιν.
'πείξομαι. Εκ. 1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'π.,
πείρα. Θ. 766. τίς π., τίς ἐπίνοι' ; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
πεῖρα. O. 583. καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάνταν ἐπὶ π.'
πειρᾷ. Π. 557. σκώπτειν π. καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
Π. 1067. π. μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
Πειραεῖ. EI. 145. ἐν Π. δῆπου 'στὶ Καυθάρου λιμήν.
EI. 165. ἐν Π. παρὰ ταῖς πόρναις;
πειραθέντες. I. 506. π. καθ' ἑαυτοὺς.
Πειραιᾶ. I. 815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστῶσῃ τὸν Π. προσέμαξεν,
Πειραιεύς. I. 885. κἀτοι σοῦν κἀκεῖν' ὁ Π.' ἔμοιγε μέντοι πειρασάντων. I. 517. πολλὰν γὰρ δὴ π. αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
πειρασεῖσθε. A. 743. τὰ πρῶτα π. τὰς λιμῶ κακοῦς.
πειράσεταί. B. 600. ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν π.
πειράσομαι. Θ. 268. γυναικεῖ εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. π.
πειρῆσθε. A. 834. ὦ χοιρίδια, π. κἀνεῖς τῶ πατρὸς
πειρῶ. A. 504. καὶ τὰς χεῖρας π. κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
πειρωμέναισι. Εκ. 9. π. πλησίον παραστατεῖς,
πειρωμένω. Π. 459. ἀδικεῖν μὲ τὸν Πλοῦτον ποιεῖν π.
πειρῶν. Σ. 1025. οὐδὲ ταλαίστρας περικωμάζειν π.' οὐδ' εἴ τις ἐρασθῇ,
Π. 150. ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένῃς π. τὴν ἡ,
πείσαι. Θ. 88. 'Αγάθωνα π. τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
πείσαις. EI. 405. ἴθι δῆ, κάτεισ' ἴσως γὰρ ἂν π. ἐμέ.
Πείσανδρος. O. 1556. ἐνθα καὶ Π. ἦλθε
Λ. 490. ὕνα γὰρ Π. ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες.
Πεισάνδρου. EI. 395. εἴ τι Π. βδελύττει τοὺς λύφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
Γr. 50. ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Π.
πείσει. N. 90. λέγε δῆ, τί κελεύεις ; ΣΤ. καί τι π.; ΦΕ. πείσομαι,
N. 1000. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, π. τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
Σ. 387. οὐδὲν π.' μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
Fr. 354. ἰὼ Λακεδαίμον, τί ἄρα π. τήμερα;
M. EI. Δ. 5. ἰὼ Λακεδαίμων, τί ἄρα π. τήμερα.
πείσειεν. A. 171. πᾶ καὶ τὶς ἂν π. αὖ μὴ πλαδδὴν;
B. 68. κοὐδεὶς γέ μ' ἂν π. ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
πείσεις. Π. 600. οὐ γὰρ π., οὐδ' ἢν πείσῃς.
πείσεται. N. 1085. ἢν δ' εὐρυπρωκτοῦ τι, τί π. κακόν ;
πείσεταί. Σ. 1454. ἢ μέγα π. τι
πείσῃς. Π. 600. οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν π.
Πεισθέταιρ'. O. 1271. Ὦ Π., ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
Πεισθέταιρον. O. 1046. καλοῦμαι Π. ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
Πεισθέταιρος. O. 644. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Π. ΕΠ. τῳδεδί ;
Πεισθέταιρός. O. 1123. ποῦ Π. ἐστιν ἄρχων ; ΠΕ. οὐτοσί.
O. 1495. ποῦ Π. ἐστιν ; ΠΕ. ἐα, τουτί τί ἦν ;
πείσομαι. A. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα ὄῆτα. Δι. δεινά τἄρα π.
N. 90. λέγε δῆ, τί κελεύεις ; ΣΤ. καί τι πείσει ; ΦΕ. π.,
461. τί π.;
791. ὀμοῦ, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων π. ;
Σ. 763. Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ π.
1000. φεύγοντ' ἀπολούσας ἄνδρα ; τί ποτε π. ;
A. 223. } κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὰμῷ π.
224. }
1041. οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν π.
Εκ. 911. αἰαῖ, τί ποτε π. ;
πείσομαί. O. 1371. καὶ π. σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.
πείσομεν. A. 172. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν π.
πείσομεν. A. 168. καὶ τῶν μὲν ἡμῶν ἀὶ ἄρας ἐμὲ π.
πεισόμεσθ'. O. 1225. δεινότατα γὰρ τοι π., ἐμοὶ δοκεῖ,
πεισόμεσθα. EI. 276. ὧνδρες, τί π.; νῦν ἀγὼν μέγας.
B. 252. δεινὰ τἄρα π.
πειστέον. EI. 218. νὴ τὴν 'Αθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ π.'
B. 498. φέρε δὴ ταχέως αὖτ' · οὐ γὰρ ἀλλὰ π.'
Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι π.
πείσω. A. 1229. ἢν τοὺς 'Αθηναίους ἐγὼ π. λέγων,
'πειτα. Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ τοὶ τρέπεται δὴ 'π. τὰ χρήματα τάλλα ;
πεκτεῖν. O. 714. ἡνίκα π. ὥρα προβάτων πόκων ἠρινῶν·
πεκτούμενον. A. 685. τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ π.
πελαγίαν. B. 1438. αἴροιεν αὖραι π. ὑπὲρ πλάκα.
πέλαγος. O. 350. οὔτε πολιὸν π. ἔστιν ὅ τι δέξεται
πελᾶζων. O. 1399. τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα π.
πελάθει. Θ. 58. τίς ἀγροιώτας π. θριγκοῖς ;
πελάθεις. { B. 1265. 1267. 1271. 1275. 1277. } ἰὴ κύπον οὐ π. ἐπ' ἀραγάν.
'πελαθόμην. Σ. 553. ὅτιὴ 'π. τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
πέλανος. Π. 661. καθωσιώθη, Π. Ἡφαίστου φλογί,
πελαργιδῆς. O. 1356. πάντος ποιήσῃ, τοὺς π. τρεφεῖν.
Πελαργικέ. O. 869. ὦ Ζουνιέρακε, χαῖρ' ἀναξ Π.
Πελαργικόν. O. 832. τὴς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Π.;
πελαργοί. O. 1339. ἕτεροι δ' ἐπλευθοποίου π. μύριοι·
πελαργός. O. 1355. ἑπὴν ὁ πατὴρ ὁ π. ἐκπεστῆσιμοις
πελαργῶν. O. 1213. σφραγῖδ' ἐχεις παρὰ τῶν π.; ΠΡ. τί τὸ κακόν ;
O. 1354. πᾶλαιὸς ἐν ταῖς τῶν π. κίρβεσιν·

πέλας. Β. 1274. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι ὕμνον Ἀρτέμιδος π. οἴγειν.

πέλεθον. Α. 1170. τῇ χειρὶ π. ἀρτίως κεχεσμένον·

πελείᾳ. Ο. 575. Ἴριν δὲ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἐκέλην εἶναι τρήρωνι π.

πελεκάντες. Ο. 1155. σοφώτατοι π., οἱ τοῖς δύγχεσιν

πελεκάντι. Ο. 822. ῥάκνι, καὶ π., καὶ πελεκάνῳ, καὶ φλέξι-

πελέκει. Θ. 560. οὐδ' ὧν τὸν ἄνδρα τῷ π. γυνὴ κατεσπίδησεν,

πελεκίνῳ. Ο. 882. ῥάκνι, καὶ πελεκάντι, καὶ π., καὶ φλέξι-

πελεκῶντων. Ο. 1157. αὐτὰν π. ὥσπερ ἐν ναυπηγίᾳ.

πέλεν. Ει. 1276. Ἔκθα δ' ἁμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ π. ἀνδρῶν.

Πελλάνας. Α. 996. ἅπαντες ἐστόκαντ' Π. δὲ δεῖ.

Πελλήνης. Ο. 1421. μῶν εἰδὺ Π. πέτεσθαι διανοεῖ;

Πελοποννησίοις. Α. 620. ἀλλ' ὧν ἐγὼ μὲν πάσι Π.

Α. 623. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Π.

720. ἐνταῦθ' ἀγορᾶς ἐν πᾶσι Π.

Πελοποννησίους. Α. 33. ἢ μορέτ' εἶναι μήτε Π.

Πελοποννησίων. Ι. 279. ταῖσι Π. τρήρεσι ζωμεύματα.

Α. 40. αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Π.

75. τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Π.

Πίλοψ. Β. 1232. Π. ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολὼν

πέλτην. Α. 563. ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ π. σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς.

πελωρίου. Ο. 321. ἥκετον δ' ἐχοντε πρέμνον πράγματος π.

πέμπει. Β. 1287. Σφίγγα ὑποφαίνομαν, πρύταν κύνα, π.,

πέμπειν. Ν. 796. π. ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

Ο. 1266. τῆδε βροτὼν θεοῖσι π. καπνόν.

Fr. 590. "μέλλει δὲ π. τοὺς εἰς ἀφορμὴν."

πέμπεις. Β. 1333. π., ἐξ ἀφανοῦς,

πέμπετε. Ex. 757. Ἤραν τῷ κήρυκι πομπὴν π. ;

πεμπομένη. Θ. 342. ἢ π. τὰς ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει.

πέμποντος. Fr. 3, 1. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμαθε ταῦτ' ἐμοὶ π., ἀλλὰ μάλλον

πέμπουσιν. Ο. 1033. οὐ δεινά; καὶ π. ἤδη 'πισκόπους

πεμπταῖον. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι π.· τὴν δ' ἀπόρησαν

πέμπτῃ. Ν. 1131. π., τετράς, τρίτῃ, μετὰ ταύτην δευτέρᾳ,

πέμπτου. Π. 584. ἴνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους π. ξυναγείρει,

πέμπω. Ο. 846. οἴμαιδε παρ' ἐμέ. ΠΕ. ἴθ', ὦγάθ', οἱ π. σ' ἐγώ.

πέμψαι. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἔφην π., κηρυκα κελεύω,

Ο. 1178. π. καὶ αὐτὸν εὐδύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν

πέμψαιμ'. Φ. 769. π. ἐπ' αὐτόν; οὐδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

πέμψαντα. Α. 249. π. καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν

πεμψάσης. Π. 997. ἐνόντα π. ἐπιστείπουσ' ἐν ὕπν.

πέμψει. Ο. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας π. πετρόνετα κεραυνόν;

πέμψειν. Α. 102. π. βασιλέᾳ φησὶν ἡμῖν χρυσίον.

Α. 703. οἱ δὲ π. οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.

πέμψομεν. Ο. 1113. ἦν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνταί ὑμῖν π.,

πεμψον. Ο. 843. κήρυκα δὲ π. τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,

πέμψοντα. Ο. 849. τὸν Ἱερέα π. τὴν πομπὴν καλῶ.

πέμψω. Ο. 1249. π. δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν

Fr. 612. π. πλακοῦντ' εἰς ἐσπέρας χαρίσιον.

πένεσθαι. Ι. 1271. σαὶ ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίῃ κακῶν π.

Β. 1066. ἀλλὰ βακίοις περιειλλίμενος κλάει καὶ φησὶ π.

Πενέσταισι. Σ. 1273. τοῖς Π. ξυνῆν τοῖς

πενέστης. Σ. 1274. Θεσταλῶν, αὐτοὺς π., ὧν ἐλάττων οὐδενός.

πένεται. Π. 582. ὁ Ζεὺς δῆπου π., καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.

πένης. Ι. 224. δεῖσαιν αὐτὸν ὅ τε π. βδύλλει λεώς.

Ο. 1044. π. ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γέγνεται

Π. 29. κοὐδὲ ἔφραττον καὶ π. ἦν. ΚΛ. οὐδά τοι.

150. ὅταν μὲν αὐτὰς τις π. πείρᾳν τύχῃ,

πένησιν. Σ. 464. τοῖς π., ἢ τυραννίς

Fr. 555. κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι π.

πένητ'. Σ. 703. βούλοιτ' γὰρ σε π. εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,

πένητα. Ex. 566. μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ π. μηδένα,

πένητας. Ει. 636. τοὺς π. ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλρίτων,

Π. 597. τοὺς δὲ π. τῶν ἀνδρῶνων ἁρπάζειν πρὶν καταθέειν.

πένητες. Π. 567. ὦσι π., περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.

πένητι. Ex. 197. ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ π. μὴν δοκεῖ,

πένητος. Π. 553. τοῦ δὲ π. ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσκείμενον,

πενήτων. Α. 1210. ὅστις οὖν βούλεται τῶν π. ἴτω

πενθῶμεν. Ν. 622. ᾠνίε' ἄν π. ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,

Πενία. Π. 437. Π. μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

Π. 442. Π. γάρ ἐστιν, ὦ ποιηρ', ἡ οὐδαμοῦ

πενίᾳ. Π. 574. π. πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὖπω δύνασαι περὶ τούτου.

πενίᾳ. Ex. 605. οὐδεὶς οἶδεν π. δράσει· πάντα γὰρ ἔρουσιν ἀπαντες,

πενίαν. Σ. 564. οἱ μὲν γ' ἀποικίλονται π. αὐτῶν καὶ προστιθέασιν

Π. 534. διὰ τὴν χρίαν καὶ τὴν π. ζῆτεῖν ὀπόθεν βίον ἕξει.

549. οὐκοῦν δῆπου τῆς πτωχείας π. φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Πενίαν. Π. 594. διὰ τὴν Π. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔρεστιν τοῦτο συθέσθαι,

πενίας. Π. 590. πολὺ τῆς π. πράγμ' αἴσχιον ζητεῖν αὐτῷ περιάψαι,

Π. 1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς π. ἅπαντ' ἐπήσθιεν.

Πενίας. Π. 618. καὶ τῆς π. καταρρεῖν,

πενιχρόν. Π. 575. π. μὲν, ἀλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν

πέντ'. Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφεὶς γε κἀνδρὸς ἔσται. ΜΕ. π. ἐτῶν,

Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τέ μοι, κἀν π. ἔτη.

Ο. 969. οὐκ οἶσθ' ὅτι π. ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέπυζα κορώνη;

πεντάκις. Ει. 242. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ π.

Π. 851. καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ π.

πεντακόσια. Ex. 824. τάλαντ' ἔσεσθαι π. τῇ πόλει

πεντακοσιοστῆν. Ex. 1007. τὴν π. κατέθηκας τῇ πόλει.

πέντε. Α. 6. τοὺς π. ταλάντοις οἱ Κλέων ἐξήμεσεν

Ν. 10. ἐν π. σισύραις ἐγκεκοβδυλημένος.

Σ. 717. πορεῖν' ἐδοσαν δ' οὐκπώποτ' ἐσω, πλὴν πρώην π. μεδίμνους,

Ει. 171. π. τάλαντ' ἢ πόλις ἢ Χίων

Α. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ π. μῆνας, ὦ τάλαν,

Θ. 447. παιδάρια π. καταλιτὼν, ἀγὼ μόλις

πεντελίθοιοι. Γ. 335. π. ὁ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύσασι.

πεντεσυρίγγῳ. Ι. 1049. δῆσαί σ' ἐκέλευε π. ξύλῳ.

πεντετάλαντός. Ν. 758. εἴ σοι γράψοιτο π. τις δίκη,

Ν. 774. ὅτι π. διαγέγραπται μοι δίκη.

πεντέτεις. Α. 188. αὐταὶ μὲν εἰσι π. γεύσαι λαβών.

πεντέχουν. Fr. 183. δῆμὰν δανείζειν π. ἢ μείζονα.

πεντήκοντ'. Σ. 490. ἢν ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦτονὶ οὐδὲ π. ἐτῶν·

πεντήκοντα. Α. 883. πρόσβεῖρα π. Κωπᾶδων κορῶν,

Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ π. τάλαντα.

669. κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ π. τάλαντα

716. ἡμῖν καὶ σῖτον ὑφίσταντα κατὰ π. μεδίμνους

Ει. 1201. νυνὶ δὲ π. δραχμῶν ἐμπολῶν

Ο. 811. οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ π. τάλαντα

Β. 1207. ἕλιν παισὶ π. ναυτίλῳ τάλαντα

πεντώβολον. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ π. ἡλιάσασαι.

πέος. Α. 158. τίς τῶν Ὀδομάντων τὴν π. ἀποτεθρίακεν;

Α. 1060. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ π. τοῦ νυμφίου.

1066. νύκταρ ἀλειψέτω τὸ π. τοῦ νυμφίου.

Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, τὸ π. οὐτοσὶ δάκοι.

Ν. 734. οὐδὲν γὰρ πλὴν ἢ τὸ π. ἐν τῇ δεξιᾷ.

Σ. 739. τόρυνη, ἤτις τὸ π. τρίψει,

Α. 415. νεανίαν καὶ π. ἔχοντ' οὐ παιδικὼν

928. ἀλλ' ἢ τὸ π. τοῦ Ἡρακλῆς ξευίζεται.

1012. πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ π. ἐπιδεῖξαι τοῦ.

Θ. 62. πουτί τὸ π. χοαινόσαι.

142. καὶ ποῦ π.; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;

643. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ π. ὠθεῖς κάτω;

648. τὸ π. διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

Ex. 620. οὐδὲ ἐπιλείξει τὸ π. πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῇς ἀφικέσθαι;

πέους. Α. 1216. ἐμοῦ δέ γ' σφῶ τοῦ π. ἄμφω μέσου

Ει. 870. καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα. τοῦ π. δὲ δεῖ.

Α. 124. ἀφικτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστι τοῦ π.

134. ἐθέλω βαδίζειν τοῦτο μᾶλλον τοῦ π.

πεπαίνουσιν. Ει. 1163. εἰ π. ἡ-

πέπαιστα. Θ. 1227. ἀλλὰ π. μετρίως ἡμῖν

πεπᾶναι. Σ. 646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν π.

πεπανοργήκας. Π. 876. εἰπεῖν ἃ π.

ΚΛ. οἰμώζᾶρα σύ.

πεπανοργηκότι. Π. 368. ἀλλ' ἐστὶν ἐπιδηλὸν τί π.

Πεπαρήθιον. Fr. 301, 2. οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Π,

πέπαται. Ο. 943. ὡς ὑφαντοδυνησὼν ἔσθοι οὐ π.

πεπάτηκας. Ο. 471. ἁμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσώπου π.,

πέπαυμαι. Ει. 327. ἰὼ ἰδοὺ, καὶ δὴ π. ΤΡ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.

Θ. 709. κοὐπω μέντοι γε π.

πεπαυμέναι. Ει. 421. ἄλλαι τε σοι πόλεις π. καιῶν

πεπαυμένοι. Ει. 1286. Θωρήσσοντ' ἀρ' ἔπειτα π., ΤΡ. ἄσμενοι, οἶμαι.

πέπαυσθε. Ει. 331. ἀλλ' ἐρᾶτ', οὔπω π. ΧΟ. τευτοῦ ἰὴ τὸν Δία

πέπαυται. Ει. 29. ἀλλ' εἰ π. τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
Α. 314. ταυτί μεν ἤδη τὴν ῥάχιν ὀλίβοντά μου π.
πεπειράσθω. Σ. 1129. ἀλλ' οὖν π. γ', ἐπειδήπερ γ' ἀπαξ
πεπείροις. Εκ. 896. εὐτυκ, ἀλλ' ἐν ταῖς π.
πέπεισθε. Ει. 1067. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσαι π.,
πεπεισμένα. Θ. 1170. τά μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι π.·
πεπεμμένον. Π. 1136. εἶ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ π.
πεπεμμένος. Π. 1142. ἤκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ π.
πεπεμμένου. Π. 1126. οἶμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι π.
πέπεπται. Ει. 869. ὁ πλακοῦς π., σησαμῇ ξυμπλάττεται
πεπλασμένην. Ει. 4. δὸς μάξαι ἑτέραν· ἐξ ὀνίδων π.
πεπλήγη. Ο. 1350. δὲ ἄν π. τὸν πατέρα κοστοῦς ὧν
πεπλήγμεθ'. Ει. 1214. οἶμοι π. αὐθις ὑπὸ τῆς λοιδόρου.
πεπληγμένος. Α. 1218. ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ π.
Θ. 179. ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ π.
πεπληγμένῳ. Ο. 1299. ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν π.
πεπλήξεται. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταῦτ' γε νικᾷ, ταυτηί π.·
πέπλον. Ο. 827. πολιοῦχοι ἔσται ; τῷ ξανοῦμεν τὸν π. ;
πέπλου. Ι. 566. ἄνδρες ἡσαν τῆς τῆσδε τῆς ἀξιοι καὶ τοῦ π.,
Ι. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ π. μεμνημένη.
πεπλουτηκ'. Π. 336. Χρεμύλος π. ἐξαπίνης ; οὐ πείθομαι.
πεπλοκαμε. Θ. 578. Αἰγυπτιον. ΕΥ. ὦ δύστηνος, οἱ π.
πεπλόματα. Α. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις π.
πέπλων. Α. 423. ποῖα ποθ' ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται π. ;
πεπνυγμένον. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι π.
πεποίηκ'. Ο. 917. μέλη π. ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
πεποίηκα. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ π.
Σ. 561. ἐνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν ν. ,
πεποίηκας. Ι. 351. τί δαί σὺ πίνων τὴν πόλιν π., ὥστε νυνὶ
Ο. 1403. ταυτί π. τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Β. 744. εὐθὺς π., ὅτερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
1010. ταὼς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ π.,
1023. τουτὶ μὲν σοι κακὼν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ π.
Γε 476, 15. Αἰγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν π. ἀντ' Ἀθηνῶν.
πεποίηκε. Π. 969. ἀβίωτον εἶναί μοι π. τὸν βίον.
πεποίηκεν. Ει. 1089. ὅντερ κάλλιστον δῆπου π. Ὅμηρος·
πεποιηκότα. Ι. 811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, π. πλείονα χρηστὰ
πεποιηκώς. Σ. 1017. ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοῖς εὖ π.,
πεποίησθ'. Ει. 1065. συνθήκας π. ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
πεποιήσθαι. Ει. 1079. τουτάκις οὖνω μ' ρῆγν τὴν εἰρήνην π.
πεποίηται. Ι. 63. τέχνην π. τοὺς γὰρ ἐνδον ἄντιαρυς
Α. 1273. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τάλλα π. καλῶς,
Θ. 230. μιμῶ. ΕΥ. τί μύζεις ; πάντα π. καλῶς.
πεποίηχ'. Ν. 556. Φρὶνιχος πάλαι π., ἦν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
Θ. 764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ἁ π. οὗτος φράσω.
πέποιθας. Ι. 770. ἐξοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τοὐτοισι π.,
πέποιθέ. Ο. 418. ὅτῳ π. μου ξυνὼν
πέποιδεν. Ν. 1043. σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ π. ἐν ἱλέγχῳ·
'πεποίθειν. Ν. 1347. ἀνὴρ οὗτος, εἰ μὴ τῷ 'Ν., οὐκ ἂν ἦν
πεποιοῖη. Α. 940. πῶς δ' ἂν π. τις ἀγ-
πεποιότατος. Π. 449. ποιοῖς ὀπλοισιν ἢ δυνάμει π. ;
πεποιῶς. Ι. 342. τῷ καὶ π. ἀξιοῖς ἐμοὶ λέγειν ἔνιαντα ;
πεπόνηκα. Ει. 820. ἐγωγέ τοι π. κομοῦσ' τὰν σκέλη.
πέπονθ'. Ι. 888. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ π., ὅταν χεσείῃ.
Ν. 1453. ταυτὶ δι' ὑμᾶς. ΦΕ Νεφέλαι, π. ἐγώ,
πέπονθα. Θ. 445. ἃ δ' ἐγὼ π., ταῦτα λέξαι βούλομαι.
Θ. 1037. μέλεα μὲν π., μέλεος,
Π. 856. οὐ γὰρ ἀγκτίλα π. νυνὶ πράγματα,
967. π. δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
πεπόνθαμεν. Ο. 1171. τί τὸ πράγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα π.
Α. 714. μή νὺν με κρίψῃς ὅ τι π. κακόν.
πέπονθας. Ι. 187. ὅσον π., ἀγαθὼν ἐς τὰ πράγματα.
Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρῶμενοι π.
876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων π. ; ὅστις
Ν. 1441. καὶ μὴν ἴσων γ' οὐκ ἀχθέσει παῦλαν ἃ τὺν π.
Σ. 995. πάτερ πάτερ, τί π. ; Φ. οἶμοι, τοῦ 'σθ' ὕδωρ ;
Εκ. 340. ἐμοὶ π. καὶ γὰρ ᾖ ξυνειμ' ἐγὼ
πεπόνθατ'. Θ. 534. ἀλλ' ἢ πεφίμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα π.
ἄλλο.
πέπονθατε. Α. 1146. δηοῦτε χώραν, ἢν ὑπ' εἴ π. ;
πέπονθε. Π. 1047. τοὐναντίον π. τοῖς πολλοῖς ἄρα·
πέπονθεν. Σ. 267. π., ὡς οὐ φαίνεται δεῖνα πρὸς τὸ πλῆθος ;
Ει. 1256. οὗτος μὲν οὖ π. οὐδέν. ΔΟ. ἀλλὰ τί
Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὕτω τοῦτο π. βίος οὐ μὰ Δί', οὐδὲ γε μέλλει.
πεπονθέναι. Ι. 346. ἀλλ' εἶσθ' ὅ μοι π. δοκεῖς ; ὅπερ τὸ πλῆθος.
Ν. 610. εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε δεινὰ γὰρ π.,
Σ. 946. οὐκ, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ π.,
πεπονθίναι. Β. 718. πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις π.
πεπονθότα. Σ. 1257. ἡ γὰρ παρητήσαντο τὸν π.,
πεπονθώς. Ι. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο π. διατρίβειν,
πέπονι. Γε 563. ἀλλ' ἀνθοσμὴς καὶ π. νεκταροσταγεῖ.
πέπορται. Ει. 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ π. καὶ γελῶ
πέπορδας. Ν. 392. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστρεῖου τυνυοτοιὶ οἷα π.·
πεπόρδει. Σ. 1305. ἐνῆλαν', ἐσκίρτα, π., κατεγέλα,
πεποτῆσθαι. Ο. 1445. ἀνεπτερῶσθαι καὶ π. τὰς φῥένας.
πεπότηται. Ν. 319. ταὺν' ἀρ' ἀκούσασ' αὐτὼν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου π..
πεπράγαμεν. Ει. 1255. οἴμ', ὦ κρανοποί, ὡς ἀθλίως π.
Β. 302. τί δ' ἔστι ; Ξα. θόρμι' πάντ' ἀγαθὰ ν.,
πέπραγας. Ι. 683. πάντα τοι π. οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
πεπράγατε. Π. 629. ὦν εὐτυχεῖθ', ὦς μακαρίως π.,
πέπραγέ. Λ. 462. οἶμ' ὡς κακῶς π. μου τὸ τοξικόν.
πέπραγεν. Π. 633. ὁ δεσπότης π. εὐτυχέστατα.
πεπραγμένα. Εκ. 73. καὶ μὴν τά γ' ἀλλ' ὑμὶν ὑρῶ π.
πεπραγότ'. Ν. 1269. ἄλλως τε μόντοι καὶ κακῶς π.
πέπρακται. Ι. 1248. οἶμοι π. τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
Ο. 1028. ἔστιν γὰρ ἃ δὴ ἐμοὶ π. Φαρνάκη,
πεπράξεται. Ο. 547. οὐδὲν γὰρ ἀνευ σαῦ τῶνδ' ἁ λέγω π.
Π. 1027. τί γὰρ ποήσεις; φράξε, καὶ π.
1200. ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον ; ΧΡ. πάντα σοι π.
πεπράσει. Σ. 179. κάνθων, τί κλάεις ; ὅτι π. τήμερον ;
πεπράσθαι. Α. 734. πύτερα π. χρῄδετ', ἢ πεύτην κακῶς ;
Α. 735. π. π.
Ει. 1011. τὰς δέ π.· ὁ δ' ὑποτίξειν,
πεπρίσβευκας. Α. 610. ἤδη π. σὺ πολιὸς ὤν ; ἐνὶ,
πεπταμένοισι. Ν. 543. οὐν οἶδα σαῦσ' εἴρασιν δ' οὖν ἐρίοισιν π.,
'πέπτατο. Ο. 48. εἴ που τοιαύτην εἶδε πίλυν ᾗ 'π.
πέπτωκεν. Β. 970. π. ἐξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κέϊος.
πεπτωκένται. Ι. 572. τοὺν' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ π.
πεπτωκότες. Ει. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι π.
πεπύλωται. Ο. 1158. καὶ νὺν ἅπαντ' ἐκεῖνα π. πύλαις,
πεπύσθαι. Ο. 957. οὐτω ταχέως τοῦτον π. τὴν πόλιν.
πεπύσημν. Ει. 615. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ π. οὐδενὸς,
'πεπύσημν. Θ. 596. εἰ μὴ 'π. ταῦτα τὼν σόφ' εἰδότων.
πεπωκότες. Σ. 1052. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, δυμὼν δξίνῳ π..
πεπωκώς. Εκ. 948. ἐφ' ἡν π. ἐρεγομαι πάλαι ποθὼν,
πέπων. Ι. 260. ὥστις αὐτῶν ὠμὸς ἐστιν ἢ π. ἢ μὴ π.,
Ει. 1166. εἰθ' ὑπόταν ἢ π.,
περ. Α. 222. μηδὲ π. γέροντας ὕνταν ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας. κ.τ.λ.
πέρ. Ν. 1183. οὐκ ἂν γένοιτο ; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μή π. γ' ἅμα
περ'. Θ. 1007. π. ἐγὼ 'ξενίγκα πορφὼ, ἵνα πυλαῖς σοι.
πίρα. Ο. 416. ἀπιστα καὶ π. κλύειν.
Ο. 1246. ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυπήσει π.,
πίραινε. Β. 1170. π. τοὶνυν ἔτερον. Δι ἴθι π. σὺ,
Β. 1283. ἴθι δὴ π., καὶ κύπον μὴ προστίθει.
Εκ. 572. ἀλλὰ π. μόνον
Π. 648. π. τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνάσσας ποτέ.
περαίνεις. Β. 401. ἄνευ πόνου πολλὴν ὀδὸν π.
περαίνεται. Σ. 799. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς π.
Α. 1135. εἰς μὲν λόγους μοι δεῦρ' ἀεὶ π.
περαιτέρω. Ο. 1500. ἀλλὰ σὺ τὰς εἰς τί; ΠΡ. βουλυτὸς, ἢ π. ;
Θ. 705. ταῦτα δὴ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ π. ;
περαιωθήσομαι. Β. 138. ἀβυσσον. Δι. εἶτα πῶς π. ;
περαντικός. Ι. 1378. συνερετικοὺν γὰρ ἐστι καὶ π.,
περανῶ. Π. 563. περὶ σωφρονίσης ἤδη τοίνυν π. σφῷν κἀναδιδόξω
Περγασῆσιν. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Π., ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
πέρδεται. Ι. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν π. καὶ μέγκεται,
Ν. 9. ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ π.
Εκ. 78. τοὺτ' ἐστ' ἐκεῖνο τὼν σκυτάλων ὧν π.
Π. 176. Ἀγέρριος δ' οὐχὶ δὰ τοὺτον π.;
Πέρδιξ. Γε. 148. καὶ μὴν χθὲς γ' ἦν Π. χαλός.
πέρδιξ. Ο. 297. οὐτοσί π., ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀττᾶγᾶς.
Ο. 767. βούλεται, π., γενέσθαι, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
1292. π. μὴν εἰς κάκηλος ἀποφυήσετο
πέρδομαι. Α. 30. στέκω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, π.,
περδόμενος. Εκ. 464. σὺ δ' ἀστενακτὶ π. εἰκοι μηνεῖς.
περί. Α. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι π. πρώτου ξύλου, κ.τ.λ.
Σ. 1358. ταὺτ' οὖν π. μου δέδοικε μὴ διαφθαρῷ. κ.τ.λ.
πέρι. Ν. 956. ἢν π. τοῖς ἐμοὶς φίλοις ἐστὶν ἀγὰν μέγιστος. κ.τ.λ.
περίαγε. Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. π. τὸν τρίχηλον. ΕΠ νὴ Δία,
περιάγεις. Ει. 682. αὐτὴ, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποὶ π. ;
περιάγω. Σ. 990. φέρε νὺν σε τηδὶ τὴν ταχίστην π.
περιάγων. Ει. 36. ἀδὶ π., ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
περιαλείφειν. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικαηῆμοις ἐλκύδρια π.

περίαλλα. Ο. 1070. τί ποτ' Ἀνδρομέδα π. κακῶν
περιαλουργός. Α. 856. ὁ π. τοῖς κακεῖς,
περιάψαι. Π. 590. πολὺ τῆς πενίας πράγμ' ἀῖσχιον ζητεῖς αὐτῷ π.,
περιάψας. Α. 640. εὗρετο πᾶν ἀν διὰ τᾶς λιπαρᾶς καλέσειεν Ἀθήνας,
περιβαίη. Α. 979. περὶ τὴν ψωλὴν π.
περιβαίνει. Σ. 974. κακὸν τι π. με κἀπαπείθομαι.
περίβαλε. Ο. 340. π. περὶ τε κὐλιλωσαι·
Ο. 914. λαβέ με, λαβέ με, πάσι· π. δὲ χέρας.
περίβαλλ'. Β. 1322. π., ὦ τέκνον, ὠλίτας·
περιβαλῶ. Σ. 1154. φίρ', ἀλλ' ἐγὼ σε π.· σὺ δ' οὖν ἴθι.
περιβαρίδας. Α. 45. καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ π.·
Α. 53. μήτε ξυρίδιον. ΚΑ. κτήσομαι π.
περιβαρίδες. Α. 47. τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαί π.
περιβλέψας. Εκ. 403. ὁ δ' ἀναβοᾶσας καὶ π. ἔφη·
περιγεγνόμενος. Σ. 604. πρωτοῖς λουτροῦ π. τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.
περιγίγνεσθαι. Π. 554. π. δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπικλέπειν.
περιγράφειε. Ει. 879. οὔτος, τί π.; ΟΙ. τὸ δεῦν', εἰς Ἴσθμια
περιδεῖσθαι. Εκ. 273. π. τοὺς πάγωνας. ἠνίκ' ἂν δέ γε
περιδεξίοισι. Ν. 949. νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς π.
περιδέρα'. Ἱτ. 309, 5. κάλυμμα, ψῦκος, π., ὑπογράμματα,
περιδησάμενος. Β. 1038. τὸ κράνος πρῶτον π. τὸν λόφον ἡμελλ' ἐπιδήσειν.
περιδήσειεν. Εκ. 127. πάγωνα π. ἐσταθευμένειας.
περιδήσομαι. Εκ. 122. ἐγὼ δὲ θύσα τοῖς στεφάνοις π.
περιδησόμεθ'. Εκ. 100. ὅταν καθάμεν, ὦ π. ἐκεῖ,
περιδοσθαι. Α. 1115. βοῦλει π. κἀπτρέψαι Λημνίχῳ,
Ι. 791. ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, θέλω περὶ τῆς κεφαλῆς π.
περίδου. Α. 772. αἱ λῆς. π. μοι περὶ θυμητιδᾶν ἀλῶν,
Ν. 644. οὐδὲν λέγεις, ὠνθρωπέ. ΣΤ. π. νυν ἐμοί,
περιδοῦ. Εκ. 121. ἴθι δὴ σὺ π. καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
περιδουμένη. Εκ. 118. οὐκ ἂν ψθάνοις τὸ γένειον ἂν π.,
περιδραμεῖσαι. Σ. 138. οὐ π. σφῷν ταχέας δεῦρ' ἄτερος;
περιδραμὼν. Ι. 56. πανουργότατά που π. ὑφαρπάσας
περίδρομαι. Β. 472. φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε π. κύνες,
περιδρόμου. Γρ. 182. ἐπὶ τοῦ π. στάσα τῆς σωφοκλείας.
περιεζώσατο. Ει. 687. τοὐτον τέως τὸν ἄνδρα π.
περιεζωσμένα. Ο. 1148. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆσταί γε π.
περιείδεθ'. Α. 107. ταυτὶ π. οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
περιεῖδες. Εκ. 168. ὅτι μ' οὐ π. ἐπιτρεβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
περιείλημμαι. Π. 934. οἴμοι π., μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοῆς·
περιειλλόμενος. Β. 1066. ἀλλὰ ῥακίοις π. κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
περιεργάζετο. Εκ. 220. εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο π.;
περιεῤῥμένος. Α. 810. σκώλοισι τὰ πρόσωπα π.,
περίεσιν. Β. 154. ἐντεῦθεν ἀθλῶν τὴν σε π. πενοῦ,
περιεκόκκασα. Ι. 697. ἀπευδάρισα μύδωνα, π.
περιελαύνεις. Ι. 887. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκίσμοῖς με π.
περιέλειχε. Γρ. 231 α, 2. ὥσπερ καδίσκον π. τὸ στόμα.
περιέλειχον. Π. 736. τὰ βλέφαρα π., ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
περιελήλυθα. Ει. 958. ἴδοῦ· λέγοις ἂν ἄλλο· π.
περιελθεῖν. Σ. 349. οὔτοι κιττῷ δὰ τὰν σανίδων μετὰ χοιρήνης π.
Ο. 6. δοῦ π. στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
περιελῶ. Ι. 290. π. σ' ἀλαζονείαις.
περιεπισμένοι. Α. 507. ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ τὼ γε π.·
περίεργ'. Γρ. 310. ὡσ' ἢν π. αὐτάοιοι τὼν φορημάτων
περιέρρει. Ι. 533. τὼν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν π.,
περιέρχεται. Ι. 1142. αὐτοὺς π.,
περιέρχονται. Α. 558. π. κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.
περιεστεφάνωσεν. Π. 787. π., ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικώς;
περιεστραμμένον. Θ. 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο π.,
περιεστῶτων. Α. 915. ἐγὼ φράσω σοι τὼν π. χάριν.
περιετέξεσαν. Α. 712. π. δ' ἀὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοῖς ἐυγενεσι.
περιέφερε. Γρ. 209. τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. π. δ' ἡμῶν κύκλῳ λεπασ-τὴν
περιέφυσαν. Ν. 151. κᾆτα ψυγείσῃ π. Περσικαί.
περιέψησεν. Π. 730. τὰ βλέφαρα π.· ἡ Πανάκεια δὲ
περιηρε. Π. 709. σκοπῶν π. πάντα κοσμιώς πάνυ.
περιῆλθε. Π. 679. π. τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
περιήμπισχεν. Ι. 893. καὶ τοῦτό γ' ἐπίηδεῖς σε π., ἐν' ἀποπνίξῃ·
περιηρμοσμένα. Εκ. 274. τοὐτοῦ ἀκριβώσητε π.,
περιήρχετ'. Ο. 504. ὁ δ' ἀνὴρ π. ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
περίθες. Γρ. 137. π. σεαυτῷ τὴν σκευγία.
περίθεσθε. Α. 740. π. τάσδε τὰς ὅπλας τὼν χοιρίων.
περίθετον. Γρ. 224. π.
περίθετος. Θ. 258. κεφαλὴ π., ἢν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
περιθεῖων. Ι. 65. μιεῖς Παφλαγὼν δὲ π. τοὺς οἰκέτας
περίῃου. Α. 533. ἐχε καὶ π. περὶ τὴν κεφαλὴν,
Θ. 380. ἐγὼ. ΚΗ. π. νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Εκ. 131. ἐγὼ. ΠΡ. π. ὃν τὼν στέφανον τυχάνεῳ.
περιθρῇεται. Θ. 657. ζητεῖν, εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ π.
περιθρέξει. Β. 193. οὐκοῦν π. δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
περιθῦ. Ι. 1223. αὐτὸν π. ΑΛ. καταθοῦ ταχέως, μαστιγία.
περιιδεῖν. Ει. 10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποστιγέντα π.
περίιδης. Εκ. 369. ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με π.
Εκ. 1054. βάδιζε δεῦρο. ΝΕΑ. μηδαμῶς με π.
περίιδι. Ει. 957. π. τὼν βωμὼν ταχέως ἐπιδέξια.
περικαλλῆ. Θ. 282. ἀλλ', ὦ π. Θεσμοφόρω, δίξασθέ με
περικαλυπτεῖα. Ν. 727. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ π.
περικατάξαι. Α. 357. οὐ τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
Περικλέης. Α. 530. ἐντεῦθεν γὰρ Π. οὐλόμπιος
Ι. 253. καὶ τέμαχος, οὗ Π. οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Ν. 859. ὥσπερ Π. ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Ει. 606. εἴτα Π. φοιβηδᾶν μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
Περικλείδας. Α. 1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Π. ποτὲ
Περικλέους. Ν. 213. εἰδ' ὑπὸ χῆρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Π.
περίκομμα. Γρ. 180, 2. π., ὄρίον, ἐγκέφαλοι, ὑρίγανον.
περικομμάτ'. Ι. 372. π. ἐκ σου σκευάσω.
περικομματίοις. Ι. 770. ἐψοίμην ἐν π.· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
περικόμψους. Ει. 994. τὰς π.,
περικυλίσας. Ει. 7. ὅλην ἐνέκαψε π. τοῖν ποδοῖν.
περικωμάζων. Σ. 1029. οὐδὲ παλαίστρας π. πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐρᾶστῆς,
περικωνεῖ. Σ. 600. τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τάμβαδε' ἡμῶν π.
περιλάβοιμ'. Εκ. 881. παίζουσ', ὕπως ἂν π. αὐτῶν τινὰ
περιλαλῶμεν. Εκ. 230. μὴ π., μηδὲ πυνθανώμεθα
περιλειφθήσεται. Ν. 725. ὑπὸ τῶν κύρεων εἰ μού τι π.
περιλελειμμένος. Εκ. 1139. οἶνος δὲ Χῖός ἐστι π.
περίλεξιν. Ν. 318. καὶ τερατείαν καὶ π. καὶ κρούσιν καὶ κατάληψιν.
περίλοιπα. Γρ. 208. "ἄλλος δ' εἰσέρρε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων π. ῥιμμαστα."
περιμάχητον. Θ. 319. οἰκοῦσα π., ἐλθὲ δεῦρο.
περιμάχητός. Ο. 1404. ὃς ταῖσι φυλαῖς π. εἶμ' ἀεί;
περιμείναντα. Εκ. 788. τὸ μηδὲ π. τοὺς ἄλλους ὅ τι
περιμείνατέ. Εκ. 517. π. νυν, ἕνα τῆς ἀρχῆς, ἢν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
περίμεν'. Α. 815. ἀνήσομαί σοι· π. αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δῆ.
Θ. 70. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΕΥ. π., ὡς ἐξέρχεται.
περίμενε. Π. 1191. ἰδρυσόμενθ' οὖν αὐτέα μάλ', ἀλλὰ π.,
περιμένειν. Γρ. 344, 8. καὶ μὴ π. ἐξ ἀγορᾶς ἐῤῥόβια
περιμένουσα. Π. 643. ἐνδον κάθημαι π. τουτονί.
περινεοῖν. Β. 958. κᾆν' ὑποτοπεῖσθαι, π. ἄπαντα ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
περινίφελον. Ο. 1191. ἀέρα π., ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο,
περινοστεῖν. Π. 121. ὅστις σε προσπαίοντα π. ἐᾷ;
περινοστῇ. Π. 494. ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέῳ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν π.,
περινοστῶν. Ει. 702. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας π.
Θ. 796. πᾶς τις τὸ κοσκυν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας π.
πίρις. Γρ. 75. πῶς εἰδῶμ' ῥύγχος π. κεκαινόνον;
περίοδος. Ν. 206. αὐτη δέ σοι γῆς π. πάσης. ὁρᾶς;
περιοικοῦσι. Ι. 853. ἐκανῶν· τούτους δὲ π. μελιτοπῶλαι
περιορᾷς. Σ. 439. π. οὔτω μ' ὧν' ἀνῦρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
περιουσίας. Ν. 50. ὀζῶν τρυγῶν, τρασιαῖ, ἐρίων π.,
περιόψει. Β. 1476. ὦ σχέτλιε, π., με δὴ τεθνηκότα;
περιόψεσθ'. Θ. 698. τέκνου με π. ἀποστερουμένην;
περιόψεσθέ. Α. 65. ὦ Ἡριπτόλεμε καὶ Κελεέ, π. με;
περιόψεταί. Ν. 124. ἀλλ' οὐ π. μ' ὁ Θέσπις Μεγακλῆς
περιόψομαι. Α. 1019. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὐ σε π.
περιόψομάπελθόντ'. Β. 509. π., ἐπεί τοι καὶ κρέα
περιπαγῇ. Γρ. 286. ἡ καρδοπεῖφ π. τὸν αὐχένα.
περιπατεῖν. Ο. 389. π. ἐχοντας ἡμᾶς
Α. 709. ποιεῖ μ' ἀθῦμον π. τ' ἄνω κἄτω.
περιπάτοις. Β. 912. ἑπυλλίοις καὶ καὶ. τευτλίοισι λευκοῖς.
περίπατος. Β. 953. οὐ σοὶ γὰρ ἐστι π. κἀλλιστα περὶ γε τούτου.
περιπατοῦντε. Σ. 237. φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κἄτα π. νύκτωρ
περιπατῶν. Ι. 744. ἐγὼ δὲ π.· ἀπ' ἐργαστηρίου
περιπεπλευκότος. Β. 535. πολλὰ π.,
περιπέσῃ. Β. 968. δι' ἐμὸν κακοῖς που π. καὶ πλησίον παραστῇ,
περιπεσοῦμαι. Σ. 523. ἢν γὰρ ἡτηθῶ λέγων σου, π. τῷ ξίφει.
περιπεταστόν. Α. 1201. τὸ π. κἀπιμανδαλωτόν.

περιπέτεσθε. Ο. 165. *μὴ π. πανταχῇ κεχηνότες·*
Ο. 1721. π.
περιπέττουσι. Π. 159. *ὀνόματι π. τὴν μοχθηρίαν·*
περιπέττουσιν. Fr. 310, 2. *ὅσαις τε π. αὐτὰς προσθέτοις.*
περιπεφδείς. Σ. 668. *ἀρχεῖν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις π.*
περιπίπτῃ. Θ. 271. *πάσαις τέχναις, ἵν' μοί τι π. κακόν.*
περιπλεύσας. Σ. 924. *ὅστις π. τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ*
περιπόλους. Ο. 1177. *τοὺς' ἴσμεν.* ΠΕ. *οὐκοῦν δῆτα π. ἐχρῆν*
πεπιπόνηρος. Α. 550. *ὁ π. Ἀρτέμων,*
περιπτυχάς. Ο. 1241. *λιγυὸν δὲ σῶμα καὶ δόμων π.*
περιρραίνοντες. Α. 1130. *βωμοὺς π., ὥσπερ ξυγγενεῖς,*
περισέμνου. Σ. 604. *πρωκτοῦ λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς π.*
περισκοπουμένῃ. Ἐκ. 487. *τὴν, καὶ π.*
περισοβεῖν. Ο. 1425. *κύκλῳ π. τὰς πόλεις καλούμενος.*
περισοφίζεται. Ο. 1646. *οἰμοι τάλας, οἷόν σε π.*
περιστερά. Ο. 302. *κίττα, τρυγὼν, κορυδοὺς, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, π.,*
Ο. 1302. *ἢ πηνέλοψ ἢ χὴν τις ἢ π.*
περιστεραί. Λ. 755. *ἐσβᾶσα ταίστῳ, ὥσπερ αἱ π.*
περιστερᾶς. Ο. 1082. *τὰς π. θ' ὁμοίως, ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει,*
περιστίαρχος. Ἐκ. 128. *ὁ π., περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,*
περιτειχίξεν. Ο. 552. *π. μεγάλαις πλίνθοις ὑπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.*
περιτελλομένας. Ο. 696. *ἐξ οὗ π. ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ πόθεινὸς,*
περιτράγῃ. Α. 258. *μὴ τὶς λαθὼν σου π. τὰ χρυσία.*
περίτρεχε. Ο. 842. *καδωνοφοροῦν π., καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·*
περίτριμμα. Ν. 447. *εὐρησιεπῆς, π. δικῶν,*
περιτρωγει. Σ. 596. *αὐτὸς δ' ὁ Κλεὼν ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ π.,*
περιτρώγων. Σ. 672. *οὐ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷ τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους π.*
περιυβρίζειν. Θ. 535. *ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα π.*
περιυβριζεν. Σ. 1319. *τοιαῦτα π. αὐτοὺς ἐν μέρει,*
περιυβρίζουσαι. Ι. 727. *ἐξελθ', ἰν' εἰδῇς οἷα π.*
περιφανέστατον. Ι. 206. *ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο π.*
περιφανῆ. Λ. 756. *τί λέγεις; προφασίζει· π. τὰ πράγματα.*
περιφανώς. Ι. 1186. *ἐπισκοπεῖ τὴν π. τὸ γναυτικόν.*
Ο. 1290. *ὠρυθρομάνουν δ' οὖτα π., ὥστε κα*
Θ. 465. *τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα π. δοῦναι δίκην.*
Π. 948. *ὅτιὴ καταλύει π. εἰς ἀν μόνος*
περιφέρειν. Ἐκ. 128. *ὁ περιστίαρχος, π. χρὴ τὴν γαλῆν,*
περιφορᾶς. Ν. 172. *καὶ τὰς π., εἰτ' ἄνω κεχηνότος*
περιφλύει. Ν. 396. *καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας π.*
περιφρόνει. Ν. 741. *λεπτὴν κατὰ μικρὸν π. τὰ πράγματα,*
περιφρονῶ. { Ν. 225. / 1503. } *ἀεροβατῶ καὶ π. τὸν ἥλιον.*
περιφωστῶν. Α. 323. *τε καὶ Κριτύλλων π.*
περιχαρεῖς. Ει. 309. *οὐ σιωπήσεσθ', ὅτων μὴ π. τῷ πράγματι*
περιχαρῆς. Σ. 1477. *ἡκουσέ τ' αὐλοῦ, π. τῷ πράγματι*
περιχώρει. Ο. 958. *αὐθὶς σὺ π. λαβὼν τὴν χέρνιβα.*
περιψῆν. Ι. 909. *ἴδοῦ δέχου κέρκον λαγῷ τῷφθαλμιδῶν π.*
πέρκην. Γν. 416. *ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ π. χαμαί.*
πέρναται. Ι. 176. *οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα π.*
περόνας. Fr. 309, 1. *κλίβανα, π., ἀμφιδέας ὄρμους, πέδας.*
Πέρσαι. Α. 1261. *τὰς ψάμμας, τοὶ Π.*
Πέρσας. Β. 1026. *εἶτα διδάξας Π. μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα*
περσέπολιν. Ν. 967. *ἢ Παλλάδα π. δεινὰν, ἢ Τηλέπορόν τι βύσαμ,*
Περσεῦ. Θ. 1324. *μίμησο Π. μ' ὡς καταλείπεις ἀδλίαν,*
Περσεύς. Θ. 1011. *σημεῖον ὑπεδήλωσε Π. ἐκδραμών,*
Θ. 1101. Π., *πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος*
Περσῶν. Σ. 1137. *οἱ μὲν καλοῦσι Π., οἱ δὲ καυνάκην.*
Περσικά. { Λ. 229. / 230. } *οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατεῖνῶ τὰ Π.*
Περσικαί. Ν. 151. *κᾶτα ψυγεῖσγ περιέρυσαν Π.*
Περσικάς. Θ. 734. *οἶνου πλέως, καὶ ταῦτα Π. ἔχων.*
Ἐκ. 319. *καὶ τὰς ἐκείνης Π. ὑφέλκομαι,*
Περσικόν. Ο. 707. *ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Π. ὄρνιν.*
Θ. 1175. *σὺ δ', ὦ Ἠερηδὼν, ἐπαναφύσα Π.*
Περσικός. Ο. 485. *ὥστε καλεῖται Π. ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.*
Περσικοῦ. Ο. 833. *ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Π.,*
Περσίς. Fr. M. Pap. 10. *βαστρῖρὰ δὲ Π. ἀντὶ καμπύλης.*
Περσῶν. Ο. 484. *ἤρχε τε Π. πρώτου πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,*
πέρυσι. Α. 378. *ἐπίσταμαι δὴ τὴν π. κωμῳδίαν.*
Θ. 627. *ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν π.· οὐ δ' ἀπόστηθί μοι,*
πέρυσιν Σ. 1038. *τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι π. καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,*
Σ. 1044. *π. καταπρούδοτε καινοτάτοις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,*
Θ. 1060. *ἤπερ π. ἐν τῷδε ταὐτὸ χωρίῳ*
Fr. 181, 1. *ὀφθαλμάσας π. εἶτ' ἔσχον κακῶς,*
πέρυσίν. Θ. 808. *ἀλλ' Εὐβοῦλης τῶν π. τις βουλευτής ἐστιν ἀμείωον,*
περυσινόν. Β. 986. *τὸ π. τέθηνηκέ μοι·*
πεῶν. Ο. 1195. *μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ π.·*
πεῶσιν. Fr. 363. *καὶ κολλύραν τοῖσι π. διὰ τοῦν Μαραθῶνι τρόπαιον.*
πεσεῖν. Θ. 1122. *π. ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος ;*
πέσῃ. Σ. 1012. *σεαυ μὴ π. φαύλως χαμάζ'*
Ει. 140. *τί δ', ἦν ἐς ὀγρὸν πόντιον π. βάθος ;*
πέσῃς. Ν. 702. *ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον π.,*
πέσοιεν. Ι. 571. *εἰ δὲ που π. ἐς τὸν ἀμὸν ἐν μάχῃ τινὶ,*
πεσόν. Α. 1182. *πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου π.*
πεσῶν. Α. 1180. *καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον π.,*
Α. 1186. *τοσαῦτα λέξας εἰς ὀδρορρόαν π.*
Ν. 126. *ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι π. γε κείσομαι·*
1501. *ἢ 'γὼ πρότερόν σοι ἐκτραχηλισθῶ π.*
Σ. 1370. *τὰ ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου π. ;*
Ει. 169. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς ; ὡς ἦν τι π.*
Π. 70. *ἀπειμ', ἰν' ἐκεῖσεν ἐκτραχηλισθῇ π. ;*
πέταλον. Β. 682. *ἐπὶ βάρβαρον ἐζομένη π.·*
πεταχνούνται. Fr. 279. *πάντες δ' ἔνδον·π.*
πέτει. Ει. 95. *τί π. ; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;*
Ο. 1199. *αὐτῇ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ π. μόν' ἡσυχῶς,*
1459. *κἀπεισθ' ἁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ π.*
πετεινῶν. Ει. 130. *μόνος π. ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.*
Ο. 1393. *εἴδωλα π.*
πέτεσθαι. Ει. 103. *ὅποι π. διανοεῖ.* ΤΡ. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ*
Ο. 1219. *ποῖα γὰρ ἄλλη χρὴ π. τοὺς θεούς ;*
1342. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ π. γλυκύτερον·*
1421. *μᾶν εὐθὺ Πελλήνης π. διανοεῖ ;*
Α. 724. *ἤδη π. διανοουμένην κάτω*
πέτεται. Σ. 93. *ὁ νοῦς π. τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.*
Ο. 573. *π. θεὸν ἀν πτέρυγάς τε φορεῖ, κάλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.*
574. *αὐτίκα Νίκη π. πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε.*
πέτευρον. Fr. 667. π.
πετήσει. Ει. 77. *ὅποι π. μ' εἰδὼ τοῦ Διὸς λαβῶν.*
πέτοιτο. Ἐκ. 899. *ἀλλ' ἐφ' ἑτέραν ἀν π.*
πέτομαι. Ει. 93. *ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων π.,*
Ο. 1230. *ἐγὼ ; πρὸς ἀνθρώπους π. παρὰ τοῦ πατρὸς*
1344. *ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ π., καὶ βούλομαι*
1374. *π. δ' ὀδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων·*
πετόμενα. Ο. 233. *ταχὺ π., μαλθακὴν ἵεντα γῆρυν·*
πετομένας. Λ. 55. *οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ π. ἤκειν πάλαι.*
πετομένῃ. Ο. 1260. *οἰμοι τάλας, οἷκαν ἑτέρασε π.*
πετομένοις. Ο. 650. *ξυνεσόμεθ' ὑμῖν π. οὐ πετομένοις ;*
πετόμενος. Ο. 169. *ἀνθρωποσ ὄρνις ἀστάθμητος π.,*
πετομένους. Ο. 167. *ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς π. ἦν ἔρῃ,*
πετομένω. Ο. 650. *ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ π. ;*
πετομένων. Ο. 296. *οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν π. τὴν εἴσοδον.*
Ο. 1406. *Λεωτροφίδῃ χορὸν π. ὀρνέων*
πετόμεσθα. Ο. 572. *οἱ π. πτέρυγάς τ' ἔχομεν ;* ΠΕ. *ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὁ γ' Ἔρως*
πετόμεσθα. Ο. 704. *πολλοὺς ὄγλον· π. τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι αὐνεσμεν*
Πετόσιριν. Fr. 253. *καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Π.*
πέτου. Λ. 321. π. π., Νικοδίκη,
Fr. 13. *ταχύ νυν π. καὶ μὴ τροπᾶν οἶνον φέρε.*
πέτρα. Β. 470. *τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος π.*
πέτραις. Ι. 783. *ἐπὶ ταῖσι π. οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον· οὕτως,*
πέτραισι. Α. 1183. *πρὸς ταῖς π. δεινὸν ἐξηύδα μέλος·*
πέτραν. Ν. 597. *ὑψικέρατα π.·*
Ν. 604. *π. σὺν πεύκαις σκλαγεῖ*
Ο. 54. *ἀλλ' οἷσθ' ὃ δράσον· τῷ σκέλει θένε τὴν π.*
πέτρας. Ι. 754. *ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς π.,*
Ι. 956. *λάρος κεχηνὼς ἐπὶ π. δημηγορῶν.*
πετρώδεις. Θ. 998. *δάσκια καὶ νάπαι π. * * βρέμοντ'·*
πετρῶν. Ι. 312. *κάπὸ τῶν π. ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.*
Ο. 20. *καὶ τὴν τί κέχηνας ; ἔσθ' ὅπου κατὰ τῶν π.*
836. *ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ π.*
πέττεται. Ἐκ. 853. *λαγῷ ἀναπηγνύεται, πόπανα π.,*
πεττοῖς. Ἐκ. 987. *τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν π. νόμον.*
Ἐκ. 988. *ἀλλ' οὐδὲ δεῖπνεῖ κατὰ τὸν ἐν π. νόμον.*
πέττουσι. Ἐκ. 224. *π. τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·*
πέττω. Fr. 267. *πτίττω, βράττω, μάττω, δεῦω, π. καταλῶ.*

πέτομαι. Ο. 1456. κᾆτ' οὖ π. πάλιν ἵκεῖσε. ΠΕ. μανθάνω.
πεύκαις. Ν. 604. πέτραν σὺν π. σελαγεῖ
πεύκαισι. Β. 1212. καθαστὸς ἐν τῇ Παρνασσὸν κάτα
πεύκας. Fr. 494. ἐκφέρετε π. κατ' Ἀγ·θανα φασφόρους.
πεύκης. Ι. 1310. εἴπερ ἐκ π. γὰρ κάγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
πεύσει. Π. 40. π· σαφὰς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί
πευσεσθ'. Εl. 67. π. ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἡνθαδί.
πευσόμεθα. Ο. 1120. οὐδεὶς ὅτου τὸν π. τἀκεῖ πράγματα.
πευσόμενοι. Ο. 252. δεῦρ' ἴτε π. τὰ κώτερα,
πευσόμενος. Π. 36. π. εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
πεφάρμαχθ'. Θ. 534. ἀλλ' ἢ π. ἢ κακὸν τι μέγα πεπῦσθαι'
ἄλλο.
πέφευγ'. Εl. 1027. πῶς δ' οὐχί; τί γὰρ σε π.
πέφευγας. Ο. 954. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἥδη π. ταυταγὶ
πεφόβημαι. Ν. 294. πρὸς τἀς βροντὰς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ π.
πέφρακται. Σ. 352. πάντα π. κοὐκ ἔστιν ὑπῆς οὐδ' εἰ σίρῳ διαδύσαι.
πέφρικα. Ν. 1133. δέδοικα καὶ π. καὶ βδελύττομαι,
πεφροντίκαμεν. Εκ. 263. ἐκεῖνο δ' οὐ π., ὅταν τρόπῳ
πέφυκα. Α. 649. εἰ δ' ἐγὼ γανὴ π., τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
πέφυκε. Π. 443. οὐδὲν π. ζῷων ἐξωλέστερον.
Fr. 136. ὡς δ' ὀρθοπλὴξ· π. γὰρ δυσγάργαλις,
πέφυκεν. Ο. 452. π. ἀνθρωπος· οὐ δ' ὅμως λέγε μοι.
πεφυκέναι. Α. 552. δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμβακίαν π.
Σ. 1265. πολλάκις δὴ δοξ' ἁμαυτῷ δεῖνὸς π.,
πεφυκός. Ο. 1473. ἐστι γὰρ δέινδρον π.
πεφυκώς. Β. 1218. ἡ γὰρ π. ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
πεφυσιγγωμένοι. Α. 526. κἀθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύνασι π.,
πέψω. Fr. M. Δαιτ 2. π. πλακοῦντ' ἐς ἐσπέραν χαρίσιον.
πη. Ι. 35. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ π. σκεπτέον.
κ.τ.λ.
πηγάνῳ. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐσεῖν οὐδ' ἐν π.·
Πηγασε. Εl. 154. ἀλλ' ἄγε, Π., χώρει χαίρων,
Πηγασίου. Εl. 76. ὦ Π. μοῦ φησι, γενναῖαν πτερὸν,
Πηγάσου. Εl. 135. οὐκοῦν ἐχρὴν σε Π. ζεῦξαι πτερὼν,
πῆδα. Ν. 704. ἐπ' ἄλλο π.
πηδᾷ. Β. 1213. π. χορεύων, Αι. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.
πηδαλίοις. Ι. 542. ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν π. ἐπιχειρεῖν,
πηδαλίον. Εl. 142. ἐπίτηδες εἶχον π., ᾧ χρήσομαι·
Ο. 711. καὶ π. τότε ναυκλήρῳ φράξει κρεμάσαντι καθεύδειν,
πηδᾶν. Ν. 1392. π., ὅ τι λέξει.
πηδᾶτε. Σ. 1520. π. παρὰ ᾤαμαθον
πηδῶσι. Σ. 227. π. καὶ βάλλουσιν ὥσπερ ῥίψαλοι.
πηκτά. Α. 479. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε π. δωμάτων.
πηκτάς. Ο. 528. ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, π.·
πηκτίδας. Θ. 1217. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἡ 'φερεν τὰς π.;
Πηλέα. Β. 863. καὶ νὴ Δί' τὸν Π. γε καὶ τὸν Αἰολον
Πηλεύς. Ν. 1063. πολλοῖς. ὁ γοὖν Π. ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Ν. 1067. καὶ τὴν θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Π.
πήλινοις. Β. 1017. καὶ π. καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.
πηλίκον. Α. 23. τί τὸ πράγμα; π. τι; ΑΥ. μέγα. ΚΛ. μῶν καὶ ταχύ;
πηλὸν. Σ. 248. τὸν π., ὦ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
Σ. 257. τὸν π. ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσειε βαδίζων.
Ο. 839. χάλικας παραφόρει, π. ἀποδὺς ὄργασον,
1143. λεκάνιαι. ΠΕ. τὸν δὲ π. ἐνεβάλλοντο πῶς;
1151. τὸν π. ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
πηλοῦ. Ο. 686. ὀλιγοδραχίες, πλάσματα π., σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά.
πηλοφοροῦντες. Ο. 310. περ π.
πημανεῖ. Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνδρῶπων ὑποφαινῶν σε π. τι·
Πηνελόπην. Θ. 547. ἐγίνετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε' Π. δὲ
Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Π., Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
πηνίλοψ. Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ π., ἐκεινοσὶ δὲ γ' ἀλκιώδν.
Ο. 1302. ἡ π. ἡ χὴν τις ἡ περιστερά
πηνίκ'. Ο. 1498. τίς δ' εἶ σύ; ΠΕ. π. ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Ο. 1514. ἀπόλωλον ὁ Ζεύς. ΠΕ. π. ἀττ' ἀπώλετο;
Fr. 499. πυθοῦ χειδὼν π. ἄστρα φαίνεται·
πηνίκα. Β. 646. ἀλλ' εἰμ' ἐπὶ τοιοῦ καὶ πατάξω. ΔΙ. π.;
Εκ. 857. πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκῃς. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποίσω ΑΝ. Α. π.;
πηνίσματα. Β. 1315. ἰστότονα π.,
πηνίω. Fr. p. 509. κείσεσθον ὥσπερ π. βινουμένω,
πῆρα. Fr. 268. τὸ δὲ πορεῖον Κύλλου π.
πῆραν. Π. 298. π. ἔχοντα λάχανά τ' ἀγρια δροσερά, κραιπαλώντα,
πηρῖδιον. Fr. 410. π.
πηρῖδίον. Ν. 923. ἐκ π.
πηρώσαω. Β. 623. δίκωσε ὁ λόγος· κὶν τι π. γέ σοι
πῆχεις. Β 799. καὶ κατοῦσας ἐσο ουσαι καὶ π. ἐπῶν,
πῖ. Α. 330. τὼν παρώνταων ἐνδον εἴρεας; ἢ 'π. τῷ θρασύνεται;
κ.τ.λ
πῆβάς. Εl. 565. ἔχημα καυθάρου 'π.
πηδῶδν'. Θ. 217. ἢ μὴ 'π. ἐμαυτὸν ὦμέλλον ποτε.
πιεῖέ. Σ. 152. * * τὴν θύραν ὦθει· π. νυν σφῷδρα
πιέῖεν. Ν. 437. ἐράσω τοῦθ' ἥμερον ἐμὴν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με π.
Εl. 1031. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην π.,
Α. 417. τὸ δακτυλίδιον π. τὸ ζωῦν.
πιέῖεν. Ν. 1120. ὥστε μὴτ' αὐχμὸν π. μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
Α. 311. ἐμπιτράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ π.
πιέῖεται. Β. 30. οὐκ οἶδ', ὁ δ' ὅμως οὐτοσὶ π.
πιέῖομαι. Β. 3. ἢ τὸν Δί' ὅ τι βούλει τε, πλὴν π.,
πιέῖων. Ι. 259. κἀπεσκωλίζει π. τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
πιέῖι. Fr. 491. πυρίτατον οἶνον τήμερον π. τάχα,
πιεῖν. Α. 78. τοὶς πλείστα δυνημένοις καταφαγεῖν τε καὶ π.
Ι. 83. βέλτιστον ἡμῖν ἀῖμα ταύρειον π.
118. φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγρῶ· οὐ δ' ἔγχεον π.
1187. ἔχε καὶ π. κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ν. 1382. εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν π. ἐπέσχον·
Σ. 616. κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῆς σὺ π., τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμαμαι
Εl. 49. ἀλλ' τίοῖῶν τῷ καυθάρῳ δῶσω π.
Ο. 736. κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμενα π.
Β. 1051. κἀσκεα π., αἰσχυνθεῖσα διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόνταρ.
Εκ. 132. ἰδού. ΠΡ. λέγοις ἄν. ΓΤ. Θ. εἶτα πρὶν π. λέγω;
133. ἰδοὺ π. ΓΤ. Θ. τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
157. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ π. γ' ἠτησά σε.
307. π. ἅμα τ' ἄρτον *
πίεται. Ι. 289. οὗ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν π. ποτηρίου.
Ι. 1400. κἀκ τῶν βαλανείων π. τὸ λούτριον.
πίης. Εl. 1352. οἶνόν τε π. πολύν,
Π. 645. κἀυτὴ π.· φλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφύδρα·
πίθ'. Σ. 1489. σφόνδυλος ἀγεῖ. ΞΑ. π., ἐλλέβορον.
πιθάκναιοι. Ι. 792. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς π.
πιθάκνης. Π. 546. π. πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
πίθακον. Α. 907. ἆπερ π. ἀλιτρᾶς πολλᾶς πλέων.
πιθανά. Θ. 464. π. πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
πιθανὼς. Θ. 268. γυναικεῖς εὖ καὶ π. ΜΝ. πειράσομαι.
πιθανώτατ'. Ι. 629. π.· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκρομώλιγ
'πιθεῖναι. Εκ. 1111. ἄνω 'π, πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
πιθέσθαι. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοὶ χοιριδίοις χαίρω, θύγατρὸς φωνῆ με π.
Σ. 1027. οὐδενὶ πάποτέ φησι π., γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
πίθῃ. Ι. 962. καὶ τὼν ἐμὼν νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ π.,
πίθῃκε. Α. 120. τοιόνδε δ', ὦ π., τὸν πώγων' ἔχων
πιθηκισμοῖς. Ι. 887. οἰμοι τάλας, οἴοις π. με περιελαύνεις.
πιθῆκοις. Εl. 1065. συνθῆκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι π.,
Εl. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γελᾶς; ΟΙ. ἠσθῆν χαροποῖσι π.
πίθηκον. Fr. 347. π.
πίθηκος. Ο. 414. ἡνπερ ὁ π. τῇ γυναικεῖ διέθετο,
Β. 707. οὐ πολὺν οὐδ' ὁ π. οὐτοσὶ ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Εκ. 1072. πότερον π. ἀνάπλεως ἐμμυθίου,
πίθησθε. Ο. 164. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕ. ὅ τι π.: πρῶτα μὲν πιθοίμην. Ν. 119. οὐκ ἂν π.· οὐ γὰρ ἂν πλαίην ἰδεῖν
Εκ. 1011. κοὐκ ἂν π. οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία πιθοισθέ. Ο. 163. καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἄν, εἰ π. μοι.
πιθόμενος. Ν. 861. π. ἐξέμαρτε· κἀγὼ τοῖ ποτε
Ν. 862. οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι π.,
Ο. 1011. κἀμοὶ π. ὑπαποκτίνει τῆς ὁδοῦ.
πιθόμενός. Ν. 1083. τί δ' ἦν βαφανιδωθῆ π. σοι τέφρα τε τιλθῇ;
πίθον. Εl. 703. ἰδοὺ π. καταγνύμενον οἶνον πλέων.
πίθος. Εl. 613. καὶ π. πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
πιθοῦ. Ν. 87. ὦ παῖ, π. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
Σ. 729. π. π. λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ,
760. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ π.
Ο. 661. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν π.'
Π. 103. ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, π.,
'πιθμεῖτ'. Σ. 50. εἰ δὴ π. εἰδέναι, σιγᾶτε νὺν.
'πιθμῶμ. Εl. 569. ὥστ' ἐγωγ' ἤδη 'π. καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν πίθῳ. Εl. 613. καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν π.,
Fr. 81. ἐν π. τὴν κεραμείαν
πίθωμαι. Ν. 87. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν π. δῆτά σοι;
Σ. 761. τί σοι π.; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.
πιθῶμεσθ'. Σ. 164. τί σοι π.: ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν πιθῶν. Β. 1168. λάβρα γὰρ ἦλθον, οὐ π. τοὺς κυρίους.
Π. 949. τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν π.
'πικαθήσθαι. Ι. 1093. ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'π.·

ἠικαθῆτο. Β. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ ἨΠ.,

ἠικηρυκεύεται. Θ. 336. τῷ τῶν γυναικῶν, ἡ ἨΠ.

ἠικλίντρῳ. FΓ. M. Ανα. 16, 2. ὑπὸ τῷ ἨΠ. Β. μῶν τίς αὖτ' ἀνείλετο;

ἠικουρία. Λ. 110. ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἨΠ.

ἠικράν. Ο. 1468. π. τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν. Θ. 853. π. Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κομᾷς

ἠικροτάτην. FΓ. 805. π. ὀπα γηρύσαντος ἠκουσ',

ἠικρότατον. FΓ. 491. π. οἶνον τήμερον τίει τάχα.

ἠικρῶδ. Ο. 1045. π. ἐγὼ σα τήμερον δεῖξω νόμους.

ἠικτῶδας. Α. 879. σκάλοπας, ἐχίνους, αἰέλουρας, π.,

ἠιλάβῆται. Λ. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τοῦτον μὴ ἨΠ.

ἠιλάθῃ. ΕΙ. 1304. οὐ μὴ ἨΠ. ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός.

ἠιλελήσμην. Σ. 605. δ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ γὼ π.,

ἠιλῆσι. Θ. 1190. ἥδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ π. πρῶτα μέ;

ἠιλίδιον. Α. 439. τὸ π. περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μυσίον.

ἠίλον. Λ. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον π. λέκιθον παρὰ γραῦς'

ἠιλουμένου. Fr. 235. πληγαὶ λέγονται πουλύπου π.

ἠιλούνταις. Λ. 577. καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς π. ἑαυτοὺς

ἠιμπραμένας. Α. 341. ἄς, ὦ θεὰ, μὴ ποτ' ἐγὼ π. ἴδοιμι,

ἠίν'. Ι. 406. πίνε π. ἐπὶ συμφοραῖς·

ἠινακηδόν. Β. 824. ῥήματα γομφοπαγῆ, π. ἀποσπῶν

ἠινακίοις. Ο. 450. σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν πραγῶμεν ἐν τοῖς π.

ἠινάκιον. Σ. 167. ὅπως τάχιστ', ἡ π. τιμητικόν·

ἠινακίσκον. Γr. 449. π. ἄπυρον ἰχθύπρῳον.

ἠινακίσκους. Π. 813. χαλκῆ γέγονε· τοῦς δὲ π.

ἠινακοπώλης. Ο. 14. ὁ π. Φιλοκράτης μελαγχολῶν,

ἠίνακος. Π. 996. καὶ τάλλα τἀπὶ τοῦ π. τραγήματα

ἠινάκων. Θ. 778. ἀγε δὴ π. ξεστῶν δέλτοι,

Πινδάρειον. Ο. 939. Π. ἔπος·

πίνε. Α. 985. π., κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

ἠι. 406. π. πίν' ἐπὶ συμφοραῖς·

πίνειν. Α. 1001. π. ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· δς δ' ἂν ἐκπίῃ

Α. 1145. τῷ μὲν π. στεφανοῦμαίγωνίῃ.

Ι. 535. ἀν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας π. ἐν τῷ πρυτανείῳ,

Σ. 724. πλὴν κολλαγήτου γάλα π.

1253. κακὸν τὸ π.· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται

Β. 740. ὥστις γε π. οἶδε καὶ βαιεῖν μόνον·

Π. 1085. π., ξυνεκποτεῖ· ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

Γr. 3, 2. π., ἐπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσσίαν τράπεζαν,

301, 1. οἶνον δὲ π. οὐκ ἐάσω Πράμνιον,

490. ἡδύς γε π. οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

πίνεις. Β. 1150. Διόνυσε, π. οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

πιννοτήρης. Σ. 1510. ὁ π. οὗτός ἐστι τοῦ γένους.

ἠίνοια. Σ. 1073. ἡ τῆς ἡμῶν ἐστιν ἡ π. τῆς ἐγκεντρίδος.

Ο. 994. τίς ἡ π., τίς ὁ κόθορνος, τῆς ἄδοιμ';

ἠίνοιά. ΕΙ. 127. τίς δ' ἡ π. σοῦσιν ὥστε κάνθαρον.

πίνοιθ'. Ν. 1358. ἄδειν τε π., ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

πίνουσι. Εκ. 135. κἀκεῖ. ΓΓ. Θ. τί δ'; οὐ π. κἂν τἠκκλησιᾷ;

Εκ. 136. ἴδοὐ γέ σοι π. ΓΓ. Θ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,

πίνων. Ι. 349. ὕδωρ τε π. κἀπιδεικνῦς τοὺς φίλους τ' ἀνῶν,

Ι. 351. τί δαὶ σὺ π. τὴν πόλιν πεσοῖσκας, ὥστε ἰνν·

888. οὐκ, ἀλλ' ὕπερ π. ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ,

Σ. 1198. π., σεαυτοῦ σοῦν ἀν λέξαι δοκεῖς

Λ. 279. π., βυπῶν, ἀπαστράπτου,

πιῶντα. Π. 297. βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ π. καταλαβόντες,

πίνωσιν. Ι. 92. ὀρᾷς; ὅταν π. ἀνθρωποι, τότε

πίομ'. Σ. 525. μηδέποτε π. ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Λ. 233. } ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν π. ἐντευθενί·
234. }

πίομαι. Fr. 294. "πῶς π.;"

πίονές. Π. 560. καὶ γαστρῴδεις καὶ παχύκνημοι καὶ π. εἰσιν ἀσελγῶς,

πίονος. Ι. 1190. λαβὲ νυν π. πάνυ πάνυτον π. παρ' ἐμοῦ τόμον.

πιορεῖν. Εκ. 1160. μὴ "π., ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,

πίορκον. Β. 150. ἐπάταξεν, ἡ "π. ὅρκον ὤμοσεν,

πιπτίζουσι. Ο. 307. οἷα π. καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.

πίπτω. Ο. 498. κἀγὼ π., μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.

πίπτων. Ι. 540. χοῦτος μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν π., τοτὲ δ' οὐχί.

Πίσαν. Β. 1232. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Π. μολὼν

πίσθ'. Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα π. ἡγώμεθα,

πίστινον. Ι. 1171. ἐγὼ δ' ἔντος γε π. εὐχῶν καὶ καλῶν

Πισίου. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Π. προδοῦναι τοὺς ἀτίμους τὰς πύλας

πισκόπους. Ο. 1033. οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη ἨΠ.

πίσους. Fr. 88. ἔνειπ' ἔρεγον ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ π.

πίστ'. Β. 1444. τὰ δ' ὦστα π. ἄπιστα, ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.

πιστά. Ν. 533. ἐκ τούτου μοι π. παρ' ἐμὶν γνώμης ἐσθ' ὅρκια.

πιστεύειν. Ν. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ π.; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ σε διδάξω.

πιστεύομεν. Β. 1446. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν π.,

πιστεύουσ'. Ν. 544. ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν π. ἐλήλυθεν.

πιστεύσας. Ν. 437. δράσω τοῦθ' μὲν π.· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πείζει

πιστεῦω. Εκ. 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω π.· τοὺς δὲ θεατὰς,

πιστεῦων. Ι. 326. ἡ σὺ π. ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους.

πιστή. Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 2. π. τροφὸς, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,

πίστιν. Α. 1185. ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ π. ἀλλήλοις δότε.

πίστις. Α. 308. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε π. οὔθ' ὅρκος μένει;

πιστόν. Ο. 422. τε λεκτὸν οὔτε π., ὡς

Λ. 629. οἶσι π. οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.

πιστότατον. ΕΙ. 27. π. ἡγούμαί σε καὶ κλεπτίστατον.

πίσυνος. Σ. 385. δράσω τοίνυν ὑμῖν π.· καὶ μανθάνετ' ἦν τι πάθω· γὼ,

ΕΙ. 84. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥᾴμη π.,

πισύνω. Ν. 949. νῦν δείξετον τὼ π. τοῖς περιδεξίοισι

πιτηρεῖν. Α. 197. καὶ μὴ π. στεῖ' ἡμερῶν τριῶν,

πιτρέπειν. Π. 915. καὶ μὴ π. ἔἀν τις ἐξαμαρτάνῃ.

πίττα. Σ. 1375. ἡ π. δῆπου καομένης ἐξέρχεται.

Πιττάλου. Α. 1032. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλὰε πρὸς τοὺς Π.

Α. 1222. ὀὐραξὲ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Π.

Σ. 1432. οὐτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Π.

πίτταν. Β. 364. ἀσκώμματα καὶ λίνα καὶ π. διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,

πίττης. Α. 190. ὀζουσι π. καὶ παρασκευῆς νεῶν.

πίττινον. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβὼν τιν' οὐρεῖ π.

πιτυλεύσας. Σ. 678. σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ π.,

πιτύλων. Fr. 60. ναῦς δ' ἀν ἐκ π. ῥοθιάζῃ σώρσοι κύσμῳ.

πιτύχῃ. Ν. 535. ζητοῦσ' ἀλθ', ἢν που 'π. θεαταὶ σύτω σοφοὶ·

πιχεῖν. Α. 197. ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'π. ὕδωρ,

πιχερία. Θ. 907. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ π.;

πίων. Β. 1092. λειοῦσ, π., ὑπολειπόμενοι

πιῶν. Γr. 366. καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην π.

πιῶρκεις. Ι. 428. ὀτιὴ 'π. θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

πλάγιαι. Ν. 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται π.

ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;

πλαγίαν. ΕΙ. 897. π. καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,

Πλαδδίῃ. Λ. 990. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ π.

Πλαδδῖν. Λ. 171. τί καὶ τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ π.;

Πλαδῴαν. Β. 549. Π., Π., δεῦρ' ἐλθ', ὁ πανοῦργος οὗτοσὶ,

Πλαίσια. Β. 800. καὶ π. ξυκτηρεα πλαθεϊσουσι γε

πλάκα. Β. 1438. αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ π.

πλακοῦντ'. Fr. 6. πέμψω π. εἰς ἐσπέραν χαρίσιον

πλακοῦντα. Ι. 1191. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν π. τουτονί.

Π. 995. ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν π. τουτονὶ

πλακοῦντας. ΕΙ. 1357. π. ἔδεσθε.

Β. 507. π. ὦστα, κολλάβους, ἀλλ' εἴσιθι.

Εκ. 224. πέττουσι τοὺς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ

πλακοῦντες. Α. 1092. ἀμιλοι, π., σησαμοῦντες, ἐτρία,

πλακοῦντος. Α. 1125. κόμμι π. πυρίνου δὸς κύκλον.

Ι. 1190. λαβὲ νυν π. πάνυ πάνυ παρ' ἐμοῦ τόμον.

1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ π. ἀπέσετο·

Π. 1126. οἶμοι π. τοῦ 'ν τετράδι πεσεμμένου.

πλακοῦντων. Π. 191. τιμῆς ΚΑ. π. ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἰσχάδων

πλακοῦς. Α. 1127. ταῦτ' οὐ π. δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώπου γλυκύς;

ΕΙ. 869. ὁ π. πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,

πλακοῦσιν. ΕΙ. 1314. π. ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

πλανύττομεν. Ο. 3. τί, ὦ πονηρ', ἄνω κάτω π.;

πλανώμεθα. Ο. 44. π. ζητοῦντε τῶνδ' ἐπράγμονα,

πλανωμένη. Θ. 402. σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν π.,

πλανώμενοι. ΕΙ. 355. τρίμμεθα π.

πλανωμένοις. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν π. ἐρήμοις.

πλανώμενον. ΕΙ. 828. π. πλὴν σαυτόν; ΤΡ. οὐκ, εἰ μὴ γέ που πλάνων. Σ. 873. παυσαμένοις π.

πλάσαι. Σ. 926. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν π.

πλάσματα. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, π. πηλοῦ, σκιοειδία φῦλ' ἀμενηνά,

πλάστιγγ'. Β. 1378. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ π., ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἰδοὺ·

πλάστιγγα. ΕΙ. 1248. π. πρόσθες, καὐτὸ σοι γενήσεται

πλάστρα. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον, π., μαλάχιον, βότρυν,

πλάται. Θ. 771. *βίβα γράφαν. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι π.*
Θ. 772. *πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀδλίῳ π.; πόθεν;*
Πλαταιᾶς. Β. 694. *καὶ Π. εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.*
πλάτανον. Fr. 162. *ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ π. εὖ διαφυτεύσομεν.*
πλάτανος. N. 1008. *ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότταν π. πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.*
πλάτανους. Ι. 928. *ἐψόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς π. καὶ τοὺς ἐχθροὺς προδελήμουσι.*
πλάτας. Θ. 770. *ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκείνος, τὰς π.*
Πλατείαις. Β. 1090. *ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι π.*
Πλατειῶν. Fr. 105. *τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν π.*
Fr. 302. 2. *ἡ τῶν π. καρῖδων ἡ πουλύποις,*
πλάτῃ. Β. 1207. *ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ π.*
πλάτιδι. Α. 132. *καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ π.·*
πλατουμένων. Α. 552. *τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων π.,*
πλάτους. Ει. 233. *ὦναξ Ἀπόλλων, τῆν θυσίας τοῦ π.*
Ο. 1129. *ὑπὸ τοῦ π. ἂν παρελασαίτην.* ΠΕ. *Ἡράκλεις.*
πλάττοντες. Fr. 549. *εἰκαδδολοῦντες καὶ π.*
πλατύ. Ει. 815. *ὦν καταχρεψαμένη μέγα καὶ π.*
πλατυγίζεις. Ι. 830. *τί θαλαττοκοπεῖς καὶ π.*
πλατυλόγχων. Fr. 401. *καὶ τῶν π., ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων.*
πλατυς. Α. 1126. *ταὐτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις π.;*
πλατῶν. Θ. 773. *τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν π.*
πλέα. Α. 545. *τριακοσίας ναῦς, ἡν δ' ἀν ἡ πόλις π.*
Ι. 305. *πᾶσα μὲν γὰρ ἐστ' ἀγορὰ καὶ ἐκκλησία, καὶ τέλη*
630. *ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφεῖς π.,*
1000. *καὶ νῦ Δί' ἔτι γέ μάστιγι πιβωτὸς π.*
1218. *ὁρᾷς τάδ';* ΔΗΜ. *οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων π.*
πλέῃ. Ι. 281. *ἑσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ π.*
πλέιον. Ι. 1174. *καὶ νῦν ὑπερχεῖ σου χύτραν ζωμοῦ π.*
Ει. 666. *σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην π.*
πλεῖ. Ο. 597. *νυνὶ μὴ π., χειμὼν ἔσται· νυνὶ π., κέρδος ἐπέσται.*
Ο. 1459. *κἄπειθ' ὁ μὲν π. δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει*
Β. 197. *κἀθὶς ἐπὶ κῶπην. εἶ τις ἔτι π., σπευδέτω.*
πλεῖν. Α. 858. *π. ἡ τριάκοντ' ἡμέρας*
Ι. 444. *κλοπῆ δὲ π.·ἡ χιλίας.*
835. *π. ἢ μιᾶς τετράκοντα.*
Ν. 1041. *καὶ τοῦτο π. ἢ μυρίων ἐστ' ἄξιον στατήρων,*
1065. *Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων π. ἢ τάλαντα πολλὰ*
Ει. 341. *π., μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,*
Ο. 6. *ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια π. ἢ χίλια.*
1251. *π. ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε*
1305. *ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο π. ἢ μύριοι*
Α. 592. *π. ἐς Σικελίαν, ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,*
819. *πλὴν ὀψὲ πλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρᾶστατον μὲν γὰρ τεκούσαι*
675. *ναυμαχεῖν καὶ π. ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·*
Β. 18. *π. ἡ 'ναυτῷ πρεσβύτεροι ἀπέρχομεν.*
90. *τραγῳδίας ποιοῦντα π. ἢ μύρια,*
91. *Εὐριπίδου π. ἢ σταδίῳ λαλίστερα;*
103. *σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;* ΔΙ. *μᾶλλά π. ἢ μαίνομαι.*
751. *ἄτ' ἂν λαλῶσι ;* ΑΙ. *μᾶλλά π. ἢ μαίνομαι.*
1077. *καὶ π. δευρὶ καῦδις ἐκεῖσε.*
Ex. 808. *πρότερον χέσαι π. ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.*
Π. 1184. *πλὴν ἀποπατησόμενοί γε π. ἢ μυρίοι.*
Fr. 16. *ἐφέλκω βᾴδας πρὸς ναυτοδίκας π. ἐξαίφνης.* . . .
721. *οὐκοῦν δ' ἀφεστήκασι π. ἢ δύο δοχμά.*
πλεῖον. Ν. 1295. *ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον π. τὸ σόν ;*
Ex. 1132. *ὅστις πολιτῶν π. ἢ τρισμυρίων*
πλεῖον'. Ν. 1292. *οὐ γὰρ δίκαιον π. εἶναι.* ΣΤ. *κᾶτα πῶς*
Ο. 553. *εἰρηχ' ὅσα ξυνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε π. εἴπω ;*
Ex. 179. *ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· π. ἔτι δράσει κακά.*
πλείονα. Ι. 711. *κἀγὼ δέ σ' ἔλεω καὶ διαβολῶ π.*
Ι. 811. *πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα π. χρηστὰ*
Ν. 822. *ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἴδῃς π.,*
1000. *τὸ δῆτα; τῇν θάλατταν ἐσῴ ὅτι π.*
Σ. 808. *ὅσαπὲρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ π.*
1210. *ἐπίδεσμον ἐπῴη, νοῦν ἂν εἶχες π.*
Π. 187. *καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ π.·*
πλείονας. Ν. 432. *ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει π. ἢ σύ.*
Ν. 1098. *πολὺ π., ἢν τοὺς θεοὺς,*
πλείονες. Α. 1078. *ὡς στρατηγοῖ π. ἢ βελτίονες.*
πλειόνων. Λ. 616. *ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ μειζόνων καὶ π.*
Ex. 1073. *ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν π.;*
πλείοσιν. Ex. 409. *παρλῆθε γνώμῃ, ὡς ἐδόκει τοῖς π.·*
πλείους. Ν. 1007. *π. σώσει.* ΔΙ. *καὶ δὴ σκοπῶ.*
Σ. 662. *ἐξ χιλιάνδρων, κοὐπω π. ἐν τῇ χώρᾳ κατέναισθεν,*
πλεῖστ'. Ι. 774. *ὃς πρᾶτα μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα π. ἀπέδειξα*
πλεῖστα. Α. 78. *τοὺς π. δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.*
Ι. 521. *δὸς π. χρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἐστησε τροπαῖα*
πλεῖστα. Ι. 823. *μιαρώτατοι, ὦ Δημηλίδιον, καὶ π. πανοῦργα διδρακῶν.*
Ν. 577. *π. γὰρ θεῶν ἀπάντων ἀφελοῦσαι τὴν πόλιν,*
805. *ἂν αἰσθάνει π., δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτὸς' ἔξων*
Σ. 1077. *ἀνδρικώτατον γένοιο καὶ π. τήνδε τὴν πόλιν*
Ο. 244. *ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ π. γὰρ*
Β. 1254. *ἀνδρὶ τῷ πολὺ π. δῇ*
Ex. 113. *π. ἀποδοῦναι. δεινοτάτου εἶναι λέγειν·*
454. *ἕτερά τε π. τὰς γυναῖκας εὐλόγει.*
Π. 504. *πράττουσι κακῶς καὶ πειῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ π. σύνειειν.*
627. *ὦ π. Θησέοις μεμνησιλημένοι*
πλείστας. Fr. 551. *ἀλλ' ὦ Δελφῶν π. ἀκονῶν*
πλειστοχόθεν. Fr. 668. *π.·*
πλείστοι. Ει. 731. *περὶ τὰς σκηνὰς π. κλέπται κυπτάζειν κακοποιεῖν.*
πλείστον. Ν. 524. *ἔργον π.·εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν*
Ν. 811. *γνοὺς ἀπολάμεις. ὦ τι π. δύνασαι,*
Σ. 260. *κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ π.*
Β. 335. *χαρίταν π. ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν, ἱερὰν*
Ex. 582. *ὡς τὸ ταχύνειν χαρίταν μετέχει π. παρὰ τοῖσι θεαταῖς.*
Π. 131. *διὰ τάργυρίον· π. γὰρ ἐστ' αὐτῷ.* ΧΡ. *φέρε,*
πλείστοσ. Β. 1206. *λίγυστος, ὡς ὁ π. ἔσπαρται λόγος,*
Ex. 383. *τὸ δ' αἴτιον τί;* ΧΡ. *π. ἀνθρώπων ὄχλος.*
πλείστους. Ν. 331. *οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιὴ π. αὐται βόσκουσι σοφιστάς.*
Ν. 1049. *ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ π. πόνους ποιήσαι ;*
πλείστων. Σ. 700. *ὅστις πόλεων ἄρχων π., ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,*
Π. 521. *ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρὰ π. ἀνδραποδιστῶν.*
Fr. 105. *τῶν λαμπαδηφόρων τε π. αἰτίαν πλατειῶν*
πλείτω. Ι. 1314. *ἀλλὰ π. χωρὶς αὐτοὺς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,*
πλεῖω. Ν. 1328. *αἰδοῖ με ταῦτα ταῦτα καὶ π. λέγε.*
Β. 160. *ἀτάρ, οὐ καθέζω ταῦτα τὸν π. χρόνον.*
Ex. 810. *αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί;* ΑΝ. Α. *π.* Καλλίου.
πλεῖων. Ν. 1294. *ἐπιρρεάσεται τῶν ποταμῶν π., σὺ δὲ*
πλέκειν. Σ. 644. *δεῖ δέ σε παντοίας π.*
πλέκῃ. Θ. 400. *τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐὰν γέ τις π.*
πλέκοντεσι. Ex. 844. *στέφανοι π., φρίγεται τραγῴματα,*
πλέκος. Ει. 528. *ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον π.*
πλεκοῦν. Λ. 152. *στύνοντ' ἀν' ἄνδρες κἀπιθυμοῦεν π.,*
πλέκουσ. Α. 454. *τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἕνεκ' π. χρέος;*
πλεκτάνῃσι. Ο. 1717. *αὖραι διαβαίρουσι π. καπνοῦ.*
πλεκτῆν. Fr. 59. *π. σχοινον.*
πλεκτῷ. Fr. 208. *"ἄλλος δ' εἰσέφερε π. κανισκῷ ἄρταν περὶ λοπὰ δρύμματα."*
πλέξαι. Θ. 458. *π. στεφάνους σινθηματαίους εἴκοσιν.*
πλεξάμενος. Α. 790. *π. ἄρκυς,*
πλέοι. Ει. 699. *κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥπτὸς π.*
πλέον. Ν. 1288. *π. π. τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται,*
Ex. 1063. *δέδοικα κἀγὼ μὴ π. ἤπερ βούλομαι.*
1094. *ἑλκόμενος εἶμ'.* ΓΡ. Γ. *ἀλλ' οὐδὲν ἧσται σοι π.*
Π. 531. *καίτοι τί π. πλουτεῖν ἐστιν πάντων τούτων ἀποροῦντα;*
πλεοῦσαις. Ι. 1312. *ἐς τὸ Θησεῖον π. ἢ 'π' τὴ σεμνὼν θεῶν.*
πλεύμονας. Α. 267. *βρίσουσά σου τοὺς π. καὶ τἀντερ' ἐξαμῆσω.*
πλευμόνων. Β. 474. *διασπαράξαι, π. τ' ἀνθάλεται*
πλευραῖς. Σ. 3. *κακὸν ἄρα ταῖς π. τι προὐφείλεις μέγα.*
Σ. 1293. *καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς π. τέγους.*
πλευρᾶν. Σ. 1193. *π. βαθυτάτην καὶ χέρας λαγύνας τε καὶ*
Σ. 1487. *π. λυγίσαντος ὑπὸ ῥάμνῃ,*
Π. 546. *πιθάκνῃ τ', ἐρραγυίᾳν καὶ ταύτην, ἆρα γε πολλῶν*
πλευρᾶς. Ι. 842. *κατεργάσει γὰρ βᾴδιος, π., ἔχων τοιαύτας.*
Ν. 711. *καὶ τὰς π. δαρδαπτουσιν*
Ex. 417. *ἐς τὰς π. πολλῇ στρατιᾷ κἀδευροτόμησε τὸ νῶτον ;*
Β. 1047. *γαστέρα, π., λαγόνας, πυγήν·*
πλευρῖτις. Ex. 417. *π. ἡμῶν οὐδὲν' ἂν λάβοι ποτέ.*
πλευρόν. Fr. 321. *Δ. κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ, π., ἢ γλῶτταν, ἢ*
πλευρῶν. Ο. 985. *δῇ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν π. τὸ μεταξὺ,*
πλεύσας. Ι. 743. *π. ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.*
πλευστέα. Α. 411. *ἐμοὶ μὲν οὖν ἐστ' ἐς Σαλαμῖνα π.·*
πλέων. Α. 907. *ἀπερ τίθακον ἀλιτρίας πολλὰς π.*
Ν. 1367. *ψόφου π., ἀξύσταιον, στόμβακα, κρημνοποιόν ;*
Σ. 1093. *τοὺς ἐναντίους, π. ἐκεῖσε ταὶ τριήρεσιν.*
Ει. 703. *ἆλιν πάνυ καταγνόμενον οἶνον π.*
Β. 1372. *νεοχμὸν, ἀτοπίας π.,*
πλέως. Ι. 1129. *τοῦτον δ', ὅταν ἡ π.,*
Θ. 734. *οἶνον π., καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.*
πληγαί. Ο. 1014. *π. συχναὶ κατ' ἄστυ.* ΜΕ. *μῶν στασιάζετε ;*
Fr. 235. *π. λέγοντα πυνλύπου πιλουμένου.*
πληγάς. Ι. 5. *π. ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.*

πληγάς. I. 412. ἡνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε π., N. 1425. ὅσας δὲ π. εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι, Σ. 1295. κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς π. στέγειν. 1298. καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν π. λάβῃ. 1325. ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπεμι πρὶν π. λαβεῖν. EI. 493. π. ἀθῴεσθ', ὠργεῖοι. 644. οἱ δὲ τὰς π. ὁρῶντες ἃς ἐτύπτοσθ', οἱ ξένοι 745. ἰν' ὁ σύνδουλος σκάψας αὐτοῦ τὰς π. εἴτ' ἀνέροιτο, B. 636. οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας π. ἐμοί; 674. πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς π. λαβεῖν. 747. τί δὴ τυνδορεῖς, ἡνίκ' ἂν π. λαβὼν Ex. 324. γυναῖκ' ὄσας εἶα' ἔχοιο π. λαβεῖν. Pl. 1144. οὐ γὰρ μετείχες τᾶς ἴσας π. ἐμοί.

πληγείς. Σ. 399. ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσηται π. ταῖς ἐρεσκεώναις.

EI. 613. καὶ πίδοσ π. ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,

Ο. 1492. γυμνὸς ἦν π. ὑπ' αὐτοῦ

Fr. 502. ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον π. ξύλῳ.

πληγέν. Θ. 694. π. μαχαίρᾳ τῇδε φοίνιας φλέβας

πληγέντος. Ex. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν π. ἀεσόφ,

πληγήν. B. 643. π. παρὰ π. ἐκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.

πλαγῶν. N. 493. δέδοικά σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ π. δῇ.

N. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν οὖν σῶμα χρῇ π. ἀθῷων εἶναι,

πλήθει. A. 317. κἀν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ π. δοκῶ,

Π. 570. ἐκιβουλεύουσί τε τῷ π. καὶ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσιν.

πλήθος. I. 346. ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι πεποιθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ π.

Σ. 267. πέποιθον, ὡς οὐ φαίνεται δεῖρο πρὸς τὸ π.;

1513. ὅσον τὸ π. κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.

B. 774. ὅπερ ἐστ' ἐν Ἄιδου π., οἱ δ' ἀκρόαμενοι

Ex. 432. τὸ σαυτοποιεῖν τῶν π.· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν

440. ταυτὶ τὸ π. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλας λέγει;

770. πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ π. ὃ τι βουλεύεται.

1133. ὄντων τὸ π. οὐ δεδείνηκας μόνος;

πλήβουσ. N. 855. ἐπελαυθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ π. ἐτῶν.

Σ. 593. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ π. δὲ μαχεῖσθαι.

667. ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ π. ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς

Pl. 538. ὑπὸ τοῦ π., ἀβοῦσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνῶσιν,

πλικτιζεσθαι. EI. 964. π. μετὰ τῆσ σῆσ συγῆσ.

πλίκτρον. O. 759. προσδραμὼν εἶπῃ πατάξας, αἶρε π., εἰ μάχει.

O. 1365. τὴν πτέρυγα, καὶ ταυτὶ τὸ π., θάτερα,

πλήν. A. 39. ἐάν τις ἄλλο π. περὶ εἰρήνης λέγῃ. κ.τ.λ.

I. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΙΙ. νὴ Δί' π. γε περὶ τῷ δέρματι κ.τ.λ.

πλήρεσ. N. 377. κατακρηνάμεναι π. ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι

Ex. 15. π. ὑποιογύσαισι συμπαραστατεῖν

πλέρεσ. N. 1054. π. τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

πλήρη. Π. 509. τὰ σκεύαρα π. ὄντ', ὥστε θαυμάσαι.

πλήρης. Ex. 95. οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάσοιμεν, εἰ π. τύχοι

πληροῖς. Π. 172. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ π., εἰπέ μοι.

πληρουμένης. Ex. 89. π. ξαίνομα τῆς ἐκκλησίας.

Ex. 90. π., τάλαινα; ΓΥ. Η. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,

πλήρωμα. Σ. 660. τοῦτον π. τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

πλησοίσιν. A. 471. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς π. εἰκῇ

πλησίον. Σ. 42. ἑδδοκεῖ δέ μοι θέωρος αὐτῆς π.

Σ. 99. ἰὼν παρέγραψε π. "κημὸς καλός."

494. εἰσέων εἰρηχ' ὁ πολλὰν π. τὰς μεμβράδας·

O. 437. ἐς τὸν ἵππον εἶσα, π. τοὐπιστάτου

Λ. 466. πολλὴν γ', ἐάνπερ π. κάπηλος ᾖ.

1122. ἄνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ π.,

Θ. 409. ἄνδρες γὰρ ἦδη παρακούθηνται π.·

841. λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν π. τῆς Λαμάχου,

1090. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνῆ π. αὐτῇ.

1091. π. αὐτῇ.

B. 969. ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ π. παραστῇ,

Ex. 9. πειραμένεισι π. παραστατεῖν,

16. καὶ ταῦτα συνδῶν οὐ λαλεῖς τοῖς π.

296. λαβόντες ἕπειτα π.

565. μὴ λοποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς π.

725. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ π.,

743. κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη π.,

πλησιόχωρον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σώσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ π.·

πλησμονή. Pl. 189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων π.·

πλινθεῖον. Fr. 275. ὁ δ' ἐς τὸ π. γενόμενος ἐξέτρεψε.

πλινθεύοντ'. N. 1126. ἢν δὲ π. ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους

πλινθεύουσι. B. 800. καὶ πλαίσια ξυμπήκτα π. γε

πλίνθοις. O. 552. περιτειχίζειν μεγάλαις π. ὑπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

πλίνθοισιν. EI. 100. καιναῖς π. ἀνοικοδομεῖν.

πλινθουργεῖν. Pl. 514. ἢ σκυτοτομεῖν ἢ π. ἢ πλίνειν ἢ σκυλοδεψεῖν

πλίνθους. B. 621. π. ἐπιτιθεῖς, πάντα τάλλα, πλὴν πράσω

πλινθοφόρος. O. 1134. π., οὐ λιθουργῶν, οὐ τέκτων παρῆν,

πλοιαρίῳ. B. 139. ἐν π. τυννουτοῖ σ' ἀνὴρ γέρων

πλοῖον. EI. 143. τὸ δὲ π. ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

O. 1203. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, π., ἢ κυνή;

B. 180. χωρῶμεν ἐπὶ τὸ π.

πλοῖόν. B. 182. αὖτη· ὅτιν ἦν ἔφραζε, καὶ π. γ' ὁρῶ.

πλοκάμους. N. 336. π. θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,

πλοῦ. O. 596. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ π.·

πλουθυγίειαν. I. 1091. τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ π.

Σ. 677. φιάλας χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπάματα, π.·

O. 731. π.,

πλοῦς. B. 136. ἤνπερ οὐ τότε κατῆλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ π. πολύς.

πλούσιε. I. 157. ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΔΙΙ. ὦ μακάρι', ὦ π.,

πλούσιοι. I. 223. γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἱ τε π.

Π. 108. τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται π.,

1178. ὅτι πάντες εἰσὶ π.· καίτοι τότε,

πλουσίοις. Ex. 198. τοῖς π. δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Pl. 286. ὄντως γὰρ ἐστι π. ἅπασιν ἡμῖν εἶναι·

πλούσιος. I. 265. π. καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα

Π. 151. οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δέ τι,

339. ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται π.

346. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, π.;

591. εἰ π. ἂν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὐτωσὶ καὶ φιλοκερδής.

πλουσίους. I. 925. ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς π.

EI. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἐσειον τοὺς παχεῖς καὶ π.

Π. 285. ἄγων ὁ δεσπότης, δὲ ὑμᾶς π. ποιήσει.

475. εἰ τοὺς δικαίους φῄς ποιήσειν π.,

864. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς π.

πλουσίων. Σ. 1171. μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν π.

EI. 840. τῶν π. οὕτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,

πλουσίως. Σ. 1168. ἄνυσόν νοῦ' ὑποδυσάμενος· εἶτα π.

Πλούτε. Π. 230. σὺ δ', ὦ κράτιστε Π. πάντων δαιμόνων,

πλουτεῖν. Σ. 238. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξὸν σοι π. καὶ τοῖσιν ἅπασιν,

O. 592. π. δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.

Ex. 591. κἀκ ταὐτοῦ ζῇν καὶ μὴ τὸν μὲν π., τὸν δ' ἄθλιον

611. κρείττον γάρ μοι π. ἐστίν,

πλουτήσαι. Π. 388. ἅπαρτ' π. ποιήσω. ΒΛ. τί σὺ λέγεις;

πλουτήσαντες. Π. 569. π. δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,

πλουτήσετε. O. 736. οὔτοι π., πάντες.

πλουτήσωσιν. Π. 221. οὐκ, ἦν γε π. ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Πλούτων. Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρίψαιμι. τὸν Π. γὰρ ὧνδρες, ἥκει

Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Π. παρεῖην τῷ Λαβεῖν.

391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Π., ὦ μοχθηρὸ σύ,

392. ἔχω. ΒΛ. σὺ Π.; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.

402. τὸν Π. ὥσπερ πρότερον ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ.

459. ἀδικεῖν με τὸν Π. ποιεῖν περιαμένοι

625. αὐτὸν τ' ἄγειν τὸν Π., ὡς νομίζεται.

662. κατεκλίναμεν τὸν Π., ὥσπερ εἰκὸς ἦν·

743. τὸν Π. ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην

746. ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Π. ταχὺ,

925. τὸν Π. αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

940. Π. δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοὶ τρέπει.

1192. τὸν Π., οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος·

1196. ἄραν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Π. ἔξω τις κάλει.

πλοῦτον. EI. 1321. δίδωμι π. τοῖς Ἕλλησιν,

Ex. 602. καὶ Δαρειικοῦς, ἀφανῆ π.; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,

Π. 580. κἀκείνος γὰρ τὸν π. ἔχει. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμὶν ἀποπεμπει.

587. οὐκοῦν τούτῳ δῆπου δηλοῖ τιμῶν τὸν π. ἐκεῖνος·

589. λήροις ἀναῶλν τοὺς νικῶντας τὸν π. ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.

Πλούτοι. Π. 78. ἐγὼ γὰρ εἰμι Π. ΧΡ. ὦ μαράτατε

Π. 79. ἀνῶρων ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Π. ὤν;

80. σὺ Π., οὕτως ἀβλίας δικαιέμενος;

394. οὐκ ἐς κόρακας; Π. παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.

Πλοῦτος. Π. 491. ἦν γὰρ ὁ Π. νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν πεινοσῇ.

Π. 505. οὐ σοῦν εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας τὸν ἀεὶ Π.,

510. εἰ γὰρ ὁ Π. βλέψεται πάλιν διανείμειν τ' ἴσον αὐτὸν,

634. μᾶλλον δ' ὁ Π. αὐτός ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ

738. ὁ Π., ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·

749. ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Π.; ΚΛ. ἔρχεται.

Π. 659. εἰ Π., οὐδεὶς οὐ λιβανοῦτον, οὐ δάφνην,

1173. ἀρ' οὖ γὰρ ὁ Π. οὗτος ἥρξατο βλέπειν.

πλοῦτος. Π. 203. δελόστατόν ἐσθ' ὁ π. ΠΛ. ἦκιστ', ἀλλά με Πλούτου. Π. 329. ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Π. μέρος.

Π. 558. οὐ γεγνώσεων ὅτι τοῦ Π. παρέχω βελτίονας ἄνδρας

564. ὅτι κοσμότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Π. δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.

937. μὴ δῆθ' ἱερὸν γὰρ ἐστι τοῦ Π. πάλαι.

πλοῦτου. Σ. 575. ἀρ' οὖ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ π. καταχρῆσθαι;

Σ. 576. δεύτερον αὖ σου τοῦτ' γράφομαι τὴν τοῦ π. καταχρῆσθ'

Π. 574. πενία π. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξει μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου.

πλουτοῦμεν. Π. 1155. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΛ. ἀλλὰ π.· τί οὖν

πλουτοῦντας. Π. 497. πάντας χρηστοὺς καὶ π. δῆπου τά τε θεῖα σέβοντας.

Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ π. δεῖπνον κατὰ μὴν' ἀποπέμπειν,

πλατοῦντες. Σ. 627. κάγκεχόδασὶν μ' οἱ π.

πλατοῦντος. Φ. 290. π., ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,

πλουτοῦσι. Ι. 93. π., διαπράτουσι, νικῶσιν δίκας,

Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πάνυ χρηστοὶ

Πλούτῳ. Φ. 299. Π., καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρόφῳ.

Π. 1162. Π. γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον.

Πλούτων. Β. 784. τί δῆθ' ὁ Π. δρᾶν παρασκευάζεται;

Fr. 445 a. 1. καὶ μὴν πόθεν Π. γ' ἂν ἀνομάζετο.

πλουτῶν. Β. 1065. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν π. οὐδεὶς διὰ ταῦτα,

Π. 523. κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ π. ἐθελήσει

613. νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω π.

1004. ἔπειτα π. οὐκέτ' ἠδέχετο φακῆ.

Πλούτων'. Β. 432. Π. ὅπου ἠθάδ' οἰκεῖ;

Πλούτωνι. Π. 727. μετὰ τούτου τῷ Π. παρεκαθέζετο,

Πλούτωνος. Β. 163. ἐπὶ ταῖσι τοῦ Π. οἰκοῦσιν ἄνδρες.

Β. 765. θρόνον τε τοῦ Π. ἐξῆς, ΞΑ. μανθάνω.

πλὺνέ. Π. 1168. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΛ. καὶ π. γε

πλυνεῖ. Φ. 248. οἰμᾴξετάρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν π.

πλύνει. Π. 166. ὁ δὲ γναφεῖσ' γ', ὁ δέ γε π. κώδια,

πλύνειν. Ι. 160. τί μ', ἀγαθ', οὐ π. ἐᾷς τὰς κοιλίας

Π. 514. ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ π. ἢ σκυλοδεψεῖν

πλυνόν. Π. 1061. π. με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

πλυντρίδες. Fr. 642. π.

πλύνων. Fr. 21, 2. π. ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ καλά.

πλωτῆρας. Ec. 1087. ἕλκοντε τοὺς π. ἂν ἀπεκταίετε.

πνεῖ. Ι. 437. ὡς οὗτος ἤδει κακίαις ἢ συκοφαντίαις π.

Ef. 87. καὶ μὴ π. μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·

πνεῖν. Β. 1478. τὸ δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῦδιον·

πνεῖς. Ef. 525. οἷον δέ π., ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,

πνέοντα. Ef. 902. φυσῶντα καὶ π. προσκυνήσεται,

πνέοντας. Β. 1016. ἀλλὰ π. δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλάνας

πνεῦμ'. Ι. 441. τὸ π. ἔλαττον γίγνεται.

πνεῦμα. Ef. 175. ἥδη στροφεῖ τι π. περὶ τὸν ὀμφαλὸν,

Β. 1003. ἡνίκ' ἂν τὸ π. λεῖον

πνεύματος. Ν. 164. τὸν πρακτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ π.

πνευσεῖται. Β. 1221. τὸ ληνεῖθαι γὰρ τοῦτο π. πολύ.

πνέων. Ο. 1121. ἀλλ' οὗτοσὶ τρέχει τις 'Ἀλφειὸν π.

Α. 276. ὅμως Λακωνικὸν π.

πνιγέα. Ο. 1001. κατὰ π. μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

Fr. 137. περάσει σεαυτῷ τὸν π.

πνίγει. Ο. 726. μετρίῳ π.· κοὐκ ἀποβρύνετε

πνιγεύς. Ν. 96. λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν π.

πνιγηράν. Β. 122. κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε, π. λέγεις.

πνιγόμενος. Ν. 1389. θύραξέ μ', ἀλλὰ π.

πνίγουσ. Ο. 1091. οὐδ' αὖ θερμὴ π. ἡμᾶς

πνοαῖσι. Ο. 1396. ἀμ' ἀνέμων π. βαίην.

πνοάς. Ο. 1397. νὴ τὸν Δί' ἢ 'γὼ σου καταπαύσω τὰς π

πνοῇ. Β. 154. ἐντεῦθεν αὐλὼν τίς σε περίεισιν π.,

πνοῆν. Ν. 161. στενὸν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν π.

πνοῆς. Β. 313. αὐλῶν π. ΔΙ. ἔγαγε, καὶ δεῖδον γέ με

πνίξ. Α. 20. ἐωθινῆς ἔρημος ἦ π. αὐτῆς

πο. Α. 155. ὁ γὰν Μεγέλαοι τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλά π.

ποδ'. Ν. 983. οὐδ' ἐφοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ π. ἐναλλάξ.

Σ. 608. ἀπονίζῃ καὶ τὼ π. ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φλήσῃ,

1161. ἔνθες π., ὦ τᾶν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως

Ex. 346. ἐς τὼ κοθόρνω τὼ π. ἐνθεὶς ἔεμαι,

πόδα. Σ. 1163. ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβᾶζων τὸν π.

Σ. 1523. ταχὺν π. κυκλοσοβεῖτε,

Ο. 1379. τί δεῖρο π. σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

Φ. 659. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν π.,

1100. τέμναν κέλευθον, π. τιθὴν' ὑπόστερον,

Β. 100. ἀϊδέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνον π.,

311. ἐν ἀέρι δρομαῖον δρμήσω π.

478. ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον δρμήσω π.

1323. ὁρᾷς τὸν π. τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.

Ec. 161. ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν π.

Fr. 71. καὶ π. δὲ βαλαντίου.

ποδαγρῶντες. Π. 559. καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδίαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ π.

ποδάνιπτρον. Fr. 290. μήτε π. θύρας' ἐκχεῖτε μήτε λούτρον.

ποδατά. Α. 803. π. τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαία φαίνεται.

Ν. 184. Ὦ Ἡράκλεις, ταυτί π. τὰ θηρία;

ποδατῇ. Α. 768. τί λέγεις σύ; π. χοῖρος ἤδε; ΜΕ. Μεγαρικά.

Ο. 1201. τίς εἶ; π.; λέγειν ἐγχῴν ὑπόθεσ' ποτ' εἶ.

Α. 85. ἠδὶ δὲ π. 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;

ποδαπόν. Ο. 907. τουτὶ τὸ πράγμα π.; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ποδατοῦς. Α. 818. ἄνθρωπε, π.; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.

Σ. 185. Οὗτος σύ; π.; Φ. Ἀθακος Ἀποδρασιππίδου.

Ει. 186. π. τὸ γένος δ' εἶ; φράγε μοι. ΠΡ. μαρώτατος.

Φ. 136. π. ὁ γυνης; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

ποδατῶ. Ο. 108. π. τὸ γένος δ'; ΕΤ. ὅδαν αἱ τπήρειαι αἱ καλαί.

πόδας. Ν. 145. ψιλὰν ὀπόσοις ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς π.

Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς π. χειμῶνος ὄντος ἀψίλει.

Α. 416. ὦ σκυτοτόμε, τὸν μου γυναικὸς τοὺς π.,

Fr. 447, 2. τρεῖς π. ἐχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.

πόδε. Ν. 150. ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ π.,

Ει. 279. ἀποστραφήνα τοῦ μετιόντος τὼ π.

Φ. 1183. τὼ π. πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖκι ναὶ

Β. 1192. εἴθ' ὡς Πίλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ π.·

Ec. 1109. ζώσαν καταπιτέωσαντας, εἶτα τὼ π.

1165. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακωεῖν. ἤρτακῶς οὖν τὼ π.

πόδες. Ο. 1147. τί δῆτα π. ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Θ. 47. θηρῶν τ' ἀγρίων π. ὑλοδρόμων

ποδί. Θ. 121. π. παράρυσθ' ἀμφοῖν· εὔρυσθε Φρυγῶν

Φ. 985. ἀλλ' εἶ ἐπ' ἀλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ π.,

Β. 331. π. τὰν ἀκόλαστον

ποδοῖν. Ει. 7. ὅλην ἐνέκαμψε περικυλίσας τοῖν π.

Ει. 319. ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συντεράξει τοῖν π.

Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν π.,

1146. ἐς τὰς λεκανὰς ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν π.

Α. 1310. ἀμπάλλουσι πυκνὰ π.

1316. ἀλλ' ἄγε κόμαν παρυπτύκιδδε, χερὶ π. τε πάδη

Φ. 957. καρπαλίμοιν π.

Ec. 483. ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν π. ἐπικτυπῶν βᾴδιζε.

545. μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν π.

Π. 291. μιμούμενος καὶ τοῖν π. ὦδὶ παρεσταλεύων

ποδός. Ι. 436. κλέψας Ἀθηναῖων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ π. παρίει·

Ν. 764. λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ π.

ποδῶν. Α. 945. πέρ ἐκ π.

Σ. 438. ὦ Πείρασ' ἥρως ἄναξ, τὰ τοῦ π. Δρακοντίδη,

1236. τί δ', ὅταν ὀθεμοτρὸ πρὸς π. κατακείμενος

1414. Ἰνοῦ κρεμαμένη πρὸς π. Εὐριπίδου,

Ο. 66. οὐδὲν λέγεις. ΕΤ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς π.

Α. 1307. καὶ π. κτύπος,

Π. 650. ἐκ τῶν π. ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

ποθ'. Α. 423. ποίας π. ἀνθῆρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; κ.τ.λ.

ποθεῖ. Β. 1425. π. μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

ποθεῖθ'. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ π. ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῶν.

ποθεὶν. Λ. 764. π. ἐκείνους; ἀργαλίας εὖ οἶδ' ὅτι

ποθεινή. Α. 886. ἤλθες π. μὲν τριγῳδικοῖς χοροῖς,

Ει. 556. ὦ π. τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,

ποθεινός. Ο. 696. ἐξ οὗ περιτελλόμεναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ π.,

Β. 84. ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ π. τοῖς φίλοις.

ποθεῖς. Σ. 1365. π. ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Α. 605. τοῦ δεῖ; τί π.; χώρει τ' τὴν ναῦν·

Π. 1127. π. τὸν οὐ παρὼν καὶ μάτην καλεῖς.

ποθεῖτ'. Α. 763. π. ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει

ποθεῖτε. Λ. 99. τοὺς πατέρας οὐ π. τοὺς τῶν παιδῶν

ποθεν. Σ. 204. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί π. κ.τ.λ.

ποθέν. Σ. 1404. εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης π. κ.τ.λ.

πόθεν. Α. 572. π. Δοῆς ἥκουσα πολεμιστηρίας· κ.τ.λ.
πόθος. Β. 361. πάνυ γὰρ ἐμέ γε π. ὁ τι φρονεῖ ἔχει.
Β. 53. τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης π.
55. π.; πόσοι τιν'; ΔΙ. μικρὸν, ἡλίκοι Μόλων.
66. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει π.
Ἐκ. 956. ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις π.,
Πόθοι. Ο. 1320. Σοφία, Π., ἀμβρόσιαι Χάριτες,
ποθοιμεν. ΕΙ. 578. ὧν π.,
ποθουμένη. Α. 885. ὦ φίλτατη ὦ καὶ πάλαι π.,
ΕΙ. 587. ἤσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ π.,
ποθουμένην. Α. 890. ἡκουσαν ἔκτυπ μόλις ἔτει π.'
ποθούντες. ΕΙ. 728. π. ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἀστυκτέτες.
ποθοῦσ'. Π. 642. χρηστὰν τι; τοῦτο γὰρ π. ἐγὼ πάλαι
ποθοῦσαι. Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας π.
ποῖ. Σ. 818. ἐν ἔτι π., τὰ δ' ἄλλ' ἀρίσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
Πόθῳ. ΕΙ. 456. Ἔρωμ, Ἀφροδίτη, Ἔρμαισιν, Ἀφροδίτῃ, Π.
πόθῳ. ΕΙ. 584. σῷ γὰρ ἐδάμην π.,
ΕΙ. 638. πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας π.,
Δ. 888. ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἁ κἀμ' ἐπιτρίβει τῷ π.
Θ. 481. οὔτος π. μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
ποῖαν. Α. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον π.,
Ἐκ. 948. ἐφ' ἅρ' πεποιῶ ξύμμαχον πόλει π.
ποι. ΕΙ. 926. βοᾷ; μηβοᾷσ, ἰὰ μὴ βοηθεῖν π. δέοι. κ.τ.λ.
ποί. Fr. 1. ἀποβήσεταί σοι ταῦτα π. τὰ ῥήματα
ποῖ. Α. 564. οὔτοι σὸν π. θεῖε, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς κ.τ.λ.
ποῖ'. Β. 936. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, π. ἀπ' ἐστὶν ἄπτ' ἐποίεις;
ποία. Ο. 410. τύχῃ δὲ π. κομί-
Δ. 922. π. ᾤασος; μῆ μοί γε. ΜΤ. τὴ τὴν Ἄρτεμιν,
963. π. ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
964. π. δ' ὀσφύς; ποῖος ἄν ὄρρος
971. π. γλωχερά;
ποῖα. Α. 418. τά π. τρύχῃ; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς δδῖ
Α. 761. οὐδὲ σκύροδα; ΜΕ. π. σκύροδ'; ὑμὲ τῶν ἀεὶ,
Ν. 685. ἄρρενα δὲ π. τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία,
1270. τά π. ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἀδανείσατο.
ποῖα. ΕΙ. 1231. π. δ' ἀποῴσει ποτ', ὦμαθέστατε;
Ο. 1219. π. γὰρ ἄλλῃ χρῇ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Θ. 1164. χρείᾳ δὲ π. τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;
ποῖαι. Ν. 342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, π. γὰρ ἐπτὰ εἰσιν;
ποίαν. Ι. 72. π. δδὸν νῷν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
Ι. 1082. π. Κυλλήνην; ΑΠ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
1324. πῶς ἂν ἴδοιμ' ἐλέγανα; π. τιν' ἔχει σκεύην; ποῖος γεγένηται;
Ν. 766. ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. π. τινά;
Σ. 1369. τῶν ξυμποτῶν κἀλέγανα; ΦΙ. π. αὐλητρίδα;
Ο. 127. π. τιν' οὖν ἤδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
173. π. δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνιθες πόλιν;
Θ. 782. χωρεῖ χωρεῖ π. αὐλακα;
877. π. δὲ χώραν εἰσκελέσαμεν σκάφει;
Π. 450. ποῖον γὰρ οὐ θύρακα, π. δ' ἀσπίδα
ποίας. Α. 109. π. ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
Α. 286. ἀντὶ π. αἰτιαῖς, ὠχριῶν γεφυράτατος;
423. π. ποθ' ἀνὴρ Λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
Ι. 162. ὦ μῶρε, π. κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
606. ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ π. Μηδικῆς,
Σ. 1202. ἀπολεῖς με, π. ἀράκας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
Ο. 1208. ἄτοπόν γε τοῦτ' πράγμα. ΠΕ. κατά π. πύλας
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ π. πύλας.
ποίει. Ι. 213. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς π.'
Ι. 387. μηδὲν ἐλαφρὸν π. νῦν γὰρ ἐχεται μέσος·
1386. κἂν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀλκαδίαν π.
Σ. 797. οὐ πάνυ τι μακρὸν, ἀλλ' ἅπερ μέλλεις π.
ΕΙ. 979. νὴ Δία, καὶ μὴ γ' ἅπερ αἰ
986. τούτων σὺ π. μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
Θ. 612. σὺ δ' οὖν π. τοῦτ', ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
751. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χρῇζεις π.
ποιεῖ. Α. 399. οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβαδὴν π.
Ι. 466. πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν π.·
Ν. 374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με π. τετραμαίνει.
388. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ π. γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται
1046. ὅτιὴ κακίστων ἐστι καὶ δειλὸν π. τὸν ἄνδρα.
1054. πλῆρες τὸ βαλανεῖον π., κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Σ. 1511. ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν π.
ΕΙ. 78. ἀλλ' ὁ τι π. τῇδι διακίφας ὀβολαι.
1054. ὅτῳ δὲ θύειν' οὐ φράσεθ'; ΤΡ. ἡ κέρκος π.
Ο. 1501. οἰμ' ὡς βδελλύτομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς π.;
Δ. 709. π. μ' ἀσυμφορὰ περιπατεῖν τ' ἄνω κἄτω.
Θ. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλείης αἰσχρὸς ὧν αἰσχρῶς π.,
169. ὁ δὲ Ξενοκλεὴς ὧν κακὸς κακῶς π.,
ποιεῖ. Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς π.
Β. 79. ἄνευ Σοφοκλέους τὸ τὴν κωδωνίσω.
522. ἐπίσχες οὗτος, οὐ τί που σπουδὴν π.,
Π. 932. ὁρᾷς ἃ π.; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς π.,
ποιεῖν. Α. 169. ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ π. ἐκκλησίαν
Ι. 38. ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσάποισιν π.,
720. δύναμαι π. τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν·
734. ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ π.,
Ν. 995. αἰσχρὸν π. ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλάττειν·
1198. ὅπερ οἶ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι π.'
Σ. 263. φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, π. ἐστὶν μάλιστα.
382. κἀνάσσαστον π. εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
843. ἴθι νυν, ὦ' αὐτὸ δεῖρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ π.
915. καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ π. δυνήσεται,
1130. ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ π.
ΕΙ. 58. καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει π.;
106. ἀπαξαπάντων ὅ τι π. βουλεύεται.
362. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, νὴ τὸν π. διαυοεῖ;
429. ἄπτα χρὴ π. ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
894. ἔπειτ' ἀνῶσα δ' αὐθὶς ἐξέσται π.
1258. ἀὶν τοιαυτοὶ μάθῃ λαβὰς π.,
1322. κριθὰς τε π. ἡμᾶς πολλαὰς
Ο. 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ π. γλυκύ.
Α. 741. ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν π. βουλήσεται.
Θ. 150. ἃ δεῖ π., πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
167. ὅμοια γὰρ π. ἀνάγκη τῇ φύσει.
174. ἀν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην π.
376. ἐκκλησίαν π. ἐωθεν τῇ μέσῃ
676. ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους π.
1062. ἀλλ', ὦ τέκνον, σὺ μὲν τοσαῦτα χρὴ π.,
1173. κατ' ὀδὸν ἐφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι π.
Β. 14. εἰωθε π. καὶ λύκεις κἀμειψίας;
779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβέα κρίσιν π.
785. ἀνῶσα π. αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
865. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει π.; λέγ', Αἰσχύλε.
Ἐκ. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ π. τὸν σάφρονα;
944. κατὰ τὸν νόμον ταῦτα π.
Π. 14. τοὐναντίον δρῶν ἢ φράσον ἐστὶ αὐτῷ π.
186. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατὸς εἰμ' εἰς ὧν π.;
459. ἀδικεῖν μὲν τὸν Πλοῦτον π. πειρωμένοι
623. ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν πρὸ γῆρας π.
1078. οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτό γ' ἐπέτρεπον π.·
1111. ἀλὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει π.
1163. π. ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Fr. 329. ἢ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι π.;
450. φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἐλθῇ, τί π. χρὴ μ' ὦ Τελεμισσεῖς;
ποιεῖς. Α. 410. Εὐρυπίδη, ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην π.,
Α. 411. ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς γαλοῦς π.
413. ἐσθὴτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς π.
Ι. 213. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ π. ποιεῖ·
Ν. 723. οὔτος, τί π.; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. ἐγώ;
1495. ἀνθρωπε, τί π.; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
1502. οὔτος, τι π. ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τέγους;
Σ. 397. αὐτὸν δήσας. ΣΩ. ὦ μιαρώτατε, τί π.; οὐ μὴ καταβήσει;
697. καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με π.
1443. ἀλλ' ἀράμενος ἐγώ σε. ΦΙ. τί π.;
ΕΙ. 157. τί π., τί π.; ποὶ παρακλίνεις
682. αὖτη, τί π.; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
1311. ἡμᾶν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ π. δὲ καὶ σὺ φράζων.
Ο. 1164. οὔτος, τί π.; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
Α. 591. τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα π. χἀτέραις
892. πείθει γυναῖξ, κἀμέ τ' ἄχθεσθαι π.
Θ. 1202. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς π.
Β. 198. οὔτος, τί π.; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
662. οὐδὲν π. γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
1202. π. γὰρ οὐτως ὥστ' ἐναμρόστειν ἄπαν,
Ἐκ. 372. οὔτος, τί π.; οὐ τί που χτίζεις; ΒΛ. ἐγώ·
ποιεῖσθαι. Α. 52. σπονδὰς π. πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ι. 1351. ὁ μὲν π. ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
Ο. 1599. σπονδὰς π. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
Α. 951. σπονδὰς π. ψηφιεῖ. ΚΙ. βουλεύσομαι.
Β. 1498. διατριβὴν ἄργὸν π.,
ποιεῖτε. Α. 1064. οἴσθ' ὡς π. τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ποιεῖτον. Π. 471. π. ἤδη τοῦθ' ὃ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ·
Π. 887. ὁ τι δὲ π. ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
ποίη. Α. 1317. ἆ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμᾶ π. χοροφελήταν·

ποιῇ. Ι. 1108. ὑπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν π.,
Θ. 151. αὐτίκα γυναικ' ἢν π. τις δράματα,
154. ἀνδρεῖα δ' ἢν π. τις, ἐν τῷ σώματι
ποιῇθ'. Σ. 1058. κἂν ταῦτα π., ὑμῖν δ' ἔτους
ποιῇς. Ν. 1009. ἢν ταῦτα π., ἀγὼ φράζω,
Ν. 1448. τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ π..
Ο. 977. κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, π. ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω.
Θ. 153. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν π.;
157. ὅταν σατύρους τοίνυν π., καλεῖν ἐμὲ,
'ποίησα. Ν. 1390. αὐτοῦ 'π. κακκαν,
ποιήσαι. Α. 58. σπονδὰς π. καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Α. 131. σπονδὰς π. πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
Ν. 1295. ζητεῖς π. τἀγρίῳδιαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα π.;
Σ. 261. εὔδωρ ἀναγκαῖος ἔχει τὸν θεὸν π.
322. σκους κακόν τι π.
Ει. 646. ὥστ' ἐκείνους μὲν π. πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
Α. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κἄπειτα π.
Θ. 302. ἄριστα π., πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
Β. 673. πρότερον π., πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
935. εἰτ' ἐν ἀταγοῦδαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα π.;
Π. 233. μεστὴν π. καὶ δικαίων κἀδίκων.
401. βλέπε π. γὰ Βελ. τίνα βλέπε; φράσον.
524. κινδυνεύουν περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο π.;
ποιήσαιμ'. Α. 1219. οὐκ ἂν π. Θε. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ποιήσαιντ'. Α. 154. σπονδὰς π. ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
ποιησαμένοισι. Θ. 425. π. δακτύλιον τριββόλον,
ποιησάμενος. Α. 268. σπονδὰς π. ἐμαυ-
Ι. 648. αὐτοῖς ἀπόρρητον π. ταχὺ,
ποιήσαντες. Ει. 285. εὖ γ', εὖ γε π., ὦ Διοσκόρω.
ποιήσαντι. Β. 1255. καὶ κάλλιστα μέλη π.
ποιήσας. Α. 641. ταῦτα π. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γε-
γένηται.
Ι. 746. καὶ μὴν π. αὐτίκα μαλ' ἐκκλησίαν,
1040. τεῖχος π. ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
Ει. 1199. δέδρακας, εἰρήνην π.· ὡς πρὸ τοῦ
Β. 1021. δράμα π. Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἐπτ'
ἐπὶ Θήβας·
1387. ὑγρὸν π. τοῦτος ὥστερ τάρια,
Π. 116. βλέψαι π. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Γρ. 450. ὡς ἂν τὰν ἀν οὖν ἢ π. ΔΙ. Τελεμισσεῖς.
ποιησάσαι. Α. 555. τί π.; ΛΥ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν
ξὺν ὅπλοισιν
ποιήσασθαι. Ι. 661. εὐχὴν π. χιμάρων εἰσαίριον,
Θ. 1161. σπονδὰς π. πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ποιήσεθ'. Ι. 1107. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ π.· ὡς ἐγὼ,
ποιήσει. Ν. 1309. τον π. τὸν σοφιστὴν *
Σ. 347. ἤτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο π.
Ει. 1226. οὗτοι μὲν οὐ μή σοι π. ζῳμίαν.
Ἐκ. 624. μηδημιᾶς ἢ τρύπημα κενὸν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί π.;
672. οὐδὲ κυβεύουσ' ἂρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ
τοῦτο π.;
Π. 255. ἄγων ὁ δεσπότης, ὃν ὑμᾶς πλουσίους π.
496. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φυβεῖται· κᾆτα π.
1027. τί γὰρ π.; φράζε, καὶ πεπράξεται.
ποιήσειν. Ἐκ. 674. μᾶαν οἰκησὶν φημι π. συρρήσασ' εἰς ἐν
ἅπαντα,
Π. 475. εἰ τοὺς δικαίους φῄς π. πλουσίους.
865. ὑποσχόμενοι οὗτοι π. εὐθέως.
ποιήσεις. Ι. 1390. δι' ταῦτ' ἔδρασεν, εἰφ' ὅ τι π. κακόν.
Ν. 296. οὐ μὴ σκώψεις μηδὲ π., ἅπερ οἱ τραγῳδιάμνοες οὗτοι,
Ει. 88. εἰ δὲ π. τοῦτο, καὶ' οἴκοις
365. Ἐρμῆς γὰρ ἂν κλῆρῳ π. οἷδ' ὅτι
1083. οὗτοσ π. τὸν καρκίνον ὁρᾷ βαδίζειν.
1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι π. ὕστερον οὐδέν.
1114. οὐ γὰρ π. λεῖον τὸν τραχὺν ἐχίνον.
Ο. 59. ἐποπόῖ. π. τοί με κόπτειν αὐθις αὖ;
1451. τί δαί π.; ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
Α. 935. ἀμέλει, π. τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἐρχομαι.
Θ. 208. τί οὖν; π. ταῦτα; ΑΓ. μὴ δόκει γε σύ.
Ἐκ. 673. τὴν δὲ δαπαν τίνα π.; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ
ἄστυ
804. καλῶς π. ΑΝ. Β. οὐ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ποιήσετ'. Α. 122. ἀφικτέ' ἐστὶ ΜΤ. τοῦ; φράσον. ΛΥ. π. οὖν;
Α. 128. π., ἢ οὐ π.; ἢ τί μέλλετε;
ποιήσετε. Σ. 382. κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί π.; φράζετε
νυνί.
ποιήσεως. Θ. 38. προθυσόμενος ἔοικε τῆς π.
ποιήσῃ. Ο. 1356. πάντα π. τοὺς πελαργιδῆς τρίφων,
ποιήσῃς. Ο. 133. καὶ μηδαμῶς ἄλλως π.· εἰ δὲ μὴ,
Β. 16. μὴ νυν π.· ἐν ἐγὼ θεώμενος,
Ἐκ. 563. τουτὶ π. μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
ποίησιν. Β. 907. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν π. οἷός εἰμι,
Β. 1366. ὥσπερ γ' ἐλεγές τὴν π. τῷ μόνῳ·
ποίησις. Β. 868. ὅτι ἡ π. οὐχὶ συντέθηκέ μοι,
Γρ. 250. οὗτοι αὐτοῖς ἀπαλαιπώρας ἡ π. διέκειτο.
ποιήσομαι. Ει. 288. ἐγὼ δὲ δοίδυν' εἰσιὼν π.
ποιήσομεν. Σ. 384. ὥστ' οὐ δυνατὸν σ' εἴρειν ἔσται· τοιαῦτα
π. ἡμεῖς.
Ο. 1617. ἀκούσαθ' ὅσον ἡμᾶς ἀγαθὼν π.
Α. 123. π., κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δεῖ.
902. π. καὶ ταῦτα. ΜΥ. τοιγαρ, ἢν δοκῇ,
ποίησον. Σ. 324. ἢ με π. κατηυν ἐξαίφνης,
Σ. 332. ἢ ῥῆτα λίθον με π. ἐφ' οὖ
Ἐκ. 958. καὶ π. τοῦτ' ἐς εὐνὴν
967.
ποιήσω. Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σοὐκλέγων νέον π.
Ι. 912. ἐγὼ σε π. πρῃ-
Ν. 1492. ἐμοὶ π., κεἰ σφῴδρ' εἰσ' ἀλαζόνες.
Σ. 319. ὀδεῖν. τί π.;
374. ἔρ τι, π. δακεῖν τὴν
Ο. 949. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν π. δὴ ταδί·
1465. οἶσί σε π. τήμερον βεμβικιᾶν,
Α. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κράξαι· σὺ δέ μοι λέγε.
ΑΓ. ταῦτα π.
684. λύσαι τὴν ἐμαυτῆς ὧν ἐγὼ δῇ, καὶ π.
842. ἀμέλει, π. ταῦτ' ἐγὼ. ΛΥ. καὶ μὴν ἐγὼ
949. μηδέν. ΜΥ. π. ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Θ. 211. πῶς οὖν π. δῆτα; ΜΝ. τοῦτον μὲν μακρὰ
570. τὸν σηκαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν π.
1120. καὶ μὴν π. τοῦτο. ΤΟ. τὸ κεπαλή σ' ἀρα
Β. 13. εἴπερ π., μηδὲν ὤνπερ φρύνιχος
615. καί σοι π. πράγματ' γενναῖον πάνυ
1515. ταῦτα π.· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
Ἐκ. 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρᾶτιστα π.
676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα π.
Π. 388. ἀπαρτὶ πλουτήσει π. ΒΛ. τί οὖ λέγεις;
433. ἢ σφῷ π. τήμερον δοῦναι δίκην
947. ἐγὼ π. τήμερον δοῦναι δίκην,
ποιήσωμεν. Ο. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτὰς', ἢν π. ᾠφόον.
ποιησώμεθα. Α. 1006. σπονδὰς π. ποτ' ἀν' Ἑλλάδα,
ποιητά. Ο. 916. ἀτάρ, ὦ π., κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφάβρυς;
ποιηταί. Β. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἠβῶσιν
δὲ π.
ποιηταῖς. Ι. 583. σῶν πολέμῳ τε καὶ π.
Ν. 1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν π.
Σ. 1018. τὰ μὲν οὖ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέ-
ροισι π..
Γρ. 563. οὔτε π. ἤδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν
ποιητάς. Β. 858. ἄνδρας π. ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Β. 1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ π. ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ'
ἀρχῆς.
ποιητέα. Α. 1000. ἀλλὰ π. ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὴν Δή-
μητρ' ἀδικὸν γε.
ποιητέον. Ει. 922. ἄγε δῆ, τί νῦν ἐντευθενὶ π.;
Ἐκ. 1081. αὐτὸς σκόπει σὺ· τάδε δέ σοι π.
ποιητῇ. Ει. 534. αὕτη π. ῥηματίων δικανικῶν.
Ο. 934. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ π. τῷ σοφῷ.
Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι π.
ποιητήν. Α. 644. ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν π. τὸν ἄριστον,
Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν π. ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά·
654. οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἴνα τοῦτον τὸν π. ἀφικωνται.
1150. Ἀντίμαχον τὸν Ἠακάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν με-
λέων π.,
Ν. 1362. καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν π.
Ει. 799. τὸν σοφὸν π.
Ο. 947. ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν π. ἀφελεῖν.
Θ. 149. χρὴ γὰρ π. ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
159. ἄλλος τ' ἄμουσόν ἐστι π. ἰδεῖν
Β. 96. γόνυμον δέ π. ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
1008. ἀπόψιναί μοι, τίνος οὐνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα π.;
1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὅστ'. ἀλλ' ἀποκρίνεται χρὴ τὸ ποιηρὸν
τόν γε π.,
1418. ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ π. ΕΥ. τοῦ χάριν;
ποιητῆς. Α. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ π.,
Ι. 509. οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νὴν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ π.,
548. ἴν' ὁ π. ἀπὶ χαίρων.
Ν. 545. κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἄνηρ ὧν π. οὐ κομῷ,
Α. 368. οὐκ ἔσ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος π.'
Σ. 1016. μέμμασθαι γὰρ τοῦτο θεατὰς ὁ π. νὺν ἐπιθυμεῖ.
1049. ὁ δὲ π. οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Β. 84. ἀγαθὸς π. καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ποιητοῦ. Θ. 59. ὃς ἔτοιμος σοὶ τοῦ τε π.

ποιητοῦ, Β. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δίομαι π. δεξιοῦ.
ποιητῶν. Ι. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν π. ἅμα τῷ γῆρᾳ προδιδόντας
Σ. 1051. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν π.,
ΕΙ. 773. γεγναιοτάτου τῶν π.
Β. 367. ἡ τοῦν μισθοῦν τῶν π. ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
810. φύσει π.· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
1031. ὡς ὠφέλιμα τῶν π. οἱ γενναῖα γεγένηται.
1369. ἀνδρῶν π. τυροπολῶν τεγγνῶν.
ποικίλα. Ο. 777. πτῆξε δὲ π. φῦλά τε θηρῶν,
Ο. 1411. ταινοίπτερα π. χελιδοῦ,
1415. ταινοίπτερα π. μάλ' αἴθιε.
Π. 1199. σεμνῶν· ἔχουσα δ' ἥλιε ἐσθῆς αὐτὴ π.
ποικίλη. Ο. 739. π., μοῦ 'ῃς ἐγὼ
ποικίλοις. Ι. 686. καὶ δόλοισι π.,
ποικιλομόρφων. Π. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι π.
ποικίλον. Γτ. 513. τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ π.
ποικίλος. Ι. 758. ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. π. γὰρ ἀνὴρ
Ο. 761. ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν π. κεκλήσεται.
ποικίλους. Θ. 438. π. λόγους ἀνεῦρεν
ποικίλων. Α. 1189. στρωμάτων δὲ π. καὶ
ποικίλως. Ι. 196. καὶ π. πῶς καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
Ι. 459. ὡς εὖ τὸν ἄνδρα π. τ' ἐπῄδκεν ἐν λόγοισιν.
ποῖοι. Α. 963. ποία ψυχῇ, π. δ' ὀρχεῖ,
ποιεῖην. Σ. 348. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε π.·
ποιεῖμεν. Ο. 172. τί ἂν οὖν π.; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ποίειν. Ν. 1337. π. λόγων; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
ποίεις. Ο. 1233. κινσᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; π. θεοῖς;
Β. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. π. θεοῖς;
Π. 449. π. ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποιεῖς. Ι. 1131. χοῦτω μὲν ἂν εὖ π.,
ποίοισιν. Ο. 1234. π.; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Α. 1178. π., ὦ τἄν, ἐνμμάχοις; ἐστύκαμεν.
Ἐκ. 763. π., ὦ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις.
ποίον. Ι. 32. π. βράτας * *; ἐτεὸν ἠγεῖ γὰρ θεοὺς;
Ν. 155. φρύντισμα; ΣΤ. π.; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
Σ. 183. π.; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
1198. πίνων, σεαυτοῦ π. ἀλλ' ἀεὶ δοκεῖς
ΕΙ. 224. ἐς π.; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
1088. π. κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Ο. 890. ἐπὶ π., ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
Α. 1163. ἀῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. ΛΥ. π. ὦ τἄν; ΛΑ. τὰν Πύλον,
Θ. 586. πρὸς π. ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
621. τὴν δεῖνα; π.; ΜΝ. ἐσθ' ὁ δεῖν', ὃς καί ποτε
Β. 1021. δρᾶμα ποιήσας Ἄρκας μεστῶν. ΔΙ. π.; ΑΙ. τοῦς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας·
1123. καὶ π. αὐτοῦ βασανεῖτ'; ΕΤ. πολλοὺς πάνυ.
Ἐκ. 646. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι
ΒΛ. τὸ π.;
Π. 392. ἔχε. ΒΑ. οὐ Πλοῦτον; π.; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
450. π. γὰρ οὐ θύρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
ποῖον. Θ. 76. π. τί; ΕΤ. τῇδε θήμερῳ κρυθήσεται
Β. 259. π. τί; ΞΑ. δεινὸν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·
ποῖος. Α. 963. ὁ π. οὗτος Δίμμαχος τὴν ἐγχελυν;
Ι. 1324. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; π. γεγένηται;
Ν. 367. π. Ζεύς; οὐ μὴ λήρῃσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
Σ. 1378. τί λέγεις σύ; π. ὄζος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
Δ. 962. π. δ' ἂν νέφρος ἀντίσχοι,
964. ποῖα δ' ὀσφύς; π. ἂν ὄρρος
Θ. 30. ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. π., οὗτος ἀγάθων;
Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; π. οὐκ ὀχλος
ποῖός. Ι. 1339. τί δ' ἔβραν πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ π. τις ἦ;
ΕΙ. 674. π. τὶν οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά
Θ. 96. καὶ π. ἐστὶν οὗτος; ΕΤ. οὐκεκκλοῖμενος.
Β. 60. π. τις, ὦδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
Π. 349. π. τίς; ΧΡ. οἷος, ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.
ποιός. Σ. 530. ἀτὰρ φανεῖ π. τις ὢν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ·
ποίου. Α. 62. π. βασιλέως; ἀγθομαι γὰρ πράξεσι
Σ. 762. π.; φέρ' ἴδω. Φι. τοῦ μὴ διάξεμι. τοῦτο δὲ
Ο. 920. ταυτὶ σὺ τοῦ' ἐποιήσας ἀπὸ π. χρόνου;
Θ. 874. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤ. π. Πρωτέως;
Π. 1046. π. χρόνου, ταλαντᾶ, δὸς παρ' ἡμοὶ χθὲς ἦν;
ποιοῦ. Ι. 246. ἀλλ' ἀμήνου καὶ δίωκε καὶ τροπῆν αὐτοῦ π.
ποιοῦμεν. Ν. 259. ἡμεῖς π. ΣΤ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Ν. 1458. ἡμεῖς π. ταῖθ' ἑκάστοθ' ὑντιν' ἂν
ΕΙ. 484. οὐδὲν π., ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Θ. 517. ταῦτ' οὐ π. τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
555. μὰ Δί' οὐδὲ πω τὴν μυροστὴν μοῖραν ὧν π.
ποιοῦμεν. Β. 1009. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε π.
ποιοῦμενος. ΕΙ. 69. ἕπεισα λεπτὰ κλιμάκια π.,
ποιοῦντα. Β. 90. τραγῳδίας π. πλεὶν ἢ μύρια,
Β. 1250. μελοποιὸν ὄντα καὶ π. ταῦτ' ἀεί.
ποιοῦνταις. Θ. 815. ἀποδεῖξαμεν ταῦτα π.
ποιοῦντες. ΕΙ. 358. οὐμεῖα π., ἀγε
ποιοῦντος. ΕΙ. 1157. εὖ π. κἀφελοῦντος
ποιούντων. ΕΙ. 212. σπονδὰς π.· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ΕΙ. 645. χρυσίον τῶν ταῦτα π. ἐβύνουν τὸ στόμα,
ποίους. Ν. 247. π. θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ν. 1233. π. θεούς;
Σ. 1186. π. τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς.
ποιοῦσ'. Σ. 696 ταυτί με π.; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῦνα ταράττει,
Θ. 382. ὅπερ π. οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν.
Β. 1349. κλωστήρα π., ὅτου
ποιούσα. Α. 700. ὥστε κἀχθὲς θήκατγ π. παιγνίαν ἐγὼ
ποιοῦσι. Π. 1205. αὗται π.· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ποιοῦσιν. Ο. 1285. π. ἄπερ ὀρνιθεῖς ἐκμαμοίμενοι,
Β. 358. ἡ βωμολόχος ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καρῳ τοῦτο π.,
ποίῳ. Ι. 33. ἔγωγε. ΔΙΠ. π. χρώμενος τεκμηρίῳ;
ποιῶ. Ι. 741. εὖ γὰρ π. τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
Ν. 1495. ἀνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὁ τι π.; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Σ. 1443. ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε Φι. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι π.:
Ο. 635. δῆ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛ. τί οὖν π.;
Β. 198. οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι π.; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
527. ἄδωκας αὐτούς; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη π.
1197. λυρῖδ' ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς π.
Ἐκ. 594. ἀλλ' ἔνα π. κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
614. καὶ ταύτας χῳρ κοινὰς π. τοῖς ἀνδράσι συγκατακείσθαι
766. ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ πατρόμενον π.;
Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς π. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
1197. ἐγὼ δὲ τί π.; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
Γτ. 397, 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἤττον ἢ κείνοις π.
ποιῶμεν. Ι. 1160. ἴνα σ' ἐῷ π., εἰ ἔστι. ΔΙΠ. δρᾶν ταῦτα χρή.
Ο. 1640. τί δαὶ π.; ΠΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
Γτ. 414, 1. τί οὖν π.; χλαυδὶ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
ποῖων. Α. 157. π. Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
Ι. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΛ. π.; φράσον.
Ο. 1346. π. νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Λ. 730. ὑπὸ τῶν σέων κατακοσπτόμενα. ΛΥ. π. σέων;
Β. 1078. π. δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
ποιῶν. Α. 499. μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τριγῳδίαν π.
Α. 1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε π., ὅστις ἦν.
Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστορα π., καὶ ξενῶν Ὀλωΐχῳ.
Ν. 895. φάσκοντ' ἐστύκαμεν. ΣΤ. τί σοφῶν π.;
900. εἰπέ, τί π.; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
Σ. 735. καὶ δῆλός ἐστιν εὖ π.·
764. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας π.,
ΕΙ. 271. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, π.
546. τἄλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τάς σμυνίας π.
Α. 427. οὐδὲν π. ἀλλ' ἢ κατηλείον σκοπῶν;
Θ. 450. νῦν δ' οὗτοι ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις π.
547. ἐγένετο, Μελανίππας π. θαῖβας τε· Πηνελόπην δὲ
708. τοιαῦτα π. δὴ ἀναιαχοντεύ;
Β. 744. εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω π.
963. Κύκνους π. καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
1093. καὶ δεινὰ π.· κἀθ' οἱ Κεραμῆς
1325. τοιαυτὶ μέντοι σὺ π.
Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν π. τὸν Ὀλυμπιεῖν αὐτὸς ἀγῶνα.
863. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν π. ἀπόλλυται.
906. πῶς οὖν διέζης ἡ πόσον μηδὲν π.;
1061. πλουσίν μὲ π., ἐν τοσούτοις ἀνθρώσιν.
Γτ. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας π.
ποιῶσι. Θ. 678. κἂν μὴ π. ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
πόκα. Α. 105. ὁ δ' ἐμὸς γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ π.,
πολλᾶς. Θ. 567. ἀλλ' ἐκποιῶ σου τὰς π. ΜΝ. οὐ δῆ μὰ Δία σύ γ' ἄμει.
πόκας. Β. 186. τὶς ἐς τὸ Δήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου π.,
πόκον. Ο. 714. ἠνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων π. ἠρινὸν· εἶτα χελιδὼν,
Α. 574. πῶς δῆ; φέρ' ἴδω. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ π. ἐν βαλανείῳ,
πόλει. Α. 205. τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ π. γὰρ ἄξιον
Α. 492. ὅστις παρασχὼν τῇ π. τὸν αὐχένα
676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμῴμεσθα τῇ π.
755. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ π.
Ι. 149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ π. καὶ νῦν φανεῖς.
267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐν π.

πόλει. Ι. 382. ἦν ἄρα πυρὸς γ' ἥτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν π.
Ι. 458. καὶ τῇ π. σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
477. καὶ τὰς ξυνδοῦσας τὰς ἡνετερινὰς ἐν τῇ π.,
576. οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ π.
839. τὰν τῇ π., τὰν ξυμμάχων τ' ἀρξεις ἔχων τρίαιναν,
863. ἐν τῇ π. ξυνιστάμενοι, ἀλλ' εὐθὺς κέκραγα.
874. εἰνοώτατόν τε τῇ π. καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
982. τῇ π. μέγας, οὐκ ἀν ἡ-
1226. ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ π.
1263. ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων π.
1302. οὐδὲ πνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ π.;
1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ π.·
Ν. 588. τῇδε τῇ π. προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
594. ἐπὶ τὸ βέλτιστ' τὸ πράγμα τῇ π. συνοίσεται.
Σ. 651. ἱᾶσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ π. ἐντετοινῶν.
Ει. 272. ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἀν θέωντι τῇ π.
666. σπονδὼν φέρουσα τῇ π. κίστην πλέαν
688. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτῷ, τῇ π.;
704. χάτερα πόσ' ἀτ' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ π.;
Ο. 809. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ π.
812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ π.;
815. Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆμῇ π.;
1725. ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε π. γήμας.
Α. 245. ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν π.
317. δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν π. γυναικῶν
639. τῇ π. χρησίμων·
648. ἄρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ π. παρανέσει;
754. ὁ τάκος ἐν' ἐν π., τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γω' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν π.,
1183. ὕπως ἀν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν π.
Θ. 304. ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν π. τῇ Ἀθη-
353. π., τέλεα δὲ δῆμῳ
832. χρὴν γὰρ, ὑμᾶς εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ π.,
Β. 686. τὸν ἐρῶν χορὸν δικαιῶν ἔστι χρηστὰ τῇ π.
692. εἰ' ἀτίμῳ φησὶ χρῆναι μηδὲν' εἶν' ἐν τῇ π.
1420. ὁπότερος οὖν ἂν τῇ π. παρακέλευν
1429. καὶ πόρισμον αὐτῷ, τῇ π. δ' ἀμήχανον.
1431. [οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν π. τρέφειν.]
1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν π. τρέφειν,
1530. τῇ π. τε. μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
Ερ. 53. γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ π.
104. νυνὶ δ', ὦφε, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ π.
456. ταυταις. ἐδοκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ π.
471. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ π.
758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπορήκειν αὐτὰ μέλλω τῇ π.
824. τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ π.
854. ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ π. δοκεῖ;
861. τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ π. ξυλλαμβάνειν
1007. τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ π.
Π. 407. τίς δῆτ' ἰατρὸς ἐστι νῦν ἐν τῇ π.;
Ρτ. 157, 1. ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ π.;
306, 1. ἀγαθὰ μεγάλα τῇ π.
πόλει. Α. 192. ὄζωσι χαὐται πρίσβεων ἐς τὰς π.
Σ. 707. εἰσὶν γε π. χίλιαι, αἱ νῦν τὼν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσαν·
1098. τοιγαροῦν πολλὰς π. Μῆδων ἤλοντες,
Ει. 63. λήσεις σεαυτὸν τὰς π. ἐκκοκκίσας.
230. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς π. βουλεύεται.
266. τοὐτῳ ταράξει τὰς π. καθήμενος.
421. ἄλλαι τέ σοι π. πέπαυμένα κακῶν
539. οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ π.
619. κἀγ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ π. ὧν ἥρχετε
Ο. 378. αὐτὴ' αἱ π. παρ' ἀνδρῶν γ' ἐμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
1425. κύκλῳ περισοβεῖν τὰς π. καλούμενος.
Α. 582. καὶ γὴ Δία τάς γε π., ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἀποικοι,
1134. Ἕλληνας ἄνδρας καὶ π. ἀπόλλυτε.
Β. 114. π., διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
πολεῖται. Ο. 181. ὅτιῃ δὴ π. τοῦτο καὶ διέρχεται
πολίμαρχον. Σ. 1042. ὥστ' ἀναηῤῥὰν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὼν π.
πέλεμε. Ν. 6. ἀπόλοιο δῆτ', ὦ π., πολλῶν οὕνεκα,
πολεμεῖ. Σ. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ π.· φησὶν τε μετ' αὐτοῦ
πολεμεῖν. Ει. 211. ὅτιῃ π. ῥρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
Ει. 932. ὡς χρὴ π. λέγων τοις οἱ καθήμενοι
Α. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον π. ΠΡ. πῶς γὰρ σαθησόμεθ' ἄλλως;
πολεμεῖς. Α. 1016. ταῦτα μέντοι σὺ ξυπιεῖς εἶτα π. ἐμοὶ,
πολεμήσομεν. Ο. 1639. ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μάς π.;
πολεμήσω. Α. 621. ἀεὶ π., καὶ τοράξω πανταχῇ,
πολεμητέον. Α. 496. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡ. π. ἔστ' ἀπὸ τούτου.
πολέμια. Α. 820. π. καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἴκει πάλιν
Α. 912. φαίνω π. ταυταγί. ΒΟ. τί δὰ παθὼν
πολεμίαν. Σ. 1163. ἐς τὴν π. ἀποβιβᾶσαι τὸν πόδα.
πολεμίζειν. Θ. 207. καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγ-χειρεῖ π.
πολεμίζων. Ν. 419. νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλῶττ-τῃ π.;
Ει. 759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν π.
πολεμικά. Ει. 674. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ π.
πολεμίοισιν. Ο. 398. μαχομένω τοῖς π.
πολέμιον. Ο. 335. π. ἐτράφη.
Ο. 344. ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε π.
πολέμίου. Α. 1193. δορὸς ὑπὸ π. τυπείς.
πολεμίους. Α. 827. οὐ γὰρ φασὶ τοὺς π.; ΔΙ. κλάων γε σὺ,
Α. 1134. ἐν τῇδε πρὸς τοὺς π. θωρηξόμαι.
πολεμιστήρια. Ν. 28. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ π.;
πολεμιστηρίας. Α. 572. πόθεν βοῆς ἥκουσα π.;
Ει. 235. καὐτὸς θυείας φθέγμα π.
πολεμιστήριον. Α. 1132. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα π.
πολεμίων. Α. 316. εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν π. ἡμῖν λέγειν.
Α. 916. ἐκ τῶν π. γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
Β. 50. τῶν π. ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
1463. τὴν γῆν ὅταν νομάσωσι τὴν τῶν π.
1464. εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν π.,
πολέμοιο. Ει. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχρῶν ἀπσσάμενοι π.
πολέμοις. Π. 184. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς π. ἑκάστοτε
πολεμοῖτε. Α. 488. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ π. δι' αὐτό.
πολεμολαμαχαίκόν. Α. 1080. ἰὼ στράτευμα π.
πόλεμον. Α. 913. ὀρκαπετίοισι π. ἤρα καὶ μάχαν;
Α. 977. οὐδεποτ' ἐγὼ π. οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Ει. 441. ὥστις δὲ π. μᾶλλον εἶναι βούλεται,
610. κἀξεμύσησεν τοσοῦτον π. ὥστε τῷ κάπνῷ
624. τηνδ' ἀπορῥίψαντες αἰσχρῶς τὸν π. ἀνήρπασαν·
Ο. 556. ἱερὸν π. πρωνδὰν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπεπεῖν
Α. 112. μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν π.; ΜΤ. νὴ τὼ θεώ.
507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον π. καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
569. οὐτως καὶ τὸν π. τοῦτον διαλύσομεν, ἢν τις ἐᾶσῃ,
Β. 1024. ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν π.· καὶ τοὐτου γ' οὔνεκα τυπτου.
Πόλεμον. Ει. 205. ἵν' ἤκουν αὐτοῦ, τὸν Π. κατῴκισαν,
Ει. 310. τὸν Π. ἐκζωπυρήσετ' ἐνδοθὲν κεκραγότες;
πόλεμος. Α. 226. οἷσι παρ' ἐμοῦ π. ἐχθοδοσὸς αὐξεται τῶν χορίων·
Α. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. στρατωνίδης,
597. σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. μισθαρχίδης.
Ι. 644. ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ π. κατερράγη,
673. οὐ δεύμεθα σπονδῶν· ὁ π. ἐρπέτω.
Ο. 1188. π. αἴρεται, π. οὐ φατὸς
Α. 129. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
130. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
520. ὁτοτύξεσθαι μᾶρφ ἢν κεφαλὴν· π. δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
538. π. δὲ γυναιξὶ μελήσει.
Θ. 788. ἔριδες, νείκη, στάσεις, ἀργαλέα λύσῃ, π. φέρε δή νυν.
Β. 1099. μέγα τὸ πράγμα, πολὺ τὸ νεῖκος ἄδρδς ὁ π. ἔρχεται.
Ρτ. 238, 1. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ π.
Πόλεμος. Ει. 223. ὁ Π. αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
πολέμου. Α. 201. ἐγὼ δὲ π. καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς
Α. 528. κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ π. κατερράγη
1062. ὅτιῃ γνοῖ 'στι τοῦ π. τ' οὐκ ἀξία.
Ι. 803. ὑπὸ τοῦ π. καὶ τῆς ὑμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
Σ. 866. ὅτι γεναίως ἐκ τοῦ π.
Ει. 893. πρὸ τοῦ π. τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτέ.
945. π. μετάτροπος αὖρα.
1098. ὃς π. ἔρται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
1283. ἑκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ π. ἐκόρεσθεν.
1284. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ π. κἀτ' ἠσθίον.
Ο. 1588. παρὰ τῶν θεῶν περὶ π. καταλλαγῆς.
1597. π. πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
Α. 342. ἀλλὰ π. καὶ μανῖαν βυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
502. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ π. τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
588. αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ π.; ΛΥ. καὶ μὴν, ὦ παγκαθάρατε,
901. καὶ τοῦ π. παύσησθε. ΚΙ. τοιγαρ, ἦν δοκῇ,
Ρτ. 50. ἡ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν π. πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.
163, 2. γὰρ ποτ' ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ π. γένοιτο
Πολέμου. Ει. 239. ὅσον κακὼν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλέμματος.

πολεμοῦμεν. Λ. 489. διὰ τἀργύριον π. γάρ; ΑΥ. καὶ πάλλα γε πάντ' ἐκινήθην.

πολεμοῦντας. ΕΙ. 740. ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν ἀν.

ΕΙ. 1080. ἀλλὰ τί χρὴν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι π.,

πολεμοῦντες. Ο. 1591. ἡμεῖς τε γὰρ π. οὐ κερδαίνομεν,

πολέμους. ΕΙ. 775. Μούσα, σὺ μὲν π. ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ

ΕΙ. 1289. οὐδὲν γὰρ ἥδιες πλὴν π. τοῦ καί ποτ' εἴ;

πολεμοῦσιν. Π. 570. ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ π.

πολέμῳ. Α. 651. καὶ τῷ π. πολὺ νικήσεν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.

Ι. 583. σὺν π. τε καὶ ποιν-

Εκ. 679. τοὺς ἀνδρίους ἐν τῷ π., κεἰ τις δειλὸς γεγένηται,

πολέσθαι. Α. 734. ἀλλ' ἐὰν π. τάρ'; ΑΥ. ἦν τοὐτου δέῃ.

πόλεσι. Fr. 476, 12. κἀγὼ γε ταῖς ἄλλαις π. δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν·

πόλεσιν. Α. 642. καὶ τοὺς ὁπόσοι ἐν ταῖς π. δείξας, ὡς ὀρμοκρατοῦνται,

Ο. 509. ἐν ταῖς π. τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμναν ἢ Μενέλαος,

Β. 1010. τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς π. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,

Π. 566. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς π. τοὺς ῥήτορας, ὡς ὀπόταν μὲν

πόλεων. Α. 506. ἡμουσικὸν οὐτ' ἐκ τῶν π. οἱ ξύμμαχοι·

Α. 636. πρύτερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν π. οἱ πρέσβεις ἐξαπαντῶντες

643. τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν π. τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες

Ι. 802. σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν π.· ὁ δὲ δῆμος

Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν π. συλλήβδην τὸν προσιόντα·

670. ἀπὸ τῶν π., ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,

700. ὕστις π. ἀρχὼν πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Χαρδοῦς,

925. ἐκ τῶν π. τὸ σκίρον ἐξεδῆδοκεν,

πόλεως. Α. 499. μέλλω περὶ τῆς π., τριηραρχίαν ποιῶν.

Ι. 130. ἐς πρώτος ἔξει τῆς π. τὰ πράγματα.

763. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς π. μεδεούσῃ,

796. ἐκ τῆς π. βαθαυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦσαι.

1093. ἐκ π. ἐλθεὶν καὶ ἐμβαίνῃ αὐτῇ "πικαθήσθαι"

1334. τῆς γὰρ π. ἀξιὰ πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου,

Σ. 29. περὶ τῆς π. γὰρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

Ο. 192. } διὰ τῆς π. τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
1218. }

826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς π. τίς δαὶ θεὸς

832. τίς δαὶ καθέξει τῆς π. τὸ Πελαργικὸν;

1316. κατήγουσι δ' ἥρωτες ἐμᾶς π.

Α. 32. ὡς ἐστ' ἐν ἡμῖν τῇ π. τὰ πράγματα,

575. ἐκπλύνωνται τὴν οἰσπάτην, ἐκ τῆς π. ἐπικλινεῖς

Β. 361. ἡ τῆς π. χειμαζομένης ἀρχὼν καταδωροδοκεῖται,

1436. περὶ τῆς π. ἤντιν' ἔχετον σωτηρίαν.

Εκ. 107. ἥν πως παραλαβεῖν τῆς π. τὰ πράγματα

175. τὰ τῆς π. ἅπαντα βαρέως πράγματα.

305. τὰ τῆς π. διοι-

397. γνώμας καθεύδειν τῆς π.; κᾆτ' εὐθέως

466. μὴ παραλαβοῦσαι τῆς π. τὰς ἡνίας

Π. 919. ἀστ' εἰς ἐμ' ἥκει τῆς π. τὰ πράγματα.

Fr. 552, 1. διάλεκτον ἔχοντα μέσην π.

πόλεῶς. Ν. 926. ἡς ἐμνήσθην. ΔΙ. τῆς σῆς π. θ',

Π. 907. τῶν τῆς π. εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων

πόλι. Α. 971. εἴδες ὦ εἴδες ὦ πᾶσα π. τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον,

Fr. 162, 1. ὦ π. φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,

πολιά. Π. 1043. π. γεγένησαι ταχὺ γε νὴ τὸν οὐρανόν.

πολιάδα. Ο. 828. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν π.;

πολιαί. Ο. 967. Ἀλλ' ὅταν αἰκήσωσι λύκοι π. τε κοράναι

πολιαῖς. Ι. 520. τούτο μὲν εἴδως ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς π. κατιούσαις,

πολιάς. Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰ π. γὰρ σοὐκλέγων νέον ποιήσω.

Fr. 360. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενείου τὰς π. τοῦ Διός.

πόλιν. Α. 372. ἔἀν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν π.

Α. 503. ξένων παρόντων τὴν π. κακῶς λέγω.

515. ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν π. λέγω,

516. μέμηησθε τοῖθ', ὅτι οὐχὶ τὴν π. λέγω,

577. ἅπασαν ἡμῶν τὴν π. κακορροθεῖ·

631. ὡς κωμῳδεῖ τὴν π. ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

663. περὶ τῆς π. ὧν ὥσπερ ἐκείνος

694. ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν π.;

Ι. 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν π. καταστρέφει;

310. τὴν π. ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,

351. τί δαὶ οὐ πίνων τὴν π. πεποίηκας, ὥστε νυνὶ

568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τὴν' ἐκόσμησαν π.·

πόλιν. Ι. 812. νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν ἥδη;

Ι. 814. ὃς ἐποίησεν τὴν π. ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπιχειλῆ,

867. αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν π. παράτῃς.

1175. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν π.,

Ν. 69. ὅταν σὺ μέγας ὢν ἀρμ' ἐλαύνῃς πρὸς π.,

577. πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάτων ἀψελόγιστος τὴν π.,

Σ. 671. δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν π. ὑμῶν ἀνατρέψω.

1077. ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν π.

1079. τῷ καπηῷ τῷων ἅπασαν τὴν π. καὶ πυρπολῶν,

1235. ἀντρέψεις ἔτι τὰν π.· ἁ δ' ἔχεται βοπάς.

Εκ. 608. πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέρχεσθε τὴν π.,

1036. σε τὴν ἱερὰν π.·

Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν π.

48. εἰ που τοιαύτην εἶδε π. ἢ πέπτατο.

121. εἴ τινα π. φράσειας ἡμῖν εὕερον,

123. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζήτεῖτ' π.;

127. ποίαν τιν' οὖν ἤδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν π.;

148. Ἑλληνικὴν δὲ π. ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

172. τί ἂν οὖν ποιοῦμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μᾶαν π.

173. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες π.;

196. ὥστ' ἂν κατοικίζοιμ μετὰ σοῦ τὴν π.,

550. καὶ δὴ τοῖν πρώτα διδάσκω μιαν ὀρνίθων π. εἶναι,

921. πάλαι πάλαι δὴ τηνδ' ἐγὼ κλῄζω π.

957. οὐτω τοιχίας τοῦτον πεπίσθαι τὴν π.

964. ταῦτ' οὐν ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἡμᾶ τὴν π.

1034. ἐς τὴν π., πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

1263. μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν π.,

1277. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας π.,

1280. πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τὴνδε τὴν π.,

1313. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν π.

Α. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς π. σπεύσαμεν, ὦ Φιλοῦργε,

288. τὸ πρὸς π., τὸ σιμῶν, οἱ σπουδὴν ἔχω·

302. σπεῦδε πρόσθεν ἐς π.,

487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν π. ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.

912. καὶ πῶς ἐθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς π.;

1002. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μογίομαι. ἀν γὰρ τὰν π.

Θ. 318. γλαυκῶπι χρυσόλογχε π.

366. ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσι τε τὴν π.

812. ἐς π. ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,

1140. ἡ π. ἡμετέραν ἔχει,

Β. 704. τὴν π., καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,

1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλ' ἀνδρῶν, τὴν π. ἁμαὶ Σθενέβοιαι;

1454. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν π. νῦν μοι φράσον

1458. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην π.,

1501. καὶ σώζε π. τὴν ἡμετέραν

Εκ. 108. δυνάμεθ', ὥστ' ἀγαθὼν τι πράξει τὴν π.·

194. εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἐφασκον τὴν π.·

210. ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν π.

229. ταύταισιν οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν π.

253. κακῶν κεραμεύειν, τὴν δὲ π. εὖ καὶ καλῶς.

414. ὡς τὴν π. καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

430. ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν π.

455. τί δῆθ' ἔδοξεν; ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν π.

555. ὑμῖν δὲ φασι παραδεδόσθαι τὴν π.

557. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ π. πραγμάτων.

Π. 378. ἐθέλω διαπᾶζαι πρὶν πυθέσθαι τὴν π.,

567. ὧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν π. εἰσὶ δίκαιοι,

911. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι π.

Fr. 470, 15. Λέγωσιν αὐτὼν τὴν π. πετοίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

537. ἐς (τὴν) π. ἀξεις τήνδε τὴν ὑπώνυδα;

555. κερκάντες γὰρ τὴν π. ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.

πολιόν. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰεύσα γέρον' ἀπολέσαι, π. ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,

Ο. 350. οὔτε π. πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται

πολιορκῶν. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ π. ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.

πολιός. Α. 610. ἤδη περπίσθευκας σὺ π. ὤν; ἐνὶ,

Σ. 1192. ἤδη γέρων ὢν καὶ π., ἐγὼν δέ τοι

Α. 595. ὁ μὲν ἥκων γαῖρ, κἂν ᾖ π., ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

Θ. 190. ἐπειτα π. εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,

πολιούς. Α. 600. ὁρῶν π. μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,

πολιοῦχε. Ι. 581. ὦ π. Παλλάς, ὦ

Α. 345. π., σὰς ἔσχον ἕδρας.

πολιοῦχος. Ν. 602. αἰγίδος ἡνίοχος, π. Ἀθάνα·

Ο. 827. π. ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον·

πολιόχρωσι. Fr. 179. ταῖς π. βεμβρᾶσιν τεθραμμένη.
πόλις. A. 27. ἔσται πρτιυῶσ' οὐδὲν' ὦ π. π.
A. 75. ἄκρατον οἶνον ἠδίν. ΔΙ. ὦ Κρανεᾶ π., 545. τριακοσίας ναῦς, ἢν δ' ἀν ἡ π. πλέα
I. 273. ὦ π. καὶ δῆμ', ὑφ' οἷαν θηρίων γαστρίζομαι,
813. ὦ π. Ἄργους, κλιθεὶ οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφέρῃς;
1317. καὶ τᾶ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἢ π. ἠδὲ γέγγθεν,
Σ. 418. ὦ π. καὶ Θεόρρου θεοσεχθρία,
467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἐθηκεν ἡ π.,
El. 171. πέντε τάλαντ' ἡ π. ἡ Χίων
251. οἶα π. τάλαινα διακναισθήσεται.
642. ἡ π. γὰρ ἀχρεῖοσα κἀν φόβῳ καθημένη
O. 144. ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων π.
184. ἐκ τοῦ πίνου τοῦτον κεκλήσεται π.
829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος π.,
Θ. 839. τῆς τῶν ἀνδρείων τεκούσης. τῷ γὰρ εἴεδε, ὦ π.,
H. 718. πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ π. πεπονθέναι
732. ὑστάτοισ ἀφιγμένοισιν, οἴσιν ἡ π. πρὸ τοῦ
1083. κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ π. ἡμῶν
1419. ἴν' ἡ π. σωθείσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
1423. γνώμην ἑκάτερος ; ἡ π. γὰρ δυστοκεῖ.
Ion. 218. ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων π.,
558. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ π.
677. ῥήματος ἡ π. ἡμῶν,
Π. 601. ὦ π. Ἄργους, κλιθεῖ οἷα λέγει.
916. οὐνοῦν δικαστᾶς ἐξεπίτηδες ἡ π.
Fr. 529. οὔτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ π. μάλιστα σῶς ἂν εἴη.
πόλισμα. O. 553. ὦ Κεβρώνα καὶ Πορφυρῶν, ὡς σμερδαλέον τὸ π.
O. 1565. τὸ μὲν π. τῆς Νεφελοκοκκυγίας
πολίταις. I. 458. καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς π.,
B. 359. ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκολός ἐστι π.,
1487. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς π.,
Ec. 492. ἑσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εἰρωσία' ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς π.
πολίτας. A. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ π.,
A. 626. δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς π. νουθετεῖν,
B. 688. ἐξισῶσαι τοὺς π. κἀφελεῖν τὰ δείματα.
702. κἀπτίμουν καὶ π., ὅστις ἂν ξυνωμαχῇ.
Ec. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς π. σώσετε.
πολιτείαν. I. 219. ἔχει ἅπαντα πρὸς π. ἃ δεῖ.
πολιτεύσει. I. 1365. τᾶ δ' ἄλλᾳ, φίρ' ἴδω, πῶς π. φράσον.
πολίτην. I. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν π., ὀξίνην Ὑπέρβολον
B. 1041. Πατρόκλεων, Τεύκρων θυμολεύτων, ἰὼ ἐπαίροιμ' ἄνδρα π.
1427. μισῶ π., ὅστις ψέφελεῖν πάτραν
Ec. 574. ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, π.
πολίτης. A. 595. ὅστις ; π. χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
I. 335. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὗτοσί π.
773. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο π.;
943. ἀγαθὸς π., οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
1369. ἐπειδ' ὁ π. ἐντεθεὶς ἐν καταλύγῳ
El. 909. ἢ χρηστὸς ἀνὴρ π.
πολιτῶν. I. 227. καὶ τῶν π. οἱ καλοί τε κἀγαθοί.
I. 264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν π. ὅστις ἐστὶν ἀμηνῶν,
Σ. 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν π. ἐμβραχὺν
A. 1013. τῶν π. οὐδέν', ὤνδρες,
B. 719. ταυτὸν ἐς τε τῶν π. τοὺς καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
727. τῶν π. θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
1446. εἰ τῶν π. οἷοι νῦν πιστεύουεν,
Ec. 1132. ὅστις π. πλείον ἢ τρισμυρίων
Π. 950. τῶν τῶν π. οὐτε τὴν ἐκκλησίαν,
πολιώτεραι. Σ. 1064. οἰχέται κύκνου τ' ἔτι π. δῆ
πόλλ'. A. 314. π. ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἐσθ' ἃ κἀδικουμένους.
A. 832. καὶ χαῖρε π. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
I. 1276. εἰ μὲν οὖν ἀθρωποι, ἴν δεῖ π. ἀκοῦσαι καὶ κακά.
N. 363. κἀνυπόδητος κακὰ π. ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
854. χἀτερὰ γὰρ π.· ἀλλ' ὕ τι μάθομ' ἐκάστοτε,
1329. ἀρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω π. καὶ κακά ;
Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ π. ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ καὶ κακά ;
1017. ἀδικείσθαι γὰρ φησιν πρότερος π. αὐτοὺς εὖ πεποιηκότας,
1046. καίτοι σπένδων π. ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὼν Διόνυσον
El. 423. χἀτερ' ἔτι π. ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
764. παῦρ' ἀνιάσας, π. εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
1035. τις π. ἀναπλᾶς ἔσω·
O. 482. ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, π. ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
A. 10. καὶ π. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχθομαι,
πόλλ'. A. 256. ἢ π. ἄλπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
A. 467. ὦ π. ἀναλώσας ἔτη, πρόξυλε τῆνδε τῆς γῆς,
1053. π. ἔσω 'στὶ
B. 22. π. ἂν μόθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. πῶς ἂν οὖν
786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ π. ἀγορεύει.
890. π. ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψίμοιρ' ἂν
B. 164. καὶ χαῖρε π., ὦδελφέ. ΔΙ. νὴ Δί' καὶ σύ γε
Ec. 435. τὰς μὲν γυναῖκας π. ἀγαθὰ λέγων, σὲ δέ
1067. ἀτὰρ ἤτις εἶ γε, π. ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
Π. 437. Πενία μὲν οὖν ἡ σφῶν ξυνοικῶν π. ἔτη·
Fr. 231 b, 2. σὺ δὴ συνέζης ἐς τὰ π. Εὐριπίδῃ
πολλά. A. 200. χαίρειν κελεύων π. τοὺς Ἀχαρνέας·
A. 370. καίτοι δέδοικα π.' τοὺς τε γαρ τρόπους
649. εἶτα δὲ τούτων τὸν ποιητὴν πυτέρους εἶπει κακὰ π.·
656. φησὶν δ' ἄμμε τὸν π. διδέξειν ἀγαθά, ὡστ' εὐδαίμονας εἶναι,
694. π. δὴ ξυμποιήσαντα, καὶ θερμὼν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὼν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
984. κἀμάχετο, καὶ προσέτι π. προκαλουμένου,
I. 411. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, εὖ π. δὴ 'πὶ πολλοῖς
435. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπρᾶξαι τάλαντα π.
596. ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· π. γὰρ δὴ πράγματα
840. ἢ π. χρήματ' ἐργάσει σεῖαν τε καὶ ταράττων.
N. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα π.
Σ. 678. σοὶ δ' ὧν ἀρχεῖς π. μὲν ἐν γῇ, π. δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλείσαν.
685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, π. πονήσας.
1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ π. χέασθαι·
1248. π. δὴ διειδόμσας σὺ κἀγώ.
El. 347. π. γὰρ ἀνεαχόμην
591. π. γὰρ ἐπάσχομεν
618. οὖσα συγγεν ἡς ἐκείνου. π. γ' ἡμᾶς λανθίνει.
718. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε π. ΕΡ. καὶ σύ γε,
1058. ἤδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. π. πράττεις, ὅστις εἶ.
1188. π. γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν.
1196. καὶ τὰν Λαγγωαν π. καὶ κολλάβους.
O. 375. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα π. μαθόνσιον οἱ σοφοί.
822. ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ π. χρήματα
860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ π. δὴ καὶ δεῖν' ἔδω,
918. τὰς ὑμετέρας κυκλεῖ τε π. καὶ καλὰ,
1470. π. δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
A. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναται παῦσαι τεταραγμένα πράγματα π.
815. ἢ καταρσάμενος ἀνδρᾶσι πονηροῖς.
1076. τί δεῖ πιθ' ὑμᾶς π. μυσίδδειν ἔνη ;
1205. σμικρὰ π. παιδία,
O. 287. καὶ Φερσέφαττα, π. πολλάκις μέ σοι
351. εὐχεσθε πάσαις π. δοῦναι κἀγαθά.
388. καὶ π. καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
477. ξύνοιδ' ἐμαυτῷ π. δεῖν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
545. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς π. κακὰ δέδρακεν
B. 228. εἰκότως γ', ὦ π. πράτ-
389. καὶ π. μὲν γέλοιά μ' εἶ-
390. πεῖν, π. δὲ σπουδαία, καὶ
535. π. περιπεπλεγμένα,
555. καὶ τὰ σκόρδα τὰ π. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
697. πρὸς δὲ τούτοις εἰεὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν π. δὴ
749. τί δὲ π. πράττων ; ΔΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ec. 436. π. κακά. ΒΛ. καὶ τί εἴπε ; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
453. δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ π. κἀγαθά,
1105. ὑμεῖς δ' ἐὰν τὰ π. πολλάκις πάθω
Π. 253. ὦ π. δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες.
282. οἱ π. μοχθήσαντες, οὐκ οὖσης σχολῆς, προθύμως
389. οὐτω πάνυ π. κέκλοφας ; ΧΡ. οἴμοι τῶν κακῶν,
951. οὐ π.' καὶ τᾷρ ἐκπομίσας μ' ἠσχύνετο.
957. οὐ π. τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
Fr. p. 514. π. τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντες.
556. ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισι τὰ μμαίκυλα φύεται π.
πολλαί. N. 324. ἡσυχῇ αὐτός. ΣΤ. φίρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωρυσὸ' αὐταὶ πάνυ π.,
A. 354. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που π. δοκοῦμεν εἶναι ;
Θ. 864. ψυχαὶ δὲ π. δι' ἐμ' ἐπ' Σκαμανδρίαις
B. 1004. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι π. χἀτεραι σοφισμάταν.
Fr. 237. π. τῷ ἀλεκτρυόνων βίᾳ
πολλαῖς. Σ. 1146. ὑφαίνεται π. δαπάναις. αὕτη γὰρ τοι
πολλαῖσί. A. 27. π.' ἀγρυπνίαισιν ἐρπτασμένον.
πολλάκις. A. 538. κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων π.
I. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· π. γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
250. καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος π. τῆς ἡμέρας.
1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· π.
1290. ἢ π. ἐτυγχάνει
N. 621. π. δ' ἡμῶν ἀγῶνων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,

πολλάκις. Σ. 1265. π. δὴ ὅσῳ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Ει. 211. ὅτιὴ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων π.
638. π. φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
Δ. 510. ἀλλ' ἡσθαυμάσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ π. ἔνδον ἂν οὖσαι
Θ. 287. καὶ Φερσέφατται, πολλὰ π. μέ σοι
950. π. αὐταιν ἐκ τῶν ἀρῶν
Β. 718. π. γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεποιθέναι
Εκ. 580. π. θεῶνται.
740. π. ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
749. πράτιστον αὐτὰ π. καὶ σκέψομαι.
791. ἴσω δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμὸς εἰ γένοιτο π.,
1105. ὅμως δ' ἐὰν τι πολλὰ π. πάθω
Fr. 237, 2. ὑπηνέμα τίκτουσαν ᾠὰ π.

πολλάς. I. 649. ἴνα τὰς ἀφὶας ὠνούντο π. τοῦβολοῦ.
N. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος π. ὡς τὰν Μοῖσαν ἀφανίζων.
Σ. 658. κἄξω τοὐτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς π. ἑκατοστάς,
Ει. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρίβε π. καὶ πυκνάς.
1322. κριθὰς τε ποιεῖν ἡμᾶς π.
O. 1429. ἀνθ' ἔρματος π. καταπεπωκὼς δίκας.
Θ. 739. παράβαλλε π. κληματίδας, ὦ Μανία.
Β. 748. π. ἀπὶης θύρας[ε]; ΑΙ. καὶ τόθ' ἥδομαι.
904. ἐμπεσοῦσα συσκεδᾶν π.
1040. ὅθεν ἡμῖ φρὴν ἀπομαχαμένη π. ἀρετὰς ἐποίησεν.
Εκ. 52. ὀρῶ προσώτατα χλτέρας π. πάνυ
Π. 1164. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπωνυμίας π. ἔχειν·

πολλᾶς. Α. 907. ἅπερ πίδακον ἀλτρίας π. πλέων.

πολλαχοῦ. Σ. 1101. π. σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπαν θ' εὑρήσετε

πολλή. I. 1134. τοὔτῳ πάνυ π.,
B. 21. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ π. τρυφή,
760. ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις π. πάνυ.
1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν π. πολλοῦ 'πικαθῆτο,
Α. 660. π.; κἀπιδῶσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
Εκ. 632. τὼν σεμνοτέρων ἔσται π. καὶ τὼν σφραγῖδας ἐχύντων,
Π 886. ἀρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ π.; σκώπτετον,

πολλῇ. Ει. 747. ἐς τὰς πλευρὰς π. στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὼ ἑνάτω·
Θ. 791. ἀλλ' οὐτασαὶ π. σπουδῇ τὰ κακὼν βούλεσθε φυλάττειν·

πολλῆν. N. 1494. σὺν ἔργον, ὦ δᾷς, ἴίναι π. φλύγα.
Ει. 167. κἀπεφορήσεις τῆς τῆς π.,
659. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε π. ἔχει.
O. 158. π. γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
1691. ὀπτᾶς τὰ κρέα; π. γε τενθείαν λέγεις.
Α. 466. π. γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.
800. ἢν λάχωμν π. φορεῖ.
Θ. 696. γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ π. βοᾷν
Β. 401. ἄνευ πόνου π. ὀδὸν περαίνεις.
Εκ. 592. μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν π., τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
Π 682. κἀγὼ μοῦσαι π. ὁσίαν τοῦ πράγματος
694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης π. ἔρλων·

πολλοδεκάκις. Ει. 243. καὶ π., ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

πολλοί. I. 735. ἄλλοι τε π. καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
I. 1020. π. γὰρ μίσει σφε καταχρῶνται κολοιοί.
Σ. 1459. καίτοι π. ταὺν' ἐπαθον·
Ει. 727. ἐπεσθον ἁμ' ἐμοὶ θάττον, ὡς π. πάνυ
968. τίς τῆδε; τοῦ πορ' εἶσὶ π. κἀγαθοί;
969. τοισδὶ φέρε δὰν· π. γὰρ εἰσὶ κἀγαθοί.
O. 573. πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ π.
1346. ποῖων νόμων; π. γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
B. 1503. τοὺς ἀνοήτους· π. δ' εἰσὶν·
Εκ. 481. φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, π. γὰρ οἱ πανοῦργοι,
Π. 218. π. δ' ἔσονται χάτεροι νῷν ἐύμμαχοι,
502. π. μὲν γὰρ τὼν ἀνθρώπων ὥντες πλουτοῦσι πονηροί,
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· π. δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ
667. ἔτεροι τε π. παντοδαπὰ νοσήματα

πολλοῖς. I. 945. ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι π. τοὐβολοῦ,
I. 1038. ὃς περὶ τοὺ δῆμου π. κἀνεφὶ μαχεῖται,
1368. π. γ' ὑπολίσποις συγιδίοιοιν ἐχαρίσω.
N. 959. ἀλλ' ὦ π. τοὶς πρεσβυτέρους ᾥδεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
1063. π. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
1330. ὦ λακκοῦπωκτε. ΦΕ. πάντε π. τοὶς ῥόδοις.
1374. π. κακοὺς καὶ ἀγαθοὺς· κἀγ' ὑπεῖσθεν, οἷον εἰκὸς,
Σ. 955. οἷός τε π. προβατίοις ἐφεστάναι.
1046. καίτοι σπένδων πολλ' ἐπὶ π. ζμνυσαν τὸν Διόνυσον
1350. π. γὰρ ἤδη χἀτέροις αὐτ' εἰργάσω.
Ει. 1009. τένθαις π.· κἀπὶ Μελάνθιον
O. 704. π. δῆλον· πετόμεσθέ τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
Θ. 825. ἀπόλωλεν μὲν π., ὁ κανὼν
827. π. δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων

πολλοῖς. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι π., τὸν δ' οὐδ' ἀκουλούθῳ·
Π. 1047. τοὐναντίον πέτοιθε τοῖς π. ἄρα·
1167. σπεῖδουσιν ἐν π. γεγηράσθαι γράμμασιν.

πολλοῖσι. N. 892. ἐν τοῖς π. λέγων ἀπολῶ.

πολλοῖσιν. O. 1291. π. ὀρνίθων ὀνόματ' ἢν κείμενα.
B. 1484. πάρα δὲ π. μαθεῖν.

πολλοστῷ. Ει. 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι π. χρόνῳ.

πολλοῦ. Α. 543. καθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ π. γε δεῖ·
I. 822. π. δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
N. 376. ὅταν ἐμπληησθῶσ' ὕδατος π. κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
915. θρασὺς εἶ π. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Σ. 1462. π. δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
1476. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ π. χρόνου
Θ. 806. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνον π., πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
B. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ π. 'πικαθῆτο,
Π. 98. π. γὰρ αὐτοὺς οὐχ ὁρακά πω χρόνου.
877. νὴ τὼν Δία τὼν σωτῆρα, π. γ' ἄξιος
1045. ἔοικε διὰ π. χρόνου σ' ἐορακέναι.

πολλοὺς. I. 512. ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν π. αὐτῷ προσιόντας,
N. 29. ἐμὲ μὲν σὺ π. τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
467. ὀβρομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ π. ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθήσθαι,
Σ. 199. ὤθει σὺ π. τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
980. καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο π. δῇ πάνυ
1042. ὥστ' ἀνατηδὰν δειμαίνοντας π. ὡς τὸν πολέμαρχον.
1176. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. π. πάνυ.
1262. μαθητέον τάρ' ἐστὶ π. τῶν λόγων.
O. 705. π. δὲ καλοὺς ἀπομμοκόστας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
A. 1127. π. ἀκούσασ' οὐ μεμούσαμαι κακῶς.
1152. π. μὲν ἄνδρας θεσταλῶν ἀπώλεσαν,
1153. π. δ' ἑταίρους ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
O. 178. π. καλὰς οὐκ τε συντέμνειν λόγους.
814. ἀλλ' ἡμεῖς ἐν π. τούτων
B. 808. π. ἴσασ' ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
1039. ἀλλ' ἄλλους τοι π. ἀγαθοὺς, ὧν ἢν καὶ Λάμαχος ἥρως·
1123. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανεῖς; ΕΤ. π. πάνυ.
1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ π. προλόγους ἕξω λέγειν
Εκ. 450. ἡμῶν δὲ τοὺς π. ἔῳασκε τοῦτο δρᾶν.
733. π. κάτω δῇ θυλακοὺς στρέψασ' ἐμοὺς.

πολλῷ. Α. 271. π. γὰρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
I. 124. π. γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
526. εἶτα Κρατίνου μεμημένου, ὃς π. ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
812. νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους π. περὶ τὴν πόλιν ᾤδῃ;

πολλὼν. N. 1153. π. γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε π. τῷ καπνῷ.
491. νὺν δὲ π. τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
726. οὐκ ἂν δικάσαι. σὺ γὰρ οὖν νὺν μοι νικᾶν π. δεδόκησα·
781. π. γ' ἀμείνων· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
806. ὅσπερ γ' ἐφασκον, κοὐτι π. πλείονα.
Ει. 509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πράγμα π. μᾶλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
912. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεισθε π. μᾶλλον οἷός εἰμι.
O. 610. αἰβοῖ, ὡς π. κρείττους οὐτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
611. οὐ γὰρ π.; . . . . . .
1104. ὥστε κρείττω ὦμα π. τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
A. 886. π. γεγενήσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
Π. 101. μὰ Δί', ἀλλὰ π. μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
187. καὶ νὴ μὰ Δία τούτων γε π. πλείονα·
Fr. 198, 12. τούτους γὰρ, ἢν π. ξυνέλθῃ, ξυλλαβὼν

πολλῶν. Α. 451. π. δεδμένος σκευπιρίων· νὺν δῇ γενοῦ
A. 633. φησὶν δ' εἶναι π. ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
641. ταῦτα ποιήσα π. ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
I. 517. π. γὰρ δῇ περασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
N. 6. ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πίλεμε, π. οὐνεκα,
471. πράγματα κἀντιγραφᾶν π. ταλάντων·
1508. δίωκε, βάλλε, παῖε, π. οὐνεκα.
Σ. 229. π. δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
436. ὡς ἐγὼ π. ἀκούσας οἶδα θρῖων τὼν ψῶφον.
1068. γῆρας εἶναι κακὸν ἢν εἰσιόντ' ἢ π.
1361. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο π. κἀγαθῶν,
Ει. 436. Ἕλληνιν ἄρξαι πάσι π. κἀγαθῶν.
538. ἄλλων τε π. κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄθρει
918. π. γὰρ ὑμὶν ἄξιος
A. 1159. τί δῆθ' ὑπηρμάνεων γε π. κἀγαθῶν
Θ. 454. τοὺτον κολάσαι τὸν ἄνδρα π. οὐνεκα·
Εκ. 257. ἆρ' οὐκ ἄπειρος οὖτος π. κρουμάτων.
559. ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. π. οὐνεκα.

πολλῶν. Ex. 659. *π. ἔνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὐνεκα δῆπου,*
Π. 283. *δεῦρ' ἤλθομεν, π. θύμαν ῥίζας διεκπερώντες.*
540. *πιδώκτης πλειῶν ἐργαγέων· καὶ ταύτην. ἀρά γε π.*
πόλεϊ. O. 179. *οὐχ οὗτος οὖν δῆπου ἐστὶν ἐρώδιος π.;*
O. 180. *π.; τίνα τρόπον;* ΠΕ. *ὥσπερ εἶπον τὶς τοῦτος.*
182. *ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν π.*
Fr. 210. *π. τοῦδ' ἐστί· κᾆτα πάσταν ἥλιος τέτραπται;*
πόλου. O. 184. *ἐκ τοῦ π. τοῦτον κεκλήσεται πόλις.*
πολύ. A. 425. *οὐκ, ἀλλὰ τούτου π. π. πτωχιστέρου.*
A. 650. *τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνδρᾶποδα π. βελτίους γεγενῆσθαι*
651. *καὶ τῷ πολέμῳ π. νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.*
903. *ἀλλ' ὁ τι παρ' ἁμὶν μή 'στι, τῷδε δ' αὖ π.*
906. *λάβοιμι μέντἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ π.*
986. *τὰς χάρακας ἤντε π. μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί,*
1117. *οἶμ' ὡς ὑβρίζεις.* ΔΙ. *τὰς ἀκρίδας κρίνει π.*
I. 328. *ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος π.*
546. *αἴρεσθ' αὐτῷ π. τὸ ῥόδιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις*
617. *ὃ καλὰ λέγων, π. δ' ἀμείνου' ἔτι τῶν λόγων*
684. *εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον π. πανουργίαις*
789. *καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν π. μικροτέρου τούτων δελεάσασιν εἶλες.*
1035. *νὴ τὸν Ποσειδῶ π. γ' ἀμείνων, ὦ Γλάνι.*
N. 891. *ἰὸ' ὅπου χρῆζεις.* ΠΕ. *χρὴ μᾶλλόν σ'*
1098. *π. πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,*
1335. *τουτὶ σὺ νικήσεις;* ΦΕ. *π. γε καὶ ῥᾳδίως.*
Σ. 278. *ἢ μὴν π. δρμυστατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,*
922. *μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὖ π.*
1280. *εἰτ' Ἀρφράδην, π. τι θυμοσοφικώτατον,*
1300. *καὶ τὼν ξυνόντων π. παροινικώτατος;*
EI. 352. *καὶ π. νεανέρων, ἀ-*
823. *ἐντεινθεὶ δὲ π. τὰ κακοηθέστεροι.*
936. *καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρώτεροι π.*
1259. *ἀμείνων ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται π.*
O. 539. *π. δὴ π. δὴ χαλεπωτάτους λόγους*
627. *ὦ φίλτατ' ἐμοὶ π. πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,*
703. *π. πρεσβύταται πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος*
1572. *ἕξεις ἀτρέμας;* ΠΟΣ. *οἴμωξε' π. γὰρ δή σ' ἐγὼ*
A. 76. *γυναῖκας ἐλθεῖν.* ΜΥ. *π. οὐ κάλλιον λέγεις.*
148. *γένοιτ' ἂν εἰρήνη;* ΛΥ. *π. γε νὴ τὼ θεώ.*
501. *σωστέον, ὦ τᾶν.* ΠΡ. *κεἰ μὴ δέομαι;* ΛΥ. *τοῦδ' οὐνεκα καὶ π. μᾶλλον*
505. *κλαύσει τοίνυν π. μᾶλλον.*
1034. *ὥστ' ἐπειδὴ ἐρρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον π.*
1045. *ἀλλ. π. τοὐμπαλὶν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν*
Θ. 771. *γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον π.*
785. *κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, π. μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ*
800. *ὑμῶν ἐσμὲν π. βελτίους· βασανοῦ τε πάρεστιν ἰδεῖσθαι.*
810. *οὐτοι ἡμεῖς π. βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.*
B. 558. *τὶ δαί; τὸ π. τίφρεχα οὐκ εἰρηκὰ πω.*
633. *καὶ π. γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος'*
1061. *καὶ χαρὰ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται π. σεμνοτέροισιν.*
1221. *τὸ λῃκύθιον γὰρ τοῦτο πενεσεῖται π.*
1254. *ἀνδρὶ τῷ π. πλεῖστα δὴ*
1384. *κύκνου, μεθεῖτε· καὶ π. γε κατωτέρω*
Ex. 111. *δημηγορήσεις;* ΠΡ. *π. μὲν οὖν ἀριστά που.*
646. *π. μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι* ΒΛ. *τὸ ποῖον;*
807. *αὖτ' εἰσενέγκοι· π. γὰρ ἐμμελέστερον*
937. *κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς π. σοῦ μείζον φρονῶ.*
1070. *τοῦτ' αὖ π. τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.*
1118. *ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· π. δ' ὑπερπέπαικεν ἀδῶ*
1122. *ὥστ' ἐστὶ π. βέλτιστα, π. δῆτ', ὦ θεοί.*
1136. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην, π. γ' ἀπάντων ὕστατος,*
Π. 123. *ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διός π.*
195. *π. μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐκκαίδεκα'*
365. *ὡς π. μεθίστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.*
412. *κράτιστόν ἐστι.* ΒΑ. *π. μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.*
445. *μὴν ἀλλ' λέγω, δεινότατον ξύμπαρεῖ π.*
526. *ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον π. τοῦ νῦν.* ΧΡ. *ἐς κεφαλὴν σοί.*
590. *π. τῆς πενίας πράγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,*
867. *π. μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.*
891. *π. χρῆμα τεμαχὼν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.*
944. *ἀπειμ' γιγνώσεαι γὰρ ἤντων ὧν π.*
994. *τὸν αὐτόν, ἀλλὰ π. μοῦσιν μεθέστηκεν πάνυ.*
1149. *τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω π.*

πολύ. Π. 1204. *καὶ μὴν π. τῶν ἄλλων χιτῶν πάνυ τία*
Fr. 413. *τὰ Θετταλικὰ μὲν π. καπανιώτερα,*
πολυάνορα. O. 1313. *ταχὺ δ' ἂν π. τὰν πόλιν.*
Πόλυβον. B. 1192. *εἰὸ' ὡς Π. ἠρηρεκὼ οἶδῶν τὼ πόδε·*
πολυγράμματος. Fr. 43. *Σαμίων ὁ δημὸς ἐστιν· ὡς π.*
πολυδάκρυον. O. 212. *τὸν ἐμὸν καὶ οὐν π. Ἴτυν*
πολυδάκρυτον. Φ. 1041. *π. Ἅιδα γόων φλέγουσαν,*
πολυήρατον. N. 301. *Κέκροπος ὑψόμεναι π.·*
πολυΐδριν. I. 1068. *λαίδαργον, ταχύποινον, δολίαν κερδῶ, π.*
πολύκαρπον. B. 328. *π. μὲν τανάσσων*
πολυκόλιανε. B. 1270. *κὐδὶστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως π. μάνθανέ μου πατ.*
πολυκολύμβοισι. B. 245. *ἐν π. μέλεσιν,*
πολυμαθῶν. Σ. 1175. *ἀνδρὰν παρόντων π. καὶ δεξιῶν;*
πολυμέτρου. A. 1240. *Οἰνεὺς σοτ' ἐκ γῆς π. λαβὰν στάχυν,*
πολυμῆτις. Σ. 351. *εἰτ' ἐκδύναι βάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ π. Ὀδυσσεύς·*
Πολυμνήστεια. I. 1287. *καὶ Π. ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰανίχῳ.*
πολύν. A. 136. *χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἡμεν ἐν Θρᾴκῃ π.*
A. 137. *μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ 'φερε π.*
694. *πολλὰ δὴ ξυμποιήσαντα, καὶ θερμὼν ἀπομορξάμενον ἀνδριῶν ἱδρῶτα δὴ καὶ π.,*
I. 105. *ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκαλεῖν μοι π.*
622. *πολλοῦ δὲ π. με χρόνον καὶ τὼν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.*
N. 199. *ἕξω διατριβὰν π. ἄγαν ἐστὶν χρόνον.*
Σ. 910. *ἀποδρᾶς γὰρ ἐς τὴν γαστέρ' τυρὸν π.*
EI. 407. *ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε π. ἤδη χρόνον,*
601. *ἀλλὰ πόθ' ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν π. τοῦτον χρόνον*
1216. *ὄμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον π.,*
1323. *πάντας ὁμοίως οἶνόν τε π.,*
1352. *οἶνόν τε πίῃς π.*
O. 200. *ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν π. χρόνον.*
635. *π. χρόνον θεοὺς ἔτι*
A. 1265. *ὡς συνέχῃς π. ἄχρι χρόνου.*
Θ. 385. *βαρὺς φέρω ταλαινὰ π. ἤδη χρόνον*
615. *π. γε χρόνον οὐρεὶς σύ.* ΜΝ. *νὴ Δί, ὦ μέλε·*
B. 145. *οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις.* ΗΡ. *εἶτα βόρβορον π.*
157. *ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν π.*
676. *τὸν π. ὀλομένη λαῶν ὄχλον, οὐ σοφίαι*
707. *οὐ π. οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νὺν ἐνοχλῶν,*
829. *πλειμόνων π. πόνον.*
Ex. 378. *καὶ δῆτα π. ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,*
1120. *εἰν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει π. χρόνον·*
πολύπειρον. A. 1109. *δεινὴν, ἀγαθὴν, φαιδρὰν, σεμνὴν, ἀγαπῆν,*
* * π.*
πολύπλοκον. Φ. 463. *καὶ π. νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ*
πολυπλοκωτίρας. Φ. 435. *π. γυναικὸς*
πολυπονώτατον. Φ. 1023. *π. βροτῶν.*
πολυποντία. Φ. 1156. *θεσμοφόρων π.*
πολυπραγμονεῖν. Π. 913. *εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ π.;*
πολυπραγμοσύνη. A. 833. *π. νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί*
πολυπράγμων. O. 471. *ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ π., οὐδ' Αἰσωπον πεσάτηκας,*
πολυρρόδους. B. 448. *χωρῶμεν ἐς π.*
πολύς. I. 760. *πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει π. καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.*
O. 488. *οὔτω δ' ἰσχυὶ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ π., ὥστ' ἔτι καὶ νῦν*
A. 1257. *π. δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἥνσει,*
1258. *π. δ' ἅμα κατῶν σκελῶν ἵετο.*
B. 136. *ἤντερ οὐ τότε κατῆλθες.* ΗΡ. *ἀλλ' ὁ πλοῦς π.*
Π. 337. *καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα π.*
Fr. 390. 1. *τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν δύνατον λῆρος π.*
πολύσπορά. O. 952. *ῥιφόβολα πεδία π. τ'*
πολυτίματος. A. 759. *παρ' ἀμὶ π., ἄπερ τοὶ θεοί.*
πολυτίμηθ'. A. 807. *οἷον βοᾶτ' ξυνοῦσ', ὦ π. Ἡράκλεις.*
I. 1390. *ὦ Ζεῦ π., ὡς καλαὶ πρὸς τῶν θεῶν,*
O. 667. *ὦ Ζεῦ π., ὁλὸν τοὐρνίθιον,*
Fr. 303, 1. *ὦ Ζεῦ π., οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς*
πολυτίμητ'. EI. 1016. *ταῦτ', ὦ π., εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.*
B. 323. *Ἴακχ', ὦ π. ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων,*
851. *ἐπίσχες οὕτος, ὦ π. Λίσχυλε.*
πολυτίμητα. Fr. 344, 9. *τριταία π. βεβασανισμένα*
πολυτίμητε. Φ. 236. *δέσποινα π. Δήμητερ φίλη*
B. 337. *ὦ πότνια π. Δήμητρος κόρη,*
397. *Ἴακχε π., μέλος ἑορτῆς*
πολυτιμήτη. EI. 978. *δέξαι δῆτ', ὦ π.,*
πολυτίμητοι. N. 269. *ἐλθετε δῆτ', ὦ π. Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·*
N. 293. *καὶ σέβομαί γ', ὦ π., καὶ βούλομαι ἀνταποδοῦν·*
Σ. 319. *καὶ Δί' ἔγωγ', ὦ π., πάντα γὰρ ἥδη κατέχουσι.*
Σ. 1001. *ἀλλ', ὦ π. θεοί, ξύγγνωτέ μοι·*

πολυτιμήτω. Θ. 594. οὐκ οἶσθαι 'γωγ', ὦ π. θεό.
πολυτλήμονες. Ει. 236. ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ π.,
πολυψιμος. Ι. 1328. καὶ θαυμαστὰ καὶ π., ἐν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
πολυφάγους. Ο. 1065. ἐκ κάδικος αὐξανόμενα γένυσιν π.,
πολυφόρῳ. Π. 853. οὔτω π. ἀνηγκέκραμαι δαίμονι.
πολυχαρίδα. Α. 1098. ὦ π., δεινὰ τὰν ἐπεπόθεμες.
Λ. 1242. ὦ π., λαβὲ τὰ φυσατήρια,
πολώνιμε. Φ. 320. καὶ π., θηροφόνη παῖ,
πολυωφελῶς. Θ. 304. ἁρίστα ποιῆσαι, π. μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων πολφοὺς Γρ. 548. π.' οὐχ ἥδιον ὅμοῦ βολβοῖς.
πομπήν. Α. 248. κεχαρισμένος σοι τήνδε τὴν π. ἐμὲ
Ο. 849. τὸν ἱερὰ πέμφοντα τήν π. καλῶ.
Εκ. 757. Ἥρωσι τῷ κήρυκι π. πέμπετε;
πομφόλυγοι. Γρ. 300, 13. π., ἀποδέσμους, ὑλίσβους, σάρδια,
πομφολυγοπαφλάσματιν. Β. 249. π.
πονείν. Π. 254. ἀνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ π. ἐρασταί,
πονῆρ'. Α. 1030. ἀλλ', ὦ π., οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Ι. 891. προσαμῦσθ' τοδί· σὺ δ' οἰμαί', ὦ π. ΔΗΜ. ἰαιβοῖ.
Σ. 214. ἀλλ', ὦ π., ἤρεσκεν ὀλίγον ὕστερον
Ει. 263. ἄγε δή, τί δρᾶμεν, ὦ π. ἀνθρώπια;
Ο. 3. τί, ὦ π., ἀνω κάτω πλαν'ὠτοιμεν;
Β. 852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ π. Εὐριπίδη,
Π. 442. Πανία γὰρ ἐστιν, ὦ π., ἠοῦ ὀδαμοῦ
πονηρά. Α. 731. ἀλλ', ὦ π. κώρα' ἀθλίου πατρὸς,
Ι. 821. ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗΜ. ναὶ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε π.
Ν. 542. τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων π. σκώμματα,
1455. στρέψας σεαυτὸν ἐς π. πράγματα,
1462. ὤμοι, π. γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
Σ. 977. ἀναβαίνετ', ὦ π., καὶ κινεῖ σύμενα
Α. 891. τί, ὦ π., ταῦτα ποιεῖτ κἀτέραις
Φ. 546. ἐπίηθες εὐρίσκων λογοις, ὅπου γυνὴ π.
Εκ. 350. οὐκοῦν π. γ' ἐστὶν ὁ τὰ κἀμ' εἰδέναι.
πονηρών. Σ. 243. ἥκειν ἔχοντας ἡμέρᾶν ὀργὴν τριῶν π.
πονηρᾶς. Α. 1023. ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ π. καὶ τότ' ἀπέδων ἐγώ.
πονηρέ. Ι. 712. ἀλλ', ὦ π., σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
Ι. 858. οἶμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ π.
Ν. 687. ἀλλ', ὦ π., ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
Σ. 223. ἀλλ', ὦ π., τὸ γένος ἡν τις ὀργίσῃ
466. εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ π. καὶ κομηταμνία,
Ο. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ π. σοῦ.
Α. 1017. ἐξὶν, ὦ π., σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φίλην ;
Π. 127. ἁ, μὴ λέγ', ὦ π., ταῦτ'. ΧΡ. ἐγ' ἥσυχος
1107. τί δ' ἐστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὦ π., βούλεται
Γρ. 92. ὦ μαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ π. σύ.
342. "τί μέ φ π. ἐξορίζεισ ἰώσπερ κλιντήριον."
πονηρίᾳ. Φ. 868. τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων π.;
πονηρίαν. Ν. 1066. εἰληφὸε δὴ π., ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχειαρ,
πονηροί. Ν. 102. αἰβοῖ. π. γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
Σ. 1330. ὦ π., ταυτηὶ τῇ
Ει. 384. ὦ π., μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μὴ, λακήσεται,
1309. καὶ ὁμόχειρ' ἀμφὼν ταῦτ' γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ, ὦ π.,
Α. 350. ἐασον ὦ. τοιτὶ τί ἦν ; ὠθεῖτ πάνυ π.
Π. 31. καὶ συκοφόντια καὶ π. ΚΛ. πείθομαι.
265. ἔχων ἀφίκεται δεῦρο πεσβύτην τιν', ὦ π.,
502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι π.,
πονηροῖς. Α. 815. πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι π.
Β. 725. χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς π. χαλκίοις,
731. καὶ π. κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
1456. μισεῖ κάκιστα. Αἰ. τοῖς π. δ' ἥδεται;
Εκ. 177. ἀεὶ π.· κἀν τις ἡμέραν μίαν
Π. 781. ἀκων ἑμαυτὸν τοῖς π. ἐνεδίδουν.
πονηρόν. Ν. 1056. εἰ γὰρ π. ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
Ει. 363. οὐδὲν π., ἀλλ' ὕπερ καὶ Κλλλικλῶν,
684. αὐτῷ π. προστάτην ἐπεγράψατο.
Α. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ π. ἐποιήσατε·
Θ. 836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ π. ἀνδρα τις τέκοι γυνή,
837. ἢ τρυήραρχον π., ἢ κυβερνήτην κακὸν,
924. τοιτὶ π.· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Λ. 1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ π. τὸν γε ποιητήν,
Εκ. 185. π. ἠγούμεσθα· νῦν δὲ χρομένων
Π. 352. τοιτὶ π. φαίνεται τὸ φυγτιόν,
920. νὴ Δία, π. τᾶρα προστάτην ἔχει.
939. ἢ περὶ π. ἀνδρα καὶ τοιχωρύχον ;
πονηρός. Ι. 181. ὁτιὴ π. κἀξ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
Ι. 265. πλούσιος καὶ μὴ π. καὶ τρέμων τὸ πράγματα.
336. οὐκ αὖ μ' ἐᾶσεις; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ π. εἰμι.
1281. Ἀριφράδης π. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον π., οὐ γὰρ οὖδ' ἂν ᾠδόμην,
πονηρὸς. Σ. 192. π. εἰ πύρσω τέχνης καὶ παράβολος.
Σ. 193. ἐγὼ π.; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Α. 1035. ἀλλ' ἀποφήσω σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ π. εἶ,
Εκ. 178. χρηστὸς γένηται, δέκα π. γίγνεται.
Γρ. 362. ἑστὶ τοι π. ἡμῶν τοξότης συνήγορος
πονηρότατον. Ει. 1077. ὡς ἡ σφενδόλη φεύγουσα π. βδεῖ,
πονηρότατος. Β. 710. ὁ π. βαλανεὺς ὑπόσοι κρατοῦσι κυνησιτέφρου
πονηρότερον. Α. 517. ἕτερον τι π. δῆπου βούλεσθ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
πονηροῦ. Π. 862. ἑοικε δ' εἶναι τοῦ π. κόμματος.
Π. 957. ὅτι ἔσθ' ἐκείνου τοῦ π. κόμματος.
πονηροὺς. Ι. 1272. λοιδορῆσαι τοὺς π. οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
Α. 819. τοὺς π. ἀνδρας ἀεί,
Π. 96. φεύγοις ἂν ἥδη τοὺς π.; ΠΛ. φῆμ' ἐγώ.
220. παπαῖ, π. γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
491. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δῆπου.
496. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους ἐκφεύεται· κᾆτα ποιῆσαι
πονηρῶν. Α. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν π. σφόδρα διωκόμεθα, κᾆτα πρὸς ἁλισκόμεθα.
Ι. 186. εἰ μὴ 'κ π. γ'. ΔΗ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
337. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ π.
Ν. 1459. γνώμων π., ὅντ' ἐρασταὶ πραγμάτων
Β. 731. καὶ πονηροὶ κἀκ π. εἰς ἅπαντα χρώμεθα
Π. 869. ἢ τῶν π. ἠρᾶς καὶ τοιαυτοχωρύχων;
πονῆσαι. Ν. 1049. ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους π.;
πονήσας. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ π.
πόνοι. Α. 1071. ἰὼ π. τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
πόνον. Ει. 1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σῴηκωμ' ἔχει π. πολὺν,
Β. 829. πλευμόνων πολὺν π.
πόνου. Β. 401. ἄνευ π. πολλὴν ὁδὸν περάνεις.
πονουμένῳ. Ει. 954. φυσῶντι καὶ π.
πόνους. Ν. 1049. ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους π. ποιήσαι ;
Ει. 150. ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς π. ἐγὼ πονῶ,
971. } διά τοι σὲ π. ἔχω.
975. }
πόντιε. Θ. 322. σύ τε Π. σεμνὸ Πόσειδον,
Β. 1341. ἰὼ π. δαίμον,
πόντιον. Ει. 140. τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν π. πέσῃ βάθος;
Ο. 250. ὦν τ' ἐπὶ π. οἰδμα θαλάσσης
ποντίῳ. Θ. 572. ὅσσις ξένους δέξαιτο π. σάλῳ
ποντομέδων. Σ. 1531. καὶτοὶς γὰρ ὁ π. ἀναξ πατὴρ προσέρπει
πόντον. Ν. 284. καὶ π. κελάδοντα βαρύβρομον
Ποντοπόσειδον. Π. 1050. ὦ Π. καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
Πόντου. Σ. 700. ὅσσις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Π. μέχρι Ἀαρδοῦς,
πόντου. Θ. 44. κύμα δὲ π. μὴ κελαδεῖτω
πονῶ. Ει. 150. ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ π.,
Β. 23. αὐτοὺς βαδίζω καὶ π., τοῦτον δ' ὀχῶ,
πόνῳ. Σ. 466. εἰ σύ γ', ὦ π. πονηρὲ καὶ κομηταμνία,
Α. 350. ἐασον ὦ. τοιτὶ τί ἦν ; ὠθεῖτ πάνυ π. πονηρὸ'.
πόνων. Ι. 579. ἦν πυρ' εἰρήσῃ γένηται καὶ π. πανσώμεθα,
Ει. 920. δεινὰν ἀπαλλάξετ π.
πόπαναι. Εκ. 843. λαγῷ' ἀναπηγνύσει, π. θέτεται,
Π. 660. ἐπεὶ δὲ βωμῷ π. καὶ προθύματα
πόπανον. Φ. 285. τὸ π., ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
Π. 680. εἰ που π. εἴη τι καταλελειμμένον·
ποποποποποποποῦ. Ο. 310. π. μ' ἀρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα νέμεται;
πόρβαλιν. Γρ. 402. τὴν π. καλοῦσι τὴν κασαλβάδα
πόρβαλις. Α. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὦδ' ἀναίδης οὐδεμία π.
πορδῆ. Ν. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τώνῦματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ π., ὁμοίω.
πορείαν. Θ. 1055. νέκνυσιν ἐπὶ π.
πορεύεται. Π. 1041. στεφάνουσι γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων π.
πορεύσει. Ει. 126. πτηνὸς π. πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
πορθμῆς. Εκ. 1086. χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γενόμεναι π. ΓΡ. Β. τίη;
πορθούμενος. Α. 164. ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα π.
ποριεῖ. Ι. 1019. σοὶ μισθὸν π., κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.
ποριεῖν. Σ. 717. π.· ἔδοσαν δ' οὐμπότοτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μέδιμνοι,
πορίζειν. Εκ. 236. χρήματα π. εὐπορίζαιτον γνωθι,
πορίζεις. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ π. τριβάς;
Π. 562. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοὶς τὸ σφηκῶδες σὺ π.·
πορίζεται. Α. 976. αὐτόμματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε π.
πορίζων. Ι. 759. κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους π.
πόριμον. Β. 1429. καὶ π. αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
πορίμῳ. Ει. 1030. φρενὶ π. τε τόλμῃ ;
Φ. 777. ἐγχειρεῖν χρὴν ἔργῳ π.

πορίσαι. I. 593. *σῃ τέχνῃ π. σε νί-*
Σ. 706. *εἰ γὰρ ἐβιοῦοντο βίον π. τῷ δήμῳ, βᾴδιον ἦν ἄν.*
Π. 535. *οὐ γὰρ ἂν π. τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν ψῆφων ἐκ βαλανείου*
πορίσας. O. 459. *ἀγαθὸν π., τοῦτο κοινὸν ἔσται.*
Π. 1136. *εἴ μοι π. ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον*
πορίσασθαι. B. 880. *δεινοτάτοιν στομάτοιν π.*
πορίσειεν. Π. 506. *ὀδὸν ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω π.*
Fr. 50. *ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου π. μετὰ Πεισάνδρου.*
πορισταῖς. B. 1505. *καὶ τουτὶ τοῖσι π.,*
ποριῶ. I. 1079. *ἐγὼ π. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.*
I. 1101. *κριθὰς π. σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.*
1104. *ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι π. ἐσκευασμένα.*
El. 938. *ἐγὼ δὲ π. βωμὸν ἐξ' ὅτου θύσομεν.*
πορμός. O. 1007. *πέρ' ἐγὼ ἐενίγκι π., ἵνα πυλάῃ σοι.*
πόρνα. A. 527. *ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίᾳ τὰ δύο*
πόρναι. A. 1091. *στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ π. πάρα,*
πόρναις. El. 165. *ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς π.;*
πόρναισι. I. 1400. *μεθύων τε ταῖς π. λοιδορήσεται,*
I. 1403. *π. καὶ βαλανεῦσαι διακεκραγέναι,*
Π. 243. *π. καὶ κεβδιαὶ παραβεβλημένοι*
πόρναι. B. 1043. *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν π. οὐδὲ Σθενεβόιας,*
Ec. 718. *ἑπεισα τὰς π. καταπαῦσαι βούλομαι*
πορνεῖ'. Σ. 1283. *γλωττοποιεῖν ἐς τὰ π. εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.*
B. 113. *π., ἀναταύλας, ἑκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,*
πορνεία. Fr. M. Δαιτ. 14. *π.*
πορνεῖον. Fr. 268. *τὸ δὲ π. Κύλλου πῆρα.*
πορνεύτριαν. Fr. 172. *π.*
πόρνη. Σ. 500. *κἀμέ γ' ἡ π. χθὲς εἰσελθοῦσα τῆς μεσημβρίας,*
πόρνην. A. 524. *π., δὲ Σιμαίθαν ἰδοντες Μέγαράδε*
Σ. 739. *π., ἥτις τὸ πέος τρῴει,*
πορνιδίου. N. 997. *μᾶλλον βλεθεῖς ὑπὸ π., τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·*
πορνιδίῳ. B. 1301. *οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει π.,*
πορνοβοσκοῦσ'. El. 849. *εἰ π. ὤσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.*
πόρνους. Π. 155. *οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς π.' ἐπεὶ*
πόρον. Σ. 306. *πῖδα χρηστὴν τινα νῷν ἢ π. Ἕλλας ἱρὸν εἰπεῖν;*
Ο. 769. *πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ π.*
B. 1465. *π. δὲ τᾶς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν π.*
πόρος. El. 124. *καὶ τίς π. σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;*
Ec. 653. *περὶ δ' ἱματίων τὸ π. ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρώτημα.*
πόρους. I. 759. *κἀκ τῶν ἁμηχάνων π. εὑμηχάνους πορίζων.*
πόρτακα. I. 1372. *τοῦτ' ἔδακε τὸν π. τὸν Κλεωνύμου.*
πόρτακας. I. 858. *οἷμαι τἄλαν' ἔχουσι γὰρ π.; ὦ πονηρὲ*
πορτακισάμενος. A. 106. *π. φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.*
πόρταξιν. I. 849. *ταῦτας ἐὰν αὐτοῖσι τοῖς ἀνατεθῆναι.*
πόρρω. A. 646. *οὐτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη π. κλέος ἥκει,*
N. 212. *ἠβὴ παρατέταται μακρὰ π. πάνυ.*
216. *ταυτην' ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν π. πάνυ.*
Σ. 192. *πονηρὸς εἶ π. τέχνης καὶ παρόβολος.*
El. 198. *ποῖ γῆς;* ΕΡ. *ἴδοῦ γῆς.* ΕΡ. *ἀλλὰ ποῖ;* ΕΡ. *π. πανυ,*
O. 1483. *τῷ σκότῳ π. τις ἐν*
πορφυρίς. O. 304. *π., κεφαχῆς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη, δρύοψ.*
Πορφυρίων. O. 553. *ὦ Κεβρίονα καὶ Π., ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.*
O. 1252. *εἶε Π. αὐτῷ παρίσχε πράγματα.*
πορφυρίων'. O. 707. *ὁ μὲν ὀρτυγα δοὺς, ὁ δὲ π., ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσεὺν ὄρνιν.*
πορφυρίωνας. O. 1249. *πέμῳ δέ π. ἐς τὸν οὐρανὸν*
πορφυρίωνι. O. 881. *καὶ ἤρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡρῴοιν παισὶ, π.*
πόσ'. El. 704. *χάτερα π. ἀτ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;*
Φ. 746. *π. ἔτη δὴ γέγονε; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;*
B. 173. *π. ἄτρα;* ΔΙ. *ταυτί.* ΝΕ. *δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;*
Πόσειδον. I. 144. *ἀλλαντοπώλης; ὦ Π. τῆς τέχνης.*
I. 551. *ἔππι ἀναχ' Π., ὦ*
669. *δεικά γ', ὦ Π., εἰ μηδ' ἐν θυθῷ δυνήσομαι.*
Σ. 143. *ἀναχ' Π., τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπη ψοφεῖ;*
El. 564. *ὦ Π., ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται*
O. 294. *ὦ Π., οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεται κακὸν*
1131. *ἑκατοντορόγυιον.* ΠΕ. *ὦ Π., τοῦ μάκρου.*
1638. *ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Π., ποῖ φέρει;*
Φ. 322. *οὐ τε πόντιε σεμνὲ Π.,*
B. 491. *ἀνδρεῖά γ', ὦ Π.* ΔΙ. *οἶμαι νὴ Δία.*
664. Π., ΞΑ. *ἠλογησέν τις.*
1430. *εὖ γ', ὦ Π.· οὐ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;*
Ποσειδῶ. A. 560. *νὴ τὸν Π., καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει*
I. 338. *οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;* ΛΑ. *μὰ Δία.* ΚΛ. *ναὶ μὰ Δία.* ΛΑ. *μὰ τὸν Π.,*
366. *νὴ τὸν Π. κἀμὲ γὰρ, ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.*
419. *οὐ τοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Π.,*
843. *οὐκ, ἀγαθὸ, ταῦτ' ἐστὶ τω ταὐτὰ μὰ τὸν Π.*
899. *νὴ τὸν Π. καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κύπριος.*
1035. *νὴ τὸν Π. πολύ γ' ἀμείνον, ὦ Πλάνε.*
1201. *νὴ τὸν Π., καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.*
N. 83. *νὴ τὸν Π. τουτονὶ τὸν ἵππιον.*
665. *νὴ τὸν Π. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;*
724. *νὴ τὸν Π.* ΣΩ. *καὶ τί δῆτ' ἐφρύντισας;*
1234. *τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Π.* ΣΤ. *νὴ Δία,*
Σ. 163. *μὰ τὸν Π., Φιλοκλέων, οὐδέποτ' γε.*
O. 556. *ἦν δ' ἡγώσται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Π.,*
1614. *νὴ τὸν Π., ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.*
Λ. 403. *νὴ τὸν Π. τὸν ἀλυκὸν, δίκαιά γε.*
1165. *μὰ τὸν Π., τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.*
Φ. 86. *νὴ τὸν Π., καὶ Δία δίκαι' ἂν πάθοις.*
B. 183. *νὴ τὸν Π., κάστι γ' ὁ Χάραν οὐτοσί.*
276. *νὴ τὸν Π. γ'αγε, καὶ νυνὶ γ' ὁρᾷ.*
295. *νὴ τὸν Π., καὶ βοᾶτίναν θάτερον,*
Ec. 339. *νὴ τὸν Π., ταὐτὰ τοίνυν ἀντικερεῖν*
451. *νὴ τὸν Π., μαρτύρων γ' ἐναντίων.*
568. *νὴ τὸν Π., μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.*
748. *νὴ τὸν Π. οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ βασανῶ*
832. *νὴ τὸν Π. μὴ κατουρήσωσί μου.*
Π. 396. *νὴ τὸν Π.* ΒΛ. *τὸν θαλάττιον λέγεις;*
Ποσειδῶν. A. 510. *καὐτοῖς ὁ Π., οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς,*
A. 682. *οἷς Π. ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·*
O. 1657. *οὗτος ὁ Π. πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,*
A. 139. *οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Π. καὶ σκάφη.*
Π. 397. *εἰ δ' ἐστὶν ἑτερὸς τις Π., τὸν ἕτερον.*
Ποσειδῶνί. O. 566. *ἦν δὲ Π. τις οἴν ὀψῃ, νήτην πυροὺς καταγίζειν·*
Ποσειδώνος. Fr. 348. Π.
πόσθην. N. 1014. *π. μικρὰν.*
ποσθαλίσκον. Φ. 291. *καὶ π. νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.*
πόσθιον. Φ. 515. *τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ π.*
ποσθίου. Φ. 254. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει π.*
πόσθων. El. 1300. *εἰπέ μοι, ὦ π. ἐν τῷ σαυτοῦ πατέρ' ἴδεις;*
ποσι. O. 914. *λαβέ μι, λαβέ μι, π.· περίβαλε δὲ χέρας,*
ποσί. Φ. 909. *πράβαινε π., τὴν εὐλύραν*
ποσὶν. Φ. 901. *προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ π.*
ποσὶν. Φ. 954. *κοῦφα π., ἀγ' ἐς κύκλον.*
ποσὶ. Φ. 866. *κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος π.*
πόσον. El. 1262. *π. δίδοις δῆτ';* ΤΡ. *εἰ διαπεισθεῖεν δίκαι,*
Ec. 399. *κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ π. δοκεῖς,*
πόσος. B. 55. *πόθος;* π. *τις;* ΔΙ. *μικρὸς, ἡλίκος Μίλων.*
Fr. 543. *"π. ἔσθ' ὁ κάδινος;"*
πόσου. A. 33. *π. δὲ τὰν πρωκτὼν χρόνου ξυνήγαγεν;*
A. 812. *π. πράμαί σοι τᾶ χορίδια; λέγε.*
898. *ἰδοὺ ταῖτα πάντα.* ΔΙ. *φέρε, π. λέγεις;*
πόσους. N. 28. *π. δρόμους εἶᾳ τὰ πολεμιστήρια;*
A. 1131. *Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ—π.*
Ec. 657. *ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρώτον ἔσονται.* ΒΛ. *τουτὶ δὲ π. ἐπιτρίψει·*
Π. 1057. *π. ἔχεις δόδυτας.* ΧΡ. *ἀλλὰ γνώσομαι*
Fr. 54. *π. ἔχει στρατῆρας ἀνδρὼν οὐτοσί;*
πόστη. Φ. 1114. *σκέψαι τὸ π.' μή τι μικτὸν πάνεται;*
πόστην. Fr. 210. *πόλος τοῦ ἐστί· κᾆτα π. ἥλιος τέτραπται;*
πόστιον. Φ. 1168. *εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ π.*
ποτ'. A. 122. *δοῦ δὲ τίς π. ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;* κ.τ.λ.
πότ'. O. 920. *ταυτὶ σὺ π. ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου;* κ.τ.λ.
ποταθείην. O. 1338. *ὡς ἂν π. ὑπὲρ ἀτιρυγέτου γλαυ-*
ποταμά. B. 1383. *Σπερχειὸ π. βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.*
ποτάμ'. O. 1141. *οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα π. ὄρνεα.*
ποταμόν. O. 774. *ὀχθῳ ἐῤεῖόμενοι παρ' Ἕβρον π.,*
B. 1356. *ὅτι εἰσέδηκε π., ἐριοπωλικῶς*
ποταμός. Fr. 198, 13. *ὁ τῆς διαρροίας π. οἰχήσεται.*
ποταμοὺς. A. 139. *καὶ τοῦ π. ἐπῃξ' ἐπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,*
ποταμῶν. N. 283. *καὶ π. ξαθέων κελαδηματα,*
N. 1294. *ἐπιρρεύντων τῶν π. πλείων, ὡς δὲ*
O. 691. *φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν π. τ' Ἐρέβους τε Χάους τε*
B. 1339. *κάλπισί τ' ἐκ π. δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,*
ποτᾶται. O. 251. *φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι π.,*
ποτε. A. 893. *ἀλλ' ἔσφερ' αὐτὴν· μηδὲ γῷ θανὼν π.* κ.τ.λ.
ποτέ. A. 13. *ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόχλῳ π.* κ.τ.λ.
A. 235. *καὶ διώκειν γὴν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ π.* κ.τ.λ.

πότε. Σ. 402. π. δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἐγεσαι;

Ποτειδᾶ. Αλ. 798. καὶ τὼν Ἅιδ, κἂν ἄνευ γα τῶ πατρός.

πότερ'. Β. 1141. π. οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο

Β. 1452. ταυτὶ π. αὐτὸς εὗρες ἢ Κῥῆσσοφῶν;

πότερα. Α. 734. π. πεπρᾶσθαι χρῄδδετ', ἢ νειὼν κακῶς;

Ν. 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. π. τὴν πληρουχικήν;

638. π. περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐνῶν ἢ ῥυθμῶν;

845. π. παραινοῖας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,

1105. τί δῆτα; π. τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν

1279. π. νομίζεις κοινὸν δεῖ τὸν Δία

Ο. 427. π. μαινόμενος;

1244. ἐχ' ἀπρᾶμα. φέρ' ἴδω, π. Λυδὸν ἢ Φρύγα

Θ. 91. λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. π. φανερὸν, ἢ λάθρα;

1222. ὦ μαρὸ γρᾶο· π. πρέζι τὴν ὁδό;

Β. 1455. πρῶτον τίνι χρῆται· π. τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;

Γρ. 190. ὦ πρεσβῦτα π. φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας,

πότέρας. Εκ. 1082. π. προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

πότεροι. Α. 648. ἡρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς π. ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν'

Ει. 1081. ἢ διακαινιάσαι π. κλαυσούμεθα μείζον,

Θ. 801. βάσαιον δῶμεν, π. χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν ὑμᾶς.

πότερον. Α. 1116. π. ἀκρῖδες ἥδιον ἐστιν, ἢ κίχλαι;

Ι. 1245. καὶ μοι τοσοῦτον εἰπέ· π. ἐν ἀγορᾷ

Ν. 642. ἡγεῖ· π. τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

Σ. 498. εἰπέ μοι, ἡγεῖσιν αἱτεῖς, π. ἐπὶ τυραννίδι;

Ο. 102. Τηρεῦ γὰρ εἶ σύ; π. ὄρνις ἢ ταῶς;

104. ἐξερύγκε. ΕΤ. π. ὑπὸ νόσου τινός;

Λ. 463. ἀλλὰ τί γὰρ ᾠόν; π. ἐπὶ δούλας τινάς

982. σὺ δ' εἶ π. ἀνθρωπος, ἢ Κονίαλος;

Θ. 141. τίς δ' αὖτος, ὦ τᾶ; π. ὦ ἀνὴρ τρίφαι;

Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΠΡ. π. εἰς "Αιδου κάτω;

1052. π. δ' οὐκ ὄντα λίγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

Εκ. 24. τί δῆτ' ἂν εἴη; π. οὐκ ἐρραμμένους

754. π. μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας

1072. π. πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,

πότερος. Ν. 940. φέρε δή π. λέξει πρότερος;

ποτίρους. Α. 649. εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν π. εἶποι κακὰ πολλά·

ποτίχετ'. Α. 733. ἀκούετον δή, π. ἐμὶν ταν γαστέρα·

πότην. Ν. 57. οἰμοι· τί γὰρ μοι τὸν π. ἤπτες λύχνον;

ποτῆρια. Γρ. 77. τί οὖν ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ π.;

ποτήριον. Ι. 120. ὦ λίγια, δός μοι δὸς τὸ π. ταχύ·

Ι. 123. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΙ. δὸς τὸ π. ταχύ.

237. τουτὶ τί δρᾶ τὸ Χαλκιδεῦν π.;

ποτηρίου. Ι. 1289. οὐ σοτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται π.

ποτηρίῳ. Ι. 124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ π.

ποτί. Α. 82. γυμνάδδομαί γα καὶ π. πυγὰν ἄλλομαι.

Ποτιδαίας. Ι. 438. σὺ δ' ἐκ Π. ἐχοντ' εὖ οἶδα δίκα τάλαντα.

ποτίσταται. Θ. 733. ὦ θερμότατοι γυναῖκες, ὦ π.,

πότνι'. Ει. 445. ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ π., ἐν ταῖσιν μάχαις

Ει. 975. π. Εἰρήνη,

1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὦ π. Εἰρήνη φίλη.

1108. ὦ π. Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

Λ. 742. ὦ π. Εἰλείθυια', ἐπίσχες τοὺ τόκου.

Εκ. 369. ὦ π. Εἰλείθυια, μὴ με περίδῃς

πότνια. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἀρ' ἔλχες, ὦ π., τὸν δάκτυλον.

Ει. 271. εὖ γ', ὦ π., δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν

520. ὦ π. Βοτρυόδωρε, τί προσείσω σ' ἔπος;

657. ἀλλ' ὁ τι σιωπᾷς, ὦ π., κάτεισί μοι.

Α. 833. ὦ π., Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου

Β. 337. ὦ π. πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,

Εκ. 476. καὶ ξυμφέρει γ' ὦ π. Παλλὰς καὶ θεοί.

πότνιαι. Θ. 130. ὦς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ π. Γενετυλλίδες;

Θ. 700. ὦ π. Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι

1149. π., ἄκουε ἐν ὑμέτερον'

πότνιαν. Α. 1286. π. ἄλοχον ὀλβίαν,

ποτόσδε. Α. 206. καὶ μὰν π. γ' ἀδὺ ναὶ τὼν Κάστορα.

ποτόν. Γρ. Μ. Δωιτ. 6. ταχὺ νυν π. καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε

ποτοῦ. Ι. 87. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ π. γοῦν ἐστί σοι;

ποττά. Α. 1253. π. κἄλα, τὼν Μήδων τ' ἐνίκων.

ποττάν. Α. 732. ἀμβᾶτε π. μάδδαν, αἱ χ' εὕρητέ πα.

Α. 783. σάφ' ἴσθι, π. ματέρ' εἰκασθήσεται.

Λ. 1006. σπονδὰς ποιησώμεσθα π.' Ἑλλάδα.

ποττᾶς. Λ. 1264. π. σπονδὰς,

ποττό. Α. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ π. πῦρ.

Λ. 117. ἐγὼ δὲ καί κα π. Ἀαῖγετόν γ' ἄνω

ποτῷ. Ι. 97. οἰμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ π.;

ποτώμεναι. Ει. 530. τί δ' ἔδρων; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς π., ποτῶν. Ν. 1073. πείδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὕμνων, π., καχασμῶν.

που. Α. 97. ἀσκαμμ' ἔχεις π. περὶ τὸν ὀρθαλμὸν κάτω. κ.τ.λ.

ποῦ. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφιθέος μοι π. 'στιν; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα. κ.τ.λ.

πού. Ι. 790. καὶ μὴν εἴ π. τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων κ.τ.λ.

πουλύπου. Γρ. 235. πληγαὶ λέγονται π. πιλουμένου.

πουλύπουν. Γρ. 235. "τὸν π. μοι ἔθηκε"

πουλύπους. Γρ. 235. καὶ ταὺτ' ἔχοντα π. καὶ σηπίας.

πρᾶγμ'. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ π. εἰά νυν.

Ι. 355. τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστερα· καὶ τὸ π. ἦν ἄρ' οὐ

614. ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ π. ἠγωνίσω.

Ν. 823. καὶ σοι φράσω π. ὁ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.

1308. λήψεταί τι π., ὁ τοῦ-

Σ. 395. οὔτος, ἐγείρου. ΞΩ. τί τὸ π.; ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

415. ὤγαθοί, τὸ π. ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

590. ἐτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρίναι μέγα π. ἀποῤῥῆσῃ,

783. μόλις τὸ π. ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

870. τὸ π. ὁ μηχανάσας

1261. τὸ π. ἔτρεψας, ὥστ' ἀφῖξαι σ' ἀποίχεται.

Ο. 198. τίς ἂν οὖν τὸ π. αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.

385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω π. ἐνηρτιμάθεια.

Λ. 26. ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ π. ἀνεζητημένον,

141. μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ π. ἀνασωσάμεσθ' ἐν' ἄν,

352. τουτὶ τὸ π. ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·

661. ἀλλ' ἀμυντέον τὸ π. ὅστις γ' ἐνόρχης ἐσ' ἀνήρ.

Εκ. 260. χαλεπὸν τὸ π.' ὅμως δὲ χειροτονητέον'.

394. ἀτὰρ τί τὸ π. ἦν, ὦτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλον

441. γυναῖκα δ' εἶναι τὸ π. ἐφ' νοιβυστικὼν

462. οὐδὲ στένειν τὼν ὄῤῥων ἔτι π. ἀρά μοι;

492. ἐσσ' ἡ τὸ π. εὐροῦσ' ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

752. πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ π. ὅπως ἔχει.

828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ π. οὐκ ἤρκεσεν,

1071. ἀτὰρ τί τὸ π. ἐσ', ἀντιβολῶ, τουτὶ ποτε;

Π. 1. ὡς ἀργαλέον π. ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

335. τί ἂν οὖν τὸ π. εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ

342. οὐκοῦν ἐπιχωρεῖν γε π. ἐγράξεται.

578. αὐτοῖ. οὐτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν π. ἐστὶ δίκαιον.

590. παλὼ τῆς πενίας π. αἰσχιστ' ζητεῖς αὐτῷ περιάμα,

Γρ. 209. τὸ π. ἐορτὴ περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστὴν

πρᾶγμα. Α. 767. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.

Α. 837. τὸ π. τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ

Ι. 36. βούλει τὸ π. τοῖς θεατταῖν φράσω;

312. οἶδ' ἐγὼ τὸ π. τοῦθ' ὅδεν πάλαι κατπύεται.

344. ἴδοὐ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι π. προσπεσόν σοι

Ν. 139. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ π. τοὐξημβλωμένου.

594. ἐπὶ τὸ βέλτιστ' τὸ π. τῇ πόλει συνοίσεται.

Σ. 693. ἢν τίς τι δῷῳ τῶν φειγνόνων, ξυνθέντε τὸ π. δύ' ὕντε

921. τὸ π. φαινφὼν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

Ει. 44. νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ π. τί;

323. π. κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

403. καί σοι φράσω τι π. δεινὸν καὶ μέγα.

509. χωρεῖ γέ τοι τὸ π. πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.

Ο. 907. τουτὶ τὸ π. πυδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

1171. τί τὸ π. τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν.

1208. ἀτοπὸν γέ τουτὶ π. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας

1375. τουτὶ τὸ π. φορτίον δεῖται πέριν.

1677. ἐν τῷ Τριβαλλῷ ταὺ τὸ π. τί σὺ λέγεις;

Α. 23. τί τὸ π.; πλίκον τι; ΛΥ. μέγα. ΚΑ. μῶν καὶ παχύ;

268. ὅσαι τὸ π. τοὺτ' ἠνεσήσαντο καὶ μετῆθεον,

485. ὡς αἰσχρὸν ἀκοῦδλιστον ἔᾶν τὸ τοιοῦτον π. μεθέντας.

511. ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα π.

559. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥ. καὶ μὴν τό γε π. γέλοιον,

1007. τουτὶ τὸ π. πανταχόθεν ξυνομώμοται

Θ. 73. τί τὸ π. τουτί. τί στίνεις; τί δυσφορεῖς;

93. τὸ π. κομῷν καὶ σφῷῳ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου'

577. καὶ νὺν ἀκούσας π. περὶ ὑμῶν μέγα

581. ὑμῖν ἀῤῥάκτοις π. δεινὸν καὶ μέγα.

597. τὸ π. τουτὶ δεικὸν εἰσαγγέλλεται.

Β. 438. τουτὶ τί ἦν τὸ π.

615. καὶ σοι ποιήσω π. γενναῖον πάνυ

658. τί τὸ π. τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

759. ἆ. ΑΙ. π. π., μέγα κεκίνηται μέγα

1099. μέγα τὸ π., πολὺ τὸ νείκος, ἄῤῥοῦ ὁ πόλεμος ἔρχεται.

1215. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται π.' πρὸς γὰρ τουτονὶ

1251. τί ποτε π. γενήσεται;

πρᾶγμα. Ek. 125. ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ π. φαίνεται.
Ex. 311. τί τὸ π.; ποῖ ποθ' ἡ γνώμη φρούδη 'στί μοι;
485. πάσαιμι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ π. τοῦτ' ἐλεγχθέν.
488. τάκ δεξιᾶς, μὴ ξενφαρμὰ γενήσεται τὸ π.
670. ἢν δ' ἀποδοῦν γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ π. μᾶ-χεσθαι;
1059. τουτὶ τὸ π. κατὰ τὸ Κιννώνου σαφῶς
Π. 264. ἐστὶν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ π. τοῦθ' ὅ φησιν;
860. ἐγὼ σχεδὸν τὸ π. γιγνώσκειν δοκῶ.
Fr. 178, 1. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; Β. θερμοὺς ὦ τέκνον.
246. ἀλλ' εἶσθ', ὡς τὸ π. λέξαι βούλομαι
513. τὸ π. τοὐτο σὺλλαβεῖν ὑπίσχομαι.
πρᾶγμ. Σ. 489. ἢν τε μείζων ἢν τ' ἔλαττον π. τις κατηγορῇ,
Ei. 244. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν π. πω·
510. χωρεῖν τὸ π. φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
O. 801. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν π. πω
Θ. 244. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν π. σοι· τὰ πλείστα γὰρ
Π. 376. κατήγορος γὰρ πρὸν μαθεῖν τὸ π. μου.
πράγμαθ'. Σ. 743. νενοιθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ π., οἷς
Λ. 994. τί τὰ π. ὑμῖν ἔστι τἀν Λακεδαίμονι;
πράγμασι. I. 39. ἢν τοῖς ἐπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς π.
I. 402. ὦ πεῖρ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε π.
1473. κατακοσμῆσαι π.;
πράγμασιν. I. 1399. τὰ κύνεια μιγνὺν τοῖς ὀνείοις π.,
N. 516. τοῦ π. χρωτίζεται
1399. ὡς ἠδὺ καινοῖς π. καὶ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
Σ. 512. ἢν Δί' εἰδεῖσθῃ γὰρ ἠδεσθαι τοιούτοις π.·
πράγματ'. Α. 939. τὰ π. ἐγκινᾶσθαι.
I. 462. τεκταινόμενα τὰ π., ἀλλ' ἠπιστάμην
N. 250. βούλει τὰ θεῖα π. εἰδέναι σαφῶς
Ei. 1297. οὐ π. ἀεὶ· ἀφόρουος γὰρ εἶ πατρός.
1345. οὐ π. ἐχοντες, ἀλ-
O. 128. ὕπου τὰ μέγιστα π. εἴη τοιαδί.
1026. μὴ π. ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
1472. δεινὰ π. εἴδομεν.
Λ. 658. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ π. ἐστὶ
Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ π. ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
B. 959. οἰκεῖα π. ἐλσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξυνέσμεν,
Ek. 505. τὰ π. ἐκβιβῆκεν ἀβουλεύσαμεν.
Π. 181. τὰ δὲ π. οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
599. οὐκ ἔστι πω τὰ π. ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φῄς;
πράγματα. A. 474. ἐν ὅπῳ ἐστὶ πάντα μοι τὰ π.
A. 1141. νήφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ π.
1142. αἴρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ π.
I. 130. δι πρῶτοι ἔξει τὴν πόλεως τὰ π.
187. ὅσων πέπονθας ἀγαθὼν ἐς τὰ π.
214. τάραττε καὶ χόρδευ· ὁμοῦ τὰ π.
241. ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ π.
265. πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ π.
596. ἄριοι δ' εἰσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ π.
N. 228. ἑξεύρον ὑρθῶς καὶ μετέκυρα π.,
471. π. κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
741. λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ π.,
1110. στύμασον οἷαν ἐς τὰ μείζω π.
1216. ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν π.,
1453. ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ π.
1455. στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ π.
Σ. 313. ἰὼ ἐμοὶ π., βδσκειν παρέχῃς;
1474. νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν π.
1496. οὐκ ὀῖμ' μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανιεῖ π.
Ei. 621. ἐψηλαμμένον σε σκώπτω τὰ π.,
O. 931. ταυτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν π.,
1120. οὐδεὶς ὅτου πεισόμεθα τἀκεῖ π.
1252. εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε π.
1507. ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἀνω π.,
Λ. 32. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ π.,
120. τοιοῦτ' ἀπιγτὴς ἐς τοιαυτὶ π.,
565. πῶς οὖν ἡμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα π. πολλὰ
571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτρακτων π. δεινὰ
756. τί λέγεις; προφασίζει περιφανῆ τὰ π.
Θ. 651. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσκεκλίκατα π.
767. κἀμ' ἐσκυλᾶσαι ἐς τοιαυτὶ π.
Ek. 107. ἢν πῶς παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ π.
175. τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως π.
Π. 20. ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω π.
102. οὐκ ἠγνόουν ὅτι παρέξειν π.
209. ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ π.,
649. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ π.
652. ἃ νὺν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ π.
856. οὐ γὰρ σχολὴν πέπεισθα νυνὶ π.,
919. ὥστ' εἰς ἐμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ π.

πράγματα. Fr. p. 502. . . . πηδῶ μὴ παρέχειν σε π.
πράγματά. Ei. 348. π. τε καὶ σπιβάδας,
πράγματι. Σ. 1321. ἀμαθήσεται, σὺν ἐλεάτᾳ τῷ π.
Σ. 1477. ἡκουσά γ' αὐλοῦ, περιχαρῆς τῷ π.
Ei. 369. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ π.
388. τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῳὶ τῷ π.
O. 460. ἀλλ' ἐφ' ὕτωπερ π. τῆν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
Λ. 615. ἀλλ' ἐπαποδώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ π.
B. 1481. νὴ τὸν Δί' · οὐ γὰρ ἀχθομαι τῷ π.
Π. 348. ἐνι γὰρ τις, ἐνι κίνδυνος ἐν τῷ π.
πραγμάτων. N. 197. αὐτοῖσι κοινώσω τι π. ἐμὸν.
πραγματίου. N. 1004. οὐδ' ἐλκόμενος περὶ π. γλισχραντιλογέρετπτίστου
πραγματοδίφης. O. 1424. καὶ π. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
πράγματος. Σ. 30. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ π.
Σ. 734. ξυλλαμβάνει τοῦ π.,
1424. ὃ τι χρῆ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ π.,
O. 321. ἤκετον δ' ἔχοντε πρέμνον π. πελωρίου.
Λ. 14. βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου π.,
71. ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου π.
Π. 333. προσώτσα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ π.
682. κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὀσίαν τοῦ π.
πράγματός. Ek. 646. κἀλὼ μένται δεινότερον τούτου τοῦ π.
ἐστι ΒΛ. τὸ ποῖον;
πραγμάτων. A. 269. τῷ, π. τε καὶ μαχῶν
A. 310. οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν π.
757. αὐτὶκ' ἀρ' ἀπαλλάξεσθε π. ΜΕ. σά μάν;
I. 360. τῶν π., ὅτιὴ μόνος τῶν ἐωμὼν ἐκρορήσει.
624. καὶ μὴν ἀκούσαι γ' ἄξιον τῶν π.
1006. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων π.
N. 695. ἐκφόρτιστοῦν τὴν τῶν σεαυτοῦ π.
1284. εἰ μηδὲν οἴσθα τῶν ἐμῶν πραγμάτων π.;
1303. οἷον τὸ π. ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
1459. γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν π.
Σ. 1426. οὐ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ π.
Ei. 191. οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς π.
293. ἀπαλλαγεῖσι π. τε καὶ μαχῶν
353. παλλαγέντα π.
O. 135. νὴ Δία ταλαιπώρων γε π. ἐρᾷς.
Λ. 617. π. μοι δοκεῖ,
650. ἢν ἡμεῖνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων π.
B. 185. τίς εἶ ἀπαπαῖλας ἐκ κακῶν καὶ π.;
1122. ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν π.
Ek. 557. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν π.
Π. 907. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς π.
1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὀτιὴ δεινότατα πάντων π.
Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν π.,
446. ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν π.
πράγους. O. 112. π. δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;
Λ. 706. ἀνασσα π. τοῦδε καὶ βουλεύματος,
πρακτικώτερον. I. 91. οὐνοι γὰρ εἴροις ἄν τι π.;
πράκτορι. B. 1289. σὺν δορὶ καὶ χερὶ π. δοίρασε ὄρνις.
Πραμνίοις. Fr. 563. οὐτε Π. σκληρᾶσιν οἴνοις συνάγουσι
Πράμνιον. Fr. 301, 1. οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐᾶσω Π.
Πραμνίου. I. 107. ἐλχ' ἔλκε τὴν τοῦ βαίμονος τοῦ Π.
πράμος. Θ. 50. π. ἡμέτερος ΜΝ. μῶν βανεῖσθαι;
Πραξαγόρα. Ek. 124. δεῖρ', ὦ γλυκυτάτη Π., σκέψαι, τάλαν,
Ek. 241. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Π., καὶ δεξιῶς.
520. αὖτη, πόθεν ἥκεις, Π.; ΠΡ. τί δ', ὦ μέλε,
πράξει. Ek. 108. δυνάμεθ', ὡστ' ἀγαθὸν τι π. τὴν πόλιν.
πράξαιν'. Ei. 215. εἰ δ' αὖ τι π. ἀγαθὸν ἀπτικανικοῖ
πράξαντες. B. 1450. τἀναντία π. οὐ σωζοίμεθ' ἂν;
πράξας. I. 549. κατὰ νοῦν π.,
Ei. 122. ἢν δ' ἐγὼ εὖ π., ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
605. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας π. κακῶς·
762. καὶ γὰρ πρότερον π. κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
πράξειας. I. 498. ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ π.
πράξεις. B. 1414. οὐδὲν ἄρα π. ὧνπερ ἤλθες οὕνεκα;
πράξουσιν. Ek. 138. αὐτῶν δσ' ἂν π. ἐνθυμοῦμόνοις
πρᾶο. Θ. 1211. καὶ δύσκολ', ἀλλὰ π.—ποῦ τὸ γρῦδιο.
πραόνως. B. 856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ π.
πρροτέρᾳ. Ei. 998. τινὶ π. κέρασον τὼν νοῦν·
πρόοτεροι. Ei. 936. καὶ τοῖσι συμμάχοισι π. πολύ.
Πρασιαί. Ei. 242. ἰὼ Π. τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
πράσιν. Fr. 277, 3. ἐκεῖ δ' ἕως ἂν π. εὕρωμεν μένειν.
πράσῳ. B. 621. πλίνδοις ἐπιτιθεῖς, πάντα τάλλα, πλὴν π.
πράτα. A. 743. τὰ π. περιασείσθε τὰς λιμῶ κακῶς.
πράττ'. Θ. 216. τὰ κάτω δ' ἀφύειαν. ΜΝ. ἀλλὰ π., εἴ σοι δοκεῖ·
πράττεθ'. A. 753. τί δ' ἄλλο π. οἱ Μεγαρῆς νύν; ΜΕ. οἷα δῆ.
πράττει. I. 467. οὐκοῦν μ' ἐν Ἄργει οἷα π. λαυδάνει.

πράττει. Ει. 695. πρῶτον δ' ὅ τι π. Σοφοκλῆς ἀνήρετο.
Ει. 858. τά νῦν τάδε π.
Ο. 800. μεγάλα π. κἀστὶ νυνὶ ξυνθὸς ἱππαλεκτρυών.
Ex. 104. νυνὶ δ' ὁρᾷς, π. τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
πράττειν. Ο. 637. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥᾴμῃ π., ἐπὶ ταῦτα τεταγόμεθ' ἡδέως.
Π. 350. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ π. ἀεί·
490. ὅτι τοῖς χρηστοῖς τῶν ἀνθρώπων εὖ π. ἐστὶ δίκαιον.
πράττεις. Ι. 1334. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια π. καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
Ν. 920. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ π.
Ει. 1058. ἤδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. πολλὰ π., ὅστις εἶ.
πράτεται. Σ. 767. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ π.
Π. 181. τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα π.;
πράττῃ. Ν. 246. π. μ' ὁμοίμαι σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Π. 783. οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν π. τις εὖ.
1151. πατρὶς γὰρ ἐστι πᾶσ' ἐν' ἂν π. τις εὖ.
πράττοιτο. Θ. 843. καὶ τόκον π., διδόναι μηδὲν' ἀνθρώπων τόκον,
πράττομεν. Π. 344. ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς π.,
πραττόμενόν. Σ. 695. οὐ δὲ χασκάζεις τὸν καλακρέτην· τὸ δὲ π. σε λέληθεν.
πράττον'. Σ. 1318. κωμῳδολοιχὼν περὶ τὸν εὖ π. ἀεί;
Π. 485. οὐκ ἂν φράσειτον τοῦτο π.' ἢ τί γὰρ
πράττοντα. Β. 537. πρὸς τὸν εὖ π. τοίχον
πράττοντες. Ο. 1706. ὦ πάνν' ἀγαθὰ π., ὦ μείζω λόγου,
πράττουσι. Π. 504. π. κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλείστα σύνεισιν.
πράττω. Ο. 134. μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ κακῶς.
Fr. 145, 1. τοῦτ' αὐτὸ π., δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον
πράττων. Ν. 419. νικᾶν π. καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων;
Ο. 605. ὡς ἀνθρωπός γε κακῶς π. ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Β. 228. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ π.
749. τί δὲ πολλὰ π.; Αἰ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Π. 341. χρηστὰν τι π. τοὺς φίλους μεταπέμεται.
413. μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε π. ἐν γέ τι.
802. ὡς ἠδὺ π., ἄνδρες, ἐστ' εὐδαιμόνως,
861. προσέρχεται γὰρ τὸ κακῶς π. ἀνήρ,
931. σὺ γὰρ ἄξιος τἀλλότρια π. ἐσθίειν.
πράττωσ'. Ο. 604. ἢν εὖ π., οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
πράττωσί. Ex. 309. π. τι κοινὸν ὧσπραχθέντι. Ει. 1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ π. ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
πρᾶμα. Α. 267. ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ π. ταυτί,
πρᾶμον. Ο. 921. ἡμεῖσ δ' ἔχοντε π. πράγματος πλοῦσιον.
πρέπει. Α. 974. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ π. χλιαρὰ κατεσθίειν.
Ο. 1590. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι π.
Λ. 8. οὐ γὰρ π. σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
663. ἄνδρος ὄζειν εὐδύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθρῶσθαι π.
Π. 940. Πλεῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς π.
Πρέπις. Α. 843. οὐδ' ἐρόμόρξεται Π. τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
πρεπόντως. Ο. 563. κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐδεῖς· προσνέμασθαι δὲ π.
πρέπουσαν. Θ. 1132. τούτῳ π. μηχανὴν προσοιστέον.
πρέπουσιν. Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε π. ἑορτῇ.
πρεπτόν. Α. 1298. Μῶα μόλε Δάκαινα π. ἁμὶν
πρεπώδες. Π. 793. π. ἐστιν, ἀλλὰ μάλλον ἐσφέρειν.
Π. 797. οὐ γὰρ π. ἐστι τῷ διδασκάλῳ
πρεσβείαν. Α. 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν π. βασανίζων,
πρεσβείας. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς π. τ' ἀπελαύνεις
πρέσβειρα. Α. 883. π. πεντήκοντα Κωπᾴδων κοράν,
πρέσβειρά. Α. 86. π. τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία
πρέσβεις. Α. 61. οἱ π. οἱ παρὰ βασιλέως.
Α. 636. πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ π. ἐξαπατῶντες
Ι. 1197. π. ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια
Ο. 1532. ἥξουσι π. δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
1578. π. ΙΠ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
1602. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς π. ἐπ' ἀρίστου καλῶ.
Λ. 1010. αὐτοκράτορας π. ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
1012. π. ἐλεύσει, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδί π. ἔλκοντες ὑπήνας
1102. π. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χἠμεῖς τουτογί.
πρεσβειῶν. Α. 570. διενεγκοῦσαι διὰ π. τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε.
πρέσβευσι. Α. 62. ποίου βασιλέως; ἀχθομαι 'γὼ π.
πρεσβεύεσθε. Α. 133. ὑμεῖς δέ π. καὶ κεχήνετε.
πρεσβεύομεν. Ο. 1566. ὁρᾶν τοῖι πάρεσταν, οἷ π.
πρεσβεύοντες. Ο. 1587. τί ἐστι; ΗΡ. π. ἡμεῖς ἥκομεν
πρεσβεύσομεν. Λ. 1230. μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ π.
πρεσβεύων. Σ. 1271. ἀλλὰ π. γὰρ ἐς θάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ
πρίσβεων. Α. 76. ἀρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελαν τῶν π.;
Α. 114. ἄλλως ἀρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν π.;
192. ὄζουσι χαύτοι π. τὴ τὰς πόλεις
πρίσβεως. Α. 93. κόραξ πατάξας τὸν γε οὐν τοῦ π.
πρίσβη. Γ. 495. καὶ πρὸς γε τούτοις ἥκετον π. δύο,
πρίσβυ. Α. 1228. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ π., καλλίνικος.
Θ. 146. ὦ π. π., τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
πρίσβυν. Σ. 1451. τὸν π., οἱ μετέστη
πρίσβυς. Ο. 255. ἥκει γὰρ τις δρμιὸς π.,
πρεσβῦτ'. Ο. 1401. χαίρεντά γ', ὦ π., ἐσοφίσω καὶ σοφά.
πρεσβύτα. Ν. 358. χαίρ', ὦ π. παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φλοιμοίσιν·
Ν. 493. δέδοικά σ', ὦ π., μὴ πληγῶν δέῃ.
794. ἡμεῖς μὲν, ὦ π., συμβουλεύομεν,
1345. σὸν ἔργον, ὦ π., φροντίζειν ὅπῃ
Σ. 1309. ἐοικας, ὦ π., νεοπλοῦτῳ τρυγῇ
Fr. 190. ὦ π. πύτερα φιλεῖς τὰς δρυτεκτὰς ἑταίρας,
πρεσβύτα. Ο. 320. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο π. δύο·
Ο. 337. τὼ δὲ π. δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
Π. 508. δύο π., ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
πρεσβύταί. Α. 170. ἑσπευδον· οἱ δ' ὤσφρουτο π. τινες
πρεσβύτας. Ευ. 619. καὶ τὼ ἡμᾶς τοὺς π., ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
πρεσβυτάται. Λ. 177. ταῖς π. γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
πρεσβύτατοι. Ο. 703. πολὺ π. πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος
πρεσβυτάτων. Ο. 478. ὡς π. αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;
πρεσβυτέραις. Ex. 1019. ταῖς π. γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
πρεσβυτέραν. Ex. 940. ἀνάσμιον ἢ π.'
πρεσβυτέρους. Ν. 993. καὶ τὼν ὄλκων τοῖς π. ὑπανίστασθαι προσεύοισν,
πρεσβύτερος. Σ. 1385. ὁ π. κατέβαλε τὸν νεώτερον.
Β. 18. πλεῖν ἢ 'γιαυτῷ π. ἀπέρχομαι.
πρεσβυτέρους. Ν. 959. ἀλλ' ὃ πολλοῖ τοὺς π. ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
Ex. 637. τοὺς π. αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομοῦσιν.
πρεσβυτέρων. Ι. 977. καίτοι π. τινῶν
Ν. 982. οὐδ' ἄνηθον τῶν π. ἁρπᾷξειν οὐδὲ σέλινον,
πρεσβυτῇ. Σ. 738. ὅσα π. ξύμφορα, χώνδυον
πρεσβυτήν. Α. 707. ἄνδρα π. ὑπ' ἀνδρὸς τρέφιτον κυκώμενον,
Ν. 203. εἰόρμαιν χρὴ τὸν π. καὶ τῇ εὐχῇ ὑπακούειν.
476. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν π. ὁ τί περ' μέλλεις προδιδάσκειν,
Π. 265. ἔχων ἀφίκται δεῦρο π. τιν', ὦ πονηροί,
πρεσβυτῆς. Ι. 525. ἐξεβλήθη π. ὧν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
Ν. 541. οὐδὲ π. ὁ Λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
Ει. 856. ἑβδομονικῶς γ' ὁ π.
Fr. 497. αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ π. ἀνήρ·
πρεσβυτικοί. Π. 1050. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ π.,
πρεσβυτικόν. Ex. 278. π. τὸν τρόπον μμούμεια
πρεσβυτικός. Π. 787. περιεστρέφοντεν ἐν ἀγορᾷ π.;
πρεσβυτικῶν. Π. 270. π. μὴν οὐν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.
πρεσβύτου. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς π. τελέου δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.
πρεσβυτῶν. Σ. 540. οὐκέτι π. ὄχλος
Ο. 627. ὦ φίλταρ' ἐμοὶ πολὺ π. ἐξ ἐχθίστου μεταπίπταν,
πρευμενής. Fr. 83. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξ' Ἴασσί π.
πρηγορῶνά. Ι. 374. τὸν π. σούστεμαι.
πρηγορῶνας. Ο. 1113. ἢν δέ που θειπῆτε, π. ὑμῖν πέμρομεν,
πρημαινούσας. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, π. τε θυέλλας,
πρηστῆρι. Λ. 974. μεγάλῳ τυφῷ καὶ π.
πριαίμην. Ει. 21. πτθεν ἂν π. βίνα μὴ τετρημένην.
Ει. 1223. οὐκ ἂν π., οὐδ' ἂν ἰσχάδος μᾶς.
πρίαιο. Σ. 1405. πτροὺς π., σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.
πρίαιτο. Α. 737. δς ὑμέ κα π., φανερὰν ζαμίαν·
Fr. 510. πλὴν εἴ τις π. δεύμενος
πριάμενοι. Ι. 600. π. κῴδαγας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
πριάμενος. Α. 901. ἀφύας ἀρ' ἄξεις π. Φαληρικάς
Ι. 872. ξεύγος π. ἐμβάδων τοιοῦ φορεῖν δίδωμ.
Ν. 749. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ π. Θετταλήν,
Π. 883. οὐδὲν προτιμᾷ σου. φορῶ γὰρ π.
Fr. 79, 1. ὁ δ' ἀλφίτων γε π. τρεῖς χοίνικας
πριάμην. Ν. 864. τούτου 'π. σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
Πρίαμός. Ο. 512. ὁσόν' ἐξέλοιο Π. τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
Πριάμῳ. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Π. συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον τεθνεῶτα,

πρίασθαι. Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν π., τοῦτ' ὀρθλὰν ἀπέρχομαι.
Α. 749. Δικαιόπολι, ἢ λῆς π. χωρίς;
Σ. 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δῇ τίμον π.
Ο. 715. ὅτε χρὴ χλαῖναν παλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι π.
Fr. 331. οὐ κρανιον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον π.'
πρίασο. Α. 570. ἀλλ' εἰ τι βούλει, π., τῶν ἐγὼ φέρω.
πρὶν. Β. 927. σαφὲς δ' ἀν εἴπεν οὐδεὶς Δι. μὴ π. τοῦτο δόλωτας.
πρίῃ. Ν. 614. μὴ π., παῖ, δῖδ', ἐπειδὴ φῶς Σελληναίης καλύν.
πρίν. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, π. ἂν στῶ τρέχων' κ.τ.λ.
Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, π. μ' εἴσω μᾶλλον ἀγεσθαι; κ.τ.λ.
Πρινίδης. Α. 612. τὶ δαὶ Δράκυλλος κεὐφορίδης ἡ Π.;
πρινιδίοις. Ο. 615. ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ π.
πρίνινοι. Α. 180. Ἀχαρνικοὶ, σπιπτοὶ ἑρφοντες, π.,
πρίνινον. Σ. 877. παύσὼν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ π. ἤθος,
πρινίνων. Α. 666. οἷον ἐξ ἀνθράκων π. ψέφαλλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρᾷς μιπίδι,
πρῖνος. Β. 859. σὺ δ' εὐθὺς ζωστὴν ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
πρινῶδη. Σ. 383. ἀμνυοῦμέν σοι τὸν π. θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
πριονωτά. Fr. 139. στόμα δὲ π.
πρίω. Α. 34. ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας π.,
Α. 35. οὐκ ὄρος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ῥδα π.,
πρίωμαι. Β. 1229. ἐγὼ π. τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
πρίωμαί. Α. 812. πόσου π. σοι τὰ χωρίδια; λέγε.
πρίων. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ π. ἀπῆν.
πρίων'. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κἀθ' ὡς π. ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκε'
πρό. Α. 235. καὶ δώωκειν γῆν π. γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ. κ.τ.λ.
προαγορεύω. Α. 1214. π. μὴ βαδίζειν
προαγωγεῖων. Ν. 980. αὐτὸς ἑαυτὸν π. τοῖς ὀρθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
προαγωγός. Θ. 341. π. οὐσ' ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότῃ,
προαγωγούς. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μούσας αἶσιν χρῆται μὴ π. ἀποῤῥῆτ.
Β. 1079. οὐ π. κατέδεμ' οὗτος,
προαιρούσιαις. Θ. 419. αὐταῖς ταμιεύεσθαι, π. λαβεῖν
προαναβάλληταί. Ελ. 1267. ἄτ' ᾤσεται π. μοι δοκεῖ.
πρόβα. Α. 262. σὺ δ', ὦ γύναι, θεὸν μ' ἀπὸ τοῦ τέγους π.
προβᾶδην. Β. 351. π. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθρῴν ἔλειον δάπεδον
προβαίην. Εκ. 161. ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν π. τὸν πόδα
πρόβαιν'. Σ. 230. χώρει, π. ἐρρωμένοιν. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
πρόβαινε. Α. 257. π., κἀν τἀγλὸν ἐπιστῆσαι σφόδρα
Α. 183. π. νῦν, ὦ βέμ' γραμμὴ δ' αὐτῆ.
Ο. 969. π. ποσὶ τὸν εἰλύομεν
προβαίνει. Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ π.
προβαίνεν. Εκ. 285. ὥρα π., ὤνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
προβαλεῖ. Β. 201. οἰκουν π. τὰν χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
προβαλέσθαι. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζουσαν τὸν μηρὸν ἔδει π.
προβάλλει. Α. 987. τί δῆ π. τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
προβάλλῃ. Σ. 916'. ἢν μὴ τὶ κάμοί τις π. τῷ κυνί;
προβαλόντ'. Π. 709. π., ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
προβαλοῦσιν. Ο. 620. παροὺς ὀλίγους π.
προβαλῶ. Ν. 757. εὖ γ' ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι π. τι δεῖξιν,
προβάλωμαι. Ν. 489. ἀγε νυν ὅπως, ὅταν τι π. σοφὸν
προβᾶς. Σ. 1169. ὠδὶ π. τρυφερὸν τι διασαλακώνισον.
προβᾶτ'. Ν. 1203. ἀριθμὸ, π. ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
προβᾶτα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν π. συγκαθήμενα,
προβατίοις. Σ. 955. οὖσ τε πολλοὶς π. ἐφεστάναι.
Π. 299. γγοῦμενον τοῖς π.,
προβάτιον. Ο. 556. π. τι θύειν.
προβατίου. Π. 922. ζῷν ἀγρὸς; ΣΥ. ἀλλὰ π. βίον λέγεις,
προβατῶν. Ελ. 535. κιττοῦ, τριγλίπου, π. βληχομένων,
Π. 293. βληχώμενοί τε π.
Fr. 344, 5. ἔπειτ' ἀκούειν π. βληχομένων,
προβάτου. Ο. 1625. π. δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
προβάτοις. Ν. 45. βρῦων μελίττας καὶ π. καὶ στεμφύλοις.
Σ. 34. κἀπειτα τοῦτοις τοῖσι π. μοῦδδκει
πρόβατον. Ει. 937. 'ὠὶ νυν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὸ π. λαβών'
Ει. 949. καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ π. ἡμᾶς.
1022. γούτω τὸ π. τῷ χορηγῷ σώζεται.
προβατοπώλην. Ι. 238. τὼν π. ἢν ἀπαλόσαι χρεὼν
προβατοπώλης. Ι. 132. μετὰ τοῦτον αὖθις π. δεύτερος.
προβάτων. Ο. 583. καὶ τῶν π. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
Ο. 714. ἠνίκα πεκτεῖν ὥρα π. πύκνον ἠρινὸν· εἶτα κελιδὼν,
προβεβοίλευται. Εκ. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· π. γὰρ ὕσως ἂν
προβῆμασιν. Π. 759. ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις π.
προβιβᾷς. Ο. 1570. ὦ δημοκρατία, ποῖ π. ἡμᾶς ποτε,
πρόβλημα. Σ. 615. τάδε κέκτημαι π. κακῶν, σκεῦη βελίων ἀλεωρήν·
πρόβολος. Ν. 1101. π. ἐμοὶ, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
πρόβουλε. Α. 467. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἐπῃ, π. τῆσδε τῆς γῆς,
προβουλεύω. Ι. 1342. καὶ σηδομαί σου καὶ π. μόνος,
πρόβουλοι. Α. 755. ἄνδρες π. τοὺτ' ἔπρασταν τῇ πόλει;
προβούλοις. Α. 609. ἢν ὑμ' Δί' ἀλλὰ τοῖς π. ἀντικρυς
πρόβουλος. Α. 421. ὅτε γ' ὧν ἐγὼ π., ἐκπορίσας ὅπως
προβύσειν. Σ. 250. οὐκ, ἀλλὰ τῷδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον π.
πρόβυσον. Σ. 249. κάρφος χαμᾶθεν νυν λαβὼν τὸν λύχνον π.
πρόγονον. Β. 1266. Ἐρμᾶν μὲν π. τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
προγόνων. Ο. 542. τάσδε τὰς τιμὰς π. παραδόντων,
προγράφωμεν. Ο. 450. σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν π. ἐν τοῖς πινακίοις.
προδεδόμεθ'. Ο. 323. π. ἀνοσιά τ' ἐπάθομεν·
προδιδάσκειν. Ν. 476. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλει π.,
προδιδάσκων. Fr. 551, 3. καὶ π. τοὺς σοὺς προπόλους.
προδιδόναι. Ει. 108. Μήδοισιν αὐτὸν π. τὴν Ἑλλάδα.
προδιδόναι. Ι. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ π.'
προδίδοτον. Ει. 408. τοῖς βαρβάροισι π. τὴν Ἑλλάδα.
προδιδοῦσ'. Θ. 346. ἡ καὶ δέχεται π. ἑταίρα τὸν φίλον,
προδίδωσιν. Β. 362. ἢ π. ῥροῦριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
πρόδικον. Fr. 260, 2. δοῦναι π. ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.
Πρόδικος. Fr. 418, 2. ἢ Π. ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.
Προδίκῳ. Ν. 361. πλὴν ἢ Π., τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὔνεκα, σοὶ δέ,
Ο. 692. εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Π. κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
προδόντων. Σ. 288. τῶν π. τἀπὶ Θρᾴκης·
προδότα. Α. 290. ὦ π. τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
προδότιδας. Θ. 393. τὰς οἰνοπτιβλας, τὰς π., τὰς λάλους,
προδοῦναι. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Μισίου π. τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
προδοῦσα. Θ. 901. π. Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Ἰρόιᾳ πνοῦν.
πρόδρομοι. Fr. 315. ἅμα δ' ἠπίαλοι πυρετοὶ π.
προδῷ. Ν. 1500. ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ π. τὰς ἐλπίδας,
προδῷς. Ι. 241. ἀλλαντοπῶλα, μὴ π. τὰ πράγματα.
Ο. 210. ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν π.
229. π. με. χώρει δεῦρο. ΜΕΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
προδώσειν. Σ. 593. οὐχὶ π. ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
Θ. 1010. ἀνὴρ ἐοικεν οὐ π., ἀλλά μοι
προδώσομεν. Α. 780. ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ π.
προδώσω. Α. 940. ὡς τάδε τὸ λοιπεῖσαν οὐ π. ποτέ.
Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν π. τοὺς δεξιούς.
Σ. 666. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ π. τὸν Ἀθηναίων κολοσιρτὸν,
Ο. 926. οὐ γὰρ π. οὐδέποτέ σ', ἡνπερ ἐμπνέω,
προεδρίαν. Α. 42. ἐς τὴν π. πᾶς ἀνὴρ ὑστέρεται.
Ι. 575. νῦν δ' ἐὰν μὴ π. φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
Θ. 834. π. τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηρίοισι καὶ τοῖς
προεδρίας. Ι. 704. ἐκ τῆς π. ἔσχατον θέωμενον.
προείληχ'. Εκ. 1159. ὅτι π.· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
προεῖδ'. Ει. 371. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι π. ὁ Ζεὺς δὸς ἀν
προερεῖ. Ο. 596. π. τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
προίστηκεν. Σ. 419. κεῖ τις ἄλλος π., ὑμῶν κύλαξ.
προίξων. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς καλῆς π. ἀμελῆ τῆς Τριτογενείας.
προγηῇ. Π. 1195. ἰν' ἔχων π. τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
προήκων. Ν. 513. θρώπῳ, ὅτι π.
προθέλυμνόν. Ει. 1210. οἰμ' ὡς π. μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.
προθελύμνους. Ι. 528. ἐψόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς π.
προθύματα. Π. 660. ἐπεὶ δὲ βαιῷ πόπανα καὶ π.
πρόθυμος. Π. 209. ἀνὴρ π. αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
προθυμοῦ. Ει. 510. χωρεῖν τὸ πράγμ' ᾤησν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ π.
προθυμοῦμαί. Σ. 1173. καὶ μὴν π. γε σαυλοπρωκτιᾶν.
προθυμοῦντ'. Ει. 480. μόνοι π.· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
προθύμως. Ν. 501. ἢν ἐπιμελῆς ὦ καὶ π. μανθάνω,
Ει. 301. δεῦρο τᾶς χώρας π. εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
379. ἀγῶ π. σοι φέρων ἀφυλάμην.
417. ἡμῖν π. τῆνδε καὶ ξυνέλαισον.
437. χῶστις π. ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
906. θᾶσ' ὡς π. ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
Ο. 979. ἐπιγελάσαι π.
981. ἐξαιρε δὴ π.
Β. 203. ἐλᾷς π.; Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
Π. 257. οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμαμένους ἡμᾶς πάλαι π.,
282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὖσης σχολῆς, π.

προθύμως. Π. 324. ἀσπάζομαι δ', ὅτιθ' ἥκετε
προθύριοι. Σ. 802. κἢν τοῖς π., ἐνοικοδομήσοι πᾶν ἀνὴρ
προθυροιστ. Εκ. 709. ἐν τοῖς π. δίφραθι.
προθύρου. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγνιεῦ τοὐμοῦ π.
προπύλαιε,
προθυσόμενος. Θ. 38. π. ἔοικε τῆς ποιήσεως.
προΐέναι. Ν. 1214. εἶτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ π.;
Β. 277. ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΞΑ. π. βἐλτιστα νῷν,
προΐη. Θ. ἦν μὴ π. θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
προΐκ'. Εκ. 613. ξυγκαταβαρθὲν. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέσται π. αὐτῷ ξυγκαταβαρθεῖν.
προΐκα. Ι. 577. π. γενναίαν ἀμύνεν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
Ι. 679. ἀπροῦσαν αὐτοῖς π., κἀγαρίζῆμην.
Ν. 1426. ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς π. συγκεκόρβεια.
ΕΙ. 907. ἀλλ' οὐκ ἀν, εἴ τι π. προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
1204. καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει π.· καὶ ταυτὶ δέχου·
προΐτω. Α. 242. π. ,'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
Εκ. 742. ὁ τὴν σκάφην λαβὼν π., τὰ κπρία
προΐωμεν. Εκ. 280. π. αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἶσμαι
προκαθεῦδε. Σ. 104. κἀπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν π. πρῳ πάνυ,
προκαλουμένου. Α. 984. κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ π.,
προκαλοῦνται. Α. 652. ὅτιὰ τοῦ ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην π.,
Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθυαγείζων, αἱ τὰς σπονδὰς π.
προκαταγέγνωσκ', Σ. 919. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ π., ὦ πάτερ,
πρόκειμαι. Θ. 1033. Γλαυκέτρ π.
προκείμενον. Εκ. 537. ὦχρυε καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ π.,
προκειμένου. Εκ. 401. καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας π.,
προκεῖσθαι. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ π. πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
Πρόκνη. Ο. 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σῴφν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Π.
προκόμιον. Γr. 300, 2. πτ. ὀχοδίβους, μίτραι, ἀναδήματα,
πρόκρουν. Λ. 1252. π. θείκελον
προκρούειν. Εκ. 1018. πρότερον π., ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
προκρούσῃ. Εκ. 1017. τὴν γραῦν π. πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ
Προκρούστης. Εκ. 1021. οἴκοι· Π. τήμερον γενήσομαι.
προκυλινδεῖσθαι. Ο. 501. π. τοῖς ἱστίοις. ΕΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
προκύπτω. Ο. 496. κἀγὼ νομίσας ὄρρον ἐχώρουν Ἀλιμοῦνταδε, κἄρτι π.
προκύψαν. Β. 412. παραρραγέντος τιτθίου π.
προλελεγμένων. Σ. 886. νέαισιν ἀρχαῖς, ἕνεκα τῶν π.
προλιπὼν. ΕΙ. 116. ὡς οὐ μετ' ὀρνίθων π. ἐμὲ
Θ. 323. ἀλιμέδον, π.
προλίπωσ'. Θ. 927. ἦν μὴ π. ἀεὶ μυρίας με μηχαναί.
προλόγοισί. Θ. 1246. τὸ ληκυθίον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς π. σου
πρόλογον. Β. 1210. λέγ' ἕτερον αὐτῷ π., ἵνα καὶ γνῷ πάλιν.
Β. 1216. τὸν π. οὐκ ἔξεστ προσάψαι ληκυθίον.
προλόγους. Β. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῖς π. σου τρέψομαι,
Β. 1177. οὐ δὲ πᾶν ἐποίεις τοῖς π.; ΣΥ. ἐγὼ φράσω.
1197. λεῦε· ἐγὼ δὲ τοὺς π. καλῶ ποιῶ.
1200. ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς π. διαφθείρῶ.
1228. ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς π. ἡμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
προλόγων. Β. 1181. τῶν σῶν π. τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
προμαθεῖν. Ν. 966. εἶτ' αὖ π. ᾧσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μπρὼ μὴ ξυνέχοντας,
προμάχεται. Σ. 957. ὅτι σοῦ π. καὶ φυλάττει τὴν θύραν
προμελετᾶν. Θ. 1177. ἢ παῖς ἐμελλε π., ὦ τοξότα.
προμελετήσαιμεν. Εκ. 117. ὅπως π. ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
Προμηθεῦ. Ο. 1504. ὦ φίλε Π. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
προμηθεῖσθαι. Ο. 1511. εὖ γ' ἐπεκίφρασ αὐτὸ καὶ π.
προμνήστρι'. Ν. 41. εἰθ' ὥρελ' ἡ π. ἀπολέσθαι κακῶς,
Προνάπους. Σ. 74. 'Αμνιάς μὲν ὁ Π. φῄσ' οὗτοσί
προνοεῖσθαι. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψήσαι, καὶ π.
προνοΐα. Γr. 29. "ὦ π. καὶ ἀναιδεία,"
πρόνοιαν. Π. 207. εἶτ' ἀνόμασέ μου τὴν π. Δειλίαν.
προνοίας. Ι. 848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ π.
Προνόμου. Εκ. 102. ἀγρέσθαι γοῦν τὸν Π. πᾶγων' ἔχων
προνοούμενος. Ι. 501. οὐχ ἵνα γ' ἀρξῇ μὰ Δί' 'Αρκαδίας π., ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
πρόξενε. Θ. 602. ταύτην τε κλεεῖνὴν ἐχῃς, ὦ π.
Προξενίδην. Σ. 325. ἡ Π. ἡ τὸν Σέλλου
Προξενίδης. Ο. 1126. ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Π. ὁ Κομπασεὺς
πρόξενοι. Ο. 1021. ποῦ π.; ΠΕ. τίς ὁ Ξαρδανάπαλλος οὗτοσί;
προξενῶ. Θ. 576. γυναικομανῶ γάρ π. θ' ὑμῶν ἀεί.
προοιμίοις. Ι. 1343. τούτοις ὁπότε χρῄσαιτό τις π.,
πρόπαλαι. Ι. 1155. καὶ χιλιοπλασι καὶ π., πάλαι πάλαι.
Ι. 1157. βδελύττομαι σφῶ, καὶ π., πάλαι πάλαι.
προπήμετε. Β. 1525. λαμπάδας ἱρὰς, χάμα π.
προπήμῶν. Σ. 299. μὰ Δί' οὐ τᾶρα π. σε τὸ λοιπόν.
προπέπταται. Γr. 159. ὥσπερ κυλικείου τοὐδόνιον π.
προπεφυραμένον. Θ. 75. ἑστὶν κακὸν μοι μέγα τι π.
προπεφυραται. Ο. 462. καὶ μὴν ὀργὼ νὴ τὸν Δία καὶ π. λόγοις εἶς μοι,
προπηλακιζομένας. Θ. 386. π. δρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
προπόλοισι. Ν. 436. ἀλλὰ σεαυτὸν παράδοσ θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις π.
πρόπολον. Β. 1333. 'Αΐδα π.,
πρόπολος. Π. 670. ὁ π., εἴπὼν, ἴθι τις αἴσθηται ψῦφον,
προπόλους. Γr. 551, 3. καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς π.
προπύλαια. Α. 265. τὰ π. πακτοῦν;
προπύλαιε. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγνιεῦ τοὐμοῦ προθύρου π.,
προπυλαΐων. Ι. 1326. ὕψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψῦφος ἤδη τῶν π.
προπώλην. Γr. 669. π.
πρόρριζος. Β. 587. π. αὐτὸς, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
πρός. Α. 52. σπονδαὶ ποιεῖσθαι π. Λακεδαιμονίοις μόνῳ. κ.τ.λ.
Α. 1229. καὶ π. γ' ἄκρατον ἐγχέας ἅμυστιν ἐξέλαψα. κ.τ.λ.
προσαγαγεῖν. ΕΙ. 907. ἀλλ' οὐκ ἀν, εἴ τι προΐεα π. σ' ἔδει·
προσαγαγοίμην. Θ. 549. τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν π. δράματι;
προσαγάγω. Ι. 113. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ π. τὸν χνᾶ.
προσαγαγών. Σ. 450. π. πρὸς τὴν ἐλάαν ἐβέβαιρ' εἰν κἀνδρικῶς.
πρόσαγε. Α. 893. αὐτὴ τε λυπεῖ; ΜΥ. μὴ π. τὴν χεῖρα μοι.
Α. 1115. π. λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
1121. οὐ δ' ἀν διδῶσι, π. τοὺτους λαβομένη.
1279. π. χορὸν, ἑπαγε χάριτας,
Εκ. 993. θύρασί μ' εὖρες· ἀλλὰ π. τὸ στόμα.
προσάγεις. Σ. 697. καὶ τὸν νοῦν μοι π. μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
προσαγορεύειν. Α. 1113. ὤνθραπτε, βούλει μὴ π. ἐμέ;
Π. 323. ἀργαῖον ῥῆτ π. καὶ σπαρῶν
προσᾄδειν. Ι. 401. καὶ διδασκούμην π. Μορσίμου τραγῳδίαν.
προσαιτῇ. Σ. 496. ἢν δὲ γήτειον π. τις ἀφῦαις ἤδυσμά τι,
προσαιτῶν. Α. 429. χωλοὺς, π., στωμύλους, δεινὸν λέγειν.
Α. 452. ἠλίσκρος π. λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδῃ,
Α. 1141. στρατιὰν π.; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
προσαμφιῶ. Ι. 891. π. τοῖ. σὸ δ' οἴμαιχ', ὦ πονῆρ'. ΔΗΜ. ἰαβοῦ.
προσαναγκάζῃ. Σ. 611. κἀπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ π., φάγε τουτί,
προσἀξεσθαί. Εκ. 886. ἐμοῦ τριγήσειν καὶ π. τινα
προσαπέπεμψεν. Π. 999. ἄμητα π. ἡμῖν τουτοεί,
προσαπολεῖς. Ν. 1256. καὶ π. ἀρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς ζῷδεκα.
προσαύλησον. Εκ. 892. ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ π. μέλος.
προσάψαι. Β. 1216. τὸν πρόλογον οὐχ ἔξεα π. ληκυθίον.
Β. 1231. ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει π. ληκυθίον.
προσβαλεῖν. Α. 994. ἀλλὰ σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι π.·
πρόσβαλλ'. Α. 949. τοῦτον λαβὼν π. ὄπου
προσβιάζεται. Π. 16. οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ π.,
προσβιβᾷ. Ο. 426. τὸ δεῦρο π. λέγων.
προσβιβάζεις. Ι. 35. εὖ π., μ. Νὶ. ἀλλ' ἑτέρα τὴ σκεπτέον.
προσβλέπεις. Β. 1474. αἰσχιστον ἔργον π. μ' ἐργασμένος;
προσβλέπων. ΕΙ. 1172. μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχρῶν ταξίαρχον π.,
προσβολῇ. ΕΙ. 39. χώτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ π.
προσβολῇ. Ι. 389. ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ π.,
προσγελάσεται. ΕΙ. 600. π. λαβὼν' ἄσμενα.
προσδέχει. Ι. 733. τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ π.,
προσδιδόναι. ΕΙ. 1112. ἡμῖν π., πρὶν κεν λύκος οἴν ὑμεναιοῦ.
προσδοκᾷ. Θ. 963. π. κακῶς ἐρεῖν
προσδοκᾶν. Σ. 56. μηδὲν παρ' ἡμῶν π. λίαν μέγα,
Β. 900. π. οὐν εἰκὸς ἐστι
προσδοκᾷς. Εκ. 980. οὐ τὸν Σεβίνον, ὃν σὺ π. ἴσως.
προσδοκήσαι. Β. 530. τὸ δὲ π. σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
προσδοκῶ. Α. 46. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κἀσθ' ἃ σώσειν π.,
Θ. 81. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κἀπολεῖν με π.
προσδοκῶν. Α. 10. ὅτε δὴ κεχήνη π. τὸν Αἰσχύλον,
Ι. 1156. ἐγὼ δὲ π. γε τρισμυρίοσταλα
Θ. 846. ἱλλὸς γεγένημαι π.· ὁ δ' οὐδέπω.
Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς π. καθοῦτο,
προσδοκῶσ'. Εκ. 52. ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς π. ἐγρηγόρῃ
προσδοκῶσι. Α. 107. εἰ π. χρυσοῦν ἐκ τῶν βαρβάρων.
προσδρᾶμόν. Ο. 759. π. εἴπῃ πατάξας, αἷρε πλῆκτρον, εἰ μὰ γε.
προσδώσει. ΕΙ. 1111. οὐδεὶς π. μοι σπλάγχνων; ΤΡ. οὐ γὰρ οἷόν τε
προσδώσετε. ΕΙ. 955. π. δῆπου.
προσίβαλ'. ΕΙ. 180. πόθεν βροτοῦ με π.; ὦναξ Ἡράκλεις,
προσίβλεψέν. Π. 1014. ἐπεὶ τῆς ἀμάχης ὕπι π. μέ τις,
προσείδου. Ι. 1222. σοὶ μὲν π., μικρὸν ἂν ἐλάμβανεν,
προσεδόκας. Β. 536. κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με π.,

προσεδόκων. Α. 61. οὐδ' ἂν π. καλοιηζόμην ἐγὼ
προσοίηκεν. Ν. 1192. ἵνα δὴ τὴν ἐίην π.; ΦΕ. ἴν', ὦ μέλε,
Ex. 423. π., οὐδεὶς ἀντεκειροτώνησεν ἄν,
πρόσει. Α. 166. οὐ μὴ π. τοιτοισὶν ἐσκορδιδαμίνοις;
Α. 447. εἰ τάρα νὴ τὴν Ταιροσθίλον ταύτη π.,
προσείη. Ο. 1315. τύχη μόνον π.
προσεικένει. Ex. 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρίπον π.,
πρόσειμ'. Α. 468. τουτὶ λαβὼν ἀπειμι κοὐ π. ἔτι·
προσείναι. Ν. 588. τῆδε τῇ πόλει π., ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
προσείπας. Ο. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ π., οὐ προσηγάγου,
προσείπατ'. Α. 891. π. αὐτὴν, ὦ τέκν' ἀνθρακαὶ δ' ἐγὼ,
προσείπατε. Ει. 581. τὴν θεὸν π.
προσείπε. Β. 1145. Ἑρμῆν χθόνιον π., καδήλου λέγων
Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ π.; ποῖοι οὐκ ὀχλοι
προσειπεῖν. Α. 882. δὸς μοι π., εἰ φέρεαι τὰς ἐγχέλειας.
Ει. 557. } ἄσμενός σ' ἰδὼν π. βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
Fr. M. Ei. Δ. 2. }
προσεῖπον. Α. 266. ἔκτυφ σ' ἔτει π. ἐς
προσείπω. Ει. 520. ὦ πύτινα βοτρυοδδαρε, τί π. σ' ἔπος;
Ει. 522. ὅτῳ π. σ'; οὐ γὰρ ἔξεστ' οἰκοθεν,
πρόσειοι. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νὼ γ' ὠφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ
μὲν οὐ π. νῷν.
πρόσεισί. Α. 848. οὐδ' ἔντυχὼν ἐν τἀγορᾷ π. σοι βαδίζων
πρόσειστν. Ει. 952. π. αὐλῶν ἄκλη-
Α. 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ π. ἑστυκῶς. λέγε.
215. ὅστις πρὸς ἐμὲ π. ἑστυκῶς. παπαῖ,
προσεῖχον. Ν. 1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ π.
προσέκολ'. Σ. 275. ἐμβάδας, ἢ π. ἐν
προσεκτίλλουσιν. Ο. 286. αἱ τε θήλειαι π. αὐτοῦ τὰ πτερά.
προσέκυσα. Ι. 640. κἀγὼ π.· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θεῶν
πρόσελθ'. Ι. 8. κακῶν καθάπερ σύλ. Δίῃ. δεῦρό νυν π., ἵνα
Ν. 822. ὅμως γε μὴν π., ὦν' εἰδῇς πλείονα,
πρόσελθε. Β. 44. ὦ δαιμόνι, π. μ'· δέομαι γὰρ τί σου.
Ex. 953. π. καὶ ξύνευνός μοι.
προσελθέτω. Π. 928. καὶ μὴν π. πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
προσέλθῃ. Π. 239. κἂν τις π. χρηστὸς ἀνθρωπος φίλος
προσελθοῦσ'. Π. 457. ἡμῖν π. οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
προσελθών. Ex. 644. τὰ μὲν ἀλλὰ λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ π.
Ἐπίκουρος,
Α. 365. ἅπτου μόνων Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ π.
Π. 1169. αὐτοῦ π. πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
προσελκύσειαν. Ει. 910. κἄροις καὶ π.
προσίμαξεν. Ι. 815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστάσῃ τὴν Πειραιᾶ π.,
προσεμφαρῆς. Fr. 396. π.
προσενέγκῃ. Σ. 610. καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῖσαν φυστὴν
μᾶζαν π.,
προσεξεύρηκέ. Ι. 1283. οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ π. τι.
προσέπεσεν. Β. 309. οἴμοι, πῶδεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ π.;
προσεπιτέρπεται. Β. 232. π. δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
προσεπωκήσαμεν. Α. 1238. ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ π.
προσέπνευσε. Β. 338. ὡς ἡδὺ μοι π. χοιρείων κρεῶν.
προσέστανθ'. Α. 865. πόδεν π. οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
προσερεῖ. Σ. 21. πῶς δὴ, π., τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
προσέρπει. Σ. 1531. καὐτὸς χῦρ ὁ ποντομέδων ἀναρ πατὴρ π.
προσέρπον. Σ. 1509. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; ὀξὺς, ἢ φάλαγξ;
προσέρραινον. Ex. 379. γέλων παρέχεν, ἢν π. κύκλῳ.
προσέρχεται. Α. 150. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόσων π.
Ι. 146. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὀδὶ π.
691. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὗτοσί π.,
Σ. 1324. ὀδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος π.
1508. π. γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρσίνου.
Ει. 1044. π. δάφνῃ τὰς ἐστεφανωμένος.
1269. ὀπλῶν κάπηλος ἀχθόμενος π.
Ο. 1341. ἰδὼν γὰρ ὧδε τὸν ἀετοῦν π.
1414. ὀδ' αὖ μυηρίζων δεῦρό τις π.
1709. π. γὰρ οἷος οὕτω παιφαὴς
Α. 77. ἠδὶ δὲ καὶ δὴ λαμπιτὼ π.
Θ. 867. οὐμὸς Μενέλαος οὐδέτω π.
923. π. γὰρ ὁ πρύτανις χὰ τοξότης.
Π. 861. π. γὰρ τὰ κακῶς πράττων ἀνὴρ,
1038. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ π.
προσίρχονταί. Α. 65. ἀτὰρ αἰδῶ καὶ δῆ σοι π. τινες·
προσίσθαι. Σ. 742. τοῦτ' οὐ δύναταί με π.
προσίσταμεν. Α. 683. τοιθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ π.,
προσίστηκεν. Σ. 811. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ π. φακῆ,
πρόσεστι. Ι. 217. τὰ δ' ἄλλα σοι π. δημαγωγικά,
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς π. τοῦτο τοὐρροπίγιον,
προσέτ'. Β. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ π. ἀπεψησάμην.
προσέταξεν. Σ. 708. τούτων εἵνοιν ἄνδρας βόσκειν εἷ τις π.
ἑκάστῃ,
προσετέθη. Ι. 1075. πῶς οὖν ἀλώπηξ π. πρὸς τῷ κυνί;
προσέτι. Ι. 984. κἀμάχετο, καὶ π. πολλὰ προκαλουμένου.
Σ. 1320. σκώπτων ἀγαθὸν κατὰ τὸν λόγους λέγων
Ο. 855. ἅμα δὲ π. χόριτος ἕνεκα
Α. 655. ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν διαλοῦσθαι π. κινδυνεύομεν.
Θ. 416. πηροῦντες ἡμᾶς, καὶ π. Μολοττικοὺς
προσετίθει. Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ ἵππον π. πρὸς τοὐνομα,
προσετίθησεν. Ν. 411. τῥῳβαλμὸ μου π. καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.
προσεύξῃ. Π. 958. νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα π. τὸν θεόν.
προσευξόμενος. Π. 841. π. ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
προσευξώμεσθαι. Ει. 560. νῦν μὲν οὖν, ἄνδρες, π. πρῶτον τῇ
θεῷ,
προσεύχου. Β. 891. ἴθι νυν π. τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
προσέφυσας. Ν. 372. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ
λόγῳ εὖ π.·
πρόσεχε. Ι. 1014. ἄκουε δὴ νυν καὶ π. τὸν νοῦν ἐμοί.
Ν. 635. ἀνύσσει τι κατάθου, καὶ π. τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.
Ει. 174. ὦ μηχανοποιὲ, π. τὸν νοῦν ὧν ἐμέ·
Θ. 25. βάδιζε δευρὶ καὶ π. τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδού.
381. σίγα, σώπα, π. τὸν νοῦν· χρίμπτεται γὰρ ἤδη,
Π. 113. γνήσιον· ἰγκαθὰ, π. τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ·
προσέχειν. Ι. 1064. ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ π. τὸν νοῦν πάνυ.
Π. 151. οὐδὲ π. τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλουσίοις.
προσέχῃ. Ει. 983. κἂν τις π. τὸν νοῦν αὐταῖς,
προσέχῃς. Ν. 1010. καὶ πρὸς τούτοις π. τὸν νοῦν,
προσεχόμενος. Σ. 105. ὕστερ λεπὰς π. τῷ κίονι.
προσέχοντα. Π. 553. τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς
ἔργοις π.,
προσέχουσ'. Β. 1346. ἐγὼ δ' ἀτάλαινα π. ἔτυχον
προσέχουσαι. Ex. 600. ταμιεύμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν
γνώμην π.
προσέχω. Ι. 1065. π.· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναυτικοῖ μου
προσέχων. Ex. 294. σαυτῷ π. ὕπνῳ
προσῇ. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία π.
προσηγάγου. Ο. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσείπας, οὐ π.;
προσῆκεν. Π. 696. ὁ δὲ θεὸς ἡμῖν οὐ π.· ΚΑ. οὐδέπω.
προσῆκ'. Π. 14. τοὐναντίον δρῶν ἢ π. αὐτῷ ποιεῖν.
προσῆκει. Ο. 969. τί οὖν π. δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
Θ. 355. τὰ δ' ἀριστ' ὄσαις π.
Π. 911. οὐ γὰρ π. τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
προσῆκοι. Ει. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ π. Φειδίλας ἠηπιόῃ.
προσῆκον. Π. 910. εἴ σοι π. μηδὲν εἴη· ἀπεχθάνει·
προσῆκουσιν. Β. 698. χοὶ πατέρες ἐναμαίχγραν καὶ π. γένει,
προσῆλθες. Ο. 1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους π.; οὐ λέγεις;
προσῆν. Ο. 1303. ἡ πτέρυγες, ἡ πτεροὺ τι καὶ σμικρὸν π.
προσῆψεν. Β. 1234. ὁρᾷς, π. αὐδεὶς αὖ τὴν λήκυθον.
πρόσθε. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ π. χρὴ παρεῖν· ἐς τὴν πύκνα.
Β. 287. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ π. ΔΙ. π. νυν ἴθι.
προσθεῖς. Ν. 555. π. αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕ-
νεκ', ἢν
Σ. 201. καὶ τῇ δοκῷ π. τὸν ἅλμον τὸν μέγαν
459. καὶ σὺ π. Αἰσχύνην ἐντυφὲ τὸν Σελλαρτίου.
Ο. 1001. κατὰ πυγὴν μάλισται. π. οὖν ἐγὼ
πρόσθεν. Α. 43. πάρτ' ἐς τὸ π.,
Α. 242. πρώτου 's τὸ π. ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
Ν. 779. εἰ π. ἔτι μᾶς ἐνεστώσης δίκης,
Σ. 337. οὐτοσὶ π. καθεύδων· ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τύπου.
1517. ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν π. βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
Α. 185. θὲς ἐς τὸ π. ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
302. σπεῖδε π. ἐς πόλιν,
Θ. 645. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Ε. αἴθις ἐς τὸ π. οἴχεται.
Ex. 129. πάρθ' ἐς τὸ π. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν,
πρόσθες. Ει. 1248. πλάστιγγα π., καὐτὸ σοι γενήσεται
Θ. 569. π. μόνον, κἀγὼ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν. ΓΥ. Γ. τί δράσεις;
προσθέτοις. Fr. 310, 2. ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς π.
προσθῆσουσ'. Ο. 608. ἔτι π. ὀρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ.
παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
προσθίους. Β. 548. τοὺς χοροὺς τοὺς π.;
προσθοῦ. Ο. 361. ἐξέβαφον ἐντευθενὶ π. λαβὼν ἡ τρυβλίον,
Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. π. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῦ θεοί,
προσιέναι. Ο. 854. σεμνὰ π. θεσίαν·
Θ. 932. σπῆσαι φιλάττει καὶ π. μηδίνα
προσίεταί. Ι. 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ π. με
προσίῃ. Θ. 934. παῖ', ἢν π. τις. ΓΥ. Π. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ'
ἀνὴρ
προσικείσθαι. Ι. 761. ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνου π. σοι,
πρότερον οὖν
προσίοιμεν. Α. 153. ἡμεῖς δὲ μὴ π., ἀλλ' ἀπεχοίμεθα.
προσιόντα. Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην
τὸν π.·
Α. 831. ἀνδρ', ἀνδρ', ὁρῶ π. παραπεπληγμένον,

προσιόντα. Ex. 28. π. *φίρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,*
Ex. 712. *ἐν' ἀποδέχωμαι τά π. χρήματα,*
Π. 333. π.' *δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος*
προσιόντας. I. 512. *ἀ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ π.,*
O. 1312. *ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς π. δέχομαι.*
προσιόντι. Σ. 553. *ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς π.*
προσιόντος. Π. 698. *ἐποίησα. π. γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ*
προσιόντων. Σ. 664. *οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν π. ἡμῶν ἄρ' ἐγίγνετ' ὁ μισθός.*
Ex. 31. *ἡμῶν π. δεύτερον κεκύκικεν.*
προσιοῦσ'. A. 1021. *ἀλλὰ τὴν ἐξωμὶδ' ἐνδύσω σε π. ἐγώ.*
προσιούσας. Ex. 52. *ὁρῶ π. χἀτέρας πολλὰς πάνυ*
προσιοῦσιν. N. 993. *καὶ τὼν θάκων τοὺς πρεσβυτέρους ὑπανίσταισθαι π.,*
προσίσχεται. Π. 1096. *ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ π.*
πρόσιτον. B. 607. *οὐκ ἐς κέρκας; οὐ μή π.; Αἰ. εἶεν, μαχεῖ;*
προσίτω. A. 134. *π. Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκουσ.*
προσιών. Ex. 29. *μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ π. τυγχάνῃ.*
Π. 824. *ἰωμεν.* ΧΡ. *ἔα, τίς ἐσθ' ὁ π. οὐτοσί;*
προσκαλεῖ. O. 1426. *ὑπὸ πτερύγων τί π. σοφώτερον;*
προσκαλοῦμαί. Σ. 1406. *καὶ καταγελᾷς μου; π. σ' ὅστις εἶ,*
Σ. 1417. *οἴμοι κακοδαίμων· σ', ὦ γέρον,*
προσκαλούμενοι. Σ. 1334. *ἀθρόοι γὰρ ἤξομέν σε π.*
προσκαλούμενος. B. 578. *ἐκπηνείεται ταῦτα π.*
προσκαταβεῖγν. N. 1235. *κἂν π. γ', ὥστ' ὀμῶσαι, τριάβολον.*
προσκαύσασα. Σ. 828. *ἡ Θρᾶττα π. πρώην τὴν χύτραν*
προσκείμεναι. Ex. 542. *ἀπαξάπασαι καὶ κνάδοις π.*
προσκείμενοι. Fr. 460, 2. *ἐπηκολούθουν κἠνυτιβίλουν π.*
προσκειμένοις. O. 850. *Χίοισιν ἤσθην πανταχοῦ π.*
προσκείμενον. N. 163. *ἔπειτα κοίλον πρὸς στενῷ π.*
προσκειμένων. I. 245. *ὁ κοινορτὸς δῆλος αὐτῶν ἄς ὀμοῦ π.*
πρόσκεισο. Σ. 142. *σὺ δὲ τῇ θύρᾳ π.* Ξη. *ταὼ', ὦ δέσποτα.*
προσκεκλήσεσθαι. N. 1277. *σὺ δὲ νὴ τὼν Ἑρμῶν π. γέ μοι,*
προσκεκαυμένα. Σ. 939. *καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τά π.*
προσκεφάλαια. A. 1090. *κλῖναι, τράπεζαι, π., στρώματα.*
Σ. 676. *ὕρχας, οἶνον, δᾴσδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, π.,*
Fr. 381. "*χαλκώματα, π.*"
προσκεφάλαιον. A. 926. *κἀτοι, τὸ δεῖνα, π. οὐκ ἔχεις.*
Fr. 84, 2. *κνέφαλλον ἅμα καὶ π. τῶν λινῶν.*
προσκεφαλαίου. Π. 542. *καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν ἀντὶ δὴ π.,*
προσκέψομαι. I. 154. *ἐγὼ δ' ἰὼν π. τὸν Παφλαγόνα.*
προσκινήσεται. Ei. 902. *φυσῶντα καὶ πνέοντα π.,*
προσκινήσομαι. { A. 227. / I. 228. } *κακῶς παρέξω κοὐχὶ π.*
Ex. 256. *τί δ', ἢν ὑποκρούσωσίν σε;* ΠΡ. *π.,*
προσκλήσεις. Σ. 1041. *ἀντωμοσίας καὶ π. καὶ μαρτυρίας συνεκάλλων,*
προσκρεμάννυται. Fr. 187, 2. *ὕπου τὰ μορμολυκεῖα π.*
προσκυλιέ. Σ. 202. *ἀνύσας τι π. γ'.* ΧΩ. *οἴμοι δείλαιος·*
προσκυνεῖς. Σ. 517. *οὐκ ἐπαίει τὴν ἄνδρων, οὓς σὺ μόνον οὐ π.*
προσκυνῶ. Π. 771. *καὶ π. γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,*
προσκυνοῦν. I. 156. *ἔπειτα τὴν γῆν π. καὶ τοὺς θεούς.*
προσκύψασα. Σ. 608. *ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ π. φλήσῃ,*
προσλάβεσθ'. A. 1215. π., *ὦ φίλοι.*
A. 1217. π., *ὦ φίλαι.*
προσλάβεσθε. Ei. 9. *ἄνδρες κοπρολόγοι, π. πρὸς θεῶν.*
προσλαβοῦ. A. 202. *καταθεῖσα ταύτην π. μοι τοῦ κάπρου.*
προσμάθοιμι. O. 24. *ἔτι π. χαλὸς εἶναι τὸ σκέλη;*
προσμαθὼν. Θ. 20. *νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τοντί π.*
προσμάθετε. Σ. 1208. *παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς π.*
προσνέμασθαι. O. 563. *κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αἴδεις· π. δὲ πρεπόντως*
προσόδια. I. 853. π. *μεγάλα*
πρόσοδοι. N. 307. *καὶ π. μακάρων ἱερήσεται,*
προσόδοις. Ei. 397. *ῥαῖσι π.τε μεγα-*
προσόζειν. Fr. 246, 2. *τουτί· π. χρὴ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ.*
προσοίσει. A. 436. *ἄκραν π., δημόσιος ἂν κλαύσεται,*
προσοίσεις. A. 316. *τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ π.*
A. 444. *ταύτῃ π., κἀαδὼν αἴτήσεις τάχα.*
προσοιστέον. Θ. 1132. *τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν π.*
προσόμοιοι. O. 685. "*Λγε δὴ φύσιν ἀνδρὸς ἀμαυρίβιοι, φύλλων γενεᾷ π.,*
προσόμοιον. Σ. 356. *οἷδ' ἀλλὰ τί τοῦν'; οὐδὲν γὰρ τοῦν' ἐστὶν ἐκείνῳ π.*
Θ. 516. *τῷ σῷ π., στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.*
προσουρήσαντα. B. 95. *ἄπαφ π. τῇ τραγῳδίᾳ.*
προσοφείλων. B. 1133. *πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι π. φανεῖ.*
προσπαρδεῖν. B. 1074. *νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ π., γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμαι,*
προσπατταλεύσω. Π. 943. *ὥσπερ κοτίνῳ π. τουτφί.*
προστέμπων. I. 473. *δεῖσθαι ἀναπείσειε, οὔτε π. φίλους,*
προστεσεῖν. I. 51. *θεῶν ἰώντε π. του τρὸς βῆτ'αι.*
προστίσῃ. Θ. 580. *σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ π.*
προστεσσόν. I. 344. *ἰδοὺ λέγειν, καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα π. σοι*
A. 297. π., *μ' ἐκ τῆς χύτρας*
προστεσὼν. Ei. 885. *τὸν ζωμὸν αὐτῆς π. ἐκλάψεται.*
προσπίπτουσαι. Ex. 694. π. *τοῖς ἀπὸ δείπνου*
προσποιεῖ. Σ. 1317. *ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομᾷοῦς εἶναι π.,*
προσποιῇ. Ex. 871. *ὅταν κατατιθῇ, π. τὼν χρημάτων.*
προσποιοῦ. I. 215. *ἄπαντα, καὶ τὼν δῆμον' ἀεὶ π.*
προσπραττοῦσι. Fr. 277. *ἵνα μὴ με π. γραῦν οἱ ῥήτορες.*
προσπταίοντα. Π. 121. *ὅστις σε π. περιστοιῆς ἐᾷ;*
προσπτάμενος. O. 1613. π. *ἐκκύψει τὸν ὀρθαλμὸν θεῶν.*
προσταλαιπωρήσατ'. A. 766. *καὶ π. ἐτ' ὀλίγον χρόνον,*
προστάς. Ei. 1183. *εἶτα π. πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,*
προστάτευσι. Ex. 176. *ὀρῶ γὰρ αὐτὴν π. χρωμένην*
προστατεῖ. I. 323. *δεῖαν, ἤπερ μόνη π. ῥητόρων·*
προστάτην. I. 1128. *τρέφειν ἔνα π.·*
Ei. 684. *αὐτῷ ποιηρὸν π. ἐπεγράψατο.*
B. 569. *ἴσι δὴ κάλεσον τὸν π. Κλέωνά μοι.*
Π. 920. *νὴ Δία, ποιηρὸν τάρα π. ἔχει.*
προστεταγμένα. Ex. 458. *ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι π.*
προστέτακται. A. 177. *ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ π. τοῦτο δρᾶν,*
προστιθέασιν. Σ. 564. *οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ π.*
προστίθει. B. 1283. *ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ π.*
προστιθεῖς. O. 1004. *ὀρθῷ μετρῆσαι κανόνι π., ἵνα*
προστιθέντες. Ei. 640. *αἰτίας ἂν π. ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδα.*
προστρέχει. A. 1024. *αἰαῖ, τίνα δ' οὐ μοι π. τὶς ἀγγελῶν ;*
Θ. 572. *ἐσπουδακυῖα π. πρὶν οὖν ὀμοῦ γενέσθαι,*
προστρίβεται. I. 5. *πλαγιάζει ἀεὶ π. τοῖς οἰκέταις.*
πρόσφ'. Π. 1052. *τὴν δῆδα μὴ μοι π. ΧΡ. ἐῷ μίντοι λέγει.*
πρόσφερε. Ei. 1109. π. *τὴν γλῶτταν.* ΤΡ. *σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.*
A. 484. *ἀλλ' ἀνεῤῥατα, καὶ μὴ πείθου, καὶ π., πάντας ἐλέγχουσ.*
προσφέρειν. A. 471. *ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ π. τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ*
προσφέρῃ. A. 359. *ἦν π. τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ·*
προσφέρῃς. Ex. 67. *καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικί π.*
προσφέρω. N. 480. *ἠδὴ 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς π.*
προσφῆρω. Θ. 1130. *σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ π. σοφά*
Fr. 209, 2. *ταχὺ π. παῖς ἐνέχειν τε σφῶβα κυανοβενθῆ.*
προσφθαρεῖς. Ex. 248. *ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται π.,*
πρόσφορα. Ei. 1025. *τά τε π. πάντ' ἐπὶ τούτοις.*
πρόσφορον. Σ. 809. *σοφὸν γε τοντὶ καὶ γέροντι π.*
προσφορωτέραν. O. 124. *μείζω μὲν οὐδὲν, π. δὲ νῦν,*
πρόσχετε. I. 503. *ὑμεῖς δ' ἡμῖν π. τὴν νοῦν*
N. 575. *ὡ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὴν νοῦν π.*
Σ. 1015. *νῦν αὖτε λεῷ π. τὴν νοῦν, εἴπερ καβαρόν τι φιλεῖτε.*
O. 688. π. *τὸν νοῦν τοῖς ἀδυνάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,*
πρόσχρῃμα. B. 913. π. *τῇ τραγῳδίᾳ, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.*
προσχτέω. N. 1122. π. *τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,*
προσχίσματα. Fr. 670. π. :
πρόσχορον. Fr. 399. π.
πρόσωπα. I. 646. *οἱ δ' εὐθέως τὰ π. διεγαλήνισαν·*
Λ. 810. *σκώλοισι τὰ π. περιειρημένοις,*
προσωπίδιον. Fr. 256. π.
προσώποισιν. I. 38. *ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς π. ποιεῖν,*
πρόσωπον. A. 990. *ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ π. ἀφ' ἑλάνθανεν.*
I. 396. *καὶ τὸ τοῦ δήμου π. μακκοῖ καθήμενον.*
N. 411. *τῳφθαλμὰ μου προσεπίλησεν καὶ κατέιαυσεν τὸ π.*
946. *τὸ π. ἅπαν καὶ τῳφθαλμὼ*
Ei. 524. *οἷον δ' ἔχεις τὸ π., ὦ Θεωρία.*
O. 1322. *εὐάμερον π.*
B. 294. *ἅπαν τὸ π.* Δι. *καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.*
912. *Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ π. οὐχὶ δεινόν,*
Ex. 974. *μέλιττα Μούσης, Χαρίτων ἐρέμμα, Ἤρωβῆς π.,*
Π. 732. *καὶ πᾶν τὸ π.' εἰδ' ὁ θεὸς ἐπύπτυσεν.*
προσώπου. N. 1176. *ἐπὶ τοῦ π. τ' ἐστὶν Ἀττικὼν βλέπος.*
Π. 1065. *ὦρει κατάδησα σοῦ π. τὰ δάκη.*
προσῶπω. Π. 1051. *ἐν τῷ π. τὼν ῥυτίδων ὅσσα ἔχει.*
πρόσωφ'. Ei. 544. τὰ π., *ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.* ΕΡ. *αἰ, . τάλας,*
πρότεινε. Ei. 960. *σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ π. τῶν ὅλων,*
Λ. 941. π. *δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.*
προτείνειν. Θ. 937. *κοίλην π., ἀργύριον ἤν τις διῷ,*
προτείνοιέν. Π. 1019. *ὑπότε π. γε δραχμὰς εἴκοσιν.*

πρότεινον. Θ. 1183. τὼ πῶδε π., ἓν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖαι ναὶ
προτένθαι. Ν. 1135. ὅπερ οἱ π. γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν
πρότερα. Ν. 653. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε π. τούτων μανθάνειν,
προτεῖμ. Ι. 43. ὑπόκωφον· οὗτος τῇ π. κωμῳδίᾳ
πρότεραι. Εκ. 98. ἢν δ' ἐγκαλεῖ(ῴμεσθα π., λήσομεν
προτεραίτερος. Ι. 1165. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ π.
προτέραν. Σ. 558. ὡς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν π.
ἀπόφυξιν.
Ο. 473. π. τῆς γῆς, κἀπιπλαστὰ νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνῄσκειν·
Α. 442. ταύτην π. ξύνδησον, ὅτιὴ καὶ λαλεῖ.
προτέρας. Ι. 535. ὧν χρὴν διὰ τὰς π. νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Εκ. 985. ἐπὶ τῇ π. ἀρχῇ γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
1082. ποτέρας π. οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῷ;
πρότερα. Ο. 477. οὔκουν δῆτ' εἶ π. μὲν γῆς, π. δὲ θεῶν ἐγίνοντο,
Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοῦ π. τὰ σπλάγχνα λάβοιεν.
πρότεροί. Ο. 469. ἀρχαιότεροι π. τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγίνεσθε
προτέροις. Εκ. 706. ἐψήφισται π. βυνεῖν,
προτέρωσιν. Εκ. 609. πρότερόν γ', ὦταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς π.'
πρότερον. Α. 636. π. δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πανλὼν οἶσθ' ἐκεῖνον οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
Ι. 894. καὶ π. ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν πανλὼν οἶσθ' ἐκεῖνον
1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ π. εἰργάζετο·
1325. οἴοι πρὸ Ἀριστείδου π. καὶ Μιλτιάδου ξυνεσίτει.
1355. αἰσχύνομαί τοι ταῖς π. ἁμαρτίαις.
Ν. 24. εἰσ' ἐξελόμην π. τὸν ὀρβαλμὸν λίθῳ.
103. κἀίτοι π. τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκινοῦ οὐρεῖν.
507. δός μοι μελιτοῦττταν π.' ὡς δέδοικ' ἐγὼ
643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν π. ἡμιεστέον.
1194. π. ἀπαλλάτοιν θ' ἑκόντες, εἰ δὲ μή,
Σ. 763. "Αιδης διακναῖσ' π. ἢ 'γὼ πείσομαι.
780. ὥσπερ π. τὰ πράγματ' ἔτι μαοῦμενος;
1127. καὶ γὰρ π. ἐπανθρακίδων ἐμπλήθομενος
1423. ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ π., ἐπιτρέπει ἐμοί,
Ει. 762. καὶ γὰρ π. πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
1107. ἀλλὰ τίδε π., σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπεθεῖν.
1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν π. ἀναβαλοῦ 'ν θᾶδί.
Ο. 75. οὐτός γ', ἄτ', οἶμαι, π. ἀνθρωπός ποτ' ὢν,
461. λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ π. παραβῶμεν.
467. οἵτινες ὄντες π. βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
522. οὗτως ὑμᾶς πάντες π. μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον,
558. ὥσπερ π. μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
700. π. δ' οὐὸν ἦν γένος θθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·
1586. ἐπικᾶρ' π. αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.
1596. ἀλλ' οὔτε π. πῶποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
Α. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν π. πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
Θ. 460. κομψότερον ἔτ' ἤ τὸ π. ἀναπέφηγεν.
578. δλίγῳ τι π. κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
623. ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο π.; ΜΝ. νὴ Δία,
Β. 76. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα π. ὄντ' Εὐριπίδου,
638. κλαύσαντα Ο. π. ἢ προτιμῆσαντά τι
674. π. ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὴν ἐλαφὰ λαβεῖν.
691. αἴταιν ἐκθέσει λύσαι τὰς π. ἁμαρτίας.
Εκ. 103. λέληθε· καίτοι π. ἦν οὕτω γυνή.
579. ρημένα πω π.' ἀν-
588. μὴ γνῶ π. μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
620. οὐκ ἐπιλείξει τὸ πίσε π. πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς ἀφικέσθαι;
649. ἀλλ' οὗτος μὲν π. γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
669. οὐδ' ἦν γε βίοτος, ὥσπερ π. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
700. π. μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
808. π. χέσαι πλεῖν ἢ τριάκοντ' ἡμέρας,
925. οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ π. εἴσεισ' ἀν' ἐμοῦ.
939. καὶ μὴ 'δει π. διασποδῆσαι
1018. π. προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
1051. π. καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οἴμοι δείλαιος.
Π. 56. ἄγε δῆ, σὺ π. σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον,
365. ὡς πολὺ μεθίστηκ' ὧν π. ἔζων πρώτων.
751. οἱ γὰρ δίκαιοι π. ὄντες καὶ βίον
825. ἔμβαιν. μὴν ἀθλιος, νὴν δ' εὐτυχής.
1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτῆν π. ὑπεπίτνον χρόνον.
1120. π. γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κοπηλίσιν
1192. τὸν Πλούτον, οὐπερ π. ἦν ἱδρυμένος.

πρότερόν. Ν. 921. καίτοι π. γ' ἐπτώχευες.
Ν. 1501. ἢ 'γὼ π. πω ἐκτραχηλισοῦν πεσόν.
Ο. 1157. εἰ καὶ π. τοτ' ἐπηνῶ
Εκ. 609. π. γ', ὦταῖρ, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς πρότεροισιν·
πρότερος. Ι. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ π. εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Ι. 1110. τρέχοιμ' ἂν εἴσω π. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
1164. ὁρᾷς; ἐγὼ σοι π. ἐκρέμω δίφρον.
Ν. 940. φέρε δὴ πότερος λέξει π.;
Β. 681. δάκνειν, δάκνεσθαι π., εἰ τούτῳ δοκεῖ,
Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, π. παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει,
πρότερός. Εκ. 595. πᾶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡ. κατέθει σπέλεθον π. μοι.
πρότερους. Ι. 519. καὶ τοὺς π. τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
Ν. 936. σὺ τε τοὺς π. ἅττ' ἐδίδασκες,
προτέρῳ. Ο. 569. ᾧ π. δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
προτέρων. Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν π.
προτεταγμένοι. Ει. 1340. μεν οἱ π.
προτίθεντο. Ει. 1281. "Αριστον π. καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι,
προτιμᾷς. Β. 655. ἐπεί π. γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει.
προτιμῶσαντά. Β. 638. κλαύσαντα πρότερον ἢ π. τι
προτιμῶ. Π. 883. οὐδὲν π. σου. φοῦφ' γὰρ πράμενος
προτιμῶσ'. Α. 27. ἔσται π. οὐδὲν· ὦ πόλις πόλις.
προὐδιδάχατο. Π. 687. ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με π.
προὔδοσαν. Α. 108. ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς π. Μιλησίοις,
προὐθέμεσθά. Α. 611. μὴν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ π. σε;
προὔλιπε. Ο. 1558. ζῶντ' ἐκεῖνον π.,
προὐνοήσω. Ι. 421. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοῦσ' γε π.'
προὐπίνομεν. Θ. 631. τί δὲ μετὰ τοῦτο δείστερον;
προὐργιαίτερα. Λ. 20. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε π.
προὔργου. Εκ. 784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἓα με τῶν π. τι δρᾶν.
Π. 623. ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν π. ποιεῖν.
προυσελοῦμεν. Β. 730. π., τοὺς δὲ χαλκοῦς καὶ ξένους καὶ πυρρίας
προὔσχόμην. Ν. 1385. ἐξέψεφον ἂν καὶ π. σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
προὐτένθευσαν. Ν. 1200. διὰ τοῦτο π. ἡμέρα μιᾷ.
προὐφείλεις. Σ. 3. κακὼν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι π. μέγα.
προὐφείλω. Α. 648. ἄρα π. τι χρηστὼν τῇ πόλει παρανέσαι;
προὐφθῆς. Εκ. 884. νὴν μέν με παρεκτέμεσα π., ὦ σαπρά.
πρόφαινε. Α. 1295. λάκων π. δὴ σὺ μοῦσαν
προφάσεις. Ο. 581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὕψει π. αὐτὴν παρέχουσαν.
Λ. 726. πάσας τε π. ὧστ' ἀπεθεῖν οἴκαδε
προφασίζει. Λ. 756. τί λέγεις; π.· περιφανῆ τὰ πράγματα.
πρόφασιν. Α. 345. ἀλλὰ μὴ μοι π., ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
Ι. 466. π. μὲν Ἀργεῖοι φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
Ν. 55. π. ἐφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷ.
Σ. 174. οἶαν π. καθῆκεν, ὡς εἰρανικῶς,
339. τίνα π. ἔχων;
468. οὔτε τιν' ἔχων π.
Εκ. 1111. ἄνω πιθεῖσαι π. ἀντὶ λαγόνων.
Fr. 318. ἀγὼν π. οὐ δέχεται,
πρόφασίς. Θ. 207. ἀτὰρ ἡ π. γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
πρόφῳν. Θ. 113. γέρας ἰρὸν π.
προφήτης. Ο. 972. ὃς δὲ κ' ἄμην ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα π.,
προφερομένου. Ο. 4. ἀπολοῦμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν π.
πρόφρων. Ο. 930. π. δόμεν ἐμὶν τεῖν.
προφυλάττειν. Λ. 1146. σοὶ δὲ λεγὼν καὶ π.,
προχειρούμαι. Εκ. 729. π. κάξετάσω τὴν οὐσίαν.
προχοαῖς. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχουσιν,
πρόχουσιν. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε π.,
πρύμνην. Σ. 399. ἦν πως π. ἀνακρούσηται πληγεῖς ταῖς εἰρεσιώναις.
πρυτανεῖ'. Ν. 1136. θεῖς μοι π. ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
Ν. 1197. ἀρχαὶ τά π., ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
1199. ἵν' ὡς τάχιστα τά π. ὑφελοίατο,
1255. θῆσαι π., ἢ μηνεῖτι ζῴην ἐγώ.
πρυτανεῖα. Σ. 659. π., μέταλλ', ἀγορᾶς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
πρυτανεῖά. Ν. 1180. εἰς ἦν γε θήσειν τὰ π. φασί μοι.
πρυτανεῖον. Α. 125. ἐς τὸ π. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀτχόνη;
Ι. 281. ἐσδραμὼν ἐς τὸ π., εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέῳ.
1404. καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ π. καλῶ
πρυτάνεις. Α. 23. οὐδ' οἱ π. ἤκουσιν, ἀλλ' ἀαρίαν
Α. 40. ἀλλ' οἱ π. γὰρ οὐτοαὶ μεσημβρινοί.
54. οὐ γὰρ διδόασιν οἱ π.

πρυτάνεις, Α. 56. ὕνδρες π., ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
Α. 167. ταυτὶ περιειδεῖ' οἱ π. πάσχοντά με
173. οἱ γὰρ π. λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Ι. 655. κᾆθ' εἷλκον αὐτὼν οἱ π. χοὐ τοῦτεο.
674. ἐκκεκρίκεσαν τε τοὺς π. ἀμείναι
Ει. 887. βουλή, π., ὁράτε τὴν Θεωρίαν.
905. ἀλλ', ὦ π., δέχεσθε τὴν Θεωρίαν·
Θ. 1083. π. καλέσω. ΕΤ. π. καλέσω.
πρυτανεῖω. Ι. 167. δῆσεις, φυλάξεις, ἐν τῷ π. λαικάσει.
Ι. 535. ὃν χρὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ π.,
709. ἀπουνῷῳ σου τὴν σπονδὴν. ΣΤΡ.
766. ἄστερ νυνὶ μηδὲν δράσας δεῖπνεῖν ἐν τῷ π.·
Ει. 1084. οὐποτε δειπνήσεις ἐπὶ τοῦ λοιποῦ 'ν π.,
Β. 764. σίτησιν αὐτὼν ἐν π. λαμβάνειν,
πρυτάνεσι. Ec. 396. ἕδοξε τοῖς π. περὶ σωτηρίας
πρυτάνεσιν. Ι. 300. καὶ σε φανῶ τοῖς π.,
Θ. 654. ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς π. ἀγγελῶ.
764. τοῖσιν π., ἃ πεποίηκ' οὗτος ὁρᾶσαν.
πρυτανεύσητέ. Α. 60. ἢν μὴ περὶ εἰρηνης γε π. μοι.
πρυτάνεων. Ec. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν π. καταντιερύ.
πρυτάνεων. Θ. 554. ἔξεις, ἕως ἂν τῶν π. τις φαυῖ.
πρύτανι. Θ. 936. ὦ π., πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἤπερ φίλεῖς
πρυτάνιες. Α. 981. ἢ τοὶ π.; λῶ τι μισάξεις κεοῦ.
πρύτανιν. Β. 1287. Σφίγγα δυσαμερίαν, π., κίνα, πέμπε,
πρύτανις. Θ. 923. προσέρχεται γὰρ ὁ π. χῷ τοξότης.
Ει. 906. θάσ' ὡς προθύμως ὁ π. παρεδέξατο.
πρῴ. Σ. 104. κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν πρικαθεύδει π. πάνυ,
Σ. 689. ἡκεῖν εἴτη π. κἀν ὥρᾳ δικάσουσ', ὡς ὀστεῖλἂν ὑμῶν
Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου π. τις ἐλθὼν τῶν φίλων
132. λουσόμενα π.· μέλλω γὰρ ἐστὰν γάμους·
Α. 612. ἀλλ' ἐς τρίτην γοὖν ἡμέραν σοὶ π., πάνυ
1065. ἥκετ' οὖν εἰς ἑμοὶ τήμερον· π., δὲ χρὴ
1174. ἐγὼ δὲ κοπρωχᾷτ' γα π., ναὶ τὼ σιώ.
Ec. 290. μὴ π. πάνυ τοῦ κνέφους
πρῷα. Σ. 264. δεῖται δὲ καὶ τῶν καρτίμων ἅττα μὴ 'στι π.
πρῷην. Α. 615. οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν π. ποτε,
Ι. 54. Παφλαγὼν κεχάριται τοῦτο. καὶ π. γ' ἐμοῦ
Ν. 169. π. δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Σ. 717. πορεὶν' ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν π. πέντε μεβίμνοις,
788. ὁ σκυπτόλιης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ π. λαβὼν,
828. ἡ θρῆττα προσκεύασα π. τῆν χύτραν
Β. 726. χθὲς τε καὶ π. κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κύμματι,
1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· π. γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
Fr 355. π. ἐρανιστὰς ἐστιῶν ἥβῃσ' ἔτνος.
πρωδώσω. Σ. 666. ἐς τοὐτουὶ τοὺς, οὐχὶ π. τὸν 'Αθηναίων κολοσυρτὸν,
πρῶθ'. Β. 1239. ἐασον εἰπεῖν π. ὅλον με τὼν στίχων.
Ec. 618. κατ' ἦν ἀνταῖν ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν π. ὑποκρούσει.
πρώκτιστον. Θ. 1124. τῇ σανίδο τρήσατ ἐξέπιστο π.
πρωκτό. Θ. 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ π. δεῦρο τρεστραμμένον,
πρωκτόν. Α. 83. πόσου δὲ τὼν π. χρόνου ξυνήγαγεν;
Α. 119. ὦ θερμόβουλον π. ἐξυρημένε·
863. τοὶς ὀστίνοις φυσῆτε τὼν π. κυνός.
Ι. 364. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὼν π. ἀντὶ φύσκης.
381. τὼν π., εἰ χαλᾷς.
Ν. 164. τὼν π. ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
714. καὶ τὼν π. διορύττουσιν,
1300. κεντῶν ὑπὸ τὼν π. τὸν σὸν σειραφόρον.
Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὼν π. αὐτὼν ἐσπέτεσθ' ὀργιομένοι,
1035. } φάσκῃ δ' ὀσφὴν, Λαμάζοι δ' ὀρχεῖς ἀπλύτους, π. δὲ
Ει. 758. } καμήλου.
172. διὰ τὼν σὼν π. ὀφλήσει.
1237. τὼν π. ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
Θ. 242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὼν γε π. τῆς φλογός.
248. οἰμώξετἀρ' εἴ τις τὼν ἐμὼν π. πλυνεῖ.
Β. 423. ἐν ταῖς ταφαῖσι π.
Π. 152. τὼν π. αὐτὰς εἴσθι ὡς τοῦτον τρέψειν.
πρωκτοπεναστεστρίδα. Ει. 876. ὅσην ἔχει τὴν π.
πρωκτός. Ι. 78. ὁ π. ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν Χαῦσι,
Ι. 428. ὅτιὴ πιώκεις θ' ἁρπακῶν καὶ κρίας ὁ π. εἶχεν.
721. χῷ π. οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
Ν. 165. σάλπιγξ ὁ π. ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
193. τί δῆθ' ὁ π., ἐὰν τῶν οὐρανὼν βλέπεις;
Σ. 604. π. λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περσέμνου.
1376. ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ π. ἐστὶν οὐτοσί;
1493. π. χάσκει. ΞΑ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Α. 1148. ἀδικοιμεν· ἀλλ' ὁ π. ἀφατος ὡς καλός.
Β. 237. χῷ π. ἰδίει πάλαι,
Ec. 368. οἶδεν τί π. βούλεται χείρηθ'ν.
πρωκτοτηρεῖν. Ι. 878. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι π.,
πρωκτοῦς. Ει. 101. καὶ τοὺς π. ἐπιπλεῖειν.
πρωκτῷ. Ι. 640. κἀγὼ προσέκυσα· κἀτα τῷ π. θεῶν
Fr. 85. πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ π. φλέων;
πρῷμος. Fr. 340. π.
πρῶναι. Β. 665. ὁς Αἰγαίου π. ἢ γλαυκᾶς μέδειε
πρῷον. Ει. 1164. δηᾶ τὸ χαρ φύτυ π.
πρῷραις. Β. 1318. φὶς π. κυανεμβόλοις
πρῳρατεύσαι. Ι. 543. κᾆτ' ἐντεῦθεν π. καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
πρῶτ'. Ν. 1409. καὶ π. ἐρήσομαί σε τουτί. παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῖν π. ἐπιδείξω τὼν ἀλεκτρυὼν, ὡς ἐτυράννεα
Β. 908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ π. ἑλέγξω,
Θ. 16. ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ π. ἐμμχανήσετον,
πρῶτα. Α. 648. ἠρώτησεν π. μὲν αὐτοὺς πότερον παῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
Α. 995. π. μὲν ἀν ἀμπελίδοσ ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
Ι. 129. ὡς π. μὲν στυππειοπώλης γέγονεν,
155. ἄγε δὴ σὺ κατάθου π. τὰ σκεύη χαμαί.
275 ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ, ταυτῇ γε π. πρίψομαι.
339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερόν εἰπεῖν π. διαμαχοῦμαι.
542. ἐρέτην χρῆναι π. γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
774. ὃς π. μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευσόν σοι, χρήματα πλείστ' ἀπέδειξα
779. ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εἴνουσ, τοῦτ' αὐτό σε π. διδάξω,
1028. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ π. λήξομαι λίθων,
Ν. 537. ὡς δὲ σώφραν ἐστὶ φύσει σκέψασθ· ἥτις π. μὲν
465. π. μέγαν κιελήσκω·
669. π. μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
612. π. μὲν τοὶ μηρὸς ἐς δῶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
636. ἄγε δὴ, τί βούλει π. νυνὶ μανθάνειν
1016. π. μὲν ἔξεις χροιὰν ἀχρὰν,
1117. π. μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
1171. ὡς ἥδομαί σου π. τὴν χροιὰν ἰδών.
Σ. 115. καὶ π. μὲν λόγοισι παραμυθοῦμενος
552. ὃν π. μὲν ἔρωτ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
607. ἀσπάζωνται διὰ τἠρηγόριον, καὶ π. μὲν ἡ θυγάτηρ με
862. ὅπως ἂν εὐξιμεσθα τοῖς θεοῖς.
868. εὐφημία μὲν π. νὺν ὑπαρχέτω.
1104. π. μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
1277. π. μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
Ει. 605. π. μὲν γὰρ ἥρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακὼς·
886. ἄγε δὴ σὺ κατάθου π. τὰ σκεύη χαμαί.
Ο. 114. ὅτι π. μὲν ἠσθ' ἀνθρωπος, ὥσπερ νῦν, ποτὲ,
157. οὐ π. μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
164. τί σοι πιθωμεσθ'; ΠΕ. ὃ τι πίσησθε; π. μὲν
500. καὶ δὴ τοίνυν π. διδάσκω μᾶσ' ὀρνίθων πόλιν εἶναι.
558. π. μὲν αὐτὼν τὰς αἰκιάσθαι οὐ πάρεστ' οὐ κατέδυσται,
709. π. μὲν ὥρας φαίνομαι ἡμεῖς ἥροσ, χειμῶνος, ὀπώρας
Λ. 486. καὶ μὴν αὐτὼν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία π. πιθῆσαι,
1024. π. μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
1074. ἄνδρες Λάκωνες π. μὲν μοι χαίρετε,
1115. πρόσαγε λαβοῦσα π. τοὺς Λακωνικοὺς,
Θ. 14. αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ π. διεχωρίζετο.
189. ἐγὼ φράσω σοι. π. μὲν γιγνώσκομαι·
376. καὶ χρηματίζειν π. περὶ Εὐρισθοῦ,
Β. 421. κἀστὴν τὰ π. τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
1528. π. μὲν εἰοῦλαν ἀγαθὴν ἀπώσατο ποιητῆ
Ec. 215. ἐγὼ διδάξω. π. μὲν γὰρ τύρα
1030. ὑποστόρεσαί νυν π. τῆς ὀργάνου,
Π. 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ π. ΒΛ. τί;
728. καὶ π. μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
771. καὶ προσκυνῶ γε π. μὲν τὸν Ἴλιον,
Fr. 198, 8. καὶ τίνες ἂν εἶεν; β. π. μὲν Ξαννοῦλιν
πρῶτά. Θ. 1190. ἤδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ πλῆσι π. με;
Β. 36. ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἱ π. με
πρῶταις. Α. 62. π. παρέσεσθαι δεῖρο τὰς Ἀχαρνέων
Πρωτέας. Φ. 576. ἐπεὶ τέθνηκε Π. ἑτῆ δέκα.
Φ. 883. ἔστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Π.
Πρωτεύς. Φ. 881. αὐτὸς δὲ Π. ἔνδον ἔσ', ἢ 'ξώπιος;
Πρωτέως. Φ. 874. Π. τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤ. ποῖου Π.
Φ. 891. γάμοισι Π. παῖδι συμμίξαι λέχος.
897. αὐτῇ Θεονόη Π. ΓΥ. Π. μὰ τὼ θεὼ,
πρῶτη. Φ. 603. φέρ' ἴδω· τίς εἶ π. σύ; ΜΝ. νοῦ τις τρέψεται;
Ec. 731. τὼν χρημάτων θύραξ ἐ. πρὼν ἐμῶν,
πρῶτην. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε π. τὴν χύτραν.
Ο. 472. δὸ ἔρασκε λέγων κορυδὼν πάντων π. ὄρνιθα γενέσθαι,

πρώτην. Α. 207. ἐᾶτε π. μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
Λ. 270. πάσας ὑπὸ ψῆφον μίαν, π. δὲ τὴν Λύκαινος.
720. τὴν μὲν γε π. διαλέγουσαν τὴν ὑπὴν
Θ. 662. ἀλλὰ τὴν π. τρέχειν χρὴν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ
Β. 120. φέρε δὴ, τιν' αὐτῶν σε φράσω π.; τίνα;
πρώτης. Ο. 1254. π. ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηρῶν
πρώτιστ'. Ο. 585. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρῶν τὼμὼ π. ἀποδῶμαι.
πρώτιστα. Σ. 595. εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι π. μὲν δικάσαντας·
Ο. 972. ὃς δ' κ' ἡμῶν ἐπέων ἕληῃ π. προφήτης,
Λ. 1169. π. τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιὰ
Θ. 659. εἰὰ δὴ π. μὲν χρὴ κοψῶν ἑξορμᾶν πόδα,
Β. 519. ἴθι νυν, φράσον π. ταῖς ὀργυρότραψιν·
911. π. μὲν γὰρ ἔνα τιν' ἂν καθίσεν ἐγκαλίψας.
946. ἀλλ' οἰξεῖν π. μὲν ἐκ τοῦ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς
Ek. 597. τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν π. ποιήσω
Π. 792. π. καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέραν
πρώτιστά. Ἐκ. 1059. ἴθι νυν ἔασον εἰς ἀρδοῦν π. με
πρώτιστον. Ν. 553. Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν π. παρείλκυσεν
Ο. 605. τίκτει π. ὑπηνέμου Νὺξ ἠ μελανύστερος ᾠόν,
Λ 555. τί ποιησάσας; ΑΥ. ἦν πανσώμεν μ. μὲν ξὺν ὅπλοισιν
559. πλεῖν ἠβῆ ὁπλοῖν αὐτὸν φέρομεν. π. μὲν γε τεκοῦσαι
Β. 941. ἰσχνανα μὲν π. αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
1121. π. αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
Ek. 749. π. αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψοναι,
πρώτιστος. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀεὶ π. εἰς ἐκκλησίαν
Α. 1002. π., ἀσκὼν Κτησιφῶντος λήψεται.
Ν. 1039. ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι π. ἐπενόησα
πρῶτοι. Ἐ. 502. π. γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορδοῖσι ἠλείφατε.
Λ. 1110. ὦν οἱ π. τὴν Ἑλλὰνων τῇ σῇ ληφθέντες ἰσχυροὶ
πρώτοισιν. Ν. 1118. ἴσομαι π. ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
πρῶτον. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμαῖζε π. ἐξέρασατε.
Α. 383. νῦν οὖν με π. πρὶν λέγειν ἔασατε
637. π. μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοὺτό τις εἶποι,
710. ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν π. Εὐάθλους δέκα,
Ἰ. 24. ὥσπερ δεῤῥάμενος νῦν ἀτρέμα π., λέγε
50. ὦ Ἄημε, λοῦσαι π. ἐκδυκάσας μίαν,
488. ἀλλ' εἶμ' π. δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
643. εὐαγγελίσασθαι π. ἐμὲ βούλομαι·
1066. ὅπως ὁ μισθὸς π. ἀποδοθήσεται.
1234. καὶ σοὶ τοσοῦτον π. ἐκπειρήσομαι·
1340. π. μὲν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ κἠκκλησίᾳ,
1366. π. μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
1371. ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ π. ἐγγεγράφεται.
Ν. 78. ἀλλ' ἐξεγείρω π. αὐτὸν βούλομαι.
224. π. μὲν ὃ τι δρᾷς. ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
247. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; π. γὰρ θεοὶ
268. ἀλλὰ τίς εἶ; τουτὶ γὰρ ἐρεινῷ· ἀπόφηναι π. ἀπάντων.
390. ἀτρέμας π. παππαῖ παππαῖ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππαῖ,
649. π. μὲν εἶναι κομῷῶν ἐν συνουσίᾳ,
731. φέρε νυν. ἀθρήσαι π., ὁ τὰ δρᾷ, τουτονί.
786. ἐπεὶ τί νυνὶ π. ἐδιδάχθης; λέγε.
787. φέρ' ἴδω, τί μέντοι π. ἦν; τί π. ἦν;
863. ὧν π. ὀβολὸν ἔλαβον Ἠλιασταικῶν.
963. π. μὲν ἕδει παιδὸς φρωὴν γρύξαντος μηδὲν' ἀκοῦσαι·
1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι π. οὐκ ἐᾶσειν.
1146. κἄγωγε σ' ἀλλὰ τουτονὶ π. λαβέ.
1172. νὺν μὲν γ' ἰδεῖν εἶ π. ἐξαρτητικὸ
1219. ἀλλ' εἰσίτω μ' ἡ βουλομαι π. ἐστιᾶσαι.
1355. π. μὲν αὐτὸν τὴν λίχναν λαβὼν' ἐγὼ 'κίλευσα
1366. ἐγὼ γὰρ Ἀσχύλον νομίζω π. ἐν ποιηταῖς
Σ. 31. ἐδοξέ μοι περὶ π. ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
55. ὁλίγ' ἀτθ' ὑπεπὼν π. αὐτοῖσιν ταδί.
656. καὶ π. μὲν λέγεισα φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρῶς,
826. φέρε νυν, τὶν αὐτῷ π. εἰσαγάγω δίκην;
831. ὁ π. ἡμῶν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
839. τοῦτ' ἄρα π. τἀδίκημα τῷ πατρὶ
1177. π. μὲν ὡς ἡ Λάμ' ἀλοὺσ' ἐπέρδετο,
Ek. 66. ἃ δ' εἶπε π. ἠνίκ' ἤρχετ' ἡ χολή,
423. χάτερ' ἔτι πᾶλλ' ἔρεις ἀγαθά. π. δέ σοι
560. νὺν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα π. τῇ θεῷ,
612. ὡς δ' ἅπαξ τὸ π. ἀκουσ' ἐψόφησεν ἀμπελος
695. π. δ' ὃ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνήρετο.
739. π. μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
754. καὶ π. μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
917. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν ἀεὶ σ' ἠγησόμεσθα π.
1057. ἀστῶν ἀμείνων π. Πλάτων. ΔΙ. ἀλλὰ ταυταγὶ
1074. ἀλλὰ τόδε π. ΤΡ. τοῖ ἀλσί γε παστία ταυτί.

πρῶτον. Ο. 381. ἔστι μὲν λέγων ἀκοῦσαι π., ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Ο. 468. πάντων ὑπὸ ἔστιν, ἐμοὶ π., τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
484. ἦρχέ τε Περσῶν π. πάντων, Δαρίου καὶ Μεγαβάζου,
641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· π. δέ γε
693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἐρεβοῦς τε μέλαν π. καὶ Τάρταρος εὐρύς·
699. ἐνεόττευσεν γένος ἠμέτερον, καὶ π. ἀνήγαγεν ἐς φῶς·
717. ἐλθόντες γὰρ π. ἐπ' ὄρνις, οὔτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
809. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. π. ὄνομα τῇ πόλει
971. π. Πανδώρα ὕσαι λευκότριχα κρύον·
1286. π. μὲν εὐδὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
1330. σὺ δὲ τὰ πτερὰ π.
Α. 307. οὐκοῦν ἄν, εἰ τὰ μὲν ξύλα θείμεσθα π. αὐτοῦ,
497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ π. πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γράδες, τὰ χαμαί.
946. κἀκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ π. ἐξήσας μύρον.
Θ. 253. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν π. ἐνδοῦσ' λαβὼν.
380. ἐγὼ. ΚΙΙ. περίθου νυν τόνδε π. πρὶν λέγειν.
476. γὰρ ἀρὰ αὐτῇ π., ἵνα μάλλην λέγω,
629. ὅ τι π. ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδεικνυτο.
630. φέρ' ἴδω, τί μέντοι π. ἦν; ἐπίνομεν.
968. π. εὐκινίου χορείας εὐφυὰ στῆναι βᾶσιν.
1043. δε ἐμ' ἀπεξήρησε π.
1174. π. μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον.
Β. 687. ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. π. οὖν ἡμῖν δοκεῖ
833. ἀποσεμνυνεῖται π., ἅπερ ἐκάστοτε
1013. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο π.,
1038. τὸ κράνος π. περιδησάμενος τὸν Λόφον ἠμελλ' ἐπιδήσειν.
1063. π. μὲν τοὺς βασιλεύοντας βάκι' ἀμπισχὼν, ἵν' ἐλεινοὶ
1120. ὅπως τὸ π. τῆς τραγῳδίας μέρος
1124. π. δέ μοι τοὺς ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
1189. πῶς γάρ; ὀτε δὴ π. μὲν αὐτὸν γενόμενον
1422. π. μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
1455. π., τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρησταῖς; ΔΙ. πόθεν;
Ek. 60. ἔγωγε. π. μέν γ' ἔγω τὰς μασχάλας
66. ἔρρυβα π., ἵνα δασυνθεὶν ὅλη
233. ὡς τοὺς στρατιώτας π. οὖσαι μητέρες
416. χλαίνας, ἐπειδὰν π. ἥλιος τραπῇ,
436. πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. π., μὲν σ' ἔφη
654. τὰ μὲν ὦθ' ὑμῖν π. ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφασόμεν.
657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι π. ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
659. πολλῶν ἔνεισιν· νὴ τὸν Ἀπόλλω' π. δ' ἐνὸς οὔνεκα δήπου,
716. ὅπως ἂν εὐωχῆσθε π. τήμερον.
936. νυνὶ δὲ π. εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
990. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν π. θύραν.
1017. τὴν γραῦν προκρούσῃ π.· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
1079. ἦν οὖν ὑφ' ὑμῖν π. ἀπόλωμαι κακῶς,
Π. 41. ὅτῳ ξυναστρῶσαιμι π. ἐξιών,
75. μόθεσθέ νυν μου π. ΧΡ. ἦν μεθίεμεν.
463. σὲ π. ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
468. τὸ π. αὐτοῦ· κἀν μὲν ἀποφήνω μόνην
519. ἀνησόμεθ' ἀργυρίου δῆπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται π. ὁ παλών,
522. ἀλλ' οὐδ' ἔσται π. ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
656. π. μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
715. δὲ π. πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Fr. 366. ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἅλμῃ π. τριγίδων ἀπεβάφθη·
473, 1. εἰκὼς δῆπου π. ἀπάντων
πρῶτόν. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε π. γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φησ' ἐπιθέσθαι,
πρῶτος. Α. 1202. τὸν γὰρ χόα π. ἐκπέπωκα.
Ἰ. 6. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε π. Παφλαγὼνων
130. δι π. ἕξει τὴν πόλεως τὰ πράγματα.
327. π. ὦν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
Ν. 737. αὐτὸς ὅ τι βούλει π. ἐξευρὼν λέγε.
Σ. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκοῦν ἦν, ἀλλὰ π. ἡμῶν
283. τὴν Ἑλένη π. κατέπτο,
1225. ᾄδω δὲ π. Ἁρμοδίον· δέξαι δὲ σύ.
Ει. 743. ἐξήλασ' ἀτιμάσας π., καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν.
1177. κἄτα φεύγει π., ὥσπερ ξυοῦς ἱππαλεκτρυὼν
Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος π. βασιλέων
1657. οὗτος ὁ Ποσειδῶν π., ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
Λ. 274. ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε π.,
Β. 1001. ἀλλ' ὦ π. τῶν Ἑλλήνων πυρῥώσας ῥήματα σεμνὰ
Ek. 398. π. Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρίρπυσεν.
πρῶτός. Σ. 852. ὁ π. ἔστιν; ΒΔ. ἐς κύρκας, ὡς ἄχθομαι.

πρώτου. Α. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ π. ξύλου,
Σ. 90. ἦν μὴ 'πὶ τοῦ π. καθίζῃς ἐξόλου.
πρώτους. Ν. 523. π. ἡβῶσ' ἀναγεύσ' ὑμᾶς, ἢ παρίσχε μοι
πρώτῳ. Π. 44. καὶ τῷ ξυναστᾷς ὄρτα π.; ΧΡ. τουτοῖ
πρώτων. Β. 948. ἑπεὶ ἀπὸ τῶν π. ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἀν' ἀργὸν
πρώτως. Α. 316. τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως π. ἐμοὶ προσοίσεις.
πρωυδᾶν. Ο. 556. ἱερὸν πόλεμον π. αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
ἀπειπεῖν
πρῶων. Ει. 1001. σκεύων π., μήλων, βοιῶν,
πταρμόν. Ο. 720. φῆμι γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, π. τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
πτελέᾳ. Ν. 1008. ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεαν πλάτανος π.
ἐιθυφύζῃ
πτερά. Α. 989. τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ π. πρὸ τῶν
θυρῶν.
Ο. 103. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κᾶτα σοι ποῦ τὰ π.;
286. εἰ τε θήλειαι προσεκτέλλουσιν αὐτοῦ τὰ π.
785. οὐδὲν ἐστ' ἀμείνων οὐδ' ἤδιον ἢ φύσει π.
798. ὡς Διτρέῳν γε νυτιναία μόνον ἔχων π.
1081. τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥίνας ἐγχεῖ τὰ π.,
1176. τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε π.
1311. Μανῆς δὲ φιρέτω μοι θύραζε τὰ π.·
1330. σὺ δὲ τὰ π. πρώτον
1424. καὶ πραγματεύσαιμ' ἄν· εἶτα δέομαι π. λαβὼν
1463. κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ π.
1469. ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ π.
πτερίνοις. Ο. 903. θύοντες εὐῤῥιμεσθαι τοῖς π. θεοῖς.
πτεροδόντα. Ο. 1390. καὶ π.· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
πτεροδόντος. Ο. 1402. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις π. γενόμενος;
πτερόεντα. Ο. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει π.
κεραυνόν;
Γρ. 5. καὶ δεδρακὼν ἀπαλῶν κωλαΐ καὶ χναυμάτια π.·
πτερόεντι. Ο. 698. οὗτος δὲ Χάει π. μαγεῖ νυχίῳ κατὰ Τάρταρον κύρον
πτεροῖς. Ο. 772. π. κρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλων.
Ο. 808. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν π.
1453. ἀλλὰ πτέρου με ταχεῖσι καὶ κούφοις π.
πτεροῖσι. Ο. 1182. ῥύμῃ τε καὶ π. καὶ ῥοιζήμασιν
πτερόν. Α. 584. κεῖται. Δι. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ π.
Α. 1105. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ π.
Ει. 76. ὦ Πηγάσιον μοί φησι, γενναῖον π.,
135. οὐκοῦν ἐχρὴν σε Πηγάσου ξεῦσαι π.,
πτεροπόκιτοι. Ο. 1410. ὀρνιθεῖ τινες οἷ' οὐδὲν ἔχοντες π.,
πτεροποίκιλος. Ο. 247. ὄρνις τε π.
πτερορρυεῖ. Ο. 106. π. τε καὶθὲς ἕτερα φύσομεν·
Ο. 284. Καλλίας ἀρ' οὗτος οὔρεις ἐστὶν· ὦς π.
πτέρου. Ο. 1436. ὦ δαιμόνιε, μὴ νυνδέτει μ', ἀλλὰ π.
Ο. 1453. ἀλλὰ π. με ταχεῖσι καὶ κούφοις πτεροῖς
πτεροῦ. Ο. 1303. ἢ πτέρυγες, ἢ π. τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
πτεροῦνται. Ο. 1446. λόγοισί τἄρα καὶ π.; [ΠΕ. φῆμ' ἐγώ.
πτεροφόρ'. Ο. 1756. π., * ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.
πτεροφόρον. Ο. 1714. πάλαων κεραυνὸν, π. Διὸς βέλος.
πτέρυγ'. Ει. 160. κᾶτα θρομαίαν π. ἐκτείνων
πτέρυγα. Ο. 1365. τὴν π., καὶ τοιαῦτ' τὸ πλῆκτρον θᾶτέρᾳ,
Γρ. 312. τὴν π. παραλύσασα τοῦ χιτωνίου
πτέρυγά. Ο. 345. ὀρμὰν φονίαν, π. τε παντᾶ
πτέρυγάς. Ο. 573. πέτεται θεὸς ὧν π. τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
πτέρυγε. Ο. 1229. φράσον δ' οὖ πόδι, τῷ π. τοῦ ναυστολεῖς;
πτέρυγες. Ο. 1303. ἢ π., ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
πτερύγεσσι. Ο. 1372. Ἀμπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον π. κούφαις·
πτερύγεσσιν. Α. 774. ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτώσιν π.
πτερυγιεῖς. Ο. 1466. οἴμοι τάλας. ΠΕ. οὐ π. ἐντεῦθεν·
πτερυγίξεις. Π. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ π. ΧΡ. καὶ τῶν φεύγουσί σ' ἄπαντες;
πτερυγίζων. Ι. 522. πάσας δ' ὑμῖν φανὰς ἐεὶς καὶ ψίλλων καὶ π.
πτερυγίσας. Ο. 795. οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῖν π. ἀνέπτατο.
πτερύγοιν. Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται π. χρυσαῖν, καὶ γὴ Δί' Ἔρως γε·
Ο. 697. στίλβων ῥῶτον π. χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
πτέρυγος. Ο. 1070. ἐστὶν ὑπ' ἐμᾶς π. ἐν φοναῖς ἄλλυτα.
πτερύγων. Α. 970. εἴσειμ' ἐπαὶ π. κιχλῶν· καὶ κοψίχων.
Ει. 56. ἀῤῥαν ἴσας π. ῥύμῃ.
Ο. 1426. ὑπὸ π. τί προσκαλεῖ σοφάτερον;
Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπταν' ἀνέπταν' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις π. ἀκμαῖς·
πτερυγωτές. Ι. 1086. ἀλλὰ γὰρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ π.,
πτερό. Α. 1104. ἔνεγκε θεῦρο τὸ π. τῶ 'κ τοῦ κράνους.
Ο. 1464. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. π. μὲν οὖν,
πτερῷ. Ο. 1437. νὺν τοι λέγων π. σε. ΣΤ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
πτερῳδεῖς. Ο. 1383. ὑπὸ σοῦ π. Βούλομαι μετόρσιος
Ο. 1409. πρὶν ἂν π. διαδρᾶμα τὸν ἀέρα.
πτερῶν. Ο. 1306. π. δεύμενοι καὶ τρόπων γαμφωνύχων
πτερῶν. Ο. 1307. ὥστε π. σοι τοῖς ἑπόεσσι δεῖ ποθέν.
Ο. 1310. καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη π.·
1325. φιρέτω κἄλαθον ταχὺ τις π.,
1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίον δεῖται π.
1418. τίς ὁ π. δεῖρ' ἐστὶ τοῖς ἀρκυσομένοις;
1420. π. π. δεῦ μὴ πύῃ τὸ δεύτερον.
1759. ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ π. ἐμῶν
Β. 1311. τέγγουσαι νοτίαις π.
πτερῶσεις. Β. 1437. [εἰ τις π. Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
πτερῶσειας. Ο. 1438. ἄνδρα π. σύ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
πτερῶσειν. Ο. 1334. πρὸς ἄνδρ' ὁρᾶν π.
πτέρωσιν. Ο. 97. ὁρῶντε τὴν π.; ἢ γὰρ ὦ ξένοι,
πτέρωσις. Ο. 94. τις ἢ π.; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
πτέρωσα. Ο. 1361. εἴσοιτο, π. σ' ὥσπερ ὄρνιν ὑψόσε.
πτερωτός. Ο. 1198. δίνῃ π. φθόγγος ἐξακούεται.
πτηνόν. Ο. 1707. ὦ πτερωμακάριον π. ὀρνίθων γένος.
πτηνός. Ει. 126. π. πορεύσει πῶλος· οὐ νανσθλώσομαι.
Ει. 141. πῶς ἐξολισθεῖν π. ἂν δυνήσεται;
πτηνῶν. Ο. 1088. εὐδαιμον φῦλον π.
Θ. 46. π. τε γένη κατακυμάσθαι,
πτήξαντες. Β. 315. ἀλλ' ἠρεμὶ π. ἀκροασώμεθα.
πτήξε. Ο. 777. π. δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν.
πτήξομεν. Θ. 36. ἀλλ' ἐπιοῦσαν π., ὡς ἐξέρχεται
πτήξωσι. Α. 770. ἀλλ' ὑπόσαν π. χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
πτήσσει. Σ. 1490. π. φρίνιχος ὧς τις ἀλέκτωρ,
πτίλον. Α. 555. τουτὶ π. σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νὺν μου λαβοῦ.
Α. 588. π. γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὶ
1182. π. δὲ τὸ μέγα κομπολακύδου πεσὸν
πτίλῳ. Α. 587. οὗτος, τί δράσεις; τῷ π. μέλλεις ἐμεῖν;
πτισάνην. Γρ. 201. π. διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν.
Γρ. 364. ἀράκους, πυροῦς, π., χύνδρον, ζειάς, αἵρας. σεμίδαλιν.
πτισσουσῶν. Γρ. 323. π. (ᾠδῆ).
πτίσσω. Γρ. Μ. Δραμ. η Κ. 4. π., βράττω, μάττω, δεῖω, πέττω, καταλῶ.
πτίττω. Γρ. 267. π., βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.
πτόρθους. Π. 544. μαλάκῃσι π., ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
πτύῳμαι. Ν. 267. μήποι μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ π., μὴ καταβρεχῶ.
πτωχείας. Π. 549. οὐκοῦν δῆπου τῆς π. πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
πτωχικοῦ. Α. 448. ἀτὰρ δίομαί γε π. βακτηρίου.
Γρ. Μ. Ῥηρ. 10. π. βακτηρίου.
πτωχιστέρου. Α. 425. οὐκ, ἀλλὰ τουτου πολὺ πολὺ π.
πτωχόν. Α. 440. δεῖ γάρ με δόξαι π. εἶναι τήμερον,
πτωχοποιέ. Β. 842. καὶ π. καὶ βακιοσυρραπτάδη;
πτωχός. Α. 498. εἰ π. ἂν ἔπειτ' ἐν 'Αθηναίοις λέγειν
Α. 558. ταυτὶ σὺ τολμᾷς π. ὢν ἡμᾶς λέγειν,
578. οὗτος σὺ τολμᾷς π. ὢν λέγειν τᾶδε;
580. εἰ π. ὢν εἶπον τι κἀστωμυλάμην.
593. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν π. ὤν;
πτωχοῦ. Α. 424. ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ π. λέγεις;
Π. 552. π. μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῷν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
πτωχοῦς. Α. 413. ἐσθῆτ' ἐλεινὴν; οὐκ ἐτός π. ποιεῖς,
πτωχῶν. Π. 548. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἰρηκας, τὸν τῶν π. δ' ὑπερρούσω.
πυγάν. Α. 82. γυμνάδδομαί γα καὶ ποτὶ π. ἄλλομαι.
πυγάς. Β. 1070. ἢ ξεκέωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς π. ἐνέτριψε
πυγῇ. Θ. 1187. καλὸ γε τό π. ΕΥ. κλαύσετ', ἢν μὴ 'νδυν μένῃ.
πυγήν. Ν. 1013. γλωττεῖν βαάν, π. μεγάλην,
Ν. 1018. γλωττεῖν μεγάλην, π. μικράν,
Β. 1095. γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, π.·
Ἐκ. 255. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς π. ὁρᾶν.
πυγῆς. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς π. θύραζε κύβδα.
Ει. 868. ἢ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς π. καλά.
Ἐκ. 964. πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς π.
πυγιδίοισιν. Ι. 1368. πολλοὶς γ' ὑπολίσποις π. ἐχαρίσω.
πυγιδίων. Α. 638. εὐδὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκραν τῶν π. ἐκάθησθε.
πυγίζεις. Ο. 1120. οὐκ ἐπτόησά σ' αὐτὸ, π. ἄγων.
πύγισο. Θ. 1123. εἰ σφῶῤ' ἐπιτρωεῖς τῇ γέροντο π.,
πυγιῇ. Σ. 1384. ἤδη γάρων ἀν' εἶτα τῇ π. θενὼν
πυελίδα. Γρ. 297. π.·
πύελον. Ει. 843. καὶ τὴν π. κατάκυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
πύελος. Γρ. 113. κοιτὰν ἀπάσαις εἶς, π. δὲ μὴ ἀρέσει.
πυέλου. Σ. 141. κατὰ τῆς π. τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
πυέλους. Ι. 1060. τὰς π. φησὶν καταλήξεσθ' ἐν βαλανείῳ
Ι. 1062. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς π. ἀῤῥήπασεν.
πυέλῳ. Θ. 562. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ π. κατώρυξέν ποτ'. ΓΥ. Γ. ἐξόλοιο.

πυέλῳ. Fr. 326, 2. ἐν τῇ π.
Πυθάγγελος. Β. 57. Π. δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
πυθέσθαι. N. 482. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου π. βούλομαι.
Ο. 47. τὸν ἕποπα. παρ' ἐκείνου π. δεομένων.
Α. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦν' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα π.,
Θ. 4. παρὰ σου π., ποῖ μ' ἄγεις. Εὐριπίδη;
72. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ π. βούλομαι
Π. 378. ἐθέλω διαπορῆαι πρὶν π. τὴν πόλιν,
594. διὰ τὴν Πενίαν. Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔρεσταν τοῦτο π.,
πύθεσθέ, Β. 1417. εὐδαιμονοῖης. φέρε, π. μου ταδί.
πύθῃ. I. 150. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΙΠ. δεῦρ' ἐλθ', ἵνα π.
Ο. 1420. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ π. τὸ δεύτερον.
Π. 1013. γενήσετ' ἀγαθὰ, πρίσκεν τὸν νοῦν, ἵνα π.
πύθησθ'. I. 669. π.· ἀδύκτα γὰρ πρὶ σπονδῶν λέγων.
πύθησθέ. Π. 72. ἀλλ' ἴθ' π., μ' ὄστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι
Πυθί'. Σ. 589. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον Π., ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Πυθίαισι. Θ. 333. καὶ ταῖς Π., καὶ τοῖς Δηλίοις
Πυθιάς. Ο. 857. ἴτω ἴτω, ἴτω δὴ Π. βοά·
Πυθικήν. Π. 213. ὁ Φοῖβος αὐτὸς Π. σείσας δάφνην.
Πυθικόν. I. 220. χρησμοί τε συμβαίνουσαι καὶ τὸ Π.
Πυθικός. I. 1229. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμὸς ἐστι Π.
Πυθίοις. Θ. 332. καὶ ταῖς Ὀλυμπίασι, καὶ τοῖς Π
Πυθίῳ. Ο. 870. καὶ κύκνῳ Π καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυ-
Πυθοῖ. Α. 1131. Ὀλυμπίασιν, ἐν Πυθοῖ Π.—πόσους
πύθοιθ'. Σ. 73. εἰ μὴ π. ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
πυθοίμεθ'. Π. 55. π. ἂν τὼν χρημῶν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
πύθοιτο. N. 154. τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ π. Σωκράτους
Α. 399. τί δῆτ' ἂν, εἰ π. καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
πύθοιτ'. Π. 120. π. ἂν ἐπιτρίψειε. ΧΡ. νὴν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
'πυθόμην. Εἰ. 824. ὦ δέσποθ', ἥκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'π. τινός.
πυθοῦ. Fr. 499. π. χελιδὼν πηγὴν' ἄτα φαίνεται
Πυθῶδε Ο. 189. Π., Βοιωτοὺς δίοξον αἰτούμεθα.
πυθώμεθ'. Ο. 573. σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως π. ἄττα λέξει.
Πυθών'. Β. 659. Ἀπόλλον, ὅς που Δήλιον ἡ Π. ἔχεις.
Πυθῶνι. I. 1271. σὰς ἀπτόμενος φαέρτρας Π. ἐν δίᾳ κακῶν
πέτεσθαι
πύκν'. Ἐκ. 281. ἐκ τῶν ἀγῶν ἐς τὴν π. ἥξειν ἀντικρυς
πύκνα. I. 751. ἀλλ' ἐκ τὸ πρόσθε χρὴ παρεὶν' ἐς τὴν π.
Θ. 658. τὴν π. πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς δίδους διαθρῆσαι·
Ἐκ. 283. τοῖς μὴ πορεύσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν π.
πυκνά. Α. 1310. ἀμπάλλοντι π. ποδοῖν
πυκνάς. Εἰ. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρίβε πολλὰς καὶ π.
πυκνῇ. Α. 445. δίωσ' π. γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί
πυκνὴν. Ἐκ. 571. νὺν δὴ δεῖ σε π. φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
πυκνί. I. 749. καὶ νυὶ διέκρινον ὄβτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ π.
Σ. 31. ἐδοξέ μοι πρὶ πρώτον ὕπνον ἐν τῇ π.
Εἰ. 680. ὅστις κρατεῖ νὺν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ π.
Ἐκ. 243. ἐν ταῖς ψυχαῖς μετὰ τἀνδρὸς ὤκησ' ἐν π.·
πυκνίτης. I 42. Δῆμος π., δύσκολον γερόντιον
πυκνοί. Α. 388. χὰ τυμπανισμὸς χοί π. Σαβάζιοι,
πυκνοῖς. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν π. δεσμοῖσιν ἐμ-
πυκνόν. I. 25. τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάγων π.
Σ. 1110. ξυμβεβυσμένοι, π. νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
Εἰ. 565. καὶ π. καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ παθεσαῖα.
πυκνός. I. 165. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς π.·
πυκνότατον. Ο. 430. π. κίνησιν,
πυκνότερον. Θ 648. τὸ πέος διέκκειτο π. Κορινθίων.
πυκνότης. I 1132. εἴ σοι π. ἔνεστ'
πυκνότητα. N. 384. ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ
τὴν π.;
Ν. 406. ῥῆξες αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν π.,
πυκνῶς. Θ. 439. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ π. τε
πυκνώσας. N. 701. στρῶβε π.
Πυλαγόρας. Fr. 306, 2. ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς Π.
πύλαι. Fr. 454. π. ;
Πυλαιμάχους. I. 1172. ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Π.
πύλαις. I. 1246. ἠλλαντοπαλίσκε ἔτειν ἡ 'πὶ ταῖς π.;
I. 1398. ἐπὶ ταῖς π. ἀλλαντοπαλίσκει μόνος.
Ο. 1158. καὶ νὺν ἅπαντ' ἔκεινα πεπίλωται π.,
Α. 282. ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς π. καθεύδων.
Β. 1094. ἐν ταῖσι π. παίουσ' αὐτοῦ
Πύλαις. Α. 1131. Ὀλυμπίασιν, ἐν Π., Πυθοῖ—πόσους
πυλαίσιν. I. 1247. ἐπὶ τοῖς π. τοῦ τάρχους ὤνιον.
πυλάξῃ. Ο. 1007. πέρ' ἐγὼ ξενίγκι τορνοῦ. ἴνα π. σοι.
πύλας. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦσα τοὺς ἀτίμους τὰς π.
Ο. 1156. ἀπεπέλεηστο τὰς π.· ἢν δ' ὁ κτύπος
1206. ἀτοπὸν γε τουτὶ πράγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας π.
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας π.
Α. 250. ἥξουσ' ἔχοντες ὦστ' ἀνοῖξαι τὰς π.
428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς π.
Fr. 198, 1. α. Καὶ τὰς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκύτον π.
Πύλοιο. I. 1059. Ἔστι Πύλος πρὸ Π. ΔΙΜ. τί τοῦτο λέγει.
πρὸ Π.:
Πύλον. I. 1058. ἀλλὰ τόδε φράσαι, πρὸ Πύλου Π. ἥν σοι
ἔφραζεν.
Εἰ. 219. ἥξουσι καὐθὶς, ἢν ἔχωμεν τὴν Π.
Α. 1163. λῃ τοὺς' ἀποδώμεν· ΛΥ. ποῖον, ὦ τᾶν;
Πύλος. I. 1059. Ἔστι Π. πρὸ Πύλοιο ΔΙΜ. τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Πύλοιο;
Πύλου. I. 702. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Π.
I. 742. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδρομὰν τῶν ἐκ Π.,
846. ἴωσ ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Π. τὶ λοιπόν.
1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοὺς; ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Π.,
1058. ἀλλὰ τόδε φράσαι. πρὸ Π. Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
1167. ἐκ τῶν ὅλων τῶν ἐκ Π. μεταμιμήνην.
1201. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Π.
N. 186. τοὺς ἐκ Π. λῃσθέντας, τοὺς Λακωνικούς.
Πύλῳ. I. 55. μάζαν μεμαγώτος ἐν Π. Λακωνικὴν,
I. 76. τὸ μὲν ἐν Π., τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇκελκησίᾳ.
355. οἶνον χὰκ κασαλβάσας τοὺς ἐν Π. στρατηγούς.
Εἰ. 665. ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τῶν Π.
Λ. 104. δ δ' ἐμὸς γε τελέοις ἑπτὰ μῆνας ἐν Π.
πυλῶν. Ο. 1173. διὰ τῶν π. εἰσέπτατ' ἐς τὸν ἄερα,
Α. 423. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν π.
πύνδακας. Fr. 263. "ἐκκρουσαμένους τοὺς π.",
πυνδάνει. Θ. 619. τίς ἐστ' ἄνηρ σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα π.;
Ν. 903. ὦ μειρακίσκη· π. γὰρ ἀρκῶν.
πυνδάνασθε I. 1302. οὐδὲ π. ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
πυνθάνομαι. Π. 25. εὔνους γὰρ ὧν σοι π. πάνυ σφόδρα.
πυνθάνου. Α. 204. τῆδε πᾶς ἔπου. δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα π.
πυνθανώμεθα. Ἐκ. 230. μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ π.
πυξ. Εἰ. 899. παίειν, δρύπτειν, π. ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
Β. 547. π. πατόξας μοὐξεκοψε
πυξίδιον. Fr. 671. καὶ πυξίον καὶ π.
πυξίον. Fr. 671. καὶ π. καὶ πυξίδιον.
πύον. Fr. 476, 4. π., χόρια, χελιδόνια, τέτταγα, ἐμβρύια.
πυός. Εἰ. 1150. ἦν δὲ καὶ π. τὸν ἐνδυν καὶ λαγῶα τέτταρα,
Fr. 302, 5. οὐ χόρειον οὐδὲ π., οὐδ' ἤπαρ κάρου,
πῦρ. Α. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινάσας ἀεὶ ποττὸ π.
Α. 923. κεῖνερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ π. ἅπαξ,
1014. τὸ π. ὑποσκάλευε.
Ν. 769. ἀφ' ἧς τὸ π. ἅπτουσι; ΣΩ. τὴν ἅλον λέγεις;
Σ. 773. ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ π. καθήμενος,
811. καὶ π. γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
860. ἀλλ' ὡς τάχιστα π. τὶς ἐξενεγκάτω
Εἰ. 841. ἱπνοὺς ἔχοντες, ἢν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι π.
949. καὶ π. γε τοιτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρίβατον
ἡμᾶς.
1131. ἀλλὰ πρὸς π. ἔτέλ-
Ο. 841. φύλακας κατάστησαι. τὸ π. ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
Λ. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὖτ' ἀπειλὰς οὔτε π.
293. καὶ τὸ π. φυσητέον,
299. κάστιν γε Δήμιον τὸ π.
306. τουτὶ τὸ π. ἐγρήγορμον θῶν ἕκατι καὶ ξῇ·
372. τί δαὶ οὐ π., ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
375. τοῦμὸν οὐ π. κατασβέσεις; ΧΟ. Γτ. τοῦργον τάχ'
αὐτὸ δείξει,
386. οὐκοῦν ἐπειδὴ π. ἔχεις, σὺ χλιαινεῖς σεαυτόν.
1015. οὐδὲ π., οὐδ' ὦδ' ἀναιδῆ οὐδεμία πόρδαλις.
Θ. 37. θερέπων τις αὐτοῦ, π. ἔχων καὶ μυρρίνας.
Β. 871. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρο τις καὶ π. δότω.
Ἐκ. 792. ἢ π. Ἀπότροπον, ἢ διᾷξειον γαλῆ,
Fr. 66. π.
389. Φαίδραν· ἐπὶ π. δὲ π. ἔοιχ' ἥξειν ἄγων.
πυραμοῦς. I 277. ἢν δ' ἀναιδεῖς παρίλθῃς, ἡμέτερος ὑ π.
Θ. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ π.,
πυρὰν. Α. 269. μᾶαν π. νήσαιστες ἐμπηρόωμεν αὐτόχειρες
Λ. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσαι π. τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
374. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν π. τοὐτῳ κατασβέσαιμι.
πυργιδίοις. I. 793. καὶ γυναῖρις καὶ π. ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαί-
ρεις,
πύργοις. Ο. 1162. ἐν τοῖσι π. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
πύργον. Β. 130. ἀναβᾶς ἐπὶ τὸν π. τὸν ὑψηλὸν Δί. τί δρῶ;
πύργος. Π. 180. ὁ Τιμοθέου δὲ π. ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι.
πύργους. I. 1040. τεῖχος τεκόσας ξύλινον π. τε σιδηροῦν.
πύργων. Εἰ. 1287. π., δ' ἐξεγέοντο, βοὴ δ' ἀσβεστος ὀρμέει.
πυργώσας. Β. 1004. ἀλλ' ὦ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων π. ῥήματα
σεμνὰ
πυρετοῖσιν. Σ. 1038. τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ
τοῖς π.,
πυρετοῦ. Fr. 315. ἅμα δ' ἠπίαλος π. πτόδρομος.
πυρέττω. Σ. 813. κἂν γὰρ π., τὸν γε μισθὸν λήψομαι.

πυρέττων. Σ. 284. εἴτ' ἴσως κεῖται π.
πυρί. Α. 986. τὰς χάρακας ἤντε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ π.,
Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πύθεν αὖ φέρεται λάμναν π.,
Α. 340. ὡς π. χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
1285. Δία τε π. φλεγομενον, ἐπί τε
Ἐ. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. π. γοῦν λάμπεται
πυράτη. Σ. 710. καὶ στεφάνωσαν παντοδαποῖσιν καὶ π. καὶ πυρ.,
πυρίδια. Α. 1206. ἔστι παρ' ἐμοὶ λαβεῖν π. λεπτὰ μὲν,
Πυριλάμπους. Σ. 98. υἱὸν Π. ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὼν,
πυροργαγές. Α. 933. π.
πυρός. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρᾷ π. ἔχουσα μένος, ἐντονοε Ἀχαρνικῆ.
Α. 133. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χρῇ, διὰ τοῦ π.
πυρός. Ι. 352. ἢν ἄρα π. γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν πόλει
Α. 136. τί δαὶ σύ; ΜΤ. κἀγὼ βουλομαι διὰ τοῦ π.
πυρούς. Σ. 1405. π. πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.
Ο. 506. τοὺς π. ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν ταῖς πιθίοις ἐθέριζον.
565. ἦν Ἀφροδίτη θύῃ, π. ὄρνιθι φαλῆρίδι θύειν·
566. ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήστης π. καθαγίζειν·
580. κἄπειτ' αὐτοὶς ἢ Δημήτηρ π. πεψῶσι μετρέπτω.
622. κριθὰς, π., εὐξύμεθ' αὐτοὶς
626. π. ὀλίγους προβαλοῦσιν.
Α. 1212. καρύκουν, ὡς λήψεται π.
Fr. 364. ἀράκους, π., πτισάνην, χύνδρον, ζειάς, ἄραρ, σεμίδαλιν.
πυρπολεῖ. Ν. 1497. ὀμοι, τί ἡμῶν π. τὴν οἰκίαν;
πυρπόλει. Ο. 1580. πυρὸν φέρεται τις· π. τοὺς ἄνθρακας.
πυρπολεῖν. Θ. 727. καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, π. θ' ὅσον τάχος.
πυρπολῶν. Σ. 1079. τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ π.,
Παρράνδρου. Ι. 901. καὶ γὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Π. τὸ μηχάνημα.
πυρρίαις. Β. 730. πρυσελούμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ π.
πυρρίχην. Α. 1169. ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, π. βλέπων.
Β. 153. τὴν π. τις ἐμάθε τὴν Κυνησίου.
πυρροί. Ι. 900. οὐ γὰρ τοῦ' ἡμεῖς βδελόμενοι δῆπου γένεσθε π.;
πυρρόν. Εκ. 329. τί τοῦτό σοι τὸ π. ἐστιν; οὐ τί που
Εκ. 1061. αὐτοῦ τε δρῶντα π. ὄψει μ' αὐτίκα
πυρροπίνην. Ι. 407. τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶσμαι, γέροντα π.,
πυρφόροισιν. Ο. 1248. καταιθαλόσαν π. ἀετοῖς,
πυρφόρον. Ο. 1749. ὦ Διὸς ἁμβροτὸν ἔγχος π.,
πυρφόρος. Θ. 1050. εἴθε με π. ἀϊδήρος ἀστὴρ
πυρῶδεις. Ο. 1746. τὰς τε π. Διὸς ἀστεροπὰς,
πυρῶν. Ει. 1145. τῶν τε π. μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἕξελε,
Φ. 813. φορμὸν π. τἀνδρὸς κλείσαι· αὐθημερὸν αὖτ' ἀπέδωκεν.
Εκ. 547. οἷσθ' οὖν ἀπαλαλεῖνά π. ἐκτέα,
Π. 986. π. τ' ἂν ἴδοιμ' ἐν μεδίμνοις τετράφων,
πυτιναῖα. Ο. 798. ὡς Διτρέφης γε π. μόνον ἔχων πτερὰ
πυτίνη. Fr. 672. π.:
πυῷ. Σ. 710. καὶ στεφάνωισιν παντοδαποῖσιν καὶ π. καὶ πυριάτῃ,
πῳ. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά π.· κ.τ.λ.
πῴ. Ι. 960. μὴ δῆτα π. γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, κ.τ.λ.
πῴων'. Α. 120. τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν π. ἔχων
Θ. 190. ἔπειτα πολιὸς εἶμι καὶ π. ἔχω.
Εκ. 102. Ἀγέρριος γοῦν τὸν Προνόμου π. ἔχων
πῴωνα. Εκ. 127. π. περιδῆσαιεν ἐσταευμένας.
πῴωνά. Εκ. 99. ξυστειλαμεναι θαλμάτα· τὸν π. τε
πῴωνας. Εκ. 25. ἐχουσι τοὺς π., οὐς εἰρητ' ἔχειν·
Εκ. 68. ἔχετε δὲ τοὺς π. οὐς εἰρητ' ἔχειν
273. περιδεῖσθε τοὺς π. ἡνίκ' ἂν δέ γε
494. π. ἐξηρτημένας,
πῶλα. Ι. 133. δοῦν τοῦδε π. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
πῶλει. Ει. 1253. π. βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
πωλεῖ. Ο. 1079. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους π. καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
Π. 167. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε π. κρόμμυα,
Fr. 476. 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ π. κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας.
πωλεῖν. Α. 625. π. ἀγοράζεται πρὸς ἐμέ, λαμπάχῳ δὲ μή.
Α. 722. ἐφ' ᾧτε π. πρὸς ἐμέ, λαμπάχῳ δὲ μή.
Ι. 161. π. τε τοὺς ἀλλᾶντας. ἄλλα καταγελᾶς;
201. αἱ κα μὴ π., ἀλλάντας, μᾶλλον ἔλαυται.
Ο. 715. ὅτε χρὴ χλαῖναν π. ἤδη καὶ λῃδόριὸν τι πρίασθαι.
πωλεῖς. Α. 897. ἀλλ' εἰ τι π. τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
πώλης. Ι. 131. εἰς οὐτοσί π. τὶ τοὐντεῦθεν; λέγε.
Ι. 140. πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο π. εἰς μόνος;
πωλήσει. Fr. 460. 3. ὅκως ἔχων τὸν παῖδα π. 'ς Χίον,
πωλήσων. Ο. 1039. ἥκω παρ' ἡμᾶς δεῦρο π. ΠΕ. τὸ τί,
πωλίον. Ει. 75. καὐτὸς καταῖθω αὐτὼν ὥσπερ π.,
πωλίῳ. Σ. 189. ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι π.
πῶλοι. Α. 1308. ἄτε π. δ' αἱ κόραι
πῶλος. Ει. 126. πτηνὸς πορεύσει π.· οὐ ναυσθλώσομαι.
πωλούμενος. Ει. 633. τὸν τρόπον π. τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
πωλοῦσ'. Ο. 529. εἶτα λαβόντες π. ἀβρόνους
πωλῶ. Ο. 602. π. γαῦλον, πτῶμα σμινύνῃ, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
πωλῶν. Ι. 868. ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα π.,
Σ. 494. εὐθεῖαι εἰρηχ' ὁ π. πλησίον ἀπὸ μεμβράδας·
Εκ. 817. τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. π. γὰρ βύτρυς
Π. 519. ὦνησάμεθ' ἀργυρίου δῆπου, ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ π.,
πωλῶσ'. Εκ. 802. ἄπειμ' ἐάσας. ΑΝ. Β. ἢν δὲ π. αὐτὰ, τί;
πῶμαλα. Π. 66. ὦ τάν, ἀπαλλάξθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. π.
πώποθ'. Σ. 556. οἴκετεῖρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς π. ἐφείλου κ.τ.λ.
πώποτ'. Α. 405. ἐπάκουσον, εἴπερ π. ἀνθρώπων τινί· κ.τ.λ.
πώποτε. Α. 86. ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε π. κ.τ.λ.
πώποτέ. Σ. 1027. οὐδενί π. φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπικεῖ.
πωρίνους. Fr. 429. νεβρίδα, λίθους τοὺς π., κηρύκιον.
πως. Α. 1031. τί' ἀντιβολῶ σ', ἦν π. κομάσαμαι τὼ βίε. κ.τ.λ.
πώς. Ει. 1099. φράξεο δῆ, μή π. σε ἄλλῳ φρένας ἐξαπατήσας
πῶς. Α. 12. π. τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ.
πωτάομαι. Α. 1013. π.· κράτιστα γὰρ παντὰ λέγεις.
πωτεοπωνῆ. Θ. 1056. π.; ΕΤ. π.;

P

ῥ'. Ει. 1274. σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλόεσσας.
ῥα. Α. 336. ἀπολεῖ ῥ. τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα;
ῥαβδίζειν. Α. 587. οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταῦτας ῥ. καὶ τολυπεύειν.
ῥάβδον. Ει. 1243. ἔπειτ' ἄνωθεν ῥ. ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
ῥάβδους. Ο. 527. ἵστησι βρύχων, σαγίδας, ῥ.,
ῥαβδούχος. Ει. 734. Ἕρῳν μὲν τύπτειν τοὺς ῥ., εἰ τις κωμῳδοποιοῖτῃς
ῥαγδαίους. Fr. 37. ῥ.:
ῥᾴδιον. Σ. 706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δῆμῳ, ῥ. ἦν ἄν.
Ο. 643. καὶ τοὐνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥ.
Θ. 68. ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥ.,
Π. 930. ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥ. ΔΙ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν
ῥᾴδιος. Α. 709. οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαΐαν ῥ. ἡνίεχετο,
Ι. 842. κατεργάσει γὰρ ῥ., πλειοτᾶς ἔχων τοιαύτας.
Ν. 167. ἢ ῥ. φείγων ἂν ἀποφύγοι, δίκην
590. ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥ. διδάξομεν.
1335. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥ.
Σ. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥ. οὕτοσ ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
634. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ῥᾳθ' οὗτος ῥ. τρυγήσεν·
1074. ῥ. ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρίν·
ῥᾳδίως. Σ. 1147. ῥᾳδίων τάλαντον κατατέθωκε ῥ.
Ο. 201. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥ.
Β. 642. πῶς οὖν βασανιεῖς τὸν δικαίως; ΑΙ. ῥ.
733. οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥ ἐχρῆσατ' ἄν.
Εκ. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς; ῥ.
Π. 135. οὐκοῦν δῆ' ἐστὶν αἴτιος. καὶ ῥ.
473. καὶ σύ γε διδάσκου πάνυ γὰρ οἶμαι ῥ.
ῥαθαπνγίζων. Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως ῥ., αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
ῥαίνοιεν. Β. 1441. ῥ. ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ῥάκεσιν. Σ. 351. εἴτ' ἐκδύναι ῥ. κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσεύς;
ῥάκῃ. Π. 1065. ὦμοι κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥ.
ῥάκι'. Α. 412. ἀτὰρ τί τὰ ῥ. ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
Β. 1063. πρώτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥ. ἀμπισχὼν, ἐν' ἕλκοιαι
ῥάκια. Ει. 740. ἐς τὰ ῥ. σκώπτοντας δὲ καὶ τοῖς φθειρὶν πολεμοῦντας·
ῥακίοις. Β. 1066. ἀλλὰ ῥ. περιελλόμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
ῥακίοισι. Σ. 128. ἐνεβύσαμεν ῥ. κἀπκατώσαμεν·

ῥακιόν. Α. 415. δός μοι β. τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
ῥακιοσυρραπτάδη. Β. 542. καὶ πταχοποιὲ καὶ β.;
ῥάκος. Β. 406. καὶ τὸ β., κἀξέυρες ὥστ'
Π. 540. πρὸς δὲ γε τούτοις ἀνὴρ ἱματίου μὲν ἔχειν β.· ἀντὶ δὲ κλίνης
ῥακώματα. Α. 432. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου β.
ῥακῶν. Α. 433. κείται δ' ἀνοῖον κἀν Θυεστείαν β.,
Λ. 438. κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν β.,
ῥἀμβος. Ο. 99. τὸ β. ἥμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ῥανίς. Α. 171. δισσημία 'στὶ καὶ β. βιβληκέ με.
ῥανίσι. Β. 1312. β. χρῶα δροσιζόμενα·
ῥἀπτειν. Π. 513. τις κἀκείνων ἢ ναυπηγεῖν ἢ β. ἢ τροχοποιεῖν ῥᾶστ'. Ν. 778. φαυλότατα καὶ β. Σπ. εἰπὲ δή. Στ. καὶ δὴ λέγω.
Β. 205. ὦν, εἴτ' ἠλαύνειν; Χλ. β.· ἀκούσει γὰρ μέλη
Π. 507. ἀλλ' ὦ πάντων β. ἀνθρώπων ἀναπεισθέν' οὐχ ἑγιαίνειν
ῥαβανίδος. Ν. 981. οὐδ' ἂν ἐλεῖσθαι δειπνοῦντ' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς β.,
ῥαβανιδωδῆ. Ν. 1083. τί δ' ἦν β. πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ ;
ῥαβανίδων. Π. 544. μαλάκχρι πτόρβοις, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεί' ἰσχνῶν β.,
ῥαβανῖσιν. Γν. 249. 2. διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ β.
ῥάβανον. Γν. 163. 4. τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ β. φέροντι.
ῥἀγιν. Α. 314. ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν β. ἠλίβοντά μου πέπαυται.
ῥαψῳμένη. Ν. 538. οὐδὲν ἤδει β. σκύτινον καθημένον.
ῥαψῴμενος. Ι. 784. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ β. σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου.
ῥαψῳδεῖν. Εκ. 678. καὶ τὰς ἰδρῖας, καὶ β. ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
ῥέγκει. Ι. 104. β. μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ῥέγκεται. Ι. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ β.,
ῥέγκουσιν. Ν. 5. οἱ δ' εἰνέται β.· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ῥέγκωμεν. Ν. 11. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, β. ἐγκεκαλυμμένοι.
ῥεῖ. Α. 1034. ὥστ' ἐπειδὴ ξῄρέθη, β. μου τὸ δάκρυον πολύ.
ῥεῖς. Β. 7. ἄφρῶν γ'· ἐκεῖνα μόνον (ὅπως μὴ) ῥ., ΞΑ. τὸ τί;
ῥέπει. Β. 1393. μεθεῖτε μέθειτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ β.·
Π. 51. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο β.,
ῥέπον. Γν. 445 α. 4. ὅταν ἀγρὸ ἴσῃς, τοῦ ταλάντου τὸ β.
ῥεύσας. Ι. 526. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ὁ ποτ' ἐπαίνῳ ῥήγνυνται. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι β. καὶ παταγοῦσιν.
ῥῆμ'. Β. 1155. πῶς δίς; ΕΤ. σκόπει τὸ β.· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
Β. 1199. τὸ β. ἕκαστον, ὥλβ' ἀεὶ σὺν τοῖσιν θεοῖς
1379. καὶ λαβομένω τὸ β. ἑκάτερος εἶπατον,
Ει. 931. τὸ β. Χο. ἐπίτριβε οὖν, ἵν' ἐν τῇκελησίᾳ
Ει. 931. Ει. 521. πόθεν ἂν λάβοιμι β. μυρεψάμφορον
Β. 97. ζητῶν ἄν, ὅστις β. γενναῖον λάκοι.
ῥἡμαθ'. Ν. 1402. οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν β. οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
Β. 821. β. ἱπποβάμονα.
929. ἐρυτιαέτους χαλκηλάτους, καὶ β. ἱππόκρηνα.
ῥήμασι. Α. 686. ἐς τάχος ταῖει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς β.·
Β. 1060. κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἠμιθέους τοῖς β. μείζοσι χρῆσθαι·
ῥήμασιν. Ι. 653. οἷς ἤδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα β.
Ο. 1257. διαρραγείης. ὦ μιλ', αὐτοῖς β.
ῥήμασίν. Ι. 657. β. θ' αἱμύλοις.
ῥήματ'. Ει. 604. β., εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τἠνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Β. 924. ἤδη μεσοίη, β. ἀν βίοια δώδεκ' εἶπεν,
ῥήματα. Β. 824. β. γομφοπαγῆ, πυκαεῖδὴν ἀποσπῶν
Β. 828. β. διαμένη καταλεπτολογήσει
881. β. καὶ παραπήσαι' ἐπῶν.
1004. ἀλλ' ὦ πρώτοι τῶν Ἑλλήνων πυργώσας β. σεμνὰ
Γν. 1. ἀποβήσεται σοι ταῦτα τοι τὰ β.
205. καὶ πῶς ἐγὼ ξθνείλον φάγομ' ἂν β.;
501. β. τε κομῳδὰ καὶ παιγνί' ἐπιδεικνύσαι
ῥήματι. Β. 854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου β.
ῥηματίοις. Α. 444. ὅπως ἂν αὐτοὺς β. σκιμαλίσω.
Ι. 216. ὑπογλυκαίνων β. μαγειροῖσι.
Σ. 668. ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς β. περιπεφθείς.
ῥηματίοισιν. Ν. 943. β. καινοῖς αὐτὸν
ῥηματίων. Α. 447. εὖ γ' οἶον ἤδη β. ἐμπίπλαμαι.
Ει. 534. αὕτη ποιητῇ β. δικανικῶν.
ῥημάτων. Ει. 220. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸν τῶν β.
Ο. 443. ὀλίγων ἕνεκα ταυτὶ παρῃλθόν β.
Β. 492. σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὴν ψῆφον τῶν β.
940. οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ β. ἐπαχθῶν,
1367. τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανεῖ τῶν β.
ῥήξας. Ν. 406. β. αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
Π. 515. ἢ γῆς ἀρότροις β. δᾶπεδον καρτὸν Ἀηοῦς θερίσασθαι,
ῥήξατε. Ν. 357. οὐρανομήκη β. κῶμοι φωνῆν, ὦ παμβασίλειαι.
ῥήξον. Ν. 960. β. φανὴν ἠτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
ῥῆσιν. Α. 416. δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ χορῷ β. μακρόν·
Σ. 580. ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ β. τὴν καλλίστην ἀπολέξαι.
1095. β. εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
Β. 151. ἡ Μορσίμου τις β. ἐξεγράψατο.
ῥῆσίν. Ν. 1371. ὁ δ' εὐδὺς ἠσ' Εὐριπίδου β. τιν', ὡς ἐβίνει
ῥήτορα. Γν. 673. β.;
ῥήτορας. Α. 38. βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς β.,
Ι. 60. δεινοὺς ἐστὼς ἀποσβεῖ τοὺς β.
358. λαρυγγῶν τοὺς β. καὶ Νικίαν ταράξει.
Π. 566. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς β., ὡς ὑπόταν μὲν ῥήτορε. Ι. 1350. καὶ νὴ Δί' εἴ τοι δόλος λεγοίτην β.,
ῥήτορες. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ β. γένοιντο.
Ο. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ β. μακρὰν ἐοικε λέξειν.
Π. 30. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, β.,
ῥητόρων. Α. 650. ὑπὸ νεανίσκων ἐστε καταγελᾶσθαι β.,
Ι. 323. θεῖαν, ἤπερ μόνη προστατεῖ β.;
425. ὥστ' εἴτ' ἀπῇν τῶν β. ἴδων με τοῦτο δρῶντα·
Ο. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν β.
Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ β.
244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν β.
Π. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν β.
Fr. 1. τὸ καταπλαγῆσει τοῦτο παρὰ τῶν β.
ῥήτωρ. Θ. 530. μὴ δᾶκρῃ β. ἀθρεῖν.
Β 367. ἢ τοὺς μισθοῦς τῶν ποιητῶν β. ἂν εἶτ' ἀποτρώγει,
ῥιγῶν Α. 857. β τε καὶ πειθὼν ἀεὶ
Α. 1140. σαὶ δὲ β. καὶ προφυλάττειν.
Ν. 416. μήτε β. ἀγθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
442. αὐχμεῖν, β., ἀσκὼν δαίρειν,
Σ. 446. ὦσστ' ἐν ἐκάστοτ' ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι·
Ο. 712. εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ β. ἀποδύῃ.
935. ἔγε τὴν σπολάδα' πάντως δέ μοι β. δοκεῖς.
ῥίζας. Π. 283. δεῦρ' ἤθομεν, πολλῶν θύραων β. διεκπερῶντες.
Fr. 122. β. ἐχούσας σκοροδοῦμμ' ἐν φύσιν.
ῥίζιον. Ο. 654. μηδὲν φοβηθῇς· ἐστὶ γὰρ τι β.,
ῥὶν'. Ει. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν β. ἀπέχων,
Π. 703. τὴν β. ἐπιλαβοῦσ' οἰ λιβαναῖοι γὰρ βδόω.
ῥῖνα. Ει. 21. πόδεν ἂν πριάμην β. μὴ τετρημένην.
Π. 314. τὴν β.· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·
ῥῖναι. Ν. 344. κοὐχὶ γναιῖαν, μὰ Δί', οὐδ' ὀτιοῦν' αὖται δὲ β. ἐχουσιν.
Ο. 1081. τοὶς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς β. ἐγχεῖ τὰ πτερά,
Β. 620. στρεβλῶν, ἕτ' δ' ἐς τὰς β. ὀξὺς ἐγχέων.
ῥινοὺς. Ει. 1274. σὺν μ' ἑβαλον β. τε καὶ ἀσπίδας ὀμβαλοίσασι.
ῥιπίδα. Α. 888. τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν β.
ῥιπίδι. Α. 669. οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέγαλοι ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ β.,
ῥιπίζει. Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ β., κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ῥιπίζεται. Εκ. 842. ἐστᾶσ' ἐφεῖῃς· τὰ τεμάχη β.,
ῥιπὸς. Ει. 699. κέρδοις ἕκατι κἀν ἐπὶ β. πλέοι.
ῥίπτε. Σ. 1530. β. σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
Ει. 962. καὶ τοὺς θεαταὶ β. τῶν κρίθῶν. ΟΙ. Ἰδού.
ῥιπτεῖτε. Εκ. 507. β. χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
ῥίς. Εκ. 630. ἢ Δυσικράτους ἁρα νυνὶ β. ἴσα τοῖσι καλοῖσι φροσῆσει.
ῥίψαντες. Ει. 332. τὸ σκέλος β. ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ῥίψας. Ει. 153. κάτω κάρα β. με βουκολήσεται.
ῥιψάσπιδες. Ει. 1186. ἥττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν β.
ῥίψασπίν. Ν. 353. ταὺτ' ἄρα, ταὺτα Κλεώνυμον αὐτὰ τὸν β. χθὲς ἰδοῦσαι,
ῥίψω. Θ. 771. β. γράφων, ἀλλ' οὐ πάρεισί μου πλάται.
ῥοαί. Θ. 855. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι β.,
ῥοαῖσιν. Θ. 865. β. ἔθανον. ΓΥ. Η. ὦφελες δὲ καὶ σύ γε.
ῥόαν. Fr. 506. ἀβγυλλικεῖν τάρα κοκκεῖτε β.
ῥόας. Fr. 141. "πλὴν ἀλεύρου καὶ β."
ῥόδα. Ν. 910. β. μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος.
Ῥόδιον. Α. 944. τάλαν' ἐγὼ, τὸ Ῥ. ἤνεγκον μύρον.
Ῥοδίππη. Α. 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θούδατος τὴν κάδιν, ὦ Ῥ.
ῥόδοις. Ι. 966. χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον β.
Ν. 1330. ὦ λακκόρωκτε. ΦΕ. πάντε πολλοὶς τοῖς β.
ῥοθιάζῃ. Γν. 60. ναῦς δ' ἂν ἐκ πτύλων β. σώφρονι κώσμῳ.
ῥοθιάζουσ'. Α. 807. οἶον β., ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλειε.
ῥοθιάζων. Γν. 60. κατάγου β.
ῥόθιον. Ι. 546. αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ β., παρατέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις
ῥοιᾶς. Σ. 1268. οὗτος ὧν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ β.
ῥοιβδοῦν. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ β. καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
ῥοιζήμασιν. Ο. 1182. ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ β.
ῥοιζεῖ. Ει. 1001. σιεύων πρᾶσιν, μήλων, β.,
ῥόμβον. Γν. 288. ἴδι δὴ λαβὼν τὸν β. ἀνακωδώνισον.

ῥοπαλισμούς. Δ. 553. κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥ.,
ῥόπαλον. Β. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κύδρυος καὶ ῥ. ξυνηθέτην;
Β. 495. οὐ μὲν γενοῦ γ', τὸ ῥ. τουτὶ λαῴων
ῥοπάλῳ. Ο. 497. ἑξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥ. με τὸ κύστον·
ῥοπᾶς. Σ. 1235. ἀντρίψει ἔτι τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥ.
ῥόπτρον. Γr. 103. ῥ.:
ῥοφεῖν. Σ. 812. ῥ. ἐὰν δέῃ τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεῖλόν·
Σ. 982. ἐς κύρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστι τὸ ῥ.
ῥοφῆσαι. Ι. 905. ὦ Ἄδμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ῥ.
ῥοφήσει. Α. 278. ἕωσὲν εἰρήνης ῥ. τρυβλίον·
ΕΙ. 716. ὅσον ῥ. ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ῥοφήσομαι. Σ. 814. αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥ.
ῥόφησον. Ι. 51. ἐνθοῦ, ῥ. ἐνστραγ', ἕως τριβόλον.
ῥοφῶ. Σ. 906. φέρε νυν, ἅμα τηνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥ.
ῥοῶν. { Γr. 165. / 228. } τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥ.)
'ρρήσεθ'. Σ. 1329. οἷον, εἰ μὴ 'ρ., ἐμάς,
ῥυάκετον. Α. 170. τὸν ὑπὸ Ἀσαναίων γα μὰν ῥ.
ῥύγκειν. Ο. 348. καὶ δοῦναι ῥ. φορβάν.
ῥύγκεσιν. Ο. 1138. τούτοις δ' ἐτύκαιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥ.
Ο. 1155. σοφάταισι πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥ.
ῥυγκία. Α. 744. ἀλλ' ἀμφίθεσθαι καὶ ταδὶ τὰ ῥ.,
ῥύγκος. Ο. 364. ἐλκελλεύ, χώρει, κἀφες τὸ ῥ.· οὐ μένειν ἐχρῆν.
Ο. 479. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥ. βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
672. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥ. ὀβελίσκοιν ἔχει.
Γr. 75. πῶς εἰσίδω β. πέριξ κεκαμένον·
ῥύξει. Β. 683. ῥ. δ' ἐπίκλυστον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
ῥυθμοί. Ν. 648. τί δέ μ' ἀψεκήσουσ' οἱ ῥ. πρὸς τἀλφίτα;
ῥυθμόν. Φ. 956. ῥ. χορείας ὑπαγε πᾶσα· βαῖνε
ῥυθμόν. Εκ. 1168. τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥ. τάχα γὰρ ἔπεισι
Γr. 191. λόρδυν κεγκλοβάταν ῥ.
ῥυθμῷ. Σ. 1504. ἐν τῷ ῥ. γὰρ οὐδὲν ἐσ'. ΒΔ. ἀλλ' ᾠζυρὲ,
ῥυθμῶν. Ν. 638. πότερα περὶ μέτραν ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥ.;
Ν. 647. ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥ.
650. ἐπαίνοθ' ὁπαῖός ἐστι τῶν ῥ.
ῥύμῃ. ΕΙ. 86. ἄρβων ἵνας πτερύγων ῥ.
Θ. 1182. ῥ. τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
ῥύμης. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥ. αὐτὸς ἑαυτὸν κατακιῶν.
Εκ. 4. τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥ. ἄπο
ῥύμμα. Α. 377. εἰ ῥ. τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν γ' ἐγὼ παρίξω.
ῥυπόκόνδυλοι. Γr. 620. " ἰξοὶ ῥ.'
ῥύπους. Α. 1200. τοὺς ῥ. ἀνασπάσαι,
ῥυπαπαῖ. Σ. 909. ἔργων δεῖσθαι κἀμὲ καὶ τὸ ῥ.
Β. 1073. οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥ. εἰπεῖν.
ῥύπτομαι. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥ.
ῥυπῶν. Α. 279. πινῶν, ῥ., ἀπαρπάιλτος,
ῥυπῶντα. Π. 266. ῥ., κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδὸν·
ῥυσαμένας. Α. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥ. Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
ῥυσόν. Π. 266. ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥ., μαδῶντα, νωδὸν·
ῥυτίδων. Π. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥ. ὅσας ἔχει.
ῥύτορα. Θ. 108. χρυσέων ῥ. τόξων
ῥυφήσαι. Γr. 108 a. ῥ.:
ῥῷ. Θ. 781. τουτὶ τὸ μοχθηρὸν·
ῥώμῃ. ΕΙ. 84. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥ. πίσυνος,
Ο. 638. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥ. πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ῥώμην. Σ. 1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάναν δεῖ τῶνδε ῥ.
ῥώμης. Σ. 1487. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥ.,
Ο. 489. ὑπὸ τῆς ῥ. τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,

Σ

's. Α. 242. πρότυο 'ε τὸ πρόσθεν ἰλίγον ἢ καυηφόρος· κ.τ.λ.
σ'. Α. 98. ἄγε δὴ σὺ, βασίλευ ἅπτα σ' ἀπέπεμψεν φράσον κ.τ.λ.
σά. Α. 757. αὐτὰ' ἀρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σ. μάν·
Α. 784. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. ΜΕ. σ. μάν·
Ο. 423. σ. ταῦτα πάντα καὶ
Λ. 703. οἱ δὲ πέμψεν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σ. ψηφίσματα.
894. τὰ δ' ἔνδον ὕστα τάμα καὶ σ. χρήματα
σᾶ. Γr. 529. ἡ μᾶζα γὰρ σ. καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.
Σαβᾶζιοι. Α. 388. χὠ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σ.,
Σαβᾶζιον. Σ. 10. τὸν αὐτὸν ἀρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σ.
Γr. 478. τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σ.
Σαβαζίου. Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σ.
Σαβαζῷ. Ο. 875. καὶ φρυγίλῳ Σ., καὶ στρουθῷ μεγάλῳ
σάγματι. Σ. 1142. ἐοικένα μάλιστα Μορύχου σ.
σάγματος. Α. 574. τὶς Ὀργὼν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σ.;
σάθης. Α. 1119. ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σ. ἄγε.
σαικωνίσαι. Γr. 674. σ.:
σαίνων. Ι. 1031. ὃς κέρκῳ σ. σ', ὑπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
Σαΐων. ΕΙ. 1298. Ἀσπὶς μὲν Σ. τις ἀγάλλεται, ἢν παρὰ θάμνῳ
Σάκᾳ. Ο. 31. νόσων νοσούμεν τὴν ἐναντίαν Σ.·
σάκανδνον. Α. 824. τὸν σ. ἐκφακεῖν.
σακίον. Γr. 305. σ., ἐν οἷσπερ τόργὸριον ταμιεύεται.
σάκκον. Α. 745. κἠπειτεν ἐς τὸν σ. ὦδ' ἐσβαίνετε.
σάκον. Α. 822. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σ.;
Εκ. 502. ἅπασα καὶ μίσει σ. πρὸς ταὶν γνάθοιν ἔχουσα·
σάκους. Α. 1211. εἰς ἐμοῦ σ. ἔχων καὶ
σάκταν. Π. 681. ἐπειτα ταῦθ' ἥγιζεν ἐς σ. πινά·
Σαλαβακχοῦς. Θ. 805. καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντων δίψιον Σ.
Σαλαβακχῶ. Ι. 765. βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Δυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σ.,
Σαλαμῖνα. Α. 411. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐστ' ἐς Σ. πλεύσετέα·
Σαλαμῖνι. Ι. 785. κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σ.
Σαλαμινία. Ο. 147. κλιτῆρ' ἀγουσ' ἐκεῖν' ἥδιον ἢ Σ.
Ο. 1204. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος ἢ Σ.;
Σαλαμίνιος. Εκ. 38. Σ. γὰρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ,
Σαλαμίνος. Α. 59. οὐδ' ἐκ Σ. ΚΛ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
σάλπιγγι. Ε. 201. τὸ δ' ἄρα σῇ σ. τῇδε χρήσομαι,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι. Β. 966. σ., σαρκασμοπιτυοκάμπται,
σάλπιγγος. Α. 1001. πάνυ ὑπὸ τῆς σ.· ὃ δ' ἂν ἐκπίῃ
Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τοῦτοις, ὁπόταν σ. ἀκούσῃ
σάλπιγξ. Ν. 165. σ. ὁ πρωκτὸς ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
σάλπιγξ. Θ. 872. ὅστις ἑξόνους δέξαιτο ποντίῳ σ.
Σαμίων. Γr. 43. Σ. ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.
Σαμοθρᾴκη. ΕΙ. 277. ἀλλ' εἰ τις ἐμῶν ἐν Σ. τυγχάνει
σαμόφορα. Ι. 603. ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σ.;
Ν. 1298. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σ.;
σαμόφορας. Ν. 122. οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζώγιος οὔθ' ὁ σ.·
Σάμῳ. Σ. 283. τὸν Σ. πρῶτος κατείπας,
Α. 313. τὶς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σ. στρατηγῶν·
σανδαλίσκον. Β. 405. κἀπ' εὐτελείᾳ τὸν τε σ.
σανίδας. Σ. 848. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σ. καὶ τὰς γραφάς.
σανίδι. Θ. 931. ὦ τρέφ', ἐν τῇ σ., κἄπειτ' ἐνθαδὶ
Θ. 940. κέλευε πρὸς τῇ σ. δεῖν τὸν τοξότην,
1165. δδ' ἐστὶν, οὐν τῇ σ., κηδεστὴς ἐμός.
σανίδια. ΕΙ. 202. χυτρίδια καὶ σ. κἀμφορείδια.
σανίδο. Θ. 1124. τῇ σ. τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον.
σανίδων. Σ. 349. οὔτω κιττῶ δὶα τῶν σ. μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Σαννυρίων. Γr. 198. Σ. καὶ τίνες ἂν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σ.
σαπεῖσ'. Ι. 1308. ὑπὸ τερηδόνων σ. ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
σαπέρδαι. Γr. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σ., ὀυννίδες.
σαπέρδην. Γr. 546, 1. τὸν σ. ἀποτίλαι χρὴ
σαπρά. Α. 378. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σ.; ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.
Εκ. 884. νὺν μὲν με παρακύψασα προῦφθης, ὦ σ.
926. οὐκοὖν ἐπ' ἐκφοράν γε. ΝΕ. καινὸν γ', ὦ σ.
Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομῶδη τῆς παλαιὰ καὶ σ.
σαπράν. Θ. 1025. σ., ἀπολλύμην ὅμως.
Εκ. 1098. ὦ τριακοσδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σ.
σαπρᾶς. Σ. 38. ὄζει κάκιστον τοὐνθένιον βύρσης σ.
ΕΙ. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σ.
σαπρόν, Ι. 918. ἐν ἰστίῳ σ. λέβῆς.
Σ. 1343. ἔχων' φυλάττου δ', ὦ σ. τὸ σχοινίον·
1380. ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σ.
Π. 323. ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σ.·
542. καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σ.· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
σαπρός. ΕΙ. 698. Σιμωνίδης; ΠΕ. ὅτι γέρων ὦν καὶ σ.
σαπροῦ. Α. 1101. θρῖον παρίχουν οἷσε δεῦρο, παῖ, σ.
σαπρούς. Π. 813. χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σ.
Σαρδανάπαλλος. Ο. 1021. τοῦ πρέρεινα; ΠΕ. τίς ὁ Σ. οὗτοσί;
Σάρδεις. Σ. 1139. καὶ βαῖμα γ'· ἐς Σ. γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
σάρδια. Γr. 309, 13. πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίβδους, σ.,
Σαρδιανάκον. Γr. 445 b. Σ.

Σαρδιανικόν. Α. 112. ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σ.·
Σαρδοῦς. Σ. 700. ὅστις πύλεων ἀρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σ.,
σαρκᾶζοντες. Ει. 482. γλισχρότατα σ. ὥσπερ κυνίδια,
σαρκασμοπιτυοκαμπται. Β. 966. σαλπιγγολογχυπηράδαι, σ.,
σάρκινον. Γρ. 504. ὡς οὐχ ἕτερον ἀνδρὸς σ.
Σαρπήδονα. Ν. 622. ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σ.,
σᾶς. Ι. 1271. σ. ἀπτώμενοι φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δίᾳ κακῶς πένεσθαι.
σάς. Α. 345. πολιοῦχε, σ. ἔσχον ἕδρας.
Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σ. φίλας ὑφάψω.
Ἐκ. 3. γονάς τε γὰρ σ. καὶ τύχας δηλώσομεν·
σάτρα. Α. 100. ἰατρομὰν ἔξαρᾶ ἀνατισσόνα σ.
σατυρους. Θ. 157. ὅταν σ. τοὐνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμὲ.
σαυλοπρκκιτᾶν. Σ. 1173. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σ.
σαυνάκα. Ο. 1623. ὁ Τριβαλλὸς, ὀμμάχων δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σ.
σαυτῆ. Α. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σ. κρύψαι· σὺ δέ μοι λέγε.
ΑΤ. ταῦτα ποιήσω.
Θ. 564. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν' εἶτα σ.
σαυτήν. Ει. 987. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σ.
Ο. 666. ἔκβαινε, καὶ σ. ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Ἐκ. 481. φίλαττε σ. ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
499. πάλιν μετασκεύαζε σ. αὐθις ἡτερ ἥσθα,
σαυτῆς. Α. 132. ἐφησθα σ. κἀν παρατεμεῖν θᾶμιον.
Λ. 712. τί δ' ἐστὶ δεινὸν; φράζε ταῖς σ. φίλαις.
Β. 336. καὶ σαῦζε τὸν σ. χρυσὸν·
Ἐκ. 535. εἶτ' οὐ τὸ σ. ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν·
917. σ. κατόνα', ἀντιβολῶ σε.
σαυτόν. Ι. 183. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σ. οὐ φῇς ἄξιον·
Ι. 739. σ. δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
Ν. 242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σ. ἔλαβες γενόμενος;
700. φρύντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σ.
762. μή νυν περὶ σ. ἐλλε τὴν γνώμην δεῖ.
842. γνώσει δέ σ. ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
859. χάρετ' θεοῖ, δείξον σ.
1296. οὐκ ἀποδιώξει σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας;
1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' ἐὰν δὲ μή, σ. ποτ' αἰτιάσει.
Σ. 196. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σ. ἐς τὴν οἰκίαν.
355. ἴεις σ. κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω;
380. δῆσας σ. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
888. σ. θορρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
996. ἔπαιρε σ. Φί. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
1493. πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. κατά σ. ὦρα.
Ει. 19. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σ. γε πρός.
32. τέως ἔως σ. λάθοις διαρραγείς.
159. ἴει σ. θορρῶν ἀπὸ γῆς,
828. πλανώμενον πλὴν σ.; ΤΡ. οὐκ, εἰ μή γέ που
Ο. 1020. οὐκ ἀναμετρήσεις σ. ἀπὼν ἀλλαχῇ;
1367. φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σ. τρέφε,
1642. βλάπτει δέ τοι σὺ σ. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Α. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σ. ἐμπυρεύσαν;
468. τί τοῖσδε σ. ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
937. ἔπαιρε σ. Κλ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε
Θ. 210. ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σ. προδῷς.
213. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σ. ἐπιδίδως ἐμοὶ,
230. ἐχ' ἀτρέμα σ. κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;
234. βούλει θεᾶσθαι σ.; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
249. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σ. ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
Β. 122. κρεμάσαντ' σ. Δί. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
133. εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σ. Δί. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
Π. 56. ἄγε δῆ, σὺ πρότερον σ. ὅστις εἶ φράσον,
106. ἔπειτα σ., εἶτα τὴν ὑν. ΚΛ. εἶπέ μοι,
Γρ. 285. κἀπειτα μίσθου σ. ἀμφορεαφορεῖν.
Σαυτοῖ. Ι. 609. ἃ σὺ γεγνώσκων τοῦδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὑπειροπολεῖς περὶ σοῦ·
Ι. 914. σ., παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
Ν. 25. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σ. δρόμον.
88. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σ. τρόπους,
385. φέρε τουτὶ τῷ χρῇ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σ.·γὼ σε διδάξω.
478. ἄγε δῆ, κἀτεπέ μοι σὺ τὸν σ. τρόπον,
796. πλέκειν ἠνεῖν ἀνοῖ σ. μανθάνειν.
960. βῆξον φωνὴν ἠτινι χαίρει, καὶ τὴν σ. φύσιν εἰπέ.
994. καὶ μὴ μὴ πεῖρ' ἀπὸ τῆς γνώκας σκαιαγρεῖν. ἄλλο τε μηδὲν
Σ. 393. ἐλέγχου καὶ αὔξου νυνὶ τὸν σ. πλησιόχρεον·
598. σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τοῦτων τὸν σ. πύπτοτ' ἔδρασας.
668. ἄρχειν αἱρεῖ σ. τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφεύς.
Ει. 1109. πρόσφερε τὴν γλῶττ' ἐν. ΤΡ. οὐδὲ τὴν σ. γ' ἀπένεγκον.
1300. εἴπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σ. πατέρ' ἄδεις;
Ο. 360. εἶτα κατάπτχον πρὸ σ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὀρδαλμοῖσι τί;
σαυτοῦ. Ο. 658. οὐτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τοῦτον μὲν ἀγαν μετὰ σ.
Β. 947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σ.
Ἐκ. 406. σ. παραλείψει τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
Π. 631. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε τῶν σ. φίλων·
1134. ἀρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σ. φίλον;
Γρ. 488. Σ. τασδὶ κάταρον τῇ κεφαλῇ σ. λίθῳ.
σαυτῷ. Ι. 184. ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σ. καλόν.
Ν. 1454. αὐτὸς μὲν οὖν σ. σὺ τούτων αἴτιος,
1475. ἐνταῦθα σ. παραῤῥύνει καὶ ῥληνάφα.
Ει. 707. γυναῖκα σ ἠθῆδε· κἀτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
708. ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σ. βύτρυς.
Ἐκ. 294. σ. προσέχων ὅπας
σάφ'. Α. 783. σ. ἴσθι, ποτταν' ματέρ' εἰκασθήσεται.
Ει. 875. σ. ἴσθι, κλᾷῤῥῆν γε μόλις. ΟΙ. ὦ δέσποτα.
953. τοι, κἀτα σ. οὖν ὅτι
Ο. 604. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεῖα μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σ. ἴσθι.
Θ. 596. εἰ μὴ 'πεύσαμην ταῦτα τῶν σ. εἰδότων.
Β. 75. οὐ γὰρ σ. οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
296. σ. ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἀν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
918. σ. ἴσθι. ΔΙ. κἀμανῷ δυκῶ. τί δέ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεινα;
Π. 889. μὰ τὸν Δί' οὐκοῦν τῷ γε σῷ, σ. ἴσθ' ὅτι.
σαφές. Α. 154. ἐπεμμὲν ὀμὶν. ΔΙ τοῦτο μὲν γ' ἦδη σ.
Β. 64. ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σ., ἢ 'τέρα φράσω;
927. σ. δ' ἂν εἴπετ' οὐδεὶν ΔΙ. μὴ πρὶν τοὺς ὀδόντας.
Ο. 1531. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σ.·
σαφέστατα. Β. 1174. κλύειν, ἀκούσαι, τουτὶν ὃν σ.·
Π. 46. φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σ.
σαφέστερον. Β. 1445. ἀμαθέστερόν πῶς εἰπὲ καὶ σ.
σαφῆς. Ι. 1379. καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σ. καὶ κρουστικὸς,
Α. 777. σ. γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
σαῦσ. Α. 103. λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σ. τὸ χρυσίον.
Α. 105. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σ. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
111. ἄγε δῆ σὺ φράσον ἐμοὶ σ., πρὸς τουτονί,
Ι. 619. θοὶ ἐπαυτὰ μα σ.·
1042. ἐῤῥαξεν ὁ θεὸς σοι σ. σαῦλεν ἐμέ.
1231. τοὐμὸν γε φρύξαν ὄνομα καὶ λίαν σ.
Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σ.
343. οὐκ οἶδα σ.· εἴξαιν δ' οὖν ἐρίσαιν πεπταμένοισι,
1245. ἐγὼ γὰρ αὐτὰς' ἀποκρινοῦμαι σοι σ.
Σ. 964. σὺ γὰρ ταμεύσοιν' ἔτυχες. ἀπόκριναι σ.
Ει. 337. ἢ νὴ καὶ νυνὶ γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴστε πω σ.·
1302. ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σ.
Ο. 83. ὅμως ἐπέγκειν αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σ.
Θ. 186. ὑπεραποκρίνῃ μου. σ. σᾶσαι ἐμέ.
Β. 322. βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἴδωμεν σ.
845. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σ.
1434. ὁ μὲν σοφὸς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σ.
Ἐκ. 1089. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννίωνου σ.
1134. εὐδαιμονικὸν γ' ἀνθρωπον εἴρηκας σ.
Π. 40. πεύσει. σ. γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
360. παῦσαι φλναμῶν, ὠγάθ' οἶδα γὰρ σ.
1171. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Κρεμύλος μοι σ.·
σε. Α. 112. ἵνα μή σ. βάψω βάμμα Σαρδιανικὸν κ.τ.λ
σέ. Α. 285. σ. μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μαρᾷ κεφαλῇ. κ.τ.λ.
Σ. 423. καὶ σ. γ' οὐδὲν ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεψε κ.τ.λ.
σεαυτῆν. Ἐκ. 486. πρὸς ταῦτα συστέλλου σ.
σεαυτόν. Α. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σ. νυν τρέπου.
Ν. 436. ἀλλὰ σ. παρίδοις θαρῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προσλόκοισι.
1263. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σ. νυν τρέπου.
1449. οὐδὲν σε κωλύσει σ.
1455. στρέψας σ. ἐς ποιηρὰ πράγματα.
Σ. 286. ἀλλ', ὠγάθ', ἀνύστασο μηδ' οὕτως σ.
778. δίκαιον σ. καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
1130. ἐμοὶ σ. παραδίδωκας εὖ ποιεῖν.
1213. ὑγρὸν χύτλασον σ. ἐν τοῖς στρώμασιν.
1529. στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρασον σ.,
Ει. 63. λήσεις σ. τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
Α. 386. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἐχεις, σὺ χλιανεῖς σ.
Θ. 335. ὁρᾷς σ.; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλειοθένη·
Β. 594. ἥμερ' εἰκάζεις σ.
630. αὐτὸς σ. αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
853. ἀπώγε σ. ἐπισβᾶν, ὦ ποηρὸ' Εὐριπίδη,
Π. 390. ἀπολεῖς. ΒΑ. οὐ μὲν οὖν σε, ὦ γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
σεαυτοῦ. Ι. 126. τὸν περὶ σ. χρησμὸν ὀρραδῶν; ΝΙ. τυῖ;
Ι. 714. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σ. νενόμακας.
756. νὺν δὴ σε πάντα δεῖ κἀλων ἐξίεναι σ.,
869. ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σ.
Ν. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σ. πραγμάτων.
Σ. 1198. πίνων, σ. ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
Ει. 656. τοὺς σ. λοιδορεῖν.

σεαυτῷ. I. 343. *τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σ.,*
Fr. 137. *περίθες σ. τὸν πνιγέα.*
σέβας. N. 302. *οὔ σ. ἀρρήτων ἱερῶν, ἴνα*
σέβεται. Θ. 949. *Παύσων σ., καὶ ὑγιεινέα,*
σεβίζων. Θ. 674. *πάσιν ἀνθρώποις σ. δαίμονας,*
Σεβῖνον. B. 427. Σ., *ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.*
Ex. 980. *οὐ τὸν Σ., ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.*
σεβίσαι. Θ. 106. *δαίμονας ἔχει σ.*
σέβομαι. Θ. 123. σ. *Λατώ τ' ἄνασσαν*
σέβομαί. N. 293. καὶ σ. *γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποιαρδεῖν*
σέβοντας. Π. 497. *πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σ.*
σέβοντες. Fr. 476, 14. *ἀπέλαυσεν ἄρα σ. ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. β. τιῇ τί;*
σέβοντιν. N. 600. *οἶσιν, ἐν ᾧ κόραι σε ἔσται σε Λυδῶν μεγάλων σ.*
Fr. 476, 13. *τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοῖς θεοὺς σ.*
σέθεν. I. 1018. *ὃς πρὸ σ. χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς σείει.* O. 1751. *αἷς ὀδὲ νῦν χθόνα σ.*
σείειν. A. 402. σ. *πάρεστιν ὥσπερ ἠνεουρηκότας.*
σεῖν. Fr. 675. σ. :
σειόμενον. A. 344. *ἐκσείεσιται χαμάζ'. οὐχ ὁρᾷς σ. ;*
σείοιθ'. A. 1312. σ. *ταῖ δὲ κόμαι σ. ἀπερ βακχαν*
σείου. EI. 960. σ. *σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,*
σειραφόρον. N. 1300. *κεντῶν ὑπὸ τὸν πρακτὸν σε τὸν σ.*
σείσας. A. 511. σ. *ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·*
Π. 213. σ. *Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σ. δάφνην.*
σεισμός. Ex. 791. *ἵνα δὴ τί;* AN. B. σ. *εἰ γένοιτο πολλάκις,*
σειστός. A. 346. *ὡς ὄδε γε σ. ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.*
σείων. I. 840. *ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σ. τε καὶ ταράττων.*
EI. 1178. *τοὺς λόφους σ.· ἐγὼ δ' ἑστηκα λινοστάμονος.*
A. 563. *ἕτερος δ' αὖ θρᾷξ πέλτην σ. κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,*
1142. *ἐμὲ ἐπέκειτο, χῷ θεὸς σ. ἅμα.*
σελαγεῖ. N. 604. *πέτραν σὺν πεύκαις σ.*
σελαγεῖται. N. 285. *ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σ.*
σελαγοῖντ'. A. 925. σ. *ἐν εὐθύς.* ΔΙ. *ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,*
A. 926. σ. *ἐν ὑπὸ τῷης τε καὶ θραιαλλίδος;*
σέλας. O. 1711. *οὐθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σ.*
σέλει. A. 1080. *ἀφατα. τί κἂν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σ.*
Σεληναίης. N. 614. *μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φᾶς Σ. καλῶν.*
σεληνῃ. N. 584. ἡ σ. δ' *ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος*
N. 754. *μηκέτ' ἀνατέλλοι σ. μηδαμοῦ.*
Σεληνῃ. N. 608. ἡ Σ. *συντυχοῦσ' ἠμὶν ἐπίστειλεν φράσαι,*
EI. 406. ἡ γὰρ Σ. *χῷ πανοίργοις Ἥλιος,*
σεληνῃν. N. 17. *δρὰν ἀγουσαν τὴν σ. εἰκάδας·*
N. 626. *κατὰ σ. ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.*
750. *καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σ., εἶτα δὲ*
σεληνῆς. N. 171. *ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σ. τὰς ὁδοὺς*
Σεληνῆς. N. 1507. *καὶ τῆς Σ. ἐσκοπεῖσθαι τὴν ἕδραν ;*
σέλινον. N. 982. *οὐδ' ἀνηθοῦν τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σ.,*
σελίνῳ. Σ. 480. *οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σ. σούσιν οὐδ' ἐν πηγάσιν·*
Σελλαρτίου. Σ. 459. *καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σ.*
Σέλλου. Σ. 325. ἢ *Προξενίδην, ἢ τὸν Σ.*
Σ. 1243. *μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σ. δέξεται,*
1267. *ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σ. μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,*
Σεμέλας. O. 559. *καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σ.· ἤνεμο δ' ἐπίωσ',*
ἐπιβάλλειν
Θ. 991. *Βρόμιε καὶ Σ. παῖ,*
σεμίδαλιν. Fr. 364. *ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χύνδρον, ζειάς, ἄμας, σ.*
σεμνά. O. 746. σ. *τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,*
O. 854. σ. *προσιέναι θεοῖσιν·*
Θ. 948. *ὅταν ὄργια σ. θεαῖν ἱεραῖν ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ*
1151. *ὄργια σ. θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄμμ.*
B. 1004. ἀλλ' *ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σ.*
σεμναί. N. 265. *λαμπρὸς τ' Αἰθὴρ, σ. τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,*
N. 291. *ὦ μέγα σ. Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.*
σεμνάς. Ex. 617. *αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σ. καθεδοῦνται·*
σεμνέ. Θ. 322. σύ *τε πόντιε σ. Πόσειδον,*
σεμνήν. N. 48. σ., *τρυφῶσαν, ἐγκεκοσιουρωμένην.*
Δ. 1109. *δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σ., ἀγανὴν, * * πολύπειρον·*
σεμνῆς. Π. 772. *ἔπειτα σ. Παλλάδος κλεινὸν πέδον,*
σεμνοί, Σ. 627. *καὶ πάνυ σ.*
σεμνοῖς. O. 616. *οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σ.*
Π. 940. *Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σ. πρέπει.*
σεμνοῖσιν. B. 1496. *τὸ δ' ἐπὶ σ. λίγουσι*
σεμνόν. I. 777. *τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σ.· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.*
N. 315. *αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σ.; μῶν ἠρῴναί τινές εἰσιν;*
364. ὦ Τῆ *τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σ. καὶ τεραπῶδες.*
Θ. 116. *ἕτοιμα κλῄζουσα σ.*
σεμνοπροσωπεῖς. N. 363. *κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σ.*
σεμνός. B. 178. *ὡς σ. ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται ;*
Π. 275. *ὡς σ. οὐπίπτοιτο· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν*
σεμνοτάτῃ. EI. 974. ὦ σ. βασίλεια θεά,
σεμνότατον. N. 570. *Αἰθέρα σ., βιοθρέμμονα πάντων·*
σεμνοτάτου. Θ. 1069. *τοῦ σ. δι' Ὀλύμπου.*
σεμνοτέροις. Σ. 1472. *τὸν φύσαντα σ.*
σεμνοτέροισιν. B. 1061. καὶ *γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῖν χρῶνται πολὺ σ.*
σεμνοτέρων. Ex. 632. *τῶν σ. ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων,*
σεμνούς. Σ. 1174. *ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σ. λέγειν*
σεμνυνόμενοι. O. 727. *καθεδοῦμεθ' ἄνω σ.*
σεμνυνόμενος. B. 1020. *Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σ. χαλέπαινε.*
σεμνῶν. I. 1312. *ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σ. θεῶν.*
Θ. 224. *οὐτος σὺ ποῖ θεῖς;* ΜΝ. *ἐς τὸ τῶν σ. θεῶν·*
σεμνῶς. Σ. 585. καὶ *τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σ. τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,*
Π. 1199. σ. *ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτῇ ποικίλα.*
Σεριφίων. A. 542. *ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σ.,*
Σέριφος. Fr. 676. Σ. :
σέρφον. O. 569. ὦ *προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σ. ἐνόρχην σφαγιάζειν.*
σέρφους. O. 82. *εὐδεῖ καταφαγὼν μύρτα καὶ σ. τινάς.*
σέρφῳ. Σ. 352. *πάντα πέφαρται κοὐκ ἔστιν ὑπῆς οὐδ' εἰ σ. διαδύναι.*
O. 570. *ῥᾴθην σ. σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν δ μέγας Ζεύ.*
σεσεῖσθαί. N. 1270. *τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σ. μοι δοκεῖς.*
σεσημάνθαι. A. 1197. *μηδὲν οὕτως εὖ σ.*
σεσηρότας. EI. 620. *γγιομμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σ.,*
σεσηρῶς. Σ. 901. *οἷον σ. ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.*
σεσιωπηκας. Σ. 944. *ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σ.; λέγε.*
σεσοβῆκαμεν. Σ. 211. *ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σ.,*
σέτω. A. 1081. *ταντὰ τις ἐλσὰν ἀμὶν εἰρέναν σ.*
σέων. A. 730. *ὑπὸ τῶν σ. κατακοπέμενα.* ΑΓ. *ποίων σ. ;*
σή. A. 559. *λίγοις τιν, εἴρηε· εὐθέως ἢ σ. γνοῖ.*
σῇ. N. 475. *ἄξια σ. φρενὶ συμβουλευσόμενοιν μετὰ σοῦ. κ.τ.λ.*
σηκίς. Σ. 768. *ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σ. λάθρα,*
σῆμ'. Θ. 886. *τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σ., ἐφ' ᾧ καθήμεθα.*
σῆμα. Θ. 888. *ὅστις γε τολμᾷ σ. τὸν βωμὸν καλεῖν.*
σήματος. EI. 1108. *καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σ.*
σημεῖα. Ex. 6. *ὅρμα φλογὸς σ. τὰ ξυγκείμενα.*
σημείοις. N. 369. *αὐτὰ δήπον' μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σ. αὐτὸ διδάξω.*
Σ. 585. καὶ *τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σ. ἐπούσῃ,*
σημεῖον. I. 952. *οὐμὸς· τὸ γοῦν σ. ἕτερον φαίνεται.*
I. 953. *ἀλλ' ἢ οὐ καθορᾷς.* ΑΛ. *φίρ' ἴδω, τί σοι σ. ἦν;*
Θ. 278. σ. *ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.*
1011. σ. *ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,*
B. 933. σ. *ἐν ταῖς ναυσὶν, ὡμαθέσταν', ἐνεγέγραπτο.*
σημείου. Σ. 690. *ὕστερος ἤλθη τοῦ σ., τὸ τρώβολον οὐ κομιεῖται·*
σήν. A. 1232. ἀλλ' *ἐξόμεσθα σ. χάριν κ.τ.λ.*
σηπτία. A. 351. *ὁ λάρκα ἐνετίλησεν ὥσπερ σ.*
σηπτίαις. Ex. 126. *τῶν καταγέλαστον ;* ΓΓ. B. *ὥσπερ εἴ τις σ.*
σηπτίας. A. 1041. *τὰς σ. στάθευε·*
Ex. 554. *κάθησο τοίνυν σ. μασώμενη.*
Fr. 235. καὶ *ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σ.*
σηπτίδια. Fr. 242, 2. *ὀσμὴλια καὶ μαινίδια καὶ σ.,*
Σηράγγιον. Fr. 173. Σ. :
σηροκτόνε. A. 1262. *ἀγρότερ' Ἄρταμι σ.*
σῆς. N. 926. *ἢν ἐμπήσθῃς.* ΔΙ. *τῆς σ. πλεκτὸν θ', κ.τ.λ.*
σήσαμα. Σ. 678. *ὄρχαι, οἶνον, δᾶπιδας, τυρὸν, μέλι, σ. προσκεφάλαια,*
O. 159. *νεσμέσθα δ' ὧν κήποις τὰ λευκὰ σ.*
σησαμῆ. EI. 869. *ὁ πλακοῦς πέπεπται, σ. ἐμπλάττεται,*
σησαμοῦνθ'. Θ. 570. *τὸν σ. ἐν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.*
σησαμοῦντες. A. 1092. *ἅμυλοι, πλακοῦντες, σ., ἰτρία,*
'σθ'. N. 1247. *ποῦ 'σ, οὗτος ἅπαιτῶν με τἀργύριον ;* λέγε, *κ.τ.λ.*
Σθενέβοιαι. B. 1049. *καὶ τὴ βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ Σ. ;*

Σθενεβοίας. Β. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαῖδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σ.,
Σθενίλου. Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὼ Σ. φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
Σθενίλω. Σ. 1313. Σ. τε τὰ σκεύαμα διακεκαρμένον.
σθένω. Π. 912. εὐηρτερεῖν, ὦ κέπηρε, καθ' ὅσον ἂν σ.;
'σθιε. Ι. 1106. καὶ τοῦμον ὀπτὸν· μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 'σ.
σι. Θ. 1118. τάυτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σ. σέ·
σί. Θ. 1082. οὗτος, σ. Λαλᾶς; ΕΥ. οὗτος, σ. Λαλᾶς;
Θ. 1085. σ. κακόν; ΕΥ. σ. κακόν;
σιά. Α. 1263. μόλε δεῦρο, παρσένε σ.,
σιαγόνας. Fr. 278. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σ.·
σιᾶν. Α. 1320. καὶ τὰν. σ. δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕμνη
Σίβυλλα. Ει. 1695. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σ.
Σίβυλλαν. Εκ. 1116. μετὰ νῷν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σ. ἔσθιε·
σιβυλλᾶ. Ι. 61. ἆδε δὲ χρησμοὺς ὁ δὲ γέρων σ.
Σιβυρτίου. Α. 118. ἐγῷ' ὃς ἔστι, Κλεισθένης ὁ Σ.
σίγα. Α. 59. κἀθησο σ. Δί, μὰ τὸν Ἀπόλλω· γὼ μὲν οὔ,
Α. 238. σ. πᾶς, ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
Θ. 1006. κακὼς ἀπόλοιο. ΤΟ. σ., κακόδαιμον γέρον.
σίγα. Α. 64. σ. Δί, βαβαιβᾶ, ὀκβάπανα, τοῦ σκηματος.
Α. 123. σ., κάθιζε.
Σ. 905. σ., κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Ει. 91. σ.
Ο. 1505. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σ., μὴ κάλει μου τοὔνομα·
Α. 590. κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡ. σ., μὴ μνησικακήσῃς.
Θ. 27. οἶμαί γε. ΕΥ. σ. νυν. ΜΝ. σιωπᾶ τὸ θύριον·
45. γλαυκὸν. ΜΝ. βοιβᾷζ. ΕΥ. σ. τί λέγεις;
95. σ. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
99. σ.· μελῳδεῖν οὐδὲν παρασκευάζεται.
381. σ., σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη.
σιγᾷ. Σ. 741. ἀλλ' ὅτι σ. κοὐδὲν χρῄζει.
σιγᾶθ'. Θ. 573. σ., ὦ' αὐτῆς κοσμίως πυθόμενθ' ἅττα λέξει.
σιγᾶν. Ει. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σ.,
Π. 671. σ., ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
σιγᾶς. Α. 70. τί φῄς; τί σ.; ΑΥ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
Θ. 144. τί φῄς; τί σ.; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Β. 832. Αἰσχύλε, τί σ.; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
'σίγας. Α. 516. κἂν ᾠμῳάς γ', εἰ μὴ 'σ. ΑΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἐνθὰν ἐσίγων.
σιγᾶτε. Σ. 86. εἰ δὴ 'πθυμεῖτ' εἰδέναι, σ. νῦν
Α. 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΑΥ. σ. δῆ.
σιγῇ. Ει. 1053. ὅπτα σὺ σ., κἀπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Εκ. 1088. σ. βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
σιγῆν. Α. 778. οὐ χρῆσθα σ., ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Α. 1004. ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τὼ μύρτω σ.
σιγήσαθ'. Ει. 61. σ., ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
σιγήσει. Α. 515. οὐ σ.; κἀγὼ 'σίγων. ΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
σιγήσομ'. Ει. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως σ., ἢν μή μοι φράσῃς
σιγήσομαι. Ν. 1068. σ. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φέρε δῆ μοι φράσον·
Ο. 1684. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σ.,
Π. 18. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σ.,
σιγῶν. Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σ. ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
'σίγων. Α. 515. οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σ. ΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων,
σιδαρέοισιν. Ν. 249. σ., ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ·
σιδηροβριθές. Β. 1402. σ. τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον,
σίδηρον. Ει. 1323. λῆξαί τ' αἴσχυα σ.
σιδηροῦν. Ι. 1046. ὁ μόνον σ. τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον.
σιδηροῦς. Α. 491. ἀναίσχυντος ἂν σ. τ' ἀνὴρ,
Ι. 1040. τεῖχος ποίησαι ξύλινον πήρευε τε σ.
σιδῆων. Ν. 881. κἀκ τῶν σ. βατράχους ἐποίει τῶν δοκεῖς,
Σιδωνίόν. Β. 1225. Σ. ποτ' ἄστυ Κάδμου ἐκλιπὼν
σίζον. Ι. 930. ἐφεστάναι σ., σὲ δὲ
σίζουσα. Α. 1158. σ. πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
Σικελία. Ει. 250. ἰὼ Σ., καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι·
Σικελίαν. Α. 392. πλεῖν ἐς Σ., ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
Σικελίας. Fr. 527. τοῖ κῆχος; β. εὐθὺ Σ.
Σικελικήν. Σ. 838. προβαλεῖν τιρσὸ Σ. κατεδήδοκεν·
Σικελικόν. Σ. 897. τὸν Σ. τίμημα κλῳὸς σύνισον.
σίκυον. Α. 520. κεῖ που σ., ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον
σικυούς. Fr. 476, 1. ὀψει δὲ χειμῶνος μέσου σ., βότρυς, ὀπῶραν,
σικύων. Ει. 1001. σ. πρῶων, μήλων, ῥοιῶν,
Σικυώνιος. Ο. 968. ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σ.,
Σίκων. Εκ. 867. βάδιζε τοῖνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σ.
σίλφιον. Ο. 534. σ., ὄξος, καὶ τρίψαντες
Ο. 1579. τὴν τιρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σ.·
1582. τρεῖς ἔντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σ.
1585. ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΠΡ. εἶτα δῆτα σ.
σίλφιον. Π. 925. τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σ.
σιλφίου. Ι. 895. τοῦ σ. τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΙΗΜ. οἶδα μίντοι.
σιλφιωτά. Fr. 180, 1. ἀφατά, σ., Βοιβῖς, τευτλιον,
Σιμαίθαν. Α. 524. πόρνην δὲ Σ. ἰόντες Μεγαραδε
σίμβλον. Σ. 241. σ. δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
σιμοῖς. Εκ. 705. τοῖς γὰρ σ. καὶ τοῖς αἰσχροῖς
σιμόν. Α. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σ., οἱ σπουδὴν ἔχω·
Fr. 55. μίσην ἔρειδε πρὸς τὸ σ.
σιμότεραι. Εκ. 617. αἱ φαυλότεραι καὶ σ. παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
Σιμωννῖδι. Θ. 110. γήλαα Σ. γῇ.
Σίμων. Ι. 242. ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σ.,
Σίμων'. Ν. 399. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σ. ἐνέπτησεν
Σίμωνα. Ν. 351. τί γάρ, ἢν ἅπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σ., τί δρῶσιν;
Σιμωνίδην. Ν. 1362. καὶ τὸν Σ. ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
Σιμωνίδης. Α. 1410. Λάσως ποτ' ἀνεδίδασκε καὶ Σ.·
Ει. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σ.
698. Σ.; πῶς; ΤΡ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
Σιμωνίδου. Ν. 1356. ἄσαι Σ. μέλος, τὸν Κρίων, ὡς ἐπέχθη.
Ο. 919. καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σ.
σινωμορογυμένη. Ν. 1070. γυνὴ δέ σ. χαίρει· σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σιόν. Α. 1299. κλεῦα τὸν 'Αμφκλαις ['Απόλλω] σ.
σιπτήν. Π. 806. ἡ μὲν σ. μετὴ' ἐπὶ λευκὰν ἀλφίτων,
Fr. 455. σ.:
σιπτῆς. Ι. 1296. οὐκ ἂν ἐξεληθεῖν ἀπὸ τῆς σ.· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
σιραίου. Σ. 878. ἀντὶ σ. μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
σισύμβρια. Ο. 160. καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σ.
σισύρα. Β. 1459. ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σ. συμφέρει;
σισύρας. Ν. 10. ἐν πέντε σ.; ἐγκεκορδυλημένος.
σισύραν. Σ. 738. λείχειν, χλαίναν μαλακὴν, σ.,
Σ. 1138. ἐγὼ δὲ σ. ὠβόμην θυματίδα.
Ο. 122. ὥσπερ σ. ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Α. 933. νὴ Δί' ἀπολούμην ἄρα. ΜΥ. σ. οὐκ ἔχεις.
Εκ. 347. ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σ.· φανὴ γὰρ ἦν
σισύρας. Εκ. 421. χειμῶνος ὄντος, τρίτ' σ. ὀφειλέτω.
σισυρῶν. Εκ. 840. κλίνα' τε σ. καὶ δαπίδων νενασμένα.
Σισύφου. Α. 391. εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σ.,
Σιτάλκους. Α. 134. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σ.
Α. 141. τούτων μετὰ Σ. ἐπιτον τὼν χρύσων·
σιτεῖσθαι. Π. 543. λίσον εὐμενῶ ἐπὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ· σ. δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
σιτεῖται. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ἥν σ.· ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
σιτήσεται. Ει. 724. τὴν τοῦ Γαυμῄδους ἀμβροσίαν σ.
σίτησιν. Ι. 574. τῶν πρὸ τοῦ σ. ἥτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
Β. 764. σ. αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
σιτήσομαι. Ν. 491. τί δαί; κυνηδὸν ἢν σοφίαν σ.;
σιτί. Α. 197. καὶ μὴ 'πιτρῄσ' σ. ἡμερῶν τριῶν,
Ει. 312. οὐ γὰρ ἦν ἐγώτας ἥκειν σ. ἡμερῶν τριῶν.
1182. τῷ δὲ σ. οὐκ ἐῶντ' οὐ γὰρ ἤδειν ἐξιόν·
σιτία. Ι. 575. νῦν δ' ἐὰν μὴ προεῖραν φέρωσι καὶ τὰ σ.,
Ι. 709. ἀπουνῷσ σου τὰν πρυτανείῳ σ.
Ει. 138. νῦν δ' ἄτ' ἂν αὐτὸς καταφάγῃ τὰ σ.,
723. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνδαῦ' ἔξει σ.;
Εκ. 234. σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σ.
355. ἀχρὰς τὰς ἐγκλείσας' ἔχει τὰ σ.
566. τὼν ἐσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σ.
σιτίζεις. Ι. 716. κρθ' ὥστερ αἱ τιτθαί γε σ. κακῶς.
σιτίοις. Α. 868. εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σ.
σιτίων. Α. 548. στοιᾶς στεναχούσης, σ. μετρουμένων,
Ει. 137. ἀλλ' ὦ μελ' ἄν μοι σ. διπλῶν ἔδει·
σῖτον. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σ. ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
σῖτος. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μεγαροῦ; πῶς ὁ σ. ὤνιος;
Α. 1203. εἰ δὲ τῳ μὴ σ. ὑμῖν
σιτοτίμενος. Ι. 414. ἀπομαγδαλίας σ. τοσοῦτος ἐκτραφείην·
Ι. 416. κυνὸς βορὰν σ. μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλαι·
σίτων. Ει. 163. ἀπὸ δ' ἡμερῶν σ. πάντων.
σιφνιάζων. Fr. 558. ἀτὸν δείξας ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σ.
σιφωνίζομεν. Θ. 557. ἔπειτα σ. τὸν οἶνον. ΓΥ. Γ. ἐπτριβείης.
σιώ. Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐνδησόμενος. ΒΟ. νὴ τὸ σ.,
Ει. 214. ναὶ τὼ σ., νὴν ἀττικίαν δώσει δίκην.
Α. 81. μάλα γ' οἶῶ ναὶ τὼ σ.
86. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σ. Βοιωτία
90. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΛΑ. χαῖε ναὶ τὼ σ.,
142. ξυμῳδήσαί μοι. ΛΑ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σ.
983. κἀγὼ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σ.
1035. ἢ τὼν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑ. ναὶ τὼ σ.

στιό. Α. 1105. *ναὶ τὼ σ., κἂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον.*
Λ. 1171. *οὐ τὼ σ., οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσάνιε.*
1174. *ἐγὼ δὲ κοπραγωγὴν γα πρὸ ναὶ τὼ σ.*
1180. *βινεῖν ἄπασι·* ΛΑ. *τοῦσι γοῦν ναὶ τὼ σ.*
στιβ. Α. 174. *καὶ τἀργύριον τῷδεσσιν ἢ παρὰ τᾷ σ.*
στιν. Α. 1306. *τᾷ σ. χορεῖ μέλοντι,*
στιόπα. Ν. 105. *ἢ γὰρ σ.· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.*
Λ. 529. *ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λέγεις κοὐ πλητὸν ἔμοιγε.* ΛΥ. *σ.* 534. *κᾶτα σ..*
Θ. 381. *σίγα, σ., πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπεται γὰρ ἤδη.*
Β. 926. *ἀγνωντα τοῖς θεωμένοις.* ΑΙ. *οἶμαι τἆλας.* ΔΙ. *σ.* 1125. *ἄγε δὴ σ. πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.*
στωπᾶν. Σ. 352. *ὑπὸ σοῦ μοκωτάτου κατεγλωττισμένην σ.;*
Ι. 439. *τί δῆτα; βούλει τὼν ταλάντων ἐν λαβὼν σ.;*
Β. 1132. *Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σ.· εἰ δὲ μή,*
στωπᾷς. ΕΙ. 657. *ἀλλ' ὁ τι σ., ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.*
Ο. 223. *ἢν μὴ σ.* ΜΝ. *ἀτταταῖ ἰατταταῖ.*
στωπᾶτ'. ΕΙ. 384. *ὦ πονηροὶ, μὴ σ.· εἰ δὲ μή, λακήσεται.*
στωπῇ. Ι. 1205. *ξύλλαβε σ., καὶ βασάνισον ἀτ' ἔνι,*
Ο. 1217. *κᾆπειτα δῆτ' οὔτω σ. διαπέτει*
Θ. 660. *καὶ διασκοπεῖν σ. πανταχῇ μόνον δὲ χρὴ*
Β. 916. *ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σ., καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν*
Ἐκ. 527. *ἥχου σ. θεῖμάτιον λαβοῦσά μου!*
στωπῶναι. Α. 713. *ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ βαρύ.*
στωπήσαιμι. ΕΙ. 378. *οὐκ ἂν σ.* ΤΡ. *καὶ, πρὸς τῶν θεῶν*
στωπήσει. Ο. 225. *οὗτος.* ΠΕ. *τί ἔστιν;* ΕΥ. *οὐ σ.;* ΠΕ. *τί δαί;*
Λ. 364. *εἰ μὴ σ., θενὼν ἐκκοκῶ τὸ γῆρας.*
στωπήσεσθ'. ΕΙ. 309. *οὐ σ., ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι*
στωπῶ. Α. 530. *σοί γ', ὦ κατάρατε, σ. 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ*
Θ. 27. *οἶμαί γε.* ΕΥ. *σίγα νυν.* ΜΝ. *σ. τὸ θύριον.*
28. *ἀκοῦ·* ΜΝ. *ἀκούσω καὶ σ. τὸ θύριον·*
Β. 1134. *ἐγὼ σ. τῷδ' ἀεί.* ΔΙ. *ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.*
σκαιά. Σ. 1183. *ὦ σ. κἀπαίδευτε, θεοχέντρῳ ἔρῃ*
σκαιοῖσι. Θ. 1130. *σ. γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ*
σκαιόν. Ν. 629. *οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σ. οὐδ' ἐπιλήσμονα·*
σκαιός. Ν. 655. *ἀγρεῖος εἶ καὶ σ.* ΣΤ. *οὐ γάρ, ψίγυρε,*
Σ. 1266. *καὶ σ. οὐδεπάποτε·*
Π. 1023. *οὐ σ. ἦν ἀνδρωποῦ, ἀλλ' ἠσίστατο*
σκαιότατέ. Π. 46. *φράζουσαν ὦ σ. σοι σαφέστατα*
σκαιότατον. Ν. 790. *ἐπλησιάσατον καὶ σ. γερόντιον;*
Ο. 174. *ἄλυθες, ὦ σ. εἰρηκὼς ἔπος.*
Β. 1037. *ἐδίδαξεν ὅμως τὼν σ.· πρὸην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,*
σκαιουργεῖν. Ν. 994. *καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σ., ἄλλο τε μηδὲν*
σκαιῶν. Σ. 1013. *τοῦτο γὰρ σ. θεατῶν*
σκαιῶς. Ἐκ. 644. *τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σ.· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,*
Π. 60. *σ. γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπνεῖν ἐνθάδε.*
σκαλαθῦραι. Ἐκ. 611. *ἢν μέρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούλῃται σ.,*
σκαλαθυρμάτι'. Ν. 630. *ὀστιν σ. ἅττα μικρὰ μανθάνων,*
σκαλεύοντ'. ΕΙ. 440. *ἐχοιθ' ἑταίρα· καὶ σ. ἀνθρακας.*
σκαλμίδια. Fr. 714. *ἀσπαζόμεσθ' ἑρετμία καὶ σ.,*
σκάλοπας. Α. 879. *σ., ἐχίνας, αἰελούρας, πικτίδας,*
Σκαμανδρίαις. Θ. 864. *ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σ.*
Σκαμάνδρους. Β. 928. *ἀλλ' ἢ Σ., ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἑπόντας*
Σκαμβωνίδης. Σ. 81. *Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σ.*
σκανδαλῆθρ'. Α. 687. *κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σ. ἰστὰς ἐπῶν,*
σκάνδικά. Α. 478. *σ. μοι δὸς, μητρῴδεν δεδεγμένος.*
σκάνδικος. Α. 480. *ὦ θοῦ, ἄνευ σ. ἐμπορευτέα,*
σκάπτειν. Ο. 1432. *τί γὰρ πάθω; σ. γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.*
Π. 525. *ὥστ' αὐτὸ ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σ. τἄλλα τε μοχθεῖν*
Fr. 4, 2. *εἶτά με σ. κελεύετε;*
σκαραφισμοῖσι. Β. 1497. *καὶ σ. λήραν*
σκατοφάγον. Π. 706. *μὰ Δί' οὐκ ἐγών', ἀλλὰ σ.* ΓΥ. *ἀλ' τἄλαν.*
σκάφας. Ι. 1315. *τὰς σ., ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.*
σκάφει. Α. 541. *φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σ.*
Θ. 577. *ποῖαν δὲ χώραν εἰσκεκλέσαμεν σ.;*
σκάφη. Α. 139. *οὐδὲν γὰρ ἔπεμν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σ.*
Fr. M. Ἀνα. 17. *καὶ μὴν σ. 'σθ', ὡς ἄν τι ἢ σπονδεῖον, ᾧ 'νεμοῦμεν.*
σκάφην. Ἐκ. 742. *ὁ τὴν σ. λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία*
Fr. 154. *σ.*
σκαφίδας. Fr. 367. *σ., μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.*
σκάφιον. Ο. 806. *σὺ δὲ κοψίχῳ γε σ. ἀποτετιλμένῳ*
Θ. 633. *σ. ἔξινλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἁμᾶς.*
838. *ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σ. ἀποκεκαρμένην,*
σκάφιον. Fr. 195. *σ.·*
Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σ. πληγεῖς ἑλίᾳ.*
σκάφος. Β. 1382. *εἴθ' ὦρλε' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σ.*
σκάφους. Σ. 29. *περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστι τοῦ σ. ὅλου.*
σκάψαι. Fr. 163, 3. *σ. κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι*
Σκεβλίας. Β. 608. *ὁ Διτίλας γὰρ Σ. χὠ Παῤῥάσιος*
σκέλει. Ο. 54. *ἀλλ' οἶσθ' ὁ δράσον; τῷ σ. θένε τὴν πέτραν.*
Λ. 823. *ἀλλὰ κρούσω τῷ σ.;*
σκελετεύσεθαι. Fr. 677. *σ.;*
σκέλη. Ει. 325. *οὐκ ἐμοὶ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σ. χορεύετον.*
Ει. 820. *ἔγωγέ τοι πεσόντκα κομῶδη τὼ σ.*
825. *τί δ' ἔπαθες;* ΤΡ. *ἤλγουν τὼ σ. μακρὰν ὁδὸν*
889. *ὡσ' εὐθέως ἅραντας ἐμᾶς τὼ σ.*
Ο. 1254. *πρώτιν ἀνατείνατ τὼ σ. διαχηρῶ*
Λ. 1170. *κἀάπαν τὼν ὑπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σ.*
Θ. 24. *ἔτι προσμάθοιμι χαλοὺς εἶναι τὼ σ.;*
256. *ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σ.*
Ἐκ. 265. *εἰθισμένα γὰρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σ.*
σκελίσκοιν. Ἐκ. 1168. *τοῖν σ. τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι*
Σκελλίου. Ο. 126. *ἥκιστα· καὶ τὸν Σ. βδελύττομαι.*
σκελοῖν. Ει. 241. *ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σ.;*
Λ. 1172. *ἴατε, μηδὲν διαφέρου πρὸς σ.*
σκέλος. Α. 220. *καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σ. βαρύνεται,*
Ι. 75. *φόρτ' ἀμφ' αὐτὸ πάντ', ἔχει γὰρ τὸ σ.*
272. *ἢν δ' ὑπεκκαίῃ γε δειρὰ, τὸ σ. κυρβᾶσεται.*
Σ. 1492. *σ. σύρανίον γ' ἐκλακτίζων.*
1526. *ἰδόντες ἄνω σ. ὦ-*
1530. *ῥῆττε σ. οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.*
Ει. 332. *τὸ σ. ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.*
Ο. 383. *οἶδε τῆς ὀργῆς χαλὰν εἴρασιν, ἀναγ' ἐπὶ σ.*
Β. 294. *ἅπαν τὸ πρόσωπον.* ΔΙ. *καὶ σ. χαλκοῦν ἔχει.*
σκέλους. Α. 1214. *λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σ.· παπαῖ,*
Λ. 705. *τοῦ σ. ὑμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.*
σκελῶν. Α. 1259. *πολὺς δ' ἐμὰ κατῆῶν σ. ἔετο.*
σκεπτέον. Ι. 35. *εἰ προσιβάζεις μ'.* ΝΙ. *ἀλλ' ἑτέρᾳ τῃ σ.*
σκέρβολλε. Ι. 821. *ὀτεῖ σε φιλῶ;* ΔΙΗΜ. *παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σ. ποιηρά.*
σκενάρι'. Β. 172. *ἄνθρωπε, βούλει σ. εἰς Ἅιδου φέρειν;*
σκευάρια. Σ. 1313. *Σθενέλῳ τε τὰ σ. διακεκαρμένῳ.*
Ει. 201. *τὰ λοιπὰ τηρῶ· σ. τὰ τῶν θεῶν,*
Ἐκ. 753. *οὗτος, τί τὰ σ. ταυτὶ βούλεται;*
Π. 809. *τὰ σ. πλήρη 'στὶν, ὥστε θαυμάσαι.*
σκευαρίοις. Θ. 738. *κακὼν δὲ καὶ τοῖς σ. καὶ τῇ κρόκῃ·*
σκευάριον. Π. 1139. *καὶ μὴν ἐπῶτε τι σ. τοῦ δεσπότου*
σκευαρίων. Α. 451. *πολλῶν δεέμενος σ.· νῦν δὴ γενοῦ*
Π. 839. *αἰχμὼς γὰρ ἂν τῶν σ. μ' ἀπώλεσεν.*
σκευάσας. Α. 739. *χοίρας γὰρ ὑμὲ σ. φασᾶ φέρειν.*
σκευάσῃ. Ι. 53. *ὁ τι ἂν τις ἡμῶν σ., τῷ δεσπότῃ*
'σκευασμένα. Ι. 1104. *ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι πορὼ 'σ.*
σκευαστέον. Ει. 855. *λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σ.*
σκευάσω. Ι. 372. *περιόμματ' ἐκ σου σ.*
Σ. 1331. *δυδὶ φρυκτοὺς σ.*
σκεύη. { Ι. 155. } *ἄγε δὴ σὺ κατάδου πρῶτα τὰ σ. χαμαί·*
{ Ει. 886. }
Ει. 983. *στην σ. δύο χρησίμω,*
Σ. 939. *καὶ τἄλλα τὰ σ. τὰ προσκεκαυμένα.*
Ει. 287. *ἀπῴρετε τὰ σ. λαβὼν ταυτὶ πάλιν·*
552. *τὰ γεωργικὰ σ. λαβόντας εἰς ἀγρὸν*
729. *ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σ. παραδόντες*
1318. *καὶ τὰ σ. πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν*
Β. 12. *τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σ. φέρειν*
15. [*σ. φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ*]
521. *ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σ. φέρων.*
627. *κατάθου σὺ τὰ σ. ταχέως, χῶπερ ἔρεις*
Ἐκ. 728. *ἐγὼ δ', ἤν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σ. φέρω,*
Fr. 307, 2. *σ. τοσαῦτα καὶ τὼν ὦμων ἐλίβομαι.*
σκευὴν. Ι. 1324. *πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σ.; ποῖος γεγένηται;*
Σ. 615. *τάδε κέκτηται πρῴβλημα κακῶν, σ. βελέων ἀλεωρήν·*
Ει. 763. *παῖδας ἐπέμων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σ. εὐθὺς ἐχώρουν,*
Β. 108. *ἀλλ' ὥσπερ ἕνεκα τῆῤδε τὴν σ. ἔχων·*
σκευοποιῶν. Ι. 232. *τῶν σ. εἰκάσαι ταῦτα γε μὴν*
σκεῦός. Θ. 402. *σ. τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένῃ,*
σκευοφόρος. Β. 497. *ἐγὼ δ' ἐσομαί σοι σ. ἐν τῷ μέρει.*
σκέψαι. Ν. 392. *σ. τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννοῦτοὺ οἷα πέπορδας·*
Ν. 1043. *σὲ τὴν παίδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγχω·*
1071. *σ. γάρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα*
1427. *σὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,*

σκέψαι. Ν. 1440. σ. δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι.
Σ. 601. σ. δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷαν ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
608. σ. τοιοῦτον ὡς ἐξὸν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἄπασιν,
1170. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σ. μ' ὅτῳ
Θ. 160. ἀγρεῖον ὕντα καὶ δασύν· σ. δ' ὅτι
1114. σ. τὸ πόστ' μὴ τὴν μικτὸν παίνεται;
Ε. 1013. σ. τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
1030. ταῦτα γὰρ ἀνδρὰς χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σ. γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,
Εκ. 124. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σ., τάλαν,
Π. 526. σ. τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
σκεψάμενοι. Εκ. 232. ἠῶμεν ἄρχειν, σ. ταυτὶ μόνα,
σκέψασθ'. Ν. 537. ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σ.· ἢτις πρῶτα μὲν
Ει. 888. σ. δὲ ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
σκέψασθαι. Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σ. δ' ἐστι μάλιστα
σκέψασθε. Α. 889. σ., παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχελυν,
Ι. 419. σ., παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ', ὥρα νέα, χελιδών.
1141. σ. δέ μ', εἰ σοφώς
σκέψιν. Β. 974. καὶ σ., ὥστ' ἤδη νοεῖν
σκέψομαι. Ει. 29. ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σ.
Εκ. 749. πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σ.
σκεψόμεσθ'. Ι. 379. τοῦ σ. εἕ κἀνδρικῶς
σκεψώμεθα. Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σ. δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον.
σκῆμα. Θ. 1188. εἶεν· καλὴ τὸ σ. περὶ τὸ πόστιον.
σκηνᾶς. Ει. 731. περὶ τὰς σ. πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
Θ. 658. τὴν πύκνα πάσαν καὶ τὰς σ. καὶ τὰς διδδοὺς διαῤῥῆσαι.
σκηνῆν. Ει. 880. σ. ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
σκήπτομαί. Π. 904. ἀλλ' ἐμπορος; ΣΤ. ναί, σ. γ', ὅταν τύχω.
σκῆπτρα. Ο. 636. σ. τἀμὰ τρίψειν.
σκῆπτρον. Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σ. τῷ δρυκολάπτῃ.
Ο. 1535. τὸ σ. ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
1600. τὸ σ. ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
1626. τὸ σ. ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
σκήπτρου. Ο. 1631. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σ. πέρι.
σκήπτρῳν. Ο. 510. ἐπὶ τῶν σ. ἑκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι βαρροδοκεῖ.
σκῆψιν. Α. 392. ὡς σ. ἀγῶν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
σκῆψομαι. Εκ. 1027. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σ. ΓΡ. Β. κλάων γε σύ.
σκιά. Γρ. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σ. 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον·
σκιάδειον. Ι. 1348. ὥσπερ σ. καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Ο. 1508. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σ. ὑπέρεχε
1550. φέρε τὸ σ. ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Θ. 823. τὸ σ.·
829. ἔρριπται τὸ σ.
σκιάν, Γρ. 62. ἴθι αὐτοῦ σ. δίδοικεν·
Σκιάποσιν. Ο. 1553. πρὸς δὲ τοῖς Σ. Λί-
σκιᾶς. Σ. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῦν δῆτα; Φι. περὶ ὄνου σ.
Εκ. 496. ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σ.
Γρ. 238, 2. νὴν ἐστι; β. περὶ ὄνου σ.
σκιερά. Σ. 757. πάρες, ὦ σ. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
σκιερόν. Ο. 349. οὔτε γὰρ ὄρος σ. οὔτε νέφος αἰθέριον
σκιμαλίσω. Α. 444. ὅπως ἂν αὐτοῦς ῥηματίοις σ.
σκιμβλεῖεν. Γρ. 678. σ.·
σκίμποδα. Ν. 255. κἀδίζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σ.
σκίμποδος. Ν. 709. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σ.
σκιοειδία. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σ. φῦλ' ἀμενηνά.
σκίπωνας. Σ. 727. ὅσ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοῖς σ. καταβάλλω.
Σκίροις. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σ.
Εκ. 18. ὅσα Σ. ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
59. ὅσα Σ. ἔδοξεν εἰ δεῦρ'ἀκάνατε.
σκῖρον. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σ. ἐξεδήδοκεν.
σκίρτα. Ν. 1078. χρὰ τῇ φύσει, σ., γῆλα, νόμιμ' μηδὲν αἰσχρόν.
σκιρτᾶτε. Π. 761. ὀρχεῖσθε καὶ σ. καὶ χορεύετε·
Σκίταλοι. Ι. 634. ἄγε δὴ Σ. καὶ Φέγακες, ἦν δ' ἐγὼ,
Σκιώνην. Σ. 210. τηρεῖν Σ. ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
σκληρά. Α. 1199. τῶν τιθέων, ὡς σ. καὶ κυδώνια.
σκληρέ. Ν. 1264. ὦ σ. δαίμον, ὦ τύχαι θρανσάντυγες
σκληροῖς. Γρ. 563. οὔτε ποιηταῖ ἤδεσθαι σ. καὶ ἀστεμφέσιν
σκληροῖσιν. Γρ. 563. οὔτε Ῥαμνίοις σ. οἴνοις συνάγουσι
σκληρόν. Ει. 350. οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δῆπου σ., ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Λ. 748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σ.; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.
σκληρῶς. Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σ. σε καθήμενον οὕτως,
σκόλι'. Σ. 1222. τούτοις ξυνὼν τὰ σ. ὅπως δίξει καλῶς.
σκόλια. Α. 532. ἐτίθει νόμους ὥσπερ σ. γεγραμμένους,
σκόλιον. Σ. 1240. τούτῳ τἱ λέξεις σ.; Φι. φὐκκῶς ἐγὼ,
Ο. 1416. ἐς βοῖμάτιον τὸ σ. ᾤδειν μοι δοκεῖ,
σκολιόν. Γρ. 2. αἴσον δῆ μοι σ. τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀκακρίνοντος.
σκολίων. Β. 1302. σ. Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων.
σκόμβροι. Γρ. 365. σ., κολίας, λέβιοι, μόλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες.
σκόμβρος. Γρ. 225. σ.·
σκόμβρων. Ι. 1008. περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σ. νέων,
σκοπᾶν. Γρ. 679. σ.
σκόπει. Α. 80. κράτιστον οὖν νῦν ἀποδανεῖν. ἀλλὰ σ.,
Ν. 1096. πλείονς σ. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
Ει. 543. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σ.
Λ. 678. κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σ.,
Θ. 613. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σ. γ' αὐτὴν σφῷδρα·
Β. 644. ἰδοῦ, σ. νυν ὅν ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
1155. πῶς δῆ; ΕΤ. σ. τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δὲ σοι σοφράσω.
Εκ. 480. στρέψον, σ.,
1081, αὐτοῦ σ. σύ. τάδε δέ σοι ποιητέον.
σκοπεῖν. Ο. 450. σ. δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
Θ. 599. ἀλλὰ σ. τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὕπου
σκοπεῖς. Α. 96. ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σ.;
Ι. 264. καὶ σ. γε τῶν πολιτῶν ὕστις ἐστὶν ἀμοκῶν,
σκοπεῖσθ'. Εκ. 207. ἰδίᾳ σ. ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
σκόπελον. Ν. 273. ἡ Μαιώτιν λίμνην ἐχετ' ἢ σ. νιφόεντα Μίμαντος·
σκόπελος. Β. 471. Ἀχερόντιός τε σ. αἱματοσταγής
σκοπῆτε. Θ. 580. σ. καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
σκοπιάς. Ν. 281. πτηνεύματείς σ. ἀφτοῤῥαμέθα,
σκοπιωρούνται. Σ. 361. κατὰ τὰς διδοὺς σ.,
σκοπιοῦνταί. Θ. 396. ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σ. τ' εὐθέως,
σκοπιοῦντες. Σ. 1101. πολλαχοῦ σ. ἡμᾶς εἰς ἄπαν θ' εὑρήσετε
σκοπῶ. Ν. 1096. πλείονς σκώπει. ΔΙ. καὶ δὴ σ.
σκοπῶμεν. Π. 409. σ. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
σκοπῶν. Ι. 259. κἀποσυνάξεις πτέζων τοὺς ὑπευθύνους σ.
Ν. 742. ὀρθῶς διαῤῥῶν καὶ σ. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
Ο. 1196. ἄῤρει δὲ πᾶς κύκλῳ σ. * * ,
Α. 427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ κατηλείων σ.;
1202. ὦφεται δ' οὐδὲν σ., εἰ
Π. 709. σ. περιῄει πάντα κοσμῶν πάνυ.
σκορδινῷ. Β. 922. τί σ. καὶ δυσφορεῖς; ΕΤ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
σκορδινᾶται. Σ. 642. ὦσθ' οὗτος ἤδη σ. κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
σκορδινῶμαι. Α. 30. στένω, κέχηνα, σ., πέῤρομαι,
σκόρδ'. Α. 165. οὐ καταβαλεῖτε τά σ.; ΘΕ. ὦ μοχθηρὲ σὺ,
Α. 761. οὐδὲ σκόρδα; ΜΕ. ποῖα σ.; ὑμεῖς τῶν ἀεί,
Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχῦρῳ ὁρᾶν; ΒΛ. σ. ὁμοῦ τρίψασ' ὑπῷ
σκόροδα. Α. 164. ἐπὶ τῶν Ὀδομάντων τὰ σ. πυρδούμενοι.
Α. 761. οὐδὲ σ.; ΜΕ. ποῖα σκόρδ'; ὑμεῖς τῶν ἀεί,
Ι. 600. πράμνεια κἀῤῥωνας, οὐ δέ καὶ σ. καὶ κρόμμυα·
Λ. 689. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σ., μηδὲ κνάμους μέλαναας.
Β. 555. καὶ τὰ σ. τὰ πολλά. ΔΙ. λπρεῖε, ὦ γύναι,
σκοροδάλμη. Ι. 199. δῆ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σ.,
σκοροδάλμῃ. Εκ. 292. στέῤγων σ.,
σκοροδάλμην. Ι. 1099. ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σ.
σκορόδια. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἕωθεν σ. μασώμεσθ', ἵνα
σκορόδιοις. Π. 518. ἀλλὰ σ. τριῤῥῆς ἑκάστοτε.
σκορδοῖς. Ει. 502. πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σ. ἠλείφατε.
σκοροδομίμητον. Γρ. 122, 2. βίζας ἐχούσας σ. φύσιν.
σκόροδον. Α. 521. ἡ χωρίδιον ἡ σ. ἡ χὐσδρουν ἅλας,
Σ. 1172. ὅτῳ; δοθήτω σ. ἠμφισεμένῳ.
Β. 987. ποῦ τὸ σ. τὸ χθιζινόν;
σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες. Α. 458. ὦ σ.,
σκορόδου. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σ. κεφαλὴν τοῖς ἐξητοῖσι δίδωσιν.
σκορόδων. Α. 550. σ., ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
Α. 613. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σ. τροπαλίδιον.
Ει. 258. μῶν τῶν σ. ἐνέβαλεν ἐς τὸν κύβδυλον;
1000. ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σ.,
Π. 718. σ. κεφαλὰς τρεῖς Ἠτίων. ἔπειτ' ἕψλα
σκότια. Ο. 1389. ἀέρια τινα καὶ σ. καὶ κναυαγέα
σκοτοβινῶ. Α. 1221. καὶ σ.
σκοτοδασυπτικνότριχα. Α. 390. σ. τιν' Ἅιδος κυνῆν·
σκοτοδινῶ. Α. 1219. καὶ σ.
σκότον. Εκ. 288. ἐνδυόμεναι κατὰ σ. τόλμημα τηλικοῦτον.
σκότος. Β. 273. τί ἐστι τἀντανθί; ΞΑ. σ. καὶ βόρβορος.
Γρ. 565. σ.

σκότου. Fr. 198, 1. καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σ. πύλας
σκότῳ. Α. 1169. βουλόμενος ἐν σ. λάβοιν
Σ. 256. κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σ. τουτονὶ στερηθεὶς
276. τῷ σ. τὸν δάκτυλόν που.
911. κατεσκιέλιζε κἀνέπλαττ' ἐν τῷ σ.,
Ει. 691. ἐψηλαφῶμεν ἐν σ. τὰ πράγματα,
Ο. 1483. τῷ σ. πόρρω τεῖν ἐν
Α. 72. μόλις γὰρ εὑρον ἐν σ. τὸ ζῶνιον.
Εκ. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σ.
375. ἐν τῷ σ. γὰρ τοὺν' ἔτυχον ἐνδον λαβών.
Σκύθ'. Θ. 1116. φέρε, Σ.· ἀνθρώποισι γὰρ νοσηματα
Σκύθα. Θ. 1112. καὶ κλέπτο καὶ πανούργο. Ετ. λυρεῖς, ὦ Σ.
Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σ.
Σκύθαι. Α. 451. ἡμὰν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σ.,
Α. 455. ἀποστρέψετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σ.
Σκύθαινα. Α. 184. καλῶς λέγεις, ποῖ 'σθ' ἡ Σ.; ποῖ βλέπεις;
Σκύθαις. Ο. 941. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σ.
Σκύθην. Θ. 1017. τὸν Σ. λάθομαι;
Θ. 1186. αὖλει σὺ θάττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σ.;
Σκύθης. Θ. 1026. ὅδε γὰρ ὁ Σ. πάλαι φύλαξ ἐφίστης'.
Σκύθου. Θ. 1182. καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σ.
σκυβῶπαξ'. Α. 7. τί συντετάρᾳσι; μὴ σ., ὦ τέκνον.
σκυθρωπός. Α. 707. τί μοι σ. ἐξελήλυθας δόμων;
Σκυθῶν. Α. 704. ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σ. ἐρημᾷ,
σκυλεύετε. Α. 461. παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σ.
σκυλοδέψαι. Ο. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σ.,
σκυλοδεψεῖν. Π. 514. ἢ σκυτοτομεῖν· ἢ πλινθουργεῖν· ἢ πλύνειν ἢ σ.
σκυλοδεψῶν. Εκ. 420. ἐς τῶν σ.· ἢν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ
σκύμνοισι. Ι. 1039. ὥστε περὶ σ. βεβηκὼς τὸν σὸν φύλασσε,
σκύμνον. Β. 1431. τοὐ χρὴ λέοντος σ. ἐν πόλει τρέφειν.]
σκυτάλα. Α. 991. τί δ' ἐστὶ σοι τοδί; ΚΗ. σ. Λακωνικά.
σκυτάλη. Α. 992. εἴπερ γε χαίτη 'στι σ. Λακωνική.
σκυτάλα'. Ο. 1283. σ. ἑψίρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
σκυτάλιον. Fr. 372. σ.
σκύταλον. Εκ. 76. ἐγωγ' ἐνὶ τὸ σ. ἐξηνεγκάμην
σκυτάλων. Εκ. 78. τοὺτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σ. ὧν πέρδεται.
σκύτεσιν. Ει. 669. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἢν τοῦ' ἐν τοῖς σ.
σκύτη. Ι. 868. ἐν δ' εἶπέ μοι τοσουτονί· σ. τοσαῦτα παλῶν,
Σ. 643. ἢ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σ. βλέπειν ποιήσω.
σκυτῆς. Ο. 491. σ., βαλαντῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυραοπιδοπηγοί
σκυτίνας. Ν. 880. ἀμαξίδας τε σ. εἰργάζετο,
σκυτίνη. Α. 110. ὁ ἦν ἀν ἡμῖν σ. ἠκουρία.
σκύτινον. Ν. 538. οὐδὲν ἤδεε βαψάμενη σ. καθειμένον,
σκυτοτόμε. Α. 416. ὦ σ., τῆμ μου γυναικὸς τοῦν πόδας,
σκυτοτομεῖ. Π. 162. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σ. καθήμενος,
σκυτοτομεῖν. Π. 514. ἢ σ. ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν
σκυτοτομικόν. Εκ. 432. τὸ σ. πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
σκυτοτόμοις. Ι. 740. καὶ σ. καὶ βυρσοπώλαισιν δίδωσ.
Εκ. 385. καὶ δῆτα πάντας σ. ἠκούομεν
σκυτοτόμον. Α. 414. ἔτερος δέ τις πρὸς σ. ταδὶ λέγει
σκώληκας. Fr. 503, 2. σ. ἐσθίοντα καὶ μυλακρίδας.
σκώληκες. Σ. 1111. ὥσπερ οἱ σ. ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
σκώλοισι. Α. 810. σ. τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
σκώμμασιν. Ει. 750. ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σ. οὐκ ἀγοραίοις,
σκώμματα. Ν. 542. τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων ποιηρὰ σ.,
σκώμμάτων. Σ. 1289. σ. εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλὼ.
σκωμμάτων. Π. 316. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σ. ἀπαλλαγέντες ἤδη
σκῶπτέ. Ν. 1267. μὴ σ. μ', ὦ τάκε, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Β. 58. μὴ σ. μ', ἀδίκῳ· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
Εκ. 1005. μὴ σ. μ', ὦ τάκαινα, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
1074. μὴ σ. μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δευρί μὲν οὖν.
σκῶπτειν. Ι. 525. ἐξεβλέφηθ' πρεσβύτης ὧν, ὅτι τοῦ σ. ἀπελείφθη·
Π. 557. σ. πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδαζεῖν ἀμελήσας,
σκῶπτεις. Π. 973. σ.· ἐγὼ δὲ κατακείσομαι δειλάκρας.
σκῶπτεσθ'. Ο. 96. εἴρασιν ἐπιτρίβαί σε, Ε.Π. μῶν με σ.
Π. 886. ἀρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ σοὶ τοῦτο; σ.,
σκώπτῃ. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σ. τίς σε, φλέγεσθαι·
σκωπτόλβης. Σ. 788. ὁ σ. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην βαλών,
σκωπτόμενοι. Σ 542. σ. δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
σκώπτονταχ. Ει. 740. ἐς τὰ βάκια σ. καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας.
σκώπτουσ'. Σ. 567. οἱ δὲ σ., ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
σκώπτουσαι. Ν. 550. σ. τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤκασαν αὐτάς.
σκώπτων. Σ. 1320. σ. ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
Ει. 173. οἰμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σ. λέγω.
σκῶρ. Β. 146. καὶ σ., ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
Π. 305. μεμαγμένον σ. ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῦς,
σκωραμῆς. Εκ. 371. ἵνα μὴ γένωμαι σ. κωμῳδική.
σκώψαντα. Β. 392. παίσαντα καὶ σ. νι-
σκώψας. Ει. 715. ἴν' ὁ σύνδουλος σ. αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀνέροιτο,
σκῶψει. Ν. 296. οὐ μὴ σ. ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
σκῶψεται. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σ. Παύσων ὁ παμπόνηρος,
σκῶψωμεν. Β. 417. σ. Ἀρχέδημον;
σμερδαλέον. Ο. 553. ὦ Κεβρίνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σ. τὸ πόλισμα.
σμῆνος. Ν. 297. ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σ. ἀοιδαῖς.
Σ. 425. ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σ. οἷον ὄργισεν.
σμικρά. Α. 523. καὶ ταῦτα μὲν δῆ σ. κἀπιχώρια,
Α. 1205. σ. πολλὰ παιδία,
σμικράν. Α. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῖν ταῖσδε κἂν σ. λαβὴν,
σμικρᾶς. Ι. 538. δς ἀπὸ σ. δαπάνης ὑμᾶς ἀριστήσων ἀπέπεμψεν,
σμικρόν. Σ. 5. αἰδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ σ. ἀπορεμφηρήσαι.
Σ. 511. δικεῖοιν σ. φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπτιγμένον
Ο. 1303. ἡ πτέρυγες, ἡ πτεροῦ τι καὶ σ. προσῆν.
Α. 278. σ. ἔχων πάνυ τριβώνιον,
Εκ. 1154. σ. δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
σμικρόν. Ο. 1499. ὀπηνίκα; σ. τι μετὰ μεσημβρίαν.
σμικρότατος. Σ. 1511. ὁ σ., δς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
σμικροῦ. Π. 377. ὦ τάν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σ. πάνυ
Σμίκυθε. Εκ. 294. καὶ Σ., καὶ Δράκης,
Σμικύθην. Ι. 969. χρυσοῦ δώσει Σ., καὶ κύρου·
Σμικυθῖων. Σ. 401. ὦ Σ. καὶ Τιτάδη καὶ Χρήμαν καὶ Φερέδειπνε;
Σμικυθίωνος. Εκ. 46. τὴν Σ. δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σμιλεύματά. Β. 819. σχινδαλάμων τε παραξύνια, σ. τ' ἔργων,
σμίλης. Θ. 779. δέξασθε σ. ὀλκοῦς,
σμινύας. Ει. 546. τίλλοιθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σ. ποιῶν
σμινῦδιον. Fr. 372. σ.
σμινύη. Ν. 1500. ἢν ἡ σ. μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
σμινύην. Ν. 1486. κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σ. φέραν,
Ο. 602. παλὼ γαῦλον, κτῶμαι σ., καὶ τὰς ὑβρὶς ἀνορύτω.
Σμοῖος. Εκ. 846. Σ. δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
σμύρνῃ. Ι. 1332. οὐ χαιρανῶν ζῶμεν, ἀλλὰ σπονδῶν, σ. κατάλειπτος.
σμωμένην. Fr. 326. ἀλλ' ἀρτέων κατέλιπον αὐτὴν σ.
σμῶχετ'. Ει. 1309. καὶ σ. ἀμροῖν ταῖν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ, ὦ πονηροί,
σοβαρά. Ει. 944. σ. θεῶθεν κατέχει
σοβαρόν. Α. 673. οἱ δὲ μάττουσιν, οὕτω σ. ἐλθὼ μέλος εὔτονον,
ἀγροικότερον,
σοβαρός. Ν. 406. ῥᾴξει αὐτὰς ἔξω φέρεται σ. διὰ τὴν πυκνότητα,
Π. 872. ὡς σ., ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
σοβαρῶς. Ει. 83. μή μοι σ. χἠρεῖ λίαν
σοβοῦντος. Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σ. οὐδενὸς
σοι. Α. 178. τί δ' ἐστίν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σ. σπονδὰς φέρων κ.τ.λ.
σοί. Α. 1020. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σ. μόνῳ, κ.τ.λ.
Ν. 795. εἴ σ. τις υἱὸς ἐστιν ἐκτεθραμμένος, κ.τ.λ.
σοῖν. Ν. 244. ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σ. λόγοιν,
σοῖς. Σ. 747. νυν δ' ἴσως τοῖσι σ. κ.τ.λ.
σοῖσι. Ν. 1302. αὐταὶ τροχοὶ τοῖς σ. καὶ ξυναρῶσιν.
σοῖσιν. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σ. ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Β. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σ. πολλὴ πολλοῦ 'πικαθήτο,
Σόλων. Ν. 1187. ὁ Σ. ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν
Σόλωνός. Ο. 1660. ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σ. σοι νόμον·
σόν. Α. 93. κόρας πατάξας τόν γε σ. τοῦ πρίσβεως, κ.τ.λ.
Ν. 1295. ζητεῖς ποῖησαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σ.; κ.τ.λ.
σορέλλη. Fr. 1. ἀλλ' εἶ σ. καὶ μύρον καὶ ταινίαι.
Fr. 1, p. 529. ἰδοῦ σ.' τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.
σορόν. Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σ. πρίασθαι, τοὺν' ὀβολὼν ἀπέρχομαι.
Α. 600. χωρίον ἔσται· σ. ἀνῆρεν·
σοροπηγοῖς. Ν. 1386. ἢ τοῖς σ. τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
σοροῦ. Σ. 1365. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σ.
σορῷ. Π. 277. ἐν τῷ σ. νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σός. Ι. 732. ὁτὶ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστὴς τ' εἰμί σ. κ.τ.λ.
Π. 260. ὅτου χάρμ' μ' ὁ δεσπότης ὁ σ. κέκλησε δεῦρο. κ.τ.λ.
σου. Α. 258. μὴ τὸν λεθὼν σ. περιτράγῃ τὰ χρυσία. κ.τ.λ.
σού. Σ. 291. ἐθελήσειε τι μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἢν σ. τι δεηθῶ;
σοῦ. Α. 256. σ. μηδὲν ἤττον βδεῖν, ἐπειδὰν ἄρθρον ᾖ. κ.τ.λ.
σούβακον. Ι. 1177. τουτὶ τέμαχός σ., ἢ θοδεειστρότη.
σούλέγων. Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σ. νέον ποιῆσω·

σούκτεμῶ. Ι. 374. τὸν πρηγορῶνά σ.
Σουνιάρετε. Σ. 560. δελφίνων μεθέων Σ.,
Σουνίμπακε. Ο. 563. ὦ Σ., χαῖρ' ἀναξ Πελαργικέ.
Σούνιον. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε κεῶν βάλλει καὶ Σ. ἄκρον Ἀθηνέων
σοῦξηρήσατο. Θ. 761. τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σ.
σοῦπισθεν. Θ. 158. ἴνα συμποσῶ σ. ἐστυκὼς ἐγώ.
σοῦς. Β. 110. τοὺς σ. φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
Β. 1051. κάνεια πεῖσαι, αἰσχυνθέισας διὰ τοὺς σ. Ἑλλληρφόντας.
σοῦσθ'. Σ. 458. οὐχὶ σ., οὐκ ἐς κόρακος; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
σοῦστί. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρίπτῳ σ. φίλος· κ.τ.λ.
σοῦστίν. Σ. 480. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σ. οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
σοφά. Ν. 841. ἄληθες; ὥσπερ ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σ.·
Ν. 1370. λέξον τι τῶν νεωτέρων ἅτ' ἐστὶ τὰ σ. ταῦτα.
Ο. 1401. χαρίεντά γ', ὦ πρεσβύτ', ἰσοφίσω καὶ σ.
Θ. 1130. σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σ.
σοφαί. Θ. 21. οἷον τί που 'στὶν αἱ σ. ξυνουσίαι.
σοφῇ. Ἐκ. 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἠσθα δειὴ καὶ σ.·
σοφῇ. Ἐπ. 1030. σ. * * δύκιμον
σοφῆς. Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σ. φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Ο. 409. ἑένοι σ. ἀφ' Ἑλλάδος.
Σοφία. Ο. 1320. Σ., Πόδοι, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
σοφίᾳ. Β. 1519. σ. κρίνω δεύτερον εἶναι,
σοφίαι. Β. 676. τὸν πολὺν ὀρομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σ.
σοφίαν. Ν. 491. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σ. σιτήσομαι ;
Ν. 517. καὶ σ. ἐπασκεῖ.
1024. ὦ καλλίπνευρον σ. κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
Σ. 1465. φιλοπατρίαν καὶ σ.
Π. 511. οὐτε τέγνην ἄν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σ. μελετῶν
σοφίας. Ν. 361. πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σ. καὶ γνώμης οὐνεκα, σοὶ δέ,
Ν. 412. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σ., ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
925. ὦμοι σ. ΔΙ. ὦμοι μανίας,
955. νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σ.,
Ο. 1274. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σ. οὐνεκα
Β. 883. νῦν γὰρ ἀγὼν σ. ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
σοφίζει. Ι. 299. ἀλλότρια τοῖνυν σ.,
σοφίζεται. Ι. 721. χὠ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σ.·
σοφίζομαι. Ν. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σ.,
σοφίσμασι. Ν. 205. τὸ γὰρ σ. δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Ο. 431. σ., κύρμα, τρίμμα, παπάλημ' ἅλον.
σοφίσματα. Π. 160. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σ.,
σοφισμάτων. Β. 17. ὅταν τι τούτων τῶν σ. ἴδω,
Β. 872. ὅπου ἂν εὕξωμαι πρὸ τῶν σ.,
1104. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χἄτερα σ.
σοφιστάς. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὐται βόσκουσι σ.,
σοφιστῆν. Ν. 1111. ἀμέλει, κομεῖ τοῦτον σ. δεξιόν.
Ν. 1369. τὸν ποιῆσει τὸν σ.*
σοφοί. Σ. 1106. οὔτοιε διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σ.
Ο. 375. ἀλλ' ἐπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σ.
Β. 1411. ἄνδρες σ., κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
Γρ. 289. "σ. τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία."
σοφοῖν. Β. 896. παρὰ σ. ἀνδροῖν ἀκούσαι τίνα λόγων
σοφοῖς. Ν. 526. τοῖς σ., ὧν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύδμην.
Ν. 535. ζητοῦσ' ἠλθ', ἣν που 'πιτιγχ θεαταῖς οὔτοι σ.'
Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σ. νενόμισται,
Β. 737. ἢν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σ. δοκήσετε.
Ἐκ. 1155. τοῖς σ. μὲν, τῶν σοφῶν μεμημένοις κρίνειν ἐμέ·
Σοφοκλέα. Β. 76. εἴτ' οὐ Σ., πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
Σοφοκλεῖ. Β. 1516. τὸν ἐμὸν παράδοσ Σ. τηρεῖν,
Σοφοκλῆς. Ε. 695. πρῶτον δ' ὅ τι πράττεις Σ. ἀνήρετο.
Ο. 100. τοιαῦτα μέντοι Σ. λυμαίνεται
Β. 787. οὐ καὶ Σ. ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Σοφοκλέους. Ε. 531. αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σ., μελῶν, κιχλῶν,
Ε. 697. ἐκ τοῦ Σ. γίγνεται Σιμωνίδης.
Β. 79. ἄνευ Σ. ὅ τι ποιεῖ καδωνίσω.
Γρ. 231 a, 1. ὁ δ' αὖ Σ. τοῦ μέλιτ' ἠεχρισμένου
σοφόν. Ι. 885. κἀστὶν σ. κἀκεῖν' ὁ Πειραιεὺς' ἐμοιγε μέντοι
Ν. 489. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σ.
895. φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σ. ποιῶν;
Σ. 809. σ. γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
1279. τὸν δ' ὑπόκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σ.·
Ει. 799. τὸν σ. ποιητὴν
1028. ὅσα χρὴ σ. ἄνδρα; τί δ' οὐ
Ο. 582. χρήσιμον μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σ.
429. ἐνι σ. τι φρενί·
Α. 546. ἐνι θράσος, ἐνι δὲ σ., ἐνι δὲ φιλόπολις
Β. 1108. κἀποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σ. λέγειν.
1413. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σ., τῷ δ' ἥδομαι.
σοφόν. Ἐκ. 895. οὐ γὰρ ἐν νίαις τὸ σ. ἔνι·
Π. 487. ἀλλ' ἤδη χρὴν τι λέγειν ὑμᾶς σ. ὦ νικήσετε τηνδί
σοφός. Ι. 1377. σ.·γ' ὁ θαῖαξ δεξιὸς τ' οὐκ ἀπέθανε.
Ν. 520. οὔτοι νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σ.
1207. αὐτὸς τ' ἐφυς ὡς σ.,
Σ. 725. ἢ που σ. ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.
1244. ἀνὴρ σ. καὶ μουσικὸς· κᾆτ' ἄσεται·
Ει. 700. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σ. ἐστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν.
1096. ἀλλ' ὁ σ. τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν'
Β. 968. Θηραμένης; σ. γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
1154. δὺς ταυτὸν ἡμῶν εἶπεν ὁ σ. Αἰσχύλος.
Ἐκ. 201. Ἀθηναίοις ἁμάθης, ἀλλ' Ἱερώνυμος σ.
Π. 11. ἰατρὸς ἀν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σ.,
726. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σ.
σοφοῦ. Θ. 177. Ἀγάθων, σ. πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
Ἐκ. 577. ῥᾳδ δ' δεῖται γὰρ τι σ. τινὸς ἐξευ-
σοφούς. Ν. 899. οὐκ, ἀλλά σ. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
Ν. 1057. τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σ. ἅπαντας.
Π. 89. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σ. καὶ κοσμίους
σοφῷ. Ο. 934. ἀπόθεσθ' καὶ δὺς τῷ ποιητῇ τῷ σ.
σοφῶν. Ν. 94. ψυχῶν σ. τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ν. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σ., ὄντες λίθοι,
Β. 806. σ. γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
1118. πάντ' ἐπέιξτον, θεατῶν γ' οὕνεκ', ὡς ὄνταων σ.
Ἐκ. 1155. τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σ. μεμημένοις κρίνειν ἐμέ·
Γρ. 289. "σοφοὶ τύραννοι τῶν σ. συνουσία."
σοῶς. Α. 401. ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σ. ὑποκρίνεται.
Ι. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σ. ἠνιγμένος.
421. ὦ δεξιόταυρο κρέας, σ. γε προὐνόησαν·
1141. σκέψασθε δή μ', εἰ σ.
1210. δόξειμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σ.;
Ν. 773. σ. γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἶμ' ὡς ἥδομαι
Σ. 53. οὔτως ὑποκρινόμενον σ. ὀνείρατα ;
Β. 1434. ὁ μὲν σ. γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
σοφώτατ'. Ν. 522. καὶ ταύτην σ. ἔχειν τῶν ἐμὲν καμαρδῶν.
Ο. 362. ὦ σ., εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
σοφώτατα. Ο. 1144. τοῦτ', ὦγάθ', ἐξεύρηκ καὶ σ.·
σοφώτατε. Ι. 117. ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΙ. ὦ σ.,
Ἐπ. 428. ταῦτα δράσομεν· οὐ δ' ἡμῖν, ὦ θεῖν σ.,
Ο. 1271. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σ.,
σοφωτάτῃ. Β. 1451. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σ. φύσει.
σοφωτάτην. Ν. 765. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σ.,
σοφώτατοι. Ν. 575. ὦ σ. θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
Ἐπ. 603. ὦ σ. γεωργοί, τάμὰ δὴ ξυνίετε
Ο. 1155. σ. πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν
Α. 1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σ.
Β. 700. ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σ. φύσει,
σοφώτατον. Ν. 1378. σ.; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἶπω;
Σ. 1277. πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σ.,
Β. 776. ὑπερμάνθανων, κἀνόμισαν σ.·
σοφώτατόν. Ν. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σ. γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἶπω;
σοφώτατος. Γρ. 489. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σ.
σοφώτερον. Σ. 66. κωμῳδίας δὲ φορτιῶτς σ.
σοφώτερος. Ι. 1097. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σ.
Α. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σ. ποιητής·
Β. 766. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σ.
780. ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σ.
σφώτερων. Ο. 1426. ἐπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σ.;
σπαθᾶς. Ν. 55. πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σ.
σπαθίδα. Γρ. 8, 2. πρὶν κατελάσας τὴν σ. γεύσασθαι μύρου.
σπανίζεις. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σ., τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
σπανίζοντος. Σ. 252. καὶ ταῦτα τοὐλαίου σ., ὦνόητε;
σπαράττειν. Β. 424. τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σ. τὰς γνάθους·
σπαράττων. Α. 688. ἄνδρα Τιθωνὸν σ. καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
σπάργανα. Α. 431. τοῦτον δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σ.
Σπαρμένα. Ει. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἥδη 'σ.,
Σπάρταν. Α. 999. ἔπειτα δ' ἄλλαι τὰ' κατὰ Σ. ἅμα
Λ. 1305. ὡς Σ. ἐμιήσμει.
Σπάρτας. Α. 984. ἑμολὸν ἀπὸ Σ. περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Σπάρτῃ. Θ. 860. Σ., πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Π. σοί γ', ὦλεθρε,
Σπάρτην. Ο. 814. Σ. ὄνομα καλῶμεν αὐτήν'; ΕΠ. Ἡράκλεις·
Ο. 815. Σ. γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τήμῃ πόλει;
Φ. 919. τὴν Τυνδάρεων παῖδ', ἐπὶ Σ. ἄγειν·
Σπάρτης. Α. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σ. οἶδ' πρέσβεις ἕλκοντες ὑπηνεα
σπαρτίοις. Ει. 1247. ἐντευθενὶ δὲ σ. ἠρτημένην
σπασμός. Λ. 845. ὦμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σ. μ' ἔχει
Λ. 1089. ἢ που πρὸς ὀρθρον σ. ὑμᾶς λαμβάνει

σπᾶτ', Ει. 498. τῆς εἰρήνης σ. ἀνδρείως.
σπατάγγην. Fr. 359. τὸν κάτω σ.
σπατίλην. Ει. 48. ὡς κείνος ἀναιδέως σ. ἐσθίει.
σπείραντ'. Σ. 1044. πέρυσιν καταπροὔδοτε κωνοτάται σ. αὐτὸν ἀκούειν.
σπείρας. Fr. 426, 2. σ. ὄφεων ἐλκελιζομένην·
σπείρειν. Ο. 770. σ. μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
σπείρεται. Ο. 110. ἀπηλιαστά. ΕΠ. σ. γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
σπείρουσι. Ο. 1697. οἱ θερίζουσίν τε καὶ σ.
σπείσαιμ'. Ν. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σ., οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
σπεισαμένοις. Ει. 1082. ἐξὸν σ. κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν ;
σπεισάμενος. Α. 291. σ. εἶτα δύνασαι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.
Α. 973. οἷ' ἔχει σ. ἐμπορικὰ χρήματα διεπόλαν,
σπείσαντας. Ει. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σ. καὶ 'Υπέρβολον ἐξελάσαντας,
σπεῖσον. Ι. 106. σπονδὴν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σ. ἀγαθοῦ δαίμονος·
σπίλεθον. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν ; ΠΡ. κατέβει σ. πρότερόν μου.
σπελέῶων. Εκ. 596. καὶ τῶν σ. κοινωνοῦμεν ; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἑφθὴς μ' ὑποκρούσας.
σπένδε. Ι. 221. ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σ. τῷ Κοαλέμῳ·
σπένδεθ'. Ν. 623. σ. ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λαχὼν 'Υπέρβολος
σπένδειν. Ει. 424. δῶρον δίδωμ τηνδ', ἵνα σ. ἔχῃς.
Ει. 1107. ἀλλὰ τόδε πρότερον, σ. ἡμεῖς, σὲ δ' ἀπεκθεῦν.
Θ. 793. μανίας μαίνεσθ', οὐς χρὴν σ. καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
σπένδεσθ'. Ο. 1534. ὑμεῖς δὲ μὴ σ., ἀλν μὴ παραδῶ
σπένδετε. Ν. 578. δαιμόνων ἡμὶν μόνοις οὐ θύετ' οὐδὲ σ.,
σπένδομαι. Α. 199. ταῦτας δίεχομαι καὶ σ. κἀκτίομαι,
σπένδομαί. Α. 1040. ἀλλὰ νυνὶ σ. σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
σπένδομεν. Σ. 1217. δεινοῦμεν· ἀποκείμεθ' ῥῆν σ.
σπένδοντες. Ει. 435. σ. εἰσιμμεσθαι τὴν νῦν ἡμέραν
σπένδουσί. Εκ. 140. καὶ γὴ Δία σ. γ' ἢ τίνος χάριν
σπένδων. Α. 148. δ' ἄμοσε σ. βοηθήσειν, ἔχων
Σ. 1046. κἀτοι σ. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
σπέρμ'. Ο. 111. τὸ σ.; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σ. αὐτὼν ἀνακάψαι·
σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες. Α. 457. ὦ σ.,
σπερμολόγων. Ο. 232. σ. τε γίνῃ
Ο. 579. καὶ σ. ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτὼν ἀνακάψαι·
Σπερχειέ. Ι. 1383. Σ. ποτιμὲ δυνώμαι σ' ἐπιστροφαί.
σπεῦδ'. Σ. 756. σ., ὦ ψυχή, ποῦ μοι ψυχή ;
σπεῦδε. Α. 1094. ἀλλ' ὡς τάχιστα σ. ΑΛ. κακοδαίμων ἐγώ.
Ι. 495. καὶ σ. ταχέως. ΑΛ. ταῦτα βρῶ. ΧΟ. μέμηνσό νυν
Λ. 302. σ. πρόσθεν ἐς πόλιν,
σπεῦδε. Π. 414. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛ. σ. νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
σπεύδεθ'. Π. 255. ἵτ' ἐγκονεῖτε, σ., ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
σπεύδειν. Ι. 934. σ. ὅπως τὴν τευθίδων
σπευδέτω. Β. 197. κἀθεζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σ.
σπεύδουσαν. Εκ. 47. σ. ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καὶ μοι δοκεῖ
σπεύδουσιν. Π. 1167. σ. ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
σπεύδωμεν. Σ. 245. σ., ὕνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
σπεύσαθ'. Εκ. 282. γυναῖκες. ΠΡ. ἀλλὰ σ., ὡς εἴω' ἐκεῖ
σπευστέον. Α. 320. ὥσπερ πυρὸς καομένου· σ. ἐστὶ θᾶττον.
σπεύσωμεν. Α. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σ., ὦ Φιλοῦργε,
Σπινθάρου. Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σ.,
σπινθῆρ. Π. 1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σ. λάβῃ,
σπινθῆρα. Ει. 609. ἐμβαλὼν σ. μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
σπινθίδιος. Fr. 344, 7. ὄφῳ δὲ χρῆσθαι σ. τε καὶ κίχλαις,
σπινός. Fr. 443. σ.;
σπίνους. Ο. 1079. ὅτι συνείραν τοὺς παλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
σπίνω. Ει. 1149. κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σ.'
σπλάγχν'. Ει. 1040. ἐγὼ δ' ἐπὶ σ. εἶμι καὶ θυλήματα.
Ει. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σ. ἐπάσαντο,
Β. 1006. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σ. ἀγανακτεῖ,
Π. 1131. δοῦνγ σε πρὸς τὰ σ. ἑοὶκ' ἐπιστρέφειν.
σπλάγχνα. Ν. 1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγράμμν τὰ σ., κἀπεθήμουν
Ο. 519. τὰ σ. δίδῳ, τοῦ Δίος αὐτοῦ πρότερα τὰ σ. λάβωσιν.
976. καὶ σ. διδὺν' ἐνεστι ; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
1524. ἵν' εἰσάγοιτο σ. κατατετμημένα.
Β. 473. "Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἡ τὰ σ. σου
844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σ. θερμὴν πάτῳ.
σπλαγχνεύειν. Ο. 984. ἢυθὺ θύοντας καὶ σ. ἐπιθυμῇ,
σπλάγχνοις. Ει. 1101. ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σ. ἐστὶν ὁ χρησμός.
σπλάγχνοισι. Ι. 410. ἢ μὴ πο' ἀγοραίου Δίος σ. παραγενοίμην.
σπλάγχνων. Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὕπνος οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σ. μ' ἀπεχεσθαι
Ει. 1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σ. φέρε δευρί.
1105. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σ. μοίραν ὀρέξον.
1111. οὐδεὶς προσδόσει μοι σ.; ΤΡ. οὐ γὰρ εἶν τε
Ο. 975. καὶ φάλλην δώσεις, καὶ σ. χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Π. 1130. σ. τε θερμὰν ὧν ἔχῳ κατήσθιον·
σπλῆνα. Θ. 3. οἷόν τε, πρὶν τὸν σ. κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
σπληνός. Fr. 421, 4. σ., ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὑπωνιῆς
σπογγιάν. Β. 482. ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σ.
Β. 487. πῶς δειλὸς, ὅστις σ. ἠτημᾶ σε ;
σπογγιεῖ. Θ. 247. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σ.
σπόγγον. Σ. 600. τὸν σ. ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβᾶδ' ἡμῶν περικανεῖ.
σπόγγους. Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σ. ἐᾶν.
σποδᾶς. Λ. 173. οὐχ ἁς σ. ἔχωντι τὰ τρήρεες
σπόδει. Β. 662. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σ.
σποδεῖν. Ει. 1306. φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σ., καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
Ο. 1016. σ. ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Εκ. 1016. νέας ἐπιθυμῇ μὴ σ. αὐτὴν πρὶν ἂν
σποδεῖσθαι. Εκ. 905. βουλομένη σ.
σποδήσεις. Εκ. 942. οἰμῴζων ἄρα νῦν Δία σ.
σπόδισον. Χ. 329. σ. ταχέως·
σποδούμεθ'. Θ. 492. σ., ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγεν·
σποδοῦνται. Εκ. 113. πλεῖστα σ., δεινοτάτους εἶναι λέγεν·
σποδῶ. Λ. 366. τί δ', ἢν σ. τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν ;
σπολάδα. Ο. 933. οὗτος, σὺ μέντοι σ. καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ο. 935. ἔχε τὴν σ.· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
σπολᾶς. Ο. 944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σ. ἄνευ χιτῶνος
σπονδαί. Α. 1020. ὦ φίλταστε, σ. γὰρ εἶσι σοὶ μόνῳ,
Σπονδαί, Ι. 1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σ. ταχύ.
σπονδαῖς. Χ. 863. καὶ μὴν ὑμεῖς ἐπὶ ταῖς σ.
σπονδαῖσιν. Α. 1038. σ. ἠδὺ, κοὐκ ἐοι·
σπονδάς. Λ. 52. σ. ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Α. 58. σ. ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
131. σ. ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
178. τί δ' ἐστὶν ; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρ' σοι σ. φέραιν
183. σ. φέρεις, τὼν ἀμπέλων τετμημένων ;
186. οἱ δ' οὖν βοῶνταν' ἄλλα τὰς σ. φέρεις ;
251. στρατιὰν ἀπαλλαχθέντα· τὰς σ. δέ μοι
268. σ. ποιησάμενος ἔμαν·
1061. φέρε δεῦρο τὰς σ., ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῳ,
1067. ἀπόφερε τὰς σ. φέρε τὴν οἰνηρυσίαν.
Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαβαπυγίζων, αἱ τὰς σ. προκαλοῦνται.
1389. σ. παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Ει. 212. σ. ποιούνταν' κεἰ μὴν οἱ Λακωνικοὶ
Ο. 461. λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σ. οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
1599. σ. ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
Λ. 154. σ. ποιήσαιν' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
951. σ. ποιεῖσθαι ψηφίσι. ΚΙ. βουλεύσομαι.
1006. σ. ποιησόμεσθα ποτ'ἂν' Ἑλλάδα.
1264. ποτὰς σ.,
Θ. 1161. σ. ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
σπονδεῖον. Fr. M. Ανα. 17. καὶ μὴν σκάφη 'σθ', ὡς ἄν τι ᾖ σ., ὦ 'νεμοῦμεν.
σπονδῇ. { Ει. 433. / 1104. } σ. σ.
Ει. 1110. σ. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
σπονδῆν. Ι. 106. σ. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
Ει. 1059. κατάτεμε. τοῦ τράπεζα; τῷ σ. φέρε.
1102. ἔγχει δὴ σ. καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
σπονδῆς. Ει. 1110. σπονδῇ. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σ. λαβὲ θᾶττον.
σπονδοφόρος. Α. 216. σ. οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
σπονδῶν. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σ. ἀκούσατ', ἐὰν κἀλῶς ἐσπεισάμην.
Α. 627. περὶ τῶν σ. ἀλλ' ἀποδώσετε τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
Ι. 669. πιθησθ' ἀφίκεται γὰρ περὶ σ. λέγων.
671. νυνὶ περὶ σ.; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
673. οὐ δεόμεθα σ.· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
1332. οὐ χοιρινῶν ζῴων, ἀλλὰ σ., σμύρνῃ κατάλειπτος.
Ει. 666. σ. φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέων
Λ. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σ. ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
σπορά. Fr. M. Ει. Δ. 1. πόθεν τὸ φῦτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σ.;
Σποργίλος. Ο. 300. κειρύλος γὰρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕ. οὐ γὰρ ἐστι Σ.;

σπουδάζειν. Π. 557. *σκάπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σ. ἀμελήσας,*

σπουδάζω. Ει. 471. *κἀπεμίπτω καὶ σ.*

σπουδαῖα. Β. 390. *πεῖν, πολλὰ δὲ σ., καὶ*

σπουδαῖοι. Λ. 96. *λέγε ξῆτα τὸ σ. ὃ τι τοῦτ' ἐστί σοι.*

σπουδαρχίδης. Α. 595. *ὥστε; πολίτης χρηστὸς, οὐ σ.,*

σπουδάς. Ι. 1370. *οὐδεὶς κατὰ σ. μετεγγραφήσεται,*

σπουδάσας. Α. 685. *ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σ. ξυνηγορεῖν*

σπουδῇ. Θ. 791. *ἀλλ' οὐτοσὶ πολλῇ σ. τὸ κακὸν βούλεσθαι φυλάττειν;*

Γρ. 451. *μεταπέμπου νῦν ταῦτα σ. καὶ μύρον, εὔρημα Μεταλλου.*

σπουδῆν. Α. 288. *τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σ. ἔχω'*

Β. 522. *ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σ. ποιεῖ,*

σπυρᾶξεν. Γρ. 681. *σ.:*

σπυρίδα. Γρ. 89. *καὶ σ. δὲ ὀβραδδόκον πλεκτὴν σχοῖνον*

Γρ. 464. *ἔπειτ' ἐπὶ τοῖχον ἦκε τὴν σ. λαβὼν*

σπυρίδας. Ει. 1005. *καὶ Κωπᾶδων ἐλθεῖν σ.,*

σπυρίδιον. Α. 453. *δός μοι σ. διακεκαυμένον λύχνῳ.*

Α. 469. *ἐς τὸ σ. ἰσχνὰ μοι φυλλεῖα δοῦ.*

σπυρίς. Γρ. 368. *σ. οὐ μικρὰ καὶ κωρυκὶς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.*

'στ'. Εκ. 341. *ὁροῦσθ' 'σ., ἔχουσα θοἰμάτιον οἰγνῷ 'φόρουν. κ.τ.λ.*

στάδια. Ο. 6. *ὀδοῦ περιελθεῖν σ. πλεῖν ἢ χίλια.*

στάδιοδρόμης. Γρ. 682. *σ.*

σταδίοισιν. Ν. 430. *τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σ. ἄριστον*

σταδίους. Β. 1319. *μαντεῖα καὶ σ.*

σταδίῳ. Β. 91. *Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σ. λαλίστερα;*

σταθερά. Γρ. 74. *σ. δὲ κἄλυξ νεαρᾶς ἥβης.*

στάθευε. Α. 1041. *τὰς σηπίας σ.*

σταθεύσω. Α. 376. *οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὢν ἔχω τῇ λαμπάδι σ.*

σταθμήσεται. Β. 797. *καὶ γὰρ ταλαντῶ μουσικὴ σ.*

σταθμοῖς. Γρ. 278. *αὐτοὶ σ. ἐξίβαλε τὰς σιαγόνας'*

σταθμοῖσι. Ο. 1041. *καὶ σ. καὶ ψηφίσμασι καθάπερ 'Ολοσταθμῶν.* Β. 1365. *ἐπὶ τὸν σ. γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι.*

Β. 1381. *καὶ ΕΤ. ἐχόμεθα.* Δι. *τοῦτος νῦν λέγετον ἐς τὸν σ.*

1407. *καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σ.*

Γρ. 277. *ἰ. ἀλλ' εὔχομαι 'γωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σ.,*

σταθμῶν. Α. 449. *τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαίνων σ.*

στακτοῖς. Π. 529. *οὔτε μύροισιν μυρίσαι σ., ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον'*

σταλαγμόν. Α. 1033. *σὺ δ' ἀλλά μοι σ. εἰρήνης ἕνα*

σταμνίον. Α. 196. *μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἶνον σ.,*

Α. 199. *φορέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σ.*

Σταμνίου. Β. 22. *ὅτ' ἐγὼ μὲν ἂν Διόνυσος, υἱὸς Σ.,*

στάμνον. Γρ. 448. *οἶνον τε Χίου σ. ἥκειν καὶ μύρον.*

στάμνου. Π. 545. *ἀντὶ δὲ θράνους σ. κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας*

στάν. Ει. 1269. *αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σ. πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.*

στάντας. Σ. 270. *φιλῳδὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖ σ. ἐνθάδ', ὦνδρες,*

στάντες. Ο. 621. *καὶ τοῖς κοτίνοις σ. ἔχοντες*

στᾶς. Ν. 771. *ἀπωτέρω σ., ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον*

Σ. 1083. *σ. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελώνην ἐσθίων·*

στᾶσ'. Α. 362. *καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σ. ἐγὼ παρέξω,*

στᾶσα. Γρ. 182. *ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σ. τῆς συνοικίας.*

στάσεως. Ι. 527. *διὰ τὼν ὠρελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς σ. παραστῦραι*

στασιάζει. Ι. 590. *τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν σ.*

στασιάζετε. Ο. 1014. *πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.* ΜΕ. *μῶν σ.;*

στασιάσωμεν. Α. 763. *μὴ σ.· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσί.*

στάσιν. Β. 359. *ἢ σ. ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκολὸς ἐστι πολίταις,*

Β. 1281. *μὴ, πρίν γ' ἂν ἀκούσης χἀτέρων σ. μελῶν*

Π. 954. *κἀγὼ χἀρ ἔξον τὴν σ. ταύτην ποτέ.*

στάσις. Θ. 788. *ἐρίδες, νεῖκη, σ., ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νυν,*

Β. 760. *ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ σ. πολλὴ πάνυ*

1401. *λέγοιτ' ἄν, ὡς αὐτὴ 'στὶ λοιπὴ σφῷν σ.*

Γρ. 683. *σ.:*

στατῆρσι. Π. 816. *σ. δ' οἱ θεράποντες ἀρτάζουσιν*

στατῆρων. Ν. 1041. *καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐστ' ἄξιον σ.,*

στάχυν. Β. 1240. *οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν σ.,*

στάχυς. Ι. 393. *νῦν δὲ τοὺς σ. ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,*

στέγειν. Σ. 1295. *κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς σ.*

στείχων. Ο. 1398. *τοτὲ μὲν νοτίαν σ. πρὸς ὀδὸν,*

στελέχη. Α. 336. *τας ἄνδρας ἔρρειν, σ.*

στέμμα. Ει. 948. *τὸ κανοῦν πάρεστ' ἀλὰς ἔχον καὶ σ. καὶ μάκαιραν,*

στέμματα. Ο. 893. *ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ σ.*

Π. 686. *ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ σ.*

στεμμάτων. Σ. 476. *σ., τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;*

Π. 39. *τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν σ.;*

στέμφυλα. Γρ. 345. *οὐ ταυτόν ἐστιν ἀλμᾶδες καὶ σ.*

στεμφύλοις. Ν. 45. *βρύων μελίσταις καὶ πρόβασι καὶ σ.*

στεμφύλῳ. Ι. 896. *καὶ χίδρα φαγὼν ἀναβαρρήσῃ καὶ σ. ἐς λόγων ἔλθῃ,*

στεναγμάτων. Εκ. 367. *οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε σ.*

στενάξειν. Σ. 316. *πάρα νῷν σ.*

στεναχούσης. Α. 548. *στοιᾶς σ., στίναν μετρομένων,*

στένει. Σ. 89. *ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ σ.,*

Γρ. 715. *ἀκούει ὧν σ.;*

στένειν. Εκ. 462. *οὐδὲ σ. τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;*

στένεις. Σ. 180. *βαδὶζε ἄστυ.* Π. *σ., εἰ μὴ φέρεις*

Θ. 73. *τί τὸ πρᾶγμα τοῦτ'. τί σ.; τί δεσφορεῖς;*

στενοκωκύτους. Α. 448. *ἐκκεκαῖ σου τὰς σ. τρίγας.*

στενολεσχεῖν. Ν. 320. *καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ σ.,*

στενόν. Ι. 720. *δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ σ.*

Ν. 161. *σ.· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πτοὴν*

στένω. Α. 30. *σ., κέχηνα σκορδινῶμαι, πέρδομαι,*

στέργειν. Εκ. 897. *οὐδέ τις σ. ἂν ἐθέλοι*

στέργετε. Σ. 1054. *σ. μάλλον καὶ θεραπεύετε,*

στέργω. Ι. 769. *κἀγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ σ., κατατμηθείς,*

στέργων. Εκ. 292. *σ. σκορδαλάμῃ,*

στερηθείς. Σ. 256. *κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ σ.*

στερηθῆς. Ν. 1074. *καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν σ.:*

στέρεπο. Θ. 1185. *οἰμ' ὡς σ. τὸ τιττί', ὥσπερ γογγυλίν.*

στεριῷ. Θ. 641. *σ. γὰρ εἶμι κοὐκ ἐκύπσα πώποτε.*

στερρᾶς. Ν. 420. *ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς σ. δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,*

στερρόν. Α. 219. *νῦν δ' ἐπειδὴ σ. ἤδη τοὐμὸν ἀντικτήμιον*

στέφανε. Ι. 1250. *ὦ σ., χαίρων ἄπειμι, καὶ σ' ἄκων ἐγὼ*

στέφανην. Ι. 968. *ἔχων κατάπαστον καὶ σ. ἐφ' ἅρματος*

Εκ. 1034. *ἢ μὴν ἐτ' ὠνῆσαι σὺ καὶ σ. ἐμοί.*

στεφανηπλοκοῦσ'. Θ. 448. *σ. ἐξδοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.*

στέφανοι. Α. 1091. *σ., μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,*

Εκ. 844. *σ. πλέκοντα, φρύγετα τραγήματα,*

στεφάνοις. Ι. 502. *ἔλθοις σ. κατάπαστον.*

στεφανοῖς. Ν. 911. *κρίνεσι σ.* Δι. *καὶ πατραλοίας.*

στεφάνοισιν. Σ. 710. *καὶ σ. παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ πυράτῃ,*

στέφανον. Α. 992. *ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων σ. ἀνθέμων·*

Ι. 534. *ὥστε Κοντᾶς, σ. μὲν ἔχων αὖον, δίβρῃ δ' ἀπολαλῶν,*

1227. *κατάδου ταχέως τὸν σ., ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ*

Ν. 257. *τὸν σ.* ΣΤ. *ἐπὶ τί σ.; οἶμοι, Σώκρατες,*

625. *τὸν σ. ἀφρηθῆν· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται*

Ο. 463. *ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ σ.· καταχεῖσθαι*

Α. 604. *καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν σ.*

Θ. 401. *γυνὴ σ., ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ*

Β. 330. *σ. μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακροῖαν*

Εκ. 131. *ἐγὼ.* ΠΡ. *πείρου δὴ τὸν σ. τὐχάγαθῇ.*

163. *φέρε τὸν σ.· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.*

Π. 21. *οὐ γὰρ με τιττάρεσι σ. ἐχοντά γε.*

22. *μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν σ., ἢν λυπῇς τί με,*

στεφανοῦ. Ι. 221. *ἀλλὰ σ., καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·*

στεφάνους. Α. 638. *εὐθὺς διὰ τοὺς σ. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.*

Α. 1006. *τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς σ. ἀνείρετε.*

Σ. 677. *φιάλας, χλανίδας, σ., ὄρμους, ἐκπώματα, πλουθυγήλειαν·*

Θ. 458. *πλέξαι σ. συνθηματαίους εἴκοσιν.*

Εκ. 122. *ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς σ. περιδήσομαι*

606. *ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, σ., ἐρεβίνθους*

Π. 1041. *σ. γὰ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.*

1089. *ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοῖς σ. τοὐσδ' οὗς ἔχω.*

Γρ. 476, 2. *σ. ἴων * * * κονιορτὼν ἐκτυφλοῦτα.*

στεφανοῦσι. Ο. 1275. *σ. καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.*

στεφάνῳ. Ο. 1274. *σ. σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα*

Εκ. 691. *ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ· σ.*

Π. 586. *κοτινῷ σ.; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.*

592. *ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολίσειεν κοτινῷ σ. στεφανώσας.*

στεφανώμασιν. Εκ. 303. *ἐν τοῖς σ.·*

στεφάνων. Α. 551. *σ., τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,*

στεφάνωσαι. Α. 602. *λαβὲ ταυτὶ καὶ σ.*

Γρ. 417. *ἀλλὰ σ.· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις*

στεφανωσάμενος. Ν. 1006. *σ. καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,*

στεφανωσαμένῳ. Α. 1145. *τῷ μὲν πίνειν σ.,*

στεφανώσας. Ν. 959. *ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρησταὶ σ.,*

Π. 585. *ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας σ.*

στεφανώσας. Π. 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ σ.

στεφανώσασ'. Ἐκ. 538. μόνον οὐ σ. οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

στέψω. Γρ. p. 509. "μηδὲ σ. κοτυλίσκους."

στῆθ'. Ο. 1200. ἐχ' ἀτρέμας αὐτοῦ σ.' ἐπίσχες τοῦ δρόμου.

Π. 444. σ., ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

στῆθι. Σ. 1361. ἀλλ' ἀς τάχιστα σ. τάσδε τὰς δετὰς

Π. 444. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, σ. ΒΛ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

στῆθί. Σ. 1150. καὶ σ. γ' ἀμπισχόμενος. Φίλ. οἰμοι δείλαιος·

στῆθος. Ν. 1011. ἕξεις ἀεὶ σ. λιπαρὸν,

Ν. 1017. ἄμυνε μικροὺς, σ. λεπτὸν,

στῆλη. Α. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ σ. παραγράψαι

στήλην. Α. 727. ἐγὼ δὲ τὴν σ. καθ' ἡν ἐσπεισάμην

Ο. 1050. δέχηται κατὰ τὴν σ.,

στήλης. Ο. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς σ. κατετίλας ἐσπέρας;

στήμονα. Α. 519. ὁ δὲ μ' εὐδὺς ὑποβλέψας ἀν ἔρασκ', εἰ μὴ τὸν σ. νήσω,

Fr. 684. σ. δὲ ἐξεσμένον.

Στηνίοισι. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτῷ δίδοσθαι Σ. καὶ Σκίροις

στήσαι. Θ. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐρυὶ σ. βάσιν.

στήσαιτο. Π. 453. τροπαῖον ἂν σ. τῶν ταύτης τρόπων.

στήσας. Θ. 932. σ. φύλαττε καὶ προσίειαι μηδένα

στήσασα. Ἐκ. 682. κᾆτα σ. παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν

στησάτω. Α. 243. ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν σ.

στήσεσθε. Θ. 697. σ. καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου

στήσομαι. { Α. 231. / 232. } οὐ σ. λέαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

στήσω. Α. 728. μέτειμ', ἵνα σ. φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.

στῆτε. Α. 1122. ἀνδρες Λάκωνες, σ. παρ' ἐμὲ πλησίον,

στῆτω. Α. 1276. σ. παρ' ἄνδρα, κἀγ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς

'στι. Α. 903. ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμὶν μή 'σ., τᾷδε δ' αὖ πολύ. κ.τ.λ.

'στί. Α. 781. αἴτια 'σ. χοίρος; ΔΙ. νὺν γε χοῖρος φαίνεται. κ.τ.λ.

Σ. 208. ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'σ. μοι τὸ δίκτυον; κ.τ.λ.

στιβάδα. Π. 541. σ. σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἡ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·

Π. 663. ἡμῶν δ' ἑκαστος σ. παρεκατέτυτο.

στιβάδας. Ἐλ. 348. πράγματά τε καὶ σ.,

στιβαρά. Θ. 639. ὡς καὶ σ. τις φαίνεται καὶ καρτερά·

στιγματίαις. Α. 331. σ. θ', ἀρπαλέως

στιγών. Γρ. 46. σ.:

στιζόμενος. Σ. 1296. ἐγὼ δ' ἀπόλωλα σ. βακτηρίᾳ.

στίλβῃ. Γρ. 470. Ἀ. σ. θ', ἢ κατὰ γύετα μοι

Στιλβίδην. Ἐλ. 1032. ἡ σχίζα γὰρ ἐνημμένη τὸν Σ. πιέζει,

στίλβων. Ο. 697. σ. νῦτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

Στιλβωνίδη. Ο. 139. καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Σ.,

στίλην. Σ. 213. τί οὖν ἀπεκοιμήσθημεν ὅσον ὅσον σ.;

'στιν. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφιθεὸς μοι ποῦ 'σ.; ΑΜ. οὐτοσὶ πάρα. κ.τ.λ.

'σνίν. Α. 393. ὥρα 'σ. ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. κ.τ.λ.

Ν. 214. ἀλλ' ἡ Μακεδαμὼν ποῦ 'στιν'; ΜΑ. ὅπου 'σ.; αὐτηί.

στίξας. Β. 1511. ἠῇ τὸν Ἀπόλλω σ. αὐτοῦς

στιπτοί. Α. 180. Ἀχαρνικοί, σ. γέροντες, πρίνινοι,

στίφος. Ι. 852. ὁρᾶς γὰρ αὐτῷ σ. οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν

Ἐλ. 564. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σ. αὐτῶν φαίνεται

στιφράς. Γρ. 190, 3. σ.;

στίχας. Ι. 163. τὰς σ. ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ.

στίχον. Β. 1239. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν σ.

στλεγγίδ'. Γρ. 189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφᾶραν καὶ σ. ἔχοντα.

στλεγγίδας. Θ. 556. ἔπειτά γ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾶς, ὡς σ. λαβοῦσαι

στλεγγίς. Γρ. 14. οὐδ' ἐστὶν αὐτῇ σ. οὐδὲ λήκυθος.

στοάς, Ἐκ. 14. σ. τε καρπῶ βακχίου τε νάματος

στοιάν. Ἐκ. 684. καὶ κτρῴεει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν σ. ἀκολουθεῖν

στοιᾶς. Α. 548. σ. στεναχούσης, στίνων μετρουμένων,

στοιάς. Ἐκ. 676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς σ. ἀνδρῶν πάντα ποιῆσαν.

στοιβῆν. Β. 1178. κἂν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ σ. ἴδης

στοιχεῖον. Ἐκ. 652. ὅταν ἡ δεκάπους τὸ σ., λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον

στοίχου. Ἐκ. 756. τί δῆτ' ἐπὶ σ.' ὅτιν οὕτως; οὔ τι μὴ

στοίχους. Γρ. 45. ἢ που κατὰ σ. κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

στολή. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ σ.;

Θ. 851. πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία σ.

στολήν. Θ. 92. λάθρα, σ. γυναικὸς ἠμφιεσμένον.

Β. 591. τὴν σ. εἰληφᾶς, ἤνηερ

Ἐκ. 846. Ζμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἐπτικὴν σ. ἔχων

στόλον. Α. 93. τίς δ' αὖ ξυναλίαζε τόνδε τὸν σ.

στόλος. Ο. 46. ὁ δὲ σ. νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα

στόμ'. Ι. 377. ἐς τὸ σ., εἶτα δ' ἔνδοθεν

Ν. 158. κατὰ τὸ σ. ζῶειν, ἢ κατὰ τοὐρροπτόγιον

Ν. 1017. σ. ἐπιβίσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

στόμα. Α. 927. μαρτύρομαι... Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ σ.·

Ι. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ σ. κλαίειν, καὶ μαρτυρῶν ἀπέχεσθαι,

Ἐλ. 645. χρυσῆν τῶν ταῦτα πουοῦνταν ἐβόνουν τὸ σ.,

Ο. 1719. Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον σ.

Α. 855. ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ σ.

Θ. 40. σ. συγκλείσαι· ἐπιδημεῖ γὰρ

Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύματον σ.,

1074. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ σ. τῷ θαλάμαιι.

Ἐκ. 882. παρόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν σ.,

993. θύρασί μ' εἴρετ' ἀλλὰ πρόσαγε τὸ σ.

Fr. 231 a, 2. ὥσπερ καθέσκαι περιλέγεις τὸ σ.

στόμαθ'. Σ. 1022. οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν σ. ἡνιοχῆσας.

στόμασιν. Ο. 1151. τὸν πηλὸν ἐν τοῖς σ. αἱ χελιδόνες.

στόματι. Α. 198. κἂν τῷ σ. λέγουσι, βαῖν' ὅπου θέλεις.

Ἐκ. 1107. θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ σ. τῆς ἐσβολῆς·

Fr. 144. ἐν τῷ σ. τρεμμηβόλιον ἔχων.

στομάτοιν. Β. 880. δεινοτάτοιν σ. πορίσασθαι

στόματος. Ι. 539. ἀπὸ κραμβοτάτου σ. μάτταν ἀστειοτάτας ἐπιποιᾶς

Ι. 670. οἱ δ' ἐξ ἑνὸς σ. ἅπαντες ἀνέκραγον·

Ο. 211. οὐς διὰ θείου σ. θρηνεῖς,

Θ. 511. ἐκ τοῦ σ. τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.

Fr. 397. χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ σ. τῷ στρογγύλῳ,

στοματουργός. Β. 826. ἔνθεν δὴ σ. ἐπῶν βασανίστρια λίσπη

στομάτων. Ο. 220. διὰ δ' ἀθανάτων σ. χωρεῖ

στόμα. Fr. 139. σ. δὲ πριοκπτὰ

στομφάζοντας. Σ. 721. ἐγχάσκειν σοι σ.

στόμφακα. Ν. 1367. ψόφου πλέων, δέξασταν, σ., κρημνοποιὸν·

στομώσεις. Ν. 1108. εἰ μὴ σ. αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα

στόμωσον. Ν. 1110. σ. οἶαν ἐπ τὰ μείζω πράγματα.

στόρνυ. Ἐλ. 844. σ. τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.

στραγγεύομαι. Α. 126. κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαῦ σ.;

Ν. 131. ἰτητίεον. τί ταῦτ' ἔχων σ.;

στραγγουρία. Fr. M. Κακ. 12. καὶ σ.,

στραγγουρίας. Σ. 810. ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον σ.

στραγγουρῶ. Θ. 616. σ. γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

στρατεύεται. Ν. 692. οὐκοῦν δικαίως ἥτις οὐ σ.;

στράτευμα. Α. 1080. ἴω σ. πολεμομαχαιρόκιον.

στρατεύμασιν. Α. 1133. ἐγδρῶν παρόντων βαρβάρων σ.

στρατεύοιτ'. Α. 1052. ἵνα μὴ σ., ἀλλὰ βινοῖη μένων.

στρατεύου. Ο. 1367. φρούρει, σ., μισθοφορῶν σαυτὸν τρίφε,

στρατεύσαμεν. Θ. 232. οἶμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ σ.

στρατηγεῖν. Ἐλ. 450. κεἰ τις σ. βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,

στρατηγῆς. Ι. 288. διαβαλὼν σ', ἐὰν σ.

στρατηγήσει. Ν. 586. οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ σ. Κλέων.

στρατηγίας. Π. 192. ΚΡ. φιλοτιμίας ΚΑ. μάζης ΧΡ. σ. ΚΑ. φακῆς.

στρατηγίδι. Ἐκ. 870. δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ σ.,

στρατηγίδος. Ἐκ. 835. χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς σ.,

στρατηγικῶς. Ο. 362. ὦ σοφάτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ σ.·

στρατηγοί. Α. 1073. ἐένα σ' ἐκέλευον οἱ σ. τήμερον

Α. 1078. ἰὼ σ. πλείονες ἢ βελτίονες.

στρατηγόν. Α. 593. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν σ. πταῖσὸς ὤν;

Ν. 582. ἡνίχ' ἡρέισθε σ., τὰς ὀφρῦς συνήγομεν

Θ. 833. ταξίαρχον ἢ σ., λαμβάνειν τιμὴν τινα,

Ἐκ. 246. καὶ σε σ. αἱ γυναῖκες αὐτόθεν

500. καὶ μὴ βράδυν· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν σ. ἡμῶν

στρατηγός. Ι. 573. ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ σ. οὐδ' ἂν εἷς

Ἐκ. 491. τὴν δ' οἰκίαν ἔξεισθ' ὁρᾶν ὕθενπερ ἡ σ.

στρατηγοῦ. Ἐκ. 727. τὸν τῆς σ. τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

στρατηγούς. Ι. 166. βουλὴν πατήσεις καὶ σ. κλαστάσεις,

Ι. 355. οἶνον χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ σ.

Ο. 397. φήσομεν πρὸς τοὺς σ.

στρατηγῶν. Ι. 742. ὅτι τῶν σ. ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,

Ι. 1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε σ. ἐγχανεῖται τῇ πόλει·

Α. 313. τὴς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ σ.;

στρατιᾷ. Ἐλ. 747. ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ σ. κἀδενδρότόμησε τὸ κώστον·

στρατιαῖς. Ι. 587. ἐν σ. τε καὶ μάχαις

Θ. 828. ἐν ταῖς σ.

στρατιάν. Α. 81. ἀλλ' ἐς ἀπόσπαον ᾤχετο, σ. λαβὼν,

Α. 149. σ. τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

1143. ἔτε δὴ χαίροντες ἐπὶ σ.

Α. 1141. σ. προσειπῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε

στρατιᾶς. Α. 251. σ. ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι

στρατιᾶς. Σ. 354. μίμησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ σ. κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους

Σ. 557. ἀρχὴν ἄρξας ἡ 'πὶ σ. τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·

Λ. 100. ἐπὶ σ. ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι

Θ. 1169. ἀπὸ τῆς σ. παρόσον ὑμῶν διαβλαπτ.

στρατιάς. Λ. 592. μονοκοτύλων διὰ τὰς σ. καὶ θήμέτερον μὲν ἐᾶτε,

στράτων. Σ. 618. βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ σ. κατέπαρδεν.

στρατιώτας. Σ. 965. εἰ μὴ κατέκυησας τοῖς σ. ἄλαβες.

στρατιώτας. Λ. 1065. ὅταν σ. καταλέγωσι, τουτῳὶ

Ι. 1076. ἀλωπεκίσκοι τοὺς σ. ἤκασεν,

Εκ. 233. ὡς τοὺς σ. πρώτον οὖσαι μητέρες

στρατώτης. Ει. 677. εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι σ., εὐθέως

στρατωτικοῦ. Ει. 527. μᾶν οὖν βέλεσι καὶ γυλίοις σ.;

στρατωτῶν. Α. 546. θορύβου σ., περὶ τριηράρχου βοῆς,

στρατόν. Σ. 1086. γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν σ. διέπτατο

Στρατονίκην. Θ. 807. καὶ Σ. ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.

στρατός. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων σ.

Στρατυλλίδος. Α. 365. ἄπτου μόνον Σ. τῷ δακτύλῳ προσελθών.

στρατῷ. Ι. 567. οἴτινες πεζαὶ μάχαισιν ἐν τε ναυβράκτῳ σ.

Στράτων. Α. 122. ἀδὶ δὴ τίς ποτ' ἐστὶν; οὐ δῆπου Σ.;

Ι. 1374. ποῖ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Σ.;

Ο. 942. ἀλᾶται Σ.,

Fr. 361. Σ.:

στρατωνίδης. Α. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος σ.,

στρεβλοῖσι. Β. 878. ἔλθωσι σ. παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,

στρεβλόν. Θ. 516. τῷ σῷ προσόμοιον, σ. ὥσπερ κύτταρον.

στρεβλούμενον. Α. 846. χῷ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ σ.

Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ σ.

στρεβλοῦτε. Ν. 620. κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, σ. καὶ δικάζετε·

στρεβλῶν. Ι. 775. ἐν τῷ κοιῷ, τοὺς μὲν σ., τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μετιστών,

Β. 620. σ., ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὀξὺς ἐγχέων,

στρεπταιγλᾶν. Ν. 335. ταὺτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρὰν Νεφελᾶν σ. δαΐον ὅρμαν,

στρέφει. Α. 385. τί ταῦτα σ. τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;

Ν. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ σ. ἀπὸ τῆς ὀλίνης;

Θ. 230. ἐχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. ποῖ σ.;

610. αὐτὴ σὺ ποῖ σ.; μὴν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

Fr. 80, 1. οἴμοι τάλας, τί μοι σ. τὴν γαστέρα;

στρέφεν. Α. 839. εὖν ἔργον εἴη τοὐτεὶν ὀπτᾶν καὶ σ.,

Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι σ., ἐρᾶν, τεχνάζειν,

στρέφεται. Σ. 1495. σ. χαλαρὰ κοτυληδῶν.

στρεφθῶ. Θ. 1128. αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας σ. λόγους;

στρέφου. Εκ. 480. σ., σκόπει,

στρεψαῖος. Fr. 174. σ. Ἑρμῆς

Στρεψαίους. Fr. 174. Σ.:

στρέψας. Ν. 1455. σ. σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

στρέψασ'. Εκ. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους σ. ἐμούς.

Στρεψιάδες. Ν. 1206. μάκαρ ὦ Σ.,

Στρεψιάδην. Ν. 1145. παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Σ. ἀσπάζομαι.

Ν. 1221. ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Σ. ΣΤ. τίς οὐτοσί;

Στρεψιάδης. Ν. 134. Φείδωνος υἱὸς Σ. Κικυννόθεν.

Ν. 633. ποῦ Σ.; ἐξεὶ τὸν ἀσκάντην λαβῶν.

στρεψίμαλλος. Fr. 542. σ. τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

στρεψοδικῆσαι. Ν. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σ. καὶ τοὺς χρήσται διολισθεῖν.

στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει σ.

στρέψον. Θ. 902. γνοῦ, τί εἶπας; σ. ἀνταυγὲς κόρας.

στρεβλικίτγξ. Α. 1035. οὐδ' ἂν σ.· ἀλλ' ἀπιὼν οἰμωξέ μοι.

στρέβει. Ι. 386. φαῦλον ὦδ'. * * * ἀλλ' ἀπιθι καὶ σ.,

Ν. 701. σ. πυκνώσεσι.

Σ. 1529. σ., παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

στροβῆσεται. Β. 817. ὀμμασι σ.

στροβίλων. Ει. 864. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Κορκίνου σ.

στρογγύλαις. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις σ. συντρίψομεν.

στρογγύλη. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θυείᾳ σ. 'νεμάττετο.

στρογγύλοις. Α. 686. ἐὰν τάχος παίει ξυνάντων σ. τοῖς ῥήμασι·

στρογγύλον. Ν. 759. αὐτὴν καθείρξαμ' ἐς λοφεῖον σ.,

στρογγυλοναύτας. Fr. 685. σ.

στρογγύλῳ. Fr. 397. χρῶμα γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος τῷ σ.,

στρουθέ. Θ. 877. δέσποινα Κυβέλη, σ., μῆτερ Κλεοκρίτου.

στρουθίζειν. Fr. 717. σ.,

Στρούθιον. Ο. 1077. ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Σ.,

στρουθός. Σ. 207. οἴμοι κοκοδαίμων, σ. ἀνὴρ γίγνεται·

στρουθοῦ. Α. 1106. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σ. πτερόν.

στρουθοῦ. Λ. 723. τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ σ. μίαν

στρουθῷ. Ο. 875. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ σ. μεγάλῳ

στρουθῶν. Ο. 578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ σ. νῷ φόβου ἀρθεῖν

στροφαῖον. Π. 1154. σ.; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.

στροφεῖν. Φ. 68. ὥστοι κατακάμπτειν τὰς σ. οὐ ῥᾴδιον,

στροφέα. Fr. 251. πρὸς τὸν σ. τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.

στροφεῖ. Ει. 175. ἤδη σ. τι πνεῦμα περὶ τὸν ὠμφαλὸν,

στροφέως. Φ. 487. ἐγὼ δὲ καταχίασα τοῦ σ. ὕδωρ

στροφῇ. Α. 346. ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ σ. γίγνεται.

στροφῆς. Εκ. 1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἐστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ σ.

στρόφ'. Fr. M. Θ. Δευτ. 6, 4. μύρον, κίσημν, σ., ὀπισθοσφενδόνην,

στρόφιγξ. Β. 892. αἰθὴρ, ἀμὸν βάσκημα, καὶ γλῶττης σ.,

στρόφιον. Λ. 931. τὸ σ. ἤδη λύομαι. μίμησόν νυν·

Φ. 139. τί λήκυθος καὶ σ.; ὡς οὐ ξύμφορον.

251. καὶ σ.· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἐστ' ἐρεῖς.

255. σύζωσον ἀνύσας. ἀῖρε νυν σ. ΕΥ. ἰδού.

638. χάλα ταχέως τὸ σ., ἀναίσχυντε σύ.

Fr. 509, 1. ἀλλὰ τὸ σ. λυθὲν

στρόφις. Ν. 450. κέντραν, μαρὸς, σ., ἀργαλέος,

στρόφον. Fr. 309, 4. μύρον, κίσημν, σ., ὀπισθοσφενδόνην,

στρόφος. Θ. 484. σ., μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κἀδύνη·

στροφῶν. Β. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ σ.

Π. 1154. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν σ.

Στρυμόδωρ'. Α. 259. ἐπεὶ τί ἂν ποτ' ἤπιοῦ, ὦ Σ., ἀκοῦσαι

Στρυμόδωρε. Σ. 1233. ὦ Σ. Κυνθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,

Στρυμοδώρου. Α. 273. τὴν Σ. Θράττων ἐκ τοῦ Φελλέως,

στρυφνόν. Σ. 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν σ. καὶ πρίνινον ἤθος,

στρύμασι. Fr. 116. σ. πανυχίζων

στρύμασιν. Ν. 1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σ. τὴν νύκτα πανυχίζειν·

Σ. 1213. ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς σ.

Β. 439. ἀλλ' ἢ Διὸς Κύρανθοι ἐν τοῖς σ.;

542. σ. Μιλησίοις

Εκ. 39. τὴν νύχθ' ὅλην ἠλαυνέ μ' ἐν τοῖς σ.,

334. ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὕρον ἐν τοῖς σ.

541. σέ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ σ.

στρύματ'. Α. 1136. τὰ σ., ὦπαῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

Β. 165. ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ σ. αὖθις λάμβανε.

502. φίρε νυν, ἐγὼ τὰ σ. αἰρομαι ταδί.

Π. 624. παῖ Καῖκιν, τὰ σ. ἐκφέρων σ' ἐχέτω,

στρώματα. Λ. 1090. κλῶναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, σ.,

Ι. 605. ταῖς ὀπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν σ.·

Ο. 657. καὶ Μανῖδωρε, λαμβάνετε τὰ σ.

Α. 936. ἄνθρωπος ἐπιτρίβει με διὰ τὰ σ.

Β. 525. ἀλλ' ἀράμενος οἴσει πάλιν τὰ σ.;

596. 'στὶν πάλιν τὰ σ.

Εκ. 418. ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ σ.,

1001. λήρεις· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τάμά σ.

στρωματόδεισμα. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἀναῤῥαμένος δάπιδας καὶ σ.,

στρωμάτων. Ν. 37. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν σ.

Λ. 1189. σ. δὲ ποικίλων καὶ

στρωτῆρας. Fr. 54. πόσους ἔχει σ. ἀνδρῶν (ἀνδρῶν) οὐτοσί;

στυγεῖν. Α. 472. ὀχλοῦσ', οὐ δοκῶν με κοιράνους σ.

στυγερά. Α. 1191. σ. τάδε κρυερὰ πάθεα.

στυγερός. Α. 1207. σ. ἐγώ.

Στυγός. Β. 470. τοῖα Σ. σε μελανοκάρδιος πέτρα

στυγοῦσ'. Ο. 1164. φαινῇ, ὦ τυράννου σ., ὥστερ εἰκός.

στυγῶν. Α. 33. σ. μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,

στύουν'. Λ. 152. σ. ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,

στύομαι. Α. 1220. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ σ.

Ο. 1256. οὔτω γέρων ἂν σ. τριέμβολον.

στύπαξ. Fr. 540. "καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὐκρατες σ."

στυπτειοπῶλης. Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν σ. γίγνεται,

στῦσαι. Α. 598. ἀλλ' ὅστις ἐτι σ. δυνατὸς

στυφελίγμοῦς. Ι. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ σ.·

στυφοκόπτου. Ο. 1299. ὑπὸ σ. τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

στῦ. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μῆπω γε, πρὶν ἂν σ. τρέχων·

στᾶ. Ο. 559. εὐφημία σ.

στωμυλεῖται. Ι. 1376. ἃ σ. τοιαδὶ καθήμενα·

στωμυλίαν. Β. 1069. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεύσει καὶ σ. ἐδιδαξας,

στωμυλιοσυλλεκτάδη. Β. 841. σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ σ.

στωμύλλετε. Β. 1310. κύμασι σ.,

στωμυλλόμεθ'. Ει. 995. αἴσ σ. εἰς ἀλλήλους·

στωμυλλομένη. Θ. 1073. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, σ.

στωμυλλομένη. Θ. 1074. σ.
στωμυλλόμενον. Κ. 1011. τῶν μειρακίων σ., καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
στωμύλλων. Ν. 1003. οὐ σ. κατὰ τὴν ἀγορᾶν τριβολεκτράπελ', οἷάπερ οἱ νῦν,
στωμύλματα. Β. 92. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σ.,
στωμυλμάτων. Β. 943. χυλὸν διδοὺς σ., ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
στωμύλος. Α. 429. χωλοὺς, προσαιτῶν, σ., δεινὸν λέγειν.
σύ. Α. 90. ταῦ' ἀρ' ἐφενάκιζες σ., δύο δραχμὰς φέρων. κ.τ.λ.
Α. 768. τί λέγεις σ.; ποδαπὴ χώρος ἠδε; ΜΕ. Μεγαρικά. κ.τ.λ.
Συβάρει. Σ. 1435. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Σ. γυνή ποτε
Συβαρίτεις. Ει. 344. σ.,
Συβαρῖτης. Σ. 1427. ἀνὴρ Σ. ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος.
Συβαριτιδᾶς. Fr. 3, 3. Σ. τ' εὐσαχὰς καὶ Χιῶν ἐκ Λακαινᾶν.
Συβαριτικόν. Σ. 1259. Αἰσωπικὸν γέλοιον ἡ Σ.,
Συβαρῖτις. Σ. 1438. εἴθ' ἡ Σ. εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
συβίνη. Θ. 1215. ὀρτὰς δέ σ. 'στί· καταβαῖνῃσι γὰρ.
συβίνην. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ ἐκ' ὠδὶν· ἀλλὰ τὸ σ. λαβέ.
συγγεγένημαι. Ι. 1291. φροντίσι σ.,
συγγεγραμμένῳ. Ο. 805. εἰς εὐτέλειαν χρηὶ σ.
συγγενεῖς. Β. 701. πάντα ἀνθρώπουσι ἐκόντες σ. κτησώμεθα
συγγενέσιν. Ν. 409. ὥπτων γαστέρα τοῖς σ., κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσαι
συγγενῆς. Ει. 618. οὖσα σ. ἐκείνου, πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Fr. 532. πόθεν δ' ἐγὼ σοι σ., ὦ φαρμακέ;
σύγγωθι. Ι. 1297. ἰὼ ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σ. τῇ τραπέζῃ·
σύγγωθί. Ν. 138. σ. μοι τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
συγγνώμῃ. Ει. 997. φιλίας χυλῷ, καὶ σ.
συγγνώμην. Α. 579. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ σ. ἔχε,
Ν. 1479. μηδὲ μ' ἐπιτρέψῃς, ἀλλὰ σ. ἔχε
Σ. 368. ἢ δέ μοι Δίκτυννα σ. ἔχοι τοῦ δικτύου.
Ει. 668. ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ σ. ἔχε·
συγγογγυλίσας. Θ. 61. σ. καὶ συστρέψας
συγγόνων. Θ. 1039. ἀπὸ δὲ σ., ἀλλ' ἀν'
συγγράψομαι. Θ. 432. τὰ δ' ἀλλὰ μετὰ τῆς γραμματέως σ.
συγκαθήμενα. Σ. 32. ἐκκλησιάζειν πρόβατα σ.,
συγκαλεῖς. Α. 22. ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας σ.;
συγκατάγειν. Θ. 339. ἡ τὸν τύραννον σ., ἢ παιδίον
συγκατακεῖσθαι. Ει. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι σ.
συγκατεκλινόμην. Ν. 49. ταύτην δ' ἐγάμουν, σ. ἐγὼ
συγκεκόφθαι. Ν. 1426. ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα σ.
συγκέκραμαι. Π. 853. οὕτω πολυφόρμῳ σ. δαίμονι.
συγκεκυφός. Ι. 854. καὶ τυροπᾶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι σ.
συγκιρνᾶσιν. Εκ. 841. κρατῆρα σ., αἱ μυροπᾶλιδες
συγκλάσασα. Εκ. 1031. καὶ κλῆμαθ' ὑπόθου σ. τέτταρα,
σύγκλειε. Α. 1096. σ., καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
συγκλείειν. Ι. 1317. καὶ τὰ δικαστήρια σ., οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
συγκλείσας. Θ. 40. στόμα σ.· ἐπιδημεῖ γὰρ
συγκλινές. Β. 1294. τὸ σ. τ' ἐπ' Αἰαντι,
σύγκοιτον. Fr. 399. σ.
συγκολπήτης. Ν. 446. βδελυρὸς, ψευδὼν σ.,
συγκρούσας. Β. 1029. ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὰν χεῖρ' ὠδὶ σ. εἶπεν ἰαυοῖ.
συγκυκήσας. Π. 1108. ἐς ταυτὸν ὑμᾶς σ. τρυβλίον
συγκύψανθ'. Σ. 570. τὰ δὲ σ. ἄμ βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
συγχόρευσον. Ο. 1760. λαβοῦσα σ.· αἶρων δὲ κουφῖσ σ' ἐγώ.
συγχορεύτριαν. Fr. 399. σ.
συγχορεῖν. Ν. 1438. κάμοιγε σ., δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
Ο. 1685. ἡμῖν ἃ λέγεις τὸ πάντα σ. δοκεῖ,
σύζυγον. Π. 945. ὑμῶν· ἐὰν δὲ σ. λάβω τινὰ
συζωσάμενος. Α. 536. κᾆτα ῥαίνειν σ.,
σύζωσον. Θ. 255. σ. ἀνύσαι. αἰρέ νυν στρόφιον. ΕΥ. ἰδού.
σὸκ'. Ει. 1249. τὰ σ. ἐν ἀγορᾷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Β. 1247. ὥσπερ τὰ σ. ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
σόκα. Fr. 76, 2. ἔτραγ', ἵνα κάμνοι, σ. τῆς μεσημβρίας.
Fr. 536, 3. τὸ δ' ἄστυ σ.
σόκιδ. Σ. 302. τὸ δὲ σ. μ' αἰτεῖς.
Ει. 1324. σ. τε τρώγειν,
συκάζουσί. Ο. 1699. ταισι σ. τε·
συκᾶς. Ει. 558. τάς τε σ., ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὧν νεώτερος,
Ο. 590. εἰθ' οἱ κνῖσες καὶ ψῖνες ἀεὶ τὰς σ. οὐ κατέδονται,
Fr. 146, 1. σ. φυτεῦω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
συκῆς. Εκ. 708. διφόρου σ.
συκίδας. Fr. 340. σ.
συκίδια. Ει. 597. καὶ τὰ νέα σ.
συκίδων. Α. 996. εἶτα παρὰ τοῦδε νέα μοσχίδια σ.,
σύκινον. Π. 946. καὶ σ., τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
σύκινος. Σ. 897. τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σ.
συκίνου. Σ. 145. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. σ.
συκίνων. Fr. 469 c. σ.
συκολογοῦντες. Ει. 1346. λὰ σ.
σῦκον. Ει. 1350. τῆς δ' ἡδὺ τὸ σ.
Fr. 164, 2. τοῦτο γὰρ τὸ σ. ἐχθρὸν ἐστι καὶ τυραννικὸν·
συκοπέδιλε. Ι. 529. ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ξυμποσίῳ πλὴν, Δωροῦ σ.,
συκοφάνται. Π. 31. καὶ σ. καὶ πονηροί. ΚΛ. πείθομαι.
συκοφάντας. Α. 825. τοὺς σ. οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
Π. 879. τοὺς σ. ἐξελεῖ κακοὺς κακῶς.
συκοφαντεῖ. Ο. 1479. βλαστάνει καὶ σ.,
συκοφαντεῖν. Ο. 1452. παπᾷοι ὁ βίος σ. ἐστί μοι.
Εκ. 452. οὐ σ., οὐ διώκειν, οὐδὲ τὼν
562. οὐ σ. ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
συκοφαντεῖς. Ο. 1431. ναυτίας ἀν σ. τοὺς ξένους;
συκοφάντην. Α. 904. ἐγῷδα τοίνυν· σ. ἔξαγε
Α. 951. πρὸς πάντα σ.
Εκ. 439. καὶ σ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
Π. 936. ἵν' ἀμφιέσω τὸν σ. τουτονί.
συκοφάντης. Α. 559. καὶ σ., εἰ τις ἦν, ὠνείδισας;
Α. 725. ἐνταῦθα μήτε σ. εἰσίτω
840. ἢ σ. ἄλλος, οἱ-
Ει. 191. οὐ σ., οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
653. καὶ λάλος καὶ σ.
Ο. 1423. καὶ σ., ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Π. 873. ὁ σ. δῆλον ὅτι βουλιμᾷ.
συκοφαντήσειν. Σ. 1096. σ. τινὰ
συκοφαντήσεις. Α. 828. εἰ μὴ 'τέρωσε σ. τρέχων.
συκοφαντίας. Ι. 437. ὡς οὗτος ἤτοι κακίας ἢ σ. πνεῖ.
συκοφάντου. Π. 885. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι σ. δήγματος.
συκοφάντρια. Π. 970. τί δ' ἐστιν; ἢ που καὶ σὺ σ.
συκοφαντῶν. Α. 958. εὐδαιμονήσεις σ. γ' οὐτέκα.
Ο. 285. ἅτε γὰρ ὢν γεγηραὼς ὑπὸ τῶν σ., τίλλεται,
σύκων. Ει. 575. τῶν τε σ., τῶν τε μύρτων,
Ει. 1145. τῶν τε πυρῶν μᾶζον αὐτοῖς, τῶν τε σ. ἑξελε,
Fr. 476, 5. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σ. ὁμοῦ τε μύρτων·
συλλαβεῖν. Fr. 516. τὸ πράγμα τοῦτο σ. ὑπίσχομαι.
συλλαβοῦσάν. Εκ. 1137. ὅμως δ' ἐκέλευε σ. μ' ἡ γυνὴ
συλλάβωμεν. Α. 540. ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι σ.
συλλαβῶν. Ει. 18. αὐτὴν ἄρ' οἶσθ σ. τὴν ἀντλίαν.
Β. 1409. ἐμβὰς καθησθαι σ. τὰ βιβλία·
Π. 1079. νὺν δ' ἄπιθι χαίρων σ. τὴν μείρακα.
συλλεγομεθα. Εκ. 69. πάσασιν ἡμῖν, ὁπότε σ.;
συλλέγων. Β. 849. ὦ Κρητικὰς μὲν σ., μονῳδίας,
συλλελεγμένας. Εκ. 58. ὑμᾶς, ἐπειδὴ σ., ὁρῶ,
συλλέξασθαι. Ει. 1327. σ. πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
συλλεχθείσας. Α. 526. ταῖσι γυναιξὶν σ. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
συλλήβδην. Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων σ. τὸν προσιόντα·
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ σ. ἅπαντά σοι φέρω.
συλλήστριαν. Fr. 399. σ.
συλληφθέντες. Ο. 1086. ἢν δὲ μὴ πείσθησθε, σ. ὑπὸ τῶν ὀρνέων
συλλήψεται. Ο. 1206. ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ σ.;
συλλυσόμενοι. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ σ. τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶντα,
συμβαίνουσι. Ι. 220. χρησμοί τε σ. καὶ τὸ Πυθικόν.
συμβαλεῖν. Σ. 50. οὐκοῦν ἐναργὲς τοῦτο σ., ὅτι
συμβάλλειν. Εκ. 446. ἔπειτα σ. πρὸς ἀλλήλας ἔφη
συμβάλλοντες. Ει. 37. τὰ παχία σ. ἐς τὰς ὁλκάδας.
συμβολον. Ο. 1214. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ. οὐδὲ σ.
Εκ. 296. ὅπως δὲ τὸ σ.
Fr. 145, 1. α. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ' ὀβολὼ καὶ σ.
συμβουλεύομεν. Ν. 794. ἡμεῖς μέν, ὦ πρεσβῦτα, σ.,
συμβουλεύσατε. Ν. 793. ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι σ.
συμβουλευσομένους. Ν. 475. ἄξια σῇ φρενὶ σ. μετὰ σοῦ.
συμβουλῇ. Fr. 104. σ.
συμμαχικόν. Εκ. 193. τὸ σ. αὖ τοῦδ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
σύμμαχοι. Α. 995. ὁρᾷ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σ.
Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σ.;
συμμάχοισι. Ει. 936. καὶ τοῖσι σ. πράττεροι πολύ.
Α. 1179. οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι σ. νῦν,
σύμμαχός. { Β. 1127. σωτὴρ γενοῦ μοι σ. τ' αἰτουμένῳ.
1153.
συμμάχους. Ι. 689. σ. δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
Ο. 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε σ.,
Π. 220. παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν σ.
συμμάχων. Ει. 639. τῶν δὲ σ. ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
συμμιγῆ. Ο. 771. σ. βοὴν ὁμοῦ

συμμῖξαι. Θ. 891. γάμοισι Πρωτέως παιδὶ σ. λέχος.
συμμιχθεῖς. Π. Μ. Κων. 6, 3. μὴ σ. Ἀχελῴῳ.
συμπαιστρίας. Β. 411. σ. χιτανίου
συμπαρανύεσα. Ο. 552. σ. ἑχω
συμπαραμιγνύων. Π. 719. ἐν τῇ θυείᾳ σ. ὑπὸν
συμπαραστάται. Π. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τάλλα σ.
συμπαραστατεῖς. Ἐκ. 15. πλήρεις ὑποιηγνύσασι σ·
σύμσαυν. Ν. 204. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σ. ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις.
συμπλακέντα. Λ. 704. ἑξολέσθαι σ. τῇ Ξευθῶν ἐρημίᾳ,
συμποδίσας. Β. 1512. καὶ σ.
συμποιῶ. Θ. 158. ἵνα σ. σοὶ πεσὼν ἐστυκὼς ἐγώ.
συμποσίῳ. Σ. 1260. ὧν ἕμαθες ἐν τῷ σ.· κἀγ' ἐς γέλων
συμπότᾳ. Σ. 1219. αὐλητρὶς ἐκφύσησεν, οἱ δὲ σ.
συμπότοις. Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι σ. λέγων,
συμπότας. Α. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς σ. θωρήξομαι.
συμποτικά. Λ. 1142. αἴρου τὸ δεῖπνον· σ. τὰ πράγματα.
συμπρόπεμπέ. { Β. 402. / 408. } Ἴακχε φιλοχορευτὰ, σ. με.
συμφέρει. Β. 1459. ἡ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα σ.;
συμφέρειν. Π. 38. ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας σ.
συμφέρῃ. Α. 166. ἀνῆρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικί σ.
συμφέρον. Π. 49. γνώσει δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ σ.
συμφορά. Α. 1203. ὦ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν,
Λ. 1078. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἤδε σ.
συμφοραῖς. Ι. 406. πῖν' πίν' ἐπὶ σ.·
Ι. 655. ἐπὶ σ. ἀγαθαῖσιν ἐσηγγελμέναις
Α. 1276. στήτω παρ' ἀνδρα, κἀγ' ἐπ' ἀγαθαῖς σ.
συμφοράς. Θ. 198. τὰς σ. γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ σ.,
συμφορᾶς. Β. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης σ. ἠλήλυθεν·
συμφορώτατον. Π. 1162. Πλούτῳ γὰρ ἐστι τοῦτο σ.,
συμφυσώμενα. Ι. 463. καὶ ταῦτ' ἐφ' αἷσιν ἐστι σ.
συμψήσαι. Ν. 975. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον σ., καὶ προνοεῖσθαι
σύν. Ν. 604. πέτραν σ. πεύκαις σελαγεῖ κ.τ.λ.
Ει. 1274. σ. β' ἔβαλον βυσοῦς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλόεσσας.
συνάγουσι. Τ. 563. οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις σ.
συναδέτω. Ο. 858. σ. δὲ Χαίρις φίδαν.
συναθροῖζειν. Α. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ σ. εἰς ἓν, κἄπειτα ποιῆσαι
συνακολούθει. Β. 399. ἤδιστον εὑρὼν, δεῦρο σ.
σύναπτε. Φ. 955. χειρὶ σ. χείρα,
συνάπτεις. Α. 468. τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις σ.;
συναπτοὺς. Ἐκ. 508. χάλα σ. ἡρίας Λακωνικὰς,
συναρπάσασα. Β. 1343. τὸν ἀλκεπτρύονα μου σ.
συνδεῖπνοις. Γρ. 204. ἐν τοῖσι σ. ἐπαινῶν Αἰσχύλον.
συνδετέα. Ἐκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστι σ. τοῦ μυοῦθ' ἡμᾶς;
συνδήσας. Ι. 1053. ἥγαγε σ. Λακεδαιμονίων κορακίνους.
συνδικαστῆς. Σ. 266. τί χρῆμ' ἀρ' οὐκ τῆς οἰκίας τήσδε σ.
συνδικαστῶν. Σ. 233. ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βλέπετε σ.,
συνδοκεῖ. Ο. 811. θύσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κἀμοὶ σ.
Ο. 1630. εἰ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ σ.,
σύνδουλος. Ει. 745. ἰὼ ὁ σ. σκάψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο,
συνδῷν. Ἐκ. 16. καὶ ταῦτα σ. οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
συνέβαιν'. Β. 807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι σ. Αἰσχύλος,
συνέῃς. Γρ. 231 b. οὐ δὴ σ. ἐς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
συνείλεκται. Ο. 294. ὦ Πῶσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον σ. κακὼν
συνείρων. Ο. 1079. ὅτι σ. τοὺς σπίνους πολεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
συνείσει. Ἐκ. 17. ἀνθ' ὧν σ. καὶ τὰ νῦν βουλεύματα.
σύνειση. Π. 504. πράττουσιν κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλείστα σ.
συνεκόλλων. Σ. 1041. ἀνταμοιβὰς καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρας σ.,
συνίλεξ'. Ο. 438. σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις σ. ἐγώ,
συνίλεξας. Β. 1297. πόθεν σ. ἡμονοστρόφου μέλης;
συνεληλυθότες. Α. 621. δεῦρο σ. ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
συνεπείσει. Γρ. 231 b, 3. καὶ σ., ὡς φασι, τὴν μελῳδίαν.
συνεργός. Γρ. Μ. ΕΙ. Δευτ. 2. πιστὴ τρόφος, ταμία, σ., ἐπὶ τροπαῖς.
συνέριθοι. Ει. 786. θηγ' σ. αὐτοῖς.
συνερκτικός. Ι. 1378. σ. γὰρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
σύνεσμεν. Ο. 704. πολλοὶ δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σ.
συνετός. Β. 1490. δὰ τὸ σ. εἶναι.
συνεχειμάζετο. Π. 847. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα σ.
συνέχῃς. Α. 1265. ὦ σ. πολὺν ἀμὲ χρόνον.
συνεχώρησάν. Λ. 1111. σ. σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
συνήγομεν. Ν. 582. ἡνίχ' ἠρείσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς σ.
συνήγον. Π. 756. ὀφρῦς σ. ἐσκυθρώπαζὸν θ' ἅμα.
συνηγορικόν. Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ σ., δραχμὴν, κἂν ὑστερος ἔλθῃ·
συνήγορος. Γρ. 362, 1. ἔστι τις ποκηρὸς ἡμῖν τοξότης σ.
συνηγοροῦσιν. Ν. 1089. σ. ἐκ τίνων;
συνηπεροπεύσω. Α. 843. σ. παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ,
συνθεάτριαν. Γρ. 399, 3. ἡν ἐφερόμην, ἐν' ἔχοιμι σ.
συνθέλω. Ο. 851. ὁμορροῦσι σ.,
συνθήκαις. Α. 1268. ταῖς σ.
συνθήκας. Ει. 1065. σ. πεσόντσθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
συνθηματαίους. Θ. 458. πλέξαι στεφάνους σ. εἴκοσιν.
συνθηρεύεται. Θ. 156. μίμησις ἤδη ταῦτα σ.
συνθωσᾶτα. Σ. 728. ἀλλ' ἀφ' τῆς ἠλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς σ.,
συνιταμίνουσ. Λ. 577. καὶ τοὺς γε σ. τούτους καὶ τοὺς πλοῦντας ἑαυτοὺς
συνιγῆσαι. Λ. 1104. ὅστις τοιούτοις θηρίοις σ.
σύννομέ. Ο. 209. ἀγε σ. μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
συννόμων. Ο. 1755. ἔπεσθε νὺν γάμοισιν, ὦ φῦλα πάντα σ.
συνοιούμενος. Β. 599. ἄρτι σ.
σύνοδον. Θ. 301. σίαν τῆδε καὶ σ. τὴν νῦν κάλλιστα καὶ
σύνοιδ'. Γρ. 21, 2. πλὴν ἁπασιν ὅσα σ. αὐτῷ κακά.
σύνοιδε. Π. 214. κἀκείνος οὐν σ. ταῦτα; ΧΑΡ. φῆμ' ἐγώ.
σύνοιδεν. Α. 841. καὶ πάνθ' ὑπέχειν τὴν ὦν σ. ἡ κλεὶς.
συνοικίας. Γρ. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς σ.
συνοίσεται. Ν. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πράγμα τῇ πόλει σ.
συνουσίᾳ. Ν. 649. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν σ.,
Γρ. 289. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν σ.
συνταράξει. Ν. 1037. ἅπαντα ταὺν' ἐναντίαις γνώμαισι σ.
συνταράξει. Ει. 319. ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ σ. τοὺν ποδοῖν.
συντέθνηκέ. Β. 868. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ σ. ἀνι,
συντέθνηκεν. Β. 589. τούτῳ δὲ σ., ὡσθ' ἕξει λέγειν.
συντήμενεν. Θ. 178. πολλοὺς καλῶς οἱός τε σ. λόγους.
συντεταμένως. Π. 325. καὶ σ. κοὐ κατεβλακευμένως.
συντετάρξαι. Λ. 7. τί σ.; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
σύντεχνοι. Γρ. 226. σ.
συντέχνων. Β. 763. τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ σ.
συντιθῶμεθα. Λ. 178. ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα σ.,
συντρίψετε. Α. 284. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν σ.
συντρίψομεν. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις σ.
συντυρούμενα. Ι. 479. καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα σ.
συντυχίαν. Ο. 544. σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ σ.
συντυχοῦσ'. Ν. 608. ἡ Σελήνη σ. ἡμῖν ἐπίστειλεν φράσαι,
συνῴμεν. Ἐκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχραῖσι σ.,
Σύρα. Ει. 1146. τὸν τε Μανῆν ἢ Σ. βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
Συρακοσίαν. Γρ. 3, 2. πίνειν, ἐπειτ' ᾄδειν κακῶς, Σ. τράπεζαν,
Συρακοσίῳ. Ο. 1297. Σ. δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
σύριγγα. Γρ. 622. καλαμίνην σ.
συρίγμάτων. Α. 554. αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάραν, σ.
συρίξω. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑφῆμαι· κᾆτα σ. ἐγὼ
συρμαίαν. Ει. 1225. ἔστιν γὰρ ἐπτήβοια σ., μετρεῖν,
συρμαιοπῶλαι. Γρ. 252. σ.
συρρήξασ'. Ἐκ. 674. μῶν οἰκησίν φησι ποιήσειν σ. εἰς ἐν ἁπαντα,
σύρφακα. Σ. 673. οἱ δὲ ἐμμαχοὶ ὡς ἤσθηνται τὸν μὲν σ., τὸν ἄλλον
συσκεδᾶν. Β. 904. ἐμπεσοῦντα σ. πολ-
συσκευάζε. Σ. 1251. παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, σ. νῦν,
συσκηνήτρια. Θ. 624. δόεστη γε. Κλ. καὶ τίς σοὺστὶ σ.;
συστάσθαι. Γρ. 406. "ἀλλὰ σ. δεῖ τὰς κοχώνας."
συστθλαγχνεύετε. Ει. 1115. ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο σ.
συσσώσειν. Θ. 270. ὁμόσης ἐμοὶ ΕΤ. τί χρῆμα; ΜΝ. σ. ἐμὲ
συσταλέντες. Α. 1042. ἀλλὰ κοινῇ σ. τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
συστείλας. Ι. 432. ἐγὼ δὲ σ. γε τοὺς ἀλλάντας εἶτ' ἀφῆσω
Β. 999. ἀλλὰ σ., ἄκροισι
συστέλλου. Ἐκ. 486. πρὸς ταῦτα σ. σεαυ-
συστρίψας. Θ. 61. συγγογγυλίσας καὶ σ.
συχναί. Ο. 1014. πλεγαὶ σ. κατ' ἄσσυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
συχνῶν. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δίους δὴ τῆς μαρίλης μοι σ.
Π. 754. ὅσοι θ' ἐπλούτουν οὐδίαν τ' εἶχον σ.
συχνοί. Β. 1237. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι σ.
Ἐκ. 388. ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι σ.
σφαγαῖς. Ει. 1019. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σ.,
σφαγεῖον. Θ. 754. οἶμοι, τέκνον. δός μοι σ., Μανία,
σφάγι'. Ο. 1559. σ. ἔχων κάμηλον ἀ-
σφάγια. Α. 204. τὰ σ. δέξαι ταῖς γυναιξὶν ἐμνεῦς.
σφαγιάβειν. Ο. 569. ὦ προτέρῳ δὲ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνοχχυρ σ.
σφαγιαζομένῳ. Ο. 570. ἤσθην σέρφῳ σ., βροντάτων νὺν ὁ μέγας Ζάν.

σφαῖραν. Fr. 189. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σ. καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.
σφάκον. Θ. 486. κἀθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σ.'
σφαλεῖς. Ἐπ. 146. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σ. καταπρῴῃς
σφαλῆτ'. Β. 736. εὔλογον· κἂν τι σ., ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ἑῴου,
σφαλλόμενος. Σ. 1324. δῖδ δὲ δὴ καὶ σ. προσέρχεται.
σφαλῶμεν. Π. 351. ἢν δὲ σ., ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν,
σφᾶς. Ἐπ. 1018. σ., τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τιὴ τί δῆ;
σφε. Ι. 1020. πολλὰν χαρ μίσει σ. κατακρᾴζουσι κολοιοί.
σφενδάμινοι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σ.
σφενδόναις. Ν. 1125. ἀποκεκφόνται· τοιαῦταις σ. παιήσομεν.
σφενδόνας. Ο. 1185. ἤδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σ. δεῖ λαμβάνειν
σφενδόνην. Ο. 1187. τέρετε, παῖε, σ. τίς μοι δότω.
σφετέραν. Β. 1464. εἶναι σ., τὴν δὲ σ., τῶν πολεμίων,
σφέτερον. Fr. 128, 3. κεραμευομένων κοτύλαις μεγάλαις [ἔγχεον ἐς] σ.
σφῆκας. Σ. 456. παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας.
σφῆκες. Α. 864. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σ. οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν ;
Σ. 430. ἐπὰ νυν, ὦ ξυνδικασταί, σ. ὀξυκάρδιοι,
σφηκιᾷ. Σ. 224. τὸ τῶν γερόντων, ἐσθ' ὅμοιον σ.
σφηκιάν. Α. 404. ἤστερ, ἡνίκ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σ.;
Σ. 229. πολλὼν δικαστῶν σ. διασκεδῶ.
Α. 475. ἢν μή τις ἄστερ σ. βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
σφηκίσκων. Π. 301. μέγαν λαβὼν τὴμῆνον σ. ἐκτυφλῶσαι.
σφηκός. Σ. 1090. μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σ. ἀνδρικώτερον.
σφηκώδεις. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σ. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
σφήκωμ'. Ἐπ. 1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σ. ἔχει πόνον πολὺν,
σφήνας. Β. 801. καὶ διαμέτρους καὶ σ. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
σφηξῖ. Σ. 1106. εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σ. μηχανώμεθα.
σφηξίν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν διαιταν σ. ἐμφερεστάτους.
Σφήττιος. Ν. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σ.
Σφηττίῳ. Π. 720. καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σ.,
Σφίγγα. Β. 1287. Σ. δυσαμερίαν, πρήταιν κύνα, πέμπει,
σφογγίῳ. Α. 463. δὲς μοι χυτρίδιον σ. βεβυσμένον.
σφόδρ'. Ν. 191. τί γὰρ οἶδε δρᾶσαι οἱ σ. ἐγκεκυφότες ;
Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σ. εἶσ' ἀλαζόνες.
Σ. 1333. ἡμῖν ἄπασι, κεἰ σ. εἰ νεανίας.
Ο. 599. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσουσιν αὐτοῖς ; καὶ γὰρ τούτου σ. ἐρῶσι.
Α. 56. ἀλλ', ὦ φίλ', ὦρε, τοι σ. αὐτὰς Ἀττικιδε,
Θ. 93. τὸ πρᾶγμα κομῷὸν καὶ σ., ἐς τοῦ σοῦ τρόπου·
1123. εἰ σφόδρ' ἐπιτιμεῖς τῇ γέροντο πνίγιο,
Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σ. ἐστὶ συμφέρον
Fr. 198, 11. ὡς σ. ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ἀχεῖσθ' ἄρα·
σφόδρα. Α. 71. ἀποκλύμενοι. ΔΙ. σ. γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
Α. 257. πρόβαινε, κἂν τῶχλῳ φυλάττεσθαι σ.
371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σ.
509. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σ.,
700. νὺν δ' ἐπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σ. διωκόμεθα, κᾆτα πρὸς ἀλεκτόμεθα.
1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σ.,
Ι. 714. ὡς σ. σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμακας.
1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σ. βδελύττεται,
Ν. 135. ἀμαθῆς γε νὴ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σ.
400. οὐδὲ Κλεάνωνον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σ. γ' εἰσ' ἐπίορκοι·
Σ. 152. * * τὴν θύραν ὤθει· πίεζέ νυν σ.
1505. νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σ.
1428. καί πως κατέαγν τῆς κεφαλῆς μέγα σ.'
Ο. 508. ἤρχον δ' οὔτω σ. τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
Θ. 466. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σ.
613. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σ.'
Β. 41. ὡς σ. μ' ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δί, μὴ μαίνοιό γε.
54. τὴν κορδίαν ἑπάταξε πῶς οἴει σ.;
88. ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτωσὶ σ.
Ἐπ. 357. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σ.
Π. 25. εἴνους γὰρ ὧν σοι πυνθάνομαι πάνυ σ.
571. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σ. βάσκανος οὖσα.
645. καὶτὴ πίτν· φιλεῖς δὲ δῶσ' αὐτὸ σ.'
745. ἐγὼ δ' ἐπηνοῦν τὼν θεῶν πάνυ σ.,
1016. οὔτοι σ. ζηλότυπος ὁ νεανίασκος ἦν.
1101. σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὐτωσὶ σ.;
Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἀν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σ.
209, 2. ταχὺ προσφέρων παῖε ἐνέχεὶν τε σ. κνανοβευθῆ.
σφονδύλη. Ἐπ. 1078. ὡς ἡ σ. φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
σφόνδυλος. Σ. 1489. σ. ἀχεῖ. ΞΑ. πῖθ' ἐλλέβορον.
σφραγῖδ'. Ο. 560. σ. αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
σφραγῖδ'. Ο. 1213. σ. ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
σφραγῖδας. Θ. 415. σ. ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
Ἐκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σ., ἐχόντων,
Πλ. 1170. σ., ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
σφραγίδια. Θ. 427. ἐδίδαξε θριπῆδεσ' ἔχειν σ.
σφραγιδοπυργαρτοκομήτας. Ν. 332. θουρομάντεις, ἰαροτέχνας, σ.,
σφριγᾷ. Ν. 799. σὺ δ' ἐπιτρέπεις ; ΣΤ. τὐσωματεῖ γὰρ καὶ σ.,
Α. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σ. τὸ σῶμά σου.
σφυρά. Ἐκ. 1110. μολυβδοχῳσανταν κύκλῳ περὶ τὰ σ.,
σφῦρα. Ἐπ. 566. τὴ Δί' ἢ γὰρ σ. λαμπρὸν ἢν ἀρ' ἐξαπλισμένη,
σφυρῶδων. Ἐπ. 790. ναυσφυεῖς, σ. ἀποκίσματα, μηχανοδίφαι.
σφυρῶν. Α. 1177. ἐρ' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σ.
Α. 1179. καὶ τὸ σ. πολίνοφον ἐξεκόκισε,
Σ. 276. τὸ σ. γέροντος ὄντος ;
σφώ. Α. 1216. ἐμοὶ δέ γε σ. τοῦ πέουε ἄμφω μέσου κ.τ.λ.
Ἐπ. 469. ἀλλ' ἀγεῶ' ἔλκετον * * καὶ σ.
σφῷν. Α. 259. ὦ Ξανθία, σ. δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος κ.τ.λ.
σχαδόνας. Fr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ παλεῖ κίχλας, ἀπίους, σ., ἐλάας,
σχαδόνες. Fr. 200, 6. οὐδὲ σ., οὐδ' ἠτριαῖον δίλφακος,
σχασάμενος. Ν. 107. τοῦταν γενοῦ μοι, σ. τὴν ἱππικὴν.
σχάσας. Ν. 740. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σ. τὴν φροντίδα
σχεδόν. Ἐπ. 1273. οἱ δ' ὅτε δὴ σ. ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Θ. 747. σ. τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων.
Ἐκ. 1157. σ. ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
Π. 33. τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σ.
860. ἐγὼ σ. τὸ πράγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
Fr. 500, 2. πρὸς ἄνδρας εἶαν ἐκπεπήσιμοι σ.
σχίνω. Α. 425. ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σ.
σχεῖν. Ν. 1216. ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σ. πράγματα,
Σ. 1067. ναυκληρῶν σ.· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν κομῶμαι
σχελίδας. Ι. 362. ἄλλὰ σ. ἰδηδοκὼς ἀνήρομαι μεταλλα.
σχελίσιν. Fr. 249, 2. διαμασχαλίσας αὐτὸν σ. καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανίσιν.
σχέτλ'. Β. 1049. καὶ τί βλέπτουσ', ὦ σ. ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ ξθενέῃβοιαι ;
σχέτλια. Β. 612. σ. μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία,
Π. 856. οὐ γὰρ σ. πέποηθα νυνὶ πράγματα.
σχετλιάζειν. Π. 477. οὐ δεῖ σ. καὶ βοᾶν πρὸ ἂν μάθῃς.
σχέτλιε. Α. 260. ὅ τι ποτ', ὦ σ., τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
Β. 116. ὦ σ., τολμήσεις γαρίεινα ; ΔΙ. καὶ σύ γε
1476. ὦ σ., περιόμει με δὴ τεθηνῶτα ;
σχέτλιον. Ο. 1175. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σ. εἰργασμένον.
σχέτλιόν. Ν. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς ; ΛΥ. ἡμεῖς μέντοι ΠΡ. σ. γε.
σχέτλιος. Ν. 485. ἐὰν δ' ὀφείλω, σ., ἐπιλήσομαν πάνυ.
σχῆμα. Σ. 1070. σ. κεὐρυπρωκτίαν.
Σχῆμα. Ο. 1100. ἰδοὺ, θεὼ τὸ σ., καὶ σκέψαι μ' ὕπῳ
Β. 463. κἀθ' Ἡρακλέα τὸ σ. καὶ τὸ λῆμ' ἔχων ;
539. σ.' τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Ἐκ. 150. διερισαμένη τὸ σ. τῇ βακτηρίᾳ.
482. μή ποὺ τις ἐκ τοῦπισθεν ὧν τὸ σ. καταφυλάξῃ·
503. ταῦταὶ γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σ. τοῦτ' ἐχουσαι.
σχήματ'. Fr. p. 514. τοῖσι χροεῖ αὐτὸς τὰ σ. ἐποίουν.
σχήματα. Ἐπ. 323. πράγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σ.
σχήματι. Ι. 1331. δδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαῖῳ σ. λαμπρὸς,
σχηματίζειν. Ἐπ. 324. ἀλλ' ἐγαγ' οὐ σ. βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
σχηματίσαντος. Fr. p. 514. πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σ.
σχήματος. Α. 64. σίγα. ΔΙ. βαβαιαὲ, ὦκβάτανα, τοῦ σ.
Σ. 1485. σ. ἀρχῇ
Fr. 554. ὥσσ' ἀνακύπτων καὶ καταλύπτειν τοῦ σ. οὐνεκα τοῦδε
σχήσειν. Β. 188. ἐγὼ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σ. δοκεῖς ;
σχήσομαι. Ο. 1335. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῆδας ἔτι σοῦ σ.,
σχήσω. Α. 284. ἐγὼ οὐκ ἄρα σ. παρὰν τολμήματος τοσούτου;
Α. 380. σ. σ' ἐγὼ τῆν νὺν βοᾶς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἐθ' ἡλιάζει.
σχίζα. Ἐπ. 1032. ἢ σ. γοῦν ἐνημμένη τὸν Σπιλῴδην πιέζει,
σχίζας. Ἐπ. 1024. σ. δευρὶ τιθέναι ταχέως
σχινδαλάμους. Ν. 130. λόγων ἀκριβῶν σ. μαθήσομαι ;
σχινδαλάμων. Β. 819. σ. τε παρεξίνα, σμιλεύματά τ' ἔργων,
σχῖνον. Π. 720. καὶ σ.· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
σχίνου. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφὰ τῆς αὐλείας σ. κεφαλὴν κατορύτειν.
σχοινίᾳ. Ἐπ. 36. δδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σ.
Ἐπ. 299. ἀε τάχιστ' ἅμαε λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σ.'
σχοινίνῳ. Fr. 227. φορμῷ σ.

σχοινίον. Λ. 22. τὸ σ. φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
Σ. 1343. ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σ.·
σχοινίου. Σ. 1342. τῇ χειρὶ τοῦδ' λαβομένῃ τοῦ σ.
σχοινίων. Ει. 437. χῶστις προθύμως ῥυλλάβοι τῶν σ.,
σχοῖνον. Fr. 89. καὶ σπυρίδα δὲ ὑφανάδῶκον πλεκτὴν σ.
σχοῖνος. Λ. 230. κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σ. αὐτοῖσιν ἀντεμαγῶ
σχοίνων. Π. 541. στιβάδα σ. κύρεων μεστὴν, ἢ τοὺς εὕδοντας ἐγειρε·
σχολάζειν. Fr. 169. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ λελουμένους σ.
σχολάσῃς. Λ. 412. οὐ δ' ἤν σ., πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
σχολή. Λ. 407. ἀλλ' οὐ σ.
Λ. 409. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σ.
Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σ.
Θ. 375. τῶν Θεσμοφορίων, ἡ μάλισθ' ἡμῖν σ.,
σχολήν. Ek. 48. κατὰ σ. παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη·
σχολῆς. Π. 282. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σ., προθύμως
σῷ. Ι. 97. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐφρόνησε τῷ σ. ποτῷ; κ.τ.λ.
σῷζε. Β. 386. καὶ σ. τὸν σαυτῆς χορόν·
Β. 1501. καὶ σ. πόλιν τὴν ἡμετέραν
σῷζει. Ο. 576. ἡ γὰρ εὐλάβεια σ. πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
Ο. 580. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σ. παῖδας, οἶκον, χρήματα.
σῷζεν. Ι. 1042. ἐφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σ., ἐμέ·
Ι. 1047. ἰν' ὦ σε σ., τοῦδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Ει. 730. τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σ., ὡς εἰώθασι μάλιστα
Θ. 820. χείροιν ἡμῶν εἰσὶν σ.
Β. 381. σ. φησ' ἐς τὰς ὤρας,
1517. κἀμοὶ σ., ἢν ἀρ' ἐγὼ ποτε
Ek. 234. σ. ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
σῷζεσθ'. Σ. 1055. καὶ τὰ νοήματα σ. αὐτῶν·
σῷζεσθαί. Ι. 1017. σ. σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
Ι. 1024. σοὶ δ' εἶπε σ. μ' ὁ θοῖβος τὸν κύνα.
σῷζεται. Ει. 1022. χοῦτοι τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σ.
σωζοίμεθ'. Β. 1450. τἀναντία πράξαντες οὐ σ. ἄν·
σῴζω. Ο. 1062. σ. δ' εὐθαλεῖς καρποὺς,
σωθείημεν. Β. 1448. τοὐτοισι χρησαίμεσθα, σ. ἄν.
σωθείς. Π. 1180. ἔθυσεν ἱερεῖον τι σ., ὃ δέ τις ἂν
σωθεῖσα. Β. 1419. ἰὼ ἡ πόλις σ. τοὺς χοροὺς ἄγῃ·
σωθῆναι. Ν. 930. εἴπερ γ' αὐτὸν σ. χρὴ
σωθήσει. Λ. 499. ὡς σ., κἂν μὴ βούλῃ· ΠΡ. δεινὸν γε λέγεις.
ΑΥ. ἀγανακτεῖς·
σωθήσεσθ'. Ek. 209. ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σ. ἔτι.
σωθήσομαι. Ν. 77. ἢν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σ.
σωθησόμεθ'. Λ. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σ. ἄλλως;
Συκράτει. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ἂν Σ. δοκοίη.
Β. 1491. χαρίεν οὖν μὴ Σ.
Σῶκρατες. Ν. 219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ Σ.
Ν. 222. ὦ Σ.,
257. τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἶμοι, Σ.,
314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἰσ', ὦ Σ., αὖται
736. περὶ τοῦ; οὐ γὰρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σ.
784. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σ.
866. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σ.,
Σωκράτη. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τἀχιστά μοι τὸν Σ.
Ν. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μαρὸν καὶ Σ.
1477. ὅτ' ἐξέβαλον τοὺς θεοὺς διὰ Σ.
Σωκράτης. Ν. 104. ὦν ὁ κακοδαίμων Σ. καὶ Χαιρεφῶν.
Ν. 144. ἀνήρ' ὀρτι Χαιρεφῶντα Σ.
219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σ. ΕΤ. ὦ Σώκρατες.
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μήλιος
Ο. 1555. ψυχαγωγεῖ Σ.·
Σωκρατίδιον. Ν. 223. ὦ Σ.
Ν. 237. ἴθι νυν, κατάβηθ', ὦ Σ., ὡς ἐμὲ
746. ὦ Σ. φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;
Σωκράτους. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σ. ἀφῆλατο.
Ν. 154. τὸ δὴτ' ἀν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σ.
174. ἤσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σ.·
1451. μετὰ Σ.
σῶμ'. Ν. 440. τουτὶ τό γ' ἐμὸν σ. αὐτοῖσιν
Θ. 152. μετονσιάν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σ. ἔχειν.
Ek. 63. ἀλειψάμενη τὸ σ. ὅλον δὲ ἡμέρας
σῶμα. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σ. χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
Ο. 1241. λιγυὺς δὲ καὶ δόμων περιπτυχὰς
1399. τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σ. πελάζων
Λ. 670. πάν τὸ σ. κάποσίεσθαι τὸ γῆρας τόδε.
Ο. 895. βάοῦς, τοὐμὸν σ., βάλλουσα ψῶγα.
σῶμά. Λ. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγῇ τὸ σ. σου.
σῶματι. Σ. 688. ὠδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σ. καὶ τρυφερανθεὶς,
σῶματ. Θ. 154. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σ.
σῶματί. Ο. 1376. ἀφύβῳ φρεσὶ σ. τε ἥκειν ἐφέπων
σώματος. Ek. 93. ἴδοῦ γέ σε ξαίνων, ἦν τοῦ σ.
Π. 6. τοῦ σ. γὰρ οὐς ἐᾷ τὸν κύριον
σωμάτων. Ευ. 10. λορδουμένων τε σ. ἐπιστάτην
σῶν. Λ. 488. ἵνα τἀργύριον σ. παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό. κ.τ.λ.
σώρακος. Fr. 244. κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σ.
σωρόν. Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σ. ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Π. 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σ.
σωρός. Π. 504. μὴν γὰρ ἀγαθὸν σ. ἐς τὴν οἰκίαν
σῶς. Ι. 613. καὶ νὺν ἐπειδὴ σ. ἐλήλυθας πάλιν,
Fr. 529. οὔτοι παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σ. ἂν εἴη.
σῶσαι. Λ. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐδοῦς ἔδοξεν σ. τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
σώσαιμι. Ek. 544. ἵνα θοίμάτιον σ., μεθυπεδησάμην
σώσειε. Β. 1458. πῶς οὖν τις ἂν σ. τοιαύτην πόλιν,
σώσειν. Λ. 46. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κἀσθ' ἃ σ. προσδοκῶ,
σώσεις. Ν. 1177. νὺν οὖν ὅπως σ. μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Θ. 185. ὑπερπαοκρίνῃ μου, σαφῶς σ., ἐμέ.
σώσετε. Ek. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σ.
Σωσία. Σ. 136. ὦ Σανθία καὶ Σ., καθεύδετε;
Σωσίας. Σ. 78. δδὶ δέ φησι Σ. πρὸς Δερκύλον
σωσίπολις. Α. 163. ὁ σ. οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
σώσομεν. Λ. 41. ἡμεῖς τε, κοινῇ σ., τὴν Ἑλλάδα.
Λ. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σ. ΠΡ. ἡμεῖς; ΑΥ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ. σχέτλιόν γε.
σῶσον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σ. νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
σωστέον. Λ. 501. σ., ὦ τᾶν. ΠΡ. κεἰ μὴ δίοραι; ΑΥ. τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον
Σωστράτη. Θ. 272. Λίσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σ.·
Σωστράτην. Ν. 62. τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σ.
Ek. 41. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σ.
Σωστράτης. Σ. 1397. τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σ.,
σώσων. Θ. 1014. ἥξει με σ.· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
Σώτειραν. Β. 378. τὴν Σ. γενναίως
σῶτερ. Θ. 1009. ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σ., εἰσὶν ἐλπίδες.
σωτῆρ. Ι. 149. ἀνάβαινε σ. τὴν πόλει καὶ νῦν φανείς.
Ι. 458. καὶ τῇ πόλει σ. φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
Ν. 1161. πρόβολοι ἐμοὶ, σ. δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
Ει. 914. σ. γὰρ ἅπασιν ἀν·
Ο. 545. ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σ.
Β. 1127. } σ. γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
1152. }
Π. 1189. ὁ Ζεὺς ὁ σ. γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
σωτῆρ'. Ευ. 79. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ἐπιτηδειώς γ' ἂν ἦν
σωτῆρα. Β. 738. νὴ τὸν Δία τὸν σ., γεννάδας ἀνὴρ
Β. 1433. νὴ τὸν Δία τὸν σ., δυσκρίτους γ' ἔχω·
Ek. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σ. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς; ῥᾴδιον.
1045. νὴ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαί γέ μοι,
Π. 878. νὴ τὸν Δία τὸν σ., πολλοῦ γ' ἄξιος
1186. τὸν οὖν Δία τὸν σ. καὐτὸς μοι δοκῶ
σωτῆρες. Π. 327. ἔσεσθε καὶ σ. ὄντως τοῦ θεοῦ.
σωτηρία. Ει. 595. τοῖς ἀγρόικοισιν χαῖρ ἠσθὰ χῖῤρα καὶ σ.
Λ. 30. ἐν ταῖς γυναιξὶν ἔστιν ἡ σ.
Ek. 202. σ. παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται·
σωτηρίαν. Ι. 12. σ. ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνοντος ἐς σ.
Ο. 878. δεδίοιμι Νεφελοκοκκυγιοῦσιν ὑγίειαν καὶ σ.
Β. 1436. περὶ τῆς πόλεως ἡντιν' ἔχετον σ.
σωτηρίας. Ει. 301. δεῦρο πᾶς χάριτι προθύμως εὐθὺ τῆς σ.
Θ. 765. ἄγε δὴ τί ἔσται μηχανὴ σ.;
946. κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σ.
Ek. 396. ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σ.
401. καὶ ταῦτα περὶ σ. προκειμένου,
412. ὁρᾶτε μὲν μὲ δεῦμεον σ.
σωτῆρος. Π. 1175. καὶ ταῦτα τοῦ σ. ἱερεὺς ὧν Διός.
σῴφρον. Ν. 1025. ὡς ἠδὺ σου τοῖσι λόγοις σ., ἐπεστιν ἄνθοι.
σώφρονα. Ο. 1433. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα τὴ Δί' ἔργα σ.,
Ek. 767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σ.;
σώφρονας. Β. 727. τὼν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σ.
Π. 387. ἔγωγε καὶ τοὺς δειοὺς καὶ σ.
σωφρονεῖ. Σ. 748. καὶ σ. μέντοι μεθι-
σωφρονεῖν. Ν. 1060. καὶ σ. φησὶ χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
Ν. 1061. ἐπεὶ οὐ διὰ τὸ σ. τῷ πώποτ' εἶδες ἦδη
1067. καὶ ἡν θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σ. ὁ Πηλεύς.
1071. σκέψαι γάρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σ. ἅπαντα
Σ. 1405. πυρὸς πρίαιο, σ. ἀν μοι δοκοῖ.
σωφρονεῖς. Β. 853. ἅπαγε ἀεαμὸν ἐκποδὼν, εἰ σ.,
Π. 1119. ἐγὼ δ' ἀπόλαυλα κἀποτέτριμμαι. ΚΑ. σ.

σωφρονεῖτε. Λ. 1093. εἰ σ., θαλμάτια λήψεσθ', ὅπως
σώφρονες. Α. 796. τοῦ Μελανίωνος οἱ σ.
σώφρονι. Fr. 60. ναῦς δ' ἀν ἐκ πτύλων ῥοθιάζῃ σ. κόσμῳ.
σωφρονικῶς. Ι. 545. ὅτι σ. κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλάρει.
σώφρονος. Ν. 1006. στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σ. ἡλικιώτου.
ΕΙ. 1297. οὐ πράγματ' ἔχει· σ. γὰρ εἶ πατρός.
σωφρονοῦσά. Εκ. 1038. οὐ σ. γ', οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
σωφρόνως. Ι. 340. νῦν δείξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σ. τραφῆναι.
Α. 473. ἐπεὶ θέλω 'γὼ σ. ὥσπερ κόρη, καθήσθαι,
σωφροσύνη. Ν. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ᾔδουν καὶ σ. νενόμιστο.
σωφροσύνην. Ο. 1540. τὴν εὐνομίαν, τὴν σ., τὰ νεώρια,
σωφροσύνης. Α. 508. ὑπὸ σ. τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ' ἐποιεῖτε.
Ι. 763. περὶ σ. ἥδη τοὐνυν περαιῶ σφῶν κἀναδιδάξω
σώφρων. Λ. 611. ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σ. κἀργάτης.
Ν. 529. ὁ σ. τε χῷ κατατύχων ἀριστ' ἠνουσάτην,
537. ὡς δὴ σ. ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρᾶτα μὲν
Θ. 548. οὐπάποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σ. ἔοῦσ' εἶναι.

T

τ'. Α. 63. καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. κ.τ.λ.
τά. Α. 80. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τ. βασίλει' ἤλθομεν· κ.τ.λ.
ΕΙ. 596. ὥστε σὲ τ. τ' ἀμπέλια κ.τ.λ.
τᾷ. Α. 174. καὶ τἀργύριον τἀβοῦσσον ἢ παρὰ τ. σιῷ.
Λ. 1306. τ. σιὼν χοροὶ μέλοντι,
Θ. 126. τ. φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
τἀγαθά. Σ. 577. καὶ τ. μοι μέμνησ' ἀχεὶ φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
ΕΙ. 1198. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαί, ὅσ' ἡμᾶς τ.
1326. καὶ τ. πάνθ' ὅσ' ἀπολέσαμεν
1333. ὡς τ. νῦν ἔχεις.
Θ. 311. τ. ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιών, χαίρωμεν.
Β. 1462. μὴ δῆτα σύγ', ἀλλ' εὐθένδ' ἀνίει τ.
Εκ. 781. ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόνα τ.,
Π. 651. μὴ δῆτ' ἐμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. ΚΑ. μὴ τ.
τἀγαθῇ. Ν. 61. ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικί τ.,
τἀγαθόν. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικιδοῦσι τ.
τἀγαλμ'. Ν. 995. αἰσχρὼν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τ. ἀναπλάττειν·
τἀγάλματ'. Θ. 773. τί δ' ἀν, εἰ ταδὶ τ. ἀντὶ τῶν πλατῶν
ταγᾶς. Α. 105. δ δ' ἐμὸς γα, κἂν ἐκ τᾶς τ. ἕλοιη πόκα,
ταγέ. Ι. 159. ὦ τὰν 'Αθηνῶν τ. τῶν εὐδαιμόνων.
τάγηνον. Ι. 929. τὸ μὲν τ. τευθίδων
τάγκλήματα. Α. 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τ. πάντ' ἐπέτρεψαν.
τάγοῳᾳ. Α. 728. μέτεμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τ.
Λ. 838. ἐν τ. καθήμενον·
848. οὐδ' ἐπτηχὼν ἐν τ. πρόσεισί σοι βαδίζων
855. Λυσίστρατός τ' ἐν τ., Χοληραγέων ὀνειδος,
Ι. 677. ἅπαντα τά τε γήτρεί' ὅσ' ἦν ἐν τ.'
1258. ἐν τ. γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
τἀγχέλεια. Α. 1043. ὀπτᾶτε τ.
τάδ'. Ι. 622. ὥστ' ἀκούσαι. πρὸς τ., ὦ βέλ- κ.τ.λ.
τάδε. Α. 578. οὗτος σὺ τολμᾷς πταιχὸς ὢν λέγειν τ.; κ.τ.λ.
τᾶδε. Α. 903. ἀλλ' ὁ τι παρ' ἀμὶν μή 'στι, τ. δ' αὖ πολύ.
τἀδελφοῦ. Ν. 536. γνώσεται γὰρ, ἡνίκ' ἴδῃ, τ. τὸν βύστρυχον.
ταδί. Α. 437. Εὐριπίδη, πτιδῆπερ ἐχαρίσω μοι τ., κ.τ.λ.
ΕΙ. 213. ὑπερβάλοιτο μικρῷ, ἔλεγον ἂν τ.· κ.τ.λ.
τᾶδικα. Ν. 884. ὃς τ. λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
τἀδικώτερα. Ν. 115. νικᾶν λέγοντά φασι τ.
τἀδίκημα. Σ. 839. τοὺν' ἄρα πρῶτον τ. τῷ πατρὶ
ταί. Α. 988. * * * * τ. τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φροντί,
Λ. 173. οὐχ ἁς σποδᾶς ἔχωντ τ. τριπτρίες κ.τ.λ.
ταῖν. Σ. 7. κατὰ τ. κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ. κ.τ.λ.
Ταίναρον. Β. 157. ἢ 'ς Κερβέρειος, ἢ 'ς κόφσκας, ἢ 'τί Τ.;
Ταινάρῳ. Α. 510. καὐτοῖ ὁ Ποσειδῶν, οὗπὶ Τ. θεός,
ταῖνδε. Εκ. 1106. ὑπὸ τ. ταῖν κασαλβᾶδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,
ταινίαι. Fr. 1. ἀλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ τ.
ταινιοῦσθαι. Β. 393. κήσαντα τ.
ταινίωσαι. Εκ. 1032. καὶ τ., καὶ παράδου τὰς ληκύθους,
ταῖς. Α. 600. δρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τ. τάξεσιν, κ.τ.λ.
ταῖσδ'. Θ. 313. λιτόμεθα τ. ἐπ' εὐχαῖς
ταῖσδε. Α. 671. εἰ γὰρ ἐνδῶσει τοῖς ἡμῶν τ. κἂν σμικρὰν λαβῇν,
ταῖσι. Ι. 1004. μέγιστ' μεθύων ἐν τ. βύρσαισι ὕπτιος κ.τ.λ.
ταῖσιν. Ι. 1236. ἐν τ. εἰστρεψε κονδύλοις ἠμροτέμην. κ.τ.λ.
ταῖτον. Θ. 549. ἐγὼ γὰρ οἶδα τ. μὰν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
Β. 1385. χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί τοῦ' ἐστὶ τ.;
τᾶκ. Ι. 479. καὶ τ. Βοιωτῶν ταῦτα συντηρούμενα. κ.τ.λ.
τάκβάταν'. Α. 613. οἰδὲν τὶς ὑμῶν τ. ἢ τοὺς Χαόνας;
τάκεῖ. Ο. 1120. οὐδεὶς ὅτου πενσόμεθα τ. πράγματα,
τἀκείθεν. Ο. 1304. τοιαῦτα μὲν τ. ἐν δὲ σοι λέγω·
τἀκείνων. ΕΙ. 625. κᾆτα τ. γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
τἀκεῖσε. Εκ. 487. * * τ. καὶ
τακερά. Fr. 109, 2. ἥψησα τ.
τακερούς. Fr. 325. λῆμνος κνάμους τρέφουσα τ. καὶ καλούς.
τάκιστα. Θ. 1214. διέβαλέ μ' ὁ γραῦς. ἀπότρεκ' ὦ τ. σύ· τἀκόλουθα. Α. 438. κἀκείνᾳ μοι δοῦ τ. τῶν βακῶν,
τάλαιν'. Α. 735. τ. ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμόρηιδος.
Λ. 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τ. ἀπόλλυμαι
944. τ. ἐγὼ, τὸ Ῥάδιον ἤκγεικον μόρων·
Θ. 559. ἐπειτα τὴν γαλῆν ὀμοῦμ· ΓΥ. Γ. τ. ἐγὼ, φλυαρεῖς.
690. τ. ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
695. καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. Ζ. ὦ τ. ἐγώ.
Εκ. 190. τ., Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν
526. οὐ δῆ τ. ἔγωγε. ΒΑ. πῶς οὖν ὀρθριον
Π. 1044. τ. ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
τάλαινα. Α. 485. ἐπήνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τ. καρδία,
Λ. 1203. ὦ συμφορὰ τ. τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΕΙ. 251. εἰα πόλις τ. διακινασθήσεται.
Α. 735. τάλαιν' ἐγὼ, τ. τῆς ἀμόρηιδος,
Θ. 385. βαρέως φέρω τ. πολὺν ἤδη χρόνον
690. τάλαιν' ἐγὼ, τ., καὶ τὸ παιδίον
Β. 565. νὴ Δία, τ. ΠΑΝ. Β. νὴ δὲ δείσασαί γέ που
1346. ἐγὼ δ' ἁ τ. προσέχουσ' ἔτυχον
Εκ. 90. πληρουμένης, τ.; ΓΥ. Η νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
156. μὰ τὼ θεώ; τ., ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
242. πόθεν, ὦ τ., ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
919. τρόπον τ. κνησιᾶς·
ταλαιπωρήσομεν. Λ. 1220. ὑμῖν χαρίζεσθαι, τ.
ταλαιπωρεῖτο. Β. 24. ἵνα μὴ τ. μηδ' ἄγθος φέροι;
ταλαίπωρον. Ν. 414. εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ τ. ἐνεστιν
ταλαιπώρου. Π. 33. τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τ. σχεδὸν
ταλαιπωρούμεναι. Λ. 778. μὴ νυν ἀπείπωμεν τ.,
ταλαιπωρούμενοι. Σ. 1116. τὼν γόνων κατεσθίουσιν, οὐ τ.
ταλαιπωρομένους. Π. 224. ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς τ.,
ταλαιπωρομένων. ΕΙ. 476. ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν τ.,
ταλαιπώρων. Ο. 135. νῆ Δία τ. γε πραγμάτων ἐρᾷς.
ταλαντώμας. Εκ. 54. καὶ πάνυ τ. ἐγωγ', ὦ φιλτάτη,
τάλαν. Α. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τ.,
Λ. 910. σὺ δ' οὐ κατακλίνει; ΜΥ. ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ, τ.,
914. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τ.;
Θ. 644. τοῖδι δίεκυψε καὶ μάλ' εὔχραν, ὦ τ.
Β. 559. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρὸν γε τὸν χλωρὸν, τ.,
Εκ. 124. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τ.,
658. κἀγὼ ταῖτ' γνώμην ἔθέμην. τοῦ γὰρ, τ., οὐνεκ' ἔσονται;
1005. μὴ σκώπτε μ', ὦ τ., ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Π. 706. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἴ τ.
1055. βούλει δὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τ.;
τάλαν θ'. ΕΙ. 171. πέντε τ. ἢ πόλις ἢ Χίων
τάλαντ'. Σ. 660. τούτων πλήρωμα τ. ἐγγοῦς διοχίλια γίγνεται ἡμῶν
Εκ. 824. τ. ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τάλαντα. Ι. 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταποιεῖ τ. πολλὰ
Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχουτ' εὖ οἶδα δέκα τ.
Ν. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τ. πολλὰ
Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τ.
669. κἀθ' οὗτοι μὲν βαρβαλοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τ.
Θ. 811. οὐδ' ἂν κλίσαια γυνὴ ζείγει κατὰ πεντήκοντα τ.
Fr. 711. τὰ Ταντάλου τ. τανταλίζεται.
τάλαντά. Π. 194. ἀλλ' ἂν τοῖς τ. τὴς λάβῃ τριακαίδεκα,
ταλάντατ'. Ν. 1046. ποῖον χρόνου, τ., ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ταλάντατ'. Π. 684. τ. ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Π. 1060. τ. ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

ταλαντάτη. Θ. 760. τ. Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
ταλάντοις. Α. 6. τοῖς πέντε τ. ὀπὸ τῶν Κλέων ἐξῄμεσεν.
τἄλαντον. Ι. 933. τ., ἢν κατέργαση,
Ι. 938. καὶ, καὶ σὺ τό τ. λαβὲν
Σ. 1147. ἑρίων τ. κατεπέσωκε βοδίων.
Ο. 1074. λαμβάνειν τ., ἢν τε τῶν τυράννων τίς τινα
1075. τῶν τεθνηκότων ἐπιτιθεῖνη, τ., λαμβάνειν.
1078. λήψεται τ· ἢν δὲ ζῶντ' ἄγῃ τις, τέτταρα,
ταλάντου. Ν. 876. κἀτοι τ. τοῦτ' ἐμαθεν Ὑπέρβολος.
Γρ. 445, 4. ὅταν γὰρ ἰστῇς, τοῦ τ. τὸ ῥέπον
ταλάντῳ. Ο. 154. οὐκ ἀν γενοίμην ἐπὶ τ. χρυσίου.
Β. 797. καὶ γὰρ τ. μουσικὴ σταθηρήσεται.
τἀλάντων. Ι. 439. τί δῆτα; βούλει τῶν τ. ἐν λαβὼν σιωπᾶν;
Ν. 471. πράγματα κἀντιχαρᾶς πολλῶν τ.
ταλαοί. Ο. 687. ἀπῆτηες ἐφημέριοι, τ. βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
ταλάροις. Β. 560. ὃν οὗτοι αὐτοῖς τοῖς τ. κατῄσθιεν.
τάλας. Α. 163. ὁ σωσίπολις. οἴμοι τ., ἀπόλλυμαι.
Α. 174. οἴμοι τ., μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
210. ἐκπέφευγ', οἰχεται φροῦδος. οἴμοι τ. τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
454. τί δ', ὦ τ., σε τοῦδ' ἔχει πλέονυς χρέος;
1018. οἴμοι τ. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὗτοσί;
1192. τ. ἐγὼ βιβλίαμαι
1210. τ. ἐγὼ ξυμβολῆς Βαρείας.
Ι. 858. οἴμοι τ.· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρὲ
887. οἴμοι τ., οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
957. αἰβοῖ τ. ΑΛ. τί ἔστιν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
1200. οἴμοι τ., ἀδίκως γε τἀμ' ὑφῃρᾶσας.
Ν. 23. ὅτ' ἐπρᾶμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τ.,
742. ὀρθὸν διαῤῥὼν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τ.
1504. οἴμοι τ., δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
Ει. 79. οἴμοι τ.· ἔτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·
257. ὡς ἔρημός. ΚΛ. οἴμοι μοι τ., ὦ δέσποτα.
280. οἴμοι τ., οἴμοι γε, κἀτ' οἴμοι μάλα.
544. τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΥ. αἰβοῖ τ.,
1225. ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομα τ.;
Ο. 62. οἴμοι τ., ὀρνιθοθήρα τουτοῖ.
1260. οἴμοι τ. οὐκοὖν ἐτέρωσε πετομένη
1464. οἴμοι τ.· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερῶ μὲν οὖν,
1466. οἴμοι τ. ΠΕ. οὐ πτερυγεῖς ἐντευθενί;
1494. οἴμοι τ., ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὀζέται.
1646. οἴμοι τ., οἷόν σε περιοβίζεται.
Α. 382. οἴμοι τ. ΧΟ. ΓΤ. μῶν θερμὸν ἦν;
Θ. 241. οἴμοι τ. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
625. ἡ δεῖν' ἐμοιγ'. οἴμοι τ.
1038. ὦ τ. ἐγὼ, τ.,
Β. 307. οἴμοι τ., ὡς ἀχρίασ' αὐτὴν ἰδών·
926. ἀγνοεῖν τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τ. ΔΙ. σιώπα.
Π. 169. οἴμοι τ., ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι
880. οἴμοι τ.· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
930. οἴμοι τ., ἀπόδοῦμαι μεθ' ἡμέραν.
1125. ἐνίοτε ταῦτ' ἀγαθὴ ἔχων; ΕΡ. οἴμοι τ.,
Γρ. 80, 1. οἴμοι τ., τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
ταλαύρινος. Α. 964. ὁ δεινὸς, ὁ τ., ὃς τὴν Γοργόνα
Ει. 241. ὁ δεινὸς, ὁ τ., ὁ κατὰ τοῦν σκελοῖν·
τἀληθές. Π. 375. τἀπαίτιον; τ. γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
τἀληθῆ. Ν. 519. τ., νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκβρίψαντά με.
Α. 993. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τ. λέγε.
Π. 252. τί γὰρ οὖν τῆς τύχης σὺχὶ πρὸς σὲ τ. λέγοι;
τἀλλ'. Σ. 958. καὶ τ. ἀριστὸν ἐστιν· εἰ δ' ὀφείλετο,
Σ. 1106. εἶτα τ. ἅμοια πάντα σφῷ μηχανώμεθα.
Ει. 870. καὶ τ. ἀλλ' ἅπαντα, τοῦ τέως δὲ δεῖ.
Ο. 1539. καὶ τ. ἀπαξἅπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Ο. 591. καὶ τ. ἅπαν' ὥσπερ γυναῖκ' ἐκκεύασον.
Β. 809. λῆρόν τε τ. ἠγεῖτο τοῦ γνώμαι πέρι
Ἐκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τ. ὑπὸσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
914. καὶ τ. οὐδὲν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
1140. καὶ τ. ἀγαθά, πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Π. 626. καὶ τ. ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἡντρεπισμένα
τἐλλα. Ι. 942. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τ. γ' εἶναι κατεφανῶς
Ν. 365. αὗται γὰρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τ. δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαροι.
1427. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τ. τὰ βοτὰ ταυτὶ,
Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τ.;
Ει. 430. τ.' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
598. τ. θ' ὑπὸσ' ἐστὶ φυτά
934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τ. γ' ὦσιν ἡμοι.
1141. οἱ χαραδριοὶ καὶ τ. ποτάμ' ὄρνεα.
τἄλλα. Ο. 1163. ἀπουήσομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἡδῇ τ. δρᾶ.
Α. 400. αἱ τ. θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων
489. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τ. γε πάντ' ἐκινήθη.
860. ὅτι λῆροί ἐστι τ. πρὸς Κυνησίαν.
1273. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τ. πεποίηται καλῶς,
Β. 621. πλίνδουσι ἐπιτιθεῖς, πάντα τ., πλὴν πράσῳ
Ἐκ. 513. ὕδωνεφ ἔλαβον τ. θ' ἀξηνεγκάμην.
514. κατάκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας. σὺν δ' ἔργον τ. διδάσκειν,
Π. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τ. συμπαραστάτει
525. ὥστ' αὐτὸς ἀρὸν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τ. τε μοχθεῖν
996. καὶ τ. τἀπὶ τοῦ πύνακος τραγήματα
τἀλλότρια. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τ.; ΞΑ. μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.
Π. 931. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τ. πράττων ἐσθίειν.
τἀλλότριον. Ι. 392. κἀτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τ. ἀμὸν θέρος.
τἀλῆτ'. Ι. 1009. περὶ τῶν μετρούντων τ. ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
Ν. 176. εἶεν· τί οὖν πρὸς τ. ἐπαλαμήσατο;
τἀλῆτα. Ν. 648. τί δέ μ' ὑφεδήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ.;
Ν. 788. τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μίντοι τ.;
τἀμ'. Ι. 1200. οἴμοι τἀλαι, ἀδίκως γε τ. ὑφῃρᾶσας.
τἀμά. Ν. 1453. ἡμὶν ἀναθεῖν ἅπαντα τ. πράγματα.
Ει. 603. ὦ σοφάτατοι γεωργοί, τ. δὴ ξυνίετε
Ο. 636. σκῆπτρα τ. τρίγεων.
Α. 894. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τ. καὶ σὰ χρήματα
Θ. 262. ὑποδηπάνων δεῖ. ΑΓ. τ. ταυτὶ λάμβανε.
Β. 1326. τολμᾷς τ. μέλη ᾄγειν,
Ἐκ. 393. τὸν ζῶντα ἀλλάττον. τ. χαῖρ διοίχεται.
746. ἐγὼ καταθήσω τ.; κακοδαίμων ἄρα
922. τ. παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
1001. λαρεῖ· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τ. στρώματα.
τἀμβάδ'. Σ. 600. τὼν σπύγγων ἕκων ἐκ τῆς λεκάνης τ. ἡμῶν περικωνεῖ.
ταμία. Γρ. Μ. ΕΙ. Δευτ. 2, 2. πιστὴ τροφὸς, τ., συνεργὸς, ἐπίτροπος,
ταμίαισι. Ἐκ. 212. ταύταις ἐπιτρόποις καὶ τ. χρώμεθα.
ταμίαν. Ν. 566. τὼν τε μεγασθενῆ τριάνης τ.,
Σ. 613. ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὼν τ., ὁπότ' ἄριστον παραθῇσι
ταμίευέ. Ι. 959. παῖ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν τ. μοι.
ταμιεύει. Ο. 1538. ὑπερ τ. τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός
Ο. 1542. ἀπαντά τἀρ' αὐτῷ τ. ΠΡ. φῄς· ἐγώ.
ταμιεύεσθαι. Θ. 419. αὐταῖς τ., προαρούσαις λαβεῖν
ταμιεύεται. Γρ. 305. σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον τ.
ταμιεύομεν. Λ. 495. οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντων ἡμεῖς τ. ὑμῖν;
ταμιεύομεναι. Ἐκ. 600. τ. καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
ταμιεύουσ'. Σ. 964. σὺ γὰρ τ. ἔτυχες. ἀτὸκριναι σαφῶς,
ταμιεύσεις. Ι. 948. ἐμοὶ τ. ΚΛ. ἐχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι.
ταμιεύσετε. Λ. 494. ὑμεῖς τ. τἀργύριον; ΛΥ. τί δέ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
ταμιεύσομεν. Λ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς τ. αὐτό.
τἀμπόρι'. Ο. 1523. εἰ μὴ παρέξει τ. ἀνεφγμένα.
τἀμπόρια. Ι. 171. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τ. καὶ τὰς ὀλκάδας;
τἀμφιδρόμια. Λ. 757. οὐ τ. τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
τάν. Α. 733. ἀκούετον δῆ, ποτέχετ' ἐμὶν τ. γαστέρα· κ.τ.λ.
Α. 817. οὐτω μ' ἀποδόσθαι τ. τ' ἐμαυτῶ ματέρα. κ.τ.λ.
τἀν. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τἄνδε τ. χοῖρον τὸ κρῆς κ.τ.λ.
τάν. Ι. 598. ἀλλα τ. τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν κ.τ.λ.
τἀν. Α. 1098. ὦ πολυχαρίδα, δεινά τ. ἐπεπόνθεμεν. κ.τ.λ.
τἀναντί'. Ν. 1040. καὶ ταῖς τύμοις καὶ ταῖς δίκαις τ. ἀντιλέξει.
τἀναντία. Α. 493. ἅπαρι μέλλεις εἰς λέγειν τ.
Ο. 1676. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟΣ. τ. ψηφίζομαι.
Β. 1450. τ. πράξαντες οὐ σωζόμεθ' ἄν;
Π. 491. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τ. δῆπου.
1204. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τ.
ταναοδείρων. { Ο. 254. / 1394. } οἰωνῶν τ.
τἀνάφορον. Β. 8. μεταβαλλόμενος τ. ὅτι χαίζητιᾷς.
Ἐκ. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι λήρεις. φέρε σὺ τ. ὦ παῖ.
Γρ. 472, 2. ἔχουσα καὶ τ.
τἀνδε. Α. 771. οὐ φατι τ. χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
τἄνδε. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τ. τἀν χοῖρον τὸ κρῆς
τἀνδοθεν. Λ. 512. εἶτ' ἀλγοῦσαι τ. ὑμᾶς ἐπαγηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
τἄνδον. Λ. 495. οὐ καὶ τ. χρήματα πάντων ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
τἀνδρεῖα. Ἐκ. 26. ἢ θαλάττα τ. πλεψάσαις λαβεῖν
Ἐκ. 75. καὶ θαλάττα τ., καθάπερ εἴπαμεν.
τἀνδρεῖά. Ἐκ. 275. καὶ θαλάττα τ. γ' ἅπερ ἐκλέψατε

τάνδρί. { A. 223. / 224. } κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τ. τῷῳ πείσομαι.
Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ. τοὔγκυκλον
τάνδρός. Σ. 347. ἤτις σε λάθρα τ. τυνδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Σ. 933. κλέπτων τὸ χρῆμα τ.' οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Φ. 803. παραβάλλουσαι τὴν τε γυναικὸς καὶ τ. τοῦνομ' ἕκαστον.
813. φορμὸν πυρῶν τ. κλείσας' αὐθημερὸν αὖ' ἀπέδωκεν.
Ek. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τ. ἐξελθεῖν μόνη.
243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τ. ᾠκησ' ἐν πυκνί.
τάνθάδ'. Ει. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μετὰ τ. εἰρήνης σαπρᾶς.
τάνθεια. Α. 869. τ. τὰς γλάγκωσι πάσεις χαμαί
τάνθρῆνα. Σ. 1020. ἐξελεῖν ὑμᾶς μενοῦνῶν πρὸς βίαν τ.,
Σ. 1107. ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑαυοὺς, ὥσπερεί τ.,
τάνθρωπο. Ν. 1850. ὅηλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τ.
τάνθρώπῳ. Ν. 512. αὐτοῦγὰρ γέγοντο τ.
Ταντάλειος. Β. 1232. Πέλοψ ὁ Τ. ἐς Πίσαν μολὼν
τανταλίζεται. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τάλαντα τ.
Ταντάλου. Fr. 711. τὰ Τ. τάλαντα τανταλίζεται,
τάνταυθί. Β. 273. τί ἐστι τ.; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
τάντερ'. Α. 367. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τ. ἐξαμῶσα.
τάντερα. Ι. 708. ἐξαρπάσασ' οὐκ τοὺς ὀνυξ τ.
τάντευθενί. Α. 92. δῆλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τ.
τάντικνίμια. Β. 126. εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τ.
τάντίον. Θ. 822. τ., ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
ταυνσίπτερε. Ο. 1411. τ. ποικίλα χελιδοῖ·
Ο. 1415. τ. ποικίλα μάλ' αὖθις.
τάνω. Ο. 1507. ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τ. πράγματα,
Ν. 231. εἰ δ' ὧν χαμαὶ τ. κάτωθεν ἐσκόπουν,
τάξεις. Β. 1036. τ., ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παυτακλέα γε
τάξεσιν. Α. 600. ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τ.,
τάξεων. Ει. 303. τ. ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
τάξῃς. Σ. 1420. ἡν ἀν σὺ τ., καὶ χάριν πρὸς εἰσομαι.
ταξιαρχεῖν. Ει. 444. κεἰ τις ἐπθυμῶν τ., σοὶ φθονεῖ
ταξίαρχον. Ει. 1172. μάλλον ἢ θεοῖσιν ἐγθρὸν τ. προσβλέπων.
Ο. 833. τ. ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα.
ταξίαρχος. Ο. 353. ποῖ 'σθ' ὁ τ.; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ταξίαρχός. Α. 569. εἴτε τις ἐστι τ. τις ἢ
τάξιν. Ο. 400. ἀναγ' ἐς τ. πάλιν ἐς ταυτὸν,
τάπ'. Π. 100. ἀφετὸν με νῦν, ἴστον γὰρ ἤδη τ. ἐμοῦ.
τάπάργματα. Ει. 1056. ἄγε νυν ἀπάρχου, κατὰ δὸς τ.
τάπη. Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τ. τῇ βακτηρίᾳ
Β. 862. τ., τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τὴν τραγῳδίαν,
885. εὐγενᾶν δὴ καὶ σφῷν τι, πρὶν τ. λέγειν.
τάπητος. Π. 542. καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τ. σαπρὸν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
τάπί. Σ. 288. τῶν προδύτων Τ. Θράκης· κ.τ.λ.
τάπιδέξια. Ο. 1493. πάντα τ.
τάπιεικῆ. Ν. 1438. κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τ.
τάπίλοιπ'. Ι. 688. τίξε τ. ἄριστα·
τάποβήσεται. Fr. 1. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τ.
τάποβύσεται. Fr. M. Δαισ. 16. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τ.
τάπόλλωνος. Ο. 982. ὀν ἐγὼ παρὰ τ. ἐξεγραφάμην·
τάπόρρηθ'. Ι. 282. νῆ Δί', ἐξέγων γε τ., ἀμ' ἄρτον καὶ κρέας
τάπόρρητ'. Β. 362. ἢ προδίδασιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τ. ἀποπέμπει
Ek. 442. καὶ χρηματοσίον κοὐτε τ. ἔφη
τάπορρήτα. Fr. 520. οὔτοιο τι τ. δρᾶν ἐστι μέλει.
τάπόρρητά. Θ. 362. τ. τε τοῖσιν ἐ-
τάρ'. Σ. 1262. μαθητέον τ. ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων, κ.τ.λ.
τάρα. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα ὄρτα. ΔΙ. δεινά τ. πείσομαι. κ.τ.λ.
τάρακτρον. Ει. 654. καὶ κύκηθρον καὶ τ.,
ταράξει. Ει. 266. τούτῳ τ. τὰς πόλεις καθήμενος.
ταραξικάρδιον. Α. 315. τοῦτο τοῦτοις δεινὸν ἤδη καὶ τ.,
ταραξυπόστρατον. Ι. 247. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ τ.
τάραξις. Θ. 137. τίς ἡ τ. τοῦ βίου; τί βάρβιτος
ταράξομεν. Λ. 1232. νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὃ τι τ.'
ταράξω. Α. 621. ἀεὶ πολεμήσω, καὶ τ. πανταχῇ.
Ι. 358. λαρυγγὶῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν τ.
τάραττε. Ι. 214. τ. καὶ χόρδυ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τ. καὶ κύκα
ταράττει. Ι. 66. αὐτεί, τ., δορδοκεῖ, λέγων τάδε·
ταράττεις. Ι. 902. οἴοισι μ', ὦ πανοῦργε, βαμολοχεύμασιν τ.
Σ. 696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν δίνα τ.,
ταραττέτω. Ει. 320. ὡς κυνάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ τ.,
ταράττῃς. Ι. 867. αἰροῦσ' καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν τ.
ταράττων. Α. 688. ἄνδρα Τίθωνὸν σπαρτίτων καὶ τ. καὶ κυνῶν.
Ι. 431. ὅμοῦ τ. τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰλῇ.
692. ὠθῶν κολοίκων καὶ τ. καὶ κυνῶν,
ταράττων. Ι. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σεῖων τε καὶ τ.
τάργα. Θ. 904. Ναυσιμάχης μέν γ' ἥτταν ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τ.
τάργγιρίον. Ν. 756. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τ. δανείζεται.
Ν. 1247. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τ.; λέγε,
1249. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τ. τοιούτος ὤν·
1278. εἰ μαινοῦμαι τ. ΣΤ. κἀτεπεὶ νυν,
1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τ. δίκαιος εἶ,
1288. πλέον πλέον τ. ἀεὶ γίγνεται,
1295. ζητεῖς ποιῆσαι τ. πλείον τὸ σόν;
Σ. 607. ἀσπάζωνται διὰ τ., καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
795. ταχὺ γοῦν καθέψεις τ., ἢ δ' ὃς λέγων.
Ει. 1238. ἴθι δὴ, ξένεγκε τ. ΤΡ. ἀλλ', ἄγαθὲ,
Α. 174. καὶ τ. τἀβυσσον ἢ παρὰ τᾷ σᾷ.
488. ἵνα τ. σὺν παρέχωμεν καὶ μὴ πολεμοῦτε δι' αὐτό.
489. διὰ τ. πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τάλλα γε πάντ' ἐναγῆθη.
494. ὑμεῖς ταμεύσετε τ.; ΛΥ. τί δὲ δεῖνν τοῦτο νομίζεις;
Θ. 1196. ναὶ ναῖαι δῶ σοι. ΕΥ. τ. τοίνυν φέρε.
Β. 148. ἢ παῖδα κινῶν τ. ὑφείλετο,
561. κἄπειτ' ἐπειδὴ τ. ἐπραττόμην,
624. τὸν παῖδα τύπτων, τ. σοι κείσεται.
Ek. 598. κοινὴν πάντων καὶ τ. καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
Π. 131. δι' τ. πλείστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
141. αὐτοῦ διδῷς τ., ὥστε τοῦ Διὸς
Fr. 305. σακίοι, ἐν οἴστερ τ. ταμιεύεται.
τάργγιρίον. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σπαρίεις, τ. μοι τὸν τόκον
Λ. 422. κοπῆς ἔσονται, τ. νυνὶ δίοιν,
Π. 154. οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τ. χάριν.
τάρ'. Α. 734. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τ.; ΛΥ. ἦν τοὐτου δέῃ·
τάρια. Β. 1387. ὑγρὸν ποιῆσαι τοῦτος ὥσπερ τ.,
Ek. 215. ἐγὼ διδαξω. πρῶτα μὲν γὰρ τ.
τάριστερόν. Ει. 334. ἀλλ' καὶ τ. τοί μοῦσ' ἀναγκαίως ἔχον.
ταρίχει. Fr. 528. ἐπὶ τῷ τ. τὸν γέλωτα κατέδυσαι.
ταρίχῃ. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ τ. τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ταρίχνον. Ει. 563. ἐμπολῆσαντ' τὴ χρηστὸν εἰς ἀγρὸν τ.
τάρίχον. Fr. 21, 1. οὐκ αἰσχυνόμαι τὸν τ. τοιοῦνὶ
τάριχος. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς πυλαιαῖν, οὗ τὸ τ. ὤνιον.
Β. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τ. οὐκ εἰρηκά που.
Fr. 313, 2. ἡνίκα Κράτητ' τε τ. ἐλεφάντινον
ταρίχους. Α. 1101. θρῖον τ. οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
Σ. 491. νὺν δὲ πολλῷ τοῦ τ. ἐστὶν ἀξιωτέρα·
τάρρεν'. Ν. 660. ἀλλ' οἶδ' ἐγωγε τ., εἰ μὴ μαίνομαι·
ταρροῦ. Ν. 226. ἔπειτ' ἀνὸ τ. τοῦτο ὑπερῤῥονεῖς,
τάρρωμα. Fr. 686. τ.;
Τάρταρον. Ν. 192. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τ.
Ο. 698. οὗτος δὲ Χάος πτερόεντι μεγαίῃ ψυχῇ κατὰ Τ. εὐρὺν
Τάρταρος. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τ. εὐρύς·
Ταρτησία. Β. 475. Τ. μύραινα. τὸν νεῦρῳ δέ σου
τάρχαϊ'. Ει. 694. πάμπολλα, καὶ τ. ἃ κατέλιπεν τότε.
Σ. 1479. τ. ἐκεῖν' οἱ Θέσπιν γηαυίζετο·
τάρχαία. Ι. 1387. μακάριος ἐν τῷ τ. ὃ δὴ κοθίσταμαι.
Ν. 1156. αὐτοί τε καὶ τ. καὶ τὸκοι τόκων·
τάρχαίον. Ν. 593. αὐδὶς ἐς τ. ἐμὶν, εἰ τι κἀξημάρτετε,
Β. 720. ἐς τε τ. νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
τάρχγγέτι. Α. 644. εἴτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις οὖσα τ.·
τάρῳματα. Ει. 1158. τοῦ θεοῦ τ.
τάς. Α. 18. οὗτως ἐδῄχθην ὑπὸ κονίας τ. ὀφρῦς κ.τ.λ.
Ει. 558. τ. τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὧν νεώτερος, κ.τ.λ.
τᾶς. Α. 869. τάνθεια τ. γλάγκωσι ἀπέκειαν χαμαί,
Α. 155. ὁ γὰν Μενέλαος τ. Ἑλένας τὰ μᾶλά τ.
τἀσδ'. Ν. 340. διὰ μέντοι τ. οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λίζον δή μοι, τί παθοῦσαι,
τἀσδε. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τ. πα γενήσεται;
τάσδε. Α. 740. περίθεσθε τ. τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων. κ.τ.λ.
τασδεδέ. Α. 1224. ἀνάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τ.
τασδέ. Α. 191. σὺ δ' ἀλλὰ τ. τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβὼν. κ.τ.λ.
τἀτταταῖ. Β. 649. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. ΑΙ. τί τ.;
τἀττικόν. Ει. 252. φέρ' ἐπιχίω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ.
τἀττικοῦ. Ει. 254. τετράβολον τοῦτ' ἐστι· φείδου τ.
ταττόμενον. Ει. 766. ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ τ. ποιῶ;
Ει. 767. τὸ τ. γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σύφορα·
Ταύγετον. Α. 1297. Τ. αὖτ' ἐρανοὺν ἐκλιπτᾶ.
Ταύγετόν. Α. 117. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Τ. γ' ἄνω
ταῦθ'. Α. 7. τ. ὡς ἐγανώσθην, καὶ φλὼ τοὺς ἐπθεὶς κ.τ.λ.
ταὐλίον. Α. 721. κατέλαβον ἢ τοῦ Πανὸς ἐστι τ.,
ταύρειον. Ι. 83. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα τ. πιεῖν.
ταυρηδόν. Β. 804. ἔβλεψε δ' οὖν τ. ἐγκύψας κάτω.
ταῦρον. Α. 81. κἀν τ. ἄγχοις.
Ταυροπόλον. Α. 447. εἰ τάρα νὴ τὴν Τ. ταύτῃ πρῦσει,

ταῦρος. Ν. 661. κριός, τράγος, τ., κύων, ἀλεκτρυών.
ταυροφάγου. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ τ. γλωττης βακχεῖ' ἐτελεσθη.
ταῦρφ. Ν. 347. ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ τ.; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τούτο;
ταῦτ'. Α. 90. τ. ἀρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων. κ.τ.λ.
ταῦτα. Α. 125. ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. τ. ἔδη' οὐκ ἀγχύλον; κ.τ.λ.
ταῦτά. Ν. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ τ. γε κ.τ.λ.
ταῦτα. ΕΙ. 847. πόθεν δ' ἔλαβες τ. σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τοῦραυοῦ.
ταῦτά. Σ. 483. τ. ταῦτα σου καταντλῆ καὶ ξυναμῶσαι καλῆ. κ.τ.λ.
ταυταγί Α. 912. φαῦλα πολέμια τ. ΒΟ. τί δὲ ταθὼν κ.τ.λ.
ΕΙ. 1057. ὅσταν ἀμαινον πρῶτον. ΠΕ. ἀλλὰ τ. κ.τ.λ.
ταύταις. Σ 121. ὅτε δῆτα τ. ταῖς τελεταῖς οὐκ ὀφίλει, κ.τ.λ.
ταυταισιν. Ec. 229. τ. οὖν, ἄνδρες, παραδώσατε τὴν πόλιν
ταύτας. Α. 199. τ. δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀπτίομαι, κ.τ.λ.
ταυτασί. Α. 130. ἰμαὶ σὺ τ. λαβὼν ὑπτὸ δραχμὰς
Λ. 603. καὶ τ. δέξαι παρ' ἐμοῦ.
ταύτῃ. Ι. 271. ἀλλ' ἴλν τ. γε νικῇ, ταυτῇ πεπλήξεται· κ.τ.λ.
ταυτῇ. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικῇ, τ. πεπλήξεται· κ.τ.λ.
Ι. 922. τε τῶν ἀπειλῶν τ. κ.τ.λ.
ταύτην. Α. 896. ἀγορᾶς τέλος τ. γέ που δώσεις ἐμοί· κ.τ.λ.
ταυτηνί. Α. 465. ἀπελθὼν τ. λαβὲ. ΔΙ. ἀπέρχομαι. κ.τ.λ.
ταυτηνδεί. Ο. 1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτετ' τ. λαβὼν
ταύτης. Ν. 511. οὐνεκα τ. κ.τ.λ.
ταυτησί. Α. 960. ἐκέλευσε λάμαχὸς σε τ. βραχμῆς
Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ τ. καθῆται τὴν πέτρας,
771. ἐπὶ τ. κατακινησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
ταυτί. Α. 167. τ. περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με κ.τ.λ.
Ι. 1346. τ. μ' ἔδρων, ἐγὼν δὲ τοὺτ' οὐκ ἠσθόμην; κ.τ.λ.
ταυτό. Ν. 234. πάσχει δὲ τ. τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. κ.τ.λ.
ταυτό. Ν. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ τ. καὶ τὸν ἄρρενα. κ.τ.λ.
ταυτομαλεῖν. Π. 1150. τί δέ; τ. ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖς;
ταυτόν. Ι. 319. νὴ Δί' κἀμὲ τοὺτ' ἔδρασε τ., ὥστε κατάγελαν κ.τ.λ.
Λ. 496. ἀλλ' οὐ τ. ΑΥ. πῶς οὐ τ.; ΠΡ. πολεμητέον ἐστ'. ἀπὸ τούτου, κ.τ.λ.
ταὐτοῦ. Ι. 1289. οὐ πτσ' ἐκ τ. μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. κ.τ.λ.
ταὐτῷ. Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν τ. μένει. κ.τ.λ.
ταφαῖσι. Β. 423. ἐν ταῖς τ. πρωκτῶν
ταφῆναι. Ec. 592. μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ τ.;
Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τ.
ταφόδια. Π. 1024. γραῦς κατρώσης τ. κατεσθίειν.
ταφροδίτῃ. Α. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ. θύεται.
τάφρον. Α. 1178. ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τ.,
τάφρους. Β. 928. ἀλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἢ τ., ἢ 'π' ἀσπίδων ἑνὸντας
τάφῳ. Θ. 885. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τ.;
ταφῶμεν. Ο. 396. δημόσια γὰρ ἔνα τ.,
τάχ'. Α. 332. εἴσομαι δ' ὑμῶν τ. ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Σ. 277. καὶ τ. ἀν βουβρωνιᾷν.
453. ἀλλὰ τούτων μὲν τ. ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τ. ὑμῖν φημι μεταμελήσειν
Ο. 1468. πικρὰν τ. ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
Α. 375. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΤ. τοὐργον τ. αὐτὸ δίξει.
Θ. 718. ἀλλ' οὐ μὰ τὸν θεὸν τ. οὐ
853. πιεράν Ἑλένην ὄψει τ., εἰ μὴ κοσμίως
Β. 527. ἄδωκας αὐτούς; ΔΙ. οὐ τ., ἀλλ' ἤδη ποιῶ
Ec. 936. δείξει τ. αὐτὸ, ὡς ἐγωγ' ἀπέρχομαι.
τάχα. Α. 481. ἀρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τ.,
Α. 565. τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθρήσει τ.
Ν. 1144. τ. δ' εἰσομαι κἀγὼ τὸ φρονιστήριον.
Σ. 281. τ. δ' ἂν διὰ τὸν χθιζὶν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδίετ
1444. εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τ.
1456. τ. δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
1491. τ. βαλλήσεις.
Ο. 453. τ. γὰρ τύχοις ἂν
1043. σὺ δέ γ' οἰσπερ ὠτοτύξει χρήσει τ.
1390. καὶ πτεροδύσηται· σὺ δὲ κλίνων εἴσει τ.
Α. 444. ταύτῃ προσάισεν, κἀσθον ἀϊστώσει τ.
1114. τ. δ' εἴσομαι γὰρ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
Θ. 66. μηδὲν ἐκέτευ' αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τ.
723. τ. δέ σε μεταβαλοῦσ'
Β. 1261. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τ.
1303. θρήνων, χορείων· τ. δὲ δηλωθήσεται.
Ec. 933. δείξει γε καὶ σοί. τ. γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
1168. τοὺς σκέλισκοιν τὸν ῥυθμὸν. τ. γὰρ ἔπεισι
Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΛ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσει τ.
Fr. 297, 2. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τ. δ' εὖ οἶδ' ὅτι
491. πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τ.

τάχας. Fr. 687. τ.:
τάχει. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην λάσας ἐν τ.
Π. 334. ἀκήκοόν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τ.
ταχεῖ. Θ. 1069. τ. πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
ταχεῖα. Ο. 1204. Ἴρις τ. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ταχεῖαν. Β. 127. βούλει τ. καὶ κατάντη σου φράσω;
ταχείας. Ι. 1071. αἰτεῖ τ. ἀργυροδόχους οὐτοσί·
ταχίσι. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρυν με τ. καὶ κούφοις πτεροῖς
ταχίως. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φάνει δὴ τὸ τ.. χοιρίον.
Α. 1006. τὰ λαγῷα, τ. τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
1074. τ. λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
Ι. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι τ. οὗτον χόα,
495. καὶ σπεῦδε τ. ΑΛ. παῦτα δρᾷ. ΧΟ. μίμησό νυν
1227. κατάθου τ. τὸν στέφανον· ἴσ' ἐγὼ τουτῳί
1228. αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου τ., μαστιγία.
Ν. 345. ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. λέγε τὸν νεν. ὅ τι βούλει.
775. ἄγε δὴ τ. τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
812. τ.· φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.
Σ. 138. οὐ περιδραμεῖται σφῷν τ. δεῦρ' ἄτερος;
329. σπόδισον τ.·
355. ἴειν σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους τ., ὅτε Νάξος ἑάλω;
653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύσ' ἐγὼ, τουτί τ. με διδᾷεις,
ΕΙ. 431. ἄγε δὴ, σὺ τ. ἐπεύχε τὴν φιάλην, ὅπως
957. περίθει τὸν βωμὸν τ. ἐπιδέξια.
960. σείον σὺ τ.· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
1024. σχίζας δευρὶ τιθέναι τ.
Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει τ. ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
957. οὐτοω τ. τοῦτον πεσόσθαι τὴν πόλιν.
1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ τ.; εὐρὰξ πατάξ.
Α. 154. σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν τ., εὖ οἶδ' ὅτι.
164. κἄλλως δοῦναν χρὴ· κἀμέλει τ. νάνυ
503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ τ., ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥ. ἀκρῶδ δὴ,
731. οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἤξω τ. νὴ τὸν θεὸν,
830. τ. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
924. ἰδοὺ. ΚΙ. παπαιάξ. ἡκέ νυν τ. πάνυ.
Θ. 277. ἐκσπευδε τ. ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
638. χάλα τ. τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σύ·
731. ἀπόδυθι τ.· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
784. κείνῃ, ταύτῃ· τ. χρῆ.
Β. 166. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ τ. μέντοι πάνυ.
188. ἐγώ. ΧΑ. τ. ἐβάμαν. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;
498. φέρε δὴ τ. αὐτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
605. ξυνδεῖτε τ. τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
627. κατάθου σὺ τὰ σκεύη τ., χὤσπερ ἐρεῖς
1508. καὶ φράζ' αὐτοῖς τ. ἥκειν
1510. κἂν μὴ τ. ἥκωσιν, ἐγὼ
1514. κατὰ γῆς τ. ἀποσείμῳ.
Ec. 121. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ τ. ἀνὴρ γενοῦ·
1175. ταχὺ καὶ τ. λαβὲ τηρυβλίον.
Π. 71. ἀλλ' εἶρε τ. Πὰν μηβαμῶς. ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς;
222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν τ. δρᾶμαν ΚΛ. τί δρῶ; λέγε.
644. τ. τ. φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
832. ἢ ποῦ σε τ. ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
874. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν τ. οὐκ ἂν φθάνοις;
926. κατάθου τ. θοίμάτιον. ΚΛ. οὔτοι, σοὶ λέγει.
Fr. 427, 1. φέρε παῖ τ. κατὰ χειρὸς ὕδωρ
τάχιοθ'. Σ. 3365. μηχανὴν ὅπως τ.' ἐ-
τάχιστ'. Ν. 839. ἀλλ' ὡς τ. ἐλθοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε
Ν. 1484. ἀλλ' ὡς τ. ἐμπτάσαιν τὴν οἰκίαν
Σ. 167. ὅπως τ., ἢ πυκάκωσι τιμητικῶν.
ΕΙ. 299. ὡς τ. ἄμαξ λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
553. ὡς τ. ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου·
973. ἀλλ' ὡς τ. εὐχύμεθ', εὐχύμεσθα δή.
Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀγ' ὡς τ. ἐς τὴν λόχμην
1056. ἀπίωμεν· ἡμεῖς ὡς τ. ἐντευθεῦνι
Ο. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέγειν χρὴν ὡς τ. ἤδη κύκλῳ.
Β. 118. ὅπως τ. ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω
Π. 653. ὡς γὰρ τ. ἀφικώμεθα πρὸς τὸν θεὸν
τάχιστα. Α. 756. ὅπως τ. καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Α. 1094. ἀλλ' ὡς τ. σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
Ν. 88. ἐκστρεψον ὡς τ. τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
1199. ἴν' ὡς τ. τὰ πρυτανεῖ ὑφελοίατο,
Σ. 408. ἀλλὰ θαίμάτια βαλόντες ὡς τ., παῖδα,
529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τ.
860. ἀλλ' ὡς τ. πῦρ τις ἐξενεγκάτω
1361. ἀλλ' ὡς τ. σοῖβι τάσδε τὰς δεσὰς
ΕΙ. 1. αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τ. καυθάρῳ.
8. ἀλλ' ὡς τ. τρίβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
427. εἰσιόντες ὡς τ. τοὺς λίθους ἀφήλκετε.
713. ἀλλ' ὡς τ. τήνδε τὴν θεωρίαν

τάχιστα. Ει. 842. ἀλλ' ἔϊσαγ' ὡς τ. ταυτηνὶ λαβὼν,
Ει. 937. ἴθι νυν, ἀγ' ὡς τ. τὸ πρόβατον λαβὼν
1203. ἐπὶ δεῖπνον ὡς τ.· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
Ο. 641. ἀλλ' ὡς τ. δεῖ τι δρᾶν· πιώτον δέ γε
1309. ἀλλ' ὡς τ. οὐ μὲν ἴων τᾶς ἀρίχους
Λ. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τ., Λαμπιτοῖ,
266. ἀλλ' ὡς τ. πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
747. ἀπόπεμψον ὡς τ. ΑΥ. τίνα λόγον λέγεις;
1009. ἀλλ' ὡς τ. φράζε περὶ διαλλαγῶν
Θ. 1205. ὅταν ἀνθῇς τ., φεύξει, καὶ τενεῖς
Β. 905. ἀλλ' ὡς τ. χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἐκ. 269. ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ. τὰς Λακωνικάς,
506. ἀλλ' ὡς τ., πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Π. 620. ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τ. τὸν θεὸν
τάχιστά. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τ. μοι τὸν Σωκράτη.
Α. 1188. ἀγ' ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τ. γε.
Θ. 265. εἴσω τις ὡς τ. μ' ἐσκυκλησάτω.
ταχίστην. Σ. 990. φέρε νὺν σε τηδὶ τὴν τ. περάγω.
τάχος. Α. 686. ἐς τ. παῖει ξυνάπταν στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
Α. 1187. ἀπεισ' ἔκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴαμεν ὡς τ.
Θ. 727. καὶ καταθεὶν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τ.
ταχύ. Α. 1029. ὑπάλειφον εἰρήνῃ με τῷφθαλμὼ τ.
Α. 1085. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἐστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον τ.
Ι. 109. εἶσ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς τ.
120. ὦ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον τ.
123. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον τ.
648. αὐτὸς ἀπόρρητον ποιησάμενος τ.,
1074. ὅτι ἢ τρήρης ἐστὶ χὠ κύων τ.
1389. σπονδὰς παραδῶ σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ τ.
Ν. 647. τ. γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
Σ. 614. καταρασάμενοι καὶ τονθορύσαι. ἀλλ' ἴν μή μοι τ.
μάξῃ.
795. τ. γοῦν καθίγεις τἀργύριον, ἢ δ' ὃς λέγων.
1536. ἤμαι τ.· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
Ει. 261. οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέει τ.;
275. ἀνύσας τι; ΚΓ. ταὺτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκέ μοι τ.
Ο. 233. τ. πετόμενα, μαλθακὴν ἴέντα γῆρυν·
1165. οὕτω τὸ τείχος ἐκτετείχισται τ.;
1313. τ. δ' ἂν πολυάσρα τὰν πόλιν
1325. φερέτω κἀλαθὼν τ. τὶς πτερῶν.
Λ. 26. οὐχ οὕτοι ὁ τρόπος· τ. γὰρ ἂν ξυνήθομεν.
595. ὦ μὰ Ἡραν γὰρ, κἀν ἡ πολιὸς, τ. παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
864. φέρε νυν καλέσω κατηβᾶσά σοι. ΚΙ. τ. νυν πάνυ.
935. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· τ. γὰρ ἔρχομαι.
1091. ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει τ.,
Θ. 663. ἐτὰ νυν ἔχευε, καὶ μάτευε τ. πάντ'
916. λαβὼν τ. πάνυ. ΓΥ. Η. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
Β. 480. ὦ καλαγέλασ', οὐκοῦν ἀναστήσει τ.
Ἐκ. 797. ἐγὼδα τοὔτους χειροτονοῦντας μὲν τ.,
1175. τ. καὶ ταχὺς λαβὲ τριβλίον.
Π. 57. ἢ τάπὶ τοῦτοις δρᾶ, λέγειν χρὴ τ. πάνυ.
746. ὅτι βλέπταν ἐκείνω τὸν Πλούτον τ.
1043. πολιὰ γεγένησαι τ. γε νὴ τὼν οὐρανόν.
1103. ἀλλ' ἐκείνω τὼν δεσπότην τρέχων τ.,
Γρ. 13. τ. νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.
209. τ. προσφέρων παῖε ἐνέχεόν τε σφόδρα κυανοβενθῆ.
ταχυβουλοις. Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις τ.,
ταχύν. Σ. 1523. τ. πῶδα κυκλοσοβεῖτε,
ταχύνειν. Ἐκ. 582. ὡς τὸ τ. χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς·
ταχύπους. Ι, 1068. λαίθαργον, τ., δολίαν κερδῶ, πολύδιρν
ταχύς. Α. 851. ὁ τ. ἄγων τὴν μουσικὴν,
Ν. 702. τ. δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
Β. 1428. βραδὺς φατεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν τ.,
ταῶν. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ τ., καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ,
ταῶς. Ο. 102. ἦρηὲν γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ τ.;
Ο. 269. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου τ.;
ταῶσι. Α. 63. καὶ τοὶς τ. τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
τε. Α. 78. τοὺς πλείστα δυναμένους καταφαγεῖν τ. καὶ πιεῖν. κ.τ.λ.
τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ.
τεᾷ. Ο. 929. τ. κεφαλᾷ θέλεις
Ο. 938. τὸ δὲ τ. φρενὶ μάθε
τεαῖς. Ο. 906. τ. ἐν ὕμων ἀοιδαῖς,
τεάν. Α. 1249. τὰν τ. μῶαν ἅτις
τέγγεσθ'. Α. 550. χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τ.· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
τέγγουσαι. Β 1311. τ. νοτίαις πτερῶν
τέγος. Ν. 1488. τὸ τ. κατάσκαπτ', εἰ φίλεῖς τὸν δεσπότην,
τέγους. Α. 262. σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶν μ' ἀπὸ τοῦ τ. πρόβα.
Ν. 1126. ἢν δὲ πλυθέντοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τ.
1502. οὕτος, τι ποιεῖς ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τ.;
τέγους. Σ. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τ.
Σ. 1293. καὶ τρισμακάριοι τοὺς ἐπὶ ταῖς πλευραῖς τ.
Λ. 395. ἢ δ' ὑποπεσοῦσ', ἡ γυνὴ ἐπὶ τοῦ τ.,
Γρ. 117. καὶ δὴ ὑπὴν κἀπὶ τ.
τεγῶν. Α. 389. ὁ τ' Ἀθωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τ.,
τεθέασαι. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τ.;
τεθεᾶσθαι. Θ. 797. κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τ.·
τεθεῖσθαι. Γρ. 304. ἄμφοδον ἐχρὴν αὐτῷ τ. τοὔνομα.
τεθερμῶσθαί. Λ. 1079. δεινῶς· τ. γε χείρον φαίνεται.
τεθέωρηκα. Σ. 1188. ἐγὼ δὲ τ. πώποτ' οὐδαμοῦ
τεθῆναι. Ν. 1425. ὅσα δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὼν νόμων τ.,
τεθνάναι. Β. 1012. τὶ παθεὶν φήσεις ἄριστ' εἶναι; ΔΙ. τ.· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
τεθνεῶς. Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῇ κορυδοῦννι κεῖται τ. Κεφαλῆσιν.
τεθνεῶτα. Γρ. 51. ὅτε τῷ Πράμμῃ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τ.,
τεθνεῶτος. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοὶ τ. εἰσάξει δίκην.
Ν. 838. ὥσπερ τ. καταλύει μου τὸν βίον.
Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τ.,
1140. τῷ τοῦ πατρὸς τ.; Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
τίθνηκε. Θ. 576. ἐπεὶ τ. Πρωτέας ἔτη δέκα.
Θ. 888. ἄστις γ' ἀκούσας ὅτι τ. Πρωτέας
885. αἰαῖ, τ. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
τίθνηκέ. Β. 986. τὸ περυσινὸν τ. μοι
τεθνηκέναι. Ει. 375. δεῖ γὰρ μνησθῆναί με πρὶν τ.
Β. 613. εἰ πῶποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τ.,
τεθνηκόσιν. Β. 1175. τ. γὰρ ἐλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
τεθνηκότα. Β. 171. οὐτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τ.·
Β. 1476. ὦ σχέτλιε, περιῴδει με δὴ τ.;
τεθνηκότος. Β. 67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τ.,
τεθνηκότων. Ο. 1075. τὼν τ. ἀποκτείνῃ, τἀλαντὸν λαμβάνειν.
τεθνήξεις. Α. 590. οὐμ' ὦ τ. Δὶ, μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·
Ν. 1436. μάτην ἐροῖ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τ.
Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τ., κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
τεθνῆξον. Α. 325. ὡς τ. ἴσθι νυνί. ΔΙ. δῆξομάρ' ὑμᾶς ἐγὼ.
τεθορίβηκεν. Β. 768. τί δῆτα τουτὶ τ. Αἰσχύλον;
τέθραμμαι. Ι. 293. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τ.
τεθραμμένη. Γρ. 179. ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τ.
τέθρεπτον. Ν. 1407. ἰσπαν τρίφειν τ. ἢ τυπτόμενον ἐπτριβῆναι.
τεθυμαμένος. Γρ. 538. λίθοι τεῖ ὀζῶσιν τ.
τεθυσθαι. Ο. 1034. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τ., τοῖς θεοῖς.
τέθυχ'. Λ. 1061. καὶ τοῦτο τ., ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
τείν. Ο. 930. πρόφρων δόμεν ἐμὶν τ.
τείνειν. Ει. 492. τοὺς μὲν τ., τοὺς δ' ἀντιστᾶν;
τείνῃ. Β. 1101. ὅταν ὁ μὲν τ. βιαίως,
τείρει. Λ. 960. τ. ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς.
τείχη. Ο. 379. ἐκπονεῖν δ' ὑψηλὰ τ. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
Γρ. 15. εἰς τὰς τρύπρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τ.
τειχίζουσι. Ο. 838. καὶ τοῖσι τ. παραδακούει.
τειχίοις. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φίδεῖφ διαζόυσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τ.
τειχίον. Ἐκ. 497. ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τ.,
τειχομαχεῖν. Ν. 481. τί δέ; τ. μοι διαυοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
τειχομάχας. Α. 570. τ. ἀνὴρ, βοηθησάτω
τείχος. Ι. 1040. τ. ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
Ο. 1124. ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τ. ΠΕ. εὖ λέγεις.
1165. οὕτω τὸ τ. ἐκτετείχισται ταχύ;
1209. ἱσῴλθες ἐς τὸ τ., ὦ μαρτάτη;
Γρ. 469 a. διὰ μέσου τ.:
τεῖχός. Ι. 1016. ὁ μόνον σιδηροῦν τ. ἐστι καὶ ξύλον.
τείχους. Σ. 355. τεῖς σαυτὸν κατὰ τοῦ τ. ταχέως, ὅτε Νόξος ἐέλω·
Ο. 497. ἔξω τ., καὶ λωποδύτης ταῦτα μὲν βοπάλῳ με τὼ νῶτον·
1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τ. πάρεστιν ἄγγελος
1153. φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τ. τίνες
Θ. 495. ὀσφρανόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τ. εἰσιὼν
τέκεα. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τ. θαμὶν' ἐπαναβοῶντες
τεκεῖν. Ν. 530. κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοὐκ ἐξῆν τώ μοι τ.,
Λ. 884. οἷον τὸ τ.· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Θ. 741. τουτὶ τ. φῄς; ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μῆνας αὖτ' ἐγὼ
τεκμήρεται. Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν ὑπόνοιν τ.
τεκμήρια. Ο. 482. ἀλλ' ὅρισθες, κἀβασίλευσον, πᾶλλ' ἐστὶ τ. τουτωνί.
τεκμηρίῳ. Ι. 33. ἔγωγε. ΔΗ. ποῖῳ χρώμενος τ.;
Ι. 1209. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τ.
1232. καὶ μὴν σ' ἐλέγχει βούλομαι τ.,
τέκνˑ. Α. 891. προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τ.· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
τέκνα. Σ. 1518. ἀγ', ὦ μεγαλώνυμα τ.
Β. 211. λιμναῖα κρηνῶν τ.,

τέκνα. Β. 1356. ἀλλ', ὦ Κρῆτες. Ἴδοε τ.,
τεκνίδιον. Α. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τ. κακοῦ πατρὸς,
τέκνον. Ν. 1165. ὦ τ., ὦ παῖ, ἐξελθ' οἴκων,
Ν. 1170. ἰὼ ἰὼ τ.
Α. 7. τί συντετάραξαι; μὴ σκυθράπαζ', ὦ τ.
Θ. 754. οἴμοι, τ. δόν μοι σφαγεῖον, Μανία.
1062. ἀλλ', ὦ τ., σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,
1181. φέρε θοίμ'ποιν ἄναθεν, ὦ τ., τοδί·
1198. ἔπειτα κομίζει αὐθις. ΤΟ. ἀκολουτεῖ, τ.
Β. 1222. περίβαλλ', ὦ τ., ἀλείσω.
Fr. 178, 1. α. Τοιτ' τί ἦν τὸ πρᾶγμα; β. θερμοὶν ὦ τ.
2. α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κριβανίτας ὦ τ.
533. ἄκων κτενῶ σε τ.'
τέκνου. Θ. 698. τ. με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
Θ. 755. ἰώ' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τ. τοὐμοῦ λάβω.
τέκνων. Θ. 469. καὐτὴ χάρ ἐγωγ', οὕτως ἀναίμην τῶν τ.,
Fr. 75, 1. ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηρος τ.'
τέκοι. Θ. 832. χρὴν γὰρ, ἡνῶν εἶ τι. τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
τέκοιμ'. Α. 754. ὁ τόκος ἐσ' ἐν πόλει, τ. ἐς τὴν κυνῆν
τεκούσα. Α. 636. οὐ γὰρ εἰσάντας ἀκαδῆ ἡ τ. γνώσεται.
Θ. 845. ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τ. τοιοῦτον τόκον.
τεκοῦσαι. Α. 589. πλεῖν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μὲν γε τ.
τεκούσης. Θ. 564. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τ. ἄρεαν' εἶτα σαυτῆ
Θ. 839. τῆς τὸν ἀνδρεῖον τ. τῷ γαῖρ εἰκός, ὦ πόλις,
Ἐκ. 235. τίς τῆς τ. θάττον ἐπιπέμψειν ἀν';
τεκτανίσθω. Α. 660. καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τ.
τεκταίνεται. Π. 163. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τ.
τεκτανόμενα. Ι. 462. τ. τὰ πρήγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
τεκτανούνται. Α. 674. ἀλλὰ καὶ ναῦς τ., κἀπηκριήσουσ' ἔτι,
τέκτονες. Ι. 530. καὶ, τ. εὐπαλάμων ὕμνων' οὐτως ἤνθησεν ἐκείνος.
Ει. 296. ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τ.
Ο. 1154. ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὀρνιθοι ἦσαν τ.
τέκτων. Ο. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τ. παρῆν,
Τελαμῶνος. Α. 1237. ἄδοι Τ., Κλειταγόρου ἄδειν δέον,
τίλεα. Θ. 352. ξυνευχόμεσθα τ. μὲν
Θ. 353. πόλει, τ. δὲ δήμῳ
Τηλέ. Ει. 1008. Μορυχῷ. Τ., Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τήλεως. Ο. 168. τὰς ὀρνιν αὐτοὺς; ὁ Τ. ἐρεῖ ταδί.
τελεῖ. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τ. δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδὴν.
τελεῖαν. Θ. 973. Ἥραν δὲ τὴν τ.
τέλειον. Fr. 437. τ.
τελεῖς. Β. 173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τ.;
τελεῖσθαι. Ι. 1050. ταυτί τ. τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Τελεμισσεῖς. Fr. 450. ὡς ἂν τὸ ἐν οὖν ἡ τι ποιήσας ὡς Τ.
(ὦ Τελεμισσῆς·)
Τελέου. Ο. 1025. Τ. ΠΕ. τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
τελέουσ. Α. 104. ὁ δ' ἐμὸς γε τ. ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
τελεταῖς. Ν. 304. ἐν τ. ἀγίαις ἀναδείκνυται,
Σ. 121. ὅτε δῆτα ταῖσ τελεταῖς τ. οὐκ ἀφέλει,
Β. 368. καμφθηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τ. ταῖς τοῦ Διονύσου·
τελετάς. Ει. 413. ἴνα τὰς τ. λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ει. 419. πάσας τε τὰς ἄλλας τ. τὰς τῶν θεῶν,
Β. 1032. Ὀρφεῦς μὲν γὰρ τ. θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι.
τελετήν. Σ. 876. δέξαι τ. καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
τελετῆς. Β. 342. νυκτέρου τ. φασφόρος ἀστήρ.
τελευταῖον. Ν. 945. τὸ τ. δ', ἢν ἀναγρύζῃ,
τελευταῖος. Σ. 755. ψηφιζομένων ὁ τ.
τελευταίων. Ἐκ. 1162. αἱ μόνον μνήμην ἔχουσαι τῶν τ. ἀεί.
τελευτῇ. Α. 294. μὴ μ' ἀποσβεσθεὶν λάθῃ πρὸς τῇ τ. τῆς ὁδοῦ.
τελευτῶν. Ι. 521. οὐν ἐξῃρκεσεν, ἀλλὰ τ. ἐπὶ γήρας, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης.
τελέως. Θ. 329. ἡμετέραις τ. δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν
τίλη. Ι. 305. πάσα μὲν τῇ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τ.
Σ. 658. κἄξω τοίτου τὰ τ. χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
τίλμασιν. Ο. 1593. ἐμβριον ὕδωρ ἀν εἴγεν' ἐν τοῖς τ.,
τίλος. Α. 596. ἀγορᾶς τ. ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
τελουμένους. Ν. 258. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τ.
τελώνην. Ι. 248. καὶ τ. καὶ φόραγγα καὶ Χαρυβδὶν ἀρπαγῆς,
τεμάχη. Α. 1100. μοὶ δὲ τ.' κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
Ν. 339. κεστρὰν τ. μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
Β. 517. ἀλλ' ἐσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τ.
Ἐκ. 606. ἄρτους, τ., μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους
882. ἐστᾶσ' ἐψεῖς· τὰ τ. μπίζεται,
τέμαχος. Α. 881. ὦ τερπνότατον σὺ τ. ἀνθρώποις φέρων,
Ι. 283. καὶ τ., οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
τέμαχός. Ι. 1177. τουτὶ τ. σοῦδωκεν ἡ Φοβεισιστρότη.
τεμαχῶν. Π. 894. πολὺ χρῆμα τ. καὶ κρεῶν ἀπτημένων.
τέμενος. Α. 483. ἱερὸν τ.
Β. 219. χωρεῖ κατ' ἐμὸν τ. λαῶν ὄχλος.
Π. 659. ἔπειτα πρὸς τὸ τ. ἥμεν τοῦ θεοῦ.
τέμνεται. Ει. 1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τ. ΤΡ. μεμνήμεθα.
Ο. 1705. γλῶττα χωρὶς τ.
Π. 1110. ἡ γλῶττα τῷ κόρκι τοίνυν τ.
τεμνόμενος. Θ. 226. τ. ΕΤ. οὐκοῦν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τέμνων. Ο. 1400. ἁλίμενον αἰθέρος αὔλακα τ.
Θ. 1100. τ. κέλευθον, πῦδα τίθημ' ὑπὸστερον,
τεμών. Ο. 1569. μνὸν τιν', ἧς λαιμοὺς τ.,
τενεῖς. Θ. 1205. ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τ.
τένθαις. Ει. 1009. τ. πολλοεὶς· κἀτα Μελάνθιον
τενθείων. Ο. 1691. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλὴν γε τ. λέγεις.
τένθης. Ει. 1120. κἄγωγ', ὅτι τ. εἶ σὺ κἄλαζὼν ἀνήρ.
τέξει. Ι. 1037. Ἔστι γυνή, τ. τε λέοντ' ἱεραὶς ἐν Ἀεήναις,
τέξειν. Θ. 509. τ. τὸ γὰρ ἤτορ τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
τέξομαι. Α. 744. τί ταυτα ἀνηλῶν; ΓΥ. Τ. αὐτίκα μάλα τ.
τέρα. Α. 736. ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιπ'. ΑΥ. αὕτη 'τ.
'τέρα. Β. 64. ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαρῆς, ἢ 'τ. φράσω;
τέρας. Σ. 1036. τοιοῦτον ἰδὼν τ. οὐ φησιν δείσας καταδυροδοκήσαι,
Ει. 42. τοῦτ' ἔστι τὸ τ. οὐ Διὸς καταβάτου.
759. τοιοῦτον ἰδὼν τ. οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμᾶν πολεμίζων
Ο. 280. τί τὸ τ. τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἠσθ' ἔποψ.
Θ. 701. νεοχμὸν αὐ τ.;
Β. 1371. τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τ.
τέρατα. Β. 1342. τάδε τ. θεάσασθε.
τερατεῖαν. Ν. 318. καὶ τ. καὶ περίλεξιν καὶ κρούσιν καὶ κατάληψίν.
τερατευμάτων. Α. 762. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τ.
τερατευόμενος. Ι. 627. τ. ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
τερατωδὲς. Ν. 364. ὦ Ἠῶ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τ.
τερηδόνων. Ι. 1308. ὑπὸ τ. σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
Τερπιδῶν. Θ. 1175. οὐ δ', ὦ Τ., ἐπαναφύσα Περσικόν.
τερψιρεύεται. Fr. M. Δαιτ. 16. τίς τοῦτο τῶν ξυστηρόρων τ.;
τερψίρους. Ι. 440. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, τοὺς τ. παρίει.
τέρμασιν. Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομαμοκότας παῖδας πρὸς τ. ὥρας
τερπνόν. Α. 553. κἀτ' ἐντέξῃ τέτανον τ. τοῖς ἀνδράσι καὶ βοπαλισμοῦσ,
τερπνὸν. Ἐκ. 889. ὅμως ἔχει τ. τι καὶ καμψδικόν.
τερπνότατον. Α. 881. ὦ τ. σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
τέρπομαι. Π. 288. ὡς ἥδομαι καὶ τ. καὶ βούλομαι χορεύσαι
τερπόμενος. Θ. 992. χοροὶς τ.
τέρυσται. Α. 823. εἰ μὴ τ. συκοφαντήσεις τρέχων,
τέρψιν. Β. 675. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τ.
δοιδᾶς ἐμᾶς,
τέτανον. Α. 553. κἀτ' ἐντέξῃ τ. τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ βοπαλισμοῦσ,
τέταρος. Α. 846. χὠ τ. ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
τεταξόμεθ'. Ο. 638. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ βῆμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τ. ἡμεῖς·
τεταραγμένα. Α. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναται παῦσαι τ. πράγματα πολλά
τεταραγμένος. Α. 567. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τ., ὧδε λαβοῦσαι,
τετάρακται. Ν. 388. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τ.
τετάρκτα. Α. 80. ἔτε τ. δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
τέτληκας. Θ. 544. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἤτις μόνη τ.
Π. 524. ὅστις φενακίζει, φράσαι δ' οὔπω τ. ἡμῖν
τετμημένων. Α. 183. σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τ.;
τέτοκεν. Fr. 237. ὠὼν μέγιστον τ., ὡς ἄλεκτρυών·
τετοκυίας. { Σ. 1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν, φαιὴν δ' εἶχεν χαράκωμα.
{ Ει. 757. } δρας ὀλέθρον τ.
τετορήσω. Ει. 381. εἰ μὴ τ. ταῦτα καὶ λακήσομαι.
τετράγωνος. Ο. 1005. ὁ κύκλος γένηται σοι τ., κἂν μέσῳ
τετράδι. Π. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ γ' τ. πεπεμμένου.
τέτρακι. Ο. 885. δι, καὶ τ., καὶ ταῶν, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ,
τετράκις. Π. 851. καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τ. καὶ πεντάκις
τετρακισχιλίοις. Α. 1143. ἐκθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τ.
τετράμετρον. Ν. 642. ἤγεῖ πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τ.;
τετράμετρόν. Ν. 645. εἰ μὴ τ. ἐστιν ἡμετέρον.
τετραπτῆνες. Σ. 553. ἄνδρες μεγάλοι καὶ τ.' κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Β. 1014. εἰ γενναῖοι καὶ τ., καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
τετραποδηδόν. Ει. 896. ἐπὶ γῆς παλαίεν, τ. ἐστάναι,

τετραπόδων. Ν. 659. τῶν τ. ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
τετραπόλει. Α. 285. μὴ νὺν ἔτ' ἐν τ. τοὐμὸν τροπαῖον εἴη.
τέτραπται. Α. 207. εἰ τις οἰδ' ὅπου τ. γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέραν.
Α. 127. τί χρὼς τ.; τί δάκρυον κατείβεται;
Fr. 210. πόλος τόδ' ἐστὶ· κᾆτα πόστην ἥλιος τ.;
τετραπτερνλλίδων. Α. 871. τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τ.
τετραπτίλῳ. Α. 1082. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τ.;
τετρᾶς. Ν. 1131. πέμπτη, τ., τρίτῃ, μετὰ ταύτην δευτέρᾳ,
τετραστατήρου. Εκ. 413. τ. καὐτὸν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
τετραχίζειν. Fr. 688. τ.;
τετρεμαίνεν. Ν. 374. ἀλλ' ὕστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτο με ποιεῖ τ.
τετραμαίνω. Ν. 294. πρὸς τὰς βροντάς· οὔτων αὐτὰς τ. καὶ πεφόβηται·
τετρημένα. Σ. 127. καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὦσ' ἦν τ.
τετρημένην. Εἰ. 21. πόθεν ἂν πριάμην βίνα μὴ τ.;
τετρημένον. Α. 680. ἀλλὰ τούτων χρὴν ἁπασῶν ἐς τ. ἑύλον
τέτρηται. Fr. 404. "ὥσπερ κόσκινον αἰρόπινον τ."
τετριμμένῃ. Β. 123. ἀλλ' ἐστὶν ἀτραπὸς ἑύντομος τ.,
τετριμμένης. Εἰ. 12. τ. γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. ἰδού.
τέτροφας. Ν. 858. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τ., ὠνόητε σύ;
τετρύβολον. Εἰ. 254. τ. τοῦτ' φεῖδον τἀττικοῦ.
τετρωμένον. Α. 1196. Δικαιόπολις ἀν' μ' ἴδοι τ.,
τέτρωται. Α. 1178. ἀκήρ τ. χάρακι διατηῦδων τάφρον,
τέτταρ'. Σ. 440. οὐδ' ἐγὼ δίδαξα κλέαν τ. ἐς τὴν χοίνικα;
τέτταρα. Α. 2. ἤσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τ.·
Εἰ. 1150. ἢ δὲ καὶ πνὸς τις ἐνδον καὶ λαγῶα τ.,
Ο. 1078. λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἄγῃ τις, τ.,
Β. 1400. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τ.
Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τ.,
Fr. 109. ἰ. καὶ μὴν τὸ δεῦν', ἀκροκώλια δέ σοι τ.
τετραράκοντα. Ι. 835. πλεῖν ἢ μνᾶς τ.
Π. 196. κἀν ταῦτ' ἀνύσηται, τ. βούλεται,
τετρακοστῆς. Εκ. 825. τῆς τ., ἢν ἐπῴαι' Εὐριπίδης ;
τέτραρα. Ι. 442. φαίνει γραφὰς ἑκατονταλάντους τ.
Σ. 1391. ἄρτους δὲ· ὀβολὼν κἀπιθήκεν τ.
Φ. 746. πόσ' ἔτη δὴ γέγονε; τρεῖς χόας ἡ τ.;
Β. 915. μελῶν ἐρεῖτ' ἐ. ἐυνεχῶς ἀν' οἰ δ' ἐείγων.
Π. 1058. κἀγωγ' ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἡ τ.
Fr. 447. ἰ. τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τ. δὲ μὴ 'χέτω.
τέτταρες. Α. 453. ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τ. λόχοι
Fr. 722. κἀθηναῖ μου γυναῖκες τ.
τεττάρων. Σ. 260. κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμέρῶν τ. τὸ πλεῖστον
Π. 986. πυρῶν τ' ἀν' ἐδεήθη μέδιμνον τ.,
Fr. 292. "ἰδοὺ δ' ἴσως τ. καὶ τῆς φορᾶς."
τέττιγας. Ν. 1360. ἥδειν κελεύοντ', ἀστιρεῖ τ. ἐστιῶντα ;
Fr. 476, 4. πῦον, χίμα, χελιδόνια, τ., ἐμβρύεια.
τέττιγες. Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τ. ἔνα μὴν' ἢ δύο
τεττιγόφορας. Ι. 1331. δδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τ., ἀρχαῖῳ σχήματι λαμπρὸς,
τεττίγων. Ν. 984. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιῶδη καὶ τ. ἀνάμεστα
τευθίδες, Fr. 302. ἢ ἠνῆστις ὀπτὰν', ἢ γαλεὸς, ἢ τ.;
τευθίδος. Α. 1156. δν ἔτ' ἐπίδοιμι τ.
τευθίδων. Ι. 929. τὸ μὲν τάγηνον τ.
Ι. 934. σπεῖσεν ὅπως τῶν τ.
Τεύκρων. Β. 1041. Πατρόκλων, Τ. θυμολέοντων, ἐν' ἐπαίρομ' ἄνδρα πολίτην
τεύξει. Ν. 435. τ. τοίνυν ὧν ἡμέρεισ' οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
τεύξομαι. Ι. 112. δέδοιχ' ὅπως μὴ τ. κακοδαίμονος.
τευτλίοισι. Β. 942. ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τ. λευκοῖς,
τεύτλιον. Fr. 180. ἰ. ἀξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβῶς, τ.,
τεύτλοισι. Εἰ. 1014. τὰς ἐν τ. λοχευομένας
τέφρα. Ν. 1083. τί δ' ἢν βαφανδωδῇ πιθόμενός σοι τ. τε τιλθῇ ;
τέφραν. Ν. 177. κατὰ τὴν τραπέζης κατατάσει λεπτὴν τ.,
Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δουλάμα τ. ποθὴν λαβοῦσαι
τεχνάζειν. Θ. 94. τοῦ γὰρ τ. ἡμέτερος ὁ πυραμοῖς.
Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ἐυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τ.,
τεχνάζεις. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τ. τε καὶ πορίζεις τριβάς ;
τέχναι. Π. 160. τ. δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα.
τέχναις. Θ. 271. πᾶσαις τ., ἢν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
τέχνας. Εἰ. 544. τὰ πρόσωθ', ἵνα γνῷς τὰς τ. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
τεχνάσμασιν. Θ. 198. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τ.
τέχνῃ. Ο. 1337. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τ.
Π. 408. οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστ' οὐθ' ἡ τ.
τέχνῃ. Ι. 593. σῃ τ. πορίσαι σε νῦ·
Ν. 885. ἐὰν δὲ μὴ, τὼν γοῦν ἄδικον πάσῃ τ.
1323. ἀμυνοῦθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τ.
Λ. 412. σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τ. πρὸς ἐσπέραν
Θ. 65. 'Αγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τ.
430. ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ τῇ τ.,
Β. 973. λογισμὼν ἐνθεὶς τῇ τ.
τέχνῃ. Β. 1235. ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπίδου πάσῃ τ.·
Εκ. 366. Ἀντισθένη τις κἀλεσάτω πάσῃ τ.
534. ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξίεναι πάσῃ τ.
Fr. 500, 2. ἀδικοπηχάνῳ τ.;
τέχνην. Ι. 63. τ. πεποιῆται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
Ι. 141. ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυὰ τ. ἔχων.
1241. τ. δὲ τίνα ποτ' εἴχες ἐξανδεύμενος ;
1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τ.?
1407. κἀκείνου ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τ.,
Σ. 1431. ἐρδοι τις ἢν ἕκαστος εἰδείη τ.
Εἰ. 749. ἐποίησε τ. μεγάλην ἡμῖν κἀπίργασ' οἰκοδομήσας
1212. ἀπῶλεσάς μου τὴν τ. καὶ τὸν βίον,
Β. 766. ἑὼς ἀφίκοιτο τὴν τ. σοφώτερος
770. ὡς ἂν κράτιστον τὴν τ. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς;
780. ὁπότερος εἴη τὴν τ. σοφώτερος.
831. κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τ.
850. γάμους δ' ἀνοείους ἐσρίφαν ἐς τὴν τ.,
939. ἀλλ' ὡς παρίλαβον τὴν τ. παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
961. ἤλεγχον ἂν μου τὴν τ.· ἀλλ' οὐκ ἐκομπλάκουν
1369. ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπαλῆσαι τ.
Εκ. 364. τίς τῶν καταπράκτων δεινὸς ἐστι τὴν τ.;
Π. 511. οὔτε τ. ἀν' τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἀν σοφίαν μελετῷ
905. τί δαί; τ. τιν' ἔμοιβες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Fr. 512. στρεψίμαλλος τὴν τ. Εὐριπίδην.
τίχνης. Ι. 144. ἄλλαντοπώλης; ὡ Πόσειδον τῆς τ.
Σ. 192. ποιηρὸς εἶ πάρρω τ. καὶ παράβολος,
Ο. 1423. καὶ συκοφάντης. ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τ.
Β. 93. χελιδόνων μουσεῖα, λαβηταὶ τ.,
786. κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τ. ΞΑ. κόπειτα πῶς
793. ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τ.
811. ἐπέτρεψαν, ὅτιὴ τῆς τ. ἐμπειρος ἦν.
1495. τῆς τραγῳδικῆς τ.
Fr. 198, 2. ἔτλη κατελθεῖν; β. ἓν ἀφ' ἑκάστης τῆς τ.
τεχναμόνιος. Σ. 176. ταὐτη γ' ἐγὼ γὰρ ᾠδόμην τ.
τεχνῶν. Β. 762. ἀπὸ τῶν τ., ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τέχνων. Ν. 66. τ., μὴν οὖν ἐφριμοῦ· εἶτα τῷ χρυσῷ
Σ. 1010. ὑμεῖς δὲ τ., ὦ μυράδες
Ει. 32. τ. ἑως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
687. τοῦτον τ. τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
729. ἀλλ' ὅτι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τ. τάδε τὰ σκεῦη παραδόντες
846. ἐγὼ δ' ἀποδοῦσα τήνδε τῇ βουλῇ τ.
Ο. 1689. ἐς τοὺς γάμους. ΠΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τ.
Θ. 449. τ. μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην
Β. 989. τ. δ' ἀβλεπεῖν ἐρώτατοι.
Εκ. 707. ἡμᾶς δὲ τ. θρᾶα λαβοῦσαι
Π. 834. κομῶδ' μὲν οὖν. καὶνὼ μὲν ᾠμην οὖς τ.
Fr. 416, 2. ὥσπερ τ. ἦν, ἀλλ' κανὼν πραγμάτων.
τή. Θ. 1096. λαβὲ τ., μαρά. ΕΥ. λαβὲ τ., μαρά. κ.τ.λ.
τῇ. Α. 84. τ. πανσελήνῳ· κἀν' ἀπῆλθεν οἴκαδε. κ.τ.λ.
τῇδ'. Εἰ. 1233. καὶ τ. ΟΠ. ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡ. ἔγωγε νὴ Δία, κ.τ.λ.
τῆδε. Α. 204. τ. τᾶς ἔπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου κ.τ.λ.
τῇδι. Fr. p. 502. . . . τ. μὴ παρέχειν σε πράγματα
τῇδι. Σ. 990. φέρε νὺν σε τ. τὴν ταχίστην περάγω. κ.τ.λ.
τήθην. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κελεὸν Φαιναρέτην τ. ἐμήν.
τηθῶν. Α. 549. ἀλλ', ὦ τ. ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδῶν ἀκαληφῶν,
Τήιος. Θ. 161. Ἰβύκοὶς ἐκείνος κἀναπρίων ὁ Τ.
τήκκλησίᾳ. Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἔτερον ἐν τ.
Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τ.,
Ει. 667. ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τ.
Α. 390. οὐ 'γὼ ποτ' ἂν ἤκουον ἐν τ.;
Εκ. 135. κἀκεῖ. ΓΥ. Θ. τί δ'; οὐ πίνουσι κἐν τ.;
188. τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τ.
191. ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τ.
249. πᾶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τ.;
Π. 330. ὡστιζόμενοί τ' ἐκίστοσ' ἐν τ.,
τήκομαι. Σ. 317. φίλοι τ., μὴν
τηλαυγές. Ο. 1711. οὐθ' ἥλιον τ. ἀκτίνων σέλας
τηλαυγῆς. Ο. 1092. ἀκτὶν τ. θάλπει
Τηλέπορον. Ν. 967. ἢ Παλλᾶδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τ. τι βύσμα,
τηλεσκόπῳ. Ν. 290. τ. ὄμματι γαῖαν
τηλεφανεῖς. Ν. 281. τ. σκοπιὰς ἀροῤῥμεθα,
τῆλεφαντίνῃ. Ι. 1169. ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τ.
Τήλεφον. Α. 430. οἰδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τ. ΔΙ. ναὶ, Τ.·
Α. 555. ταῦτ' οἰδ' ὅτι ἂν εἴγατε τὸν δὴ Τ.
Β. 855. θεῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τ.·
864. καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μᾶλα τὸν Τ.
Τήλεφος. Ν. 992. Τ. εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Τηλέφου. Α. 432. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τ. βακώματα.
Τηλέφῳ. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τ. δ' ἀγὼ φρονῶ.

τηλία. Σ. 147. ἀτάρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τ.;
Π. 1637. εἰ τυγχανοι γ' ὁ δαετίλοιος ὢν τ.
τηλικαῦταις. Ἐκ. 1010. ἐγὼ δὲ ταῖ γε τ. ἀχθομαι.
τηλικούτοις. Ἐκ. 1009. τοῖς τ. ἐργκαθεύδουσ' ἤδομαι.
τηλικοῦτον. Ι. 881. τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὧντα τ.,
Ἐκ. 288. ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τ.
τηλικουτονί. Ν. 580. σοφὸν τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τ.
Ο. 1132. τίνες φοδοῦμησαν αὐτὸ τ.;
τηλικούτος. Θ. 174. ὧν τ., ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
Ἐκ. 1039. παρὰ σοὶ καθεύδειν τ. ὦν, ἔτεί
τηλοῦ. Ν. 138. σύγγνωθί μοι· τ. γὰρ οἴκῶ τῶν ἀγρῶν.
τήμερα. Fr. 354. ἰὼ Λακεδαίμον, τί ἄρα πείσει τ.;
τήμερον. Α. 440. δεῖ γὰρ μὲ δίξαι πτοιῶν εἶναι τ.,
Α. 1073. ἴδιναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοί τ.
1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τ. Παιώνια.
Ι. 68. εἰ μὴ μ' ἀναπείσεν', ἀποθανεύσθε τ.
1061. ἐγὼ δ' ἄλουτος τ. γενήσομαι.
1162. ἀλλ' ἡ μεγάλως εὐδαιμονήσω τ.
Ν. 699. οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δῶσω τ.
1307. κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τ.
1491. κἀγὼ τὴν αὐτῶν τ. δοῦναι δίκην
1510. ἡγεῖσθ' ἔμ' ἀεκόρεστοι γὰρ μετρίοις τό γε τ. ἡμῖν.
Σ. 179. κἀνθαῦ, τί κλάεις; ὅτι πεπρίσει τ.;
643. ἢ μὴν ἐγὼ σε τ. σκύτη βλέπειν ποιήσω.
941. τοῦτον δὲ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τ.
Ει. 243. καὶ πολλοδέκαις, ὡς ἀπολεῖσθε τ.
306. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τ.,
321. οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τ. παυσαίμεθ' ἄν.
1147. οὐ γὰρ οἴω τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τ.
Ο. 1045. πικροὺς ἐγὼ σοι τ. δείξω νόμους.
1065. οἴσει σε πολὺν τ. βεμβικᾶν.
Α. 176. καταλογάδικοι γὰρ τὴν ἀεὶ πόλιν τ.
514. ἐν τῷ δίκῃ τ. ἡμᾶς; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ δ' ὃς ἂν ἀνὴρ,
685. τ. τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
745. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τ.
1065. ἤκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τ.· πρῷ δὲ χρὴ
Θ. 71. ὦ Ζεῦ τί δράσαι διανοεῖ με τ.;
83. κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τ.
181. μέλλουσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τ.
585. αὐτοῦ, γέροντα, δῆλον ὄντ' ἀναπέμμαι τ.
729. κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλοπα τ.
Β. 577. ἀλλ' εἰμ' ἐπὶ τὴν Κλέων', ὃς ἐν αὐτοῖ τ.
Ἐκ. 716. ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τ.
1021. οἴμοι· Προκρούστης τ. γενήσομαι.
Π. 232. αὐτὴν γὰρ δὴ χρημάτων σε τ.
433. ἢ σφῶ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην
947. ἐγὼ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην,
Fr. 192, 2. τ.
491. πικρότατον οἶνον τ. πίει τάχα.
τῆμῆ. Ο. 815. Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τ. πόλει·
τήν. Α. 1. ὅσα δὴ δέδρηκμα τ. ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.λ.
Ν. 662. ὁρᾷς ὁ πάγκυς; τ. τε θήλειαν καλεῖς κ.τ.λ.
τήνδ'. Ι. 568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τ. ἐκόσμησαν πόλιν· κ.τ.λ.
τήνδε. Α. 248. κεχαρισμένως σοι τ. τὴν πομπὴν ἐμὲ κ.τ.λ.
τηνδεδί. Ο. 18. κολοιὸν ὀξολοῦ, τ. τριωβόλου.
Ἐκ. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τ. μοι κρουστέον.
τηνδί. Σ. 987. τ. λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον κ.τ.λ.
τήνελλα. Α. 1227. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τ. καλλίνικοι.
Α. 1228. τ. δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
1230. τ. νυν, ὦ γηγενὲς χωρεῖ λαβὼν τὸν ἀσκόν.
1231. ἐπεσθέ γ' ἡμῖν ἕδοντες ὦ τ. καλλίνικοι.
1233. τ. καλλίνικοι ἁ-
Ο. 1764. τ. καλλίνικοι, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε.
τήνελλος. Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μέτοι γε νικᾶς τῇ βοῇ, τ. εἶ.
τηνικαῦτ'. Ει. 1176. τ. αὐτὸς βέβαται βᾶμμα Κυζικηνικὸν·
Ἐκ. 789. δράσουσιν, εἶτα τ. ἤδη ΑΝ. Α. τί δράν;
τηνικαῦτα. Ει. 338. ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τ. χαίρετε
Ει. 1142. εἶπέ μοι. τ. τί δράμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
1171. τ. τοῦ θέρους
Ο. 1488. τ. δ' οὐκέτ' ἦν
Τηνίων. Π. 718. σκορῴδων κεφαλὰς τρεῖς Τ. ἔπειτ' ἔρλα
τηνῷδεν. Α. 754. ὅπα μὲν ἐγὼν τ. ἐμπροενοῦμαι,
Τηρία. Ο. 15. ὃς τῶδ' ἔφασκε νῷν φρόσειν τὸν Τ.
Ο. 46. ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τ.
101. ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τ.
τῆρει. Ει. 146. ἐκείνο τ., μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
Ο. 1199. σὺ δὲ τεῦτο τ. τῇ γέροντο τρᾶδιο.
τηρεῖ. Σ. 1350. τὸ γὰρ υἱδιον τ., μὲ, κἀστὶ δέσκολον
τηρεῖν. Α. 1075. κἀστιν τ. τοῦμβαινον τὰς ἐπβολάς.
Σ. 210. τ. Σκώψην ἀντὶ τουτουὶ τοῦ πατρός.
Β. 1516. τὸν ἐμὸν παράδοσ Σοφοκλεῖ τ.,
Τηρεύς. Ο. 102. Τ. γὰρ εἶ σύ; τοτερον ἔρισ ἡ ταῦς;
Α. 563. ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κακόστινον, ὥσπερ ὁ Τ.,
τηρήσουσ'. Ἐκ. 627. ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τ. ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
Ἐκ. 946. ἀλλ' εἶμι τ. ὁ τι καὶ δράσει ποτέ.
τηρῆτε. Θ. 580. σκοπῆτε καὶ τ. μὴ καὶ προσπέσῃ
τηρεῖτ'. Ν. 752. ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τ. ἔχων,
τηροῦ. Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τ. μὴ λάβῃς ὑπόπια.
τηρούμαι. Σ. 319. τ. δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
τηρούμην. Ν. 579. αἴτιαι τ. ὑμᾶς, ἢν γὰρ ἤ τις ἑξοδος
τηρούντες. Θ. 416. τ. ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τηροῦσ'. Σ. 552. ἐν πρῶτα μὲν ἔρπωντ' ἐξ εὐνῆς τ. ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
τηροῦσιν. Σ. 364. τ. ἔχουτ' ὀβελίσκους.
τηρῶ. Ι. 1145. τ. γὰρ ἑκάστοτ' αὖ-
Ει. 201. τὰ λοιπὰ τ. σεαυράια τὰ τῶν θεῶν.
τηρώμεσθ'. Σ. 372. ἀλλὰ τ. ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
τηρῶν. Ι. 513. ὁ δ' ἀρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τ. ὁ τι δαροδοκεῖν.
τῆς. Α. 66. μισθὸν φέρονται δὸν δραχμὰ τ. ἡμέρας κ.τ.λ.
τῆσδ'. Α. 446. παύσω τιν' ὑμῶν τ. ἐγὼ τῆς ἐξόδου. κ.τ.λ.
τῆσδε. Α. 892. ὑμῖν παρέχω τ. τῆς ξένης χάριν. κ.τ.λ.
τῆτες. Α. 15. τ. δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν,
Ν. 624. τ. ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὀπόσοιπι δίκαι τ. μέλλουσιν ἔσεσθαι,
Fr. 196. τ.:
τι. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαί τ. δεινὸν ἔργον καὶ μέγα. κ.τ.λ.
τί. Α. 4. φέρ' ἴδω, τ. δ' ἤσθην ἄρτον χαιρηδόνος; κ.τ.λ.
τίζειν. Fr. 659. τ.:
τιῇ. Ι. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙ. τ.; κ.τ.λ.
Ν. 1155. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τ. δῆ; κ.τ.λ.
τιθασευτήν. Σ. 704. ἴνα γιγνώσκῃς τὸν τ.· κἀθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
τίθει. Α. 243. σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τ.,
τίθεμεν. Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τ. τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον 'τθήμην.
Ν. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τ. Φειδωνίδην.
τιθέναι. Ει. 1024. σχίζας δευρὶ τ. ταχέως
Θ. 52. δρυόχυστ. δράματος ἀρχάς.
τίθεσθαι. Ει. 1026. οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τ.;
τίθεσο. Ει. 1039. ταυτὶ δέδρασται. τ. τῶ μηρῷ λαβών.
τίθημ'. Θ. 1100. τέμναν κέλευσον, πόδα τ. ὑπόστερον,
τίθησιν. Π. 451. οὐκ ἐνέγκυρον τ. ἡ μαρωτάτη;
Τιθράσιαι. Β. 477. διασπάσονται Γοργόνες Τ.,
τιθύμαλλον. Ἐκ. 405. τ. ἐμβαλοῦντα τοῦ Λακωνικοῦ
Τιθωνόν. Α. 688. ἄνδρα Τ. σπαράτων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
τίκτει. Ει. 1079. χῷ κῦδαν ἀπαλαθεῖς ἐπειγομένη τυρλὰ τ.,
Ο. 695. τ. πρώτιστον ὑπηνέμον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠὸν,
τίκτειν. Ει. 1325. τάς τε γυναῖκας τ. ἠμῖν,
Β. 1050. μεγάλων γρυμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τ.
τικτικόν. Fr. 690. τ.:
τίκτοντα. Α. 695. ἀετὸν τ. κάνθαρός σε μαιεύσομαι.
τικτούσας. Β. 1080. καὶ τ. ἐν τοῖς ἱεροῖς,
τίκτουσιν. Fr. 237. ὑπηνέμα τ. ᾠὰ πολλάκις.
τιλθῇ. Ν. 1083. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθύμενός σου τέφρα τε τ.;
τίλλε. Ο. 365. ἕλκε, τ., παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
τίλλειν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ῥᾷστ' τόδε τ. καὶ δάκνειν.
Β. 424. τ. ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς 'ρᾳδόνου'
τίλλεται. Ο. 285. ἅτε γὰρ ὢν 'γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τ.
τιλλομένην. Ο. 543. διὰ τοῦτο τ. με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
τιλλόμενος. Θ. 593. ἠλιθίος ὅστις τ. ἡνείχετ' ἄν;
τίλλονθ'. Ει. 546. τ. ἑαυτόν; ὁ δὲ γε τὰς σμινύας ποιῶν
τίλλων. Fr. 11. ἀπόλωλα· τ. τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.
τιμά. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τ. τᾶσδε τᾶ γενήσεται;
τιμᾷ. Θ. 128. ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοίβον [τ.].
τιμαεῖς. Θ. 112. Φοῖβ', ἐν εὐμουσίοισι τ.
τιμάν. Σ. 847. ἀλλ' εἴσαγ' αὐσσαι· ὡς ἐγὼ τ. βλέπω.
τιμάν. Β. 332. φιλοπαίγμονα τ.,
τιμάς. Ο. 542. τᾶσδε τᾶς τ. προγόνων παραδώτων,
Ἐκ. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τ. ἔχειν·
τιμᾶς. Β. 348. ἱερᾶς ὑπὸ τ.
τιμᾶται. Π. 93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τ. μόνους
τιμή. Ι. 1275. ἀλλὰ τ. τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
Σ. 520. ἤτις ἡ τ. 'στί σοι καρπουμένω τὴν 'Ελλάδα.
τιμηθεῖς. Σ. 1023. ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τ. ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμιν,
τίμιμ'. Π. 180. τί δῆτά σοι τ.-ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
τίμιμα. Σ. 307. τὸν Ξικελικὸν. τ. κλῳὸν σύκινον.
τιμήν. Α. 640. εὕρετο πᾶν ἄν διὰ τᾶς Λιπαρᾶς, ἀφύων τ. περιάγας.
Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τ. παρ' ἀνθρώποις φέρει,

τιμήν. Ο. 1625. *προβάτων δυοῖν τ. ἀνοίσει τῷ θεῷ.*
Β. 1035. *ἀπὸ τοῦ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήσ' ἐδίδαξε,*
Θ. 333. *ταξίαρχος ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τ. τινα,*
τιμῆς. Α. 831. *τ., λαβὲ ταυτὶ τὰ σκύροτα καὶ τοὺς ἅλας,*
Π. 191. *τ.* ΚΑ. *πλακουντίων* ΧΡ. *ἀνδραγαθίας* ΚΑ. *ἰσχάδων*
τιμήσαι. ΕΙ. 736. *εἰ δ' οὖν εἰκὸς τίνα τ., θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος*
τιμητικόν. Σ. 167. *ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τ.*
τίμιον. Σ. 253. *οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δῇ τ. πρίασθαι.*
Τιμοθέου, Π. 180. *ὁ τ. δὲ πύργος* ΧΡ. *ἐμπέσοι γέ σοι.*
Τιμόκλει'. Θ. 372. *τῇ τῶν γυναικῶν* Τ. *ἐπεστάτει*
τιμώμενοι. Ο. 33. *ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τ.,*
Τίμων. Ο. 1549. Τ. *καθορᾶς. ἀλλ' ὡς ἂν ἀπορήχω πάλιν,*
Α. 808. Τ.
812. *οὗτος ἐγ' ὁ* Τ.
τιμῶν. Ν. 428. *ἡμῶν τ. καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.*
Σ. 106. *ὑπὸ δασκολίας δ' ἄπασι τ. ἴθην μακρὰν*
Π. 587. *οὐκοῦν τούτῳ δῆπου δηλοῖ τ. τὸν πλοῦτον ἐκείνος*
τιμωρήσομαι. Α. 304. *ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τ.*
Ἐκ. 1044. *ἐξεῖρε· ἀλλ' ἐγὼ σε τ.*
τιμῶσι. ΕΙ. 401. *ἐπεί σε καὶ τ. μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.*
τιμῶσί. Ο. 1276. *δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τ. με;*
τιμῶσιν. Ο. 1275. *στεφανοῦσι καὶ τ. οἱ πάντες λεῷ.*
τιν'. Α. 390. *σκοτοδασυπτυκνοτριχὰ "Ἅιδος κυνῆν'. κ.τ.λ.*
τίν'. Ι. 20. *ἀλλ' εὗρέ τ. ἀπόκωνον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. κ.τ.λ.*
τινα. Ι. 11. *τί κινήσεμθ' ἄλλοις; οὐκ ἐχρῆν ζηταῖν τ. κ.τ.λ.*
τίνα. Α. 1084. *αἰαῖ, τ. δ' αὖ μοι προστρέχει τὶς ἀγγελῶν; κ.τ.λ.*
τινά. Ν. 766. *ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.* ΣΩ. *ποίαν τ. κ.τ.λ.*
Σ. 1096. *συκοφαντήσειν τ. κ.τ.λ.*
τινάς. Σ. 135. *ἐχων τρόπους φυματιοσεμνάκους τ. κ.τ.λ.*
Σ. 1186. *ποίους τ. δὲ χρὴ λέγειν;* ΒΔ. *μεγαλοπρεπεῖς, κ.τ.λ.*
τινάσσων. Β. 328. *πολύκαρπον μὲν τ.*
Β. 340. *ἐγείρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τ.,*
τινες. Α. 179. *ἐσκεψόμ' οἱ δ' ὡσφρόντο πρεσβῆταί τ. κ.τ.λ.*
τίνες. Ν. 100. *εἰσὶν δὴ τ.;* ΣΤ. *οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα'. κ.τ.λ.*
τινές. Ν. 315. *οἱ φθεγξάμενοι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρξαί τ.*
τίνεται. Θ. 686. *παραχρῆμά τε τ.*
τινι. Θ. 842. *καὶ δανείζειν χρῆμαθ', ᾧ χρῆν, εἰ δανείσειέν τ. κ.τ.λ.*
τίνι. Α. 919. *νεᾶνιον θρυαλλίς; οἶμοι, τ. τρόπῳ; κ.τ.λ.*
τινί. Α. 405. *ὑπάκουσον, εἴπερ πάσσ' ἀνθρώπων τ'. κ.τ.λ.*
Ι. 571. *εἰ δέ που πίσοιεν ἐς τὸν ἀμῶν ἐν μάχῃ τ., κ.τ.λ.*
τίνος. Ι. 588. *πτίλον γὰρ ἔστιν; εἰπέ μοι, τ. ποτὲ κ.τ.λ.*
τινός. Σ. 816. *ἴνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τ., κ.τ.λ.*
ΕΙ. 824. *ὦ δέσποθ', ἥκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πιθύμην τ.*
τινῶν. Ι. 977. *κοίτοι πρὸς ὀλιγάρχων τ.*
τίνων. Ν. 1089. *συνηγοροῦσιν ἐκ τ. κ.τ.λ.*
τιό. Ο. 237. *τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. κ.τ.λ.*
τίομεν. Β. 1266. *Ἕρμᾶν μὲν πρόγονον τ. γένος οἱ περὶ λίμναν,*
τιοτίᾳ. Ο. 738. *τὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τ.,*
τις. Α. 39. *ἐὰν τ. ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ· κ.τ.λ.*
τίς. Α. 45. *ἤδη τις εἶπε;* ΚΗ. *τ. ἀγορεύειν βούλεται;*
τισαίμεθ'. Ο. 370. *ἢ τίνας τ. ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;*
Τισαμενοφανιτίποιος. Α. 603. Τ., *Πανοψιγιππαρχίδας'*
τίσι. Β. 1455. *πράττοι, τ. χρῆται· πότερα τοὶς χρηστοῖς;* ΔΙ. *πόθεν; κ.τ.λ.*
Τισιάδη. Σ. 401. *ὦ Σμικυθίων καὶ Τ. καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπτε·*
Τιτάνων. Ο. 469. *ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τ. ἐγένεσθε*
τιθαί. Ι. 716. *κἄθ' ὥσπερ αἱ τ. γε σιτίζει κακῶς.*
τιθῇ. Θ. 609. *ἔχουσα;* ΓΤ. *Δ. τ. νὴ Δί' ἐμή.* ΜΝ. *διοίχομαι.*
τιθῇν. Α. 958. *μίσθωσόν μοι τὴν τ.*
τιθεῖα. Θ. 143. *ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ' ; εἶτα ποῦ τὰ τ.;*
Γτ. 312, 2. *καὶ τῶν ἀποδόσιμον, οἷς ἐνῆν τὰ τ.*
τιθθία. Γτ. Μ. Θ. Δευτ. 14, 2. *καὶ τῶν ἀποδόσιμον, οἷς ἐνῆν τ.*
τιθῆλον. Β. 412. *παραρραγέντος τ. προκύψαν.*
τιθῆσον. Θ. 691. *ἐξαπάσασα μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τ.*
τιθῆσιν. Α. 1199. *τῶν τ., ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.*
ΕΙ. 863. *οἶμαι, τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τ. ἔχωμαι;*
Α. 83. *ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τ. ἔχεις.*
Ι. 1067. *πιεραὶ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τ.*
τιθῆνός. Θ. 640. *καὶ νὴ Δί' τ.' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.*
τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα. Ο. 515. *τ. λόγον ἅρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;*
τιττί'. Ο. 1185. *οἰμ' ὡς στέριπτο τ., ὥσπερ γογγυλίη.*
τίφην. Α. 920. *ἐνθεῖς ἂν ἐς τ. ἀνὴρ Βοιώτιος*
τίφης. Α. 925. *σελαγοῖν' ἂν ὑπὸ τ. τε καὶ θρυαλλίδος;*
τλαίην. Ν. 119. *οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τ. ἰδεῖν*
Σ. 1159. *ἐγὼ γὰρ ἂν τ. ὑποδύσασθαί ποτε*
τλάμων. Β. 1355. *ἔβαλον ἔβαλον ἀ τ.*
τλῆμονα. Α. 1155. *δε γ' ἐμὲ τὸν τ. Λύκαια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἀδειανῶν.*
τλήμων. ΕΙ. 723. *πόθεν οὖν ὁ τ. ἐνθάδ' ἔτι εἰσὶ;*
Θ. 1072. *θανάτου τ.* ΕΥ. *θανάτου τ.*
Β. 85. *ποὶ γῆς ὁ τ.* ΔΙ. *ἐς μακάρων εὐαγίαν.*
Π. 603. *τί πάθω τ.;*
777. *ἐφεύγων, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τ. ἐγώ,*
Τληπτόλεμός. Ν. 1266. *τί δαί σε Τ. ποτ' εἰργάσται κακόν;*
τλητόν. Α. 529. *ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λεγεις κοὐ τ. ἔμοιγε.*
ΛΥ. *σιώπα.*
τό. Α. 5. *ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε τ. κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.*
Ν. 440. *τουτὶ τ. γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν κ.τ.λ.*
τόδ'. Α. 460. *φθείρου λαβὼν τ.; ἰσσ' ὀγλοηρὸς ἀν δῆμοις. κ.τ.λ.*
τόδε. Α. 340. *ὡς τ. τὸ λαρπάδιον οὐ πυροδώσω ποτέ. κ.τ.λ.*
τοδί. Α. 366. *ἴσοῦ θίασοι, τὸ μὲν ἐπέζηνον τ., κ.τ.λ.*
Ν. 500. *κατάθου, τί λαρεῖ;* ΣΤ. *εἰπὲ δῆ νυν μοι τ. κ.τ.λ.*
τόθ'. Ι. 900. *οὐ γὰρ τ. ὑμεῖς βδελμονεῖ δῆπου γένεσθε πυρρό; κ.τ.λ.*
τοι. Α. 655. *ἀλλ' ἐμεῖς τ. μή ποτ' ἀρῇθ'· ἀς κωμῳδήσει τὰ δίκαια. κ.τ.λ.*
τοί. Α. 759. *παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἥπερ τ. θεοί. κ.τ.λ.*
Ι. 409. *οὐ τ. μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ, κ.τ.λ.*
τοία. Β. 470. *τ. Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα*
τοιᾶδ'. Θ. 678. *κἀν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τ. ἔσται· κ.τ.λ.*
τοιάδε. ΕΙ. 797. *τ. χρὴ Χαρίτων βαῴμαστα καλλικόμων κ.τ.λ.*
τοιαδί, Ι. 1376. *ἃ σταμυλλίτια τ. καθήμενα·*
Ο. 128. *ὅπου τᾷ μέγιστα πράγματ' εἴη τ.·*
τοιαῦθ'. Ν. 812. *ταχέως· φιλεῖ γὰρ πως τὰ τ. ἐτέρᾳ τρέπεσθαι. κ.τ.λ.*
τοιαῦτ'. Σ. 111. *τ. ἀλύει· νουθετοῦμεν δ' ἀεὶ κ.τ.λ.*
τοιαῦτα. Α. 1046. *φωνῇ τ. λάσκων. κ.τ.λ.*
τοιαῦτά. Ν. 1393. *εἰ γὰρ τ. γ' οὗτος ἐξεργασμένος*
τοιαῦται. Ν. 342. *οὐ γὰρ ἐκείναί γ' εἰσὶ τ.* ΣΩ. *φέρε, ποῖαι γὰρ τινές εἰσιν;*
τοιαύταις. Ν. 1125. *ἀποκεκίφοντα· τ. σφενδόνταις παήσομεν*
τοιαύτας. Ι. 812. *κατεγράσαν γὰρ βάδιαι, πλειφὰς ἔχων τ.*
τοιαυτασί. ΕΙ. 1258. *ἐὰν τ. μάθῃ λαβᾶς ποιεῖν,*
τοιαύτην. Ο. 48. *εἰ που τ. εἶδε πόλιν ἢ 'πέπτατο. κ.τ.λ.*
τοιαυτί. Ι. 49. *κοσκυλματίοις ἀκροισι, τ. λέγων· κ.τ.λ.*
ΕΙ. 1280. *Ὦτ οἱ μὲν δαίνοντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τ.·*
τοιγάρ. Α. 516. *κἀν ᾠμωξᾶς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥ. τ. ἔγωγ' ἐνδον ἐσίγων.*
τοιγαροῦν. Σ. 1098. *τ. πολλὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες,*
τοιγάρτοι. Α. 643. *τ. νὺν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπαιτοῦντες*
τοῖν. Α. 117. *καὶ τ. μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ*
τοίνυν. Α. 819. *τὰ χαρίεντα. τ. ἐγὼ φανῶ ταῦτ κ.τ.λ.*
τοίνδ'. Σ. 1043. *τ. εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,*
τοιόνδε. Α. 120. *τ. δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων*
τοιοῦτο. Β. 1399. *φέρε τοῦ τ. δῆτά μοὐστί; ΠΟΥ; ΔΙ. φράσω κ.τ.λ.*
τοιουτοιί. Α. 1087. *ἃς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοιὶ τ.*
τοιουτοις. Σ. 512. *νὴ Δί' εἰθίσαιμ' ἂν ἡδεσθαι τ. πράγμασιν' κ.τ.λ.*
τοιούτον. Ι. 844. *ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τ. ἔργον ὥστε κ.τ.λ.*
τοιούτόν. Π. 897. *ἐπεί τ. γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.*
τοιουτονί. Ι. 884. *τ. Θεμιστοκλῆς οὐτωὶ τ' ἐπενόησεν. κ.τ.λ.*
τοιούτος. Ι. 391. *ἀλλ' ὅμως οὐτος τ. ὧν ἅπαντα τὸν βίον, κ.τ.λ.*
τοιουτοσί. Β. 66. *τ. τοίνυν με δαρδᾶπτει πόθος*
τοιούτου. ΕΙ. 311. *ἀκούσαντες τ. χαίρομεν κηρύγματος. κ.τ.λ.*
τοιούτῳ. Α. 941. *γείᾳ τ. χρώμενος*
τοιούτων. Ο. 136. *τί δαὶ σύ;* ΠΕ. *τ. ἐρῶ κἀγώ.* ΕΠ. *τίνων :*
τοῖς. Α. 6. *τ. πάντα πολίταισι οἷς Κλέων ἐξήμεσεν. κ.τ.λ.*
τοῖσδ'. Ν. 1159. *τ. ἐνὶ δώμασι ταῦτ,*
τοῖσδε. Α. 914. *καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τ.* ΒΟ. *τί ἀδικεμένος;*
τοισδί. Α. 161. *τὸν δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;*
Ο. 359. *τοῖς δὲ γαμβλωτῇ τ.;* ΠΕ. *τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας*
τοῖσι. Α. 132. *καὶ τ. παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι' κ.τ.λ.*
τοῖσιν. Α. 225. *ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τ. ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο, κ.τ.λ.*
τοίχοις. Α. 144. *ἐν τοῖσι τ. ἔγραφ', 'Αθηναῖοι καλοί.*
τοῖχον. Σ. 130. *ἐνέκρουεν ἐς τὸν τ., εἴτ' ἐξήλλετο,*
Β. 537. *πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τ.*
Γρ. 405. "*τ. μοχλίσκω καταβαλεῖν.*"
τοίχους. Π. 565. *πάνυ γοῦν κλέπτειν κύσμαῖόν ἐστιν καὶ τοὺς τ. διορύττειν.*
τοιχωρύχε. Ν. 1327. *ὦ μιαρὲ καὶ παταλοῖα καὶ τ.*

τοιχωρύχε. Π. 909. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς, ὦ τ.,
Π. 1141. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὶτοῦ, ὦ τ.
τοιχωρυχεῖ. Π. 165. ὁ δὲ λοιπὸνεἰ γε ἦ, Δί. ὁ δὲ τ.,
τοιχωρύχοις. Β. 773. καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τ.,
τοιχωρύχον. Π. 939. ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τ.;
τοιχωρύχος. Π. 204. τ. τις διέβαλ'. ἐοῦσ' γὰρ ποτε
τοιχωρύχους. Β. 808. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τ.
τοιχωρύχων. Π. 869. ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τ.;
τοιῶδ'. Ο. 1735. ἐν τ. ὑμεναίῳ.
τοιοῦδε. Β. 355. ὅστις ἀτειρὸς τ. λύγων, ἢ γνῴμῃ μὴ καθαρεύει,
τοκῆας. Εἰ. 1301. Ψυχὴν δ' ἐξεσάσα, ΤΡ. κατρσχυνας δὲ τ.
τόκοι. Ν. 18. οἱ γὰρ τ. χωρούσιν. ἀπτε, παῖ, λύχνον,
Ν. 1156. αὐτοὶ τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τ. τύκων·
τόκον. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τ.
Ο. 843. καὶ τ. πράττοιτο, διδόναι μηδὲν' ἀνθρώπων τ.,
845. ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τ.
τόκος. Ν. 1286. ἀπόδος γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τ. τί θηρίον;
Α. 754. ὁ τ. ἐτ' ἐν πόλει, τόκομ' ἐς τὴν κυνῆν
τόκου. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ἀῴρληκα χἀτεροι τ.
Ν. 747. ἔχω τ. γνῴμην ἀποστερητικὴν.
Α. 742. ὦ πότνι' Ἐλεεινοῦ, ἐπίσχες τοῦ τ.
Ο. 845. ἀξία γοῦν εἶ τ., τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.
τόκους. Ν. 20. ὑπόσοι ὀφεῖλα καὶ λογίσαιμι τοὺς τ.
Ν. 755. οὐδ' ἀποδοῖν τοὺς τ. ΣΩ. ὅτιῃ τί δῇ;
τόκων. Ν. 240. ἐπὸ χρῇ τ. χρήσταν τε δυσκολωτάταν
Ν. 739. περὶ τῶν τ., ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
1156. αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τ.·
τολμᾷ. Ι. 510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τ. τε λέγειν τὰ δίκαια,
τολμάν. Ἐκ. 400. οὐ δεινὰ τ. τοιτονὶ δημηγορεῖν,
Π. 593. τὸ γὰρ ὠντιλέγειν τ. ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἐστ' ἀγάθ' ὑμῖν
τολμᾶς. Α. 311. οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
Α. 558. ταυτὶ σὺ τ. πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
578. οὗτος σὺ τ. πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Ι. 90. οἶνον σὺ τ. εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
Θ. 888. ὅστις γε τ. σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Β. 1326. τ. τάμὰ μέλη ᾄγειν,
Π. 472. ταυτὶ σὺ τ., ὦ μαρωτάτη, λέγειν;
τόλμας. Θ. 1109. κατάρατ' τ.· ἀποτανοῦμέν λαλᾷς;
τολμᾶσιν. Π. 419. τόλμημα γὰρ τ. οὐκ ἀνασχετὸν,
Π. 454. γρῦζει δὲ καὶ τ., ὦ καθάρματ',
τόλμῃ. Εἰ. 1030. φρενὶ πρίμῳ τε τ.;
τόλμημα. Εἰ. 94. τ. νέον παλαμησάμενος.
Ἐκ. 106. τ. τολμᾶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
288. ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τ. τηλικοῦτον.
Π. 419. τ. γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
τολμήματος. Α. 284. ἐγὼ οὐκ ἄρα σχῄσω παρὼν τ. τοσούτου;
τολμηρέ. Εἰ. 182. ὦ βδελυρὲ καὶ τ. κἀναίσχυντε σὺ
Εἰ. 362. ὦ μιαρὲ καὶ τ., τί ποιεῖν δεινεῖς;
Β. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τ. σὺ
τολμηρός. Ν. 445. θρασὺς, εὐγλωττος, τ., ἔτης.
τόλμης. Α. 646. οὔτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τ. ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
Θ. 702. ὡς ἄπαν γάρ ἐστι τ. ἔργα κἀναισχυντίας.
τολμῆσαι. Θ. 526. οὐδὲ τ. ποτ' ἂν.
τολμήσει. Α. 563. ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τ. λέγειν.
τολμήσεις. Α. 316. εἰ σὺ τ. ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Π. 116. ὦ σχέτλιε, τ. γὰρ εἶναι; Δί. καὶ σὺ γε
τόλμησον. Α. 488. τ., ὦ, χάρησον, ἀγαμαι καρδίαν.
Σ. 326. τ., ἀναξ, χαρίσασθαί μοι,
τολμῶμεν. Ἐκ. 106. τόλμημα τ. τοσοῦτον οὐνεκα,
τολμῶν. Ν. 375. αὐτοι βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τ.;
τολμώντα. Β. 951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τ.; ΕΤ. μὰ τὸν Ἄπόλλω·
τολμῶντε. Π. 416. τ. δρᾶν ἀνθρωπαρία κακοδαίμονε,
τολμῶσιν. Ἐκ. 560. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τ. αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
τολυπεύειν. Α. 587. οὐκοῦν δεινὸν ταυτὶ ταῦτας βαβίζειν καὶ τ.,
τολυπτῆν. Α. 586. τ., μεγάλην, κρᾶτ' ἐκ ταύτης τῆ δῃμῳ χλαίναν ὑφῆναι.
τόμιά. Α. 186. καί μοι δότω τὰ τ. τιν. ΚΛ. Λυσιστράτη,
τόμιον. Α. 192. ἵππον λαβοῦσαι τ. ἐντεμοίμεθα.
τόμον. Ι. 1179. καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τ.
Ι. 1190. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τ.
τόν. Α. 10. ὅτε δὴ κεχηνὼ προσδοκῶν τ. Αἰσχύλον, κ.τ.λ.
Α. 93. κυρὰς πατάξας τ., γε οὐν τοῦ πρίσβεως, κ.τ.λ.
τόνδ'. Ι. 758. ὅτοισι τ. ὑπεραλεῖτ', ποιεῖτος γὰρ ὠνῆρ κ.τ.λ.
τόνδε. Α. 536. ἀπολεῖς μ' τὸν ἥλιον τ., φιλαθηναῖε; κ.τ.λ.
τονδί. Ο. 955. τὰ κρυκρὰ τ. τὸν χιτωνίσκον λαβὼν, κ.τ.λ.
τονθορύζοντες. Α. 683. τ. δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
τονθορύζων. Β. 747. τί δὲ τ., ἡνίκ' ἂν πληγὰς λάβῃν
τονθορύσαι. Σ. 914. καταρασάμενος καὶ τ. ἀλλ' ἴψι μὴ μοι ταχὺ μάξῃ.
τόνου. Ι. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τ. οὐκ ἔτ' ἐνόντος
Σ. 337. οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφεσθε τοῦ τ.
Α. 923. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τ. γε. ΚΙ. δοὺς μοὶ νυν κύσαι.
τόξα. Ο. 1186. καὶ τ.· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
Β. 1357. τὰ τ. λαβόντες ἐπαμύνατε,
τόξευε. Ο. 1187. τ., παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.
τοξευμάτων. Σ. 1084. ὑπὸ δὲ τῶν τ. οὐκ ἦν ἴδεῖν τὸν οὐρανὸν.
τοξικόν. Α. 462. οἰμ' ὡς κακοῦς πέπραγ' μαν τὸ τ.
τοξόθ'. Θ. 1002. ὦ τ., ἱκετεύω σε. ΤΟ. μὴ μ' ἱκέτευε σύ.
τοξοποιεῖν. Α. 8. οὐ γὰρ πρέπει σοι τ. τὰς ὀφρῦς.
τοξότ'. Θ. 931. ὦ τ., ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
τοξότα. Θ. 1177. ἢ πασὶ ἐμελλε προμελεταν, ὦ τ.
Θ. 1193. τί οὐ κατεῦδει παρ' ἐμὲ; ΕΤ. χαίρε, τ.·
τοξόται. Α. 54. οἱ τ.·
Ι. 665. κᾀ' ἔλκων αὐτὸν οἱ πυτάνεις χοὶ τ.
Ἐκ. 143. καὶ τὼν παραινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τ.
258. ἐκεῖνο μόνον ἀάκεστον, ἢν σ' οἱ τ.
τοξότας. Α. 711. κατεδῄσθε δ' ἂν κεκραγὼς τ. τρισχιλίους,
τοξότην. Θ. 940. πέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τ.,
Θ. 1208. λέλυσο· σὺν ἔργῳ, φεῦγε, πρὶν τὸν τ.
τοξότης. Α. 433. ἔλυθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τ.;
Α. 441. ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τ.;
445. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τ.; ταύτης ἔχου.
449. οἶμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τ.
Θ. 923. προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τ.
Γρ. 362. ἰ. ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τ. συνήγορος
τοξότου. Α. 707. ἄκρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τ. κυκώμενον,
τοξοφόρον. Θ. 970. μέλπουσα καὶ τὴν τ.
τόξων. Θ. 108. χρυσέων ῥύτορα τ.
τοπᾶζετε. Σ. 73. εἰ μὴ σύδοιθ' ἡμῶν· ἐκεῖ τ.
τόποις. Θ. 664. εἰ τις ἐν τ. ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
τόπον. Ο. 44. πλανώμεθα ζητοῦντε τ. ἀπράγμονα,
Ο. 310. ποτοποποποποποῦ μ' ἀρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τ. ἄρα νέμεται;
τόπος. Ο. 180. πόλος; τίνα τρόπον;
Β. 273. ὡς οὗτος ὁ τ. ἐστὶν οὐ τὰ θηρία
τόπου. Ἐκ. 489. ἀλλ' ἐγκαταλείπω τοῦ τ. γὰρ ἐγγὺς ἐσμεν ἤδη
τόπους. Ο. 245. ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσουσ γῆς τ.
τόρευε. Θ. 986. τ. πάσαν ᾠδήν·
τορεύει. Θ. 54. τὰ δὲ τ., τὰ δὲ κολλομελεῖ,
τορευτολυρασπιδοπηγοί. Ο. 491. σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τ.·
τοροτῖξ. Ο. 267. τ. τ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ. Ο. 262. τ.
τοροτοροτοροτοροτῖξ. Ο. 260. τ.
τορύνη. Ι. 954. δοῦμ' οὐδὲ τ.
τορύνην. Ο. 79. τρέχω πῖ τ. ΕΤ. τροχίλοι ὄρνις οὐτοσί·
τορύνης. Ο. 78. ἑτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τ. καὶ χύτρας·
τορῶ. Β. 1102. ὁ δ' ἐπαναστρέψειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τ.
τοσαῦτα. Α. 1186. τ. λέξας εἰς ὑδρορρύακα πεσὼν κ.τ.λ.
τοσαῦτά. Ἐκ. 141. τ. γ' εὔχοντ', εἴπερ οἶσω μὴ παρῆν·
τοσαύτας. Α. 249. οὐ γὰρ τ. οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε τῦρ
τοσαύτην. Α. 149. στρατιὰν τ. ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
τοσαυτί. Α. 356. ὦ Φαίδρία, ταῦτας λαλεῖν ἐᾶσομαι τ.;
τοσόνδ'. Α. 943. τ. δεῖ φοβοῦντα·
τοσόνδε. Ι. 77. τ. δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
τοσούτο. Ι. 1234. καὶ σοὶ τ. πρῶτον ἐκπειράσομαι· κ.τ.λ.
τοσούτοις. Σ. 479. μᾶλλον ἢ κακοῖς τ. ναυμαχεῖν ὀσημέραι. κ.τ.λ.
τοσοῦτον. Ι. 948. ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τ. δ' ἴσθ' ὅτι,
τοσοῦτόν. Α. 899. χρόνον τ. ἐστιν. οὐ βαδεῖ πάλιν;
τοσουτονί. Ι. 578. καὶ πρὸς οὖς αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τ. μόνον· κ.τ.λ.
Γρ. 458. ἤτις κύουσ' ἐφάνη κύος τ.
τοσούτος. Ι. 414. ἀπομαγδαλίας αἰτούμενος τ. ἐκτραφείην.
τοσούτου. Α. 284. ἐγὼ οὐκ ἄρα σχῄσω παρὼν τολμήματος τ.;
τοσούτῳ. Ι. 420. οἱ δ' ἔβλεπον, κυῖν' ὡ τ. τῶν κρεῶν ἐκλεπτον.
τοσούτων. Γρ. 244. κακῶν τ. ξυνελέγη μοι σώμακος.
τότ'. Ι. 405. ὅσαιμ' γὰρ τ. ἀν μόνον' κ.τ.λ.
τότε. Α. 216. σπονδοφόρον οὐτοσ ὑπ' ἐμοῦ τ. διωκόμενος κ.τ.λ.
τοτέ. Ι. 540. χοῦτος μίντοι μόνος ἀντήρκει, τ. μὲν πίπτων, τ. δ' οὐχί. κ.τ.λ.
τοτοβρῖξ. Ο. 222. τριοτὼ τριοτὼ τ.·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτῖξ. { Ο. 747. Γρ. 770. } τ.,
του. Ι. 31. θεῶν ἶὼντε προσπεσεῖν τ. πρὸς βρέτας. κ.τ.λ.

τοῦ. Α. 44. πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τ. καθάρματος. κ.τ.λ.
τοὐβολοῦ. Ι. 649. ἵνα τὰς ἀφύας ἀνοίντο πολλὰς τ.,
Ι. 945. ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τ.
Ο. 1079. ὅτι συνέφυρον τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τ.,
τοὐγκυκλον. Α. 113. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν εἴ με χρείη τ.
Λ. 1162. ἀμὲ γὰ λῶμεν, αἱ τις ἀμὲν τ.
Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τ.
τοῦδ'. Α. 454. τί δ', ὦ τάλας, σε τ. ἔχει πλέονος χρέος; κ.τ.λ.
τοῦδε. Α. 770. οὐ δεινά; θᾶσθε τ. τὰς ἀπιστίας· κ.τ.λ.
τοῦδέ. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τ. με τοῦ μισθαρίου
τουδί. Ν. 431. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν γ' ἀτὸ τ. κ.τ.λ.
τοεθ'. Α. 516. μέμηησθε τ., ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.
τοὐδόνιον. Γr. 159. ὥσπερ κυλικείου τ. προσπίπταται.
τοὐκ. Ο. 813. βούλεσθ' τὸ μέγα τοῦτο τ. Λακεδαίμονος,
τοὐλαιον. Α. 1128. κατάχεε σὺ, παῖ, τ. ἐν τῷ χαλκίῳ
τοὐλαίου. Σ. 252. καὶ ταῦτα τ. σπαψίζοντος, ὠνόητε;
τοὐλατῆρος. Α. 246. ἵν' ἔτνος καταχέω τ. τουτουί.
τοὐλεόν. Ι. 152. ἴθι δή, κάθελ' αὐτοῦ τ., καὶ τοῦ θεοῦ
Ι. 169. ἀλλ' ἐπαιάβηθι κἀπὶ τ. τοδί
τοὐλυμπίου. Ο. 130. λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τ.,
τοὐλυτρον. Α. 1120. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσαμαι τ.
τοὐμόν. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τ. ἀντικνήμιον κ.τ.λ.
Ι. 1231. τ. γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
τοὐμοῦ. Σ. 272. τ. μέλαινα δρ' ἡδονῆ ἐρπύσῃ θύραξε. κ.τ.λ.
τοὐμπαλιν. Α. 1045. ἀλλὰ πολὺ τ. πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
Θ. 1224. τηδὶ διώξει; τ. τρέχεις σύ γε.
τοὐμποδών. Α. 1161. τί δ' οὐ ξυηλλάγητε; φέρε, τί τ.;
Θ. 847. τί δῆτ' ἂν εἴη τ.; οὐκ ἐσθ' ὅπως
τοὐμφαλοῦ. Ν. 977. ἠλείφατο δ' ἂν τ. οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῦν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦν' ἐστὶν αὐτῆς τ. μέσῳ; κ.τ.λ.
τοὐναντίον. Π. 14. τ. ὄρων ἡ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
Π. 1047. τ. πέπονθ' τοῖς πολλοῖς ἄρα·
τοὐναυτοῦ. Γr. 476. ἢ, ὡσ' οὐκ ἐν οὐδεὶς οἶδ' ὑπηρίε' ἐστι τ.
τοὐνομ'. Ι. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τ. εἴη'. ΑΛ. Ἀγορᾶκριτος·
Σ. 490. ἢν ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τ. οὐδὲ πευτήκοντ' ἐτῶν·
492. ὥστε καὶ δὴ τ. αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
Ει. 189. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τ. ὅ τι ποτ' ἐστι σοι.
Ο. 644. καὶ τ. ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥᾷδιον.
812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τ. ἔσται τῇ πόλει;
923. καὶ τ. ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;
Ο. 803. παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τ. ἕκασταν.
1201. μεμῆσθ' τοίνυν τ.· Ἀρταμοῦγε.
τοὔνομα. Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ ἵππον προστείθει πρὸς τ.,
Ν. 100. εἰσὶν δὴ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τ.·
Ο. 820. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὕρες τ.
1293. χαλοῦ, Μενέππῳ δ' ἴθι χελιδὼν τ.,
1505. τί γὰρ ἐστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τ.·
Α. 853. ὦ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀκλεὲς τ.
Β. 299. ὤνθρωφ', Ἱκετείω, μηδὲ κατερεῖς τ.
Γr. 304. ἀμφοῖν ἐχρὴν αὐτῷ τεθείσθαι τ.
τοὐνομάτος. Ν. 62. περὶ τ. δὴ 'κεῖνθεν ἁλιοδορούμεθα·
τοὐντέρου. Ν. 160. ἕφασκεν εἶναι τ. τῆς ἐμπίδος
Ν. 168. ὅστις δίοιδε τ. τῆς ἐμπίδος.
τοὐντεῦθεν. Ι. 131. εἶς οὐτοσὶ πᾶλης. τί τ.; λέγε.
τοὐνὸν πινὸν. Σ. 38. ὄζει κάκιστον τ. βύρσης σαπρᾶς.
τοὐξέλειπτον. Α. 1063. ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τ., ὦ γύναι.
τοὐξημβλωμένον. Ν. 139. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τ.
τοὐξύθυμον. Σ. 406. τ., ὦ κολαζόν·
τοὐπί. Α. 1026. τ. τῷφαλλῷ λαβοῦσ' ἐξέλιον ἄν, ὅ νυν ἔνι.
τοὐπίξηνον. Α. 365. θεὸς δεῦρο τ. ἐγχείρει λέγειν.
τοὐπισρεοῦντος. Ο. 1612. ὁ κόραξ παρελθὼν τ. λάθρα
τοὐπίπεμπτον. Γr. 17. ἢν μὴ μεταλάβῃ τ., κλαέτω.
τοὐπισθεν. Εκ. 482. μὴ νυὶ τις ἐκ τ. ὧν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
Π. 1209. ἐς τ.· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἔπεσθαι.
τοὐπιστάτου. Ο. 437. ἐς τὸν ἵππον εἴσω, πλησίον τ.
τοὐπιτριβεῖης. Ο. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τ. ἐγένετο.
τοὐπιτριβον. Δ. 1027. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τ., δακτύλιος οὐτοσί·
τοὐπιχώριον. Ν. 1173. κάπιλογικοῦ, καὶ τοῦτο τ.
τοὔπος. Α. 315. τοῦτο τ. δεινὸν ἤδη καὶ ταραχιάδριον,
Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπελεῖ τ., ἀνδρὲς δημόται,
Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τ. ἀληθῶς· κύκνου, ψαλοὶ πεδίονδε.
Α. 1038. κἀστ' ἐκεῖνο τ. ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον,
Θ. 412. γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τ. τοδί.
Β. 1381. καὶ ΕΤ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τ. νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
1387. ὑγρὸν ποιήσας τ. ὥσπερ τᾶρια,
1388. σὺ δ' εἰσέθηκας τ. ἐπτερωμένον.
Γr. 307, Ι. ὡς διὰ γε τοῦτο τ. οὐ δύναμαι φέρειν
τοὐπτάνιον. Ι. 1033. ἰσῳοιτῶν τ' ἐς τ. λήσει σε κυνηδὸν
ΕΙ. 891. τουτὶ δ' ὄρα τ. ἡμῖν ὡς καλόν.
τοὐρανοῦ. ΕΙ. 199. ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τ. τὸν κύτταρον.
ΕΙ. 832. ἀπὸ τ. φαίνεσθε κἀκεῖθεν πάνυ.
847. πόθεν δ' ἤλαβες ταῦτα σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τ. τ.
τοὐράνου. Α. 651. τ. γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
τοὔργον. Α. 8. διὰ τοῦτο τ.· ἔξιον γὰρ Ἑλλάδι.
Ι. 787. τοῦτό γέ τοί σου τ. ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόξηνον·
1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τ.;
Ν. 1416. φήσειν νομίζεσθαι σὺ παῖδός τοῦτο τ. εἶναι·
ΕΙ. 472. πῶς οὖν οὐ χαρεῖ τ.;
511. οἷ τοι γεωργοί τ. ἐξέλκουσι, κάλλος οὐδείς.
Ο. 166. ὡς τοὺτ' ἄτιμον τ. ἐστίν. αὐτίκα
325. καὶ δέδρακαι τοῦτο τ.; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
1430. τουτὶ γὰρ ἀρράζει σὺ τ.; εἰπέ μοι.
Α. 375. τοὐμὸν οὐ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τ. τάχ' αὐτὸ δείξει.
1112. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τ., εἰ λάβοι γέ τις
Β. 563. τοὐτου πάνυ τ., οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
568. καὶ τοῦτο τοὐτου τ. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
τοὐρεβίνθου. ΕΙ. 1136. κἀνθρακίζων τ.,
Β. 545. τ. 'δρατόμην' οὖ-
τοὐρινθίου. Ο. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τ.,
Ο. 667. Ὦ Ζεῦ πολυτίμιθ', ὡς καλὸν τ.
τοὐρινθίου. Ο. 224. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ ῥθέγματος τ.·
τοὐρριπτασμένον. Α. 28. ἢ πού τι λεπτὸν ἐστι τ.
τοὐρροσύγνιον. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' ᾄδεω, ἢ κατὰ τ.
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἳς πρόσεστι τοῦτο τ.,
τοὐρροσυγίου. Ν. 162. βίᾳ βαδίζειν εἰθὺ τ.·
τοὺς. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τ. ἱππέας κ.τ.λ.
Α. 577. καὶ τ. γε συνισταμένους τούτους καὶ τ. πιλοῦντας ἑαυτοὺς κ.τ.λ.
τοὑσδ'. Ι. 1135. εἰ τ. ἐπίτηδες ὧσ- κ.τ.λ.
τοὐσδε. Σ. 855. ἐγὼ γὰρ εἶχον τ. τοὺς ἀριστίχους. κ.τ.λ.
τοὐστ'. Σ. 27. διαιὼν γέ τ. ἀνθρωπος ἀπαβαλὼν ὅπλα.
τοὐστρακον. Εκ. 1033. ὕδατός τε κατάθου τ. πρὸ τῆς θύρας.
τοὐτ'. Α. 12. πῶς τ. ἐσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ.
τοὐτάκις. ΕΙ. 1079. τ. οὔπω χρὴν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
τουτί. Α. 156. τ. τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός. κ.τ.λ.
Ν. 408. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τ. ποτε Διασίοισιν. κ.τ.λ.
τοὐτο. Α. 8. διὰ τ. τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. κ.τ.λ.
τοὐτό. Ν. 372. τὴ τὼν Ἀπόλλω, τ. γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας· κ.τ.λ.
τουτογί. Ι. 721. χῷ πρωκτὸς οὐμὸς τ. σοφίζεται. κ.τ.λ.
Α. 1102. πρέσβεις. ΑΘ. καλὼς δὴ λέγετε· χἠμεῖς τ.
τουτοδί. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω· τ. κρεάδιον
τουτοί. Θ. 1127. τὸ ξυμμάκαιραν ἀποκεκῶμι τ.
τούτοιν. Ν. 114. τ. τὼν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα. κ.τ.λ.
τουτοινί. ΕΙ. 1214. τί δῆτα τ. καταθῶ σοι τοῖν λέβροιν;
τούτοις. Α. 159. τ. ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ, κ.τ.λ.
τουτοισι. Ι. 770. ἐξόμην ἐν περιομματίοισ· κεἰ μὴ τ. πέποιθας, κ.τ.λ.
τουτοισί. Σ. 521. πάνυ γε· καὶ τ.' ἐπτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
τούτοισιν. Α. 166. οὐ μὴ πρῶσε τ. ἐσκοροδισμένοις; κ.τ.λ.
τούτον. Α. 110. ἀλλ' ἀπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τ. μόνος. κ.τ.λ.
τοῦτόν. Σ. 374. ὡς ἐγὼ τ. γ', ἐὰν γρῦ· κ.τ.λ.
τουτονγί. Α. 604. καὶ τ. λαβὲ τὸν στέφανον.
τουτονί. Α. 111. ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τ., κ.τ.λ.
Ν. 731. φέρε νυν, ἀθρήσω πρώτον, ὅ τι δρᾷ, τ. κ.τ.λ.
τούτου. Α. 48. καὶ Τριπτολέμου· τ. δὲ Κελεοῦς γίγνεται· κ.τ.λ.
τουτουί. Α. 240. ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τ. κ.τ.λ.
Ι. 731. ὑπὸ τ. καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τί; ἠτ.;
τουτουμενί. Β. 965. τ. Φορμίσιος Μεγαλνετὸς θ' ὁ Μάγυης.
τούτους. Α. 650. τ. γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι κ.τ.λ.
τουτουσί. Ν. 897. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τ. κ.τ.λ.
τούτω. Σ. 381. ἀγε νυν, ἢν αἰσθομένω τ. ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι·
τούτῳ. Ι. 962. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἐὰν τ. πίθῃ, κ.τ.λ.
τούτων. Α. 1045. ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τ. κ.τ.λ.
ΕΙ. 1218. ἵν' ἀποκαθάρω τὴν τράπεζαν Γ. κ.τ.λ.
τούτων. Α. 151. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τ. πείθομαι κ.τ.λ.
τοὕφυον. Ι. 1032. ἐξίδεται σου τ., ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·
Γr. 242, Ι. τραπόμενον ἐς τ. λαβεῖν
464. ἔπειτ' ἐπὶ τ. ἧκε τὴν σπυρίδα λαβὼν

τοφλαττόθρατ. { Β. 1286. / 1288. / 1290. } τ. τ.

τοφνεί. Fr. 702. τ.:
τραγαλίζοντα. Σ. 674. ἐκ κηβαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τ. τὸ μηδέν.
τραγασαία. Α. 808. ποδαπὰ τὰ χοιρί' ; ὡς τ. φαίνεται.
τραγασαίου. Α. 853. πατρὸς τ.'
τραγελάφους. Β. 937. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τ., ἅπερ σὺ,
τραγήμαθ'. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τ., αἱ πόρναι πάρα,
τραγήματα. Β. 510. ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τ.
Ec. 844. στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τ.
Π. 996. καὶ τάλλα τᾶσι τοῦ πίνακος τ.
τραγημάτων. Π. 190. ἐρατοῦ ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τ.
τραγικόν. Β. 1005. καὶ κοσμήσας τ. λήρου, θαρῥῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
τραγικῶν. Fr. 198, 9. ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τ. χορῶν
τραγικώτερος. Ει. 136. ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τ.
τράγου. Π. 295. ἔπεσθ' ἀπεῳλωημένοι· τ. δ' ἀκρατιεῖσθε.
τραγομάσχαλοι. Ει. 813. γρασοῦβαι, μιοροί, τ. ἰχθυολύμαι·
τράγου. Ο. 1057. θύσοντες εἶσω τοῖς θεοῖσι τὸν τ.
Π. 820. ὖν καὶ τ. καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος,
τράγος. Ν. 661. κριὸς, τ., ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
τράγου. Ο. 959. μὴ κατάῥῥῃ τοῦ τ.
Π. 313. μανθάνουσιν θ' ὥσπερ τ.
τραγῳδεῖν. Fr. 691. τ.:
τραγῳδία. Ει. 148. λόγον παράσχῃς καὶ τ. γένῃ.
τραγῳδίᾳ. Ο. 1444. ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τ.
Β. 95. ἅπαξ προσοιμῄσαντα τῇ τ.
τραγῳδίαι. Α. 138. οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τ.
τραγῳδίαις. Ο. 450. νὺν δ' οὔτοι ἐν ταῖσιν τ. ποιῶν
Β. 935. εἴτ' ἴν' τ. ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι ;
τραγῳδίαισιν. Ο. 101. ἐν ταῖς τ. ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Β. 834. ἐν ταῖς τ. ἐτεραστώτατο.
τραγῳδίαν. Α. 400. τ. Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
Ι. 401. καὶ διδασκόμην προσᾄδειν Μορσίμου τ.
Σ. 1511. ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τ. ποιεῖ.
Β. 798. τί δέ ; μειαγωγήσουσι τὴν τ. ;
τραγῳδίας. Α. 412. ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τ. ἔχεις,
Β. 90. τ. ποιοῦντα πλεῖν ἡ μύρια,
802. κατ' ἔπος βασανεῖν φησι τὰς τ.
862. τάπη, τὰ μέλη, τὰ κεῦρα τὰς τ.,
913. πρόσχημα τῆς τ., ῥητόρεσι οὐδὲ τουτί·
1120. ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τ. μέρος
Π. 423. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τ.'
τραγῳδικῆς. Β. 1495. τῆς τ. τέχνης.
τραγῳδικόν. Α. 9. ἀλλ' ὦδυνήθην ἕτερον αὖ τ.,
Β. 769. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τ. θρόνον,
Π. 424. βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τ.
τραγῳδοδιδάσκαλον. Θ. 88. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τ.
τραγῳδοί. Θ. 391. εἰσὶν θεαταὶ καὶ τ. καὶ χοροί,
τραγῳδοῖς. Ο. 512. ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμος τὸν ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τ.'
τραγῳδοποιός. Θ. 30. ὁ τ. ΜΝ. ποῦ οὗτος ἀγάθων ;
τραγῳδός. Σ. 1498. εἴ τι τ. φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Σ. 1505. ἔτερα τ. Κερκινίτης ἔρχεται,
τραγῳδούς. Σ. 1480. καὶ τοὺς τ. φησιν ἀποδεῖξειν κρόνους
τραγῳδοῦσ'. Ν. 1091. τί δαί ; τὸ ἐκ τίνων ;
τραγῳδῶ. Θ. 85. ὀτιὴ τ. καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
τραγῳδῶν. Ει. 531. αἰλῶν, τ., Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
Ο. 787. εἶτα πεινῶν τοὺς χοροῦσι τὼν τ. ἠχθετο,
τράμιν. Φ. 246. αἰδὼς γενέσθω μὴ πάντα τὰ περὶ τὴν τ.
τράπεζ'. Β. 518. ἐμοὶ δ' ἀφαιρεῖν χρὴ τ. εἰσῄρετο.
τράπεζα. Ει. 1059. κατάτεμε. πυῤ τ. ; τὴν σπονδὴν φέρε.
τράπεζαι. Α. 1090. κλίναι, τ., προσκεφάλαια, στρώματα,
τράπεζαί. Εκ. 838. ὡς αἱ τ.γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
τράπεζαν. Ι. 1165. ἀλλ' ὦ τ., ἀλλ' ἐγὼ προτεφαίτερος.
Ει. 1032. καὶ τὴν τ. οἰσομαι, καὶ παιδοῦ οὐ δεῆσει.
1218. Ἐν' ἀποκαθίρω τὴν τ. τουτοῖ.
Fr. 3, 2. πίνειν, ἔπειτ' ἕβειν κακῶς, Ξυρακοσίαν τ.,
447, 1. τ. ἡμῶν φέρε
447, 3. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τ. λήψομαι ;
τραπέζας. Σ. 1216. ὕδωρ κατὰ χειρὸς τὰς τ. ἐσφέρειν·
Ει. 1193. ἐχ', ἀποκάθαιρε τὰς τ. ταυτῆ·
τραπέζῃ. Ι. 1297. τὸ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σίγγνωθι τῇ τ.
Ει. 770. κἀπὶ τ. καὶ ξυμποσίοις,
τραπέζης. Α. 1158. σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τ. κειμένη,
Ν. 177. κατὰ τῆς τ. καταπάσας λεπτὴν τέῳραν,
Π. 678. ἀπὸ τῆς τ. τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
Fr. 291. μηδὲ γεύσαθ' αὖτ' ἀν' ἐντὸς τῆς τ. καταπέσῃ·
292. κἀπὸ τῆς Διιτρέφους τ.'
τραπεζοφόρον. Fr. 175. τ.:
τραπέσθαι. Β. 37. ἔδει τ. παιδίον, παῖ, ἡμῖ, παῖ.
τραπῇ. Εκ. 416. χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τ.,
τραπόμην. Β. 290. ἀᾷ' ἰσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τ. ; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
τράποιτο. Α. 915. εἰς ἐμὲ τ.' μηδὲν ὄρκου ῥροντίσῃς.
τραπέμενον. Fr. 242. τ. ἐς τοῦζων λαβεῖν
τραποῦ. Β. 1248. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τ.
τράποντα. Α. 676. ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τ., διαγράφω τοὺς ἱππέας.
τρασιᾶς. Ν. 50. ὅλων τρυγῶν, τ., ἐρίων περιουσίας,
τραυλίζοντος. Ν. 1381. αἰσθανόμενός σου πάντα τ., ὅ τι νοοίης.
τραυλίσαντι. Ν. 862. οἷδ' ἐξέτει σοι τ. πιθόμενος,
τραυλίσας. Σ. 44. εἴτ' Ἀλκιβιάδην εἶπε πρὸς με τ.'
τραυμάτων. Α. 1205. ἰὼ ἰὼ τ. ἐπαθόεσαν.
τραφεὶς. Ι. 333. ἀλλ' ὦ τ. ὕθεντερ εἶσιν ἄνδρες οἶπερ εἰσί,
Θ. 456. ἀτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαοῖσι καὶ ἀνοῖς αὐτὸς τ.
τράφεν. Α. 788. ἀλλ' αἱ τ. λῆς, ἀδε τοι χοῖρος καλά.
τραφέντας. Β. 729. καὶ τ. ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
Β. 910. ἐξῃπάτα, μόρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχου τ.
τράφῃν. Ο. 322. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου τ. ἐγὼ,
τραφήναι. Ι. 334. νὺν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνων τ.
τραχῆλ'. Σ. 968. οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τ. ἐοθίει.
τράχηλον. Ι. 490. ἐχε νυν, ἀλεὶμ' ἀν τὸν τ. τοιτοῖ,
Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τ. ΕΠΙ. νὴ Δία,
τράχηλος. Β. 19. ὦ τρισκακοδαίμων ἀρ' ὁ τ. οὐτοσί,
τραχὺν. Ει. 1086. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τ. ἐχίνον.
Ει. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τ. ἐχίνον.
τραχύς. Α. 802. τ. ἐντεῦθεν μελάμπυ-
τρεῖς. Α. 598. ἐχειροτόνησαν γὰρ με. ΔΙ. κόκκυγές γε τ.
Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντάς τ. δραχμάς,
724. τ. τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἱμάντας ἐς Λεπρῶν,
965. πᾶλαι, κραδαίνων τ. κατασκίους λόφους.
Ι. 829. αἰρήσομ' γὰ τ. μιραδδοῦ.
Ν. 31. τ. μναῖ διῤῥήσκου καὶ τροχοῦν Ἀμυνία.
Σ. 95. τοὺς τ. ξυνέχων τὼν δακτύλων ἀνίσταται,
680. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Ἐὐχαρίδου καὐτὸς τ. γ' ἄγλιθας μετέπεμψα.
684. σοὶ δ' ἦν τις δῷ τοὺς τ. ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς οἷς αὐτὸς ἐλαύνων
790. κἄπειτ' ἐπίθῃκε τ. λοπίδας μοι κεστρίων'
Ει. 374. ἐς χαριδίδν μοι νυν δάνεισον τ. δραχμάς·
829. ψυχὰς δέ' ἢ τὰ πυρομαθοδοδοκόκκαλα.
1144. ἀλλ' ἄρυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τ., χοίνικας,
1173. τ. λόφους ἔχοντα καὶ φοινικοῦ ὀξείαν πάνυ,
1217. δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τ. χοίνικας,
1230. ὦδι, παραθέντι τ. λίθους. οὐ δεῖσθ' ;
Ο. 1582. τ. ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Α. 1052. ταὶ λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τ.,
Θ. 423. Λακωνικ' ἄντα, τ. ἔχοντα γομφίους.
478. δεινότατον, ὅτε νυμφὴ μὴν ἢ τ. ἡμέρας,
746. νὼ' ἔτη δὲ γέγονε; τ. χῶας ἢ τέτταρας ;
Β. 506. ἕνιοις δὲ' ἢ τ., βοῦν ἀπηῤῥάκεις ὅλον,
515. ἕτερα δὲ' ἢ τ. ΞΑ. πῶς ἔνεστι ; ὀρχηστρίδες ;
Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνον τ. χῶας
308. καὶ τ., ἂν ἐλᾶς.
421. χειμῶνος ὄντος, τ. σεσῦρας ὀφειλέτας.
424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τ. χοίνικας
Π. 381. τ. μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
718. σκορῴδων κεφαλὰς τ. ἴσην. ἔπειτ' ἔφλα
1068. κάγων' ἔχει γὰρ τ. ἴσον ἢ τέτταρας.
Fr. 17. ἴσταισθ' ἐφεῖς πάντες ἐπὶ τ. ἀσπίδας.
70. ὁ δ' ἀλφίτων γε πράμνειος τ. χοίνικας
149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τ. ἀπληγίδας ποιῶν.
447, 2. τ. πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.
463. ἀλαβαστροθήκας τ. ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.
τρίμει. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τ. τὸ πρᾶγμ'. εἶἀ νυν,
τρέμων. Ι. 265. πλουσιός καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τ. τὰ πράγματα.
Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τ. τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·
Α. 385. ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τ.
τρέξι. Θ. 1222. ὦ μαρῃ γρᾶο· πύτερα τ. τὴν ὁδό ;
Θ. 1225. κακοδαίμων· ἀλλὰ τ. Ἀρτεμοιβία.
τρέπεν. Ν. 589. ἀτὰ' ἀν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τ.
Π. 152. τὼν πρωκτὼν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τ.
τρέπεσθ'. Π. 317. ὑμεῖς ἐπ' ἀλλ' εἴδος τ.,
τρέπεσθαι. Ν. 812. ταχέως· ψιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τ.
τρέπεσθε. Ο. 717. ἐκθύντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὐτω πρὸς ἅπαντα τ.,
τρέπετ'. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τ., ἀφέλκετε
τρέπεται. Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποτ τ. δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τάλλα;
τρέποιτ'. Α. 833. πολυπραγμονοῦντν νυν ἐς κεφαλὴν τ. ἐμοί.
τρέπον. Α. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τ.
Ν. 1263. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τ.

τρέπου. Σ. 986. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τ.
τρεπτέον. I. 72. ποίαν δδὸν νῦν τ.; καὶ πρὸς τίνα.
τρέφε. O. 1367. φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τ.,
τρέφει. N. 109. τοὺς φασιανοὺς οὐς τ. Λεωτάρας.
N. 927. ἥτις σε τ.
Σ. 110. ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τ.
O. 1084. τοῦτο βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὄρνιθας τ.
Θ. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τ.;
Π. 173. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τ.;
τρέφειν. I. 1128. τ. ἕνα προστάτην·
N. 1407. ἵππων τ. τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Σ. 835. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τ. κύνα.
928. τ. δύνατ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο.
1133. ἑπειτα παῖδαι χρὴ φυτεύειν καὶ τ.,
O. 1357. δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πόλιν τ.
B. 1431. [οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τ.]
1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τ.,
Π. 1156. Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τ.;
τρέφει. I. 1136. περ δημοσίους τ.
N. 1208. χοῖον τὸν υἱὸν τ.,
τρέφεται. N. 1158. οἷος ἐμοὶ τ.
τρέφουσα. Fr. 325. Λήμνος κυάμους τ. τακεροὺς καὶ καλούς.
τρέφουσι. Θ. 417. τ. μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κίνας.
τρέφω. B. 234. ἐνιδρὸν ἐν λίμναις τ.
τρέφων. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπὴνην ἄκουρον τ.;
O. 1356. πάνταο ποιῆσαι τοὺς πελαργιδῆς τ.,
Fr. 525. ἰκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τ.
τρίχ'. Fr. 285, I. τ. ἐς τὸν οἶνον ἀμφορεῖα κενὼν λαβὼν
τρίχε. Θ. 1226. τ. νυν τ. νυν κατὰ τοὺς κόρακος ἐπουρίσαι.
Π. 229. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ' ἀλλ' ἀνύσας τ.
952. ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τ.'
τρίχει. O. 1121. ἀλλ' οὐτοσὶ τ. τις Ἀλφειὸν πνέων.
τρίχειν. Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τ. χρὴν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
τρίχεις. Θ. 1224. τηδὶ διώξει; τοῦμπαλιν τ. σύ γε.
τρίχοιμ'. I. 1110. τ. ἀν εἴσω πρὸτερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
τρίχοντος. Λ. 678. κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τ.· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
τρίχουσι. O. 307. οἷα πιπτίζουσι καὶ τ. διακεκραγότες.
τρίχω. O. 77. τ. 'π' ἀφύας ἐψῶ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
O. 79. τ. 'πὶ τορύνην. ΕΓ. τροχίλος ὄρνις οὐτοσί.
Fr. 391. τ. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὤν.
τρίχων. Λ. 176. χαίρ', Ἀμφίθεα. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τ.·
Λ. 215. ἠκολούθουν Φαΐλλω τ., ὧδε φαίνοντ' ἀν ὁ
828. εἰ μὴ 'τέρασε συκοφαντήσεις τ.
N. 780. πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τ.
1164. ἐν κάλεσον τ. ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ει. 259. οἴσει ἀλετρίβανον τ.; ΚΓ. ἀλλ', ὦ μέλε,
Π. 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τ. ταχὺ,
τρέψαι. O. 1450. τ. πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
τρέψεις. Ἐκ. 681. τὰ δὲ κλιγκρατῆρα ποῖ τ.; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω.
τρέψεται. N. 40. ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τ.
Θ. 603. φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τ.;
τρέψομαι. I. 275. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τ.
Λ. 1137. εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τ.,
B. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῦς τοὺς προλόγους σου τ.,
τρῖμ'. Σ. 141. κατὰ τῆς πυλεῶν τὸ τ. ὅπως μὴ 'κδύσεται·
τρῖμα. Ἐκ. 906. ἐκπέσοι σου τὸ τ.,
τρίμας. Fr. 692. " τ. ἔχει."
τρίματος. Λ. 410. ἢ βάλλαιος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τ.
τρήρωνες. Ει. 1067. κἀτέπεφε τ. ἀλωπεκιδεῦσαι πέτεισθε,
τρήρωνι. O. 575. Ἤριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τ. πελείῃ.
τρήσας. Θ. 1124. τῇ σανίδα τ. ἐξόπιστο πρώκτισον.
τρί'. N. 1402. οὐδ' ἂν τ. εἰπεῖν ῥῆμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
Ει. 1153. ἄν ἔνεγκε, ὦ παῖ, τ. ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρὶ
τρία. Λ. 187. ἔγωγέ φημι, τ. γε ταυτὶ γείματα.
Λ. 994. ἀλλὰ σε ἐλαβόμην τ. ἐν ἀστει προσβαλεῖν·
I. 1187. ἔχε καὶ πεῖν κεκραμένον τ. καὶ δύο.
1188. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τ. φέραν καλός.
N. 424. τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τ. ταυτί;
Θ. 474. βαρέων τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τ.
B. 1130. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἐστ' ἀλλ' ἢ τ.
Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δίδοικα τὰ τ. ταυτί.
dub. 1, 2. συνδοῦντες ὀρθὰ τ. λυχνείας χρώμεθα.
τρίαιναν. I. 839. τὰν τῆ πόλει, τὰν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τ.,
τριαίνης. N. 566. τόν τε μεγασθενῆ τ. ταμίαν,
τριαινοῦν. Ει. 570. καὶ τ. τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον.
τριακαίδεκα. Π. 194. ἀλλ' ἤν τἀλαντὰ τὶς λάβῃ τ.,
Π. 846. οὐκ, ἀλλ' ἐνερήγασ' ἔτη τ.
τριάκις. Fr. 607. τὸ δυάκις καὶ τ.
τριάκονθ'. A. 858. πλεῖν ἢ τ. ἡμέρας
Ἐκ. 808. πρότερον χίσεαι πλεῖν ἢ τ. ἡμέρας.
τριακοντούτιδας. A. 252. καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τ.
I. 1388. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τ.
τριακοντούτιδες. A. 194. ἀλλ' αὐταὶ τοῦ ἐσοῖν τ.
τριακόσι'. O. 607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τ. αὐτοῦ
τριακοσίας. A. 545. τ. ναῦς, ἢν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
τριβ'. Ει. 16. καὶ τ. ἔθ' ἑτέρας. OI. B. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Τριβαλλοί. O. 1529. τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τ. ΠΕ. μανθάνω.
Τριβαλλόν. O. 1627. τοῦτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τ. νυν ἐροῦ.
Τριβαλλός. O. 1628. ὁ Τ., οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
Τριβαλλῷ. O. 1677. ἐν τῷ Τ. πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
Τριβαλλῶν. O. 1533. παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τ. τῶν ἄνω·
τριβάς. A. 385. τί ταῦτα στρέφει τεγνάζεις τε καὶ πορίζεις τ.;
τριβε. Ει. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τ. πολλὰς καὶ πυκνάς.
τρίβειν. Ει. 230. τ. ἐν αὐτῇ τῇς πόλεις βουλεύεται.
Π. 717. καταπλαστὼν ἐνεγκέφρατ' τ., ἐμβάλων
τρίβην. O. 156. σὺ γὰρ οἴσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τ.·
τρίβης. I. 785. κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τ. τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
τριβολεκτράπελ'. N. 1003. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τ., οἷάπερ οἱ νῦν,
τριβόλους. A. 576. ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τ. ἀπολέβαι,
τριβέμενον. Σ. 1344. ὅμως γε μέντοι τ. οὐκ ἄχθεται.
τρίβων. N. 869. καὶ τὰν κρεμᾶρὰν οὐ τ. τῶν ἐνθάδε.
N. 870. αὐτὸς τ. εἶηρ ἂν, εἰ κρεμαιό γε.
Σ. 1429. ἐτνύχανεν γὰρ οὐ τ. ὧν ἱππικῆς.
Ει. 1169. τοῦ θύμου τ. κυκᾶμαι·
Ἐκ. 850. ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τ. ἐρριμμένος.
τρίβω'. Σ. 1131. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τ. ἄφες·
τρίβωνας. A. 184. κἀς τοὺς τ. ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
τριβώνια. Σ. 33. βακτηρίας ἔχοντα καὶ τ.·
τριβωνικῶς. Σ. 1132. τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τ.
τριβώνιον. Σ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ ξυρᾶν.
A. 278. σμικρὸν ἔχων πάνυ τ.,
Π. 842. τὸ τ. δὲ τί δίκαιται πρὸς τὸν θεὸν,
882. ἐχθὲς δ' ἔγωντ' εἶδον σ' ἐγὼ τ.
897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τ.
935. οἴμοι μάλ' ἀῦσις. ΚΛ. δδὸς σύ μοι τὸ τ.,
τριβωνίου. Π. 714. ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς: ΚΛ. διὰ τοῦ τ.
τρίβωνος. Σ. 1312. τὰ ῥῆτα τοῦ τ. ἀποβεβληκότι,
τρίβωσιν. A. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τ. ἐγκαθήνται που λίθοι.
τριγῶνον. Fr. 38. δὸ τοῦ τ. τοὐτου—
τρίδουλον. Fr. 484. "ξέσγος τ."
τριδράχμιονς. Ει. 1202. ὀβὸ δὲ τ. τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
τριήμβολον. O. 1256. οὐέναν γέγραν ὧν στύομαι τ.
τριημιββλιον. Fr. 144. ἐν τῷ στόματι τ. ἔχων.
τριηραρχεῖν. I. 912. ἐγὼ σε ποιήσω τ.
B. 1065. οὐκοῦν θέλει γε τ. πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
τριήραρχον. Θ. 837. ἢ τ. ποιηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
τριηράρχου. A. 546. θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τ. βοῆς,
τριήρεες. A. 173. οὐχ ἃς σποδὰς ἔχωντι ταὶ τ.
τριήρεις. I. 555. μισθοφόροι τ.,
I. 1185. ἐς τὰς τ. ἐντερόνειαν ἢ θεός'
1300. φασιν ἀλλήλαις ξυνιόθεῖν τὰς τ. ἐς λόγον,
1353. τὸν τὰς τ. παραδράμῶν ἀν ὀχετο.
Ει. 626. αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τ. ἀντιτιμωρούμεναι
O. 108. ποδαπὸ τὸ γένος δ'; ΕΓ. ὅθεν αἱ τ. αἱ καλαί.
Π. 172. τί δέ; τὰς τ. οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Fr. 15. εἰς τὰς τ. δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
τριήρεσι. I. 279. ταῖσι Πελοποννησίων τ. ζωμεύματα.
τριήρεσιν. Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τ.
τριήρης. I. 1073. πῶς δὴ τ. ἐστὶ κυναλώπης; ΑΛ. ὅπως;
I. 1074. ὅτι ἡ τ. ἐστὶ χῷ κύων ταχύ·
τρικέφαλος. Fr. 468. Ἔρμῆς τ.:
τρίκλινστος. Fr. 693. τ.:
Τρικορυσία. A. 1032. οὐχ ὁρᾶς; οὐκ ἐμπὶς ἐστιν ἥδε Τ.;
τρικότυλον. Θ. 743. τ., ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Σ. τί μ' ἐργάσω;
τριλοφίας. O. 94. τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τ.;
τρίμετρον. N. 642. ἡγεῖ· πότερον τὸ τ. ἢ τὸ τετράμετρον;
τρίμμα. N. 260. λέγειν γενήσει τ., κρόταλον, παιπάλη.
O. 431. σόφισμα, κύρμα, τ., παιπάλημ' ὅλον.
τριόδους. Fr. 23, 2. εἰς τὰς τ.

τριόρχης. Ο. 1181. κερχνῆς, τ., γῆψ, κύμινδις, ἀετός· τριόρχοις. Σ. 1532. ἠσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖς τ.
τρίορχος. Ο. 1206. ἀναπτάμενος τ.; ΙΡ. ἐμὲ σιλλήσεται; τριστό. Ο. 242. τ. τ. τοτοβρίξ·
τρίπαλαι. Ι. 1153. τ. κάθημαι, βουλλμενὸς σ' ἐυεργετεῖν.
τριπλάσιον. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τ. Κλεωνύμου
Ι. 285. τ. κεκράξομαί σου.
718. αὐτὸς δ' ἐκείνου τ. κατέσπακας.
τρίποδ'. Εκ. 744. καὶ τὼ τ. ἐξέινεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
τρίποδε. Εκ. 787. ταδὶ ξυνάπτω τὼ τ. ΑΝ. Β. τῆς μωρίας,
τρίποδος. Π. 9. δς θεσπιῳδεῖ τ. ἐκ χρυσηλάτου.
τριπόδων. Ι. 1016. ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τ. ἐριτίμων.
τρίπουν. Fr. 447. 3. καὶ πόδων ἐγὼ τ. τράπεζαν λήψομαι;
τρίπρατος. Fr. 718. παλίμβολος τ.
τριπτήρ. Α. 937. κριτὴρ κακῶν, τ. δικῶν,
Τριπτόλεμε. Α. 55. ὦ Τ. καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με;
Τριπτολίμου. Α. 48. καὶ Τ. τοὐτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
τρίς. Ν. 546. οὐδ' ἴμαντ' ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τ. ταὺτ' εἰσάγων,
Ει. 667. ἀποχειροτονηθήναι τ. ἐν τήκκλησίᾳ.
1181. ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τ. αὐριον δ' ἐσὺ ἡ 'ζοδος·
Α. 360. εἰ νὴ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τ.
Β. 1176. οἷς οὐδὲ τ. λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Π. 851. καὶ τ. κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
τρισάθλιαι. Εκ. 242. ἰὼ Πρασιαί τ. καὶ πεντάκις
τρισὶν. Β. 1133. πρὸς τ. λαμβεῖσαι προσοφείλων φανεῖ.
τρισκαιδέκα. Β. 50. τῶν πολεμίων ἢ ὤδεκ' ἢ τ.
τρισκακοδαιμον. Ει. 1271. ὀπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταὺτ', ὦ τ.,
Ο. 875. ὦ τ., ψεύδεται νὴ τὼ θεὼ,
τρισκακοδαιμον. Α. 1024. ὦ τ., εἶτα λευκὸν ἀμπέχει·
Ο. 209. ὦ τ., ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδη,
Β. 19. ὦ τ. ἀρ' ὁ τράχηλος οὐτοσὶ σαπρὰν
Εκ. 1098. ὦ τ., εἰ γυναῖκα δεῖ σπαρῶν
τρισμάκαρ'. Ει. 1332. ὦ τ., ὡς δικαί·
τρισμακάρ'. Α. 400. τραγῳδίαν. ΔΙ. ὦ τ. Εὐριπίδη,
Ο. 1273. ὦ τ., ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις;
τρισμακάριαι. Σ. 1293. καὶ τ. τοὺ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
τρισμακάριον. Ο. 1707. ὦ τ. πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
τρισμακάριος. Ν. 166. ὦ τ. τοῦ διεντερεύματος.
τρισμύριαι. Ο. 1136. ἐκ μὲν γε Λιβύης ἥκον ὡς τ.
τρισμυριόπαλαι. Ι. 1156. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τ.
τρισμυρίους. Ο. 1179. τ. ἱέρακας ἱπποτόξοτας,
τρισμυρίων. Εκ. 1152. ὅστις πολιτῶν πλείων ἢ τ.
τρισόλβιε. Εκ. 1129. ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τ.
τρισχίλιοι. Α. 711. κατεβίνησε θ' ἂν κεφαγὼς τοξότας τ.,
τρισχιλίων. Π. 1083. ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τ.
τρίτ'. Α. 613. ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τ. ἐπεσκευασμένα.
τριταία. Fr. 344, 9. τ. πολυτίμητα βεβασανισμένα
τριτάλαντον. Α. 338. ὡς τ. τὸ βάρος,
τρίτη. Ν. 1131. πέμπτη, τετράς, τ., μετὰ ταὺτην δευτέρα,
Ο. 80. ἐπεὶ τ. 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
τρίτῃ. Ει. 899. τ. δὲ μετὰ ταὺθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
τρίτην. Α. 612. ἀλλ' ἐὰν τ. γοὺν ἡμέραν σοὶ πρᾷ πάνυ
Τριτογένεα'. Α. 347. Τ., ἦν τις ἐκεῖ·
Τριτογενείας. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς κολῆς προέχον ἀμελῆ τῆς Τ.
Τριτογενῆς. Ι. 1189. ἡ Τ. γὰρ αὐτὸν ἐνεπριτάνισεν.
τρίτον. Α. 997. καὶ τὸ τ. ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέραν ὀδὶ,
Σ. 301. τ. αὐτὸν ἔχεισ' ἄλριτα δεῖ καὶ ξύλα κάψω·
Φ. 632. ταυτὶ μὲν ἠκουσάς τινος· τὶ δαὶ τ.;
Β. 369. τοὺτοις αὐδὼ καὶοὺς ἀπαὶδὼ καὶοὺς τὸ τ. μάλ' ἀπαυδῶ
τρίτος. Β. 1272. τ., Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
τριτοστάτης. Fr. 411. τ.·
τρίχα. Εκ. 13. Δάμπιε, ἀφεὶσαν τὴν ἐπανοδοῦσαν τ.·
τρίχας. Α. 448. ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τ.
Λ. 1222. οὐκ ἄπιτε; κωκύσιεσθε τὰς τ. μακρά.
Fr. 360. τ.
τρίχες. Σ. 1065. αἰδ' ἐπαιθοῦσιν τ.
τριχί. Α. 791. ἀλλ' ἂν παχυνθῇ κἀκαχυνακθῇ τ.,
τριχίδες. Ι. 662. αἱ τ. τὲ γεννοῖαι' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
τριχίδων. Α. 551. στεφάνων, τ., αὐλητρίδων, ὑπαπῶν,
Εκ. 56. ἑβρήτε, τ. ἐστίμρε ἐμπλήμμυοι.
Fr. 366. ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἅλμῃ τ. ῥῶτον τ. ἀπεβάφθη.
τριχόβροτες. Α. 1111. ἀλλ' ἢ τ. τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
τριχοινίκων. Σ. 481. τοὺτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τ. ἐπῶν.
τριχορρευσίτον. Ει. 1222. τ., οὐδὲν ἐστον τὼ λόφω.
τριχός. Β. 614. ἡ 'κλεψα τὼν σῶν ἀξιὸν τι καὶ τ.
τριχῶν. Α. 725. εἰς 'Ορσιλόχου χθὲς τῶν τ. κατέσπασα.
τρίψαντ'. Εκ. 404. τὶ δαὶ μ' ἐγρὴν δρᾶν; ΒΛ. σκόρδοῦ ὁμοῦ τ. ὑπῷ
τρίψαντες. Ο. 534. σίλφιον, ὄξος, καὶ τ.
τρίψας. Ει. 27. ἦν μὴ παραδῷ τ. δὶ' ἡμέρας ὅλης
τρίψει. Σ. 739. πύρηνη, ἤτις τὸ πέος τ.,
τρίψειν. Ο. 636. σκῆπτρα τἀμὰ τ.
τρίψεις. Π. 526. δδυνηρότερον τ. βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοὶ.
τριψημερῶν. Σ. 849. οἴμοι, διατρίψειν κἀπολεῖς τ.·
τριῳβόλια. Ο. 1541. τὴν λοιδορίαν, τὸν καλαγρέτην, τὰ τ.
τριῳβολον. Ι. 51. ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τ.
Ι. 800. ἐξευρίσκων εὖ καὶ μαρῶς ὀπόθεν τὸ τ. ἕξει.
Ν. 1235. κἂν προσκαταβείην γ', ὡστ' ὀμόσαι, τ.
Σ. 609. καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τ. ἐκκαλαμᾶται,
690. ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τ. οὐ κομεῖται·
1121. ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέριν τ.
1218. ἀπέδοκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τ.
Ει. 843. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τὼν θεῶν τ.,
Εκ. 292. δώσειν τὸ τ.
308. νυνὶ δὲ τ.
380. τὸ τ. δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὤφελον.
τριωβόλου. Ι. 255. ὦ γέροντες ἡλιαστᾶ, φράτορες τ.,
Ο. 18. κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεῖ τ.
Φ. 425. ποιησαμένωσι δακτύλιον τ.,
Εκ. 392. 'Αντίλοχ', ἀποίμαξὸν με τοῦ τ.
Π. 125. καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τ.,
329. δεινὸν γὰρ; εἰ τ. μὲν οὐκκα
τριῶν. Α. 197. καὶ μὴ 'πτηρὶν αἰτῇ ἡμερῶν τ.,
Α. 529. "Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τ. λακκαστρῶν.
962. τ. δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἐγχελυν.
1109. τὸ λοφεῖον ἐξέινεγκε τῶν τ. λόφων.
Ι. 1079. ἐγὼ πορῶ καὶ τοὺτον ἡμερῶν τ.
Σ. 243. ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τ. πονηρᾶν
Ει. 151. μὴ βδεῖτε μηδὲ χίζεθ' ἡμερῶν τ.·
312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν ἀτὶ ἡμερῶν τ.
716. ὅσον βοφῆσει ὑμῖν ἡμερῶν τ.,
Τροία. Φ. 901. πρὸ δόσα Μενέλαων τὸν ἐμὸν ἐν Τ. πόσιν.
τρομεράν. Ο. 951. τ., κρυερὰν·
τροπαῖα. Ι. 521. δὶς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τ.·
τροπαῖον. Α. 285. μὴ νὺν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὺμὸν τ. εἴη.
Α. 318. τοῦ νὺν παρεσπᾶτος ὁράσους θέσθαι τ. ἡμᾶς.
Φ. 697. στήσεσθε καὶ τ., ἀλλὰ τοῦ μόνου
Π. 453. τ. ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τ.
τροπαίου. Ι. 1394. τὴν γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι τ.
Σ. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τ.
τροπαλίδος. Α. 813. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορδῶν τ.,
τροπήν. Ι. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τ. αὐτοῦ ποιοῦ.
τροπίαν. Fr. 13. ταχὺ νυν πέτου καὶ μὴ τ. οἶνον φέρε.
τρόπιν. Σ. 30. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τ. τοῦ πράγματος.
τρόποις. Ι. 889. τοῖσιν τ. τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Σ. 1433. ὁμοιὰ σοι καὶ ταὺτα τοῖς ἄλλοις τ.
1468. ξυνεγενόμην, φοῖβε τ.
Β. 1433. ἢν δ' ἐκτρίβῃ τι, τοῖς τ. ὑπηρετεῖν.
Π. 61. ἀλλ' εἴτι χαίρετε ἀνδρὸς εὐόρκου τ.,
τρόπον. Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τ.; κἀτειπέ μοι.
Ν. 478. ἄγε δὴ, κἀτειπέ μοι σὺ τὼν σαυτοῦ τ.,
700. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τ. τε σαυτὸν
Σ. 748. στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τ.
Ει. 54. ὁ δεσπότης μου κἀνεστιᾶται καινὸν τ.,
607. τὰς φύσεις ἐμὼν δεδοικὼν καὶ τὸν αὐτοδᾷ τ.,
633. τὸν τ. πωλοῦμεσ τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
Ο. 180. πόλος; τίνα τ.; ΠΕ. ὥσπερ εἶπου τις τόπος.
451. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τ.
Λ. 49. τίνα δὴ τ. ποσ'; ΛΥ. ὥστε τῶν νὺν μηδένα
Β. 26. φερῶν γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τ.; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
450. τὸν ἡμέτερον τ.
458. τ. περὶ τοὺς ξένους
460. ἄγε δὴ τίνα τ. τὴν θύραν κόψω; τίνα;
618. καὶ πῶς βασανίζω; ΞΑ. πάντα τ., ἐν κλίμακι
706. εἰ δ' ἐγὼ ὁρῶν ἐδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τ. ὅστις ἐτ' οἰμώξεται,
1330. τὼν τὼν μοναῳδῶν διεξελθεῖν τ.
Εκ. 278. πρεσβυτικὼν τι, τὼν τ. μιμούμεναι
919. τ. τάλαινα κιτηρίᾳ·
1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τ. προσεικίνει,
Π. 47. ἀσκεῖν τὼν νὺν τὼν ἐπιχώριον τ.;
Fr. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὼν ἀγῶνα τόνδε τὼν τ.
τρόπος. Σ. 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἐν' εἰδῇθ' οἷόν ἐσ' ἀνδρῶν τ.
Ο. 94. τὶς ἡ πτέρωσις; τὶς ὁ τ. τῆς τριλοφίας;
Λ. 25. οὐχ οὗτος ὁ τ. ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
Β. 563. τοὺτου πάνυ τοὐργον, οὗτος ὁ τ. πανταχοῦ.
τρόπου. Σ. 1002. ἀκων γὰρ αὖτ' ἔδρασα κοὐ τοὺμοῦ τ.

τρόπου. Ο. 109. μῶν ἡλιαστά; ΕΥ. μλλλὰ θατίρου τ.,
Θ. 93. τὸ πράγμα κομῷν καὶ σῴδῦρ' ἐκ τοῦ σοῦ τ.·
574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τ.,
Π. 246. ἐγὼ δὲ τοῦτου τοῦ τ. πῶς εἰμί ἀεί.
630. ἄλλοι δ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τ.
Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ἑᾷ ἐνός γέ του τ.
τροπομένων. Α. 553. τύλων φοῦσιτων, θαλαμῶν τ.,
τρόπους. Α. 370. καίτοι δέδοικα πολλὰ' τοὺς τε γὰρ τ.
Ι. 46. οὕτοι καταγοῦσι τοὺς τ' γέροντος τοὺς τ.,
192. ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τ.,
390. δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τ. ἐπίσταμαι.
1280. ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τ. οὐ ξυγγενῆς,
Ν. 88. ἐκστρεψὸν ἀν τάχιστα τοὺς ἑαυτοῦ τ.,
Σ. 135. ἔχων τ. φρυαγμοεσεμάκουσι τινάς.
1102. τοὺς τ. καὶ τὴν δίαιταν σφῷν ἐμφερεστάτους.
1461. μετεβάλλοντο τοὺς τ.
Ει. 350. οὐδὲ τοὺς τ. γε δῆπου σκληροὺς, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
935. ὥστ' ἐσῴμεθ' ἀλλήλοισιν ἁμνοὶ τοὺς τ.
Θ. 150. ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τ. ἔχειν.
Β. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦνοητοι, πεταβαλόντες τοὺς τ.,
Εκ. 214. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τ. βελτίονες
Π. 36. πευσόμενος εἰ μὴ κεραβαλόντα τοὺς τ.
105. ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τ. βελτίονα·
306. μιμήσομαι πάντα τ.·
1003. δῆλον ὅτι τοὺς τ. τὶς οὐ μοχθηρὸς ἦν.
1049. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τ.
τρόπω. Ν. 483. εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. δύο τ. νὴ τὸν Δία·
τρόπῳ. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τ. σοῦστι φίλος·
Α. 919. νεᾴριον θρυαλλίς; οἶμαι, τίνι τ.;
Ι. 1133. ἐν τῷ τ., ὡς λέγεις,
Ν. 375. αὐται βροντῶσαι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τ. ὦ πάντα σὺ τολμῶν·
671. ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τ.
Ει. 369. καὶ μὴν ἐπιτέρπεταί γε. ΤΡ. κᾆτα τῷ τ.
689. ἐῤῥοιλίζεται γεγηράμεσσα. ΕΡ. τίνι τ.,
Ο. 549. εἰ μὴ κομοιμᾶεια παντὶ τ. τὴν ἡμετέραν βασιλείαν,
1621. ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φίρ' ἴδω, τῷ τ.;
Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φανῆ πᾶσα χορομανεῖ τ.
Β. 1404. ἐξῃπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τ.;
Εκ. 231. τί πρὸ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τ.
263. ἐκεῖνο δ' οὐ περφοντίκαμεν, ὅτῳ τ.
Π. 235. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τ.
402. τὸν Πλούτων ὥσπερ πτόρεον ἐνί γέ τῳ τ.
τρόπων. Σ. 505. ὀῤῥοφοντοσυοφωντοσυοκαταλαιπώρων τ.
Σ. 1452. ξῆρῶν τ. καὶ βιοπῆν·
Ο. 1306. πτερῶν δεδεμένοι καὶ τ. γαμῳωνύχων·
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τ. τὸ σῷμ' ἔχειν.
671. ἀθέων τε τ.·
Εκ. 8. κἂν τοῖσι δωματίοισιν Ἀῤῥοδίτης τ.
Π. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τ.
453. τροπαῖον ἂν στήσατο τῶν ταύτης τ.
1153. οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τ.
τροφαπτῆρων. Α. 549. ἀσκῶν, τ., κάδους ἀνουμένων,
τροφολίβα. Σ. 835. τ. τυρσὸ Σικελικὴν κατεδήδοκεν·
Fr. 536, 2. τὴν ἄρκτον ἄρτοι, τὴν δὲ Τύρβ' τ.,
τροφός. Fr. M. Δευτ. 2, 2. πιστὴ τ., ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,
Τροφωνίου. Ν. 508. εἶσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τ.
τροχηλάτου. Εκ. 1. ὦ λαμπτὴν ὄμμα τοῦ τ. λύχνου
τροχίλε. Ο. 80. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τ.; τὸν δεσπότην
τροχιλία. Fr. 373. τ.
τροχιλίας. Α. 722. τὴν δ' ἐκ τ. ἂῦ κατειλυσπωμένην,
τροχίλος. Ο. 79. τρέχω 'τὶ τορώτην. ΕΥ. τ. ὁ μὲν οὖτοσί.
τροχίλους. Ει. 1004. χῆνας, ἠήτται, φάττας, τ.·
τροχίλως. Α. 876. τ., κολιόμβους. ΔΙ. ὕσπερεί χειμὼν ἄρα
τροχίμαλλον. Fr. 694. τ.;
τροχοῖν. Ν. 31. τρεῖς μναῖ διῤῥίσκου καὶ τ. Ἀμυνίᾳ.
τροχοῖς. Ν. 1302. αὐτοῖς τ. τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
τροχόν. Fr. 234. ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βούλει τὸν τ.
τροχοποιεῖν. Π. 513. τὴς χαλκεωτὴν ἢ ναυηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τ.
τροχοῦ. Ει. 452. ἐπὶ τοῦ τ. γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος·
Α. 346. χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τ. στρεβλούμενον.
Π. 575. ἐπὶ τοῦ τ. γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
τροχῷ. Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἐστίμμαον ἡλίου τ.,
Εκ. 4. τ. γὰρ ἐλαθεὶς κεραμεὺς ῥίμπτ' ἄτο
τρυβλίᾳ. Ι. 650. τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τ.
Εκ. 252. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τ.
547. τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τ.
τρυβλίον. Α. 278. ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τ.·
Ι. 905. ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τ. ῥοφῆσαι,
Σ. 937. Λάβητι μάρτυρας παρείναι, τ.,
Ο. 77. τρέχω 'π' ἀῤῥὰς ἐγὼ λαβὼν τὸ τ.

τρυβλίον. Ο. 361. ἐξέβαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τ.
Β. 985. τῆς μανίδος; τὸ τ.
Εκ. 1176. ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τ.
Π. 1108. ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυνήσας τ.
τρυβλίω. Ο. 387. τῷ τε τ. καθεὶς·
τρύγα. Π. 1085. πίνων, ξυνεκπστέ' ἰστί σοι καὶ τὴν τ.
Τρυγαῖ. Ει. 1198. ὦ φίλται', ὦ τ., ὦ' ἡμᾶς τάχαβα
Ει. 1210. οἶμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τ., ἀπώλεσας.
Τρυγαῖε. Ει. 1203. ἀλλ', ὦ Τ., τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
Τρυγαῖος. Ει. 190. Τ. Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Τρυγαῖός. Ει. 1197. ποῦ ποῦ Τ. ἐστιν; ΤΡ. ἀναβράττο κίχλας.
τρυγᾶτ'. Ει. 912. ὅταν τ., εἴσεισθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
τρυγήσειν. Σ. 634. οὐκ, ἀλλ' ἐῤῥιμας ᾧεθ' οὗτός ῥᾳδίως τ.·
Εκ. 886. ἐμοὶ τ. καὶ προσάξεσθαί τινα
τρυγήσομεν. { Ι. 1338. } τ. αὐτὴν,
{ 1339. }
τρυγί. Σ. 1309. ἴσικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τ.
τρυγικοῖς. Α. 628. ἐξ οὗ γε χορεῖσιν ἐῤέστηκεν τ. ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
τρυγοδαίμονες. Ν. 296. οὐ μὴ σκώμει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τ. οὗτοι,
τρύγοιπος. Π. 1087. οὐκοῦν τ. ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
τρυγοίπου. Ει. 535. κιττοῦ, τ., προβατεῖων βλιχομένων,
τρυγογῶσα. Εκ. 34. τὴν δ' ἐκκαλεσόμενα, τ. τὴν θύραν.
τρυγός. Ν. 50. ὅλων τ., τρασιάς, ἐρίων περιουσίας,
Ει. 576. τῆς τ. τε τῆς γλυκείας,
Fr. 163, 4. τῆς τ. ἄρτον λιπαῤὸν καὶ βάῤαινον φίροντι.
344, 6. τ. τε φανὴν εἰς λεκάνην ἀθουμένης,
τρυγοῦία. Α. 500. τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τ.
τρυγοῦσιν. Α. 498. μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τ. ποιῶν.
τρυγῳδικοῖς. Α. 886. ἥδιες ποθεινὴ μὲν τ. χοροῖς,
τρυγῳδοῖς. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ νὶ τ.,
τρυγῳδοποιομουσική. Fr. 313, 1. ἢ μέγα τι βρῦμ' ἐστὶν ἢ τ.,
τρυγῳδῶν. Σ. 1537. ὀρχοῦμεν ὀστις ἀπήλλαξεν χορὸν τ.
Fr. 198, 9. ἀπὸ τῶν τ., ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν·
τρυγών. Ο. 302. κίττα, τ., κορυδοὺς, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς περιστερᾶ,
Ο. 979. οὐκ ἔσει οὐ τ. οὐδ' οἰστὸς, οὐδ' ὀρυκολάπτης.
τρυγῶσι. Ο. 1698. ῥυσοὶ καὶ τ. ταῖς γλῶττ-
τρύπη. Ν. 448. κύρβις, κρότταλον, κίνταδος, τ.,
τρυᾷ. Π. 1086. ἀλλ' ἔστι κομδῆ τ. παλαιὰ καὶ σαπρά.
τρύπημα. Ει. 1234. ἴνα μὴ γ' ἀλῷ τ. κλέπταν τῆς νεᾶς.
Εκ. 624. μηδεμιᾶς ἢ τ. κενὸν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
τρυσιβίου. Ν. 421. καὶ φειδωλοῦ καὶ τ. γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδεύτου.
τρυτάνην. Σ. 39. εἶθ' ἡ μαρὰ φίλαιν' ἔχουσα τ.
τρυφαλείας. Β. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τ.
τρυφᾶν. Α. 405. ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τ.,
τρυφεραυθεῖς. Σ. 688. ὠδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τ.,
τρυφερόν. Σ. 1169. ὠδὶ προβᾶς τ. τι διασαλακώνισον.
Εκ. 901. τὸ τ. γὰρ ἐμπέμψει
τρυφερώτερον. Σ. 551. ἢ τ., ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
τρυφῇ. Α. 387. ἀρ' ἐξέλαμμε τῶν γυναικῶν ἢ τ.
Β. 21. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ τὸ τρυφῇ τ.,
τρύφημα. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπέχανον, τ., παιρυφᾶς, ῥυστίδα,
Τρυφῆς. Εκ. 974. μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τ. πρὶσ ὠπιον.
τρυφῆς. Π. 818. ἀλλὰ σκορδοῖοις ὑπὸ τ. ἐκάστοτε,
τρυφοκαλάσιριν. Fr. 309, 6. τ., ἐλλέβορον, κεκριφαλον,
τρυφῶν. Σ. 1455. ἐπὶ τὸ τ. καὶ μαλακὸν.
τρυφῶσαν. Ν. 48. σεμνὴν, τ. ἐγκεκοισυρωμένην.
τρύχῃ. Α. 418. τὰ ποῖα τ.; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδεῖ
Fr. 712. ἤδη γὰρ εἶμι μουσικωτέρος τ.,
τρυχόμεθ'. Ει. 989. ἡμῖν, οἱ σοι τ. ἤδη
τρωγάλια. Π. 798. ἰσχάδια καὶ τ. τοῖς θεωμένοις
τρωγαλίων. Ει. 772. τῶν τ., καὶ μὴ ἀφαίρει
τρώγειν. Ει. 1324. σὺκά τε τ.,
τρώγοις. Α. 801. τ. ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοὶ κοὶ κοί.
τρώγουσιν. Ι. 1077. ὅτιὴ βότρυς τ. ἐν τοῖς χωρίοις.
τρώγων. Ν. 924. γράμμα τ. Πανδελετείους.
Α. 537. κνάμους τ.·
τρῴξονται. Α. 806. τοῖς χοιρηδίοισιν, ὄρα τ.· βαβαί,
τυ. Α. 730. ἐπίσθων τ. καὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα. κ.τ.λ.
τύ. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φίνει δὴ τ. ταχέως, χοιρίον. κ.τ.λ.
τυγάτριον. Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ναίκι ναί, τ.
Θ. 1210. ὦ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τ.,
τυγχάνει. Σ. 336. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τ.
Ει. 277. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τ.
690. ὅτι τ. Λυχνοποιὸς ἄν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν

τυγχάνει. Ο. 760. εἰ δὲ τ. τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
Ο. 762. εἰ δέ τ. τις ἄν ἥβῃ μηδὲν ἤττον Σπινθάρου,
790. εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τ. χεζηταῖν,
793. εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν ὕστις τ.,
Ep. 29. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τ.
Εκ. 336. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐνδον οὖσα τ.,
1141. καὶ τὼν θεατῶν εἴ τις εὐνους τ.,
Π. 35. τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὧν μόνος μοι τ.,
Fr. 158. εἴτ' ἀρνον ὑπτῶν τ. τις ὀβελίαν.
348. ἀλλ' οὐ τ.

τυγχάνεις. Α. 377. εἰ ῥύμα τ. ἔχων, λουτρὸν γ' ἐγὼ παρέξω.

τυγχανῃ. Εκ. 29. μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τ.

τυγχάνοι. Π. 1037. εἰ τ. γ' ὁ δακτύλιος ἀν τηλία.

τυγχάνω. Α. 1030. ἀλλ', ὦ ποσηρ', οὐ δημοσιεύων τ.
Ν. 1125. πᾶς γὰρ τις ἄρνυσ', οἷς ὀφείλων τ.,
Β. 598. ἀλλὰ καὐτὸς τ. ταῦτ'
Π. 1039. οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τ.·

τύλαν. Α. 860. ἴτω Ἡρακλῆς, ἐκαμόν γα τὰν τ. κακῶς,
Α. 954. ὑπόνυπτε τὰν τ. ἰὼν, Ἰσηνίκιε.

τύλον. Α. 553. τ. ψοφοῦντων, θαλαμῶν τροπομένων,

τυμβ'. Α. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τ., ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων·

τυμβήρεις. Θ. 889. τί δαὶ σὺ θάσσεις τάσδε τ. ἕδρας

τύμβου. Σ. 1370. τί ταῦτα λογεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τ. πεσών;
Β. 1172. τ. δ' ἐσ' ἐχθρῷ τῷδε κηρύσσω πατρί

τύμβῳ. Β. 1139. οὕνουν Ὀρέστης τοὐν' ἐπὶ τῷ τ. λέγει

τυμβορύχοι. Β. 1149. οὔτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τ.

τύμπανα. Π. 476. ὦ τ. καὶ κύφανες οὐκ ἀρήξετε·

τυμπανισμός. Α. 388. χὠ τ. χοὶ τυκνοὶ Σαβάζιοι,

τυμπάνῳ. Σ. 119. μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τ.

τυμπάνων. Α. 3. οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τ.

Τυνδάρειον. Θ. 919. τὴν Τ. παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν·

Τυνδάρεως. Θ. 860. Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τ. ΓΥ. Η. σοί γ', ἀλλοθρε.

Τυνδαρίδας. Α. 1301. Τ. τ' ἀγασδὼ,

τυννοῦτο. Θ. 745. τυννοῦτον ὧν. ΜΝ. τ.; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δία.

τυννοῦτον. Θ. 745. τ. ὧν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δία.

τυννουτοί. Ι. 1220. ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τ.
Ν. 878. εὐδὺς γέ τοι παιδάριον ὂν τ.

τυννουτοσί. Α. 367. ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὗτοσὶ τ.

τυννουτουί. Ν. 392. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστρίδου τ. εἰς πέπονα·

τυννουτῷ. Β. 139. ἐν πλοιαρίῳ τ. σ' ἀνὴρ γέρων

τυντλᾶξαι. Ει. 1148. οὐδὲ τ., ἐπειδὴ παρδακὼν τὸ χωρίον·

τυπεῖς. Α. 1193. δορὸς ὑπὸ πολεμίου τ.

τυπτ'. Ν. 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τ.· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει

τύπτε. Ο. 1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τ.· ταυτηνδὶ λαβὼν
Β. 622. μὴ τ. τοὔτου μηδὲ γητεῖαν νέαν.

τύπτει. Ν. 542. τ. τὸν παρίστ', ἀψαυίζων πονηρὰ σκώμματα,
Ν. 1326. ὁρᾷ' ὁμολογοῦσ' ὅτι με τ. Φε. καὶ μάλα.
Β. 636. οὐ καὶ σὺ τ. τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

τύπτειν. Ν. 441. παρέχω τ., πεινῆν, διψῆν,
Ν. 1333. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τ. ἐν δίκῃ;
1412. τ. τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν ὁμοίως,
1447. τὴν μητέρ' ὡς τ. χρεών;
Ει. 734. Χρῆν μὲν τ. τοὺς βαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
Ο. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τ. νόμῳ,
985. ὃν τότε χρὴ τ. αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,
Β. 610. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τ. τοιτονὶ

τύπτεις. Ν. 1325. ὦ μαιμί, τ. τὸν πατέρα; Φε. φήμ', ὦ πάτερ.
Ν. 1331. τὸν πατέρα τ.; Φε. κἀποφαῖνω γε νὴ Δία

τύπτεσθ'. Ν. 1341. τὸν πατέρα τ. ἐστὶν ὑπὸ τῶν νέων.

τύπτεσθαί. Ν. 1359. οὐ γὰρ τότ' εὐδὺς χρῆν σε τ. τε καὶ πατεῖσθαι,

τύπτῃ. Ν. 494. φέρ' ἴδω, τί δρᾶς, ἢν τί σε τ.; ΣΤ. τύπτομαι,
Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνον τ. δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.

τυπτήσεις. Π. 21. οὐ γὰρ με τ. στέφανον ἐχοντά γε.

τυπτήσομαι. Ν. 1379. ἀλλ' αὖδις σὺ τ. Φε. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γε.

τυπτήσω. Ν. 1443. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τ. ΣΤ. τί φῄς;
τί φῄς σύ;

τύπτοι. Εκ. 642. τὼν ἀλλοτρίων, ὅστις τ.· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,

τύπτοις. Β. 585. κἂν εἴ με τ., οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

τύπτομαι. Ι. 257. παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τ. ξυναμοτῶν.
1. 266. ξυπεπεικοῦ ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τ.,
730. τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τ.

τύπτομαι. Ν. 494. φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἢν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τ.,

τυπτόμενον. Ν. 1407. ἐπὶν τρέψειν τέθριπτον ἢ τ. ἐπιτριβῆναι.
Β. 629. τ., εἰναι τοὔτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

τυπτόμενος. Ν. 1972. ἐπετρίβετο τ. πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφαρνίζων.
Ο. 1031. μαρτύρομαι τ. ὧν ἐπίσκοπος.
Θ. 917. ὅστις σ' ἀπάξει, τ. τῇ λαμπάδι.
Β. 1096. ὁ δὲ τ. παῖσι πλατείαις

τυπτομένους. Ει. 742. τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τ. ἐπίτηδες,

τυπτομένῳ. Ν. 1323. ἀμυνάθετέ μοι τ. πάσῃ τέχνῃ.

τύπτοντ'. Α. 357. οὐ περικατᾶμαι τὸ ξύλον τ. ἐχρῆν τιν' αὐτάς;

τύπτοντες. Εκ. 663. τῆς αἰκίας οἱ τ. πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν

τύπτου. Β. 1024. ἀνδρειοτέρου ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τοῦτον γ' οὐκκα τ.

τύπτουσί. Ι. 452. τ. μ' οἱ ξυναμῶται.

τύπτων. Σ. 1323. τ. ἅπαντας, ἢν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
Ο. 1327. τ. γε τοὔτον ὠδί.
Β. 624. τὸν παῖδα τ., τἀργύριόν σοι κείσεται.

τύπτωσιν. Λ. 162. ἐὰν δὲ τ., τί; ΛΥ. παρέχειν χρὴ κακῶς.

τυραννεῖν. Θ. 338. τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τ. ἐπινοεῖ,

τυραννεύσουσ'. Λ. 631. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐ τ., ἐπεὶ φυλάξομαι,

τυραννίδ'. Σ. 457. ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τ. ὦδ' ἱστάλῃ.

τυραννίδα. Σ. 502. ἥνετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τ.
Ο. 1643. ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τοὐτοισι τὴν τ.,
Π. 124. οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τ.

τυραννίδι. Σ. 495. οὔτοσ ὀξυκεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ἐπὶ τ.
Σ. 498. εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τ.;
Λ. 630. ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναι ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τ.

τυραννίδος. Ο. 1605. ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τ.;
Λ. 619. καὶ μάλιστ' ὀφραίνομαι τῆς Ἱππίου τ.·

τυραννικά. Σ. 507. ταῦτα δρᾶν ξυναμῶτης ὧν καὶ φρονῶν τ.

τυραννικόν. Γρ. 210. ὁ τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρὸν ἐστι καὶ τ.·

τυραννίς. Σ. 417. ταῦτα δὴτ' οὐ δεινὰ καὶ τ. ἐστὶν ἐμφανής;
Σ. 464. τοῖς πένησιν, ἡ τ.
488. ὡς ἅπαντ' ἐμὼν τ. ἐστι καὶ ξυναμῶται,

τύραννοι. Fr. 289. " σοφοὶ τ. τῶν σοφῶν συνουσίᾳ."

τύραννον. Ι. 1114. περ ἄνδρα τ.
Ν. 564. Ζῆνα τ. ἐς χορὸν
Ο. 1673. τ., ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
1708. δέχεσθε τὸν τ. ὀλβίοις δόμοις.
Ο. 339. ἢ τὸν τ. συγκατάτειμι, ἢ παιδίον

τυραννοῦς. Ο. 1143. φύσηθ', ὦ τ. στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.

τυράννων. Ο. 1074. λαμβάνειν τἀλαντον, ἢν τε τῶν τ. τίς τινα

τυρβάζεσθαι. Ει. 1007. ὀξυνοῦνται τ.

τυρβάσεις. Σ. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τ. βαβίζων.

τυρόκνησι. Α. 963. ἀνάβηθι, τ., καὶ λέξον μέγα·

τυροκνήστιδος. { Λ. 231. / 232. } οὐ στήσομαι λέαν' ἐπὶ τ.

τυρόκνηστιν. Σ. 938. δοίδυκα, τ., ἐσχάραν, χύτραν,

τυρόκνηστίν. Ο. 1579. τ. μοι δότω· φέρε σίλφιον.

τυροκνήστις. Fr. 112. δοῖδυξ, θυεία, τ., ἐσχάρα.

τυρόν. Σ. 676. ὕρκας, οἶνον, δαπίδας, τ., μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
Σ. 896. τὸν τ. ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
910. ἀποδρᾶς γὰρ ἐς τὴν γραῖαν τ. πολὺν
956. τί οὖν ὄφελος, τὸν τ. εἰ κατεσθίει;
968. οὐτ' ἄλφιτ' οὔτε τ., ὡς ἀπολούμενος.
Β. 550. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τ. γε τὸν χλωρὸν, τἀλαν,
Ο. 533. ἀλλ' ἐπικνᾶσιν τ., ἔλαιον,
1580. τ. φέρεται τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

τυρόνωτον. Α. 1125. κἀμοὶ πλακοῦντος τ. δὸς κύκλον.

τυροπαλαι. Ι. 554. καὶ τ.· τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστι συγκεκυφός.

τυροπωλῆσαι. Β. 1369. ἀνδρῶν ποιητῶν τ. τέχνην.

τυρός. Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τ. ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;

τυρού. Ι. 771. ἐπὶ ταυτησὶ κατακυηθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τ.
Σ. 838. τροφαλίδα τ. Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
913. τ. κάκιστον ἀρτίως ἐνῴρυγεν
Ει. 1129. τ. τε καὶ κρομμύων.

Τυρώ. Fr. 536, 2. τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τ. τροφαλίδα,

τύφε. Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τ. πολλῷ τῷ καπνῷ.

τυφλά. Ει. 1079. χῇ κῴαν ἀκαλανθὶ ἐπειγομένη τ. τίκτει,

τυφλοῖς. Π. 15. εἰ γὰρ βλέποντες τοῖς τ. ἠγούμεθα·

τυφλόν. Π. 90. μόνους βαδιόμην· ὁ δέ μ' ἐπαίησεν τ.,
Π. 747. τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπαίησεν τ.
858. διὰ τὸν θεὸν τοὔτον, τὸν ἐσόμενον τ.

τυφλός. Θ. 97. ἀλλ' ἢ τ. μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
Π. 403. τ. γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
494. ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τ. ὢν περινοστῇ,
665. εἰς μὲν γε Νεοκλείδην, ὃς ἐστι μὲν τ.,

τυφλότερος. Fr. 102. τ. λεβηρίδος.

τυφλοῦ. Α. 421. τὰ τοῦ τ. Φοίνικος; ΔΙ. οὗ Φοίνικος, οὗ,
Π. 13. ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τ.,
Σ. 634. μᾶλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτὸς' ἀντὶ γὰρ τ.
τυφλῷ. Π. 48. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΛ. δῆλον ὅτιἡ καὶ τ.
τυφογέροντας. Α. 335. ἡφυσᾶ γὰρ τ.
τυφογέρων. Ν. 908. τ. εἰ κἀνάρμοστος.
Τυφῶ. Ι. 511. καὶ γεννᾶιος πρὸς τὸν Τ. χωρεῖ καὶ τὴν ἐρίωλην.
Ν. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τ., πρημανούσας τε θυέλλας,
τυφῷ. Α. 974. μεγάλῳ τ. καὶ πρηστῆρι
τύφων. Σ. 1079. τῷ κατνῷ τ. ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
τυφώς. Β. 848. τ. γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
τύχα. Ο. 1722. μάκαρα μάκαρ οὖν τ.
τυχαγαθῇ. Ο. 436. ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τ.
Ο. 675. ἰώμεν. ΠΕ. ἠγοῦ δὴ οὖ νῦν τ.
τύχαι. Ν. 1264. ὦ σκληρὲ δαίμον, ὡς τ. θρανσάντυγες
Ο. 1726. μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τ.
τύχαισιν. Α. 1197. κᾆτ' ἐγχανείται ταῖς ἐμαῖς τ.
τύχας. Εκ. 3. γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τ. δηλώσομεν·
τυχεῖν. Α. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τ.,
Ν. 1130. κἂν ἐν λίγνῳ τ. ὧν μᾶλλον ἢ κρίνει κακῶν.
Ει. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἥδιον ἢ τ. μὲν ἥδη 'σπαρμένα,
Φ. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοίρου ἀνδρὸς μοι τ.
Εκ. 172. τὰ κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
τύχῃ. Ει. 360. εἴλετ' ἀγαθῇ τις ἡμῖν τ.
Ει. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χὴ τ. κατορθοῖ,
Ο. 410. τ. δὲ ποῖα κομῖ-
1315. τ. μόνον προσεῖη.
Φ. 724. ἐπὶ κακὸν ἑτερότρονον ἐπέχει τις τ.
Εκ. 836. ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τ. κληρουμένοις
τύχῃ. Ι. 1138. μὴ σοι τ. ὄβρον ὦν,
Σ. 869. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον Πυθί', ἐπ' ἀγαθῇ τ.
Ο. 1622. ὅταν διαρῥμὼν ἀγνγιδίων τ.
Φ. 283. ἀγαθῇ τ. καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴεσθε.
Π. 3. ἢν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξᾳ τ.,
150. ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τ.,
τύχην. Εκ. 114. ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τ. τινά.
τυχηρῶς. Α. 250. ἀγαγεῖν τ. τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.
Φ. 305. ναίων, τ. δ' ἡμὶν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶ·
τύχης. Ι. 186. εἰ μὴ 'κ ποιηρῶν γ'. ΔΙ. ὦ μακάριε τῆς τ.,
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἐλαμψε τῆς τ. χάριν,
Ει. 606. εἴτε Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τ.,
τύχῃς. Ν. 1029. μοιχοὺς γὰρ ἢν τ. ἄλοιὁ, τάδ' ἀντερεῖτ' πρὸς αὐτόν,
Ο. 458. ὃ γὰρ ἂν σὺ τ. μοι
τύχοι. Εκ. 95. οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τ.
Εκ. 320. ἀλλ' ἐν καβαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσαι τ.·
τύχοιμ'. Β. 945. εἴτ' οὖν ἐλήρουν ἢ τι τ., οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
τύχοις. Ο. 453. τάχα γάρ τ. ἂν
τυχόντες. Ν. 619. τῆς ἑορτῆς μὴ τ. κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
τυχω. Π. 237. ἢν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθῶν τ.,
τύχω. Π. 242. ἢν δ' δὲς παραπλῆγ' ἀνθρωπον εἰσελθὼν τ.,
Π. 904. ἀλλ' ἐμοιγε, ΣΤ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τ.
τυχῶν. Α. 466. καίτοι τί δρῶσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὗ μὴ τ.
Σ. 1464. τ. ἀπεισιν διὰ τῆν
Π. 636. Ἀσκληπιοῦ παῖωνα εὐμενοῦς τ.
τύχωσ'. Π. 108. τ. ἀληθῆς καὶ γένωνται πλούσιοι.
τῳ. Ν. 1347. ὡς οὗτος, εἰ μή τ. ἠεποίβειν, οὐκ ἂν ἦν κ.τ.λ.
τῷ. Α. 811. ἢ τὸν ΔΙ' ἀστεῖος γε τ. βοσκήσαιτε· κ.τ.λ.
Ο. 387. τ. τε τρυβλίω καθίει·
τῷ. Α. 198. κἀν τ. στόματι λέγουσι, βαῦ' ὅποι θέλεις. κ.τ.λ.
τῷ. Α. 798. νεὰ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄνευ γα τ. πατρὸς. κ.τ.λ.
τῷβολῷ. Β. 270. ἔκβαιν'; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τ.
τῷβυσσον. Α. 174. καὶ τἀρτύριον τ. ἢ παρὰ τᾷ σιῷ.
τῷδ'. Α. 910. ταυτὶ τίνος τᾷ φορτί' ἐστί; ΒΟ. τ. ἐμὰ κ.τ.λ.
τῷδε. Α. 705. τ. τῷ Κορυσσοῦμμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; κ.τ.λ.
τῷδέ. Ν. 457. λῆμα μὲν πάρεστι τ.? γ' κ.τ.λ.
τῷδ'. Ο. 15. ὃς τ. ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα, κ.τ.λ.
τῷδε. Ι. 133. δύο τ. πῶλα. καὶ τί τόνδε χρῆ παθεῖν; ΚΛ. κ.τ.λ.
τῳδεδέῃ. Ο. 644. ἐμοὶ μὴν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τ.;
τῳδί. Σ. 134. ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' οὐεῖ γε τ. Βδελυκλέωνος, κ.τ.λ.
τῳδί. Σ. 250. οὐκ, ἀλλὰ τ. μοι δοκῶ τὸν λύχνον πρόβυσειν.
τωθάζειν. Σ. 1368. οὐ δεινὰ τ. σε, τὴν αὐλητρίδα
τωθάσω. Σ. 1362. λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τ. νεανικῶς,
τωκίᾳ. Σ. 827. τί τὰς κακὼν δέδρασε τῶν ἐν τ.;
τωκίδιον. Ν. 92. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τ.;
τῳμιὸ. Ο. 585. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τ. πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
τῶν. Α. 67. ἐπ' ἐθθυμένους ἄρχοντος· ΔΙ. οἶμοι τ. δραχμῶν.
κ.τ.λ.
τῶνδ'. Σ. 319. τηροῦμα δ' ὑπὸ τ., ἐπεὶ κ.τ.λ.
τῶνδε. Α. 897. ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τ. τῶν ἄλλων, λέγε. κ.τ.λ.
τωνδί. Α. 609. τ. δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη, κ.τ.λ.
τῶνδρες. Α. 1009. αἱ κ' εἶδον ἀμὲ τ. ἀναπεφλασμένως.
τωνόματ'. Ν. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τ. ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὀμοῖ.
τῳπικλίνεῳρ. Γρ. 145. ὑπὸ τ. β. μὸν τις αὖτ' ἀνείλετο;
τῷρνεα. Ο. 105. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τ.
τῶς. Α. 762. ὦκκ' ἐσβάλητε, τ. ἀφαρᾶιν μύες, κ.τ.λ.
Α. 1250. οἶδεν ἀμὲ τ. τ' Ἀσαναίας,
τωὐτῶ. Α. 790. ὁμοματρὶς γὰρ ἐστι κἠκ τ. πατρὸς.
τῷφθαλμιδῖω. Ι. 809. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τ. περιῴῃν.
τῷφθαλμῷ. Α. 1027. ἀπόλωλα τ. δακρῦων τὼ βδέ.
Α. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τ. ταχύ.
Ν. 946. τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τ.
Σ. 432. οἱ δὲ τ. κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
Ο. 342. κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τ. 'κκοπῇς;
Α. 298. ὥσπερ κύων λυττῶσα τ. δάκνει·
τῷφθαλμῷ. Ν. 411. τ. μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
τῷφθαλμῷ. Α. 1026. τοῦτι τ. λαβοῦσ' ἐξείλον ἀν, ὁ νῦν ἐνι.
τῷχλῳ. Α. 257. πρόβαινε, κἀν τ. φυλάττεσθαι σφόδρα

Υ

ὑ. Π. 895. ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ.
ὑ. Π. 895. ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ.
ὑαλίνων. Α. 74. ἐξ ὑ. ἐκπομάτων καὶ χρυσίδων
ὑαλον. Ν. 769. ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἀπτοιτο; ΣΩ. τὴν ὑ. λέγεις;
ὕβρεος. Ο. 465. τῆς ὑ. ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
Π. 1044. τἄλαυ' ἐγὼ τῆς ὑ. ἢ ὑβρίζομαι.
ὕβρεως. Σ. 1418. ὦ. ΒΔ. ὑ. ; μὴ, μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν.
Ο. 1046. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὑ. ἐς τὸν μουν-
1259. ἢ μήν σε παύσει τῆς ὑ. οὐμὸς πατήρ.
Α. 425. ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὑ. ἐγὼ σχέθω.
Φ. 670. παράδειγμ' ὑ. ἀδίκων τ' ἔργων,
ὕβριείται. Εκ. 666. οὐχ ὑ. φαύλας οὕτως αὔθις τῇ γαστρὶ κολασθεῖς.
ὑβριεῖ'. Σ. 1441. ὑ., ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ὑβρίζει. Α. 479. ἀνὴρ ὑ. κλεῖτε πικτὰ δωμάτων.
ὑβρίζεν. Π. 564. ὅτι κοσμόστης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑ.
Π. 899. τούτους ὑ. εἰς ἐμ' ; οἶμ' ὡς ἄγθομαι
ὑβρίζεις. Α. 1117. οἶμ' ὡς ὑ. ΔΙ. τὰς ἀκρίβας κρίνει πολύ.
ὑβριζέτην. Ν. 1506. τί γὰρ μαθὼν' ἐς τοὺς θεοὺς ὑ.,
ὑβρίζομαι. Π. 1044. τἄλαυ' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἢς ὑ.
ὑβριζόμεθα. Ει. 1264. ὑ. χωρῶμεν, ὦ τάν, ἐκποδών.
ὑβρίζων. Ει. 1229. παῖσαί μ' ὑ. τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
ὑβρίζωσιν. Εκ. 664. εὐωχηθέντες ὑ.; τοῦτο γὰρ οἰμαί σ' ἀπορήσειν.
ὑβρίκασι. Α. 400. αἱ τἄλλα θ' ὑ. κἀκ τῶν καλπίδων
ὑβριν. Α. 399. τί δῆτ' ἂν, εἰ πίθοιο καὶ τὴν τῶν δ' ὑ.;
ὕβρις. Ν. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕβ. δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
Α. 653. ταῦτ' οὖν οὐχ ὑ. τὰ πράγματ' ἐστὶ
Β. 21. εἴτ' οὐχ ὕ. ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τριφὴ,
Π. 886. ἆρ' οὐχ ὕ. ταῦτ' ἐστὶ πολλῇ; σκώπτετον,
ὑβρισμένῃ. Θ. 903. αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑ.
ὑβριστῆν. Π. 1074. εἴναί σ' ὑ. φησι καὶ λέγειν ὅτι
ὑβριστῆς. Ν. 1068. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑ.
Θ. 63. ἢ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑ., ὦ γέρον.
ὑβριστότατος. Χ. 1303. τούτων ἀπάντων ἦν ὑ. μακρῷ.
ὑγίαινε. Β. 165. ὑ. οὐ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
Εκ. 477. ΔΛΙ' εἶμ' οὐ δ' ὑ. ΒΔ. καὶ σύ γ', ὦ Χρέμης.
ὑγιαίνει. Ο. 605. ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑ.
ὑγιαίνειν. Π. 364. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑ. μοι δοκεῖς.
Π. 507. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑ.
1060. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑ. μοι δοκεῖς,

ὑγιαίνειν. Π. 1066. *γέρων ἀνὴρ ἐν οὐχ ὑ. μοι δοκεῖς.*
ὑγιαίνεις. N. 1275. *οὐκ ἐσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑ.* AM. *τί δαί;*
El. 95. *τί πάτερ; τί μάτην οὐχ ὑ.;*
O. 1214. *οὐκ ἔλαβες;* HP. *ὑ. μέν;* ΠΕ. *οὐδὲ σύμβολον*
ὑγιαίνομεν. A. 1223. *ὑβρίσ' γ', ὅτιὴ γνῴσοντες οὐχ ὑ.·*
ὑγιεία. O. 604. *ἢν εὖ πράττοιμ', οὐχ ὑ. μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,*
ὑγίειαν. O. 603. *πῶς δ' ὑ. δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;*
O. 878. *διδύναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑ. καὶ σωτη-*
ὑγιές. A. 956. *πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑ., ἀλλ' ὅμως·*
Θ. 394. *τὰς οὐδὲν ὑ., τὰς μὲν ἀνδράσιν κακόν.*
636. *ἀπόδοσιν αὐτῶν· οὐδὲν ὑ. γὰρ λέγει.*
Ek. 225. *οὐ γὰρ σαθ' ὑ. οὐδὲν ἐξελήλυθεν*
Π. 37. *εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑ. μηδὲ ἐκ,*
50. *τὸ μηδὲν ἀσκεῖν· ὑ. ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.*
274. *ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑ. εἰπεῖν·*
355. *πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑ. ἐστ' εἰργασμένον*
356. *πῶς οὐδὲν ὑ.;* BΛ. *εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία*
362. *ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑ. ἐστιν οὐδενός,*
870. *μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑ. ὑμῶν οὐδενὸς,*
ὑγρᾷ. Σ. 678. *σοὶ δ' οὖν ἀρχεῖς πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑ. πυτιλεῖσαι.*
ὑγρὰν. N. 335. *ταῦτ' ἀρ' ἐποίουν ὑ. Νεφελὰν στρεπταιγλᾶν δᾴων ὀρμάν,*
ὑγρόν. Σ. 1213. *ὑ. χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.*
El. 140. *τί δ', ἢν ἐς ὑ. πόντιον πέσῃ βάθος;*
B. 1387. *ὑ. ποιήσας τοὐπὸς ὥσπερ τάριαι,*
ὑδατος. N. 376. *ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὑ. πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,*
N. 383. *οὐκ ἠκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕ. μεστὰς ὅτι φημὶ*
A. 235. } *εἰ δὲ παραβαίην, ὕ. ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.*
236. }
Ek. 155. *ὕ. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.*
ὑδατός. Ek. 1033. *ὕ. τε κατάδου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.*
ὑδάτων. N. 272. *εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὕ. χρυσέας ἀρύτεσθε πρόχουσιν,*
N. 338. *ὄμβρους θ' ὕ. δροσερᾶν Νεφελῶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον*
ὑδρίαν. Σ. 926. *ἀοιδὴ δ' γ' οὖν ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑ. πλάσαι.*
A. 327. *νὺν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑ. κνεφαῖα*
Ek. 735. *φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑ., ὑδραφόρε,*
Fr. 183. *ὑ. ἐκνεῖναι πεντέχουν ἢ μιξίζοια.*
ὑδρίας. O. 602. *πολλῶ γαύλον, κτῶμαι σμινθήν, καὶ τὰς ὑ. ἀνορύτω.*
Ek. 678. *καὶ τὰς ὑ., καὶ βαψοδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν*
ὑδριαφόρε. Ek. 738. *φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑ.,*
ὑδροῤῥοῦν. A. 1186. *τοσαῦτα λέξας εἰς ὑ. πεσὼν*
ὑδροῤῥοῦς. A. 922. *δὶ' ὑ., βορέαν ἐπιτηρῶσα μέγαν.*
ὑδροῤῥοῶν. Σ. 126. *ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑ.*
ὕδωρ. A. 1175. *ὑ. ὑ. ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε·*
I. 349. *ὕ. τε πίνων κἀπιθαλασσεύς τοὺς φίλους τ' ἀνῶν,*
N. 1280. *ὕειν ὕ. ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον*
1281. *ἔλκειν κἀταῦθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕ. πάλιν;*
Σ. 261. *ὕ. ἀναγκαῖως ἔχει τὸν θεῶν ποιῆσαι.*
265. *ὕ. γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βρέειν αὐτοῖς.*
995. *πάτερ πάτερ, τί πέπονθας;* Φι. *οἰμοι, ποῦ 'σθ' ὕ.;*
1216. *ὕ. κατὰ χειρὸς· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·*
El. 843. *καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕ.·*
971. *ἡμῶν καταχεώντων ὕ. τοσουτονί*
O. 464. *κατὰ χειρὸς ὕ. φερέτω ταχύ τις.* XO. *δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;*
1140. *ὕ. δ' ἐφόρουν κἄτωθεν ἐς τὸν ἀέρα*
1593. *ὄμβριον ὕ. ἂν εἶχεν' ἐν τοῖς τέλμασιν,*
A. 197. *ὀμόσαιμι ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕ.*
334. *φέρουσ' ὕ. βοηθῶ.*
349. *φέρειν ὕ. μεθ' ἡμῶν.*
371. *τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕ. ἔχουσ' ἀφίκου;*
Θ. 241. *οἰμοι τάλας. ὑ. ὑ., ὦ γείτονες,*
487. *ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕ.*
B. 1339. *κλάπσι τ' ἐν ποταμῶν δρῦσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕ.,*
Fr. 98. *ἀκραιφνὲς ὕ.;*
427, 1. *φέρε ταῦ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕ.*
ὕει. N. 368. *ἀλλὰ τίς ὕ.; τουτὶ γὰρ ἐμοιγ' ἀπόφημι πρῶτον ἁπάντων.*
ὑείαν. I. 356. *ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὕ.*
Fr. 425. *ὁ δὲ λύων κύστιν ὕ.*
ὕειν. N. 371. *καίτοι χρὴν αἰδρίας σ' αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.*
N. 1280 *ὕ. ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον*
ὑετόν. Σ. 263. *φλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὕ. μάλιστα.*
ὑηνία. I. 923. *ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑ.*

Ὕης. Fr. 478. *Ὑ.*
ὑθλεῖς. N. 783. *ὑ.· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξάμην σ' ἔτι.*
ὑί. El. 927. *ἀλλ' ὑ., παχεῖς καὶ μεγάλῳ;* XO. *μὴ μὴ.*
ὑίδιον. Σ. 1356. *τὸ γὰρ υ. τηρεῖ με, κἀστὶ δύσκολον*
υἱεῖ. Σ. 131. *ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υ. γε τῷδε βδελυκλέων,*
υἱεῖς. Σ. 569. *τὰς θηλείας καὶ τοὺς υ., τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῦσαι*
υἱέσιν. N. 1001. *τοὺς Ἱπποκράτους υ. εἴξειε, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.*
N. 1424. *θεῖναι νόμον τοῖς υ., τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν·*
Fr. 177 c. *Ἱπποκράτους υ.—:*
υἱέων. N. 1341. *τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υ.*
υἱόν. N. 14. *διὰ τουτονὶ τὸν υ. ὁ δὲ κόμην ἔχων*
N. 68. *τοῦτον τὸν υ. λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,*
867. *ἕξελθ' ἄγω γὰρ σοι τὸν υ. τουτονί,*
1106. *βούλει τὸν υ., ἢ διδάσκω σοι λέγειν;*
1148. *καί μοι τὸν υ., εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον*
1169. *ἀπιθι λαβὼν τὸν υ.*
1204. *ὥσσ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υ. τουτονὶ*
1208. *χοῖον τὸν υ. τρέφεις,*
1268. *τὸν υ. ἀποδοῦναι κέλευσον· ἄλαβεν,*
1313. *εἶναι τὸν υ. δεινὸν οἰ*
1455. *σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υ.* Φε. *ἢν δὲ μὴ γένηται,*
Σ. 98. υ. Πυελλάμποιτ' ἐν θύρᾳ Δῆμον καλῶν,
452. *ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υ. ἐκδραμεῖν.*
O. 139. *καλῶς γέ μου τὸν υ., ὦ Στιββανίδη,*
Π. 35. *τὸν δ' υ., ὥσπερ ὧν μόνος μοι τ.,*
47. *ἀσκεῖν τὸν υ. τὸν ἐπιχώριον τρόπον;*
250. *καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υ. τὸν μόνον,*
υἱός. A. 145. *ὁ δ' υ., ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,*
N. 60. *μετὰ ταῦθ', ὅπως ἥν ζγένεθ' ὁ. υἱτοῦ,*
134. *Φείδωνος υ. Στρεψιάδης Κικυννόθεν.*
795. *εἴ σοί τις υ. ἐστὶν ἐκτεθραμμένος,*
797. *ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υ. καλὸς τε κἀγαθός·*
Σ. 114. *ὁ γὰρ υ. αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.*
336. *οὐμὸς υ. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τ.*
687. *ὅταν εἰσελθὼν μιμρἀκῶν σοι καταπτύγων, Χαιρέου υ.,*
1352. *ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οὐμὸς υ. ἀποδάνῃ,*
1501. *τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;* BΔ. *υ. Κερκίνου*
El. 1290. *ἐγώ;* TP. *σὺ μέντοι νὴ Δί'.* ΠΑ. *Δ. υ. Λαμάχου.*
1293. *ἀνδρὸς βουλομένου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υ.*
B. 22. *σ' ἐγὼ μὲν ὧν Διόνυσος, υ. Σταμνίου,*
583. *υ. γενούμην, δοῦλος ἅμα καὶ θυητὸς ὤν;*
ὑλάκτει. Σ. 1402. *θρασεῖα καὶ μεθύσῃ τις ὑ. κύων.*
ὑλακτεῖν. Σ. 904. *ἀγαθὸς γ' ὑ. καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.*
Ὕλαν. I. 67. *ὁρᾶτε τὸν Ὕ. δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;*
ὕλην. O. 92. *ἀνοιγε τὴν ὕ., ἵν' ἐξέλθω ποτέ.*
Fr. 697. ὕ.:
ὑληφόρον. A. 272. *κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὑρικὴν ὕ.,*
ὑλοδρόμων. Θ. 47. *θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑ.*
ὑμᾶς. A. 325. *ὡς τεθνηξόν' ἴσθι νυνί.* Δι. *δῆξομάρ' ὑ. ἐγώ.* κ.τ.λ.
ὑμέ. A. 737. *ὅς τ', κα πράωτο, φανεραὶν ζαμίαν·*
A. 739. *χοῖρον γὰρ ὑ. σκεύασας φασὼ φέρει.* κ.τ.λ.
ὑμεῖς. A. 133. *ὑ. δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.* κ.τ.λ.
Ὑμέναι'. { El. 1334. 1335. 1342. 1343. 1347. 1348. 1353. 1354. } *Ὑμήν, Ὑ. ὦ.*
O. 1736. 1742. 1754. } *Ὑμὴν ὦ, Ὑ. ὦ.*
ὑμεναιοῖ. El. 1077. *καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑ.;*
El. 1076. *φυλοπίδος λήξει, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑ.*
1112. *ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑ.*
ὑμεναίοις. O. 1728. *διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑ.*
ὑμεναίῳ. O. 1735. *ἐν τοιῷδ' ὑ.*
ὑμές. A. 760. *ἆρα οὖν φέρεις;* ΜΕ. *οὐχ ὑ. αὐτῶν ἄρχετε; κ.τ.λ.*
ὑμετέρας. O. 557. *διὰ τῆς χώρας τῆς ὑ. ἱστωνῶσι μὴ διαφοιτᾶν,*
O. 918. *τὰς ὑ. κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,*
ὑμέτερον. El. 426. *ὑ. ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῦ ἅμαις*
Θ. 1149. *πότνια, ἄλσος ἐς ὑ.·*
Ek. 623. *τὸ μὲν ὑ. γνώμην τιν' ἔχει· προβεβουλεύται γὰρ ὅπως ἂν*
Ὑμήν. { El. 1334. 1335. 1342. 1343. 1347. } *Ὑ., Ὑμέναι' ὦ.*

Ὑμήν. { El. 1348, 1353, 1354 } Ὑ., Ὑμέναι ὦ.
O. 1736, 1742, 1754. } Ὑ. ὦ, Ὑμέναι ὦ.

ὑμῖν. Α. 102. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὁ. χρυσίον. κ.τ.λ.
ὕμμε. Α. 1076. τί δεῖ ποθ' ὕ. πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὑμνεῖν. El. 800. ὁ., ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν
ὕμνη. Α. 1320. καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕ.
ὑμνίομες. Α. 1305. ὡς Σπάρταν ὕ.
ὕμνοις. O. 1743. ἐχάρην ὕ., ἐχάρην φίδαῖς·
Θ. 993. * * κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕ.
ὕμνων. I. 530. καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕ.· οὕτως ἤνθησεν ἐκείνοις.
O. 210. λύσαν δὲ κόμοις ἱερὰν ὕ.,
629. ὕ. ξυντροφ' ἀηδοῖ,
906. τεαῖς ἐν ὕ. ἀοιδαῖς,
Θ. 124. κιθαρίν τε ματέρ' ὕ.
B. 212. ξύναυλον ὕ. βοᾶν
382. ἄγε νυν ἐτέραν ὕ. ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν,
ὑμῶν. Α. 143. ὁ. τ' ἐρστὴς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ κ.τ.λ.
ὑν. Α. 683. λύσαν τὴν ἐμαυτῆς ὁ. ἐγὼ δῆ, καὶ ποιήσω
ὑομουσίας. I. 986. μάζω τῆς ὑ.
ὕοντ'. N. 370. φέρε, ποὶ γὰρ πύποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕ. ἤδη τεθέασα;
ὕοντος. Σ. 774. ὕ., εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
ὑός. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἡμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑ.·
Σ. 36. ἑχουσα φωνὴν ἐμπεπηρμένη ὑ.
ὑπ'. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑ., αὐτὸν τὸν χρύνον, κ.τ.λ.
ὕπ'. Α. 1146. δηοῦτε χάραν, ἢ ὑ. εὐ πεπόνθατε;
ὑπαγ'. Σ. 290. ὕ., ἢ παῖ, ὑπαγε.
ὕπαγε. N. 1298. ὕ., τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
Σ. 290. ὑπαγ', ὦ παῖ, ὕ.
Θ. 956. ῥιθμὸν χορείας ὕ. πᾶσα· βαῖνε
ὑπάγε θ'. B. 174. μὰ Δί', ἀλλ' ἴλαττον. NE. ὕ. ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ὑπάγοιμι. O. 1017. ὁ. τάρ' ἂν ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἀρ' εἰ
ὑπαγροικοτέραν. F. 552, 3. οὐτ' ἀνελεύθερον ὁ.
ὑπαγωγία. O. 1149. ἐπλινθοφόρων' ἄνω δὲ τὸν ὁ.
ὑπᾷδων. B. 366. ἡ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὁ.,
ὑπαί. A. 970. εἴσειμ' ὁ. πτερύγων κιχλῶν καὶ κεφίζων.
ὑπάκουε. El 785. μηθ' ὁ. μήτ' ἐλ-
ὑπακούει. Σ. 273. τί πτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὁ.;
ὑπακούειν. N. 263. εὐθημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὁ.
Ec. 515. ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δίδομεν ὁρῶσ' ὁ.
ὑπακούσαιμεν. N. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄλλο γ' ὁ. τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
ὑπακούσατε. N. 274. ὁ. δεξάμενοι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρίεσαι.
ὑπάκουσον. A. 405. ὁ., εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Α. 878. ὁ.' οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν·
ὑπάκουων. Σ. 318. ὁμῶν ὁ.
ὑπαλειφόμενος. Fr. 18, 2. ἐπειθ' ὁ. παρ' ἰατρῷ.
ὑπαλειψαμένοις. El. 898. καὶ παγκρατίων γ' ὁ. νεανικῶν
ὑπάλειψον. A. 1029. ὁ. κίρβηρ με τῷφθαλμῷ ταχύ.
ὑπανακείν. Ec. 1165. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁ. Κρητικῶν οὐν τὼ πόδε
ὑπανίστασθαι. N. 993. καὶ τῶν θύκων τοῖς πρεσβυτέροις ὁ. προσιοῦσιν,
ὑπανιφοντο. A. 1195. ἔαθεν ὁ. τῇ νουμηνίᾳ.
ὑπανταῖ. Fr. 534. ἐφευγε, κἀγὼ τῆς ὁ. εἰχόμην·
ὑπαποκίνει. O. 1011. κἀμοὶ πόδμεινε ὁ. τῆς ὁδοῦ.
ὑπαποκινητέον. Θ. 924. τουτί πονηρὸν· ἀλλ' ὁ.
ὑπαποτρέχειν. Ec. 284. ὁ. ἐχουσι μηδὲ πάτταλον.
ὑπάρξει. Ec. 654. τὰ μὲν ὀνθ' ὑμῖν πρῶτον ὁ., τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Ec. 669. οὐδ' ἦν γε θύραι, ὥσπερ πρότερον. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὁ.
ὑπάρχει. Θ. 851. πάντων ὁ. μοι γυναικεία στολή.
Θ. 1013. τὰ δεῖμ' ὁ. βίβλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι
Ec. 114. ἡμῖν δ' ὁ. τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιούτων ὁ.
Fr. 476, 13. τούτοις δ' ὁ. ταῦτ', ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς σέβουσιν.
ὑπαρχέτω. Σ. 568. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὁ.
ὑπάρχον. Ec. 155. ἔνεσθ' ὁ. τοῦθ'. ἢ δ' οὐ κεκτήμεθα,
ὑπάστατε. B. 574. ὑμεῖς δὲ τοῖς Μούσαις τί μέλοι ὁ.
ὑπεβάλου. Θ. 565. τοῦθ' ὁ., τὸ σὸν δὴ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ὑπεδήλωσε. Θ. 1031. σημεῖον ὁ. Περσεὺς ἐκδραμών,
ὑπείκῃ. I. 337. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὁ., λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
ὑπειποῦσης. Π. 997. ἐνόντα πεμψάσης ὁ. θ' ὅτι
ὑπειπὼν. Σ. 55. ὀλίγ' ἀτθ' ὁ. πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,
ὑπεκκλίνῃ. I. 272. ἢν δ' ὁ. γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ὑπεκορίζετο. Π. 1011. νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὁ.
ὑπεκροῦσω. Π. 548. σὺ μὲν οὖ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὁ.
ὑπενεγκοῦσαι. Α. 568. ὁ. τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε,
ὑπένερθε. B. 1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλων ἐρίων ὁ.·
ὑπένερθεν. N. 977. ἠλείατο δ' ἀν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς ταῖς ὁ. τότ' ἂν, ὥστε
ὑπέπτινον. O. 494. ἐε δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίον κληθεὶς ὁ. ἐν ἄστει,
ὑπεπίττουν. Π. 1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὁ. χρόνον.
ὑπέρ. Α. 316. εἰ σὺ τολμήσεις ὁ. τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν. κ.τ.λ.
Θ. 752. ὁ. γε τούτου. MN. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ὑπερ. Σ. 1118. ἑκροῇ τὴν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕ.
ὑπερακοντίζεις. O. 363. ὁ. σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ὑπεραλῷ. O. 466. ὁ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν ὁ.,
ὑπεραναιδευθήσομαι. I. 1206. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ.
ὑπεραποκρίνεσθαι. Σ. 951. ὁ. κνυδ' λέξω δ' ὅμως.
ὑπεραποκρίνῃ. Θ. 186. ὁ. μου, σαφῶς σάσεις μέ.
ὑπερβαίνουσά. Ec. 96. ὁ δῆμος ἐν, κἀπειθ' ὁ. τις
ὑπερβαλεῖ. I. 758. ὅτοισι τόνδ' ὁ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
I. 890. ἀλλ' οὐχ ὁ. με θωπείαι· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
N. 1035. εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὁ. καὶ μὴ γέλων' ὀρλήσεις.
ὑπερβαλεῖσθ'. I. 409. οὐ τοί μ' ὁ. ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ὑπερβαλεῖσθαι. I. 413. ὁ. σ' οἰομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν ὑπερβάλλοιμι. Π. 109. ἀτεχνῶς ὁ. τῇ μοχθηρίᾳ,
ὑπερβάλοιντο. El. 213. ὁ. μικρὸν, ἔλεγον ἀν ταδί·
Ὑπέρβολον. I. 1304. ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑ.·
I. 1363. ἐκ τοῦ λάφυγγος ἐκκρεμάσας Ὑ.
N. 557. εἰθ' Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑ.
558. ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρεῖσουσιν εἰς Ὑ.,
El. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑ. ἐξελάσαντας,
B. 570. σὺ δ' ἐμοιγ', ἐάντερ ἐπιτύχῃς, Ὑ.,
Ὑπέρβολόν. Ec. 81. Ὑ. τε παύσει.
Ὑπέρβολος. A. 846. καὶ ξυστυχῶν σ' Ὑ.
N. 551. οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδοκεν λαβὴν Ὑ.,
623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑ.
876. κἀτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑ.
1065. Ὑ. δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Σ. 1007. κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑ.
El. 681. Ὑ. νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
Ὑπερβόλου. Θ. 840. τὴν Ὑ. καθησεμαι μητρὶ' ἠφρεσμένην
ὑπερείχε. I. 1176. εἰ μὴ φακῆρ' ἡμῶν ὁ. τὴν χύτραν;
ὑπερμάνησαν. B. 776. ὁ., κἀνύμισαν σοφώτατον
ὑπερεξῃστοκέτεις. Ec. 982. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὁ.
ὑπερπῆδων. I. 575. εἰθ' ὁ. τοὺς ὄρυφ' ἀνοιν παντᾷ.
ὑπερπήγεσεν. Ec. 186. ὁ. μὲν λαβὼν ἀργύριον ὁ.,
ὑπερπήγουν. I. 680. οἱ δ' ὁ. ὑπερεπύπαιζον τέ με
ὑπερεπύπαιζόν. I. 680. οἱ δ' ὑπερπήγουν ὁ. τέ με
ὑπερπυρρίασέ. B. 308. δδὶ δὲ δείσας ὁ. μου.
ὑπέρεκ. O. 1508. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὁ.
ὑπέρκεει. I. 1174. καὶ νῦν ὁ. σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ὑπερίκειν. El. 17. οὐ γὰρ ἐθ' οἷός τ' εἶμ' ὁ. τῆς ἀντλίας.
ὑπερξῶν. I. 920. ὁ.' ὑφελετέον
ὑπερπκόντισα. I. 659. δικασοτίαισι βουσὶν ὁ.·
ὑπερπκόντισεν. Π. 666. κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὁ.·
ὑπερηνορέουσιν. El. 53. καὶ τοῖς ὁ. ἔτι τούτοις μάλα.
ὑπερλάμπροις. N. 571. τὸν θ' ἱππονόμων, δς ὁ.
ὑπέρμεγας. I. 158. ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὁ.·
ὑπερτέπαικεν. Ec. 1118. ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὁ. αὖ
ὑπερπλουτεῖν. Π. 354. οὕτως ὁ, τὸ τ' αὖ δεδοικέναι
ὑπέρσοφον. A. 972. εἴδες ὦ εἴδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὁ.,
ὑπέρτατε. O. 1764. τηνελλαὶ καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὁ.
ὑπερτάτοισιν. El. 52. καὶ τοῖς ὁ. ἀνδράσιν φράσω
ὑπέρτερα. A. 772. πάλλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὁ. κέρτερα θήσει
ὑπέρτονον. N. 1154. βοάσομαί τάρα τὰν ὁ.
ὑπερφερούσης. I. 584. ταῦ δυνάμει θ' ὁ.
ὑπερφιλῶ. Π. 1072. μισεῖν σε ταύτην. NE. ἀλλ' ἐγωγ' ὁ.
ὑπερφρονεῖν. N. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὁ. δίνασθαι.
ὑπερφρονεῖς. N. 226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὁ.,
ὑπερφυᾶ. I. 141. ἔτ' ἐστὶν εἰς ὁ. τέχνην ἔχων.
N. 76. μίαν εὕρον ἀτραπὸν δαμονίως ὁ.,
El. 228. ὁ. τὸ μέγεθος εἰσηγήκατο.
B. 611. κλέπτουσα πρὸς τἀλλότρια. ΕΛ. μᾶλλ' ὁ.
ὑπερφυεῖς. Π. 734. ὁ. τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
ὑπερφυέστατον. Θ. 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὁ.
ὑπερφυῆς. Π. 750. ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὁ, ὅσος.
ὑπερφῶς. Α. 142. καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὁ.,
Ec. 386. ὁρῶντες αὐτοῦς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὁ.

ὑπέρχεται. I. 269. ὦν δ' ἅλαξῶν, ὧν δὲ μάσθλης· εἶδες οἱ ὑ.; ὑπέρχολε. A. 693. ὦν εἰ καὶ νόμον κακῶς ἐρεῖς, ὑ. γάρ, ὑπερῶ. Fr. 479. ἐγὼ δ' ὑ. τὸν ὄρνιν.

ὑπερῴων. I. 1001. ἐμοὶ δ' ὑ. καὶ γυναικία δύο.

ὑπεῖ. 891. μόρον γέμουσι, τὸ δ' ὑ. ἰσχάδων.

ὑπερῴου. Ex. 698. φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑ.,

ὑπεπάρατον. Σ. 1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑ. ἐπικείμενος

ὑπευθύνους. A. 938. φαίνειν ὑ. λυχνοῦ—

I. 259. κἀποσυκάζεις πεῖζαν τοὺς ὑ. σκοπῶν

ὑπευθύνων. Σ. 102. παρὰ τῶν ὑ. ἑχοντα χρήματα.

ὑπεχ'. A. 1063. ὦδε δεῦρο τοὐξἀλειπτρον, ὦ γύναι.

O. 756. ὁ. αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἐν γε τοῦτό σοι.

ὑπεχε. El. 431. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑ. τὴν φιάλην, ὅπως

ὑπέχειν. A. 841. καὶ πάνθ' ὑ. πλὴν ἂν σύναιδεν ἡ αὐλίζ.

ὑπέχοντα. El. 908. ἀλλ' εὕρον ἄν σ' ὑ. τὴν ἐκεχειρίαν.

ὑπέχοντος. Ex. 820. ἔπειθ' ὑ. ἅρτι μου τὸν θύλακον,

ὑπεχώρησεν. B. 790. κἀκεῖσ' ὑ. αὐτῷ τοῦ θρόνου·

ὑπήκοα. Π. 146. ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑ.

ὑπῆλθε. Θ. 133. ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑ. γάργαλος.

ὑπῆνας. A. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἷδ' πρίσβεις ἔλκοντες ὑ.

ὑπηνέμια. Fr. 237, 2. ὑ. τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

ὑπηνέμιον. O. 695. τίκτει πρώτιστον ὑ. Νὺξ ἡ μελανόπτερος οὖν,

ὑπῆνγν. I. 1286. καὶ μολύνων τὴν ὑ., καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,

Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑ. ἀκουρον τρέφων·

ὑπηργμένων. A. 1159. τί δῆθ' ὁ. πολλῶν κἀγαθῶν

ὑπηρετεῖν. B. 1432. ἣν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑ.

ὑπηρετεῖς. Σ. 518. ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. BΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὁ.

ὑπηρέτης. O. 1156. καὶ τόξα· χῶρει δεῦρο πᾶς ὑ.·

ὑπηρέτουν. Π. 979. ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταῦτά πάνθ' ὑ.

ὑπηρυβίασε. Π. 702. ἢ, χὴ Πανάκεια' ἀπεστράφη

ὑπιοῦσά. Σ. 465. ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑ. με·

ὑπισχνοῦ. Σ. 750. μή μοι τούτων μηδὲν ὑ.

ὑπίσχομαι. Fr. 516. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑ.

ὑπνον. Σ. 31. ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕ. ἐν τῇ πυκνὶ

ὕπνος. N. 705. νόημα φρένος· ὕ. δ' ἀπέσταν γλυκύθυμος ὀμμάτων.

Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕ. μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

12. Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕ.·

ὕπνου. A. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕ. τυχεῖν,

Σ. 7. κατὰ ταὐτ κόραν ὕ. τε καταχεῖται γλυκύ.

91. ὦ ὕπνε τῆς πικτοῦ οὐδὲ κασπάλην.

O. 209. ἄγε σύνεομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕ.,

ὑπνῶν. A. 143. γυναῖκας ἐσθ' ὑ. ἄνευ ψῶλας μόνας.

ὕπο. B. 1244. Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕ.,

ὑπό. A. 18. οὕτως ἐδῄχθην ὑ. κονίας τὰς ὀρῦς κ.τ.λ.

Σ. 1290. ταῦτα κατιδὼν ὑ. τι μικρὸν ἐπιθήκασα· κ.τ.λ.

ὑποβαλέσθαι. Θ. 407. εἶεν· γυνὴ τις ὑ. βοΐλεται,

ὑποβαλλομένης. Θ. 340. ὁ, κατείπεν, ἢ δούλη τινὸς

ὑποβαλόντες. A. 428. οὐχ ὑ. τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας

ὑπόβλεπουσ'. Θ. 390. ὁ, ἡμᾶς σκοπουσ'ται τ' εὐθύως,

ὑπόβλέψας. A. 519. ὁ δὲ μ' εὐθὺς ὁ. ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσαω,

ὑπογάστριον. Σ. 195. ὁ. γέροντος ἡλιαστικοῦ.

Fr. 333, 2. ὁ.

ὑπογλυκαίνων. I. 216. ὁ. ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

ὑπογράμματα. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φύκος, περιδέραι', ὁ.,

ὑπογραφεύς. I. 1256. ὅπως ἔσομαί σοι Φαυδὸς ὁ. δικῶν.

Ὑποδεῖ ὡς. O. 65. Ἴτ' ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

ὑποδέδυκεν. Σ. 188. ἰὼ ὑ· ἀστ' ἐμοιγ' ἰνδάλλεται

ὑποδεδυκότα. Σ. 182. κἄπω γε τοιοῦνό τι' ὑ.

ὑποδεῖσθε. Ex. 269. ὁ. δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,

ὑποδέξομαι. A. 979. οἰδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑ.,

ὑποδερίδας. Fr. 309. 14. ὁ., ἐλικτήρια.

ὑποδήματα. Π. 983. εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑ.·

Π. 1012. ἔπειτ' ἴσως ἤτησ' ἂν εἰς ὑ.

ὑποδημάτων. Θ. 262. ὁ. δεῖ. Αἰ'. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ὑποδησάμενοι. O. 492. οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑ. νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.

ὑποδουμένη. Ex. 36. ὑ. τὸ κνῦμά σου τῶν ὀκτόλων,

ὑποδοχτ'ς. ΕΙ. 530. ταύτης δ' ὑπάρας, ὁ., Διονυσίων,

ὑποδραμών. I. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπράμην ὑ.

I. 742. ὅτι τὼν στρατηγῶν ὑ. τῶν ἐκ Πύλου,

ὑπέδυθι. Σ. 1158. τασδὶ δ' ἀνύσας ὑ. τὰς Λακωνικάς.

O. 1512. ὑ. ταχὺ δὴ, κἄτα βαρῄγασα λέγε.

ὑπόδυνθ'. Π. 735. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑ. ἡσυχῇ

ὑποδυόμενός. Σ. 205. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁ. τις οὐτοσὶ

ὑποδυσάμενος. Σ. 1168. ἀνοσῦν τοθ' ὁ.· εἶτα πλουσίως

ὑποδυσασθαι. Σ. 1159. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑ. ποτε

ὑποζυγώδες. Fr. 696. ὁ.

ὑποθεῖν. I. 1161. ἄπιτον. ΚΑ. Ἰδού. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ΛΑ. ὁ. οὐκ ἐῶ.

ὑποθήσεται. A. 522. εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὁ.;

Ex. 1154. σμικρὼν δ' ὑ. τοῖς κριταῖσι βούλομαι·

ὑποθηλυτίραν. Fr. 552, 2. οὔτ' ἀστείαν ὑ.

ὑποθησόμαι. O. 1362. σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑ.,

ὑπόθου. Ex. 1031. καὶ κλῆμαθ' ὑ. συγκλάσασα τέτταρα,

ὑποθυμίς. O. 302. κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὁ., περιστερά.

ὑποθωπεύσαν. Σ. 610. καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑ. ψυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ.

ὑποθωπεύσας. A. 639. εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὁ. λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθῆναι,

ὑποιγνύσαιεν. Ex. 15. πλήρεις ὁ., συμπαρασταταὶ·

ὑποικουρεῖτε. O. 1168. ἀνὴρ ὁ. νῦν ὑ., τοῖσιν ἀνδράσιν

ὑποῖξαι. Θ. 424. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὁ., τὴν θύραν

ὑποκινήσαντ'. B. 644. ἰδοὺ, σκόπει νυν ἦν μ' ὑ. ἴδῃ.

ὑποκρίνεται. A. 401. ὦθ' ὁ δούλος οὐτασοῖ σοφῶς ὑ.

ὑποκρινόμενον. Σ. 53. οὐτασοῖ ὁ. σοφῶς ὑνείρατα;

ὑποκριτῆν. Σ. 1279. τὸν δ' ὁ. ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν.

ὑποκρούειν. A. 38. βοᾶν, ὁ., λοιδορεῖν, τοὺς ῥήτορας,

ὑποκρούσαι. Ex. 618. κἀγ' ἠν ταύτης ἐπιδυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρᾶθ' ὁ.

ὑποκρούσας. Ex. 596. καὶ τῶν σπελέθων κοινανοῦμεν· ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφθῆς μ' ὁ.

ὑποκρούσῃ. Ex. 588. μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὁ.,

ὑποκρούωσίν. Ex. 256. τί δ' ὑμῖν, ὦ ὁ., σε; ΠΡ. προσκινήσομαι,

ὑπόκυπτε. A. 954. ὁ. τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.

ὑποκύπτοντες. Σ. 555. ἱκετευοῦσιν θ' ὑ., ἢν φωνῆν οἰκτροχοοῦντες·

ὑπόκωφον. I. 43. ὁ, οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ

ὑπολειπόμενος. B. 1092. λευκὸς, πίων, ὁ.

ὑπολίσπουσ. I. 1368. πολλοὶ γ' ὁ. πυγδίοισιν ἐχαρίσω.

ὑπόλοιπον. Π. 431. οὐκοῦν ὁ. τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;

ὑπολιπεταί. A. 216. ὁ. μου τὰ γύναι', ὦ Λυσιστράτη.

ὑπολύσαι. A. 950. ὁ. γοῦν. ΔΙΚ' ὅπως, ὦ φίλτατε,

ὑπολύριον. B. 233. ἔνεκα δύνακος, ὄν ὁ.

ὑπόλυσαι. Π. 927. ἔπειθ' ὁ. ΚΛ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.

ὑπολύσας. N. 152. ταῦτας ὁ. ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ὑπολύσω. Θ. 1153. τὼ πόδε πρότειινον, ἵν' ὁ. ΤΟ. ναῖκι καὶ

ὑπόμακρον. EI. 1243. ἔπειτ' ἀνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὁ.,

ὑπονενοτκαμεν. A. 1234. ἃ δ' οὐ λέγουσι, τοῦθ' ὁ.

ὑπονόει. Π. 301. σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑ. τοιούτο; ΒΛ. φεῦ·

ὑπονοήσας. I. 652. ὁ δ' ὁ., ὁ Παφλαγὼν, εἰδὼς θ' ἅμα

ὑπονόησον. A. 38. τοιοῦτον οἰδὲν' ἀλλ' ὁ. σύ μοι.

ὑπονοίας. EI. 993. παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑ.

ὑπόντων. O. 1128. ὑπτιον ὁ, μέγεθος ὕσον ὁ δούρεος,

ὑπόξυλος. Fr. dub. 4. ὁ.

ὑποπαρθένους. Fr. 190, 2. ἢ καὶ τὰς ὑ. ἀλμᾶδας ὡς ἐλάας

ὑποπεινώντων. Π. 536. καὶ παιδαρίων ὑ. καὶ γραϊδίων κολοσυρτύν;

ὑποπεπτωκότες. Fr. 523, 1. καταντιβολεῖτον αὐτὼν ὑ.,

ὑποπεπώκαμεν. Fr. 428. ὁ, ", ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

ὑποπεπωκότες. EI. 874. ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑ.;

ὑποπεπωκυῖ'. A. 395. ἡ δ' ὁ., ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους,

ὑποπερδόμενος. B. 1097. ὁ.

ὑποπεσών. I. 47. ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὁ. τὸν δεσπότην

ὑποπίμπρησιν. A. 348. ναὶ ὁ. ἀνὴρ,

ὑποπρεσβυτεραι. Fr. 128, 2. ὁ. γράες θασίου μέλανος μεστὼν **

ὑπόπτερον. O. 797. ἀρ' ὁ. γενέσθαι παντὸς ἐστιν ἄξιον;

Θ. 1160. τέμνων κέλευσον, πῦδα τέθμ' ὁ.,

ὑπόπτερος. O. 786. αὐτὴ γ' ἡμῶν τῶν θεατῶν εἶ τις ἦν ὑ.,

ὑπορρίοντος. N. 1289. ὁ. τοῦ χρόνου; ΣΤ. παλῶς λέγεις.

ὑποσκάλευε. A. 1014. τὸ πῦρ ὁ.

ὑποστένει. A. 162. ὁ. μέντἀν ὁ ὀρανίτης λεὼς,

ὑποστόρεσαί. Ex. 1030. ὁ. νυν πρῶτα τῆς ὀρνιμάνου,

ὑποστρέψωντες. O. 1283. σκυτάλαι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὁ. αὖ

ὑπόσχηταί. Θ. 344. καὶ μὴ δίδοισιν ἂν ὑ. ποτε,

ὑποσχόμενος. Π. 865. ὁ. οὔτοι ποιήσειν εὐθέως,

ὑπότεινε. EI. 458. ὁ. δὴ πᾶς. καὶ κάταγε τοῖσιν κάλοις.

ὑποτείνων. A. 657. οὐ θαυπεῖων, οὐδ' ὁ. μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων.

ὑποτεκμαίρει. Fr. 1. τί δ', καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις

ὑποτέμνων. I. 316. ὅστις ὁ. ἐπῶλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς

ὑποτεμοῦμαι. I. 291. ὁ. τὰς ὀδοὺς σου.

ὑποτοπεῖσθαι. B. 958. κἀγ ὁ., περιενεῖν ἅπαντα ΑΙ. φημὶ κἀγώ.

ὑποτοπῆται. Θ. 496. μηδὲν κακὸν δρᾶν ὁ. ταῦθ', ὁρᾷς,

ὑπότριμμα. Ex. 292. βλέπων ὁ., μὴ

Fr. M. Γηρ. 17, 2. ὁ., θρῖον, ἐγκεφαλον, ὀρίγανον,

ὑποτύπτοντες. O. 1145. οἱ χῆτες ὁ. ὥσπερ ταῖς ἁμαιι

ὑπουργεῖν. Ει. 430. τἆλλα δ' εὑρήσει ὑ. ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

ὑποχάσκων. Π. 314. τὴν βῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑ. ἐρεῖς·

ὑπόχρεως. Ν. 242. πόθεν δ' ὑ. σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος ;

ὑποχορήσατε. Ει. 507. πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑ.

ὑποψαλάσσατε. Α. 84. ἅπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑ.

ὑποψωνῶν. Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑ. σε ἠμπανεῖ τι·

ὑπτίαν. Α. 583. ἰδού. ΔΙ. παράθες νυν ὑ. αὐτὴν ἐμοί.

Α. 185. θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑ. τὴν ἀσπίδα,

195. θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑ.,

Ἐκ. 782. ἑστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑ.,

ὑπτίας. Fr. 654. νεῖν δ' ἐξ ὑ.

ὑπτιος. Ι. 1004. ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαισ ὑ.

Ο. 502. ἐκυλινδούμην ἐστίνων ἴδων· κἀθ' ὑ. ὧν ἀκαχάσκων

ὑπῶπια. Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑ.

ὑπωπιασμένοι. Ει. 541. καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑ.

ὑπωπῖων. Α. 551. στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑ.,

ὑπωρόφιοι. Β. 1313. αἱ θ' ὑ. κατὰ γωνίας

ὑρισοῦς. Fr. 476, 5. ὑ. δ' ἴδοις ἀν ψιφαμένους σύναν ὁμοῦ τε μύρταν·

ὕρχας. Σ. 676. ὕ., οἶνον, δᾶπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,

Fr. 367. "ὕ. οἶνον,"

ὗς. Ει. 24. ὗ., μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χίσῃ τις, ἡ κύων,

ὑσσομεν. Ν. 1118. ὑσσόμεν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.

Ν. 1126. ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕ. καὶ τοῦ τέγους

1129. ὕ. τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται

ὑσπλαγίδος. Α. 1000. γυναῖκες ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑ.

ὑσσάκων. Α. 1001. ἀπήλασον τῶν ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑ.

ὑστάτην. Ἐκ. 44. τὴν ὑ. ἡκουσαν οἶνου τρεῖς χόας

ὑστάτοις. Β. 732. ὑ. ἀφεμένοισιν, οἵσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ

Β. 903. ἐν τοῖσιν ὑ. ὁρᾶσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,

Fr. 105, 2. τοῖς ὑ.

ὑστατος. Ἐκ. 1136. τὴν τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὑ.

ὕστεραι. Α. 69. μῶν ὕ. πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη ;

ὑστέραν. Θ. 838. ὑ. αὐτὴν καθήσεται, σκάφιον ἀποκεαρμένην,

ὕστερον. Ν. 1118. ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕ.

Σ. 214. ἀλλ', ὦ νονὴρ, ἥξουσιν ὀλίγον ὕ.

987. τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕ.

1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕ.

Ει. 1010. ἥκειν ὕ. ἐς τὴν ἀγορὰν,

1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσει ὕ. οὐδέν.

Ο. 563. κἀπειτα θεοὺς ὕ. αὐθις προσείμασθαι δὲ πρεπόντως

Α. 57. ἅπαντα δρῶσας τοῦ δέοντος ὕ.

Θ. 1063. κλαίειν ἤλειῶν. ΜΝ. σὺ δ' ἐπικλαίειν ὕ.

Β. 795. τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται ; ΑΙ. νὴ Δί', ὀλίγον ὕ.

ὑστερόπους. Α. 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὕ. βοηθῶ ;

ὕστερος. Σ. 690. ὕ. ἐλθῇ τοῦ σημείου, τὸ τρίῳβολον οὐ κομεῖται·

Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕ. ἔλθῃ·

Ο. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕ. λόγος·

Ἐκ. 381. ἀλλ' ὕ. νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,

867. βάδιζε τοίνυν ὕ.· σὺ δ', ὦ Σίκων

ὑστέρους. Ἐκ. 859. ἑτέρους ἀπούσειν φημ' ἔθ' ὑ. ἐμοῦ.

ὑστέρῳ. Β. 705. ὑ. χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ὑστριχίδι. Β. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὑ. μαστιγῶν, δέρων,

ὑστριχίς. Ει. 746. ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες ; μῶν ὑ. εἰσέβαλέν σοι

ὑφ'. Ι. 273. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑ. οἷων θηρίων γαστρίζομαι, κ.τ.λ.

ὑφαίνειν. Ο. 712. εἶτα δ' Ὀρέστην χλαῖναν ὑ., ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀπόδῃ.

Ἐκ. 556. τί δρᾶν ; ὑ. ; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίναν ;

Π. 528. οὖτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑ. ἐθελήσει χρυσέου ὄντος ;

ὑφαίνεται. Σ. 1143. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑ.

Σ. 1146. ὑ. πολλαῖ δαπάναις, αὐτῇ γέ τοι

ὑφανοῦμεν. Ἐκ. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑ.

ὑφαντοδόνητον. Ο. 943. δε ὑ. ἔσθος οὐ πέπαται·

ὑφάπτε. Θ. 730. ὑ. καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν

ὑφαρπάξειν. Θ. 205. κλέπτειν ὑ. τὸ θήλειαν Κύπριν.

Ἐκ. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑ. Κύπριν,

ὑφαρπάσαιο. Ἐκ. 921. ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑ.

ὑφαρπάσας. Ι. 56. πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑ.

ὑφαρπάσει. Ν. 490. περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑ.

ὑφάψω. Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑ.

ὑφείλετο. Ν. 179. ἐκ τῆς παλαίστρας θοίματίον ὑ.

Σ. 958. καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑ.,

Β. 148. ἡ παῖδα κινῶν πάργόμβιον ὑ.,

1242. μεταῖρ' θύων ; καὶ τίς αὐθ' ὑ. ;

ὑφειλόμην. Ἐ. 745. ἔφοιτος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑ.

Σ. 1201. ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον

1345. ὁρᾶς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑ.

ὑφείλου. Σ. 556. οἰκτειρῶν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑ.

ὑφέληται. Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἤν τὰ μέγιαθ' ὑ.,

ὑφελκε. Σ. 187. ὑ. θάττον αὐτόν. Ο. μαρώτατος,

ὑφελκομαι. Ἐκ. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑ.

ὑφελκτέον. Ι. 920. ὑπερβίαν· ὑ.

ὑφέλοι'. Π. 1140. ὑ., ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.

ὑφελοίατο. Ν. 1199. ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πτυναεῖ ὑ.,

ὑφέξειν. Θ. 196. ἡμᾶς ὑ. καὶ γὰρ ἂν μανιούμεθ' ἀν

ὑφέσθαι. Β. 1220. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί ἔστιν ; ΔΙ. ὑ., μοι δοκεῖ.

ὑφεσθε. Σ. 337. οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὑ. τοῦ τύνου.

ὑφῆναι. Λ. 586. τοὐλύπη μεγάλην, κἀτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑ.

ὑφηναν. Α. 630. ἀλλὰ ταῦθ' ὑ. ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.

ὑφῆρει. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑ.· κἄτα συρίγας ἐγὼ

ὑφηρπασας. Ι. 1200. οἰμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑ.

ὑφίστανται. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σῖτον ὑ. κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους

ὑφὁλμιον. Fr. 155. ὑ.,

ὑψερεφεῖς. Ν. 306. ναοί θ' ὑ. καὶ ἀγάλματα,

ὑψηλά. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑ. τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.

ὑψηλόν. Β. 130. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑ. ΔΙ. τί δρῶ ;

ὑψηλῶν. Σ. 19. ὑ. ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

ὑψιβρεμέτης. Α. 773. Ζεὺ ὑ., ΧΟ. ΓΓ. ἐπάνω κατακείσόμεθ' ἡμεῖς;

ὑψικίρατα. Ν. 597. ὑ. πέτραν·

ὑψιμέδοντα. Ν. 563. ὑ. μὲν θεῶν

ὑψιπέτας. Ο. 1337. γενοίμαν ἀετὸς ὑ.,

"Ὑψιπύλης. Fr. 324, 1. ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν Ὑ. πατὴρ

Φ

φ'. Α. 251. ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

φάγε. Σ. 611. κἀπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φ. τουτί,

φαγεῖν. Α. 146. ἥρα φ. ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,

Ι. 937. τα πρὶν φ., ἀνὴρ μεθῆ·

Ν. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φ.

Ει. 26. βρεσθύεταί τε καὶ φ. οὐκ ἀξιοῖ,

852. ταῦτ' τι ; ΤΡ. μηδέν' οὐ γὰρ ἐθελήσει φ.

Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾷ φ. ἀφύας Φαληρικάς·

Fr. 146. πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φ.

φάγῃ. Α. 690. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φ. σκόροδα, μηδὲ κυάμους μέλαναα.

φάγῃς. Σ. 194. νῦν μ' ὑπ' ἀριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φ.

φάγοι. Ει. 3. καὶ μηποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φ.

φάγοιμ'. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φ. ἐν ἐν λοπάδι πεπιγμένον.

Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὼ Ξθενέλου φ. ἂν ῥήματα ;

φάγοις. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φ. ἥδιστ' ἄν ; ἐπὶ βαλαντίῳ ;

Σ. 1367. ὡς ἡδέως φ. ἂν ἐξ ὀξυς δίκην.

φαγόντες. Π. 253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φ.,

φάγω. Ἐκ. 359. μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φ.,

φαγὼν. Ι. 806. καὶ χίθρα φ. ἀναθορήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἐλθῇ,

φαεινόν. Ἐκ. 1094. χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κάθωνα φ.

φάθ'. Σ. 539. τί γὰρ φ. ὑμεῖς, ἢν ὑδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ ;

φαθι. Ι. 23. αὐτό φ. τοῦ μόλαμμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς.

φαθί. Fr. 161. φ.

Φαίαξ. Ι. 1377. σοφὸς γ' ὁ Φ., δεξιὼς τ' οὐκ ἀπέθανε.

φαίδιμ'. Β. 992. τάδε μὲν λεύσσειν, φ. Ἀχιλλεῦ·

Φαίδραν. Θ. 153. οὐκοῦν κελητίζεις, ὕταν Φ. ποιῇς ;

Θ. 497. οὐνδυπνοῦ' εἶπεν. εἰ δὲ Φ. λοιδορεῖ,

Fr. 389. Φ.· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἑοιχ' ἥξειν ἄγων.

Φαίδρας. Θ. 547. ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φ. τε Πηνελόπην δὲ
Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φ. δ' ἀπαξάπασας.
Β. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φ. ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
1052. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φ. ξυνέθηκα;
Φαιδρία. Α. 356. ὦ Φ., ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
Φαιδροῖς. Ει. 156. διακινήσαν φ. ὠσίν.
Φαιδρός. Ι. 550. ὡς λάμποντι μετώπῳ.
Φαίη. Ει. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν φ. με μάττοντ' ἐσθίειν.
Φαιναρέτην. Α. 49. γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φ. τήδην ἐμὴν.
Φαίνει. Ν. 403. οὐκ οἶδ' ἀπὰρ εὖ σὺ λέγειν φ. τί γὰρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
Α. 750. ἔχειν τι φ. κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
1024. πρῶτα μὲν φ. γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
Π. 632. φ. γὰρ ἡκεῖν ἀγγελὸς χρηστοῦ τινος.
Φαίνειν. Α. 938. φ. ὑπευθύνους λυχνοῦ·—
Φαίνεις. Α. 826. τί δὴ μαθὼν φ. ἄνευ θρυαλλίδος;
Α. 917. ἔπειτα φ. ὀῆτα καὶ θρυαλλίδα;
Φαίνεσθαι. Α. 441. εἶναι μὲν ὅσπερ εἶμι, φ. δὲ μή·
Ι. 317. τοῖς ἀγρόικοισιν πανούργων, ὥστε φ. πολύ.
Φαίνεσθαι. Ει. 822. ἀπὸ τοῦμαυτοῦ φ. κακοῦσθαι πάνυ,
Φαίνεσθον. Π. 198. εἴ τοι λέγειν ἐμοιγε φ. πάνυ·
Φαίνετ'. Ι. 886. οὐ μείζον εἶναι φ. ἐξεύρημα τοῦ χυτῶνος.
Σ. 273. τί ποτ' οὖ πρὶν θυρᾶν φ. ἀρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;
Θ. 768. οὐ φ. οὖπω. φέρε, τίν' οὖν ἀν ἄγγελον
Φαίνεται. Α. 769. ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' αὖ; Δι. οὐκ ἐμοιγε φ.
Α. 781. αὕτα 'στι χοῖρος; Δι. νὴν γε χοῖρος φ.
808. ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς τραγασία φ.
Ι. 952. ὀμμὸς τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φ.,
Σ. 269. ἀλλ' οὐτοσί μοι βόμβορος φ. πατοῦντι·
267. πέποσθεν, ὡς οὐ φ. δεῖρο πρὸς τὸ πλῆθος;
822. οἰδοῦσρ ἡμῖν φ. Κλεώνυμος.
Ει. 40. οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὖ μοι φ.,
564. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φ.
1045. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν'; Ο. ὦν ἀλαζὼν φ.·
Ο. 1. ὀρθὴν κελεύει, ἦ τὸ δίνδρον φ.;
99. τὸ βάμβος ἡμῖν σον γέλοιον φ.
Α. 79. οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φ.
1079. δεινὼν τεθεραπεύσθαι γε χειρον φ.
1084. θαύματ' ἀποσκλλοντα· ὥστε φ.
Θ. 278. σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φ.
639. ὡς καὶ στιβαρά τις φ. καὶ καρτερά.
Β. 106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φ.
Ἐκ. 125. ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φ.
312. ἐπεὶ πρὸς ἐω νὺν γ' ἐστιν, ἡ δ' οὐ φ.
875. ὀρθῶν ἐμοιγε φ.· βαδιστέον
Π. 352. τουτὶ ποιηρὸν φ. τὸ φορτίον,
1040. ἑοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φ.
Fr. 284, 2. μὰ Δί' οὐδὲ γ' Ἕλλην, ὅσον ἐμοιγε φ.
499. πυθοῦ χειλῶων πηρὸς ἄστα φ.·
Φαίνεται. Ο. 1167. ἴσα γὰρ ἀληθῶς φ. μοι ψεύδεσιν.
Φαίνετε. Β. 1524. φ. τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
Φαίνετον. Θ. 1153. ὅστις σεμνὰ θεᾶν, ἵνα λαμπάσι φ. ἄμβροτον ὄψιν.
Φαίνοντ'. Β. 1064. τοῖς ἀνθρώποις φ. εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' ἔβλαψα τί δράσας;
Φαίνοιτο. Β. 1439. γέλοιον ἂν φ.· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
Φαίνομεν. Ο. 709. πρῶτα μὲν ὥρας φ. ἡμεῖς ἥροι, χειμῶνος, ὑπώρας·
Φαινομένεσιν. Ι. 1327. ἀλλ' ὁλολύξατε φ. ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
Φαινόμενοι. Π. 783. οἱ φ. παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Φαίνω. Α. 912. φ. πολέμια ταυταγί. Βο. τί δαὶ παθὼν
Φαίνων. Α. 824. ὀπτὸ τον. Δι. τίς ὁ φ. σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
Φακῆ. Σ. 811. καὶ τῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φ.,
Fr. 200. ἀκροκώλια', ἄρτοι, κόραβοι, βολβοί, φ.
Φακῆ. Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φ.·
Φακῆν. Σ. 814. αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φ. βοφήσομαι.
Fr. 87. ὥστις φ. ἤθυστον ὕβριν λοιδορεῖ.
201. πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ζέειν ἢ φ.
Φακῆς I. 1007. οἱ ὀσὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φ.,
Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἥττον τῆς φ.
984. οὐδὲν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φ. ἐμπλήμενος.
Π. 192. φιλοτιμίας Κλ. μάζης ΧΡ. στρατηγίας Κλ. φ.
Φάλαγγες. Β. 1314. εἰειειειειειλίσσετε δακτύλοις φ.
Φάλαγξ. Σ. 1509. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξίς, ἢ φ.;
Φάλαν'. Σ. 39. εἴθ' ἡ μαρὰ φ. ἐχουσα τρυτάνην
Φάλουια. Σ. 35. δημητροῖν φ. πανδοκεύτρια,
Φαλακρᾶτι. Ει 767. καὶ τοὶς φ. παρανοῦμεν
Φαλακρούς. Ν. 540. οὐδ' ἔσκαψε τοὺς φ., οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν φαλακρῷ. Ει. 771. φέρε τῷ φ., δὸς τῷ φ.
Φαλαρίδας. Α. 875. νάσσας, κολοιοὺς, ἀτταγᾶς, φ.,
Φαληρίδι. Ο. 565. ἢν Ἀφροδίτη θύῃ, πυροὺς ὑρινεῖ φ. θύειν·
Φαληρικά. Fr. 422. μηδὲ τὰ, τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.
Φαληρικάς. Α. 901. ἀφύας ἀρ' ἄξεις πράμνεσι Φ.
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φ.·
Φαληρικόν. Fr. 469. Φ. τεῖχος
Φαλῆς. Α. 263. Φ., ἑταῖρε Βακχίου,
Α. 271. πολλῷ γὰρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φ. Φ.,
276. Φ. Φ.
Φαλῆτων. Α. 771. τοὺς ἔποσι φεύγουσαι, ἀπόσχανταί τε φ.,
Fr. 469 c. ἐπὶ φ. συνέκαν ἐκκαίδεκα.
Φαλλικόν. Α. 261. ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἅσομαι τὸ φ.·
Φαλλόν. Α. 243. ὁ Ξανθίας τὸν φ. ὀρθὴν στησάτω.
Φαλλός. Α. 260. ὁ φ. ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
φαμέν. Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φ. ΓΓ. Γ. τάλαιν' ἐγὼ, φλιαρεῖς.
Θ. 801. βάσαυον δῶμεν, πότερον χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φ. ὑμᾶς,
Π. 549. οὐκοῦν δῆπου τῆς πτωχείας πενίαν φ. εἶναι ἀδελφήν.
φαμι. Α. 736. ἐγώνγα καὐτός φ. τίς δ' οὗτος ἄνους
Φαναῖσι. Ο. 1694. ἔστι δ' ἐν Φ. πρὸς τῇ
φανεῖ. Σ. 530. ἀτὸρ φ. ποιὸς τις ἐν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.
Ει. 864. εὐδαιμονέστερος φ. τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Θ. 233. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐτρεπὴς φ. πάνυ.
Β. 1133. πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φ.
φανεῖν. Ν. 586. οὐ φ. ἐφσκεκὼν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
φανείς. Α. 567. βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φ.,
Ι. 149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ τῷ φ.
458. καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φ. ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φ. μέγιστον ὠφέλημα,
Ο. 713. ἰκτίνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φ. ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
φανείσαν. Ει. 638. πολλάκις φ. αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
φανεῖται. Β. 1428. βραδὺς, φ., μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
Π. 923. εἰ μὴ φ. διατριβὴ τις τῷ βίῳ.
φανέντας. Θ. 314. φ. ἐπεχαρῆναι.
φανεραί. Ν. 276. ἀρθῶμεν φ. δρασεραν φύσιν εὐάγητον,
φανεράν. Α. 728. μέτειμ', ἵνα στήσω φ. ἐν τάγορᾷ.
Α. 737. ὃς ὑμῖ κα πρίαιτο, φ. ζαμίαν;
φανερόν. Σ. 921. τὸ πρᾶγμα φ. ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Θ. 91. λέγοθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φ., ἢ λάθρα;
525. κατὰ τὸ φ. ὦδ' ἀναιδῶς
1141. καὶ κράτος φ. μόνῃ,
Π. 489. φ. μὲν ἔγαγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
φανερῶς. Ι. 1176. εἰ μὴ φ. ἡμῶν ὑπερείσε τὴν χύτραν;
Ν. 291. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φ. ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
322. ὥστ' εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φ. ἐπιθυμῶ.
397. τοῦτον γὰρ δὴ φ. ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπίορκους.
810. οὐ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπλαγμένου καὶ φ. ἐπηρμένου
Σ. 1018. τὰ μὲν οὖ φ., ἀλλ' ἐπικοψῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταί,
1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φ. ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
Ει. 946. νῦν γὰρ δαίμων φ.
Ο. 722. ἆρ' οὐ φ. ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖοι Ἀπόλλων·
Λ. 523. ὅτε δὴ δ' ὑμῖν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φ. ἡκούομεν ἤδη,
Θ. 431. ὅπως ἀπολεῖται. ταὺτ' ἐγὼ φ. λέγω·
672. φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φ.,
Π. 582. ὁ Ζεὺς δῆπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φ. σε διδάξω.
φανῆ. Ἐκ. 347. ἵνα μὴ 'γχέσαμ' ἐς τὴν σισύραν· φ. γὰρ ἦν.
φανῇ. Α. 1055. κἂν ποτ' ἐμῆσθ' φ.,
Θ. 854. ἕξεις, ἕως ἂν ὧν πρυτάνεών τις φ.
Ἐκ. 1078. οὐκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φ.
φάνῃθ'. Θ. 1144. φ., ὦ τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
φάνῃθι. Ι. 591. νῦν οὖν δεῦρο φ.· δεῖ
φανῆν. Α. 845. χλαῖναν δ' ἔχων φ. δεῖ·
φανήσει. Σ. 528. καινὸν, ὅπως φ.
φανήσεται. Ν. 951. ὁπότερος αὐτοῦ λέγων ἀμείνων φ.
Θ. 1. ὦ Ζεῦ. χελιδὼν ἀρα ποτε φ.;
φάνῃτ'. Ν. 266. ἀρθῆτε, φ., ὦ δέσποναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
φανόν. Α. 308. τῆν ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φ. ἐγκαθέντες
Φανός. Ι. 1256. ὅπως ἔσομαί σοι Φ. ὑπογραφεὺς δικῶν.
Σ. 1220. εἰσὶν Θέωρος, Λίσχίνης, Φ., Κλέων,
φανούντων. Ο. 765. φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φ. φράτορες.
φαντάζομαι. Α. 823. Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φ.
φανῶ. Α. 819. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φ. ταδί
Α. 827. οὐ γὰρ φ. τοὺς πολεμίους; Δι. κλᾶν γε σὺ,
914. καὶ σέ γε φ. πρὸς τοῦδε. Βο. τί ἀδικειμένος;
Ι. 300. καὶ σε φ. τοὺς πρυτάνεσιν.
φανῶν. Α. 908. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φ.

φάος. Α. 1185. λείπω φ. γε τοῦμὸν, οὐκέτ' εἶμ' ἐγώ.
Ι. 973. ἥδιστον φ. ἡμέρας
Ο. 1748. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φ.,
Β. 1529. ἐν φ. ὀρνιμένω δότε, δαίμονες εἰ κατὰ γαίας,
φάραγγα. Ι. 248. καὶ τελώσην καὶ φ. καὶ Χάρῃδδιν ἁρπαγῆς,
φάρει. Θ. 890. φ. καλυπτοῦς, ὦ ξένη; ΜΝ. βιάζομαι
φαρέτρας. Ι. 1271. σὰς ἀπτόμενος φ. Πυθῶν' ἐν δίᾳ κακῶς πένεσθαι.
φάρμακ'. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φ. ἀνακωκύσαν,
Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φ. ἀνακωκύσαν
φαρμακί. Fr. 532. πόθεν δ' ἐγὼ σοι σιγγενὴς ὦ φ.;
φαρμακίδ'. Ν. 749. γυναῖκα φ. εἰ πράμεσι Θετταλὴν,
φαρμάκοις. Θ. 561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φ. ἑτέρα τὸν ἀνδρ' ἔμηνεν,
φαρμάκοισιν. Θ. 430. ἢ φ., ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ.
φαρμακοῖσιν. Β. 733. οὐδὲ φ. εἰκὴ βράδιον ἐχρήσατ' ἀν.
φάρμακον. Ι. 906. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γε σοὶ καὶ φ. δίδωμι
Σ. 810. ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φ. στραγγουρίας.
Εκ. 735. νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἀν εἰ τὸ φ.
Π. 716. πρῶτον δὲ πάνταων τῷ Νεοκλέϊδῃ φ.
φαρμακοπῶλαις. Ν. 767. ἤδη παρὰ τοῖσι φ. τὴν λίθον
φαρμακοπωλῶν. Fr. 95. καὶ παῦσαι φ.
φαρμακός. Ι. 1405. ἐς τὴν ὕδραν σ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φ.
Φαρνάκη. Ο. 1028. ἔστιν γὰρ ἁ δι' ἐμοῦ πέτρακται Φ.
Φαρνάκου. Ο. 1030. τοιοῦτ τὴ φ'; ΠΕ. ἀκολουθεῖ περὶ Φ.
Φάρσαλον. Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φ. ὤχετ' εἰσ' ἐκεῖ
φάρυγα. Fr. 515. τὴν φ. μηλῶν δύο δραχμὰς ἔξει μόναι.
φάρυγξ. Β. 259. ὀπόσον ἡ φ. ἀν ἡμῶν
Β. 571. ἵν' αὐτὸν ἐπιρίψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὦ μιαρὰ φ.,
φάσ'. Ο. 1522. ἐπιστρατεύσεν φ. ἄνωθεν τῷ Διί,
Λ. 188. εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φ. ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ,
Θ. 584. Εὐριπίδην φ. ἀνδρα κηδεσθήν τινα
φασὴλων. Ει. 1144. ἀλλ' ἄφευε τῶν φ., ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
φασι. Σ. 241. σίμβλον δὲ φ. χρηπάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
κ.τ.λ.
φασί. Ι. 987. αὐτοῦ φ, γὰρ αὐτὸν οἱ κ.τ.λ.
Ν. 1141. ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φ. μοι, κ.τ.λ.
Φασιανικός. Ο. 68. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φ.
Φασιανός. Α. 726. ἀπ' ἄνδρα κόδεσθαι φ. ἐστ' ἀνήρ.
φασιανοὺς. Ν. 109. τοὺς φ. οὓς τρέφει Λεωγόρας.
φασὶν. Α. 614. οὐ φ. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος, κ.τ.λ.
φασίν. Ι. 1300. φ. ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λέγων, κ.τ.λ.
Ν. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες,' οὐ φ. ποτε κ.τ.λ.
φάσκειν. Β. 695. κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἐχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φ. ἔχειν,
'φάσκεν. Φ. 502. ἐτέραν δ' ἐγῷδ' ἢ 'γ, ὠδίνειν γυνὴ
φάσκῃ. Β. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν' ἵνα μὴ φ. δ' ἀπορεῖν με,
φάσκοντ'. Ν. 895. φ. εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν;
φασκούσας. Β. 1082. καὶ φ. οὐ ζῇν τὸ ζῆν;
φάσκω. Σ. 561. ἔνδον τούτων ὧν ἂν φ. πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
φάσκωλος. Fr. 303, 2. φ. εἰδὼς λυόμενος μοι τοῦ μύρου
φάσκων. Ι. 870. ταῖς ἐμβάσαν, φ. φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Ι. 946. σὺ δ', ὦ Παφλαγὼν, φ. φιλεῖν μ' ἐσκορδίσας.
922. Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φ.,
Σ. 577. καὶ τἀγαθὰ μοι μέμηνσ' ἀγεις φ. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν·
Ο. 1659. φ. ἀδελφὸς αὐτοὺς εἶναι γνήσιος.
Εκ. 647. εἰ σε φιλησειεν Ἀρίστυλλος, φ. αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Π. 1026. φ. βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
φασῶ. Α. 739. χοίρας γὰρ ὑμὲ σκευάσας φ. φέρεν.
φατέ. Εκ. 72. ὑμεῖς δὲ τί φ.; ΓΤ. Δ. φασί· καταινοῦσι γάρ.
Π. 200. ὅτου ἐγὼ τὴν δύναμιν ἢν ὑμεῖς φ.
φατι. Α. 771. οὐ φ. τάνδε χοῖρον ἡμεν. ἀλλὰ μὰν,
φάτις. Ει. 115. δώμασιν ἡμετέροις φ. ἥκει
Ο. 924. ἀλλά τις ἀκεῖα Μουσᾶων φ.
φάτνης. Ν. 13. ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φ. καὶ τῶν χρεῶν,
φατόν. Ο. 1713. ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φ. λέγειν,
φατός. Ο. 1189. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φ.
φάτρα. Ο. 303. ἱέρεα, ἐξ φ., κόκκυξ, ἐρυθρόπους κεβλήνηρις,
φάτραι. Α. 1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φ. γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Ει. 1004. χῆνας, νήττας, φ., τροχίλους·
φάτης. Α. 1107. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φ. κρέας.
φατνίον. Π. 1011. νηττάριον καὶ φ. ὑπεκορίζετο.
φαύλην. Α. 1109. δειλὴν, ἀγαθὴν, ἢ, σεμνὴν, ἀγανὴν, * * πολύπειρον.
Φαύλλον. Σ. 1206. ὅτε τὸν δρομέα Φ., ἂν βούπαις ἔτι.
Φαύλλῳ. Α. 215. ἠκολούθουν Φ. τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
φαύλον. Ι. 386. φ. δὸ'. * * * ἀλλ' ἐπιθὶ καὶ στρόβει,
Ει. 388. τοῦτο μὴ φ. νόμιμ' ἐν τουτῳ τῷ πράγματι.
Ο. 1024. ἐπεμψέ δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠ. φ. βιβλίον
1412. τουτί τὸ κακὸν οὐ φ. ἐξεγρήγορεν.
φαυλότατα. Ν. 778. φ. καὶ ῥᾷστ'. ΣΩ. εἶπὲ δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
φαυλότατον. Ι. 213. φ. ἔργον' ταῦτ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
φαυλότεραι. Εκ. 617. αἱ φ. καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦσται·
φαυλότεροι. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλέξουσ' οἱ φ. τοὺς καλλίους ἀπιόντας
Εκ. 628. [οἱ φ.]. κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
702. καὶ μειρακίοις οἱ φ.
φαῦλου. Α. 14. βουλευσομένοισιν οὐ περὶ φ. πράγματος,
φαυλουργοῦς. Fr. 698. φ.
φαῦλως. Α. 215. ἠκολούθουν Φαύλλῳ τρέχων, ὧδε φ. ἂν ὁ
Ι. 404. εἴθε φ., ὥσπερ εὕρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.
509. οὐκ ἂν φ. ἔτυχεν τούτου· νὴν δ' ἀξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
1292. καὶ διεζήτησ' ὁπόθεν ποτὲ φ. ἐσθίει Κλεώνυμος.
Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φ., μὴ ψῆφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
1012. σέαι μὴ πέσῃ φ. χαμᾶζ'
Ει. 25. φ. ἐρεῖδε!· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
Ο. 961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φ. φέρε'
Λ. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; ΛΥ. φ. πάνυ. ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον.
Θ. 711. φ. τ' ἀποδρᾶς οὐ λέξεις
Εκ. 666. οὐς ὑβριεῖται φ. οὐτως αὐθιτ τῇ γαστρὶ κολασθείς.
Φαύστηγες. Fr. 699. φ.
φέγγεται. Β. 344. φλογὶ φ. δὲ λειμῶν'
φέγγος. Ι. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φ. Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
Β. 447. οὗ πανυχίζουσιν θεᾷ, φ. ἱρὸν οἴσαν.
455. καὶ φ. ἰλαρὸν ἔστιν,
Π. 640. μέγα βροτοῖσι φ. Ἀσκληπιῶν.
Fr. 234, 2. ἔᾶν ἀνεκὰς, λέγε, χαίρε φ. ἡλίου.
φέγγων. Β. 350. σὺ δὲ λαμπάδι φ.
Φειδίας. Ει. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἀπὸ Φ. πράξας κακῶς
Ει. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκει Φ. ἤκηκεν·
Φειδιππίδη. Ν. 80. Φ., Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
Ν. 827. οὐκ ἔστιν, ὦ Φ., Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
Φειδιππίδην. Ν. 67. κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φ.
Φειδιππίδῃς. Ν. 1143. εἶπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φ.
Ν. 1229. Φ. μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
Φειδιππίδιον. Ν. 80. Φειδιππίδη, Φ. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
φειδόμενοι. Εκ. 600. ταμιευόμενοι καὶ φ. καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
φειδόμενον. Β. 553. τοῦ δὲ πέντητος ζῆν φ. καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
φειδόμενος. Π. 247. χαίρω τε γὰρ φ. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
Π. 588. φ. γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
φειδόμεσθα. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φ. τῶν λίθων, ὦ δημότα,
φείδου. Ει. 254. τετρώβολον τοῦν' ἔστι· φ. τάττικοῦ.
Ο. 987. καὶ φ. μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλησι,
φειδωλίαν. Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἴδρῶτα καὶ φ.
φειδωλίας. Ν. 835. καὶ νοῦν ἔχοντας' ὧν ὑπὸ τῆς φ.
φειδωλὸν. Π. 237. ἢν μὲν γὰρ ἐς φ. εἰσελθῶν τυχω,
φειδωλοῦ. Ν. 421. καὶ φ. καὶ τρυσίβιον γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείτου,
Φειδωνίδην. Ν. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φ.
Φείδωνος. Ν. 134. Φ. υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
φεισάμενος. Π. 556. εἰ φ. καὶ μοχθῆσαι καταλείψει μηδὲ ταφήσαι.
φείσομαι. Α. 312. ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγὼ σου φ.;
φεισόμεσθα. Ο. 369. φ. γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
Φελλοῦς. Α. 273. τὴν Στρυμοδάκρυον Θρᾶττων ἐκ τοῦ Φ.,
Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ Φ.,
Φένακες. Ι. 634. ἄγε δὴ Σκίταλα καὶ Φ., ἢν δ' ἐγὼ,
φενακίζας. Π. 280. ὥστε φ., φράσαι δ' οὕτω τέτλημας ἡμῖν
φενακίζων. Ει. 1087. ἄρα φ. ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
φενακίσας. Π. 271. μῶν ἀξιοῖς φ. ἡμᾶς ἀπαλλαγήναι
φενακισμοῖσιν. Ι. 633. καὶ τοῖς φ. ἐξαπατωμένην,
φέναξ. Α. 89. παρέσθηκεν ἡμῖν' ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φ.
Β. 909. ὡς ἢν ἀλαζὼν καὶ φ., οἵοις τε τοὺς θεατὰς
φέρ'. Α. 4. φ. ἴδω, τί δ' ἤσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
Α. 541. φ., εἰ Λακεδαιμόνιον τὶς ἐκπλεύσας σκάφει
1097. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὴν γλῶσσ' ἐμοί.
1098. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
Ι. 118. φ. αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῷ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
119. ἀνύσας τι. φ. ἴδω τί ἀρ' ἐνεστιν αὐτόθι.
953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορᾷ. ΑΛ. φ. ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
1002. φ. ἴδω, τίνος γὰρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;
1214. φ. ἴδω, τί οὖν ἐνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν
1365. τὰ δ' ἄλλα, φ. ἴδω, πῶς πολιτεύεσι φράσον.
Ν. 21. φ. ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
494. φ. ἴδω, τί δρᾶς, ἢν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,

φέρ'. Ν. 787. φ. ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
Ν. 847. φ. ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Σ. 145. κατνός; φ. ἴδω ξύλον τίνος σύ. ΦΙ. σκόλινον.
148. δύου πάλιν· φ. ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
183. ποῖον; φ. ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
503. φ. ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκούσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
762. ποίου; φ. ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
993. φ. ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
1154. φ., ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
Ει. 15. αἴθοι, φ. ἄλλην χάτεραν μοι χάτεραν,
234. φ. αὐτὸν ἀποδῶν· καὶ γὰρ ὥστερ ῥᾴδιμην
252. φ. ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικῶν.
Ο. 649. φ. ἴδω, φράσον νῦν, πῶς ἐγὼ τε χοὐτοσὶ
812. φ. ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;
1153. φ. ἴδω, τί δαί; τὰ ξίλινα τοὶ τοιοῦτοι τίνες
1244. ἐχ' ἀτρέμα. φ. ἴδω, πότερα Δυδὸν ἢ Φρύγα
1621. ἀναπρᾴσωμεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φ. ἴδω, τῷ τρόπῳ;
Λ. 238. φ. ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
574. πῶς δή; φ. ἴδω. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρὴν, ὥσπερ τὐκον ἐν βαλανείῳ,
Θ. 261. φ. ἐγκυκλῶν. ΑΓ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
603. φ. ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φ. ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομαι.
Β. 291. ὠραιοτάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φ. ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Π. 644. ταχέως ταχέως φ. οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
φέρε. Α. 584. κεῖται. ΔΙ. φ. νὴν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Α. 898. ἰώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φ., πόσου λέγεις;
1007. φ. τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀνατείνω τὰς κίχλας.
1058. φ. δῆ, τί σὺ λέγεις; ὦ γελοῖον, ὦ θεοί,
1061. φ. δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὖτῇ δῶ μόκτρ,
1067. ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φ. τὴν οἰνήρευτιν,
1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φ. καὶ τὰς κίχλας.
1118. παῖ παῖ, καβελῶν μοι τὸ δῦρυ δεῦρ' ἔξω φ.
1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φ.
1120. φ., τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὐλυτρον.
1124. φ. δεῦρο γοργύνωτον ἀσπίδος κύκλον.
1132. φ. παῖ, παῖ, θῴρακα πολεμιστήριον.
Ι. 113. φ. νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χῦα.
145. φ. ποῦ τὼν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
706. ὦς ἐξύθυμος. φ. τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
971. αὐτὼν ἀκούσῃ. ΑΔ. πάνυ γε. ΔΙΗΜ. καὶ σύ νυν φ.
Ν. 218. φ. τὴν χρῶν οὔτοι οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
324. ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φ., ποῦ; δείξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ,
342. οὐ γὰρ ἐκείναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φ., ποῖαι γὰρ τινές εἰσιν;
366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φ., πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
370. φ., ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
385. φ. τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε διδάξω.
664. πῶς δή; φ. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
731. φ. νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
769. ἔγωγε. φ., τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
903. οὐκ εἶναι φῄς; ΑΔ. φ. γάρ, ποῦ 'στιν;
940. φ. δῆ πότερος λέξει πρότερος;
1058. σιγήσομαι, τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φ. δῆ μοι φράσον
1237. φ. μοι τὸ κέντρον. ΔΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαστίγωμαι.
Σ. 54. φ. νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
826. φ. νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
848. φ. νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
906. φ. νυν, ἄμα τήνδ' ἐγχεράμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
930. φ. νὴν σε τῇδ' τὴν ταχίστην περιάγω.
1164. φ. καὶ τὼ ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
1197. φ. νυν ἀνείπω κἀπαγωνιστὰς καλῶ.
1516. φ. νυν ἡμεῖς αὐτοὶς ὁλίγιν ἐυγχωρήσαμεν ἅπαντες,
Ει. 361. φ. δὴ κατίδω, τοὶ τοὺς λίθους ἀφιλέχμεν.
771. φ. τῷ φαλακρῷ, δὺς τὰ φαλακρῷ.
959. φ. δῆ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
969. τοισδὶ φ. δῶ· πολλοὶ γὰρ εἰσι κἀγαθοί.
1059. κατάτεμε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φ.
1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φ. δευρί.
Ο. 463. δν διαμάτταιν οὐ κωλύει· φ. παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φ.
1550. φ. τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ ἥλιος ἴδῃ
1579. τὴν πυρίκνησιν μοι δότω· φ. αἰλιψιν·
Α. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φ. τοὺς μοχλοὺς
864. φ. νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. ταχὺ νυν πάνυ.

φέρε. Α. 890. φ. σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμᾷ.
Α. 908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτ' γ' οἰκαδ', ὦ Μανῆ, φ.
916. φ. νυν ἐνέγκω κλινίδιον ἡῶν. ΚΙ. μηδαμῶς.
948. ἀλλ' ᾠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φ.
1096. παντὰ γε. φ. τὸ ἐσθὸς ἀμβαλώμεθα.
1161. τί δ' οὐ διηλλάγητε; φ., τί τοῦμποδών;
Θ. 197. ἀλλ' αὐτοὺς ὅ γε σὺν ἐστὶν οἰκείοις φ.
234. βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φ.
768. οὐ φαίνετ' οὔπω. φ., τὶν' οὖν ἂν ἄγγελον
788. ἐρίτιμ, νείκη, στάσις, ἀργαλεία λύπη, πόλεμοι. φ. δῆ νυν,
915. φ., σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
1115. φ. δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κύρης·
1116. φ., Ξκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
1181. φ. θοίμάτιον ἄναθεν, ὦ τέκνον, τοῖ.
1196. ναὶ ναὶκι δῶ σοι. ΕΤ. τάργύριον τοίνυν φ.
Β. 32. ἐν τῷ μέρει· σὺ τὼν ὄνον ἀράμενος φ.
120. φ. δῆ, τὶν' αὐτὼν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
498. φ. δῆ ταχέως αὖτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
592. φ. νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρομαι ταδί.
993. σὺ δὲ τί, φ., πρὸς ταῦτα λέγεις; μώνον ὅπως
1399. φ. ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὐστί; ποῦ; ΔΙ. φράσω
1417. εὐδαιμονίης. φ., πύθεσθέ μοι ταδί.
Εκ. 28. προσιόντα. φ. νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
33. τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φ., τὴν γείτονα
163. φ. τὸν στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
710. φ. νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σῷῳ; ΒΛ. πάνυ.
725. φ. νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
738. φ. δεῦρο ταυτηὶ τὴν ὑδρίαν, ἐδραιόφρε,
833. οὐκ οἶδ' ὅ τι λήρεις. φ. σὺ τυπάσφορε ὁ παῖς.
869. φ. νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς.
1080. φ., πῶς ἐσ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
Π. 94. καὶ τοὺς δικαίους. ΠΙΑ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φ. τί οὖν;
131. διὰ τάργύριον· πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φ.,
374. οὐ δῆτ' ἐγωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις, φ., ποῖ τις ἂν
768. φ. νυν ἰοὺσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
789. φ. νυν, γόμος γὰρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
964. φ. νυν ἐγὼ τῶν ἐνδυδεῖν καλέσω τινά.
1198. ἱδρωσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ.
Γρ. 7. φ. ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ᾠῴχθαν φιλεῖς;
13. ταχὺ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἴνου φ.
53. πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; ΔΙ. τὸν κύτυλον τοῦτον φ.
84, 1. καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δαματίου γε τῶν φ.
427. φ. παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ἔλθω
447, 1. α. τράπεζαν ἡμῖν φ.
450. φ. δῆ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρὴ μ' ὦ Τελεμισσεῖς;

Φερίδειπνε. Σ. 401. ὦ Σμικυθῶν καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμαν καὶ Φ. ;

φερέθ'. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φ. ἡπάτισ', ἡ καπριδίου νέου

φέρει. Α. 417. αὖτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέῃ, φ.
Ι. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φ.
Σ. 114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φ.
181. 'Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλ' ναὶ μὰ Δία φ.
691. αὐτὸς δὲ φ. τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φ.,
1638. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, τοῖ φ. ;
Θ. 342. ἢ πεισομείνῃ τις ἀγγελίας ψευδεῖς φ.,
Β. 27. οὐκοῦν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φ. ;
29. πῶς γὰρ φέρεις, ὃς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φ. ;
1301. οὔτοι δ' ἀπὸ πάντων μὲν φ. πορνιδίων,
Π. 843. ὁ φ. μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

φέρειν. Σ. 18. φ. ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,
Σ. 499. ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φ. ἡδύσματα;
1121. ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φ. τριβόλον.
Ει. 1317. δᾷδάς τε φ., καὶ πάντα λεῖν ξυγχαίρειν κἀπιχορεύειν.
Ο. 1317. θάττον φ. κελεύω.
Α. 349. φ. ὕδωρ' μεθ' ἡμῶν.
1192. οὐ φθόνος ἐνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φ.
Θ. 199. φ. δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Β. 12. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φ.
172. ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φ. ;
803. ἢ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φ.
1087. λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἴός τε φ.
Εκ. 567. μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'κχυραζέμενον φ.
771. τί γὰρ ἀλλο γ' ἢ φ. παρασκευασμένου
804. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φ. ;
Fr. 307. ὡς διὰ γε τοῦτο τοῖσοι οὐ δύναμαι φ.

φέρεις. Α. 183. σπονδὰς φ., τῶν ἀμπέλων τετμημένων;

φέρεις. Α. 186. οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φ.;
Α. 760. ἀ οὖν φ.; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
764. τί δαί φ.; ΜΕ. χοίρας ἐγώνγα μυστικάς.
873. τί φ.; ΒΟ. ὅσ' ἔστιν· ἀνεῖμαι Βοιωτοὶ ἁπλῶς,
882. δός μοι προσειπεῖν, εἰ φ. τὰς ἐγχέλεις.
Σ. 180. βάβ,(ὲ θαῦμα. τί στένεις, εἰ μὴ φ.
701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὁ φ., ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
845. εἶθ' ἱεροσυλήσας φ.; ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ὕνα
Ει. 268. οὗτος. ΚΤ. τί ἔστιν; ΠΟ. οὐ φ.; ΚΤ. τὸ δεῦνα γάρ,
281. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φ.; ΚΤ. ἀπόλωλε γὰρ
Β. 25. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; ΔΙ. πῶς γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
27. οὐκοῦν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φ., οὗτος φέρει;
29. πῶς γὰρ φ., ὅς γ' αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ ἑτέραν φέρει;
Εκ. 755. αὐτ', ἢ φ. ἐνέγκῃ θήσαι; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
Fr. 358. τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φ.;
Φερεκράτους. Α. 158. τὸ τοῦ Φ., κίνα δέρειν δεδαρμένην.
ἐφερεν. Θ. 512. εἶθ' ἡ μαρᾷ γραῦς, ἡ 'φ. τὸ παιδίον,
Θ. 1217. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἡ 'φ. τὰς πηκτίδας;
φέρεν. Α. 739. χοίρας γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὶν φ.
ἔφερες. Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθὸν γε μὴ 'φ. πολύν.
Ει. 5. ἴδοὐ μάλ' αὖθις. ΟΙ. Α. ποῦ γὰρ ἡν νὺν δὴ 'φ.;
φέρεσθαι. Ν. 376. ὅταν ἐμπληρώσῶ' ὀδαστοι πολλοὺ κἀναγκασθῶσι φ.,
Ν. 379. ὁ δ' ἀναγκάζων ἴστι τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φ.;
Σ. 1099. αἰτιᾶσθαι φ.
φέρεται. Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πίδεν αὖ φ. λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
Ν. 406. βῆξας αὐτὰς ἕξω φ. σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
φέρετε. Fr. 421. 1. ἠγριαίαν φ. δεῦρο μετὰ κολλάβων
φερέτω. Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φ. ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;
Ο. 1311. Μαυῆς δὲ μ., οἱ μοι θύραξε τὰ πτερά·
1325. φ. κόλαβον ταχύ τις πτερῶν,
1550. πυρὶν φ. τιν' πυρπόλει τοὺς ἄνθρωκας.
Α. 199. φ. κίτικα τὴς ἐνδοθεν καὶ σταμίνον.
φέρῃ. Σ. 971. αὐτοῦ μὲν γὰρ ἅτ' ἂν εἴσω τις φ.,
φέροι. Ι. 1056. καί κε γνοῖ φ. ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθεὴν
Β. 24. ὕνα μὴ ταλαιπορεῖτο μᾶ' ὄχεφοιτο μηδ' ἐγὼ φ.;
Εκ. 484. ἡμὶν δ' ἀν αἰσχίνην φ.
φέροις. Σ. 158. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φ.; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
φέροτ'. Α. 977. ἡ δὲ φ. αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
φέρομαι. Ν. 241. ἀγομαι, φ., τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
φέρομεν. Ει. 1206. τὰ δῶρα ταυτί σοι φ. ἐν τοὺς γάμους.
Α. 589. πλεῦν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φ. πρώτιστον μὲν γε τεκοῦσαι
Θ. 474. βαρέως τε φ., εἰ δὸ' ἡμῶν ἢ τρία
φέρον. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φ.,
φέροντας. Α. 66. μισθὸν φ. δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ει. 1003. κἀκ Βοιωτῶν γὰρ φ. ἰδεῖν
Α. 337. φ., ὥσπερ Βαλανεύοσντας,
Εκ. 806. ὧρῶ φ. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
φέροντάς. Fr. 306, 2. ἤκειν φ. φασὶ τοὺς Πυλαγόρας
φέροντι. Fr. 163, 4. τῆς ἠρτυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φ.
φέροντος. Ι. 794. ἀλλὰ καθείρᾶς αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεποτ-λέμου δὲ φ.
φέρουσ'. Ο. 681. ἠδὲν φθόγγον ἐμοὶ φ.
Α. 334. φ. ὕδωρ βοηθῶ.
Θ. 507. εἶθ' ὡς ἐνευσεν ἡ φ., εὐθὺς βοᾷ,
Β. 15. [σκεῦη φ. ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.]
1351. φ. ἀποδοίμαν·
φέρουσα. Ει. 666. σπονδὼν φ. τῇ πάλαι κίστην πλέων
φέρουσαι. Ο. 1006. ἀγορᾷ, φ. δ' ὥσαν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
φέρωσιν. Εκ. 222. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ. ὥστεῤ καὶ τοῦ.
Φερσεφατοῦ'. Β. 671. χῷ φ., ἀτ' ὦντε κἀκείνω θεά.
Φερσεφαττα. Θ. 287. καὶ Φ., πολλὰ πολλάκις μέ σοι
φέρω. Α. 870. ἀλλ' εἴ τι βουλεῖ, πρίασο, τῶν ἐγὼ φ.,
Α. 878. καὶ μὰν φ. χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
927. δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδῆσαι φ.
Ι. 784. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φ. ἀλλ' ἐπαναῖρον,
1166. ἴδοὐ φ. σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
1199. ὦ Δημήδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῷ' ἃ σοι φ.;
Σ. 805. ἴδοὐ, τί ἐτ' ; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φ.
1444. εἴσω φ. σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
Θ. 385. βαρύσω φ. τἀλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
Β. 25. οὐ γὰρ φ. 'γώ; ΔΙ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
28. οὐ ἦθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φ., μὰ τὸν Δί' οὔ.
Εκ. 174. ὅσοντερ ὑμὶν· ἄχθομαι δὲ καὶ φ.
728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεῦη φ.,
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φ.
φέρῳ. Fr. 90. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φ.
φέρωμεν. Ει. 1340. ἀλλ' ἀράμενοι φ.
φέρων. Α. 90. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φ.
Α. 178. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σπονδὰς φ.
207. εἰ τις οἶδ' ὅπου τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φ.
211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φ. ἀνθράκων φορτίον
881. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φ.,
931. ἀν μὴ φ. κατάξῃ
950. βούλει φ.
Ι. 642. ἀνέκραγον· ὦ βουλῆ, λόγους ἀγαθοὺς φ.
1188. ὡς ἠδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φ. καλῶς.
Ν. 1383. μαμμὰν δ' ἀν αἰτήσαντος ἠνὸν σοι φ. ἂν ἄρτον·
1456. κλίμακα λαβὼν ἕξελθε καὶ σμινύην φ.,
Σ. 798. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φ.
1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὸ φ.
Ει. 192. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρία ταυτί σοι φ.
265. εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φ.,
267. ἀλλ', ὦ Διώσνα', ἀπόλυτο καὶ μὴ 'λθοι φ.
379. ἀγὼ προθύμως σοι φ. ἀρικόμην.
888. σκεύασθ' ὅσ' ὑμὶν ἀγαθὰ παραδώσω φ.
1020. οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φ.
Ο. 750. Φρίνιχος ἀμβροσίαν μελέων ἀπεβάσκετο καρπὸν, ἀεὶ φ.
Α. 255. κορμοὺ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φ. ἐλάας.
705. τοὺ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τὰς ἐστραχηλίζῃ φ.
976. οἰχοιο φ., εἶτα μεθίῃς.
Β. 9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φ.,
26. φ. γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
521. ὁ παῖς, ἀκολουθεῖ δεῦρο τὰ σκεύη φ.
1504. καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φ.,
Εκ. 306. ἐν ἀσκιδίῳ φ.
851. πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φ.
Π. 849. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φ.
Fr. 247. "δακτύλων χαλκοῦν φ. ἀπείρονα"
φέρωσι. Ι. 575. νὺν δ' ἐὰν μὴ προεθῇσιν φ. καὶ τὰ σιτία,
φέρωσιν. Ο. 191. ἡν μὴ φόρον φ. ὑμὶν οἱ θεοί,
φεῦ. Α. 457. φ. κ.τ.λ.
φεῦγ'. Σ. 1435. ἄκουε, μὴ φ. ἐν Συβάρει γενὴ ποτε
φεῦγε. Θ. 1208. λέλυσσ. σὺν ἔργον, φ., πλὴν τὸν τοξότην
φεύγει. Ι. 819. κἀκεῖνος μὲν φ. τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλεῖαν ἀπομάττει.
Ει. 1175. κἄτα φ. πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
Θ. 1092. τοὺ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φ.
φεύγειν. Σ. 359. φ. ἀδεῶς. νὺν δὲ ξὺν ὅπλοις
Fr. 58. ἐννοῆσαι με φ. οἴεσθε
φεύγεις. Ι. 240. οὗτος, τί φ., οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
Ν. 1301. φ.; ἐμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
Θ. 689. ποῖ ποῖ σὺ φ.; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
1093. ποῖ ποῖ φ.; ΕΤ. ποῖ ποῖ φ.;
φεύγεϊ'. Π. 417. ποῖ ποῖ; τί φ.; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις.
φεύγοι. Α. 1160. λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἀπάσασα φ.
φεύγοις. Π. 96. φ. ἂν ἤδη που πουπροὺς; ΠΑ. φήμ' ἐγώ.
φεύγομεν. Ει. 240. ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φ.,
Π. 441. ἀλλ' ἀνδρὲ δύο γυναῖκα φ. μίαν;
φεύγουτ'. Α. 177. δεῖ γὰρ με φ. ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
Σ. 1000. φ. ἀπολύσας ἀνδρα; τί ποτε πείσομαι;
φεύγοντας. Ει. 742. τοὺς φ. κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπιτηδες,
φεύγοντάς. Σ. 880. τοὺς φ. τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
φεύγοντες. Ν. 1193. παρόντες οἱ φ. ἡμέρᾳ μᾷ
Β. 246. ἢ Διὸς φ. ὄμβρον
φευγόντων. Σ. 390. τοὺς δακρύοισιν τῶν φ. ἀεὶ καὶ τοῖς ὁλοφυρμοῖς·
Σ. 693. ἢν τάς τι διδῷ ταῖν φ., ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὸ' ὕντε
φεύγουσα. Ει. 1078. ὡς ἡ σφενδόλη φ. ποιηρότατον βδεῖ,
φεύγουσαι. Α. 771. τοὺς ἕποπας φ., ἀπόσχωνται τε φαλήτων,
φεύγουσι. Α. 22. τὸ σχοινίον φ. τὸ μεμλτωμένον·
Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φ., φρονοῦντας ἀριστα
φεύγουσί. Π. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ τῶν φ. σ' ἅπαντες;
φεύγουσιν. Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φ , ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
φεύγων. Ν. 167. ἢ βᾴδιος, ἢν ἀπορήτου δίκην·
Σ. 579. κἀν Ὀλυμπια εἰσέλθῃ φ., οὐκ ἀπορεύεται πρὶν ἂν ἡμᾶς
718. καὶ ταῦτα μᾶλις ξενίας φ. ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν.
899. καὶ μὴν ὁ φ. οὐτοσὶ Λάμβης πόρα.
947. ὅπερ ποτὲ φ. ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
Α. 786. φ. γύμνον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
Β. 1165. φ. δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Π. 933. ἀλλ' οἴχεται φ. ὃν ἥγες μάρτυρα.
φευκτέον. Ο. 392. ἐγγὺς ὡς οὖ φ. νῷν.

φεύξει. Ι. 442. φ. γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Θ. 1205. ὅταν λυθῇς τάχιστα, φ., καὶ τενεῖς
φευξεῖται. Ρl. 496. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φ.· κἄτα ποιῆσαι
φεύξομαί. Α. 203. ἐγὼ δὲ φ. γε τοὺς Ἀχαρνέας.
φεύξονται. Εκ. 625. φ. γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
φευξοῦμεθα. Π. 447. ἔρημον ἀπολιπὼν τοι φ.
φευξούμενον. Α. 1129. ἐνορῶ γέροντα δειλίας φ.
φέψαλοι. Σ. 227. πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φ.
φέψαλος. Α. 668. οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φ. ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ βνθδῖ,
φεψάλυξ. Α. 107. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φ.
φεψάλῳ. Α. 279. ἡ δ' ἀστὶς ἐν τῷ φ. κρεμήσεται.
φῇ. Ο. 555. κἂν μὲν μὴ φ. μηδ' ἐθελοντὴν μηδ' εἰδὼς γνωσιμαχήσῃ.
φηγόν. Ει. 1137. τὴν τε φ. ἐμπιρεύων,
φήληχ'. Ει. 1165. ον φύει· τὸν τε φ.
φημ'. Πl. 505. οὐκοῦν εἶναί φ., εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλούτος, κ.τ.λ.
φήμ'. Ι. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φ. ἐξάγειν κ.τ.λ.
φήμαις. Εr. 211. φ., οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.
φήμη. Ο. 720. φ. γ' ὑμῶν ὀρνιθ ἑστί, παρῳὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
φήμαι. Α. 187. ἐγαγγέ φ., τρία γε ταυτὶ γεύματα. κ.τ.λ.
φημί. Ν. 383. οὐκ ἠκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φ. κ.τ.λ.
Ν. 1059. οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φ. κ.τ.λ.
φήνας. Α. 542. ἀπέδυτο φ. κυνίδιον Σεριφίων,
φήνη. Ο. 304. πορφυρᾶς, κερχνῆς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φ., δρύοφ.
φῆς. Ι. 183. οἴμοι, τί πο' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φ. ἀξιοῖ; κ.τ.λ.
Ι. 1346. τί φ.; κ.τ.λ.
φησ'. Ι. 121. ἰδοὺ τί φ. ὁ χρησμός; Δι. ἐτέραν ἔγχεον. κ.τ.λ.
φήσας. Εr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φ. ἀφειλάμην ἄν.
φήσει. Σ. 1229. φ. γὰρ ἐξελεῖν σε καὶ διαφθερεῖν κ.τ.λ.
φήσεις. Α. 490. τί δράσεις; τί φ.; ἀλλ' ἴσθι νυν κ.τ.λ.
φησι. Ι. 209. τὸν οὖν δράκοντά φ. τὸν βυρσαίετον κ.τ.λ.
φησί. Ι. 514. ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φ. γὰρ ἄνῃρ κ.τ.λ.
Ο. 26. βρίκουσ' ἀπέδεσθαί φ. μου τοὺς δακτύλους; κ.τ.λ.
φησιν. Ι. 512. ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμᾶν φ. πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας, κ.τ.λ.
φησίν. Α. 102. πέμψεν βασιλέα φ. ὑμῖν χρυσίον. κ.τ.λ.
Σ. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φ. τε μετ' αὐτοῦ κ.τ.λ.
φήσομεν. Ο. 397. φ. πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
φήσουσι. Ν. 1209. ὁ δὴ μ' οἱ φίλοι
Εκ. 774. καὶ φασὶν οἴσειν ἁρμενοῦ. ΑΝ. Β. φ. γάρ.
φήσω. Εκ. 250. φ. παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε Εκ. 590. κοινωνὸν γὰρ πάντα φ. χρῆναι πάνταν μετέχοντας,
φθαίης. Ι. 935. ἐμπλήμμυρε φ. ἐτ' εἰς
Ο. 1015. φ. ἀν' ἐπίκουταν γὰρ ἐγχῦτὸ αὐταί.
φθάνοις. Εκ. 118. οὐκ ἂν φ. τὸ γένειον ἂν περιδομένη,
Π. 873. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φ.;
1133. ταυτὴν ἐπιπλὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φ.;
φθάνοιτον Π. 485. οὐκ ἂν φ. τοῦτο πράττοντ' ἢ τί γάρ
φθάσας. Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον εἴτ' ἀνέῳξάς με φ.
φθάσειέ. Π. 685. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγαγγε μὴ φ. με
φθεγγεμένας. Α. 776. ἢ λῇς ἀκούσαν φ.; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
φθεγγόμενον. Π. 1099. φ. ἄλλως κλαυσιᾷ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
φθέγγου. Εr. 253. τὰ τὸν κυκλάστιν φ. καὶ τὸν Πετσίτην.
φθέγμ'. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτὰν τὸ φ. ἡ ψυχή μου πεπότηται.
φθέγμα. Ει. 235. καὐτὸς θυείας φ. πολεμιστηρίας.
φθέγμασιν. Ο. 683. αὐλὸν φ. ἠρτυσοῖς,
φθέγματι. Θ. 267. τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φ.
φθέγματος. Ν. 364. ὦ Ζῆ τοῦ φ., ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
φθεγξάμεναι. Ν. 315. αἱ φ. τοῦτο τὸ σεμνὸν ; μῶν ἠρῷνα τινές εἰσιν ;
φθέγξεται. Β. 98. πῶς γίνομαι; Δι. ὀδὶ γίνομαι, ὅστις φ.
Β. 920. ὀπῖ' ἡ Νιόβη τι φ.· τὸ δράμα δ' ἂν διῄει.
φθεγξόμεσθ'. Β. 212. φ., εἰ δὴ ποτ' εὖ-
φθεγξόμεθ'. Β. 213. φ., εὔγηρον ἐμὰν ἀοιδάν,
φθείρου. Α. 460. φ. λαβὰν τοῦ· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δῶμοις.
Π. 598. ἀλλά φ. καὶ μὴ γρῦξαι
610. τοτε νοστήσεις· νῦν δὲ φ.
φθείρουσιν. Ο. 1068. φ. λύμαις ἐχθίσταις·
φθειρσὶν. Ει. 740. εἰ τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φ. πολεμοῦντας·
φθειρῶν. Π. 537. φ. τ' ἀριθμὸν καὶ κανώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
φθίνιλλα. Εκ. 935. δεόμενος οὐδέν. ΓΡ. Α. νὴ Δί', ὦ φ. σύ.
Φθῶν'. Β. 1264. φ. Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτων ἀκούων,
φθόγγον. Ο. 681. ἠδὺν φ. ἐμοὶ φέροντ'.
φθόγγος. Ο. 1198. δίνῃ πτεραστὸ φ. ἐξακούεται.
φθοῖς. Π. 677. τοὺς φ. ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
φθόνει. Εκ. 900. μὴ φ. ταῖς νέαισι.
φθονεῖ. Ει. 444. κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φ.
Π. 92. οὐτοσ ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φ.
φθονεῖν. Εκ. 565. μὴ λυποδυσθῇσι, μὴ φ. τοῖς πλησίον,
φθονεῖς. Ο. 249. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φ.,
φθονεῖθ'. Ι. 580. μὴ φ. ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστεργημένοις.
φθονεῖτε. Α. 649. εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φ. μοι.
φθονεραί. Ι. 1051. μὴ πείδου· φ. γὰρ ἐπικρᾴουσι κορώναι.
φθονερός. Θ. 757. κακὼς ἀπόλοι· ὡς φ. εἶ καὶ δυσμενὴς
φθονερούς. Β. 827. γλῶσσ', ἀνελισσομένη φ. κινοῦσα χαλινοὺς,
φθονήσητ'. Α. 496. μὴ μοι φ., ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
φθόνος. Α. 1191. οὐ φ. ἵνεστι μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
φθόνου. Θ. 146. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φ. μὲν τὸν ψόγον
φθονοῦσα. Εκ. 1043. ὦ παμβδελυρὰ, φ. τόνδε τὸν λόγον
φθονῶ. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' ὁ φ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;
φθονῶν. Ι. 880. οὐχὶ φ. ἐπαινεσα, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωντο.
Π. 87. ὁ Ζεὺς με ταυτ' ἔδρασεν ἀνθρώπου φ.
φθόρε. Ι. 1151. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ', ὦ φ.
φθόρον. Θ. 535. ταύτην ἔδοσαι τὴν φ. τοιαύτα περιμρίζειν
φιάλας. Σ. 677. φ., χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα, προσκεφάλαια.
φιαλεῖς. Σ. 1348. ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φ., οἶδ' ὅτι,
φιάλην. Σ. 1447. φ. ἐπρτιώτο κλέψαι τοῦ θεοῦ
Ει. 431. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπεγε τὴν φ., ὅπως
Ο. 975. καὶ φ. δουναι, καὶ σπλαγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
φιαλοῦμεν. Ει. 432. ἔργῳ φ., εἰξάμενοι τοσσὶν θεοῖς.
φιβάλλοις. Α. 802. τί δαί; φ. ἰσχάδας κεκράγατε.
φίλ'. Α. 568. ἰὼ Λάμαχ', ὦ φ., ὦ φυλέτα·
Ι. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φ. Ἄπολλον, ἀεὶ πειθῆ, θαλεροῖς δακρυοεσιν
Ν. 1478. ἀλλ', ὦ φ. Ἑρμῆ, μηβαμῶς θύμαινέ μοι,
Ει. 416. καὶ μὰ Δία, πρὸς ταῦτ', ὦ φ. Ἑρμῆ, ξύλλαβε
718. ἀλλ', ὦ φ. Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
Π. 1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φ. ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Εr. 346, 2. ὥσπερ τὰ πολλὰ τοῦ ἔξεχ' ὦ φ. ἥλιε.
φίλα. Α. 729. ἀγορὰ γ' Ἀθάναις χαίρε, Μεγαρεῦσιν φ.
Ει. 593. κἀδάπανα καὶ φ.
Ο. 936. τόδε μὲν οὐκ δέκουσα φ.
φιλαθήναιος. Α. 142. καὶ δῆτα φ. ἢν ὑπερφνῶς,
Σ. 282. καὶ φ. ἢν καὶ
φίλαι. Α. 1217. προσλάβεσθ', ὦ φ.
Α. 239. ὅπως ἂν ὦμεν εὐδὺς ἀλλήλων φ.
637. ἀλλὰ δώμεσθ', ὦ φ. γράεε, ταῦ πρῶτον χαμαί.
Θ. 574. φ. γυναῖκες, ζυγγενεῖς τοὐμοῦ γένους,
703. εἰσν αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φ., τόδε.
1015. φ. παρθένοι, φ.,
Εκ. 1164. ὦ φ. γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Φιλαινέτην. Εκ. 42. παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φ.
φίλαις. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φ. ξύντροφε Διαλλαγή,
Α. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φ.
Εκ. 18. ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φ.
φίλαισι. Α. 540. ἐν τῷ μέρει χῦμεῖς τι ταῖς φ. συλλάβωμεν.
φίλαισιν. Εκ. 573. ταῖσι φ. ἀμύνειν.
φιλαιόλουθος. Β. 114. ἐγὼ δ' ἀεί ποτ' φ. εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
φιλαμπελωτάτην. Ει. 308. τὴν θεὼν πασῶν μεγίστην καὶ φ.
φιλανθρακέα. Α. 336. ἀπολεῖς μὰ τὸν ἥλιον τόνδε φ.;
φιλανθρωπότατε. Ει. 393. ἀλλὰ χάριν', ὦ φ.
φίλας. Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τᾶς ἀὰς φ. ὑφάψω.
Θ. 978. καὶ Πανα καὶ Νύμφας φ.
Εκ. 298. τὰς ἡμετέρας φ.
φίλαυλος. Β. 1317. ἰὼ ὁ φ. ἔπαλλε δελ-
φίλε. Ο. 1504. ὦ φ. Προμηθεῦ. ΠΡ. ταῦε ταῦε, μὴ βῦα.
φιλεῖ. Ι. 779. ὡς δ' οὐχὶ φ. σ' οὐδ' ἐστ' εἴνους, τοῦτ' αὐτό σε πρώτα διδάξω.
Ν. 812. ταχέως· φ. γὰρ ποιὰ τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.
Σ. 263. φ. δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὕετὸν μάλιστα.
Α. 919. ἢ τοι γυνὴ φ. με, ὄβλη 'στὶν καλῶς.
φίλει. Ι. 1052. ἀλλ' ἐᾷ-κακα φ., μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅτ σοι
Σ. 1238. Ἀδμήτου λόγον, ἀπαίρε, μαθὼν τοῦς ἀγαθοῦς φ.,
φιλεῖν. Ι. 870. ταῖς ἐμβάσεν, φάσκων φ.; ΔΙΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Ι. 946. σὺ δ', ὦ Παφλαγὼν, φάσκειν φ. μ' ἐσκορύδισας.
Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κἀθ' οὕτω φ.

φιλεῖν. Α. 840. *κἀξῃρεροτεύειν, καὶ φ. καὶ μὴ φ.,*
Εκ. 181. *οἱ τοὺς φ. μὲν βουλομένους διδοίκατε,*
φιλεῖς. Ι. 792. *καὶ πῶς σὺ φ., ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάκναισι*
Ι. 848. *οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φ. τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας*
Ν. 82. ἰδοὺ. *τί ἐστιν;* ΣΤ. *εἰπέ μοι, φ. ἐμέ;*
86. *ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φ.,*
1488. *τὸ τέγος κατάσκασον*, *σὺ δ' ἐμὲ τοῦτο μὴ κάλει.*
Ει. 118. *ἐστι τι πᾶσιν ἐπιμωρ.; εἰπ', ὦ πατερ, εἰ τι φ. με.*
Α. 906. *φ.; τί οὖν οὐ κατεκλίνῃς, ὦ Μέδριον·*
Θ. 936. *ὦ πτύπαν, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἤνεγκ' φ.*
Π. 645. *καὐτὴ πίῃς· φ. δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφῴδρα·*
Fr. 7. *φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων· ἡ γὰρ ἀναγκ. φ.;*
190, 1. *ὦ πρεσβῦτα πότερα φ. τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας,*
φιλεῖσθαι. Α. 871. *ὑπ' ἐμοῦ φ. σὺ δ' ἐμὲ τοῦτ' μὴ κάλει.*
φιλεῖτ'. Σ. 1535. *ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φ. ὀρχούμενοι, θύραζε*
φιλεῖτε. Σ. 1015. *νῦν αὖτε λεῷ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν τι φ.*
φιλέορτον. Θ. 1147. *εἰρήνην φ.*
Φιλέψιος. Π. 177. Φ. *δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;*
φίλη. Α. 887. φ. *δὲ Μορύχῳ. ὄμωες, ἐξενέγκατε*
Ει. 1055. καλῶς. ΟΙ. *καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Ἐρίνη φ.*
Ο. 676. *ὦ φ., ὦ ξοιθῆ,*
Α. 21. αὐταῖς. ΚΑ. *τί δ' ἐστὶν, ὦ φ. Αυσιστράτη,*
95. *ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ.* ΛΥ. *νὴ Δί', ὦ φ. γύναι.*
135. *οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φ. Αυσιστράτη.*
140. *ἀλλ', ὦ φ. Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γέῃ*
238. *φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.* ΚΛ. *τὸ μέρος γ', ὦ φ.,*
697. *ἡ τε Θηβαία φ. παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.*
970. *μὰ Δί' ἀλλὰ φ. καὶ παγγλωκερά.*
Θ. 286. *δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φ.*
1056. *χαῖρ', ὦ φ. παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,*
Εκ. 528. *γυνὴ μὲ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φ.*
Π. 1042. *ἀσπάζομαι.* ΓΡ. *τί φησιν;* ΝΕ. *ἀρχαία φ.,*
Fr. 162, 1. *ὦ πολε φ. Κέκροπος, αὐσφυὲς Ἀττική,*
φιλοδίας. Π. 307. *ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φ.*
Π. 311. *λαβόντες εἶτ' ἀπὸ φ.*
φιληδῶ. Π. 1130. *οὐ γὰρ φ. μάχεις,*
φιλήλιασης. Σ. 88. φ. *ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,*
Φιλημενος. Ο. 763. *φρυγίλος δρυὶς ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φ. γένους.*
φίλην. Ει. 294. *ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φ.*
Α. 1017. *ἐξὸν, ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φ.;*
φίλης. Fr. M. El. Δ. 1, 2. *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φ.*
φιλῆς. Ι. 748. *εὐνοῦστερος, διάκρινον, ἵνα τούτων φ.*
φιλῆσαι. Εκ. 910. *βουλομένῃ φ.*
φιλήσαί. Ο. 671. *ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φ., μοι δοκῶ.*
φιλήσατόν. Α. 1200. φ. *με μαθηκαῖω, ὦ χρυσία,*
φιλήσειεν. Εκ. 647. *εἰ σε φ. Ἀριστύλλοιο, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι*
φιλήσῃ. Σ. 608. *ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φ.,*
Εκ. 650. *ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φ.* ΒΛ. *δεινὼν μέντἀν ἐπεπόνθη.*
φιλήσῃς. Α. 1036. καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. *μὴ φ.* ΧΟ. ΓΥ. *ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.*
φίλησον. Θ. 1191. *πάνυ γε φ. αὐτόν.* ΤΟ. *ὁ ὁ ὁ, παπαπαπαῖ,*
φιλήσω. Α. 890. *φέρε σε φ. γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.*
Α. 1036. καὶ φ. ΧΟ. ΓΕ. *μὴ φιλήσῃς.* ΧΟ. ΓΥ. *ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.*
φιλία. Α. 1267. φ. *τ' αἶεν εἴπορος εἴη*
φιλίας. Ει. 997. φ. *χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ*
Π. 990. *αἰτεῖν μ' ἐφασκεν, ἀλλὰ φ. οὐνεκα,*
Φίλιππα. Ν. 684. *Λύσιλλα, Φ., Κλειταγώρα, Δημητρία.*
φίλιον. Α. 730. *ἐπῴδουν τυ καὶ τὸν φ. ἀπερ ματέρα.*
Φίλιπποι. Ο. 1701. *Γοργίαι τε καὶ Φ.*
Φίλιππον. Σ. 421. *οἷς γ' ἀπώλεσαν Φ. ἐν δίκῃ τὸν Γοργίον.*
Φίλιππος. Εκ. 71. *ὁ Φ.*
Φιλίππων. Ο. 1703. *ῥαν ἐκείνων τῶν Φ.*
Φιλίστη. Θ. 568. *καὶ μὴν ἰδού.* ΜΝ. *καὶ μὴν ἰδού.* ΓΥ. Γ. *λαβὲ θυλάτιον, Φ.*
φίλο. Σ. 77. *οὖν, ἀλλὰ φ. μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.*
φιλόδημον. Ι. 787. *τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φ.*
φιλόδημος. Ν. 1187. *ὁ Σύλων ὁ παλαιὸς ἦ φ. τὴν φύσιν.*
φιλοδωρήτου. Εκ. 51. *καὶ τὴν Φ. τε καὶ Χαιρηπάδου;*
φιλοθύτην. Σ. 82. *εἶναι φ. αὐτὸν ἢ φιλόξενον.*
φίλοι. Α. 513. *ἀτάρ, φ. γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,*
Α. 617. *ἀπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φ.*
1215. *προσλάβεσθ', ὦ φ.*
Ν. 1209. *φήσουσι δὴ μ' οἱ φ.*
Σ. 317. φ., *τήκομαι μὲν*
Ο. 371. *εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φ.,*
φίλοι. Ο. 1592. *ὑμεῖς τ' ἀν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φ.*
Π. 254. *ἄνδρες φ. καὶ δημῦται καὶ τοῦ πονείν ἐρασταὶ,*
734. *ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.* ΓΓ. *ὦ φ. θεοί.*
782. *βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεποὶ κἀν ἀνθρώποις εἰσιν οἱ φ.*
854. *Ἀπόλλων ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φ.,*
959. *ἄρ', ὦ φ. γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν*
φίλοις. Ι. 320. *πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φ. παρασχεθεῖν.*
Ν. 956. *ἢν πέμῃ τοῖς ἐμοῖς φ. ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.*
Β. 84. *ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φ.*
φίλοιστι. Β. 1489. *ξυγγενέσι τε καὶ φ.,*
φίλοισιν. Ο. 420. φ. *ὀφελεῖν ἔχειν;*
φιλοκερδῆς. Π. 591. *εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἐσθ' οὗτοσὶ καὶ φ.*
φιλοκηδῆ. Fr. 700. φ. *λόγων.*
Φιλοκλέει. Ο. 1295. *κορυδὸς Φ., χηναλώπηξ Θεογένει.*
Φιλοκλέης. Θ. 168. *ταῦτ' ἄρ' ὁ Φ. αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,*
Φιλοκλέους. Σ. 462. *εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φ. βεβρωκότες.*
Ο. 281. *ἀλλὰ χρῶτος ἕτερος;* ΕΠ. *ἀλλ' οὔτος μέν ἐστι Φ.*
Φιλοκλέων. Σ. 133. *ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φ.,*
Σ. 163. *μὰ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτέ γε.*
Φιλοκλέωνος. Σ. 1466. *ὁ παῖς ὁ Φ.*
Φιλοκράτη. Ο. 1077. *ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φ. τὸν Στροῦθιον,*
Φιλοκράτης. Ο. 14. *ὁ πινακοπῶλης Φ. μελαγχολῶν,*
Φιλοκτήμονος. Σ. 1250. *ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φ. ἴμεν.*
Φιλοκτήτου. Α. 424. *ἀλλ' ἢ Φ. τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;*
φιλόκυβον. Σ. 75. *εἶναι φ. αὐτὸν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.*
φιλομούσων. Ν. 358. *χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φ.*
φίλον. Ι. 861. *ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φ. βελτίον·* ὅστις εἶς ὢν
Σ. 1242. *οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φ.*
1277. *πρῶτα μὲν ἅπασι φ. ἄνδρα τε σοφώτατον,*
1425. *εἶναι φ. τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις;*
Ει. 1075. *οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσι θεοῖσιν,*
1106. *ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσι θεοῖσιν·*
Ο. 315. *τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φ. ἔχων;*
Θ. 346. *ἢ καὶ δέχεται προδίδοσ' ἑταίρα τὸν φ.,*
1053. *ἐστὶν ἐμοὶ φ., ὡς ἐκρεμάσθην,*
Εκ. 898. *μᾶλλον ἢ γὰ τὸν φ.*
952. φ. *ἐμὸν, δεῖρό μοι*
963. φ., *ἀλλ' ἐν τῷ σῷ*
Π. 975. *ἀκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φ.,*
1134. *ἄρ' ἀφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φ.;*
φιλόξενον. Σ. 82. *εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φ.*
Φιλόξενος. Ν. 686. Φ., *Μελησίας, Ἀμυνίας.*
Σ. 84. *ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὁ γε Φ.*
φιλόξενος. Σ. 83. μὰ *τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φ.,*
Φιλοξένου. Β. 934. *ἐγὼ δὲ τὸν Φ. γ' ἀμυν' Ἐρμῆν εἶναι.*
φιλοπαίγμονα. Β. 333. φ. *τιμᾶν,*
φιλοπατρίαν. Σ. 1465. φ. *καὶ σοφίαν*
φιλόπολις. Α. 546. *ἐνι θράσος, ἐνι δὲ σοφὸν, ἐνι δὲ φ.*
Π. 990. *ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φ. πάσχω κακῶς.*
901. φ. *ὦ καὶ χρηστός;* ΣΤ. *ὡς οὐδεὶς γ' ἀνήρ.*
φιλόπολίς. Π. 726. *ὡς φ. τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.*
φιλοπότην. Σ. 79. *εἶναι φ. αὐτόν.* ΣΩ. *οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ*
φιλορνιθίας. Ο. 1300. *ῥδον δ' ὑπὸ φ. πάντες μέλῃ.*
φίλος. Α. 339. *δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ πρόσῳ σούστὶ φ.·*
Ν. 1168. *ὦ φ., ὦ φ.*
Σ. 1430. *κάπειτ' ἐπιστᾶς εἶτ' ἀνὴρ αὐτῷ φ.·*
Ει. 672. *χῶστις φ. κἀσπεύδεν εἶναι μὴ μάχας.*
Ο. 142. *οὐκ ἀρχαιτέδησας, ὦν ἐμοὶ πατριὸς φ.*
329. *ὃς γὰρ φ. ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν*
Α. 580. *καταμιγνύνται τοὺς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φ. ἡμῖν,*
Θ. 479. *ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φ.,*
575. *ὅτι μὲν φ. εἰμ' ἐμαυτῷ, ἐπῴδοις ταῖς γνάθοισι.*
Εκ. 932. *σοὶ γὰρ φ. τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Κέρης;*
Π. 239. *κἀν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἀνθρωπος φ.*
φιλόσοφον. Εκ. 571. *νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φ. ἐγείρειν*
Φιλόστρατος. Ι. 1069. *οὖσθ' ὁ τί ἐστιν τοῦτο;* ΔΙΜ. Φ. ἡ κεφαλή.
φιλότεκνός. Θ. 752. *ὑπέρ γε τούτου.* ΜΝ. φ. *τις εἶ φύσει.*
φιλοτησία. Α. 203. *δέσποινα Παιθοῖ καὶ κύλιξ φ.,*
φιλοτησίαν. Α. 985. *πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φ.,*
φιλοτήσιος. Fr. 564. *ὡς ἥδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φ.*
φιλοτιμία. Θ. 383. φ. *μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὸ θεὸ*
φιλοτιμίας. Π. 192. φ. ΚΛ. *μάζης* ΧΡ. *στρατηγίας* ΚΛ. *φακῆς.*
φιλοτιμότεραι. Β. 678. φ. Κλεοφῶντος, *ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις*

φιλοτιμούμενος. Β. 281. εἰδὼς με μάχιμον ὕντα, φ.

φιλοτιμάριον. Εκ. 591. φ. αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν

φίλου. Ι. 1277. αὐτοὺς ἴν' ἐνδήλοις, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φ.

Ει. 776. τοῦ φ. χῴρευσον.

Ο. 376. ἢ γὰρ εὐλαβεῖα σῴζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φ.

φιλοῦμαι. Εκ. 992. οἶδ' ὅτι φ.· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι

φιλοῦντος. Σ. 889. φ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ

Φιλοῦργε. Α. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φ.,

φίλους. Α. 690. εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φ.,

Ι. 94. εἰδαμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φ.

349. ἴδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φ. τ' ἀνῶν.

466. πρόφασιν μὲν Ἀργείους φ. ἡμῖν ποιεῖ

473. δίδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φ.,

Β. 1470. ἢ μὴν ἀπόξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φ.

Εκ. 299. κἀτοι τί λέγω; φ.

Π. 341. χρηστὼν τι πράττων τοὺς φ. μεταπέμπεται·

398. εἰσ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φ.;

835. εὐηργέτησα δεομένους ἕξειν φ.

φιλοῦσ'. Εκ. 227. τὸν οἶνον εὔζωρον φ. ὥσπερ πρὸ τοῦ.

φιλοχορευτά. { Β. 403. / 408. / 413. } Ἴακχε φ., συμπρόπεμπέ με.

φιλοχόροισι. Θ. 989. σὺ φ. μέλψω

φιλόχωρον. Θ. 1136. Παλλάδα τὴν φ. ἐμοὶ

φιλοχωρία. Σ. 834. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φ.

φιλοχωροῦντας. Γν. 198, 5. ἐκεῖσε φ. εἰσὶ γὰρ τινες

φίλταθ'. Α. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φ. Ἀρμοδίου, καλαί.

Β. 503. ὦ φ. ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.

φίλτατ'. Ι. 562. φορμάνιά τε φ., ἐκ

Ι. 611. ὦ φ. ἀνδρὸν καὶ νεανικώτατε,

1335. ὦ φ. ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.

Ν. 110. ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φ., ἀνθρώπων ἐμοί,

Ει. 1198. ὦ φ., ὦ Τρυγαί, ὡσ' ἡμᾶς τἀγαθά

Ο. 206. ὦ φ. ὀρνίθων σὺ, μὴ νυν ἔσταδι·

627. ὦ φ ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτὼν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,

Λ. 853. ὦ χαῖρε φ.· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα

Θ. 210. ὦ φ., ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.

Π. 788. ὦ φ. ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.

φίλταται. Α. 200. ὦ φ. γυναῖκες, ὁ κεραμὰν ὅσος.

Α. 780. ὦ φ., τὼν χρησμὼν εἰ προδώσομεν.

φίλτατε. Α. 1020. ὦ φ., σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μόνῳ,

Ι. 148. ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φ.,

Ν. 1464. ἀποστερεῖν νὺν οὐν ὅπως, ὦ φ.,

Λ. 950. ἀπολύσαι γοῦν, ἀλλ' ὅπως ὦ φ.,

Εκ. 378. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φ.,

Π. 967. πέπονθα δεινὰ καὶ παρίκομ', ὦ φ.·

1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἀλγοῦς κατατέτηκ', ὦ φ.

φιλτάτη. Α. 885. ὦ φ. σὺ καὶ πάλαι πεθουμένη.

Ει. 582. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἥδιστ' ἡμῖν ἀμφίνοιε, ὦ φ.

661. εἰφ' ὁ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμ', ὦ φ.

709. ὦ φ., δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δὸς μοι κύσαι.

Λ. 14. εὐδοῦσι κοὐ ἤκουσαν. ΚΑ. ἀλλ', ὦ φ.,

78. ὦ φ. Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτώ.

145. ὦ φ. σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

Εκ. 37. ἆρ' οὐ καταδαρδοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φ.,

54. καὶ πάν ὁ ταλαιπώρως ἐγωγ', ὦ φ.,

φίλτατον. Α. 475. Εὐριπίδεον ὦ γλυκύτατον καὶ φ.,

Ι. 726. ἔξελθε δῆτ'. ΚΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φ.,

Ν. 746. ὦ Σωκρατίδιον φ. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;

Ο. 677. ὦ φ. ὀρνέων,

Εκ. 970. εἰρηνὴν ἐστὶν. σὺ δέ μοι, φ., ὦ ἱκετεύω,

φίλτατος. Α. 820. παῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φ.

φιλτάτους. Α. 326. ἀνταποκτεῖνῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φ.·

φιλτρίνον. Ο. 1377. ἀσαιζόμεσθα φ. Κινησίαν.

φιλῶ. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώσθην, καὶ φ. τοὺς ἱππέας

Λ 257. κἀτοι φ. γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Ι. 72 ὅτιὴ φ. σ', ὦ Δῆμ', ἐρασταὶ σ' εἰμὶ σόε.

69. κἀγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φ. καὶ μὴ στέργω, καταμηδὲν θεῖε.

1. ὅτιὴ σε φ.; ΔΗΜ. παῦ παῦ', οὕτος, καὶ μὴ σκέββολλε ποιηρά.

1311. ὦ Δῆμ', ἐρασταὶ εἰμι ἐδὼ φ. τέ σε

Λ. 870. φ. φ. 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

905. οὐ δῆτα· κἀτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φ.

Ο. 1010. Μέτων, ΜΕ. τί ἐστιν; ΠΕ. οἶσθ' ὅτιὴ φ. σ' ἐγώ;

φίλω. Εκ. 931. ἆδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τῷμῷ φ.

φιλῶδον. Β. 210. ἀλλ', ὦ φ. γένος.

φιλῶδες. Σ. 270. φ. ἀλλά μοι δοκεῖ σάνται ἐνθάδ', ὦνδρες,

φίλων. Α. 326. ἀνταποκτεῖνῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φ. τοὺς φιλτάτους·

Ν. 1128. κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ἐγγενῶν ἢ τῶν φ.,

Π. 1132. ρων φ., ἐκκέλε

φίλων. Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρᾷ τις ἐλθὼν τῶν φίλων

Ο. 378. αὐτὴν' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἐμαθον ἐχθρῶν κοὐ φ.

Εκ. 349. κἐκλήκει αὐτὴν τῶν φ.·; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμὴν.

1024. ἢ τῶν φ. ἐλθὼν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος

Π. 345. ὥστε μετέχειν ἐξεστιν· ἐὰν γὰρ τῶν φ.

631. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φ.;

830. λαβὼν ἐπῴκουν τοὺς δεομένοις τῶν φ.,

Γν. 91. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φ. ἀχρηΐᾳ.

260, 2. δοῦναι πρὸδικον ἐν τῶν φ. τῶν σῶν ἑνί.

φιλῶν. Ι. 773. καὶ ταῦν ἐν ἐμοὶ μᾶλλόν σε φ., ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;

Ι. 791. ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φ., ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδιώσθαι.

Ει. 634. ἀλλ' ἂν' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φ. τὰς ἰσχάδας

Φιλωνίδου Π. 179. ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φ.;

Π. 303. ἢ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φ. ποτ' ἐν Κορίνθῳ

φίλως. Π 380. καὶ μὴν φ γ' ἂν μοι δοκεῖς ἢ τοὺς θεοὺς

φιμώσητε. Ν. 592. εἴτα φ. τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,

φίτυ. Ει. 1164. δῆ τὸ γὰρ φ. πρῷ·

φλὰν. Ει. 1306. φ. ταῦτα πάντα καὶ σποδεὶν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.

φλαττόθραυ'. Β. 1296. τί τὸ φ. τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ

φλαῦρον. Ν. 834. καὶ μηδὲν εἶπω φ. ἀνδρας δεξιοὺς

Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἂν με φ. ἐργάσαιτ' ἔτι·

Ει. 96. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φ.

Λ. 1041. οὔτε δράσω φ. οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.

1044. φ. εἰπεῖν οὐδέν·

φλαύρων. Ν. 1303. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φ.· ὁ γὰρ

φλαύρως. Ο 653. φ. ἐκοινάνησεν ἀετῷ ποτέ.

φλίβας. Θ. 694. πλαγὴν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φ.

φλέγεσθαι. Ν. 992. καὶ τοὶ αἰσχροὶ αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τὶς σέ, φ.·

φλεγόμενον. Α. 1235. Δία τε πυρὶ φ., ἐπὶ τε

φλέγουσαν. Θ. 1041. πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φ.,

Φλέγρας. Ο. 824. τὸ Φ. πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γιγγενεῖς

φλεγυρά. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φ. πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐντονος Ἀχαρνικῆ.

φλέγων. Θ. 680. μανίας φ.,

Φλεῆσιον. Γν. 701. Φ.·

φλέξιδι. Ο. 882. ῥίψει, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φ.

φλέω. Β. 244. καὶ φ., χαίροντες ᾠδῆς

φλόων. Γν. 85. πάθεν ἂν λάβοιμι βίσμα τῷ πρωκτῷ φ.·

φληνάφα. Ν. 1475. ἐνταῦθα σαυτῷ παραῤῥόνει καὶ φ.

φλόγ'. Γν. 470, 2. φ. ἀνασειρίζεις ἐπὶ τῷ

φλόγα. Ν. 1494. σὺν ἔργῳ, ὦ δᾷς, ἔέναι πολλὴν φ.

Θ. 1052. οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φ. λεύσσειν

φλογέας. Β. 340. ἐγείρε φ λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων,

φλογί. Β. 344. φ. φύγγεται δὲ λειμὼν

Π. 661. καθουσώσθη, πέλανος Ἡφαίστου φ.

φλογὸς. Θ. 242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὼν γε πρωκτὸν τῆς φ.

Εκ. 6. ὕρμα φ. σημεῖα τὰ ἐγγειμένα.

φλυαρεῖς. Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Γ. τάλαιν' ἐγὼ, φ.

Π. 575. ἀλλὰ φ. καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ τῶς φεύγουσί σ' ἀπαιτες;

φλυαρεῖτ'. Σ. 85. ἄλλως φ.· οὐ γὰρ ἐξεῤῥήσετε.

φλυαρήσεις. Β. 202. οὐ μὴ φ. ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς

Β. 524. οὐ μὴ φ. ἔχων, ὦ Ξανθία,

φλυαρία. Α. 159. φ. ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.

φλύαρος. Ν. 365. αὐταὶ γὰρ ἐοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φ.

φλυαρῶν. Π. 360. παῦσαι φ., ὦγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

Φλυεύς. Σ. 234. Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που ντεῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φ.;

φλύκταιναν. Σ. 1119. μήτε κόπην μήτε λόγχην μήτε φ. λαβὼν.

Εκ. 1057. ἐξ αἵματος φ. ἠμφιεσμένη.

φλυκταίνας. Β. 237. ἐγὼ δὲ φ. γ' ἔχω.

φ'ῶσι. Π. 784. νύττουσι γὰρ καὶ φ. τἀντικτήμαμα.

φλῶσιν. Γν. 116, 3. φ. ἑκάστοθ' ἄνδρες·

φνεῖ Γν. 702. φ.·

φοβεῖ. Ν. 1178. φ. δὲ δῆ τί; ΣΤ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

φοβεῖσθαι. Γν. 290, 1. τὸ γὰρ φ. τὼν θάνατον λῆρος πολύν·

φοβερός. Ει. 1101. ὡς οὗτος φ. τοὺς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.

Φοβεισιστράτη. Ι. 1177. τουτὶ τέμαχος σοῦδδωκεν ἡ Φ.

φοβηθείην. Β. 280. ἠλαζονεύεθ' ἵνα φ. ἐγὼ.

φοβηθεῖς. Ει. 606. εἶτα Περικλέης φ. μὴ μετάσχοι τῆς τύχης.

φοβηθῇς. Ο. 323. πῶς λέγεις; ΠΕ. μήπω φ. τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;

Ο. 654. μηδὲν φ.· ἔστι γὰρ τι ῥίζιον.

φοβοῦ. Π. 1091. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἰσειμι. ΧΡ. θόρρει, μὴ φ.

φόβου. Γν. 498, 3. χωρὶς τε θορῖβου καὶ φ. ζῆτεις καλῶς,

φοβούμαι. Α. 326. ἀλλὰ φ. τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;

φοβούμεναι. El. 621. πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φίρους φ., **φόβῳ.** El. 642. ἡ πόλις γὰρ ἀχρεῖοσα κἀν φ. καθημένη
Φοῖβ'. I. 1240. ὦ Φ. "Απολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
N. 595. ἀμφί μοι κρίνετε, Φ. ἄναξ
Σ. 869. ὦ Φ. "Απολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Θ. 112. Φ., ἐν εὐμουσοισι τιμαῖς
Β. 754. ὦ Φ. "Απολλον, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
Π. 81. ὦ Φ. "Απολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
Φοῖβε. Fr. 551, 2. Φ μαχαίρας
Φοῖβον. Θ. 109. Φ., ὃς ἱδρύσατο χώρας
Θ. 128. ὧν χάριν ἄνακτ' ἀγάλλε Φ. [τιμᾷ].
Φοῖβος. I. 1024 σοὶ δ' εἶπε σὺζεσθαί μ' ὁ Φ. τὸν κύνα.
I. 1084. οὐκ ἐρῶσῃ φράξεις· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φ.
O. 217. ἰὼ ὁ χρυσόκομος Φ. ἀκούων.
716. ἐσμὲν δ' ὑμὶν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδῶνη, Φ. Ἀπίλλων.
Π. 39. τί δῆτα Φ. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
213. ὁ Φ. αὐτὸς Πυθιεὺς σείσας δάφνην.
φοινίας. Θ. 694. πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φ φλέβας
Φοίνικες. O. 505. χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φ. ἄπαντες
Φοινίκης. O. 504 Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φ. πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
φοινικίδ'. El. 1173 τρεῖς λίφους ἐχοντα καὶ φ. ὀξεῖαν πάνυ,
Π. 785. τοῦτω δ' ὑπὸ τὴν φ. ἐποδύσθ' ἡσυχῇ
φοινικίδα. Α. 320. μὴ οὐ κατοξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐν φ.;
El. 1175. ἦν δέ που δίχῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φ.,
φοινικίδι. Α. 1140. ἐπὶ τοῖσι βωμοῖ ἀχρὸς ἐν φ.,
Π. 731. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φ.
φοινικικῶν. El. 303. τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φ.·
φοινικιοῦς. O. 272. ἀλλὰ λιμναῖοι ΠΕ βαβαὶ, καλούς γε καὶ φ.
φοινικόπτερος. O. 273. εἰκότως· καὶ γὰρ δορ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φ.
Φοίνικος. A. 421. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φ ; Δι. οὐ Φ., οὔ,
Φοῖνιξ. Fr. 709, 1. κῦδος δὲ Φ. γίγνομαι·
φοιτᾷ. N. 938. ἀντιλεγόντοιν κρίνας φ.
φοιτᾶν. N. 916. διὰ σὲ δὶ φ
φοιτᾷς. Σ. 686. καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπιστατήρμενον φ., ὁ μάλιστά μ' ἀπάγχει.
φοναῖς. O. 1070. ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φ. ὀλλυται.
φονεύς. B. 1191. ἵνα μὴ 'κτροφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φ.
φόνια. B. 1336. φ. φ. δερκόμενον,
φονίαν. O. 345. ὀρμὰν φ., πτέρυγά τε ναυτᾶ
φόνων. B. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φ. τ' ἀπέχεσθαι,
φορᾶς. Fr. 293. "ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φ."
φορβάν. O. 348. καὶ δοῦναι ῥύγκει φ.
φορβειᾷ. Σ. 582. ἐν φ. τοῖσι δικασταῖς ἕξοδον ηὕλησ' ἀπιοῦσιν.
φορεῖ. O. 573. πέτεται θέοις ὧν πτέρυγάς τε φ., κάλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Π. 1059. ἀπύτισον· ἔνα γὰρ γύμφιον μόνον φ.
φορεῖν. I. 757. καὶ λῆμα θοίριον φ. καὶ λόγους ἀφύτους,
I. 872. ζεύγος πράμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φ. δίδωμι.
Σ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φ. τριβώνιον
O. 1114. ἦν δὲ μὴ κρίνοῃς, χαλκεύσεσθε μηνίσκους φ.
Λ. 1200. χάττ' ἀν ἔνδον ἢ φ.
φορεῖς. A. 800. τὴν λόχμην πολλὴν φ.
φορμάτων. Fr. 310, 1. ὃσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φ.
φορῆσαι. I. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φ., μείζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.
φορῆσω. A. 632. καὶ φ. τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
φόρμιγγα. O. 219. ἐλεφαντόδετον φ., θεῶν
φόρμιγξ. Θ. 37. χρυσέα τε φ.
φορμίδος. Σ. 58. ἡμὶν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φ.
φορμικτάς. B. 232. προσεπιτέρπεται δ' ὁ φ. Ἀπίλλων,
Φορμίσιον. Ex. 92. ἀναβαλλομένῃ δείξειν τὸν Φ.
Φορμίσιος. B. 965. τουτουμενὴ Φ. Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
Φορμίων. El. 348. ἂς ἔλαχε Φ.·
Λ. 804. ὡς δὲ καὶ Φ.
Fr. 73. Φ.
Φορμίωνί. I. 562. Φ. τὲ φίλτατ', ἐκ
φορμόν. Θ. 813. φ. πυρῶν τἀνδρὰς κλείσας' αὐθημερὸν αὖτ' ἀπέδωκεν.
Π. 542. καὶ φ. ἔχειν ἀντὶ τάφητος σαπρὸν ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου.
φορμῷ. Fr. 227. φ. σχοινίνῳ.
φόροι. A. 505. κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φ.
φόρον. A. 643. τοιγάρτοι νὺν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φ. ὑμῖν ἀπάγοντες
Σ. 657. τὸν φ. ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα.
671. δώσετε τὸν φ., ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
707. εἰσὶν γὲ πόλεις χίλιαι, αἳ νὺν τὸν φ. ἡμῖν ἀπάγουσιν·
1099. τὸν φ. δεῦρ' ἐσμὲν, ὦν κλέ-
φόρον. O. 191. ἢν μὴ φ. φίρσειν ὑμῖν οἱ θεοί,
φόρου. Σ. 1115. οὐκ ἐχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φ.
φορυμένης. A. 596. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φ.
φορυμένον. El. 144. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φ.;
φόρων. Ex. 341. φροῦδη τσ', ἔχουσα θαλάττων οὖγὼ 'φ.
φοροῦντας. A. 1151. κατωνάκας φ. ἐλθόντες δορὶ
φόρους. I. 313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄναθεν τοὺς φ. θυννοσκοπῶν,
El. 621. πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φ. φοβούμεναι,
φοροῦσαι. A. 44. κροκωτὰ φ. καὶ κεκαλλωπισμένα
φορούσῃ. A. 530. σοὶ γ', ὦ κατάρατε, σιωπὴν 'γὼ, καὶ ταῦτα κἄλυμμα φ.
φοροῦσι. Θ. 422. αὐτοὶ φ. κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
φορτηγούς. Fr. 703. φ.
φορτί. A. 899. ἡ. ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἀξεις ἰὼν;
A. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φ. ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ
φορτία. Σ. 1398. οὔτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φ.
B. 573. κύπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φ.
φορτικῆς. Σ. 66. κωμῳδίας δὲ φ. σοφώτερον.
φορτικόν. A. 1218. ὑμᾶς καταλαύσω; φ. τὸ χωρίον.
φορτικῶν. N. 524. ἔργον πλεῖστον εἶτ' ἀνεχόμενον ὑπ' ἀνδρῶν φ.
φορτίον. A. 214. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώκων φ.
A. 957. κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φ.
969. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φ.
A. 312. θώμεσθα δὴ τὸ φ. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιές.
Π. 352. τουτὶ ποιηρὸν φαίνεται τὸ φ.,
φορτίου. O. 1375. τουτὶ τὸ πράγμα φ. δεῖται πτερῶν.
φορτίων. Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγοραλόμους βλάβης τῶν φ.,
φόρτον. El. 748. τοιοῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φ. καὶ βωμολοχεύμαθ' ἀγαυτῆ,
Π. 796. ἔπειτα καὶ τὸν φ. ἐκφύγοιμεν ἄν.
φορτυτόν. A. 927. δός μοι φ., ὑ' αὐτὸν ἐνδῆσας φίρω.
φορυτῷ. A. 72. παρὰ τὴν πλαξὶν ἐν φ. κατακείμενος;
φορῷ. Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτ' ἅμα γνώμῃ φ.
Θ. 258. κεφαλὴ περίθετος, ἢν ἐγὼ νύκτωρ φ.
Π. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου, φ. γὰρ πριάμενος
φορῶν. Σ. 475. καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φ. κράσπεδα
Θ. 263. ἀρ' ἀμῦσαι μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φ.
Π. 991. ἵνα τοὐμῶν ἱμάτιον φ. μεμηῖτό μου.
φράγνυνται. Fr. 336. αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φ.
φραγνύωνται. Π. Μ. Δημ. 13. αἱ γυναῖκες τὸν Δόριλλον φ.
φράζ'. Σ. 1210. πῶς οὖν κατακλινοῦ; φ. ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως.
B. 1508. καὶ φ. αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
φράζε. N. 359. σύ τε, λεπτοπάτων λήρων ἱερεῦ, φ. πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
El. 186. πόδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φ. μοι. ΤΡ. μιαρώτατος.
305. πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φ. κἀρχιτεκτόνει,
359. φ.' σὲ γὰρ αὐτοκράτορ
429. ἅπτα χρῇ ποιεῖν ἐφεστὼς φ. δημιουργικῶς·
A. 712. τί δ' ἐστὶ δεινὸν; φ. ταῦ σαυτῆς φ.
1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φ. περὶ βαλλαγῶν
B. 117. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φ. τὼν ὁδῶν
Π. 199. πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φ. τοῦ πέρι.
1027. τί γὰρ ποιήσει; φ., καὶ πεπράξεται.
Fr. 545. φ. τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος.
φράξει. I. 1084. οὐκ ὀρθῶς φ.· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
O. 51. ἄνω τι φ. ΕΥ. χὼ κολοιὸς οὐτοσί
711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φ. κρεμάσαντι καθεύδειν,
B. 1055. ἔστι διδάσκαλος ὅστις φ., τοῖς ἤδιστον δὲ ποιηταί.
φράξειν. B. 1058. ὃν χρὴ φ. ἀνθρωπίοις; Αἰ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἀνύχεσ
B. 1442. ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φ. Δι. λέγε.
φράξεο. El. 1099. φ. δὴ, μὴ τῶς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
φράξετε. Σ. 382. κἀνάσπαστον ποιεῖν εἶσω, τί ποιήσετ ; φ. γυνί.
Φράξευ. I. 1015. Φ., Ἑρεχθεῖδη, λογίων ὁδὸν, ἢ σοι Ἀπόλλων
I. 1030. Φ., Ἑρεχθεῖδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
φράξομεν. O. 1085. εἰρηνίσοις ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φ. μεθίεσαι.
φράξοντος. Ex. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φ. ἀκούσαι.
φράζουσαι. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φ., πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίσω.
φράζουσαν. Π. 46. φ. ὦ σκαιοτατέ σοι σαφήστατα
φράζω. N. 1009. ἢν ταῦτα ποιῇς ἀγὼ φ.,
φράζων. I. 1230. φ., ὑφ' οὗ χρεὼν ἐμ' ἠττᾶσθαι μόνου.
I. 1231. τοὐμὸν γε φ. ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
El. 1311. ἡμὶν μελήσει ταῦτά γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φ.
φράξῃ'. O. 183. ἢν δ' οἰείσητε τοῦτο καὶ φ. ἀπαξ,
φρασα. I. 647. εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια' κἀγὼ 'φ.

φράσαι. I. 514. ἡμᾶς ἐμὲν ἐκέλευε φ. περὶ τούτου, φησὶ γὰρ ἀνὴρ

N. 608. ἢ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φ.,
1116. ὀφεῖλω' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φ.
1384. κακκὰν δ' ἂν οὐκ ἐῴσης φ., κἀγὼ λαβὼν θύραξε
O. 148. Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεισ ἡμῖν φ.;
Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φ.
B. 60. ποῖός τις, ὦδελφίδιον; Δι. οὐκ ἔχω φ.
431. ἔχοιτ' ἂν οὐν φ. νῷν
Ek. 233. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; BΛ. οὐκ ἔχω φ.
335. εἰτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φ.;
Pl. 259. σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φ. μοι
280. ὅστις φενακίζεις, φ. δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
375. τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φ.
1090. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φ. τι βούλομαι.

φράσαιμ'. B. 1461. ἐκεῖ φ. ἀν' ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

φράσαιμί. O. 1544. τοὐναν ἔγεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φ. σοι.

φράσαντά. Ek. 552. φ. σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμμνήσακομαι.

φράσασαν. Ek. 530. φ. ἴδναι; ΠΡ. τῇ λεχοῦσ' δ' οὐ φροντίσαι,

φράσατέ. Ek. 1125. ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φ. μοι τὸν δεσπότην,

φράσατον. O. 644. καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φ. ΠΕ. ἀλλὰ βᾴδιον.

φρασάτω. Ek. 662. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φ. μοι,

Fr. 1. ὁ μὲν οὖν οὗς, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φ. τί καλοῦσιν ἰδυίους.

φράσεθ'. EI. 1054. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φ.; TP. ἡ κέρκος ποιεῖ

φράσει. O. 270. οὗτος αὐτὸς νῷν φ.· τίς ἐστιν ὅρνις οὐτοσί;
B. 1122. ἀσαφῆ γὰρ ἦν ἐν τῇ φ. τῶν πραγμάτων.

φράσειαν. O. 374. ἢ φ., ὥστες ἐγὼ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

φράσειας. O. 121. εἰ τινα πόλιν φ. ἡμῖν εὕρεον,
B. 110. τοὺς σοὺς φ., εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ

φράσειε. A. 1086. τίς ἂν φ. ποῦ 'στιν ἡ Δυσιστράτη;
Pl. 1171. τίς ἂν φ. ποῦ 'στι τὸ Χρεμύλος μοι σαφώς;
Fr. 187, 1. τίς ἂν φ. ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;

φράσειν. O. 15. ὃς τῶδ' ἔφασκε νῷν φ. τὸν Τηρέα,

φράσεις. I. 1158. οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μή, φ. γε σύ.
Σ. 335. ξυν' πρὸς εὐνοῦς γὰρ φ.
Ek. 1158. σὲ δ' ἐγὼ τὸν λοιπὸν, ἢ σύ μοι φ.·
Pl. 65. εἰ μὴ φ. γὰρ, ἀπὸ σ' ἄλῳ κακὸν κακῶν.

φράσῃ. Ek. 837. φ. καθ' ἕκαστον ἀνδρ' ὅσοι δεινὴν ἔσετε·
Pl. 52. ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μείζον. ἢν δ' ἡμῖν φ.

φράσῃς. EI. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φ.
EI. 1061. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; IE. ἢν φ. TP. μὴ διαλέγου
B. 119. καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φ.
Pl. 19. ἢν μὴ φ. ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
24. πρὶν ἂν φ. μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὐτοσί·

φράσομεν. A. 503. ἡμεῖς φ. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. AT. ἀκρῶσ δή.

φράσον. A. 98. ἄγε δὴ σὺ, Βασιλεῦ ἅτα σ' ἀπέπεμψεν φ.
A. 111. ἄγε δὴ σὺ φ. ἐμοὶ σαφώς, πρὸς τουτονί,
1064. οἶσθ' ἃ ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φ.,
I. 448. τὼν δορυφόρων. KΛ. ποίων; ,φ.
1357. ἀλλ' οἷ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φ.·
1365. τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύεσι φ.
N. 314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φ., τίνες εἰσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φ.· τοῦτό με ποιεῖ τετρημαίνειν.
673. ὥσπερ γὰ καὶ Κλεῶνρον. ΣΤ. πῶς δή; φ.
736. περὶ τοῦ; σὺ γὰρ μοι τοῦτο φ., ὦ Σώκρατες.
1048. καί μοι φ., τῶν τοῦ Διὸς παῖδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
1062. ἀγαθὸν τι γενόμενον, φ., καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
1088. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλα; ΔΙ. φέρε δή μοι φ.·
EI. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φ. σιγᾶν,
O. 439. φ., δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
649. φέρ' ἴδω, φ. νῷν, πῶς ἐγὼ τε χοὐτοσὶ
1229. φ. δέ τοί μοι, τῷ πτέρυγε ποὶ ναυστολεῖς;
Λ. 122. ἀφεστὰς' ἐστὶ MΥ. τοῦ; φ. AT. ποίησετ' οὖν;
Θ. 6. ὀξεῖ παρεστῶς. MN. πῶς λέγεις; αὐδεῖ φ.
B. 112. τούτουσ φ. μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
519. ἴθι νυν, φ., πράντατα ταῖς ὀρχηστρίσιν
755. καὶ δὴ κύσαι καὐτὸς κύσον, καὶ μοι φ.,
1454. τί δαὶ λέγεις σὺ; Αι. τὴν πόλιν νὼν μοι φ.
Ek. 710. φέρε νυν, φ. μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΤΑ. πάνυ.
Pl. 56. ἄγε δὴ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φ.,
62. ἐμοὶ φ. ΠΛ. κλεὶν ἐγωγέ σοι λέγω.
83. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτάνατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φ.,
268. ὦ χρυσὸν ἀγγεῖλαι ἐπῶν, πῶς φῄς; πάλιν φ. μοι.
401. βλέψαι ποιῆσαι νὼ BΛ. τίνα βλέψαι; φ.
749. ἀτὰρ φ. μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; KΛ. ἔρχεται.
843. ὁ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φ.

φράσον. Fr. 713. παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεῖθ' μοι φ.,

φράσουσ'. B. 161. οἷ σοι φ. ἀπαξάπαν θ' ὧν ἂν δῇ.

φράσουσα. O. 1231. φ. θνῆν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς.

φράσσαι. I. 1058. ἀλλὰ τῶδε φ., πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἐφραξεν.
I. 1067. αἰγιάδη, φ. κυναλάπεκα, μή σε δολώσῃ.

φράσω. A. 915. ἐγὼ φ. σοι τὼν περιεστώτων χαρίν.
I. 15. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σου φ.
36. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φ.;
474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φ.
1211. ἐγὼ φ. σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἴδω
N. 823. καί σοι φ. πράγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἄνηρ ἔσει.
846. ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φ.;
1354. ἐγὼ φ.· 'πειδὴ γὰρ εἰστώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
Σ. 87. φ. γὰρ ἥδη τὴν νύσσον τοῦ δεσπότου.
EI. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φ.
403. καὶ σοι φ. τι πράγμα δεινὸν καὶ μέγα,
O. 1507. ἀλλ' ἴνα φ. σοι πάντα τἀνω πράγματα,
1647. δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φ.
Λ. 194. ἡμεῖς; AT. ἐγὼ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φ.
1011. ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνδίνδε τῇ βούλῃ φ.
Θ. 189. ἐγὼ φ. σοι πρῶτα μὲν γεγνώσκομαι·
764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεσοίηχ' οὗτος φ.
B. 64. ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φ.;
120. φέρε δή, τίν' αὐτῶν σοι φ. πρώτην; τίνα;
127. βούλει ταχείαν καὶ κατάντη σοι φ.;
908. ἐν τοῖσιν ὠστάτοις φ., τοιοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
1156. πῶς δὴ; ΕΥ. σκώπτει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φ.
1177. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥ. ἐγὼ φ.
1399. φέρε νυν τοιοῦτο δῆτά μοὐστί; ποῦ; Δι. φ.·
Fr. 445 a, 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δέ σοι φ.,

φράσων. Θ. 579. ἥκω φ. τοὺν' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα

φράτορας. O. 1669. ἥδη σ' ὁ πατὴρ εἰσῆγαγ' ἐς τοὺς φ.;
B. 418. δε ἐστέτης ὧν οὐκ ἐφυσε φ.,

φράτορες. I. 255. ὦ γέροντες ἤλασταί, φ. τριαβόλου,
O. 765. φυσᾶτα πάππους παῖ φ. μόνα, καὶ φανοίνται φ.
Fr. 577, 2. ἵνα μὴ με προσπεράτωσι γραῦν οἱ φ.

φρέαρ. Pl. 810. τὸ φ. δ' ἔλαυσ μεστὸν αἷ δὲ λήκυθοι

Pl. 1169. αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φ. τὰς κοιλίας,

φρέατι. EI. 578. τῷ φ., τῶν τ' ἐλῶν,
Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φ. παράθες εὐθέως,

φρεάτων. Ek. 1004. ἐκ τῶν φ. τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν·

φρένα. B. 101. ἢ φ. μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶσαι καὶ ἱερῶν,
B. 886. Δήμητρ' ἢ φρέψασα τὴν ἐμὴν φ.,
Ek. 571. νὺν δὴ δεῖ σε συνεὶν φ. καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν

φρένας. EI. 1069. φράζου δή, μὴ πῶς σε δόλῳ φ. ἐξαπατήσας
O. 1238. ὦ μάρε μάρε, μὴ θεῶν κίνει φ.
1445. ἀνιπτεριῶσθαι καὶ πεποῖῆσθαι τὰς φρένας.

Θ. 291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φ.
462. οὐκ ἄκαιρα, φ. ἔχουσα.
B. 534. νοῦν ἔχοντος καὶ φ. καὶ
876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φ. αἱ καθορᾶτε
Pl. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαὶ λήμαις ὄντως λῃῶῦντες τὰς φ. ἄμφω.

φρένες. EI. 1068. ὦν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φ. TP. εἴθε σου εἶναι
B. 899. οὐδ' ἀκίνητοι φ.

φρενί. A. 445. δίδασ' πικιῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φ.
N. 475. ἀεὶ σῇ φ. συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
EI. 1030. φ. πορίμῳ τε τόλμῃ;
O. 429. ἐνι σοφὸν τι φ.;
938. τὸ δὲ τεᾷ φ. μάθε
1376. ἀφόβῳ φ. σῴματ' τε νέαν ἐψέπαν
Θ. 438. πάντα δ' ἐβάστασεν φ., πυκνῶς τε
φρενός. N. 705. νόημα φ.· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
O. 456. παραλειπομένην ὑπ' ἀμῆς φ. ἀξυνέτου
B. 162. γλῶττεαν δ' ἐπιμερίσασαν ἰδιᾷ τῇ φ.

φροντιστέοντα. B. 820. φωτὸς ἀμνοημόνου φ. ἀνδρὸς

φρενῶν. I. 1237. πῶς εἶπας; ὡς μοι χρησμὸς ἀπτεται φ.
N. 153. ὦ Ζεῦ Βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φ.
A. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φ.

φρεσίν. I. 1052. ἀλλ' ἔέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φ., ὅς σοι

φρήν. A. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ ἀθλεια φ.
Θ. 275. μέμησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φ. ὤμοσεν,
B. 1040. ὀθὲν ἡμῖ ἀπορᾷεμμήν πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,

φρικῶδη. B. 1335. φ. δεινὰν ὀμμ,

φρίξας. B. 822. φ. δ' αὐτοεόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην,

φρονεῖ. A. 988. * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φ.,
I. 1216. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φ.
Θ. 965. ἐν ἱερῷ γυναῖκα μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φ.

φρονεῖν. I. 1122. ἡμῶν, ὅτε μ' οὐ φ.

φρονεῖν. I. 1143. τοῦν οἰομένουν φ.
N. 562. ἐς τὰς ἄρας τὰς ἑτέρας εὖ φ. δοκήσετε.
B. 705. ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φ. οὐ δόξομεν.
962. ἀπὸ τοῦ φ. ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
971. τοιαῦτα μέντοιὴνῷ φ.
1485. ὧδε γὰρ φ. εὖ δοκήσας
φρονεῖς. A. 361. πάνυ γὰρ ἐμὲ γε πάσας ὅ τι φ. ἔχει.
N. 817. οὐκ εὖ φ. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
821. ὅτε παιδάρων εἶ καὶ φ. ἀρχαϊκά.
El. 1029. σὺ φ., ὁπόσα χρεὼν τὸν
O. 119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἀνθρωποι ὅσα τ' ὄρνις φ.'
φρονεῖτε. Θ. 533. οἶ τοι μὰ τὴν Ἄγλαιρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φ.,
φρόνημα. Σ. 1024. οὐκ ἐκτελεῖσαι φηγὶν ἐπαρεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φ.,
φρονήματος. El. 25. φαῦλας ἐρεῖδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φ.
φρονήσει. Ex. 630. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ βίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φ.
φρόνιμον. A. 971. εἴδες ὦ εἴδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φ. ἄνδρα, τὸν ὑπέρσυφον,
A. 42. τί δ' ἂν γυναῖκες φ. ἐργασαίατο
φρόνιμος. O. 428. ἄφατον ὡς φ.
A. 547. ἀρετῇ φ.
φρονίμως. I. 1364. τοντὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φ. ἤδη λέγεις·
O. 1333. τὰ θαλάττ'. ἐπειτα δ' ὅπως φ.
φρονοῖ. Ex. 640. αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φ. τὰ Βρασίδα.
φρονοῦντας. Ex. 862. τοὺς εὖ φ. ΑΝ. Α. ἦν δὲ καλοῦσασι, τί;
Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φ. ἀρίστα
φρονοῦντε. Fr. 487, 2. αἰσχύνομαι τὰ τ' οὐ φ. παιδιω.
φρονοῦσιν. Σ. 1463. καὶ τοῖσιν εὖ φ.
φροντίδ'. N. 137. καὶ φ. ἐξήμβλωκας ἐξειρημένην.
N. 763. ἀλλ' ἀποχλᾶν τὴν φ. ἐς τὸν ἀέρα,
Ex. 672. φ. ἐπιστάμενην
φροντίδα. I. 612. ὅσην ἄπαν παρέσχες ἡμῖν φ.
N. 229. εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φ.
740. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φ.
φροντίδος. N. 233. ἕλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φ.
φροντιεῖς. N. 735. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φ. ;
φρόντιζε. I. 688. ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φ.
N. 700. φ. δὴ καὶ διάθρει, πάντα πρῶτον τε σαυτὸν
Π. 215. ὁρᾶτε. ΧΡ. μὴ φ. μηδὲν, ἀγαθέ.
φροντίζει. I. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραισ οὐ φ. σκληρῶς σε καθήμενον οὔτασε.
φροντίζειν. N. 1345. σὺν ἐγὼ ἐρεῖν, ὦ πρεσβῦτα, φ. ὅπῃ
B. 1252. φ. χἆρ' ἔγωγ' ἔχω,
φροντίζεις. N. 723. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φ. ; ΣΤ. ἐγώ ;
φροντίζετε. N. 189. ζητοῦσι. μὴ νυν τοιοῦτ' φ.'
N. 215. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φ.,
φροντίζοντί. I. 638. φανὴν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φ. μοι
φροντίζουσ'. A. 654. οὐ φ., ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
φροντίζων. I. 776. οὐ φ. τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριοίμην.
N. 75. νῦν εἰν ἄλην τὴν πάκτα φ., ὁδοῦ
φροντίς. N. 236. ἡ φ. ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα ;
Σ. 1097. φ., ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
φροντίσαι. Ex. 530. φράσασαν εἶναι ; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φ.,
φροντίσαιμ'. A. 696. οὐ γὰρ ὑμᾶν φ. ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
φροντίσαιμι. B. 1222. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φ. γε
φροντίσῃς. I. 1356. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φ.,
Σ. 25. ἰδόντι τοιοῦτον ἐνὐπνιον ; ΣΩ. μὴ φ.
223. μὴ φ. ἐκὼν λίθοις ἄγου.
998. μὴ φ., ὦ δαιμόνι, ἀλλ' ἀνίστασο.
Λ. 915. εἰς ἐμὲ τρίπαστα· μηδὲν ὄρκου φ.
Θ. 233. μὴ φ.· ἀν εὐπρεπῆ φανεῖ πάνυ.
247. μὴ φ.· ἔτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Ex. 549. μὴ φ.· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
φροντίσει. I. 1291. φ. συγγενέσθαι,
N. 950. λόγοισι καὶ φ. καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
φρόντισμα. N. 155. φ. ; ΣΤ. ποῖον ; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
φροντίσωμεν. I. 71. νῦν οὖν ἀιδυσαντε φ., ὦγαθὲ,
φροντισταῖς. N. 456. τοῖς φ. παραθὲ ταυτ.
φροντισταῖσιν. N. 1039. ἐν τοῖσι φ., ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
φροντιστῇ. N. 266. ἀρθητε, φράσητ', ὦ δεσποιναι, τῷ φ. μετέωροι.
φροντιστήριον. N. 94. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φ.
N. 128. αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φ.
142. ἤκω μαθητὴς ἐς τὸ φ.
181. ἀνοιγ' ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φ.,
1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φ.
1487. κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φ.
φροντιστῆς. N. 414. εἰ μνήμων εἶ καὶ φ. καὶ τὸ ταλαίπωρον ἐνεστιν
φροντιῶ. N. 125. ἄνιππον, ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φ.
φρονῶ. A. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἀγῶ φ.
Ex. 937. κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μείζον φ.
φρονῶν. Σ. 507. ταῦτα δρᾶν ξυναμύτην ὧν καὶ φ. τυραννικά.
O. 635. ἐμοὶ φ. ξυνῳδὰ, μὴ
Π. 479. τοιαῦτ' ἀκούων ; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὖ φ.
φροῦδα. N. 718. φ. τὰ χρήματα, φροῦδη χροιὰ,
B. 94. ἁ φ. θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
φροῦδά. A. 470. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φ. μοι τὰ δράματα.
φροῦδαι. Fr. 509. ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φ. κατὰ τὸν Ἀυκαβηττόν,
φροῦδη. N. 718. φροῦδα τὰ χρήματα, φ. χροιὰ,
N. 719. φ. ψυχὴ, φ. δ' ἐμβάς·
B. 305. ἥμπουσα φ. Δι. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.
1344. φ. Γλύκη.
Ex. 311. τί τὸ πρᾶγμα ; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φ. 'στί μοι ;
341. φ, 'σ', ἐχουσα βοἰμάτιον οὐγὶ 'γὼ.
950. φ. γὰρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
φροῦδοι. El. 197. φ. γὰρ ἐχθὲς εἶσιν ἐξῳκισμένοι.
φροῦδον. Θ. 794. ἔνδοθεν εἴρετε φ. τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
φροῦδος. A. 203. ἐκπέφευγ', οἴχεται φ. οἶμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
N. 722. ἀλίγου φ. γεγένημαι.
A. 106. πορπακισάμενος φ. ἀμπτάμενος ἔβα.
Θ. 691. ἐξαρπάσας μου φ. ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
φρυγᾶς. N. 721. φ. ἕβων
φρύγει. O. 1367. φ., στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
φρύγιον. B. 362. ἡ προδίδωσιν φ. ἡ ναῦς, ἡ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
φρυγοῦντ'. Σ. 237. φ. ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντε νύκταρ
φρυγοῦσι. B. 472. Φ. Κακοντοῦ τε πτέρδομαι κύνες,
φρυαγμοσεμνάκους. Σ. 135. ἔχων τρόπους φ. τινάς.
Φρύγα. O. 1244. ἐχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φ.
Fr. 478. τὸν Φ., τὸν αὐλητῆρα, τὸν Ζαβᾶζιον.
φρύγανα. O. 643. καὶ τάμιλ κάρφη καὶ τὰ παρύντα φ.,
φρυγανίστριαν. Fr. 618. γυναῖκα θερίστριαν καὶ φ.
φρύγανον. El. 1026. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικὼς τὸ φ. πίθεσθαι;
φρύγεται. Ex. 844. στέφανον πλέκοντα, φ. τραγήματα,
φρυγίλος. O. 763. φ., ὅρνις ἐνθαῦ 'ζται, τοῦ Φιλήμονος γένουν.
φρυγίλῳ. O. 575. καὶ φ. Ζαβᾶζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῳ
Φρυγῶν. O. 493. χλαίναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φ. ἐρῶν διὰ τοῦτον.
Θ. 121. ποδὶ παράμυθ' εὕρομα Φ.
φρύγουσιν. Ex. 221. καθήμεναι φ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
φρυκτοὺς. Σ. 1331. ἀηδὶ φ. σκευάσω.
φρυκτωρίαι. O. 1161. φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φ.
Φρύνη. Ex. 1101. Φ. ἐχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Φρύνιον. N. 971. οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φ. ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
Φρυνίχειον. Σ. 1524. καὶ τὸ Φ.
Φρύνιχον. Σ. 1302. Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φ.
Φρύνιχος. N. 556. Φ. πάλαι πεποίηκ', ἦν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
Σ. 1490. πτήσει Φ. ὧς τις ἀλέκτωρ,
O. 750. Φ. ἀμβροσίων μελέων ἀνεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ-
Θ. 164. καὶ Φ., τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
B. 13. εἴπερ ποιησω μηδὲν ὕνπερ Φ.
Φρυνίχου. Σ. 269. ἡγεῖτ' ἀν ἄβων Φ.· καὶ γὰρ ἐστιν ἀνὴρ
B. 659. κεῖ τις ἥμαρτε σφαλεὶς τι Φ. παλαίσμασιν,
Φρυνίχῳ. B. 910. ἐξῃτάτα, μάρους λαβὰν παρὰ Φ. τραφίντας.
B. 1299. ἡνεγκον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φ.
Φρυνώνδα. Fr. 92. ὦ μιαρὰ καὶ Φ. καὶ ποτηρὲ σύ.
Φρυνώνδεια. Θ. 861. πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι ; Φ. μὲν οὖν.
Φρύξ. Σ. 433. ὦ Μῖδα καὶ Φ. βοᾶθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
O. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φ. μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φῦ. { Λ. 295. / 305. } φ. φ.
φυγαῖς. Ex. 243. ἐν ταῖς φ. μετὰ τάνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
φύγῃ. A. 717. κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φ. τις, ζημιοῦν
Π. 438. ἀναξ' Ἀπολλον καὶ θεοί, τοῖ τις φ. ;
φύγω. O. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φ. δύστηνος ; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς ;
φύει. El. 1165. ὁν φ.' τὸν τε φή-
φύεται. Fr. 556. ἐν τοῖς δρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μμαλίκυλα φ.
πολλά.
φύκος. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φ., περιδέραι', ὑπογράμματα,
φῦλ'. O. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φ. ἀθροῖζομεν
O. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φ. ἀμενηνά,
φῦλα. O. 231. νέμεσθε, φ. μυρία κριθοτράγων
O. 251. φ. μετ' ἀλκυόνεσσι πόταται,
1755. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φ. πάντα συννόμων

φῦλά. Ο. 777. πτῆξε δὲ ποικίλα φ. τε θηρῶν,
φυλαῖς. Ο. 1404. ὡς ταῖσι φ. πτερμάχητοι εἰμ' ἀεί;
φυλακαί. Ο. 1161. φ. καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
φύλακας. Ο. 841. φ. κατάστησαι, τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' ἀεί,
Ο. 1174. λαθὼν κολοιοὺς ὁ φ. ἡμερησκόπους.
φυλακήν. Σ. 2. φ. καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
φυλάκων. Α. 847. τὶς οὗτος οὗτος τῶν φ. ἐστώς; Κl. ἐγώ.
φύλαξ. Ο. 1168. ἀλλ' ὦδε φ. γὰρ τῶν ἐκείθεν ἀγγελος
Φ. 1026. ὦδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι φ. ἐφέστηκ'.
φύλαξι. Σ. 218. τὼν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ τοιτονὶ φ.
Β. 4. τοῦτο δὲ φ.' πᾶσν γὰρ ἐστ' ἠθῆ χολῆ.
φυλάξειε. Ι. 567. δῆσεις, φ., ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
Ει. 176. κεἰ μὴ φ., χορτάσω τὼν κάνθαρον.
Β. 1002. καὶ φ.,
φυλάξεμαι. Α. 631. ἀλλ' ἰμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φ.,
Ex. 769. σὺ δ' οὐ καταθέινει διανοεῖ; ΑΝ. Β. φ.,
831. νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΑΝ. Β. ἃς ἐγὼ φ.
φυλάξομεν. Ν. 1119. εἴτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φ.,
φυλάξον. Ο. 763. φ. αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
φυλάξουσ'. Ex. 625. ἀλλὰ φ. οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους
ἀπιόντας
φυλάξω. Ι. 434. κἄγωγ', ἐὰν τι παραχαλῇ, τὴν ἀντλίαν φ.
φυλάξων. Ει. 881. οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φ.; δεῦρο σύ'
φύλαρχος. Ο. 799 ἠρέθη φ., εἰθ' ἱππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
φυλαρχοῦντ'. Α. 561. ἠὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομῆτην φ. εἶδον
ἐφ' ἵππου
Φυλασίου. Α. 1028. ἀλλ' εἴ τι κῆδει Δερέτου Φ.,
φυλασσε. Ι. 1039. ὥστε περὶ σεύμνοισι βεβηκὼς τὸν σὸν φ.,
φυλασθ'. Σ. 155. φ. ὅπως μὴ τὴν βίβλακον ἐκτρῴσεται.
φυλαττε. Ο. 1190. πρὶν ἐμὲ καὶ θεοὺς. ἀλλὰ φ. πᾶς
Θ. 932. στήσας φ. καὶ προσίεσαι μηδίνα
Ει. 481. φ. σαυτὴν ἀσφαλῶς. πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
φυλάττει. Σ. 597. ἀλλὰ φ. διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μνίας
ἀπαμῶνει.
Σ. 957. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φ. τὴν θύραν
Φ. 976. κλῆδας γάμου φ.
φυλάττειν. Σ. 69. οὗτος φ. τὸν πατέρ' ἐπέταχε νῷν,
Φ. 791. ἀλλ' οὐτασοῖ πολλῇ σπουδῇ τὸ καιὸν βούλεσθε φ.;
φυλάττεσθαι. Α. 257. πρόβαινε κἀν τάχιμ φ. σφόδρα
φυλάττεται. Ο. 1153. καὶ βεβαλόνται καὶ φ. κύκλῳ,
φυλάττετε. Ει. 732. ἀλλὰ φ. ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι
θεαταῖς,
Θ. 652. ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Κλ. τουτονί φ.
φυλάττοι. Ι. 499. κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φ.
φυλάττομαι. Σ. 1355. νέος γὰρ εἰμι καὶ φ. σφόδρα.
φυλάττομεν. Σ. 4. ἀρ' οἶσθα γ' οἷον κνιδαλον φ.;
Σ. 112. μάλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φ.
132. καταπεπάσαντες ἐν κύκλῳ φ.
φύλαττον. Β. 469. ὧν ἐγὼ φ. ἀλλὰ νὺν ἔχει μέσος·
φυλάττου. Ι. 761. ἀλλὰ φ., καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σοι,
πρότερον σὺ
Σ. 1343. ἔχου· φ. δ', ὡς σατρὸν τὸ σχοινίον·
Ει. 1100. ἱκτίνος μάρζῃ ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὺ φ.,
Θ. 239. ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φ νυν ἄκραν.
φυλάττων. Α. 103. ἀπεστὼς ἐπὶ θρᾴκης φ. Εὐκράτη.
Π. 1193. τὸν ὀπ.σθόδομον ἀεὶ φ. τῆς θεοῦ.
φυλέτα. Α. 568. ὦ Λνμαχ', ὦ φίλ', ὦ φ.;
Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὥστε ξυγγενὴ καὶ φ.;
φυλῇ. Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φ. καὶ γένει τιμώμενοι.
φυλῆν. Ο. 1407. Κειροπίδα φ.; Κl. καταγελᾷς μον, δῆλος εἶ.
Φυλήν. Π. 1146. μὴ μηνησικάκησῃς, εἰ σὺ Φ. κατέλαβες.
Φυλῆς. Α. 1023. πόθεν; Γε. ἀπὸ Φ. ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
φυλλάσι. Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν
ὦ παιε,
φυλλεῖ'. Π. 544. μαλάκην πτόρθουν, ἀντὶ δὲ μάζης φ. ἰσχνῶν
ῥαφανίδων,
φυλλεῖα. Α. 469. ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φ. δός.
φυλλοβολούσης. Ν. 1007. μίλακος ὕζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ
λεύκης φ.,
φυλλοκόμου. Ο. 215. κἀσφᾷ χωρεῖ διὰ φ.
Ο. 742. ἰζόμενος μελίσ' ἐπὶ φ.,
φυλλορροεῖ. Ο. 1481. ἀσπίδας φ.
φύλλων. Ο. 685. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φ. γενεᾷ
προσόμοιοι,
Ο. 1091. φ. ἐν κόλποις ναίω,
φύλον. Ο. 1088. εὐδαίμων φ. πτηνῶν
Φ. 786. κἀτοι πάν τοι τὸ γυναικεῖον φ. κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
φυλόπιδος. Ει. 1070. φ. λᾷξεμ, πρὶν κεν λύκος οἶν ἁμεναιοῖ.
φῦναι. Β. 1184. ὑστινά γε. πρὶν φ., μὴν, ἀπόλλων ἔφη
Fr. 473, 2. ἴδυια φ.
φύσμεν. Ο. 106. πτερορρυεῖ τε καὶθεῖς ἕτερα φ.
φυρασάμενος. Ν. 979. οὐδ' ἂν μαλακὴν φ. τὴν φωνὴν πρὸς τον
ἐραστὴν
Φυρόμαχός. Ex. 22. ἃς Φ, πορ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
φύσα. Θ. 221. κάθιζε· φ. τὴν γνάθον τὴν δεξιὰν
φυσᾷ. Ν. 405. ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φ., κἄπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης
φῦσαι. Ο. 785. οὐδὲν ἴστ' ἀμέινον οὐδ' ἥδιον ἢ φ. πτερά.
φυσαλλίδας. Α. 1245. λαβὲ δῆτα τὰς φ. πρὸς τῶν θεῶν,
φύσαντα. Σ. 1472. τὸν φ. σεμοτέρους
φυσάντες. Α. 568. θαίξαθι γὰρ φ. ἐξῴσασθέ μου
φυσατήρια. Α. 1242. ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φ.,
φυσάτω. Ο. 765. φ. πάσπυοι πᾶρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦται φράτορες.
φύσει. Ν. 486. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φ.;
Ν. 537. ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φ. σκέψασθ' ἥτις πρῶτα μὲν
877. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φ.·
1078. χρὴ τῇ φ., σπίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φ. κεὐδαίμονα
Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὡρᾶ· ἰκοισθ'· ὡς ἐστὶ θωπικαὶ φ.,
Θ. 167. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φ.
531. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φ, γυναικῶν
752. ὑπὲρ γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἶ φ.
Β. 540. καὶ φ. Θηραμένους.
700. ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φ.,
1183 μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φ.,
Π. 118. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φ.
273. πάντων γὰρ ἀνθρωπον φ. τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
279. διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φ. κόβαλος.
φύσει. Ει. 607. τὰς φ. ἡμῶν δεδοικὼν καὶ τὸν αὐτοδὲξ τρόπον,
Β. 810. φ, τουτῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
1115. αἱ φ. τ' ἄλλως κράτισται,
φύσεος Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοῦῆς φ. αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Σ. 1458. φ., ἢν ἔχοι τις ἀεί.
φύσεως. Ν. 1075. εἴεν, πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φ. ἀνάγκας.
φυσήματι. Β. 825. γηγενεῖ φ.
φυσῆτρε. Β. 863. τοῖς ὀστίνοις φ. τὸν πρωκτὸν κυνοῦ.
φυσητέον. Α. 293. καὶ τὸ πῦρ φ.,
φύσιν. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγνώσκων ἐπετείους τὴν φ.
οὖσαν,
Ν. 276. ἀρδόμεν φανερᾷ δροσερᾷν φ. εὐάγρτον,
352. ἀποφαίνουσαι τὴν φ. αὐτοῦ λύποι ἐξαίρνης ἐγίνοντο.
503. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τῆν φ.
515. νεωτέροις τὴν φ. αὖ-
960. ῥῆξον φανὴν ᾖτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φ. εἰπέ.
1187. ὁ Σάλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόζηλος τὴν φ.
Σ. 1071. εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἴδων φ.
Ο. 117. εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φ.,
371. εἰ δὲ τὴν φ. μὲν ἐκφοῖ, τὸν δὲ νοῦν εἶσιν φίλοι,
685. Ἄγε δὴ φ. ἀνδρὲς ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι.
691. φ. οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε
1569. τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδῖας εἶ τὴν φ.
Fr. 122, 2. βίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φ.
φύσις. Α. 545. ἐνι φ., ἐνι χάρις,
Θ. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῦ ἑκατέρου ·στὶν ἡ φ.,
1129. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδεῖειτο βάρβαρος φ.
Β. 1451. εὖ γ', ὦ Παλλήμβιε, ὡ σοφωτάτη φ.
φύσκαι. Fr. 547. χορδαί, φ., πάσται, ῥωμαί.
φύσκαις. Fr. 249. διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσαν καὶ φ. ῥαφανίσιν.
φύσκης. Ι. 364. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φ.
φυστήν. Σ. 610. καὶ τὸ γήλαιόν μ' ὑποθωπεύσαν φ. μᾷζαν προσενέγκῃ,
φυσῶν. Ο. 559. παῦσαι σὺ φ. Ἡράκλεις, τουντὶ τί ἦν;
Ο. 1080. εἶτα φ. τὰς κίγκλας διίκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Β. 1098. φ. τὴν λαμπάδ' ἐφευγε.
φυσῶντα. Ει. 902. φ. καὶ πνέοντα προσκιήσεται,
φυσῶντι. Ει. 954. φ. καὶ πνοιομένῳ
φυτά. Ει. 599. τάλλα θ' ὁσ.ὁ' ἐστὶ φ.
φυτεύειν. Σ. 1133. ἔπειτα παῖδας χρὴ φ. καὶ τρέφειν,
φύτευον. Ει. 558. τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φ. ὧν νεώτερος,
φύτευσα. Ει. 629. ἐξέκοψαν, ἢν ἐγὼ 'φ. κἀξεθρεψάμην.
φυτεύω. Fr. 164, 1. συκᾶς φ. πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
φῶβας. Fr. 124, 2. φ. τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον;
φῶβον. Π. 535. σὺ γὰρ ἂν πυρίσαι τί δύνα' ἀγαθόν, πλὴν φ. ἐς
βαλανεῖον
φώκης. { Σ. 1035. } φ. δ' δσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
{ Ει. 758. } πρωκτὸν δὲ καμῆλον.
φωνᾷ. Ο. 236. ἡδομένᾳ φ.·
φωνάν. Α. 747. χᾷσεῖτε φ. χοιρίων μυστηρικῶν.
φωνάς. Ι. 522. πάσας δ' ὑμὶν φ. ἐεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων

φωνάς. Σ. 562. ἀλλ' ἀκρῶμαι πάσας φ. ἴόντων εἰς ἀπόφυξιν.
φώνει. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φ. δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
φωνῇ. Ι. 218. φ. μαρᾷ, γέγονας κακῶς, ἀγρίαιος εἶ·
Σ. 395. οὔτοι, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φ. μέ τις ἐγκεκύκλωται.
φωνῇ. Α. 1046. φ. τοιαῦτα Κικλοβόρου φ. ἔχων.
Σ. 572. εἰ μὲν χαίρει ἀρνὸς φ., παῖδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
573. εἰ δ' αὖ τοῦ χοιρδιοῦ χαίρει, θυγατρὸς φ., με πιθέσθαι.
ΕΙ. 800. ὑμνεῖν, ὅταν ἡμνὰ μὲν φ. χελιδὼν
Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φ. πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
Β. 379. τῇ φ. μολπσῶν.
φωνῶν. Ι. 137. ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φ. ἔχων.
Ι. 638. φ. τ' ἀναιδῆ· ταῦτα φροντίζωντί μοι
Ν. 357. οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φ., ὦ παμβασίλειαι.
960. ῥῆξον φ. ἠτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
963. πρώτον μὲν ἕδει παῖδὸς φ. τρύξαντος μηδὲν' ἀκούσαι·
979. οὐδ' ἂν μαλοιεὴν φυρασάμενος τὴν φ. πρὸς τὸν ἐραστὴν
Σ. 36. ἔχουσα φ. ἐμπεπηγμένης ὀιός.
555. ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φ. οἰστροχοοῦντες·
572. εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῆ, παῖδος φ. ἐλεήσαις·
1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν φ. δ' εἶχεν χαράδρας ὅλεθρον
ΕΙ. 757. } τετοινίας.
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φ., ξυνὼν πολὺν χρόνον.
721. ξύμβολον ὄρνιν. φ. ὄρνιν, θεράπων· ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
Α. 361. ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλιον. φ. ἀν οὐκ ἂν εἶχον.
Fr. 344, 6. τρυγὸς τε φ. εἰς λεκάνην ἀθουμένης,
φωνῆς. Ν. 292. ἤσθου φ. ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου·
ΕΙ. 61. σιγήσαθ', ὦ φ. ἀκούειν μοι δοκῶ.
Π. 1008. ἐπ' ἐκφορᾶν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φ. μόνον
φωνήσας. Θ. 51. τίς ὁ φ.: ΜΝ. νήνεμος αἰθήρ.
φωράσω. Β. 1363. εἰσελθοῦσα φ.
φωράσων. Ν. 499. ἀλλ' οὐχὶ φ. ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
φῶρες. Fr. 153. Ἀργεῖοι φ.;
φῶς. Ν. 614. μῇ πρίῃ, παῖ, δδδ', ἐπειδὴ φ. Σελληναίης καλόν.
Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φ.
ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φ. ἀνελκύσαι
445. ἐς φ. ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
Ο. 699. ἐνεδτέτευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φ.
Θ. 126. τᾷ φ. ἔσσυτο δαιμονίοις ὁμμασιν.
194. χαίρεις ὄρνιν φ., πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς·
Β. 155. ὦνε τε φ. κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
ὦσιν. Β. 132. κἄπειτ' ἐπειδὰν φ. οἱ θεόμενοι
Ψωσφόρον. Α. 443. εἰ πάρα νῇ τὴν φ. τὴν χεῖρ' ἄκραν
Δ. 738. χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νῇ τὴν φ.
φωσφόρον. Θ. 858. πανοῦργος εἶ νῇ τὴν Ἑκάτην τὴν φ.
φωσφόρος Β. 342. νυκτέρου τελετῆς φ. ἀστήρ.
φωσφόρου. Fr. 535. 2. Ἑκάτης ἀγαλμα φ. γενήσομαι.
φωσφόρους. Fr. 494. ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φ.
φῶτα. Θ. 1040. ἄνομα πάθεα φ. λιτομέναν.
φωτός. ΕΙ. 528. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φ. ἐχθιστον πλέκος.
Β. 820. φ. ἀμνημονέμον φρενοτάκτονος ἀνδρὸς

Χ

χ'. Α. 732. ἀμβᾶτε ποτ'ἀν μᾶζδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα. κ.τ.λ.
χά. Α. 867. χ δυσκολαίνεις πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
Χάβης. Σ. 234. Εὐφρίδδη ἀρ' ἐστὶ που ὑπνοῦ', ἦ Χ. ὁ Φλυεύς;
Χάετ. Ο. 693. οὔτοι δὲ Χ. πτερόεντι μηγεὶ νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρύν
χαί. Α. 47. τὰ κρουκτίδια καὶ τὰ μύρα χ. περιβαρῖσι
χαῖα. Α. 90. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΑΔ. χ. ναὶ τὼ σώ,
Α. 91. Κορινθία δ' αὖ ΑΤ. χ. νὴ τὼν Δία
χαῖρ'. Α. 176. χ. Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήτω γε, πρὶν ἂν στῶ τρίχων·
Ι. 1333. χ., ὦ βασιλεὺ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς
Ν. 358. χ., ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
ΕΙ. 523. ὦ χ. Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ θεωρία.
582. χαῖρε χ., ὡς ἥδιστ' ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη.
Ο. 869. ὦ Σοινιέρακε, χ. ἀναξ Πελαργικέ.
Α. 6. χ., ὦ Καλονίκη.
1108. χ. ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
Θ. 129. χ, ὄλβιε, παῖ Λατοῦς.
972. χ., ὦ Ἑκάεργε.
1056. χ., ὦ φίλη ποῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Β. 184. χ ὦ Χάρων, χ. ὦ Χάρων, χ. ὦ Χάρων.
272. ΔΙ. βᾶδε βᾶδε δεῦρο. ΞΑ. χ., ὦ δέσποτα.
χαῖρε. Α. 729. ἄγορά ν' Ἀθάνας χ., Μεγαρέων φίλα.
Α. 832. καὶ χ. πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχάριον.
872. ὦ χ., κολλικισφάγκε Βοιωτίῶν.
1206. ἰὴ ἰὴ χ. Λαμαχίππιον,
Ι. 1254. ὦ χ. καλλίνικε· καὶ μέμνησ' ὅτι
ΕΙ. 582. χ. χαῖρ', ὡς ἥδιστ' ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη.
718. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χ. πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
Α. 78. ὦ φιλτάτη Λύκαινα, χ, Λαμπιτοῖ.
853. ὦ χ. φίλταστ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
Θ. 111. χ καλλίστοιο ἀναβαίς,
1193. τί οὖ κατεῦδει παρ' ἐμέ; ΕΥ. χ., τοξότα·
Β. 164. καὶ χ. πλλ', ὦδελφέ. ΔΙ. νὴ Δί' καὶ σύ γε
Fr. 162, 2. χ. λιπαρὸν ἄπεδον, οὖδαρ ἀγαθῆς χθονός.
234, 2. ἔαν ἀνεκάς. λέγε, χ. φέγγος ἡλίου.
χαίρει. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σιαμαρουμένη χ.· σὺ δ' αἴ κρύνιππος.
Β. 358. ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χ μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
χαίρειν. Α. 200. χ. κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·
Ι. 329. σου μαρυτερο, ὥστε με χ.,
Ν. 609. πρῶτα μὲν χ. Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
Ο. 1581. τὸν ἄνδρα χ. οἱ θεοὶ κελεύομεν
Θ. 64. ὦ δαιμόνιε, τοιοῦτον μὲν ἔα χ., σὺ δὲ
194. χαίρεις ὄρνιν φῶς, πατέρα δ' οὐ χ. δοκεῖς;
793. μανίας μαίνεσθ', οὐς χρῆν σπένδειν καὶ χ., εἴπερ ἀληθῶς
χαίρειν. Π. 322. χ. μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται,
Π. 638. πάρεστι χ., ἢν τε βούλησθ' ἢν τε μή.
1187. χ. ἐᾶσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
χαίρεις. Ι. 1116. θαπεύδμενός τε χ.
Ν. 960. ῥῆξον φανῆν ἥτινι χ., καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Σ. 572. εἰ μὲν χ. ἀρνὸς φωνῇ, παῖδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δὴ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἰστῖσι χ.
Ο. 1402. οὐ γὰρ σὺ χ. πτεροδόντιος γενόμενος;
Θ. 194. χ. ὄρνιν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
263. ἀρ' ἁρμόσει μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χ. φορῶν.
Β. 745. χ., ἱκετεύω; ΔΙ. μάλλ' ἐσοπτεύειν δοκῶ,
Π. 61. ἀλλ' εἴ τι χ. ἀνδρὸς εὐδρακοῦ τρόπου,
Χαιρέου. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χ. νέοι,
χαίρετ'. ΕΙ. 337. μή τι καὶ νυνί γε χ.· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·
ΕΙ. 1355. ὦ χαίρετε χ., ἀν-
Α. 1097. ὦ χ., ὦ Λάκωνες· αἴσχρά γ' ἐπάδομεν.
χαίρετε. Ν. 356. χ. τούνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλῳ,
ΕΙ. 149. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χ.
338. ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χ.
1355. ὦ χ. χαίρετ'. ἀν-
Α. 1074. ἀνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χ.,
χαίρετον. Ο. 645. Εὐελπίδης Κρωβέων. ΕΠ. ἀλλὰ χ.
Π. 788. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χ.
χαιρέτω. Ν. 560. ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χ.'
Χαιρεφῶν. Ν. 104. ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χ.
Ν. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χ. ὁ Ζφήττιος
831. καὶ Χ., ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Σ. 1412. ἀληθὲς, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δὴ μοι, Χ.,
Ο. 1564. Χ. ἡ νυκτερίς.
Χαιρεφῶντα. Ν. 144. ἀνήρετ' ἄρτι Χ Σωκράτης
Ν. 1465. τὸν Χ. τὸν μαρὸν καὶ Σωκράτη
Σ. 1408. κλητῆρ' ἔχουσα Χ. τουτονί.
Fr. p. 509. Χ.
282. Χ.
457. Χ.
486 a. Χ. νυκτὸς παῖδα.
Χαιρεφῶντι. Ο. 1296. ἴδις Λυκούργῳ, Χ. νυκτερίς,
Χαιρεφῶντος. Ν. 146. δακοῦσα γὰρ τοῦ Χ. τὴν ὀῤῥὼν
Ν. 503. οὐδὲν διοίσεις Χ. τὴν φύσιν.
χαιρηδόνος. Α. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡσθην ἄξιον χ.;
χαιρήσεις. Ι. 828. οὐ χ., ἀλλά σε κλέπτοντ'
Π 64. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χ., ἔτι
χαιρήσετον. Ι. 235. οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χ.,
χαιρήσων. Σ. 186. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χ. γε σύ.
Χαιρητάδου. Ε. 51. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χ.;

Χαιριδῆς. Α. 866. *ἐπὶ τὴν θύραν μοι* Χ. *βομβαύλεια* ;
Χαίριππον. Ν. 61. *Ἀνθιππον ἢ* Χ. *ἢ Καλλικτίδην*,
Χαίρις. Α. 16. *ὅτε δὴ παρέκυψε* Χ. *ἐπὶ τὸν ὄρθιον.*
Ἱππ. 951. *ἡν Ὑμᾶς ἴδῃ*,
Ο. 858. *συναδέτω δὲ* Χ. *φδεῖν.*
χαίρομαι. Ἱππ. 291. *ὦ ῥᾴδιον καὶ* χ. *κεὐφραίνομαι.*
χαίρομεν. Ἱππ. 311. *ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου* χ. *κηρύγματος.*
χαίροντας. Α. 371. *τοὺς τῶν ἀγροίκων εἶδα* χ. *σφόδρα*
χαίροντες. Α. 1143. *ἴτε δὴ* χ. *ἐπὶ στρατιάν.*
Σ. 1009. *ἀλλ' ἴτε* χ. *ὅπου βούλεσθ'.*
Ἱππ. 321. *οὐ γὰρ ἂν* χ. *ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.*
Β. 244. *καὶ φλέω.* χ. *ᾠδῆς*
χαίρουσιν. Εκ. 228. *βινουμεναι* χ. *ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.*
χαίρω. Ν. 1329. *ἀρ' οἶσθ' ὅτι* χ. *πολλ' ἀκούων καὶ κακά* ;
Σ. 510. *οὐδὲ* χ. *βασάνου οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἡδιον ἂν*
573. *εἰ δ' αὖ τοὶς χοιριδίοις* χ. *θυγατρὸς φωνῆ με πιθέσθαι.*
Β. 744. *εὐθὺς πεσόντας, ὅπερ ἐγὼ* χ. *ποιῶν.*
Π. 247. χ. *τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ*
χαίρωμεν. Θ. 311. *τἀγαθά. ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιών.* χ.
χαίρων. Α. 563. *ἀλλ' οὐδὲ* χ. *ταῦτα τολμήσει λέγειν.*
Ι. 498. *ἀλλ' ἴθι* χ., *καὶ πράξεις*
548. *ἐν' ὁ πωιητὴς ἀπίῃ* χ.,
Ν. 510. *ἀλλ' ἴθι* χ. *τῆς ἀνδρείας*
1008. *ἥρος ἐν ὥρᾳ* χ., *ὅπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.*
Ει. 154. *ἀλλ' ἄγε, Πίγρασε, χώρει* χ.,
719. *ὦνθρωπε,* χ. *ἀπιθι καὶ μέμνησό μου.*
729. *ἀλλ' ἴθι* χ.: *ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδώντες*
Θ. 719. χ. *ἴσως ἐνυβριεῖς,*
Β. 843. *ἀλλ' οὖ τι* χ. *αὐτ' ἐρεῖς.* Δι. *παῦ, Αἰσχύλε,*
1500. *ἄγε δὴ* χ., *Αἰσχύλε, χώρει,*
Εκ. 683. *εἴδοὸ ὁ λαχὼν ἀπίῃ* χ. *ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ*
Π. 1079. *νὺν δ' ἀπιθι* χ. *συλλαβὼν τὴν μείρακα.*
χαίρωσι. Ι. 39. *ἢν τοὶς ἔπεσι* χ. *καὶ τοὶς πράγμασι.*
χαίτην. Α. 822. *φράξω δ' αὐτοειόμου λοβὰς λασιαύχενα* χ.,
Χαιτόπραον. Α. 1157. *οὐπω γυναῖκ' ὀπωπα* χ.
χάλα. Θ. 638. χ. *ταχέως τὸ στρῴωον, ἀναίσχυντε σύ.*
Εκ. 508. χ. *συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,*
χαλαζᾷ. Ι. 381. *τὸν πρωκτὸν, εἰ* χ.
χαλάζαις. Ν. 1127. *τὸν κέραμον αὐτοῦ* χ. *στρογγύλαις συντρίψωμεν.*
χαλαζῶν. Β. 852. *ἀπὸ τῶν* χ. *δ', ὦ πονηρ' Εὐριπίδη,*
χαλάν. Ο. 383. *οὐτω δὴν ὀργῆς* χ. *εἴξασ' ἀναγ' ἐπὶ σκέλοσ.*
χαλαρά. Σ. 1495. *στρέφεται* χ. *κοτυλῆδων,*
Θ. 293. *ἀρ' ἁρμόσει σοι;* ΕΤ. χ. *γοῦν χαίρει φορῶν.*
χαλάσας. Σ. 655. *ἀκρᾶσαί νυν, ὦ παππίδιον,* χ. *ὀλίγον τὸ μετωπον*
Σ. 727. *ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν* χ. *τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.*
χαλάσθω. Σ. 1484. *κλῆθρα* χ. *τάδε. καὶ δὴ γὰρ*
χάλασον. Λ. 419. *ἐλθὼν* χ., *ὅπως ἂν εὐρυτέρας ἐγὼ.*
Θ. 1003. χ. *τὸν ἅλων.* ΤΟ. *ἀλλὰ ταῖτα δρᾶς ἐγώ.*
χαλεπά. Α. 142. *ξυμῳδήσαι μοι.* ΔΑ. χ. *μὲν καὶ τὼ σιὼ*
χαλεπαί. Εκ. 1056. χ. *γ' ἂν ἥτε γενόμεναι πορδῆς.* ΓΡ. Β. *τίν;*
χαλέπαινε. Β. 1020. *Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος* χ.
χαλεπῆ. Α. 16. *ἤξουσι* χ. *τοι γυναικῶν ἕξοδοι.*
χαλεπῆ. Α. 1116. *καὶ μὴ* χ. *τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,*
χαλεπόν. Σ. 646. *ναι* χ. * * * *
Σ. 650. χ. *μὲν καὶ δειῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,*
950. χ. *μὲν, ὀθόνιον, ἐξῆσαι δεῖ διαβεβλημένου*
985. *οὐκοῦν ἀποφεύγει δῆτα;* Φι. χ. *εἰδέναι.*
1457. *τὸ γὰρ ἀποστῆναι* χ.
Ἱππ. 819. *ὡς* χ. *ἐλθεῖν ἢν ἀμ' εὐθὺ τῶν θεῶν.*
Λ. 504. *καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.* ΠΡ. *ἀλλ' οὐ δύναμαι* χ. *γαρ*
1112. *ἀλλ' οὐχὶ* χ. *τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις*
Β. 1100. χ. *οὖν ἔργον διαιρεῖν,*
Εκ. 27. *ἢν* χ. *αὐταῖς ; ἀλλ' ὁρῶ τοιδὶ λύχνον*
180. χ. *μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,*
266. χ. *τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χειροτονητέον*
Π. 578. *αὐτοὶ, οὐτω διαγιγώσκειν* χ. *πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.*
782. *βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς* χ. *ἐστὶν οἱ φίλοι*
χαλεποῦ. Σ. 821. *ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς* χ. *ἀρ' ἦσθ' ἰδεῖν·*
Σ. 942. *οὐκ οὖν σὺ παύσει* χ. *ἐν καὶ δίσκολος.*
χαλεπῶς. Π. 60. *σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ* χ. *ἐκπυθάνει.*
χαλεπώτατον. Ι. 516. *καμοῦσοδιδασκαλίαν εἶναι* χ. *ἔργον ἁπάντων·*
χαλεπωτάτους. Ο. 539. *ποὖν δὴ πολὺ δὴ* χ. *λόγους*
χάλικας. Ο. 839. χ. *παραφόρει, πηλὸν ἄποδὺς ὀργασον,*
χαλινοῦς. Β. 827. *γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα* χ.,
χάλκεν'. Ι. 470. *εὖ γ' εὖ γε, χ. ἀντὶ τῶν κολλομένων.*
χαλκεύει. Π. 163. *ἕτερος δὲ* χ. *τις, δ δὲ τεκταίνεται.*
χαλκεύειν. Π. 513. *τὶς ἢ ναυπηγεῖν ἢ ἀίπτειν ἢ τροχοποιεῖν·*
χαλκευσοῦσι. Ο. 1114. *ἢν δὲ μὴ κρίνητε,* χ. *μηνίσουσι φορεῖν*
χαλκευεται. Ι. 469. *ἐγὼδ' ἐπὶ γὰρ τοὶς ἐκθεμίσοις* χ.
χαλκεύς. Ει. 480. *μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ* χ. *οὐκ ἐᾷ.*
χαλκέως. Γι. 510, 2. *βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς* χ.
χαλκῆ. Π. 813. χ. *γέγονε· τοὺς δὲ πανακίσκους τοὺς σαπροὺς*
χαλκηλάτους. Β. 929. *γρυπαέτους* χ., *καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα.*
χαλκῆς. Ο. 490. *ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον,* χ., *κεραμῆς, σκυλοδέψαι,*
Α. 627. *καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὖσας ἀσπίδος* χ. *πέρι,*
Χαλκιδέας. Ι. 238. *οὐν ἐσθ' ὅπως οὐ* Χ. *ἀφίστανον.*
Χαλκιδικόν. Ι. 237. *τουτὶ τί δρᾷ τὸ* Χ. *ποτήριον;*
χαλκιοῦκον. Α. 1300. *καὶ* Χ. *Ἀσπάναν.*
Α. 1320. *καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν* Χ. *ὕμνη*
χαλκίοις. Β. 725. *χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς* χ..
χαλκίον. Α. 749. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἤ* χ.
Fr. 9. *"ἔγκωκ' ἐγὼ δέ* χ. *(τοῦτ' ἐστι κοτταβεῖον) ἱστάναι καὶ μυρρίνας."*
316, 1. *τὸ* χ.
χαλκίου. Γι. 12. *οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ* χ.
χαλκίῳ. Α. 1128. *κατάχεε σύ, παῖ, τοὐλαιον, ἐν τῷ* χ.
Γι. 169, 2. *ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ* χ. *λελουμένους σχολάζων.*
χαλκοῖς. Β. 730. *προυσεδεύομεν, τοῖς δὲ* χ. *καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις*
χαλκοκρότων. Ι. 552. χ. *ἵππων κτύπο*
χαλκόν. Εκ. 822. χ. *τὸ λοιπὸν' ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.*
χαλκοῦν. Α. 562. *ἐς τὸν* χ. *ἐμβαλλόμενον πίλον λέκιθον παρὰ γραῦς·*
Β. 294. *ἅπαν τὸ πρόσωπον.* Δι. *καὶ σκίλος* χ. *ἔχει.*
Fr. 247. "*δακτύλιον* χ. *φέρων ἀπείρονα.*"
χαλκοῦς. Εκ. 815. *ἔγωγε.* ΑΝ. Β. *τοὺς* χ. *δ' ἐκείνους ἡνίκα*
χαλκοφάλαρα. Α. 1072. *τίς ἀμφὶ* χ. *δώματα κτυπεῖ ;*
χαλκώματα. Γι. 381. "χ., *προσκεφάλαια.*"
χαλκωμάτων. Σ. 1214. *ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν* χ.,
χαλκῶν. Εκ. 818. *μεστὴν ἄπῃρα τὴν γνάθον* χ. *ἔχων,*
χαλῶσιν. Α. 310. *κἂν μὴ καλούνταν τοὺς μοχλοὺς* χ. *αἱ γυναίκες,*
χάμα. Ει. 1138. χ. *τὴν Θρᾷττων κυνῶν,*
Ει. 1155. χ. *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,*
1168. χ. *φίμ', Ὄραι φίλαι· καὶ*
Β. 1525. *λαμπάδας ἱρὰς* χ. *προσεμπετε*
χαμαῖ. Α. 344. *ἐκσίσασται* χ., *οὐχ ὑρᾷς σεαύμενον;*
Σ. 1012. *σᾶαι μὴ πέσῃ φαύλως* χ.
Α. 358. *θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς* χ., *ὅπως ἂν,*
χαμᾶζε. Α. 341. *τοὺς λίθους νὺν μοι* χ. *πρῶτον ἐξέρασατε.*
χαμᾶθεν. Σ. 249. *κάρφος* χ. *νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρύβυσον.*
χαμαί. Α. 342. *οὐτοῖ σοι* χ., *καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.*
Α. 869. *τάνθεια τὰς γλάγκωνος ἀπκείλαν* χ.
Ι. 155. *ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη* χ.·
371. *διαπατταλευθῆσαι* χ.
Ν. 231. *εἰ δ' ὧν* χ. *πάνυ κάτωθεν ἐσκόπουν,*
697. χ. *μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.*
Σ. 43. χ. *καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κύλακος ἔχει.*
Ει. 886. *ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη* χ.
Α. 637. *ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γράες, ταῖ πρῶτον* χ.
917. *ἀρκεῖ* χ. *πῶρ.* ΜΤ. *μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ,*
918. *καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ* χ.
Θ. 214. *ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.* ΜΝ. *καὶ δή* χ.
Γι. 416. *ἀπασκαρίζειν ὑστερεῖ πέρκην* χ.
χαμεύνη. Ο. 816. *οὐδ' ἂν* χ. *πάνυ γε κειμὶν γ' ἔχων.*
χάνει. Α. 878. *καὶ μὰν φέρω* χ., *λαγῶ, ἀλώπεκας,*
χανδάνῃ. Β. 260. χ. *δι' ἡμέρας*
χανεῖν. Σ. 342. *τοὺν' ἐτύλμησ' ὁ μιαρὸς* χ.
Χαόνας. Α. 613. *οἰδὲν τις ὑμῶν τἀκβάτον' ἢ τοὺς* Χ.;
Χάος. Ν. 424. *τὸ* Χ. *τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί ;*
Ο. 693. Χ. *ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·*
Χαόσι. Α. 604. *ἕτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν* Χ.
Ι. 78. *ὁ πρωτὸς ἐστιν αὐτόχρυμ' ἀν* Χ.,
Χάους. Ο. 691. *φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε* Χ. *τε*
χάους. { Ο. 192. 1218. } *διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ* χ.
χαράδρας. { Σ. 1034. Ει. 757. } *περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν* χ. *ὀλεθρον τετονώσας,*
χαραδριοί. Ο. 1141. *οἱ* χ. *καὶ τάλλα ποτάμι' ὀρνέα.*
χαραδρίοι. Ο. 266. *ἐμβὰς ἐπαῖξ,* χ. *μεμυιωμενοι.*
χάρακας. Α. 986. *τὰς* χ. *ἤπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,*
Σ. 1201. *ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς* χ. *ὑφειλόμην.*

χάρακας. Σ. 1202. ἀπολεῖς με. ποίας χ., ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
Ει. 1263. λέβομαι· ἀν αὖτ' ἐς χ., ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
χάρακι. Α. 1178. ἀνὴρ τέτρασι χ. διαπῆδων ταφρον,
χαρακτήρ. Ει. 220. ὁ γοῦν χ. ἡμεδαπὸς τῶν βημάτων.
χαράν. Π. 637. λέγεις μοι χ., λέγεις μοι βοάν.
χάραξ. Σ. 1291. εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χ. τὴν ἄμπελον.
χαρεῖσαι. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χ.
χαρέντα. Θ. 980. χ. χορείαις.
Χάρητι. Α. 604. ἑτέρους δὲ παρὰ Χ., τοὺς δ' ἐν Χαύσει
χαριεῖ. Θ. 1078. καί μοι. παῦσαι. ΕΥ. παῦσαι.
χάριεν. Π. 145. ἡ χ. ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
χαρίεν. Β. 1491. χ. οὖν μὴ Σκιάφιτε
χαρίεν. Εκ. 680. ὡσ μὴ δικπιῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χ. γε.
χαρίεντα. Σ. 1400. ἔξεα χ. ΑΡ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὦ μέλε.
Εκ. 794. χ. γοῦν πάσομ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
χαρίεντά. Ο. 1401. χ. γ', ὦ πρεσβύτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
Εκ. 190. τἀλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χ. γ' ἄν
Π. 849. χ. γ' ἡνεῖς δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
χαρίεντες. Α. 1226. ἡ καὶ χ. ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
χαριεντίζει. Fr. 212. χ. καὶ καταπαίζει ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.
χαριζόσθαι. Α. 1220. ἐμὲν χ., ταλαιπωρήσομεν.
χαριζόμενος. Fr. M. Δαιτ. 9. 3. χ. τὸ δράμα τοῦτ' ἐδείκνυεν.
χάριν. Α. 892. ὑμὶν παρέχω τῆσδε τῆς ξένης χ.
Α. 915. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χ.
1051. ἐκέλευε δ' ἐγχίειν σε, τῶν κρεῶν χ.,
1232. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χ.
Ι. 268. ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐπὶν ἀνδρείας χ.
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἑλαμψε τῆς τύχης χ.,
1347. ἀν οὐνεκ' ἀπόδοσ τῷ πεῖσι τῷδι χ.
1420. ἡν ἀν σὺ τάξῃς, καὶ χ. πρὸς εἰσομαι.
Ει. 761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χ. ὑμᾶς εἰεὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
Ο. 384. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χ.
Α. 865. ὡν οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χ.,
869. χ. οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
Θ. 128. ὦν χ. ἀνακτ' ἄγαλλε Φοίβον [τιμᾷ].
586. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χ.;
601. καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χ.
982. διπλὴν χ. χορείας.
Β. 1418. ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητῆν. ΕΥ. τοῦ χ.;
Εκ. 140. καὶ τὴ Δίᾳ σπένδουσί γ' ἢ τίνος χ.
1048. μεγάλην ἀποδοῦναι καὶ παχεῖαν σοι χ.
Π. 53. ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσὶ καὶ τοῦ χ.
154. οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χ.
260. } ὕτου χ. μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
281. }
1009. ἐρῶν ἀκούσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χ.
Χαρινάδην. Ει. 1155. χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χ. τις βασάτω,
Χαρινάδης. Σ. 232. νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χ. βαδίζειν.
Χαρίξενης. Ε. 943. οὐ γὰρ τάτι Χ. τάδ' ἐστίν.
χαρίσηται. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χ.
χαριοῦμαι. Θ. 756. ὑπὸχ' αὐτὸ, χ. γὰρ ἐν γε τοῦτό σοι.
χαριούμεθα. Ει. 858. ἀλλ' ὁ τι μάλιστα χ.
χάρις. Ι. 1205. ἀπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραδίκτου ἡ χ.
Ν. 311. ἤρι τ' ἐπερχομένῳ βρομία χ.,
Σ. 1278. τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χ. ἐφέσπετο·
Α. 545. ἐν φύσει, ἐνι χ.,
χάρισ'. Ει. 393. ἀλλὰ χ., ὦ φιλαν-
χάρισαι. Θ. 933. χ. βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
χαρίσασθαι. Ι. 517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χ.'
χαρίσασθαί. Σ. 327. τόλμησον, ἀναξ, χ. μοι,
Χάρισι. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χ. ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή,
Χάρισιν. Ει. 456. Ἕρμῆ, Χ., Ὅρασιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
Θ. 300. φῳ, τῇ Γῇ, καὶ τῇ Ἑρμῇ, καὶ Χ., ἐκκλη-
χαρσιόν. Fr. 6, 2. πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἑσπέραν χ.
χαρίσωμαι. Θ. 939. τί σοι χ.; ΜΝ. γυμνὸν ἀποδυσαντά με
χαρίσωνται. Εκ. 629. ταῖσι γυναῖξι πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χ.
Χάριτας. Ν. 773. σοφῶς γε νὴ τὰς Χ. ΣΤ. οὔμ' ὦτ' ἤδομαι
Fr. 314, 2. μήτε Χ. βοᾶν ἐν χορῷ Ὀλυμπίας·
χάριτας. Α. 1279. πρόσαγε χορὸν, ἔσαγε χ.,
Χάριτες. Ο. 782. εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χ. Μοῦ-
Ο. 1320. Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χ.,
Χαριτιμίδη. Εκ. 293. ἀλλ' ὦ Χ.
χάριτος. Ο. 855. ἅμα δὲ προσέτι χ. ἕνεκα
Χαρίτων. Ει. 41. οὐ μὴν Χ. γε. ΟΙ. Α. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Β. οὐκ ἐσθ' ὅπως
Χαρίτων. Ει. 797. τοιάδε χρὴ Χ. δαμῶματα καλλικίμων
Ο. 1100. λευκότροφα μύρτα, Χ. τε κηπεύματα.
Θ. 122. δινεύματα Χ.
Εκ. 974. μέλιττα Μοίσαις, Χ. θρέμμα, Τριφῆς πρόσοπον,
χαρίτων. Β. 335. χ. πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν, ἱερὰν
Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χ. μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
Χαρμίνος. Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἥττων ἐστὶν Χ· ὄβλα δὲ τάργα.
χαροποῖσι. Ει. 1065. συσθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χ. πιθήκοις,
Χάρυβδιν. Ι. 248. καὶ τελώτην καὶ φάραγγα καὶ Χ. ἁρπαγῆς,
Χάρων. Α. 606. ὁ Χ. σε καλεῖ,
Β. 183. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κάστι γ' ὁ Χ. οὐτοσί.
184. χαίρ' ὦ Χ., χαίρ' ὦ Χ., χαίρ' ὦ Χ.
Π. 278. σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χ. τὸ ξύμβολον δίδοσιν,
χασκάζεις. Σ. 695. σὺ δὲ χ. τὸν καλαυρέτην· τὸ δὲ ἠραττόμενόν σε λέληθεν.
χάσκει. Σ. 1493. πρωκτὸς χ. Ξα. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
χάσκῃς. Ι. 1032. ἐξέδεται σου τοῦψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χ·
χάσκων. Ι. 1018. δι' πρὸ σέθεν χ. καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
χασμᾷ. Ι. 824. ὀπότ' χ., καὶ τοὺς καυλοὺς
χασμᾷματος. Ο. 61. Ἀπόλλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χ.
χάτ'. Ει. 423. χ. ἔτι πᾶλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
χάτρα. Ει. 704. χ. πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
χάτρά. Ν. 854. χ. γε πᾶλλ' ἀλλ' ὁ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
χάτρα. Α. 1088. χαύτη ξυνᾴδει χ. ταύτῃ νόσῳ.
χάτραι. Β. 1104. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χ. σοφισμάτων.
χάτραις. Α. 891. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χ.
χάτέραν. Ν. 1440. σκέψαι δὲ χ. ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοίμαι.
Ει. 15. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χ. μοι χ.,
Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃς χ. στάσιν μελῶν
χάτέρας. Εκ. 52. ὁμῶ προσιόντας χ. πολλὰς πάνυ
χάτεροι. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκαι ὠρλήρας χ. τίκου
Π. 218. πολλοὶ δ' ἔσονται χ. νῷν ξύμμαχοι,
χάτέροις. Σ. 1350. πολλοὶς γὰρ ἤδη χ. αὖτ' ἐργάσω.
χάτέρους. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χ. μείζονας κολάζω.
χάττ'. Α. 1200. χ. ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν
χαὔνόν. Ο. 819. χ. τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
χαυνοπολίτας. Α. 635. μηθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χ.
χαυνόπρωκτ'. Α. 104. οὐ λῆμ' χρῦσο, Ἰαοναῦ.
χαυνοπῴκτους. Α. 106. ὁ τι χ. τοὺς Ἰαόνας λέγει,
χαύνωσιν. Ν. 875. ἢ κλῆσιν ἢ χ. ἀναπεστρίψαν;
χαῦται. Α. 192. ὄζουσι χ. πρεσβεῖων ἐν τοῖς πάλαις
Εκ. 503. χ. γὰρ ἤκουσεν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
χαύτη. Α. 992. εἴπερ γε χ. 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
Λ. 1088. χ. ξυνᾴδει χἀτέρα τοῦτῳ νόσῳ.
χαὐτῆς. Ο. 301. χ. γε γλαῦξ. ΕΥ. τί φῄς; τίς γλαῦξ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;
χέασθαι. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χ.
χέτεθ'. Ει. 151. μὴ βδεῖσε μηδὲ χ. ἡμερῶν τριῶν
χέῃς. Εκ. 372. οὐτοσί, τί ποιεῖς; οὐ τί που χ.; ΒΛ. ἐγώ;
χεῄτιᾳς. Β. 8. μεταβαλλόμενοι τἀνάφορον ὅτι χ.
χεῄτιῶην. Ν. 1387. χ., οὐχ ἕτλης
χεῄτιῶν. Ο. 790. εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χ.,
Εκ. 313. ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χ.,
345. Λακωνικᾶς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χ.,
368. οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χ.
χέῃομεν. Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χ.
χέῃοντά. Εκ. 322. οὐ γὰρ μεῦν χ. γ' οὐδεὶς ὄψεται.
χέῃω. Ν. 391. χἀταν χ., κομῴδη βροντᾷ παπαπαπᾷ, ὥσπερ ἐκείναι.
χέῃων. Ει. 164. ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χ.
χείλεσιν. Ν. 873. καὶ τοῖσι χ. διερρηκόσιν.
Β. 679. φιλοτιμότερα Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χ. ἀμφιλάλοις
χείλος. Α. 459. κοτυλίσκιον τὸ χ. ἀποκεκρουμένον.
χειμαζομένης. Β. 361. ἢ τὴν πόλεως χ. ἀρχων καταδυροδοκεῖται,
χειμάζω. Ο. 1097. χ. δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
χείμαστρον. Fr. 708. χ.
χειμέρια. Α. 1141. νίφει, βαβαιάξ· χ. τὰ πράγματα.
Fr. 142. καὶ ξυνιόνοφε καὶ χ. βροντᾷ μὰ Δί' εὖ.
χειμῶν. Α. 576. τρυχίλαι, κοὐλύμβοι. ΔΙ. ὡσπερεὶ χ. ἄρα
Ο. 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χ. ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
χειμῶν'. Fr. 124, 2. φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χ. ὅλον;
χειμῶνα. Ο. 105. οὖν, ἀλλὰ τὸν χ. πάντα τῷρκεῖ
χειμῶνι. Ο. 725. αὔραις, ὥραις χ., θέρει,
Θ. 873. κάμνοντας ἐν χ. καὶ ναυαγίαις;
χειμῶνος. Ι. 883. χ. ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χ. ὄντος ὀφθέλει.
Ο. 709. πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἥρος, χ., ὀπώρας·

χειμῶνος. Ο. 1069. οἰωνῶν, οὐ χ. μὲν
Ο. 1480. τοῦ δὲ χ. πάλιν τὰς
Θ. 67. καὶ γὰρ μελισσοποιεῖν ἄρχεται· χ. οὖν
Β. 1190. χ. ὄντος ἐξέθεσαν· ἐν ὀστράκῳ,
Ex. 421. χ. ὄντος, τρεῖς σισύρας ὑφειλέτω.
Fr. 476. I. ὀψε δὲ χ. μέσου σκιοῦς, βύτρυς, ὑπώρα,
χεῖρ. I. 79. τὴν χ. ἐν Λεπαλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
I. 1082. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χ. ἐποίησεν
1085. ἐς τὴν χ. ὑρθὼς γηλάτο τὴν Διοπείθους.
Ν. 933. κλαύσει, τὴν χ. ἢν ἐπιβάλῃς.
Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χ. ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφώταν'
Ο. 518. ἢν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χ., ὡς νόμος ἐστὶ,
623. ἀνατείνοντες τὼ χ. ἀγαθὼν
975. καὶ φιλὴν δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χ. ἐπιπλῆσαι.
Λ. 440. τὴν χ. ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
443. εἰ τάρα νὴ τὴν Φοσφόρου τὴν χ. ἀεραν
472. τὴν χ.' ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιὰν ἀνάγκη.
Θ. 1115. φέρε δεῦρό μοι τὴν χ., ἵν' ἄξωμαι κόρης·
Β. 1029. ὁ χορὸς δ' οὐδὲς τὼ χ. ὦδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.
Ex. 783. ἑστήκεν ἐκτείνοντα τὴν χ. ὑπτίαν,
Π. 689. τὴν χ. ὑφῄρει· κἄτα συρίξας ἐγὼ
739. ἐγὼ δὲ τὼ χ. ἀνεκρότησ' ὑοῖ· ἠδουῆς,
χεῖρα. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χ. δὸς τὴν ἀριστερὰν δεξιάν.
Ει. 1232. τηδὶ, διεὶς τὴν χ., διὰ τῆς θαλαμαῖς
Ο. 1759. δρεῦον, ὦ μάκαιρα, σὴν χ. καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λ. 941. πρότειτε δὴ τὴν χ. κἀλείφου λαβὼν.
1119. ἢν μὴ διδῷ τὴν χ., τῆς σάθης ἄγε.
Θ. 955. χειρὶ σύναπτε χ.,
Π. 691. ἡ δ' εἰδέως τὴν χ. πάλιν ἀνέσπασε,
χείρᾳ. Λ. 359. ἢν προσφέρῃ τὴν χ. τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
Λ. 435. εἰ τάρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χ. μοι
893. αὐτὴ τε λυπεῖ; ΜΥ. μὴ πρόσαγε τὴν χ. μοι.
χείρας. Ει. 317. ἢν ἅπαξ ἐς χ. ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ ἰοὺ.
Λ. 455. ἀποστρέφετε τὰς χ. αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
504. καὶ τὰς χ. πειρᾶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
Ex. 264. τὰς χ. αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
Π. 1018. καὶ τὰς γε χ. παγάλαυρα ἔχειν μ' ἔφη.
χείρε. Λ. 434. ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χ. δεῖ,
Β. 201. οὐκοῦν πρῶβαλεῖ τὼ χ. κἀκτενεῖς; ΔΙ. ἰδοί.
χείρί. Ν. 506. ἀνύσας τι δευῇ θάττον; ΣΤ. ἐς τὼ χ. νυν
Ει. 35. καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὼ χ. ποιεῖ
χείρες. Θ. 776. ὦ χ. ἐμαὶ,
χειρί Λ. 1170. τῇ χ. πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·
Ι. 1169. ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χ. τῆλεφαντίνῃ
Σ. 1342. τῇ χ. τοῦδι λαβομένη τοῦ σχοινίου·
Α. 1116. καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χ. μηδ' αὐδαδικῇ,
Θ. 955. χ. σύναπτε χείρα.
Fr. 344, 10. ἐν' ἐχθυοπώλου χ. παρανομωτάτῃ.
709, 2. τῇ μὲν δίδωμ' χ., τῇ δὲ λαμβάνω.
χειρῶν. Ι. 826. καταβροχίζει, κἀμφοῖν χ.
χειρόμακτρον. Fr. 427, 2. παράπεμπε τὸ χ.
χεῖρον. Ι. 37. οὐ χ.' ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησόμεθα.
Ι. 895. χ. διατίθης. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
1079. δεινῶς τεθερμῶσθαι γε χ. φαίνεται·
Ex. 91. ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χ. ἀκρομμῦν ἄρα
χειρός. Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χ., ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι.
Σ. 597. ἀλλὰ φιλάττει διὰ χ. ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
656. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χ.,
713. σίμοι τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χ. καταχεῖται,
1216. ὕδωρ κατὰ χ.· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
Ο. 464. κατὰ χ. ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσειν, μέλλομεν, ἦ τί;
Fr. 427, 1. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χ. ὕδωρ
χειροτέχνην. Π. 533. τὸν χ. ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγάζουσα κάθημαι
χειροτεχνικωτάτους. Σ. 1276. παῖδας ἐφύτευσα ὕτι χ.,
χειροτεχνῶν. Π. 617. τῶν χ.
χειροτονητέον. Ex. 266. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χ.
χειροτονούντας. Ex. 797. ἐγῷδα τούτους χ. μὲν ταχὺ,
χειροτονῶμεν. Ex. 298. ἀν χ.
χειρούμενον. Σ. 439. περιορᾷς οὖτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χ.
χειρουργίας. Σ. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐται λιπαρούσ χ.,
χείρους. Θ. 801. βάσανον δόμεν, πότεροι χ. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν ἡμεῖς,
Θ. 820. χ. ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.

χειροῦσιν. Σ. 443. πρὸς βίαν χ., εἶδὼν τὼν πάλαι μεμνημένοι
χείρων. Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χ. παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Θ. 805. καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χ. πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
χειρῶν. Β. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χ. πολύν.
Ex. 780. γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χ. γε τῶν ἀγαλμάτων,
Fr. 254. "τῶν χ. ἔργα μνοῦς ἐστιν."
χελιδοῖ. Ο. 1411. πανυσίτερε ποικίλα χ.·
χελιδόνες. Ο. 1151. τὼν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χ.
Ο. 1681. εἰ μὴ βατίζων ὥστερ αἱ χ.,
Λ. 770. ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χ. εἰς ἑνὰ χῶρον,
775. ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χ., οὐκέτι δύξει
χελιδόνια. Fr. 476, 4. πῦον, χόρια, χ., τέττιγας, ἐμβρύεια.
χελιδόνων. Ι. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χ. ἐκλεττεῖς.
Ο. 1417. δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χ.
Β. 93. χ. μουσεῖα, λωβητὰ τέχνης,
χελιδόσιον. Ο. 1682. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χ. λέγει.
χελιδὼν. Ι. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶ'; ὡρα νέα, χ.
Ει. 800. ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χ.
Π. 714. ἡνίκα πικτεῖν ὥρα πρόβατων τίκων ἠρινὸν· εἶτα χ.,
1293. χαλδὸ, Μενέπτιμ δ' ἦν χ. τοὐνομα,
1301. ὅπου χ. ἦν τις ἐμπεποιημένη
Θ. 1. ὦ Ζεῦ, χ. ἀρά ποτε φανήσεται;
Β. 681. Θρῆκία χ.,
Fr. 499. πυθοῦ χ. πηνίκ' ἄττα φαίνεται·
χελύνην. Σ. 1053. στᾶς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χ. ἐσθίων·
χελῶναι. Σ. 1292. ἰὼ χ. μακάριαι τοῦ δέρματος,
χελώνας. Σ. 429. τὰς χ. μακαρεῖν σε τοῦ δέρματος.
χέρας. Σ. 1193. πλινθὶν βαβυτάτην καὶ χ. λαγῴας τε καὶ
Θ. 912. ὦ χρόνοι ἑλδὼν σῆς δάμαρτος ἐξ χ.,
914. λαβέ μι, λαβέ μι, πόσ' περίβαλε δὲ χ.
χερί. Β. 1289. σὺν δορὶ καὶ χ. πράκτορι θούριος ὄρνις,
χέρνιβα. Ει. 956. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χ.
Ο. 850. παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χ.
958. αὐθις σὺ περιχῶρει λαβὼν τὴν χ.
χέρνιβι. Ο. 897. χ. θεοσεβεῖς
χερνίβιον. Fr. 298. χ.
χέρνιβος. Α. 1129. κοινῇ δικαίοις, εἰ μιᾶς γε χ.
χερνίπτου. Ει. 961. κἀστὸς τε χ., παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
χεροῖν. Β. 1348. εἰείειειειειείσσουσα χ.
Β. 1362. λαμπάδας ὀξυτάταιν χ., Ἑκάτα, παράφηνον
χερός. Β. 1142. αὐτοῦ βαίοις ἐκ γυναικείας
Χερρονήσου. Ι. 262. καταγαγὼν ἐκ Χ. διαλαβὼν ἠγκύρισας,
χεροῖ. Β. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐκ χ. πινάσσων,
χεροῖν. Α. 1223. παιωνίσει χ.
Ι. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χ. ἁρπάζων φέρει.
χέσαι. Ex. 508. πρότερον χ. πλεῖν ἢ τριάκοσθ' ἡμέρας.
χεσεῖν. Ι. 1057. ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χ. γάρ, εἰ μ.
χέσας. Ex. 520. ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποὶ ποῦ τις ἂν χ. τύχοι;
χεσεῖ. Ει. 1235. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμηνῳ χ. καθήμενος;
Ex. 1062. ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. ὁάρρει, βάδιζ' ἔνδον χ.
χεσεῖῃ. Ι. 888. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χ.,
χεσεῖν. Θ. 570. τὼν σησαμοῦνθ' ὃν κατέψαγες, τοῦτον χ. ποιησω.
χεσεῖσθαι. Σ. 941. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χ. τήμερον.
χεσεῖω. Ι. 908. οἰμ' ὡς χ., κοὐχ ἁπαντας ἐκφέρω.
Ν. 295. καὶ θέμις ἐστὶν, νυνὶ γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χ.
χέσῃ. Ει. 24. ὃς μὲν γὰρ ὥστε ἂν χ. τις, ἢ κίων,
Χέτω. Fr. 447, 2. τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χ.
χῆ. Ει. 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χ. τύχῃ κατορθοῦ, κ.τ.λ.
χῆ. Σ. 1121. ὅστις ἂν μὴ 'χ. τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῶβολον.
Ει. 803. ἐζομένῃ κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χ.· Μόρσιμος
χήμεῖς. Σ. 574. ἀυτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κύλλοπ' ἀνείμεν.
Ο. 1076. βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ. ἐνθάδε·
χήμεῖν. Α. 167. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χ. ξυνδοκεῖ.
χήμεῦν. Ex. 495. μὴ καὶ τὸ ἡμᾶς ὀψεται χ. ἕτως κατείπῃ·
χήν. Ο. 1302. ἢ πηνέλοψ ἢ χ. τις ἢ περιστερὰ
χῆν'. Ο. 521. λάμπων δ' ὅμευσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χ., ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
Ο. 707. ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χ., ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
χηναλώπηξ. Ο. 1295. κορυδὸς φιλοκλέες, χ. Θεογένει,
χῆνας. Ει. 1001. χ., νήττας, φάττας, προχίλους
χῆνες. Ο. 1145. οἱ χ. ὑποτύποντες ὥσπερ ταῖς ἅμαις
χηνί. Ο. 805. εἰς κιττίκειον χ. συγγεγραμμένῳ.
χησεῖτε. Α. 747. χ. φανὰν χοιρίων μυστηριῶν.
χῆτις. Θ. 522. χ. ἐξέθρεψε χώρα

χθές. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεόνυμον αὖται τὸν βίβασπιν χ. ἰδοῦσαι,
Σ. 242. χ. οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ 500. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χ. εἰσελθοῦσα τὴν μεσημβρίαν.
Λ. 726. εἰς Ὀρσιλόχου χ. τὰν τριχὰν κατέσασα.
Β. 726. χ. τι καὶ πράψω κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
Εκ. 552. φράσαντά σοι χ.; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμμηνήσκομαι.
Π. 344. ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χ. πράττομεν,
1046. ποίον χρόνον, ταλάντατ', ὃς παρ' ἐμοὶ χ. ἦν;
Fr. 148. καὶ μὴν χ. γ' ἦν Πέρδιξ χαλός.
χθιζινόν. Σ. 281. τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χ. ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Β. 987. ποῦ τὸ σκόρδον τὸ χ.;
χθόνα. Ν. 282. καπνοὺς τ' ἀρδομένων ἱερὰν χ.,
Ν. 300. ἐλθομὲν λιπαρὰν χ. Παλλάδος, εὐανδρον γᾶν
Ο. 1751. αἳ ὅδε νῦν χ. σκίει.
χθονία. Fr. 426. χ. θ' Ἑκάτη
χθόνιαι. Ο. 1750. ὦ χ. βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
χθονίαις. Θ. 101. ἱερὰν χ. δεξάμεναι
χθονίας. Ο. 1745. καὶ τὰς χ. κλήσατε βροντάς,
χθόνιε. { Β. 1126. / 1138. } Ἑρμῆ χ., πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
χθόνιον. Β. 1145. Ἑρμῆν χ. προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
Β. 1148. εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χ. ἐχεῖ γέρας,
χθονός. Fr. 162, 2. χαῖρε λιπαρὸν ὄασεῦον, οὖθαρ ἀγαθῆς χ.
χιάζων. Fr. 558. αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἁρμονίαις χ. ἢ σιφνιάζων.
χῖδρα. Ι. 806. καὶ χ. φαγὼν ἀναθορρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ.
Ει. 595. τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἤσθα χ. καὶ σωτηρία.
χιδρίαν. Fr. 548. χ.
χίλια. Ο. 6. ὁδοὺ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χ.
χίλιαι. Σ. 707. εἰσὶν γε πόλεις χ., αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν·
χιλίας. Ι. 444. κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χ.
Fr. 156. ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμ χ. δραχμάς,
χιλιάσιν. Σ. 662. ἐξ χ., κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
χίλιοι. Ι. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἵππῆς ἄνδρες ἀγαθοί χ.
Ν. 1153. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χ.
χιλιόπαλαι. Ι. 1155. καὶ χ. καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.
χιλιῶν. Α. 1055. ὡς οὐκ ἂν ἐγχείαιμ χ. δραχμῶν·
Ει. 1237. τὸν πρωκτὸν ἀποδοῦσθαι με χ. δραχμῶν·
χιλίων. Ι. 660. τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χ. παρηνεσα
χιμάρου. Ι. 661. εὐχὴν ποιήσασθαι χ. εἰσιούσιν,
χίμετλον. Σ. 1167. ὅστις ἐπὶ γῆρᾳ χ. οὐδὲν λήψομαι.
Χίοισι. Ο. 879. ῥίαν, αὐτοῖσι καὶ Χ.,
Χίοισιν. Ο. 880. Χ. ἤσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.
Χίον. Fr. 460, 3. ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει τ' Χ.,
Χῖον. Fr. 3, 3. Σνβαριτιδάς τ' εὐαγίας καὶ Χ. ἐκ Λακωνῶν.
Fr. 301, 2. οὐ Χ., οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
χίόνι. Α. 138. εἰ μὴ κατένιψε χ. τὴν Θρᾴκην ὕλην,
χιονοβλήτοισι. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χ. κάθησθε,
Χῖος. Εἰ. 835. Ἴων ὁ Χ., ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
Β. 970. πέπτωκεν ἕξω τῶν κακῶν, οὐ Χ., ἀλλὰ Κεῖος.
Χῖος. Εκ. 1139. οἶνος δὲ Χ. ἐστι περιλελειμμένος
Χίον. Fr. 448. οἶνον τε Χ. στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.
χιτῶν'. Ο. 934. οὕτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χ. ἔχεις,
χιτῶνα. Fr. 309, 8. χ., βάραθρον, ἐγκυκλον, κομμώτριον·
χιτῶνά. Β. 1067. νὴ τὴν Δήμητρα, χ. γ' ἔχων οὐλων ἐρίων ὑπένερθε·
χιτώνα. Α. 48. χχ' ἴχνυσα καὶ τὰ διαφανῆ χ.
Εκ. 268. ἄγε νυν ἀναστάλεσθ' ἄνω τὰ χ.·
χιτωνίοισι. Α. 150. κἀν τοῖς χ. τοῖ ἀμοργίνοις
χιτώνιον. Εκ. 374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χ.;
Π. 984. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγορᾶσαι χ.
Fr. 530. ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χ.
χιτωνίου. Β. 411. συμπαιστρίας χ.
Fr. 312, 1. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χ.
χιτωνίσκον. Ο. 946. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χ. λαβεῖν.
Ο. 955. τὰ κρυφαῖ τονδὶ τὸν χ. λαβών.
χιτῶνος. Ι. 881. τονδὶ δ' ὁρᾷν χρὴ χ. ὅντα τηλικοῦτον,
Ι. 886. οὐ μείζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χ.
Ο. 944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χ. ὅντα τηλικοῦτον,
Χίον. Ει. 171. πάντε πλαυθ' ἢ πόλει ἢ Χ.
χλαῖνα. Θ. 142. καὶ ποῦ πέος; ποῦ χ.; ποῦ Λακωνικαί;
Β. 1459. ἢ μήτε χ. μήτε σισύρα συμφέρει;
χλαῖναν. Α. 845. χ. δ' ἔχων φαυὴν δίει·
Σ. 738. λείχειν, χ. μαλακὴν, σισύραν,
1132. τηνδὶ δὲ χ. ἀναβαλοῦ τριβωνικῶν.
Ο. 493. χ. γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγὼν ἐρίων διὰ τοῦτον.
712. εἶτα δ' Ὀρέστῃ χ. ὑφαίνειν, ἵνα μὴ μίγων ἀποδῷ.
χλαῖναν. Ο. 715. ὅτε χρὴ χ. ταωλεῖν ἤδη καὶ ληδίριδν τι πρᾶσθαι.
Α. 586. τολύτην μεγάλην, κἀτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χ. ὑφῆναι.
1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χ. ἡμπισχον πάλιν·
χλαίνας. Ο. 1090. χ. οὐκ ἀμπεχοῦσται·
Εκ. 416. χ., ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
507. ῥιπτεῖτε χ., ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω.
606. ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χ., οἶνον, στεφάνους ἐρεβίβοους.
χλαμύδ'. Α. 987. τί δῆ προβάλλει τὴν χ.; ἢ βουβαινᾶς
χλανίδ'. Fr. 414, 1. τί οὖν ποιῶμεν; χ. ἐχρὴν λευκὴν λαβεῖν·
χλανίδα. Ο. 1116. ὅταν ἔχητε χ. λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίειν
Ο. 1693. ἀλλὰ γαμικὴν χ. δότω τις δεῦρό μοι.
Εκ. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χ. καὶ κονίποδα
χλανίδας. Σ. 677. φάλας, χ., στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν.
χλανιδῶν. Α. 1189. χ. καὶ ξυστίδων καὶ
χλανίδος. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐρῆς χ. τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.
χλανίσκια. Α. 519. ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χ.·
χλανισχιδίων. Ει. 1002. δούλοισι χ. μικρῶν·
χλευάζων. Β. 376. καὶ παίζων καὶ χ.
χλιανεῖς. Α. 386. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χ. σεσυτῶν.
χλιαρά. Α. 975. ὦν τὰ μὲν ἤν εἰκὼ χρήσιμα, τά δ' αὖ πρίπει χ. κατεσθίειν.
χλιαρῶν. Fr. 421. 6. χ.
χλίδωνα. Fr. 309. 11. χ., περόνας, ἀμφιδέλας, ὅρμους, πέδας,
χλιδῶσαν. Α. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χ. ἀγλαῶς ἐθρεψέ με.
Χλόης. Α. 835. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί; ΛΥ. παρὰ τὸ τῆς Χ.
χλωρᾶς. Α. 255. κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χ. φέρων ἐλάας.
χλωρόν. Β. 559. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρὸν γε τὸν χ., τάλαν,
χναυμάτια. Fr. 5. καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαὶ καὶ χ. πτερόεντα.
χνοῦν. Fr. 59. εἰς ἀγυρμὰ καὶ χ.
χνοῦς. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρῦσσε καὶ χ. ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
χός. Α. 1086. βάδιζε, ἦν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χ.
Α. 1133. ἔξαιρε, παῖ, θῴρακα κἀμοὶ τὸν χ.
1202. τὸν γὰρ χ. πρώτος ἐκπέπωκα.
Ι. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χ.,
113. φέρε νυν ἐγὼ μυτῷ προσαγάγω τὸν χ.
355. οἶνον χ. καταλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
χοανεύει. Θ. 57. καὶ χ. ΜΝ. καὶ λαικάζει.
χοανοῦται. Θ. 62. τοιοῦ τὸ πέος χ.
χοάνην. Θ. 19. διὰ τὴν χ. οὖν μητ' ἀκούω μήθ' ὁρᾷ;
χοάνης. Θ. 18. δίκην δὲ χ. ὦτα διετρήγατο.
Χόας. Α. 961. ἐς τοὺς Χ. αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
Α. 1076. ὑπὸ τοὺς Χ. γὰρ καὶ Χύτραις αὐτοῖσί τις
χόας. Α. 1000. ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χ.
Α. 1068. ἴν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χ.
Ν. 1238. οἷμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἐξ χ. χωρήσεται.
Φ. 746. πόσ' ἔτη δὴ γέγονε; τρεῖς χ. ἢ τέτταρας;
Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἶνου τρεῖς χ.
χοεῖ. Ι. 665. κἀθ' ἑλκων αὐτὸν τοῦ πρωτάκιστ χ. τοξότας κ.τ.λ.
χοιμ'. Εκ. 794. χαίρετα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ χ. ὅποι
χοίνικα. Σ. 140. οὐς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χ.;
Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χ., κριθῶν.
Εκ. 45. ἡμῖν ἀποτίσειν κἀρβέθωσαν χ.
χοίνικας. Ει. 1144. ἀλλ' ἀφευε τὼν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χ.,
Ει. 1217. δοῦην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χ.,
Εκ. 424. τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χ.
Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τάς χ. καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Fr. 79. ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χ.
χοίνικος. Α. 814. τὸ δ' ἄτεραν, αἱ λῆν, χ. μόνας ἀλῶν.
Α. 1208. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χ. ἰδεῖν μάλα νεανίας.
χοῖον. Ν. 1208. χ. τὸν υἱὸν τρέφεις,
χοῖρε. Α. 800. αὐτὸς δ' ἐρᾶτ'. ΔΙ. χ. χ. ΚΟ. κοῖ κοί.
χοιρείων. Β. 338. ὡς ἠδὺ μοι προσέπνευσε χ. κρεῶν.
χοιρί'. Α. 808. ποδαπὰ τὰ χ.; ὡς τραγασαία φαίνεται.
χοιρία. Α. 749. Δικαιόπολι, ἡ λῆν πρίασθαι χ.;
χοιρίδι'. Α. 830. ὅαρρει, Μεγαρίκ' ἀλλ' ἢ τὰ χ. ἀπέδου
χοιρίδια. Α. 812. πόσου πρίαμαι σοι τὰ χ.; λέγε.
Α. 819. τὰ χ. ἐνὼν ἐγὼν φαῦ ταδί
834. ὦ χ., περιῤῥᾶθε κἀνεὶς τὼ πατρὸς
χοιριδίοις. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χ. χαίρει, θυγατρὸς φανῆ με πιθέσθαι.
χοιριδίοισιν. Α. 806. τοῖς χ. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
χοιρίδιον. Α. 521. ἢ χ. ἢ σκόρδου ἢ τρεῖς δραχμάς.
Ει. 387. χ. οἶσθα παρ' ἐ-
χοιρίδιόν. Ει. 374. ἐς χ. μοι νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
χοιρίνας. Σ. 333. τὰς χ. ἀρῆμοῦσιν.

χοιρίνης. Σ. 349. οὗτοι κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χ. περιελθεῖν.

χοιρινῶν. Ι. 1332. οὐ χ. ὕζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμήρη κατάλειπτοι.

χοιρίον. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φάνει δὴ τὸ ταχέως, χ.

Σ. 1353. λυσάμενος ἐξω παλλακῆν, ὦ χ.

Λ. 600. χ. ἔσται· σορὸν ὠνῆσαι·

χοιρίων. Α. 740. περίσισθε πάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χ.

Α. 747. χῄσεῖτε φανὰν χ. μυστηρικῶν.

χοιρόθλιψ. Σ. 1364. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χ.,

χοῖρος. { Π. 308. / 315. } ἔπεσθε μητρὶ χ.

χοιρομοῖσιν. Σ. 844. τουτὶ τί ἐστι; ΒΔ. χ. Ἑστίας.

Α. 1073. χαροῦσ', ὥσπερ χ. περὶ τοῖς μηρυσίοισ' ἔχωστες.

χοίρον. Α. 771. οὐ φασὶ τάνδε χ. ἡμεν. ἀλλὰ μάν,

Θ. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χ. ἀνδρὸς μου τυχεῖν

538. ταύτης ἀποψιλώσωμεν τὸν χ., ἵνα δεδαχθῇ

540. μὴ δῆτα τόν γε χ., ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ οὕσης

Εκ. 724. κατωνάκη τὸν χ. ἀποτετειμένας.

χοιροπῶλαι. Fr. 485. χ.

χοιροπώλας. Α. 818. ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χ. Μεγαρικός.

χοῖρος. Α. 767. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χ. ναί Δία.

Α. 768. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χ. ἦδε; ΜΕ. Μεγαρικά.

773. αἱ μὴ 'στιν οὗτος χ. Ἑλλάδων νόμῳ.

781. αὐτὸ 'στὶ χ.; ΒΔ. οὐ νὴ μὰ γ. φαίνεται.

788. ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χ. καλά.

792. κάλλιστος ἔσται χ. Ἀφροδίτῃ θύειν.

793. ἀλλ' οὐχὶ χ. τἀφροδίτῃ θύεται.

794. οὐ χ. Ἀφροδίτῃ; μόνῳ γὰ δαιμόνων.

χοῖρός. Α. 769. ἢ οὐ χ. ἐσθ' ἁδ'; ΔΙ. οὐκ ἐμοιγε φαίνεται.

χοίρων. Α. 795. καὶ γίγνεταί γα τἄνδε τἀν χ. τὸ κρῆν

Fr. M. Δαν. 16. τῶν χ. μνοῦς ἐρ' ἐστίν.

χοίρως. Α. 739. χ. γὰρ ἐμὰ σκευάσας φασῶ φέρειν.

Α. 764. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χ. ἐγώ·γα μυστικάς.

Χολαργέων. Α. 855. Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ. Χ. ἴνειδος,

χολή. Ει. 66. ἁ δ' εἶπε πρῶτον ἠνίκ' ἤχεθ' ἡ χ.,

Β. 4. τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἰστ' ἤδη χ.

χολήν. Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χ.

Λ. 465. χ. ἐνεῖναι; ΠΡ. ἢ τὴν Ἀπόλλω καὶ μάλα

Θ. 468. οὐ θαυμάσιόν γ' ἐστί, οὐδ' ἐπιξεῖν τὴν χ.

χόλικας. Ει. 717. ὅσας δὲ κατέθει χ. ἐφθᾶς καὶ κρέα.

Β. 576. ὀρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χ. κατέσασας.

χόλικες. Fr. 547. χ.

χόλικος. Ι. 1179. καὶ χ. ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμων.

χολίκων. Fr. 52. ἢ βοιδαρῶν τις ἀπέκτεινε ξυέγος χ. ἐπιθυμῶν.

χόλιξ. Σ. 1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χ.;

Χολλίδης. Α. 406. Δικαιόπολιν καλεῖ σε Χ., ἐγώ.

Χολοξύνης. Α. 397. ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χ.

χόλον. Β. 814. ἢ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χ. ἐνδοθεν ἕξει,

χολῶσιν. Ν. 833. ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χ.; ΣΤ. εὐστόμει,

χόνδρον. Σ. 738. ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χ.

Fr. 10. ἢ χ. ἕψων, εἶτα μιαιν' ἐμβαλὼν

364. ἀράκινα, πυρούς, πτισάνην, χ., ξειάς, αἶρας, σεμίδαλιν.

χόνδρους. Α. 521. ἢ χοιρίδιον ἢ σκόρδοθ' ἢ χ. ἅλας,

χοός. Ει. 537. δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χ.,

Θ. 347. κεῖ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χ.

χοραγός. Α. 1315. χ. εὐπρεπής.

χορδαί. Fr. 547. χ., φύσκαι, πάσται, ζωμοί,

χόρδευ'. Ι. 214. τάραττε καὶ χ. ὁμοῦ τὰ πράγματα

χορδεύματα. Ι. 315. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χ.,

χορδῆν. Α. 1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χ. φέρε.

Ν. 455. νὴ τὴν Δήμητρ' ἐκ μου χ.

χορδῆς. Α. 1040. κατιχεῖ σὺ τὴν χ. τὸ μέλι·

Β. 339. οὐκοῦν ἀτρέμ' ἔχειε, ἢν τι καὶ χ. λάβῃς;

Fr. 75, 1. ἐγευσάμην χ. ὁ δύστηρος τέκνων·

χορείαις. Θ. 980. χαρέτετα χ.

χορείαν. Β. 247. ἔνυδρον ἐν βυθῷ χ.

Β. 336. ὁσίοις μύσταις χ.

χορείας. Θ. 956. βυθμὸν χ. ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε

Θ. 968. πρώτων εὐκύκλου χ. εὐφυα στῆσαι βάσιν.

982. ἀπαλὴν χάριν χ.

Β. 399. ὠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῇδε τῆς χ.

χορείων. Β. 1303. θρήνων, χ. τάχα δὲ δηλωθήσεται.

χορεύειν. Β. 407. ἀλῳάμενοι παίζειν τε καὶ χ.

Β. 415. παίζων χ. βούλομαι. ΞΑ. κἄγωγ' πρός.

χορεύετε. Π. 761. ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χ.·

χορεύετον. Ει. 325. οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σκέλη χ.

χορεύματ'. Ο. 746. σεμνὰ τε μητρὶ χ. ὀρεία,

χορεύσαι. Ει. 784. ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χ.,

Β. 388. παίσαι τε καὶ χ.·

Π. 288. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χ.

χορεύσασθαι. Θ. 103. πατρίδι χ. βοάν.

χόρευσον. Ει. 776. τοῦ φίλου χ.,

χορεύσων. Β. 326. ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χ.,

χορευτάς. Α. 443. τοὺς δ' αὖ χ. ἠλθίοντας παρεστάναι,

χορεύων. Β. 1213. πηδῷ χ., ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

χορηγεῖς. Fr. 467. τοὺς Ἴβηρας οὐς χ. μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

χορηγῷ. Ει. 1022. χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χ. σώζεται.

χορηγῶν. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα λήνναι χ. ἀπέλυσ' ἀδειπνον.

χόρι'. Fr. M. Θ. Δευτ. 3, 5. οὐδὲ χ. οὐδὲ πῦος, οὐδ' ἤναρ κάπρου,

χόρια. Fr. 476, 4. πῦον, χ., χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια,

χορικῶν. Ι. 589. Νίσης, ἢ χ. ἐστὶν ἑταίρα,

χόριον. Fr. 302, 5. οὐ χ. οὐδὲ πυός, οὐδ' ἤναρ κάπρου,

χοροδιδάσκαλος. Εκ. 809. οἴμοιζ. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χ.

χορό. Α. 1306. τᾷ σιῶν χ. μέλοντι,

Θ. 391. εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χ.,

Fr. 414, 2. εἴτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χ.

χοροῖς. Α. 886. ἤλθες πεθεινῇ μὲν τηνῳδικοὶς χ.,

Σ. 1060. ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χ.,

Θ. 992. χ. τερπόμενος

Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χ.· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν

729. καὶ τραφέτεν ἐν παλαίστραις καὶ χ. καὶ μουσικῇ.

Fr. p. 514. τοῖσι χ. αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.

χοροῖσι. Ο. 787. εἶτα πειῶν τοῖς χ. τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,

χοροῖσιν. Α. 628. Ἐξ οὗ γ' χ. ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

Θ. 975. ἢ πᾶσι τοῖς χ. ἐμπαίζει τε καὶ

1029. ὁρᾷς; οὐ χ. σόδ'

Β. 354. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χ.

366. ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χ. ὑπᾷδων,

χορῳαικεῖ. Θ. 961. μέλπε καὶ ἥβιαμε φωνῇ πᾶσα χ. τρόπῳ.

χορῶν. Α. 11. ὁ δ' ἀνέπτεσ' εἴσαγ', ὦ θέοντγι, τὸν χ.

Ι. 513. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χ. αἰτοῖη καθ' ἑαυτὸν,

559. δεῦρ' ἐλθ' ἐς χ., ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ

Ν. 271. εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χ. ἵσταται Νύμφαις,

564. Ζῆνα τύραννον ἐς χ.

1115. τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσαν, ἤν τι τόνδε τὸν χ.

1352. ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χ· πάντοτε δὲ τοῦτο δράσειε.

Σ. 1537. ὀρχούμενον ὀστιν ἀπήλλαξεν χ. τρυγῳδῶν.

Ει. 803. ἐξομεκη κελαδῇ, χ. δὲ μὴ χῇ Μόρσιμος

808. τὸν χ. εἴχεν ἄθλα·

Ο. 1406. Λεωτροφίδῃ χ. πετομένων ὀρνέων

Α. 1279. πρόσαγε χ., ἐπαγε χάριτας,

Θ. 1137. δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χ.,

Β. 94. ἃ φροῦδα θάττον, ἢν μόνον χ. λάβῃ,

386. καὶ σώζε τὸν σαυτῆς χ.

686. τὸν ἱερὸν χ. δίκαιόν ἐστι χρηστᾷ τῇ πόλει

Fr. 314. μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χ. Ὀλυμπίας·

χοροποιόν. Β. 352. χ., μάκαρ, ἥβαν.

χορός. Β. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χ. γ' ἤρεισεν ὁρμαθοῦς ἀν

Β. 1029. ὁ χ. δ' εὐθὺς τὰν χεῖρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

Fr. 249. ὁ χ. δ' ὄρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δᾳδιδας καὶ στρωματόδεσμα,

564. ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χ. ὁ φιλοτήσιος,

χοροῦ. Θ. 958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χ. κατάστασιν.

χορούς. Ο. 219. ἵστησι χ.·

Ο. 733. νεότητα, γέλματα, χ., θαλίας,

Β. 548. τοὺς χ. τοὺς προσθίους·

1419. ἐν' ἡ πόλις σαώσεια τοὺς χ. ἄγῃ·

Εκ. 1160. μὴ 'πορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χ. ὀρθῶς ἀεὶ,

χόρταξε. Fr. 202. θεράπευε καὶ χ. τὼν μονῳδῶν.

χορταῖον. Fr. 704. τὼν δὲ χ.

χορτάσω. Ει. 139. τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χ.

Ει. 176. κεἰ μὴ φυλάξεις, χ. τὸν κάνθαρον.

χορῷ. Α. 416. δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ χ. ῥῆσιν μακρὰν

χορῶν. Ι. 521. ὃς πλείστα χ. τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·

Ν. 312. εὐκελάδων τε χ. ἐρεθίσματα,

333. κυκλίων τε χ. ἁσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,

Ει. 976. δίσποινα χ., δίσποινα γάμων,

Β. 675. Μοῦσα χ. ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἐλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμας,

Fr. 198, 9. ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χ.

χορωφιλήτων. Α. 1319. ᾗ τις ἔλαφος κρότων δ' ἁμᾷ ποίη χ.·

χουσ'. Α. 646. κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλή, χ.

Χουσί. Α. 1211. τοῖς Χ. γὰρ τὸ ξυμβολᾶς ἐπράττετο·

χοῦτος. Ι. 540. χ. μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.

χοῦτος. Ο. 275. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χ. ἕξεδρον χζραν ἔχων.
Ο. 281. ἀλλὰ χ. ἕτερος'; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστι Φιλοκλέους
1616. ὁρᾶς; ἐπαινεῖ χ. ἕτερον νῦν ἔτι
χοῦτοσί. Ο. 265. ὤχθε'. ἀλλὰ χ. καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.
Ο. 649. φέρ' ἰδω, φράσον γὰρ, πῶς ἐγὼ τε χ.
χοῦτω. Ι. 1131. χ. μὲν ἀν εὖ ποιοῖς,
Ει. 1022. χ. τὸ πρίβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
χρέα. Ν. 39. οὐδ' ὅλον κάθευδε· τὰ δὲ χ. ταῦτ' ἰσθ' ὅτι
Ν. 443. εἶπερ τὰ χ. διαφευγοῦσμαι,
χρείᾳ. Θ. 1164. χ. δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;
χρείαν. Θ. 180. ἱκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χ. ἕχων;
Π. 534. διὰ τὴν χ. καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
χρείας. Ι. 804. ἀλλ' ὦτ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χ. καὶ μισθοῦ πρὸς σε κεκίνη.
χρείῃ. Α. 113. ἐγὼ δέ γ' ἀν κἀν εἴ με χ. τοὺγκυκλον
χρεμετισμός. Ι. 553. καὶ χ. ἀνδάνει.
Χρέμης. Εκ. 477. ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὦ Χ.
χρέμπεται. Θ. 381. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· Χ. γὰρ ἤδη,
Χρεμύλος. Π. 336. Χ. πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Π. 1171. τὴν ἀν ὁρῶσειε τοῦ 'στι Χ. μοι σαφώς;
χρέος. Α. 454. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέονος χ.;
Α. 455. χ. μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ν. 30. ἀπὸ τί χ. ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
χρεῶν. Α. 615. οἷς ἐπ' ἐρᾶνον τε καὶ χ. πράγη ποτέ,
Ν. 13. ὑπὸ τῆς δανάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χ.,
117. ἀ νὺν ὀφείλω διὰ σὲ, τούτων τῶν χ.
χρεών. Ι. 138. τὸν προβατοπώλην, ἢν ἀρ' ἀπολέσθαι χ.
Ι. 1230. φράζων, ὑφ' οὗ χ. ἐμ' ἠτιᾶσθαι μόνου.
Ν. 1447. τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χ.;
Ει. 765. πρὸς ταῦτα χ. εἶναι μεν' ἐμοὶ
1029. σὺ φροντεῖς, ὁπόσα χ. τὸν
Γr. 125, 2. ἡνίκα γὰρ τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χ.
Χρῆ. Α. 533. ὦτ χ. Μεγαρέαι μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορῇ
Α. 573. ποῖ χ. βοηθεῖν; ποῖ εὐδοῦμεν ἐμβαλεῖν;
717. κἀβελαύνειν χ. τὸ λοιπὸν, κἀν φύγῃ τις, ζημιοῦν
Ι. 16. πῶς ἀν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χ. λέγειας;
133. δύο τῶδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χ. παθεῖν;
683. πάντα τοι πέπραγας οἷα χ. τὸν εὐτυχοῦντα·
751. ἀλλ' ἐς τὸ πρῦσθε χ. παρεὶν' ἐς τὴν πύλνα.
1160. ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΙΗΜ. δρᾶν ταῦτα χ.
1316. εὐφημεῖν χ. καὶ στόμα πλείειν, καὶ μαρτυρῶν ἀπέχεσθαι
Ν. 143. λέξω, νομίσαι δὲ τοῦτο χ. μυστήρια.
263. εὐφημεῖν χ. τὸν πρεσβύτην· καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
385. φέρε τουτὶ τῷ χ. πιστεύειν; ΣΩ. ἀνὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.
626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χ. τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
665. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νὺν δὲ πῶς με χ. καλεῖν;
677. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χ. καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
696. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθαδ'· ἀλλ' εἴπερ γε χ.,
930. εἴπερ γ' αὐτὸν σαυθήσει χ.
1147. χ. γὰρ ἐπιδαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
1214. εἰ' ἄνδρα τὼν αὐτοῦ τι χ. προΐειμι;
1352. ἤδη λέγειν χ. πρὸς χορὸν πάντας δὲ τοῦτο δρήσεις.
1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὺν σῶμα χ. πληγὰν ἀθῷον εἶναι,
Σ. 414. [ὡς χ.] μὴ δικάζειν δίκας.
843. ἴθι νυν, ἀγ' αὐτὼ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χ. ποιεῖν.
1133. ἔπειτα παῖδας χ. φυτεύειν καὶ τρέφειν,
1186. ποίους τινὰς δὲ χ. λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
1190. ἀλλ' οὖν λέγειν χ. σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
1424. ὁ τι χ. μ' ἀποίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
Ει. 96. εὐφημεῖν χ. καὶ μὴ φλαύρον
305. πρὸς τἀθ' ἡμῖν, εἴ τι χ. δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει,
429. ἄττα χ. ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
797. τοιάδε χ. Χαρίτων δαμῶματα καλλικόμων
932. ὡς χ. πολεμεῖν λέγων τις οἰ καθήμενοι
1023. σὲ τοι θύρασι χ. * * μένοντα τοῖνυν
1028. ὅσα χ. σοφὼν ἄνδρα; τί δ' οὐ
1316. εὐφημεῖν χ. καὶ τὴν νύμφην ἐξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χ. πάντα κομίζειν
Ο. 153. ἵνα χ. κατοικεῖν. ΕΓ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
388, καὶ τὸ δῦρ χ., τὸν ὀβελίσκον,
479. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χ. ῥύγχος βδσκεται σε τὸ λοιπόν·
578. τοὐτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χ. στρυσθὼν νέφος ἀρθὲν
χρή. Ο. 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χ. δρᾶν. ἡ Πρίκιση
Ο. 673. ἀλλ' ὥσπερ οὖν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χ.
715. ὅτε χ. χλαίναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδῶρόν τι πράσθαι.
809. ἄγε δῆ τί χ. δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
985. δὴ τότε χ. τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ,
1219. ποῖα γὰρ ἄλλη χ. πέτεσθαι τοὺς θεούς;
1419. δδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὕτου δεῖ χ. λέγειν.
1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χ. ποιεῖν γλυκύ.
1718. δδὶ δὲ καὶτοὶς ἐστιν. ἀλλὰ χ. θεᾶς
Α. 162. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΑΓ. παρέχειν χ. κακῶς.
164. κἄλλως ὀδυνᾶν χ.· κἀμέλει τεκνώσας πάνυ
311. ἐμπιπράναι χ. τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πτίζειν.
340. ὡς πυρὶ χ. τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
471. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χ. προσφέρειν τοὶς πλησίοισιν εἰκῆ
559. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὶς ἀνδρείους. ΑΓ. καὶ μὴν τό γ' τράγμα γέλοιον,
1065. ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοὶ τήμερον· πρῷ δὲ χ.
1100. ἄγε δῆ, λάκωνες, αὐθ' ἵκαστα χ. λέγειν.
Θ. 16. ὦ μὲν βλέπεν χ. πρῶτ' ἐμηχανήσατο
149. χ. γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
377. ὅ τι χ. παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χ. δοῦναι λόγον·
529. παντί που χ.
655. ἡμαὶ τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμίνας χ.
659. εἰὰ δὴ πρώτιστα μὲν χ. κοψόνν ἑξρμαν πῶδα,
660. καὶ διασκοπεῖν σιωπὴ πανταχῇ μόνον δὲ χ.
784. κείνῃ, ταύτῃ· ταχέως χ.
958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χ. χοροῦ κατάστασιν
966. ἀλλὰ χ.
1062. ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χ. ποιεῖν,
Β. 354. εὐφημεῖν χ. κἀξίεσθαιοὶ τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
870. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χ.
905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χ. ἀνθρεῖν· οὔτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
1008. ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χ. θαυμάζειν ἄνδρα ποιητὴν;
1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χ. ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς.
1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὑντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χ. τὸ ποιηρὸν τὸν γε ποιητήν,
1058. ὃν χ. φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον ἀναγκῇ
1205. ἰδοὺ, οὐ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χ. λέγειν.
1431. [οὐ χ. λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.]
Εκ. 128. ὁ περισπάρχυσε, περιφέρειν χ. τὴν γαλῆν,
255. ὥρα προβαίνειν, ὤνθρεε, ἡμὶν ἐστι· τοῦτο γὰρ χ.
430. ὡς χ. παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πῶλον.
472. τοῦτο ξυνοίσει, τοῦτο χ. πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἀπτεσθαι καὶ δὴ χ. ταῖς διανοιαις,
894. θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χ. καθεύδειν·
1028. τι δῆτα χ. δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
1159. ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χ. μεμιημένουις
Π. 36. πευσόμενος εἰ χ. μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
57. ἢ τάπι τοὐτοισι δρᾷ. λέγειν χ. ταχὺ πάνυ.
907. χ. σ', ἀλλ' ἀνέκυψ.
Γr. 150. ἀλλὰ πάντας χ. παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.
450. φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τι ποιεῖν χ. μ' ὦ Τελεμισσεῖς;
544. ἀλοᾶν χ. τὰς γνάθους.
546. ὁ. τὸν σαπέρδην ἀποτίλαι χ.
χρῇ. Ι. 1307. ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοὶ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐὰν με χ.,
Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χ. σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
Λ. 133. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χ., διὰ τοῦ πυρὸς
χρῄδδετ'. Α. 734. πότερα πεπρᾶσθαι χ., ἢ πεινῆν κακῶς;
χρῆεις. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χ.·
Ν. 891. ἰθ' ὅποι χ. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
Θ. 751. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χ. ποίει
χρῄζουσιν. Ν. 453. δρώνταν ἀτεχνῶς ὅ τι χ.·
χρῆμ'. Σ. 266. τί χ. ἀρ' οὖν τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
Σ. 834. τί ποτε τὸ χ.; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
Ει. 1192. ὅσον τὸ χ. ἐπὶ δείπνον ἠλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Α. 1031. ἢ μέγ', ὦ Ζεῦ, χ. ἰδεῖν τῆν ἐμπίδος ἐνεστὶ σοι.
Θ. 281. ὅσον τὸ χ. ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
Β. 795. τί χ. ἀρ' ἔσται; ΑΙ. νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον
Εκ. 148. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χ. ἐργάζεται.
394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χ. ὄχλου
Γr. M. Φ. Δευτ. 15, 1. ἦν μέγα τι χ. ἔτι τρυγηδοποιομοσυκή.
χρῆμα. Α. 150. ὅσον τὸ χ. παρνόπων προσέρχεται.

χρῆμα. Ι. 1219. ὅσον τὸ χ. τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
Ν. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τό χ. τῶν νυκτῶν ὅσον·
325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὖται πλάγιαι. ΣΤ. τί τὸ χ.;
816. ὦ δαιμόνι, τί τὸ χ. πάσχεις, ὦ πάτερ;
Σ. 697. καὶ τὼν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χ. με ποιεῖς.
799. ἴρα τὸ χ.· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
933. κλέπτον τὸ χ. τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Ει. 38. μαρὺν τὸ χ. καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
Ο. 826. λιπαρὸν τὸ χ. τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Α. 83. ὡς δὴ καλὸν τὸ χ. τιτθὼν ἔχεις.
660. πολλὴ; κἀπιδόσειν μοι δοκεῖ τὸ χ. μᾶλλον.
677. ἐπισώσατον φαγ' ἐστὶ, κἀποχὼ γυνή.
1085. ἀσαρτιώτ' ἀν τὸ χ. τοῦ νοσήματος.
Ο. 270. ὀμόσην ἐμοὶ ΕΥ. τί χ.; ΜΝ. συσσάσωσιν ἐμὲ
521. ὑπόθεν εἰρέθη τὸ χ.,
Β. 1278. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χ. τῶν κόπων ὅσον.
Π. 894. πολὺ χ. τεμαχῶν καὶ κρεῶν ἀπτημένων.
Γρ. 57. ὦ Ζεῦ, τὸ χ. τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

χρήμαθ'. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χ.; ΑΜ. ἀδανείσατο.
Ν. 1306. τὰ χ. ἀδανείσατο·
1463. οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χ. ἀδανεισάμην
Ο. 1045. τὰ χ., ὡσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Λ. 623. καταλαβεῖν τὰ χ. ἡμῶν τὼν τε μισθῶν,
Φ. 842. καὶ δανείζειν χ., ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
Ἐκ. 873. ὅπως τὰ μὲν ὄντα χ. ἔξω, τοῖσδε δὲ

χρήμασιν. Ει. 626. κἀνέπειθον τὼν Λακώνων τοὺς μεγίστους χ.
Ει. 1229. παῖσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χ.

χρήματ'. Ι. 840. ἦ πολλὰ χ. ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
Ν. 241. ἄγομαι, φέρομαι, ἀγρεύομαι χ.
1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χ., εἴτε μὴ,
1274. λαρῷ, τὰ χ. ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι·
Ο. 1460. ἀππαίσμενος τὰ χ. αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.
Φ. 844. ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χ., εἰπόντας τοδί·
Ἐκ. 772. τὰ χ. εἴσω·; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἴδων ἐπειδόμην.
Γρ. 20. ἔσειον, ἠτοιν χ., ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν

χρήματα. Α. 973. οἱ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χ. διεμπολᾶν,
Ι. 774. ὃς πρῶτα μὲν, ἠνίκ' ἐβούλευόν σοι, χ. πλεῖστ' ἀπέδειξα
Ν. 718. φροῦδα τὰ χ., φροῦδη χροιά,
1267. μὴ σκωπτέ μ., ὦ ταν, ἀλλά μοι τὰ χ.
Σ. 102. παρὰ τῶν ὑπεύθυνον ἔχοντα χ.
665. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ τοὶ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χ. τάλλα ;
1245. χ. καὶ βίαν
Ο. 38. καὶ πᾶσι κοινὴν ἐνεπίστευσα χ.
380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χ.,
822. ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χ.
1655. τί δ', ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δεῖῳ τὰ χ.
Α. 495. οὐ καὶ τἀνδοῦν χ. πάντου ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν·
894. τὰ δ' ἔνδον ὦντα τᾶμὰ καὶ σὰ χ.
Β. 365. ἢ χ. ταὶ τῶν ἀστιπόλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
Ἐκ. 206. τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χ.
236. χ. πορίζειν εὐπορώτατον γνωτὴ,
712. ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χ.,
Π. 832. ἢ ποῦ σε ταχέως ἐπέλπεται τὰ χ.
871. κοὐδὲ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐχετέ μου τὰ χ.
Γρ. 15. εἰς οἷ' ἀνάλωσι οἱ πρὸ τοῦ τὰ χ.

χρηματίζειν. Φ. 376. καὶ χ. πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,

χρηματοποιόν. Ἐκ. 442. καὶ χ. κοὐτὲ πάνσρηγ' ἔφη

χρήματος. Ν. 1223. ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χ.;

χρήμάτων. Ν. 74. ἀλλ' ἱππεῦν μου κατέχεν τῶν χ.
Ν. 1217. ὅτε τὼν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χ.
Σ. 241. σίμβλον δέ φασι χ. ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τὼν ἐμαυτοῦ χ.
Ο. 1658. ἀνθέξεταί σου τὼν πατρῴων χ.
Λ. 1196. χ. νὺν ἔνδοθεν, καὶ
Ἐκ. 731. τὼν χ. θέρμας πρώτη τὼν ἐμὼν,
871. ὅταν κατατῴσω, προσποιῇ τὼν χ.
Π. 232. αὐτὴ 'στὶν ἣν δεῖ χ. σὲ τήμερον
269. δηλοῖς γὰρ αὐτὼν σαφὼς ἡνεῦν χ. ἔχοντα.

Χρήμων. Σ. 401. ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χ. καὶ Φερέδειπνε;

χρῆν. Α. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χ. ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε.
Ι. 535. ὃν χ. δὴ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
Ν. 371. καίτοι χ. αἰδῶτ' ὑεῖν αὐτὸν, ταῦτας δ' ἀποδημεῖν.
1359. οὐ 'γὰρ τότ' εὐδὺς χ. σε τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
Ει. 1079. τοιτάκις οὖτοι χ. τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
1080. ἀλλὰ τί χ. ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
Ο. 1434. ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χ. τοσουτονί

χρῆν. Α. 526. ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθεῖσαι. ποῖ γὰρ καὶ χ. ἀναμεῖναι;
Λ. 680. ἀλλὰ τοῦταν χ. ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
Θ. 74. οὐ χ. σε κρύπτειν, ὥστα κηδεστὴν ἐμὸν.
662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χ. ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χ. σ', ἐκφέρειν τε τὼν ξύλων,
777. ἐγχειρεῖν χ. ἔργῳ πορίμῳ.
793. μανίας μαίνεσθ', οὐς χ. σπένδειν καὶ χαίρειν, εἶπερ ἀληθῶς
832. χ. γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
842. καὶ δανεῖζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
Ἐκ. 299. γάρ χ. μ' ὀνομάζειν.
548. ὦν χ. ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
Π. 487. ἀλλ' ἦδη χ. τὰ λέγειν ὑμᾶς σοφὼν ᾧ νικήσετε τηνδί

Χρῆν. Ει. 734. Χ. μὲν τύπτειν τοὺς βαβδούχους, εἰ τις καμῳδοποιητὴς
χρήναι. Ι. 542. ἐρέτην χ. πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχαιρειν,
Ν. 1059. οὐ φησι χ. τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
1060. καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χ.· δὺο κακὼ μεγίστω.
Θ. 10. οὐ φῄς σὺ χ. μ' οὖτ' ἀκούειν οὐθ' ὁρᾶν.
Β. 690. ἐγγενέσθαι φημὶ χ. τοῖς ὀλιγοδεισιν τότε
692. εἴτ' ἄτιμόν φημι χ. μηδὲν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
Ἐκ. 210. ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χ. τὴν πόλιν
590. κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χ. πάντων μετέχοντας,

χρησαίμεσθα. Β. 1448. τούτοισι χ., σαθείμεν ἄν.

χρήσαιτό. Ι. 1343. τούτοις ὁποτε χ. τις προοίμιοις,

χρησάμενος. Ι. 1209. τῷ δὴν' ἂν ὑμᾶς χ. τεκμηρίῳ
χρήσαντες. Ει. 284. χ. ἑτέροις αὐτὼν εἶτ' ἀπώλεσαν.

χρήσει. Ο. 1043. σὺ δέ γ' οἴσπερ ὀποτέβιοι χ. τάχα.

χρήσεται. Ει. 229. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χ.;
Ει. 1257. ἐτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσι; τί τις χ.;

χρήσεται. Α. 935. τί χ. ποτ' αὐτῷ·;

Π. 941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χ. τις; εἰπέ μοι.

χρῆσθ'. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χ.· οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;

χρῆσθα. Α. 778. οὐ χ. σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.

Χρῆσθαι. Ο. 1040. Χ. Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
χρῆσθαι. Ο. 724. ἕξετε χ. μάντεσι Μούσαις,
Β. 1060. κἄλλων εἴκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χ.·
Ἐκ. 593. μηδ' ἀνθρωπάδοις τὸν μὲν χ. πολλοῖ, τὸν δ' οὐδ' ἀκοῦειν
Fr. 329. ἢ κερδῶ τε τίς; ἀλλὰ πῶς χ. ποιεῖν;
344, 7. ὕψῳ δὲ χ. σπινδίοις τε καὶ κίχλαις.

χρῆσθιτέρῳ. Ει. 253. οὗτος, παραιτῶ σοι μέλιτι χ.

χρῆσθε. Β. 735. χ. τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
χρῆσθων. Ν. 439. νὺν οὖν χ. ὁ τι βούλοντεω.

χρήσιμα. Α. 974. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χ., τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.

χρήσιμον. Ν. 202. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χ.;
Ν. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὼν καὶ χ.
Ο. 372. καὶ διδέξαντές τὰ δεῦρ' ἥκουσὼν ὑμᾶς χ.;
373. πῶς δ' ἂν οὖσ' ἡμᾶς τι χ. διδοῖεσὶν ποτε,
382. χ' μάθοι γὰρ ἂν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφὼν.
1476. χ. μὲν οὐδὲν, ἀλ-
Ἐκ. 604. ἀλλ' οὐδὲν τοι χ. ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ. κατὰ δὴ τί;
677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χ. ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
Π. 493. βούλημα καλὼν καὶ γενναῖον καὶ χ. εἰς ἅπαν ἔργον.
831. εἶναι νομίζων χ. πρὸς τὼν βίον.

χρήσιμος. Σ. 541. χ. ἐστ' οὐδ' ἀκαρῆ.

χρησίμω. Ι. 983. στὴν σκεύη δύο χ.,

χρησίμων. Λ. 639. τῇ πόλει χ.·

χρησμοί. Ι. 220. χ. τε συμβαίνουσι καὶ τὼ Πυθιόνι.
Ι. 1002. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χ. ποτε;

χρησμολογήσεις. Ο. 991. οὐκοὖν ἐτέρωσε χ. ἐκτρέχων;

χρησμολόγος. Ει. 1047. οὐτός γέ ποὺ 'σθ' ὁ χ. οὐχ Ὀρεοῦ.
Ο. 960. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; Χ. ΠΕ. οἰμωζέ νυν.

χρησμολόγῳ. Ει. 1004. χ. δ' οὐδεὶς εἶδδον κἀθάνα φαεινὼν.

χρησμῶν. Ι. 116. ὡστ' ἐλαθὼν αὐτὼν τὼν ἱερὼν χ. λαβὼν,
Ι. 126. τὼν περὶ σεαυτοῦ χ. ὀρωδῶν; ΝΕ. τί; ἠ;
153. τὼν χ. ἀναδιδαξὼν αὐτὼν ὡς ἔχει·
1081. χ. Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
Ει. 1088. ποῖον γὰρ κατὰ χ. ἐκαυσατε ῥῆμα θεοῖσιν;
Λ. 780. ὦ φίλταται, τὼν χ. εἰ προδώσομεν.
Π. 55. πυθόμεθ' ἀν τὼν χ. ἡμῶν ὁ τι νοεῖ.

χρησμός. Ι. 121. ἰδοὺ· τί φησ' ὁ χ.; ΔΙ. ἐτέραν ἔγχεον.
Ι. 128. καὶ πως; ΔΙ. ὅπως; ὁ χ. ἀτιμερυς λέγει
177. γίγνει γάρ, ὡς ὁ χ. οὕτοσὶ λέγει,
195. πῶς δῆτά φησ' ὁ χ.; ΔΙ. εὖ τὴ τοὺς θεοὺς

χρησμός. Ι. 1025. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χ., ἀλλ' ὁ κύων ὀδὶ
Ι. 1029. ἵνα μή μ' ὁ χ. ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
1064. ὁ χ., ὦ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
1086. ἀλλὰ γὰρ ἐστιν ἐμοὶ χ. περὶ τοῦ πτερυγωτοῦ,
1229. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χ. ἐστι Πυθικὸς
1237. πῶς εἴπας; ὡς μον χ. ἄπτεται φρενῶν.
Ει. 1101. ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χ.
Ο. 962. ὡς ἔστι Βάκιδος χ. ἀντικρυς λέγων
981. οὐδὲν ἄρ' ὁμοιὸς ἐσθ' ὁ χ. τοιοῦτ',
Λ. 767. ὡς χ. ἡμῖν ἔστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χ. οὐτοσί.
777. σαφὴς γ' ὁ χ. νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
Π. 51. οὐκ ἐσθ' ὕπως ὁ χ. ἐς τοῦτο ῥέπει,
χρησμοιδός. Ι. 61. ἆβει δὲ χ.· ὁ δὲ γέρων σιβυλλῖᾳ.
Ι. 109. εἶτ' ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χ. ταχὺ
Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἐξᾳκέσει τε νόσων καὶ χ., Ἡσίοδος δὲ
χρησμῳδῶν. Ι. 818. διατειχίζων καὶ χ., ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
χρησμῶν. Ι. 961. πρὶν ἄν γε τῶν χ. ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
χρήσομαι. Ι. 1183. λαβὲ καὶ ταῦ νυν. ΔΙΜ. καὶ τί τούτοις χ.
Ει. 142. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χ'
1225. ἀνημμένῳ κάλλιστα χ. πάλαι;
1240. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χ.,
χρησόμεθ'. Ει. 685. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χ. οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
Λ. 1288. χ. οὐκ ἐπιλήσμοσιν
χρησόμεθα. Λ. 476. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χ. τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
χρήσον. Θ. 219. χ. τι νῦν ἡμῖν ἐυρών. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε
Θ. 250. ἀλλ' ἱμάτιον ὧν χ. ἡμῖν τουτῳὶ
Β. 1159. χ. σὺ μάκταμ., εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
χρήστ'. Β. 1035. ἀτὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χ. ἐδίδαξε,
χρηστά. Ι. 511. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χ.
Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χ.
Λ. 527. ἢν οὖν ἡμῖν χ. λεγουσῶν ἐθελήσῃ' ἀντακροᾶσθαι
Β. 686. τὸν ἰόντα χορὸν δικαιὸν ἐστι χ. τῇ πόλει
1056. πάνυ δῆ δεῖ χ. λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Δυναβηττοῦς
1057. καὶ Παρνασσὸν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χ. διδάσκειν,
Ει. 422. νὴ τὸν Διόνυσον, χ.· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χ. διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατὰς,
χρῆται. Ευ. Μ. Λημ. 11. ἢ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χ. ποιεῖν.
χρήσας. Ν. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαντῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χ. διολισθεῖν.
χρηστήν. Α. 702. παῖδα χ. κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
Σ. 306. πῖδα χ. τινα νῷν ἢ πόρον Ἕλλας ἱρὸν εἰπεῖν;
χρηστοί. Α. 351. οὐ γὰρ ποτ' ἂν χ. γ' ἔδραν, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
Ερ. 200. νῦν δ' εἰσὶ χ., καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Π. 156. αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χ. ΚΛ. τί δαί;
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλελέμεσθ' πολλοὶ δ' ὑπτεῖ πάνυ χ.
χρηστοῖς. Ι. 1275. ἀλλὰ τιμῇ τοῖσι χ., ὕστις εὖ λογίζεται.
Ν. 959. ἀλλ' ὦ πολλοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χ. στεφανώσας,
Ο. 1440. ἀναπτερώσας βούλομαι χ. λόγοις
Β. 1455. πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χ.; ΔΙ. πόθεν;
χρηστοῖσι. Π. 92. οὗτοι ἐκείνοις τοῖσι χ. φθονεῖ.
χρηστοῖσιν. Β. 735. χρῆσθε τοῖς χ. αὐθὶς· καὶ κατορθώσασι γὰρ
χρηστόν. Ι. 86. ἰσως γὰρ ἂν χ. τι βουλευσαίμεθα.
Ι. 88. πῶς δ' ἂν μέθυων χ. τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
545. θύραθεν χ. ληκαίτην,
Ν. 793. ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χ. τι συμβουλεύσατε
840. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χ. τις ἀν;
Ει. 563. ἐμπολήσωτ'τε τι χ. εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ο. 454. χ. ἐξεπᾶν ὅ τι μοι παροῦᾳ, ἢ
Λ. 648. ἀρα προῤῥέλω τι χ. τῇ πόλει παραινέσαι;
Θ. 832. χρὴν γὰρ, ἡμῖν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χ. τῇ πόλει;
Β. 600. ὅτι μὲν οὖν, ὦν χ. ἦ τι,
783. ὀλίγον τὸ χ. ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
1421. μέλλῳ τι χ., τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Π. 341. χ. τι πράττων τοῖς φίλοις μεταπίπεται.
642. χ. τι; τοῦτο γὰρ πεθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
977. καὶ χ.· εἰ γὰρ τοῦ δεηθεῖην ἐγὼ,
χρηστός. Α. 595. ὕστις; πολίτης χ., οὐ σπουδαρχίδης,
Ν. 8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χ. οὐτοσὶ νεανίας
Ει. 909. ἢ χ. ἀνὴρ πολί-
Β. 179. ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χ. εἶ καὶ γεννάδας.
Ει. 178. χ. γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
200. νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χ. γενοῦ·
Π. 239. κἂν τις προσέλθῃ χ. ἀνθρωπος φίλοις
900. ὅτι χ. ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
χρηστός. Π. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χ.; ΣΥ. ὡς οὐδεὶς γ' ἀνήρ.
Π. 909. πῶς οὖν ἂν εἴης χ.. ὦ τοιαυρύκε,
χρηστοῦ. Ι. 192. ἐτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χ. τοὺς τρόπους,
Π. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χ. τρόπου,
632. φαίνει γὰρ ἡκεὶν ἄγγελος χ. τινος.
χρηστοῦς. Π. 93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χ. τιμᾶται μόνους
Π. 155. οὐ τοὺς γε χ., ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
386. οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χ. μόνους
490. ὅτι τοὺς χ. τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
497. πάντας χ. καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.
χρήστων. Ν. 240. ὑπὸ γὰρ τόκων χ. τε δυσκολωτάτων
χρηστῶν. Σ. 80. αὐτὴ γὰρ χ. ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χ. καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Π. 826. δῆλον ὅτι τῶν χ. τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
χρηστῶς. Ι. 345. ἀμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χ.
Β. 1062. ἀμοῦ χ. καταδείξαντος διελυμήνω σοι. ΕΤ. τί δράσας;
Ει. 219. εἰ τοίτο χ. εἴ'κειν. οὐκ ἂν ἐσώζετο,
638. οὐκοῦν ἄγουσ' εὖ καὶ χ. ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
χρήσωμαι. Ει. 518. ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χ. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
χρῆται. Σ. 1028. ἴνα τὰς Μούσας αἴσιν χ. μὴ προαγωγοὺς ἀποφῆνῃ.
Β. 1455. πρῶτον, τίσι χ.· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;
1457. οὐ δῆτ' ἐκείνῃ χ'., ἀλλὰ χ. πρὸς βίαν.
χρῆα. Β. 1312. βανίσι χ. βροσιζόμεναι
χρέας. Π. 1020. ὄζειν τε τῆς χ. ἔφασκεν ἡδύ μου,
χροιά. Ν. 718. φροῦδα τὰ χρήματα, φροῦδη χ.,
χροιάν. Ν. 1012. χ. λευκὴν, ὤμους μεγάλους,
Ν. 1016. πρῶτα μὲν ἕξεις χ. ὠχρὰν,
χρόνοι. Θ. 912. ὦ χ. ἐλθὼν σὴν δάμαρτος ἐς χέρας,
χρονίους. Β. 347. χ. τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς,
χρόνοισιν. Ε. 637. τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χ. νομιοῦσιν.
χρόνον. Α. 136. χ. μὲν οὖν ἂν ἥμεν ἐν Θρᾴκῃ πολὺν,
Α. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χ.,
141. τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χ.·
Ι. 667. ὁ δ' ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μίνναι χ.,
822. πολλοῦ δὲ πολὺν με χ. καὶ νῦν ἐλελήθην ἐγκρυφιάζων.
859. ὅσον με παρεκόπτου χ. τοιαῦτα κρουσιδηῶν.
Ν. 199. ἕξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χ.
462. τὸν πάντα χ. μετ' ἐμοῦ ξηλωτὰ τοῦτον βίον ἀνθρώπων διέξεις.
803. ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χ.
843. ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθί χ.
Σ. 1006. ὥσθ' ἡδὺς διάγειν σε τὸν λοιπὸν χ.
Ει. 354. καὶ γὰρ ἱκανὸν χ. ἀ-
407. ἐμὲ ἐπιβουλεύουτε πολὺν ἤδη χ.,
601. ἀλλὰ ποὶ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χ.
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χ.
636. πολὺν χ. θεοῦς ἔτι
Λ. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χ. ἠνεχόμεσθα,
766. καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χ.,
899. χ. τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βούλει πάλιν;
1265. ὡς συνέχρῃς πολὺν ἀμὲ χ.
Θ. 385. βαρέως φέρω τἀλαιπα πολὺν ἤδη χ.
615. πολὺν γε χ. οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νὴ Δί, ὦ μέλε·
1160. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χ.
Β. 160. ἀτὰρ οὐ καθίζω ταῦτα τὸν πλεῖω χ.
714. χ. ἐνδατρίβει· ἴδιόν δε τάδ' οὐκ
Ε. 1120. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμέμνει πολὺν χ.·
Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψῃς οὐ κἂν μικρὸν χ.;
1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑπεπίττοιν χ.
Fr. 476. 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χ. φήσας ἀφειλόμην ἄν.
χρόνου. Α. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χ. ξυνήγαγεν;
Ι. 944. ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χ.
Ν. 1289. ὑπορρέοντος τοῦ χ.; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
Σ. 1252. ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χ. Φι. μηδαμῶς.
1476. ὁ γὰρ γέραν ὡς ἐπιε διὰ πολλοῦ χ.
Ει. 570. καὶ τριαυτὸν τῇ δικέλλῃ διὰ χ. τὸ γήδιον.
710. ἀρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
Ο. 920. ταυτὶ σὺ πῶ' ἐποίησας ἐπὸ ποίου χ.;
1518. ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χ.,
Λ. 901. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνου μετ' ἐμοῦ διὰ χ.
Θ. 806. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χ. πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
Β. 100. ἀϊδέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χ. πόδα,
311. ἀ
586. ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χ.
Π. 98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ εὑρακά πω χ.
1045. ἔοικε διὰ πολλοῦ χ. σ' ἐορακέναι.

χρόνου. Π. 1046. πόλον χ., ταλάντατ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Π. 1055. βούλει διὰ χ. πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, ταλαν;
χρόνῳ. Ν. 66. τέως μὲν οὖν ἐκρυόμενθ' · εἶτα τῷ χ.
Ν. 865. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χ. ποτ' ἀχθέσει.
1242. ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χ. δώσεις δίκην.
Σ. 460. ἀρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χ.
Ει. 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χ.
Ε. 705. ὑστέρᾳ χ. ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δύρομαι.
931. ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χ. νυκτὸς διγρήνυησα
Π. 50. τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ χ.
244. γαμῶν θύραις ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χ.
Fr. 1. ἢ μὴν ἴσως σὺ κἀπαλαγήσει τῷ χ.
χρυσεῖν. Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγων χ., καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
Ο. 697. στίλβων νώτου πτερύγων χ., εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
χρυσαῖσι. Ο. 614. οὐδὲ θυρῶσαι χ. θύραις,
χρυσαυγεῖ. Ο. 1710. ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χ. δόμῳ,
Χρυσέ. Σ. 1251. ποὶ ποὶ, τὸ δεῖπνον, Χ., συσκεύασε νῷν,
χρυσέα. Θ. 327. χ. τε φόρμιγξ
χρυσέαις. Ν. 272. εἴτ' ὤρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χ. ἀρύτεσθε πρόχυσιν.
χρύσεον. Ο. 1748. ὦ μέγα χ. ἀστεροπῆς φάος,
χρυσέων. Θ. 108. χ. ῥύτορα τόξων
χρυσηλάτου. Π. 9. ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χ.,
χρυσῆ. Ἐκ. 447. ἱμάτια, χ., ἀργύριον, ἐκπώματα.
χρυσία. Α. 258. μὴ τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χ.
χρυσιδάριον. Fr. 64. χ.
χρυσεῖδων. Α. 74. ἐξ ὠλίνων ἐκπωμάτων καὶ χ.
Ει. 425. οἷμ' ὡς ἐλεῆμων εἰμ' ἀεὶ τῶν χ.
χρύσιον. Α. 930. ἄπωτα δῆτα; Κι. δεῦρό νυν, ὦ χ.
χρυσίου. Α. 102. τέμψιεν βασιλέα φησὶν ἡμῖν χ.
Α. 103. λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σαφὲς τὸ χ.
113. βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμὶν ἀποπέμψει χ. ;
I. 47... καὶ ταῦτα μ' οὐ' ἀργύριον οὔτε χ.
B. 720. ἐς τε τάρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χ.
Π. 161. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γέ, χ. πορᾷ σοῦ λαβὼν,
357. ἐκείθεν ἥκεις ἀργυρίου ἢ χ.
χρυσίου. Α. 108. οὐκ, ἀλλ' ἄχανα ὦδε γέ χ. λέγει.
Ο. 154. οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χ.
Θ. 891. ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χ.
Π. 528. οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χ. ὄντος;
808. ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χ.
χρυσῖν. Α. 1200. φλιήσαιτόν με μαλθακῶς, ὦ χ.,
χρυσίῳ. Ει. 645. χ. τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
χρυσῖων. Α. 1190. χ., ὅσ' ἐστὶ μοι,
χρῦσο. Α. 104. οὐ λῆψ' χ., χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῖ.
χρυσοβαίβαλτον. Ἐκ. 972. ὦ χ. ἑρὼν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
χρυσόθρονε. Ο. 950. κλῆσον, ὦ χ., τὰν
χρυσοῖ. Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. Δι. προσδοῦ. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὦ χ. θεοί,
χρυσοῖς. Π. 817. χ., ἀποῤῥωμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
χρυσοκόμας. Α. 217. ἴν' ὁ χ. Φοῖβος ἀκούων,
χρυσόλογχε. Θ. 318. γλαυκῶπι χ. πόλιν
χρυσολόφα. Α. 344. ἐφ' οἴσπερ, ὦ χ.
χρυσολύρα. Θ. 315. Ζεὺ μεγαλώνυμε χ. τε
χρυσομηλολόνδιον. Σ. 1341. ἀνάβαινε δεῦρο χ.,
χρυσόν. Α. 107. εἰ προσδοκᾶσι χ. ἐκ τῶν βαρβάρων.
Ο. 670. ὅσον δ' ἔχει τῶν χ., ὥστηρ παρθένος.
Π. 268. ὦ χ. ἀγγελίας ἑκών, πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
χρυσόπτερος. Ο. 1738. χ. ἡνίας
χρυσός. Fr. 131. χ. ὁ Κολοφώνιος :
χρυσοτρίαιν'. Ι. 559. δεῦρ' ἐλθ' ἐς χορὸν, ὦ χ., ὦ
χρυσοῦ. Ι. 969. χ. διώξει Ξμικύθην καὶ κύριον.
χρυσουμένων. Α. 547. μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χ.,
χρυσοῦς. Fr. 25. καὶ λέγω ὅστοῦν ἐγχελυς, χ. ἔχων κιείνους.
χρυσοχάλινον. Ει. 155. χ. πάταγον ἵμαλιν
χρυσοχέε. Α. 408. ὦ χ., τῶν ὕρμων ὃν ἐπεσκεύασας,
χρυσοχοεῖ. Π. 164. ὁ δὲ χ. γε. χρυσίου παρὰ σοῦ λαβὼν,
χρυσῷ. Ν. 912. χ. πάτταν μ' οὐ γεγνώσεις.
Ο. 1274. στεφάνῳ σε χ. τῷδε σοφίας οὕνεκα
Π. 586. κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χ. μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλουτεῖ.
χρυσῶν. Α. 82. κάχεῖσ' ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χ. ὀῤῥῶν.
χρυσῶπιδος. Θ. 321. Λατοῦς χ. ἔρνος.
χρῶ. Ν. 1073. χ. τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Θ. 212. κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὁ τι βούλει χ. λαβών.
χρῶμα. Ν. 120. τοὺς ἵππεις τὸ χ. διακεκαισμένος.
Θ. 406. τὸ χ. τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
χρῶμαι. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν θλαντίοισι χ.
Fr. 397. χ. γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
χρώματος. Ι. 398. σῄησι τοῦ χ. τοῦ παρεστηκότος.
χρώμθ'. Β. 725. χ. οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
Β. 959. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χ., οἷς ξύνεσμεν,
χρώμεθα. Β. 731. καὶ πόνηροις κἀκ πονηρῶν εἶς ἅπαντα χ.
Β. 1447. τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χ.,
Ἐκ. 212. ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χ.
822. χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρῳ γὰρ χ.
χρωμένην. Ἐκ. 176. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάτασι χ.
χρώμενος. Α. 941. γείῳ τοιούτῳ χ.
Ι. 33. ἔγωγε. Δι. ποῖῳ χ. τεκμηρίῳ ;
Β. 1000. χ. τοῖς ἰστίοις,
Fr. 4, 1. ὀστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χ.,
χρωμένων. Ἐκ. 185. πονηρὸν ἡγούμεσθα· νὺν δὲ χ.,
χρῶνται. Β. 1061. καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χ. πολὺ σεμνοτέρυσιν.
χρώς. Α. 127. τί χ. τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
χρωτῖξεται. Ν. 516. τοῦ πράγμασιν χ.
χυλόν. Β. 943. χ. δεδοῦς σταμωλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
χυλῷ. Ει. 997. φίλιαι χ., καὶ συγγνώμαι
χύτηρσιαν. Σ. 602. ἡν δωλλαν οὐσαν ἐφασκες χ. ἀποδείξειν.
χυτλασσόν. Σ. 1213. ὑγρὸν χ. σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
χύτρα. Ο. 558. τί δὲ χ. νὺν γ' ἀφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
Θ. 403. ἀνῆρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χ. ;
Β. 983. ζητεῖ τε, τοῦ 'στιν ἡ χ. ;
Ἐκ. 754. τοῦ 'σθ' ἡ ὀφφορύρος ; ἡ χ. δεῦρ' ἔξιθι,
Π. 673. ἀόᾶρς χ. τις ἐξέπληττε κειμένη
812. οἷξ δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χ.
χύτρα. Θ. 505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χ. τὸ παιδίον,
χυτλασσῶν. Π. 1207. τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἐπεισιν αἱ χ.
χυτραίαν. Fr. 399, 2. τὴν ἐπτακότυλον, τὴν χ., τὴν καλὴν,
χύτραις. Ει. 923. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χ. ἰδρυτέον;
Λ. 557. νὺν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χ. καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
Π. 1205. αὐτοὶ ποιοῦσ' ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χ.
χύτραισιν. Ει. 924. χ., ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμῆδιον ;
χύτραν. Α. 284. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χ. συντρίψετε.
Ι. 745. ἑψοντος ἑτέρου τὴν χ. ὑφαλώμην.
1174. καὶ νὺν ὑπερέχει σοι χ. ζωμοῦ πλέαν.
1176. εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χ. ;
Σ. 828. ἡ Θρᾶττα προσκαύσασα πρώην τὴν χ.
938. δοῖδυκα, τυρόκνησιν, ἐσχάραν, χ.
Ο. 43. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χ. καὶ μυρρίνας
365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χ.
386. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμὶν· ὥστε τὴν χ.
391. τὴν χ. ἄκραν ὁρῶντας
Α. 308. τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χ. τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
1002. καλὼς, ἐπειδὴν καταῤῥήγῃς βολῆσν χ.
Π. 683. ἐπὶ τὴν χ. τὴν τῆς ἀόᾶρης ἀνίσταμαι.
686. ἐπὶ τὴν χ. ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
Fr. 507, 1. τὴν χ.,
χύτρας. Σ. 904. ἀγαθὸς γ' ὀλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χ.
Ο. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ δεῖ τορύνης καὶ χ.'
Λ. 297. προσπεσὼν μ' ἐκ τῆς χ.
Θ. 509. τέξειν· τὸ γὰρ ἤτρον τῆς χ. ἐλάκτισεν.
Β. 505. ἔπεστιν ἄρτους, ἡψε κατρικτῶν χ.
Ἐκ. 845. χ. ἔτνους εἴφουσιν αἱ νύφαται,
Π. 1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τάχ γ., αἷς τὸν θεὸν
1203. ἥξειν ἐκεῖσον ὡς ἐμ', οἴσω τοῦ χ.
Fr. 245, 1. μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χ.,
χυτρείου. Λ. 329. μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου χ.,
χυτρεῦν. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χ. ὄντα θεὸν ἠγησάμην.
χυτρῖδι'. Ἐκ. 745. τὰ χ. ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφιετε.
χυτρῖδια. Ει. 202. χ. καὶ σανίδια κἀμφορείδια,
χυτρίδιον. Α. 403. δός μοι χ. σφογγιᾷ βαβίσμενον.
χυτριδίῳ. Α. 1175. ὕδωρ ὕδωρ ἐν χ. θερμαίνετε·
χυτρισιν. Β. 218. τοῖς ἱερεῦσι χ.
Χύτρους. Α. 1076. ὅπῃ τοὺς Χοὰς ἠρᾷ καὶ Χ. αὐτοῖσί τις
χυτρῶν. Ο. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χ.
Π. 1204. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χ. τἀναντία
χῶ. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χ. πρὸς ἀπῆν. κ.τ.λ.
χωλοποιόν. Β. 846. τὸν χ., οἷος ὧν θρασύνεται.
χωλός. Α. 427. ἁ Βελλεροφόντης εἴχ' ὁ χ. οὐτοσί ;
Α. 429. χ., προσαιτᾶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Ει. 147. ἐντεῦθεν, εἶτα χ. ὢν Εὐριπίδῃ
Ο. 1293. χ., Μενέππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὐνομα,
Ο. 24. ἔτι προσμίθοιμι χ. εἶναι τὴν σκέλη ;
Fr. 148. καὶ μὴν χθὲς γ' ἦν Πέρδιξ χ.
χωλοῦς. Α. 411. ἐξὼν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χ. ποιεῖς.
χωμεν. Θ. 492. σποδοῦμεθ', ἢν μὴ 'χ. ἕτερον, οὐ λέγει·

χώπόθ'. Ο. 505. χ. ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες

χώποῖος. Ν. 651. κατ' ἐνόπλιον, χ. αὖ κατὰ δάκτυλον.

χώπότερον. Β. 637. δίκαιος ὁ λόγος· χ. ἂν ψῶν ἴσης

χώπως. Α. 955. χ. κατάσκεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. κ.τ.λ.

χώρα. Ο. 1482. ἔστι δ' αὖ χ. πρὸς αὐτῷ

Θ. 522. χτὶς ἐξέθρεψε χ.

χώρα. Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χ. κατένασθεν

Λ. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις'

χώραις. Α. 566. ἐν ταῖς χ. καὶ διαλῦσαι; ΑΤ. φαῦλος πάνυ.

ΠΡ. πᾶς; ἀποδείξον.

χώραν. Ι. 1354. οὔτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χ. μενεῖς;

Ο. 275. νὴ Δί' ἔτερος δῆτα ἐξεδρον χ. ἔχων.

Λ. 1146. ὁρρῦτε χ., ἢν ὖν εὖ πεπόνθατε;

Θ. 877. ποῖαν δὴ χ. εἰσκεπέσαμεν σκάφε;

Β. 380. ἡ τὴν χ.

793. ἔξειμ κατὰ χ.· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης

Π. 267. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χ. ἔχει,

773. χ. τε πᾶσαν Κέκροπος, ἢ μ' ἐδέξατο.

χώρας. Ι. 535. σῆς μεδέουσα χ.,

Ι. 781. σὲ γάρ, ὦ Μῆδοιοι δεξιῷσαν περὶ τῆς χ. Μαραθῶνι,

966. χ. ἀπάσης ἐστεφαναμένον βῦδοις.

Σ. 1043. ποῖόν' εὑρώντες ἀλεξίκακον, τῇ χ. τῇδε καθαρτὴν,

1118. ἀκροῇ τὴν μισθὸν ἡμῶν, τῇδε τῇ χ. ὕπερ

Ει. 638. πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῇδε τῇ χ. πόθῳ,

Ο. 557. διὰ τῆν χ. τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,

1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῇδε τῇ χ. ἔχεις.

Θ. 109. Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χ.

365. χ. [οὖσκε' ἐπὶ βλάβῃ]

Ἐκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῇδε τῇ χ. μέτα

Π. 430. ζητοῦντες ἐν πᾶσης με χ. ἐκβαλεῖν·

χώρει. Α. 1230. τήνελλα νυν, ὦ γενναῖα· χ. λαβὼν τὸν ἀσκόν.

Ν. 509. χ.· τί κυπτάζει ἔχων περὶ τὴν θύραν;

889. χ. δευρί, δεῖξον σαυτὸν

Σ. 230. χ., πρύβαιν' ἐρραμένοις. ὦ Κωμία, βραδύνεις;

Ει. 83. μὴ μοι σοβαρῶς χ. Λίαν

154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χ. χαίρων,

161. ὀρθῶς χ. Διὸς εἰς αὐλαὶς,

301. δεῦρο παῖ χ. προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.

555. ἀλλὰ παῖ χ. πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

Ο. 364. ἐλελελεῦ, χ., κάθετ τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

1161. καὶ τόξα· χ. δεῦρο τᾶς ὑπηρέτης·

Λ. 254. χ., Δρόκης, ἠγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὼν ὦμον ἀλγεῖς

605. τοῦ δεῖ; τί πολεῖς; χ.· ἐς τὴν ναῦν

738. χ.· πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον

Θ. 229. προδῷς με. χ. δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.

953. ὅρμα, χ.

Β. 372. χ. νυν πᾶς ἀνδρείως

1500. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χ.,

Ἐκ. 478. ἐμβᾶ χ.

730. χ. οὐ δεῖ κυκαγὼρα καλὴ καλῶς

χωρεῖ. Ι. 511. καὶ γενναῖος πρὸς τὸν Τυφὼ χ. καὶ τὴν ἐρώλην.

Ν. 907. χ. τὸ κακὸν· δῆτα μοι λεκάνην.

Σ. 1483. τουτὶ καὶ δὴ χ. τὸ κακόν.

Ει. 472. πῶς οὖν οὐ χ. τοὐργον·

509. χ. γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ἡμῖν.

940. χ. κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ

Ο. 215. καβαρὰ χ. διὰ φυλλοκόμου

220. διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χ.

1180. χ. δὲ πᾶς τις ὀνυχας ἠγκυλωμένος,

1710 χ., καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'

Θ. 752. χ. χ.· ποῖαν αὐλακα;

Β. 219. χ. κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ἔχλος.

884. νὺν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χ. πρὸς ἔργον ἤδη.

1018. καὶ δὴ χ. τουτὶ τὸ κακὸν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.

1385. χ. τὸ τοῦδε. ΕΤ. καὶ τί πορ' ἐστὶ ταῦτιον;

Ἐκ. 848. Γέρων δὲ χ. χλανίδα καὶ κονίποδα

Fr. 266. χ. δ' ἄκληρος ἀεὶ δειπνήσαν· οὐ γὰρ ἄκαιθαι.

496. χ. τὶ γραμμὴν λορδὸν ἀπὸ εἰς ἐμβολήν.

χωρεῖθ'. Σ. 712. νυν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χ. ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

Ἐκ. 851. πρὸς ταῦτα χ., ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων

χωρεῖν. Ει. 510. χ. τὸ πρᾶγμ' φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

χωρεῖν. Α. 1069. ἀλλὰ χ. ἄντικρυς,

Ἐκ. 652. ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χ. ἐπὶ δεῖπνον.

686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάπη' ἐς τὴν στοὰν χ. τὴν ἀλφιτόπωλιν.

χωρεῖς. Β. 641. χ. γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδώσεσθε δή.

Ἐκ. 1066. χ. μετὰ ταῦτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.

χωρεῖτ'. Α. 550. χ. ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ' ἔτι γὰρ νὺν οὐρια θεῖτε.

Ἐκ. 835. χ., ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,

χωρεῖτε. Β. 440. χ.

Β. 609. χ. δευρί καὶ μάχεσθε τουτῳί.

1479. χ. τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί;

χωρεῖτέ. Ν. 1113. χ. νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

χωρήσεται. Ν. 1238. οἰμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἐξ χόας χ.

χώρησον. Α. 488. τόλμησον, ἴθι, χ., ἀγαμαι καρδίας.

χωρία. Ει. 283. πῶς, ὦ πανούργ'; ΚΥ. ἐς τάπι Θράκης χ.

Ει. 562. εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χ.,

χωρίοις. Ι. 1077. ὀτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χ.

χωρίον. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χ. ἐλᾶδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,

Ν. 152. ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χ.

209. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χ.

Σ. 550. ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χ.

Ει. 681. Ἐπίρβολος νὺν τοῦτ' ἔχει τὸ χ.

972. ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' ἴδωτες χ.;

1148. οὐδὲ τυστλᾶξεν, ἐπειδὴ παρδοῦν τὸ χ.'

Α. 287. λοιπὸν ἐστι χ.

743. ἕως ἂν εἰς ὕσιον μόλω 'γὼ χ.

1167. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χ.

1218. ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χ.

Fr. 582. "ἀνεμέτρει τὸ χ."

χωρίου. Ν. 1123. λαμβάναν οὖτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χ.

Ει. 1146. τὸν τε Μαψὴν ἡ Σύρα Βωστρησάτου 'κ τοῦ χ.

χωρίς. Α. 714. ψηφίσασθε χ. εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ἦ

Α. 894. σοὶ χ. εἶην ἐντετευτλαιαμένης.

Ι. 1314. ἀλλὰ πλείτω χ. αὐτοῦ τὸ κόρακας, εἰ βούλεται,

Σ. 658. κἄξω τούτου τὰ τέλη χ. καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστᾶς,

Ει. 1060. ἡ γλῶττα χ. τέμνεται. ΤΡ. μεμνήμεθα.

Ο. 1705. γλῶττα χ. τέμνεται.

Λ. 584. χ. ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

Θ. 11. χ. γὰρ αὐτοὶν ἑκατέρον 'στὶν ἡ φύσις,

13. πῶς χ.; ΕΤ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,

Β. 1164. χ. γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·

Fr. 498. χ. τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς,

χωρίω. Ι. 750. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χ.·

Θ. 1060. ἦπερ πέρυσιν ἐν τῇδε ταὐτῷ χ.

χωρίων. Α. 227. οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χ.'

Ο. 818. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χ.

χῶρον. Α. 770. ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χ.,

χωροῦσ'. Ν. 324. ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, σοῦ; δεῖξον. ΣΩ. χ. αὖται πάνυ πολλαί,

Λ. 1073. χ. ὥσπερ χοιροκομοῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

1241. ἡ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χ. ἐνδοθεν.

χωρούσαιν. Ἐκ. 501. χ. ἐξ ἐκκλησίας ἄρρενες. ἀλλ' ἐπείγου

χωροῦσί. Λ. 66. αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χ. τινες. ἰοὺ ἰοὺ,

χωροῦσιν. Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χ. ἅπτε, παῖ, λύχνον,

χωρῶμεν. Σ. 246. χ., ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,

Ει. 1264. ἐβριζίμεθα. χ., ὦ τᾶν, ἐκποδὼν.

Λ. 451. ἡμὶν' ὁμόσε χ. αὐταῖς, ὦ Σκεύδα,

Β. 180. χ. ἐπὶ τὸ πλοῖον.

448. χ. ἐς πολυρρόδους

Ἐκ. 289. χ. εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ

Fr. 169, 1. ἐξ ἄστεως νὺν εἰς ἀγρὸν χ.· ὡς πάλαι δεῖ

χωρῶν. Π. 616. λιπαρὸν χ. ἐξ βαλανείου

χώσομεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀκούσαμεν χ.; ἀπολεῖ κατά σε χ. τοῖς λίθοις.

χώσον. Θ. 747. σχεδὸν τοσοῦτον χ. ἐκ Διονυσίων.

χώσπερ. Ν. 389. χ. βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·

χῶστις. Ει. 437. χ. προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,

χῶταν. Ν. 391. χ. κείῳ, κομιδῇ βροντῇ παπαπαππᾷ, ὥσπερ ἐκείναι.

χὠτι. Ι. 1089. χ. γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπασα.

χὠτου. Ει. 39. χ. ποτ' ἐστὶ δαμῶνων ἡ προσβολὴ

Ψ

ψάγδαν. Fr. 7. φίρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μέρων; ψ. φιλεῖς;
ψαιστόν. Π. 138. οὐ βοῦν ἀν, οὐχὶ ψ., οὐκ ἄλλ' οὐδεὶν,
Π. 1115. οὐ ψ., οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὶν
Ψακάδος. Α. 1150. Ἀντίμαχον τὸν Ψ. τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητήν,
ψακάδος. Θ. 556. ὡς ἀστὴ δίας ψ. Αἰγύπτου πέδον
ψακάζομεν. Ν. 580. μηδεὶ ξὺν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἢ ψ.
ψακάς. Εἰ. 121. ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψ.; ἢ πάνυ πάμπαν.
ψαλίδα. Fr. 309, 1. ξυρὸν, κάτοπτρον, ψ., κηροτῄν, λίτρον,
ψαλίον. Εἰ. 155. χρυσοχάλινον πάταγον ψ.
ψάλλων. 1. 522. πάσας δ' ὑμῖν φανὰς ἐεὶς καὶ ψ. καὶ πτερυγίζων
ψάμαθον. Σ. 1520. πηδᾶτε παρὰ ψ.
ψάμμας. Α. 1261. τᾶς ψ., τοὶ Πέρσαι.
ψαμμακοσιογάργαρα. Α. 3. ἀ δ' ὠδυνήθην, ψ.
ψαρόν. Ν. 1225. τὸν ψ. ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε
ψήγειν. Β. 1129. τούτων ἔχεις ψ. τι; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Β. 1326. τοιμᾶς τἀμὰ μέλη ψ.,
ψήγεις. Ν. 1045. καίτοι τίνα γράμμν ἔχων ψ. τὰ θερμὰ λουτρά;
Ν. 1055. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψ., ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
ψελλόν. Fr. 536. ψ. ἐστι καὶ καλεῖ
ψευδαγγελῆς. Ο. 1340. ἐοικεν οὐ ψ. εἶν' ἄγγελος.
ψευδαμάδαχε. Σ. 326. τοῦτον τὸν ψ.
Ψευδαρτάβα. Α. 99. λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψ.
Ψευδαρτάβαν. Α. 91. καὶ νὺν ἀγωνεῖς ἡμῖν Ψ.,
ψευδατραφέτους. Ι. 630. ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ ψ. πλέα,
ψεύδει. Π. 571. ἀλλ' οὐ ψ. τούτων γ' οὐδὲν, κἀπερ σφῴδρα βάσκανος οὖσα.
ψευδεῖς. Θ. 342. ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψ. φέρει,
ψεύδεσιν. Ο. 1167. ἰσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψ.
ψεύδεται. Α. 561. δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψ.,
Σ. 966. φησὶ κατακηῆναι. Φι. ἦ Δί', ἀλλὰ ψ.
Θ. 575. ὦ τρισκακοῖδαιμον, ψ. νὴ τὼ θεώ,
ψευδῆ. Α. 380. δεῖβαλλε καὶ ψ. κατεγλάττιξέ μου
Ι. 64. ψ. διαβάλλει· κᾆτα μαστιγουμεθα
Θ. 343. ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐπαπατᾷ ψ. λέγων,
ψευδολόγος. Β. 1521. καὶ ψ. καὶ βωμολόχος
ψευδομένων. Σ. 782. ὡς οἱ δικασταὶ ψ. τῶν μαρτύρων
ψευδονίτρου. Β. 711. ψ. κονίας
ψευδορκήσει. Εκ. 603. καὶ μὴ καταθεὶς ψ. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ψεῦδος. Β. 628. ἐνταῦθα μηδὲν ψ. Δι. ἀγορεύω τινὶ
ψευδῶν. Ι. 695. ψ. ἐνεὶη, διαπέσοιμι πανταχῆ.
Ν. 446. βδελυρὸς, ψ., συγκολλητής,
ψεύσει. Ν. 261. ἀλλ' ἐγ' ἀτρμῆ. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψ. γέ μ' ψεύσεται. Εκ. 568. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψ.
ψευσθείς. Α. 955. τῆς καλλίστης πασῶν ψ.;
ψευσθῶσι. Ν. 618. ἡνίκ' ἂν ψ. δείσνοι, κἀπίωσιν οἴκαδε
ψεῦσον. Θ. 870. μὴ ψ., ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ψήκτραν. Fr. 138. τὴν δὲ ψ.—
ψηλαφῶν. Εκ. 315. καὶ θοίματιον ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψ.
ψῆνες. Ο. 590. εἴθ' οἱ κνῖπες καὶ ψ. ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ψηνίζων. Ι. 523. καὶ λυδίζων καὶ ψ. καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
ψῆττα. Α. 131. ταυτὶ οὐ λέγεις, ὦ ψ.; καὶ μὴν ὅρτι γε
ψῆτταν. Α. 115. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὠσπερεὶ ψ. δοκῶ
ψηφεῖ. Σ. 769. ταύτης ἐπιβολὴν ψ. μίαν μόνην.
Λ. 951. σπονδὰς ποιεῖσθαι ψ. Κι. βουλεύσομαι.
ψηφίζομαι. Ο. 1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψ.
Ο. 1626. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψ.
1676. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟΣ. τἀναντία ψ.
ψηφιζομένων. Σ. 755. ψ. τὸ τελευταῖον.
ψηφίσασθε. Α. 714. ψ. χωρὶς εἴναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
ψηφίσῃ. Α. 608. οὐ γὰρ ἔσται δίναμις, οὐδ' ἢν ἐπτάκις οὐ ψ.,
ψήφισμ'. Λ. 539. Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψ. ὅπως
ψήφισμα. Ν. 1019. καλῶν μεγάλων ψ. μακρὸν,
Εκ. 649. ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψ. γενέσθαι.
1013. ψ., καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
1030. ψ., βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
ψηφίσμασι. Ο. 1041. καὶ σταθμοῖσι καὶ ψ. καθάπερ Ὁλοψήφισματ'. Ν. 1429. ἠμῶν ἐκείνοι, πλὴν ὅτι ψ. οὐ γράψουσιν;
ψηφίσματα. Σ. 378. τῶν θεῶν ψ.
ψηφίσματα. Ο. 1289. εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψ.
Α. 703. οἱ δὲ πέμμειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψ.
Θ. 360. ἢ ψ. καὶ νόμον
Εκ. 813. ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψ.
Fr. 512, 1. οὐκ εἰ λαβὼν θύρᾳζε τὰ ψ.
ψηφισματοπῶλης. Ο. 1038. ψ. εἶμι, καὶ νόμους νέους
ψηφίσματος. Εἰ. 609. ἐμβαλὼν σπυθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψ..
ψηφισμάτων. Ι. 1383. τούτους ἅπαντας, πανσαμένους ψ.
Λ. 704. κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψ. τοῦτον, πρὶν ἂν
Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γύρανθον ψ. τε θωμύς.
ψήφοιν. Σ. 1207. εἶλον διώκων λοιδορίας ψ. δυοῖν.
ψήφοις. Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λύγισαι φαύλως, μὴ ψ. ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
ψηφολογεῖον. Fr. 127, 2. καὶ ψ. ὦδε καὶ δίφρω δύο.
ψήφον. Ι. 803. εἰθ' ἥξει σοι δρομὼν ἀγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψ. ἰχνεύων.
Σ. 675. σὲ μὲν ἡγοῦνται Κύννον ψ., τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
987. τηνδὶ λαβὼν τὴν ψ. ἐπὶ τὸν ὕστερον
ψήφου. Α. 270. πάσας ὑπὸ ψ. μᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκανος.
ψήφῳ. Α. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψ. δακεῖν,
ψήφων. Σ. 109. ψ. δὲ δείσας μὴ δεηθεῖν ποτέ,
Θ. 1031. ψ. κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ'.
Β. 1263. καὶ μὴν λογισθμαι ταῦτα τῶν ψ. λαβών.
ψήχει. Fr. 135. ψ. ἠρμα τὸν δουκέφαλον καὶ κοπατίαν.
ψιάδδοντ'. Α. 1302. τοῦ δὴ παρ' Εὐριπίδαν ψ.
ψίαθος. Α. 922. ποῖα ψ.; μὴ μοί γε. ΜΥ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Α. 925. ἴδοὐ ψ.· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
ψίαθός. Α. 921. καίτοι, τὸ δεῖνα, ψ. ἐστ' ἐξοιστέα.
ψιάθους. Β. 567. ὁ δ' ἑλκετ' ἐξάξας γε τοὺς ψ. λαβών.
ψίαθως. Α. 874. ὀρίγανον, γλαγὼ, ψ., θρυαλλίδας,
ψιθυρίζῃ. Ν. 1008. ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὑπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψ.
ψίθυρός. Fr. 213. τὸ καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.
ψίλαξ. Fr. 705. ψ.·
ψιλάς. Θ. 583. ἐσὰ ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψ. ἔχῃς.
ψιλὴν. Θ. 227. τὴν ἡμικραιραν τὴν ἑτέραν ψ. ἔχων;
ψιλὸς. Θ. 232. σῖμος κακοδαίμων, ψ. αὖ στρατεύσομαι.
ψιμύθιον. Εκ. 929. ἠγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψ.;
Π. 1064. εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψ.,
Fr. 309, 3. ἐγχουσαν, ὅλεθρον τὸν βαθὺν, ψ.,
ψιμυθίου. Εκ. 1072. πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψ.,
ψιμυθίῳ. Εκ. 878. ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψ.
ψιο. Fr. 706. ψ.·
ψόγον. Θ. 146. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψ.
ψόγῳ. Θ. 895. βάτζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψ.
ψολοκομπίαις. Ι. 696. ἠσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψ.,
ψοφεῖ. Α. 933. τοι καὶ ψ. λάλον τι καὶ
Σ. 143. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπη ψ.;
ψοφῶσάν. Fr. 86. γίγνει τί τὸ ψ. ἐσθ'; β. ἀλεκτρυὼν
ψόφον. Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρῴον τὸν ψ.
Ο. 53. ἐσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποήσωμεν ψ.
Β. 492. οὐ δ' οὐκ ἐδεισας τὸν ψ. τῶν ῥημάτων
603. τῆς θύρας καὶ δῇ ψ.
Π. 608. τὸ γράβδιον δ' ὡς ῥισθέντος πον τὸν ψ.,
ψόφος. Ι. 1320. ὕψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψ. ἤδη τῶν προπυλαίων.
Ο. 55. ἐσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψ.
ψόφου. Ν. 1367. ψ. πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν;
Β. 285. ἢν τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνωμαι ψ. τινός.
Π. 670. ὁ πρότολος, εἰπὼν. ἦν τις αἰσθηται ψ.,
ψοφοῦντι. Α. 943. τοσοῦτ' ἀεὶ ψ.;
ψοφούντων. Α. 553. τύλων ψ., θαλαμῶν τροποιμένων,
ψυγείσῃ. Ν. 151. κᾆτα ψ. περιέρχεσαν Περσικαὶ.
ψυλλαν. Ν. 145. ψ. ὑπόσοιτ' ἄλλοιτο τοὺς αἰτῆς πόδας'
Ν. 149. κηρὸν διατήρει, εἶτα τὴν ψ. λάβε.
ψύλλο. Θ. 1180. ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψ. κατὰ τὸ κάδιο.
ψυλλῶν. Ν. 831. καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψ. ἴχνη.
Π. 537. φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κανώνων καὶ ψ. οὐδὲ λέγω σοι
ψυχαγωγεῖ. Ο. 1555. ψ. Σωκράτης·
ψυχαί. Εἰ. 1068. ὦν δόλιαι ψ., δόλιαι φρένες. ΤΡ. εἴθε σου εἶναι
Θ. 864. ψ. δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις

ψυχάν. Β. 1334. ψ. ἄψυχον ἔχοντα,
ψυχάς. Α. 375. τῶν τ' ἀγρόνταν οἶδα τὰς ψ. ὅτι
Ει. 829. ψ. δύ' ἢ τρεῖς διδυμαβοδιδασκάλων.
ψυχῇ. Ν. 319. ταὺτ' ἀρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψ. μου πεπίτηται,
Ν. 719. φρούδη ψ., φρούδη δ' ἐμβάσ'
Α. 963. ποῖα ψ., ποῖοι δ' ὀρχεῖ,
Β. 1468. αἰρήσομαι γὰρ ὄντερ ἡ ψ. θέλει.
Σ. 756. σπεῦδ', ὦ ψ. πολὺ μᾶλλον ἢ
ψυχῇ. Ν. 415. ἐν τῇ ψ., καὶ μὴ κάμειες μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων,
ψυχήν. Α. 357. καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψ. ἐγώ.
Α. 393. ὥρα 'στιν ἄρα μοι καρτεραν ψ. λαβεῖν,
Ι. 457. ὦ γεννικώτατον κρέας ψ.· τ' ἀριστε πάντων,
482. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψ. ἔχεις;
Ν. 712. καὶ γὰρ ψ. ἐκπίνουσαν,
1049. ψ. νομίζει, εἰπέ, καὶ πλείστοις πόνοις πονῆσαι;
Σ. 380. δῆσας σαυτὸν καὶ τὴν ψ. ἐμπλησάμενος Διοπείθουι.
Ει. 675. ὁ Κλεώνυμος; ΤΡ. ψ. ἀριστος, πλὴν γ' ὅτι
Ο. 466. ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψ.· οὔτως ὑμῶν ὑπεραλῶῦ,
1557. δεδμένος ψ. ἰδεῖν, ἡ
Ψυχήν. Ει. 1301. Ψ. δ' ἐξεσάωσα, ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.
ψυχῆς. Ν. 420. ἀλλ' ἐνεκέν γε ψ. στερρᾶς συσκολοιότου τε μερίμνης,
Σ. 375. καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψ.
ψυχῆς. Π. 524. κινδυνεύων περὶ τῆς ψ. τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ψύχος. Εκ. 539. ψ. γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ψύχους. Π. 896. καυδάμωμον, ὀσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψ. γ' ἴσως.
ψυχρά. Ν. 1051. ποῦ ψ. ὀῆτα πώποτ' εἶδε' Πράκλεια λουτρά;
ψυχρᾷ. Π. 658. ἀνὴρ γέρων ψ. θιλάττῃ λούμενος.
ψυχρόν. Β. 119. καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν φράσῃς.
Β. 125. μάλιστά γε. ΔΙ. ψ. γε καὶ δυσχείμερον·
ψυχρόν. Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψ. ὑπ' αἴσχυνεται.
ψυχρός. Θ. 170. ὁ δ' αὖ θέογνις ψ. ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ψυχροῦ. Π. 263. ψ. βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.
ψυχρῶς. Θ. 170. ὁ δ' αὖ θέογνις ψυχρὸς ὢν ψ. ποιεῖ.
ψυχῶν. Ν. 94. ψ. σοφῶν τοὺτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ψωλᾶς. Α. 143. γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψ. μόνας.
ψωλήν. Ο. 550. σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψ., ἵνα μὴ βινῶσ' ἐτ' ἐκείνας.
Λ. 979. περὶ τὴν ψ. περιβαίη.
ψωλοί. Ο. 507. τοὺτ' ἀρ' ἐκεῖν' ἦν τοὺτοις ἀληθῶς· κόκκυ, ψ. πεδίονδε.
ψωλόν. Ι. 964. ψ. γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Π. 267. οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψ. αὐτὸν εἶναι.
ψωμιεῖς. Θ. 692. κέκραχθι· τοὺτο δ' οὐδέποτε σὺ ψ.,
ψωμίζεται. Ι. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψ.
ψωμοκόλαξ. Fr. 213. ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψ.

Ω

ὦ. Α. 11. ὁ δ' ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν. κ.τ.λ.
ὦ. Α. 5. ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ πέαρ εὑρράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.
ὦ. Ν. 1378. σοφώτατον·; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὦ τί σ' εἶπω; κ.τ.λ.
ὦ. Ει. 134. ᾧ' ἐκκαλινδῶν κἀντιτιμωρούμενος.
ὠά. Fr. 237, 2. ὑπηνέμα τίκτουσιν ᾠ. πολλάκις.
ὠβολοστάται. Ν. 1155. βοᾶν, ἰὼ, κλάετ' ὦ.,
ὠγάθ'. Α. 944. ἰσχυρὸν ἐστιν, ὦ.,ὥστ'
Ι. 160. τί μ', ὦ., οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
188. ἀλλ', ὦ., ὀῦδὲ μουσικὴν ἐπίστασαι,
722. οὐκ, ὦ., ἐν βουλῇ μὲ δόξεις καθυβρίσαι.
Ν. 675. ἀλλ', ὦ., οὐδ' ἦν κόρδοπος Κλεωνύμῳ
726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦ., ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σ. 286. ἀλλ', ὦ., ἀνίστασο μηδ' οὔτως σεαυτὸν
1145. τόδεν, ὦ., ἀλλὰ τοῦτο τοῦσι βαρβάροις
Ει. 478. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ., ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
Ο. 91. οὐκ ἀρ' ἀφῆκας' ὦ., ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
268. ὦ., ἀλλὰ χοὔτοσὶ καὶ δὴ τὶς ὄρνις ἔρχεται.
293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ., ἀσφαλείας οὕνεκα.
846. οἴμοῖς πάρ' ἐμί. ΠΕ. ἰώ', ὦ., οἱ πέμπω σ' ἐγώ.
1144. τοὺτ', ὦ., ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
1577. ἀλλ', ὦ., χρήμασθα περὶ διαλλαγὼν
Α. 1166. ἄφετ', ὦ., αὐτοῦ. Αθ. κᾶτα τίνα κινήσομεν;
Θ. 107. ὦ., ἐασὸν με μοιωδῆσαι.
Β. 1235. ἀλλ', ὦ., ἔτι καὶ νὺν ἀπόδου πᾶσῃ τέχνῃ·
Π. 360. παῖσαι φλναρίαν, ὦ.· οἶδα γὰρ σαῦῶν.
ζγαθαί. Α. 765. ἀγρυσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ.,
ζγαθέ. Ι. 71. νὺν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν, ὦ.,
Σ. 920. πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ', ὦ.,
1149. δικαιότερον ἢ κανόνακν; ΒΔ. ἐχ', ὦ.,
1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; Φι. μὰ Δ' οὐκ ἐγωγ'. ἀλλ', ὦ.,
ΕΙ. 1238. ἴθι δή, ξένεγκε τἀργύριον. ΤΡ. ἀλλ', ὦ.,
Ει. 213. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε· λέγε λέγ', ὦ.
Π. 215. ὁρατε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ.
ζγαθοί. Α. 297. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ' ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ.
Α. 305. ὦ., τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
Ι. 843. οὐκ, ὦ., ταὺτ' ἐστὶ νυ ταὺτ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
Σ. 415. ὦ., τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ζδ'. Α. 745. κἤρειτε' ἐς τὸν ἄγκων ὦ. ἐσβαίνετε. κ.τ.λ.
ζδαῖς. Ο. 1729. καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠ.
Ο. 1743. ἐχάρην ὑμοῖς, ἐχάρην ᾠ.·
ζδαῖσι. Β. 596. ᾠ., τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
ζδάν. Ο. 751. ῥαν ἠνυκείαν ᾠ.
Ο. 858. συναῖτα δὲ Χαίρις ᾠ.
ζδε. Α. 215. ἠκολούθουν Φαΐλλῳ τρέχων, ὦ. φαύλως ἂν ὁ κ.τ.λ.
ζδέ. Α. 634. ὦ. θ' ἐστῆξω παρ' αὐτὸν· αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται
ζδείω. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν ᾠ. δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ζδίλφ'. Β. 55. μὴ σκῶπτε μ', ὦ. σὺ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
ζδελφέ. Β. 164. καὶ χαῖρε πόλλ', ὦ. ΔΙ. νὴ Δὶ καὶ σύ γε
ζδελφίδιον. Β. 60. ποῖός τις, ὦ.; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζδίν. Θ. 1197. ἀλλ' οὐκ ἐέ' ὦ.· ἀλλὰ τὸ συβὴν λαβέ.
ζδῖν. Θ. 986. τόρευε πᾶσαν ᾠ.·
ζδῆς. Β. 244. καὶ φλέω, χαίροντες ᾠ.
ζδοί. Ι. 21. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχεῖς ᾠ. ξυλλαβῶν. κ.τ.λ.
ζδῶκᾶς. Σ. 1240. τοὺτφ τί λέξεις σκέλιον; Φι. ᾠ. ἐγὼ,
ζδίνεν. Θ. 502. ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἢ 'φασκεν ὦ. γυνὴ
ζδίνουσα. Εκ. 529. μετεπέμφατ' ὦ. ΒΛ. κᾶτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
ζδυνῆθην. Α. 3. ἀδ' ὦ., ᾠαμμακοσιογάργορα.
Α. 9. ἀλλ' ὦ. ἕτερον αὖ τραγῳδικὸν,
ζδυνῆθης. Β. 650. μᾶν ὦ.; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρύτισα
ζθ'. Σ. 634. οὐκ, ἀλλ' ἐρῆμας ᾠ., οὕτος ῥᾷδιος τρυγήσειν·
ζῆσεσ. Fr. 538. λ. τις ὦ. τεθυμιαμένος.
ζῆν'. Ο. 1641. τί, ᾠ.; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
ζῆνρά. Α. 948. ἀλλ' ᾠ., κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
ζῆνρέ. Ν. 625. ἀγρᾶιος εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ᾠ.,
Σ. 1504. ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδὲν ἐστ'. ΒΔ. ἀλλ' ᾠ.,
1514. ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς μ', ᾠ.
ζῆσεσιν. Σ. 1526. ἰδὼντες ἄνω σκέλος ᾠ.
ζθει. Σ. 152. * * τὴν θύραν ὦ.· πίεζ' ἐνν σφύδρα
Σ. 196. ὦ. τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
199. ὦ. σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
ζθεί. Fr. 383. βαλανεῖς δ' ὦ. ταῖς ἀρυτλαίαις.
ζθεῖς. Σ. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θυραλλίδ' ὦ.,
Θ. 643. ἀνίστασ' ὀρθὸς, ποῖ τὸ πέσω ὦ. κάτω;
ζθήσομεν. Εκ. 300. ὥρα δ' ὅπως ὦ. τοὐσδὲ τοὺς ἐξ ἄστεως
ζθουμένης. Fr. 344, 6. τρυγὸς τε φανὴν εἰς λεκάνην ὦ.,
ζθῶν. Ι. 692. ὦ. κολόκυνα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ζίᾶ. Α. 1304. ὦ. κοῦφα πάλλων,
ζίμῃν. Fr. 539. ὦ. δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατίεναι.
ζιόν. Fr. 237. ὦ. μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.
ζκβᾶτανα. Α. 64. σίγα. Δι. βαβαιές, ὦ., τοῦ σχήματος.
ζκεανός. Ο. 701. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανός τ' τε
'Ὠκεανοῦ. Ν. 271. εἴτ' 'Ω. πατρὸς ἐν κήποις ἐρῶν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
Ν. 277. πατρὸς ἀπ' 'Ω. βαρυαχέος
ζκει. Α. 787. κἀν τοῖς δρεσιν ᾠ.·
ζκεῖα. Ο. 924. ἀλλὰ τις ὦ. Μουσέων φάτις
ζκεῖτ'. Fr. 710. ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾠ. ἐκεῖ.
ζκησ'. Εκ. 243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾠ. ἐν πυκνί·
ζκήσας. Σ. 391. σ. γοῦν ἐπίπηδεν ἐλαν ἐνταῦθ', ἵνα ταὺτ' ἀκροῷο.
ζκίστατε. Ο. 1515. ἐξ οὖπερ ὑμεῖς ᾠ. τὸν ἀέρα.
ζκοδόμησαν. Ο. 1152. τίνες ᾠ. αὐτὸ τηλικουτονί;
ζκότριμ. Θ. 426. νὺν δ' οὐτος αὐτοὺς ᾠ. Εὐμενίδῃς
ζκτειρας. Θ. 1058. ὦ δ' εἴ τις, ἤτις τοὐμὸν ᾠ. πάθος;
ζκυπτίρους. Ο. 803. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ᾠ.
ζκυτόκι'. Θ. 504. ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὦ. ὠκυμένος·
ζλαζών. Ει. 1069. ὦφελεν, ὦ., οὐτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.

ὠλάφιον. Θ 1172. *ἡμὼν ἔργον ἐστὶν καὶ σὸν, ὦ...ἄ σοι*
ὠλιθρε. Θ. 550. Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Η. *σοί γ', ὦ..*
Ex. 934. *δοῖ γὰρ αὐτός ἐστιν.* ΝΕ. *οὐ σοῦ γ', ὦ..*
ὠλικτρυών. Σ. 934. *ὦ..; νὴ τὸν Δί', ἐπιμῦσί γε τοι.*
ὠλίνας. Β. 1322. *περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠ..*
ὠλξίκακε. Ν. 1372. *ἀδελφοῖ, ὦ..τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.*
ὠλολυγά. Α. 240. *τίς ὦ..; ΛΤ. τοῦτ' ἐκεῖν' οἰγῶν 'λέγων'*
ὠμαθέστατ'. Β. 933. *σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦ., ἐνεγγράφο.*
ὠμαθέστατε. Ει. 1231. *ποῖ δ' ἀποῖχεσι ποτ', ὦ..;*
ὠμβρόνπτηε. Ex. 793. *παύσαιτ' ἀν ἐσφέροντες, ὦ. σύ.*
ὠμεν. Α. 239. *ὅπως ἂν ὦ. εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.*
ὠμῆν. Ν. 373. *καίτοι πρότερον τὸν Δὶ' ἀληθῶς ᾤ. διὰ κοφίνου οὐρεῖν.*
Β. 931. *ἐγὼ δὲ τὸν θολερέυον γ' ᾤ. Ἔρεξιν εἶναι.*
Π. 831. *κομῶῃ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤ. οὐς τέως*
ὤμυν. Ο. 520. *ὦ. τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεῶν, ἀλλ' ὄρνιθας ἀναιτες.*
ὤμνυμεν. Ex. 823. *τὸ δ' ἐναγχοι οὐχ ἅπαντες ἠμόσ.* ἄν.
ὤμοι. Ν. 925. *ὦ. σοφιαὶ.* ΔΙ. *ὦ. μανίας, κ.τ.λ.*
ὤμοιν. Ι. 263. *εἴτ' ἀποστρέψαι τοῦν ὦ. αὐτὸν ἐνεκολλήβασας·*
Α. 254. *χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὼν ὦ. ἀλγεῖς*
291. *ὡς ἐμοὶ γε τὼ ξύλω τὼν ὦ. ἐξιπώκασαν·*
Β. 88. *ἐπτιτρβομένου τὼν ὦ. οὐτωσὶ σφοῦδα.*
Γρ. 307. *ζ. σκεῦη τοσαῦτα καὶ τὼν ὦ. θλίβομαι.*
ὠμόν. Ι. 571. *εἰ δὲ ποτ' ἀκοίει ἐς τὼν ὦ. ἐν μάχῃ τινὶ,*
ὠμός. Ι. 260. *ὅστις αὐτῶν ὦ. ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,*
ὠμος. Β. 30. *οὐκ οἶδ' ὁ δ' ὦ. οὐτοσὶ πιέζεται.*
ὠμοσας. Ν. 825. *ἰδοὺ τί ἔστιν;* ΣΤ. *ὦ. νυνὶ Δία.*
Β. 1469. *μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὦ.,*
ὤμοσε. Α. 148. *ὁ δ' ὦ. σπένδων βοηθήσειν, ἔχων*
Σ. 1281. *ὑντινά ποτ' ὦ. μαθόντα παρὰ μηδενὸς,*
ὤμοσεν. Θ. 275. *μένησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἢ φρὴν ὦ.,*
Β. 150. *ἐπάταξεν, ἢ πόρκον ὅρκον ὦ.,*
ὠμοσπάρακτον. Ι. 345. *ὦ. παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.*
ὠμους. Ν. 1012. *χρυσὸν Λεσβῆν, ὦ. μεγάλους,*
Ν. 1017. *ὦ. μικροὺς, στῆθος λεπτὸν,*
ὦμων. Θ. 827. *πολλοὺς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὦ.*
ὠμῳξάς. Α. 516. *κἂν ὦ. γ', εἰ μὴ 'σίγας.* ΛΤ. *τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.*
ὠμῳξε. Β. 743. *ᾧ. μέντἂν.* ΔΙ. *τοῦτο μέντοι δουλικὸν*
ὠμῶς. Α. 281. *οὐτωσὶ ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὦ.*
ὦν. Α. 46. *ἐγὼ.* ΚΠ. *τίς ὦ..;* ΑΜ. *Ἀμφίθεος.* ΚΠ. *οὐκ ἂν ἄνθρωπος;* ΑΜ. *οὐ, κ.τ.λ.*
ὦν. Α. 152. *ὦ, εἴπερ ἐνταυθί σὺ, πλὴν τῶν παρόντων, κ.τ.λ.*
ὠνάτοχυντε. Θ. 638. *χάλα ταχέως τὸ στρῦσιον, ὦ. σύ.*
ὠνάτοχυντέ. Ν 1380. *καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ. σ' ἐξέρρεψα,*
Θ. 744. *ἀπέδυσας ὦ. μου τὸ παιδίον,*
ὠναῖ. Α. 94. *ὁ βασιλεὼς ὀφθαλμοῖς.* ΔΙ. *ὦ 'Ηράκλεις*
Σ. 876. *δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ., ἢ τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·*
Ει. 180. *πῶθεν βροτοὶ με προσέβαλ'; ὦ. Ἡράκλεις,*
238. *ὦ. Ἀπόλλων, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.*
389. *οὐκ ἀκούεις οὖν θωπεύουσί σ', ὦ. δέσποτα;*
Ο. 277. *ἀνοια τοῦτο· Μῆδοι ἐστι.* ΠΕ. *Μῆδοι; ὦ. 'Ηράκλεις·*
295. *ὀρνέων;* ΕΥ. *ὦ.* Ἀπόλλων, *τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰοὺ·*
Α. 296. *ὦ δεινὸν, ὦ. Ἡράκλεις,*
Β. 293. *ἀπολούμεθ', ὦ. Ἡράκλεις.* ΔΙ. *οὐ μὴ καλεῖς μ',*
Π. 748. *ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦ. δέσποτα.*
Γρ. 492. *τὸ δ' αἷμα λέβαδας τοῦμὸν ὦ. δέσποτα.*
ὤνδρες. Α. 53. *ἀλλ' ἀθάνατοι ἄν, ὦ., ἐφθὸν' οὐκ ἔχω·*
Α. 56. *ὦ. πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν·*
Ι. 260. *ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦ., δι' ὑμᾶς τύπτομαι,*
Ν. 1437. *ἐμοὶ μὲν, ὦ. ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δικαίως·*
Σ. 240. *ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦ., ὡς ἐσται λάχιστα νυνί·*
245. *σπεύδωμεν, ὦ. ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.*
270. *φιλῳδός, ἀλλά μοι δοκεῖ σπάνται ἐνθάδ', ὦ.,*
340. *οὐκ ἐᾷ μ', ὦ., δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,*
950. *χαλεπὸν μὲν, ὦ., ἐστὶ διαβεβλημένοι*
Ει. 13. *ἐνὸς μὲν, ὦ. ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·*
276. *ὦ., τί πεισόμεσθα; νὴν ἀγὼν μέγας.*
292. *νὴν ἔστιν ἡμῖν, ὦ., ὦ. Ἕλληνες,*
318. *ἐξολεῖτ' ἀμ', ὦ., εἰ μὴ τὴν βοῆν ἀνήσετε·*
322. *τί τὸ κακὸν; τί πάσχετ', ὦ.; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,*
363. *εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦ.; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.*
426. *ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ. ἀλλὰ ταῦ ἄραι·*
484. *οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦ., ἀλλ' ὀμοθυμαδὸν*
508. *ἄγ', ὦ., αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.*
509. *χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦ., ὑμῖν.*
560. *νὴν μὲν οὖν, ὦ., προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,*
571. *ἀλλ' ἀναμησθέντες, ὦ.,*
1341. *τὸν νυμφίον, ὦ.*
ὤνδρες. Ο. 30. *ἡμεῖς γάρ, ὦ. οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,*
Α. 350. *ἔασον ὦ. τουτί τί ἦν ; ὦ. πόνῳ πονηρὸ·*
1044. *τὼν πολιτῶν οὐδεὶς', ὦ.,*
Β. 557. *οὐ κακῶν, ὦ., παραινεῖτ',*
Ex. 229. *ταυτασιὶν οὖν, ὦ., παραδώσετε τὴν πόλιν*
285. *ὦρα προβαίνειν, ὦ., ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ*
289. *χαρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ.· ἡσείλησε γὰρ*
Π. 284. *ἀλλ' οὐκέτ' ἀν κρύψαιμι. τὼν Πλοῦτον γὰρ, ὦ., ἥκει*
322. *χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦ. δημόται,*
502. *ὡς ἠδὺ πράτταιν, ὦ., ἔστ' εὐδαιμόνως,*
Γρ. 428. *ὑποπεπώκαμεν *, ὦ., καὶ καλῶς ἠρίσαμεν.*
ὠκείδισας. Α. 559. *καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὦ.;*
ὠκερ. Α. 518. *εἰτ' ἠρμμένῳ ἂν· τῶν ταῦτ', ὦ., διαπράττεσθ' ὦδ' ἀνοήτως;*
Θ. 484. *στρῦσε μ' ἔχετ τὴν γαστέρ', ὦ., κἀδίδων·*
508. *ἀπελθ' ἀπελθ', ἤδη γὰρ ὦ. μοι δοκῶ*
614. *μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦ., οὐ γιγνώσκομεν.*
Ex. 531. *οὕτως ἐχούσης, ὦ..* ΒΑ *εἰποῦσαν γέ μοι.*
542. *κατέπιστον, ὦ.* ΒΑ. *αἰ δὲ δὴ Λακωνικαὶ.*
ὠνησάς. Α. 1033. *νὴ Δί' ὦ. γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,*
ὠνήσει. Α. 600. *χοιρίον ἔσται· σοῦν ὦ.·*
Ex. 1034. *ἢ μὴν ἔτ' ὦ. σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.*
ὠνήσεται. Ει. 1252. *καὶ νυν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὦ.;*
Π. 140. *ὦ. ὀρτυκίδων, ἢν σὺ μὴ παρῶν*
ὠνήσομαί. Α. 815. *ὦ. σοι· περίμενε αὐτοῦ.* ΜΕ. *ταῦτα δή.*
ὠνήσομαι. Ι. 362. *ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὦ. μέταλλα.*
Ει. 1239. *θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπώρεν', οὐκ ὦ.*
1261. *τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὦ.*
Γρ. 135. *μὴ κλᾶ· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ὦ.*
ὠνησόμεθ'. Σ. 305. *καθίσῃ νὴν, πόθεν ὦ., ἄριστον; ἔχεις ἐλ-*
ὠνήσαι. Σ. 493. *ἢν μὲν ὦ. τις ὀρῷς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,*
ὠνήσει. Α. 560. *ὅταν ἀσπὶδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾷτ' ὦ. κορακίνους.*
ὠνθρωπ'. Σ. 184. *τίς εἶ ποτ', ὦ., ἐτεόν;* ΕΠ. *Οἶτις νὴ Δία.*
Θ. 647. *ἰσθμὸν νὴν ἔχεις, ὦ.' ἀνω τε καὶ κάτω*
ὠνθρωπε. Α. 818. *ὦ., ποδαπός;* ΜΕ. *χοιροπέλας Μεγαρικός.*
Α. 1108. *ὦ., παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.*
1109. *ὦ., βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;*
1114. *ὦ., βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;*
Ν. 644. *οὐδὲν λέγεις, ὦ.* ΣΤ. *περίδου νυν ἐμοὶ,*
Ει. 474. *οὐδὲν δεῖμέθ', ὦ., τῆς σῆς μορμόνος.*
719. *ὦ., χαίρων ἄπιθι καὶ μέμησοῦ μου.*
Π. 566. *μελαγχολᾷς, ὦ., νὴ τὸν οὐρανόν.*
ὠθρυοπτοὺς. Α. 989. *ὦ.* ΠΡ. *ἀλλ' ἐστιναῖ, ὦ μαρύτατε.*
ὠνθρωμ'. Σ. 1234. *ὦ., οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,*
Β. 299. *ὦ., ἱκετεύω, μηδὲ καρτερεῖς τοῦνομα.*
ὤνιον. Ι. 1247. *ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὦ.*
ὤνιος. Α. 758. *τί δ' ἄλλο Μεγαρσὶ; πῶς ὁ σίτος ὦ.;*
Ι. 480. *πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦ.;*
ὠνόητε. Ν. 858. *τὰς δ' ἐμβάδας τοῦ τέτροφας, ὦ. σύ ;*
Σ. 252. *καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦ.;*
ὠνόητοι. Β. 734. *ἀλλὰ καὶ νὴν, ὦ., μεταβαλοῦντες τοὺς τρόπους,*
ὠνόμεθ'. Ex. 1002. *τί δῆτα κρείττους τοῖς κάδοις ὦ. ἄν,*
ὠνούντο. Ι. 649. *ἵνα τὰς ὀρνίας ὦ. πολλὰς τοὐβολοῦ,*
ὠνομάζετο. Ο. 1292. *πέρδε μὲν εἶς κᾄπηλὸς ὦ.*
Γρ. 445, 1. *καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὦ.,*
ὠνόμασας. Ex. 190. *τάλαν', Ἀφροδίτην ὦ. χαρίεντά γ' ἂν*
ὠνόμασέ. Π. 207. *εἴτ' ὦ. μου τὴν πρύνοιαν δειλίαν.*
ὠνούμενοι. Ι. 897. *ἴν' ἐσθίοιτ' ὦ., κἀπειτ' ἐν 'Πλιαιᾷ*
ὠνούμενος. Ν. 1235. *τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὦ.*
Θ. 504. *ὁ δ' ἀνὴρ περιῴρχετ' ὠκυτόκι' ὦ.·*
ὠνουμένων. Α. 549. *ἀσκὼν, τροπαστῆραν, κάδους ὦ.,*
ὠνούνται. Ο. 530. *οἱ δ' ὦ. βλιμμίζοντες*
ὠνπερ. Ν. 238. *ἵνα μὲ διδάξῃς ὦ. οὕνεκ' ἐλήλυθα. κ.τ.λ.*
ᾠόμην. Ν. 1472. *οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠ.,*
Σ. 791. *κἀγὼ 'νέκαψ' ὀβολοῦς γὰρ ᾠ. λαβεῖν·*
1138. *ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠ. Θυματίδα.*
Θ. 526. *οὐκ ἂν ᾠ. ἐν ἡμῖν*
Β. 1376. *ἐπιθύμην, ἀλλ' ᾠ. ἂν*
Ex. 168. *ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠ. λέγειν.*
ᾠόν. Ο. 673. *ἀλλ' ὥσπερ ᾠ. νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ*
Ο. 695. *τίκτει πάντοτον ὑπηνέμον Νὺξ ἠ μελανόπτερος ᾠ.,*
Α. 556. *κἀν ᾠ., ἢ μᾶλλον λάβῃς,*
ᾠόπτ. Ο. 1395. *ὦ.* ΚΙ. *τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος*
Β. 180. *ὦ., παραβαλοῦ.*
208. *ὦ. ὄπ ὦ. ὄπ.*
ᾠου. Ι. 350. *ᾠ. ὄνματὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.*
Α. 463. *ἀλλὰ τί γὰρ ᾠ.;*
Ex. 885. *ᾠ. δ' ἐρῶμαι οὐ παρούσης ἐνθάδε*
ὥπερ. Α. 1025. *καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὦ. μ' ἐτρεφέτην*
ὥπερ. Β. 594. *ᾠ. εἰκάζεις σεαυτόν.*

ὑπέρ. Ν. 474. ἐν ᾧ. ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

ὑπέρτερτ'. El. 1236. ἔγωγε νὴ Δί', ὦ, οἶει γὰρ ἂν

ὑπέρτερτε. Α. 557. ἄληθες, ὦ. καὶ μαρύσατε;

ὑπτα. Β. 507. πλακοῦντας ὦ., κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

ὑπτημένη. Α. 1157. δεύμενον, ἡ δ' ὦ.

ὑπτημένων. Π. 894. ποὖν χρῆμα τεμαχὼν καὶ κρεῶν ὦ.

Fr. 524. καὶ τὼν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὦ.

ὑπτησά. Ι. 1204. ἐγὼ δ' ἐκυδόνευσ'. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὦ. γε.

ὑπτων. Ν. 409. ὦ, σγαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

ὕρα. Α. 393. ὦ, 'στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,

Ι. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὦ. νέα, χελιδών.

Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὦ. τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,

648. πρὸς ταῦτα μὴλην ἀγαθὴν ὦ. ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,

Ο. 640. ὦ. 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλοντικιᾶν,

714. ἡνίκα πεκτεῖν ὦ. προβάτων πόκων ἡρινῶν· εἶτα χελιδὼν,

Θ. 1189. καλὼς ἔχει. λαβὲ δοίματιον· ὦ. 'στὶ νῷν

1228. ὦσθ' ὦ. δῆτ' ἐστὶ βαδίζειν

Εκ. 30. ὦ. βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως

285. ὦ. προβαίνειν, ἄνδρες, ἡμὶν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ

352. ὦ. βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,

877. τί πιθ' ἄνδρες οὐχ ἡνουσιν; ὦ. δ' ἡν πάλαι·

1163. ὦ ὦ ὦ. δῆ,

Fr. 78, Ι. ὦ. βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δεσπότην·

ὕρᾳ. Ν. 1008. ἀρα ἐν ὦ. κἀγκρεμᾶν, ὁπότεαν πλάτανος πτελέᾳ ξιθιρίζῃ·

Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεῶν βούλησθ' ἐν ὦ. τοὺς ἀγροὺς,

Χ. 242. χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμὶν ἐφεῖτ' ἐν ὦ.

689. ἥκειν εἶπῃ πρῳ κἀν ὦ. δικάσουθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν

Ει. 122. ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔνθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὦ.

Εκ. 395. οὔτως ἐν ὦ. ξυνελέγετ'; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ

Ἄρμ. El. 1168. χάμα φήμ', Ὦ. φίλαι· καὶ

ὑραία. Εκ. 696. ἐνθάδε μείρῃς ἔεσθ' ὦ.

ὑραίας. Σ. 1365. πωθεὶς ἐρὰν τ' ἐοικας ὦ. σοροῦ.

ὑραῖον. Β. 395. νὺν καὶ τὸν ὦ. θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο

ὑραιοτάτη. Β. 291. ὦ. τὶς, Ἀπὸ τοῦ; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

Β. 514. ἦδη 'δοι ἐσθ' ὦ. κἀγκηστρῆρίδες

ὑραιοτάτην. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὦ. αὐτὰν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν·

ὑραιοτάτης. Α. 1148. μετὰ παῖδισκῆς ὦ.,

ὑραίου. Ο. 138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὦ. πατήρ·

ὑραιε. Ν. 310. παντοδαπαὶ ἐν ὦ.,

Ο. 696. ἐξ οὗ περιτελλομένας ὦ. ἐβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,

725. αὔραις, ὦ., χειμῶνι, θέρει,

Θ. 948. ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαὶν ἱεραῖς ὦ. ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ Ἄρμαισιν. El. 456. Ἔρωτ, Χάριαιν, Ὦ., Ἀφροδίτη, Πόθῳ.

ὑρκαιόσας. El. 702. ὦ. οὐ γὰρ ἐξηνέγκατο

ὑρκικῶ. Β. 481. πρὶν τινὰ σ' ἰδεῖν ἀλλότριον· Δι. ἀλλ' ὦ.

ὕραν. Ο. 713. ἰκτίνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὦ. ἀποφαίνει.

Εκ. 923. ὦ. οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολῇει.

ὕρας. Ν. 562. ἐς τὰς ὦ. τὰς ἑτέρας εὐ φρονεῖν δοκήσετε.

Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομακότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὦ.

709. πρῶτα μὲν ὦ. φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·

1724. ὦ φεὺ φεὺ τῆς ὦ., τοῦ κάλλους.

Θ. 951. ἐς τὰς ὦ. ξυνεστεγνώμεσθ

Β. 380. σώζειν φῆσ' ἐς τὰς ὦ.,

1034. γῆς ἐργασίας, κορπῶν ὦ., ἀρότους· ὁ δ' θεῖος Ὅμηρος

ὕρασ'. Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὦ, ἰκοισθ' ὦ. ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,

ὑρασι. Α. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὦ. μὲν Δημόστρατος

ὕργεῖοι. El. 493. πλγγὰς λῆσεσθ', ὦ.

ὕργιοεν. Σ. 425. ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σημῆνος οἶον ὦ.

ὑργισμένοι. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτὼν ἐσπέτεσθ' ὦ.,

ὑργισμένων. Α. 687. ὦ ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶς ὦ.

Ὑρκοῦ. El. 1047. οὐτός γέ ποὖ 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ' Ὦ.

El. 1125. ἤκουσας; ὁ κύρμ' οἷον βλθ' ἐξ' Ὦ.

ὑρικήν. Α. 272. κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὦ. ὑληφόρον,

ὑρικόν. Fr. 40. ὦ.

ὑρικῶς. Π. 963. ὦ μειρακίσκη· πυνθάνεις γὰρ ὦ.

ὑρκωσ'. Θ. 276. ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὀμμοκ', οὐδ' ὦ. ἐγώ.

ὑρμισμένην. Θ. 1106. θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὦ.;

ὑρμῶμεθ'. Εκ. 490. ὑθεντερ εἰς ἐκκλησίαν ὦ., ἡνίκ' ἦμεν·

ὑρνιθες. Ο. 1118. τὰ μὲν ἱερ' ἡμὶν ἐστιν, ὦ., καλά·

ὑρνιθομάνων. Ο. 1290. ὦ, δ' οὕτω περιφαῖνε ὥστε καὶ

ὑρυττον. Ι. 605. ταῖ ὀπλαῖ ὦ. εὐνάς καὶ μετῆσαν στρώματα·

ὑρχεῖτ'. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὦ. ἂν ἐναράμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα,

ὑρχιπέδησας. Ο. 142. οὐκ ὦ., ἂν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ὑρῶν. Θ. 950. πολλάκις αὐταὶν ἐκ τῶν ὦ.

ὑς. Α. 7. ταῦθ' ὦ. ἐγανάθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας κ.τ.λ.

ὕς. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὦ. μοὶ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν. κ.τ.λ.

ὑσθ'. Σ. 642. ὦ. οὕτοσ ἤδη σκορδινᾶται κἀστὶν οὐκ ἐν αὐτοῦ. κ.τ.λ.

ὕσι. Α. 670. ἡνίκ' ἂν ἐπαθθρακίδες ὦ. παρακείμεναι,

Ο. 1665. γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦ. γνήσιοι, τοῖς

Εκ. 801. μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ Β. ἦν δὲ κρείττους ὦ., τί;

Π. 563. ὦ, πέκτρες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,

ὑσίν. El. 156. διακινήσασ φαιδροὶ ὦ.

ὑσιν. El. 934. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τἄλλα γ' ὦ. ἥποι.

Ο. 1006. ἀγορᾷ, φίρουσαι δ' ὦ. εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὑσπερ. Α. 193. δξύτατον, ὦ. διατριβῆς τὸν ξυμμάχων. κ.τ.λ.

ὑσπερεί. Α. 876. τροχίλως, κολύμβοσ. Δι. ὦ. χειμὼν ἄρα κ.τ.λ.

ὑσσ'. Α. 149. στρατιὰν τοσαύτην ὦ. Ἀθηναίους ἐρεῖν, κ.τ.λ.

ὑσστε. Α. 143. ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῆς, ὦ. καὶ κ.τ.λ.

ὑστιεῖ. Α. 844. οὐδ' ὦ. Κλεωνύμων·

ὑστίζεται. Α. 42. ἐς τὴν προσόψειν πᾶς ἀνὴρ ὦ.

ὑστιζομένη. Α. 330. δαύλαισιν ὦ.

ὑστιζόμεσθ'. Π. 330. ὦ. ἐκάστοτ' ἐν τῇκελησίᾳ,

ὑστιούνται. Α. 24. ἥκοντες, εἶτα δ' ὦ. πᾶς δοκεῖς

ὑσφορυτο. Α. 179. ἔσπευδον· οἱ δ' ὦ. πρεσβῦται τινες

ὑτ'. Θ. 1162. ἐφ' ᾧ. ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμᾶ

ὑτ'. Π. 287. νὴ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὦ. ὄνου λάβῃτε.

ὕτα. Θ. 18. δίκην δὲ χοάνης ὦ. διετεσπηνατο.

ὑτά. Ι. 1347. τὰ δ' ὦ. γ' ἀν σουνῆ Δί' ἐξεπετάννυτο

ὑτάτ'. Εκ. 609. πρότερόν γ', ὦ, τοῖσι τοῦτ νόμοις διεχρώμεθα τοὺς πρεσβύτατον·

ὑτἄρᾳ. Σ. 1239. Ἀδῆπτον λόγον. ὦ., μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,

ὕτε. Α. 722. ἐφ' ᾧ. πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή·

ὑτοκάταξιν. Fr. 72. ὦ.:

ὑτοτὶξιοι. Ο. 1043. σὺ δὲ γ' οἴσπερ ὦ. χρῄσει τάχα.

ὑφέλησας. Ο. 115. καρύγμιον ὦ., ὥσπερ νὺ, ποτέ·

ὑφέλ'. Ν. 41 εἰθ' ὦ. ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,

Β. 1382. εἰθ' ὦ. Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

ὑφέλει. Σ. 121. ὅτε δῆτα ταῦταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὦ.,

Σ. 445. καὶ κινᾶν, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὕστοσ ὦ.,

ὑφέλειά. Θ. 183. τίς οὖν παρ' ἡμὶν ἐστιν ὦ. εἰσ' ἐν

ὑφελεῖν. Ο. 420. φίλοισιν ὦ. ἔχειν;

Ο. 947. ἀνὸῦσθ' δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὦ.

Β. 31. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὼν ὄνων οὐ φῄς σ' ὦ.,

1427. μισῶ πολίτην, ὅστις ὦ. πάτραν

Π. 1135. εἰ του δέει γ' ὧν δυνατόσ εἰμι σ' ὦ.

ὑφέλεις. El. 588. * * * * * * * * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ὦ.

ὑφελεῖν. Σ. 731. εἰθ' ὦ. μοι κτῆεμὰν ἢ ξυγγενῆς·

ὑφέλεν. El. 1069. ὦ., ὦλαξὰν, οὐτοσὶ θέρμοσ ὁ πλεύμων.

ὑφέλες. Θ. 885. ῥοιαῖον ἔφασκον. Γυ. Π. ὦ, δὴ καὶ σύ γε.

Β. 555. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὦ, μέσοσ διαρραγῆναι.

ὑφέλημα. Ι. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὦ.,

ὑφελησαιμέν. El. 330. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὦ. τί σε.

ὑφελήσαις. Π. 1134. ἀρ' ὦ. ἂν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;

ὑφελήσαν. Σ. 1078. ὦ. ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,

ὑφελήσει. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νὺ γ' ὦ.; ΠΕ. ἦλαῦε μὲν οὐ πρόσεισι νῦν.

ὑφελήσειέν. Ν. 753. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὦ. σ'; ΣΤ. ὅ τι;

ὑφελήσιμον. Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἥδιν, ὦ.

ὑφελήσουσα'. Ν. 648. τὶ δέ μ' ὦ. αἱ βαθμοὶ πρὸς τἀλμιτα;

ὑφελίασι. Εκ. 575. μυρίασιν ὦ. βίου, δη-

ὑφέλιμοι. Β. 1031. ὡς ὦ. τῶν ποιητῶν οἱ γεννᾶοι γεγένηται.

ὑφελόν. Θ. 217. ἢ μὴ 'πιδὸν' ἐμαυτὸν ὦ. ποτε.

ὑφέλον. Εκ. 380. τὸ τριβόλου δῆτ' ἐλάβες; ΧΡ. εἴ γὰρ ὦ.

ὑφελοῦσ'. Ν. 611. ὦ. ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.

ὑφελούσαις. Ν. 577. πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὦ. τὴν πόλιν,

ὑφελοῦσαι. Ι. 94. εὐδαιμονοῦσιν, ὦ. τοὺς φίλους,

ὑφελῶσ'. Ν. 1116. ὦ. ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.

ὑφίμερε. Ν. 223. τί με καλεῖς, ὦ.;

ὑφῆης. Ο. 680. ἥλθες ἥλθες, ὦ.,

ὑφήκαια. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ὦ. κἄτεροι τόνων

ὑφήκῃ. Ο. 1457. ἀδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὦ. δίκην

ὑχαρνέων. Α. 286. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ. γεραίτατοι;

ὑχαρνῃδίαι. Α. 322. οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὼν, ὦ.;

ὑχαρνικοί. Α. 324. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς, ὦ.

ὑχεῖ'. Α. 814. ὦ. ὑπὸ μίσους

ὑχεῖσθ'. Fr. 198, Ι. ὡς σφῴδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὦ. ἄρα·

ὑχλᾶκε. Α. 381. ἐμπηησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὺν ἔργον, ὦ

ὑχετ'. Ν. 1063. κᾆτ' ἀπολιτοῦσά γ' αὐτὸν ᾧ.· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς

Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾧ.· εἴτ' ἐκεῖ

Β. 567. ὁ δ' ᾧ. ἐξέρας τε τοὺς ψιάθους λαβών.

ὑχετο. Α. 81. ἀλλ' ἐς ἀπόπατον ᾧ., στρατιὰν λαβών,

ᾤχετο. Ι. 1345. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤ.
Ι. 1353. τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤ.
Λ. 277. ᾤ. θᾶπλα παραδοὺς ἐμοί,
Ἐκ. 196. ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤ.
ᾤχόμην. Ἐκ. 533. ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾤ.· ἐδείτο δὲ
Π. 32. ἐπερησύμενος οὖν ᾤ'. ὡς τὸν θεὸν,
ᾤχοντο. Ἐκ. 543. ᾤ. μετὰ σοῦ κατά τι χῇ βακτηρία;
ᾤχου. Β. 468. ἀπῄξας ἄγχων κἀποδρὰς ᾤ. λαβών,
Ἐκ. 527. ᾤ. σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ᾤχου. Ἐκ. 537. ᾤ. καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ προκείμενον,
ὠχρά. Π. 422. σὺ δ' εἴ τίς; ὠ. μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
ὠχράν. Ν. 1016. πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠ.,
ὠχρίασ'. Β. 307. οἶμοι τάλας, ὡς ὠ. αὐτὴν ἰδών·
ὠχριῶντας. Ν. 103. τοὺς ὠ., τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ὠχριῶσα. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ὠ. κἀν φόβῳ καθημένη
ὠχρόν. Ν. 1112. ὠ. μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.
ὠχρός. Λ. 1140. ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠ. ἐν φοινικίδι,
ὠψώνηκ'. Σ. 1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὠ. ἄρα.

FINIS.

FEB 19 1975

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
3888
Z8D8

Dunbar, Henry
A complete concordance to the comedies and fragments of Aristophanes